ELMALILI
MUHAMMED
HAMDİ YAZIR

BİLGİSAYAR HATLI
ÇOK KOLAY OKUNUŞLU

KUR'ÂN-I KERÎM

MEÂLİ VE TÜRKÇE OKUNUŞU

(ÜÇLÜ)

SADELEŞTİREN
Mehmet Şirin DOĞAN
Emekli Müftü

SEDA
YAYINLARI

1. SÛRE
FATİHA SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 7 ayettir.

1- Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle.

2- Hamd, âlemlerin Rabbi,

3- Rahmân ve Rahim,

4- Din günün maliki olan Allah'a aittir.

5- (Ey Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve ancak senden yardım ve inayet dileriz.

6- Bizi doğru yola hidayet eyle,

7- Kendilerine nimet verdiğin mutlu kimselerin yoluna; o gazaba uğramışların ve o sapmışların yoluna değil. (Âmin)

Bismillâhirrahmânirrahıym (1)

El hamdü lillâhi rabbil **âlemîn** (2) **Errahmânirrahıym** (3) **Mâliki yevmiddîn** (4) **İyyâke na'büdü ve iyyâke nesteıyn** (5) **İhdinas sırâtal müstekıym** (6) **Sırâtellezîne en'amte aleyhim ğayril mağdûbi aleyhim velad dâllîn** (7)

2. SÛRE

BAKARA SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 286 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm.[1]

2. İşte o kitap (Kur'an), onda şüphe yoktur. O, müttakiler (kötülükten korunanlar) için bir hidayet rehberidir.

3. Onlar gaybe iman ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.

4. Yine onlar, hem sana indirilene ve hem de senden önce indirilene iman ederler. Ahirete de kesinlikle inanırlar.

5. İşte bunlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzerindedirler ve bunlar kurtuluşa erenlerdir.

1 Müteşâbihattan olup manalarını ancak Allah bilir. Hepsinin Allah tarafından olduğuna iman ettik.

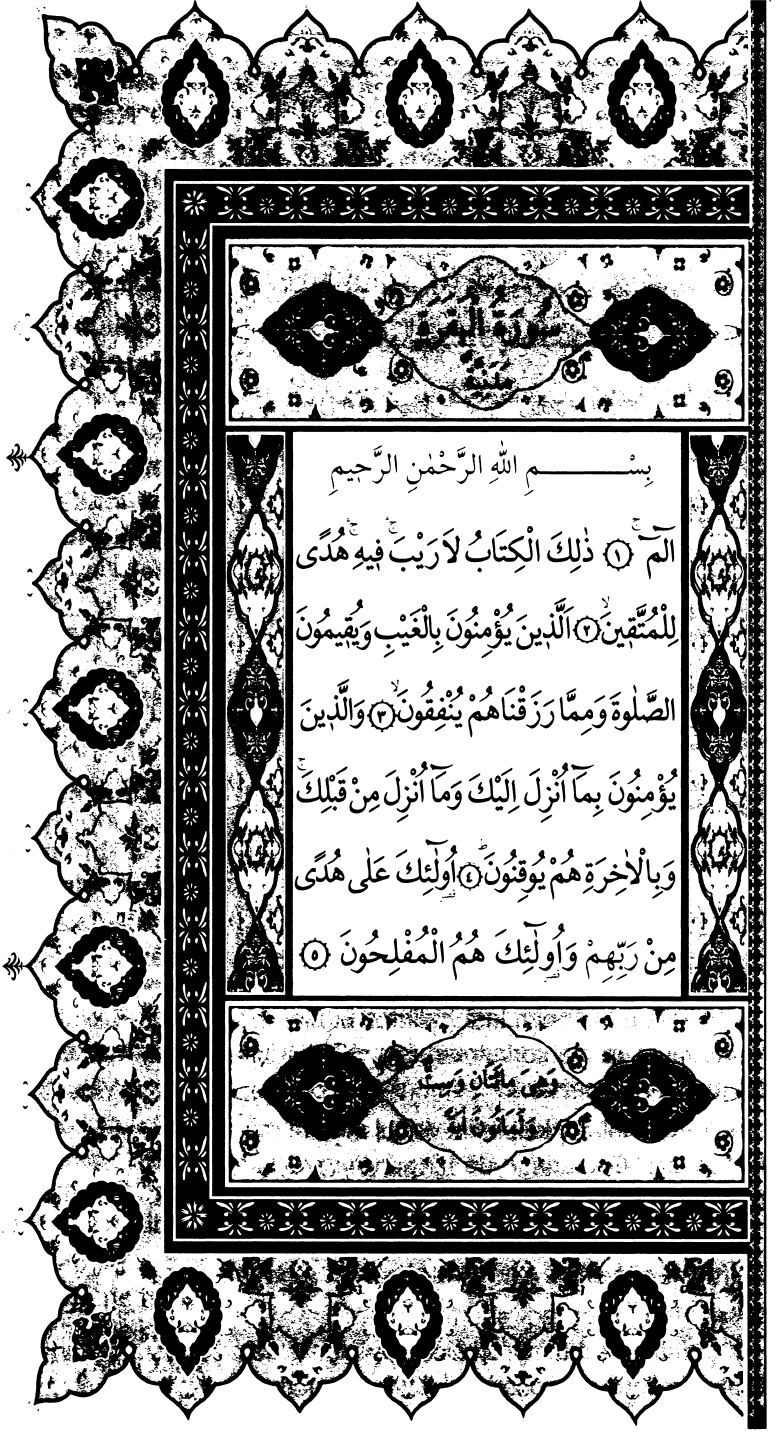

Bismillâhirrahmânirrahıym

Elif Lâm Mîm (1) Zâlikel kitâbü lâ raybe fîh. hüdel lil müttekıyn (2) Ellezîne yü'minûne bil ğaybi ve yukîmûnas salâte ve mimmâ razaknâhüm yünfikûn (3) Vellezîne yü'minûne bi mâ ünzile ileyke ve mâ ünzile min kablik. ve bil âhırati hüm yûkınûn (4) Ülâike alâ hüdem mir rabbihim ve ülâike hümül müflihûn (5)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ
غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا
بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝٨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝٩
فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝١١ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ
وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ۝١٤ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝١٦

İnnellezîne keferû sevâün aleyhim e enzertehüm em lem tünzirhüm lâ yü'minûn (6) Hatemallâhü alâ kulûbihim ve alâ sem'ıhim. ve alâ ebsârihim ğışâveh, ve lehüm azâbün azıym (7) Ve minen nâsi mey yekûlü âmennâ billâhi ve bil yevmil âhıri ve mâ hüm bi mü'minîn (8) Yühâdiûnallâhe vellezîne âmenû. ve mâ yahdeûne illâ enfüsehüm ve mâ yeş'urûn (9) Fî kulûbihim meradun fezâdehümüllâhü meradâ. ve lehüm azâbün elîmüm bi mâ kânû yekzibûn (10) Ve izâ kıyle lehüm lâ tüfsidû fil ardı kâlû innemâ nahnü muslihûn (11) Elâ innehüm hümül müfsidûne ve lâkil lâ yeş'urûn (12) Ve izâ kıyle lehüm âminû kemâ âmenen nâsü kâlû e nü'minü kemâ âmenes süfehâ'. elâ innehüm hümüs süfehâü ve lâkil lâ ya'lemûn (13) Ve izâ lekullezîne âmenû kâlû âmennâ. ve izâ halev ilâ şeyâtıynihim kâlû innâ meaküm innemâ nahnü müstehziûn (14) Allâhü yestehziü bihim ve yemüddühüm fî tuğyânihim ya'mehûn (15) Ülâikellezîneşteravüd dalâlete bil hüdâ, fe mâ rabihat ticâratühüm ve mâ kânû mühtedîn (16)

6. Ama o kâfir olanlara gelince, bunları ha korkutmuşsun, ha korkutmamışsın. Onlar için birdir, îmân etmezler.

7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinde de bir perde vardır ve bunların hakkı, büyük bir azaptır.

8. İnsanlardan bâzıları vardır ki "Allah'a ve âhiret gününe inandık" derler ama inanmış değildirler.

9. Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki sâdece kendilerini aldatırlar da, farkına varmazlar.

10. Kalplerinde bir hastalık vardır da, Allah hastalıklarını artırmıştır. Ve yalan söyledikleri için, bunlara acı verici bir azap vardır.

11. Hem bunlara "Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın" denildiği zaman, "Biz sadece ıslah edicileriz!" derler.

12. Dikkat edin! Doğrusu bunlar, ortalığı bozanların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir.

13. Yine bunlara "İnsanların imân ettiği gibi îmân edin!" denildiği zaman; "Biz, o beyinsizlerin îmân ettikleri gibi mi îmân edelim?" derler. Dikkat! Doğrusu bunlar beyinsizlerin ta kendileridir, fakat bilmiyorlar.

14. Bir de, îmân edenlerle karşılaştıklarında "Îmân ettik!" derler ve kendi şeytanlarıyla (kendilerini aldatan dostlarıyla) baş başa kaldıklarında "Muhakkak biz, sizinle beraberiz. Biz sâdece onlarla alay ediyoruz!" derler.

15. Allah onlarla alay ediyor da, azgınlıkları içerisinde bocalayıp dururken onlara mühlet veriyor.

16. Bunlar işte öyle kimselerdir ki, hidâyete karşılık olarak sapıklığı satın almışlardır da, ticâretleri hiç kâr etmemiştir. (Hidâyet) Yolunu tutmuş da değillerdir.

Meselühüm kemeselillezistevkade nârâ. fe lemmâ edâet mâ havlehû zehe-ballâhü bi nûrihim ve terakehüm fî zulümâtil lâ yübsırûn (17) Summüm bükmün umyün fehüm lâ yarciûn (18) Ev ke sayyibim mines semâi fîhi zulü-mâtüv ve ra'düv ve bark. yec'alûne esâbiahüm fî âzânihim mines savâıkı hazeral mevt. vallâhü muhıytum bil kâfirîn (19) Yekâdül berku yahtafü ebsârahüm. küllemâ edâe lehüm meşev fîhi ve izâ azleme aleyhim kâmû. ve lev şâallâhü le zehebe bi sem'ıhim ve ebsârihim. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (20) Yâ eyyühen nâsu'büdû rab-bekümüllezî halekaküm vellezîne min kabliküm lealleküm tettekûn (21) Ellezî ceale lekümül arda firâşev ves semâe binââ, ve enzele mines semâi mâen fe ahrace bihî mines semerâti rizkal leküm. fe lâ tec'alû lillâhi endâdev ve entüm ta'lemûn (22) Ve in küntüm fî raybim mimmâ nezzelnâ alâ abdinâ fe'tû bi sûratim mim mislih, ved'û şühedâeküm min dûnillâhi in küntüm sâdikıyn (23) Fe illem tef'alû ve len tef'alû fettekun nâralletî vekûdühen nâsü vel hıcârah. üıddet lil kâfirîn (24)

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ
فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾
وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ
مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾
فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

17. Bunların durumu bir ateş yakmak isteyen kimsenin durumuna benzer. O ateş yanıp da etrafını aydınlattığı anda Allah, hemen onların aydınlığını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır; (artık hiçbir şeyi) görmezler.

18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık bunlar dönemezler.

19. Veyâ gökyüzünden boşalan bir yağmurun hâline benzer ki, onda karanlıklar, gök gürlemesi ve bir şimşek var. Yıldırımlar yüzünden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkıyorlar. Ve Allah, kâfirleri kuşatmıştır.

20. O şimşek neredeyse gözlerini kapıp alıverecek! Önlerini aydınlatınca, ışığı altında yürürler. Karanlık üzerlerine çökünce, dikilip kalırlar. Allah dileseydi, elbette işitme ve görme duyularını giderirdi. Şüphe yok ki Allah, her şeye gücü yetendir.

21. Ey İnsanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk ediniz. Umulur ki, (Allah'ın azabından kendinizi kurtarmış) olursunuz.

22. Öyle ki, sizin için yeryüzünü bir döşek yaptı, gökyüzünü de bir bina. Ve sizin için gökyüzünden bir su indirdi de, onunla sizin için değişik ürünlerden rızık çıkardı. Siz de, artık bile bile, tutup da Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Eğer kulumuza parça parça (sûre sûre, âyet âyet) indirdiğimiz Kur'an'dan şüphe etmekteyseniz, haydi onun benzerinden bir sûre meydana getirin! Ve Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın. Eğer doğru sözlülerdenseniz.

24. Yok, eğer yapamazsanız ki hiçbir zaman yapamayacaksınız o hâlde yakıtı insanlarla taşlar olan o ateşten sakının! O, kâfirler için hazırlandı.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا ۙ قَالُوا
هٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهٖ مُتَشَابِهًا ۭ وَلَهُمْ فِيهَآ
اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَهُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۭ
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ
وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ
يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا وَيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ۭ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ
اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ
مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ
بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِيْ
خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَاۗءِ
فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾
وَاِذْ قَالَ

Ve beşşirillezîne âmenû ve amilus sâlihâti enne lehüm cennâtin tecrî min tahtihel enhâr. küllemâ ruzikû minhâ min semeratir rizkan kâlû hâzellezî ruzıknâ min kablü ve ütû bihî müteşâbihâ. ve lehüm fîhâ ezvâcüm mütahheratüv ve hüm fîhâ hâlidûn (25) İnnallâhe lâ yestahyî ey yadribe meselem mâ beûdaten fe mâ fevkahâ. fe emmellezîne âmenû fe ya'lemûne ennehül hakku mir rabbihim. ve emmellezîne keferû fe yekûlûne mâzâ erâdallâhü bi hâzâ meselâ. yüdıllü bihî kesîrav ve yehdî bihî kesîrâ. ve mâ yüdıllü bihî illel fâsikıyn (26) Ellezîne yenkudûne ahdallâhi mim ba'di mîsâkıh, ve yaktaûne mâ emerallâhü bihî ey yûsale ve yüfsidûne fil ard. ülâike hümül hâsirûn (27) Keyfe tekfürûne billâhi ve küntüm emvâten fe ahyâküm. sümme yümîtüküm sümme yuhyîküm sümme ileyhi türceûn (28) Hüvellezî haleka leküm mâ fil ardı cemîan sümmestevâ iles semâi fe sevvâhünne seb'a semâvât. ve hüve bi külli şey'in alîm (29)

25. Îmân edip, sâlih ameller işleyenlere ise müjde ver. Onlar için altından ırmaklar akan cennetler var. Onlardan, herhangi bir meyvesinden rızık olarak verilince, her defâsında, "Bu bizim daha önce rızıklandırıldığımız şey!" diyecekler. Onlara bu şekilde, benzer olarak sunulacaktır. Onlar için orada temiz, çok temiz zevceler de var! Hem, onlar orada sürekli kalacaklar.

26. Şu bir gerçektir ki Allah, bir sivrisineği, hatta daha üstününü örnek vermekten çekinmez. Îmân edenler bilirler ki, şüphesiz ki o, Rablerinden bir gerçektir. Ama küfre sapanlar: "Allah, böyle bir örnek vermekle ne demek istemiş?" derler. (Allah) bununla birçoklarını şaşırtır. Yine onunla birçoklarını yola getirir. Hem onunla ancak fasıkları şaşırtır.

27. (O fâsıklar ki), Allah'a verdikleri sözü, antlaşmadan sonra bozarlar. Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi ayırır ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. İşte bunlar hep hüsrâna düşenlerdir.

28. Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz ki? Ölüydünüz, sizi diriltti. Sonra sizleri yine öldürecek. Sonra sizleri yine diriltecek.Sonra da döndürülüp ona götürüleceksiniz.

29. O öyle bir Yaratıcıdır ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra irâdesini gökyüzüne çevirdi de, onları yedi gök hâlinde düzenledi. O her şeyi bilir.

Ve iz kâle rabbüke lil melâiketi innî câilün fil ardı halîfeh. kâlû e tec'alü fîhâ mey yüfsidü fîhâ ve yesfikûd dimâ'. ve nahnü nüsebbihu bi hamdike ve nükaddisü lek. kâle innî a'lemü mâ lâ ta'lemûn (30) Ve alleme âdemel esmâe küllehâ sümme aradahüm alel melâiketi fe kâle embiûnî bi esmâi hâülâi in küntüm sâdikıyn (31) Kâlû sübhâneke lâ ılme lenâ illâ mâ allemtenâ. inneke entel alîmül hakîm (32) Kâle yâ âdemü embi'hüm bi esmâihim. felemmâ embeehüm bi esmâihim kâle elem ekul leküm innî a'lemü ğaybes semâvâti vel ardı ve a'lemü mâ tübdûne ve mâ küntüm tektümûn (33) Ve iz kulnâ lil melâiketiscüdû li âdeme fe secedû illâ iblîs. ebâ vestekbera ve kâne minel kâfirîn (34) Ve kulnâ yâ âdemüskün ente ve zevcükel cennete ve külâ minhâ rağaden haysü şi'tümâ, ve lâ takrabâ hâzihiş şecerate fe tekûnâ minez zâlimîn (35) Fe ezellehümeş şeytânü anhâ fe ahracehümâ mimmâ kânâ fîh, ve kulnehbitû ba'duküm li ba'dın adüvv. ve leküm fil ardı müstekarruv ve metâun ilâ hıyn (36) Fe telekkâ âdemü mir rabbihî kelimâtin fe tâbe aleyh. innehû hüvet tevvâbür rahıym (37)

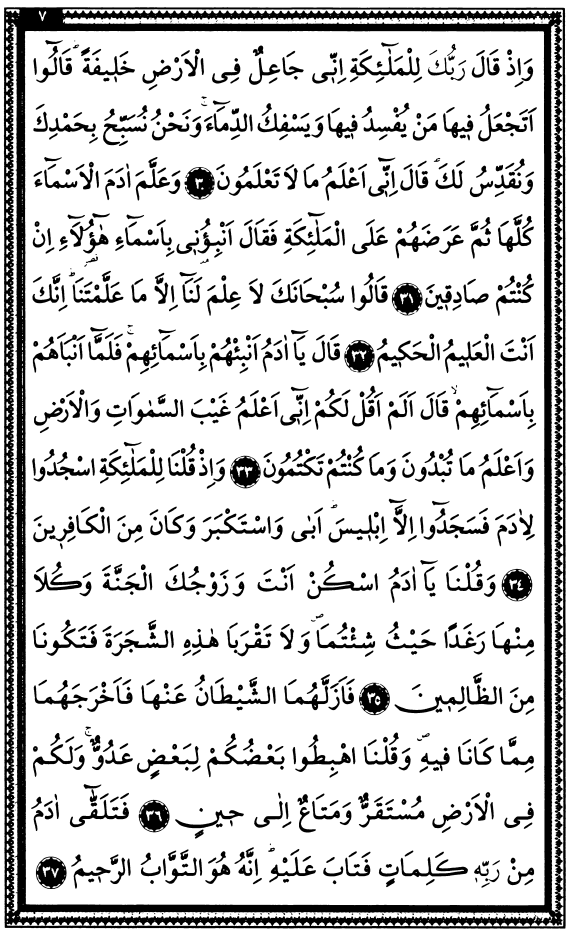

30. Ve düşün ki, Rabbin meleklere "Ben muhakkak ki yeryüzünde bir halife yaratacağım" dediği zaman, "Orada bozgunculuk çıkaracak, kan dökecek (bir yaratık mı) yaratacaksın? Biz hamd ile seni tesbih edip, yüceltirken!" dediler. "Kuşkusuz ben, sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim" dedi.

31. Ve Âdem'e eşyânın isimlerini öğretti. Sonra meleklere yönelerek: "Hadi bakalım! Eğer dâvânızda doğru sözlüyseniz, bana şunları isimleriyle bildirin" dedi.

32. "Her şeyden münezzehsin ya Rab! Bizim için, senin bize öğrettiğinin dışında bilgi ne mümkün! Muhakkak ki her şeyi bilen, alîm ve hakîm ancak sensin dediler.

33. (Allah:) "Ey Âdem! Bunlara, onları isimleriyle haber ver" buyurdu. Bu emir üzerine Âdem, onlara isimleriyle bunları haber verince de buyurdu ki: "Demedim mi size ben! Her durumda göklerin ve yeryüzünün gaybını en iyi bilenim. Ve biliyorum, neyi açığa vuruyorsunuz, neyi saklıyordunuz?"

34. Ve o zaman meleklere: "Âdem'e secde edin!" dedik, hemen secde ettiler. Yalnız İblis dayattı, kibrine yediremedi, inkârcılardan oldu.

35. Ve dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. İkiniz de ondan, dilediğiniz yerde bol bol yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın yoksa sınırı aşan zâlimlerden olursunuz."

36. Bunun üzerine Şeytan, onları(n ayağını) oradan kaydırdı. İkisini de bulundukları yerden çıkardı. Biz de "Birbirinize düşman olarak inin, size yeryüzünde belirli bir zamana (ölünceye) kadar sizin için bir bekleme yeri ve nasib vardır." dedik.

37. Derken Âdem, Rabbinden (vahy yoluyla) bir takım kelimeler aldı, ona yalvardı tevbe etti. O da tevbesini kabul buyurdu. Muhakkak ki O, tevbeyi çok kabul eden, çok esirgeyendir.

٨

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا
نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ
وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ
فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ
الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا
لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ
وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا
يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ

Kulnehbidû minhâ cemîâ. fe immâ ye'tiyenneküm minnî hüden fe men tebia hüdâye fe lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (38) Vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (39) Yâ benî isrâîlezkürû nı'metiyelletî en'amtü aleyküm ve evfû bi ahdî ûfi bi ahdiküm ve iyyâye ferhebûn (40) Ve âminû bimâ enzeltü müsaddikal li mâ meaküm ve lâ tekûnû evvele kâfirim bih. ve lâ teşterû bi âyâtî semenen kalîlev ve iyyâye fettekûn (41) Ve lâ telbisül hakka bil bâtıli ve tektümül hakka ve entüm ta'lemûn (42) Ve ekıymüs salâte ve âtüz zekâte verkeû mear râkiıyn (43) E te'mürûnen nâse bil birri ve tensevne enfüseküm ve entüm tetlûnel kitâb. efe lâ ta'kılûn (44) Vesteıynû bis sabri ves salâh. ve innehâ le kebîratün illâ alel hâşiıyn (45) Ellezîne yezunnûne ennehüm mülâkû rabbihim ve ennehüm ileyhi râciûn (46) Yâ benî isrâîlezkürû nı'metiyelletî en'amtü aleyküm ve ennî faddaltüküm alel âlemîn (47) Vettekû yevmel lâ teczî nefsün an nefsin şey'ev ve lâ yukbelü minhâ şefâatüv ve lâ yü'hazü minhâ adlüv ve lâ hüm yünsarûn (48)

38. Onlara dedik ki: "Hepiniz oradan inin. Size benim tarafımdan bir hidayet rehberi geldiğinde, kim o hidayetçimin izinde giderse, onlar için hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır."

39. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar ise, işte bunlar ateşin arkadaşlarıdır, onlar orada sürekli kalacaklardır.

40. Ey İsrâiloğulları! Size lutfettiğim nîmetimi hatırlayın ve bana verdiğiniz sözde durun ki, ben de size verdiğim sözde durayım. Ve yalnızca Ben'den korkun.

41. Ve berâberinizdekini (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğim (Kur'an'a) îmân edin. Ona inanmayanların ilki olmayın. Benim âyetlerimi az bir bedel karşılığı değişmeyin. Ve artık Ben'den sakının.

42. Hakkı batılla karıştırıp da, bile bile hakkı gizlemeyin.

43. Namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin. Rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.

44. (Ey Yahudiler!) İnsanlara iyiliği emredip kendinizi unutur musunuz? Halbuki kitabı (Tevrat'ı) okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?

45. Bir de sabır ve namaz ile yardım isteyin. Şüphesiz bu, (Allah'a) saygılı olanlardan başkasına ağır gelir.

46. Onlar (saygı gösterip korkanlar) ki, Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten O'na döneceklerini bilirler.

47. Ey İsrâiloğulları! Size lûtfettiğim nîmetimi ve bir zamanlar sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Ve öyle bir günden korkun ki; hiç bir kimse başka kimsenin bir şeyini ödeyemez. Kimseden şefaat de kabûl edilmez. Kimseden fidye de alınmaz. Hem onlar kurtarılacak da değillerdir.

Ve iz necceynâküm min âli fir'avne yesûmûneküm sûel azâbi yüzebbihûne ebnâeküm ve yestahyûne nisâeküm. ve fî zâliküm belâüm mir rabbiküm **azıym (49) Ve iz feraknâ bikümül bahra fe enceynâküm ve ağraknâ âle fir'avne ve entüm tenzurûn (50) Ve iz vâadnâ mûsâ erbeıyne leyleten sümmettehaztümül ıcle mim ba'dihî ve entüm zâlimûn (51) Sümme afevnâ anküm mim ba'di zâlike lealleküm teşkürûn (52) Ve iz âteynâ mûsel kitâbe vel fürkâne lealleküm tehtedûn (53) Ve iz kâle mûsâ li kavmihî yâ kavmi inneküm zalemtüm enfüseküm bittihâzikümül ıcle fe tûbû ilâ bâriiküm faktülû enfüseküm. zâliküm hayrul leküm ınde bâriiküm. fe tâbe aleyküm. innehû hüvet tevvâbür rahıym (54) Ve iz kultüm yâ mûsâ len nü'mine leke hattâ nerallâhe cehraten fe ehazetkümüssâıkatü ve entüm tenzurûn (55) Sümme beasnâküm mim ba'di mevtiküm lealleküm teşkürûn (56) Ve zallelnâ aleykümül ğamâme ve enzelnâ aleykümül menne ves selvâ. külû min tayyibâti mâ razaknâküm. ve mâ zalemûnâ ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (57)**

٩

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ
اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ
٤٩ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ
تَنْظُرُوْنَ ٥٠ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ٥١ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ٥٢ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ
وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ٥٣ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ
اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ
فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ ۭ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ٥٤ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى
لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ
وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ٥٥ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ٥٦ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا
عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ۭ
وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ٥٧

49. Ve hatırlayın ki, bir zamanlar sizi Firâvun ve adamlarından kurtardık. Sizi azâbın kötüsüyle azaplandırıyorlardı. Erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar ve (fenalık için) kızlarınızı hayatta bırakmak istiyorlardı ve bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Ve bir zamanlar, sizin için denizi yardık. Sizi kurtardık da, Firâvun ve adamlarını, sizler bakıp duruyorken suda boğduk.

51. Ve bir zamanlar, Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (ilâh) edinmiştiniz. (Bu halinizle nefsinize) zulmediyordunuz.

52. Sonra bunun arkasından da sizi affettik ki, belki şükredersiniz.

53. Ve bir zamanlar, Musa'ya o kitabı ve furkanı verdik, gerekirdi ki, doğru yolda gidesiniz.

54. Ve bir zamanlar, Mûsâ kavmine dedi ki: "Ey kavmim! Gerçekten siz o buzağıya tapmanızla kendinize zulmettiniz. Gelin yaradanınıza dönün, tevbe edin de nefislerinizi öldürün (ıslah edin). Böyle yapmanız yaradanınızın katında sizin için daha iyidir." Bu sûretle tevbelerinizi kabûl etti. Gerçek şu ki, O tevbeleri kabul eden, merhameti bol olandır.

55. Ve bir zamanlar, "Yâ Mûsâ! Biz Allah'ı açıktan açığa görmedikçe sana asla inanmayacağız" dediniz. Bunun üzerine, siz bakıp duruyor iken sizi o yıldırım çarpmıştı..

56. Sonra sizi, belki şükredesiniz diye ölümünüzden sonra diriltik.

57. Ve üstünüze o bulutu gölgelik yaptık ve size verdiğimiz en temiz rızıklardan yiyin diye üzerinize hem kudret helvası, hem bıldırcın indirdik. Onlar zulmü bize etmediler. Fakat kendilerine zulüm ediyorlardı.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ
فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا
وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ
مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ
الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾
إِنَّ الَّذِينَ

Ve iz kulnedhulû hâzihil karyete fe külû minhâ haysü şi'tüm rağadev vedhulül bâbe süccedev ve kûlû hıttatün nağfir leküm hatâyâküm. ve senezîdül muhsinîn (58) Fe beddelellezîne zalemû kavlen ğayrallezî kıyle lehüm fe enzelnâ alellezîne zalemû riczem mines semâi bi mâ kânû yefsükûn (59) Ve izisteskâ mûsâ li kavmihî fe kulnadrib bi asâkel hacer. fenfecerat minhüsnetâ aşrate aynâ. kad alime küllü ünâsim meşrabehüm. külû veşrabû mir rizkıllâhi ve lâ ta'sev fil ardı müfsidîn (60) Ve iz kultüm yâ mûsâ len nasbira alâ taâmiv vâhıdin fed'u lenâ rabbeke yuhric lenâ mimmâ tümbitül ardu mim baklihâ ve kıssâihâ ve fûmihâ ve adesihâ ve besalihâ. kâle etestebdilûnellezî hüve ednâ billezî hüve hayr. ihbitû misran fe inne leküm mâ seeltüm. ve duribet aleyhimüz zilletü vel meskenetü ve bâû bi ğadabim minallâh. zâlike bi ennehüm kânû yekfürûne bi âyâtillâhi ve yaktülûnen nebiyyîne bi ğayril hakk. zâlike bi mâ asav ve kânû ya'tedûn (61)

58. Ve bir zamanlar "Şu şehre girin de onun nimetlerinden dilediğiniz şekilde bol bol yiyin ve kapıdan secde ederek girin ve "hıtta" (Affet bizi!) deyin ki, size, hatalarınızı mağfiret ediverelim, iyilik yapanlara nimetlerimizi daha da arttıracağız" dedik.

59. Derken o zulmedenler, sözü değiştirdiler. Kendilerine söylenilenden başka bir şekle çevirdiler. Biz de, o zalimlere kötülük yaptıkları için gökten fena bir azap indirdik.

60. Ve bir zamanlar Mûsâ kavmi için su istemişti. Biz de, "Değneğinle taşa vur" demiştik. Bunun üzerine ondan on iki pınar fışkırdı. Her kısım insanlar, kendi su alacağı kaynağı bilmişti. Allah'ın rızkından yiyin için. Bozgunculuk yaparak yeryüzünü karıştırmayın.

61. Ve bir zamanlar, "Yâ Mûsâ! Biz bir tek yemeğe asla katlanamayacağız. Artık bizim için Rabbine duâ et, bize yerin bitirdiği şeylerden; sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın" dediniz. Yoksa! "O daha üstün olanı daha aşağı olanla mı değiştirmek istiyorsunuz? O halde şehre inin. Çünkü (orada) kendiniz için istediklerniz vardır." dedi. Üzerlerine de aşağılık ve yoksulluk damgası vuruldu ve sonunda Allah'tan bir gazaba uğradılar. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Çünkü isyâna daldılar ve aşırı gidiyorlardı.

İnnellezîne âmenû vellezîne hâdû ven nesârâ ves sâbiîne men âmene billâhi vel yevmil âhıri ve amile sâlihan fe lehüm ecruhüm ınde rabbihim, ve lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (62) Ve iz ehaznâ mîsâkaküm ve rafa'nâ fevkakümüt tûr. huzû mâ ateynâküm bi kuvvetiv vezkürû mâ fîhi lealleküm tettekûn (63) Sümme tevelleytüm mim ba'di zâlik. fe levlâ fadlüllâhi aleyküm ve rahmetühû leküntüm minel hâsirîn (64) Ve lekad alimtümüllezîna'tedev minküm fis sebti fe kulnâ lehüm kûnû kıradeten hâsiîn (65) Fe cealnâhâ nekâlel li mâ beyne yedeyhâ ve mâ halfehâ ve mev'ızatel lil müttekıyn (66) Ve iz kâle mûsâ li kavmihî innallâhe ye'müruküm en tezbehû bekarah. kâlû etettehızünâ hüzüvâ. kâle eûzü billâhi en ekûne minel câhilîn (67) Kâlüd'u lenâ rabbeke yübeyyil lenâ mâ hî. kâle innehû yekûlü innehâ bekaratül lâ fâriduv ve lâ bikr. avânüm beyne zâlik. fef'alû mâ tü'merûn (68) Kâlüd'u lenâ rabbeke yübeyyil lenâ mâ levnühâ. kâle innehû yekûlü innehâ bekaratün safrâü fâkıul levnühâ tesürrun nâzırîn (69)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ
ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

62. Şüphesiz ki, îmân edenlerle Yahudilerden, Hıristiyanlardan, Sâbiîlerden her kim Allah'a ve âhiret gününe gerçekten inanır ve sâlih bir amel işlerse, elbette bunların Rabbleri katında ödülleri vardır. Bunlara bir korku yoktur. Bunlar üzülecek de değillerdir.

63. Bir zaman da sizden misak (sağlam bir söz) almıştık ve Tûr'u üstünüze kaldırıp demiştik ki: "Verdiğimiz kitabı kuvvetle tutun ve içinde olanlardan gâfil olmayın." Umulur ki, korunursunuz.

64. Sonra, onun arkasından yüz çevirdiniz. Eğer üzerinizde Allah'ın ihsanı ve rahmeti olmasaydı, elbette hüsrana düşenlerden olurdunuz.

65. İçinizden Cumartesi günü yasağını çiğneyenleri elbette bilirsiniz. Biz onlara "Aşağılık maymunlar olun" dedik.

66. Ve bu cezâyı (kıssayı), o zamankilere ve ardından geleceklere ibret dolu bir cezâ ve takvâ sâhiplerine ibret olsun diye yaptık.

67. Ve bir zamanlar Mûsâ kavmine demişti ki: "Allah size bir inek kesmenizi emrediyor". Dediler ki, "Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun?" Dedi ki: "Öyle câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım."

68. Dediler ki: "Bizim için Rabbine duâ et. Nedir o, bize açıklasın?" Dedi ki: "Rabbim şöyle buyuruyor: "Bir inek ki, ne yaşlıdır, ne körpe. İkisinin arasında bir dinç. Emrolunduğunuz işi hemen yapın" dedi.

69. Dediler ki: "Bizim için Rabbine dua et, rengi neymiş bize açıklasın?" Dedi ki: Rabbim Şöyle buyuruyor: "Bir inek ki sapsarı, rengi bakanlara mutluluk verir."

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا
وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ
تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۖ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا
الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۖ وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا
اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۗ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾
أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

اَوَلَا

Kâlûd'u lenâ rabbeke yübeyyil lenâ mâ hiye innel bekara teşâbehe aleynâ. ve innâ in şâallâhü le mühtedûn (70) Kâle innehû yekûlü innehâ bekaratül lâ zelûlün tüsîrul arda ve lâ teskıl hars. müsellemetül lâ şiyete fîhâ. kâlül âne ci'te bil hakk. fe zebehûhâ ve mâ kâdû yef'alûn (71) Ve iz kateltüm nefsen feddâra'tüm fîhâ. vallâhü muhricüm mâ küntüm tektümûn (72) Fe kulnadribûhü bi ba'dıhâ. kezâlike yuhyillâhül mevtâ ve yürîküm âyâtihî lealleküm ta'kılûn (73) Sümme kaset kulûbüküm mim ba'di zâlike fe hiye kel hıcârati ev eşeddü kasveh. ve inne minel hıcârati lemâ yetefecceru minhül enhâr. ve inne minhâ lemâ yeşşekkaku fe yahrucü minhül mâ'. ve inne minhâ lemâ yehbitu min haşyetillâh. ve mallâhü bi ğâfilin ammâ ta'melûn (74) E fetatmeûne ey yü'minû leküm ve kad kâne ferîkum minhüm yesmeûne kelâmallâhi sümme yüharrifûnehû mim ba'di mâ akalûhü ve hüm ya'lemûn (75) Ve izâ lekullezîne âmenû kâlû âmennâ. ve izâ halâ ba'duhüm ilâ ba'dın kâlû etühaddisûnehüm bi mâ fetehallâhü aleyküm li yühâccûküm bihî ınde rabbiküm. e fe lâ ta'kılûn (76)

70. Dediler ki: "Ey Musa Bizim için Rabbine duâ et! Nedir o, bize açıklasın? Çünkü o inek bize karışık geldi. Bununla beraber, Allah dilerse elbette buluruz."

71. (Musa) Dedi ki: "Rabbim şöyle buyuruyor: Bir inek ki, ne koşulup arâzi sürer, ne de ekin sular. Salma olup, hiç alacası yok." Dediler: "İşte şimdi hakkı getirdin." Bunun üzerine o ineği boğazladılar ki, az kalsın yapamayacaklardı.

72. Ve bir zamanlar, bir kişiyi öldürmüştünüz de, onunla ilgili olarak birbirinize düşmüştünüz. Hâlbuki Allah gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı.

73. Onun için, dedik: "O ineğin bir parçasıyla o öldürülene vurun". İşte böyle, Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir. Umulur ki akıllanasınız.

74. Sonra, bunun ardından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hatta daha duygusuz. Çünkü taşların öylesi var ki, içinden nehirler kaynıyor. Öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor. Öylesi var ki, Allah korkusundan aşağılara yuvarlanıyor. Allah yaptıklarınızdan habersiz (gâfil) değildir.

75. Şimdi, bunların size îmân edeceklerini mi umuyorsunuz? Hâlbuki bunların içlerinden bir bölümü, Allah'ın kelâmını (Tevrat'ı) işitirlerdi de, anladıktan sonra onu bile bile değiştirirlerdi.

76. Hem îmân edenlere rastladıklarında "Îmân ettik" derler, birbirleriyle baş başa kaldıklarında "Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil olsun diye mi, tutup Allah'ın size açtığı hakîkati onlara söylüyorsunuz? Aklınız yok mu" derlerdi.

E ve lâ ya'lemûne ennallâhe ya'lemü mâ yüsirrûne ve mâ yu'linûn (77) Ve minhüm ümmiyyûne lâ ya'lemûnel kitâbe illâ emâniyye ve in hüm illâ yezunnûn (78) Fe veylül lillezîne yektübûnel kitâbe bi eydîhim sümme yekûlûne hâzâ min ındillâhi li yeşterû bihî semenen kalîlâ. fe veylül lehüm mimmâ ketebet eydîhim ve veylül lehüm mimmâ yeksibûn (79) Ve kâlû len temessenen nâru illâ eyyâmem ma'dûdeh. kul ettehaztüm ındallâhi ahden fe ley yuhlifallâhü ahdehû em tekûlûne alallâhi mâ lâ ta'lemûn (80) Belâ men kesebe seyyietev ve ehâtat bihî hatıy'etühû fe ûlâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (81) Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ülâike ashâbül cenneh. hüm fîhâ hâlidûn (82) Ve iz ehaznâ mîsâka benî isrâîle lâ ta'büdûne illallâhe ve bil vâlideyni ıhsânev ve zil kurbâ vel yetâmâ vel mesâkîni ve kûlû lin nâsi husnev ve ekıymüs salâte ve âtüz zekâh. sümme tevelleytüm illâ kalîlem minküm ve entüm mu'ridûn (83)

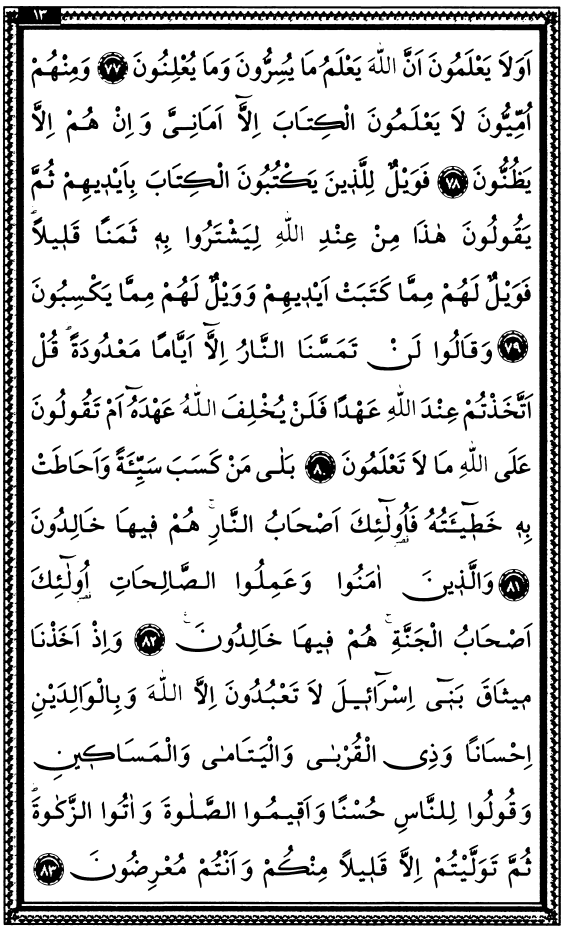

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ
اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا
يَظُنُّوْنَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ثُمَّ
يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا
فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً قُلْ
اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ
عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ
بِهٖ خَطِيْٓـَٔتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ
﴿٨١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٣﴾

77. Bilmezler mi ki? Onların sakladıklarını da, açıkladıklarını da, Allah hepsini bilir.

78. Bunların bir de ümmî kısmı vardır. Okuma yazmayı bilmezler. Bütün bildikleri asılsız şeylerdir ve yalnızca zan ardına düşerler.

79. Artık, vay hâline! O kimselere ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da, sonra birâz menfaatlenmek için "Bu Allah tarafındandır" derler. Artık, vay hâline! O, ellerinin yazdıkları yüzünden onlara. Vay hâline! O kazandıkları şey yüzünden onlara.

80. Bir de dediler ki: "Bize sayılı bir kaç günün dışında, asla ateş dokunmaz" De ki: "Allah'tan bir söz aldınız mı? Öyleyse, Allah asla sözünü bozmaz. Yoksa Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Kim bir kötülük kazanmış da, günahları kendini her taraftan kuşatmış ise, işte bunlar ateş ehlidir. Hep orada sürekli kalacaklardır.

82. İmân edip sâlih amel işleyenler, işte öyleleri de cennet ehlidir. Hep orada süresiz kalacaklardır.

83. Ve bir zamanlar İsrâiloğullarından şöyle bir söz almıştık: "Allah'tan başkasına tapmayacaksınız. Anne ve babaya, akrabaya, öksüzlere, yoksullara iyilikte bulunacaksınız. İnsanlara güzeli söyleyin, namaz kılın, zekâtı verin." diye emretmiştik. Sonra pek azınız hâriç, sözünüzden döndünüz. Hâlâ da dönüyorsunuz.

١٤

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَل لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَمَّا

Ve iz ehaznâ mîsâkaküm lâ tesfikûne dimâeküm ve lâ tuhricûne enfüseküm min diyâriküm sümme akrartüm ve entüm teşhedûn (84) Sümme entüm hâülâi taktülûne enfüseküm ve tuhricûne ferîkam minküm min diyârihim tezâherûne aleyhim bil ismi vel udvân. ve iy ye'tûküm üsârâ tüfâdûhüm ve hüve müharramün aleyküm ıhrâcühüm. e fe tü'minûne bi ba'dıl kitâbi ve tekfürûne bi ba'd. fe mâ cezâü mey yef'alü zâlike minküm illâ hızyün fil hayâtid dünyâ. ve yevmel kıyâmeti yüraddûne ilâ eşeddil azâb. ve mallâhü bi ğâfilin ammâ ta'melûn (85) Ülâikellezîneşteravül hayâted dünyâ bil âhırati fe lâ yühaffefü anhümül azâbü ve lâ hüm yünsarûn (86) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe ve kaffeynâ mim ba'dihî bir rusüli ve âteynâ ıysebne meryemel beyyinâti ve eyyednâhü bi rûhıl kudüs. e fe küllemâ câeküm rasûlüm bimâ lâ tehvâ enfüsükümüstekbertüm. fe ferîkan kezzebtüm ve ferîkan taktülûn (87) Ve kâlû kulûbüna ğulf. bel leanehümüllâhü bi küfrihim fe kalîlem mâ yü'minûn (88)

84. Yine bir zamanlar sizden söz almıştık: "Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız. Sonra siz bunu kabûl ettiniz ve kabulünüze şâhit de oldunuz.

85. Sonra sizler şu kişilersiniz ki, birbirinizi öldürüyorsunuz. İçinizden bir bölümünüzü yurtlarından çıkarıyorsunuz, onların aleyhlerinde kötülük ve düşmanlık için birleşiyorsunuz. Eğer size esir olarak gelirlerse, fidyelerini veriyorsunuz. Hâlbuki onların yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmıştı. Siz Kitab'ın (Tevrat'ın) bir kısmına inanıp da bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu durumda, içinizden bu şekilde yapanlar, sonunda dünya hayatında rezillikten başka ne kazanır! Kıyâmet gününde de en şiddetli azâba döndürülürler. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. İşte bunlar, âhireti dünyâ hayatına satmış kişilerdir. Onun için, bullardan azap hafifletilmez, kendilerine hiçbir yardım da edilmez.

87. Yemin olsun ki, Mûsâ'ya o kitabı verdik. Arkasından da bir takım peygamberler gönderdik. Hele Meryem oğlu Îsâ'ya apaçık deliller verdik ve onu RûhülKudüs (Cebrâil) ile de destekledik. Artık size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emirle gelen her peygambere kafa mı tutarsınız? Kibrinize dokunduğu için onların bir kısmına yalan der, bir kısmını da öldürür müsünüz?

88. (Yahudiler peygamberlerle alay ederek) "Kalplerimiz kabuk tutmuştur" dediler. Hayır; küfür ve isyanları sebebiyle Allah onları lânetledi. Onun için, çok az kısmı iman ettiler.

Ve lemmâ câehüm kitâbüm min ındillâhi müsaddikul limâ meahüm ve kânû min kablü yesteftihûne alellezîne keferû. fe lemmâ câehüm mâ arafû keferû bihî fe la'netüllâhi alel kâfirîn (89) Bi'semeşterav bihî enfüsehüm ey yekfürû bi mâ enzelallâhü bağyen ey yünezzilallâhü min fadlihî alâ mey yeşâü min ıbâdih. fe bâû bi ğadabin alâ ğadab. ve lil kâfirîne azâbüm mühîn (90) Ve izâ kıyle lehüm âminû bi mâ enzelallâhü kâlû nü'minü bimâ ünzile aleynâ ve yekfürûne bi mâ verâehû ve hüvel hakku müsaddikal limâ meahüm. kul fe lime taktülûne embiyâallâhi min kablü in küntüm mü'minîn (91) Ve le kad câeküm mûsâ bil beyyinâti sümmettehaztümül ıcle mim ba'dihî ve entüm zâlimûn (92) Ve iz ehaznâ mîsâkaküm ve rafa'nâ fevkakümüt tûr. huzû mâ âteynâküm bi kuvvetiv vesmeû. kâlû semi'nâ ve asaynâ ve üşribû fî kulûbihimül ıcle bi küfrihim. kul bi'semâ ye'müruküm bihî îmânüküm in küntüm mü'minîn (93)

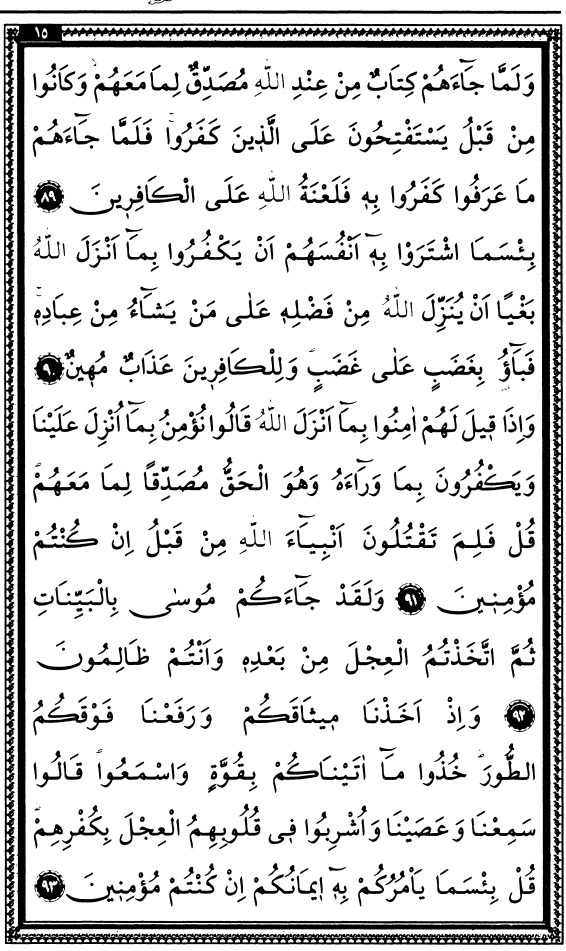

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَآءَهُمْ
مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ
فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَآ أُنْزِلَ عَلَيْنَا
وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ خُذُوا مَآ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. Yanlarındakini (Tevrat'ı) doğrulamak üzere, onlara Allah tarafından bir kitap (Kur'an) geldiğinde, daha önce inkâr edenlere karşı zafer isteyip durdukları hâlde, o (Tevrat'da vasfını) bildikleri (Peygamber) kendilerine gelince, onu inkâr ettiler. Şimdi, Allah'ın lâneti kâfirlerin boynuna!

90. Ne çirkindir, o kendilerini sattıkları şey! Ki, Allah'ın kullarından dilediğine kendi lütfunun eseri olarak vahiy indirmesini kıskanarak, Allah ne indirdiyse hepsini inkâr ettiler de gazap üzerine gazaba çarpıldılar. Ve o kâfirler için rezil edici bir azap vardır.

91. Onlara: "Allah ne indirdiyse îmân edin!" denildiği zaman onlar, "Biz, bize indirilene (Tevrat'a) îmân ederiz" derler de, onun dışındakini inkâr ederler. Halbuki o (Kur'an), beraberlerinde bulunan (Tevrat')ı tasdik eden bir gerçektir. De ki: "Mâdem ki (kendinize indirilen Tevrat'a) iman ediyorsunuz, daha önce gelen Allah'ın peygamberlerini niçin öldürüyordunuz?"

92. Yemin olsun ki, Mûsâ size çok açık delillerle gelmişti de, onun arkasından (yokluğunda) buzağıya (tanrı diye) taptınız. Siz o zâlimlersiniz.

93. Bir zamanlar, "Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın ve O'nu dinleyin" diye Tûr'u tepenize kaldırıp sizden misak (sağlam bir söz) almıştık. "Dinledik ve isyân ettik" dediler. İnkârları yüzünden buzağının sevgisi kalplerinin derinliklerine kadar işledi. De ki: "Eğer sizler inanan kimselerseniz, îmânınız size ne çirkin şeyler emrediyor!"

١٦

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ دُوْنِ
النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ
اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾
وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا
يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ
مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾
قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ
بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ
وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ
اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ
﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ
لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾

وَاتَّبَعُوْا

Kul in kânet lekümüd dârul âhıratü ındallâhi hâlisatem min dûnin nâsi fetemennevül mevte in küntüm sâdikıyn (94) Ve ley yetemennevhü ebedem bimâ kaddemet eydîhim. vallâhü **alîmüm biz zâlimîn (95) Ve le tecidennehüm ahrasan nâsi alâ hayâh. ve minellezîne eşrakû yeveddü ehadühüm lev yüammeru elfe seneh. ve mâ hüve bi müzahzihıhî minel azâbi ey yüammer.** vallâhü **basıyrum bimâ ya'melûn (96) Kul men kâne adüvvel licibrîle fe innehû nezzelehû alâ kalbike bi iznillâhi müsaddikal limâ beyne yedeyhi ve hüdev ve büşrâ lil mü'minîn (97) Men kâne adüvvel lillâhi ve melâiketihî ve rusülihî ve cibrîle ve mîkâle fe innallâhe adüvvül lil kâfirîn (98) Ve le kad enzelnâ ileyke âyâtim beyyinât. ve mâ yekfüru bihâ illel fâsikûn (99) E ve küllemâ âhedû ahden nebezehû ferîkum minhüm. bel ekseruhüm lâ yü'minûn (100) Ve lemmâ câehüm rasûlüm min ındillâhi müsaddikul limâ meahüm nebeze ferîkum minellezîne ûtül kitâbe kitâb**allâhi **verâe zuhûrihim keennehüm lâ ya'lemûn (101)**

94. De ki: "Allah katında âhiret yurdu (cennet) başkalarının değil de sadece size âit ise, eğer dâvânızda doğruysanız, haydi hemen ölümü temenni ediniz!"

95. Fakat onlar elleriyle önceden yaptıkları işler (günah ve isyanları) sebebiyle hiç bir zaman ölümü isteyemezler. Allah zalimleri iyi bilir.

96. Andolsun, sen onları (Yahudileri) hayata, insanlardan, (hattâ) müşrik olanlardan da daha düşkün bulacaksın. Onların her biri ister ki, bin yıl yaşasın. Oysa uzun yaşamak kendisini azaptan kurtarıp uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptığını hakkıyla görendir.

97. De ki: "Her kim Cebrail'e düşman kesilirse ki o, Allah'ın izniyle Kur'an'ı, kendinden öncekini doğrulayıcı, mü'minlere bir hidâyet ve müjde olarak senin kalbine indirmiştir.

98. Kim Allah'a, meleklerine, rasüllerine, Cebrâil'e, Mikâil'e düşman kesilirse, bilsin ki Allah kâfirlerin düşmanıdır.

99. Yemin olsun ki; Biz sana çok açık âyetler indirdik. Îmân sahasından uzaklaşmış fâsıklardan başkası onları inkâr etmez.

100. (Yoksa o fasıklar hem bunları tanımıyacaklar, hem de) ne zaman bir söz üzerine antlaşma yapsalar, her defasında mutlaka içlerinden bir grup çıkıp onu bozacak ve atıverecek öyle mi? Zaten onların çoğu iman etmezler.

101. Allah katından onlara, berâberindekini tasdik edici bir peygamber gelince, daha önce kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı sanki onun Allah'ın kitabı olduğunu bilmiyormuş gibi, Tevrat'ı arkalarına attılar ve ondan yüz çevirdiler.

Vettebeû mâ tetlüş şeyâtıynü alâ mülki süleymân. ve mâ kefera süleymânü ve lâkinneş şeyâtıyne keferû yüallimûnen nâses sıhra ve mâ ünzile alel melekeyni bi bâbile hârûte ve mârût. ve mâ yüallimâni min ehadin hattâ yekûlâ innemâ nahnü fitnetün fe lâ tekfür. fe yeteallemûne minhümâ mâ yüferrikûne bihî beynel mer'i ve zevcih. ve mâ hüm bi dârrîne bihî min ehadin illâ bi iznillâh. ve yeteallemûne mâ yedurruhüm ve lâ yenfeuhüm. ve le kad alimû lemenişterâhü mâ lehû fil âhirati min halâk, ve le bi'se mâ şerav bihî enfüsehüm. lev kânû ya'lemûn (102) Ve lev ennehüm âmenû vettekav le mesûbetüm min ındillâhi hayr. lev kânû ya'lemûn (103) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tekûlû râınâ ve kûlünzurnâ vesmeû. ve lil kâfirîne azâbün elîm (104) Mâ yeveddüllezîne keferû min ehlil kitâbi ve lel müşrikîne ey yünezzele aleyküm min hayrim mir rabbiküm. vallâhü yahtessu bi rahmetihî mey yeşâ'. vallâhü zül fadlil azıym (105)

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ
سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ
وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ ۖ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَّا يَوَدُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

102. Onlar, Süleyman mülkü ve saltanatı hususunda, şeytanların uydurup izledikleri şeyin ardına düştüler. Halbuki Süleyman inkâr etmedi, fakat o şeytanlar inkar ettiler; insanlara sihir öğretiyorlar ve Bâbil'de Harut ve Marut'a, bu iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki o ikisi "biz ancak ve ancak sizi denemek için gönderildik, sakın sihir yapıp da kâfir olmayın!" demeden kimseye birşey öğretmezlerdi. İşte bunlardan karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar verebilecek değillerdi. Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. Hakkiyle bilselerdi, uğruna canlarını sattıkları şey ne çirkin bir şeydi.

103. Eğer onlar îmân edip korunmuş olsalardı, elbette Allah tarafından verilecek sevap çok hayırlı olacaktı. Bunu bilselerdi!

104. Ey îmân edenler! "Râinâ (bizi güt)" demeyin. Unzurnâ (Bize bak) deyin ve dinleyin. Kâfirlere çok acı bir azap vardır.

105. Gerek ehl-i kitaptan gerek müşriklerden olsun, kâfirler, Rabbinizden size herhangi bir hayır indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine verir. Allah çok büyük lütuf sahibidir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ اِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
اَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾
وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾
وَقَالُوا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا اَوْ نَصٰرٰى
تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗ
اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ

Mâ nensah min âyetin ev nünsihâ ne'ti bi hayrim minhâ ev mislihâ. e lem ta'lem ennallâhe alâ külli şey'in kadîr (106) E lem ta'lem ennallâhe lehû mülküs semâvâti vel ard. ve mâ leküm min dûnillâhi miv veliyyiv ve lâ nasıyr (107) Em türîdûne en tes'elû rasûleküm kemâ süile mûsâ min kabl. ve mey yetebeddelil küfra bil îmâni fe kad dalle sevâes sebîl (108) Vedde kesîrum min ehlil kitâbi lev yeruddûneküm mim ba'di îmâniküm küffârâ. hasedem min ındi enfüsihim mim ba'di mâ tebeyyene lehümül hakk. fa'fû vasfehû hattâ ye'tiyallâhü bi emrih. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (109) Ve ekıymüs salâte ve âtüz zekâh. ve mâ tükaddimû li enfüsiküm min hayrin tecidûhü ındallâh. innallâhe bi mâ ta'melûne besıyr (110) Ve kâlû ley yedhulel cennete illâ men kâne hûden ev nesârâ. tilke emâniyyühüm. kul hâtû bürhâneküm in küntüm sâdikıyn (111) Belâ men esleme vechehû lillâhi ve hüve muhsinün fe lehû ecruhû ınde rabbihî ve lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (112)

106. Biz bir âyeti nesheder (kaldırır) veya unutturursak, ondan daha hayırlısını veyâ onun bir benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücü yettiğini bilmez misiniz?

107. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin mülkü hep onun. Size de Allah'tan başka ne bir velî (dost) vardır, ne de bir yardımcı.

108. Yoksa siz, peygamberinizi daha önce Mûsâ'ya sorulduğu gibi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Halbuki kim, îmânı, inkâr ile değişirse, muhakkak ki dosdoğru yoldan sapmış olur.

109. Ehli kitaptan birçoğu arzu etmektedir ki, sizi imanınızdan sonra çevirip kâfir etsinler: Hak kendilerine iyice belirdikten sonra bile sırf nefsaniyetlerinden ve kıskançlıktan dolayı bunu yaparlar. Buna rağmen siz şimdi Allah emrini verinceye kadar af ile, hoşgörüyle davranın. Şüphe yok ki Allah her şeye kâdirdir.

110. Namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin. Kendiniz için önceden gönderdiğiniz her hayrı, Allah katında bulursunuz. Kuşkusuz Allah, bütün yaptıklarınızı görendir.

111. Bir de "yahudi ve hıristiyanlardan başkası asla cennete giremeyecek" dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. Onlara de ki: "Eğer doğru iseniz, haydi bakalım getirin delilinizi."

112. Hayır! Kim özü muhsin (iyilik dolu) olarak yüzünü Allah'a tertemiz döndürür ve teslim ederse, işte onun Rabbi katında ecri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olacak değiller.

Ve kâletil yehûdü leysetin nesârâ alâ şey'iv ve kâletin nesârâ leysetil yehûdü alâ şey'iv ve hüm yetlûnel kitâb. kezâlike kâllezîne lâ ya'lemûne misle kavlihim. fallâhü yahkümü beynehüm yevmel kıyâmeti fîmâ kânû fîhi yahtelifûn (113) Ve men azlemü mimmem menea mesâcidallâhi ey yüzkera fîhesmühû ve seâ fî harâbihâ. ülâike mâ kâne lehüm ey yedhulûhâ illâ hâifîn. lehüm fid dünyâ hızyüv ve lehüm fil âhırati azâbün azıym (114) Ve lillâhil meşriku vel mağribü fe eynemâ tüvellû fe semme vechüllâh. innallâhe vâsiun alîm (115) Ve kâlüttehazallâhü veleden sübhâneh. bel lehû mâ fis semâvâti vel ard. küllül lehû kânitûn (116) Bedîus semâvâti vel ard. ve izâ kadâ emran fe innemâ yekûlü lehû kün fe yekûn (117) Ve kâllezîne lâ ya'lemûne levlâ yükellimünallâhü ev te'tînâ âyeh. kezâlike kâllezîne min kablihim misle kavlihim. teşâbehet kulûbühüm. kad beyyennel âyâti li kavmiy yûkınûn (118) İnnâ erselnâke bil hakkı beşîrav ve nezîrav ve lâ tüs'elü an ashâbil cehıym (119)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ
اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَآ اِلَّا خَآئِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَآ اٰيَةٌ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. Yahudiler dedi ki: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzere değiller." Hıristiyanlar da dedi ki: "Yahudiler hiçbir şey üzere değiller." Halbuki hepsi de kitap okuyorlar. İlimden yoksun olanlar da aynen onların söyledikleri gibi söyledi. Bunun için Allah, tartıştıkları şey hakkında kıyâmet günü aralarında hükmünü verecektir.

114. Allah'ın mescitlerini, içlerinde O'nun isminin anılmasına engel olanlardan ve onların yıkımı için uğraşanlardan daha zâlim kim olabilir? Bunlar, oralara korka korka gitmekten başka bir özelliğe sâhip değildirler. Onlar için dünyâda bir zillet ve onlar için âhirette büyük bir azap vardır.

115. Doğu da Allah'ındır, batı da. O hâlde nereye yönelirseniz yönelin, orada Allah'a yönelecek bir yön var. Şüphe yok ki Allah'ın rahmeti geniştir. O her şeyi bilendir.

116. O zalimler (Yahudi ve Hristiyanlar), "Allah kendisine çocuk edindi." dediler. Hâşâ, O sübhândır (böyle şeylerden münezzehtir). Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. Göklerin ve yerin Mübdi'i (yaratıcısı) bir şeyi isteyince ona sâdece "Ol!" der, oda oluverir.

118. İlmi olmayanlar da: "Allah bizimle konuşsun ya!" veyâ "Bize bir mûcize gelse ya!" dediler. Onlardan öncekiler de aynen onların dediği gibi demişti. Kalpleri birbirine benzedi. Gerçekten, kesin bir ilim isteyenler için, biz o mûcizeleri apaçık gösterdik.

119. Şüphesiz ki, biz seni hak (Kur'an) üzere bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen o cehennem ehlinden sorumlu değilsin.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِىْ جَآءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ
يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِىَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَنِّىْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِىْ نَفْسٌ عَنْ
نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ رَبُّهٗ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنِّىْ
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىْ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا
وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ
اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾
وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ
مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٦﴾
وَاِذْ

Ve len tardâ ankel yehûdü ve len nesârâ hattâ tettebia milletehüm. kul inne hüdallâhi hüvel hüdâ. ve leinitteba'te ehvâehüm ba'dellezî câeke minel ılmi mâ leke minallâhi miv veliyyiv ve lâ nasıyr (120) Ellezîne âteynâhümül kitâbe yetlûnehû hakka tilâvetih. ülâike yü'minûne bih. ve mey yekfür bihî fe ülâike hümül hâsirûn (121) Yâ benî isrâîlezkürû nı'metiyelletî en'amtü aleyküm ve ennî faddaltüküm alel âlemîn (122) Vettekû yevmel lâ teczî nefsün an nefsin şey'ev ve lâ yukbelü minhâ adlüv ve lâ tenfeuhâ şefâatüv ve lâ hüm yünsarûn (123) Ve izibtelâ ibrâhîme rabbühû bi kelimâtin fe etemmehünn. kâle innî câılüke lin nâsi imâmâ. kâle ve min zürriyyetî. kâle lâ yenâlü ahdiz zâlimîn (124) Ve iz cealnel beyte mesâbetel lin nâsi ve emnâ. vettehızû mim mekâmi ibrâhîme müsallâ. ve ahidnâ ilâ ibrâhîme ve ismâiyle en tahhirâ beytiye lit tâifîne vel âkifîne ver rukkeıs sücûd (125) Ve iz kâle ibrâhîmü rabbic'al hâzâ beleden âminev verzuk ehlehû mines semerâti men âmene minhüm billâhi vel yevmil âhır. kâle ve men kefera fe ümettiuhû kalîlen sümme adtarruhû ilâ azâbin nâr. ve bi'sel mesıyr (126)

120. Sen, onların milletlerine (dinlerine) uymadıkça, ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar aslâ senden hoşnut olmazlar. De ki: Şüphesiz doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Yemin olsun ki, sana vahiy ile gelen bu kadar ilimden sonra, onların isteklerine uyacak olsan, Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı bulunur.

121. Kendilerine kitab verdiğimiz kimseler, onu gereği gibi okurlar. İşte bunlar ona inanırlar. Onu inkâr edenlere gelince, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

122. "Ey İsrâiloğulları! Size lutfettiğim nîmetimi ve sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın."

123. Ve öyle bir günden sakının ki, kimse kimsenin yerine bir şey ödeyemez. Kimseden fidye kabûl edilmez ve ona şefaat da fayda vermez. Hem de hiçbir taraftan yardım olunmazlar.

124. Şunu da unutmayın ki, bir zamanlar İbrahim'i Rabbi, birtakım kelimeler ile imtihan etti, o, onları sona erdirince, Rabbi ona, "Ben seni bütün insanlara imam yapacağım." buyurdu. İbrahim, "Zürriyetimden de yap!" dedi. Rabbi ona "Zalimler ahdime (rahmetime, imametime (taatıma) eremez" buyurdu.

125. Ve o zaman, Beytullah'ı insanlar için sevap kazanma yeri ve güvenli bir sığınak yaptık. Siz de İbrâhim'in makamından kendinize bir namaz kılma yeri edinin. Ve İbrâhim ile İsmail'e şöyle söz verdik: "Beytimi hem tavaf edenler için, hem de kendisini ibâdete verenler, rükû ve secde edenler için temizleyin."

126. Ve o zaman İbrâhim: "Yâ Rab! Burasını güvenli bir belde kıl ve halkını Allah'a ve âhiret gününe inananlarını, çeşitli ürünlerle rızıklandır" dedi. Allah buyurdu ki: "İnkâr edenleri de rızıklandırır da, kısa bir süre hayattan nasiplendiririm. Sonra ateşin âzabına mecbur ederim. O ne kötü bir dönüş yeridir!"

Ve iz yerfeu ibrâhîmül kavâide minel beyti ve ismâıyl. rabbenâ tekabbel minnâ. inneke entes semîul alîm (127) Rabbenâ vec'alnâ müslimeyni leke ve min zürriyyetinâ ümmetem müslimetel leke ve erinâ menâsikenâ ve tüb aleynâ. inneke entet tevvâbür rahıym (128) Rabbenâ veb'as fîhim rasûlem minhüm yetlû aleyhim âyâtike ve yüallimühümül kitâbe vel hıkmete ve yüzekkîhim. inneke entel azîzül hakîm (129) Ve mey yergabü am milleti ibrâhîme illâ men sefihe nefseh. ve le kadıstafeynâhü fid dünyâ. ve innehû fil âhırati le minas sâlihıyn (130) İz kâle lehû rabbühû eslim kâle eslemtü li rabbil âlemîn (131) Ve vassâ bihâ ibrâhîmü benîhi ve ya'kûb. yâ beniyye innallâhestafâ lekümüd dîne fe lâ temûtünne illâ ve entüm müslimûn (132) Em küntüm şühedâe iz hadara ya'kûbel mevtü iz kâle li benîhi mâ ta'büdûne mim ba'dî. kâlû na'büdü ilâheke ve ilâhe âbâike ibrâhîme ve ismâıyle ve ishâka ilâhev vâhıdâ. ve nahnü lehû müslimûn (133) Tilke ümmetün kad halet. lehâ mâ kesebet ve leküm mâ kesebtüm. ve lâ tüs'elûne ammâ kânû ya'melûn (134)

٢١

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرٰهِيمَ
إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَا إِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ
وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
إِلٰهَكَ وَإِلٰهَ آبَائِكَ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِلٰهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. Ve ne vakit ki İbrahim, Beytullah'ın temellerini yükseltmeye başladı, İsmail ile birlikte şöyle dua ettiler: "Ey Rabbimiz, bizden kabul buyur, hiç şüphesiz işiten sensin, bilen sensin."

128. "Ey bizim Rabbimiz! Hem bizi sâdece senin için boyun eğen Müslüman kıl! Neslimizden sadece sana boyun eğen, Müslüman bir ümmet meydana getir! Bize ibâdet yer ve yöntemlerini göster! Tevbelerimizi kabûl et! Tevbeleri kabul eden çok merhametli olan ancak sensin."

129. "Ey bizim Rabbimiz! Hem de onlara, içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, onlara âyetlerini okusun, onlara kitabı ve hikmeti öğretsin. Onların içlerini ve dışlarını temizlesin. Şüphesiz izzet ve hikmet sahibi sensin, ancak sen."

130. Kendini bilmeyenden başka kim İbrâhîmin milletinden (dininden) yüz çevirir? Andolsun ki biz onu dünyâda beğenip seçmişizdir. O, şüphe yok âhiretde de muhakkak sâlihlerdendir.

131. Rabbi ona "Müslüman ol!" emrini verince "Teslim oldum âlemlerin Rabbine!" dedi.

132. Bu dini, İbrâhim'in oğullarına vasiyet ettiği gibi, Yâkub da vasiyet etti. "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. Başka dinlerden sakının. Sâdece Müslüman olarak can verin." dedi.

133. Yoksa siz, Yakub'a ölüm hali gelip çattığı zaman, oğullarına; "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" dediği zaman, oğulları; "Senin Allah'ına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın Allah'ına, tek olan o Allah'a ibadet edeceğiz. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız." dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?

134. İşte bunlar, bir ümmetti. Geldi, geçti. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandıklarınız. Siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ
فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ
عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ
وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝
﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۗ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

سَيَقُولُ

Ve kâlû kûnû hûden ev nesârâ tehtedû. kul bel millete ibrâhîme hanîfâ. ve mâ kâne minel müşrikîn (135) Kûlû âmennâ billâhi ve mâ ünzile ileynâ ve mâ ünzile ilâ ibrâhîme ve ismâıyle ve ishâka ve ya'kûbe vel esbâtı ve mâ ûtiye mûsâ ve ıysâ ve mâ ûtiyen nebiyyûne mir rabbihim. lâ nüferriku beyne ehadim minhüm ve nahnü lehû müslimûn (136) Fe in âmenû bi misli mâ âmentüm bihî fe kadihtedev. ve in tevellev fe innemâ hüm fî şikâk. fe seyekfîkehümüllâh. ve hüves semîul alîm (137) Sıbğatallâh. ve men ahsenü minallâhi sıbğatev ve nahnü lehû âbidûn (138) Kul etühâccûnenâ fillâhi ve hüve rabbünâ ve rabbüküm. ve lenâ a'mâlünâ ve leküm a'mâlüküm. ve nahnü lehû muhlisûn (139) Em tekûlûne inne ibrâhîme ve ismâıyle ve ishâka ve ya'kûbe vel esbâta kânû hûden ev nesârâ. kul e entüm a'lemü emillâh. ve men azlemü mimmen kete me şehâdeten ındehû minallâh. ve mallâhü bi ğâfilin ammâ ta'melûn (140) Tilke ümmetün kad halet. lehâ mâ kesebet ve leküm mâ kesebtüm. ve lâ tüs'elûne ammâ kânû ya'melûn (141)

135. Bir de: "Yahudi ya da Hıristiyan olunuz ki, hidayet bulasınız." dediler. Sen onlara de ki: "Hayır! Hanif olarak hakka tapan İbrahim'in dinine (uyarız) ki, o hiçbir zaman müşriklerden olmadı."

136. Ve deyin ki: "Biz, Allah'a îmân ettiğimiz gibi, bize indirilene, İbrâhim'e, İsmâil'e, İshâk'a, Yâkub'a ve torunlarına ne indirildiyse, Mûsâ'ya ve Îsâ'ya neverildiyse, Peygamberlere Rableri tarafından ne verildiyse, hepsine inandık. Onların arasından hiçbirini ayırmayız. Biz sâdece Allah'a teslim olan Müslümanlarız."

137. Eğer onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse doğru yola girmiş, hidayeti bulmuş olurlar. Yok eğer yüz çeviririlerse onlar sadece ve sadece ayrılık içerisindedirler. Allah onlara karşı sana yeter. Ve O, işitendir, bilendir.

138. Allah'ın boyasına bak! Allah'tan daha güzel boya vuran kim? Biz, sâdece O'na kulluk ederiz.

139. De ki: "Allah hakkında bizimle mücâdele mi edeceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Şu kadar var ki, biz O'na bağlı ihlas sahibiyiz."

140. Yoksa İbrâhim, İsmâil, İshak, Yâkub ve torunların hepsinin Yahudi veyâ Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bileceksiniz, yoksa Allah mı?" Allah'ın şâhit olduğu bir gerçeği bilerek gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir?

141. İşte bunlar bir ümmetti. Geldi, geçti. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandıklarınız. Siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

Seyekûlüs süfehâü minen nâsi mâ vellâhüm an kıbletihimülletî kânû aleyhâ. kul lillâhil meşriku vel mağrib. yehdî mey yeşâü ilâ sırâtım müstekıym (142) Ve kezâlike cealnâküm ümmetev vesetal li tekûnû şühedâe alen nâsi ve yekûner rasûlü aleyküm şehîdâ. ve mâ cealnel kıbletelletî künte aleyhâ illâ li na'leme mey yettebiur rasûle mimmey yenkalibü alâ akıbeyh. ve in kânet le kebîraten illâ alellezîne hedallâh. ve mâ kânallâhü li yüdıy'a îmâneküm. innallâhe bin nâsi le raûfür rahıym (143) Kad nerâ tekallübe vechike fis semâ'. fe lenüvelliyenneke kıbleten tardâhâ. fevelli vecheke şatral mescidil harâm. ve haysü mâ küntüm fevellû vücûheküm şatrah. ve innellezîne ûtül kitâbe le ya'lemûne ennehül hakku mir rabbihim. ve mallâhü bi ğâfilin ammâ ya'melûn (144) Ve le in eteytellezîne ûtül kitâbe bi külli âyetim mâ tebiû kıbletek. ve mâ ente bi tâbiın kıbletehüm. ve mâ ba'duhüm bi tâbiın kıblete ba'd. ve leinitteba'te ehvâehüm mim ba'di mâ câeke minel ılmi inneke izel le minez zâlimîn (145)

١٣

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِى
كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُل لِّلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِى مَن يَشَآءُ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِّتَكُونُوا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِى كُنتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ ۖ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَىٰهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ
وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ
بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ
وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم
مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

142. İnsanların içinden bâzı beyinsizler: "Onları yöneldikleri kıbleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da, batı da Allah'ındır. O, dilediğini doğru yola eriştirir."

143. Ve işte böylece sizi, doğru yola çıkarıp orta bir ümmet yaptık ki, siz bütün insanlara adâlet örneği, doğru şâhitler olasınız. Peygamber de size şâhit olsun. Kıbleyi daha önce yöneldiğin Ka'be yapışımız da, sırf şunun içindir ki, peygamberin izinden gidenleri, iki ökçesi üzerinde geri dönenlerden ayıralım. Bu elbette, Allah'ın kendisine hidâyet verdiği kişilerin dışındakilere elbette ağır gelecekti. Allah, îmânınızı boşa çıkaracak değil. Her hâlükârda Allah, insanlara çok acıyıcı, çok merhametlidir.

144. Muhakkak ki, yüzünü semaya yöneltip durduğunu görüyoruz. (Artık rahat ol) Seni hoşnut olacağın bir kıbleye döndüreceğiz. Haydi! Yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir! Siz de, ey mü'minler! Nerede olursanız olun, yüzünüzü ona doğru çeviriniz. Kendilerine kitap verilmiş olanlar kesinlikle bilirler ki, o Rablerinden gelen bir gerçektir ve Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Yemin olsun ki! Sen, o Ehli kitab'a her türlü delili de getirsen, yine senin kıblene dönmezler. Sen de onların kıblesine dönmezsin. Zaten onlar da birbirlerinin kıblesine dönmezler. Yemin olsun ki! Sana gelen bu kadar ilimden sonra, sen onların isteklerine uyacak olursan, o zaman hiç şüphesiz, sen de zâlimlerden olursun.

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ
وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ۭ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ۭ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ۭ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا
وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا
مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُوْنِيْٓ
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿١٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٣﴾
وَلَا

Ellezîne âteynâhümül kitâbe ya'rifûnehû kemâ ya'rifûne ebnâehüm. ve inne ferîkam minhüm le yektümûnel hakka ve hüm ya'lemûn (146) Elhakku mir rabbike fe lâ tekûnenne minel mümterîn (147) Ve li külliv vichetün hüve müvellîhâ festebikul hayrât. eyne mâ tekûnû ye'ti bikümüllâhü cemîâ. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (148) Ve min haysü haracte fevelli vecheke şatral mescidil harâm. ve innehû lel hakku mir rabbik. ve mallâhü bi ğâfilin ammâ ta'melûn (149) Ve min haysü haracte fevelli vecheke şatral mescidil harâm. ve haysü mâ küntüm fe vellû vücûheküm şatrahû li ellâ yekûne linnâsi aleyküm huccetun illellezîne zalemû minhüm fe lâ tahşevhüm vahşevnî ve li ütimme nı'metî aleyküm ve lealleküm tehtedûn (150) Kemâ erselnâ fîküm rasûlem minküm yetlû aleyküm âyâtinâ ve yüzekkîküm ve yüallimükümül kitâbe vel hıkmete ve yüallimüküm mâ lem tekûnû ta'lemûn (151) Fezkürûnî ezkurküm veşkürû lî ve lâ tekfürûn (152) Yâ eyyühellezîne âmenüsteıynû bis sabri ves salâh. innallâhe meas sâbirîn (153)

146. Kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin âlimleri, onu (Peygamberi), oğullarını tanır gibi tanırlar. Böyle iken, içlerinden bir kısmı gerçeği bile bile gizlerler.

147. O Rabbinden bir haktır. Artık, şüpheye düşenlerden olma sakın!

148. Her birinin bir yönü vardır. O, ona yönelir. Haydi! Hep hayırlara koşun, yarışın. Nerede olursanız olun, Allah sizi bir araya getirir. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir.

149. Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü hemen Mescidi Haram'a doğru çevir. Bu, şüphesiz haktır. Rabbinden olduğu muhakkaktır. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150. Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü hemen Mescidi Harâm'a doğru çevir. Ve her nerede olursanız olun, yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanlar için aleyhinizde bir delil olmasın. Ancak içlerinden haksızlık edenler hariç. Siz de onlardan korkmayın, benden korkun. Üzerinizdeki nîmetimi tamamlayayım. Ve umulur ki, bu sayede Hidâyete ermiş olursunuz.

151. Öyle ki size, aranızdan bir Peygamber gönderdik. Size âyetlerimizi okuyor, size kitap ve hikmet öğretiyor. Size bilmediğiniz şeyleri öğretiyor.

152. O halde beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin de nankörlük etmeyin.

153. Ey îmân edenler! Sabır ve namaz ile yardım isteyin. Şüphe yok ki Allah, sabredenlerle berâberdir.

Ve lâ tekûlû li mey yuktelü fî sebîlillâhi emvât. bel ahyâüv ve lâkil lâ teş'urûn (154) Ve le neblüvenneküm bi şey'im minel havfi vel cûı ve naksım minel emvâli vel enfüsi ves semerât. ve beşşiris sâbirîn (155) Ellezîne izâ esâbethüm müsıybetün kâlû innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn (156) Ülâike aleyhim salevâtüm mir rabbihim ve rahmetüv ve ülâike hümül mühtedûn (157) İnnes safâ vel mervete min şeâirillâh. fe men haccel beyte evı'temera fe lâ cünâha aleyhi ey yettavvefe bihimâ. ve men tetavvea hayran fe innallâhe şâkirun alîm (158) İnnellezîne yektümûne mâ enzelnâ minel beyyinâti vel hüdâ mim ba'di ma beyyennâhü lin nâsi fil kitâbi ülâike yel'anühümüllâhü ve yel'anühümül lâınûn (159) İllellezîne tâbû ve aslehû ve beyyenû fe ülâike etûbü aleyhim. ve enet tevvâbür rahıym (160) İnnellezîne keferû ve mâtû ve hüm küffârun ülâike aleyhim la'netullâhi vel melâiketi ven nâsi ecmeıyn (161) Hâlidîne fîhâ. lâ yühaffefü anhümül azâbü ve lâ hüm yünzarûn (162) Ve ilâhüküm ilâhüv vâhid. lâ ilâhe illâ hüver rahmânür rahıym (163)

٢٥

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن
لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ
أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

154. Ve Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyin. Hayır! Onlar Diridirler. Fakat siz anlayamazsınız.

155. Elbette sizleri, birâz korku, birâz açlık, biraz maldan ve candan ve ürünlerin eksilmesiyle imtihan edeceğiz. O sabredenleri müjdele!

156. Başlarına bir musîbet geldiği zaman: "Biz Allah'a âidiz ve sonunda şüphesiz O'na döneceğiz" derler.

157. İşte onlar, Rablerinden, mağfiretler ve rahmet onlardır. İşte hidayete erenler de bunlardır.

158. Gerçekten Safâ ile Merve Allah'ın alâmetlerindendir. Onun için her kim hac veya umre niyetiyle Kâ'be'yi ziyaret ederse, bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah iyiliğin karşılığını verir, o her şeyi bilir.

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidâyet kaynağı olan âyetleri insanlar için biz kitap'ta açıkladıktan sonra gizleyenler, muhakkak ki, onlara Allah lânet eder, lanet ediciler de lânet eder.

160. Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. İşte onların tevbelerini ben kabul ederim. Ben çok merhamet ediciyim, tevbeleri çokça kabul ederim.

161. Ama âyetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlar, işte Allah'ın lâneti, meleklerin lâneti, insanların lâneti hep onların üzerinedir.

162. Sürekli o lânet içerisindedirler. Ne azapları hafifletilir, ne de onların yüzlerine bakılır.

163. Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır. Başka ilâh yoktur, ancak O vardır! O, Rahman'dır, Rahîm'dir.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ
أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾
وَإِذَا

İnne fî halkıs semâvâti vel ardı vahtilâfil leyli ven nehâri vel fülkilletî tecrî fil bahri bimâ yenfeun nâse ve mâ enzelallâhü mines semâi mim mâin fe ahya bihil arda ba'de mevtihâ ve besse fîhâ min külli dâbbetiv ve tasrîfir riyâhı ves sehâbil müsahhari beynes semâi vel ardı le âyâtil li kavmiy ya'kılûn (164) Ve minen nâsi mey yettehızü min dûnillâhi endâdey yühıbbûnehüm ke hubbillâh. vellezîne âmenû eşeddü hubbel lillâh. ve lev yerallezîne zalemû iz yeravnel azâbe ennel kuvvete lillâhi cemîav ve ennallâhe şedîdül azâb (165) İz teberraellezînet tübiû minellezînettebeû ve raevül azâbe ve tekattaat bihimül esbâb (166) Ve kâlellezînettebeû lev enne lenâ kerraten fe neteberrae minhüm kemâ teberraû minnâ. kezâlike yürîhimüllâhü a'mâlehüm haserâtin aleyhim. ve mâ hüm bi hâricîne minen nâr (167) Yâ eyyühen nâsü külû mimmâ fil ardı halâlen tayyibev ve lâ tettebiû hutuvâtiş şeytân. innehû leküm adüvvüm mübîn (168) İnnemâ ye'müruküm bissûi vel fahşâi ve en tekûlû alallâhi mâ lâ ta'lemûn (169)

164. Şüphesiz ki, göklerin ve yeryüzünün yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanların yararına denizde yüzüp giden gemide, Allah'ın yukarıdan suyu indirip, onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve üzerinde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârların (yönünü) değiştirmesinde, gökyüzü ve yeryüzü arasında görevli bulutlarda, şüphesiz ki bunların hepsinde akıllı olan bir ümmet için, elbette Allah'ın birliğine âyetler vardır.

165. İnsanlardan bâzısı, Allah'ın dışında bir takım ortaklar varsayıyorlar. Allah'ı sever gibi onları seviyorlar. Îmân edenler ise, Allah'a olan sevgileri daha şiddetlidir. Zulmedenler, azâbı gördüklerinde bütün kuvvetin Allah'a âit olduğunu ve Allah'ın çok şiddetli azab edici olduğunu bir anlasalar!

166. O zaman kendilerine tabi olunan kimseler, azabı görerek kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmışlar ve aralarındaki bütün bağlar parçalanmıştır.

167. Onlara uyanlar da şöyle demiştir: "Ah, bizim için dünyaya bir dönüş olsaydı da onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" İşte böylece Allah onlara bütün amellerini, üzerlerine yığılmış hasretler (pişmanlık ve üzüntüler) halinde gösterecektir. Onlar bu ateşten çıkacak değillerdir.

168. Ey İnsanlar! Yeryüzündeki nîmetlerimden helal ve temiz olmak şartıyla yiyin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

169. Muhakkak ki, size kötülük ve çirkinlik emreder ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler söylemenizi ister.

Ve izâ kıyle lehümüt tebiû mâ enzelallâhü kâlû bel nettebiu mâ elfeynâ aleyhi âbâenâ. e ve lev kâne âbâühüm lâ ya'kılûne şey'ev ve lâ yehtedûn (170) Ve meselüllezîne keferû ke meselillezî yen'ıku bi mâ lâ yesmeu illâ düâev ve nidââ. summüm bükmün umyün fe hüm lâ ya'kılûn (171) Yâ eyyühellezîne âmenû külû min tayyibâti mâ razaknâküm veşkürû lillâhi in küntüm iyyâhü ta'büdûn (172) İnnemâ harrame aleykümül meytete ved deme ve lahmel hınzîri ve mâ ühille bihî li ğayrillâh. fe menidturra ğayra bâğıv ve lâ âdin fe lâ isme aleyh. innallâhe ğafûrur rahıym (173) İnnellezîne yektümûne mâ enzelallâhü minel kitâbi ve yeşterûne bihî semenen kalîlen ülâike mâ ye'külûne fî bütûnihim illen nâra ve lâ yükellimühümüllâhü yevmel kıyâmeti ve lâ yüzekkîhim. ve lehüm azâbün elîm (174) Ülâikellezîneşteravüd dalâlete bil hüdâ vel azâbe bil mağfirah. fe mâ asberahüm alen nâr (175) Zâlike bi ennallâhe nezzelel kitâbe bil hakk. ve innellezînahtelefû fil kitâbi le fî şikâkım beıyd (176)

٢٧

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
آبَآءَنَآ أَوَلَوْ كَانَ آبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ
﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِى يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾
يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا
لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
فِى بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَٰلَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ
فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَٰبَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِى الْكِتَٰبِ لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiği zaman, "Yok, biz atalarımızı neyin üzerine bulduysak, ona uyarız" dediler. Ya ataları birşeye akıl erdiremez ve doğruyu bulamıyorlarsa da mı?

171. O (Hidayet çağrısına kulak vermeyen) kâfirlerin durumu, sadece çobanın bağırıp çağırmasını işiten hayvanların durumuna benzer. Çünkü onlar sağırlar, dilsizler ve körlerdir. Bu sebeple düşünmezler.

172. Ey îmân edenler! Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin temizlerinden yiyin. Ve Allah'a şükredin, eğer sâdece O'na tapıyorsanız.

173. O size ölüyü (leşi), kanı, domuz etini, Allah'tan başkası adına kesileni haram etti. Sonra, her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, sınırı aşmadan ve zarûret miktarını geçmemek şartıyla kendisine günah yoktur. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

174. Allah'ın indirdiği kitap'tan bir şeyi gizleyen ve onu az bir ücret karşılığı satanlar, karınlarında ateşten başka bir şey yemiş olmazlar. Ve kıyâmet günü Allah, onlarla konuşmayacak ve onları arındırmayacaktır. Onlara sâdece acı veren bir azap vardır.

175. İşte onlar, hidâyete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azâbı satın almışlardır. Bunlar, ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar!

176. Bu muhakkak ki Allah kitabı hak olarak indirdiği içindir. Kitap'ta çekişmeye düşenler, şüphesiz ki haktan uzak bir ayrılık içerisindedirler.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ
وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ وَفِى الرِّقَابِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوا وَالصّٰبِرِينَ فِى
الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَاْسِ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ
فِى الْقَتْلَى اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى فَمَنْ عُفِىَ
لَهٗ مِنْ اَخِيهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ
ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ
فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۨ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ
اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهٗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾
فَمَنْ

Leysel birra en tüvellû vücûheküm kıbelel meşrıkı vel mağribi ve lâkinnel birra men âmene billâhi vel yevmil âhıri vel melâiketi vel kitâbi ven nebiyyîn. ve âtel mâle alâ hubbihî zevil kurbâ vel yetâmâ vel mesâkîne vebnes sebîli ves sâilîne ve fir rikâb. ve ekâmes salâte ve âtez zekâh. vel mûfûne bi ahdihim izâ âhedû. ves sâbirîne fil be'sâi ved darrâi ve hıynel be's. ülâikellezîne sadekû. ve ülâike hümül müttekûn (177) Yâ eyyühellezîne âmenû kütibe aleykümül kısâsu fil katlâ. el hurru bil hurri vel abdü bil abdi vel ünsâ bil ünsâ. fe men ufiye lehû min ehıyhi şey'ün fettibâum bil ma'rûfi ve edâün ileyhi bi ıhsân. zâlike tahfîfüm mir rabbiküm ve rahmeh. fe menı'tedâ ba'de zâlike fe lehû azâbün elîm (178) Ve leküm fil kısâsı hayâtüy yâ ülil elbâbi lealleküm tettekûn (179) Kütibe aleyküm izâ hadara ehadekümül mevtü in terake hayrâ. elvesıyyetü lil vâlideyni vel akrabîne bil ma'rûf. hakkan alel müttekıyn (180) Fe mem beddelehû ba'de mâ semiahû fe innemâ ismühû alellezîne yübeddilûneh. innallâhe semîun alîm (181)

177. Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz hayırlı bir amel değildir. Fakat hayırlı amel işleyen o kimsedir ki, Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitab'a ve bütün peygamberlere îmân eder, akrabalara, yetimlere, çâresizlere, yolda kalmışlara, yoksullara, esirlere malı seve seve verir, namazı kılar, zekâtı öder. Böyle kimseler söz verdiklerinde sözlerini yerine getirirler, sıkıntı ve hastalık durumunda, savaşın şiddetli zamanında sabırlı olanlar ve sâdıklar, işte bunlardır o takvâ sâhipleri.

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas farz kılındı. Hüre kişiye (karşılık) hür, köleye köle, kadına kadın. Ama her kim, ölenin kardeşi tarafından bir şey karşılığı bağışlanırsa, o zaman örfe uyması, ona diyeti güzellikle ödemesi gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bunun arkasından yine saldırırsa, artık ona acı veren bir azab vardır.

179. Sizin için kısasta hayat vardır. Ey akıl sâhipleri! Umulur ki, sakınırsınız.

180. İçinizden birisine ölüm gelip çattığı zaman, eğer bir mal bırakacaksa, ana ve babasına, yakın akrabalarına meşrû bir şekilde vasiyet etmek, takvâ sahiplerine, yerine getirilmesi hak olarak üzerinize farz kılındı.

181. Kim bunu işittikten sonra onu değiştirirse, kuşkusuz bunun günahı onu değiştirenlerin boynunadır. Şüphesiz ki Allah, işitendir, bilendir.

Fe men hâfe mim mûsın cenefen ev ismen fe asleha beynehüm fe lâ isme aleyh. innallâhe ğafûrur rahıym (182) Yâ eyyühellezîne âmenû kütibe aleykümüs sıyâmü kemâ kütibe alellezîne min kabliküm lealleküm tettekûn (183) Eyyâmem ma'dûdât. fe men kâne minküm merîdan ev alâ seferin fe ıddetüm min eyyâmin uhar. ve alellezîne yütıykûnehû fidyetün taâmü miskîn. fe men tetavvea hayran fe hüve hayrul leh. ve en tesûmû hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (184) Şehru ramedânellezî ünzile fîhil kur'ânü hüdel lin nâsi ve beyyinâtim minel hüdâ vel fürkân. fe men şehide minkümüş şehra felyesumh. ve men kâne merîdan ev alâ seferin fe ıddetüm min eyyâmin uhar. yürîdüllâhü bikümül yüsra ve lâ yürîdü bi kümül usra ve li tükmilül ıddete ve li tükebbirullâhe alâ mâ hedâküm ve lealleküm teşkürûn (185) Ve izâ seeleke ıbâdî annî fe innî karîb. ücîbü da'veted dâi izâ deâni felyestecîbû lî vel yü'minû bî lallehüm yarşüdûn (186)

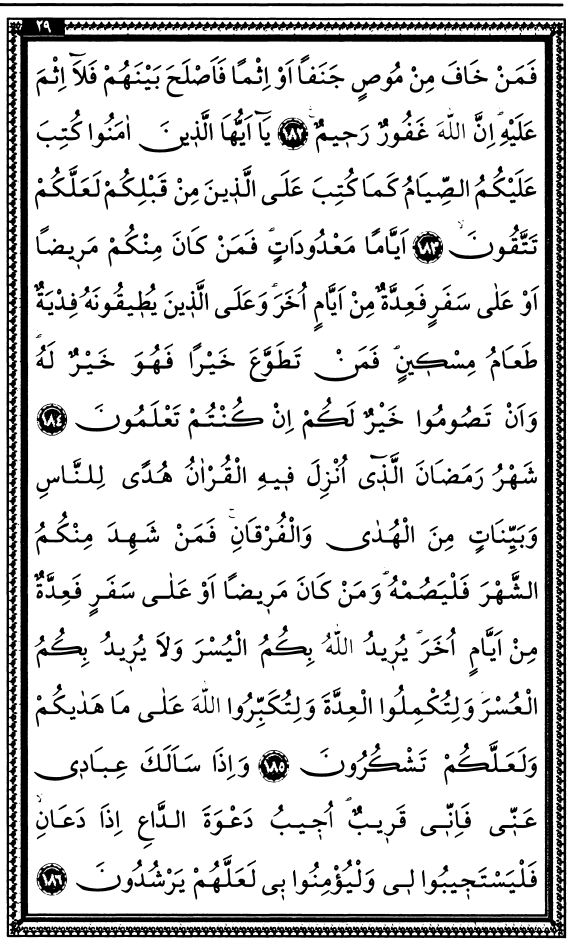

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي
عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

182. Bununla berâber kim, vasiyet edenin hatâ etmesinden veyâ günah işlemesinden endişe duyarsa ve tarafların arasını düzeltirse, ona hiçbir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah Teâlâ çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

183. Ey îmân edenler! Sizden öncekilerin üzerine farz kılındığı gibi, sizin üzerinize de oruç farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.

184. (Oruç) Sayılı günlerdir. İçinizden hasta olan veya yolculuk halinde olanlar, diğer günlerden, sayısı kadar tutar. Gücü yetmeyenlerin üzerine de bir yoksulu doyuracak fidye vardır. Kim hayır olsun diye fidyeyi artırırsa, bu onun için daha hayırlıdır. Ve (bununla berâber) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır. Eğer bilseydiniz!...

185. Ramazan ayı, o aydır ki, insanlara hidâyet olan, hak ile batılı ayıran, apaçık delîller olan Kur'an, onda inmiştir. O hâlde sizden her kim bu aya erişirse, o ayda oruç tutsun. Kim de hasta veya yolculuk hâlindeyse, tutamadığı günlerin sayısı kadar diğer günlerden kazâ etsin. Allah size kolaylık diler, zorluk dilemez. Hem buyuruyor ki, sayıyı tamamlayasınız da, sizi hidâyet ettiği için Allah'ı yüceltesiniz. Umulur ki şükredersiniz.

186. Kullarım sana benden sorarlarsa, ben çok yakınım. Duâ ettiği zaman, duâ edenin duasını kabûl ederim. O hâlde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla îmân etsinler. Umulur ki doğru yolu bulmuş olurlar.

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ
وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ
إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم
بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا
مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ
اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾
وَاقْتُلُوهُمْ

Ühılle leküm leyletes sıyâmir rafesü ilâ nisâiküm. hünne libâsül leküm ve entüm libâsül lehünn. alimallâhü enneküm küntüm tahtânûne enfüseküm fe tâbe aleyküm ve afâ anküm. fel'âne bâşirûhünne vebteğû mâ keteballâhü leküm. ve külû veşrabû hattâ yetebeyyene lekümül haytul ebyedu minel haytıl esvedi minel fecri sümme etimmüs sıyâme ilel leyl. ve lâ tübâşirûhünne ve entüm âkifûne fil mesâcid. tilke hudûdüllâhi fe lâ takrabûhâ. kezâlike yübeyyinüllâhü âyâtihî lin nâsi leallehüm yettekûn (187) Ve lâ te'külû emvâleküm beyneküm bil bâtıli ve tüdlû bihâ ilel hukkâmi li te'külû ferîkam min emvâlin nâsi bil ismi ve entüm ta'lemûn (188) Yes'elûneke anil ehilleh. kul hiye mavâkıytü lin nâsi velhacc. ve leysel birru bi en te'tül büyûte min zuhûrihâ ve lâkinnel birra menittekâ. ve'tül büyûte min ebvâbihâ vettekullâhe lealleküm tüflihûn (189) Ve kâtilû fî sebîlillâhillezîne yükâtilûneküm ve lâ ta'tedû. innallâhe la yühıbbül mu'tedîn (190)

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak, size helâl kılındı. Onlar, sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtü durumundasınız. Allah, nefsinize güvenemeyeceğinizi bildiği için müracaatınızı kabul buyurdu ve sizi bağışladı. Şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizler için yazdığını isteyin. Ta fecrin beyaz ipliği siyah iplikden size seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla beraber siz mescitlerde îtikaf halinde iken onlara yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır, sakın bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki sakınıp korunsunlar.

188. Bir de aranızda mallarınızı haksız sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günah ile yemek için, o malları hakimlere rüşvet olarak vermeyin.

189. Sana hilâllerden soruyorlar. De ki: Onlar insanların faydalanması için de, hac için de vakit ölçüleridir. Bununla beraber iyilik, evlere arkalarından gelmeniz değildir. Fakat iyiliğe eren, kötülükten korunan kimsedir. Evlere kapılarından gelin, Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

190. Sizinle savaşanlarla Allah yolunda çarpışın. Fakat haksız saldırıya geçmeyin. Çünkü Allah, haksız saldıranları sevmez.

Vaktülûhüm haysü sekıftümûhüm ve ahricûhüm min haysü ahracûküm vel fitnetü eşeddü minel katl. ve lâ tükâtilûhüm ındel mescidil harâmi hattâ yükâtilûküm fîh. fe in kâtelûküm faktülûhüm. kezâlike cezâül kâfirîn (191) Fe inintehev fe innallâhe ğafûrur rahıym (192) Ve kâtilûhüm hattâ lâ tekûne fitnetüv ve yekûned dînü lillâh. fe inintehev fe lâ udvâne illâ alez zâlimîn (193) Eşşehrul harâmü biş şehril harâmi vel hurumâtü kısâs. fe menı'tedâ aleyküm fa'tedû aleyhi bi misli ma'tedâ aleyküm vettekullâhe va'lemû ennallâhe meal müttekıyn (194) Ve enfikû fî sebîlillâhi ve lâ tülkû bi eydîküm ilet tehlüketi ve ahsinû. innallâhe yühıbbül muhsinîn (195) Ve etimmül hacce vel umrate lillâh. fe in uhsırtüm femesteysera minel hedy. ve lâ tahlikû ruûseküm hattâ yebluğal hedyü mehılleh. fe men kâne minküm merîdan ev bihî ezem mir ra'sihî fe fidyetüm min sıyâmin ev sadekatin ev nüsük. fe izâ emintüm. fe men temettea bil umrati ilel hacci fe mesteysera minel hedy. fe mel lem yecid fe sıyâmü selâseti eyyâmin fil hacci ve seb'atin izâ raca'tüm. tilke aşeratün kâmileh. zâlike li mel lem yekün ehlühû hâdıril mescidil harâm. vettekullâhe va'lemû ennallâhe şedîdül ıkâb (196)

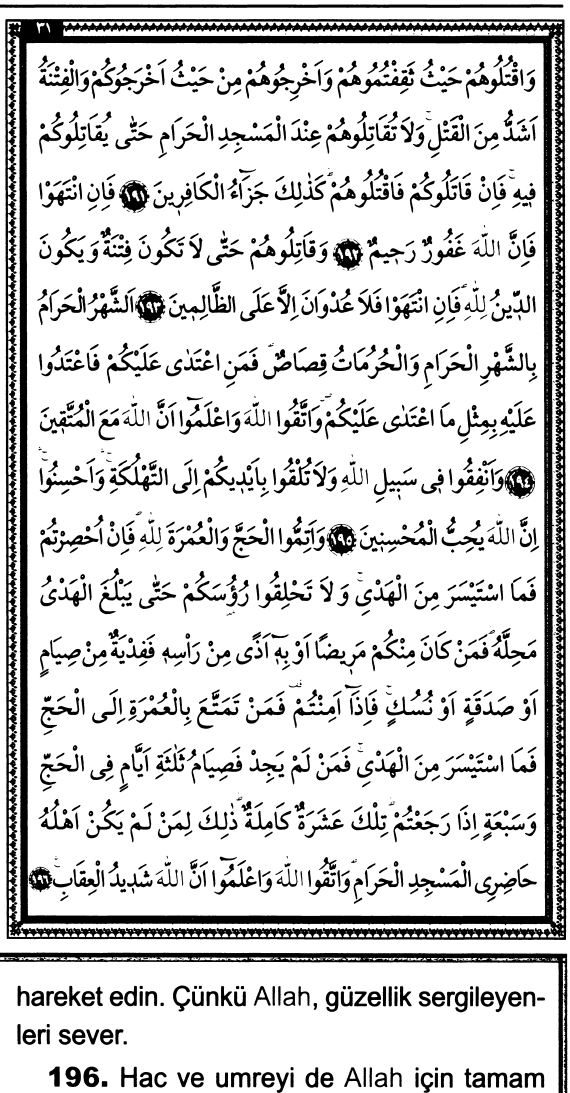

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الدِّينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ
بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ وَاَحْسِنُوٓا
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِنْ رَاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ
اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِى الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ
حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. Ve onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerlerden onları çıkarın. Fitne, öldürmekten daha kötüdür. Yalnız Mescidi Haram yanında olanlar sizi öldürmedikçe, siz de onları öldürmeyin. Fakat sizi öldürmeye kalkışırlarsa, hemen onları öldürün. Kâfirlerin cezâsı işte böyledir.

192. Eğer onlar (savaştan) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah, bağışlayıcı, çok merhametlidir.

193. Hiçbir fitne kalmayıp din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Vazgeçerlerse, artık düşmanlık ancak zâlimlere karşıdır.

194. Haram ay, haram aya ve bütün haramlar birbirine karşılıklıdır. O hâlde kim size saldırdıysa, siz de ona, saldırdığının tıpkısıyla saldırın da, ileri gitmeyin. Allah'tan korkun. Ve bilin ki Allah, takvâ sâhipleri ile berâberdir.

195. Ve Allah yolunda infak edin de, kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Güzel hareket edin. Çünkü Allah, güzellik sergileyenleri sever.

196. Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer bunlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesileceği yere varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olana veya başından bir rahatsızlığı bulunana tıraş için oruç veya sadaka yahut da kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Engellemeden kurtulduğunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevab kazanmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacda, yedi de döndüğünüzde ki tam on gün oruç tutması lazım gelir. Bu hüküm, ailesi Mescidi Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'ın cezası cidden çok şiddetlidir.

٣٧

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰى وَاتَّقُونِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَآ اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ وَإِنْ
كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّآلِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا
مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ
كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ
مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

وَاذْكُرُوا

Elhaccü eşhürum ma'lûmât. fe men ferada fîhinnel hacce fe lâ rafese ve lâ füsûka ve lâ cidâle fil hacc. ve mâ tef'alû min hayriy ya'lemhüllâh. ve tezevvedû fe inne hayraz zâdit takvâ vettekûni yâ ülil elbâb (197) Leyse aleyküm cünâhun en tebteğû fadlem mir rabbiküm. **fe izâ efadtüm min arafâtin fezkürullâhe ındel meş'aril harâmi vezkürûhü kemâ hedâküm. ve in küntüm min kablihî le mined dâllîn (198) Sümme efîdû min haysü efâdan nâsü vestağfirullâh. innallâhe ğafûrur rahıym (199) Fe izâ kadaytüm menâsikeküm fezkürullâhe ke zikriküm âbâeküm ev eşedde zikrâ. fe minen nâsi mey yekûlü** rabbenâ **âtinâ fid dünyâ ve mâ lehû fil âhırati min halâk (200) Ve minhüm mey yekûlü** rabbenâ **âtinâ fid dünyâ hasenetev ve fil âhırati hasenetev ve kınâ azâben nâr (201) Ülâike lehüm nasıybüm mimmâ kesebû. vallâhü serîul hısâb (202)**

197. Hac, bilinen aylardır. Kim o aylarda haccı (kendisine) farz ederse, artık hacda ne kadına yaklaşmak, ne kötülük yapmak, ne de çekişmek yok. Hayırlı olarak ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edinin, çünkü azığın en hayırlısı takvâdır. Ey akıl sahipleri! Benden korkup sakının

198. Rabbinizin lütfunu istemenizde size bir günah yoktur. Arafat'tan indiğiniz zaman Meş'ari Haram'da (Müzdelife'de) Allah'ı zikredin. O'nu, size doğrusunu öğrettiği gibi zikredin. Doğrusu siz, bundan önce gerçekten sapmışlardandınız.

199. Sonra insanların döndüğü yerden (Arafat'dan) siz de dönün Allah'ın affını isteyin. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir..

200. Sonunda hac ibâdetlerinizi bitirdiniz mi, zamanında atalarınızı andığınız gibi, hattâ daha kuvvetli bir zikirle Allah'ı anın, Çünkü insanların bâzısı: "Ey Rabbimiz, bize (nasîbimizi) dünyada ver." der. O kimsenin âhirette bir nasibi yoktur.

201. Bâzısı da şöyle der: "Ey Rabbimiz! Bize dünyâda bir güzellik ver, âhirette de bir güzellik ver. Bizi ateş azâbından koru" der.

202. İşte bunlara kazandıklarından bir nasip var. Allah'ın hesap görmesi de çok çabuktur.

Vezkurullâhe fi eyyâmim ma'dûdât. fe men teaccele fî yevmeyni fe lâ isme aleyh. ve men teahhara fe lâ isme aleyhi limenittekâ. vettekullâhe va'lemû enneküm ileyhi tuhşerûn (203) Ve minen nâsi mey yu'cibüke kavlühû fil hayâtid dünyâ ve yüşhidullâhe alâ mâ fî kalbihî ve hüve eleddül hısâm (204) Ve izâ tevellâ seâ fil ardı li yüfside fîhâ ve yühlikel harse ven nesl. vallâhü lâ yühıbbül fesâd (205) Ve izâ kıyle lehüttekıllâhe ehazethül ızzetü bil ismi fe hasbühû cehennem. ve le bi'sel mihâd (206) Ve minen nâsi mey yeşrî nefsehübtiğâe mardâtillâh. vallâhü raûfüm bil ıbâd (207) Yâ eyyühellezîne âmenüdhulû fis silmi kâffetev ve lâ tettebiû hutuvâtiş şeytân. innehû leküm adüvvüm mübîn (208) Fe in zeleltüm mim ba'di mâ câetkümül beyyinâtü fa'lemû ennallâhe azîzün hakîm (209) Hel yenzurûne illâ ey ye'tiyehümüllâhü fî zulelim minel ğamâmi vel melâiketü ve kudıyel emr. ve ilallâhi türceul ümûr (210)

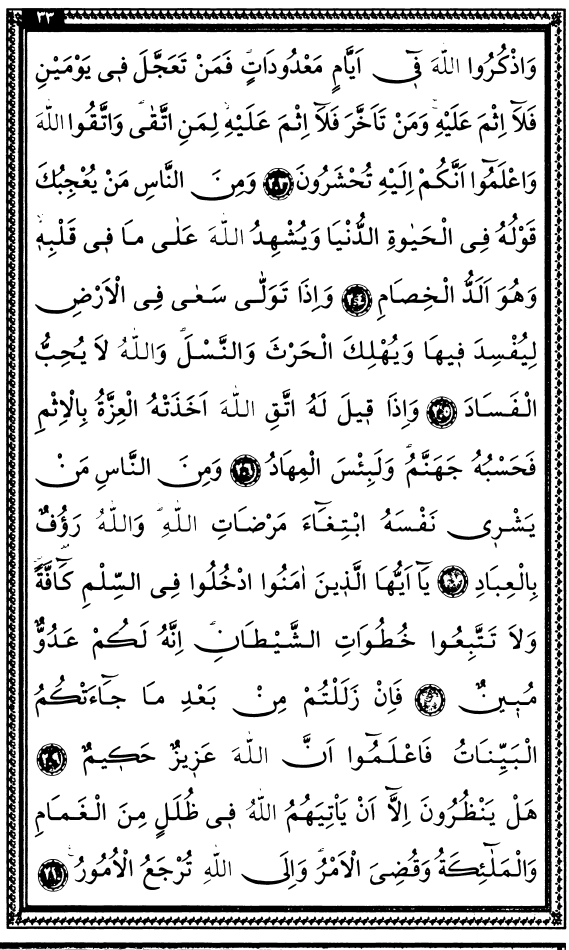

203. Bir de, sayılı günlerde Allah'ı zikredin (tekbir getirin). Bunlardan iki gün içerisinde (Mina'dan) dönmek için acele edene günah yoktur. Geri kalana da günah yok ama bu sakınan içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki siz, O'na toplanıp haşrolunacaksınız.

204. İnsanlar içinden kimisi de vardır ki, dünyâ hayâtı hakkında sözleri seni imrendirir. Bir de kalbindekine Allah'ı şâhit tutar. Hâlbuki o, İslâm düşmanlarının en azılısıdır.

205. Senden ayrılınca veya bir iş başına gelince, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak ve ekinleri, nesilleri mahvetmek için çalışır. Allah da fesadı sevmez.

206. Ona "Allah'tan kork!" denildiği zaman, izzeti kendisini günah işlemeye götürür. Cehennem de onun hakkından gelir. Gerçekten, ne fenâ yataktır o!

207. Yine insanlar içinden kimisi de vardır ki, Allah'ın rızâsına ulaşmak için kendisini fedâ eder. Allah ise kullarına çok şefkatlidir.

208. Ey îmân edenler! Hep birlikte İslâm'a girin de, Şeytan'ın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin aranızı açan apaçık bir düşmandır.

209. Size bunca deliller geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, iyi bilin ki Allah, çok azîzdir Hüküm ve hikmet sahibidir.

210. Onlar sâdece bakıyorlar ki, Allah buluttan gölgelikler içinde meleklerle geliversin de, kendilerinin işi bitiriliversin (onları helâk ediversin). İşler ancak Allah'a döndürülür.

سَلْ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ
مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾
كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّۦنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ
وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟
فِيهِ ۚ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
ٱلْبَيِّنَٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَا ٱخْتَلَفُوا۟
فِيهِ مِنَ ٱلْحَقِّ بِإِذْنِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم
مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُم ۖ مَّسَّتْهُمُ ٱلْبَأْسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوا۟ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ مَتَىٰ
نَصْرُ ٱللَّهِ ۗ أَلَآ إِنَّ نَصْرَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ
قُلْ مَآ أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَتَٰمَىٰ
وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

كُتِبَ

Sel benî isrâîle kem âteynâhüm min âyetim beyyineh. ve mey yübeddil nı'metallâhi mim ba'di mâ câethü fe innallâhe şedîdül ıkâb (211) Züyyine lillezîne keferul hayâtüd dünyâ ve yesharûne minellezîne âmenû. vellezînettekav fevkahüm yevmel kıyâmeh. vallâhü yerzüku mey yeşâü bi ğayri hısâb (212) Kânen nâsü ümmetev vâhıdeten fe beasallâhün nebiyyîne mübeşşirîne ve münzirîne ve enzele meahümül kitâbe bil hakkı li yahküme beynen nâsi fîmahtelefû fîh. ve mahtelefe fîhi illellezîne ûtûhü mim ba'di mâ câethümül beyyinâtü bağyem beynehüm. fe hedallâhüllezîne âmenû limahtelefû fîhi minel hakkı bi iznih. vallâhü yehdî mey yeşâü ilâ sırâtım müstekıym (213) Em hasibtüm en tedhulül cennete ve lemmâ ye'tiküm meselüllezîne halev min kabliküm. messethümül be'sâü ved darrâü ve zülzilû hattâ yekûler rasûlü vellezîne âmenû meahû metâ nasrullâh. elâ inne nasrallâhi karîb (214) Yes'elûneke mâzâ yünfikûn. kul mâ enfaktüm min hayrin fe lil vâlideyni vel akrabîne vel yetâmâ vel mesâkîni vebnis sebîl. ve mâ tef'alû min hayrin fe innallâhe bihî alîm (215)

211. İsrâiloğullarına sor; Biz onlara ne kadar açık âyet vermiştik. Fakat Allah'ın nîmetini, her kim ke,ndine geldikten sonra değiştirirse, şüphe yok ki Allah'ın cezâsı çok şiddetlidir.

212. İnkâr edenlere, dünyâ hâyatı süslendi de îmân edenlerle alay ediyorlar. Halbuki takva sahibi mü'minler ise kıyâmet günü onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız nimetler verir.

213. İnsanlar tek bir ümmetti. (Ayrılmaları üzerine) Allah, rahmetinin müjdecileri, azâbının uyarıcıları olmak üzere peygamberler gönderdi. Berâberinde hak kitap indirdi ki, insanlara aralarında anlaşmazlığa düştükleri noktada hakem olsun. Bunda da, o kitap verilenler, kendilerine bu kadar deliller geldikten sonra, sırf kıskançlıkları yüzünden ayrılığa düştüler. Bunun üzerine Allah, onların ayrılığa düştükleri gerçeğe, îmân edenleri ulaştırdı. Allah, dilediğini doğru yola çıkarır.

214. Yoksa siz, sizden önce geçenlerin halleri, başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluklar, sıkıntılar gelip çattı, öyle sarsıldılar ki, hattâ peygamber ve berâberinde iman edenler: "Ne zaman Allah'ın yardımı?" derlerdi. Bak işte! Gerçekten Allah'ın yardımı yakındır!

215. Sana nereye infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "Verdiğiniz nafaka anne ve baba, akrabalar, yetimler, yoksullar, yolcular içindir. Hayır olarak daha ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir.

Kütibe aleykümül kıtâlü ve hüve kürhül leküm. ve asâ en tekrahû şey'ev ve hüve hayrul leküm. ve asâ en tühıbbu şey'ev ve hüve şerrul leküm. vallâhü ya'lemü ve entüm lâ ta'lemûn (216) Yes'elûneke aniş şehril harâmi kıtâlin fîh. kul kıtâlün fîhi kebîr. ve saddün an sebîlillâhi ve küfrum bihî vel mescidil harâmi ve ıhrâcü ehlihî minhü ekberu ındallâh. vel fitnetü ekberu minel katl. ve lâ yezâlûne yükâtilûneküm hattâ yeruddûküm an dîniküm inistetâû. ve mey yertedid minküm an dînihî fe yemüt ve hüve kâfirun fe ülâike habitat a'mâlühüm fid dünyâ vel âhırah. ve ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (217) İnnellezîne âmenû vellezîne hâcerû ve câhedû fî sebîlillâhi ülâike yercûne rahmetallâh. vallâhü ğafûrur rahıym (218) Yes'elûneke anil hamri vel meysir. kul fîhimâ ismün kebîruv ve menâfiu lin nâsi ve ismühümâ ekberu min nef'ıhimâ. ve yes'elûneke mâzâ yünfikûn. kulil afv. kezâlike yübeyyinüllâhü lekümül âyâti lealleküm tetefekkerûn (219)

٢٥

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا
شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ
الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ
وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى
يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا وَمَنْ يَّرْتَدِدْ
مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا
وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ
مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١٩﴾

216. Savaş, size farz kılındı. Gerçi o, size hoş gelmez. Fakat umulur ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız, hâlbuki hakkınızda o bir hayırdır. Ve olur ki, bir şeyi seversiniz, hâlbuki hakkınızda o bir şerdir. Siz bilmezsiniz, Allah bilir.

217. Sana haram ayı, yani onda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O ayda savaş, büyük bir günahtır. Bununla berâber, Allah yolundan yasaklamak, O'nu inkar etmek, Mescidi Haram'a gitmelerine engel olmak ve oranın halkını oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük (günahtır). Fitne savaştan daha büyüktür. Onlar, güçleri yetse, sizi dininizden döndürmek için, sizinle savaşmaktan bir an geri kalmazlar. Sizden de, her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, artık onların bütün amelleri, dünyâda ve âhirette boşa gitmiştir. Artık onlar ateş ehlidirler. Hep orada ebedi kalırlar.

218. Şüphesiz îmân edenler ve Allah yolunda hicret edip de savaşanlar, muhakkak ki bunlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah bağışlayandır, çok merhamet edendir.

219. Sana içki ve kumarı soruyorlar. De ki: "Bu ikisi de büyük bir günah. Bir de, insanlara bâzı faydaları var. Fakat günahları faydalarından daha büyüktür." Yine sana soruyorlar: "Neyi infak edecekler?" De ki: "İhtiyaçtan fazlasını." Allah böyle açıklıyor size âyetlerini ki, düşünesiniz...

٣٦

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ
خَيْرٌ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا
الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ
وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولٰٓئِكَ يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ
وَاللّٰهُ يَدْعُوٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ
هُوَ اَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتّٰى يَطْهُرْنَ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَآؤُكُمْ
حَرْثٌ لَّكُمْ فَاْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوا
وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ

Fid dünyâ vel âhırah. ve yes'elûneke anil yetâmâ. kul ıslâhul lehüm hayr. ve in tühâlitûhüm fe ıhvânüküm. vallâhü ya'lemül müfside minel muslıh. ve lev şâallâhü le a'neteküm. innallâhe azîzün hakîm (220) Ve lâ tenkihul müşrikâti hattâ yü'minn. ve le emetüm mü'minetün hayrum mim müşriketiv ve lev a'cebetküm. ve lâ tünkihul müşrikîne hattâ yü'minû. ve le abdüm mü'minün hayrum mim müşrikiv ve lev a'cebeküm. ülâike yed'ûne ilen nâr. vallâhü yed'û ilel cenneti vel mağfirati bi iznih. ve yübeyyinü âyâtihî lin nâsi leallehüm yetezekkerûn (221) Ve yes'elûneke anil mehıyd. kul hüve ezen fa'tezilün nisâe fil mehıydı ve la takrabûhünne hattâ yathurn. fe izâ tetahherne fe'tûhünne min haysü emarakümüllâh. innallâhe yühıbbüt tevvâbîne ve yühıbbül mütetahhirîn (222) Nisâüküm harsül leküm fe'tû harseküm ennâ şi'tüm ve kaddimû li enfüsiküm. vettekullâhe va'lemû enneküm mülâkûh. ve beşşiril mü'minîn (223) Ve lâ tec'alüllâhe urdatel li eymâniküm en teberrû ve tettekû ve tuslihû beynen nâs. vallâhü semîun alîm (224)

220. (Umulur ki;)...dünyâ ve âhiret hakkında!" (tefekkür edersiniz.) Bir de sana, yetimlerden soruyorlar. De ki: "Onlar hakkında ıslah daha hayırlıdır. Kendileriyle de bir arada yaşarsanız, kardeşlerinizdirler." Allah, iyiliğe çalışanları, fesatlık yapandan ayırır. Eğer Allah dileseydi, size mutlaka güçlük çıkarırdı. Şüphesiz ki Allah, çok güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir.

221. Bununla berâber müşrik kadınları, îmân etmedikçe nikah etmeyin. Müşrik bir kadın, hoşunuza gitse bile, mü'min bir cariye kuşku yok ki ondan daha hayırlıdır. Müşrik erkeklere de nikâh ettirmeyin. Müşrik bir erkek size hoş görünse bile, mü'min bir köle elbette daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe çağırır. Allah ise, irâdesiyle cennete ve mağfirete çağırıyor da, âyetlerini insanlara açıklıyor. Umulur ki, akıllarını başlarına alır düşünürler.

222. Sana hayızdan (kadınların ay halinden) soruyorlar. De ki: "O bir eziyettir. Onun için hayız zamanı kadınlarınızdan çekilin ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendiklerinde, o zaman Allah'ın emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, çok tevbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever."

223. Kadınlarınız sizin (evlâd yetişdiren) tarlanızdır. O halde tarlanıza, dilediğiniz gibi, gelin. Kendiniz için önden (iyi ameller) gönderin (hayırlı evlâdlar yetişdirin). Bir de Allah'tan korkun ve bilin ki her halde siz ona kavuşacaksınız. îman edenlere müjdele.

224. Bir de sözünüzde durmanız, takvâ sâhibi olmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için, Allah'ı yeminlerinize hedef ve siper haline getirmeyin. Allah işitendir, bilendir.

Lâ yüâhızükümüllâhü **bil lağvi fî eymâniküm ve lâkiy yüâhızüküm bi mâ kesebet kulûbüküm.** vallâhü **ğafûrun halîm** (225) **Lillezîne yü'lûne min nisâihim terabbüsu erbeati eşhur. fe in fâû fe inn**allâhe **ğafurur rahıym** (226) **Ve in azemût talâka fe inn**allâhe **semîun alîm** (227) **Vel mütallekâtü yeterabbasne bi enfüsihinne selâsete kurû'. ve lâ yehıllü lehünne ey yektümne mâ halek**allâhü **fî erhâmihinne in künne yü'minne** billâhi **vel yevmil âhır. ve büûletühünne ehakku bi raddihinne fî zâlike in erâdû ıslâhâ. ve lehünne mislüllezî aleyhinne bil ma'rûfi ve lir ricâli aleyhinne deraceh.** vallâhü **azîzün hakîm** (228) **Ettalâku merratâni fe imsâküm bi ma'rûfin ev tesrîhum bi ıhsân. ve lâ yehıllü leküm en te'huzû mimmâ âteytümûhünne şey'en illâ ey yehâfâ ellâ yükıymâ hudûd**allâh. **fe in ıftüm ellâ yükıymâ hudûd**allâhi **fe lâ cünâha aleyhimâ fîmeftedet bih. tilke hudûd**ullâhi **fe lâ ta'tedûhâ. ve mey yeteadde hudûd**allâhi **fe ülâike hümüz zâlimûn** (229) **Fe in tallekahâ fe lâ tehıllü lehû mim ba'dü hattâ tenkiha zevcen ğayrah. fe in tallekahâ fe lâ cünâha aleyhimâ ey yeterâceâ in zannâ ey yükıymâ hudûd**allâh. **ve tilke hudûd**üllâhi **yübeyyinühâ li kavmiy ya'lemûn** (230)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ أَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِنْ فَآءُو فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قُرُوٓءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيٓ أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذٰلِكَ
إِنْ أَرَادُوٓا إِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ
عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّآ آتَيْتُمُوهُنَّ
شَيْئًا إِلَّآ أَنْ يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾
فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ
فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَنْ يَتَرَاجَعَآ إِنْ ظَنَّآ أَنْ
يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225. Allah, sizi yeminlerinizdeki boş şeyle de sorumlu tutmaz. Fakat kalplerinizin kazandığı yeminlerle sorumlu tutar. Allah çok bağışlayan, şefkatli davranandır.

226. Kadınlarından îlâ edenler (onlara yaklaşmamaya yemin edenler) için dört ay beklemek vardır. Eğer bu yeminlerinden dönerlerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

227. Yok, eğer boşamaya karar vermişlerse, şüphesiz ki Allah, (söylediklerini) işitir, (niyetlerinin ne olduğunu) bilir.

228. Ve boşanan kadınlar, kendi kendilerine üç ay hâli (hayız ve temizlik hali) beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Allah'a ve âhiret gününe imanları varsa gizlemezler. Kocaları da barışmak istedikleri takdirde, o zaman içerisinde onları geri almaya daha çok hak sahibidir. Onların lehlerinde de, aleyhlerindeki meşrû hakka benzer bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Ve Allah çok güçlüdür. Hüküm ve hikmet sahibidir.

229. Boşama iki defadır. (Ondan sonrası) ya iyilikle tutmak, ya güzellikle salmaktır. Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şey'i (mehrî geri) almanız size halâl olmaz. Meğer ki erkekle kadın Allah'ın sınırlarını (evlilik haklarını) ayakta tutamayacaklarından korkmuş (ümidlerini kesmiş) olsunlar. Eğer bu suretle siz de onların (karı ve kocanın), Allah'ın sınırlarını hakkıyle muhafaza ve îfâ edemeyeceklerinden korkarsanız o halde kadının ayrılmak için) fidye vermesinde (hakkından vaz geçmesinde) ikisi üzerinde de vebal yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Sakın bunları aşmayın, Her kim Allah'ın hududunu aşarsa, işte onlar zalimlerdir.

230. Şayet, kadını bir daha boşarsa, bundan sonra artık ona helâl olmaz. Tâ ki, başka bir kocaya varıncaya kadar. Bu da onu boşarsa, Allah'ın sınırını sağlam tutacaklarından ümit içerisinde oldukları durumda, öncekilerin birbirlerine dönmeleri kendilerine günah değildir. Bunlar, işte Allah'ın belirlediği sınırladır. İlim sâhibi olanlar için bunları açıklıyor.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ
إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا
وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا
عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدتُّمْ
أَن تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم
مَّا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

وَالَّذِينَ

Ve izâ tallaktümün nisâe fe belağne ecelehünne fe emsikûhünne bi ma'rûfin ev serrihûhünne bi ma'rûfiv ve lâ tümsikûhünne dırâran li ta'tedû. ve mey yef'al zâlike fe kad zaleme nefseh. ve lâ tettehızû âyâtillâhi hüzüvev vezkürû nı'metallâhi aleyküm ve mâ enzele aleyküm minel kitâbi vel hıkmeti yeızuküm bih. vettekullâhe va'lemû ennallâhe bi külli şey'in alîm (231) Ve izâ tallaktümün nisâe fe balağne ecelehünne fe lâ ta'dulûhünne ey yenkıhne ezvâcehünne izâ terâdav beynehüm bil ma'rûf. zâlike yûazu bihî men kâne minküm yü'minü billâhi vel yevmil âhır. zâlikküm ezkâ leküm ve ather. vallâhü ya'lemü ve entüm lâ ta'lemûn (232) Vel vâlidâtü yürdı'ne evlâdehünne havleyni kâmileyni li men erâde ey yütimmer radâah. ve alel mevlûdi lehû rizkuhünne ve kisvetühünne bil ma'rûf. lâ tükellefü nefsün illâ vüs'ahâ. lâ tüdârra vâlidetüm bi veledihâ ve lâ mevlûdül lehû bi veledihî ve alel vârisi mislü zâlik. fe in erâdâ fisâlen an terâdım minhümâ ve teşâvürin fe lâ cünâha aleyhimâ. ve in eradtüm en testardıû evlâdeküm fe lâ cünâha aleyküm izâ sellemtüm mâ âteytüm bil ma'rûf. vettekullâhe va'lemû ennallâhe bi mâ ta'melûne basıyr (233)

231. Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini bitirdikleri zaman, artık kendilerini ya iyilikle tutun veyâ iyilikle salın. Yoksa haklarına geçmek için, zararlarına olarak tutmayın. Bunu kim yaparsa kendi kendine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın ayetlerini alay konusu yapmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğütler vererek indirdiği kitap ve hikmeti unutmayın, düşünün. Hem Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi bilendir.

232. Kadınlarınızı boşadığınızda bekleme sürelerini bitirdikleri zaman, aralarında meşru bir şekilde anlaştıkları takdirde, kendilerini kocalarına nikahlayacaklar diye zorluk da çıkarmayın. Bu işte, içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş olanlara verilen bir öğüttür. Bu sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha temizdir. Siz bilmezken Allah bilir.

233. Anneler, çocuklarını, emzirmenin tamamlanmasını isteyenler için tam iki yıl emzirirler. Çocuk kendisine ait olan babaya da emzirenlerin yiyecekleri ve giyecekleri geleneklere uygun olarak bir borçtur. Bununla beraber herkes ancak gücüne göre mükellef olur. Çocuğu sebebiyle bir anne de, çocuğu sebebiyle bir baba da zarara sokulmasın. Mirasçıya düşen de yine aynı borçtur. Eğer ana ve baba birbirleriyle istişare edip, her ikisinin de rızasıyla çocuğu memeden ayırmak isterlerse kendilerine bir günah yoktur. Eğer çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz vereceğinizi güzel güzel verdikten sonra bunda da size bir günah yoktur. Bununla berâber, Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, her ne yaparsanız görür.

Vellezîne yüteveffevne minküm ve yezerûne ezvâcey yeterabbasne bi enfüsihinne erbeate eşhüriv ve aşrâ. fe izâ belağne ecelehünne fe lâ cünâha aleyküm fîmâ fealne fî enfüsihinne bil ma'rûf. vallâhü bi mâ ta'melûne habîr (234) Ve lâ cünâha aleyküm fîmâ arradtüm bihî min hıtbetin nisâi ev eknentüm fî enfüsiküm. alimallâhü enneküm se tezkürûnehünne ve lâkil lâ tüvâıdûhünne sirran illâ en tekûlû kavlem ma'rûfâ. ve lâ ta'zimû ukdeten nikâhı hattâ yeblüğal kitâbü eceleh. va'lemû ennallâhe ya'lemü mâ fî enfüsiküm fahzerûh. va'lemû ennallâhe ğafûrun halîm (235) Lâ cünâha aleyküm in tallaktümün nisâe mâ lem temessûhünne ev tefrîdû lehünne ferîdah. ve mettiûhünn. alel mûsii kaderuhû ve alel muktiri kaderuh. metâam bil ma'rûf. hakkan alel muhsinîn (236) Ve in tallaktümûhünne min kabli en temessûhünne ve kad feradtüm lehünne ferîdaten fe nısfü mâ feradtüm illâ ey ya'fûne ev ya'füvellezî bi yedihî uktedün nikâh. ve en ta'fû akrabü littakvâ. ve lâ tensevül fadle beyneküm. innallâhe bi mâ ta'melûne basıyr (237)

٢٩

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنتُمْ
فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن
لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَن تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ
قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
﴿٢٣٦﴾ وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234. İçinizden ölenlerin geride bıraktıkları hanımları kendi kendilerine dört ay on gün (iddet) beklerler. Sürelerini bitirince artık kendileri için (evlilik amacıyla) meşru olanı yapmalarında size bir günah yoktur Allah yaptığınız her şeyden tamamıyla haberdardır. Allah her ne yaparsanız haberdardır.

235. Kadınlara, evlenmeye aday olduğunuzu çıtlatmanızda veyâ kalbinizde saklamanızda, size bir sakınca yoktur. Allah biliyor ki, siz onları mutlaka anacaksınız. Ancak kendileriyle gizlice sözleşmeyin. Ancak meşru bir söz söylemeniz başka. Farz olan iddet sona ermeyince de, nikâh akdine girişmeyin. Muhakkak ki Allah, kalbinizde ne varsa bilir. Bunu bilin de ondan sakının. Hem de bilin ki, muhakkak Allah çok bağışlayandır, şefkatli davranandır.

236. Eğer kadınları, kendilerine dokunmadan veya onlara bir mehir takdir etmeden boşarsanız (bunda) size bir vebal yoktur. Şu kadar ki onlara (mal verip) faydalandırın. Eli geniş olan hâline göre, eli dar olan da haline göre ve güzellikle faydalandırmalıdır. Bu, ihsan sahipleri için üzerlerine bir borçtur.

237. Ve eğer onları kendilerine dokunmadan boşar da, mehir belirlemiş olursanız, o zaman borç, o belirlediğiniz miktarın yarısıdır. Ancak kadınların vazgeçmesi ile, nikah akdi elinde bulunan erkeğin bağışlaması müstesnâ. (Erkekler!) Sizin bağışlamanız takvâya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü unutmayın. Şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız görür.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قٰنِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً
وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾
الٓمٓ

Hâfizû ales salevâti ves salâtil vüstâ ve kûmû lillâhi kânitîn (238) Fe in hıftüm fe ricâlen ev rukbânâ. fe izâ emintüm fezkürullâhe ke mâ allemeküm mâ lem tekûnû ta'lemûn (239) Vellezîne yütevefevne minküm ve yezerûne ezvâcâ. vesıyyetel li ezvâcihim metâan ilel havli ğayra ıhrâc. fe in haracne fe lâ cünâha aleyküm fî mâ fealne fî enfüsihinne mim ma'rûf. vallâhü **azîzün hakîm (240) Ve lil mütallekâti metâum bil ma'rûf. hakkan alel müttekıyn (241) Kezâlike yübeyyinüllâhü leküm âyâtihî lealleküm ta'kılûn (242) E lem terâ ilellezîne haracû min diyârihim ve hüm ülûfün hazeral mevti fe kâle lehümüllâhü mûtû sümme ahyâhüm. innallâhe le zû fadlin alen nâsi ve lâkinne ekseran nâsi lâ yeşkürûn (243) Ve kâtilû fî sebîlillâhi va'lemû ennallâhe semîun alîm (244) Men zellezî yukridullâhe kardan hasenen fe yüdâıfehû lehû ad'âfen kesîrah.** vallâhü **yakbidu ve yebsutu ve ileyhi türceûn (245)**

238. Namazlara ve orta namaza (ikindi namazına) devam edin ve Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun.

239. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kılın, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin (namazı normal vakitlerdeki gibi kılın).

240. Ve içinizden hanımlarını geride bırakarak vefat edecek olanlar, hanımları için bir yıla kadar çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Bununla berâber, Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanan kadınların da meşru bir şekilde faydalanmaları haklarıdır ki, bunun yerine getirilmesi, Allah'tan korkanlara bir vazifedir.

242. İşte, akıllarınız ersin diye Allah, size âyetlerini bu şekilde açıklıyor.

243. Kendileri binlerce oldukları hâlde, ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Bunun üzerine Allah onlara: 'Ölün!' (diye) buyurdu, sonra da onları diriltti. Şübhesiz ki Allah, insanlara karşı gerçekten büyük ihsan sâhibidir, fakat insanların çoğu şükretmezler.

244. O hâlde Allah yolunda çarpışın. Ve şüphesiz Allah'ın herşeyi işiten, herşeyi bilen olduğunu bilin.

245. Kimdir o adam ki Allah'a güzel bir ödünç versin de Allah da ona birçok katlarını ödesin. Allah darlık da verir, genişlik de verir. Hepiniz de döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

E lem tera ilel melei mim benî isrâîle mim ba'di mûsâ. iz kâlû li nebiyyil lehümüb'as lenâ meliken nükâtil fî sebîlillâh. kâle hel aseytüm in kütibe aleykümül kıtâlü ellâ tükâtilû. kâlû ve mâ lenâ ellâ nükâtile fî sebîlillâhi ve kad uhricnâ min diyârinâ ve ebnâinâ. fe lemmâ kütibe aleyhimül kıtâlü tevellev illâ kalîlem minhüm. vallâhü **alîmüm biz zâlimîn** (246) **Ve kâle lehüm nebiyyühüm innallâhe kad bease leküm tâlûte melikâ. kâlû ennâ yekûnü lehül mülkü aleynâ ve nahnü ehakku bil mülki minhü ve lem yü'te seatem minel mâl. kâle innallâhestafâhü aleyküm ve zâdehû bestaten fil ılmi vel cism.** vallâhü **yü'tî mülkehû mey yeşâ'.** vallâhü **vâsiun alîm** (247) **Ve kâle lehüm nebiyyühüm inne âyete mülkihî ey ye'tiyekümüt tâbûtü fîhi sekînetüm mir** rabbiküm **ve bekıyyetüm mimmâ terake âlü mûsâ ve âlü hârûne tahmilühül melâikeh. inne fî zâlike le âyetel leküm in küntüm mü'minîn** (248)

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى
اِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوا
قَالُوا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا
مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَآئِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
وَاللّٰهُ يُؤْتِى مُلْكَهُ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَاْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ
اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ
اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

246. Gördünüz mü? İsrail oğullarının Musa'dan sonra ileri gelenlerine! Hani onlar, bir peygamberlerine: "Bize bir kumandan gönder de Allah yolunda savaşalım..." dediler. O da: "Size savaş farz kılınırsa, acaba yapmamazlık eder misiniz?" dedi. Onlar: "Bize ne oldu da yurtlarımızdan çıkarıldığımız ve çocuklarımızdan ayrıldığımız halde Allah yolunda savaşmayalım?" dediler. Bunun üzerine savaş k endilerine farz kılınınca da onlardan pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah, o zalimleri bilir.

247. Peygamberleri onlara, "Allah, size hükümdar olmak üzere Talût'u gönderdi." demişti. Onlar: "Ona bizim üzerimize hükümdar olmak nereden geldi? Oysa hükümdarlığa biz ondan daha lâyıkız, ona maldan bir genişlik, bir bolluk da verilmemiştir." dediler. Peygamberleri de "Onu sizin başınıza Allah seçmiş ve ona bilgi ve vücut bakımından bir güç, bir genişlik vermiştir." dedi. Hem Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah rahmeti geniş olan, herşeyi bilendir.

248. Peygamberleri onlara şunu da söylemişti: "Haberiniz olsun! Onun hükümdarlığının belirtisi size o tabutun gelmesidir ki, onda Rabbinizden bir ferahlık ve Mûsâ hanedanının ve Hârûn hânedânının bıraktığından bir kalıntı vardır. Onu melekler getirecektir. Elbette bunda size kesin bir ibret vardır. Eğer mü'minlerseniz."

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ
فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ
وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ
آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

تِلْكَ

Fe lemmâ fesale tâlûtü bil cünûdi kâle innallâhe mübtelîküm bi neher. fe men şeribe minhü fe leyse minnî. ve mel lem yat'amhü fe innehû minnî illâ menığterafe ğurfetem bi yedih. fe şeribû minhü illâ kalîlem minhüm. fe lemmâ câvezehû hüve vellezîne âmenû meahû kâlû lâ tâkate lenel yevme bi câlûte ve cünûdih. kâlellezîne yezunnûne ennehüm mülâkullâhi kem min fietin kalîletin ğalebet fieten kesîratem bi iznillâh. vallâhü meas sâbirîn (249) Ve lemmâ berazû li câlûte ve cünûdihî kâlû rabbenâ efrığ aleynâ sabrav ve sebbit akdâmenâ vensurnâ alel kavmil kâfirîn (250) Fe hezemûhüm bi iznillâhi ve katele dâvûdü câlûte ve âtâhüllâhül mülke vel hıkmete ve allemehû mimmâ yeşâ'. ve levlâ def'ullâhin nâse ba'dahüm bi ba'dıl le fesedetil ardu ve lâkinnallâhe zû fadlin alel âlemîn (251) Tilke âyâtüllâhi netlûhâ aleyke bil hakk. ve inneke le minel mürselîn (252)

249. Ne zaman ki Tâlût ordusu ile harekete geçti, "Muhakkak ki Allah sizi bir nehir ile imtihan edecek. Kim ondan içerse benden değil. Kim onu tatmazsa, işte o benden. Ancak eliyle bir avuç alan hariç." Derken, varır varmaz ondan içtiler. Ancak içlerinden çok azı hâriç kaldılar. Tâlût ve berâberinde iman edenler nehri geçtiler. O zaman da "Bugün bizim Câlût ile ordusuna karşı gücümüz yok" dediler. Allah'a kavuşacaklarını kesin bilenler ise şu cevâbı verdiler: "Nice az bir topluluk, çok topluluğa Allah'ın izniyle gâlip gelmiştir. Allah sabredenlerle berâberdir."

250. Ve ne zaman ki Câlût ve ordusuna karşı meydana çıktılar, şöyle dediler: "Ey bizleri yetiştiren Rabbimiz! Üzerlerimize sabır yağdır ve ayaklarımıza sağlamlık ver. Bize, kâfir kavme karşı zafer ver."

251. Sonunda, Allah'ın izniyle onları tamâmen bozguna uğrattılar. Ve Dâvûd, Câlût'u öldürdü. Ve Allah kendisine mülk ve hikmet verdi ve dilediği şeylerden ona öğretti. Allah'ın insanları birbirleri ile savması olmasaydı, yeryüzü kesinlikle fesâda uğramıştı. Ancak Allah bütün insanlığa karşı lütuf ve kerem sahibidir.

252. İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Muhakkak ki sen, o gönderilen rasûllerdensin.

Tilker rusülü faddalnâ ba'dahüm alâ ba'd. minhüm men kellemallâhü ve rafea ba'dahüm deracât. ve âteynâ ısebne meryemel beyyinâti ve eyyednâhü bi rûhıl kudüs. ve lev şâallâhü maktetelellezîne mim ba'dihim mim ba'di mâ câethümül beyyinâtü ve lâkınıhtelefû fe minhüm men âmene ve minhüm men kefar. ve lev şâallâhü maktetelû ve lâkinnallâhe yef'alü mâ yürîd (253) Yâ eyyühellezîne âmenû enfikû mimmâ razeknâküm min kabli ey ye'tiye yevmül lâ bey'un fîhi ve lâ hulletüv ve lâ şefâah. vel kâfirûne hümüz zâlimûn (254) Allâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm. lâ te'huzühû sinetüv ve lâ nevm. lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. men zellezî yeşfeû ındehû illâ bi iznih. ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm. ve lâ yühıytûne bi şey'im min ılmihî illâ bi mâ şâ'. vesia kürsiyyühüs semâvâti vel ard. ve lâ yeûdühû hıfzuhümâ. ve hüvel aliyyül azıym (255) Lâ ikrâhe fid dîni kad tebeyyener ruşdü minel ğayy. fe mey yekfür bit tâğûti ve yü'mim billâhi fe kadistemseke bil urvetil vüskâ lenfisâme lehâ. vallâhü semîun alîm (256)

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاۤءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَاۤءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَاۤ اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ
الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

253. O rasûller ki biz onların bâzısını bazısından üstün kıldık. İçlerinden kimi var ki Allah, kendisiyle konuştu, bazısını da derecelerle daha yükseklere çıkardı. Biz Meryem oğlu İsa'ya da o delilleri verdik ve kendisini Rûhu'lKudüs (Cebrail) ile kuvvetlendirdik. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasındaki ümmetler, kendilerine o deliller geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat ihtilâfa düştüler, kimi iman etti, kimi inkâr etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat Allah dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler! Kendisinde hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan Allah yolunda harcayın. Kâfirlere ise zalimlerin ta kendileridir.

255. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O daima diridir (hayydır), bütün varlığın idaresini yürüten (kayyum)dir. O'nu ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmadan huzurunda şefaat edecek olan kimdir? O, kullarının önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiç bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsisi, bütün gökleri ve yeri kucaklamıştır. Onların her ikisini de görüp gözetmek O'na bir ağırlık vermez. O öyle ulu, öyle büyük azâmet sahibidir.

256. Dinde zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan gerçekten ayrıldı. Artık her kim, tâğûta (azgınlığa ve sapıklığa sevkedenlere) inanmayıp Allah'a îmân ederse o, işte en sağlam tutanağa yapışmıştır. Öyle ki, onun için kopmak yok. Allah işitendir, bilendir.

٤٤

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ
مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ۝٢٥٧ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي حَآجَّ اِبْرٰهِيمَ فِي رَبِّهِ
اَنْ اٰتٰهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
قَالَ اَنَا اُحْيِي وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِي بِالشَّمْسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝٢٥٨ اَوْ كَالَّذِي
مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا قَالَ اَنّٰى يُحْيِي هٰذِهِ
اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ
كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٢٥٩

وَاِذْ

Allâhü veliyyüllezîne âmenû yuhricühüm minez zulümâti ilen nûr. vellezîne keferû evliyâühümüt tâğûtü yuhricûnehüm minen nûri ilez zulümât. ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (257) E lem tera ilellezî hâcce ibrâhîme fî rabbihî en âtâhüllâhül mülk. iz kâle ibrâhîmü rabbiyellezî yuhyî ve yümîtü kâle ene uhyî ve ümît. kâle ibrâhîmü fe innallâhe ye'tî biş şemsi minel meşrikı fe'ti bihâ minel mağribi fe bühitellezî kefer. vallâhü lâ yehdil kavmez zâlimîn (258) Ev kellezî merra alâ karyetiv ve hiye hâviyetün alâ urûşihâ. kâle ennâ yuhyî hâzihillâhü ba'de mevtihâ. fe emâtehüllâhü miete âmin sümme beaseh. kâle kem lebist. kâle lebistü yevmen ev ba'da yevm. kâle bel lebiste miete âmin fenzur ilâ taâmike ve şerâbike lem yetesenneh. venzur ilâ hımârike ve li nec'aleke âyetel lin nâsi venzur ilel ızâmi keyfe nünşizühâ sümme neksûhâ lahmâ. fe lemmâ tebeyyene lehû kâle a'lemü ennallâhe alâ külli şey'in kadîr (259)

257. Allah, îmân edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin ise dostu, tâğuttur (şeytanlardır). Onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. Onlar, işte ateş ehli, hep orada kalacaklardır.

258. Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim'le tartışanı (Nemrud'u) görmedin mi? Hani İbrahim, ona: "Benim Rabbim odur ki, hem diriltir, hem öldürür." dediği zaman: "Ben de diriltir ve öldürürüm." demişti. İbrahim: "Allah güneşi doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir!" deyince o kâfir şaşırıp (ve tutulup) kalmıştı. Allah zâlimler topluluğunu başarıya ulaştırmaz.

259. Yahut o kimse gibisini (görmedin mi) ki, bir şehre uğramıştı, altı üstüne gelmiş, ıpıssız yatıyordu. "Bunu, bu ölümünden sonra Allah, nereden diriltecek?" dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz sene öldürdü, sonra diriltti, "Ne kadar kaldın?" diye sordu. O da: "Bir gün, yahut bir günden eksik kaldım." dedi. Allah buyurdu ki: "Hayır, yüz sene kaldın, öyle iken bak yiyeceğine, içeceğine henüz bozulmamış, hele eşeğine bak, hem bunlar, seni insanlara karşı kudretimizin bir işareti kılalım diyedir. Hele o kemiklere bak, onları nasıl birbirinin üzerine kaldırıyoruz? Sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Bu şekilde ne zaman ki ona gerçek apaçık belli oldu, "Şimdi biliyorum Gerçekten Allah, her şeye kâdirdir" dedi.

Ve iz kâle ibrâhîmü rabbi erinî keyfe tuhyil mevtâ. kâle e ve lem tü'min. kâle belâ ve lâkil li yatmeinne kalbî. kâle fe huz erbeatem minet tayri fe surhünne ileyke sümmec'al alâ külli cebelim minhünne cüz'en sümmed'uhünne ye'tîneke sa'yâ. va'lem ennallâhe azîzün hakîm (260) Meselüllezîne yünfikûne emvâlehüm fî sebîlillâhi ke meseli habbetin embetet seb'a senâbile fî külli sümbületim mietü habbeh. vallâhü yüdâifü li mey yeşâ'. vallâhü vâsiun alîm (261) Ellezîne yünfikûne emvâlehüm fî sebîlillâhi sümme lâ yütbiûne mâ enfekû mennev ve lâ ezel lehüm ecruhüm ınde rabbihim. ve lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (262) Kavlüm ma'rûfüv ve mağfiratün hayrum min sadekatiy yetbeuhâ ezâ. vallâhü ğaniyyün halîm (263) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tübtılû sadekâtiküm bil menni vel ezâ kellezî yünfiku mâlehû riâen nâsi ve lâ yü'minü billâhi vel yevmil âhır. fe meselühû ke meseli safvânin aleyhi türâbün fe esâbehû vâbilün fe terakehû saldâ. lâ yakdirûne alâ şey'im mimmâ kesebû. vallâhü la yehdil kavmel kâfirîn (264)

٤٥

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ
قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ
سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى
وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْأَذٰى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ
مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

260. Bir zamanlar İbrahim de: "Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. Allah: "İnanmadın mı ki?" buyurdu. İbrahim: "İnandım, fakat kalbim iyice yatışsın diye istiyorum." dedi. Allah buyurdu ki: "Öyle ise kuşlardan dördünü tut da onları kendine çevir, iyice tanıdıktan sonra (kesip) her dağın başına onlardan birer parça dağıt, sonra da onları çağır. Sana koşa koşa gelsinler. Ve bil ki, Allah gerçekten güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir" buyurdu.

261. Mallarını Allah yolunda infak edenlerin durumu, bir dânenin (tohum) durumu gibidir, yedi başak bitirmiş, her başakta yüz dâne, Allah dilediğine daha da katlar. Allah rahmeti geniş olandır, bilendir.

262. Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerini arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi revâ görmeyen kimseler, Rableri katında onların mükâfâtları vardır. Onlara, bir korku yoktur. Ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitme gelen sadakadan daha hayırlıdır. Allah, hiçbirşeye muhtaç değildir, hiç acele etmez.

264. Ey îmân edenler! Sadakalarınızı başa kakmakla, gönül kırarak boşa çıkarmayın. O kimse gibi, insanlara gösteriş için malını dağıtır da, ne Allah'a inanır, ne de ahiret gününe. Artık onun durumu, bir kayanın durumuna benzer ki, üzerinde biraz toprak varmış, derken şiddetli bir sağanak inmiş de, onu çırıl çıplak, bırakıvermiş. Öyleleri, kazandıklarından hiçbir şey faydalanamazlar. Allah, kafirler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا
وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ
فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوٓا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذِيهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾
اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

وَمَآ

Ve meselüllezîne yünfikûne emvâlehümübtiğâe mardâtillâhi ve tesbîtem min enfüsihim ke meseli cennetim bi rabvetin esâbehâ vâbilün fe âtet ükülehâ dı'feyn. fe il lem yüsıbhâ vâbilün fe tall. vallâhü **bimâ ta'melûne basıyr** (265) **E yeveddü ehadüküm en tekûne lehû cennetüm min nehıyliv ve a'nâbin tecrî min tahtihel enhâru lehû fîhâ min küllis semerâti ve esâbehül kiberu ve lehû zürriyyetün duafâü fe esâbehâ ı'sârun fîhi nârun fahterakat. kezâlike yübeyyinüllâhü lekümül âyâti lealleküm tetefekkerûn** (266) **Yâ eyyühellezîne âmenû enfikû min tayyibâti mâ kesebtüm ve mimmâ ahracnâ leküm minel ardı ve lâ teyemmemül habîse minhü tünfikûne ve lestüm bi âhızîhi illâ en tuğmidû fîh. va'lemû ennallâhe ğaniyyün hamîd** (267) **Eşşeytânü yeıdükümül fakra ve ye'müruküm bil fahşâ'.** vallâhü **yeıdüküm mağfiratem minhü ve fadlâ.** vallâhü **vâsiun alîm** (268) **Yü'til hıkmete mey yeşâ'. ve mey yü'tel hıkmete fe kad ûtiye hayran kesîrâ. ve mâ yezzekkeru illâ ülül elbâb** (269)

265. Allah'ın rızâsını istemek ve kendilerini veyâ kendilerinin bir kısmını Allah yolunda kökleştirmek için mallarını infâk edenlerin durumu ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin durumuna benzer ki, kuvvetli bir sağanak düşmüş de ona ürünlerini iki kat vermiştir. Bir sağanak düşmezse, hafif bir yağmur düşer. Allah amellerinizi çok iyi görendir.

266. Arzu eder mi hiç biriniz ki, kendisinin hurmalık ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altında ırmaklar aksın, içinde her türlü ürünü bulunsun da, kendi üzerine de ihtiyarlık çökmüş ve elleri ermez, güçleri yetmez küçük, zayıf çocukları olsun. Derken ona ateşli bir bora isabet ediversin de o bahçe yanıversin. İşte Allah, âyetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki, düşünürsünüz.

267. Ey îmân edenler! İnfakı, gerek kazandıklarınız ve gerekse sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden verin. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığınız pis şeyleri vermeye kalkışmayın. Allah'ın, hiçbirşeye muhtaç olmayıp, bütün övgülere layık olduğunu bilin.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutup çirkin şeylere teşvik ediyor. Allah ise, lütfundan bir mağfiret ve bolluk vaad ediyor. Allah'ın kudreti geniş, ilmi çoktur!

269. Dilediğine hikmet verir. Hikmet verilene ise muhakkak ki birçok hayır verilmiş olur. Ve bunu ancak temiz akıllılar anlar.

Ve mâ enfaktüm min nefekatin ev nezertüm min nezrin fe innallâhe ya'lemüh. ve mâ liz zâlimîne min ensâr (270) İn tübdüs sadekâti fe niimmâ hî. ve in tuhfûhâ ve tü'tûhel fükarâe fe hüve hayrul leküm. ve yükeffiru anküm min seyyiâtiküm. vallâhü bi mâ ta'melûne habîr (271) Leyse aleyke hüdâhüm ve lâkinnallâhe yehdî mey yeşâ'. ve mâ tünfikû min hayrin fe li enfüsiküm. ve mâ tünfikûne illebtiğâe vechillâh. ve mâ tünfikû min hayriy yüveffe ileyküm ve entüm lâ tuzlemûn (272) Lil fükarâillezîne uhsirû fî sebîlillâhi lâ yestetıy'ûne darben fil ardı yahsebühümül câhilü ağniyâe minet teaffüf. ta'rifühüm bi sîmâhüm. lâ yes'elûnen nâse ilhâfâ. ve mâ tünfikû min hayrin fe innallâhe bihî alîm (273) Ellezîne yünfikûne emvâlehüm bil leyli ven nehâri sirrav ve alâniyeten fe lehüm ecruhüm ınde rabbihim. ve lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (274)

٤٧

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ
وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ
فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئٰتِكُمْ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
فَلِاَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ
وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ
لَا يَسْئَلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾

270. Her neyi nafaka verdinizse veyâ adak adadınız ise, şüphesiz Allah onu bilir. Fakat zalimlerin yardımcıları yoktur.

271. Sadakaları açıktan verirseniz, o ne iyidir. Ve eğer onları gizler de fakirlere öyle verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına keffâret olur. Hem Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

272. Onları hidayete erdirmek senin boynuna borç değildir. Fakat Allah dilediğini yola getirir. Yaptığınız her iyilik sırf kendiniz içindir. Siz yalnızca Allah rızasını gözetmenin dışında infak etmezsiniz. İyilik cinsinden ne infak ederseniz o size aynen ödenir. Size hiçbir şekilde haksızlık yapılmaz.

273. Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adamış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremezler. İstemekten çekindikleri için, bilmeyen onları zengin zanneder. Oysa sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük yapıp kimseden birşey de isteyemezler. Ne türden bir iyilik yaparsanız, şüphe yok ki, Allah onu bilir.

274. Mallarını gece ve gündüz, gizli ve âşikâre hayra harcayan kimseler varya işte onların Rableri katında ecirleri sırf kendilerinindir ve onlara bir korku yoktur. Ve onlar üzülmeyeceklerdir.

٤٨

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ
مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ
فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ
الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ
﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا
مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا
فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ
رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ كَانَ
ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ
اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾

يٰٓاَيُّهَا

Ellezîne ye'kûlûner ribâ lâ yekûmûne illâ kemâ yekûmüllezî yetehabbetuhüş şeytânü minel mess. zâlike bi ennehüm kâlû innemel bey'u mislür ribâ. ve ehallallâhül bey'a ve harramer ribâ. fe men câehû mev'ızatüm mir rabbihî **fentehâ fe lehû mâ selef. ve emruhû ilallâh. ve men âde fe ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (275) Yemhakullâhür ribâ ve yürbis sadekât.** vallâhü **lâ yühıbbü külle keffârin esîm (276) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve ekâmüs salâte ve âtevüz zekâte lehüm ecruhüm ınde** rabbihim. **ve lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (277) Yâ eyyühellezîne âmenüt tekullâhe vezerû mâ bekıye miner ribâ in küntüm mü'minîn (278) Fe il lem tef'alû fe'zenû bi harbim minallâhi ve rasûlih. ve in tübtüm fe leküm ruûsü emvâlikûm. lâ tazlimûne ve lâ tuzlemûn (279) Ve in kâne zû usratin fe neziratün ilâ meyserah. ve en tesaddekû hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (280) Vettekû yevmen türceûne fîhi ilallâhi sümme tüveffâ küllü nefsim mâ kesebet ve hüm lâ yuzlemûn (281)**

275. Riba (faiz) yiyen kimseler, (mahşerde) şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlara, "alışveriş de faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt üzerine faizciliğe son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de yeniden faize dönerse işte onlar cehennem ehlidirler ve orada süresiz kalacaklardır.

276. Allah fâizi mahveder de, sadakaları artırır. Hem Allah, aşırı kâfir, çok günahkar kimselerin hiçbirini sevmez.

277. Îmân edip iyi ameller yapan ve namaz kılıp zekât veren kimselerin, Rableri katında mükâfâtları şüphesiz ki kendilerinindir. Ve onlara bir korku yoktur. Ve üzülecek de değildir onlar.

278. Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve fâiz hesabından arta kalanı bırakın. Eğer gerçekten mü'minlerseniz.

279. Yok, eğer böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Resulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.

280. Ve eğer borçlu sıkıntıda ise, o hâlde bir kolaylığa bakınız. Bununla berâber sadaka olarak vermeniz, hakkınızda daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

281. Hem korkun, öyle bir güne hazırlanın ki, döndürülüp o gün Allah'a götürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı tamâmıyla ödenecek. Ve hiçbir zulme uğratılmayacaklar.

Yâ eyyühellezîne âmenû izâ tedâyentüm bi deynin ilâ ecelim müsemmen fektübûh. vel yektüb beyneküm kâtibüm bil adli ve lâ ye'be kâtibün ey yektübe kemâ allamehüllâhü fel yektüb. velyümlilillezî aleyhil hakku vel yettekillâhe rabbehû ve lâ yebhas minhü şey'â. fe in kânellezî aleyhil hakku sefîhen ev daıyfen ev lâ yestetıy'u ey yümille hüve felyümlil veliyyühû bil adl. vesteşhidû şehîdeyni mir ricâliküm. fe il lem yekûnâ racüleyni fe racülüv vemraetâni mimmen tardavne mineş şühedâi en tedılle ıhdâhümâ fe tüzekkira ıhdâhümel uhrâ. ve lâ ye'beş şühedâü izâ mâ düû. ve lâ tes'emû en tektübûhü sağıyran ev kebîran ilâ ecelih. zâliküm aksetu ındallâhi ve akvemü liş şehâdeti ve ednâ ellâ tertâbû illâ en tekûne ticarâten hâdıraten tüdîrûnehâ beyneküm fe leyse aleyküm cünâhun ellâ tektübûhâ. ve eşhidû izâ tebâya'tüm. ve lâ yüdârra kâtibüv ve lâ şehîd. ve in tef'alû fe innehû füsûkum biküm. vettekullâh. ve yüallimükümüllâh. vallâhü bi külli şey'in alîm (282)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ
وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ
كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ
رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ
فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ
وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ
صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ
لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ
كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

282. Ey iman edenler! Belli bir vade ile karşılıklı borç alış verişinde bulunduğunuz vakit onu yazın. Hem aranızda doğruluğuyla tanınmış yazı bilen biri yazsın. Yazı bilen biri, Allah'ın, kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın da yazsın. Bir de hak kendi üzerinde olan adam söyleyip yazdırsın ve herbiri yazarken Rabbi olan Allah'tan korksun da haktan birşey eksiltmesin. Şayet borçlu kişi, bunamış veya küçük bir çocuk veya söyleyip yazdıramıyacak durumda biri ise velisi doğrusunu söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden hazırda olan iki kişiyi şahit de yapın. Şayet iki tane erkek hazırda yoksa, o zaman doğruluğuna güvendiğiniz şahitlerden bir erkekle iki kadın ki, birisi unutunca, öbürü hatırlatsın, şahitler de çağırıldıklarında kaçınmasınlar; siz yazanlar da az olmuş, çok olmuş, onu vadesine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun olduğu gibi; hem şahitlik için daha sağlam, hem şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Meğer ki, aranızda hemen devredeceğiniz bir ticaret olsun, o zaman bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alım satım yaptığınız vakit de yine şahit tutun. Ayrıca ne yazan, ne de şahitlik eden bir zarar görmesin. Eğer onlara zarar verirseniz, o işte mutlaka size dokunacak bir günah olur. Üstelik Allah'tan korkun. Allah size ayrıntılarıyla öğretiyor ve Allah her şeyi bilendir.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ
فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا
فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

سُورَةُ

Ve in küntüm alâ seferiv ve lem tecidû kâtiben ferihânüm makbûdah. fe in emine ba'duküm ba'dan fel yüeddille-zi'tümine emânetehû velyettekıllâhe rabbeh. ve lâ tektümüş şehâdeh. ve mey yektümhâ fe innehû âsimün kal-büh. vallâhü bi mâ ta'melûne alîm (283) Lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve in tübdû mâ fî enfüsiküm ev tuhfûhü yühâsibküm bihillâh. fe yağfiru limey yeşâü ve yüazzibü mey yeşâ'. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (284) Âmener rasû-lü bimâ ünzile ileyhi mir rabbihî vel mü'minûn. küllün âmene billâhi ve melâ-iketihî ve kütübihî ve rusülih. lâ nüferri-ku beyne ehadim mir rusülih. ve kâlû semı'nâ ve eta'nâ ğufrâneke rabbenâ ve ileykel masıyr (285) Lâ yükellifüllâhü nefsen illâ vüs'ahâ. lehâ mâ kesebet ve aleyhâ mektesebet. rabbenâ lâ tüâhız-nâ in nesînâ ev ahta'nâ. rabbenâ ve lâ tahmil aleynâ ısran kemâ hameltehû alellezîne min kablinâ. rabbenâ ve lâ tühammilnâ mâ lâ tâkate lenâ bih. va'fü annâ. vağfir lenâ. verhamnâ. ente mev-lânâ fensurnâ alel kavmil kâfirîn (286)

283. Şayet siz yolcu iseniz ve bir kâtip de bulamazsanız, o vakit alınmış bir rehin, belge yerine geçer. Yok eğer birbirinize güveniyorsanız kendisine güvenilen kişi, Rabbi olan Allah'tan korksun da üzerindeki emaneti ödesin. Bir de şahitliğinizi inkâr edip gizlemeyin, onu kim inkâr ederse mutlaka onun kalbi vebal içindedir. Her ne yaparsanız Allah onu bilir.

284. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekileri açığa vursanız da gizli tutsanız da Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azab eder. Allah her şeye gücü yetendir.

285. Peygamber, Rabbi'nden kendisine ne indirildiyse ona iman etti. Müminlerin de her biri, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. "Biz Allah'ın peygamberleri arasında ayırım yapmayız, duyduk ve itaat ettik. Ey Rabbimiz, bağışlamanı dileriz, dönüş ancak sanadır." dediler.

286. Allah hiç kimseye gücününi yetece-ğinden başka yük yüklemez. Herkesin kazandığı hayır kendisine, yaptığı kötülüğün zararı yine kendisinedir. "Ey Rabbimiz, eğer unuttuk ya da yanıldıysak bizi tutup sorguya çekme! Ey Rabbimiz, bize bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Ey Rabbimiz, bize gücümüzün yetmeyeceği yükü de yükleme! Bağışla bizi, mağfiret et bizi, rahmet et bize! Sen bizim Mevlâmızsın, kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.

ÂL-İ İMRAN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm (1) Allâhü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm (2) Nezzele aleykel kitâbe bil hakkı müsaddikal limâ beyne yedeyhi ve enzelet tevrâte vel incîl (3) Min kablü hüdel lin nâsi ve enzelel fürkân. innellezîne keferû bi âyâtillâhi lehüm azâbün şedîd. vallâhü azîzün züntikâm (4) İnnallâhe lâ yahfâ aleyhi şey'ün fil ardı ve lâ fis semâ' (5) Hüvellezî yüsavviruküm fil erhâmi keyfe yeşâ'. lâ ilâhe illâ hüvel azîzül hakîm (6) Hüvellezî enzele aleykel kitâbe minhü âyâtüm muhkemâtün hünne ümmül kitâbi ve üharu müteşâbihât. fe emmellezîne fî kulûbihim zeyğun fe yettebiûne mâ teşâbehe minhübtiğâel fitneti vebtiğâe te'vîlih. ve mâ ya'lemü te'vîlehû illallâh. ver râsihûne fil ılmi yekûlûne âmennâ bihî küllüm min ındi rabbinâ. **ve mâ yezzekkeru illâ ülül elbâb (7) Rabbenâ lâ tüzığ kulûbena ba'de iz hedeytenâ ve heb lenâ mil ledünke rahmeh. inneke entel vehhâb (8) Rabbenâ inneke câmiun nâsi li yevmil lâ raybe fîh. innallâhe lâ yuhlifül mîâd (9)**

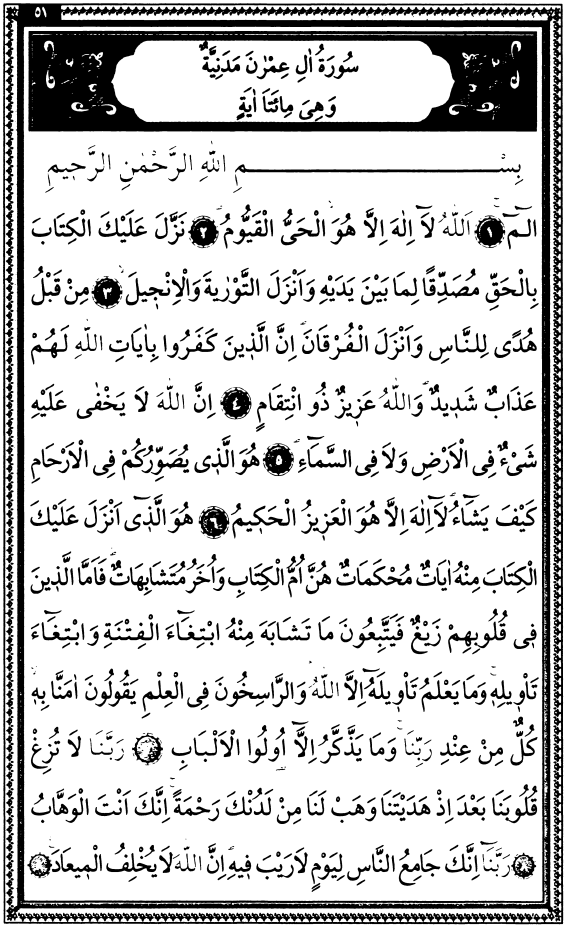
٥١

سُورَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ مِائَتَا اٰيَةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ
شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ
كَيْفَ يَشَآءُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَيْكَ
الْكِتَابَ مِنْهُ اٰيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَاَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ
تَاْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهِ
كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ
قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ
﴿٨﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

3. SÛRE
ÂLİ İMRÂN SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 200 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Allah'tan başka ilâh yoktur, O daima diridir. Bütün varlıkları koruyup gözeten, ayakta tutan O'dur.

3 - 4. O, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. Ki, önceden insanlara hidâyet için Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti. Bir de, ayırt edici Furkân indirdi. Şüphesiz, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah daima üstündür, intikam alıcıdır.

5. Allah, şüphesiz ki O'na ne yerde ve ne de gökde hiç bir şey gizli kalmaz.

6. O, sizi rahimlerde, dilediği gibi şekillendirendir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, gücü yetendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

7. Sana Kitabı indiren odur. Ondan bir kısım âyetler muhkemdir ki bunlar Kitabın anası (temeli)dir. Diğer bir kısmı da (birbirine benzer, çeşitli mânâlara ihtimali olan) müteşâbihlerdir. İşte kalblerinde eğrilik bulunanlar sırf fitne aramak (ötekini berikini saptırmak) ve (kendi arzularına göre) onun teviline (yorumuna) yeltenmek için onun müteşâbih olanına tâbi olurlar. Halbuki onun te'vilini Allahdan başkası bilmez, ilimde derinleşmiş olanlar ise: Biz Ona inandık. Hepsi Rabbimiz katındandır" derler. (Bunları) salim akıllardan başkası iyice düşünmez.

8. "Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola hidayet ettikten sonra kalblerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Çünkü Sen çok ihsan edicisin."

9. "Ey Rabbimiz! Muhakkak ki sen, insanları geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde toplayacaksın." Şüphesiz ki Allah asla sözünden dönmez.

٥٧

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ
آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ
﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ
مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

الَّذِينَ

İnnellezîne keferû len tuğniye anhüm emvâlühüm ve lâ evlâdühüm minallâhi şey'â. ve ülâike hüm vekûdün nâr (10) Kede'bi âli fir'avne vellezîne min kablihim. kezzebû bi âyâtinâ. fe ehazehümüllâhü bi zünûbihim. vallâhü şedîdül ıkâb (11) Kul lillezîne keferû setuğlebûne ve tuhşerûne ilâ cehennem. ve bi'sel mihâd (12) Kad kâne leküm âyetün fî fieteynil tekatâ. fietün tükâtilü fî sebîlillâhi ve uhrâ kâfiratüy yeravnehüm misleyhim ra'yel ayn. vallâhü yüeyyidü bi nasrihî mey yeşâ'. inne fî zâlike le ıbratel li ülil ebsâr (13) Züyyine lin nâsi hubbüş şehevâti minen nisâi vel benîne vel kanâtıyril mükantarati minez zehebi vel fiddati vel haylil müsevvemeti vel en'âmi vel hars. zâlike metâul hayâtid dünyâ. vallâhü ındehû husnül meâb (14) Kul e ünebbiüküm bi hayrim min zâlikümü. lillezînettekav ınde rabbihim cennâtün tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ve ezvâcüm mütahheratüv ve rıdvânüm minallâh. vallâhü basıyrum bil ıbâd (15)

10. O inkâr edenler, muhakkak ki onlara ne malları, ne evlâtları Allah'tan zerre kadar fayda vermeyecektir, onlar o ateşin yakıtlarıdırlar.

11. Tıpkı Firavun ve adamlarının gidişi gibi ki, âyetlerimizi yalanladılar da, Allah onları cürümleriyle tutup alıverdi. Allah'ın cezâsı çok şiddetlidir.

12. O inkâr edenlere de ki: "Siz mutlak yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. O ise, ne fenâ döşektir!"

13. Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta size bir âyet, bir işaret ve ibret vardır. Onlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, öbürü de kâfirdi ve karşılarındakini göz kararıyla kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımla dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda şüphesiz bir ibret vardır.

14. İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler çok süslü gösterilmiştir. Fakat bunlar dünya hayatının geçici faydalarıdır. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır.

15. De ki, size, o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için için Rablerinin katında cennetler var ki, altlarından ırmaklar akar, içlerinde ebedî kalmak üzere onlara, hem tertemiz eşler var, hem de Allah'tan bir rıza vardır. Ve Allah kullarını hakkıyla görendir.

Ellezîne yekûlûne rabbenâ **innenâ âmennâ fağfir lenâ zünûbenâ vekınâ azâben nâr** (16) **Essâbirîne ves sâdıkıyne vel kânitîne vel münfikıyne vel müstağfirîne bil eshâr** (17) **Şehid**allâhü **ennehû lâ ilâhe illâ hüve vel melâiketü ve ülül ılmi kâimem bil kıst. lâ ilâhe illâ hüvel azîzül hakîm** (18) **İnned dîne ınd**allâhil **islâm. ve mahtelefellezîne ûtül kitâbe illâ mim ba'di mâ câehümül ılmü bağyem beynehüm. ve mey yekfür bi âyât**illâhi **fe inn**allâhe **serîul hısâb** (19) **Fe in hâccûke fe kul eslemtü vechiye** lillâhi **ve menittebean. ve kul lillezîne ûtül kitâbe vel ümmiyyîne e eslemtüm. fe in eslemû fekadihtedev. ve in tevellev fe innemâ aleykel belâğ.** vallâhü **basıyrum bil ıbâd** (20) **İnnellezîne yekfürûne bi âyât**illâhi **ve yaktülûnen nebiyyîne bi ğayri hakkıv ve yaktülûnellezîne ye'mürûne bil kıstı minen nâsi fe beşşirhüm bi azâbin elîm** (21) **Ülâikellezîne habitat a'mâlühüm fid dünyâ vel âhırati ve mâ lehüm min nâsırîn** (22)

٥٣

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ
الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ
لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ
ءَاَسْلَمْتُمْ فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٢﴾

16. Onlar ki, "Ey Rabbimiz! İnandık, îmân ettik. Artık bizim suçlarımızı bağışla ve o ateş azâbından koru bizleri." derler.

17. O sabredenleri, o doğruluktan şaşmayanları, o elpençe divan duranları, o nafaka verenleri ve o seher vakitleri bağışlanma dileyenleri (görür).

18. Allah kendisinden başka ilah olmadığına şahittir. Bütün melekler ve ilim sahipleri de adaleti yerine getirerek şahittirler. O'ndan başka ilah yoktur; O Azîzdir (güçlüdür), Hakîmdir (hüküm ve hikmet sahibidir).

19. Doğrusu Allah katında din, İslâm'dır. O kitap verilenlerin ihtilâf etmeleri ise, ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki hasetten, ihtirastandır. Her kim de, Allah'ın âyetlerini inkâr ederse bilsin ki, şüphe yok ki Allah, hesabı pek çabuk görendir.

20. Buna karşı seninle tartışmaya kalkışanlara de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim etmişimdir". Kendilerine kitap verilenlere ve (kitap verilmeyen) ümmîlere de ki: "Siz de İslâm'ı kabul ettiniz mi?" Eğer İslâm'a girerlerse hidayete ermiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen şey ancak tebliğ etmektir. Allah kulları görendir.

21. Şüphesiz onlar: Allah'ın ayetlerini inkâr edenler ve haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlar içinde adâleti emreden kimseleri öldürenler; şimdi hep bunlara çok acı verici bir azabı müjdele.

22. İşte bunlar dünyâ ve âhirette amelleri boşa çıkmış kimselerdir ve onlar için hiçbir yardımcı yoktur.

٥٤

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ
اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ
﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ
وَغَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ
لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ
بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٦﴾ تُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ
وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ
الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَنْ يَّفْعَلْ
ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِىْ شَىْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً
وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ اِنْ تُخْفُوْا
مَا فِىْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا فِى
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ

E lem tera ilellezîne ûtû nasıybem minel kitâbi yüd'avne ilâ kitâbillâhi li yahkûme beynehüm sümme yetevellâ ferîkum minhüm ve hüm mu'ridûn (23) Zâlike bi ennehüm kâlû len temessenen nâru illâ eyyâmem ma'dûdât. ve ğarrahüm fî dînihim mâ kânû yefterûn (24) Fe keyfe izâ cema'nâhüm li yevmil lâ raybe fîhi ve vüffiyet küllü nefsim mâ kesebet ve hüm lâ yuzlemûn (25) Kulillâhümme mâlikel mülki tü'til mülke men teşâü ve tenziul mülke mimmen teşâü ve tüizzü men teşâü ve tüzillü men teşâ'. bi yedikel hayr. inneke alâ külli şey'in kadîr (26) Tûlicül leyle fin nehâri ve tûlicün nehâra fil leyli ve tuhricül hayye minel meyyiti ve tuhricül meyyite minel hayyi ve terzüku men teşâü bi ğayri hısâb (27) Lâ yettehızil mü'minûnel kâfirîne evliyâe min dûnil mü'minîn. ve mey yef'al zâlike fe leyse minallâhi fî şey'in illâ en tettekû minhüm tükâh. ve yühazzirukümüllâhü nefseh. ve ilallâhil masıyr (28) Kul in tuhfû mâ fî sudûrikûm ev tübdûhü ya'lemhüllâh. ve ya'lemü mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (29)

23. O, kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara baksana! Aralarında hakem olması için Allah'ın kitabına davet olunuyorlar da, sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyorlar.

24. Bunun sebebi, onların "belli günlerden başka bize asla ateşin azabı dokunmaz" demeleridir. Uyduragelidikleri yalanlar dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

25. Bakalım, o geleceğinde şüphe olmayan gün için kendilerini topladığımız ve hiç kimseye zulmedilmeyerek herkese her ne kazandıysa tamamen ödendiği vakit nasıl olacak?

26. De ki: "Ey mülkün sâhibi Allah'ım! Dilediğine mülk verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın ve dilediğini aziz edersin, dilediğini alçaltırsın. Hayır yalnız senin elindedir. Muhakkak ki Sen her şeye kadirsin!"

27. "Geceyi gündüzün içine katarsın, gündüzü gecenin içine katarsın. Ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin."

28. Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin ve onu her kim yaparsa Allah'tan ilişiği kesilmiş olur, ancak onlardan bir korunma yapmanız başkadır. Bununla beraber Allah, sizi kendisinden korunmanız hususunda uyarır. Nihâyet gidiş Allah'adır.

29. De ki, göğüslerinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Hiç şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir.

Yevme tecidü küllü nefsim mâ amilet min hayrim muhdarav ve mâ amilet min sû'. teveddü lev enne beynehâ ve beynehû emedem beıydâ. ve yühazzirukümüllâhü nefseh. vallâhü raûfüm bil ıbâd (30) Kul in küntüm tühıbbûnallâhe fettebiûnî yühbibkümüllâhü ve yağfir leküm zünûbeküm. vallâhü ğafûrur rahıym (31) Kul etıy'ullâhe ver rasûl. fe in tevellev fe innallâhe lâ yühıbbül kâfirîn (32) İnnallâhestafâ âdeme ve nûhav ve âle ibrâhîme ve âle ımrâne alel âlemîn (33) Zürriyyetem ba'duhâ mim ba'd. vallâhü semîun alîm (34) İz kâletimraetü ımrâne rabbi innî nezertü leke mâ fî batnî muharraran fe tekabbel minnî. inneke entes semîul alîm (35) Fe lemmâ vedaathâ kâlet rabbi innî veda'tühâ ünsâ. vallâhü a'lemü bi mâ vedaat. ve leysez zekeru kel ünsâ. ve innî semmeytühâ meryeme ve innî üıyzühâ bike ve zürriyyetehâ mineş şeytânir racîm (36) Fe tekabbelehâ rabbühâ bi kabûlin haseniv ve embetehâ nebâten hasenev ve keffelehâ zekeriyyâ. küllemâ dehale aleyhâ zekeriyyel mıhrâbe vecede ındehâ rizkâ. kâle yâ meryemü ennâ leki hâzâ. kâlet hüve min ındillâh. innallâhe yerzüku mey yeşâü bi ğayri hısâb (37)

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ
تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ اَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ
وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّى نَذَرْتُ لَكَ مَا فِى بَطْنِى مُحَرَّرًا
فَتَقَبَّلْ مِنِّى اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ
رَبِّ اِنِّى وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ
كَالْاُنْثٰى وَاِنِّى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّٓى اُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا
نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. Her nefis ne hayır işlemiş ve ne kötülük yapmış ise önüne konmuş bulacağı gün, ister ki onlarla (kötülükler) arasında uzak bir mesâfe bulunsaydı. Yine Allah sizi kendisinden sakındırıyor ve Allah kullarına çok şefkatlidir.

31. De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız hemen bana uyun ki, Allah da sizleri sevsin ve suçlarınızı mağfiretle örtsün." Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

32. De ki: "Allah'a ve peygambere itâat edin" Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki, Allah kâfirleri sevmez.

33. Gerçekten Allah, Âdem'i ve Nuh'u ve İbrâhîm sülâlesini ve İmrân ailesini âlemler üzerine seçkin ve üstün kıldı.

34. (Onlar tevhid inancında) Birbirinden gelen zürriyetler halinde idiler. Allah işitendir, bilendir.

35. İmran'ın hanımı: "Rabbim, karnımdakini tam hür bir kul olarak sana adadım, benden kabul buyur, şüphesiz sen işitensin, bilensin." demişti.

36. Derken, (İmran'ın zevcesi Hanne) onu doğurunca -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde- şöyle dedi: "Ey Rabbim, onu kız doğurdum; erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu koğulmuş şeytanın şerrinden sana ısmarlıyorum".

37. Bunun üzerine Rabbi, onu güzel bir kabul ile kabul buyurdu ve güzel bir sûrette yetiştirdi. Zekeriyya'nın himâyesine verdi. Zekeriyya, onun bulunduğu mihrâba her girişinde yanında yeni bir rızık bulur: "Ey Meryem! Bu sana nereden?" derdi. O da: "Allah tarafından" derdi. Şüphe yok ki, Allah dilediğini hesapsız rızıklandırır.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ
اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ
قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي
آيَةً ۚ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۖ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾
وَيُكَلِّمُ

Hünâlike deâ zekeriyyâ rabbeh. kâle rabbi heb lî mil ledünke zürriyyeten tayyibeh. inneke semîud düâ' (38) Fe nâdethül melâiketü ve hüve kâimüy yüsallî fil mihrâbi ennallâhe yübeşşiruke bi yahyâ müsaddikam bi kelimetim minallâhi ve seyyidev ve hasûrav ve nebiyyem mines sâlihıyn (39) Kâle rabbi ennâ yekûnü lî ğulâmüv ve kad beleğaniyel kiberu vemraetî âkır. kâle kezâlikallâhü yef'alü mâ yeşâ' (40) Kâle rabbic'al lî âyeh. kâle âyetüke ellâ tükellimen nâse selâsete eyyâmin illâ ramzâ. vezkur rabbeke kesîrav ve sebbıh bil aşiyyi vel ibkâr (41) Ve iz kâletil melâiketü yâ meryemü innallâhestafâki ve tahheraki vastafâki alâ nisâil âlemîn (42) Yâ meryemuknütî li rabbiki vescüdî verkeıy mear râkiıyn (43) Zâlike min embâil ğaybi nûhıyhi ileyk. ve mâ künte ledeyhim iz yülkûne aklâmehüm eyyühüm yekfülü meryeme ve mâ künte ledeyhim iz yahtesımûn (44) İz kâletil melâiketü yâ meryemü innallâhe yübeşşiruki bi kelimetim minhü ismühül mesîhu ıysebnü meryeme vecîhen fid dünyâ vel âhırati ve minel mükarrabîn (45)

38. O arada Zekeriyya, Rabbine şöyle duâ etti: "Ey Rabbim! Bana senin katından temiz bir nesil ihsan et. Şüphe yok ki, Sen duâyı işitensin." dedi.

39. Zekeriyya mabedde namaz kılarken melekler ona: "Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi doğrulayıcı, efendi, nefsine hakim ve iyilerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler." diye seslendiler.

40. Zekeriyya: "Ey Rabbim, benim nasıl oğlum olabilir? Bana ihtiyarlık gelip çatmış, karım ise kısır iken." dedi. Allah: "Öyledir, fakat Allah dilediğini yapar." buyurdu.

41. Zekeriyya: "Rabbim! (oğlum olacağına dair) bana bir alâmet ver" dedi. Allah da buyurdu ki: "Senin için alâmet, insanlara üç gün, sâdece işaretten başka söz söyleyememendir. Ayrıca Rabbini çok zikret, sabah akşam tesbih et".

42. Hem melekler: "Ey Meryem! şüphesiz Allah seni süzüp seçti ve seni çok temiz, pâk kıldı! Hem seni kadınlar âlemine üstün kıldı."

43. "Ey Meryem huşu ile Rabbin dîvânına dur. Secdeye kapan ve rüku' edenlerle beraber rüku' et" demişlerdi.

44. (Ey Muhammed!) İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa "Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak?" diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında değildin. (Bu hususta) Tartışırlarken de yanlarında bulunmadın.

45. Melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir kelimeyi müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih'dir. Dünyada da ahirette de şânı yücedir! Aynı zamanda Allah'a çok yakınlardandır.

Ve yükellimün nâse fil mehdi ve kehlev ve mines sâlihıyn (46) Kâlet rabbi **ennâ yekûnü lî veledüv ve lem yemsesnî beşer. kâle kezâlikillâhü yahlüku mâ yeşâ'. izâ kadâ emran fe innemâ yekûlü lehû kün fe yekûn (47) Ve yüallimühül kitâbe vel hıkmete vet tevrâte vel incîl (48) Ve rasûlen ilâ benî isrâîle ennî kad ci'tüküm bi âyetim mir** rabbiküm **ennî ahlüku leküm minet tıyni ke hey'etit tayri fe enfühu fîhi fe yekûnü tayram bi iznillâh. ve übriül ekmehe vel ebrasa ve uhyil mevtâ bi iznillâh. ve ünebbiüküm bi mâ te'külûne ve mâ teddehırûne fî büyûtiküm. inne fî zâlike le âyetel leküm in küntüm mü'minîn (49) Ve müsaddikal limâ beyne yedeyye minet tevrâti ve li ühılle leküm ba'dallezî hurrime aleyküm ve ci'tüküm bi âyetim mir** rabbiküm **fettekullâhe ve etıy'ûn (50) İnnallâhe** rabbî **ve** rabbüküm **fa'büdûh. hâzâ sırâtum müstekıym (51) Fe lemmâ ehasse ısyâ minhümül küfra kâle men ensârî ilallâh. kâlel havâriyyûne nahnü ensârullâh. âmennâ billâh. veşhed bi ennâ müslimûn (52)**

٥٧

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ
اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن
فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ
وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم
بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ
وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ
إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم
بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي
وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا
أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

46. "Ve insanlarla hem beşikte, hem de yetişkin iken konuşacaktır. Ve o sâlihlerdendir."

47. (Meryem): "Ey Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi. Allah: "Öyle ama, Allah dilediğini yaratır, bir şeyin olmasını dilediğin de ona sadece 'ol!' der, o da hemen oluverir." buyurdu.

48. "Allah ona kitab (okuma ve yazmayı), hikmeti ve Tevrat ile İncil'i öğretecek."

49. Allah onu İsrailoğullarına (şöyle diyecek) bir peygamber olarak gönderir: "Şüphesiz ki ben size Rabbinizden bir âyet (mucize, belge) getirdim: Size, kuş biçiminde çamurdan birşey yaparım da içine üflerim, Allah'ın izniyle o, kuş olur. Yine Allah'ın izni ile anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştiririm ve ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyor ve neleri biriktiriyorsanız size haber veririm. Eğer mü'minler iseniz bunda sizin için elbette bir ibret vardır."

50. "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak için (geldim) ve Rabbiniz tarafından size bir mucize getirdim. Artık Allah'tan korkun da bana uyun".

51. "Şüphe yok ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na ibadet edin. İşte bu, doğru yoldur."

52. İsâ onların inkâr ettiklerini hissedince "Kimdir benim Allah yolunda Allah dininin yardımcıları arkadaşlarım?" dedi. Havâriler: "Biziz, biz Allah'a îmân ettik. Hem bizim, îmânı lekesiz Müslümanlar olduğumuza şâhit ol." dediler.

٥٨

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ
٥٣ وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ٥٤ اِذْ قَالَ
اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ٥٥ فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ
٥٦ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ٥٧ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ
وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ٥٨ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ
خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ٥٩ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ٦٠ فَمَنْ حَاۗجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاۗءَنَا وَاَبْنَاۗءَكُمْ
وَنِسَاۗءَنَا وَنِسَاۗءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ
نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ٦١

اِنَّ هٰذَا

Rabbenâ âmennâ bi mâ enzelte vetteba'ner rasûle fektübnâ meaş şâhidîn (53) Ve mekerû ve mekerallâh. vallâhü hayrul mâkirîn (54) İz kâlallâhü yâ ıysâ innî müteveffîke ve râfiuke ileyye ve mütahhiruke minellezîne keferû ve câılüllezînettebeûke fevkallezîne keferû ilâ yevmil kıyâmeh. sümme ileyye merciuküm fe ahkümü beyneküm fîmâ küntüm fîhi tahtelifûn (55) Fe emmellezîne keferû fe üazzibühüm azâben şedîden fid dünyâ vel âhırah. ve mâ lehüm min nâsıriyn (56) Ve emmellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fe yüveffîhim ücûrahüm. vallâhü la yühıbbüz zâlimîn (57) Zâlike netlûhü aleyke minel âyâti vez zikril hakîm (58) İnne mesele ıysâ ındallâhi ke meseli âdem. halekahû min türâbin sümme kâle lehû kün fe yekûn (59) Elhakku mir rabbike fe lâ teküm minel mümterîn (60) Fe men hâcceke fîhi mim ba'di mâ câeke minel ılmi fe kul teâlev ned'u ebnâenâ ve ebnâeküm ve nisâenâ ve nisâeküm ve enfüsenâ ve enfüseküm sümme nebtehil fe nec'al la'netallâhi alel kâzibîn (61)

53. "Ey Rabbimiz! İndirdiğine îmân ettik ve Rasûl'ün ardınca gittik. Şimdi bizi o şahitlerle beraber yaz!"

54. Bununla birlikte hileye başvurdular, Allah da onların hilelerini boşa çıkardı. Allah, hileyi boşa çıkaranların en hayırlısıdır.

55. O zaman Allah buyurdu ki: "Ey Îsâ! Emin ol ki, Ben seni eceline yetireceğim (ecelin gelince öldüreceğim) ve seni kendime yükselteceğim ve seni o inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana tâbi olanları, kıyamete kadar o küfredenlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz banadır, ayrılığa düştüğünüz hususlarda aranızda hükmedeceğim".

56. Hâsılı o inkâr edenleri dünyâda ve âhirette şiddetli bir azap ile azaplandıracağım. Hem onlara yardımcılardan bir eser yoktur."

57. Fakat îmân edip, sâlih amel işleyenlere gelince, onların mükafatları tamamen ödenecektir ve Allah, zâlimleri sevmez.

58. İşte (Ey Muhammed!) bunu (bildirdiklerimizi), Biz sana âyetlerden ve hikmet dolu Kur'an'dan peyderpey okuyoruz.

59. Doğrusu, Allah katında Îsâ'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı. Sonra da ona "Ol" dedi, ve oluverir.

60. (Yâ Muhammed!) (Bu) Hak (ve hakikat) Rabbinden (gelen bir gerçek)dir. O halde şüphe edenlerden olma!

61. Sana (gerekli) bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa, de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve bizleri ve sizleri çağıralım, sonra hepimiz dua edip yalvaralım da Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim".

İnne hâzâ lehüvel kasasul hakk. ve mâ min ilâhin illallâh. ve innallâhe le hüvel azîzül hakîm (62) Fe in tevellev fe innallâhe alîmüm bil müfsidîn (63) Kul yâ ehlel kitâbi teâlev ilâ kelimetin sevâ-im beynenâ ve beyneküm ellâ na'büde illallâhe ve lâ nüşrike bihî şey'ev ve lâ yettehıze ba'dunâ ba'dan erbâbem min dûnillâh. fe in tevellev fe kûlüşhedû bi ennâ müslimûn (64) Yâ ehlel kitâbi lime tühâccûne fî ibrâhîme ve mâ ünziletit tevrâtü vel incîlü illâ mim ba'dih. e felâ ta'kılûn (65) Hâ entüm hâülâi hâcectüm fîmâ leküm bihî ılmün fe lime tühâccûne fîmâ leyse leküm bihî ılm. vallâhü ya'le-mü ve entüm lâ ta'lemûn (66) Mâ kâne ibrâhîmü yehûdiyyev ve lâ nasrâniyyev ve lâkin kâne hanîfem müslimâ. ve mâ kâne minel müşrikîn (67) İnne evlen nâsi bi ibrâhîme lellezînettebeûhü ve hâzen nebiyyü vellezîne âmenû. vallâhü veliy-yül mü'minîn (68) Veddet tâifetüm min ehlil kitâbi lev yüdıllûneküm. ve mâ yüdıllûne illâ enfüsehüm ve mâ yeş'urûn (69) Yâ ehlel kitâbi lime tekfürûne bi âyâtillâhi ve entüm teşhedûn (70)

٥٩

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ ۚ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ
﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾
هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ
فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ
إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾
وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۚ
وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. Şüphesiz, işte budur o haberin en doğru ifâdesi. Yoksa Allah'tan başka bir ilah yoktur ve gerçekten Allah O, öyle Aziz, öyle Hakîm'dir.

63. Yine yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah bozguncuları bilir.

64. De ki: "Ey Ehli kitap! Gelin sizinle bizim aramızdaki ortak bir kelimeye. Şöyle ki; Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rab edinmesin." Eğer buna karşı yüz çevirirlerse, o zaman şöyle deyin: "Şâhid olun ki biz hakikaten Müslümanız."

65. Ey Ehli kitap! Niçin İbrahim hakkında münakaşa ediyorsunuz? Halbuki Tevrat ve İncil ancak ondan sonra indirildi. Bunu da mı akıl erdiremiyorsunuz?

66. İşte siz öylesiniz. Haydi biraz bilginiz olan şeyde münakaşa ettiniz; Ya hiçbir ilminiz olmayan şeyde niçin münâkaşa edersiniz? Hâlbuki her şeyi Allah bilir, siz bilemezsiniz.

67. İbrâhim ne Yahudi idi, ne de Hıristiyan! Fakat o Müslüman bir hanîf (lekesiz bir muvahhid) idi ve müşriklerden olmamıştı.

68. "Doğrusu onların İbrahim'e en yakın olanı, şüphesiz onun izince gidenler, şu peygamber (Hz. Muhammed) ve (O'na) iman edenlerdir. Allah'da mü'minlerin velisidir."

69. Ehli kitaptan bir topluluk arzu etti ki, sizi şaşırtsalar. Hâlbuki onlar ancak kendilerini şaşırtıyorlar da farkına varmıyorlar.

70. Ey Ehli kitap! (gerçeği) gördüğünüz halde, niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?

٦

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي
أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ
هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِندَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ
لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
وَإِنَّ

Yâ ehlel kitâbi lime telbisûnel hakka bil bâtıli ve tektümûnel hakka ve entüm ta'lemûn (71) Ve kâlet tâifetüm min ehlil kitâbi âminû billezî ünzile alellezîne âmenû vechen nehâri vekfürû âhırahû leallehüm yarciûn (72) Ve lâ tü'minû illâ li men tebia dîneküm. kul innel hüdâ hüdallâhi ey yü'tâ ehadüm misle mâ ûtîtüm ev yühâccûküm ınde rabbiküm. kul innel fadle bi yedillâh. yü'tîhi mey yeşâ'. vallâhü **vâsiun alîm (73) Yahtessu bi rahmetihî mey yeşâ'.** vallâhü **zül fadlil azıym (74) Ve min ehlil kitâbi men in te'menhü bi kıntâriy yüeddihî ileyk. ve minhüm men in te'menhü bi dînâril lâ yüeddihî ileyke illâ mâ dümte aleyhi kâimâ. zâlike bi ennehüm kâlû leyse aleynâ fil ümmiyyîne sebîl. ve yekûlûne alallâhil kezibe ve hüm ya'lemûn (75) Belâ men evfâ bi ahdihî vettekâ fe innallâhe yühıbbül müttekıyn (76) İnnellezîne yeşterûne bi ahdillâhi ve eymânihim semenen kalîlen ülâike lâ halâka lehüm fil âhırati ve lâ yükellimühümüllâhü ve lâ yenzuru ileyhim yevmel kıyâmeti ve lâ yüzekkîhim ve lehüm azâbün elîm (77)**

71. Ey Ehli kitap! Niçin hakkı bâtılla karıştırıyorsunuz da hakkı gizliyorsunuz? Hâlbuki bilip duruyorsunuz!

72. Ehli kitaptan bir topluluk da şöyle dedi: "Varın, o mü'minlere indirilene güpegündüz îmân edin. Günün sonunda da dönüp inkâr edin. Belki onlar da dönerler."

73. "Ve kendi dininize uyanlardan başkasına inanmayın" (dediler). De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın yoludur". (Onlar kendi aralarında): "Size verilenin benzerinin hiçbir kimseye verilmiş olduğuna, yahut Rabbinizin huzurunda sizin aleyhinize deliller getireceklerine" (de inanmayın dediler). De ki: "Lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Ve Allah, rahmeti geniş olan, her şeyi hakkıyla bilendir".

74. O, kime dilerse, rahmetini ona âit kılar. Çünkü Allah, çok büyük lütuf ve ihsan sâhibidir.

75. Ehli kitaptan öylesi vardır ki, ona yüklerle emânet bıraksan, onu sana eksiksiz geri verir. Yine onlardan öylesi vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana geri vermez. Bunun sebebi şudur: Çünkü bunlar, "Bizim aleyhimize ümmîlere karşı (yaptıklarımızdan) bir vebal yoktur" demelerinden dolayıdır. Ve onlar Allah'a karşı bile bile yalan söylerler.

76. Hayır! Yol var! Her kim sözünde durur ve korunursa, şüphe yok ki Allah, o takvâ sâhibi kulları sever.

77. Fakat onlar, Allah'ın ahdini ve kendi yeminlerini bir kaç paraya satanlar, işte onların âhirette hiç nasibi yoktur. Allah, onlara kelamıyla hitab etmeyecek ve kıyâmet günü nazar buyurmayacak ve kendilerini temize çıkarmayacaktır. Onların hakkı, çok acı veren bir azaptır.

Ve inne minhüm le ferîkay yelvûne elsinetehüm bil kitâbi li tahsebûhü minel kitâbi ve mâ hüve minel kitâb. ve yekûlûne hüve min ındillâhi ve mâ hüve min ındillâh. ve yekûlûne alallâhil kezibe ve hüm ya'lemûn (78) Mâ kâne li beşerin ey yü'tiyehüllâhül kitâbe vel hukme ven nübüvvete sümme yekûle lin nâsi kûnû ıbâdel lî min dûnillâhi ve lâkin kûnû rabbâniyyîne bi mâ küntüm tüallimûnel kitâbe ve bimâ küntüm tedrusûn (79) Ve lâ ye'müraküm en tettehızül melâikete ven nebiyyîne erbâbâ. e ye'müruküm bil küfri ba'de iz entüm müslimûn (80) Ve iz ehazallâhü mîsâkan nebiyyîne lemâ âteytüküm min kitâbiv ve hıkmetin sümme câeküm rasûlüm müsaddikul limâ meaküm le tü'minünne bihî ve le tensurunneh. kâle e akrartüm ve ehaztüm alâ zâliküm ısrî. kâlû akrarnâ. kâle feşhedû ve ene meaküm mineş şâhidîn (81) Fe men tevellâ ba'de zâlike fe ülâike hümül fâsikûn (82) E fe ğayra dînillâhi yebğûne ve lehû eslême men fis semâvâti vel ardı tav'av ve kerhev ve ileyhi yürceûn (83)

وَ اِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ
مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُوْنَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۝ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۭ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ
۝ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ
وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ۭ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰي ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ۭ
قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ۭ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝
فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝
اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ۝

78. Bir de onlardan bir grup vardır ki, siz onu kitaptan sanasınız diye, dillerini kitaba bakarak eğip bükerler. Oysa o, kitaptan değildir. Yine: "O, Allah tarafındandır." derler. Oysa Allah tarafından değildir. Ama, bile bile Allah namına yalan söylerler.

79. İnsanlardan hiçbir kimseye, Allah kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdikten sonra, kalkıp insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul olun." demesi yakışmaz. Fakat onun: "Öğrettiğiniz ve okuduğunuz kitap gereğince rabbanîler (Allah'ın istediği örnek ve dindar kullar) olun" (demesi uygundur).

80. Ve O size: "Melekleri ve peygamberleri ilahlar edinin." diye de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, size hiç küfrü (inkârı) emreder mi?

81. Allah, peygamberlerden şöyle söz almıştı: "Andolsun ki size kitab ve hikmet verdim, sonra yanınızda bulunan (kitaplar)ı doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde ona muhakkak inanacak ve ona yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?" buyurdu. Onlar: "Kabul ettik" dediler. (Allah da şöyle) buyurdu: "Öyle ise şahit olun, ben de sizinle beraber şahitlerdenim".

82. Demek ki, bunun arkasından her kim dönse artık onlar, hep dinden çıkmış fasıklardır.

83. Daha, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde kim varsa hepsi ister istemez O'na teslim olmuş, hep döndürülüp O'na götürülüyorlar.

٧

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوتِيَ
مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوٓا
اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى
بِهِ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

لَنْ تَنَالُوا

Kul âmennâ billâhi ve mâ ünzile aleynâ ve mâ ünzile alâ ibrâhîme ve ismâıyle ve ishâka ve ya'kûbe vel esbâtı ve mâ ûtiye mûsâ ve ıysâ ven nebiyyûne mir rabbihim la nüferriku beyne ehadim minhüm ve nahnü lehû müslimûn (84) Ve mey yebteği ğayral islâmi dînen fe ley yukbele minh. ve hüve fil âhırati minel hâsirîn (85) Keyfe yehdillâhü kavmen keferû ba'de îmânihim ve şehidû enner rasûle hakkuv ve câehümül beyyinât. vallâhü lâ yehdil kavmez zâlimîn (86) Ülâike cezâühüm enne aleyhim la'netallâhi vel melâiketi ven nâsi ecmeıyn (87) Hâlidîne fîhâ. lâ yühaffefü anhümül azâbü ve lâ hüm yünzarûn (88) İllellezîne tâbû mim ba'di zâlike ve aslehû fe innallâhe ğafûrur rahıym (89) İnnellezîne keferû ba'de îmânihim sümmezdâdû küfral len tukbele tevbetühüm. ve ülâike hümüd dâllûn (90) İnnellezîne keferû ve mâtû ve hüm küffârun fe ley yukbele min ehadihim mil'ül ardı zehebev ve leviftedâ bih. ülâike lehüm azâbün elîmüv ve mâ lehüm min nâsırîn (91)

84. De ki: "Biz inandık; Allah'a îmân ettik. Bize indirilene de, İbrâhim'e, İsmâil'e, İshâk'a, Ya'kûb'a, (Yakûb'un) torunlarına indirilene de, Mûsâ'ya ve İsa'ya ve nebîlere Rablerinden verilene de. Onlardan birisinin arasını ayırmayız ve biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız."

85. Her kim de, İslâm'dan başka bir din ararsa, artık ondan ihtimâli yok kabul olunmaz ve âhirette o hüsran çekenlerden olur.

86. Nasıl hidâyete ulaştırır Allah bir kavmi? Ki, kendilerine deliller gelmiş ve peygamberin hak olduğuna şehâdet etmişler iken, îmânlarının arkasından nankörlük edip küfre sapmışlardır. Hâlbuki Allah, zâlimler topluluğunu aslâ Hidâyet etmez.

87. İşte onların cezaları, Allah'ın, meleklerin, insanların hepsinin laneti onların üzerlerine olmasıdır.

88. Ebediyyen onun içindedirler, azapları hafifletilmez ve kendilerine mühlet verilmez.

89. Ancak onun arkasından tevbe edip nefislerini ıslâh edenler başka. Çünkü Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

90. Elbette, îmânlarının arkasından inkâr etmiş, sonra da inkârda ileri gitmiş kimselerin tevbeleri aslâ kabûl olunmaz. Bunlar hep dalâlet içinde kalmış sapıklardır.

91. İnkâr etmiş ve kâfir oldukları halde ölüp gitmiş kimseler, şüphesiz bunların herbiri kendini kurtarmak için dünyâ dolusu altın verecek dahi olsa, hiçbirinden aslâ kabûl edilmeyecektir. Bunların hakkı çok acı verecek bir azâptır ve kendilerini kurtaracak da yoktur.

Len tenâlül birra hattâ tünfikû mimma tühıbbûn. ve ma tünfikû min şey'in fe innallâhe bihî alîm (92) Küllüt taâmi kâne hıllel li benî isrâîle illâ mâ harrame isrâîlü alâ nefsihî min kabli en tünezzelet tevrâh. kul fe'tû bit tevrâti fetlûhâ in küntüm sâdikıyn (93) Fe menifterâ alallâhil kezibe mim ba'di zâlike fe ülâike hümüz zâlimûn (94) Kul sadekallâhü fettebiû millete ibrâhîme hanîfâ. ve mâ kâne minel müşrikîn (95) İnne evvele beytiv vüdıa linnâsi lellezî bi bekkete mübârakev ve hüdel lil âlemîn (96) Fîhi âyâtüm beyyinâtüm mekâmü ibrâhîm. ve men dehalehû kâne âminâ. ve lillâhi alen nâsi hıccül beyti menistetâa ileyhi sebîlâ. ve men kefera fe innallâhe ğaniyyün anil âlemîn (97) Kul yâ ehlel kitâbi lime tekfürûne bi âyâtillâhi vallâhü şehîdün alâ mâ ta'melûn (98) Kul yâ ehlel kitâbi lime tesuddûne an sebîlillâhi men âmene tebğûnehâ ıvecev ve entüm şühedâ'. vemallâhü bi ğâfilin ammâ ta'melûn (99) Yâ eyyühellezîne âmenû in tütıy'û ferîkam minellezîne ûtül kitâbe yeruddûküm ba'de îmâniküm kâfirîn (100)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ
إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَآئِيلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ۗ قُلْ
فَأْتُوا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوهَآ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرٰهِيمَ ۚ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يَآ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شَهِيدٌ
عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَآ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

92. Siz sevdiğiniz şeylerden infâk etmedikçe iyiliğe eremezsiniz, bununla berâber her ne infak etseniz şüphesiz ki Allah onu da bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrâil'in (Yakûb'un) kendilerine haram kıldığından başka yiyeceklerin hepsi, İsrâiloğullarına helâl idi. De ki: "Haydi, Tevrat'ı getirin de onu güzelce okuyun, eğer doğru söylüyorsanız!"

94. Demek ondan sonra Allah nâmına, o yalanı kim uydurmuşsa artık onlar, o zâlimlerdir.

95. De ki: "Allah, sözün doğrusunu söylemiştir. Onun için Allah'a samimi bir şekilde inanarak İbrâhim'in dinine uyun. O, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmamıştır."

96. Doğrusu insanlar için kurulan ilk mâbed, elbette Mekke'deki o çok mübârek ve bütün âlemlere hidâyet rehberi olan Beyt'tir.

97. Onda apaçık deliller, İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvene erer. Ona bir yol bulabilenlerin Beyt'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır (farzdır). Kim bu hakkı (farzı) tanımazsa, bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnidir.

98. De ki: "Ey Ehli kitap! Niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? Allah yaptıklarınızı görüp duruyor."

99. De ki: "Ey Ehli kitap! Niçin Allah'ın doğru yolundan iman edenleri men ediyorsunuz. Gerçeği görüp bildiğiniz hâlde niçin onun çarpıklığını istiyorsunuz?" Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir.

100. Ey îmân edenler! Eğer o kitap verilenlerden her hangi bir fırkaya uyarsanız, sizi imanınızdan sonra çevirirler, kâfir ederler.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

وَلِلَّهِ

Ve keyfe tekfürûne ve entüm tütlâ aleyküm âyâtüllâhi ve fîküm rasûlüh. ve mey ya'tesım billâhi fe kad hüdiye ilâ sırâtım müstekıym (101) Yâ eyyühellezîne âmenüttekullâhe hakka tükâtihî ve lâ temûtünne illâ ve entüm müslimûn (102) Va'tesımû bi hablillâhi cemîav ve lâ teferrakû vezkürû nı'metallâhi aleyküm iz küntüm a'dâen fe ellefe beyne kulûbiküm fe asbahtüm bi nı'metihî ıhvânâ. ve küntüm alâ şefâ hufratim minen nâri fe enkazeküm minhâ. kezâlike yübeyyinüllâhü leküm âyâtihî lealleküm tehtedûn (103) Velteküm minküm ümmetüy yed'ûne ilel hayri ve ye'mürûne bil ma'rûfi ve yenhevne anil münker. ve ülâike hümül müflihûn (104) Ve lâ tekûnû kellezîne teferrakû vahtelefû mim ba'di mâ câehümül beyyinât. ve ülâike lehüm azâbün azıym (105) Yevme tebyeddu vücûhüv ve tesveddü vücûh. fe emmellezînesveddet vücûhühüm. e kefartüm ba'de îmâniküm fe zûkul azâbe bimâ küntüm tekfürûn (106) Ve emmellezînebyeddat vücûhühüm fe fî rahmetillâh. hüm fîhâ hâlidûn (107) Tilke âyâtüllâhi netlûhâ aleyke bil hakk. vemallâhü yürîdü zulmel lil âlemîn (108)

101. Size Allah'ın âyetleri okunup dururken ve Allah'ın elçisi de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Hâlbuki her kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa, o muhakkak doğru yola iletilmiştir.

102. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekiyorsa, öylece sakının ve ancak Müslümanlar olarak can verin.

103. Hepiniz birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun, birbirinizden ayrılmayın ve Allah'ın üzerinizdeki nîmetini düşünün. Sizler birbirinize düşmanlar iken, O sizin kalplerinizin arasında ülfet meydana getirip birleştirdi de, nimeti sayesinde uyanıp kardeş oldunuz. Hem sizler ateşten bir çukurun tam kenarında bulunuyordunuz da, O tuttu sizi ondan kurtardı. Şimdi size böyle âyetlerini beyân ediyor ki, Allah'a doğru gidebilesiniz.

104. Hem sizden öyle bir cemaat bulunmalıdır ki, onlar hayra çağırsınlar, iyiliği emretsinler, kötülükten vazgeçirmeye çalışsınlar. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır.

106. O bir takım yüzlerin ağaracağı ve bir takım yüzlerin kararacağı gün, o zaman o yüzleri kara çıkanlara şöyle denecek: "Îmânınızdan sonra inkâr ettiniz ha? Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın."

107. Ama yüzleri ak olanlar hep Allah'ın rahmeti içindeler, onlar, onun içinde ebedî kalacaklardır!

108. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları sana hak ile okuyoruz. Yoksa Allah, âlemlere bir zulüm murâd edecek değildir.

Ve lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve ilallâhi türceul ümûr (109) Küntüm hayra ümmetin uhricet lin nâsi te'mürûne bil ma'rûfi ve tenhevne anil münkeri ve tü'minûne billâh. ve lev âmene ehlül kitâbi le kâne hayral lehüm. minhümül mü'minûne ve ekseruhümül fâsikûn (110) Ley yedurrûküm illâ ezâ. ve iy yükâtilûküm yüvellûkümül edbâr. sümme lâ yünsârûn (111) Duribet aleyhimüz zilletü eyne mâ sükıfû illâ bi hablim minallâhi ve hablim minen nâsi ve bâû bi ğadabim minallâhi ve duribet aleyhimül meskeneh. zâlike bi ennehüm kânû yekfürûne bi âyâtillâhi ve yaktülûnel embiyâe bi ğayri hakk. zâlike bi mâ asav ve kânû ya'tedûn (112) Leysû sevââ'. min ehlil kitâbi ümmetün kâimetüy yetlûne âyâtillâhi ânâel leyli ve hüm yescüdûn (113) Yü'minûne billâhi vel yevmil âhırı ve ye'mürûne bil ma'rûfi ve yenhevne anil münkeri ve yüsâriûne fil hayrât. ve ülâike mines sâlihıyn (114) Ve mâ yef'alû min hayrin fe ley yükferûh. vallâhü alîmüm bil müttekıyn (115)

١٥

وَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اٰمَنَ
اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ
الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًی وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ
يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
اَيْنَ مَا ثُقِفُوْۤا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ
بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوْا سَوَآءً
مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ
وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ
فِی الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

109. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Bütün işler de Allah'a döndürülür.

110. Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet olarak meydana geldiniz? İyiliği emreder, kötülükten sakındırırsınız ve Allah'a inanır, îmân edersiniz. Kitap ehli de îmân etseydi, elbette haklarında hayırlı olurdu. İçlerinden îmân edenler varsa da, çoğu dinden çıkmış fâsıklardır.

111. Onlar size eziyetten başka zarar veremezler. Ve sizinle çarpışacak olsalar, size arkalarını dönerler. Sonra da yardım olunmazlar.

112. Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ve (mü'min) insanların güvencesine sığınmadıkça kendilerini zillet kaplamıştır. Onlar, döne dolaşa Allah'ın hışmına uğradılar ve miskinlik altında ezilmeye mahkum kaldılar. Bunun sebebi: Çünkü onlar Allahın âyetlerine küfrediyorlar (inkar ediyorlar) ve Peygamberleri bile bile haksızlıkla öldürüyorlardı. Çünkü onlar, isyan etmişler ve aşırı gitmişlerdi.

113. Hepsi bir değiller. Ehli kitap içinden (ibâdetle) kâim olan bir ümmet var, gece vakitleri Allah'ın âyetlerini okuyup, secdelere kapanıyorlar.

114. Allah'a inanırlar, âhiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar. Hayırlara koşuşurlar. Ve işte bunlar sâlihlerdendirler.

115. Ve hayırlı olarak her ne yaparlarsa, hiçbir zaman ona nankörlükle karşılık verilmeyecektir. Ve Allah muttakileri bilir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُم
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ
أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ۖ وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۖ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنتُمْ
أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۖ
وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
مِنَ الْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿١١٩﴾ إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

İnnellezîne keferû len tuğniye anhüm emvâlühüm ve lâ evlâdühüm minallâhi şey'â. ve ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (116) Meselü mâ yünfikûne fî hâzihil hayâtid dünyâ ke meseli rîhın fîhâ sırrun esâbet harse kavmin zalemû enfüsehüm fe ehleketh. ve mâ zalemehümüllâhü ve lâkin enfüsehüm yazlimûn (117) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettehızû bitânetem min dûniküm lâ ye'lûneküm habâlâ. veddû mâ anittüm. kad bedetil bağdâü min efvâhihim. ve mâ tuhfî sudûruhüm ekber. kad beyyennâ lekümül âyâti in küntüm ta'kılûn (118) Hâ entüm ülâi tühıbbûnehüm ve lâ yühıbbûneküm ve tü'minûne bil kitâbi küllih. ve izâ lekûküm kâlû âmennâ. ve izâ halev addû aleykümül enâmile minel ğayz. kul mûtû bi ğayzıküm. innallâhe alîmüm bizâtis sudûr (119) İn temsesküm hasenetün tesü'hüm ve in tüsıbküm seyyietüy yefrahû bihâ. ve in tasbirû ve tettekû lâ yedurruküm keydühüm şey'â. innallâhe bi mâ ya'melûne mühıyt (120) Ve iz ğadevte min ehlike tübevviül mü'minîne mekâide lil kıtâl. vallâhü semîun alîm (121)

116. Kuşkusuz inkar edenler, kesinlikle onların ne malları, ne çocukları kendilerini Allah'tan kurtaracak değildir. Onlar ateş ehlidir. Hep orada kalacaklardır.

117. Onların bu dünya hayatında harcadıkları malların durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup da mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgarın hali gibidir. Allah onlara zulmetmedi. Fakat kendileri, kendilerine zulmettiler.

118. Ey iman edenler! Kendi dışınızdakilerden (müminlerden başkasını) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Kin ve düşmanlıkları ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Düşünürseniz, Biz size âyetleri açıkladık.

119. İşte, Sizler öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz. Onlar ise, kitab'ın tamâmına îmân ettiğiniz hâlde sizi sevmezler. Hem, sizinle karşılaştıklarında "Biz iman ettik" derler. Ve baş başa kaldıklarında size karşı kinlerinden parmaklarını ısırırlar. De ki: "Kininizden ölün!" Şüphesiz Allah kalplerin özünde saklı duranı bilir.

120. Size bir iyilik dokunursa, bu onları rahatsız eder. Başınıza bir kötülük gelse, onunla rahatlık duyarlar. Eğer siz sabırlı olur ve iyi korunursanız onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah, onları kendi amelleriyle kuşatmıştır.

121. Hani sen mü'minleri (Uhud'da) savaş mevzilerine yerleştirmek için, sabah erkenden ailenden (evinden) ayrılmıştın. Allah, hakkıyla işiten ve bilendir.

İz hemmet tâifetâni minküm en tefşelâ vallâhü veliyyühümâ. ve alallâhi fel yetevekkelil mü'minûn (122) Ve le kad nesarakümüllâhü bi bedriv ve entüm ezilleh. fettekullâhe lealleküm teşkürûn (123) İz tekûlü lil mü'minîne eley yekfiyeküm ey yümiddeküm rabbüküm bi selâseti âlâfim minel melâiketi münzelîn (124) Belâ in tasbirû ve tettekû ve ye'tûküm min fevrihim hâzâ yümdidküm rabbüküm bi hamseti âlâfim minel melâiketi müsevvimîn (125) Ve mâ cealehüllâhü illâ büşrâ leküm ve li tatmeinne kulûbüküm bih. ve men nasru illâ min ındillâhil azîzil hakîm (126) Li yaktaa tarafem minellezîne keferû ev yekbitehüm fe yenkalibû hâibîn (127) Leyse leke minel emri şey'ün ev yetûbe aleyhim ev yüazzibehüm fe innehüm zâlimûn (128) Ve lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. yağfiru li mey yeşâü ve yüazzibü mey yeşâ'. vallâhü ğafûrur rahıym (129) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ te'külür ribâ ad'âfem müdâafetev vettekullâhe lealleküm tüflihûn (130) Vettekun nâralletî üıddet lil kâfirîn (131) Ve etıy'ullâhe ver rasûle lealleküm türhamûn (132)

١٧

إِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ
أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ
مُنزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَٰذَا
يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا
جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۚ وَمَا النَّصْرُ
إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

122. O zaman içinizden iki grup bozulmaya yüz tutmuştu. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. İnananlar, yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

123. Gerçekten, sizler güçsüz, çaresiz iken Bedir'de Allah sizi yardımıyla zafere ulaştırdı. O halde Allah'tan korkun ki, şükredesiniz.

124. O zaman mü'minlere şöyle diyordun: "İndirilmekte olan üç bin melek ile Rabbinizin yardım etmesi yetişmez mi size!?"

125. Evet siz sabreder ve itaatsizlikten sakınırsanız, onlar da şu anda üzerinize gelecek olsa, Rabbiniz size nişanlı (alâmetli, simaları belli) beş bin melekle yardım eder.

126. Ve bunu Allah size bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yoksa, O yardım sâdece güçlü ve hikmet sahibi olan Allah'tandır.

127. Ta ki, (Allah bu yardımı ile) inkâr edenlerden bir kısmını kessin (helâk etsin) veya perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler (diye yaptı).

128. Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur. (Allah), ya onların tevbesini kabul eder, yahut onlara, zalim olduklarından dolayı azab eder.

129. Hem, göklerde ne varsa, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Ve Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

130. Ey îmân edenler! Öyle kat kat artırarak faiz yemeyin. Allah'tan korkun ki, kurtulasınız.

131. Hem, o kâfirler için hazırlanmış ateşten sakının.

132. Allah'a ve peygambere itaat edin ki, rahmete kavuşasınız.

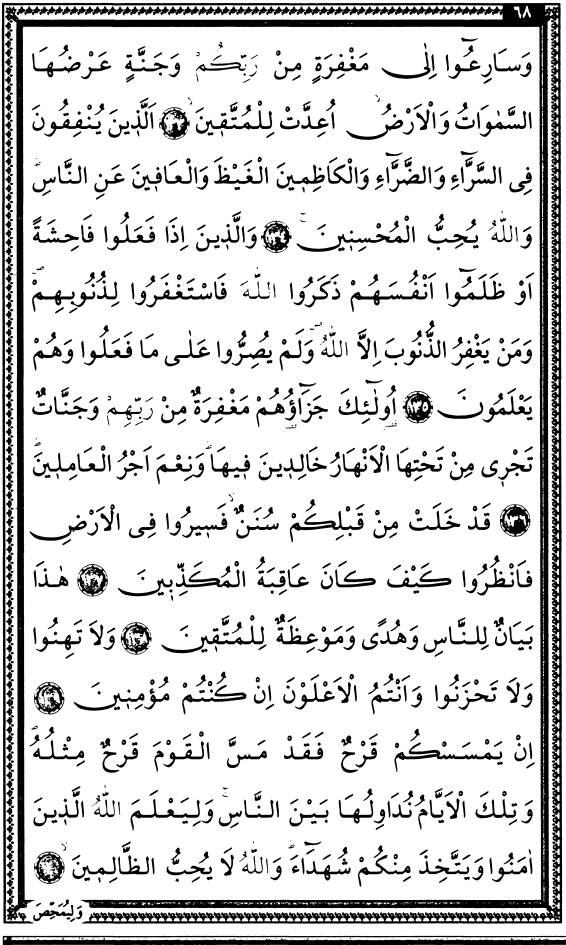

وَسَارِعُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَٰوَٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنفِقُونَ
فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً
أَوْ ظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ
وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَٰذَا
بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا
وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

Ve sâriû ilâ mağfiratim mir rabbiküm ve cennetin arduhes semâvâtü vel ardu üiddet lil müttekıyn (133) Ellezîne yünfikûne fis serrâi ved darrâi vel kazımînel ğayza vel âfîne anin nâs. vallâhü yühıbbül muhsinîn (134) Vellezîne izâ fealû fâhışeten ev zalemû enfüsehüm zekerullâhe festağferû li zünûbihim. ve mey yağfiruz zünûbe illallâh. ve lem yüsırrû alâ mâ fealû ve hüm ya'lemûn (135) Ülâike cezâühüm mağfiratüm mir rabbihim ve cennâtün tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. ve nı'me ecrul âmilîn (136) Kad halet min kabliküm sünenün fe sîrû fil ardı fenzurû keyfe kâne âkıbetül mükezzibîn (137) Hâzâ beyânül linnâsi ve hüdev ve mev'ızatül lil müttekıyn (138) Ve lâ tehinû ve lâ tahzenû ve entümül a'levne in küntüm mü'minîn (139) İy yemsesküm karhun fe kad messel kavme karhum mislüh. ve tilkel eyyâmü nüdâvilühâ beynen nas. ve li ya'lemallâhüllezîne âmenû ve yettehıze minküm şühedâ'. vallâhü lâ yühıbbüz zâlimîn (140)

133. Ve koşuşun Rabbinizden bir bağışlamaya ve bir cennete ki, eni göklerin ve yerin genişliği kadardır. Muttakiler için hazırlanmıştır.

134. O muttakîler ki, bollukta ve darlıkta, infâk ederler. Kızdıklarında, öfkelerini yutarlar ve insanların kusurlarını affedicidirler. Allah da iyilik yapanları sever.

135. Ve onlar ki, bir suç işledikleri veyâ nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı anarlar da, derhal günahlarından tevbe ederler. Günahları da Allah'tan başka kim bağışlar? Hem yaptıklarında, bile bile ısrar etmezler.

136. İşte bunların ödülleri, Rablerinden bir bağışlama ve içlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. Böyle amel edenlere ne güzel bir mükafat.

137. Sizden önce kânun olmuş bir takım olaylar geçti. Onun için yeryüzünde dolaşın da bir bakın, peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl olmuş?

138. Bu işte, bütün insanlar için bir açıklama ve özellikle, korunacak muttakîler için bir öğüttür.

139. Gevşemeyin, üzülmeyin! Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz.

140. Eğer siz (Uhud'da) bir yara aldıysanız, şüphesiz o topluluk da (Müşrikler de Bedir'de) benzeri bir yara almıştı. İşte (iyi veya kötü) günleri insanlar arasında (böyle) döndürür dururuz. (Bazen bir topluma iyi ya da kötü günler göstereriz, bazen öbürüne.) Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahitler edinmek için böyle yapar. Allah, zulmedenleri sevmez.

Ve li yümehhısallâhüllezîne âmenû ve yemhakal kâfirîn (141) Em hasibtüm en tedhulül cennete ve lemmâ ya'lemillâhüllezîne câhedû minküm ve ya'lemes sâbirîn (142) Ve le kad küntüm temennevnel mevte min kabli en telkavhü fe kad raeytümûhü ve entüm tenzurûn (143) Ve mâ muhammedün illâ rasûl. kad halet min kablihir rusül. e feim mâte ev kutilenkalebtüm alâ a'kâbiküm. ve mey yenkalib alâ akıbeyhi fe ley yedurrallâhe şey'â. ve seyeczillâhüş şâkirîn (144) Ve mâ kâne li nefsin en temûte illâ bi iznillâhi kitâbem müeccelâ. ve mey yürid sevâbed dünyâ nü'tihî minhâ. ve mey yürid sevâbel âhırati nü'tihî minhâ. ve seneczişş şâkirîn (145) Ve keeyyim min nebiyyin kâtele meahû ribbiyyûne kesîr. fe mâ vehenû li mâ esâbehüm fî sebîlillâhi ve mâ daufû ve mestekânû. vallâhü yühıbbüs sâbirîn (146) Ve mâ kâne kavlehüm illâ en kâlû rabbenağfir lenâ zünûbenâ ve israfenâ fî emrinâ ve sebbit akdâmenâ vensurnâ alel kavmil kâfirîn (147) Fe âtâhümüllâhü savâbed dünyâ ve husne sevâbil âhırah. vallâhü yühıbbül muhsinîn (148)

٦٩

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ
اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ
اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاۡئِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ
الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِى الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ
رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَٓا اَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ
قَوْلَهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِٓى اَمْرِنَا
وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

141. Bir de bu, Allah'ın iman edenleri arındırması, kâfirleri mahvetmesi içindir.

142. Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Yemin olsun ki, siz ölümü onunla karşılaşmadan evvel arzulamıştınız. İşte siz bekleyip durduğunuz halde onu görüverdiniz.

144. Muhammed de ancak bir rasuldür. Ondan önce rasuller hep geldi geçti. Şimdi o ölür veya öldürülürse, siz ardınıza dönecek misiniz? Her kim ardına dönerse, elbette Allah'a bir zarar verecek değil. Fakat şükredenlere Allah yakında mükâfât verecektir.

145. Hem, Allah'ın izni olmadıkça kimseye ölmek yok. O eceliyle yazılmış şaşmaz bir yazı. Bununla berâber kim, dünyâ sevâbını isterse ona, ondan veririz. Kim de, ahiret sevâbını isterse ona da, ondan veririz. Şükredenlere ise, muhakkak ki mükâfat vereceğiz.

146. Nice peygamberler, yanlarında bilginler ve erenler olduğu halde savaştılar da, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşemediler, ümitsizliğe düşmediler, zayıflık göstermediler, miskinlik etmediler. Allah sabredenleri sever.

147. Başka bir sözleri de yoktu. Sâdece "Ey Rabbimiz! Bize günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla. Cihâd meydanında ayaklarımızı bastıkları yerde sağlamlaştır ve kafirlere karşı bizlere yardım et!" diyorlardı.

148. Nihâyet, Allah da kendilerine hem dünyâ sevâbını verdi, hem de âhiretin güzel sevabını. Öyle ya! Allah, güzel iş işleyen ihsân sahiplerini sever.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ
أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ
غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾
ثُمَّ

Yâ eyyühellezîne âmenû in tütıy'ullezîne keferû yeruddûküm alâ a'kâbiküm fe tenkalibû hâsirîn (149) Belillâhü mevlâküm. ve hüve hayrun nâsırîn (150) Senülkıy fî kulûbillezîne keferur ru'be bi mâ eşrakû billâhi mâ lem yünezzil bihî sültânâ. ve me'vâhümün nâr. ve bi'se mesvez zâlimîn (151) Ve le kad sadekakümüllâhü va'dehû iz tehussûnehüm bi iznih. hattâ izâ feşiltüm ve tenâza'tüm fil emri ve asaytüm mim ba'di mâ erâküm mâ tühıbbûn. minküm mey yürîdüd dünyâ ve minküm mey yürîdül âhırah. sümme sarafeküm anhüm li yebteliyeküm. ve le kad afâ anküm. vallâhü zû fadlin alel mü'minîn (152) İz tus'ıdûne ve lâ telvûne alâ ehadiv ver rasûlü yed'ûküm fî uhrâküm fe esâbeküm ğammem bi ğammil li keylâ tahzenû alâ mâ fâteküm ve lâ mâ esâbeküm. vallâhü habîrum bimâ ta'melûn (153)

149. Ey iman edenler! Siz eğer kâfir olanlara uyarsanız, sizi gerisin geriye (küfre) çevirirler de büsbütün hüsrana uğrarsınız.

150. Doğrusu, sizin Mevla'nız bir Allah'tır ve O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151. Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmalarından dolayı, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız. Onların gidecekleri yer cehennemdir. Ne kötüdür o, zâlimlerin yatağı!

152. Gerçek şu ki, siz Allah'ın izni ile düşmanlarınızı öldürürken, Allah, size olan vâdini yerine getirmiştir. Nihayet, öyle bir an geldi ki, Allah arzuladığınızı (galibiyeti) size gösterdikten sonra zaafa düştünüz; (Peygamberin verdiği) emir konusunda tartışmaya kalkıştınız ve âsi oldunuz. Dünyayı isteyeniniz de vardı, ahireti isteyeniniz de vardı. Dünyayı isteyeniniz de vardı, ahireti isteyeniniz de vardı. Sonra Allah, denemek için sizi onlardan (onları mağlup etmekten) alıkoydu. Ve andolsun sizi bağışladı. Zaten Allah, müminlere karşı çok lütufkârdır.

153. O sırada siz, devamlı uzaklaşıyordunuz, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Peygamber ise, arkanızdan sizleri çağırıp duruyordu. Bunun üzerine Allah, sizi keder üstüne kederle cezalandırdı. Ne elinizden giden (zafer)e, ne de başınıza gelene (belâya) üzülmeyesiniz ve Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

Sümme enzele aleyküm mim ba'dil ğammi emeneten nüâsey yağşâ tâifetem minküm ve tâifetün kad ehemmethüm enfüsühüm yezunnûne billâhi ğayral hakkı zannel câhiliyyeh. yekûlûne hel lenâ minel emri min şey'. kul innel emra küllehû lillâh. yuhfûne fî enfüsihim mâ lâ yübdûne lek. yekûlûne lev kâne lenâ minel emri şey'üm mâ kutilnâ hâhünâ. kul lev küntüm fî büyûtiküm le berazellezîne kütibe aleyhimül katlü ilâ medâciihim. ve li yebteliyallâhü mâ fî sudûriküm ve li yümehhısa mâ fî kulûbiküm. vallâhü alîmüm bi zâtis sudûr (154) İnnellezîne tevellev minküm yevmel tekal cem'âni innemestezellehümüş şeytânü bi ba'dı mâ kesebû. ve le kad afallâhü anhüm. innallâhe ğafûrun halîm (155) Yâ eyyühellezîne âmenû la tekûnû kellezîne keferû ve kâlû li ıhvânihim izâ darabû fil ardı ev kânû ğuzzel lev kânû ındenâ mâ mâtû ve mâ kutilû. li yec'alallâhü zâlike hasraten fî kulûbihim. vallâhü yuhyî ve yümît. vallâhü bi mâ ta'melûne basıyr (156) Ve lein kutiltüm fî sebîlillâhi ev müttüm le mağfiratüm minallâhi ve rahmetün hayrum mimmâ yecmeûn (157)

٧٨

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَآئِفَةً مِنْكُمْ
وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
الْجَاهِلِيَّةِ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ
كُلَّهٗ لِلّٰهِ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ يَقُوْلُوْنَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٥٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا
فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَوْ كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا
لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿١٥٧﴾

154. Sonra o kederin arkasından üzerinize bir emniyet (duygusu) indirdi. Bir uyku ki, içinizden bir gurubu sarıyordu. Bir gurup da nefislerinin sevdasına düşmüşlerdi. Allah'a karşı cahillerin zannettiği gibi, gerçek olmayan bir zan besliyorlardı. "Var mı bize o işten bir şey?" diyorlardı. "Gerçek olan, bütün işler Allah'ın" de. Onlar kalplerinde sana açamadıkları bir şey gizliyorlar. "Bizim işten bir payımız olsaydı, burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evinizde de olsaydınız haklarında ölüm yazılmış olanlar yine çıkacak, düşüp kaldıkları yerleri çaresiz boylayacaklardı. Allah, sinelerinizdekini yoklamak ve kalplerinizdekini ortaya çıkarmak içindir ki, bunu başınıza getirdi." Allah, sînelerin künhünü (kalplerde olanı) bilir.

155. O iki topluluk savaştığı gün, içinizden arkasını dönenler, gerçekten onları şeytan sırf bazı kazançları yüzünden ayağını kaydırmak istedi. Bununla berâber Allah, kendilerini affetti. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, Halîm'dir.

156. Ey iman edenler! Sizler inkâr edenler ve yeryüzünde sefere veya savaşa çıkan kardeşleri için: "Eğer bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi." diyenler gibi olmayın. Allah bunu, onların kalplerine bir hasret (yarası) olarak koydu. Hâlbuki hayâtı veren de Allah, ölümü veren de. Ve Allah, her ne yaparsanız hakkıyla görendir.

157. Yemin olsun ki, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, biliniz ki sizin için Allah'ın bir bağışlaması ve rahmeti, onların dünyâda kalıp, toplayacakları şeylerden daha hayırlıdır.

٧٢

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ
لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ فَاِذَا
عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ
فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِىْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ
بَعْدِهٖ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ
اَنْ يَّغُلَّ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ تُوَفّٰى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ اتَّبَعَ
رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا
مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾
اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى
هٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٦٥﴾

وَمَآ

Ve leim müttüm ev kutiltüm le ilallâhi tuhşerûn (158) Fe bi mâ rahmetim minallâhi linte lehüm. ve lev künte fezzan ğalîzal kalbi lenfeddû min havlike fa'fü anhüm vestağfir lehüm ve şâvirhüm fil emr. fe izâ azemte fe tevekkel alallâh. innallâhe yühıbbül mütevekkilîn (159) İy yensurkümüllâhü fe lâ ğâlibe leküm. ve iyyahzülküm fe men zellezî yensuruküm mim ba'dih. ve alallâhi felyetevekkelil mü'minûn (160) Ve mâ kâne li nebiyyin ey yeğull. ve mey yağlül ye'ti bi mâ ğalle yevmel kıyâmeh. sümme tüveffâ küllü nefsim mâ kesebet ve hüm lâ yuzlemûn (161) E fe menittebea rıdvânallâhi ke mem bâe bi sehatım minallâhi ve me'vâhü cehennem. ve bi'sel mesıyr (162) Hüm deracâtün ındallâh. vallâhü besıyrum bi mâ ya'melûn (163) Le kad mennallâhü alel mü'minîne iz bease fîhim rasûlem min enfüsihim yetlû aleyhim âyâtihî ve yüzekkîhim ve yüallimühümül kitâbe vel hıkmeh. ve in kânû min kablü le fî dalâlim mübîn (164) E ve lemmâ esâbetküm müsıybetün kad esabtüm misleyhâ kultüm ennâ hâzâ. kul hüve min ındi enfüsiküm. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (165)

158. Yemin olsun ki, ölseniz de, öldürülseniz de, hepiniz Allah'ın huzurunda haşrolunacaksınız.

159. Sen (o zaman), sırf Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onları sen bağışla, onlar için Allah'tan mağfiret dile. (Yapacağın) işlerde onlara da danış, bir kere de azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et (dayan). Muhakkak ki Allah kendine tevekkül edenleri (dayanıp güvenenleri) sever.

160. Eğer Allah size yardım ederse, o zaman, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, artık ondan sonra size kim yardım edebilir? Müminler ancak Allah'a güvenip dayansınlar.

161. Bir peygamber için, emanete hâinlik etmek olur şey değil. Her kim hâinlik eder, ganimetten ve hâsılattan bir şey aşırırsa, hainlik ettiği şey kıyamet günü boynuna asılı olarak gelir. Sonra da herkese kazandığı ödenir. Hiçbirine zulmedilmez.

162. Allah'ın rızâsının peşinden giden kimse, Allah'ın hışmına uğrayan ve yatağı cehennem olan kimseye benzer mi? O ne kötü dönüş yeridir!

163. Onlar, Allah katında derece derecedirler. Ve Allah, bütün yaptıklarını görendir.

164. Gerçekten, Allah mü'minleri lutufkar kıldı. Çünkü içlerinden kendilerine bir peygamber gönderdi. Onlara Allah'ın âyetlerini okuyor, onları tertemiz yapıyor, onlara kitap ve hikmet öğretiyor. Hâlbuki daha önce apaçık bir sapıklık içerisindeydiler.

165. Böyleyken, size düşmanlarınızın başına iki katını getirdiğimiz bir beladan isâbet ediverince, "Bu nereden?" mi dediniz? De ki: "O, kendi tarafınızdan. Çünkü Allah, her şeye gücü yetendir."

Ve mâ esâbeküm yevmeltekal cem'âni fe bi iznillâhi ve li ya'lemel mü'minîn (166) Ve li ya'lemellezîne nâfekû. ve kıyle lehüm teâlev kâtilû fî sebîlillâhi evidfeû. kâlû lev na'lemü kıtâlel lette-ba'nâküm. hüm lil küfri yevmeizin akrabü minhüm lil îmân. yekûlûne bi efvâhihim mâ leyse fî kulûbihim. vallâhü a'lemü bimâ yektümûn (167) Ellezîne kâlû li ıhvânihim ve kaadû lev etâûnâ mâ kutilû. kul fedraû an enfüsi-kümül mevte in küntüm sâdıkıyn (168) Ve lâ tahsebennellezîne kutilû fî sebî-lillâhi emvâtâ. bel ahyâün ınde rabbihim yürzekûn (169) Ferihıyne bi mâ âtâhümüllâhü min fadlihî ve yes-tebşirûne billezîne lem yelhakû bihim min halfihim ellâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (170) Yestebşirûne bi nı'metim minallâhi ve fadliv ve ennallâhe lâ yüdıy'u ecral mü'minîn (171) Ellezînestecâbû lillâhi ver rasûli mim ba'di mâ esâbehümül karhu lille-zîne ahsenû minhüm vettekav ecrun azıym (172) Ellezîne kâle lehümün nâsü innen nâse kad cemeû leküm fahşevhüm fe zâdehüm îmânev ve kâlû hasbünallâhü ve nı'mel vekîl (173)

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٦٦﴾
وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
اَوِ ادْفَعُوْا قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنٰكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ
يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ
فِيْ قُلُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ
وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ
الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِيْنَ
بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ
مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُوْنَ
بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٧١﴾
اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٢﴾ اَلَّذِيْنَ قَالَ
لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿١٧٣﴾

166 - 167. O iki topluluk savaştığı gün, başınıza gelen musibet de Allah'ın izniyledir. Bu da müminleri belirlemesi ve hem de münafıklık yapanları ayırt etmesi içindir. Ve onlara: "Geliniz, Allah yolunda savaşınız veya (hiç olmazsa) savunmaya geçiniz." denilmişti. Onlar ise: "Biz savaşmasını (veya savaş olacağını) bilseydik arkanızdan gelirdik." demişlerdi. Onlar, o gün, imandan çok küfre yakındılar. kalblerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah neyi gizlediklerini daha iyi bilendir.

168. Kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için: "Eğer bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi" dediler. Onlara de ki: "Eğer iddianızda doğru iseniz, o halde kendinizden ölümü uzaklaştırın".

169. Ve sakın Allah yolunda öldürülenleri ölmüşler sanma! Hayır! Hep hayattadırlar, Rablerinin katında yaşarlar.

170. Allah'ın lütfundan kendilerine bahşettiği mutlulukla sevinçli olarak rızıklandırılırlar. Arkalarından şehâdetle kendilerine yetişemeyen mücâhitler hakkında da onlara bir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır diye müjdelemek isterler.

171. Onlar, Allah'ın nimetini, keremini ve Allah'ın, müminlerin mükâfâtını yok etmeyeceğini müjdelerler.

172. Onlar yaralandıktan sonra Allah'ın ve Peygamberinin davetine uyan kimselerdir. Onlardan güzel davranıp iyilik edenlere ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara büyük bir mükâfat vardır.

173. Onlar ki, insanlar kendilerine: "Haberiniz olsun! İnsanlar sizin için ordu hazırladılar. Onun için, onlardan korkun" dediler de bu, kendilerinin îmânlarını artırdı. "Allah yetişir bize! O ne güzel vekil!" dediler.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِى الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔا يُرِيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا
اَنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ لِيَزْدَادُٓوا اِثْمًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ
حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِى مِنْ رُسُلِهٖ مَنْ يَشَآءُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا
لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ

Fenkalebû bi nı'metim minallâhi ve fadlil lem yemseshüm sûûv vettebeû rıdvânallâh. vallâhü zû fadlin azıym (174) İnnemâ zâlikümüş şeytânü yühavvifü evliyâehû fe lâ tehâfûhüm ve hâfûni in küntüm mü'minîn (175) Ve lâ yahzünkellezîne yüsâriûne fil küfr. innehüm ley yedurrullâhe şey'â. yürîdüllâhü ellâ yec'ale lehüm hazzan fil âhırah. ve le hüm azâbün azıym (176) İnnellezîneşteravül küfra bil îmâni ley yedurrullâhe şey'â. ve lehüm azâbün elîm (177) Ve lâ yahsebennellezîne keferû ennemâ nümlî lehüm hayrul li enfüsihim. innemâ nümlî lehüm li yezdâdû ismâ. ve lehüm azâbüm mühîn (178) Mâ kânallâhü li yezeral mü'minîne alâ mâ entüm aleyhi hattâ yemîzel habîse minet tayyib. ve mâ kânallâhü li yutliaküm alel ğaybi ve lâkinnallâhe yectebî mir rusülihî mey yeşâü fe âminû billâhi ve rusülih. ve in tü'minû ve tettekû fe le küm ecrun azıym (179) Ve lâ yahsebennellezîne yebhalûne bi mâ âtâhümüllâhü min fadlihî hüve hayral lehüm. bel hüve şerrul lehüm. seyütavvekûne mâ behılû bihî yevmel kıyâmeh. ve lillâhi mîrâsüs semâvâti vel ard. vallâhü bi mâ ta'melûne habîr (180)

174. Sonra da, kendilerine hiçbir keder dokunmaksızın Allah'tan bir nîmet ve bir lütuf ile geriye döndüler. Ve Allah'ın rızâsı doğrultusunda gittiler. Allah büyük lütuf sahibidir

175. Size o haberi getiren şeytan, sâdece kendi dostlarını korkutur. Siz ondan korkmayın da, bana isyân etmekten korkun. Eğer mü'minlerseniz.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremezler. Allah, onlara âhirette bir pay vermemek istiyor. Onlara büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz ki îmâna karşılık küfrü satın alanlar, Allah'a zerre kadar zarar verecek değiller. Ve onlar için çok acı verici bir azap vardır.

178. Bir de o küfredenler, kendilerini (geri) bırakışımızı sakın kendileri için bir hayır sanmasınlar. Biz, onları günahlarını artırsınlar diye fırsat veriyoruz. Hem onlara aşağılık verici bir azap vardır.

179. Allah, mü'minleri bulunduğunuz hal üzere bırakacak değildir. Nihâyet, pisi temizden ayıracaktır. Allah sizlere gaybı bildirecek de değildir. Fakat Allah, Peygamberlerinden dilediğini seçip (gaybı bildirir). Onun için Allah'a ve rasûlüne îmân edin ve eğer îmân eder ve korunursanız size de büyük bir mükâfât vardır.

180. Allah'ın lütfundan kendilerine bahşettiği şeye cimrilik edenler, sakın onu kendilerine hayırlı sanmasınlar. Hayır! O, onlar için bir kötülüktür. Yarın, kıyâmet günü, o cimrilik ettikleri mal, boyunlarına tasma yapılacaktır. Kaldı ki, göklerin ve yerin mîrâsı Allah'ındır. Ve Allah her ne yaparsanız haberdardır.

Le kad semiallâhü kavlellezîne kâlû innallâhe fekıyruv ve nahnü ağniyâ'. senektübü mâ kâlû ve katlehümül embiyâe bi ğayri hakkıv ve nekûlü zûkû azâbel harîk (181) Zâlike bi mâ kaddemet eydîküm ve ennallâhe leyse bi zallâmil lil abîd (182) Ellezîne kâlû innallâhe ahide ileynâ ellâ nü'mine li rasûlin hattâ ye'tiyenâ bi kurbânin te'külühün nâr. kul kad câeküm rusülüm min kablî bil beyyinâti ve billezî kultüm fe lime kateltümûhüm in küntüm sâdikıyn (183) Fe in kezzebûke fe kad küzzibe rusülüm min kablike câû bil beyyinâti vez zübüri vel kitâbil münîr (184) Küllü nefsin zâikatül mevt. ve innemâ tüveffevne ücûraküm yevmel kıyâmeh. fe men zuhziha anin nâri ve üdhılel cennete fe kad fâz. ve mel hayâtüd dünyâ illâ metâul ğurûr (185) Le tüblevünne fî emvâlikûm ve enfüsikûm ve le tesmeunne minellezîne ûtül kitâbe min kabliküm ve minellezîne eşrakû ezen kesîrâ. ve in tasbirû ve tettekû fe inne zâlike min azmil ümûr (186)

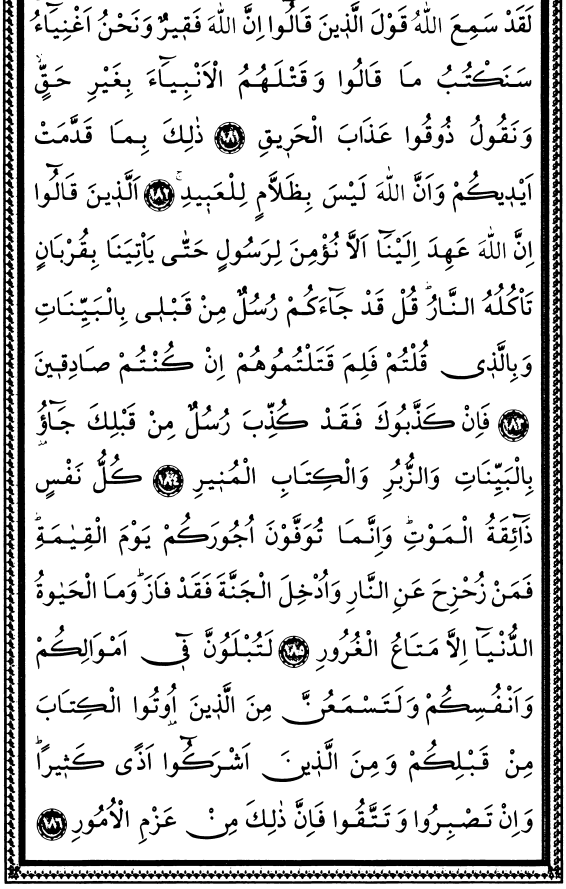

181. Allah, "Şüphesiz Allah fakirdir, biz zenginiz." diyenlerin lafını elbette duymuştur. Onların söylediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve şöyle diyeceğiz: "Tadın bakalım, o yangın azabını!"

182. Bu, sizin ellerinizin öne sürdüğü ve Allah'ın da kullarına asla zulmetmemesi yüzündendir.

183. Ki onlar "Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirinceye kadar hiçbir rasule inanmamamızı emretti." dediler. De ki: "Size benden önce bir çok rasuller apaçık delillerle gelmiş ve o dediğinizi de getirmişti. Peki doğru iseniz onları niçin öldürdünüz?"

184. Şimdi seni yalanladılarsa, senden önce de birçok rasuller yalanlandı ki, o apaçık deliller ve o hikmet dolu sayfalar ve o nurlu kitap ile gelmişlerdi.

185. Her nefis ölümü tadacak. Mükâfâtlarınız ancak kıyâmet günü tamamlanacak. O zaman kim ateşten uzaklaştırılır da cennete konulursa, işte o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Yoksa dünyâ hayâtı aldatıcı bir faydadan başka bir şey değildir.

186. Muhakkak ki, mallarınızla ve canlarınızla imtihan olunacaksınız. Ve kesinlikle gerek sizden önce kitap verilenlerden ve gerek müşriklerden, birçok incitecek sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'tan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren (büyük) işlerdendir.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ
فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

Ve iz ehazallâhü **mîsâkallezîne ûtül kitâbe le tübeyyinünnehû lin nâsi ve lâ tektümûnehû fe nebezûhü verâe zuhûrihim veşterav bihî semenen kalîlâ. fe bi'se mâ yeşterûn** (187) **Lâ tahsebennellezîne yefrahûne bi mâ etev ve yühıbbûne ey yuhmedû bi mâ lem yef'alû fe lâ tahsebennehüm bi mefâzetim minel azâb. ve lehüm azâbün elîm** (188) **Ve lillâhi mülküs semâvâti vel ard.** vallâhü **alâ külli şey'in kadîr** (189) **İnne fî halkıs semâvâti vel ardı vahtilâfil leyli ven nehâri le âyâtil li ülil elbâb** (190) **Ellezîne yezkürûn**allâhe **kıyâmev ve kuûdev ve alâ cünûbihim ve yetefekkerûne fî halkıs semâvâti vel ard.** rabbenâ **mâ halakte hâzâ bâtılâ. sübhâneke fekınâ azâben nâr** (191) Rabbena **inneke men tüdhılin nâra fe kad ahzeyteh. ve ma liz zâlimîne min ensar** (192) Rabbenâ **innenâ semı'nâ münâdiyey yünâdî lil îmâni en âminû bi** rabbiküm **fe âmennâ.** rabbenâ **fağfir lenâ zünûbenâ ve keffir annâ seyyiâtinâ ve teveffenâ meal ebrâr** (193) Rabbenâ **ve âtinâ mâ veadtenâ alâ rusülike ve lâ tuhzinâ yevmel kıyâmeh. inneke lâ tuhlifül mîâd** (194)

187. Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemiyeceksiniz." diye söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler ve böylece karşılığında biraz para aldılar. Bu ne kötü alış veriştir!....

188. O yaptıklarıyla sevinen ve yaptıkları işle övülmeyi seven kimseleri de, sakın azaptan kurtulmuş sanma! Hem onlara çok acı verici bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır ve Allah her şeye kadîrdir.

190. Elbette ki o göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün ardı ardına gelişinde şüphesiz ki âyetler vardır. Vicdanları temiz akıl sâhipleri için.

191. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. Ve "Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın, Seni tenzih ederiz! O hâlde bizleri, cehennem azâbından koru." derler.

192. "Ey Rabbimiz! Çünkü sen kimi ateşe sokarsan, onu muhakkak hor ve perişan etmişsindir. Zâlimlerin de yardımcıları yoktur."

193. "Rabbimiz! Biz, 'Rabbinize iman edin' diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört. Ve bizleri salih kullarınla berâber yanına al."

194. "Ey Rabbimiz! Hem peygamberlerine karşı bizlere va'dettiklerini ihsan et. Kıyâmet günü yüzlerimizi kara çıkarma. Şüphe yok ki Sen, sözünden dönmezsin.

Festecâbe lehüm rabbühüm **ennî lâ üdıy'u amele âmilim minküm min zekerin ev ünsâ. ba'duküm mim ba'd. fellezîne hâcerû ve uhricû min diyârihim ve ûzû fî sebîlî ve kâtelû ve kutilû le ükeffiranne anhüm seyyiâtihim ve le üdhılennehüm cennâtin tecrî min tahtihel enhâr. sevâbem min** ındillâh. vallâhü **ındehû husnüs sevâb** (195) **Lâ yeğurranneke tekallübüllezîne keferû fil bilâd** (196) **Metâun kalîlün sümme me'vâhüm cehennem. ve bi'sel mihâd** (197) **Lâkinillezînettekav** rabbehüm **lehüm cennâtün tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ nüzülem min** ındillâh. **ve mâ** ındallâhi **hayrul lil ebrâr** (198) **Ve inne min ehlil kitâbi le mey yü'minü** billâhi **ve mâ ünzile ileyküm ve mâ ünzile ileyhim hâşiıyne** lillâhi **lâ yeşterûne bi âyâtillâhi semenen kalîlâ. ülâike lehüm ecruhüm ınde** rabbihim. **innallâhe serîul hısâb** (199) **Yâ eyyühellezîne âmenusbirû ve sâbirû ve râbitû vettekullâhe lealleküm tüflihûn** (200)

٧٧

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّي لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثٰى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَاُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ
خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّٰهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

195. Rableri de dualarına şöyle karşılık verdi: "Kesinlikle Ben, içinizden gerek erkek ve gerek dişi, hiçbir hayır işleyenin işlediğini boşa çıkarmam. Hep birbirinizdensiniz. Benim için hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda işkenceye uğrayanların, cihâda gidenlerin ve bu uğurda öldürülenlerin, kusurlarını kendilerinden bağışlayacağım. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. (Düşünemeyeceğiniz bir sevap ile) Allah tarafından sevaplandırılacaklar. Sevâbın da en güzeli Allah katındadır.

196. O, Allah'ı tanımayanların, refah içinde diyar diyar dönüp dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. (Onların bu refahı) az bir yararlanmadır. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir yataktır orası!

198. Fakat o Allah'tan korkan, korunan kullar için; içlerinde ebedi kalmak ve Allah tarafından konuk edilmek üzere, altından ırmaklar akan cennetler var. Allah katındaki olan şeyler ise salih kullar için daha hayırlıdır.

199. Şüphesiz Ehli kitap içinden kimisi var ki, Allah'a îmân ettikleri gibi, Allah için hakka boyun eğerek kendilerine indirilene de, size indirilene de îmân ederler. Allah'ın âyetlerini birkaç paraya satmazlar. İşte bunlar, Rablerinin katında kendilerinin mükâfatları vardır. Şüphe yok ki, Allah hesabı çok çabuk görendir.

200. Ey iman edenler, sabredin ve sabır yarışında düşmanlarınızı geçin, savaş için hazır ve tetikte bulunun ve Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ
أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ
إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ
فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَآتُوا
النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ
هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾
وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۖ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا
فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ
وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

لِلرِّجَالِ

NİSÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühen nâsüttekû rabbekümüllezî halekaküm min nefsiv vâhıdetiv ve haleka minhâ zevcehâ ve besse minhümâ ricâlen kesîrav ve nisââ. vettekullâhellezî tesâelûne bihî vel erhâm. innallâhe kâne aleyküm rakıybâ (1) Ve âtül yetâmâ emvâlehüm ve lâ tetebeddelül habîse bit tayyibi ve lâ te'külû emvâlehüm ilâ emvâliküm. innehû kâne hûben kebîrâ (2) Ve in hıftüm ellâ tuksitû fil yetâmâ fenkihû mâ tâbe leküm minen nisâi mesnâ ve sülâse ve rubâ'. fe in hıftüm ellâ ta'dilû fe vâhıdeten ev mâ meleket eymânüküm. zâlike ednâ ellâ teûlû (3) Ve âtün nisâe sadükâtihinne nıhleh. fe in tıbne leküm an şey'im minhü nefsen fe külûhü henîem merîâ (4) Ve lâ tü'tüs süfehâe emvâlekümülletî cealallâhü leküm kıyâmev verzükûhüm fîhâ veksûhüm ve kûlû lehüm kavlem ma'rûfâ (5) Vebtelül yetâmâ hattâ izâ beleğun nikâh. fe in ânestüm minhüm ruşden fedfeû ileyhim emvâlehüm. ve la te'külûhâ isrâfev ve bidâran ey yekberû. ve men kâne ğaniyyen felyesta'fif. ve men kâne fekıyran felye'kül bil ma'rûf. fe izâ defa'tüm ileyhim emvâlehüm fe eşhidû aleyhim. ve kefâ billâhi hasîbâ (6)

4. SÛRE
NİSÂ SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 176 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten (Hz. Âdem'den) yaratan ve ondan da eşini (Havva'yı) yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz (Allah adına senden istiyorum dediğiniz) Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Çünkü O Allah, sizin üzerinizde gözeticidir.

2. Yetimlere mallarını verin ve temizi pise (helali, harama) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü o büyük bir günahtır.

3. Eğer yetimlerin haklarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız size helal olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder, nikâh edin ve eğer bu şekilde adaletli olamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir tâne veyâ sâhip olduğunuz câriye alın. Sapmamanız için bu daha uygundur.

4. Ve aldığınız kadınlara mehirlerini yürekten isteyerek verin. Eğer ondan birazını kendileri gönül hoşluğu ile bağışlarlarsa, onu da içinize sine sine yiyin.

5. Allah'ın dünya geçimi için tasarrufunuza verdiği yetim mallarını, onların akılsızlarına vermeyin, onları mallarıyla besleyin; giydirin ve kendilerine tatlı sözler söyleyin.

6. Yetimleri, evlenme çağına gelinceye kadar gözetin ve denetleyin. Onlarda bir olgunlaşma hissettiğinizde hemen mallarını kendilerine teslim edin, büyüyüp ellerine alacaklar diye o malları israfla yemeye kalkmayın. (Velîlerden) kim zengin ise (yetimin malını yemeye tenezzül etmesin) kaçınsın. Kim de fakir ise o halde örfe göre (bir şey) yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman karşılarında şahit bulundurun. Hesabınızı doğru tutmak için Allah'ın hareketlerinizi hesaba çekmesi yeter!

Lir ricâli nasıybüm mimmâ terakel vâlidâni vel akrabûne ve lin nisâi nasıybüm mimmâ terakel vâlidâni vel akrabûne mimmâ kalle minhü evkesür. nasıybem mefrûdâ (7) Ve izâ hadaral kısmete ülül kurbâ vel yetâmâ vel mesâkînü ferzükûhüm minhü ve kûlû lehüm kavlem ma'rûfâ (8) Velyahşellezîne lev terakû min halfihim zürriyyeten dıâfen hâfû aleyhim felyettekullâhe velyekûlû kavlen sedîdâ (9) İnnellezîne ye'külûne emvâlel yetâmâ zulmen innemâ ye'külûne fî bütûnihim nârâ. ve seyaslevne seıyrâ (10) Yûsıykümüllâhü fî evlâdiküm lizzekeri mislü hazzıl ünseyeyn. fe in künne nisâen fevkasneteyni fe lehünne sülüsâ mâ terak. ve in kânet vâhıdeten fe lehen nısf. ve li ebeveyhi li külli vâhıdim minhümes südüsü mimmâ terake in kâne lehû veled. fe il lem yekül lehû veledüv ve verisehû ebevâhü fe li ümmihis sülüs. fe in kâne lehû ıhvetün fe li ümmihis südüsü mim ba'di vesıyyetiy yusıy bihâ ev deyn. âbâüküm ve ebnâüküm. lâ tedrûne eyyühüm akrabü leküm nef'â. ferîdatem minallâh. innallâhe kâne alîmen hakîmâ (11)

٧٨

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۪ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ
لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۚ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ
ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ
فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ
آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

7. Ana, baba ve akrabaların miras olarak bıraktıklarından erkeklere bir pay (hisse) vardır. Kadınlara da ana, baba ve akrabaların bıraktıklarından bir pay (hisse) vardır. Bunlar, az olsun çok olsun, farz kılınmış bir hissedir.

8. Miras taksim edilirken yakınlık sâhipleri ve yetimler, yoksullar da hazır bulunuyorlarsa, hem kendilerine ondan biraz bir şey verin. Hem de gönüllerini alacak güzel sözler söyleyin.

9. Kendileri, geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde, onların geleceğinden endişe duyacak olanlar, (yetimler hakkında da aynı) endişeyi duysunlar, Allah'tan korksunlar ve dosdoğru söz söylesinler.

10. Yetimlere zulmederek mallarını (haksız yere) yiyenler, muhakkak ki karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar ve yakında alevli bir ateşe gireceklerdir.

11. Allah size evlatlarınızın miras taksimini şöyle emrediyor: Çocuklarınızda, erkeğe iki kadın payı kadar, eğer hepsi kadın olmak üzere ikiden de fazla iseler, bunlara mirasın üçte ikisi ve eğer bir tek kadın ise o zaman ona malın yarısı vardır. Eğer ölen, ana ve baba ile birlikte çocuklar da bırakmışsa ana babanın her birine ölenin terekesinden altıda bir; şâyet ölenin çocuğu yok da, mirasçı olarak ana ve babası kalmışsa, ananın payı üçte birdir. Eğer ölenin kardeşleri varsa terekenin altıda biri ananındır. Bu paylar, ölenin borçları ödenip, vasiyeti de yerine getirildikten sonra hak sahiplerine verilir. Baba ve çocuklardan, hangisinin size fayda bakımından daha yakın olduğunu, siz bilmezsiniz. Bütün bunlar, Allah'tan birer (farz) hisse. Kuşkusuz Allah her şeyi en iyi bilen, hikmet sahibidir.

٨

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا
أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ
فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي
الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ
مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

وَالَّتِي

Ve leküm nısfü mâ terake ezvâcüküm il lem yekül lehünne veled. fe in kâne lehünne veledün fe lekümür rubüu mimmâ terakne mim ba'di vesıyyetiy yûsıyne bihâ ev deyn. ve lehünner rubüu mimmâ teraktüm il lem yekül leküm veled. fe in kâne leküm veledün fe lehünnes sümünü mimmâ teraktüm mim ba'di vesıyyetin tûsûne bihâ ev deyn. ve in kâne racülüy yûrasü kelâleten evimraetüv ve lehû ehun ev uhtün fe li külli vâhıdim minhümes südüs. fe in kânû eksera min zâlike fe hüm şürakâü fis sülüsi mim ba'di vesıyyetiy yûsâ bihâ ev deynin ğayra mudârr. vesıyyetem minallâh. vallâhü alîmün halîm (12) Tilke hudûdüllâh. ve mey yütııllâhe ve rasûlehû yudhılhü cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. ve zâlikel fevzül azıym (13) Ve mey ya'sıllâhe ve rasûlehû ve yeteadde hudûdehû yudhılhü nâran hâliden fîhâ. ve lehû azâbüm mühîn (14)

12. Eğer hanımlarınızın çocukları yoksa, bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Şâyet bir çocukları varsa o zaman mirasın dörtte biri sizindir. Bu paylar, ölenin vasiyeti yerine getirildikten ve varsa, borcu ödendikten sonra verilir. Eğer siz çocuk bırakmadan ölürseniz, geriye bıraktığınız mirasın dörtte biri hanımlarınızındır. Şâyet çocuklarınız varsa o zaman bıraktığınız mirasın sekizde biri hanımlarınızındır. Bu paylar, yaptığınız vasiyetler yerine getirilip ve varsa borcunuz ödendikten sonra verilir. Eğer ölen bir erkek veya kadının çocuğu ve babası bulunmadığı halde kelâle olarak (yan koldan) mirasına konuluyor ve kendisinin bir erkek veya kızkardeşi bulunuyorsa, bunlardan herbirinin miras payı terekenin altıda biridir. Eğer mevcut olan kardeşler bundan daha çok iseler, bu takdirde kardeşler mirasın üçte birini zarara uğratılmaksızın aralarında eşit olarak taksim ederler. Bu paylar ölenin vasiyeti yerine getirilip ve varsa borcu ödendikten sonra verilir. Bütün bunlar, Allah'tan gelen emirdir. Allah ise, her şeyi hakkıyla bilendir, halimdir.

13. İşte bütün bu hükümler, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Ve her kim, Allah ve rasûlüne itâat ederse Allah onu içlerinde ebedî kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Bu ise en büyük kurtuluştur.

14. Ve her kim de Allah'a ve Peygamberine âsi olup, Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa Allah onu da ebedî kalacağı cehennem ateşine koyar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.

Vellâtî ye'tînel fâhışete min nisâiküm festeşhidû aleyhinne erbeatem minküm. fe in şehidû fe emsikûhünne fil büyûti hattâ yeteveffâhünnel mevtü ev yec'alallâhü lehünne sebîlâ (15) Vellezâni ye'tiyânihâ minküm fe âzûhümâ. fe in tâbâ ve aslehâ fe a'ridû anhümâ. innallâhe kâne tevvâber rahıymâ (16) İnnemet tevbetü alallâhi lillezîne ya'melûnes sûe bi cehâletin sümme yetûbûne min karîbin fe ülâike yetûbüllâhü aleyhim. ve kânallâhü alîmen hakîmâ (17) Ve leysetit tevbetü lillezîne ya'melûnes seyyiât. hattâ izâ hadara ehadehümül mevtü kâle innî tübtül âne ve lellezîne yemûtûne ve hüm küffâr. ülâike a'tednâ lehüm azâben elîmâ (18) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ yehıllü leküm en terisün nisâe kerhâ. ve lâ ta'dulûhünne li tezhebû bi ba'dı mâ âteytümûhünne illâ ey ye'tîne bi fâhışetim mübeyyineh. ve âşirûhünne bil ma'rûf. fe in kerihtümûhünne fe asâ en tekrahû şey'ev ve yec'alallâhü fîhi hayran kesîrâ (19)

٨١

وَالّٰتِى يَاْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِى الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلاً ﴿١٥﴾
وَ الَّذَانِ يَاْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا فَاِنْ تَابَا وَ اَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾
اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ حَتّٰى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
اِنِّى تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلاَ الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ يَحِلُّ لَكُمْ
اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا وَلاَ تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلآَّ اَنْ يَاْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

15. Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16. Sizlerden onu işleyenlerin her ikisine de eziyet edin. Eğer tevbe edip düzelirlerse onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri çok kabul eden ve esirgeyendir.

17. Fakat Allah'ın kabûlünü vaadettiği tevbe, o kimseler içindir ki, bir cahillikle bir kusur işlerler de, sonra çok geçmeden tevbe ederler. İşte Allah bunların tevbelerini kabûl eder. Ve Allah herşeyi bilen ve hikmet sahibidir.

18. Yoksa kusurları yapıp da, tâ her birine ölüm gelince "İşte ben şimdi tevbe ettim" diyen kimselere tevbe yok. Kâfir oldukları hâlde ölenlere de yok. İşte bunlara Biz, acı verici bir azap hazırlamışız.

19. Ey îmân edenler! Kadınlara zorla vâris olmanız size helâl olmadığı gibi, verdiğiniz mehrin birâzını kurtaracaksınız diye onları zorlamanız helâl olmaz. Aranızı açacak bir kötülük işlemiş olmaları müstesna. Haydi, onlarla güzel geçinin. Eğer kendilerinden hoşlanmadınız ise, olabilir ki siz bir şeyi hoş görmediniz de Allah, onda birçok hayırlar takdir etmiş bulunur.

٨٢

وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ
إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ
بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ
اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

Ve in eradtümüstibdâle zevcim mekâne zevciv ve âteytüm ıhdâhünne kıntâran fe lâ te'huzû minhü şey'â. e te'huzûnehû bühtânev ve ismem mübînâ (20) Ve keyfe te'huzûnehû ve kad efdâ ba'duküm ilâ ba'dıv ve ehazne minküm mîsâkan ğalîzâ (21) Ve lâ tenkihû mâ nekeha âbâüküm minen nisâi illâ mâ kad selef. innehû kâne fâhışetev ve maktâ. ve sâe sebîlâ (22) Hurrimet aleyküm ümmehâtüküm ve benâtüküm ve ehavâtüküm ve ammâtüküm ve hâlâtüküm ve benâtül ehı ve benâtül uhti ve ümmehâtükümüllâtî arda'neküm ve ehavâtüküm miner radâati ve ümmehâtü nisâiküm ve rabâibükümüllâtî fî hucûriküm min nisâikümüllâtî dehaltüm bihinne fe il lem tekûnû dehaltüm bihinne fe lâ cünâha aleyküm ve halâilü ebnâikümül lezîne min aslâbiküm ve en tecmeû beynel uhteyni illâ mâ kad selef. innallâhe kâne ğafûrar rahıymâ (23)

20. Ve eğer bir kadını bırakıp da yerine diğer bir kadını almak istiyorsanız, öncekine yüklerle dolu mehir vermiş olsanız da içinden bir şey almayın. Ne diye alacaksınız? Bir iftira ederek ve açık bir günah üstlenerek mi?

21. Nasıl alırsınız ki? Birbirinize karıştınız ve onlar sizden güçlü bir söz almışlardır.

22. Bir de, babalarınızın nikahladıkları kadınları nikâhlamayın. Geçmişte olan geçmiştir. Şüphe yok ki o, çok çirkindi, iğrençti. O ne kötü âdetti!

23. Size şunlar(ı nikahlamak) haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek ve kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kızkardeşleriniz ve karılarınızın anneleri, ve kendileri ile zifafa girdiğiniz kadınlarınızdan olan ve evlerinizde bulunan üvey kızlarını. Eğer üvey kızlarınızın anneleri ile zifafa girmemişseniz onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Sulbünüzden gelen (öz) oğullarınızın hanımları ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi birlikte nikahlamanız da haramdır. Ancak cahiliyyet devrinde geçen geçmiştir. Şüphesiz ki Allah gafur (çok bağışlayıcı) ve çok merhamet edicidir.

Vel muhsanâtü minen nisâi illâ mâ meleket eymânüküm. kitâballâhi aleyküm ve ühılle leküm mâ verâe zâlikümen tebteğû bi emvâlikümmuhsınîne ğayra müsâfihıyn. femestemta'tüm bihî minhünne fe âtûhünne ücûrahünne ferîdah. ve lâ cünâha aleyküm fîmâ terâdaytüm bihî mim ba'dil ferîdah. innallâhe kâne alîmen hakîmâ (24) Ve mel lem yestetı' minküm tavlen ey yenkihal muhsanâtil mü'minâti fe mim mâ meleket eymânüküm min feteyâtikümül mü'minât. vallâhü a'lemü bi îmânikümba'duküm mim ba'd. fenkihûhünne bi izni ehlihinne ve âtûhünne ücûrahünne bil ma'rûfi muhsanâtin ğayra müsâfihâtiv ve lâ müttehızâti ahdân. fe izâ uhsınne fe in eteyne bi fâhışetin fe aleyhinne nısfü mâ alel muhsanâti minel azâb. zâlike li men haşiyel anete minküm. ve en tasbirû hayrul leküm. vallâhü ğafûrur rahıym (25) Yürîdüllâhü li yübeyyine leküm ve yehdiyeküm sünenellezîne min kabliküm ve yetûbe aleyküm. vallâhü alîmün hakîm (26)

٨٣

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ كِتَابَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ
بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ ۚ
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ
وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ
فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ
لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

24. Bir de, savaş esiri olarak ellerinizde malik bulunanlar müstesna olmak üzere, evli kadınları nikahlamanız haramdır. Bütün bunlar Allah'ın üzerinize farz kıldığı hükümlerdir. Bunların dışında kalanlar ise iffetli olarak zina etmeksizin mallarınızla mehir vermek suretiyle evlenmek istemeniz size helal kılındı. O halde onlardan nikah ile faydalanmanıza karşılık mehirlerini kendilerine verin ki, bu farzdır. O mehri takdir edip kesinleştirdikten sonra birbirinizi razı etmenizde bir mahzur yoktur. Şüphesiz ki Allah her şeyi çok iyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

25. İçinizde hür ve mü'min kadınları nikahlamaya gücü yetmeyenler, mü'min erkeklerin sahip oldukları cariyeleri efendilerinin izniyle alsınlar. Allah değerinizi imanınızla bilir. Mü'minler hep birbirinizden sayılırsınız. Onun için zinâ etmeyerek, gizli dost da edinmeyerek namuslu yaşadıkları halde, onları sahiplerinin izni ile nikâhlayınız. Mehirlerini güzellikle kendilerine veriniz. Eğer evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, o zaman üzerlerine, özgür kadınlar üzerine verilecek cezânın yarısı gerekir. Bu hükümler, içinizden günah işlemekten (zinaya düşmekten) korkanlar içindir. Sabretmeniz ise, sizin için daha hayırlıdır. Allah Gafûrdur, Rahimdir (çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir).

26. Allah, sizlere bilmediklerinizi bildirmek ve sizden öncekilerin yollarını göstermek ve doğruluğa dönmenizi görerek, günahlarınızı bağışlamayı diliyor. Hem Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

٨٤

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلاً عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا
وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً كَرِيمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْاَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَصِيبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

الرِّجَالُ

Vallâhü yürîdü ey yetûbe aleyküm ve yürîdüllezîne yettebiûneş şehevâti en temîlû meylen azıymâ (27) Yürîdüllâhü ey yühaffife anküm. ve hulikal insânü daıyfâ (28) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ te'külû emvâleküm beyneküm bil bâtıli illâ en tekûne ticâraten an terâdım minküm ve lâ taktülû enfüseküm. innallâhe kâne biküm rahıymâ (29) Ve mey yef'al zâlike udvânev ve zulmen fe sevfe nuslîhi nârâ. ve kâne zâlike alallâhi yesîrâ (30) İn tectenibû kebâira mâ tünhevne anhü nükeffir anküm seyyiâtiküm ve nüdhılküm müdhalen kerîmâ (31) Ve lâ tetemennev ma faddalallâhü bihî ba'daküm alâ ba'd. lir ricâli nasıybüm mimmektesebû ve lin nisâi nasıybüm mimmektesebn. ves'elüllâhe min fadlih. innallâhe kâne bi külli şey'in alîmâ (32) Ve li küllin cealnâ mevâliye mimmâ terakel vâlidâni vel akrabûn. vellezîne akadet eymânüküm fe âtûhüm nasıybehüm. innallâhe kâne alâ külli şey'in şehîdâ (33)

27. Allah, sizin tevbelerinizi kabul etmek ister. O şehvetleri ardında koşanlar, sizin büyük bir sapma ile yoldan çıkmanızı isterler.

28. Allah, sizden ağır teklifleri hafifletmek istiyor. İnsan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda bâtıl bahanelerle yemeyin. Ancak kendi rızanızla yaptığınız ticaretle yemeniz helaldir. Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.

30. Her kim haddi aşarak, zulmederek onu yaparsa, yarın onu Biz ateşe göndeririz. Allah'a göre bu çok kolaydır.

31. Eğer, siz yasaklandığınız günahların büyüklerinden sakınırsanız sizden kusurlarınızı örteriz. Ve sizi hoş bir yere koyarız.

32. Bir de Allah'ın bazınıza, diğerinden fazla verdiği şeyleri temenni etmeyin. Erkeklere hak ettiklerinden bir pay vardır. Kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay vardır. İsteklerinizi Allah'ın fazlından ve kereminden isteyin. Elbette Allah, her şeyi bilendir.

33. Anne, baba ve akrabaların bıraktıkları her şey için bir mirasçı tayin ettik. Yemin akdiyle mirasçı kıldıklarınızın paylarını da verin. Çünkü Allah, her şeye karşı şâhit olandır.

Er ricâlü kavvâmûne alen nisâi bi mâ faddalallâhü ba'dahüm alâ ba'dıv ve bi mâ enfekû min emvâlihim. fes sâlihâtü kânitâtün hâfizâtül lil ğaybi bi mâ hafizallâh. vellâtî tehâfûne nüşûzehünne feızûhünne vehcürûhünne fil medâcii vadribûhünn. fe in eta'neküm fe lâ tebğû aleyhinne sebîlâ. innallâhe kâne aliyyen kebîrâ (34) Ve in hıftüm şikâka beynihimâ feb'asû hakemem min ehlihî ve hakemem min ehlihâ. iy yürîdâ ıslâhay yüveffikıllâhü beynehümâ. innallâhe kâne alîmen habîrâ (35) Va'büdüllâhe ve lâ tüşrikû bihî şey'ev ve bil vâlideyni ıhsânev ve bizil kurbâ vel yetâmâ vel mesâkîni vel câri zil kurbâ vel câril cünübi ves sâhıbi bil cembi vebnis sebîli ve mâ meleket eymânüküm. innallâhe lâ yühıbbü men kâne muhtâlen fehûrâ (36) Ellezîne yebhalûne ve ye'mürûnen nâse bil buhli ve yektümûne mâ âtâhümüllâhü min fadlih. ve a'tednâ lil kâfirîne azâbem mühînâ (37)

٨٥

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ فَالصّٰلِحٰتُ
قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَالّٰتِى
تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِى الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَآ اِنْ يُّرِيدَآ
اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ
وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهٖ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

34. Erkekler, kadın üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini (cihad, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Yine dinlemezlerse, (Hafifçe) döğün. Size itaat ettikleri takdirde kendilerini incitmeye bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

35. Eğer karı - koca arasının açılmasından endişeye düşerseniz bir hakem erkeğin tarafından, bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu arabulucu hakemler gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah karı - koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilen ve haberdar olandır.

36. Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Sonra anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba olan komşulara, yakın komşulara, yanında bulunan arkadaşa, yolda kalanlara, sahip olduğunuz kölelere iyilik edin. Allah, kendini beğenen ve böbürlenen kimsenin hiçbirini sevmez.

37. Onlar ki, hem cimrilik ederler, hem de herkese cimrilik tavsiye ederler. Ve Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği şeyleri saklarlar. Biz de öyle nankörlere hor ve hakir edici bir azap hazırlamışızdır.

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا
﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا
﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَارَىٰ
حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنكُم
مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ

Vellezîne yünfikûne emvâlehüm riâen nâsi ve lâ yü'minûne billâhi ve lâ bil yevmil âhır. ve mey yekün iş şeytânü lehû karînen fe sâe karînâ (38) Ve mâzâ aleyhim lev âmenû billâhi vel yevmil âhıri ve enfekû mimmâ razekahümüllâh. ve kânallâhü bihim alîmâ (39) İnnallâhe lâ yazlimü miskâle zerrah. ve in tekü hasenetey yüdâıfhâ ve yü'ti mil ledünhü ecran azıymâ (40) Fe keyfe izâ ci'nâ min külli ümmetim bi şehîdiv ve ci'nâ bike alâ hâülâi şehîdâ (41) Yevmeiziy yeveddüllezîne keferû ve asavür rasûle lev tüsevvâ bihimül ard. ve lâ yektümûnallâhe hadîsâ (42) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ takrabüs salâte ve entüm sükârâ hattâ ta'lemû mâ tekûlûne ve lâ cünüben illâ âbirî sebîlin hattâ tağtesilû. ve in küntüm mardâ ev alâ seferin ev câe ehadüm minküm minel ğâıtı ev lâmestümün nisâe fe lem tecidû mâen fe teyemmemû saıyden tayyiben femsehû bi vücûhiküm ve eydîküm. innallâhe kâne afüvven ğafûrâ (43) E lem tera ilellezîne ûtû nasıybem minel kitâbi yeşterûned dalâlete ve yürîdûne en tedıllüs sebîl (44)

38. Onlar ki, Allah'a ve âhiret gününe inanmazlar da mallarını insanlara gösteriş için harcarlar. Her kim de, kendine şeytan arkadaş olursa, artık o ne kötü arkadaştır!

39. Ne vardı, bunlar Allah'a îmân etseler ve âhiret gününe inansalar da, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği şeylerden infak etselerdi? Ziyân mı ederlerdi? Allah kendilerini bilir.

40. Elbette Allah, zerre ağırlığı kadar zulmetmez ve eğer bir iyilik olursa onu kat kat artırır. Bir de tarafından büyük bir mükâfât verir.

41. Bakalım nasıl olacak! Her ümmetten bir şâhit getirdiğimiz, seni de onların üzerine şâhit getirdiğimiz zaman?

42. Allah'ı inkar edip peygambere isyan edenler, o kıyamet gününde: "Keşke yerle bir edilselerdi de Allah'tan bir sözü (Peygamberi tasdik etmeyi) gizlemeselerdi" diye arzu edecekler.

43. Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın. Cünüp iken de yolcu olanlar müstesnâ gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur, veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince veya cinsî münasebette bulunup, su da bulamazsanız o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinize ve ellerinize sürün. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

44. Bakmaz mısın şu kendilerine kitaptan bir pay verilmiş olanlara? Kendileri sapkınlığı satın alıyorlar da istiyorlar ki, siz de yolu sapıtasınız.

Vallâhü a'lemü bi a'dâiküm. ve kefâ billâhi veliyyev ve kefâ billâhi nasıyrâ (45) Minellezîne hâdû yüharrifûnel kelime am mevâdıihî ve yekûlûne semı'nâ ve asaynâ vesma' ğayra müsmeıv ve râinâ leyyem bi elsinetihim ve ta'nen fid dîn. ve lev ennehüm kâlû semı'nâ ve eta'nâ vesma' venzurnâ lekâne hayral lehüm ve akveme ve lâkil leanehümüllâhü bi küfrihim fe lâ yü'minûne illâ kalîlâ (46) Yâ eyyühellezîne ûtül kitâbe âminû bi mâ nazzelnâ müsaddikal li mâ meaküm min kabli en natmise vücûhen fe neruddehâ alâ edbârihâ ev nel'anehüm kemâ leannâ ashâbes sebt. ve kâne emrullâhi mef'ûlâ (47) İnnallâhe lâ yağfiru eyyüşrake bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike li mey yeşâ'. ve mey yüşrik billâhi fe kadifterâ ismen azıymâ (48) E lem tera ilellezîne yüzekkûne enfüsehüm. belillâhü yüzekkî mey yeşâü ve lâ yuzlemûne fetîlâ (49) Ünzur keyfe yefterûne alallâhil kezib. ve kefâ bihî ismem mübînâ (50) E lem tera ilellezîne ûtû nasıybem minel kitâbi yü'minûne bil cibti vet tâğûti ve yekûlûne lillezîne keferû hâülâi ehdâ minellezîne âmenû sebîlâ (51)

٨٧

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾
مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّۢا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا
فِي الدِّيْنِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ
اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا
﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ
وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ
يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ
فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى
بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا هٰٓؤُلَاۗءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

45. Düşmanlarınızı Allah çok daha iyi biliyor. Velî olarak Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.

46. Yahudilerden bir kısmı, (Allah'ın kitabındaki) kelimeleri esas mânâsından kaydırıp; dillerini eğerek ve dine saldırarak, "Sözünü işittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olası" ve "râinâ (bizi güt)" diyorlar. Halbuki onlar, "İşittik ve itaat ettik; dinle ve bize de bak" deselerdi bu, kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat küfürleri yüzünden Allah, kendilerini lânetlemiştir. Onun için ancak çok azı müstesnâ îmâna gelmezler.

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Gelin beraberinizdekini (Tevratı) tasdik etmek üzere indirdiğimiz bu kitaba iman edin. Biz birtakım yüzleri silip de enselerine çevirmeden yahut cumartesi halkını (yahudileri) lanetlediğimiz gibi onları lanetlemeden önce iman edin. Yoksa Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. Doğrusu Allah, kendine şirk koşulmasını bağışlamaz. Onun dışındakileri dilediğini bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa, çok büyük bir günah işlediğinde şüphe yoktur.

49. Kendi nefislerini temize çıkaranları görmüyor musun? Hayır! Sadece Allah, dilediğini temize çıkarır. Onlara kıl kadar zulmedilmez.

50. Bak! Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar! Açık günah (olarak) da bu yeter.

51. Bakmaz mısın şu kendilerine okuyup yazmaktan biraz nasip verilmiş olanlara? Haç ve puta inanıyorlar da, Allah'ı tanımayanlara: "Bunlar, mü'minlerden yol bakımından daha doğru bir yoldadır" diyorlar.

٨٨

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا
آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم
مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ
وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ
إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ ۖ
فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

أَلَمْ تَرَ

Ülâikellezîne leanehümüllâh. ve mey yel'anillâhü fe len tecide lehû nesıyrâ (52) Em lehüm nesıybüm minel mülki fe izel lâ yü'tûnen nâse nekıyrâ (53) Em yahsüdûnen nâse alâ mâ âtâhümüllâhü min fadlih. fe kad âteynâ âle ibrâhîmel kitâbe vel hıkmete ve âteynâhüm mülken azıymâ (54) Fe minhüm men âmene bihî ve minhüm men sadde anh. ve kefâ bi cehenneme seıyrâ (55) İnnellezîne keferû bi âyâtinâ sevfe nuslîhim nârâ. küllemâ nedıcet cülûdühüm beddelnâhüm cülûden ğayrahâ li yezûkul azâb. innallâhe kâne azîzen hakîmâ (56) Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti senüdhılühüm cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. lehüm fîhâ ezvâcüm mütahheratüv ve nüdhılühüm zıllen zalîlâ (57) İnnallâhe ye'müruküm en tüeddül emânâti ilâ ehlihâ ve izâ hakemtüm beynen nâsi en tahkümû bil adl. innallâhe nıimmâ yeızuküm bih. innallâhe kâne semîam basıyrâ (58) Yâ eyyühellezîne âmenû etıy'ullâhe ve etıy'ur rasûle ve ülil emri minküm. fe in tenâza'tüm fî şey'in fe ruddûhü ilallâhi ver rasûli in küntüm tü'minûne billâhi vel yevmil âhır. zâlike hayruv ve ahsenü te'vîlâ (59)

52. Onlar, Allah'ın lânetlediği kimseler. Her kimi de Allah lanetlerse, artık onu bir kurtaracak bulamazsın.

53. Yoksa onların mülkten bir payı mı var. Öyle olsa, insanlara bir çekirdeğin zerresini bile vermezlerdi.

54. Yoksa o insanlara Allah'ın, lütfundan verdiği nîmeti çekemiyorlar da, kıskanıyorlar mı? Evet. Biz, İbrâhîm ve oğullarına kitap ve hikmet verdik. Hem de büyük bir mülk verdik.

55. İşte o yahudilerden bir kısmı ona iman etti. Bir kısmı da ondan yüz çevirdi. (O iman etmeyenlere) çılgın ateş olarak cehennem yeter.

56. Şüphesiz âyetlerimizi tanımayan kâfirler, muhakkak ki Biz onları, yarın bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe bir azâbı duysunlar diye kendilerine değişik başka deriler vereceğiz. Çünkü Allah, izzetine son olmayan hüküm ve hikmet sahibidir.

57. İman edip salih ameller işleyen mü'minlere gelince, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Orada ebedî olarak kalacaklar. Onlara orada tertemiz eşler vardır. Onları, koyu gölgeler altında bulunduracağız.

58. Haberiniz olsun ki! Allah size şunları emrediyor: Emânetleri ehline veriniz ve insanlar arasında hüküm verdiğiniz zaman adâletle hüküm veriniz. Gerçek şu ki, Allah size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki Allah, işitendir, görendir.

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. O hem hayırlı, hem de sonuç itibariyle daha güzeldir.

E lem tera ilellezîne yez'umûne ennehüm âmenû bi mâ ünzile ileyke ve mâ ünzile min kablike yürîdûne ey yetehâkemû ilet tâğûti ve kad ümirû ey yekfürû bih. ve yürîdüş şeytânü ey yüdıllehüm dalâlem beıydâ (60) Ve izâ kıyle lehüm teâlev ilâ mâ enzelallâhü ve iler rasûli raeytel münâfikıyne yesuddûne anke sudûdâ (61) Fe keyfe izâ esâbethüm müsıybetüm bi mâ kaddemet eydîhim sümme câûke yahlifûne billâhi in eradnâ illâ ıhsânev ve tevfîkâ (62) Ülâikellezîne ya'lemüllâhü mâ fî kulûbihim fe a'rıd anhüm veız hüm ve kul lehüm fî enfüsihim kavlem belîğâ (63) Ve mâ erselnâ mir rasûlin illâ li yütâa bi iznillâh. ve lev ennehüm iz zalemû enfüsehüm câûke festağferullâhe vestağfera lehümür rasûlü le vecedüllâhe tevvâber rahıymâ (64) Fe lâ ve rabbike lâ yü'minûne hattâ yühakkimûke fîmâ şecera beynehüm sümme lâ yecidû fî enfüsihim haracem mimmâ kadayte ve yüsellimû teslîmâ (65)

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ
وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ
يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ
عَنْكَ صُدُوْدًا ۝ فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ
اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ
مَا فِىْ قُلُوْبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ
فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا ۝ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ
اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ۝ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا
فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝

60. Bakmaz mısın şunlara!? O hem sana indirilene, hem de senden önce indirilene îmân ettiklerini söyleyip gezen kimselere? Ki, o azgın şeytanı hâkem yapmak istiyorlar. Halbuki onu tanımamakla emrolunmuşlardı. O şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. "Allah'ın indirdiği hükme gelin, peygambere gelin" denildiği zaman da onlara, görüyorsun o münâfıkları ki, senden çekiniyorlar da çekiniyorlar.

62. Ya nasıl, elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir felaket gelince, hemen sana geldiler de: "Bizim sadece muradımız iyilik etmek ve arayı bulmaktan ibaretti." diye Allah'a yemin ediyorlar.

63. Onlar öyle kimselerdir ki, kalplerinde olanı Allah bilir. Onun için, sen onlara aldırma da kendilerine öğüt ver ve nefisleri hakkında kendilerine açık, etkili, beliğ söz söyle.

64. Biz, hangi peygamberi gönderdiysek, sâdece Allah'ın izni ile itâat edilmesi için gönderdik. Eğer onlar, nefislerine zulmettikleri zaman sana gelseler de, günahlarının bağışlanmasını dileseler, peygamber de kendileri için bağışlanma dileseydi, elbette Allah'ı affedici, esirgeyen olarak bulacaklardı.

65. Yok, yok! Rabbine yemin ederim ki, onlar aralarında çıkan çarpık işlerde seni hâkem yapıp, sonra da verdiğin hükümden nefislerinde hiçbir darlık duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, îmân etmiş olmazlar.

٩

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ
مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهٖ
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَاِذًا لَاٰتَيْنَاهُمْ
مِنْ لَدُنَّآ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مِنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ
اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا
ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ ۚ
فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ
مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ
كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

وَمَا

Ve lev ennâ ketebnâ aleyhim enıktülû enfüseküm evıhrucû min diyâriküm ma fealûhü illâ kalîlüm minhüm. ve lev ennehüm fealû mâ yûazûne bihî lekâne hayral lehüm ve eşedde tesbîtâ (66) Ve izel le âteynâhüm mil ledünnâ ecran azıymâ (67) Ve le hedeynâhüm sırâtam müstekıymâ (68) Ve mey yütıllâhe ver rasûle fe ülâike meallezîne en'amallâhü aleyhim minen nebiyyîne ves sıddîkıyne veş şühedâi ves sâlihıyn. ve hasüne ülâike rafîkâ (69) Zâlikel fadlü minallâh. ve kefâ billâhi alîmâ (70) Yâ eyyühellezîne âmenû huzû hızraküm fenfirû sübâtin evinfirû cemîâ (71) Ve inne minküm le mel leyübettıenn. fe in esâbetküm müsıybetün kâle kad en'amallâhü aleyye iz lem eküm meahüm şehîdâ (72) Ve lein esâbeküm fadlüm minallâhi le yekûlenne keel lem teküm beyneküm ve beynehû meveddetüy yâ leytenî küntü meahüm fe efûze fevzen azıymâ (73) Fel yükâtil fî sebîlillâhillezîne yeşrûnel hayâted dünyâ bil âhırah. ve mey yükâtil fî sebîlillâhi fe yuktel ev yağlib fe sevfe nü'tîhi ecran azıymâ (74)

66. Eğer Biz onlara: "Nefislerinizi cihad için öldürün, yahut yurtlarınızdan çıkın." diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapamazlardı. Fakat kendilerine verilen öğütleri tutsalardı, elbette haklarında hem daha hayırlı, hem de daha sağlam olurdu.

67. Elbette o zaman kendilerine tarafımızdan çok büyük bir mükâfât da verirdik.

68. Ve elbette kendilerini doğrudan doğruya, dosdoğru bir yola çıkarırdık.

69. Her kim, Allah'a ve peygambere itâatkâr olursa, işte onlar Allah'ın kendilerine nîmet verdiği peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihler ile birliktedirler. Bunlar ise, ne güzel arkadaş!

70. İşte bu lütuf Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71. Ey îmân edenler! Hazırlığınızı yapın da bölükler hâlinde harekete geçin veya toplu olarak savaşa çıkın.

72. Bununla berâber içinizden öyleleri vardır ki, her halde ağırdan alacaktır. Bakar! Eğer size bir belâ isâbet ederse "Gerçekten Allah bana lütfetti. Çünkü onlarla beraber değildim." der.

73. Ve eğer size Allah'tan bir lütuf nasip olursa, sanki kendisiyle aranızda hiç bir tanışıklık olmamış gibi kesinlikle diyecekler ki: "Ah! Ne olaydım, onlarla beraber olaydım da, büyük bir murada ereydim!"

74. O halde geçici dünya hayatını, ebedî ahiret hayatı karşılığında satacak olanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Her kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, (iki şekilde de) Biz ona yarın pek büyük bir mükafat vereceğiz.

Ve mâ leküm lâ tükâtilûne fî sebîlillâhi vel müstad'afîne miner ricâli ven nisâi vel vildânillezîne yekûlûne rabbenâ ahricnâ min hâzihil karyetiz zâlimi ehlühâ. vec'al lenâ mil ledünke veliyyâ. vec'al lenâ mil ledünke nesıyrâ (75) Ellezîne âmenû yükâtilûne fî sebîlillâh. vellezîne keferû yükâtilûne fî sebîlit tâğûti fe kâtilû evliyâeş şeytân. inne keydeş şeytâni kâne daıyfâ (76) E lem tera ilellezîne kıyle lehüm küffû eydiyeküm ve ekıymüs salâte ve âtüz zekâh. fe lemmâ kütibe aleyhimül kıtâlü izâ ferîkum minhüm yahşevnen nâse ke haşyetillâhi ev eşedde haşyeh. ve kâlû rabbenâ lime ketebte aleynel kıtâl. levlâ ehhartenâ ilâ ecelin karîb. kul metâud dünyâ kalîl. vel âhıratü hayrul li menittekâ ve lâ tuzlemûne fetîlâ (77) Eyne mâ tekûnû yüdrikkümül mevtü ve lev küntüm fî bürûcim müşeyyedeh. ve in tüsıbhüm hasenetüy yekûlû hâzihî min ındillâh. ve in tüsibhüm seyyietüy yekûlû hâzihî min ındik. kul küllüm min ındillâh. fe mâ li hâülâil kavmi lâ yekâdûne yefkahûne hadîsâ (78) Mâ esâbeke min hasenetin fe minallâhi ve mâ esâbeke min seyyietin fe min nefsik. ve erselnâke lin nâsi rasûlâ. ve kefâ billâhi şehîdâ (79)

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا
لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَ مَا
تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ
مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

75. Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?"

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tağut (bâtıl davalar ve şeytan) yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Kuşkusuz şeytanın hilesi pek zayıftır.

77. Bakmaz mısın, o kendilerine "Ellerinizi savaştan çekin ve namaz kılın, zekât verin" denilmiş olan kimselere? Şimdi üzerlerine savaş yazılınca, insanlardan Allah'tan korkarcasına veyâ daha fazla bile korkuyorlar. Ve şöyle dediler: "Ey bizim Rabbimiz! Niçin üzerimize bu savaşı yazdın!? Ne olurdu bizi yakın bir ecele erteleyeydin!?" De ki: "Dünyâ zevki, ne kadar da olsa azdır. Âhiret ise, Allah'tan korkanlar için sâdece hayırdır. Hem, kıl kadar hakkınız yenmez."

78. Her nerede olursanız olun ölüm size yetişir, son derece sağlam kaleler içinde de bulunsanız yine kurtulamazsınız. Onlara bir iyilik erişirse "Bu, Allah'tandır" derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, "Bu, senin yüzündendir." derler. Ey Muhammed! De ki: "Hepsi Allah'tandır." Bunlara ne oluyor ki, hiçbir sözü anlamaya yanaşmıyorlar?

79. Sana güzellikten her ne isâbet etse, bil ki Allah'tandır. Kötülükten de her ne başına gelirse, anla ki sendendir. Biz seni insanlara bir rasûl olarak gönderdik. Şâhit olarak Allah yeter.

٩٢

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۖ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِى تَقُولُ ۖ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ
مَا يُبَيِّتُونَ ۖ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا
فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ
اَذَاعُوا بِهٖ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ
لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَى اللّٰهُ
اَنْ يَكُفَّ بَاْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ
تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهٗ نَصِيبٌ مِنْهَا ۚ
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهٗ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَآ اَوْ رُدُّوهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

اللّٰهُ

Mey yütıır rasûle fe kad etâallah. ve men tevellâ fe mâ erselnâke aleyhim hafîzâ (80) **Ve yekûlûne tâatün fe izâ berazû min ındike beyyete tâifetüm minhüm ğayrallezî tekûl.** vallâhü **yektübü mâ yübeyyitûn. fe a'rıd anhüm ve tevekkel alallâh. ve kefâ** billâhi **vekîlâ** (81) **E fe lâ yetedebberûnel kur'ân. ve lev kâne min ındi ğayrillâhi le vecedû fîhıhtilâfen kesîrâ** (82) **Ve izâ câehüm emrum minel emni evil havfi ezâû bih. ve lev raddûhü iler rasûli ve ilâ ülil emri minhüm le alimehüllezîne yestembitûnehû minhüm. ve levlâ fadlüllâhi aleyküm ve rahmetühû letteba'tümüş şeytâne illâ kalîlâ** (83) **Fe kâtil fî sebîlillâh. lâ tükellefü illâ nefseke ve harridıl mü'minîn. asallâhü ey yeküffe be'sellezîne kefelerû.** vallâhü **eşeddü be'sev ve eşeddü tenkîlâ** (84) **Mey yeşfa' şefâaten hasenetey yekül lehû nesıybüm minhâ. ve mey yeşfa' şefâaten seyyietey yekül lehû kiflüm minhâ. ve kânallâhü alâ külli şey'im mükıytâ** (85) **Ve izâ huyyîtüm bi tehıyyetin fe hayyû bi ahsene minhâ ev ruddûhâ. innallâhe kâne alâ külli şey'in hasîbâ** (86)

80. Kim Rasûle itâat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) üzerlerine seni gözcü de göndermedik.

81. "Baş üstüne" diyorlar. Sonra da yanından ayrıldıklarında, içlerinden bir kısmı dediklerinin tersini planlıyorlar. Allah da yaptıkları planları kaydediyor. Onun için, sen yüzlerine vurmaktan vazgeç de, Allah'a havale et. Allah vekil olarak yeter.

82. Hâlâ Kur'an'ı iman ile düşünmezler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, elbette içinde birçok âhenksizlikler bulacaklardı.

83. Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıverirler. Halbuki onu peygambere ve aralarında yetkili kimselere götürselerdi, onlardan hüküm çıkarmaya gücü yetenler, onu anlar bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana uyardınız.

84. (Ey Muhammed) Allah yolunda savaş! Sen ancak kendi yaptığından sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et. Umulur ki, Allah kâfirlerin gücünü kırar. Hiç şüphesiz ki Allah kuvvet ve kudretçe çok daha güçlü, ve cezâlandırma bakımından da daha şiddetlidir.

85. Kim güzel bir işte aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir şeyde aracılık yaparsa, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah her şeyin karşılığını verendir.

86. Size herhangi bir şekilde selam verdildiği zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin veya verilen selamı aynen iade edin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.

Allâhü lâ ilâhe illâ hû. le yecmeanneküm ilâ yevmil kıyâmeti lâ raybe fîh. ve men asdeku minallâhi hadîsâ (87) Fe mâ leküm fil münâfikıyne fieteyni vallâhü erkesehüm bi mâ kesebû. e türîdûne en tehdû men edallallâh. ve mey yudlilillâhü fe len tecide lehû sebîlâ (88) Veddû lev tekfürûne kemâ keferû fe tekûnûne sevâen fe lâ tettehızû minhüm evliyâe hattâ yühâcirû fî sebîlillâh. fe in tevellev fe huzûhüm vaktülûhüm haysü ve-cedtümûhüm ve lâ tettehızû minhüm veliyyev ve lâ nesıyrâ (89) İllellezîne yesılûne ilâ kavmim beyneküm ve bey-nehüm mîsâkun ev câûküm hasırat sudûruhüm ey yükâtilûküm ev yükâtilû kavmehüm. ve lev şâallâhü le selleta-hüm aleyküm fe le kâtelûküm. fe ını'tezelûküm fe lem yükatilûküm ve elkav ileykümüs seleme fe mâ cealallâhü leküm aleyhim sebîlâ (90) Setecidûne âharîne yürîdûne ey ye'menûküm ve ye'menû kavmehüm. küllemâ ruddû ilel fitneti ürkisû fîhâ. fe il lem ya'tezilûküm ve yulkû ileykümüs seleme ve yeküffû eydiyehüm fe huzûhüm vaktülûhüm haysü sekıftümûhüm. ve ülâiküm cealnâ leküm aleyhim sültânem mübînâ (91)

٩٣

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ
وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا
كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ
اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَآؤُكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ
اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ
السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ
اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى
الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ
وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ
وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

87. Allah'tan başka tapılacak yoktur, ancak O. Yemin olsun ki, O sizi, kesinlikle kıyamet gününde toplayacak. Onda şüphe yok. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. O halde, siz niçin münafıklar hakkında iki fırka oluyorsunuz? Allah onları kazandıkları vebâl yüzünden terslerine döndürdüğü hâlde Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Her kimi Allah saptırırsa, artık sen ona yol bulamazsın.

89. Onlar, küfür işledikleri gibi, sizin de küfür işleyip kendileriyle bir olmanızı arzu ettiler. Onun için, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Ve onlardan ne bir dost, ne de bir yardımcı edinmeyin.

90. Ancak şöylelerine dokunmayın ki, sizler ile aralarında bir antlaşma bulunan bir kavme ulaşmış bulunurlar. Veyâ ne sizinle savaşmak, ne de kendi kavimleriyle savaşmayı akılları almayarak size gelmişlerdir. Eğer Allah dileseydi, bunları üzerlerinize musallat kılardı da sizinle savaşırlardı. O hâlde, sizi bırakıp bir tarafa çekildikleri ve sizinle savaşmayıp anlaşma yaptıkları zaman da Allah, aleyhlerinde size bir yol vermemiştir.

91. Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Fitne için her davet olunuşlarında onun içine başaşağı dalarlar. Eğer bunlar sizden çekinmezlerse, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde size açık bir delil (hüküm) verdik.

٩٤

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَاً ۚ وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوا ۚ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۚ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ
فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۚ
كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

لَا يَسْتَوِى

Ve mâ kâne li mü'minin ey yaktüle mü'minen illâ hataâ. ve men katele mü'minen hataen fe tahrîru rakabetim mü'minetiv ve diyetüm müsellemetün ilâ ehlihî illâ ey yessaddekû. fe in kâne min kavmin adüvvil leküm ve hüve mü'minün fe tahrîru rakabetim mü'mineh. ve in kâne min kavmim beyneküm ve beynehüm mîsâkun fediyetüm müsellemetün ilâ ehlihî ve tahrîru rakabetim mü'mineh. fe mel lem yecid fe sıyâmü şehrayni mütetâbiayni tevbetem minallâh. ve kânallâhü alîmen hakîmâ (92) Ve mey yaktül mü'minem müteammiden fe cezâühû cehennemü hâliden fîhâ ve ğadıballâhü aleyhi ve leanehû ve eadde lehû azâben azıymâ (93) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ darabtüm fî sebîlillâhi fe tebeyyenû ve lâ tekûlû li men elkâ ileykümüs selâme leste mü'minâ. tebteğûne aradal hayâtid dünyâ fe ındallâhi meğânimü kesîrah. kezâlike küntüm min kablü fe mennallâhü aleyküm fe tebeyyenû. innallâhe kâne bi mâ ta'melûne habîrâ (94)

92. Hata dışında bir mümin, diğer bir mümini öldüremez. Ve kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse, mümin bir köle azad etmesi ve ölenin ailesine (varislerine) teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir. Ancak ölünün ailesinin bağışlaması müstesnadır. Eğer öldürülen, mümin olmakla beraber size düşman bir kavimden ise, o zaman, öldürenin bir köle azad etmesi gerekir. Eğer öldürülen sizinle aralarında antlaşma olan bir kavimden ise, öldürenin, ölenin ailesine diyet vermesi ve mümin bir köle azad etmesi gerekir. Bunlara gücü yetmeyen de, Allah tarafından tevbesinin kabul edilmesi için ardarda iki ay oruç tutması gerekir. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

93. Her kim de, bir mü'mini kasden öldürürse, artık onun cezâsı cehennemde ebedi kalmaktır. Allah ona gazap etmiş, lânet etmiş, büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey İman edenler! Allah yolunda cihada çıktığınız zaman, mümini kâfirden ayırmak için iyice araştırın. Size selam veren kimseye, dünya hayatının menfaatini gözeterek, "Sen mü'min değilsin" demeyin. Allah katında çok ganimetler var. İslâm'a ilk önce girdiğiniz zaman siz de öyle idiniz. Sonra Allah size lutufta bulundu. Onun için, iyi anlayın, dinleyin. Muhakkak ki Allah yaptıklarınızdan haberdârdır.

Lâ yestevil kâidûne minel mü'minîne ğayru ülid darari vel mücâhidûne fî sebîlillâhi bi emvâlihim ve enfüsihim. feddalallâhül mücâhidîne bi emvâlihim ve enfüsihim alel kâidîne deraceh. ve küllev veadallâhül husnâ. ve feddalallâhül mücâhidîne alel kâidîne ecran azıymâ (95) Deracâtim minhü ve mağfiratev ve rahmeh. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (96) İnnellezîne teveffâhümül melâiketü zâlimî enfüsihim kâlû fîme küntüm. kâlû künnâ müstad'afîne fil ard. kâlû e lem tekün ardullâhi vâsiaten fe tühâcirû fîhâ. fe ülâike me'vâhüm cehennem. ve sâet mesıyrâ (97) İllel müstad'afîne miner ricâli ven nisâi vel vildâni lâ yestetıy'üne hıyletev ve la yehtedûne sebîlâ (98) Fe ülâike asallâhü ey ya'füve anhüm. ve kânallâhü afüvven ğafûrâ (99) Ve mey yühâcir fî sebîlillâhi yecid fil ardı mürâğamen kesîrav veseah. ve mey yahruc mim beytihî mühâciran ilallâhi ve rasûlihî sümme yüdrikhül mevtü fe kad vekaa ecruhû alallâh. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (100) Ve izâ darabtüm fil ardı fe leyse aleyküm cünâhun en taksurû mines salâti in hıftüm ey yeftinekümüllezîne keferû. innel kâfirîne kânû leküm adüvvem mübînâ (101)

٩٥

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً
وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Müminlerden özür sahibi olmaksızın oturanlarla Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar. Allah, mallarıyla, canlarıyla cihad edenleri, derece itibariyle, oturanlardan üstün kıldı. Allah onların hepsine de cenneti vaad etmiştir. Bununla beraber Allah mücahitlere, oturanların üzerinde büyük bir mükâfât ihsan etmiştir.

96. Kendi katından derece derece rütbeler, bir bağışlama ve rahmet vermiştir. Öyle ya, O (Allah) çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

97. O kimseler ki, nefislerine zulmetmektelerken melekler canlarını aldılar. "Ne iş yapıyordunuz?" dediler. "Biz bu yerde güçsüz idik." dediler. "Ya! Allah'ın arzı geniş değil miydi? Oraya hicret etseydiniz ya?" dediler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. Ona gidiş de ne kötü bir şeydir.

98. Ancak gerçekten âciz olanlar, hiçbir çâreye gücü yetmeyen ve hicret için yol bulamayan erkekler, kadınlar, çocuklar hâriç.

99. Çünkü bunlardan Allah'ın o günahı affetmesi umut edilir. Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır.

100. Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulunur, genişlik de bulunur. Ve her kim Allah'a ve peygambere hicret kasdederek evinden çıkar da, sonra kendisine ölüm gelirse, muhakkak ki onun mükâfâtı Allah'a düşer. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

101. Yeryüzünde sefere çıktığınızda kâfirlerin size bir kötülük yapacağından korkarsanız namazı kısaltmanızda size bir vebal yoktur. Muhakkak ki kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

٩٦

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى
مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾
فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
إِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي
ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَآ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَآ أَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾
وَاسْتَغْفِرِ

Ve izâ künte fîhim fe ekamte lehümüs salâte feltekum tâifetüm minhüm meake vel ye'huzû eslihatehüm. fe izâ secedû felyekûnû miv verâiküm velte'ti tâifetün uhrâ lem yüsallû fel yüsallû meake vel ye'huzû hızrahüm ve eslihatehüm. veddellezîne keferû lev tağfülûne an eslihatiküm ve emtiatiküm fe yemîlûne aleyküm meyletev vâhıdeh. ve lâ cünâha aleyküm in kâne bi küm ezem mim metarin ev küntüm mardâ en tedaû eslihateküm. ve huzû hızraküm. innallâhe eadde lil kâfirîne azâbem mühînâ (102) Fe izâ kadaytümüs salâte fezkürullâhe kıyâmev ve kuûdev ve alâ cünûbiküm. fe izatme'nentüm fe ekıymüs salâh. innes salâte kânet alel mü'minîne kitâbem mevkûtâ (103) Ve lâ tehinû fibtiğâil kavm. in tekûnû te'lemûne fe innehüm ye'lemûne kemâ te'lemûn. ve tercûne minallâhi mâlâ yercûn. ve kânallâhü alîmen hakîmâ (104) İnnâ enzelnâ ileykel kitâbe bil hakkı li tahküme beynen nâsi bimâ erâkallâh. ve lâ tekül lil hâinîne hasıymâ (105)

102. Ve o zaman sen içlerinde olup da, onlara namaz kıldırdığında içlerinden bir kısım seninle namaza dursun. Silâhlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında, diğer bir kısım arkalarında beklesinler. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle berâber kılsınlar ve tedbirli bulunsunlar. Ve silâhlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler arzu ederler ki, silâhlarınızdan ve eşyalarınızdan bir gafil olsanız da, size âniden bir baskın yapsalar. Eğer yağan yağmurdan bir eziyet varsa ve hasta iseniz silahlarınızı bırakmanızda bir sakınca yoktur. Bununla berâber tedbiri elden bırakmayın. Çünkü Allah kâfirler için çok acı verici bir azap hazırlamıştır.

103. O korkulu zamanda namazı kıldırınca, gerek ayakta ve gerek otururken ve gerek yanlarınız üzerinde hep Allah'ı zikredin, derken korkudan emin olunca, o zaman namazı tam rükünleriyle yerine getirin. Çünkü namaz mü'minler üzerine belirli zamanlarla belirlenmiş bir farzdır.

104. Düşmanınız olan kavmi takip etmekte zayıflık göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız, şüphe yok ki sizler acı duyduğunuz gibi, onlar da acı duyuyorlardır. Kaldı ki, sizler Allah'tan onların ümit etmeyecekleri şeyi ümit ediyorsunuz. Allah da ilim ve hikmet sahibidir.

105. Doğru olan, Biz sana hak ile Kitap indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gönderdiği şekilde hüküm veresin. Hâinleri müdâfâ edici olma.

Vestağfirillâh. innallâhe kâne ğafûrar rahıymâ (106) Ve lâ tücâdil anillezîne yahtânûne enfüsehüm. innallâhe lâ yühıbbü men kâne havvânen esîmâ (107) Yestahfûne minen nâsi ve lâ yestahfûne minallâhi ve hüve meahüm iz yübeyyitûne mâ lâ yardâ minel kavl. ve kânallâhü bi mâ ya'melûne mühıytâ (108) Hâ entüm hâülâi câdeltüm anhüm fil hayâtid dünyâ fe mey yücâdilüllâhe anhüm yevmel kıyâmeti em mey yekûnü aleyhim vekîlâ (109) Ve mey ya'mel sûen ev yazlim nefsehû sümme yestağfirillâhe yecidillâhe ğafûrar rahıymâ (110) Ve mey yeksib ismen fe innemâ yeksibühû alâ nefsih. ve kânallâhü alîmen hakîmâ (111) Ve mey yeksib hatıy'eten ev ismen sümme yermi bihî berîen fe kadıhtemele bühtânev ve ismem mübînâ (112) Ve levlâ fadlüllâhi aleyke ve rahmetühû lehemmet tâifetüm minhüm ey yüdıllûk. ve mâ yüdıllûne illâ enfüsehüm ve mâ yedurrûneke min şey'. ve enzelallâhü aleykel kitâbe vel hıkmete ve allemeke mâ lem tekün ta'lem. ve kâne fadlüllâhi aleyke azıymâ (113)

٩٧

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ
جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا
اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِهِ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ
وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَىْءٍ
وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

106. Ve Allah'tan bağışlanma dile. Çünkü Allah ziyadesiyle bağışlayandır, esirgeyendir.

107. Nefislerine hâinlik yapıp duranlar tarafından mücâdele etme. Çünkü Allah günah işleyen, hâinlik yapan kimseleri sevmez.

108. İnsanlardan gizlemeye çalışırlar da, Allah'tan gizlemeyi düşünmezler. Halbuki O'nun rızâsı olmayan yalan dolu sözleri düzerlerken O, yanıbaşlarındadır. Hem Allah, her ne yaparlarsa kuşatmış bulunuyor.

109. Hadi! Siz öyle yaptınız. Bu dünyâ hayatında tuttunuz, taraflarında mücâdele ettiniz. Fakat kıyâmet günü onların tarafında kim mücadele edecek? Veyâ üzerlerine kim vekil olacak?

110. Halbuki, kim bir kötülük yapar veyâ nefsine zulmeder de sonra Allah'ın bağışlamasına sığınırsa, Allah'ı çok esirgeyici ve bağışlayıcı olarak bulur.

111. Bununla berâber, kim bir günah işlerse, onu ancak kendi aleyhine işlemiş olur. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

112. Kim bir hata veya bir günah işler de sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, şüphesiz ki iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın sana lütuf ve merhameti olmasaydı, onlardan bir topluluk seni sapıtmaya çalışırdı. Bununla beraber onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah, sana Kitab (Kur'an)ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfu büyüktür.

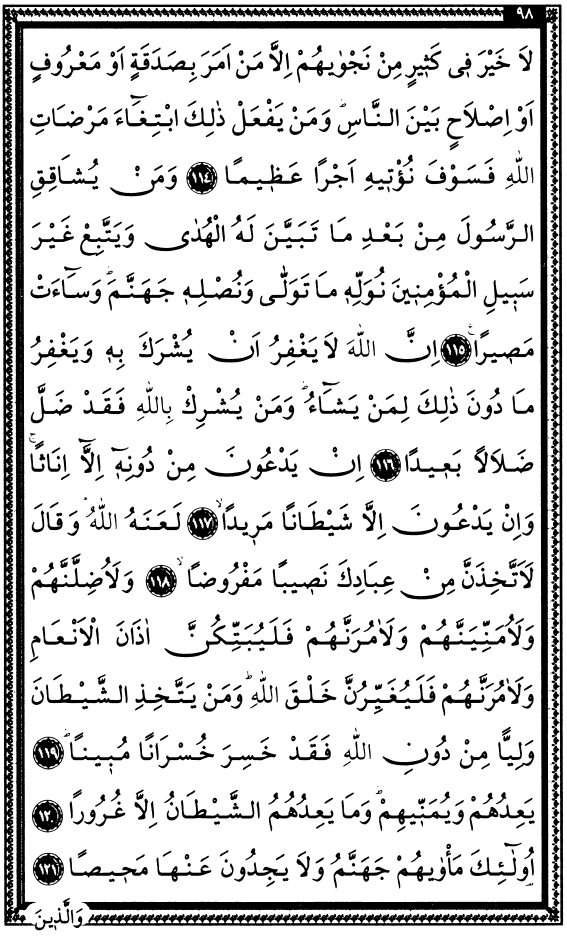

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ
أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن يُشَاقِقِ
الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا
وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ
لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ
وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ
وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾
أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ

Lâ hayra fî kesîrim min necvâhüm illâ men emera bi sadekatin ev ma'rûfin ev ıslâhım beynen nâs. ve mey yef'al zâlikebtiğâe mardâtillâhi fe sevfe nü'tîhi ecran azıymâ (114) Ve mey yüşâkıkır rasûle mim ba'di mâ tebeyyene lehül hüdâ ve yettebı' ğayra sebîlil mü'minîne nüvellihî mâ tevellâ ve nuslihî cehennem. ve sâet mesıyrâ (115) İnnallâhe lâ yağfiru ey yüşrake bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike li mey yeşâ'. ve mey yüşrik billâhi fe kad dalle delâlem beıydâ (116) İy yed'ûne min dûnihî illâ inâsâ. ve iy yed'ûne illâ şeytânem merîdâ (117) Leanehüllâh. ve kâle le ettehızenne min ıbâdike nasıybem mefrûdâ (118) Ve le üdıllennehüm ve le ümenniyennehüm ve le âmürannehüm fe le yübettikünne âzânel en'âmi ve le âmürannehüm fe le yüğayyirunne halkallâh. ve mey yettehıziş şeytâne veliyyem min dûnillâhi fe kad hasira husrânem mübînâ (119) Yeıdühüm ve yümennîhim. ve mâ yeıdühümüş şeytânü illâ ğurûrâ (120) Ülâike me'vâhüm cehennemü ve lâ yecidûne anhâ mehıysâ (121)

114. Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka vermeyi veyâ bir iyilik yapmayı veya insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Ve her kim bunu Allah'ın rızâsını arayarak yaparsa, yarın Biz ona büyük bir mükâfât vereceğiz.

115. Her kim de kendisine hak olan, apaçık belli olduktan sonra peygambere muhâlefet ederse ve mü'minlerin yolunun dışında giderse, Biz onu gittiği yola bırakırız ve kendisini cehenneme sokarız ki, o ne kötü gidiştir!

116. Doğrusu Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Onun dışındakini ise, dilediğini bağışlar. Kim de Allah'a şirk koşarsa, gerçekte çok uzak bir sapıklığa sapmıştır.

117. Onlar, Allah'ı bırakırlar da, yalnız dişi putlara (Lât, Uzza ve Menat'a taparlar. Böylece ancak inatçı şeytana tapmış olurlar.

118 - 119. Allah o şeytana lanet etti. Ve o da şöyle dedi: "Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka saptıracağım, onları boş kuruntulara sokacağım, ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler". Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, şüphesiz o, apaçık bir ziyana uğramış olur.

120. O, onlara va'deder, ümitlere düşürür. Fakat şeytan onlara kuru bir aldatmadan başka ne va'deder?

121. İşte onların varacakları yer cehennemdir. Ve ondan kurtulmaya bir çâre bulamayacaklardır.

Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti senüdhılühüm cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. va'dallâhi hakkâ. ve men asdeku minallâhi kıylâ (122) Leyse bi emâniyyiküm ve lâ emâniyyi ehlil kitâb. mey ya'mel sûey yücze bihî ve lâ yecid lehû min dûnillâhi veliyyev ve lâ nesıyrâ (123) Ve mey ya'mel mines sâlihâti min zekerin ev ünsâ ve hüve mü'minün fe ülâike yedhulûnel cennete ve lâ yuzlemûne nekıyrâ (124) Ve men ahsenü dînem mimmen esleme vechehû lillâhi ve hüve muhsinüv vettebea millete ibrâhîme hanîfâ. vettehazallâhü ibrâhîme halîlâ (125) Ve lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve kânallâhü bi külli şey'im mühıytâ (126) Ve yesteftûneke fin nisâ'. kulillâhü yüftîküm fîhinne ve mâ yütlâ aleyküm fil kitâbi fî yetâmen nisâillâtî lâ tü'tûnehünne mâ kütibe lehünne ve terğabûne en tenkihûhünne vel müstad'afîne minel vildâni ve en tekûmû lil yetâmâ bil kıst. ve mâ tef'alû min hayrin fe innallâhe kâne bihî alîmâ (127)

٩٩

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ
اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهُ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ
مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ
اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾
وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَآءِ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ
وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِي
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتٰمٰى
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

122. İmân edip de iyi işler yapan kimselere gelince, yarın onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız, orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

123. O sizin kuruntularınızla da değil, kitap ehlinin kuruntularıyla da değil. Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalanır. Ve Allah'ın dışında ne bir dost bulabilir, ne de bir yardımcı.

124. Erkek olsun, kadın olsun her hangi bir kimse mümin olarak iyi bir iş yaparsa, işte onlar cennete girerler. Zerre kadar da haksızlığa uğratılmazlar.

125. İyilik yaparak kendisini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in dinine dosdoğru olarak tâbi olan kimseden, din bakımından daha iyi kim olabilir? Allah ki, İbrahim'i dost edinmiştir.

126. Hâlbuki göklerdeki ve yerdeki hep Allah'ındır ve Allah her şeyi kuşatandır.

127. Bir de, senden kadınlar hakkında fetvâ istiyorlar. De ki: "Onlar hakkındaki fetvâyı size Allah veriyor. Yazılmış hakları olan mîrâsı kendilerine vermediğiniz ve nikâhlamayı istemediğiniz öksüz kızlar hakkında ve ezilip horlanan çocuklar hakkında ve yetimlere adâletli olarak bakmanız hakkında, Kitapta yüzünüze karşı okunup duran âyetler var." Daha da hayra yönelik ne yaparsanız, şüphe yok ki Allah, onu bilmektedir.

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ
تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ
سَعَتِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾
يٰٓاَيُّهَا

Ve inimraetün hâfet mim ba'lihâ nüşûzen ev ı'râdan fe lâ cünâha aleyhimâ ey yuslihâ beynehümâ sulhâ. ves sulhu hayr. ve uhdıratil enfüsüş şuhh. ve in tuhsinû ve tettekû fe innallâhe kâne bi mâ ta'melûne habîrâ (128) Ve len testetıy'û en ta'dilû beynen nisâi ve lev harastüm fe lâ temîlû küllel meyli fe tezerûhâ kel müallekah. ve in tuslihû ve tettekû fe innallâhe kâne ğafûrar rahıymâ (129) Ve iy yeteferrakâ yuğnillâhü küllem min seatih. ve kânallâhü vâsian hakîmâ (130) Ve lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve le kad vessaynellezîne ûtül kitâbe min kabliküm ve iyyâküm enittekullâh. ve in tekfürû fe inne lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve kânallâhü ğaniyyen hamîdâ (131) Ve lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve kefâ billâhi vekîlâ (132) İy yeşe' yüzhibküm eyyühen nâsû ve ye'ti bi âharîn. ve kânallâhü alâ zâlike kadîrâ (133) Men kâne yürîdü sevâbed dünyâ fe ındallâhi sevâbüd dünyâ vel âhırah. ve kânallâhü semîam besıyrâ (134)

128. Ve eğer bir kadın kocasının serkeşliğinden veyâ yüz çevirmesinden endişe ediyorsa, bir barış ile aralarını düzeltmelerinde kendilerine bir günah yoktur. Barış hep hayırdır. Nefisler ise kıskançlığa, bencil duygulara hazırdır. Eğer arayı düzeltir ve geçimsizlikten sakınırsanız şüphe yok ki Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

129. Kadınlarınız arasında her türlü âdil davranmaya ne kadar da özen gösterseniz yine başarılı olamazsınız. Hiç olmazsa, tamâmen meyledip de, ötekini askıda kalmış gibi bırakmayın. Ve eğer arayı düzeltir ve haksızlıktan korunursanız, şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyendir.

130. Yok, eğer ayrılırlarsa, Allah kudreti ile her birini diğerinden ihtiyaçsız bırakır. Allah kudreti geniş olandır hüküm ve hikmet sahibidir.

131. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Yemin olsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size Allah'tan korkmanızı emrettik. Eğer inkâr edersenız, biliniz ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Ve Allah hiç bir şeye ihtiyacı olmayıp ziyadesiyle övgüye layıktır.

132. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Dayanılacak (vekil) olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Eğer O dilerse, sizi giderir yok eder de (yerinize) başkalarını getirir. Allah buna da kadirdir.

134. Kim dünyâ mükâfâtı istiyorsa bilsin ki, dünyâ mükâfâtı da âhiret mükâfâtı da Allah'ın katındadır. Ve Allah bir her şeyi işiten ve görendir.

Yâ eyyühellezîne âmenû kûnû kavvâmîne bil kıstı şühedâe lillâhi ve lev alâ enfüsiküm evil vâlideyni vel akrabîn. iy yekün ğaniyyen ev fekıyran fallâhü evlâ bihimâ fe lâ tettebiul hevâ en ta'dilû. ve in telvû ev tu'ridû fe innallâhe kâne bi mâ ta'melûne habîrâ (135) Yâ eyyühellezîne âmenû âminû billâhi ve rasûlihî vel kitâbillezî nezzele alâ rasûlihî vel kitâbillezî enzele min kabl. ve mey yekfür billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusülihî vel yevmil âhırı fe kad dalle dalâlem beıydâ (136) İnnellezîne âmenû sümme keferû sümme amenû sümme keferû sümmezdâdû küfral lem yekünillâhü li yağfira lehüm ve lâ liyehdiyehüm sebîlâ (137) Beşşiril münâfikıyne bi enne lehüm azâben elîmâ (138) Ellezîne yettehızûnel kâfirîne evliyâe min dûnil mü'minîn. e yebteğûne ındehümül ızzete fe innel ızzete lillâhi cemîâ (139) Ve kad nezzele aleyküm fil kitâbi en izâ semı'tüm âyâtillâhi yükferu bihâ ve yüstehzeü bihâ fe lâ tak'udû meahüm hattâ yehûdû fî hadîsin ğayrihî inneküm izem mislühüm. innallâhe câmiul münâfikıyne vel kâfirîne fî cehenneme cemîâ (140)

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ
فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوا وَاِنْ تَلْوٗٓا
اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا
اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِى نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهٖ
وَالْكِتَابِ الَّذِٓى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا ۝
اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا
كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ
الْمُنٰفِقِينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكٰفِرِينَ
اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ
فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ
اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖٓ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْكٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝

135. Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz. Zira zengin de olsa, fakir de olsa, Allah ikisine de (sizden) daha yakındır. Nefsinizin arzusuna uyarak adaletten uzaklaşmayın. Eğer (şahitlik ederken) dilinizi eğib büker (hakkı olduğu gibi söylemekden çekinir) veya (büsbütün ondan) yüz çevirseniz şübhe yok ki Allah ne yaparsanız hakkıyle haberdârdır.

136. Ey îmân ederler! Allah'a da, Rasûl'üne de, Rasul'üne indirdiğine de, daha önce indirdiği kitaba da îmân edin. Her kim, Allah'ı, meleklerini ve kitaplarını, rasûllerini ve ahiret gününü inkâr ederse, uzak, çok uzak bir sapıklık ile sapmış, sapmış gitmiştir.

137. Şunlar ki, îmân ettiler, sonra tuttular inkâra gittiler. Sonra da inkârda ileri gittiler. Allah onları bağışlayacak da değil, doğru bir yola çıkaracak da değil.

138. Müjde ver münâfıklara ki, onlara çok acı verici bir azap vardır!

139. Onlar ki, mü'minleri bırakarak kâfirleri dost ediniyorlar. Şerefi onların yanında mı arıyorlar? Fakat yücelik tamamen Allah'ındır.

140. Allah size Kitab (Kur'an)da: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirdi. Şüphesiz ki Allah, münâfıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir."

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ
عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا
﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ
أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ
لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ
شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

لَا يُحِبُّ

Ellezîne yeterabbesûne biküm. fe in kâne leküm fethum minallâhi kâlû e lem neküm meaküm ve in kâne lil kâfirîne nasıybün kâlû elem nestahviz aleyküm ve nemna'küm minel mü'minîn. fallâhü yahkümü beyneküm yevmel kıyâmeh. ve ley yec'alallâhü lil kâfirîne alel mü'minîne sebîlâ (141) İnnel münâfikıyne yühâdiûnallâhe ve hüve hâdiuhüm. ve izâ kâmû iles salâti kâmû küsâlâ yürâûnen nâse ve lâ yezkürûnallâhe illâ kalîlâ (142) Müzebzebîne beyne zâlike lâ ilâ hâülâi ve lâ ilâ hâülâ'. ve mey yudlilillâhü fe len tecide lehû sebîlâ (143) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettehızül kâfirîne evliyâe min dûnil mü'minîn. e türîdûne en tec'alû lillâhi aleyküm sültânem mübînâ (144) İnnel münâfikîne fid derkil esfeli minen nâr. ve len tecide lehüm nesıyrâ (145) İllellezîne tâbû ve aslehû va'tesamû billâhi ve ahlesû dînehüm lillâhi fe ülâike meal mü'minîn. ve sevfe yü'tillâhül mü'minîne ecran azıymâ (146) Mâ yef'alüllâhü bi azâbiküm in şekartüm ve âmentüm. ve kânallâhü şâkiran alîmâ (147)

141. Onlar ki, sizi gözetiyorlar. Eğer Allah'tan size bir zafer olursa "Berâber değil miydik?" diyecekler ve eğer kafirlere bir pay düşerse "Biz sizden üstün gelmedik mi? Sizi mü'minlerden kurtarmadık mı?" diyecekler. Artık kıyâmet günü Allah, aranızda hükmünü verir ve elbette kâfirler için mü'minler aleyhine bir yol verecek değildir.

142. Elbette münâfıklar, Allah'a oyun oynamaya çalışırlar. Allah da oyunlarını başlarına çevirir. Namaza kalktıkları zaman da üşene üşene kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar. Yoksa, Allah'ı çok az hatırlarlar.

143. Münafıklar, küfür ile iman arasında bocalamaktadırlar. Ne bu müminlere bağlanırlar, ne de şu kâfirlere. Allah kimi doğru yoldan saptırırsa, artık ona bir yol (kurtuluş yolu) bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin (başlarınıza geçirmeyin). Kendi aleyhinizde Allah'a (münafık olduğunuza dair) apaçık bir delil vermek ister misiniz?

145. Elbette münâfıklar, cehennemin en alt tabakasındadırlar. İhtimâli yok, onlara bir kurtarıcı da bulamazsın.

146. Ancak tevbe edip hallerini düzelten ve Allah'a sarılıp dinlerini Allah için samîmi kılan kimseler hâriç. Çünkü bunlar, mü'minlerle beraberdir. Mü'minlere ise Allah büyük bir mükâfât verecektir.

147. Eğer şükreder ve iman ederseniz Allah size niye azab etsin ki? Allah, şükredenlerin mükafatını veren ve her şeyi bilendir.

Lâ yühıbbüllâhül cehra bis sûi minel kavli illâ men zulim. ve kânallâhü semîan alîmâ (148) İn tübdû hayran ev tuhfûhü ev ta'fû an sûin fe innallâhe kâne afüvven kadîrâ (149) İnnellezîne yekfürûne billâhi ve rusülihî ve yürîdûne ey yüferrikû beynallâhi ve rusülihî ve yekûlûne nü'minü bi ba'dıv ve nekfüru bi ba'dıv ve yürîdûne ey yettehızû beyne zâlike sebîlâ (150) Ülâike hümül kâfirûne hakkâ. ve a'tednâ lil kâfirîne azâbem mühînâ (151) Vellezîne âmenû billâhi ve rusülihî ve lem yüferrikû beyne ehadim minhüm ülâike sevfe yü'tîhim ücûrahüm. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (152) Yes'elüke ehlül kitâbi en tünezzile aleyhim kitâbem mines semâi fe kad seelû mûsâ ekbera min zâlike fe kâlû erinallâhe cehraten fe ehazethümüs sâıkatü bi zulmihim. sümmettehazül ıcle mim ba'di mâ câethümül beyyinâtü fe afevnâ an zâlik. ve âteynâ mûsâ sültânem mübînâ (153) Ve rafa'nâ fevkahümüt tûra bi mîsâkıhim ve kulnâ lehümüdhulül bâbe süccedev ve kulnâ lehüm lâ ta'dû fis sebti ve ehaznâ minhüm mîsâkan ğalîzâ (154)

١٠٣

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا
عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ
اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١٥٠﴾ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ
وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰۗىِٕكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ
اُجُوْرَهُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔـلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ
اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَاۗءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ
مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

148. Allah kötü sözün açıklanmasını sevmez. Zulme uğrayan başka. Allah işitendir, bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphe yok ki Allah çok affedicidir, her şeye kâdirdir.

150. O kimseler ki, ne Allah'ı tanırlar, ne de peygamberlerini. Ve o kimseler ki, Allah'ı tanımak, fakat peygamberi tanımayıp ayırmak isterler. Ve o kimseler ki, "peygamberlerin bir kısmına inanırız, bir kısmını tanımayız" derler ve böyle küfür ile îmân arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte bunlar, gerçeği inkâr ederler. Biz de kâfirler için çok acı verici bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberine iman eden ve peygamberlerinden hiçbirisinin arasını ayırmayan kimselere gelince, işte bunların yarın kendilerine mükâfâtlarını vereceğiz. Ve Allah çok bağışlayıcıdır, esirgeyendir.

153. Kitap ehli, senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler ve: "Allah'ı bize açıkça göster" demişlerdi. Haksızlıkları sebebiyle onları yıldırım çarptı. Sonra kendilerine açık deliller geldiği halde buzağıyı (tanrı) edinmişlerdi. Biz bunu da affettik ve Mûsâ'ya apaçık bir güç ve yetki verdik.

154. Ve verdikleri söze bağlı kalmaları için, Tûr'u üstlerine kaldırdık da "Girin, secdelere kapanarak o kapıya" dedik onlara. Hem "Cumartesi günü haddi aşmayın" dedik de onlara, kendilerinden ağır bir söz aldık.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۭ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰي مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيْمًا ۝ وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُوْلَ
اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
اخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ ۭ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ
وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ۝ بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا
۝ وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ۝ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۝ وَّاَخْذِهِمُ
الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۭ وَاَعْتَدْنَا
لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝ لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝

Fe bimâ nakdıhim mîsâkahüm ve küfrihim bi âyâtillâhi ve katlihimül embiyâe bi ğayri hakkıv ve kavlihim kulûbünâ ğulf. bel tabeallâhü aleyhâ bi küfrihim fe lâ yü'minûne illâ kalîlâ (155) Ve bi küfrihim ve kavlihim alâ meryeme bühtânen azıymâ (156) Ve kavlihim innâ katelnel mesîha ıysebne meryeme rasûlallâh. ve mâ katelûhü ve mâ salebûhü ve lâkin şübbihe lehüm. ve innellezînahtelefû fîhi le fî şekkim minh. ma lehüm bihî min ılmin illettibâaz zann. ve mâ katelûhü yekıynâ (157) Ber rafeahüllâhü ileyh. ve kânallâhü azîzen hakîmâ (158) Ve im min ehlil kitâbi illâ le yü'minenne bihî kable mevtih. ve yevmel kıyâmeti yekûnü aleyhim şehîdâ (159) Fe bi zulmim minellezîne hâdû harramnâ aleyhim tayyibâtin ühıllet lehüm ve bi saddihim an sebîlillâhi kesîrâ (160) Ve ahzihimür ribâ ve kad nühû anhü ve eklihim emvâlen nâsi bil bâtıl. ve a'tednâ lil kâfirîne minhüm azâben elîmâ (161) Lâkinir râsihûne fil ılmi minhüm vel mü'minûne yü'minûne bi mâ ünzile ileyke ve mâ ünzile min kablike vel mükıymînes salâte vel mü'tûnez zekâte vel mü'minûne billâhi vel yevmil âhır. ülâike se nü'tîhim ecran azıymâ (162)

155. Bunun üzerine sözlerini bozmaları ve Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "Kalplerimiz kılıflı" demeleri sebebiyle. Ki, doğrusu Allah, o kalplerin üzerini inkârlarıyla mühürlemiştir de onun için, îmân etmezler. Ancak çok azı (hariç).

156. (Kalblerinin mühürlenmesinin diğer bir sebebi de İsa'yı) inkâr etmeleri ve Meryem'e karşı büyük bir iftirada bulunmalarıdır.

157. Bir de "Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demeleridir. Halbuki onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat öldürdükleri kimse, onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, ondan yana tam bir kuşku içindedirler. O hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Hâlbuki O'nu kesin olarak öldürmediler.

158. Doğrusu Allah, onu kendisine yükseltmiştir. Allah, azizdir (daima üstüntür), hikmet sahibidir.

159. Ve Kitap ehlinden hiçbirisi yoktur ki, yemin olsun ki, ölümünden önce O'na mutlaka îmân edecek olmasın. Kıyamet günü de O, aleyhlerine şahit olacak.

160 - 161. Netice olarak, o yahudi olanların zâlimlikleri ve birçoklarını Allah yolundan çevirmeleri ve yasaklandıkları halde fâiz almaları ve halkın mallarını haksızlıkla yemeleri sebebiyledir ki, (önceden onlara helal olan birçok temiz ve hoş nîmetleri kendilerine haram ettik) Ve kâfir kalanlarına çok acı veren bir azap hazırladık.

162. Fakat içlerinden ilimde derin bilgi sâhibi olanlarla, mü'minler, senden önce indirilenlerle berâber sana indirilene de iman ediyorlar. Hele o namaza devam eden kullarıma bak, onlar ve zekât verenler, Allah'a ve âhiret gününe inanan bütün mü'minler, işte hep bunlara, yarın büyük bir mükafat vereceğiz.

İnnâ evhaynâ ileyke kemâ evhaynâ ilâ nûhıv ven nebiyyîne mim ba'dih. ve evhaynâ ilâ ibrâhîme ve ismâıyle ve ishâka ve ya'kûbe vel esbâtı ve ıysâ ve eyyûbe ve yûnüse ve hârûne ve süleymân. ve âteynâ dâvûde zebûrâ (163) Ve rusülen kad kasasnâhüm aleyke min kablü ve rusülel lem naksushüm aleyk. ve kellemallâhü mûsâ teklîmâ (164) Rusülem mübeşşirîne ve münzirîne li ellâ yekûne lin nâsi alallâhi huccetüm ba'der rusül. ve kânallâhü azîzen hakîmâ (165) Lâkinillâhü yeşhedü bi mâ enzele ileyke enzelehû bi ılmih. vel melâiketü yeşhedûn. ve kefâ billâhi şehîdâ (166) İnnellezîne keferû ve saddû an sebîlillâhi kad dallû dalâlem beıydâ (167) İnnellezîne keferû ve zalemû lem yekünillâhü li yağfira lehüm ve lâ li yehdiyehüm tarîkâ (168) İllâ tarîka cehenneme hâlidîne fîhâ ebedâ. ve kâne zâlike alallâhi yesîrâ (169) Yâ eyyühen nâsü kad câekümür rasûlü bil hakkı mir rabbiküm fe âminû hayral leküm. ve in tekfürû fe inne lillâhi mâ fis semâvâti vel ard. ve kânallâhü alîmen hakîmâ (170)

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّـۧنَ
مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ ۚ
وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ
مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ
تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾
لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا
﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ
مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

163. Şüphesiz ki, Biz sana (Yâ Muhammed!) öyle vahiy indirdik ki, Nuh ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi. Hem İbrâhim'e, İsmâil'e, İshâk'a, Ya'kûb'a, torunlarına, Îsâ'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Hârun'a, Süleyman'a vahiy ettiğimiz, hem de Dâvud'a Zebûr'u verdiğimiz gibi.

164. Daha önce sana anlattığımız peygamberlerle, anlatmadığımız başka peygamberlere de (vahyettik). Ve Allah Musa ile konuştu.

165. Hep rahmet müjdecileri, azap habercileri olarak gönderilmiş peygamberler ki, artık insanlar için Allah'a karşı peygamberlerden sonra bir özür beyân etme bahanesi olmasın. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

166. Fakat Allah, özellikle sana indirdiğiyle şehadet ediyor ki, onu kendi ilmiyle indirdi. Melekler de şehâdet ediyor. Bununla berâber Allah'ın şâhit olması yeterlidir.

167. Şüphesiz ki inkâr edip Allah yolundan alıkoyanlar, şüphesiz doğru yoldan çok sapmışlardır.

168 - 169. Şüphesiz ki inkâr edip haksızlık yapanları Allah bağışlayacak değildir. Onları başka bir yola çıkaracak da değildir. Ancak onları sonsuza dek orada ebedî kalmak üzere cehenneme iletecektir. Bu da Allah'a göre kolaydır.

170. Ey insanlar! Muhakkak ki size Rabbinizden hak ile bir rasûl geldi. Hakkınızda hayırlı olması için hemen O'na îmân edin ve eğer inkâr edecek olursanız, şüphe yok ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah bilendir, geniş hikmet sahibidir.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ
إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ
أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ
وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾
يَسْتَفْتُونَكَ

Yâ ehlel kitâbi lâ tağlû fî dîniküm ve lâ tekûlû alallâhi illel hakk. innemel mesîhu ıysebnü meryeme rasûlüllâhi ve kelimetüh. elkâhâ ilâ meryeme ve rûhum minhü fe âminû billâhi ve rusülih. ve lâ tekûlû selâseh. intehû hayral leküm. innemallâhü ilâhüv vâhıd. sübhânehû ey yekûne lehû veled. lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve kefâ billâhi vekîlâ (171) Ley yestenkifel mesîhu ey yekûne abdel lillâhi ve lel melâiketül mükarrabûn. ve mey yestenkif an ıbâdetihî ve yestekbir fe seyahşüruhüm ileyhi cemîâ (172) Fe emmellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fe yüveffîhim ücûrahüm ve yezîdühüm min fadlih. ve emmellezînestenkefû vestekberû fe yüazzibühüm azâben elîmev ve lâ yecidûne lehüm min dûnillâhi veliyyev ve lâ nesıyrâ (173) Yâ eyyühen nâsü kad câeküm bürhânüm mir rabbiküm ve enzelnâ ileyküm nûram mübînâ (174) Fe emmellezîne âmenû billâhi va'tesamû bihî fe seyüdhılühüm fî rahmetim minhü ve fadliv ve yehdîhim ileyhi sırâtam müstekıymâ (175)

171. Ey kitab ehli! Dininizde taşkınlık yapmayın ve Allah hakkında ancak doğru olanı söyleyin! Meryem oğlu Mesih İsa, yalnızca Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı kelime'si ve ondan bir ruhtur; başka birşey değil. Allah'a ve peygamberlerine inanın (Allah) üçtür demeyin. Kendi yararınız için buna son verin. Muhakkak ki Allah tek bir ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yüce (münezzeh)dir. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi O'nundur. Vekil olarak da Allah yeter.

172. Hiçbir zaman Mesih de, Allah'ın bir kulu olmaktan çekinmez, en yakın melekler de. Ve her kim, O'na ibâdet etmekten çekinir ve kibirlenirse bilsin ki O, yarın hepsini toplayıp huzurunda haşredecek.

173. İşte o zaman o îmân edip salih ameller işlemiş olanlara, mükâfâtlarını tamâmen ödeyecek, hem de lütfundan onlara fazlasını verecek. Ama o kibirlerine yediremeyip çekinenleri çok acı verecek bir azap ile azaplandıracak. Ve Allah'a karşı kendilerine ne bir dost, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil geldi. Size açık bir nur indirdik.

175. Allah'a inanıp O'na sımsıkı sarılanları (Allah), kendisinden bir rahmet ve lütfa sokacak ve kendisine varan dosdoğru yola iletecektir.

Yesteftûnek. külillâhü yüftîküm fil kelâleh. inimruün heleke leyse lehû veledüv ve lehû uhtün fe lehâ nısfü mâ terak. ve hüve yerisühâ il lem yekül lehâ veled. fe in kânetesneteyni fe lehümes sülüsâni mimmâ terak. ve in kânû ıhveter ricâlev ve nisâen fe lizzekeri mislü hazzıl ünseyeyn. yübeyyinüllâhü leküm en tedıllû. vallâhü **bi külli şey'in alîm** (176)

MÂİDE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühellezîne âmenû evfû bil ukûd. ühıllet leküm behîmetül en'âmi illâ mâ yütlâ aleyküm ğayra mühıllis saydi ve entüm hurum. innallâhe yahkümü mâ yürîd (1) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tühıllû şeâirallâhi ve leş şehral harâme ve lel hedye ve lel kalâide ve lâ âmmînel beytel harâme yebteğûne fadlem mir rabbihim ve rıdvânâ. ve izâ haleltüm fastâdû. ve lâ yecrimenneküm şeneânü kavmin en saddûküm anil mescidil harâmi en ta'tedû. ve teâvenû alel birri vet takvâ. ve lâ teâvenû alel ismi vel udvâni vettekullâh. innallâhe şedîdül ıkâb (2)

١٧

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ
لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالاً وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ
وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

176. Senden fetva istiyorlar. Deki: "Allah size kelâle (babasız ve çocuksuz kimse)nin mirası hakkında hükmünü açıklıyor: Çocuğu olmayan, fakat kız kardeşi bulunan bir kişi ölürse, bıraktığı malın yarısı onun (kız kardeşinin)dur. Çocuğu olmayan kız kardeş ölürse, erkek kardeş ona varis olur. Eğer (ölenin) iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler erkek ve kız olurlarsa, erkeğin hissesi, iki kızın hissesi kadardır. Şaşırmamanız için Allah size (hükümlerini) açıklıyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

5. SÛRE
MÂİDE SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 120 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey îmân edenler! Sözleşmeleri (ahidleri) yerine getiriniz. İhrâma girdiğinizde avı helal saymamanız şartıyla size aşağıdaki okunacak olanların dışındaki hayvanlar size helâl kılındı. Şüphe yok ki Allah, dilediğine hükmeder.

2. Ey îmân edenler! Ne Allah'ın şiarlarına (şer'i hükümlerine), ne haram aya, ne kurbanlık hediyelere, ne (onlardaki) gerdanlıklara, ne de Mevlâlarının gerek lütfunu ve gerek rızasını arayarak Beyti Haram'a doğru gelenlere sakın hürmetsizlik etmeyin. İhramdam çıktığınız zaman isterseniz avlanın, sizi Mescidi Haram'dan yasakladılar diye bir topluma karşı beslediğiniz kin, sakın sizi düşmanlığa sevketmesin. İyilik ve takva üzere yardımlaşın. Günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

١٨

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ السَّبُعُ
إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ
غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ
مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ
تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ الْيَوْمَ
أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ
وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

يَا أَيُّهَا

Hurrimet aleykümül meytetü veddemü ve lahmül hınzîri ve mâ ühille li ğayrillâhi bihî vel münhanikatü vel mevkûzetü vel müteraddiyetü ven netıyhatü ve mâ ekeles sebüu illâ mâ zekkeytüm ve mâ zübiha alen nüsubi ve en testaksimû bil ezlâm. zâliküm fisk. elyevme yeisellezîne keferû min dîniküm fe lâ tahşevhüm vahşevn. elyevme ekmeltü leküm dîneküm ve etmemtü aleyküm nı'metî ve radıytü lekümül islâme dînâ. fe menidturra fî mahmesatin ğayra mütecânifil li ismin fe innallâhe ğafûrur rahıym (3) **Yes'elûneke mâzâ ühılle lehüm. kul ühılle lekümüt tayyibâtü ve mâ allemtüm minel cevârihı mükellibîne tüallimûnehünne mimmâ allemekümüllâhu fe külû mimmâ emsekne aleyküm vezkürüsmallâhi aleyhi vattekullâh. innallâhe serîul hısâb** (4) **Elyevme ühılle lekümüt tayyibât. ve taâmüllezîne ûtül kitâbe hıllül leküm ve taâmüküm hıllül lehüm vel muhsanâtü minel mü'minâti vel muhsanâtü minellezîne ûtül kitâbe min kabliküm izâ âteytümûhünne ücûrahünne muhsınîne ğayra müsâfihıyne ve lâ müttehızî ahdân. ve mey yekfür bil îmâni fe kad habita amelühû ve hüve fil âhırati minel hâsirîn** (5)

3. Size şunlar haram kılındı: (Boğazlanmaksızın ölen) ölü hayvan eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkasının adına boğazlanan, bir de boğulmuş veya vurulmuş ya da yuvarlanmış veya (başka bir hayvan tarafından) süsülmüş (boynuzlanmış) veya canavar (yırtıcı hayvan tarafından) parçalanmış hayvanlar; ancak yetişip (Besmele ile) kestiğiniz hayvan müstesna. Bir de dikili taşlar (putlar) üzerinde boğazlananlar ve zar atarak kısmet paylaşmanız (size haram kılındı.) İşte bunlar hep birer fısktır (yoldan çıkıştır). Bugün kâfirler, dîninizi söndürebilmekten ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, sadece Benden korkun. İşte bugün sizin için dininizi kemâle erdirdim. Üzerinizdeki nîmetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı seçtim. Şu kadar ki, her kim son derece açlık halinde çâresiz kalır da günaha meyletmeyi kasdetmeksizin onlardan (bu sayılan haram etlerden) yemeye mecbur kalırsa yiyebilir elbette. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır ve esirgeyendir.

4. (Ey Rasûlüm!) Sana, kendileri için nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: "Sizin için bütün temiz nimetler helâl kılındı." Alıştırarak ve Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların da size tutuverdiklerinden yiyin ve üzerine Allah'ın ismini anın (besmele çekin) ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın hesap görmesi çok süratlidir.

5. Bugün temiz nîmetler sizin için helâl kılındı. Hem kendilerine kitap verilen ümmetlerin yiyecekleri size helal, sizin yiyecekleriniz de onlara helal. Mü'min kadınların hür olanlarıyla sizden önce kitap verilen ümmetlerin hür kadınları da iffetlerinizi koruyarak, zinâ etmeksizin, gizli dost tutmaksızın kendilerine mehirlerini verip nikâhladığınız takdirde size helaldir. Ve her kim, İslam'ın hükümlerini tanımazsa kesinlikle bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve âhirette o, hüsranda kalanlardandır.

Yâ eyyühellezîne âmenû izâ kumtüm iles salâti fağsilû vücûheküm ve eydiyeküm ilel merâfıkı vemsehû bi ruûsiküm ve ercüleküm ilel ka'beyn. ve in küntüm cünüben fettahherû. ve in küntüm mardâ ev alâ seferin ev câe ehadüm minküm minel ğâiti ev lâmestümün nisâe fe lem tecidû mâen fe teyemmemû sayden tayyiben femsehû bi vücûhiküm ve eydîküm minh. ma yürîdüllâhü li yec'ale aleyküm min haraciv ve lâkiy yürîdü li yütahhiraküm ve li yütimme nı'metehû aleyküm lealleküm teşkürûn (6) Vezkürû nı'metallâhi aleyküm ve mîsâkahüllezî vâsekaküm bihî iz kultüm semı'nâ ve ata'nâ vettekullâh. innallâhe alîmüm bi zâtis sudûr (7) Yâ eyyühellezîne âmenû kûnû kavvâmîne lillâhi şühedâe bil kıstı ve lâ yecrimenneküm şeneânü kavmin alâ ellâ ta'dilû. ı'dilû hüve akrabü lit takvâ vettekullâh. innallâhe habîrum bi mâ ta'melûn (8) Veadallâhüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm mağfiratüv ve ecrun azıym (9)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ
عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

6. Ey îmân edenler! Namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı mesh edip, her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın). Cünüpseniz tastamam yıkanın (boy abdesti alın). Eğer hasta veya seferde olursanız veya biriniz hâcet yerinden (abdest bozmaktan) gelirse yahut kadınlara dokunursanız (cinsi münasebette bulunursanız) da su (bulma)ya gücünüz yetmezse, o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin. Niyet ederek ondan (o topraktan) yüzlerinize ve ellerinize mesh edin (sürün). Allah size bir güçlük dilemez, fakat sizi tertemiz yapmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister, tâ ki şükredesiniz.

7. Allah'ın üzerinizdeki nîmetini ve sizi "İşittik ve itaat ettik" dediğiniz zaman bağladığı sözünüzü unutmayın, Allah'tan korkun. Çünkü Allah bütün sinelerin künhünü (özünü) çok iyi bilir.

8. Ey îmân edenler! Allah için duran hâkimler, adâlet nümûnesi şahitler olunuz ve sakın bir topluluğa olan kininiz sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli davranın, takvâya en yakın olan odur. Allah'tan korkun, muttaki olun. Çünkü Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

9. Allah, o îmân edip salih amelleri yapan kullarına şöyle vadetti: "Hem bağışlama var onlara, hem büyük bir mükâfat."

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا
مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ
لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ
تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

Vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ülâike ashâbül cehıym (10) Yâ eyyühellezîne âmenüzkürû nı'metallâhi aleyküm iz hemme kavmün ey yebsütû ileyküm eydiyehüm fe keffe eydiyehüm anküm. vettekullâh. ve alallâhi fel yetevekkelil mü'minûn (11) Ve le kad ehazallâhü mîsâka benî isrâîl. ve beasnâ minhümüsney aşera nekıybâ. ve kâlallâhü innî meaküm. lein ekamtümüs salâte ve âteytümüz zekâte ve âmentüm bi rusülî ve azzertümûhüm ve akradtümüllâhe kardan hasenel le ükeffiranne anküm seyyiâtiküm ve le üdhılenneküm cennâtin tecrî min tahtihel enhâr. fe men kefera ba'de zâlike minküm fe kad dalle sevâes sebîl (12) Fe bimâ nakdıhim mîsâkahüm leannâhüm ve cealnâ kulûbehüm kâsiyeh. yüharrifûnel kelime am mevâdıihî ve nesû hazzam mimmâ zükkirû bih. ve lâ tezâlü tettaliu alâ hâinetim minhüm illâ kalîlem minhüm fa'fü anhüm vasfah. innallâhe yühıbbül muhsinîn (13)

10. İnkar edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennem ehlidir.

11. Ey îmân edenler! Hatırlayın Allah'ın o üzerinizdeki nîmetini ki, bir zamanlar size bir kavim, el uzatmaya (tecavüze) kalkışmıştı da O (buna engel olmuş), bunların ellerini size dokunmaktan menetmişti. Allah'tan korkun. Mü'minler ancak Allah'a güvenip dayansınlar.

12. Yemin olsun ki Allah, İsrailoğullarından sapasağlam söz almıştı ve içlerinden oniki gözleyici başkan göndermiştik ve Allah buyurmuştu: "Haberiniz olsun ben sizinle beraberim. Yemin olsun ki, eğer siz namazı kılar, zekâtı verir ve rasulüme inanır, kendilerine kuvvetlice yardım eder ve Allah'a güzel bir biçimde borç verirseniz, elbette tarafınızdan kabahatlerinizi kaldırırım ve mutlaka sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Bundan sonra da içinizden her kim nankörlük eder, inkâra saparsa, artık düz yolun ortasında sapmış, kendini zayi etmiş olur.

13. Sonra da sözlerini bozdukları içindir ki, Biz, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı yaptık. Kelimeleri yerlerinden oynatarak değiştirirler. İkaz edildikleri hakikatlerden bir pay almayı unuttular. İçlerinden çok azı hariç olmak üzere onlardan sürekli bir hainlik görürsün. Yine sen, onları affet ve aldırma. Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

Ve minellezîne kâlû innâ nesârâ ehaznâ mîsâkahüm fe nesû hazzam mimmâ zükkirû bihî fe ağraynâ beynehümül adâvete vel bağdâe ilâ yevmil kıyâmeh. ve sevfe yünebbiühümüllâhü bi mâ kânû yasneûn (14) Yâ ehlel kitâbi kad câeküm rasûlünâ yübeyyinü leküm kesîram mimmâ küntüm tuhfûne minel kitâbi ve ya'fû an kesîr. kad câeküm minallâhi nûruv ve kitâbüm mübîn (15) Yehdî bihillâhü menittebea rıdvânehû sübüles selâmi ve yuhricühüm minez zulümâti ilen nûri bi iznihî ve yehdîhim ilâ sırâtım müstekıym (16) Le kad keferallezîne kâlû innallâhe hüvel mesîhubnü meryem. kul fe mey yemlikü minallâhi şey'en in erâde ey yühlikel mesîhabne meryeme ve ümmehû ve men fil ardı cemîâ. ve lillâhi mülküs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ. yahlüku mâ yeşâ'. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (17)

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذْنَا مِيثَٰقَهُمْ فَنَسُوا۟
حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ
وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ
ٱللَّهُ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ
قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا
كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ۗ
قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾
يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ
ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ
بِإِذْنِهِۦ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَّقَدْ
كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۗ
قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ
ٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ
وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

14. "Biz Hıristiyanız" diyenlerden de kuvvetli bir söz almıştık. Derken bunlar da, îkaz edildikleri hakikatlerin bir çoğunu unuttular. Biz de, aralarına kıyâmet gününe kadar sürecek kin ve düşmanlık soktuk. Yarın Allah, onlara yapmakta olduklarını haber verecektir.

15. Ey kitap ehli! Şimdi size rasulümüz geldi. Kitabınızın gizlemekte olduğunuz birçok yerlerini sizlere açıklıyor. Birçoğundan da geçiyor. İşte size Allah'tan bir nur, bir parlak kitap geldi.

16. Allah, bununla rızasına uyanları se lâmet yollarına doğrultacak ve izniyle onları karanlıklardan çıkarıp doğru bir yola koyacak.

17. Yemin olsun ki kafir oldular: "Allah, o Meryem'in oğlu Mesih'tir" diyenler. De ki: "Eğer Allah, Meryem'in oğlu Mesih'i ve annesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini helâk etmek murad ederse, O'ndan kim bir şey kurtarabilir. Bütün göklerin ve yerin aralarında ne varsa hepsinin mülkü Allah'ın, dilediğini yaratır. Ve Allah her şeye gücü yetendir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهٗ قُلْ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَّشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَٓاءُ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَٓاءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَٓاءَنَا
مِنْ بَشِيرٍ وَّلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَشِيرٌ وَّنَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْۢبِيَٓاءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوكًا وَّاٰتٰىكُمْ
مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يٰمُوسٰٓى اِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَّخْرُجُوا مِنْهَا
فَاِنَّا دٰخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ
غٰلِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا

Ve kâletil yehûdü vennesârâ nahnü ebnâüllâhi ve ehıbbâüh. kul fe lime yüazzibüküm bi zünûbiküm. bel entüm beşerum mimmen halak. yağfiru li mey yeşâü ve yüazzibü mey yeşâ'. ve lillâhi mülküs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ ve ileyhil mesıyr (18) Yâ ehlel kitâbi kad câeküm rasûlünâ yübeyyinü leküm alâ fetratim miner rusüli en tekûlû mâ câenâ mim beşîriv ve lâ nezîrin fe kad câeküm beşîruv ve nezîr. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (19) Ve iz kâle mûsâ li kavmihî yâ kavmizkürû nı'metallâhi aleyküm iz ceale fîküm embiyâe ve cealeküm mülûkev ve âtâküm mâ lem yü'ti ehadem minel âlemîn (20) Yâ kavmidhulül ardal mükaddesetelletî keteballâhü leküm ve lâ terteddû alâ edbâriküm fe tenkalibû hâsirîn (21) Kâlû yâ mûsâ inne fîhâ kavmen cebbârîne ve innâ len nedhulehâ hattâ yahrucû minhâ. fe iy yahrucû minhâ fe innâ dâhılûn (22) Kâle racülâni minellezîne yehâfûne en'amallâhü aleyhimedhulû aleyhimül bâb. fe izâ dehaltümûhü fe inneküm ğâlibûne ve alallâhi fe tevekkelû in küntüm mü'minîn (23)

18. Bir de, Yahudi ve Hıristiyanlar "Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: "Öyle ise, niçin size günahlarınızla azap ediyor? Doğrusu siz, O'nun yarattıklarından bir beşersiniz. Dilediğini bağışlıyor, dilediğine azap ediyor. Göklerin ve yerin ve bütün aralarındakilerin mülkü Allah'ındır. Nihayet dönüş de O'nadır.

19. Ey kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiği, bilinemez hale geldiği bir fetret zamanında bakınız size rasulümüz geldi. Tatlı ve acı hakikatleri size açıklıyor. "Bize, ne müjde ile sevindirecek bir müjdeci, ne ikaz ile gocunduracak bir korkutucu gelmedi" demeyesiniz. İşte size hem müjdeleyici, hem korkutucu bir peygamber geldi. Ve Allah, her şeye Kadir'dir (gücü yeter).

20. Bir zaman da Mûsâ kavmine şöyle demişti: "Ey Kavmim! Allah'ın size olan nimetini düşünün. Çünkü içinizde peygamberler vücuda getirdi ve sizi yöneticiler yaptı ve size (diğer) toplumlardan hiçbirine vermediği şeyi verdi."

21. "Ey kavmim! Haydi, Allah'ın sizin için yazdığı kutsal yere girin ve arkanıza dönmeyin ki, hüsrâna düşerek berbat olursunuz."

22. "Ya Mûsâ! Orada bir kavim var, hepsi zorba. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya giremeyiz. Şâyet çıkarlarsa biz de gireriz." dediler.

23. Onların o korktukları kimselerden Allah'ın îmân nimetine kavuşturduğu iki kişi çıktı, dedi ki: "Üzerlerine hücûm edin, kapıyı tutun, bir defâ ona girdiğinizde, muhakkak ki gâlipsinizdir. Haydi! Allah'a tevekkül edin, gerçekten mü'minlerseniz."

Kâlû yâ mûsâ innâ len nedhulehâ ebedem mâ dâmû fîhâ fezheb ente ve rabbüke fe kâtilâ innâ hâhünâ kâıdûn (24) Kâle rabbi innî lâ emlikü illâ nefsî ve ehıy fefruk beynenâ ve beynel kavmil fâsikıyn (25) Kâle fe innehâ müharrametün aleyhim erbeıyne seneh. yetîhûne fil ardı fe lâ te'se alel kavmil fâsikıyn (26) Vetlü aleyhim nebeebney âdeme bil hakk. iz karrabâ kurbânen fe tükubbile min ehadihimâ ve lem yütekabbel minel âhar. kâle le aktülennek. kâle innemâ yetekabbelüllâhü minel müttekıyn (27) Leim besatte ileyye yedeke li taktülenî mâ ene bi bâsitıy yediye ileyke li aktülek. innî ehâfüllâhe rabbel âlemîn (28) İnnî ürîdü en tebûe bi ismî ve ismike fe tekûne min ashâbin nâr. ve zâlike cezâüz zâlimîn (29) Fe tavveat lehû nefsühû katle ehıyhi fe katelehû fe asbeha minel hâsirîn (30) Fe beasallâhü ğurâbey yebhasü fil ardı li yüriyehû keyfe yüvârî sev'ete ehıyh. kâle yâ veyletâ eaceztü en ekûne misle hâzel ğurâbi fe üvâriye sev'ete ehıy. fe asbeha minen nâdimîn (31)

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي
لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ
يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ
قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ
غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ
أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَىٰ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ
فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

24. Dediler ki "Yâ Mûsâ! Onlar orada bulundukça biz oraya ebediyyen giremeyiz. Haydi, sen Rabbine git, ikiniz savaşın. Biz, işte burada otururuz." dediler.

25. Dedi ki: "Ey Rabbim! Görüyorsun. Ben, kendim ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık bizimle, o fâsık kavmin arasını ayır."

26. (Allah) Buyurdu ki: "Artık orası onlara kırk yıl haram kılındı. Oldukları yerde sersem sersem dönüp duracaklar. Artık sen de acıma, o fasık kavme."

27. Hem onlara, Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku. Hani ikisi birer kurban takdim ettiler de birinden kabul edildi, diğerinden edilmedi. (Kurban'ı kabul edilmeyen, diğerine:) "Seni mutlaka öldürürüm" dedi. Kardeşi ona şöyle cevap vermişti. "Allah, ancak takva sahiplerinin kurbanını kabul eder."

28. "Yemin ederim ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da ben, seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "Ben isterim ki, sen benim günâhımı da senin günahını da yüklenip varasın da, o ateşe lâyıklardan olasın. Zâlimlerin cezası işte budur."

30. Bunun üzerine nefsi, kendine kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi. Tuttu onu öldürdü. Artık hüsrâna düşenlerden olmuştu.

31. Derken Allah bir karga gönderdi. Yeri eşiyordu ki, ona kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstersin. "Eyvah! Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömemedim ha!" dedi. Artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu.

١١٤

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا
جَزٰٓؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِى
الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُقَتَّلُٓوا اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ
اَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ
ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ
فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى
سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ
لَهُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ

Min ecli zâlike ketebnâ alâ benî isrâîle ennehû men katele nefsem bi ğayri nefsin ev fesâdin fil ardı fe keennemâ katelen nâse cemîâ. ve men ahyâhâ fe keennemâ ahyen nâse cemîâ. ve le kad câethüm rusülünâ bil beyyinâti sümme inne kesîram minhüm ba'de zâlike fil ardı le müsrifûn (32) İnnemâ cezâüllezîne yühâribûnallâhe ve rasûlehû ve yes'avne fil ardı fesâden ey yükattelû ev yüsallebû ev tükattaa eydîhim ve ercülühüm min hılâfin ev yünfev minel ard. zâlike lehüm hızyün fid dünyâ ve lehüm fil âhırati azâbün azıym (33) İllellezîne tâbû min kabli en takdirû aleyhim. fa'lemû ennallâhe ğafûrur rahıym (34) Yâ eyyühellezîne âmenüttekullâhe vebteğû ileyhil vesîlete ve câhidû fî sebîlihî lealleküm tüflihûn (35) İnnellezîne keferû lev enne lehüm mâ fil ardı cemîav ve mislehû meahû li yeftedû bihî min azâbi yevmil kıyâmeti mâ tükubbile minhüm. ve lehüm azâbün elîm (36)

32. Bundan dolayı İsrâiloğullarına kitapta bildirmiştik ki, her kim bir nefsi bir nefse karşılık veya yeryüzünde bir fesâdı olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa, bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur. Yemin olsun ki, rasullerimiz, onlara apaçık delillerle geldiler de, sonra içlerinden birçoğu, bütün bunların arkasından hâlâ yeryüzünde fesat ve cinayet hususunda haddi aşmış bulunuyorlar.

33. Fakat Allah'a ve Rasul'ü ile savaşmaya kalkışan ve yeryüzünde fesat çıkarmaya çalışanların cezâsı, öldürülmelerinden veya asılmalarından veya ellerinin ayaklarının çapraz kesilmesinden veya bulundukları yerden sürülmelerinden başka bir şey olmaz. Bu onlara dünyada çekecekleri bir rezilliktir. Âhirette ise kendilerine büyük bir azap vardır.

34. Ancak elinize geçirmezden önce tevbe edenler olursa, biliniz ki Allah çok bağışlayan ve esirgeyendir.

35. Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve O'na yaklaşmaya vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa erebilesiniz.

36. Şüphesiz ki o inkâr edenler, bütün yeryüzündeki her şey ve daha bir o kadarı onların olsa da kıyâmet gününün âzabından kurtulmak için fidye verecek olsalar, kendilerinden kabul edilmez. Onlara çok acı verici bir azap vardır.

Yürîdûne ey yahrucû minen nâri ve mâ hüm bi hâricîne minhâ ve lehüm azâbüm mükıym (37) Ves sâriku ves sârikatü faktaû eydiyehümâ cezâem bimâ kesebâ nekâlem minallâh. vallâhü azîzün hakîm (38) Fe men tâbe mim ba'di zulmihî ve asleha fe innallâhe yetûbü aleyh. innallâhe ğafûrur rahıym (39) E lem ta'lem ennallâhe lehû mülküs semâvâti vel ardı yüazzibü mey yeşâü ve yağfiru li mey yeşâ'. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (40) Yâ eyyüher rasûlü lâ yahzünkellezîne yüsâriûne fil küfri minellezîne kâlû âmennâ bi efvâhihim ve lem tü'min kulûbühüm. ve minellezîne hâdû semmâûne lil kezibi semmâûne li kavmin âharîne lem ye'tûk. yüharrifûnel kelime mim ba'di mevâdıh. yekûlûne in ûtîtüm hâzâ fe huzûhü ve il lem tü'tevhü fahzerû. ve mey yüridillâhü fitnetehû fe len temlike lehû minallâhi şey'â. ülâikellezîne lem yüridillâhü ey yütahhira kulûbehüm. lehüm fid dünyâ hızyüv ve lehüm fil âhırati azâbün azıym (41)

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
اَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُولُ
لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِى الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا
سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ لَمْ يَاْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ
هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ
اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِى
الدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

37. Ateşten çıkmak isteyecekler, fakat ondan çıkacak değillerdir. Onların tepelerinden inmeyecek bir azap vardır.

38. Erkek hırsızla kadın hırsızın yaptıklarına karşılık bir ceza ve Allah'tan insanlara ibret verici bir ders olmak üzere ellerini kesin. Allah mutlaka galiptir, yegane hüküm ve hikmet sahibidir.

39. Böyle iken, her kim de yaptığı zulmün arkasından tevbe edip kendini düzeltirse, Allah elbette tevbesini kabul eder. Şüphesiz Allah affeden, merhamet edendir.

40. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Dilediğine azabp eder, dilediğinin günahını bağışlar. Allah herşeye gücü yetendir.

41. Ey şanlı Rasul! Kalpleri iman etmediği halde ağızlarıyle "inandık" diyen kimselerden ve yahudilerden küfürde yarış edenler(in hali) seni üzmesin. Onlar durmadan yalana kulak verirler ve sana gelmeyen diğer bir topluluğa kulak verirler; kelimeleri yerlerinden kaydırıp değiştirirler. "Eğer size şu verilirse hemen alın, o verilmezse sakının!" derler. Allah bir kimseyi şaşkınlığa (fitneye) düşürmek isterse, sen Allah'a karşı, onun lehine hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, onların kalblerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azab vardır.

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ فَاِنْ جَآؤُكَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا
وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰيةُ فِيهَا
حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَآ اُولٰٓئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَآءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا
بِاٰيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فِيهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ
بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَقَفَّيْنَا

Semmâûne lil kezibi ekkâlûne lis suht. fe in câûke fahküm beynehüm ev a'rıd anhüm. ve in tu'rıd anhüm fe ley yedurrûke şey'â. ve in hakemte fahküm beynehüm bil kıst. innallâhe yühıbbül muksitıyn (42) Ve keyfe yühakkimûneke ve ındehümüt tevrâtü fîhâ hukmüllâhi sümme yetevellevne mim ba'di zâlik. ve mâ ülâike bil mü'minîn (43) İnnâ enzelnet tevrâte fîhâ hüdev ve nûr. yahkümü bihen nebiyyûnellezîne eslemû lillezîne hâdû ver rabbâniyyûne vel ahbâru bimestuhfizû min kitâbillâhi ve kânû aleyhi şühedâ'. fe lâ tahşevün nâse vahşevni ve lâ teşterû bi âyâtî semenen kalîlâ. ve mel lem yahküm bimâ enzelallâhü fe ülâike hümül kâfirûn (44) Ve ketebnâ aleyhim fîhâ ennen nefse bin nefsi vel ayne bil ayni vel enfe bil enfi vel üzüne bil üzüni ves sinne bis sinni vel cürûha kısâs. fe men tesaddeka bihî fe hüve keffâratül leh. ve mel lem yahküm bimâ enzelallâhü fe ülâike hümüz zâlimûn (45)

42. Sürekli yalancılık için dinlerler. Dâimâ haram yerler. Artık sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver, ister kendilerinden yüz çevir. Eğer yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Şayet hüküm verirsen aralarında adâletle hüküm ver. Çünkü Allah adâletli olanları sever.

43. Yanlarında Tevrat, onda Allah'ın hükmü dururken seni nasıl hakem yapıyorlar? Sonra, arkasından ne diye dönüyorlar? Öylelerin mü'minlerle alakası yoktur.

44. Şüphesiz ki Biz, Tevrat'ı indirdik. O'nda bir Hidâyet, bir nur vardı. Müslüman olan peygamberler, yahûdilere onunla hüküm verirlerdi. Alimler ve fakihler de Allah'ın kitabını korumakla sorumlu oldukları ve üzerine şâhit bulunmaları yönüyle hükmederlerdi. Artık insanlardan korkmayın, benden korkun. Benim âyetlerimi az bir paraya değişmeyin, Ey hâkimler! Her kim Allah'ın indirdiği hükümler ile hüküm vermezse, onlar hep kafir olanlardır.

45. Biz onda (Tevrat'ta) üzerlerine, cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralara karşılıklı kısas (ödeşme) yazdık. Bununla beraber kim kısas hakkını bağışlarsa, bu ona (günahlarına) keffaret olur. Ve kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

Ve kaffeynâ alâ âsârihim bi ıysebni meryeme müsaddikal limâ beyne yedeyhi minet tevrâti ve âteynâhül incîle fîhi hüdev ve nûruv ve müsaddikal limâ beyne yedeyhi minet tevrâti ve hüdev ve mev'ızatel lil müttekıyn (46) Velyahküm ehlül incîli bimâ enzelallâhü fîh. ve mel lem yahküm bimâ enzelallâhü fe ülâike hümül fâsikûn (47) Ve enzelnâ ileykel kitâbe bil hakkı müsaddikal limâ beyne yedeyhi minel kitâbi ve müheyminen aleyhi fahküm beynehüm bimâ enzelallâhü ve lâ tettebı' ehvâehüm ammâ câeke minel hakk. li küllin cealnâ minküm şir'atev ve minhâcâ. ve lev şâallâhü le cealeküm ümmetev vâhıdetev ve lâkil li yeblüveküm fî mâ âtâküm festebikul hayrât. ilallâhi merciuküm cemîan fe yünebbiüküm bi mâ küntüm fîhi tahtelifûn (48) Ve enıhküm beynehüm bi mâ enzelallâhü ve lâ tettebı' ehvâehüm vahzerhüm ey yeftinûke am ba'dı mâ enzelallâhü ileyk. fe in tevellev fa'lem ennemâ yürîdüllâhü ey yüsıybehüm bi ba'dı zünûbihim. ve inne kesîram minen nâsi le fâsikûn (49) E fe hukmel câhiliyyeti yebğûn. ve men ahsenü minallâhi hukmel li kavmiy yûkınûn (50)

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَاةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا
عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46. Arkalarından, kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak peygamberlerin izleri üzerine, Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ve ona, içinde bir hidayet (doğruya rehberlik) ve nûr bulunmak, önündeki Tevrat'ı tasdik etmek, müttakilere (Allah'tan korkanlara) bir hidayet ve öğüt olmak üzere İncil'i verdik.

47. İncil ehli de, onun içinde Allah'ın indirdiği ile hükmetsinler. Ve kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse hep onlar (dinden çıkmış) fâsıkların ta kendileridir.

48. (Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Onun için, sen de aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Bu sana gelen haktan ayrılıp da onların arzuları arkasında gitme. Her biriniz için bir şerîat yaptık, bir de yol yöntem. Allah dileseydi, hepinizi bir tek ümmet yapardı. Fakat sizi, herbirinize verdiği şeyde imtihan edecek. O halde durmayın, hayırlara yarış edin. Nihâyet dönüşünüz hep Allah'adır. O zaman, O sizlere nelerde ayrılığa düştüğünüzü haber verecektir.

49. Ve şu emri indirdik: Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet, keyiflerine uyma. Ve onlardan sakın. Allah'ın indirdiği hükümlerin birinden seni şaşırtmasınlar. Yine yüz çevirirlerse, bil ki Allah, onların bâzı günahları sebebiyle başlarına mutlaka bir belâ vermek istiyor. Ve kesinlikle insanlardan bir çoğu fasıktırlar.

50. Durmuşlar da, câhiliyyet devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kimmiş Allah'tan daha güzel hüküm verecek? Fakat bunu kesin bir kanaate sahip olan bir kavim anlar.

١١٨

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ
نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَاۗىِٕرَةٌ ۭ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ
فَيُصْبِحُوْا عَلٰي مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۭ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ
عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ اَذِلَّةٍ عَلَي الْمُؤْمِنِيْنَ
اَعِزَّةٍ عَلَي الْكٰفِرِيْنَ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ
لَاۗىِٕمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾
اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا
الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَاۗءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

وَاِذَا

Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettehızül yehûde ven nesârâ evliyâ'. ba'duhüm evliyâü ba'd. ve mey yetevellehüm minküm fe innehû minhüm. innallâhe lâ yehdil kavmez zâlimîn (51) Fe terallezîne fî kulûbihim meraduy yüsâriûne fîhim yekûlûne nahşâ en tüsıybenâ dâirah. fe asallâhü ey ye'tiye bil fethı ev emrim min ındihî fe yusbihû alâ mâ eserrû fî enfüsihim nâdimîn (52) Ve yekûlüllezîne âmenû ehâülâillezîne aksemû billâhi cehde eymânihim innehüm le meaküm. habitat a'mâlühüm fe asbehû hâsirîn (53) Yâ eyyühellezîne âmenû mey yertedde minküm an dînihî fe sevfe ye'tillâhü bi kavmiy yühıbbühüm ve yühıbbûnehû ezilletin alel mü'minîne ızzetin alel kâfirîne yücâhidûne fî sebîlillâhi ve lâ yehâfûne levmete lâim. zâlike fadlüllâhi yü'tîhi mey yeşâ'. vallâhü vâsiun alîm (54) İnnemâ veliyyükümüllâhü ve rasûlühû vellezîne âmenüllezîne yükıymûnes salâte ve yü'tûnez zekâte ve hüm râkiûn (55) Ve mey yetevellallâhe ve rasûlehû vellezîne âmenû fe inne hızballâhi hümül ğâlibûn (56) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettehızül lezînettehazû dîneküm hüzüvev ve leıbem minellezîne ûtül kitâbe min kabliküm vel küffâra evliyâ'. vettekullâhe in küntüm mü'minîn (57)

51. Ey îmân edenler! Yahûdiler ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. İçinizden her kim, onları dost edinirse kesinlikle onlardan sayılır. Allah ise, zulmedenleri doğru yola çıkarmaz.

52. Onun için kablerinde nifak hastalığı olanları görürsün ki, kâfirlerle dostluk yapmak hususunda yarışırlar. "Başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz" derler. Umulur ki Allah bir fetih, yahut katından bir emir getirecek de onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır.

53. (O zaman) mü'minler: "Bunlar mıdır sizinle beraber olduklarına bütün güçleriyle yemin edenler?" diyeceklerdir. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir de kaybedenlerden olmuşlardır.

54. Ey iman edenler! İçinizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah yakında öyle bir toplum getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

55. Sizin dostunuz önce Allah, sonra Rasûlü, sonra îmân etmiş olanlardır ki, Allah'ın emirlerine boyun eğerek namaza devam ederler ve zekâtı verirler.

56. Ve her kim Allah'ı, O'nun Resulünü ve müminleri dost edinirse, şüphe yok ki, Allah'ın taraftarları galip geleceklerdir.

57. Ey îmân edenler! Ne o sizden önce kitap verilenlerden dininizi eğlence ve oyuncak yerine koyanları, ne de diğer kâfirleri dost tutmayın. Allah'tan korkun, eğer mü'minlerseniz.

Ve izâ nâdeytüm iles salâtittehazûhâ hüzüvev ve leıbâ. zâlike bi ennehüm kavmül lâ ya'kılûn (58) Kul yâ ehlel kitâbi hel tenkımûne minnâ illâ en âmennâ billâhi ve mâ ünzile ileynâ ve mâ ünzile min kablü ve enne ekseraküm fâsikûn (59) Kul hel ünebbiüküm bi şerrim min zâlike mesûbeten ındallâh. mel leanehüllâhü ve ğadıbe aleyhi ve ceale minhümül kıradete vel hanâzîra ve abedet tâğût. ülâike şerrum mekânev ve edallü an sevâis sebîl (60) Ve izâ câûküm kâlû âmennâ ve kad dehalû bil küfri ve hüm kad haracû bih. vallâhü **a'lemü bi mâ kânû yektümûn (61) Ve terâ kesîram minhüm yüsâriûne fil ismi vel udvâni ve eklihimüs suht. le bi'se mâ kânû ya'melûn (62) Levlâ yenhâhümür rabbâniyyûne vel ahbâru an kavlihimül isme ve eklihimüs suht. le bi'se mâ kânû yasneûn (63) Ve kâletil yehûdü yedullâhi mağlûleh. ğullet eydîhim ve lüınû bi mâ kâlû. bel yedâhü mebsûtatâni yünfiku keyfe yeşâ'. ve le yezîdenne kesîram minhüm mâ ünzile ileyke mir** rabbike **tuğyânev ve küfrâ. ve elkaynâ beynehümül adâvete vel bağdâe ilâ yevmil kıyâmeh. küllemâ evkadû nâral lil harbi atfeehallâhü ve yes'avne fil ardı fesâdâ.** vallâhü **lâ yühıbbül müfsidîn (64)**

١١٩

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولٰئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
وَتَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللّٰهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

58. Namaz için ezan okuduğunuz zaman onu, bir eğlence ve oyun yerine koyuyorlar. İşte bu onların akılları ermeyen bir topluluk olmalarından dolayıdır.

59. De ki: "Ey Kitap ehli! Siz yalnızca şunun için bizden hoşlanmıyorsunuz: Biz Allah'a îmân ettiğimiz gibi, hem kendimize indirilene, hem de önceki indirilmiş olana îmân etmekteyiz. Oysa sizin çoğunuz yoldan çıkmış kimselersiniz."

60. De ki: "Size Allah katında cezâ bakımından ondan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah, kimlere lanet etmiş ve gazabına uğratmışsa; kimlerden maymunlar, domuzlar ve şeytana tapanlar yapmışsa, işte bunların makamı daha kötüdür ve onlar dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır."

61. Size geldiklerinde "Bizler iman ettik" derler, hâlbuki kâfir girmişler, kâfir çıkmışlardır. Neleri gizliyorlarsa Allah kendilerinden daha iyi bilir.

62. Onlardan birçoğunu görürsün ki, günâha girmekte, zulmetmekte ve haram yemekte yarış ederler. Gerçekten bu yaptıkları şeyler ne kötüdür.

63. Bilginler, âlimler ve fakihler bunları günah söylemekten ve haram yemekten yasaklasalardı ya! Gerçekten bu yaptıkları şeyler ne kötüdür.

64. Bir de Yahûdiler "Allah'ın eli bağlı (sıkıdır)" dediler vededikleriyle elleri bağlandı ve lânetlenmiş oldular. Hayır! Onun iki eli de açık. Dilediği gibi bahşediyor. Yemin olsun ki, sana Rabbinden indirilen, onlardan bir çoğunun azgınlıklarını ve inkârlarını artıracaktır. Bununla beraber Biz, onların arasına kıyâmete kadar sürecek kin ve düşmanlık bıraktık. Her ne zaman savaş için bir yangın tutuşturduysalar, Allah onu söndürdü. Hep yeryüzünde fesat için koşarlar. Allah ise fesat çıkaranları sevmez.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ
وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ
سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ
وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ
لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ
اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ
وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ بِمَا
لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ﴿٧٠﴾

Ve lev enne ehlel kitâbi âmenû vettekav le keffernâ anhüm seyyiâtihim ve le edhalnâhüm cennâtin neıym (65) Ve lev ennehüm ekâmüt tevrâte vel incîle ve mâ ünzile ileyhim mir rabbihim **le ekelû min fevkıhim ve min tahti ercülihim. minhüm ümmetüm muktesıdeh. ve kesîrum minhüm sâe mâ ya'melûn (66) Yâ eyyüher rasûlü bellığ mâ ünzile ileyke mir** rabbik. **ve il lem tef'al fe mâ bellağte risâleteh.** vallâhü **ya'sımüke minen nâs. innallâhe lâ yehdil kavmel kâfirîn (67) Kul yâ ehlel kitâbi lestüm alâ şey'in hattâ tükıymüt tevrâte vel incîle ve mâ ünzile ileyküm mir** rabbiküm. **ve le yezîdenne kesîram minhüm mâ ünzile ileyke mir** rabbike **tuğyânev ve küfrâ. fe lâ te'se alel kavmil kâfirîn (68) İnnellezîne âmenû vellezîne hâdû ves sâbiûne ven nesârâ men âmene billâhi vel yevmil âhıri ve amile sâlihan fe lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (69) Le kad ehaznâ mîsâka benî isrâîle ve erselnâ ileyhim rusülâ. küllemâ câehüm rasûlüm bi mâ lâ tehvâ enfüsühüm ferîkan kezzebû ve ferîkay yaktülûn (70)**

65. Eğer kitap ehli iman etselerdi, Allah'tan korksalardı, şüphesiz ki kabahatlerini örter ve kendilerini bol nîmetli cennetlere koyardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı ve İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine (indirilen Kur'an'ı) doğru tutsalardı, elbette hem üstlerinden (sayısız nimetleri) yerlerdi, hem ayaklarının altından. İçlerinden orta yolu tutan bir topluluk yok değil. Fakat çoğu ne kötü işler yapıyorlar.

67. Ey Rasül! Sana Rabbinden her indirileni tebliğ et. Etmezsen, O'nun risâletini yerine getirmiş olmazsın. Ve Allah seni insanlardan koruyacak. Emin ol, Allah kafirleri muradlarına erdirmeyecektir.

68. De ki: "Ey Kitap ehli! Siz, Tevrat'ı ve İncil'i ve daha size Rabbinizden indirileni tutup yerine getirmedikçe hiçbir şey değilsiniz." Yemin olsun ki, sana Rabbinden indirilen (bu Kur'an) onlardan bir çoğunun azgınlığını ve inkârını artıracak. O halde kâfirlere acıyacağın tutmasın.

69. Şüphe yok ki, îmân edenler ve Yahûdiler, sâbiîler, Hıristiyanlar, bunlar içinden her kim Allah'a ve âhiret gününe îmân edip de, salih amel yaparsa, artık onlara korku yoktur. Ve onlar üzülecek değillerdir.

70. Yemin olsun ki, İsrailoğulları'ndan söz aldık ve kendilerine elçiler gönderdik. Fakat ne zaman onlara bir elçi nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirmişse, bunlardan bir kısmını yalanlamışlar, bir kısmını da öldürmüşlerdir.

Ve hasibû ellâ tekûne fitnetün feamû ve sammû sümme tâballâhü aleyhim sümme amû ve sammû kesîrum minhüm. vallâhü **basıyrum bimâ ya'melûn (71) Le kad keferallezîne kâlû innallâhe hüvel mesîhubnü meryem. ve kâlel mesîhu yâ benî isrâîla'büdüllâhe** rabbî **ve rabbeküm. innehû mey yüşrik billâhi fe kad harramallâhü aleyhil cennete ve me'vâhün nâr. ve mâ liz zâlimîne min ensâr (72) Le kad keferallezîne kâlû innallâhe sâlisü selâseh. ve mâ min ilâhin illâ ilâhüv vâhıd. ve il lem yentehû ammâ yekûlûne le yemessennellezîne keferû minhüm azâbün elîm (73) E fe lâ yetûbûne ilallâhi ve yestağfirûneh.** vallâhü **ğafûrur rahıym (74) Mel mesîhubnü meryeme illâ rasûl. kad halet min kablihir rusül. ve ümmühû sıddîkah. kânâ ye'külânit taâm. ünzur keyfe nübeyyinü lehümül âyâti sümmenzur ennâ yü'fekûn (75) Kul e ta'büdûne min dûnillâhi mâ lâ yemlikü leküm darrav ve lâ nef'â.** vallâhü **hüves semîul alîm (76)**

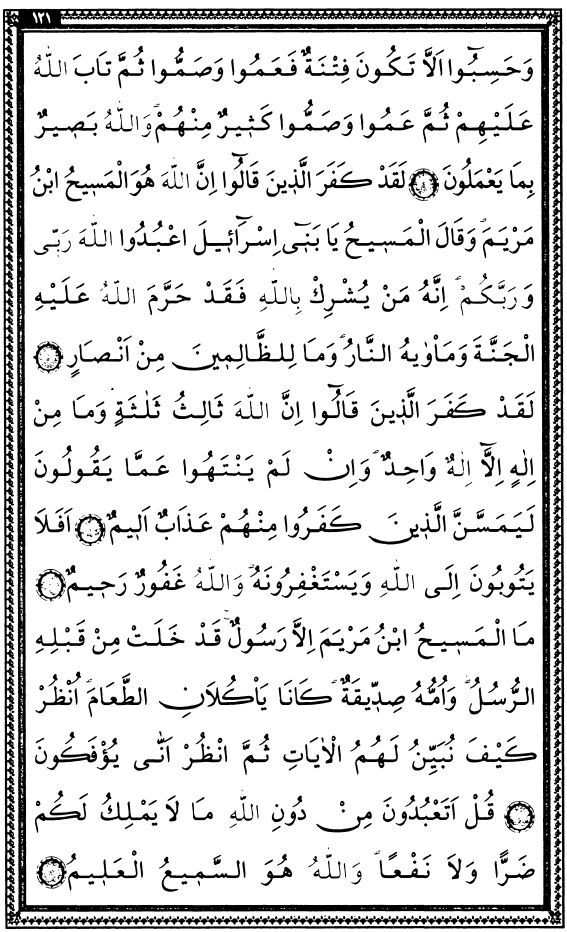

وَحَسِبُوٓا۟ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ
مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ ٱلْمَسِيحُ يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ رَبِّى
وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ
ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾
لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ
إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا۟ عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا
يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾
مَّا ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ
ٱلرُّسُلُ ۖ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ ٱلطَّعَامَ ۗ ٱنظُرْ
كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ ٱنظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ
﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

71. Hem (peygamberleri yalanlayıp öldürme belâsı) başlarına bir fitne kopmayacak sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah, tevbelerini kabul buyurdu. Sonra içlerinden bir çoğu yine kör ve sağır kesildiler (hakkı işitmez ve görmez oldular). Allah, onların yaptıklarını görmektedir.

72. Elbette, "Allah, Meryem oğlu Mesîh'tir." diyenler kâfir oldular. Halbuki Mesîh şöyle demişti: "Ey İsrailoğulları, hem benim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Allah'a kim şirk koşarsa Allah ona cenneti haram etmiştir ve varacağı yer ateştir. Ve zalimlerin yardımcısı yoktur."

73. "Allah, üçün üçüncüsüdür" diyenler elbette kâfir oldular. Halbuki bir tek ilâhtan başka ilâh yoktur. Eğer söylediklerinden vazgeçmezlerse, elbette onlardan inkâr edenlere acı bir azap dokunacaktır.

74. Daha Allah'a tevbe edip bağışlanma dilemeyecekler mi? Allah çok bağışlayandır, esirgeyendir.

75. Meryem oğlu Mesîh başka bir şey değil, sadece bir rasuldür. Kendisinden önce de birçok rasuller geçti. Annesi de dosdoğru bir kadındır. İkiside (birer kul ve insan olarak) yemek yerlerdi. (Nasıl ilah olabilirler?) Bak! Biz ayetlerimizi onlara nasıl açıkca anlatıyoruz!? Sonra da bak nasıl (haktan) yüz çeviriyorlar?

76. De ki: "Eğer siz Allah'ı bırakıyorsunuz da size kendiliklerinden ne bir zarara, ne de bir faydaya sahip olmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Halbuki Allah, işiten'dir, bilen'dir."

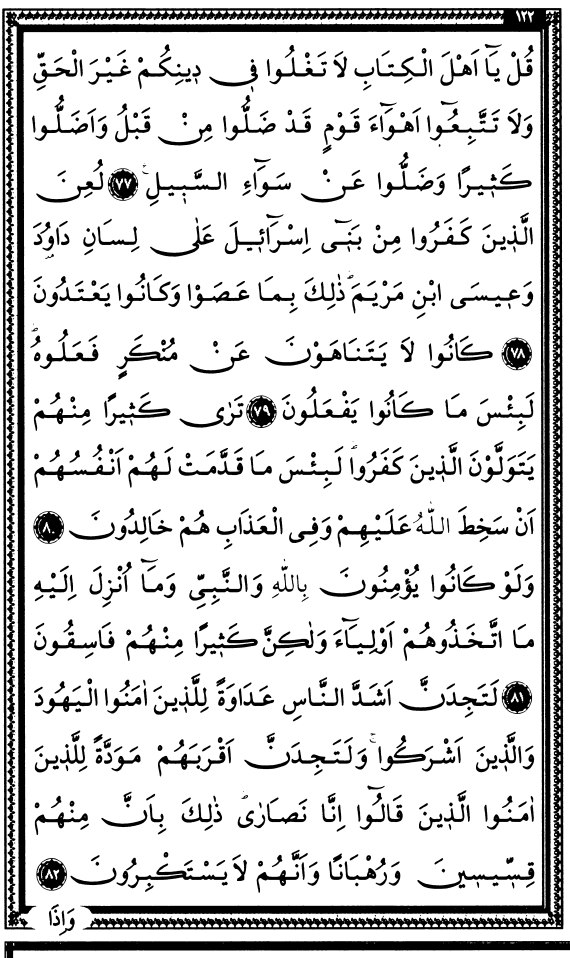
قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوٓا۟ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا۟ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا۟
كَثِيرًا وَضَلُّوا۟ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ
وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ
﴿٧٨﴾ كَانُوا۟ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى ٱلْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَوْ كَانُوا۟ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ
﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱلْيَهُودَ
وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّا نَصَٰرَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ
قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾
وَإِذَا

Kul yâ ehlel kitâbi lâ tağlû fî dîniküm ğayral hakkı ve lâ tettebiû ehvâe kavmin kad dallû min kablü ve edallû kesîrav ve dallû an sevâis sebîl (77) Lüinellezîne keferû mim benî isrâîle alâ lisâni dâvûde ve ıysebni meryem. zâlike bimâ asav ve kânû ya'tedûn (78) Kânû lâ yetenâhevne am münkerin fealûh. le bi'se mâ kânû yef'alûn (79) Terâ kesîram minhüm yetevellevnellezîne keferû. le bi'se mâ kaddemet lehüm enfüsühüm en sehıtallâhü aleyhim ve fil azâbi hüm hâlidûn (80) Ve lev kânû yü'minûne billâhi ven nebiyyi ve mâ ünzile ileyhi mettehazûhüm evliyâe ve lâkinne kesîram minhüm fâsikûn (81) Le tecidenne eşedden nâsi adâvetel lillezîne âmenül yehûde vellezîne eşrakû. ve le tecidenne akrabehüm meveddetel lillezîne âmenüllezîne kâlû innâ nesârâ. zâlike bi enne minhüm kıssîsîne ve ruhbânev ve ennehüm lâ yestekbirûn (82)

77. De ki: "Ey Kitap ehli! Dininiz konusunda haksız yere haddi aşmayın. Bundan önce sapmış, birçoklarını saptırmış ve böylece doğru yolu kaybetmiş bir kavmin keyiflerine uymayın".

78. İsrailoğullarından inkâr edenler, hem Davud'un, hem Meryem oğlu İsa'nın lisanıyla lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve hakkın sınırını aşmaları sebebiyleydi.

79. Onlar, işledikleri kötülüklerden vazgeçmezlerdi. Hakikaten ne kötü yapıyorlardı.

80. Onlardan (ehli kitaptan) birçoğunun kâfirleri dost edindiklerini görürsün. Elbette nefislerinin kendileri için takdim ettiği şey ne kadar kötüdür! Allah onlara gazabetmiştir. Onlar ebedî olarak azap içinde kalacaklardır.

81. Eğer Allah'a ve peygambere ve ona indirilene imanları olsaydı, o kafirleri dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu imandan uzak fasık olanlardır.

82. İnsanların müminlere düşmanlık bakımından en şiddetlisini şüphesiz Yahudilerle müşrikleri bulacaksın. Mü'minlere sevgi bakımından en yakınlarını da şüphesiz "Biz Hıristiyanız." diyenleri bulacaksın. Sebebi, çünkü bunların içinde alim keşişler ve rahipler vardır ve bunlar kibirlenmezler.

Ve izâ semiû mâ ünzile iler rasûli terâ a'yünehüm tefîdu mined dem'ı mimmâ arafû minel hakk. yekûlûne rabbenâ âmennâ fektübnâ meaş şâhidîn (83) Ve mâ lenâ lâ nü'minü billâhi ve mâ câenâ minel hakkı ve natmeu ey yüdhılenâ rabbünâ meal kavmis sâlihıyn (84) Fe esabehümüllâhü bimâ kâlû cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. ve zâlike cezâül muhsinîn (85) Vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ülâike ashâbül cehıym (86) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tüharrimû tayyibâti mâ ehallallâhü leküm ve lâ ta'tedû. innallâhe lâ yühıbbül mu'tedîn (87) Ve külû mimmâ razekakümüllâhü halâlen tayyibev vettekullâhellezî entüm bihî mü'minûn (88) Lâ yüâhızükümüllâhü billağvi fî eymâniküm ve lâkiy yüâhızüküm bimâ akkadtümül eymân. fe keffâratühû ıt'âmü aşerati mesâkîne min evsetı mâ tut'ımûne ehlîküm ev kisvetühüm ev tahrîru rakabeh. fe mel lem yecid fe sıyâmü selâseti eyyâm. zâlike keffâratü eymâniküm izâ haleftüm. vahfezû eymâneküm. kezâlike yübeyyinüllâhü leküm âyâtihî lealleküm teşkürûn (89)

وَإِذَا سَمِعُوا مَآ أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ
مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّٰهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَآءَنَا
مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّٰلِحِينَ
﴿٨٤﴾ فَأَثَٰبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَٰتِ مَآ أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا۟
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَٰلًا
طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ
اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِىٓ أَيْمَٰنِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ الْأَيْمَٰنَ
فَكَفَّٰرَتُهُۥٓ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَٰكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلَٰثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ أَيْمَٰنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوٓا۟
أَيْمَٰنَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

83. Peygambere indirileni dinledikleri zaman da gözlerini görürsün ki, farkına vardıkları gerçekten dolayı yaşlar dolup boşanarak "Ey Rabbimiz! İnandık, iman ettik. Şimdi sen bizi şehadet getirenlerle birlikte yaz." derler.

84. "Rabbimizin bizi salihler topluluğunun arasına katmasını umup dururken niçin Allah'a ve bize hak olarak gelen gerçeğe iman etmeyelim?"

85. Böyle demeleri sebebiyle Allah onları altlarından ırmaklar akan cennetlerle mükâfatlandırmıştır. Orada ebedî olarak kalacaklardır. İyi hareket edenlerin karşılığı, mükafaatları işte budur.

86. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar hep cehennem ehlidirler.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı nimetlerin temizlerini kendinize haram kılmayın. Aşırı da gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

88. Hem Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden helal ve temiz olarak yiyin. Hem de kendisine inandığınız Allah'tan korkun.

89. Allah sizi, kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerinizden dolayı hesaba çekmez. Fakat bile bile yaptığınız yeminlerinizden dolayı hesaba çeker. Bozulan yeminin keffareti ailenize yedirdiğinizin orta derecesinden on fakiri doyurmak veya giydirmek veya bir köle azad etmektir. Bunlara gücü yetmeyen üç gün oruç tutar. İşte, yemin ettiğiniz zaman yeminlerinizin keffareti bu. Bununla beraber yeminlerinizi bozmaktan sakının. İşte Allah size ayetlerini ki böyle açıklıyor ki, şükredesiniz.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَامُ
رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا
يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ
﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوا وَّآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوا وَّآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوا وَّأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنتُمْ حُرُمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ
بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ
أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ
وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أُحِلَّ لَكُمْ

Yâ eyyühellezîne âmenû innemel hamru ve meysiru vel ensâbü vel ezlâmü ricsüm min ameliş şeytâni fectenibûhü lealleküm tüflihûn (90) İnnemâ yürîdüş şeytânü ey yûkıa beynekümül adâvete vel bağdâe fil hamri vel meysiri ve yesuddeküm an zikrillâhi ve anis salâh. fe hel entüm müntehûn (91) Ve etıy'ullâhe ve etıy'ur rasûle vahzerû. fe in tevelleytüm fa'lemû ennemâ alâ rasûlinel belâğul mübîn (92) Leyse alellezîne âmenû ve amilus sâlihâti cünâhun fîmâ taımû izâ mettekav ve âmenû ve amilus sâlihâti sümmettekav ve âmenû sümmettekav ve ahsenû. vallâhü **yühıbbül muhsinîn (93) Yâ eyyühellezîne âmenû le yeblüvennekümüllâhü bi şey'im mines saydi tenâlühû eydîküm ve rimâhuküm li ya'lem**allâhü **mey yehâfühû bil ğayb. fe menı'tedâ ba'de zâlike fe lehû azâbün elîm (94) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ taktülüs sayde ve entüm hurum. ve men katelehû minküm müteammiden fe cezâüm mislü mâ katele minen neami yahkümü bihî zevâ adlim minküm hedyem bâliğal ka'beti ev keffâratün taâmü mesâkîne ev adlü zâlike sıyâmel li yezûka vebâle emrih. afa**llâhü **ammâ selef. ve men âde fe yentekımüllâhü minh.** vallâhü **azîzün züntikâm (95)**

90. Ey îmân edenler! İçki, kumar, putlar, fal ve şans okları hep şeytan işi pislik şeylerdir. Onun için, siz ondan kaçının ki, kurtuluşa eresiniz.

91. İçki ile kumarda Şeytan, sırf aranıza düşmanlık ve kin düşürmeyi ve sizi Allah'ı anmaktan ve namaz kılmaktan alıkoymayı ister. Artık vazgeçiyorsunuz değil mi?

92. Allah'ı dinleyin, peygamberi dinleyin de sakının. Eğer yüz çevirirseniz biliniz ki Rasûlümüze düşen sadece açık bir tebliğden ibarettir.

93. İman edip salih amel işleyenler, Allah'tan hakkıyle sakınıp iman ettikleri ve iyi işler yaptıkları, sonra yine hakkıyle sakınıp iman ettikleri, sonra da hakkıyle sakınıp yaptıklarını, ellerinden geldiğince güzel yaptıkları takdirde (haram kılınmadan önce) tattıklarından dolayı günah yoktur. Allah iyilik ve güzellik yapanları sever.

94. Ey iman edenler! Allah, kendisini görmeksizin zâtından korkanları meydana çıkarmak için, (ihramda iken) sizleri av gibi bir şeyle imtihan eder; (öyle ki, bol olan bu av hayvanlarına) isterseniz elleriniz de yetişebilecek, mızraklarınız da. Kim bundan sonra hududu aşıp av yaparsa, işte ona acıklı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! Sizler ihramda iken av (hayvanın)ı öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse Kabe'ye varacak bir kurbanlık olmak üzere öldürdüğü hayvanın misli (dengi) bir ceza vardır ki, buna aranızdan adalet sahibi iki kişi hükmeder. Veya bir keffaret vardır ki, ya o nisbette fakirleri doyurmak, yahut ona denk oruç tutmaktır. Ta ki bu şekilde yaptığının vebalini tatsın. Allah geçmişi affetti. Fakat kim bir daha yaparsa Allah onun intikamını alacak. Allah, azizdir, intikam sahibidir.

Ühılle leküm saydül bahri ve taâmühû metâal leküm ve lis seyyârah. ve hurrime aleyküm saydül berri mâ dümtüm hurumâ. vettekullâhellezî ileyhi tuhşerûn (96) Cealallâhül ka'betel beytel harâme kıyâmel lin nâsi veş şehral harâme vel hedye vel kalâid. zâlike li ta'lemû ennallâhe ya'lemü mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı ve ennallâhe bi külli şey'in alîm (97) I'lemû ennallâhe şedîdül ıkâbi ve ennallâhe ğafûrur rahıym (98) Mâ aler rasûli illel belâğ. vallâhü ya'lemü mâ tübdûne ve mâ tektümûn (99) Kul lâ yestevil habîsü vet tayyibü ve lev a'cebeke kesratül habîs. fettekullâhe yâ ülil elbâbi lealleküm tüflihûn (100) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tes'elû an eşyâe in tübde leküm tesü'küm. ve in tes'elû anhâ hıyne yünezzelül kur'ânü tübde leküm. afallâhü anhâ. vallâhü ğafûrun halîm (101) Kad seelehâ kavmüm min kabliküm sümme asbehû bihâ kâfirîn (102) Mâ cealallâhü mim behıyrativ ve lâ sâibetiv ve lâ vesıyletiv ve lâ hâmiv ve lâkinnellezîne keferû yefterûne alallâhil kezib. ve ekseruhüm lâ ya'kılûn (103)

١٢٥

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَامًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُل لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبْدَ لَكُمْ
تَسُؤْكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ
عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن
قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِن بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. Deniz avı ve onu yemek size helal kılındı ki, size ve yolculara bir geçim olsun. Kara avı ise, ihramda bulunduğunuz sürece üzerinize haram kılındı. Hep, huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

97. Allah, Ka'be'yi, o Beyti Haram'ı, insanlar için bir hayat kaynağı yaptı. Haram olan ayları (hac aylarını) da, gerdanlıksız ve gerdanlıklı kurbanlıkları da... Bütün bunlar, şunu bilmeniz içindir ki, Allah göklerdekini ve yerdekini bilir. Ve muhakkak ki Allah her şeyi bilir.

98. Bilmiş olunuz ki Allah'ın, gerçekten azâbı çok şiddetlidir.Ve yine Allah'ın bağışlaması, esirgemesi sınırsızdır.

99. Peygamberin üzerine düşen sadece bir tebliğdir. Açıkladığınızın ve gizlediğinizin hepsini bilecek olan ise ancak Allah'tır.

100. De ki: "Pis ve kötü olan bir şey ile temiz olan bir şey (haram ile helal) bir olmaz, pis ve kötünün (haram olanın) çokluğu senin hoşuna gitse de." O halde, ey özü temiz ve düşünen beyni olanlar! (Pis ve kötü şey hakkında) Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

101. Ey îmân edenler! Açıklandığı zaman hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kur'an indirilmekteyken sorarsanız onlar size açıklanır. Allah onları şimdilik affetti. Allah çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır.

102. Muhakkak ki öyle meseleleri sizden önce bir kavim sordu da, sonra o yüzden kâfir oldular.

103. Ne "Bahîra", ne "Sâibe", ne "Vasîle", ne "Ham" diye bir şeyi Allah meşru kılmadı. Fakat inkâr etmekte olan kimseler, Allah adına yalan söyleyerek ona iftira ediyorlar. Çoklarının da aklı ermez.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُم
مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِن بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ
إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ
اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا
فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِن شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا
إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ
وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ

Ve izâ kıyle lehüm teâlev ilâ mâ enzelallâhü ve iler rasûli kâlû hasbünâ mâ vecednâ aleyhi âbâenâ. e ve lev kâne âbâühüm lâ ya'lemûne şey'ev ve lâ yehtedûn (104) Yâ eyyühellezîne âmenû aleyküm enfüseküm. lâ yedurruküm men dalle izehtedeytüm. ilallâhi merciuküm cemîan fe yünebbiüküm bi mâ küntüm ta'melûn (105) Yâ eyyühellezîne âmenû şehâdetü beyniküm izâ hadara ahadekümül mevtü hıynel vesıyyetisnâni zevâ adlim minküm ev âharâni min ğayriküm in entüm darabtüm fil ardı fe esâbetküm müsıybetül mevt. tahbisûnehümâ mim ba'dis salâti fe yuksimâni billâhi inirtebtüm lâ neşterî bihî semenev ve lev kâne zâ kurbâ ve lâ nektümü şehâdetallâhi innâ izel le minel âsimîn (106) Fe in 'usira alâ ennehümestehakkâ ismen fe âharâni yekûmâni mekâmehümâ minellezînestehakka aleyhimül evleyâni fe yuksimâni billâhi le şehâdetünâ ehakku min şehâdetihimâ ve ma'tedeynâ innâ izel le minez zâlimîn (107) Zâlike ednâ ey ye'tû biş şehâdeti alâ vechihâ ev yehâfû en türadde eymânüm ba'de eymânihim. vettekullâhe vesmeû. vallâhü lâ yehdil kavmel fâsıkıyn (108)

104. Bunlara "Gelin Allah'ın indirdiği hükümlere ve peygambere" denildiği zaman da "Bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyler yeter" diyorlar. Ya, ataları bir şey bilmez ve doğru yola gitmezlerse de mi?

105. Ey îmân edenler! Sizler kendinizi düzeltmeye bakın. Siz, doğru gittikten sonra, diğer taraftan sapanlar size bir zarar veremez. Hepinizin varacağı, sonunda Allah'tır. O zaman haber verecek O, size neler yaptıklarınızı bildirecektir.

106. Ey iman edenler! İçinizden birine ölüm (emareleri) geldiği zaman, vasiyet sırasında aranızdaki şahitliğin hükmü, kendi içinizden iki adaletli şahit, yahut yolculuğa çıkmış iseniz, ölüm (emareleri de) size gelip çatmışsa, sizden olmayan diğer iki şahit tutmaktır. Eğer (bunlardan) şüpheye düşerseniz, namazdan sonra onları tutarsınız. Onlar da Allah'a şöyle yemin ederler: "Allah'a yemin olsun ki, yakınlarımız olsa da, yeminlerimizi hiçbir bedele karşılık değişmeyiz. Allah'ın şahitliğini gizlemeyiz de. Biz o takdirde, şüphesiz günaha girmiş oluruz."

107. Eğer o iki şahidin bir günah işlediği anlaşılırsa, o zaman en iyisi, bu ikisinin yerine bunların aleyhlerinde bulundukları karşı taraftan diğer iki kişi onların yerine geçerler. Şöyle yemin ederler: "Allah'a yemin olsun ki, bizim şahitliğimiz, onların şâhitliğinden daha doğrudur. Haksızlık da yapmadık. Şüphesiz ki o zaman zalimlerden oluruz."

108. İşte bu (yeminin mirasçılara bırakılması), şâhitliği olduğu gibi yerine getirmelerine veya yeminlerinden sonra yeminlerinin reddedilmesinden korkmalarına en yakın bir çaredir. Allah'tan korkun ve iyi dinleyin. Çünkü Allah, fâsıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

Yevme yecmeullâhür rusüle fe yekûlü mâ zâ ücibtüm. kâlû lâ ılme lenâ. inneke ente allâmül ğuyûb (109) İz kâlallâhü yâ ısysebne meryemezkür nı'metî aleyke ve alâ vâlidetik. iz eyyedtüke bi rûhıl kudüsi tükellimün nâse fil mehdi ve kehlâ. ve iz allemtükel kitâbe vel hıkmete vet tevrâte vel incîl. ve iz tahlüku minet tıyni ke hey'etit tayri bi iznî fe tenfühu fîhâ fe tekûnü tayram bi iznî ve tübriül ekmehe vel ebrasa bi iznî. ve iz tuhricül mevtâ bi iznî. ve iz kefeftü benî isrâîle anke iz ci'tehüm bil beyyinâti fe kâlellezîne keferû minhüm in hâzâ illâ sıhrum mübîn (110) Ve iz evhaytü ilel havâriyyîne en âminû bî ve bi rasûlî. kâlû âmennâ veşhed bi ennenâ müslimûn (111) İz kâlel havâriyyûne yâ ısysebne meryeme hel yestetıy'u rabbüke ey yünezzile aleynâ mâidetem mines semâ'. kâlettekullâhe in küntüm mü'minîn (112) Kâlû nürîdü en ne'küle minhâ ve tatmeinne kulûbünâ ve na'leme en kad sadaktenâ ve nekûne aleyhâ mineş şâhidîn (113)

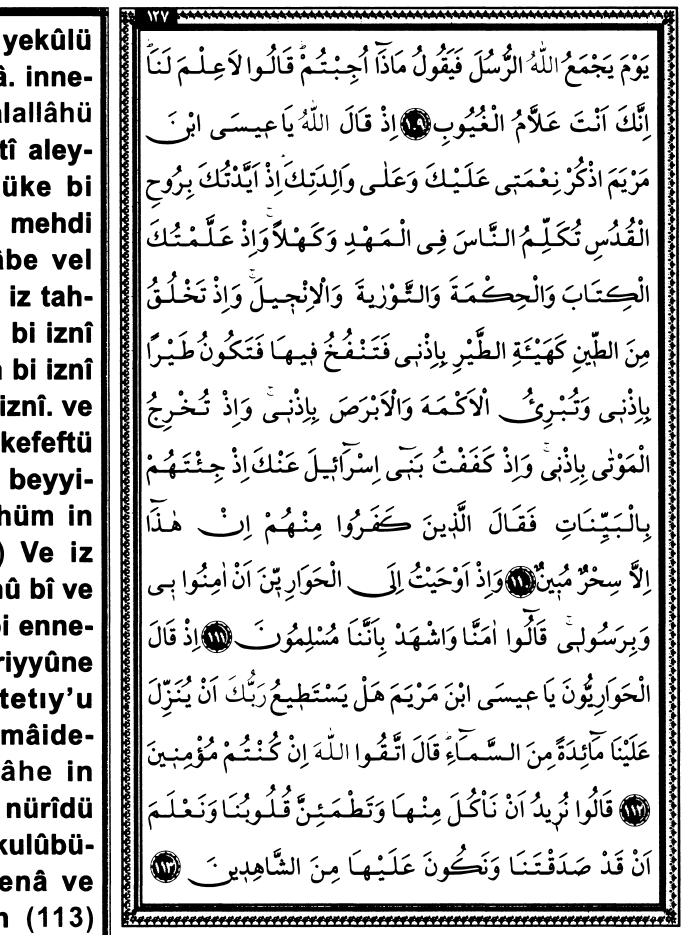

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۖ
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۖ وَاِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي ۖ وَاِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتٰى بِاِذْنِي ۖ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَآئِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ
اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّينَ اَنْ اٰمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي ۖ قَالُوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ
عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

109. O gün ki Allah bütün peygamberleri (kıyamet günü) toplayacak da (ümmetinizi davet ettiğinizde): "Size ne cevap verildi?" buyuracak. (Onlar) "Bizim bilgimiz yok. Sensin gaybleri en iyi bilen, Sen." diyecekler.

110. O gün Allah şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu Îsa! sana ve annene olan nimetimi düşün. Hani, seni Ruhül Kudüs (Cebrail) ile kuvvetlendirdim. İnsanlarla konuşuyordun. Hem beşikte, hem yetişkinken. Ve hani, sana okuma yazma, hikmet, Tevrat ve İncil'i öğrettim. Ve hani, benim iznimle çamurdan bir kuş şeklinin benzerini tasarlıyordun, içine üflüyordun da, benim iznimle bir kuş oluveriyordu. Hem, anadan doğma körü ve alacalıyı benim iznimle iyi ediyordun. Ve hani ölüleri benim iznimle hayata kavuşturuyordun. Ve hani, İsrailoğulları'na âyetlerle geldiğin ve onlardan inkâr edenlerin: "Bu ancak apaçık bir sihirdir" dedikleri zaman seni, onlardan korumuştum.

111. Ve hani: "Bana ve rasûlüme iman edin" diye Havarîlere ilham etmiştim. "İman ettik. Şüphesiz ki Müslümanlardan olduğumuza şahit ol" demişlerdi.

112. Bir zamanlar da o Havarîler: "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da "iman etmiş kimselerden iseniz Allah'tan korkup sakının" cevabını vermişti.

113. "Biz İstiyoruz ki, ondan yiyelim, kalplerimiz mutmaîn olsun da, senin bize doğru söylediğini bilelim. Ve ona şâhitlik edenlerden olalım." dediler.

١٧٨

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ
إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي
بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ
فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

سُورَةُ

Kâle ıysebnü meryemallâhümme rabbenâ enzil aleynâ mâidetem mines semâi tekûnü lenâ ıydel li evvelinâ ve âhırinâ ve âyetem mink. verzuknâ ve ente hayrur râzikıyn (114) Kâlallâhü innî münezzilühâ aleyküm. femey yekfur ba'dü minküm fe innî üazzibühû azâbel lâ üazzibühû ehadem minel âlemîn (115) Ve iz kâlallâhü yâ ıysebne meryeme e ente kulte lin nâsittehızûnî ve ümmiye ilâheyni min dûnillâh. kâle sübhâneke mâ yekûnü lî en ekûle mâ leyse lî bi hakk. in küntü kultühû fe kad alimteh. ta'lemü mâ fî nefsî ve lâ a'lemü mâ fî nefsik. inneke ente allâmül ğuyûb (116) Mâ kultü lehüm illâ mâ emartenî bihî enı'büdüllâhe rabbî ve rabbeküm. ve küntü aleyhim şehîdem mâ dümtü fîhim. felemmâ teveffeytenî künte enter rakıybe aleyhim. ve ente alâ külli şey'in şehîd (117) İn tüazzibhüm fe innehüm ıbâdük. ve in tağfir lehüm fe inneke entel azîzül hakîm (118) Kâlallâhü hâzâ yevmü yenfeus sâdıkıyne sıdkuhüm. lehüm cennâtün tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. radıyallâhü anhüm ve radû anh. zâlikel fevzül azıym (119) Lillâhi mülküs semâvâti vel ardı ve mâ fîhinn. ve hüve alâ külli şey'in kadîr (120)

114. Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı: "Ey Allah'ım, ey bizim yegâne Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, bizim için hem öncemiz, hem de sonramız için bir bayram ve kudretinden bir ayet (mucize) olsun. Ve bizleri rızıklandır ki, Sen rızık verenlerin en hayırlısısın."

115. Allah buyurdu ki: "Ben onu sizlere elbette indiririm. Fakat ondan sonra içinizden her kim inkar ederse, artık onu âlemimden hiç birine yapmayacağım bir azap ile azaplandırırım."

116. Hem Allah: "Ey Meryem oğlu İsâ, insanlara Allahı bırakıb da beni ve anamı iki tanrı edininiz diyen sen misin" buyurduğu zaman o, "Hâşâ! Münezzeh, Sübhansın Ya Rabb! Benim için gerçek olmayan bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer söylediysem, elbette ki bildiğin şeydir. Sen benim nefsimdekini bilirsin. Ben ise, Senin zâtındakini bilmem. Şüphesiz ki Sen, gaybleri en iyi bilensin." der.

117. "Sen bana neyi emrettiysen, ben onlara ancak onu söyledim. "Hep, Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin" dedim ve içlerinde bulunduğum sürece üzerlerine şâhittim. Ne zaman ki, beni içlerinden aldın, üzerlerinde gözetleyici ancak Sen kaldın ve zaten Sen her şeye şâhitsin."

118. "Eğer onlara azab edersen şüphesiz ki, senin kullarındır ve eğer kendilerini bağışlarsan yine şüphe yok ki, Sen Azîz, Hakîm'sin."

119. Allah buyuruyor ki: "Bu, işte sadıklara sadâkatlerinin fayda vereceği gündür. Onlara, içinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler var. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş budur."

120. Bütün o göklerin, yerin ve onlarda olan herşeyin mülkü (hükümranlığı) Allah'ındır. O, herşeye daima gücü yetendir.

EN'ÂM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elhamdü lillâhillezî halekas semâvâti vel arda ve cealez zulümâti ven nûr. sümmellezîne keferû bi rabbihim **ya'dilûn (1) Hüvellezî halekaküm min tıynin sümme kadâ ecelâ. ve ecelüm müsemmen ındehû sümme entüm temterûn (2) Ve hüvallâhü fis semâvâti ve fil ard. ya'lemü sirraküm ve cehraküm ve ya'lemü mâ teksibûn (3) Ve mâ te'tîhim min âyetim min âyâti** rabbihim **illâ kânû anhâ mu'ridıyn (4) Fe kad kezzebû bil hakkı lemmâ câehüm. fe sevfe ye'tîhim embâü mâ kânû bihî yestehziûn (5) E lem yerav kem ehleknâ min kablihim min karnim mekkennâhüm fil ardı mâ lem nümekkil leküm ve erselnes semâe aleyhim midrârâv ve cealnel enhâra tecrî min tahtihim fe ehleknâhüm bi zünûbihim ve enşe'nâ mim ba'dihim karnen âharîn (6) Ve lev nezzelnâ aleyke kitâben fî kırtâsin fe lemesûhü bi eydîhim le kâlellezîne keferû in hâzâ illâ sıhrum mübîn (7) Ve kâlû levlâ ünzile aleyhi melek. ve lev enzelnâ melekel lekudıyel emru sümme lâ yünzarûn (8)**

سُورَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
ثُمَّ قَضٰى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ
فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾
وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ
﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ
لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ﴿٦﴾
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ
مَلَكٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

6. SÛRE
EN'ÂM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 165 ayettir.

Rahmân ve Rahîmolan Allah'ın ismiyle

1. Hamd, O Allah'ın hakkıdır ki, gökleri ve yeri yarattı. Karanlıkları ve nûru yarattı. Sonra da Hakk'ı tanımayanlar, hâlâ putları, kendilerini yaratana denk tutuyorlar.

2. O, sizi bir çamurdan yaratan, sonra bir ecel (ölüm zamanını) takdir edendir. Bir de Allah'ın katında takdir edilen (belirlenen) bir ecel (kıyamet vakti) vardır. Sonra da siz, (ey kâfirler dirileceğinize) daha şüphe ediyorsunuz!

3. Halbuki O, göklerde de, yer de de (ibadete layık olan) Allah'tır. Sizin içinizi de bilir, dışınızı da. Daha ne kazanacaksınız, onu da bilir.

4. Böyle iken, onlara Rabbinin âyetlerinden herhangi bir âyet gelmiyor ki, mutlaka ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

5. İşte, en belirgin hak onlara geldiği zaman da kendilerine, "Yalan!" dediler. Fakat yakında onlara ne ile alay etmekte olduklarının haberleri gelecektir.

6. Görmediler mi, onlardan önce kaç nesil helâk ettik? Bu yerde, onlara size vermediğimizi vermiştik. Ve üzerlerine gökyüzünü bol bol salıvermiştik. Irmakları ayaklarının altlarından akar hale getirmiştik. Öyleyken onları günahlarıyla helak ettik de, arkalarından başka nesiller yarattık.

7. Sana kâğıt üzerinde yazılmış olarak bir kitap indirsek, onu elleriyle yoklasalar, kuşkusuz o küfürlerinde inat edenler yine diyeceklerdi ki "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değil."

8. "Bir de, Şunun üzerine bir melek indirilse de görsek ya!" diyorlar. Eğer böyle bir melek indirseydik, kesin olarak iş bitirilmiş olur, kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَّا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا
فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِّلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ
أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ
قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

قُلْ أَيُّ

Ve lev cealnâhü melekel le cealnâhü racülev ve lelebesnâ aleyhim mâ yelbisûn (9) Ve le kadistühzie bi rusülim min kablike fe hâka billezîne sehirû minhüm mâ kânû bihî yestehziûn (10) Kul sîrû fil ardı sümmenzurû keyfe kâne âkıbetül mükezzibîn (11) Kul li mem mâ fis semâvâti vel ard. kul lillâh. ketebe alâ nefsihir rahmeh. le yecmeanneküm ilâ yevmil kıyâmeti lâ raybe fîh. ellezîne hasirû enfüsehüm fe hüm lâ yü'minûn (12) Ve lehû mâ sekene fil leyli ven nehâr. ve hüves semîul alîm (13) Kul e ğayrallâhi ettehızü veliyyen fâtıris semâvâti vel ardı ve hüve yut'ımü ve lâ yüt'am. kul innî ümirtü en ekûne evvele men esleme ve lâ tekûnenne minel müşrikîn (14) Kul innî ehâfü in asaytü rabbî azâbe yevmin azıym (15) Mey yusraf anhü yevmeizin fe kad rahımeh. ve zâlikel fevzül mübîn (16) Ve iy yemseskallâhü bi durrin fe lâ kâşife lehû illâ hû. ve iy yemseske bi hayrin fe hüve alâ külli şey'in kadîr (17) Ve hüvel kâhiru fevka ıbâdih. ve hüvel hakîmül habîr (18)

9. Eğer, peygamberi bir melek yapsaydık, yine onu bir erkek (suretinde bir melek) yapacaktık ve düşmekte bulundukları şüpheye onları yine düşürecektik.

10. Yemin olsun ki (Ya Muhammed!), senden önce gönderilen peygamberlerle de alay edildi. Fakat o alay ettikleri hakîkat, o maskaralık yapanları çepeçevre kuşatıverdi (de helak oldular).

11. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da, bakın o peygamberlere yalancı diyenlerin akıbeti nasıl olmuş?"

12. De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" (Cevap verilmezse) De ki: "Allah'ındır." O, rahmet etmeyi kendi nefsine yazmıştır. Sizi, varlığında asla şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Ama nefislerine yazık edenlerdir ki, onlar iman etmezler.

13. Halbuki gecede ve gündüzde barınan ne varsa O'nun. Ve işiten, bilen ancak O'dur.

14. De ki: "O göklerin ve yerin yaratan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim? Halbuki O besliyor da, kendisi beslenmekten münezzeh bulunuyor. De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma." (denildi.)

15. De ki: "Ben de Rabbime isyân edecek olursam, cidden büyük bir günün azabından korkarım."

16. Kim, kendisinden o gün azap giderilirse, işte onu rahmetiyle yargılamıştır. Ve işte, apaçık kurtuluş odur.

17. Eğer Allah sana bir keder verirse, onu yine kendisinden başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır dokunursa (bunu da geri alacak kimse yoktur.) İşte O, her şeye gücü yetendir.

18. Kullarının üstünde galip O'dur, Hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan O'dur.

Kul eyyü şey'in ekberu şehâdeh. kulillâhü şehîdüm beynî ve beyneküm ve ûhıye ileyye hâzel kur'ânü li ünziraküm bihî ve mem belağ. e inneküm le teşhedûne enne meallâhi âliheten uhrâ. kul lâ eşhed. kul innemâ hüve ilâhüv vâhıdüv ve innenî berîüm mimmâ tüşrikûn (19) Ellezîne âteynâhümül kitâbe ya'rifûnehû kemâ ya'rifûne ebnâehüm. ellezîne hasirû enfüsehüm fe hüm lâ yü'minûn (20) Ve men azlemü mimmenifterâ alallâhi keziben ev kezzebe bi âyâtih. innehû lâ yüflihuz zâlimûn (21) Ve yevme nahşüruhüm cemîan sümme nekûlü lillezîne eşrakû eyne şürakâükümüllezîne küntüm tez'umûn (22) Sümme lem tekün fitnetühüm illâ en kâlû vallâhi rabbinâ ma künnâ müşrikîn (23) Ünzur keyfe kezebû alâ enfüsihim ve dalle anhüm mâ kânû yefterûn (24) Ve minhüm mey yestemiu ileyk. ve cealnâ alâ kulûbihim ekinneten ey yefkahûhü ve fî âzânihim vakrâ. ve iy yerav külle âyetil lâ yü'minû bihâ. hattâ izâ câûke yücâdilûneke yekûllüllezîne keferû in hâzâ illâ esâtıyrul evvelîn (25) Ve hüm yenhevne anhü ve yen'evne anh. ve iy yühlikûne illâ enfüsehüm ve mâ yeş'urûn (26) Ve lev terâ iz vükıfû alen nâri fe kâlû yâ leytenâ nüraddü ve lâ nükezzibe bi âyâti rabbinâ ve nekûne minel mü'minîn (27)

١٣٦

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِیْدٌۢ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ وَاُوْحِیَ اِلَیَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ
اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰی قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا
تُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹﴾ اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ
اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی
عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَیَوْمَ
نَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ اَشْرَكُوْۤا اَیْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِیْنَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِیْنَ ﴿۲۳﴾ اُنْظُرْ كَیْفَ كَذَبُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
یَفْتَرُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ یَّسْتَمِعُ اِلَیْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً
اَنْ یَّفْقَهُوْهُ وَفِیْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ یَّرَوْا كُلَّ اٰیَةٍ لَّا یُؤْمِنُوْا بِهَا حَتّٰۤی
اِذَا جَآءُوْكَ یُجَادِلُوْنَكَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِیْرُ
الْاَوَّلِیْنَ ﴿۲۵﴾ وَهُمْ یَنْهَوْنَ عَنْهُ وَیَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ یُّهْلِكُوْنَ اِلَّاۤ
اَنْفُسَهُمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ تَرٰۤی اِذْ وُقِفُوْا عَلَی النَّارِ فَقَالُوْا
یٰلَیْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰیٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۷﴾

19. De ki: "Hangi şey şahitlik bakımından daha büyüktür?" De ki: "Allah, benimle sizin aranızda şahittir ve bana bu Kur'ân vahyolundu ki, onunla hem sizi, hem de sizden sonra kendisine ulaşan herkesi uyarayım. Ya siz, Allah'la beraber başka ilâhlar olduğuna gerçekten şahitlik eder misiniz?" De ki: "Ben şahitlik etmem". De ki: "Hakîkat ancak şudur: O, ancak ve ancak bir tek ilâhtır ve gerçekten ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzağım".

20. Kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin âlimleri, o peygamberi kendi oğullarını bilir gibi bilirler. Kendilerine yazık edenler var ya! İşte onlar iman etmezler.

21. Allah'a iftira atarak yalan uyduran veya O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki, zalimler kurtuluşa eremezler.

22. Hele, hepsini mahşerde toplayacağımız, sonra da o Allah'a ortak koşanlara: "Hani nerede o Allah'a ortak saydığınız ortaklarınız?" diyeceğimiz günü hatırla.

23. Sonra başka çare bulamayacaklar, sadece şöyle diyecekler: "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, vallahi bizler Allah'a müşrik değildik."

24. Bak, vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler! O uydurdukları putlar da kendilerinden nasıl da kaybolup gitti.

25. İçlerinden kimi de var ki, seni Kur'an okurken dinlerler. Fakat Biz, kalplerine onu zevkiyle anlamalarına engel kabuklar geçirmişizdir. Kulaklarında da bir ağırlık vardır. Bütün mucizeleri görseler de iman etmezler. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışırlar. Ve o kâfirler: "Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.

26. Öbürleri ise, hem ona yaklaşmaktan yasaklarlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar ve bu sûretle yalnızca nefislerini helak ederler de farkına varmazlar.

27. Ateşin karşısında durdurulup: "Ah! Ne olurdu geri döndürülsek de Rabbimizin ayetlerini inkar etmeyip, mü'minlerden olsak!" dediklerini bir görsen!

١٣٢

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ
أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ
أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ
كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ
أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ
أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾
إِنَّمَا

Bel bedâ lehüm mâ kânû yuhfûne min kabl. ve lev ruddû le âdû limâ nühû anhü ve innehüm le kâzibûn (28) Ve kâlû in hiye illâ hayâtüned dünyâ ve mâ nahnü bi meb'ûsîn (29) Ve lev terâ iz vükıfû alâ rabbihim. kâle e leyse hâzâ bil hakk. kâlû belâ ve rabbinâ. kâle fe zûkul azâbe bimâ küntüm tekfürûn (30) Kad hasirallezîne kezzebû bi likâillâh. hattâ izâ câethümüs sâatü bağteten kâlû yâ hasratenâ alâ mâ ferratnâ fîhâ ve hüm yahmilûne evzârahüm alâ zuhûrihim. elâ sâe mâ yezirûn (31) Ve mel hayâtüd dünyâ illâ leıbüv ve lehv. ve leddârul âhıratü hayrul lillezîne yettekûn. e fe lâ ta'kılûn (32) Kad na'lemü innehû le yahzünükellezî yekûlûne fe innehüm lâ yükezzibûneke ve lâkinnez zâlimîne bi âyâtillâhi yechadûn (33) Ve lekad küzzibet rusülüm min kablike fe saberû alâ mâ küzzibû ve ûzû hattâ etâhüm nasrunâ. ve lâ mübeddile li kelimâtillâh. ve lekad câeke min nebeil mürselîn (34) Ve in kâne kebüra aleyke ı'râduhüm fe inisteta'te en tebteğıye nefekan fil ardı ev süllemen fis semâi fe te'tiyehüm biâyeh. ve lev şâallâhü le cemeahüm alel hüdâ fe lâ tekûnenne minel câhilîn (35)

28. Hayır! Önceden gizleyip durdukları karşılarına çıktı da ondan. Yoksa, geri çevrilseler, mutlaka o yasaklandıkları kötülüğe yine döneceklerdi. Şüphesiz ki onlar yalancılardır.

29. Yine dönüp "Hayat, ancak dünya hayatımızdan ibâret. Biz bir daha diriltilecek değiliz" diyecekler.

30. Hem görsen onları! Rabbinin huzuruna durdukları zaman: "Nasıl? Şu gördüğümüz hak değil miymiş?" diyecek. Onlar da: "Evet! Rabbimizin hakkı için" diyecekler. O halde buyuracak: "Tadın azâbı! İnkâr etmenizin cezası!"

31. Muhakkak ki hüsran içerisinde kaldı o, Allah'ın karşısına çıkacaklarını inkâr eden kimseler ki, nihâyet saat (kıyamet) gelip ansızın kendilerini bastırıverince: "Eyvah! Hayatta yaptığımız kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize" derler. O an ki, bütün günahlarını sırtlarına yüklenmiş götürüyorlardır. Bak ki, ne kötü yükler götürüyorlar.

32. Dünya hayatı bir oyundan, bir oyalanmadan başka nedir? Elbette âhiret yurdu korkup sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33. Yemin olsun ki, söyledikleri laf seni cidden incitiyor. Bununla beraber onların yalancı dedikleri sen değilsin. Fakat zâlimler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

34. Yemin olsun ki, senden önce gönderilen peygamberler yalanlanmıştı. Yalanlanma ve eziyet görmelerine karşılık sabrettiler. Sonunda kendilerine yardımımız geldi. Öyle ya! Allah'ın sözlerini değiştirecek hiçbir kimse yoktur. Şüphesiz ki sana, peygamberlerin haberlerinden bir kısmı gelmiştir.

35. Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geldiyse, haydi gücün yetiyorsa yerin içine (inebileceğin) bir delik, ya da göğe (çıkabileceğin) bir merdiven ara ki onlara bir mucize getiresin! Allah dilemiş olsaydı, elbette onları hidâyet üzere toplardı. O halde sakın câhillerden olma.

İnnemâ yestecîbüllezîne yesmeûn. vel mevtâ yeb'asühümüllâhü sümme ileyhi yürceûn (36) Ve kâlû levlâ nüzzile aleyhi âyetüm mir rabbih. kul innallâhe kâdirun alâ ey yünezzile âyetev ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (37) Ve mâ min dâbbetin fil ardı ve lâ tâiriy yetıyru bi cenâhayhi illâ ümemün emsâlüküm. mâ ferratnâ fil kitâbi min şey'in sümme ilâ rabbihim yuhşerûn (38) Vellezîne kezzebû bi âyâtinâ summüv ve bükmün fiz zulümât. mey yeşeillâhü yudlilh. ve mey yeşe' yec'alhü alâ sırâtım müstekıym (39) Kul eraeyteküm in etâküm azâbüllâhi ev etetkümüs sâatü e ğayrallâhi ted'ûn. in küntüm sâdikıyn (40) Bel iyyâhü ted'ûne fe yekşifü mâ ted'ûne ileyhi in şâe ve tensevne mâ tüşrikûn (41) Ve le kad erselnâ ilâ ümemim min kablike fe ehaznâhüm bil be'sâi ved darrâi leallehüm yetedarraûn (42) Fe levlâ iz câehüm be'sünâ tedarraû ve lâkin kaset kulûbühüm ve zeyyene lehümüş şeytânü mâ kânû ya'melûn (43) Felemmâ nesû mâ zükkirû bihî fetahnâ aleyhim ebvâbe külli şey'. hattâ izâ ferihû bimâ ûtû ehaznâhüm bağteten fe izâ hüm müblisûn (44)

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِن
دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ
مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ مَن يَشَإِ اللَّهُ
يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ
إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۖ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا
فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. Sadece işitenler davete icâbet eder. Ölülere gelince onları Allah diriltir. Sonra hepsi O'nun huzuruna çıkarılırlar.

37. Durmuşlar da: "O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" diyorlar. De ki: "Şüphesiz Allah öyle bir mucize indirmeye kadirdir." Fakat onların çoğu bilmezler.

38. Hem yerde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar. Biz kitapta hiçbir eksiklik yapmamışızdır. Sonra onlar Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

39. Âyetlerimizi yalanlayanlar, bir takım sağırlar ve dilsizlerdir, karanlıklar içindedirler. Kimi dilerse, Allah şaşırtır. Kimi de dilerse doğru bir yol üzerinde bulundurur.

40. De ki: "Kendinizi hiç düşündünüz mü, Allah'ın azabı size gelse veya kıyamet vakti gelse, Allah'tan başkasına mı dua edersiniz? Eğer sözünde doğru kimselerseniz cevap verin".

41. Doğrusu sadece O'na dua edersiniz de, dilerse o feryada geldiğiniz belâyı üzerinizden kaldırır ve o an siz o şirk koştuklarınızın hepsini unutursunuz.

42. Yemin olsun ki senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. Dinlemediler de, Bize yalvarsınlar diye onları darlık ve sıkıntı ile yakalayıp cezalandırdık.

43. Hiç olmazsa, onlara bu şekilde azabımız geldiği zaman, bari yalvarsaydılar. Fakat kalpleri katılaşmış. Şeytan da her ne yapıyorlarsa kendilerine süslü göstermişti.

44. Bu sebeple, ne zaman ki yapılan îkazları unuttular, üzerlerine nimet ve zevklerden her şeyin kapısını açtık. Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlikle tam ferahlandıkları sırada, onları ansızın yakaladık. Artık o anda, bütün ümitlerinden mahrum kaldılar.

١٣٤

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ
يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً
أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ
الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي
خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَكَذٰلِكَ

Fe kutıa dâbirul kavmillezîne zalemû. vel hamdü lillâhi rabbil âlemîn (45) Kul eraeytüm in ehazallâhü sem'aküm ve ebsâraküm ve hateme alâ kulûbiküm men ilâhün ğayrullâhi ye'tîküm bih. ünzur keyfe nüsarrifül âyâti sümme hüm yasdifûn (46) Kul eraeyteküm in etâküm azâbüllâhi bağteten ev cehraten hel yühlekü illel kavmüz zâlimûn (47) Ve mâ nürsilül mürselîne illâ mübeşşirîne ve münzirîn. fe men âmene ve asleha fe lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (48) Vellezîne kezzebû bi âyâtinâ yemessühümül azâbü bi mâ kânû yefsükûn (49) Kul lâ ekûlü leküm ındî hazâinüllâhi ve lâ a'lemül ğaybe ve lâ ekûlü leküm innî melek. in ettebiu illâ mâ yûhâ ileyy. kul hel yestevil a'mâ vel besıyr. e felâ tetefekkerûn (50) Ve enzir bihillezîne yehâfûne ey yuhşerû ilâ rabbihim leyse lehüm min dûnihî veliyyüv ve lâ şefîûl leallehüm yettekûn (51) Ve lâ tatrudillezîne yed'ûne rabbehüm bil ğadâti vel aşiyyi yürîdûne vecheh. mâ aleyke min hısâbihim min şey'iv ve mâ min hısâbike aleyhim min şey'in fe tatrudehüm fe tekûne minez zâlimîn (52)

45. Artık, o zulmedip duran toplumun kökü kesilmişti. Hamd olsun Allah'a! O, alemlerin Rabbi'dir!

46. (Mekkelilere) De ki: "Söyleyin bakalım! Eğer Allah sizin kulaklarınızı ve gözlerinizi alır (kör eder) da kalblerinize mühür vurursa, Allah'tan başka onları size getirecek kimdir?". Bak! Biz âyetlerimizi nasıl türlü türlü açıklıyoruz, sonra da onlar yüz çeviriyorlar?

47. De ki: "Söyler misiniz bana! Size Allah'ın azabı ansızın veya açıkça gelirse, zâlimler topluluğundan başkası mı helak olur?"

48. Biz o gönderilen peygamberleri ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olarak göndeririz. Onun için kim iman edip dürüstlük yolunu tutarsa, onlara korku yoktur ve mahzun da olmayacaklardır.

49. Âyetlerimizi yalanlayanlar, fasıklığı âdet edindikleri için kendilerine azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demem, gaybı da bilmem. Size "Ben meleğim" de demem. Ben ancak bana verilen vahye uyarım." De ki: "Kör, görenle bir olur mu? Artık, hiç düşünmez misiniz?"

51. Hem bununla, şunları korkut ki, Rabbinin huzurunda haşrolunmaktan korkarlar. Öyle ki, kendileri için O'nun huzurunda ne bir dost, ne de bir şefaatçi yok. Gerekir ki, onlar korunurlar.

52. Sırf Allah'ın rızasını dileyerek sabah akşam O'na dua edenleri yanından kovayım deme. Onların hesabından sana bir sorumluluk; senin hesabından da onlara herhangi bir sorumluluk yoktur ki bunları kovup da zalimlerden olasın!

Ve kezâlike fetennâ ba'dahüm bi ba'dıl li yekûlû e hâülâi mennallâhü aleyhim mim beyninâ. e leysallâhü bi a'leme biş şâkirîn (53) Ve izâ câekellezîne yü'minûne bi âyâtinâ fe kul selâmün aleyküm ketebe rabbüküm alâ nefsihir rahmete ennehû men amile minküm sûem bi cehâletin sümme tâbe mim ba'dihî ve asleha fe ennehû ğafûrur rahıym (54) Ve kezâlike nüfessılül âyâti ve li testebîne sebîlül mücrimîn (55) Kul innî nühîtü en a'büdellezîne ted'ûne min dûnillah. kul lâ ettebiu ehvâeküm kad daleltü izev ve mâ ene minel mühtedîn (56) Kul innî alâ beyyinetim mir rabbî ve kezzebtüm bih. mâ ındî mâ testa'cilûne bih. inil hukmü illâ lillâh. yekussul hakka ve hüve hayrul fâsılîn (57) Kul lev enne ındî mâ testa'cilûne bihî le kudıyel emru beynî ve beyneküm. vallâhü a'lemü biz zâlimîn (58) Ve ındehû mefâtihul ğaybi lâ ya'lemühâ illâ hû. ve ya'lemü mâ fil berri vel bahr. ve mâ teskutu miv verakatin illâ ya'lemühâ ve lâ habbetin fî zulümâtil ardı ve lâ ratbiv ve lâ yâbisin illâ fî kitâbim mübîn (59)

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا
جَآءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًا بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ اِنِّى
نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۗ قُلْ لَآ اَتَّبِعُ
اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
قُلْ اِنِّى عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّى وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ۗ مَا عِنْدِى
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ ۗ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۗ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ لَقُضِىَ
الْاَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهٗ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمٰتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

53. Böyle bazılarını bazısıyla fitneye de düşürmüşüzdür ki, şöyle desinler: "Şunlar mı, Allah'ın aramızda lütfuna lâyık gördüğü kimseler?" Allah şükreden kullarını daha iyi bilen değil midir?

54. Âyetlerimize îman edenler sana geldikleri zaman onlara de ki: "Selam olsun size! Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizden her kim bilmeyerek bir kötülük işleyip de sonra arkasından tevbe eder, kendini düzeltirse, muhakkak ki O, bağışlayan, esirgeyendir."

55. Daha böyle ayetlerimizi açıklayacağız. Hem, günahkarların yolu seçilsin diye.

56. De ki: "Ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza ibâdet etmekten yasaklandım." De ki: "Ben sizin heveslerinize uymam. (Eğer uyarsam) o zaman sapıtmış olur, doğru yolda gidenlerden olmamış olurum".

57. De ki: "Ben, Rabbimden apaçık bir delil üzereyim. Siz ise yalanladınız. Acele olarak istediğiniz azap benim elimde değil. Hüküm ancak Allah'ındır. O, hakkı anlatır. Hem O, doğru hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

58. De ki: "O, acele olarak istediğiniz benim elimde olsaydı, sizinle aramızda iş, çoktan bitirilmiş olurdu. Bununla beraber haksız olanları Allah daha iyi bilir."

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları ancak O bilir. Hem karada ve denizde ne varsa O bilir. Düşen yaprağı, yerin karanlıklarında olan daneyi, yaşı, kuruyu ancak O bilir. Ki, bunların hepsi apaçık bir kitap (olan Levhi Mahfuz)dadır.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ
يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حَفَظَةً حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهٗ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بَاْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾
وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ
مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ
فِٓي اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهٖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا

Ve hüvellezî yeteveffâküm bil leyli ve ya'lemü mâ cerahtüm bin nehâri sümme yeb'asüküm fîhi li yukdâ ecelüm müsemmâ. sümme ileyhi merciuküm sümme yünebbiüküm bi mâ küntüm ta'melûn (60) Ve hüvel kâhiru fevka ıbâdihî ve yürsilü aleyküm hafezah. hattâ izâ câe ehadekümül mevtü teveffethü rusülünâ ve hüm lâ yüferritûn (61) Sümme ruddû ilallâhi mevlâhümül hakk. elâ lehül hukmü ve hüve esraul hâsibîn (62) Kul mey yüneccîküm min zulümâtil berri vel bahri ted'ûnehû tedarruav ve hufyeh. le in encânâ min hâzihî le nekûnenne mineş şâkirîn (63) Kulillâhü yüneccîküm minhâ ve min külli kerbin sümme entüm tüşrikûn (64) Kul hüvel kâdiru alâ ey yeb'ase aleyküm azâbem min fevkıküm ev min tahti ercüliküm ev yelbiseküm şiyeav ve yüzîka ba'daküm be'se ba'd. ünzur keyfe nüsarrifül âyâti leallehüm yefkahûn (65) Ve kezzebe bihî kavmüke ve hüvel hakk. kul lestü aleyküm bi vekîl (66) Li külli nebeim müstekarruv ve sevfe ta'lemûn (67) Ve izâ raeytellezîne yehûdûne fî âyâtinâ fe a'rıd anhüm hattâ yehûdû fî hadîsin ğayrih. ve immâ yünsiyennekeş şeytânü fe lâ tak'ud ba'dez zikrâ meal kavmiz zâlimîn (68)

60. O, öyle bir (Allah)'tır, sizleri geceleyin ölü gibi uyutan, gündüzün de ne işlediğinizi bilen; sonra belirlenmiş ecel tamamlansın diye gündüzün sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra dönüşünüz yine O'nadır. Sonunda O, yaptıklarınızı size haber verecektir.

61. O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Üzerinize hareketlerinizi kaydeden bekçiler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz (görevli melekler) onun canını alırlar. Onlar vazifede kusur etmezler.

62. Sonra ruhları alınanlar, gerçek Mevlâlarına döndürülmüşlerdir. Uyanık olun! Hüküm ancak O'nundur ve O, hesap görenlerin en süratlisidir.

63. De ki: Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) sizi kim kurtarır ki? (O zaman) O'na gizli gizli yalvararak "Ahdimiz olsun ki, eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun şükredenlerden oluruz" diye dua edersiniz.

64. De ki: "Allah kurtarır sizi ondan ve her sıkıntıdan. Sonra da siz O'na yine ortak koşarsınız."

65. De ki: "O, size üstünüzden veya altınızdan bir azap salıvermeye veya birbirinize katıp bazınızın bazınızdan hıncını tattırmaya da gücü yeter. Bak! Âyetleri nasıl türlü türlü açıklıyoruz. Umulur ki, iyice anlarlar.

66. Bu böyle gerçek iken, kavmin bu (Kur'an)'a yalan dediler. De ki: "Ben sizin üzerinize vekil değilim".

67. "Her haberin belirli bir zamanı var. Artık ileride bilirsiniz."

68. Âyetlerimiz hakkında uygunsuzluğa dalanları gördüğün zaman da kendilerinden yüz çevir. Tâ ki başka bir söze dalsınlar. Eğer Şeytan bunu sana bir an unuttursa hatırına geldiği gibi hemen kalk, o zâlimler topluluğu ile beraber oturma.

Ve mâ alellezîne yettekûne min hısâbihim min şey'iv ve lâkin zikrâ leallehüm yettekûn (69) Ve zerillezînettehazû dînehüm leıbev ve lehvev ve ğarrathümümül hayâtüd dünyâ ve zekkir bihî en tübsele nefsüm bimâ kesebet leyse lehâ min dûnillâhi veliyyüv ve lâ şefiy'. ve in ta'dil külle adlil lâ yü'haz minhâ. ülâikellezîne übsilû bimâ kesebû. lehüm şerâbüm min hamîmiv ve azâbün elîmüm bimâ kânû yekfürûn (70) Kul e ned'û min dûnillâhi mâ lâ yenfeunâ ve lâ yedurrunâ ve nüraddü alâ a'kâbinâ ba'de iz hedânallâhü kellezis tehvethüş şeyâtıynü fil ardı hayrâne lehû ashâbüy yed'ûnehû ilel hüde'tinâ. kul inne hüdallâhi hüvel hüdâ. ve ümirnâ li nüslime li rabbil âlemîn (71) Ve en ekıymüs salâte vettekûh. ve hüvellezî ileyhi tuhşerûn (72) Ve hüvellezî halekas semâvâti vel arda bil hakk. ve yevme yekûlü kün fe yekûn. kavlühül hakk. ve lehül mülkü yevme yünfehu fis sûr. âlimül ğaybi veş şehâdeh. ve hüvel hakîmül habîr (73)

١٢٧

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرَىٰ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ
عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾
قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ
أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ
الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ
إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ
وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ
قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

69. Allah'tan korkanlara o zalimlerin hesâbından herhangi bir sorumluluk yoktur. Fakat bu bir hatırlatmadır. Gerekir ki sakınırlar.

70. Bırak, o dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatı kendilerini aldatmış bulunan kimselere de bu vesile ile şunu hatırlat ki, bir kişi kendi kazandığı yüzünden helake sürüklenip atılmasın. Ona Allah'ın katında ne bir dost, ne de bir şefaatçi bulunur. Her türlü fidyeyi denkleştirse bile kabul edilmez. Onlar kazandıkları şey yüzünden helake uğratılmışlardır. Onlar için, inkâr ettiklerinden dolayı kaynar bir içecek ve can yakıcı bir azab vardır.

71. De ki: "Biz Allah'ı bırakır da bize ne fayda, ne zarar yapamayacak şeylere yalvarır mıyız? Ve Allah bizi hidâyetine kavuşturmuşken ardımıza döner miyiz? Arkadaşları, bize gel, diye doğru yola çağırdıkları halde yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşıp, şeytanların ayartarak uçuruma çektikleri o avanak gibi olur muyuz?" De ki: "Kuşkusuz hidâyet, Allah'ın gösterdiği yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine teslim olalım diye emrolunduk."

72. Hem namazı kılın ve O'ndan korkun. Haşrolunup varacağınız O'dur.

73. Gökleri ve yeri, hakkıyla yaratan O'dur. Bir şeye "ol" dediği gün hemen oluverir. O'nun sözü haktır. "Sûr"a üfürüldüğü gün de mülk ancak O'nundur. O, gizliyi ve açığı bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haberdar olandır.

١٣٨

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرٰيكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِي إِبْرٰهِيمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا قَالَ هٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْأٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَءَا الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّي
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَءَا الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّي
هٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدٰنِ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

الَّذِينَ

Ve iz kâle ibrâhîmü li ebîhi âzera etettehızü asnâmen âliheh. innî erâke ve kavmeke fî dalâlim mübîn (74) Ve kezâlike nürî ibrâhîme melekûtes semâvâti vel ardı ve li yekûne minel mûkınîn (75) Felemmâ cenne aleyhil leylü raâ kevkebâ. kâle hâzâ rabbî. **felemmâ efele kâle lâ ühıbbül âfilîn (76) Felemmâ rael kamera bâziğan kâle hâzâ** rabbî. **felemmâ efele kâle leil lem yehdinî** rabbî **le ekûnenne minel kavmid dâllîn (77) Felemmâ raeş şemse bâziğaten kâle hâzâ** rabbî **hâzâ ekber. felemmâ efelet kâle yâ kavmi innî berîüm mimmâ tüşrikûn (78) İnnî veccehtü vechiye lillezî fetaras semâvâti vel arda hanîfev ve mâ ene minel müşrikîn (79) Ve hâccehû kavmüh. kâle e tühâccûnnî fillâhi ve kad hedân. ve lâ ehâfü mâ tüşrikûne bihî illâ ey yeşâe** rabbî **şey'â. vesia** rabbî **külle şey'in ılmâ. e fe lâ tetezekkerûn (80) Ve keyfe ehâfü mâ eşraktüm ve lâ tehâfûne enneküm eşraktüm billâhi mâ lem yünezzil bihî aleyküm sültânâ. fe eyyül ferîkayni ehakku bil emn. in küntüm ta'lemûn (81)**

74. Bir zamanlar, İbrahim, babası Âzer'e demişti ki: "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum".

75. Bu şekilde İbrâhim'e göklerin ve yerin büyük mülkünü gösteriyorduk ki, kesin bilgi sahibi olanlardan olsun.

76. Ne zaman ki, üzerini gece kapladı, bir yıldız gördü: "Rabbim budur" dedi. Ne zaman ki yıldız battı, dedi ki: "Ben Batanları sevmem".

77. Ne zaman ki, Ay'ı doğarken gördü: "Rabb'im budur" dedi. O da batınca: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurdum" dedi.

78. Ne zaman ki, güneşi doğmak üzereyken gördü: "Rabbim budur. Bu hepsinden daha büyük" dedi. O da batınca "Ey Kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım" dedi.

79. "Ben her dinden geçip, sâdece hakka eğilerek, yüzümü o gökleri ve yeri yaratmış olan yaratıcıya döndüm. Ve ben müşriklerden değilim."

80. Kavmi de, kendisine karşı delil getirmeye kalkıştı. O, "Siz Bana Allah hakkında delil getirmeye mi kalkışıyorsunuz? Halbuki O, bana hakikati doğrudan doğruya gösterdi. Sizin O'na şirk koştuğunuz şeylerden ise, ben hiçbir zaman korkmam. Rabbim dilemedikçe onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rabbim her şeyi ilmiyle kuşattı. Hâla ibret alıp düşünmeyecek misiniz?" dedi.

81. "Hakkında hiçbir delil indirmediği halde, siz Allah'a ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım?" Eğer bilirseniz söyleyin, bu iki topluluktan hangisi korkudan emin olmaya daha layıktır?

Ellezîne âmenû ve lem yelbisû îmânehüm bi zulmin ülâike lehümül emnü ve hüm mühtedûn (82) Ve tilke huccetünâ âteynâhâ ibrâhîme alâ kavmih. nerfeu deracâtim men neşâ'. inne rabbeke hakîmün alîm (83) Ve vehebnâ lehû ishâka ve ya'kûb. küllen hedeynâ. ve nûhan hedeynâ min kablü ve min zürriyyetihî dâvûde ve süleymâne ve eyyûbe ve yûsüfe ve mûsâ ve hârûn. ve kezâlike neczil muhsinîn (84) Ve zekeriyyâ ve yahyâ ve ısyâ ve ilyâs. küllüm mines sâlihıyn (85) Ve ismâıyle vel yesea ve yûnüse ve lûtâ. ve küllen faddalnâ alel âlemîn (86) Ve min âbâihim ve zürriyyâtihim ve ıhvânihim. vectebeynâ hüm ve hedeynâhüm ilâ sırâtım müstekıym (87) Zâlike hüdallâhi yehdî bihî mey yeşâü min ıbâdih. ve lev eşrakû le habita anhüm mâ kânû ya'melûn (88) Ülâikellezîne âteynâhümül kitâbe vel hukme ven nübüvveh. fe iy yekfür bihâ hâülâi fe kad vekkelnâ bihâ kavmel leysû bihâ bi kâfirîn (89) Ülâikellezîne hedallâhü fe bi hüdâhümuktedih. kul lâ es'elüküm aleyhi ecrâ. in hüve illâ zikrâ lil âlemîn (90)

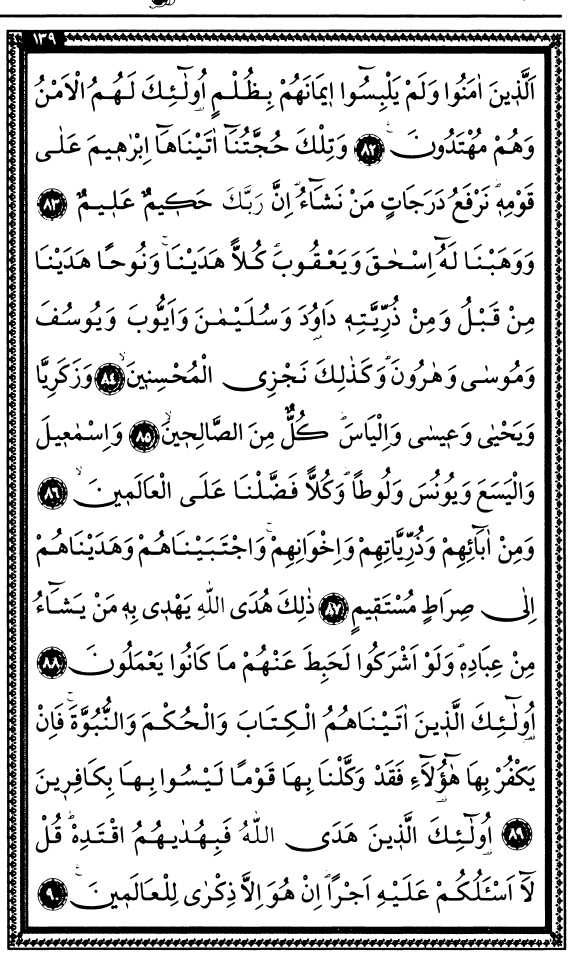

الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا اِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنَاهَآ اِبْرٰهِيمَ عَلٰى
قَوْمِهٖ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿٨٦﴾
وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِى بِهٖ مَنْ يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَاِنْ
يَكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكٰفِرِينَ
﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ
لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِينَ ﴿٩٠﴾

82. İman edip de imanlarını bir haksızlıkla örtmeyen kimseler, işte korkudan emin olmak onların hakkıdır. Ve Hidâyete erenler onlardır.

83. İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

84. Bunun dışında, Biz ona İshak'ı ve Yakub'u da hediye ettik. Hepsine de doğru yolu gösterdik. Nitekim daha önce Nuh'a ve onun soyundan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da yol göstermiştik. Biz güzel davrananlara böyle karşılık veririz.

85. Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas'a da (hidayet ettik). Onların hepsi de salih kullarımızdandı.

86. İsmail, Elyesa, Yunus ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Hepsini âlemler üzerine üstün kıldık.

87. Atalarından, nesillerinden ve kardeşlerinden bir kısmını da (üstün kıldık). Onları seçtik ve doğru yola ilettik.

88. İşte o yol, Allah'ın doğru yoludur. Kullarından dilediğini o doğru yola iletir. Eğer onlar Allah'a ortak koşsalardı, yaptıkları bütün amelleri ziyan olmuş gitmişti.

89. İşte onlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Eğer onlar (kâfirler) buna inanmıyorlarsa, yerlerine inkâr etmeyen bir toplumu getiririz.

90. İşte o peygamberler, Allah'ın hidâyetine ulaştırdığı kimseler. Sen de onların gittiği yoldan yürü. De ki: "Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an) sadece, alemlere bir öğüttür."

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ
شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى
لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ
مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۖ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ
﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ
اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ
بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى
اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ
مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا
خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ
وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۗ
لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

اِنَّ اللّٰهَ

Ve mâ kaderullâhe hakka kadrihî iz kâlû mâ enzelallâhü alâ beşerim min şey'. kul men enzelel kitâbellezî câe bihî mûsâ nûrav ve hüdel lin nâsi tec'alûnehû karâtıyse tübdûnehâ ve tuhfûne kesîrâ. ve ullimtüm mâ lem ta'lemû entüm ve lâ âbâüküm. kulillâhü sümme zerhüm fî havdıhim yel'abûn (91) Ve hâzâ kitâbün enzelnâhü mübâraküm müsaddikullezî beyne yedeyhi ve li tünzira ümmel kurâ ve men havlehâ. vellezîne yü'minûne bil âhırati yü'minûne bihî ve hüm alâ salâtihim yühâfizûn (92) Ve men azlemü mimmenifterâ alallâhi keziben ev kâle ûhıye ileyye ve lem yûha ileyhi şey'üv ve men kâle seünzilü misle mâ enzelallâh. ve lev terâ iziz zâlimûne fî ğamerâtil mevti vel melâiketü bâsitû eydîhim. ahricû enfüseküm. elyevme tüczevne azâbel hûni bi mâ küntüm tekûlûne alallâhi ğayral hakkı ve küntüm an âyâtihî testekbirûn (93) Ve le kad ci'tümûnâ fürâdâ kemâ halaknâküm evvele merrativ ve terakttüm mâ havvelnâküm verâe zuhûriküm. ve mâ nerâ meaküm şüfeâekümüllezîne zeamtüm ennehüm fîküm şürakâ'. le kad tekattaa beyneküm ve dalle anküm mâ küntüm tez'umûn (94)

91. (Yahudiler) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Çünkü "Allah hiçbir insana bir şey indirmedi" dediler. De ki: Öyle ise Musa'nın insanlara bir nûr ve hidayet olarak getirdiği Kitab'ı kim indirdi? Siz onu kâğıtlara yazıp (istediğinizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilemediği şeyler (Kur'an'da) size öğretilmiştir. (Resûlüm) sen "Allah" de, sonra onları bırak, boş laflara dalarak oyalansınlar.

92. İşte bu da, kendinden önceki kitapları tasdik eden, şehirlerin anası (Mekke) halkını ve çevresindeki bütün insanlığı uyarman için indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahiret gününe iman edenler bu Kitab'a da iman ederler ve onlar namazlarını devamlı kılarlar.

93. Uydurduğu yalanı Allah'a dayandıran veya kendisine birşey vahyedilmemişken "Bana vahy olunuyor" diyen kimseden, bir de "Allah'ın indirdiği ayetler gibi ben de indireceğim." demekte olan kimseden daha zâlim kim olabilir? O zalimlerin halini ölüm şiddeti içindeyken bir görsen! Melekler onlara ellerini uzatırlar ve: "Ruhunuzu teslim edin. Bugün, Allah'a karşı haksız şeyler söylediğinizden ve O'nun âyetlerine karşı böbürlenmenizden dolayı alçaltıcı bir azapla cezalandıralacaksınız." derler.

94. Yemin olsun ki, sizi ilk defa yarattığımız gibi teker teker Bize geleceksiniz ve (dünyada) size verdiğimiz şeyleri arkanızda bırakacaksınız. Yaratılışınızda ortaklarımız sandığınız şefaatçılarınızı da yanınızda göremeyeceğiz. Aranızdaki bütün bağlar artık kesilmiş, güvendiklerinizin hepsi kaybolup gitmiştir.

İnnallâhe fâlikul habbi vennevâ. yuhricül hayye minel meyyiti ve muhricül meyyiti minel hayy. zâlikümüllâhü fe ennâ tü'fekûn (95) Fâlikul ısbâh. ve cealel leyle sekenev veş şemse vel kamera husbânâ. zâlike takdîrul azîzil alîm (96) Ve hüvellezî ceale lekümün nücûme li tehtedû bihâ fî zulümâtil berri vel bahr. kad fassalnel âyâti li kavmiy ya'lemûn (97) Ve hüvellezî enşeeküm min nefsiv vâhıdetin fe müstekarruv ve müstevda'. kad fassalnel âyâti li kavmiy yefkahûn (98) Ve hüvellezî enzele mines semâi mââ. fe ahracnâ bihî nebâte külli şey'in fe ahracnâ minhü hadıran nuhricü minhü habbem müterâkibâ. ve minen nahli min tal'ıhâ kınvânün dâniyetüv ve cennâtim min a'nâbiv vez zeytûne ver rummâne müştebihev ve ğayra müteşâbih. ünzurû ilâ semerihî izâ esmera ve yen'ıh. inne fî zâlikümle âyâtil li kavmiy yü'minûn (99) Ve cealû lillâhi şürakâel cinne ve halekahüm ve harakû lehû benîne ve benâtim bi ğayri ılm. sübhânehû ve teâlâ ammâ yesıfûn (100) Bedîus semâvâti vel ard. ennâ yekûnü lehû veledüv ve lem tekül lehû sâhıbeh. ve haleka külle şey'. ve hüve bi külli şey'in alîm (101)

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ
وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا
فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾
وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَجَنّٰتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوا اِلٰى ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ اِنَّ فِي ذٰلِكُمْ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاۤءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهٗ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهٗ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهٗ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

95. Şüphesiz Allah, tohumu ve çekirdeği çatlatandır, ölüden diriyi çıkaran, diriden de ölüyü çıkarandır. İşte Allah budur. O halde (haktan) nasıl çevriliyorsunuz!

96. O, karanlığı yarıp tanyerini ağartandır. Geceyi, dinlenmek için; Güneş'i, Ay'ı (vakitlerinizi) hesaplamak için yaratmıştır. İşte o, her şeye galip gelen ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir.

97. Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye yıldızları sizin için yaratan O'dur. Muhakkak ki Biz, ilim sahibi olanlar için âyetleri açıkladık.

98. O, sizi bir tek nefisten (Adem'den) yaratandır. Sonra sizin için bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Biz âyetlerimizi, anlayan bir toplum için apaçık beyan ettik.

99. Gökten su (yağmur) indiren de O'dur. Sonra her çeşit bitkiyi onunla bitirdik. Derken, o bitkiden de kendisinde üstüste binmiş taneler bitireceğimiz bir yeşillik; hurmanın tomurcuğundan sarkan salkımlar; üzüm bağları; bir kısmı birbirine benzeyen, bir kısmı da benzemeyen zeytin ve nar bahçeleri meydana getirdik. Bir meyve verdiği zaman bir de olgunlaştığı zaman her birinin meyvesine bakın! Şüphesiz ki, bütün bunlarda inanan bir toplum için âyetler (ibretler) vardır.

100. Böyleyken, tuttular Allah'a cin'leri ortak koştular. Halbuki onları da Allah yaratmıştır. Bundan başka, bir de bilgileri olmadan Allah'ın oğulları ve kızları olduğunu uydururlar. O'nun yüce zatı, onların vasıflamalarından münezzeh ve yücedir.

101. Göklerin ve yeri yoktan var eden O'dur. Eşi olması mümkün değilken O'nun çocuğu nasıl düşünülebilir. O, herşeyi yaratmıştır ve herşeyi bilendir.

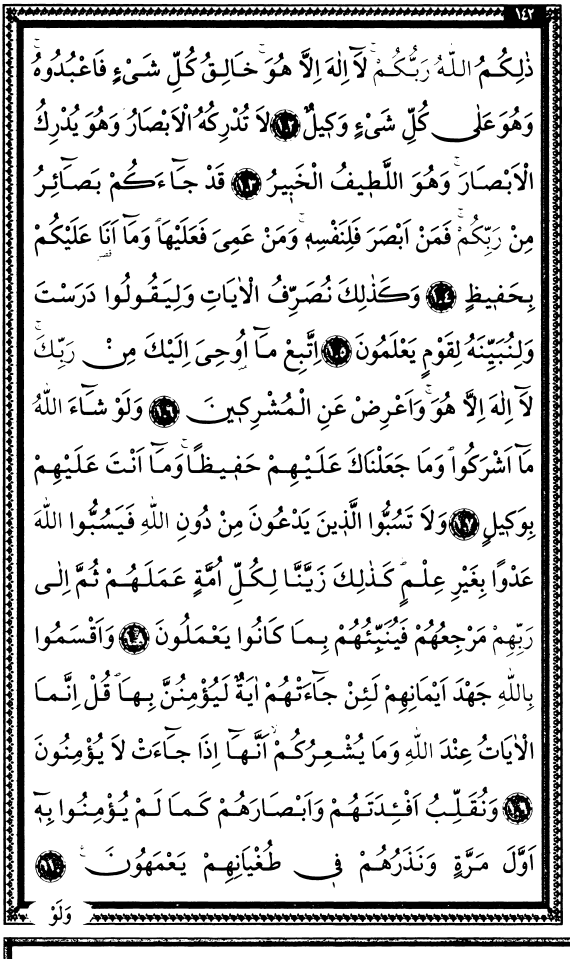

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ
مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ
وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
مَآ اَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ
عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى
رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا
بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا
الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

١٤٢ وَلَوْ

Zâlikümüllâhü rabbüküm. lâ ilâhe illâ hû. hâliku külli şey'in fa'büdüh. ve hüve alâ külli şey'iv vekîl (102) Lâ tüdrikühül ebsâru ve hüve yüdrikül ebsâr. ve hüvel latıyfül habîr (103) Kad câeküm besâiru mir rabbiküm. fe men ebsâra fe li nefsih. ve men amiye fe aleyhâ. ve mâ ene aleyküm bi hafîz (104) Ve kezâlike nüsarrifül âyâti ve li yekûlû deraste ve li nübeyyinehû li kavmiy ya'lemûn (105) İttebı' mâ ûhıye ileyke mir rabbik. lâ ilâhe illâ hû. ve a'rıd anil müşrikîn (106) Ve lev şâallâhü mâ eşrakû. ve mâ cealnâke aleyhim hafîzâ. ve mâ ente aleyhim bi vekîl (107) Ve lâ tesübbüllezîne yed'ûne min dûnillâhi fe yesübbullâhe advem bi ğayri ılm. kezâlike zeyyennâ likülli ümmetin amelehüm sümme ilâ rabbihim merciuhüm fe yünebbiühüm bi mâ kânû ya'melûn (108) Ve aksemû billâhi cehde eymânihim le in câethüm âyetül le yü'minünne bihâ. kul innemel âyâtü ındallâhi ve mâ yüş'ıruküm ennehâ izâ câet lâ yü'minûn (109) Ve nükallibü ef'idetehüm ve ebsârahüm kemâ lem yü'minû bihî evvele merrativ ve nezeruhüm fî tuğyânihim ya'mehûn (110)

102. İşte size bu vasıflarıyla işâret edilen yüce Rabbiniz Allah, budur. O'ndan başka ilâh yoktur; O, her şeyin yaratanıdır. O'na kulluk edin, O her şeye vekildir.

103. O'nu gözler algılayamaz, O ise (ilmiyle) bütün gözleri idrak eder. O, bütün incelikleri bilir, her şeyden haberdardır.

104. Muhakkak ki Rabbinizden size birçok basîretler (âyetler) geldi. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de körlük ederse zararı kendisinedir. Ve o halde, Ben size karşı koruyucu değilim.

105. İşte böylece âyetleri değişik biçimlerde açıklıyoruz ki onlar sana: "Sen bunları bir yerlerden okuyup öğrenmişsin" desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice beyan edelim.

106 - 107. Rabbinden sana ne vahyediliyorsa, ona tâbi ol. O'ndan başka ilâh yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir! Allah (zorla iman etmelerini) dileseydi müşrik olmazlardı. Biz seni onların üzerine gözetleyici göndermedik. Sen onlara vekil (onlardan sorumlu) de değilsin.

108. Bununla berâber, onların Allah'ın dışında taptıklarına da sövmeyin ki, cahillikle haddi aşarak Allah'a sövmesinler. Her ümmete, böyle amellerini süslemişizdir. Sonra ise dönüp hep Allah'a varacaklar. O zaman ne yapıyorlardı kendilerine tamâmen haber verecektir.

109. (Müşrikler), kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka iman edeceklerine dair en ağır yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır". Onlara mucizeler geldiğinde de iman etmeyeceklerini siz nerden bileceksiniz?

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini (gerçeği anlayıp görmekten) çevirîriz. Önceden buna iman etmedikleri gibi bırakıveririz kendilerini azgınlıkları içinde körü körüne bocalar giderler.

Ve lev ennenâ nezzelnâ ileyhimül melâikete ve kellemehümül mevtâ ve haşernâ aleyhim külle şey'in kubulem mâ kânû li yü'minû illâ ey yeşâallâhü ve lâkinne ekserahüm yechelûn (111) Ve kezâlike cealnâ li külli nebiyyin adüvven şeyâtıynel insi vel cinni yûhıy ba'duhüm ilâ ba'dın zuhrufel kavli ğurûrâ. ve lev şâe rabbüke mâ fealûhü fezerhüm ve mâ yefterûn (112) Ve li tesğâ ileyhi ef'idetüllezîne lâ yü'minûne bil âhırati ve li yardavhü ve li yakterifû mâ hüm mukterifûn (113) E fe ğayrallâhi ebteğıy hakemev ve hüvellezî enzele ileykümül kitâbe müfassalâ. vellezîne âteynâhümül kitâbe ya'lemûne ennehû münezzelüm mir rabbike bil hakkı fe lâ tekûnenne minel mümterîn (114) Ve temmet kelimetü rabbike sıdkav ve adlâ. lâ mübeddile li kelimâtih. ve hüves semîul alîm (115) Ve in tütı' eksera men fil ardı yüdıllûke an sebîlillâh. iy yettebiûne illez zanne ve in hüm illâ yahrusûn (116) İnne rabbeke hüve a'lemü mey yedıllü an sebîlih. ve hüve a'lemü bil mühtedîn (117) Fe külû mimmâ zükirasmüllâhi aleyhi in küntüm bi âyâtihî mü'minîn (118)

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِى اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ
مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا
مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهٖ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

111. Biz onlara dedikleri gibi melekler indirmiş olsak da, ölüler kendileri ile konuşsa da ve bütün varlıkları karşılarında bölük bölük haşrederek kefil göstersek de, Allah'ın dilediklerî hariç yine de îmân edecek değillerdi. Fakat onların çoğu bunu bilmezler.

112. Ve böylece Biz her peygambere insandan ve cin türünden şeytanlarını düşman kılmışızdır. Bunlar aldatmak için birbirlerine lâfın yaldızlısını fısıldar dururlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. O halde bırak şunları, uydurdukları hurâfelerle haşrolunsunlar.

113. Bir de, o yaldızlı lâfa, âhirete inanmayanların gönülleri aksın, ondan hoşlansınlar ve bu elde ettikleri şeylere sâhip olmaya devam etsinler diye öyle yaparlar.

114. "Şimdi Allah size ayrıntılı kitap indirmişken, ben Allah'tan başkasını mı hâkem isteyeceğim?" de. Kendilerine kitap verdiklerimiz de bilirler ki, o tamâmen hak olarak senin Rabbinden indirilmiştir. Sakın şüphe edicilerden olma.

115. Rabbinin sözü hem doğrulukça, hem de adaletçe tamamlanmıştır... Onun sözlerini değiştirebilecek kimse yoktur. O işitendir, bilendir.

116. Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zan ardından giderler ve yalandan başka söz de söylemezler.

117. Şüphesiz Rabbin, kimin yolundan saptığını en iyi bilendir. O doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118. O halde, eğer O'nun âyetlerine inanan mü'minlerseniz, üzerlerine Allah'ın ismi anılmış olanlardan yiyin.

١٤٤

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ
مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ
بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ
اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ
أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾
أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ
فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ
جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

فَمَنْ

Ve mâ leküm ellâ te'külû mimmâ zükirasmüllâhi aleyhi ve kad fessale leküm mâ harrame aleyküm illâ madturirtüm ileyh. ve inne kesîral le yüdıllûne bi ehvâihim bi ğayri ılm. inne rabbeke hüve a'lemü bil mu'tedîn (119) Ve zerû zâhiral ismi ve bâtıneh. innellezîne yeksibûnel isme seyüczevne bimâ kânû yakterifûn (120) Ve lâ te'külû mimmâ lem yüzkerismüllâhi aleyhi ve innehû lefisk. ve inneş şeyâtıyne le yûhûne ilâ evliyâihim li yücâdilûküm. ve in eta'tümûhüm inneküm le müşrikûn (121) E ve men kâne meyten fe ahyeynâhü ve cealnâ lehû nûray yemşî bihî fin nâsi ke mem meselühû fiz zulümâti leyse bi hâricim minhâ. kezâlike züyyine lil kâfirîne mâ kânû ya'melûn (122) Ve kezâlike cealnâ fî külli karyetin ekâbira mücrimîhâ li yemkürû fîhâ. ve mâ yemkürûne illâ bi enfüsihim ve mâ yeş'urûn (123) Ve izâ câethüm âyetün kâlû len nü'mine hattâ nü'tâ misle mâ ûtiye rusülüllâh. allâhü a'lemü haysü yec'alü risâleteh. se yüsıybüllezîne ecramû sağârun ındallâhi ve azâbün şedîdüm bimâ kânû yemkürûn (124)

119. O size mecbur olduklarınız hariç haram kıldığı etler ise ayrı ayrı bildirilmişken üzerlerine Allah'ın ismi anılmış olanlardan niçin yemeyeceksiniz? Evet... Bir çokları bildiklerinden değil, sâdece arzularıyla halkı mutlaka sapıklığa düşürüyorlar. Şüphesiz ki Rabbin'dir o haddi aşanları en fazlasıyla bilen.

120. Günahın açığını da bırakın, gizlisini de. Çünkü günah kazananlar, yarın kazandıklarının cezâsını muhakkak çekecekler.

121. Üzerlerine Allah'ın ismi anılmamış olanlardan yemeyin. Çünkü o, kesinlikle bir fısktır. Bununla berâber şeytanlar, kendi yarârına sizinle mücâdele etmeleri için mutlaka telkinlerde bulunacaklardır. Eğer onlara itaat ederseniz, şüphesiz siz de müşriksinizdir.

122. (Evvelce küfür ile) ölü iken hidayetle dirilttiğimiz, kendisine insanlar arasında yürüyecek bir iman (nûr) verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde (küfürde) kalıp, ondan çıkamayan kimse gibi olur mu? Fakat kâfirlere, yaptıkları, böyle yaldızlı gösterilmektedir.

123. Böylece her şehirde o şehrin günahkarlarının büyüklerini, orada suç işlesinler diye, işbaşında bulundurmaktayız. Halbuki onlar, hilekarlığı başkalarına değil, kendilerine yapıyorlar da farkına varmıyorlar.

124. Bunlara bir âyet geldiği zaman: "Allah'ın peygamberine verilen risalet aynen bizlere verilmedikçe sana asla îmân etmeyiz" diyorlar. Allah, risâletini nereye bırakacağını daha iyi bilir. Hilekârlıklarından dolayı öyle günahkârlara, yarın Allah katında hem bir küçüklük, hem çok şiddetli bir azap isâbet edecektir.

Fe mey yüridillâhü ey yehdiyehû yeşrah sadrahû lil islâm. ve mey yürid ey yüdıllehû yec'al sadrahû dayyikan haracen keennemâ yessa'adü fis semâ'. kezâlike yec'alüllâhür ricse alellezîne lâ yü'minûn (125) Ve hâzâ sırâtu rabbike **müstekıymâ. kad fessalnel âyâti li kavmiy yezzekkerûn (126) Lehüm dârus selâmi ınde** rabbihim **ve hüve veliyyühüm bimâ kanû ya'melûn (127) Ve yevme yahşuruhüm cemîâ. yâ ma'şeral cinni kadisteksertüm minel ins. ve kâle evliyâühüm minel insi** rabbenestemtea **ba'dunâ bi ba'dıv ve belağnâ ecelenellezî eccelte lenâ. kâlen nâru mesvâküm hâlidîne fîhâ illâ mâ şâallâh. inne rabbeke hakîmün alîm (128) Ve kezâlike nüvellî ba'daz zâlimîne ba'dam bimâ kânû yeksibûn (129) Yâ ma'şeral cinni vel insi e lem ye'tiküm rusülüm minküm yekussûne aleyküm âyâtî ve yünzirûneküm likâe yevmiküm hâzâ. kâlû şehidnâ alâ enfüsinâ ve ğarrathümül hayâtüd dünyâ ve şehidû alâ enfüsihim ennehüm kânû kâfirîn (130) Zâlike el lem yekür rabbüke mühlikel kurâ bi zulmiv ve ehlühâ ğâfilûn (131)**

١٤٥

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ
يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ
فِي السَّمَآءِ ۚ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾
وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۚ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾
وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٢٩﴾
يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ
عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ قَالُوْا
شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ
رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

125. Sonuçta, Allah kimi Hidâyete erdirmek isterse, onun göğsünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, sanki göğe yükseliyormuş gibi, göğsünü dar ve sıkıntılı yapar. Allah, imana gelmeyenleri o murdarlık içinde hep böyle bırakır.

126. Bu islamiyet, doğrudan doğruya Rabbinin yoludur. Biz öğüt alacak bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladık.

127. Rablerinin katında "selam yurdu" onlarındır. Bütün yapacak oldukları işlerde kendilerinin velisi de O'dur.

128. (Allah), onların hepsini topladığı gün, cinlere: "Ey cin topluluğu! İnsanların çoğunu yoldan çıkardınız" der. İnsanlardan cinlerin dostu olanlar da şöyle derler: "Ey Rabbimiz! (Biz) birbirimizden istifade ettik ve bizim için takdir buyurmuş olduğun süreye ulaştık." Allah da: "Sizin ikametgâhınız cehennemdir. Orada, Allah'ın dilemesi müstesna, ebedi olarak kalacaksınız" der. Muhakkak ki, Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

129. Ve işte Biz, zâlimlerin bazısını bâzısına kazandıkları sebebiyle böyle dost ederiz.

130. "Ey cinler ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağını haber veren peygamber gelmedi mi?" deyince onlar: "Ey Rabbimiz! Kendilerimizin aleyhine şahitleriz." diyecekler. Evet dünya hayatı onları aldattı da, kendi aleyhlerinde kâfir olduklarına şahit oldular.

131. Bu (peygamberleri göndermek) şundandır ki, Rabbin, memleketlerin halkı (peygamber tebliğinden) habersizlerken, onları zulüm ile helâk edici değildir.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ
لَآتٍ ۙ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ
فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ
وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَقَالُوا

Ve li küllin deracâtüm mimmâ amilû. ve mâ rabbüke bi ğâfilin ammâ ya'melûn (132) Ve rabbükel ğaniyyü zür rahmeh. iy yeşe' yüzhibküm ve yestahlif mim ba'diküm mâ yeşâü kemâ enşeeküm min zürriyyeti kavmin âharîn (133) İnne mâ tûadûne leâtiv ve mâ entüm bi mu'cizîn (134) Kul yâ kavmı'melû alâ mekânetiküm innî âmil. fe sevfe ta'lemûne men tekûnü lehû âkıbetüd dâr. innehû lâ yüflihuz zâlimûn (135) Ve cealû lillâhi mimmâ zerae minel harsi vel en'âmi nesıyben fe kâlû hâzâ lillâhi bi za'mihim ve hâzâ li şürakâinâ. fe mâ kâne li şürakâihim fe lâ yesılü ilallâh. ve mâ kâne lillâhi fe hüve yesılü ilâ şürakâihim. sâe mâ yahkümûn (136) Ve kezâlike zeyyene li kesîrim minel müşrikîne katle evlâdihim şürakâühüm li yürdûhüm ve li yelbisû aleyhim dînehüm. ve lev şâallâhü mâ fealûhü fezerhüm ve mâ yefterûn (137)

132. Ve her biri için amellerinden dereceler vardır. Rabbin, ne işlediklerinden habersiz değildir.

133. Rabbin zengin, merhametlidir. Yoksa, dilerse sizi ortadan kaldırır, arkanızdan yerinize dilediğini getirir. Nasıl ki, sizi başka bir kavmin neslinden peydâ etti.

134. Size verilen vaadler muhakkak ki başınıza gelecektir. Siz onun önüne geçemezsiniz.

135. De ki: "Ey kavmim! Bütün kuvvetinizle yapın yapacağınızı. Ben görevimi yapıyorum. Artık yakında bileceksiniz, dünya yurdunun sonu kimin olacak? Şu muhakkak ki, zâlimler kurtuluşa ermezler."

136. Allah için O'nun yarattıklarından, tarla ve hayvanlardan bir hisse ayırdılar. Zanlarınca "Bu Allah için, bu da ortaklarımız için." dediler. Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor, fakat Allah için ayrılan ortaklarına ulaşıyor! Ne kötü hüküm veriyorlar?

137. Yine bunun gibi müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi de, o taptıkları ortaklar (putlar), iyi bir şey gibi gösterdi ki, hem kendilerini yok etmek için, hem dinlerini karıştırıp bozmak için. Eğer Allah dileseydi, bunu yapamazlardı. O halde, bırak onları uydurdukları kanunlarla ne halleri varsa görsünler.

Ve kâlû hâzihî en'âmüv ve harsün hıcrul lâ yat'amühâ illâ men neşâü bi za'mihim ve en'âmün hurrimet zuhûruhâ ve en'âmül lâ yezkürûnesmallâhi aleyheftirâen aleyh. seyeczîhim bimâ kânû yefterûn (138) Ve kâlû mâ fî butûni hâzihil en'âmi hâlisatül li zükûrinâ ve muharramün alâ ezvâcinâ. ve iy yeküm meyteten fe hüm fîhi şürakâ'. seyeczîhim vasfehüm. innehû hakîmün alîm (139) Kad hasirallezîne katelû evlâdehüm sefehem bi ğayri ılmiv ve harramû mâ razekahümüllâhüftirâen alallâh. kad dallû ve mâ kânû mühtedîn (140) Ve hüvellezî enşee cennâtim ma'rûşâtiv ve ğayra ma'rûşâtiv ven nahle vez zer'a muhtelifen ükülühû vez zeytûne ver rummâne müteşâbihev ve ğayra müteşâbih. külû min semerihî izâ esmera ve âtû hakkahû yevme hasâdihî ve lâ tüsrifû. innehû lâ yühıbbül müsrifîn (141) Ve minel en'ami hamûletev ve ferşâ. külû mimmâ razekakümüllâhü ve lâ tettebiû hutuvâtiş şeytân. innehû leküm adüvvüm mübîn (142)

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ
نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيْهِمْ
بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ
مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ
اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً
عَلَى اللّٰهِ ۚ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ
جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ
حَصَادِهٖ ۚ وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْاَنْعَامِ
حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۚ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا
خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٤٢﴾

138. Onlar, zanlarınca dediler ki: "Bunlar dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bunları bizim dilediğimizden başkası yiyemez. Bunlar da sırtına binilmesi yasaklanmış hayvanlar." Diğer bir takım hayvanı da, Allah'ın ismini anmadan boğazlarlar. Hep bunları Allah'a iftira atarak yaparlar. İftira ettikleri için Allah yakında cezalarını verecektir.

139. Dediler ki: "Bu hayvanların karınlarındakiler sadece erkeklerimize ait olup kadınlarımıza haramdır". Eğer (yavru) ölü doğarsa o zaman (kadın, erkek) hepsi onda ortaktır. Bu nitelemelerinden dolayı Allah onların cezasını verecektir. Çünkü O hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

140. Bilgisizlikle, düşüncesizlikle çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetleri Allah'a iftira ederek haram ve yasak kılanlar, şüphe yok ki ziyân ettiler. Şüphe yok ki, yanlış gittiler ve hiçbir zaman başarılı olmadılar.

141. O çardaklı ve çardaksız cennet bağlarını, o tatları, meyveleri değişik ürünleri, o hurmaları, zeytinleri, narları birbirine hem benzer ve benzemez biçimde şüphesiz yaratan hep O'dur. Her biri ürün verince ürününden yiyin. Hasat günü de hakkını (zekat ve sadakasını) da verin. Bununla beraber israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlar içinden gerek yük taşıyan ve gerek yününden döşek yapılanları da yaratan O'dur. Allah'ın size rızık olarak verdiği nîmetlerden yiyin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin için açık bir düşmandır.

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ
قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا
عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا
أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ
وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا
مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

فَإِنْ

Semâniyete ezvâc. mined da'nisneyni ve minel ma'zisneyn. kul âzzekerayni harrame emil ünseyeyni emmeştemelet aleyhi erhâmül ünseyeyn. nebbiûnî bi ılmin in küntüm sâdikıyn (143) Ve minel ibilisneyni ve minel bekarisneyn. kul âzzekerayni harrame emil ünseyeyni emmeştemelet aleyhi erhâmül ünseyeyn. em küntüm şühedâe iz vessâkümüllâhü bi hâzâ. fe men azlemü mimmenifterâ alallâhi kezibel li yüdıllen nâse bi ğayri ılm. innallâhe lâ yehdil kavmez zâlimîn (144) Kul lâ ecidü fî mâ ûhıye ileyye müharramen alâ tâımiy yat'amühû illâ ey yekûne meyteten ev demem mesfûhan ev lahme hınzîrin fe innehû ricsün ev fiskan ühille li ğayrillâhi bih. fe menidturra ğayra bâğıv ve lâ âdin fe inne rabbeke ğafûrur rahıym (145) Ve alellezîne hâdû harramnâ külle zî zufür. ve minel bekari vel ğanemi harramnâ aleyhim şühûmehümâ illâ mâ hamelet zuhûruhümâ evil havâyâ ev mahteleta bi azm. zâlike cezeynâhüm bi bağyihim ve innâ lesâdikûn (146)

143. Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "(Allah), iki erkeği mi haram kıldı yoksa iki dişiyi mi, ya da iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı? Eğer doğru iseniz bana bir ilimle haber verin."

144. Ve deveden iki, sığırdan iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı? Yoksa Allah size bu yasakları emrederken şâhitler miydiniz? Öyle bilgisiz olarak insanları saptırmak için uydurduğu yalanı Allah'a dayandırandan daha zalim kim olabilir?" Muhakkak Allah, zâlimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

145. De ki: "Bana vahyedilenler içinde, (bu haram dediklerinizi) yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak leş, veya akıtılmış kan, yahut domuz eti ki bu gerçekten pistir yahut Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvan olursa, bunlar haramdır. Ama kim çaresiz kalırsa, (başkasının hakkına) tecavüz etmemek ve zarûret miktarını aşmamak üzere (bunlardan yiyebilir)." Çünkü Allah, çok bağışlayandır, merhamet edendir.

146. Yahûdilere her tırnaklıyı haram ettik. Bir de bunlara sığır ve koyunun sırtlarında olan veya bağırsakları üzerinde bulunan veya kemikle karışmış kuyruk kısmının dışındaki yağlarını da haram ettik. Fakat bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza yaptık. Şüphesiz ki Biz, her konuda doğruyuz.

Fe in kezzebûke fe kur rabbüküm **zû rahmetiv vâsiah. velâ yüraddü be'sühû anil kavmil mücrimîn** (147) **Se yekûlüllezîne eşrakû lev şâallâhü mâ eşraknâ ve lâ âbâünâ ve lâ harramnâ min şey'. kezâlike kezzebellezîne min kablihim hattâ zâkû be'senâ. kul hel ındeküm min ılmin fe tuhricûhü lenâ. in tettebiûne illez zanne ve in entüm illâ tahrusûn** (148) **Kul fe** lillâhil **huccetül bâliğah. fe lev şâe le hedâküm ecmeıyn** (149) **Kul helümme şühedâekümüllezîne yeşhedûne ennallâhe harrame hâzâ. fe in şehidû fe lâ teşhed meahüm. ve lâ tettebı' ehvâellezîne kezzebû bi âyâtinâ vellezîne lâ yü'minûne bil âhırati ve hüm bi** rabbihim **ya'dilûn** (150) **Kul teâlev etlü ma harrame** rabbüküm **aleyküm ellâ tüşrikû bihî şey'â. ve bil vâlideyni ıhsânâ. ve lâ taktülû evlâdeküm min imlâk. nahnü nerzükuküm ve iyyâhüm. ve lâ takrabül fevâhişe mâ zahera minhâ ve mâ betan. ve lâ taktülün nefselletî harramallâhü illâ bil hakk. zâliküm vessâküm bihî lealleküm ta'kılûn** (151)

١٤٩

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ
يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ
تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147. Bunun üzerine seni yalanlamaya kalkışırlarsa, de ki: "Rabbiniz bitmez tükenmez bir rahmet sâhibidir. Fakat günahkârlar topluluğundan azabı da uzak tutulamaz."

148. Müşrik olanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi, ne biz müşrik olurduk, ne atalarımız, ne de bir şey haram kılabilirdik." Bunlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Sonunda azâbımızı tattılar. De ki: "Hiç ilim denecek bir şeyiniz var mı ki, bize çıkarasınız? Siz yalnız bir zan ardından gidiyorsunuz ve siz ancak yalan söylüyorsunuz."

149. De ki: "İşte tam ve kamil hüccet Allah'ındır. Evet... O dileseydi sizi hep birden Hidâyete kavuştururdu."

150. De ki: "Allah bunu haram etti diye şahitlik yapacak şâhitlerinizi getirin." Eğer gelir, şâhitlik yaparlarsa, sen onlarla beraber şâhitlik yapma. Âyetlerimizi yalanlayanların, o âhirete inanmayanların hevâlarına uyma. (Nasıl olursun ki?) Bunlar Rablerine başkasını denk tutuyorlar.

151. De ki: "Geliniz, size Rabbiniz neleri haram etti, okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, babanıza annenize iyilik yapmaktan ayrılmayın, yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızkını biz veririz. Kötülüklerin, açığına da, gizlisine de yanaşmayın. Allah'ın kıymetli saydığı nefsi haksız öldürmeyin. İşittiniz ya! İşte size O bunları emretti. Umulur ki, düşünüp akıl erdirirsiniz."

١٥٠

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ
عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

هَلْ

Ve lâ takrabû mâlel yetîmi illâ billetî hiye ahsenü hattâ yeblüğa eşüddeh. ve evfül keyle vel mîzâne bil kıst. lâ nükellifü nefsen illâ vüs'ahâ ve izâ kultüm fa'dilû ve lev kâne zâ kurbâ. ve bi ahdillâhi evfû. zâliküm vessâküm bihî lealleküm tezekkerûn (152) Ve enne hâzâ sırâtıy müstekıymen fettebiûh. ve lâ tettebius sübüle fe teferraka biküm an sebîlih. zâliküm vessâküm bihî lealleküm tettekûn (153) Sümme âteynâ mûsel kitâbe temâmen alellezî ahsene ve tefsıylel likülli şey'iv ve hüdev ve rahmetel lealleküm bi likâi rabbihim yü'minûn (154) Ve hâzâ kitâbün enzelnâhü mübârakün fettebiûhü vettekû lealleküm türhamûn (155) En tekûlû innemâ ünzilel kitâbü alâ tâifeteyni min kablinâ ve in künnâ an dirâsetihim leğâfilîn (156) Ev tekûlû lev ennâ ünzile aleynel kitâbü le künnâ ehdâ minhüm. fe kad câeküm beyyinetüm mir rabbiküm ve hüdev ve rahmeh. fe men azlemü mimmen kezzebe bi âyâtillâhi ve sadefe anhâ. seneczillezîne yasdifûne an âyâtinâ sûel azâbi bi mâ kânû yasdifûn (157)

152. "Ve yetim malına yaklaşmayın. Ancak erginlik çağına gelinceye kadar en güzel bir tutumla yaklaşırsanız başka. Ölçüyü tartıyı tam ve denk tutun. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman (lehinde ve aleyhinde sözleyeceğiniz kimse) akrabanız da olsa hep adaleti gözetin. Allah'a verdiğiniz sözünü yerine getirin. Öğüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir."

153. "Bir de şu: Benim dosdoğru yolum, hep onu takip edin. Başka yollar tâkip etmeyin ki, sizi onun yolundan saptırıp parçalamasınlar. Duydunuz ya! İşte O, bunu size emretti. Umulur ki, korunursunuz."

154. Sonra Biz, Mûsâ'ya o kitabı verdik ki, güzel tatbik edene tamamlamak ve her şeyi açıklamak ve bir hidâyet, bir rahmet olmak için. Onlar Rablerine kavuşacaklarına inanırlar.

155. İşte bu (Kur'an), Bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Bundan sonra buna uyun ve Allah'tan korkun ki size merhamet edilsin.

156. Demeyesiniz ki: "Kitap, sâdece Bizden önce iki topluluğa indirildi ve doğrusu biz onların okuduklarından kesinlikle habersiz bulunuyoruz."

157. Veya: "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, herhalde onlardan daha çok başarılı olurduk." demeyesiniz diye. İşte size Rabbinizden apaçık bir delil, bir hidayet ve rahmet geldi. Artık Allah'ın ayetlerini inkar edenden ve onlardan alıkoymaya kalkışandan daha zalim kim olabilir? Elbette Biz o âyetlerimizi yasaklayanları, bu kabahatleri yüzünden azâbın en dehşetlisiyle cezâlandıracağız.

Hel yenzurûne illâ en te'tiyehümül melâiketü ev ye'tiye rabbüke ev ye'tiye ba'du âyâti rabbik. yevme ye'tî ba'du âyâti rabbike lâ yenfeu nefsen îmânühâ lem tekün âmenet min kablü ev kesebet fî îmânihâ hayrâ. kulintezirû innâ müntezirûn (158) İnnellezîne ferrakû dînehüm ve kânû şiyeal leste minhüm fî şey'. innemâ emruhüm ilallâhi sümme yünebbiühüm bimâ kânû yef'alûn (159) Men câe bil haseneti fe lehû aşru emsâlihâ. ve men câe bis seyyieti fe lâ yüczâ illâ mislehâ ve hüm lâ yuzlemûn (160) Kul innenî hedânî rabbî ilâ sırâtım müstekıym. dînen kıyemem millete ibrâhîme hanîfâ. ve mâ kâne minel müşrikîn (161) Kul inne salâtî ve nüsükî ve mahyâye ve memâtî lillâhi rabbil âlemîn (162) Lâ şerîke leh. ve bi zâlike ümirtü ve ene evvelül müslimîn (163) Kul e ğayrallâhi ebğıy rabbev ve hüve rabbü külli şey'. ve lâ teksibü küllü nefsin illâ aleyhâ. ve lâ teziru vâziratüv vizra uhrâ. sümme ilâ rabbiküm merciuküm fe yünebbiüküm bimâ küntüm fîhi tahtelifûn (164) Ve hüvellezî cealeküm halâifel ardı ve rafea ba'daküm fevka ba'dın deracâtil li yeblüveküm fî mâ âtâküm. inne rabbeke serîul ıkâbi ve innehû le ğafûrur rahıym (165)

١٥١

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ
اٰيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا
مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِينَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَسْتَ
مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ۗ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ
﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلَآئِفَ الْاَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ
اٰتٰىكُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٥﴾

158. Onlar, ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rablerinin bir takım alâmetlerinin gelivermesini gözetliyorlar. Rabbinin bazı alâmetleri geldiği gün, önceden iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış bir kimseye o günkü imanı hiçbir yarar sağlamaz. De ki: "Gözetin! Çünkü biz de şüphesiz gözetiyoruz."

159. Dinlerini parça parça bölüp de, gurup gurup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir alâkan yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra O, kendilerine ne yaptıklarını haber verir.

160. Kim bir iyilik ile gelirse, ona on katı verilir. Kim de bir kötülük ile gelirse, ona sâdece misliyle cezâ verilir ve hiçbirine haksızlık yapılmaz.

161. De ki: "Beni Rabbim şüphe olmayan dosdoğru yola Hidâyet etti. Doğru, sağlam bir dine. Başka dinlerden sıyrılıp sâdece Hakk'a yönelen hanif olan İbrâhim'in milletine ki, O hiçbir zaman müşriklerden olmadı.

162. De ki: "Şüphesiz benim, cidden namazım, ibâdetim, hayâtım, ölümüm hep âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

163. "Ortağı yoktur O'nun. Ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim."

164. De ki: "Allah herşeyin Rabbi iken hiç ben ondan başka Rab mı isterim?" Herkesin kazandığı ancak kendi boynuna geçer. Günahkâr bir nefis başkasının günâhını yüklenmez. Sonra hep dönüp Rabbinize varacaksınız. O zaman, O size ayrılığa düştüğünüz gerçeği haber verecek.

165. O, o'dur ki, sizi yeryüzünün halifeleri yaptı ve bir kısmınızı bir kısmınızın derece bakımından üzerine çıkardı. Bunun hikmeti ise, sizi size verdiği şeylerde imtihan etmektir. Şüphe yok ki Rabbin, azâbı çok çabuk olandır. Yine şüphe yok ki, O bağışlayandır, esirgeyendir.

١٥٢

سُورَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَتَانِ وَسِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ
وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ
دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾
فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ
عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّآ اِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

قَالَ

A'RÂF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm sâd (1) Kitâbün ünzile ileyke fe lâ yekün fî sadrike haracüm minhü li tünzira bihî ve zikrâ lil mü'minîn (2) İttebiû mâ ünzile ileyküm mir rabbiküm velâ tettebiû min dûnihî evliyâ'. kalîlem mâ tezekkerûn (3) Ve kem min karyetin ehleknâhâ fe câehâ be'sünâ beyâten ev hüm kâilûn (4) Fe mâ kâne da'vâhüm iz câehüm be'sünâ illâ en kâlû innâ künnâ zâlimîn (5) Fe le nes'elennellezîne ürsile ileyhim ve le nes'elennel murselîn (6) Fe le nekussanne aleyhim bi ılmiv ve mâ künnâ ğâibîn (7) Vel veznü yevmeizinil hakk. fe men sekulet mevâzînühû fe ülâike hümül müflihûn (8) Ve men haffet mevâzînühû fe ülâikellezîne hasirû enfüsehüm bimâ kânû bi âyâtinâ yazlimûn (9) Ve le kad mekkennâküm fil ardı ve cealnâ leküm fîhâ meâyiş. kalîlem mâ teşkürûn (10) Ve le kad halaknâküm sümme savvernâküm sümme kulnâ lil melâiketiscüdû li âdeme fe secedû illâ iblîs. lem yeküm mines sâcidîn (11)

7. SÛRE
A'RÂF SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 206 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. Bu, kendisiyle uyarasın diye ve mü'minlere bir ihtar olmak üzere sana indirilen bir kitaptır; sakın bundan dolayı yüreğinde bir sıkıntı olmasın!

3. "Rabbinizden size indirilene uyun. O'ndan başka dostlara uymayın. Siz çok az düşünüyorsunuz!"

4. Biz, nice memleketler helâk etmişizdir ki, gece yatarlarken veya gündüz uyurlarken zorlu azabımız onlara gelivermiştir.

5. Azâbımız kendilerine geldiği zaman da: "Bizler gerçekten zalimlerdik" demekten başka bir iddiaları olmadı.

6. Sonra, elbette peygamber gönderilen ümmetlere soracağız. Elbette gönderilen peygamberlere de soracağız.

7. Soracağız da, kendilerine karşı, olan biteni kesin bir ilim ile mutlaka anlatacağız. Öyle ya! Biz onlardan uzakta olan habersizler değildik.

8. Hem, tartı o gün tam doğru. Artık kimin terazileri ağır basarsa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9. Kimin de (sevap) tartıları hafif gelirse, bunlar da işte âyetlerimize zulmetmeleri sebebiyle kendilerine yazık edenlerdir.

10. Yemin olsun ki, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için onda birçok geçim kaynakları sağladık. Siz çok az şükrediyorsunuz!

11. Elbette ve muhakkak sizi önce yarattık, sonra size şekil verdik. Sonra da meleklere dedik ki: "Adem'e secde edin." Hemen secde ettiler. Ancak İblis secde edenlerden olmadı.

Kâle mâ meneake ellâ tescüde iz emartük. kâle ene hayrum minh. halaktenî min nâriv ve halaktehû min tıyn (12) Kâle fehbıt minhâ fe mâ yekûnü leke en tetekebbera fîhâ fahruc inneke mines sâğırîn (13) Kâle enzırnî ilâ yevmi yüb'asûn (14) Kâle inneke minel münzarîn (15) Kâle fe bimâ ağveytenî le ak'udenne lehüm sırâtakel müstekıym (16) Sümme le âtiyennehüm mim beyni eydîhim ve min halfihim ve an eymânihim ve an şemâilihim ve lâ tecidü ekserahüm şâkirîn (17) Kâlehruc minhâ mez'ûmem medhûrâ. le men tebiake minhüm le emleenne cehenneme minküm ecmeıyn (18) Ve yâ âdemüskün ente ve zevcükel cennete fe külâ min haysü şi'tümâ ve lâ takrabâ hâzihiş şecerate fe tekûnâ minez zâlimîn (19) Fe vesvese lehümeş şeytânü li yübdiye lehümâ mâ vûriye anhümâ min sev'âtihimâ ve kâle mâ nehâkümâ rabbükümâ an hâzihiş şecerati illâ en tekûnâ melekeyni ev tekûnâ minel hâlidîn (20) Ve kâsemehümâ innî lekümâ le minen nâsıhıyn (21) Fe dellâhümâ bi ğurûr. fe lemmâ zâkaş şecerate bedet lehümâ sev'âtühümâ ve tafikâ yahsifâni aleyhimâ miv verakıl cenneh. ve nâdâhümâ rabbühümâ e lem enhekümâ an tilkümeş şecerati ve ekul lekümâ inneş şeytâne lekümâ adüvvüm mübîn (22)

١٥٣

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِىْ مِنْ نَّارٍ
وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِىْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ
﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِىْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ
وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا
مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ
مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا
مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّىْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢١﴾ فَدَلّٰىهُمَا
بِغُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا
الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

12. (Allah) buyurdu ki: "Sana emrettiğim halde secde etmekten seni alıkoyan nedir?" (İblis:) "Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın. Onu ise çamurdan yarattın." dedi.

13. Allah Dedi ki: "Hemen in oradan (cennetten). Ne haddine ki, orada (cennette) büyüklük taslarsın. Haydi çık! Çünkü sen aşağılıklardansın."

14. İblis "Bana diriltilecekleri güne kadar zaman tanı." dedi.

15. Allah Buyurdu ki: "Haydi sen zaman tanınanlardansın."

16. İblis; "Öyle ise beni azdırmana karşılık, yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için kesinlikle senin doğru yolunun üstüne (pusu kurup) oturacağım." dedi.

17. "Sonra onlara önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulamayacaksın."

18. (Allah Buyurdu ki) "Çık oradan kötülenmiş, kovulmuş olarak".Yemin ederim ki, onlardan her kim sana uyarsa, kesinlikle ve kesinlikle sizin hepinizle cehennemi dolduracağım."

19. (Allah buyurdu ki:) "Ey Adem, zevcenler birlikte cennete yerleşin, dilediğiniz yerden yiyin ve şu ağaca yaklaşıp da zalimlerden olmayın!"

20. Derken Şeytan, bunlara kendilerinden örtülmüş olan çirkin yerlerini açmak için ikisine de vesvese verdi. Ve "Sizi Rabbiniz başka bir şey için değil, yalnız melek olacağınız veya sonsuza dek kalanlardan olacağınız için bu ağaçtan yasakladı" dedi.

21. Ve "Kesinlikle ben sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim" diye yemin etti.

22. Böylece onları aldatarak aşağı sarkıttı (önceki mevkilerinden indirdi). Ağacı(n meyvesini) tadınca, çirkin yerleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarını üst üste yamayıp üzerlerini örtmeğe başladılar. Rableri onlara seslendi: "Ben sizi o ağaçtan men etmedim mi ve şeytan size apaçık düşmandır, demedim mi?"

١٥٤

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ
مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ
الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ
إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا
فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ
وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

يَا بَنِي

Kâlâ rabbenâ zalemnâ enfüsenâ ve il lem tağfir lenâ ve terhamnâ lenekûnenne minel hâsirîn (23) Kâlehbitû ba'duküm li ba'dın adüvv. ve leküm fil ardı müstekarruv ve metâun ilâ hıyn (24) Kâle fîhâ tahyevne ve fîhâ temûtûne ve minhâ tuhracûn (25) Yâ benî âdeme kad enzelnâ aleyküm libâsey yüvârî sev'âtiküm ve rîşâ. ve libâsüt takvâ zâlike hayr. zâlike min âyâtillâhi leallehüm yezzekkerûn (26) Yâ benî âdeme lâ yeftinennekümüş şeytânü kemâ ahrace ebeveyküm minel cenneti yenziu anhümâ libâsehümâ li yüriyehümâ sev'âtihimâ. innehû yerâküm hüve ve kabîlühû min haysü lâ teravnehüm. innâ cealneş şeyâtıyne evliyâe lillezîne lâ yü'minûn (27) Ve izâ fealû fâhışeten kâlû vecednâ aleyhâ âbâenâ vallâhü emeranâ bihâ. kul innallâhe lâ ye'müru bil fahşâ'. e tekûlûne alallâhi mâ lâ ta'lemûn (28) Kul emera rabbî bil kıst. ve akımû vücûheküm ınde külli mescidiv ved'ûhü muhlisıyne lehüd dîn. kemâ bedeeküm teûdûn (29) Ferîkan hedâ ve ferîkan hakka aleyhimüd dalâleh. innehümüt tehazüş şe yâtıyne evliyâe min dûnillâhi ve yahsebûne ennehüm mühtedûn (30)

23. Dediler ki "Ey Rabbimiz! Nefislerimize zulmettik. Eğer sen bizi bağışlamaz, merhamet etmezsen şüphe yok ki hüsrâna düşenlerden oluruz."

24. (Allah) buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak inin. Sizin için yeryüzünde bir süreye kadar yerleşme ve faydalanma vardır."

25. (Allah) Buyurdu ki: "Orada yaşayacak ve orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız."

26. Ey Âdemoğulları! Bakın size çirkin yerlerinizi örtecek elbise indirdik, süslü kıyâfet indirdik. Fakat takvâ elbisesi, o hepsinden hayırlı. Bu, işte Allah'ın âyetlerinden. Gerektir ki, düşünüp ibret alırlar.

27. Ey Âdemoğulları! Babanızla annenizi çirkin yerlerini kendilerine göstermek için Şeytan cennetten çıkardığı gibi, sakının sizi de belâya uğratmasın. Çünkü o ve kabilesi sizi, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yönden görür. Biz, o şeytanları o kimselerin dostları yapmışızdır ki, îmân etmezler.

28. Ve bir edepsizlik yaptıkları zaman da, "Atalarımızı böyle bulduk ve bize bunu Allah emretti" derler. De ki "Allah edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim, adaleti ve insaflı olmayı emretti. Hem her mescidde yüzlerinizi doğru tutun ve O'na, dini yalnız O'nun için halis kılarak ibâdet edin. Sizi başlangıçta O yarattığı gibi, yine O'na döneceksiniz.

30. Bir kısmını hidâyete kavuşturdu, bir kısmına da sapıklık hak oldu. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler. Bir de, kendilerini hidâyet üzere zannederler!

Yâ benî âdeme huzû zîneteküm ınde külli mescidiv ve külû veşrabû ve lâ tüsrifû. innehû lâ yühıbbül müsrifîn (31) Kul men harrame zînetallâhilletî ahrace li ıbâdihî vet tayyibâti miner rızk. kul hiye lillezîne âmenû fil hayâtid dünyâ hâlisatey yevmel kıyâmeh. kezâlike nüfassılül âyâti li kavmiy ya'lemûn (32) Kul innemâ harrame rabbiyel fevâhişe mâ zahera minhâ ve mâ betane vel isme vel bağye bi ğayril hakkı ve en tüşrikû billâhi mâ lem yünezzil bihî sültânev ve en tekûlû alallâhi mâ lâ ta'lemûn (33) Ve li külli ümmetin ecel. fe izâ câe ecelühüm lâ yeste'hırûne sâatev ve lâ yestakdimûn (34) Yâ benî âdeme immâ ye'tiyenneküm rusülüm minküm yekussûne aleyküm âyâtî fe menittekâ ve asleha fe lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (35) Vellezîne kezzebû bi âyâtinâ vestekberû anhâ ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (36) Fe men azlemü mimmenifterâ alallâhi keziben ev kezzebe bi âyâtih. ülâike yenâlühüm nesıybühüm minel kitâb. hattâ izâ câethüm rusülünâ yeteveffevnehüm kâlû eyne mâ küntüm ted'ûne min dûnillâh. kâlû dâllû annâ ve şehidû alâ enfüsihim ennehüm kânû kâfirîn (37)

١٥٥

يَا بَنِيٓ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ
الَّتِيٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهٖ سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ
فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
﴿٣٤﴾ يَا بَنِيٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِي
فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا
خٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ ۚ
اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا
يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ قَالُوا ضَلُّوا
عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾

31. Ey Âdemoğulları! Her ne zaman mescide girdiğinizde güzel giysilerinizi giyin ve yiyin, için, fakat israf etmeyin, Çünkü Allah israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve tertemiz rızıkları kim haram etmiş?" De ki: "Onlar dünya hayatında iman edenler için kıyamet günü de yalnız mü'minlerin olacaktır." Bu suretle ilim ehli olanlar için âyetleri böyle açıklıyoruz.

33. De ki: "Rabbim ancak şunları haram kıldı: Bütün hayâsızlıkları, açığını da, gizlisini de. Her türlü günâhı. Haksız yere azgınlığı. Allah'a hiçbir zaman bir delil indirmediği herhangi bir şeyi şirk koşmanızı ve Allah'a bilmediğiniz şeyleri dayandırmanızı haram kıldı."

34. Her ümmet için takdir edilmiş bir zaman (ecel) vardır. Zamanları gelince bir an geri de kalmaz, öne de geçemez.

35. Ey Âdemoğulları! Size her ne zaman içinizden benim ayetlerimi anlatan rasulleri gelir de, her kim bunlara muhâlefet etmekten sakınır ve ıslâhı tercih ederse, artık onlara korku yoktur ve üzülecek olanlar, onlar değillerdir.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlara ve bunlara îmân etmeyi kibirlerine yediremeyenlere gelince, böyle kimseler ateş ehlidir, hep orada ebedî kalacaklardır.

37. Zira bir yalanı, Allah'a iftira atan veya O'nun âyetlerini yalanlayan kimseden daha zâlim kim olabilir? Bunlara kitaptan nasipleri ulaşır. Sonunda kendilerine göndereceğimiz melekler gelip canlarını alırlarken "Hani! Allah'ı bırakıp da taptıklarınız nerede?" dediklerinde: "Onlar bizi bıraktılar da kayboldular" derler ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerinde şâhitlik ederler.

قَالَ ادْخُلُوا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
فِي النَّارِ ۭ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا
جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۭ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ
وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاۗءِ وَلَا
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ۭ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ۝ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۭ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۡ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۡ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَاۗءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۭ
وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

وَنَادٰٓى

Kâledhulû fî ümemin kad halet min kabliküm minel cinni vel insi finnâr. küllemâ dehalet ümmetül leanet uhtehâ. hattâ ized dârakû fîhâ cemîan kâlet uhrâhüm li ûlâhüm rabbenâ hâülâi edallûnâ fe âtihim azâben dı'fem minen nâr. kâle li küllin dı'füv ve lâkil lâ ta'lemûn (38) Ve kâlet ûlâhüm li uhrâhüm fe mâ kâne leküm aleynâ min fadlin fe zûkul azâbe bimâ küntüm teksibûn (39) İnnellezîne kezzebû bi âyâtinâ vestekberû anhâ lâ tüfettehu lehüm ebvâbüs semâi ve lâ yedhulûnel cennete hattâ yelicel cemelü fî semmil hıyât. ve kezâlike neczil mücrimîn (40) Lehüm min cehenneme mihâdüv ve min fevkıhim ğavâş. ve kezâlike neczi zâlimîn (41) Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lâ nükellifü nefsen illâ vüs'ahâ ülâike ashâbül cenneh. hüm fîhâ hâlidûn (42) Ve neza'nâ mâ fî sudûrihim min ğıllin tecrî min tahtihimül enhâr. ve kâlül hamdü lillâhillezî hedânâ li hâzâ ve mâ künnâ li nehtediye levlâ en hedânallâh. le kad câet rusülü rabbinâ bil hakk. ve nûdû en tilkümül cennetü ûristümûhâ bimâ küntüm ta'melûn (43)

38. (Allah) buyurur: "Girin bakalım, sizden önce insan ve cinden geçen ümmetlerin arasında ateşe!" Her ümmet girdikçe dindaşlarına lanet eder. Sonunda hepsi orada birbirilerine kavuşturulurlar. Sonrakiler, öncekileri göstererek: "Ey Rabbimiz! İşte bunlar bizi yoldan çıkardılar. Onun için, onlara ateşten iki kat azap ver." derler. Allah da: "Zaten her birinize iki kat azap vardır. Fakat bilmiyorsunuz." buyurur.

39. Öndekiler de, sonrakilere derler ki: "Sizin de bize karşı bir üstünlüğünüz olmadı. Artık kendi kazandıklarınızın cezası olan azabı tadın."

40. Elbette âyetlerimizi yalanlayan ve onlara îmânı kibirlerine yedirmeyen kimselere göklerin kapısı açılmaz ve deve iğnenin deliğinden geçinceye kadar, onlar cennete giremezler. İşte günahkarları Biz böyle cezalandırırız.

41. Onlara cehennemde ateşten bir yatak, üstlerine de (ateşten) örtüler vardır. Ve işte zalimleri Biz böyle cezalandırırız.

42. Îmân edip iyi işler yapan kimseler ki Biz hiç kimseye gücünün üstünde bir şey teklif etmeyiz işte onlar cennet ehlidir ve orada ebedî olarak kalacaklardır.

43. Göğüslerinde kin türünden ne varsa hepsini söküp atmışızdır, altlarından ırmaklar akar. "Hamd olsun O Allah'a ki, hidâyet vererek bize bunu başarılı kıldı. O bize hidâyet vermeseydi, bizim kendiliğimizden bunun yolunu bulmamıza imkân yoktu. Muhakkak ki Rabbimizin peygamberleri hak olan bir emirle geldiler." demektedirler. Ve şöyle nidâ olunmaktadırlar: "İşte bu gördüğünüz o cennet ki, buna amelleriniz sebebiyle mirasçı kılındınız."

Ve nâdâ ashâbül cenneti ashâben nâri en kad vecednâ mâ veadenâ rabbünâ hakkan fe hel vecedtüm mâ veade rabbüküm hakkâ. kâlû neam. fe ezzene müezzinüm beynehüm el la'netüllâhi alez zâlimîn (44) Ellezîne yesuddûne an sebîlillâhi ve yebğûneha ıvecâ. ve hüm bil âhırati kâfirûn (45) Ve beynehümâ hıcâb. ve alel a'râfi ricâlüy ya'rifûne küllem bisîmâhüm. ve nâdev ashâbel cenneti en selâmün aleyküm lem yedhulûhâ ve hüm yatmeûn (46) Ve izâ surifet ebsâruhüm tilkâe ashâbin nâri kâlû rabbenâ lâ tec'alnâ meal kavmiz zâlimîn (47) Ve nâdâ ashâbül a'râfi ricâley ya'rifûnehüm bisîmâhüm kâlû mâ ağnâ anküm cem'uküm ve mâ küntüm testekbirûn (48) E hâülâillezîne aksemtüm lâ yenâlühümüllâhü bi rahmeh. üdhulül cennete lâ havfün aleyküm ve lâ entüm tahzenûn (49) Ve nâdâ ashâbün nâri ashâbel cenneti en efîdû aleynâ minel mâi ev mimmâ razekakümüllâh. kâlû innallâhe harrameheümâ alel kâfirîn (50) Ellezînettehazû dînehüm lehvev ve leıbev ve ğarrathümül hayâtüd dünyâ. fel yevme nensâhüm kemâ nesû likâe yevmihim hâzâ ve mâ kânû bi âyâtinâ yechadûn (51)

٤٤ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۭ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ
مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي الظّٰلِمِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۝
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّۢا بِسِيْمٰىهُمْ ۚ
وَنَادَوْٓا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۣ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ
يَطْمَعُوْنَ ۝ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَاۗءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ
رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ اَهٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۭ
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۝ وَنَادٰٓى
اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاۗءِ اَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۭ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَي الْكٰفِرِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ
كَمَا نَسُوْا لِقَاۗءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝

44. Bir de o cennet ehli, cehennem ehline: "Rabbimizin bize vaad ettiğini gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin size vaad ettiğini gerçek buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar da: "evet" derler. Bunun üzerine aralarında bir çağırıcı şöyle seslenir: "Allah'ın laneti o zalimler üzerine olsun!"

45. "Ki, Allah'ı yolundan alıkoyarlar ve onu eğip bükmek isterler ve onlar ahireti de inkar eden kafirlerdi."

46. Artık iki taraf arasında bir örtü ve A'raf üzerinde bir takım erkekler, her birini simalarıyla tanırlar. Cennet ehline, "Selâmün Aleyküm" diye nidâ etmektedirler ki, bunlar henüz cennete girmemiş, fakat girmeyi arzu eden kimselerdir.

47. Gözleri ateş ehli tarafına çevrildiği zaman da: "Ey Rabbimiz! Bizleri o zâlimler topluluğu ile beraber bulundurma" demektedirler.

48. O, A'raf ehli, simalarıyla tanıdıkları bir takım erkeklere de nidâ edip: "Gördünüz mü? Topluluğunuzun ve yaptığınız kibirlenme ve büyüklenmenin size hiç bir faydası olmadı."

49. "Allah onları hiç bir rahmete erdirmiyecek, diye yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı?" (Cennetliklere dönerek): "Girin cennete, artık size ne korku vardır, ne de siz üzüleceksiniz" demektedirler.

50. Ateş ehli de cennet ehline şöyle bağrışmaktadırlar: "Lütfen! Suyunuzdan veya Allah'ın sizi rızıklandırdığı nîmetlerden biraz da bizlere verin." Onlar da demektedirler ki: "Doğrusu Allah, bunları kâfirlere haram etti."

51. O kâfirlere ki, oyun ve eğlenceyi kendilerine din edindiler ve o dünya hayatı kendilerini aldattı. Onlar bugünlerle karşılaşmayı unuttukları ve âyetlerimizi inkâr ettikleri gibi, Biz de bugün onları unutacağız.

١٥٨

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَل لَّنَا
مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا
نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾
إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ
رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِن كُلِّ
الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ

Ve le kad ci'nâhüm bi kitâbin fassalnâhü alâ ılmin hüdev ve rahmetel li kavmiy yü'minûn (52) Hel yenzurûne illâ te'vîleh. yevme ye'tî te'vîlühû yekûlüllezîne nesûhü min kablü kad câet rusülü rabbinâ bil hakk. fe hel lenâ min şüfeâe fe yeşfeû lenâ ev nüraddü fe na'mele ğayrallezî künnâ na'mel. kad hasirû enfüsehüm ve dalle anhüm mâ kânû yefterûn (53) İnne rabbekümüllâhüllezî halekas semâvâti vel arda fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arşi yuğşil leylen nehâra yatlübühû hasîsev veş şemse vel kamera ven nücûme müsehharâtim bi emrih. elâ lehül halku vel emr. tebârakallâhü rabbül âlemîn (54) Üd'û rabbeküm tedarruav ve hufyeh. innehû lâ yühıbbül mu'tedîn (55) Ve lâ tüfsidû fil ardı ba'de ıslâhıhâ ved'ûhü havfev ve tameâ. inne rahmetallâhi karîbüm minel muhsinîn (56) Ve hüvellezî yürsilür riyâha büşram beyne yedey rahmetih. hattâ izâ ekallet sehâben sikâlen süknâhü li beledim meyyitin fe enzelnâ bihil mâe fe ahracnâ bihî min küllis semerât. kezâlike nuhricül mevtâ lealleküm tezekkerûn (57)

52. Muhakkak ki Biz, onlara öyle bir kitap gönderdik ki, iman edecek herhangi bir kavme bir hidâyet düsturu ve rahmet olması için tam bir ilim üzere onu bölüm bölüm ayırdettik.

53. Onlar ise ancak, ("Görelim bakalım!" diyerek) Kur'an'ın te'vilini (bildirdiği sonucu) bekliyorlar. Onun te'vili geldiği (verdiği haberler ortaya çıktığı) gün, önceden onu unutmuş olanlar derler ki: "Muhakkak ki, Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş. Şimdi bizim şefaatçilerimiz var mı ki bize şefaat etsinler, yahut tekrar geri döndürülmemiz mümkün mü ki eski yaptıklarımızdan başkasını yapalım?" Onlar cidden kendilerine yazık ettiler ve uydurdukları şeyler (putlar) da kendilerinden kaybolup gitti.

54. Şüphesiz Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı gün içinde yarattı. Sonra arş üzerine istiva buyurdu (hükmü altına aldı). O, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrine âmâdedir. İyi biliniz ki hem yaratmak, hem de emretmek O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne kadar yücedir!

55. Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin ki, kuşkusuz O, haddi aşanları sevmez.

56. (İman ve adaletle) düzeltildikten sonra yeryüzünde (fenalık işlemekle) bozgunculuk yapmayın. Hem korku, hem ümitle O'na kulluk edin. Muhakkak Allah'ın rahmeti iyilik edenlere çok yakındır.

57. Ve O öyle bir Allah'tır ki, rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci gönderir. Sonunda bunlar, o ağır ağır bulutları hafif birşey gibi kaldırıp yüklendiklerinde bakarsın Biz, ölmüş bir memlekete sevk etmişizdir. Derken ona su indirmişizdir de, orada her türlüsünden ürünler çıkarmışızdır. İşte ölüleri böyle çıkaracağız. Gerektir ki, düşünür ibret alırsınız.

Vel beledüt tayyibü yahrucü nebâtühû bi izni rabbih. vellezî habüse lâ yahrucü illâ nekidâ. kezâlike nüsarrifül âyâti li kavmiy yeşkürûn (58) Le kad erselnâ nûhan ilâ kavmihî fe kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâ leküm min ilâhin ğayruh. innî ehâfü aleyküm azâbe yevmin azıym (59) Kâlel meleü min kavmihî innâ le nerâke fî dalâlim mübîn (60) Kâle yâ kavmi leyse bî dalâletüv ve lâkinnî rasûlüm mir rabbil âlemîn (61) Übelliğuküm risâlâti rabbî ve ensahu leküm ve a'lemü minallâhi mâ lâ ta'lemûn (62) E ve acibtüm en câeküm zikrum mir rabbiküm alâ racülim minküm li yünziraküm ve li tettekû ve lealleküm türhamûn (63) Fe kezzebûhü fe enceynâhü vellezîne meahû fil fülki ve ağraknellezîne kezzebû bi âyâtinâ. innehüm kânû kavmen amîn (64) Ve ilâ âdin ehâhüm hûdâ. kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâleküm min ilâhin ğayruh. e fe lâ tettekûn (65) Kâlel meleüllezîne keferû min kavmihî innâ le nerâke fî sefâhetiv ve innâ le nezunnüke minel kâzibîn (66) Kâle yâ kavmi leyse bî sefâhetüv ve lâkinnî rasûlüm mir rabbil âlemîn (67)

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ
إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ
فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

58. (Toprağı verimli olan) güzel bir memleketin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar (ve yetişir); kötü (verimsiz) olan bir yerin bitkisi çıkmaz; çıkan da bir şeye yaramaz. Şükredecek bir topluluk için âyetleri böyle çeşitli olarak açıklarız.

59. Yemin olsun ki, Nûh'u kavmine elçi olarak gönderdik. Ulaştı da: "Ey Kavmim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Cidden ben üzerinize büyük bir günün azâbının inmesinden korkuyorum." dedi.

60. Kavminden ileri gelenler de: "Şüphesiz biz seni apaçık bir sapıklık içerisinde görüyoruz." dediler.

61. Dedi ki: "Ey Kavmim! Bende hiçbir sapıklık yok. Fakat ben âlemlerin Rabbi tarafından bir elçiyim."

62. "Size Rabbimin risâletini tebliğ ediyorum ve size öğüt veriyorum. Ve Allah'tan, sizin bilemeyeceklerinizi biliyorum."

63. "Size korkunç sonucu haber vermek için ve korunmanız için ve belki rahmete kavuşursunuz diye sizden bir adam vasıtasıyla Rabbinizden size bir îkâz geldiğine inanmıyor da şaşırıyor musunuz?"

64. Bunun üzerine, onu yalanladılar. Biz de kendisini ve beraberinde îmân edenleri gemide kurtuluşa erdirdik de, âyetlerimizi yalanlayanları boğduk. Çünkü bunlar, basiretleri körelmiş bir kavimdiler.

65. Âd kavmine de kardeşleri Hûd peygamberi gönderdik. "Ey Kavmim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka hiç bir ilahınız yoktur. Hâlâ siz (O'nun azabından) sakınmayacak mısınız?" dedi.

66. Kavminden inkâra dalmış ileri gelenler dediler ki: "Muhakkak biz seni bir çılgınlık içerisinde görüyoruz ve gerçekten seni biz yalancılardan biri zannediyoruz."

67. "Ey Kavmim! Bende hiçbir çılgınlık yok. Fakat ben âlemlerin Rabbi tarafından bir elçiyim." dedi.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ
وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

وَاذْكُرُوا

Übelliğuküm risâlâti rabbî ve ene leküm nâsıhun emîn (68) E ve acibtüm en câeküm zikrum mir rabbiküm alâ racülim minküm li yünziraküm. vezkürû iz cealeküm hulefâe mim ba'di kavmi nûhıv ve zâdeküm fil halkı bestah. fezkürû âlâallâhi lealleküm tüflihûn (69) Kâlû eci'tenâ li na'büdallâhe vahdehû ve nezera mâ kâne ya'büdü âbâünâ. fe'tinâ bimâ teıdünâ in künte mines sâdikıyn (70) Kâle kad vekaa aleyküm mir rabbiküm ricsüv ve ğadab. e tücâdilûnenî fî esmâin semmeytümûhâ entüm ve âbâüküm mâ nezzelallâhü bihâ min sültân. fentezırû innî meaküm minel müntezırîn (71) Fe enceynâhü vellezîne meahû bi rahmetim minnâ ve kata'nâ dâbirallezîne kezzebû bi âyâtinâ ve mâ kânû mü'minîn (72) Ve ilâ semûde ehâhüm sâlihâ. kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâleküm min ilâhin ğayruh. kad câetküm beyyinetüm mir rabbiküm. hâzihî nâkatüllâhi leküm âyeten fe zerûhâ te'kül fî ardıllâhi ve lâ temessûhâ bi sûin fe ye'huzeküm azâbün elîm (73)

68. "Size Rabbimin risalelerini tebliğ ediyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğüt vericiyim."

69. "Sizi uyarmak için içinizden bir adam vasıtasıyla size Rabbinizden bir îkâz geldiğine inanmıyor da, şaşırıyor musunuz? Düşünün ki, O sizi Nuh kavminden sonra hükümdarlar yaptı ve size yaratılışta daha fazla boy bos (kuvvet) verdi. O halde, Allah'ın nimetlerini unutmayıp anın ki, kurtuluşa erebilesiniz."

70. Dediler, "Sen bize sadece Allah'a tapalım, atalarımızın tapmakta olduklarını bırakalım diye mi geldin? Eğer doğrulardan isen, haydi bizi tehdit edip durduğun o azabı başımıza getir görelim."

71. "İşte üzerinize Rabbinizden bir azap fırtınası, bir gazap indi. Siz bana, sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hakkında mücadele mi ediyorsunuz? Allah onlara hiçbir zaman öyle bir saltanat hakkı indirmedi. Artık gözetin. Ben de sizinle beraber gözetenlerdenim." dedi.

72. Bunun üzerine, kendisini ve beraberindekileri tarafımızdan bir rahmetle kurtuluşa erdirdik de, âyetlerimizi yalanlayıp îmân etmeyenlerin kökünü kestik.

73. Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih peygamberi gönderdik. "Ey Kavmim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız daha yok. İşte size Rabbinizden apaçık bir mucize geldi. Bu, Allah'ın şu dişi devesi, size bir âyet. Bırakın onu, Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona bir kötülükle dokunmayın ki, sonra çok acı verici bir azaba uğrarsınız." dedi.

Vezkürû iz cealeküm hülefâe mim ba'di âdiv ve bevveeküm fil ardı tettehızûne min sühûlihâ kusûrav ve tenhıtûnel cibâle büyûta. fezkürû âlâallâhi ve lâ ta'sev fil ardı müfsidîn (74) Kâlel meleü̇l lezînestekberû min kavmihî lillezînestud'ıfû li men âmene minhüm eta'lemûne enne sâliham murselüm mir rabbih. kâlû innâ bimâ ürsile bihî mü'minûn (75) Kâlellezînestekberû innâ billezî âmentüm bihî kâfirûn (76) Fe akarun nâkate ve atev an emri rabbihim ve kâlû yâ sâlihu'tinâ bimâ teıdünâ in künte minel murselîn (77) Fe ehazethümür racfetü fe asbehû fî dârihim câsimîn (78) Fe tevellâ anhüm ve kâle yâ kavmi le kad eblağtüküm risâlete rabbî ve nesahtü leküm ve lâkil lâ tühıbbûnen nâsıhıyn (79) Ve lûtan iz kâle li kavmihî ete'tûnel fâhı-şete mâ sebekaküm bihâ min ehadim minel âlemîn (80) İnneküm le te'tû-ner ricâle şehvetem min dûnin nisâ'. bel entüm kavmüm müsrifûn (81)

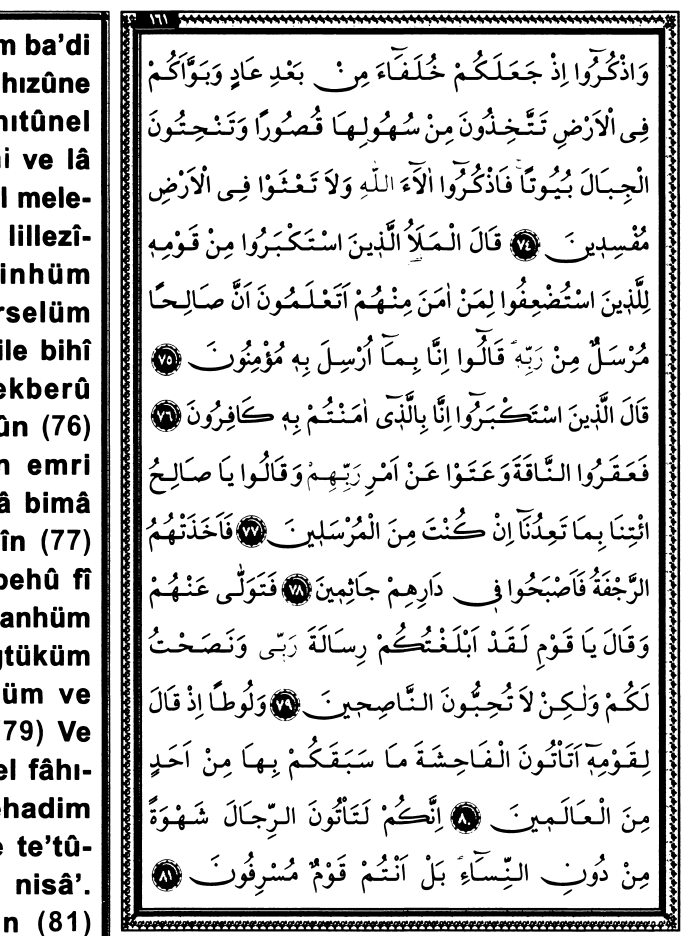

وَاذْكُرُوٓا۟ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
ٱلْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَٱذْكُرُوٓا۟ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ
لِلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَٰلِحًا
مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قَالُوٓا۟ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلَ بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾
قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا بِٱلَّذِىٓ ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٧٦﴾
فَعَقَرُوا۟ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوْا۟ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا۟ يَٰصَٰلِحُ
ٱئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ جَٰثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ
وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّى وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ
لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً
مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. "Ve düşünün ki, Allah sizi Âd kavminden sonra hükümdarlar yaptı ve bu yere sizi yerleştirdi. Düzlüklerinden köşkler ediniyorsunuz ve dağlarından evler yontuyorsunuz. Artık hep Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünü fesatçılıkla berbad etmeyin."

75. Kavmi içinden kibirlerine yediremeyen ileri gelenler, içlerinden zayıf görülen inananlara dediler ki: "Siz Salih'in, Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar da: "Şüphesiz biz onunla ne gönderilmişse ona inananlarız", dediler.

76. O kibirlerine yediremeyenler: "Doğrusu Biz o sizin îmân ettiğiniz şeyi inkâr edenleriz." dediler.

77. Derken o dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrinden azgınlık ettiler ve dediler ki: "Hey Sâlih! Sen gerçek peygamberlerden isen bizi tehdit etmekte olduğun azabı getir, görelim."

78. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı. Yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

79. Döndü de, onlardan: "Ey Kavmim! Ben size Rabbimin risaletini tamamıyla tebliğ ettim ve öğüt verdim. Hayrınıza çalıştım. Fakat öğüt verenleri sevmezsiniz." dedi.

80 - 81. Lût'u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: «Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz? Siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu, siz çok ileri giden azgın bir kavimsiniz."

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْهُمْ
مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ
اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَّطَرًا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَاِلٰى
مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۖ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ۚ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٥﴾
وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْٓا
اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا
بِالَّذِىْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

قَالَ

Ve mâ kâne cevâbe kavmihî illâ en kâlû ahricûhüm min karyetiküm. innehüm ünâsüy yetetahherûn (82) Fe enceynâhü ve ehlehû illemraetehû kânet minel ğâbirîn (83) Ve emtarnâ aleyhim metarâ. fenzur keyfe kâne âkıbetül mücrimîn (84) Ve ilâ medyene ehâhüm şüaybâ. kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâleküm min ilâhin ğayruh. kad câetküm beyyinetüm mir rabbiküm fe evfül keyle vel mîzâne ve lâ tebhasün nâse eşyâehüm ve lâ tüfsidû fil ardı ba'de ıslâhıhâ. zâliküm hayrul leküm in küntüm mü'minîn (85) Ve lâ tak'udû bi külli sırâtın tûıdûne ve tesuddûne an sebîlillâhi men âmene bihî ve tebğûnehâ ıvecâ. vezkürû iz küntüm kalîlen fe kesseraküm venzurû keyfe kâne âkıbetül müfsidîn (86) Ve in kâne tâifetüm minküm âmenû billezî ürsiltü bihî ve tâifetül lem yü'minû fasbirû hattâ yahkümallâhü beynenâ. ve hüve hayrul hâkimîn (87)

82. Kavminin cevabı: "Onları (Lût'u ve taraftarlarını) memleketinizden çıkarın; çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış!" demelerinden başka bir şey olmadı.

83. Biz de onu ve karısından başka aile fertlerini kurtardık; çünkü karısı geride kalanlardan (kâfirlerden) idi.

84. Ve onların üzerlerine bir azap yağmuru yağdırdık. İşte bak! Günah işleyenlerin sonu nasıl oldu?

85. Medyen kavmine de kardeşleri Şûayb peygamberi gönderdik. "Ey Kavmim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız daha yok. İşte size Rabbinizden apaçık bir delil geldi. Artık ölçüyü, teraziyi tam tutun. İnsanların eşyasına haksızlık yapmayın. Yeryüzünde barıştan sonra yine fesat çıkarmayın. Bana inanırsanız, bu söylediklerim sizin için hayırlıdır." dedi.

86. "Hem öyle tehdit ederek, yolların başına oturup da, Allah'ın yolundan, O'na îmân edenleri çevirmeyin ve yolun çarpıklığını arzu etmeyin. Düşünün ki, vaktiyle siz çok az idiniz. Öyleyken O sizi çoğalttı ve bakın o fesat çıkaranların sonları nasıl oldu?"

87. "Eğer içinizden bir kısmı, benim gönderilmiş olduğum gerçeğe inanmış, bir kısmı da inanmamış ise, Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin ki, O hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

Kâlel meleüllezînestekberû min kavmihî le nuhricenneke yâ şüaybü vellezîne âmenû meake min karyetinâ ev leteûdünne fî milletinâ. kâle e ve lev künnâ kârihîn (88) Kadifteraynâ alallâhi kezi-ben in udnâ fî milletiküm ba'de iz nec-cânallâhü minhâ. ve mâ yekûnü lenâ en neûde fîhâ illâ ey yeşâallâhü rabbünâ. vesia rabbünâ külle şey'in ılmâ. alallâhi tevekkelnâ. rabbeneftah beynenâ ve beyne kavminâ bil hakkı ve ente hayrul fâtihıyn (89) Ve kâlel meleüllezîne kefe-rû min kavmihî le initteba'tüm şüayben inneküm izel le hâsirûn (90) Fe ehazet-hümür racfetü fe asbehû fî dârihim câsimîn (91) Ellezîne kezzebû şüayben ke el lem yağnev fîhâ ellezîne kezzebû şüayben kânû hümül hâsirîn (92) Fe tevellâ anhüm ve kâle yâ kavmi le kad eblağtüküm risâlâti rabbî ve nesahtü leküm. fe keyfe âsâ alâ kavmin kâfirîn (93) Ve mâ erselnâ fî karyetim min nebiyyin illâ ehaznâ ehlehâ bil be'sâi ved darrâi leallehüm yeddarraûn (94) Sümme beddelnâ mekânes seyyietil hasenete hattâ afev ve kâlû kad messe âbâenad darrâü ves serrâü fe ehaznâ-hüm bağtetev ve hüm lâ yeş'urûn (95)

١٦٣

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ
أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ
﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ
لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ
السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Kavminden ileri gelen kibirliler dediler ki: "Ey Şu'ayb! Ya mutlaka seni ve seninle be-raber inananları memleketimizden çıkarırız, ya da dinimize dönersiniz!" (Şuayb) dedi ki: "Dininizi, istemediğimiz ve hoşlanmadığımız halde mi, (bizi geri çevireceksiniz?).

89. "Doğrusu, Allah bizi ondan (kâfirlikten) kurtardıktan sonra tekrar sizin dininize döner-sek, Allah'a karşı iftira etmiş oluruz. Rabbimiz Allah'ın dilemesi hali müstesna geri dönmemiz bizim için olacak şey değildir. Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Biz sadece Allah'a daya-nırız. Ey bizim Rabbimiz! Kavmimizle bizim aramızda hak ile hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın."

90. Kavminden inkâr eden, ileri gelenler de: "Yemin ederiz eğer Şuayb'a uyarsanız hiç şüphe yok, o takdirde siz kesinlikle hüsrâna düşeceksiniz." dediler.

91. Derken onları o şiddetli sarsıntı tutu-verdi. Derhal yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada hiç safa sürmemiş gibi oldular. Şuayb'ı yalan-layanlar var ya, asıl hüsrana düşenler onlar olmuşlardı.

93. Döndü de onlardan: "Ey Kavmim! Yemin olsun ki, size Rabbimin risâletlerini tebliğ ettim. Size öğüt de verdim. Şimdi kâfir bir kavme nasıl acırım?" dedi.

94. Biz, hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek, başlangıçta halkını zorluk ve darlıkla sıkmışızdır ki, yalvarsınlar.

95. Sonra kötülüğün yerine iyilği (sıkıntı ve darlığın bolluk ve genişliği) getirdik. Tâ ki çoğaldılar ve (nankörlük edip): "Atalarımız da darlığa uğramış ve bolluğa kavuşmuşlardı" de-diler. Biz de, farkında değillerken onları ansızın yakaladık.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا
وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا
ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ
مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ
يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ
الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَظَلَمُوْا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ
مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾

Ve lev enne ehlel kurâ âmenû vettekav le fetahnâ aleyhim berakâtim mines semâi vel ardı ve lâkin kezzebû fe ehaznâhüm bimâ kânû yeksibûn (96) E fe emine ehlül kurâ ey ye'tiyehüm be'sünâ beyâtev ve hüm nâimûn (97) E ve emine ehlül kurâ ey ye'tiyehüm be'sünâ duhav ve hüm yel'abûn (98) E fe eminû mekrallâh. fe lâ ye'menü mekrallâhi illel kavmül hâsirûn (99) E ve lem yehdi lillezîne yerisûnel arda mim ba'di ehlihâ el lev neşâü esabnâhüm bi zünûbihim. ve natbeu alâ kulûbihim fe hüm lâ yesmeûn (100) Tilkel kurâ nekussu aleyke min embâihâ. ve le kad câethüm rusülühüm bil beyyinât. fe mâ kânû li yü'minû bimâ kezzebû min kabl. kezâlike yatbeullâhü alâ kulûbil kâfirîn (101) Ve mâ vecednâ li ekserihim min ahd. ve iv vecednâ ekserahüm le fâsikıyn (102) Sümme beasnâ mim ba'dihim mûsâ bi âyâtinâ ilâ fir'avne ve meleihî fe zalemû bihâ. fenzur keyfe kâne âkıbetül müfsidîn (103) Ve kâle mûsâ yâ fir'avnü innî rasûlüm mir rabbil âlemîn (104)

96. Eğer o ülkelerin halkı îmân edip Allah'tan korksaydılar, elbette üzerlerine yerden, gökten bereketler açardık. Fakat yalanladılar da, kendilerini kazandıklarıyla tuttuk, yakalayıverdik.

97. Yoksa o ülkelerin halkı, geceleyin uyurlarken azabımızın kendilerine baskın halinde gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yine o ülkeler halkı, kuşluk vakti oynayıp, eğlenip dururlarken, kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99. Artık Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Fakat kendilerine yazık eden kavimlerden başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz.

100. Hâlâ belli olmadı mı, o eski sâhiplerinden sonra bu yere mirasçı olan kimselere? Şu gerçek ki eğer dilemiş olsaydık, onların günahlarını da başlarına çarpardık. Fakat kalplerinin üzerlerini mühürleriz de onlar hakikati işitmezler.

101. İşte o ülkeler, bunların başına gelenlerden bazısını sana haberler olarak aktarıyoruz. Yemin olsun ki, onlara peygamberleri apaçık delillerle geldi. Öyleyken îmân etmek istemediler. Çünkü ondan önce inkâr etmeyi âdet etmişlerdi. Allah kâfirlerin kalplerini işte böyle mühürler.

102. Hem çoğunda ahde vefa görmedik. Şu muhakkak ki, çoğunu yoldan çıkan fâsıklar olarak gördük.

103. Sonra onların arkasından Musa'yı âyetlerimiz (mucizelerimiz)le Firavun'a ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o mucizeleri inkâr ettiler. Ettiler de bak, o fesat çıkaranları (bozguncuların) âkıbetleri nasıl oldu!

104. Mûsâ: "Ey Firavun! Ben âlemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim." dedi.

Hakıykun alâ el lâ ekûle alallâhi illel hakk. kad ci'tüküm bi beyyinetim mir rabbiküm fe ersil meıye benî isrâîl (105) Kâle in künte ci'te bi âyetin fe'ti bihâ in künte mines sâdikıyn (106) Fe elkâ asâhü fe izâ hiye su'bânüm mübîn (107) Ve nezea yedehû fe izâ hiye beydâü lin nâzırîn (108) Kâlel meleü min kavmi fir'avne inne hâzâ le sâhırun alîm (109) Yürîdü ey yuhriceküm min ardıküm. fe mâzâ te'mürûn (110) Kâlû ercih ve ehâhü ve ersil fil medâini hâşirîn (111) Ye'tûke bi külli sâhırin alîm (112) Ve câes seharatü fir'avne kâlû inne lenâ le ecran in künnâ nahnül ğâlibîn (113) Kâle neam ve inneküm le minel mükarrabîn (114) Kâlû yâ mûsâ immâ en tülkıye ve immâ en nekûne nahnül mülkıyn (115) Kâle elkû. fe lemmâ elkav seharû a'yünen nâsi vesterhebûhüm ve câû bi sıhrin azıym (116) Ve evhaynâ ilâ mûsâ en elkı asâk. fe izâ hiye telkafü mâ ye'fikûn (117) Fe vekaal hakku ve betale mâ kânû ya'melûn (118) Fe ğulibû hünâlike venkalebû sâğırîn (119) Ve ülkıyes seharatü sâcidîn (120)

١٠٥ حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَنْ لَّآ أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِـَٔايَةٍ
فَأْتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ
ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿١٠٨﴾
قَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾
يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
قَالُوٓا۟ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿١١١﴾
يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوٓا۟ إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ
نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ
وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ ٱلْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا۟ فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ سَحَرُوٓا۟
أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا۟
هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

105. "Benim vazifem, Allah'a karşı doğru olanı ve gerçekleri söylemek üzerine borçtur. Gerçekten ben size Rabbinizden apaçık bir delille geldim. Artık İsrâiloğullarını benimle beraber gönder."

106. (Firavun) "Eğer bir âyetle geldiysen, getir onu bakalım, doğrulardan isen" dedi.

107. Bunun üzerine âsâsını bırakıverdi. Ne görsün! O koskocaman bir ejderha oluverdi.

108. Ve elini koynundan sıyırıp çıkardı. Bir de ne görsünler o, bakanlar için, bembeyaz olmuş.

109. Firavun'un kavminden o topluluk: "Bu şüphesiz ki çok bilgili (usta) bir sihirbaz." dedi.

110. "Sizi yerinizden çıkarmak istiyor. Dolayısıyla, ne emredersiniz?"

111. "O'nu ve kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcılar yolla" dediler.

112. "Maharetli sihirbazların hepsini sana getirsinler."

113. Bütün sihirbazlar da Firavun'a geldiler: "Elbette gâlip gelenler biz olursak, bize mükâfat var değil mi!?" dediler.

114. "Evet... Hem o zaman siz gözdelerdensiniz" dedi.

115. "Ey Mûsâ! Sen mi hünerini ortaya atacaksın, yoksa atanlar biz mi olacağız?" dediler.

116. Musa, "Siz atın" dedi. Ne zaman ki atacaklarını attılar, insanların gözlerini büyülediler ve onları dehşete düşürdüler. Sonuçta büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de Musa'ya "Âsânı bırakıver" diye vahyettik. Birde baktılar ki, onların bütün uydurduklarını toplayıp yutuyor.

118. Artık gerçek ortaya çıktı ve onların bütün yaptıkları boşa gitti.

119. Artık orada yenilmişlerdi, küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

١٢٢

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۭ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ
فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾
لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا
تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاۗءَتْنَا ۭ رَبَّنَآ اَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۭ قَالَ
سَنُقَتِّلُ اَبْنَاۗءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَاۗءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ
﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ
لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾
قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۭ قَالَ
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ
بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾

فَاِذَا

Kâlû âmennâ bi rabbil âlemîn (121) Rabbi mûsâ ve hârûn (122) Kâle fir'avnü âmentüm bihî kable en âzene leküm. inne hâzâ le mekrum mekertümûhü fil medîneti li tuhricû minhâ ehlehâ. fe sevfe ta'lemûn (123) Le ükattıanne eydiyeküm ve ercüleküm min hılâfin sümme le üsallibenneküm ecmeıyn (124) Kâlû innâ ilâ rabbinâ münkalibûn (125) Ve mâ tenkımü minnâ illâ en âmennâ bi âyâti rabbinâ lemmâ câetnâ. rabbenâ efrığ aleynâ sabrav ve teveffenâ müslimîn (126) Ve kâlel meleu min kavmi fir'avne etezeru mûsâ ve kavmehû liyüfsidû fil ardı ve yezerake ve âlihetek. kâle senükattilü ebnâehüm ve nestahyî nisâehüm. ve innâ fevkahüm kâhirûn (127) Kâle mûsâ li kavmihisteıynû billâhi vasbirû. innel arda lillâh. yûrisühâ mey yeşâü min ıbâdih. vel âkıbetü lil müttekıyn (128) Kâlû ûzînâ min kabli en te'tiyenâ ve mim ba'di mâ ci'tenâ. kâle asâ rabbüküm ey yühlike adüvveküm ve yestahlifeküm fil ardı fe yenzura keyfe ta'melûn (129) Ve le kad ehaznâ âle fir'avne bis sinîne ve naksım mines semerâti leallehüm yezzekkerûn (130)

121. Dediler ki: "Îmân ettik O âlemlerin Rabbine."

122. "Musa ve Hârûn'un Rabbine."

123. Firavun: "Siz O'na, ben izin vermeden iman ettiniz ha! Bu herhalde bir hilekârlık. Siz bu hileyi şehirde kurmuşsunuz. Yerli halkını oradan çıkarmak istiyorsunuz. O halde yakında anlarsınız." dedi.

124. "Kesinlikle sizin ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim. Kesinlikle sizi, hepinizi birden asacağım."

125. (Onlar da:) "Biz şüphesiz ki Rabbimize döneceğiz." dediler.

126. "Senin bize kızman da sadece Rabbimizin âyetleri gelince îmân etmemizden. Ey bizim Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve canımızı Müslümanlar olarak al!"

127. Firavun'un kavminden yine o topluluk: "Seni ve ilâhlarını terketsinler de yeryüzünde fesat çıkarsınlar diye mi Musa'yı ve kavmini serbest bırakacaksın?" dediler. Firavun da dedi ki: "Onların oğullarını öldürürüz, kadınlarını sağ bırakırız. Elbette biz onları ezecek üstünlükteyiz."

128. Mûsâ kavmine dedi ki: "Siz Allah'ın yardımını isteyin ve acıya tahammül edip dayanın. Muhakkak yeryüzü Allah'ındır. Ona kullarından dilediğini mirasçı yapar. En güzel sonuç Allah'tan korkup günahtan sakınanlarındır."

129. Dediler ki: "Biz, sen bize gelmeden önce de işkenceye uğradık, sen bize geldikten sonra da." (Musa:) "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helâk edip de sizi yeryüzünde hükümdar yapacak. Sizin de nasıl işler yapacağınıza bakacaktır." dedi.

130. Muhakkak ki, Firavun ve adamlarını tuttuk, senelerce kıtlık ve ürün eksikliğiyle cezalandırdık. Umulur ki, düşünüp ibret alsınlar.

Fe izâ câethümül hasenetü kâlû lenâ hâzih. ve in tüsıbhüm seyyietüy yettayyerû bi mûsâ ve mem meah. elâ innemâ tâiruhüm ındallâhi ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (131) Ve kâlû mehmâ te'tinâ bihî min âyetil li tesharanâ bihâ fe mâ nahnü leke bi mü'minîn (132) Fe erselnâ aleyhimüt tûfâne vel cerâde vel kummele ved dafâdia ved deme âyâtim müfessalâtin festekberû ve kânû kavmem mücrimîn (133) Ve lemmâ vekaa aleyhimür riczü kâlû yâ mûsed'u lenâ rabbeke bimâ ahide ındek. le in keşefte anner ricze le nü'minenne leke ve le nürsilenne meake benî isrâîl (134) Felemmâ keşefnâ anhümür ricze ilâ ecelin hüm bâliğûhü izâ hüm yenküsûn (135) Fentekamnâ minhüm fe ağraknâhüm fil yemmi bi ennehüm kezzebû bi âyâtinâ ve kânû anhâ ğâfilîn (136) Ve evrasnel kavmellezîne kânû yüstad'afûne meşârikal ardı ve meğâribehelletî bâraknâ fîhâ. ve temmet kelimetü rabbikel husnâ alâ benî isrâîle bimâ saberû. ve demmernâ mâ kâne yasneu fir'avnü ve kavmühû ve mâ kânû ya'rişûn (137)

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ أَلَآ إِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ
مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيَاتٍ
مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ
عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يَا مُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ
لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ
إِسْرَآئِيْلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلٰٓى أَجَلٍ هُمْ
بَالِغُوْهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ
﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بَارَكْنَا فِيْهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ إِسْرَآئِيْلَ بِمَا صَبَرُوْا وَدَمَّرْنَا مَا
كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٧﴾

131. Fakat kendilerine iyilik (bolluk) gelince, "(İşte) bu bizim hakkımızdır" dediler. Ve başlarına bir kötülük gelse, Mûsâ ile berâberindekileri uğursuz sayıyorlardı. Bilesiniz ki, onlara gelen uğursuzluk Allah katındandır, fakat onların çoğu bunu bilmezler.

132. Ve: "Sen bizi büyülemek için her ne âyet getirsen, imkanı yok sana inanacak değiliz." derlerdi.

133. Biz de kudretimizin ayrı ayrı âyetleri olmak üzere başlarına tufan gönderdik, çekirge gönderdik, haşerat gönderdik, kurbağalar gönderdik, kan gönderdik. Yine inat ettiler ve çok suçlu bir toplum oldular

134. Ne zaman ki azap üzerlerine çöktü: "Ey Mûsâ bizim için Rabbine dua et. Sana olan ahdi hatırına, eğer bizden bu azabı kaldırırsan, yemin olsun ki, sana kesinlikle iman ederiz. Ve İsrâiloğullarını seninle berâber mutlaka göndeririz." dediler.

135. Biz, ulaşacakları bir müddete kadar onlardan azabı kaldırınca, derhal yeminlerini bozdular.

136. Biz de, âyetlerimizi yalanladıkları ve onlara kulak asmadıkları için kendilerinden intikam aldık da, hepsini denizde boğduk.

137. Ve hırpalanıp ezilmekte bulunan kavmi, yeryüzünün bereketlerle donattığımız doğularına, batılarına mirasçı yaptık. Ve Rabbinin İsrâiloğullarına olan o güzel kelimesi, sabretmeleri sebebiyle tamâmen gerçekleşti de, Firavun ile kavminin yapa geldikleri işleri ve yükselttikleri binâları yerle bir ettik.

١٧٨

وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ
أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ
فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ
أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ
أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۖ
يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم
بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً
وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ
رَبُّهُۥ ۚ قَالَ رَبِّ أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى وَلَٰكِنِ ٱنظُرْ
إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ
رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ
قَالَ سُبْحَٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

قَالَ

Ve câveznâ bi benî isrâîlel bahra fe etev alâ kavmiy ya'küfûne alâ asnâmil lehüm. kâlû yâ mûsec'al lenâ ilâhen kemâ lehüm âliheh. kâle inneküm kavmün techelûn (138) İnne hâülâi mütebberum mâ hüm fîhi ve bâtılüm mâ kânû ya'melûn (139) Kâle eğayrallâhi ebğıyküm ilâhev ve hüve feddaleküm alel âlemîn (140) Ve iz enceynâküm min âli fir'avne yesûmûneküm sûel azâb. yükattilûne ebnâeküm ve yestahyûne nisâeküm. ve fî zâliküm belâüm mir rabbiküm azıym (141) Ve vâadnâ mûsâ selâsîne leyletev ve etmemnâhâ bi aşrin fe temme mîkâtü rabbihî erbeıyne leyleh. ve kâle mûsâ li ehıyhi hârûnahlüfnî fî kavmî ve aslıh ve lâ tettebı' sebîlel müfsidîn (142) Ve lemmâ câe mûsâ li mîkâtinâ ve kellemehû rabbühû kâle rabbi erinî enzur ileyk. kâle len terânî ve lâkininzur ilel cebeli fe inistekarra mekânehû fe sevfe terânî. felemmâ tecellâ rabbühû lil cebeli cealehû dekkev ve harra mûsâ saıkâ. felemmâ efâka kâle sübhâneke tübtü ileyke ve ene evvelül mü'minîn (143)

138. Ve İsrâiloğullarına denizi geçirttik. Derken bir kavme vardılar, toplanmışlar kendilerine âit bir takım putlara tapıyorlardı. "Ey Mûsâ Bunların birçok ilâhları olduğu gibi, sen de bize bir ilah yap." dediler. (Mûsâ) Dedi ki: "Siz gerçekten câhillik ediyorsunuz."

139. "Çünkü o gördüklerinizin içinde bulundukları din, helak olmaya mahkûmdur ve bütün yaptıkları batıldır."

140. "Hiç ben size Allah'tan başka bir ilâh mı isterim? O, sizi âlemlerin üzerine çıkardı." dedi.

141. "Hem, düşünseniz ya! Sizi Firavun ve adamlarından kurtardığımız zamanı. Size azabın kötüsünü tattırıyorlardı. Oğullarınızı sürekli öldürüyorlar, kadınlarınızı diri tutuyorlardı. Bunda, size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı."

142. Bir de, Mûsâ'ya otuz gece için sözleştik ve onu bir on ile tamamladık. Bu sûretle Rabbinin belirlediği süre tam kırk oldu ve Mûsâ kardeşi Harûn'a şöyle dedi: "Kavmim içinde benim yerime geç. Islaha çalış da, fesat çıkaranların yoluna gitme."

143. Ne zaman ki, Mûsâ belirlediğimiz zamanda (Tur'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca: "Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!" dedi. (Rabbi): "Sen beni asla göremezsin. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni göreceksin!" buyurdu. Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki: "Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim."

Kâle yâ mûsâ innistafeytüke alen nâsi bi risâlâtî ve bi kelâmî fe huz mâ âteytüke ve küm mineş şâkirîn (144) Ve ketebnâ lehû fil elvâhı min külli şey'im mev'ızatev ve tefsıylel li külli şey'. fe huzhâ bi kuvvetiv ve'mür kavmeke ye'huzû bi ahsenihâ. seürîküm dâral fâsikıyn (145) Seasrifü an âyâtiyellezîne yetekebberûne fil ardı bi ğayril hakk. ve iy yerav külle âyetil lâ yü'minû bihâ. ve iy yerav sebîler ruşdi lâ yettehızûhü sebîlâ. Ve iy yerav sebîlel ğayyi yettehizûhü sebîlâ. zâlike bi ennehüm kezzebû bi âyâtinâ ve kânû anhâ ğâfilîn (146) Vellezîne kezzebû bi âyâtinâ ve likâil âhırati habitat a'mâlühüm. hel yüczevne illâ mâ kânû ya'melûn (147) Vettehaze kavmü mûsâ mim ba'dihî min huliyyihim ıclen cesedel lehû huvâr. e lem yerav ennehû lâ yükellimühüm ve lâ yehdîhim sebîlâ. ittehazûhü ve kânû zâlimîn (148) Ve lemmâ sükıta fî eydîhim ve raev ennehüm kad dallû kâlû leil lem yerhamnâ rabbünâ ve yağfir lenâ lenekûnenne minel hâsirîn (149)

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي
فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ
الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

144. Allah Buyurdu ki: "Ey Musa! Ben, risaletlerimle (sana verdiğim görevlerle) ve kelamımla seni o insanların üzerine seçtim. Şimdi şu sana verdiğimi al ve şükrünü bilenlerden ol!"

145. Ve onun için levhalarda her şeyi yazdık. Öğüt olarak ve hükümlerin ayrıntısına dair her şeyi. "Haydi! Bunları kuvvetlice tut. Kavmine de emret. Onları en güzel bir şekilde tutsunlar. İleride, size fâsıklar yurdunu göstereceğim." dedik.

146. "Âyetlerimden uzaklaştıracağım yeryüzünde haksızlıkla büyüklük taslayanları ki, her âyeti görseler de ona îmân etmezler. Doğru yolu görseler de, onu bir yol edinmezler. Ve eğer sapıklık yolunu görürlerse, onu bir yol edinirler. Çünkü onlar âyetlerimizi yalanlamayı âdet edinmişler ve hep onlardan gâfil olagelmişlerdir."

147. "Halbuki âyetlerimizi ve ahirete varacaklarını yalanlayanların bütün yaptıkları boşa gitmiştir. Herhalükarda çekecekleri yalnız kendi yaptıklarının cezasıdır."

148. Mûsâ'nın arkasından ise, kavmi tutmuşlar süs eşyalarından bir buzağı, böğüren bir heykele tapınmışlardı. Görmemişler miydi ki, o onlara bir söz de söyleyemezdi, bir yol da gösteremezdi? Fakat ona tapındılar ve zâlim oldular.

149. Ne zaman ki, yaptıklarından pişman oldular gerçekten sapmış olduklarını gördüler, "Yemin olsun ki eğer bize merhamet etmez de Rabbimiz bağışlamazsa, kesin hüsran içerisinde kalanlardan olacağız" dediler.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِىْ
مِنْۢ بَعْدِىْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ
يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِىْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِىْ
فَلَا تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِىْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ
رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَلِاَخِىْ وَاَدْخِلْنَا فِىْ رَحْمَتِكَ ۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِيْنَ
﴿١٥٢﴾ وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا اِنَّ
رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ
مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖ وَفِىْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ
رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّاىَ ۚ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ
هِىَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۚ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِىْ مَنْ تَشَآءُ ۚ اَنْتَ
وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾

وَاكْتُبْ

Ve lemmâ racea mûsâ ilâ kavmihî ğadbâne esifen kâle bi'semâ haleftümûnî mim ba'dî. e aciltüm emra rabbiküm. **ve elkal elvâha ve ehaze bi ra'si ehıyhi yecürruhû ileyh. kâlebne ümme innel kavmestad'afûnî ve kâdû yaktülûnenî fe lâ tüşmit biyel a'dâe ve lâ tec'alnî meal kavmiz zâlimîn (150) Kâle** rabbiğfir lî ve li ehıy ve edhılnâ fî rahmetike ve ente erhamür râhımîn (151) **İnnellezînet tehazül ıcle seyanâlühüm ğadabüm mir** rabbihim **ve zilletün fil hayâtid dünyâ. ve kezâlike neczil müfterîn (152) Vellezîne amilüs seyyiâti sümme tâbû mim ba'dihâ ve âmenû inne** rabbeke **mim ba'dihâ le ğafûrur rahıym (153) Ve lemmâ sekete am mûsel ğadabü ehazel elvâh. ve fî nüshatihâ hüdev ve rahmetül lillezîne hüm li** rabbihim **yerhebûn (154) Vahtâra mûsâ kavmehû seb'ıyne racülel li mîkâtinâ. felemmâ ehazethümür racfetü kâle** rabbi **lev şi'te ehlektehüm min kablü ve iyyây. e tühlikünâ bimâ feales süfehâü minnâ. in hiye illâ fitnetük. tüdıllü bihâ men teşâü ve tehdî men teşâ'. ente veliyyünâ fağfir lenâ verhamnâ ve ente hayrul ğâfirîn (155)**

150. Ne zaman ki, Mûsâ kavmine öfkeli, kederli olarak döndü, "Bana, arkamdan ne kötü işler yapmışsınız? Rabbinizin emrini bekleyemediniz mi?" dedi ve levhaları bırakıverip kardeşini başından tuttu. Kendine doğru çekiyordu. "Anamın oğlu! İnan ki, bu kavim beni zayıflattı, güçsüzleştirdi. Az kalsın beni öldürüyorlardı. Sen de benimle düşmanları sevindirme ve beni bu zalim kavim ile beraber tutma." dedi.

151. Dedi ki: "Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetinin içine koy. Sen rahmet edenlerin en merhametlisisin."

152. Şüphesiz ki buzağıya tapanlara Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında bir alçaklık erişecek. İşte iftira edenleri böyle cezalandırırız.

153. O kötü işleri yapıp da, sonra arkasından tevbe edip iman edenlerse, şüphe yok ki, Rabbin, ondan sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir.

154. Musa'nın öfkesi geçince levhaları aldı. Onlardaki yazıda sırf Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve rahmet vardı.

155. Bir de, Mûsâ belirlediğimiz zaman için yetmiş kişi seçmişti. Ne zaman ki, bunları o sarsıntı yakaladı, "Rabbim! Dileseydin bunları ve beni daha önce helak ederdin. Şimdi, bizi içimizden o beyinsizlerin yaptıklarıyla helâk mı edeceksin? O yalnız senin imtihanın. Sen bununla dilediğini sapıklık içerisinde bırakır, dilediğini hidâyete ulaştırırsın. Sen bizim dostumuzsun. Artık bizi bağışla, merhamet et. Sen ki bağışlayanların en hayırlısısın." dedi.

Vektüb lenâ fî hâzihid dünyâ hasenetev ve fil âhırati innâ hüdnâ ileyk. kâle azâbî üsıybü bihî men eşâ'. ve rahmetî vesiat külle şey'. fe seektübühâ lillezîne yettekûne ve yü'tûnez zekâte vellezîne hüm bi âyâtinâ yü'minûn (156) Ellezîne yettebiûner rasûlen nebiyyel ümmiyyellezî yecidûnehû mektûben ındehüm fit tevrâti vel incîli ye'müruhüm bil ma'rûfi ve yenhâhüm anil münkeri ve yühıllü lehümüt tayyibâti ve yüharrimü aleyhimül habâise ve yedau anhüm ısrahüm vel ağlâlelletî kânet aleyhim. fellezîne âmenû bihî ve azzerûhü ve nesarûhü vettebeun nûrallezî ünzile meahû ülâike hümül müflihûn (157) Kul yâ eyyühen nâsü innî rasûlüllâhi ileyküm cemîanillezî lehû mülküs semâvâti vel ard. lâ ilâhe illâ hüve yuhyî ve yümîtü fe âminû billâhi ve rasûlihin nebiyyil ümmiyyillezî yü'minü billâhi ve kelimâtihî vettebiûhü lealleküm tehtedûn (158) Ve min kavmi mûsâ ümmetüy yehdûne bil hakkı ve bihî ya'dilûn (159)

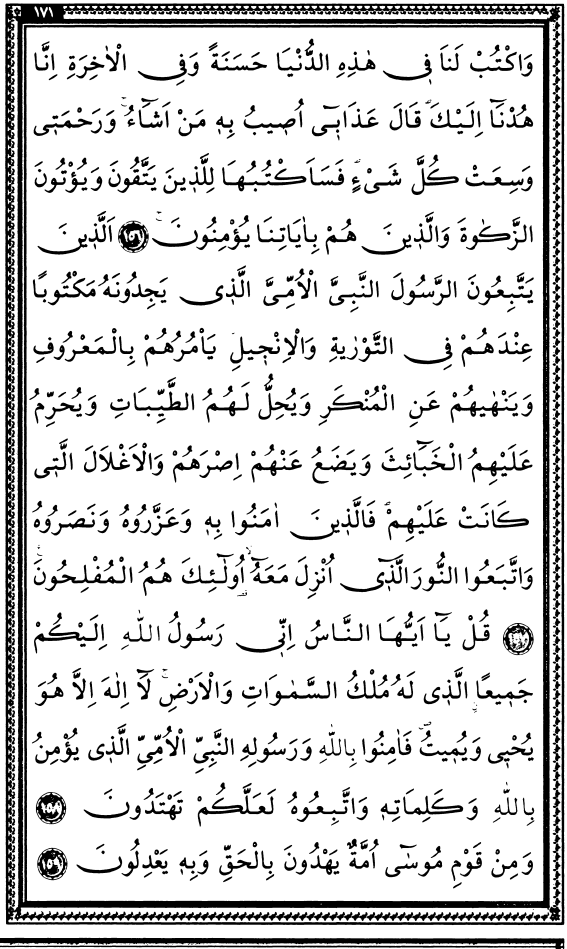

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا
هُدْنَآ اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِيٓ اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهٗ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهٰيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهٖ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي اُنْزِلَ مَعَهٗٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
﴿١٥٧﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. "Ve bize hem bu dünyada bir iyilik yaz, hem ahirette. Biz sana gerçekten tevbe ile döndük." (Allah) Buyurdu ki: "Azabım; onunla dilediğime musibet veririm. Rahmetim ise herşeyi kaplar. İleride, onu özellikle onlar için yazacağım ki, korunurlar. Ve zekât verirler. Hem onlar ki, ayetlerimize iman ederler."

157. Onlar ki, yanlarında Tevrat ve İncil'de yazılı bulacakları o elçiye, o okuma yazma bilmeyen peygambere uyarlar. O; onlara iyiliği emreder ve kötülükten sakındırır ve temiz şeyleri kendileri için helal, murdar şeyleri üzerlerine haram kılar. Sırtlarından ağır yüklerini ve üzerlerindeki bağları, zincirleri indirir atar. O zaman O'na iman eden, O'na kuvvetlice hürmet eden, O'na yardımcı olan ve O'nun nübüvveti ile beraber indirilen nura uyan kimseler, işte murada eren felah bulanlar onlardır.

158. De ki: "Ey insanlar! Haberiniz olsun, ben size, hepinize Allah'ın Rasulüyüm. O Allah ki, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nun. O'ndan başka ilah yok. Hem diriltir, hem öldürür. Onun için, gelin iman edin Allah'a ve Rasulüne. Allah'a ve Allah'ın bütün kelimelerine iman eden o okuma yazma bilmeyen peygambere uyun ki, Hidâyete erebilesiniz.

159. Musa'nın kavminden bir ümmet de vardı ki, hak ile doğru yolu bulurlar ve onunla adaletli olurlardı.

١٧٢

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى
مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ
فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ عَلِمَ كُلُّ
اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۭ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّ ۚ وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْۗـتِكُمْ ۭ سَنَزِيْدُ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاۗءِ
بِمَا كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔـلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ
كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ
تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ ۙ
لَا تَاْتِيْهِمْ ۚ كَذٰلِكَ ۛ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾

وَاِذْ قَالَتْ

Ve katta'nâhümüsnetey aşrate esbâtan ümemâ. ve evhaynâ ilâ mûsâ izisteskâhü kavmühû enıdrib bi asâkel hacer. fembeceset minhüsnetâ aşrate aynâ. kad alime küllü ünâsim meşrabehüm. ve zallelnâ aleyhimül ğamâme ve enzelnâ aleyhimül menne ves selvâ. külû min tayyibâti mâ razaknâküm. ve mâ zalemûnâ ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (160) Ve iz kıyle lehümüskünû hâzihil karyete ve külû minhâ haysü şi'tüm ve kûlû hıttatüv vedhulül bâbe sücceden nağfirleküm hatıy'âtiküm. senezîdül muhsinîn (161) Fe beddelellezîne zalemû minhüm kavlen ğayrallezî kıyle lehüm fe erselnâ aleyhim riczem mines semâi bimâ kânû yazlimûn (162) Ves'elhüm anil karyetilletî kânet hâdıratel bahr. iz ya'dûne fis sebti iz te'tîhim hıytânühüm yevme sebtihim şürraav ve yevme lâ yesbitûne lâ te'tîhim. kezâlike neblûhüm bimâ kânû yefsükûn (163)

160. Ve Biz onları on iki kabîleye; ayırdık ve Musa'ya kavmi kendisinden su istedikleri vakit vahy ettik ki, âsan ile taşa vur. Ondan on iki pınar kaynayıp akmaya başladı. Onlardan her kabile su içeceği yeri bildi. Ve onların üzerine bulutları gölgelik yaptık. Ve onların üzerine kudret helvası ile bıldırcın indirdik. "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin temizlerinden yiyiniz" dedik. Ve onlar Bize zulmetmediler fakat kendi nefislerine zulmettiler.

161. Ve o vakit onlara denilmişti ki: "Şu şehre yerleşin ve orada dilediğiniz şeylerden yiyin, «hitta» (günahlarımızı bağışla.) deyin ve secde ederek kapısından girin ki, suçlarınızı bağışlayalım. İyilik yapanlara mükâfatlarını elbette arttıracağız."

162. Fakat içlerinden zulmedenler, sözü değiştirdiler, kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular; ('hıtta' günahlarımızı bağışla yerine 'hınta' buğday dediler). Zulmü adet haline getirmeleri sebebiyle, Biz de üzerlerine gökten azap salıverdik.

163. Ve onlara denizin kenarında bulunan beldeden sor. O zaman ki onlar Cumartesi gününde haddi aşıyorlardı. O vakit onlara Cumartesi günlerinde balıklar çokca ortaya çıkarak gelirlerdi. Cumartesinin dışındaki günlerde ise gelmezlerdi. İşte onları, yoldan çıkmaları sebebiyle böylece imtihan ederiz.

Ve iz kâlet ümmetüm minhüm lime teızûne kavmenillâhü mühlikühüm ev müazzibühüm azâben şedîdâ. kâlû ma'ziraten ilâ rabbiküm ve leallehüm yettekûn (164) Felemmâ nesû mâ zükkirû bihî enceynellezîne yenhevne anis sûi ve ehaznellezîne zalemû bi azâbim beîsim bimâ kânû yefsükûn (165) Felemmâ atev ammâ nühû anhü kulnâ lehüm kûnû kıradeten hâsiîn (166) Ve iz teezzene rabbüke le yeb'asenne aleyhim ilâ yevmil kıyâmeti mey yesûmühüm sûel azâb. inne rabbeke le serîul ıkâb. ve innehû le ğafûrur rahıym (167) Ve katta'nâhüm fil ardı ümemâ. minhümüs sâlihûne ve minhüm dûne zâlike ve belevnâhüm bil hasenâti ves seyyiâti leallehüm yarciûn (168) Fe halefe mim ba'dihim halfüv verisül kitâbe ye'huzûne arada hâzel ednâ ve yekûlûne seyuğferu lenâ. ve iy ye'tihim aradum mislühû ye'huzûh. e lem yü'haz aleyhim mîsâkul kitâbi el lâ yekûlû alallâhi illel hakka ve derasû mâ fîh. ved dârul âhıratü hayrul lillezîne yettekûn. e felâ ta'kılûn (169) Vellezîne yümessikûne bil kitâbi ve ekâmüs salâh. innâ lâ nüdıy'u ecral muslihıyn (170)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۖ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

164. Ve içlerinden bir ümmet, "Niçin Allah'ın helak edeceği veya şiddetli bir azapla azaplandıracağı bir kavme öğüt veriyorsunuz?" dediği zaman, o öğüt verenler dediler ki: "Rabbinize özür dileyebileceğimiz bir gerekçe olması için. Bir de ne bilirsin, belki Allah'tan korkar, sakınırlar."

165. Ne zaman ki, artık yapılan nasihatları unuttular, o kötülükten sakındıranları kurtuluşa çıkarıp, o zulmedenleri yaptıkları kötülükler sebebiyle şiddetli bir azaba uğrattık.

166. Ne zaman ki, o yasaklandıkları şeylerden dolayı kızıp haddi aşmaya da başladılar; Biz de onlara: "Aşağılanmış maymun olun" dedik.

167. Ve o zaman Rabbin, şu sözü bildirdi: "Kıyamet gününe kadar onlara en kötü muameleyi yapacak olan kimseleri başlarına gönderecektir. Muhakkak ki, Rabbin hızla cezalandırandır ve yine muhakkak ki O, çok affedici, çok merhametlidir."

168. Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere ayırdık. İçlerinden iyi olanları da vardı, olmayanları da. Ve onları Biz, bazen nimetlerle, bazen de musibetlerle imtihana çektik. Sonunda belki hakka dönerler diye.

169. Derken onların ardından da (âyetleri tahrif karşılığında) şu değersiz dünya malını alıp, nasıl olsa bağışlanacağız, diyerek Kitab'a vâris olan birtakım bozuk bir nesil geldi. Onlara, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. Peki, Kitap'ta Allah hakkında gerçekten başka bir şey söylemeyeceklerine dair onlardan misak (söz) alınmamış mıydı ve onlar Kitap'takini okumamışlar mıydı? Âhiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

170. Kitaba sarılanlar (Kur'an'ın hükümlerine göre amel edenler) ve namazı dosdoğru kılanlar var ya, o iyilik edenlerin mükâfatını Biz hiç bir zaman zayi etmeyiz.

١٧٤

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ
بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
﴿١٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا
أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

وَلَقَدْ

Ve iz netaknel cebele fevkahüm keennehû zulletüv ve zannû ennehû vâkıum bihim. huzû mâ âteynâküm bi kuvvetiv vezkürû mâ fîhi lealleküm tettekûn (171) Ve iz ehaze rabbüke mim benî âdeme min zuhûrihim zürriyyetehüm ve eşhedehüm alâ enfüsihim. elestü bi rabbiküm. kâlû belâ şehidnâ. en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ künnâ an hâzâ ğâfilîn (172) Ev tekûlû innemâ eşrake âbâünâ min kablü ve künnâ zürriyyetem mim ba'dihim. e fetühlikünâ bimâ fealel mübtılûn (173) Ve kezâlike nüfessılül âyâti ve leallehüm yarciûn (174) Vetlü aleyhim nebeellezî âteynâhü âyâtinâ fenseleha minhâ fe etbeahüş şeytânü fe kâne minel ğâvîn (175) Ve lev şi'nâ le rafa'nâhü bihâ ve lâkinnehû ahlede ilel ardı vettebea hevâh. fe meselühû ke meselil kelb. in tahmil aleyhi yelhes ev tetrukhü yelhes. zâlike meselül kavmillezîne kezzebû bi âyâtinâ. faksusıl kasasa leallehüm yetefekkerûn (176) Sâe meselenil kavmüllezîne kezzebû bi âyâtinâ ve enfüsehüm kânû yazlimûn (177) Mey yehdillâhü fe hüvel mühtedî. ve mey yudlil fe ülâike hümül hâsirûn (178)

171. Hem bir zaman Biz, o dağı bir gölgelik gibi tepelerine dikmiştik de, kendilerine düşüyor zannettikleri bir halde demiştik ki. "Size verdiğimizi kuvvetlice tutun ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın. Umulur ki, korunursunuz."

172. Bir de Rabbin (ezelde), Âdemoğullarından, sulblerinden zürriyetlerini alıp da onları kendilerine karşı şahit tutarak: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" dediği vakit, onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)" demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir.

173. Veya "Ancak, önceden atalarımız şirk koştular. Biz ise onlardan sonra bir nesildik. Şimdi, o batılı kuranların yaptıklarıyla bizi helak mı edeceksin?" demeyesiniz.

174. Ve işte Biz ayetleri böyle açıklıyoruz ve gerekir ki, dönsünler.

175. Onlara o adamın haberini oku ki, ona ayetlerimizi sunmuştuk da, o onlardan sıyrıldı, çıktı. Derken onu, Şeytan arkasına taktı da, sapıklardan oldu.

176. Eğer dileseydik Biz, onu o ayetlerle yükseltirdik. Fakat o yere (alçaklığa) saplandı ve arzularının ardına düştü. Artık onun hali, köpeğin haline benzer. Üzerine gitsen dilini salar, solur. Bıraksan yine dilini salar, solur. Bu, işte ayetlerimizi yalanlayan kavmin durumu. Gerçek haberleri kendilerine bir anlat. Gerekir ki düşünürler.

177. Ne çirkin durumu var, ayetlerimizi yalanlayan o kavmin! Ki, yalnız kendilerine zulmediyorlardı.

178. Allah kime Hidâyet verirse, doğru yolu bulan odur! Kimi de sapıklıkta bırakırsa işte asıl hüsrana düşenler de işte onlardır!

Ve le kad zera'nâ li cehenneme kesîram minel cinni vel insi lehüm kulûbül lâ yefkahûne bihâ ve lehüm a'yünül lâ yübsirûne bihâ ve lehüm âzânül lâ yesmeûne bihâ. ülâike kel en'âmi bel hüm edall. ülâike hümül ğâfilûn (179) Ve lillâhil esmâül husnâ fed'ûhü bihâ ve zerullezîne yülhidûne fî esmâih. seyüczevne mâ kânû ya'melûn (180) Ve mimmen halaknâ ümmetüy yehdûne bil hakkı ve bihî ya'dilûn (181) Vellezîne kezzebû bi âyâtinâ senestedricühüm min haysü lâ ya'lemûn (182) Ve ümlî lehüm. inne keydî metîn (183) E ve lem yetefekkerû mâ bi sâhıbihim min cinneh. in hüve illâ nezîrum mübîn (184) E ve lem yenzurû fî melekûtis semâvâti vel ardı ve mâ halekallâhü min şey'iv ve en asâ ey yekûne kadıkterabe ecelühüm. fe bi eyyi hadîsim ba'dehû yü'minûn (185) Mey yüdlilillâhü fe lâ hâdiye leh. ve yezeruhüm fî tuğyânihim ya'mehûn (186) Yes'elûneke anis sâati eyyâne mürsâhâ. kul innemâ ılmühâ ınde rabbî. lâ yücellîhâ li vaktihâ illâ hû. sekulet fis semâvâti vel ard. lâ te'tîküm illâ bağteh. yes'elûneke keenneke hafiyyün anhâ. kul innemâ ılmühâ ındallâhi ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (187)

١٧٩

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾
أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Yemin olsun ki, cin ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yarattık. Onların kalbleri vardır; (bu kalblerle gerçeği) anlamazlar. Gözleri vardır; onlarla görmezler (ibret almazlar). Kulakları vardır; onlarla (nasihat) dinlemezler. İşte bunlar, hayvanlar gibidir; doğrusu daha sapık ve şaşkındırlar. Gafil olanlar da işte bunlardır.

180. Halbuki en güzel isimler (Esmâü'l Hüsnâ) Allah'ındır. Bundan dolayı Allah'a onlarla dua edin. ve O'nun isimlerinde sapıklık eden mülhidleri (inkarcıları) terkedin. Onlar yakında yaptıklarının cezasını çekecekler.

181. Yine Bizim yarattıklarımızdan bir ümmet de var ki, hakka rehberlik ederler. Ve onunla adaleti uygularlar.

182. Ayetlerimizi yalanlamakta olanlar ise, Biz onları bilemeyecekleri yönden derece derece (azaba) helâka götüreceğiz.

183. Ve ben onların ipini uzatırım, (onlara mühlet de verdim). Fakat benim tuzak kurup helâk edişim pek çetindir.

184. Bunlar bir düşünmediler mi ki, arkadaşlarında (Muhammed'de) delilik yoktur. O ancak, ilerideki tehlikeyi açık bir şekilde haber veren bir uyarıcıdır.

185. Bunlar, göklerin ve yerin ve Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyin bütün tasarrufunu idare eden kudret ve saltanatın büyüklüğü hakkında bir fikir yürütmediler mi? Ve şu ecellerinin gerçekten yaklaşmış olması ihtimalini bir düşünmediler mi? O halde, buna iman etmedikten sonra hangi söze inanırlar?

186. Kimi Allah saptırırsa, artık onu yola getirecek yoktur. O, onları bırakır, azgınlıkları içinde körü körüne yuvarlanır giderler.

187. Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde koparacak olan O'ndan başkası değildir. Onun ağırlığına göklerde ve yerde dayanacak bir kimse yoktur. O size ansızın gelecektir." Sanki sen onu çok iyi biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler."

١٧٦

قُلْ لَآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ كُنْتُ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۛ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوٓءُ ۛ اِنْ اَنَا
اِلَّا نَذِيرٌ وَّ بَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ
نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا
صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ
﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩١﴾ وَلَا
يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٢﴾ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ
اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ۗ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ
صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ ۖ
فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾
اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ
اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۗ قُلِ ادْعُوْا
شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾
اِنَّ

Kul lâ emlikü li nefsî nef'av ve lâ darran illâ mâ şâallâh. ve lev küntü a'lemül ğaybe lesteksertü minel hayr. ve mâ messeniyes sûü in ene illâ nezîruv ve beşîrul li kavmiy yü'minûn (188) Hüvellezî halekaküm min nefsiv vâhıdetiv ve ceale minhâ zevcehâ li yesküne ileyhâ. felemmâ teğaşşâhâ hamelet hamlen hafîfen fe merrat bih. felemmâ eskalet deavallâhe rabbehümâ lein âteytenâ sâlihal lenekûnenne mineş şâkirîn (189) Felemmâ âtâhümâ sâlihan cealâ lehû şürakâe fîmâ âtâhümâ. fe teâlallâhü ammâ yüşrikûn (190) E yüşrikûne mâ lâ yahlüku şey'ev ve hüm yuhlekûn (191) Ve lâ yestetı'ûne lehüm nasrav ve lâ enfüsehüm yensurûn (192) Ve in ted'ûhüm ilel hüdâ lâ yettebiûküm. sevâün aleyküm e deavtümûhüm em entüm sâmitûn (193) İnnellezîne ted'ûne min dûnillâhi ıbâdün emsâlüküm fed'ûhüm felyestecîbû leküm in küntüm sâdikıyn (194) E lehüm ercülüy yemşûne bihâ em lehüm eydiy yebtışûne bihâ em lehüm a'yünüy yubsırûne biha em lehüm âzânüy yesmeûne bihâ. kulid'û şürakâeküm sümme kîdûni felâ tünzırûn (195)

188. De ki: "Ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir menfaat elde etmeye, ne de bir zararı önlemeye malik değilim. Eğer ben, bütün gaybı bilseydim, daha fazla hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı. Ben iman edecek bir kavme müjde veren ve uyaran bir peygamberden başka biri değilim."

189. O, öyle bir (Allah'tır) ki, sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan yarattı ki gönlü buna ısınsın. Onun için eşine yaklaşınca o hafif bir yükle hamile kaldı, bir müddet böyle geçti. Derken yükü ağırlaştı. O vakit ikisi birden kendilerini yetiştiren Allah'a şöyle dua ettiler: "Eğer bize salih bir evlat verirsen, biz muhakkak şükredenlerden olacağız."

190. Fakat Allah, kendilerine düzgün bir çocuk verince, her ikisi de tuttular verdiği evlatlar üzerine, O'na ortak koşmaya başladılar. Allah, onların koştukları şirkten münezzehtir.

191. O'na, o hiçbir şey yaratmayan ve kendileri yaratılıp durmakta bulunan yaratıkları mı ortak koşuyorlar?

192. Halbuki onlar, onların yardımına yetişemezler. Hatta kendilerini bile kurtaramazlar.

193. Ve, eğer siz onları doğru yola çağıracak olsanız, size uymazlar. Ha onları çağırmışsın, ha susmuşsunuz, size karşı aynıdırlar.

194. Çünkü Allah'tan başka taptıklarınızın hepsi, sizin gibi kuldur. Eğer davanızda doğruysanız, haydi onları çağırın da size cevap versinler!

195. Ya onların yürüyecek ayakları veya tutacak elleri veya görecek gözleri veya işitecek kulakları var mı? De ki: "Haydi! Çağırın ortak koştuklarınızı. Sonra bana istediğiniz tuzağı kurun da, elinizden gelirse bana bir an bile göz açtırmayın."

İnne veliyyiyallâhüllezî nezzelel kitâbe ve hüve yetevelles sâlihıyn (196) Vellezîne ted'ûne min dûnihî lâ yestetıy'ûne nasraküm ve lâ enfüsehüm yensurûn (197) Ve in ted'ûhüm ilel hüdâ lâ yesmeû. ve terâhüm yenzurûne ileyke ve hüm lâ yübsırûn (198) Huzil afve ve'mür bil urfi ve a'rıd anil câhilîn (199) Ve immâ yenzeğanneke mineş şeytâni nezğun festeız billâh. innehû semîun alîm (200) İnnellezînettekav izâ messehüm tâifüm mineş şeytâni tezekkerû fe izâhüm mübsırûn (201) Ve ıhvânühüm yemüddûnehüm fil ğayyi sümme lâ yuksırûn (202) Ve izâ lem te'tihim bi âyetin kâlû levlectebeytehâ. kul innemâ ettebiu mâ yûhâ ileyye mir rabbî. hâzâ besâiru mir rabbiküm ve hüdev ve rahmetül li kavmiy yü'minûn (203) Ve izâ kuriel kur'ânü festemiû lehû ve ensıtû lealleküm türhamûn (204) Vezkür rabbeke fî nefsike tedarruav ve hıyfetev ve dûnel cehri minel kavli bil ğudüvvi vel âsâli ve lâ teküm minel ğâfilîn (205) İnnellezîne ınde rabbike lâ yestekbirûne an ıbâdetihî ve yüsebbihûnehû ve lehû yescüdûn (206)

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا
أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُر رَّبَّكَ
فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

196. Çünkü benim dostum, O kitap indiren Allah'tır ve O, hep iyilik eden kullarına dost olur.

197. Sizin O'ndan başka taptıklarınız ise, ne size yardım edebilirler, ne de kendilerine yardımları dokunur.

198. Siz, onlara doğru yolu göstermek için çağıracak olsanız, duymazlar. Ve görürsün onları, sana bakıp duruyorlardır da, görmezler.

199. Sen af yolunu tut. İyiliği emret ve kendilerini bilmezlerden yüz çevir.

200. Her ne zaman da, şeytan'dan bir kışkırtma gelirse, hemen Allah'tan yardım iste. O, şüphesiz ki işitendir, bilendir.

201. Muhakkak, Allah'tan korkanlar, kendilerine şeytandan bir dürtü iliştiği zaman iyice düşünürler. Derhal basiretlerine sahip olurlar.

202. Şeytanların kardeşleri ise, onlar bunları sapıklığa sürükler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Ve sen onlara (arzularına göre) bir âyet getirmediğin zaman, "Derleyip toplasaydın ya!" derler. (Sen de) De ki: "Ben ancak Rabbimden bana ne vahyolunuyorsa ona uyarım, işte bütünüyle bu Kur'ân, Rabbinizden gelen basiretlerdir (kalp gözünü açacak beyanlardır), iman eden bir kavim için hidayettir, rahmettir."

204. Kur'an okunduğu zaman da, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki, rahmete erdirilirsiniz.

205. Hem de, sabahleyin ve akşamleyin içinden yalvararak, gizlice, yüksek olmayan sesle Rabbini zikret de, gafillerden olma.

206. Çünkü Rabbinin yakınında olanlar, ibadetten asla kibirlenmezler. O'nu hep tesbih ederler. Hem sadece O'na secde ederler. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنفَالِ قُلِ الْأَنفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ۝ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا
يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ۝ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى
الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
۝ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

إذ

ENFÂL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym

Yes'elûneke anil enfâl. kulil enfâlü lillâhi ver rasûl. fettekullâhe ve aslihû zâte beyniküm. ve etıy'ullâhe ve rasûlehû in küntüm mü'minîn (1) İnnemel mü'minûnellezîne izâ zükirallâhü vecilet kulûbühüm ve izâ tüliyet aleyhim âyâtühû zâdethüm îmânev ve alâ rabbihim yetevekkelûn (2) Ellezîne yükıymûnes salâte ve mimmâ razaknâhüm yünfikûn (3) Ülâike hümül mü'minûne hakka. lehüm deracâtün ınde rabbihim ve mağfiratüv ve rizkun kerîm (4) Kemâ ahraceke rabbüke mim beytike bil hakkı ve inne ferîkam minel mü'minîne le kârihûn (5) Yücâdilûneke fil hakkı ba'de mâ tebeyyene keennemâ yüsâkûne ilel mevti ve hüm yenzurûn (6) Ve iz yeıdükümüllâhü ıhdet tâifeteyni ennehâ leküm ve teveddûne enne ğayra zâtiş şevketi tekûnü leküm ve yürîdüllâhü ey yühıkkal hakka bi kelimâtihî ve yaktaa dâbiral kâfirîn (7) Li yühıkkal hakka ve yübtılel bâtıle ve lev kerihel mücrimûn (8)

8. SÛRE
ENFÂL SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 75 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Sana ganimetlerin bölüştürülmesinden soruyorlar. De ki: "Ganimetlerin bölüştürülmesi Allah'a ve Rasulüne ait. Onun için siz gerçekten müminlerseniz Allah'tan korkun da, birbirinizle aranızı düzeltin. Allah'a ve Rasulüne itaat edin."

2. Gerçek müm'inler, ancak o mü'minlerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. Karşılarında ayetleri okunduğu zaman imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler.

3. O kimseler ki, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden infak ederler.

4. İşte gerçek mü'minler onlar. Onlara Rablerinin katında dereceler var. Bir bağışlama, bir bitmez tükenmez rızık var.

5. Nitekim Rabbin seni hak uğruna savaşmak için evinden çıkardı. Oysa mü'minlerden bir kısmı ise istemiyorlardı.

6. Her şey apaçık belli olmuşken bile hak konusunda, seninle tartışıyorlardı. Sanki göre göre ölüme sevkolunuyorlardı.

7. Ve o zaman Allah size iki gurubun birini vadediyordu ki, sizin olsun. Siz ise, arzu ediyordunuz ki, şevketsiz (güçsüz) olan sizin olsun. Halbuki Allah kelimeleriyle hakkı gerçekleştirmek ve kafirlerin arkasını kesmek istiyordu.

8. Ki, hakkı hak tanıtsın ve batılı yok etsin. Varsın günahkârlar istemesin.

İz testeğıysûne rabbeküm festecâbe leküm ennî mümiddüküm bi elfim minel melâiketi mürdifîn (9) Ve mâ cealehüllâhü illâ büşrâ ve li tatmeinne bihî kulûbüküm. ve men nasru illâ min ındillâh. innallâhe azîzün hakîm (10) İz yüğaşşîkümün nüâse emenetem minhü ve yünezzilü aleyküm mines semâi mâel li yütahhirakküm bihî ve yüzhibe anküm riczeş şeytâni ve li yerbita alâ kulûbiküm ve yüsebbite bihil akdâm (11) İz yûhıy rabbüke ilel melâiketi ennî meaküm fe sebbitüllezîne âmenû. seülkıy fî kulûbillezîne keferur ru'be fadribû fevkal a'nâkı vadribû minhüm külle benân (12) Zâlike bi ennehüm şâkkullâhe ve rasûleh. ve mey yüşâkkıllâhe ve rasûlehû fe innallâhe şedîdül ikâb (13) Zâliküm fe zûkûhü ve enne lil kâfirîne azâben nâr (14) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ lekıytümüllezîne keferû zahfen fe lâ tüvellûhümül edbâr (15) Ve mey yüvellihim yevmeizin dübürahû illâ müteharrifel li kıtâlin ev mütehayyizen ilâ fietin fe kad bâe bi ğadabim minallâhi ve me'vâhü cehennem. ve bi'sel mesıyr (16)

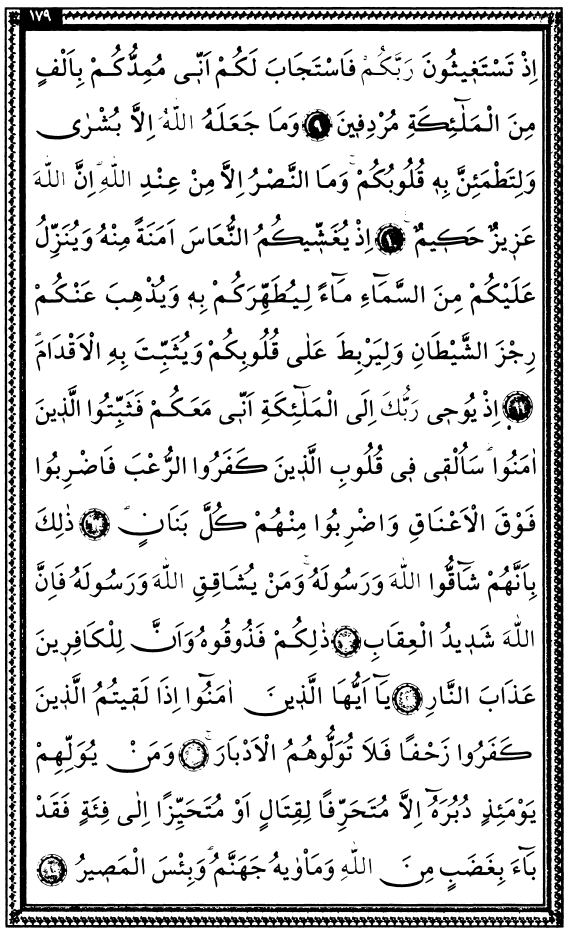

9. O zaman ki, Rabbinizden yardım istiyorsunuz da, size: "Ben, işte ardı ardına bin melek ile yardım ediyorum." diye cevap vermişti.

10. Ve bunu, Allah size yalnız bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz mutmain olsun diye yapmıştı. Yoksa yardım Allah'ın kendisindedir. Muhakkak Allah, hüküm ve hikmet sahibidir.

11. O zaman size, tarafından bir emniyet üzere bir uyku sardırıyordu ve üzerinize gökten bir su indiriyorduk ki, bununla sizi temizlesin ve şeytan'ın pisliğini sizden gidersin ve kalplerinize rabıta (kuvvetli bağ) versin ve bununla ayaklarınızı sağlamlaştırsın.

12. O zaman ki, Rabbin meleklere şu vahyi veriyordu: "Ben sizinle beraberim. Haydin, imanı olanları sağlamlaştırın. Kafirlerin yüreklerine dehşet bırakacağım. Hemen vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına."

13. Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar Allaha ve Resulüne karşı geldiler. Ve kim Allah'a ve Rasulü'ne karşı gelirse, bilsin ki Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

14. İşte bunu gördünüz ya! Şimdi onu tadın. Kâfirlere bir de cehennem azabı var.

15. Ey iman edenler! Ordu halinde kâfirlerle karşılaştığınız zaman, artık onlara arkalarınızı dönmeyin.

16. Her kim böyle bir günde onlara dönüp çarpışmak için geri çekilmek veya diğer bir bölükte yer tutmak halleri dışında arkasını dönerse, muhakkak ki Allah'tan bir gazaba uğramış olur ve varacağı yer cehennemdir. O ise, ne kötü sonuçtur.

١٨

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ
﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

وَاذْكُرُوا

Fe lem taktülûhüm ve lâkinnallâhe katelehüm ve mâ rameyte iz rameyte ve lâkinnallâhe ramâ. ve li yübliyel mü'minîne minhü belâen hasenâ. innallâhe semîun alîm (17) Zâliküm ve ennallâhe mûhinü keydil kâfirîn (18) İn testeftihû fekad câekümül feth. ve in tentehû fe hüve hayrul leküm. ve in teûdû neud. ve len tuğniye anküm fietüküm şey'ev ve lev kesürat ve ennallâhe meal mü'minîn (19) Yâ eyyühellezîne âmenû etıy'ullâhe ve rasûlehû velâ tevellev anhü ve entüm tesmeûn (20) Ve lâ tekûnû kellezîne kâlû semı'nâ ve hüm lâ yesmeûn (21) İnne şerraddevâbbi ındallâhis summül bükmüllezîne lâ ya'kılûn (22) Ve lev alimallâhü fîhim hayral le esmeahüm. ve lev esmeahüm le tevellev ve hüm mu'ridûn (23) Yâ eyyühellezîne âmenüstecîbû lillâhi ve lir rasûli izâ deâküm limâ yuhyîküm. va'lemû ennallâhe yehûlü beynel mer'i ve kalbihî ve ennehû ileyhi tuhşerûn (24) Vettekû fitnetel lâ tüsıybennellezîne zalemû minküm hâssah. va'lemû ennallâhe şedîdül ıkâb (25)

17. (Bedir'de) onları siz (kendi kuvvetinizle) öldürmediniz. Fakat onları Allah öldürdü. (Düşmanların gözüne toprak) attığın zaman da, sen atmadın. Fakat Allah attı. Ve bunu, müminleri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

18. Bunu gördünüz. Gerçekten bir de, kâfirlerin tuzaklarını Allah'ın zayıf düşürmesi vardır.

19. Fetih istiyorsanız (ey kafirler), işte size fetih geldi! (Galibiyet isterken, mağlub oldunuz.) Ve eğer (inkardan) vazgeçerseniz bu sizin için daha iyidir. Yine (Peygamber'e düşmanlığa) dönerseniz, Biz de (ona) yardıma döneriz. O vakit askerleriniz çok da olsa, size zerre kadar fayda vermez, çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Rasulüne itaat edin ve işitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin.

21. Ve işitmedikleri halde, işittik diyenler gibi olmayın.

22. Çünkü yeryüzünde dolaşan canlıların Allah katında en kötüsü, gerçeği akıllarına koymayan o sağır ve dilsizlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır görseydi, elbette onlara işittirirdi. Ve bu hallerinde işittirseydi bile, yine aldırmazlar, döner giderlerdi.

24. Ey iman edenler! Sizi kendinize hayat verecek şeylere davet ettiği zaman Rasulü ile Allah'a icabet edin ve bilin ki, muhakkak ki Allah kişi ile kalbinin arasına girer ve siz hep ona döndürüleceksiniz.

25. Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden sadece zulmedenlere dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.

Vezkürû iz entüm kalîlüm müsted'afûne fil ardı tehâfûne ey yetehattafekümün nâsü fe âvâküm ve eyyedeküm bi nasrihî ve razekaküm minet tayyibâti lealleküm teşkürûn (26) **Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tehûnullâhe ver rasûle ve tehûnû emânâtiküm ve entüm ta'lemûn** (27) **Va'lemû ennemâ emvâlüküm ve evlâdüküm fitnetüv ve ennallâhe ındehû ecrun azıym** (28) **Yâ eyyühellezîne âmenû in tettekullâhe yec'al leküm fürkânev ve yükeffir anküm seyyiâtiküm ve yağfir leküm.** vallâhü **zül fadlil azıym** (29) **Ve iz yemküru bikellezîne keferû li yüsbitûke ev yaktülûke ev yuhricûk. ve yemkürûne ve yemkürullâh.** vallâhü **hayrul mâkirîn** (30) **Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ kâlû kad semı'nâ lev neşâü le kulnâ misle hâzâ in hâzâ illâ esâtıyrul evvelîn** (31) **Ve iz kâlüllâhümme in kâne hâzâ hüvel hakka min ındike fe emtır aleynâ hıcâratem mines semâi evi'tinâ bi azâbin elîm** (32) **Ve mâ kânallâhü li yüazzibehüm ve ente fîhim. ve mâ kânallâhü müazzibehüm ve hüm yestağfirûn** (33)

وَاذْكُرُوٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ
عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ
اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ
هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ
السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَاَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. Ve düşünün ki, siz bir zamanlar yeryüzünde güçsüzdünüz, hor görtülen bir azınlıktınız. İnsanların sizi hırpalamasından korkardınız. Öyle iken O sizi barındırdı. O sizi yardımıyla güçlendirdi. O size temizlerinden rızıklar verdi ki, şükredesiniz.

27. Ey iman edenler! Allah'a ve Rasulüne hainlik etmeyin ki, bile bile emanetlerinize de hainlik etmeyesiniz.

28. Ve iyi bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız bir fitneden (imtihan aracından) ibarettir. Allah katında ise büyük mükâfatlar vardır.

29. Ey iman edenler! Allah'tan korkarsanız, O size iyi ile kötüyü ayıran bir anlayış (Furkan) verir ve tarafından günahlarınızı örter ve sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir.

30. Hani bir zaman da o kâfirler, seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri sürüp çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar sana tuzak kurarlarken, Allah da karşılığında tuzak kuruyordu. Öyle ya, Allah tuzakların en hayırlısını kurar.

31. Ve onlara ayetlerimiz okunacağı zaman: "Artık işittik. Dilesek bunun benzerini biz de söyleriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değil" diyorlardı.

32. Bir zaman da: "Ey Allah! Eğer bu senin tarafından gelmiş hak bir kitap ise, durma, üzerimize gökten taşlar yağdır veya bize daha acı verici bir azap ver." demişlerdi.

33. Halbuki sen içlerindeyken, Allah onlara azap verecek değildi. Af isteyecekleri durumda da Allah onlara azap edecek değildi.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ
صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي
جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ
مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ
فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

Ve mâ lehüm ellâ yüazzibehümüllâhü ve hüm yesuddûne anil mescidil harâmi ve mâ kânû evliyâeh. in evliyâühû illel müttekûne ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (34) Ve mâ kâne salâtühüm ındel beyti illâ mükâev ve tasdiyeh. fe zûkul azâbe bi mâ küntüm tekfürûn (35) İnnellezîne keferû yünfikûne emvâlehüm li yesuddû an sebîlillâh. fe seyünfikûnehâ sümme tekûnü aleyhim hasraten sümme yuğlebûn. vellezîne keferû ilâ cehenneme yuhşerûn (36) Li yemîzallâhül habîse minet tayyibi ve yec'alel habîse ba'dahû alâ ba'dın fe yerkümehû cemîan fe yec'alehû fî cehennem. ülâike hümül hâsirûn (37) Kul lillezîne keferû iy yentehû yuğfer lehüm mâ kad selef. ve iy yeûdû fe kad medat sünnetül evvelîn (38) Ve kâtilûhüm hattâ lâ tekûne fitnetüv ve yekûned dînü küllühû lillâh. fe inintehev fe innallâhe bi mâ ya'melûne besıyr (39) Ve in tevellev fa'lemû ennallâhe mevlâküm. nı'mel mevlâ ve nı'men nesıyr (40)

34. Şimdi ise, Allah'ın kendilerine azap etmemesi için neleri var? Mü'minleri Mescidi Haram'dan yasaklıyorlar. Halbuki hizmetine layık da değiller. Onun hizmetine layık olanlar ancak takva sahibi olanlardır. Fakat çokları bilmezler.

35. Onların Beytullah'ın huzurunda namazları ise, ıslık çalıp el çırpmaktan başka bir şey değil. O halde (ey kâfirler), devam edegeldiğiniz küfrünüzden dolayı tadın azabı.

36. Şüphe yok ki, Allah yolundan engellemek için sarfeden o kâfirler, hiç şüphesiz yine onu sarfedecekler. Varsın sarfetsinler, sonra o yüreklerine inen bir acı olacak, sonra da mağlup olacaklar. Zaten kâfirler toplanıp cehenneme sevkedilecekler.

37. (Bu toplama) Allah'ın murdarı temizden ayıklaması (mümini kâfirden ayırması) ve bütün murdarların bir kısmını diğer bir kısmının üstüne koyup hepsini yığarak cehenneme atması içindir. İşte bunlar, o hüsran içinde kalanlardır.

38. O inkâr edenlere de ki: "Eğer Peygambere düşmanlıktan vazgeçerlerse, geçmişteki günahları bağışlanır. Yok yine küfre dönerlerse, evvelki ümmetlerin başına gelen felâket bunlara da muhakkak olacaktır."

39. Siz de, ortalıkta bir fitne kalmayıp din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlarla cihad edin. Eğer vazgeçerlerse şüphesiz Allah yaptıklarını görür.

40. Yok, vazgeçmezlerse, artık bilin ki Allah sizin mevlânız. Ne güzel mevlâ! Ne güzel yardımcı!

Va'lemû ennemâ ğanimtüm min şey'in fe enne lillâhi humüsehû ve lir rasûli ve lizil kurbâ vel yetâmâ vel mesâkîni vebnis sebîli in küntüm âmentüm billâhi ve mâ enzelnâ alâ abdinâ yevmel fürkâni yevmel tekal cem'an. vallâhü **alâ külli şey'in kadîr (41) İz entüm bil udvetid dünyâ ve hüm bil udvetil kusvâ ver rakbü esfele minküm. ve lev tevâadtüm lahteleftüm fil mîâdi ve lâkil li yakdıyallâhü emran kâne mef'ûlel li yehlike men heleke am beyyinetiv ve yahyâ men hayye am beyyineh. ve innallâhe le semîun alîm (42) İz yürîkehümüllâhü fî menâmike kalîlâ. ve lev erâkehüm kesîral le feşiltüm ve le tenâza'tüm fil emri ve lâkinnallâhe sellem. innehû alîmüm bi zâtis sudûr (43) Ve iz yürîkümûhüm izil tekaytüm fî a'yüniküm kalîlev ve yükallilüküm fî a'yünihim li yakdıyallâhü emran kâne mef'ûlâ. ve ilallâhi türceul ümûr (44) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ lekıytüm fieten fesbütû vezkürullâhe kesîral lealleküm tüflihûn (45)**

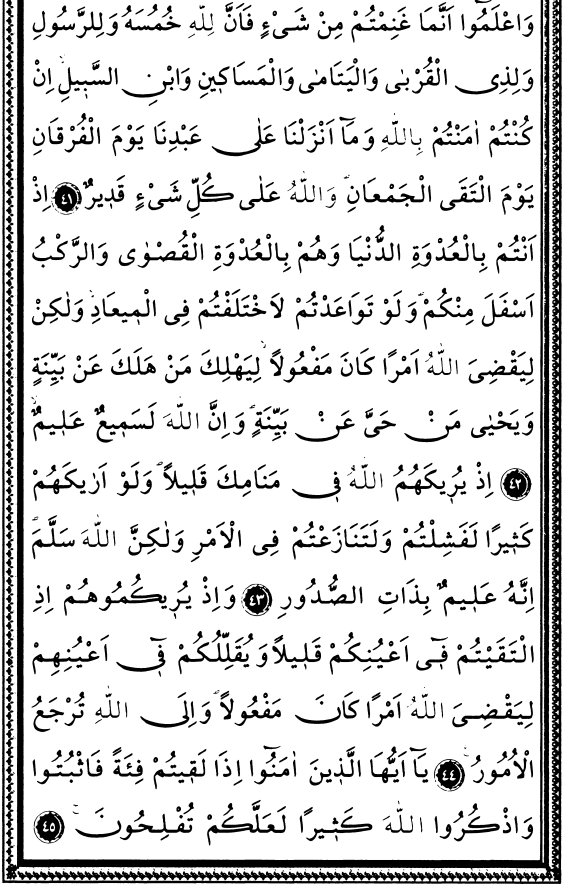

وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ اِنْ
كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ
اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ
اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِى الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
وَيَحْيٰى مَنْ حَىَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِى مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ
كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ
اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ
الْتَقَيْتُمْ فِىٓ اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِىٓ اَعْيُنِهِمْ
لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

41. Bir de bilmiş olunuz ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şey, mutlaka onun beşte biri Allah içindir ki, peygambere ve ona yakınlığı olanlar ve yetimlere, yoksullara ve yolcularadır. Eğer siz Allah'a iman etmiş ve hak ile batılın ayrıldığı günü, o iki topluluk birbiriyle çarpıştığı günde (Bedir savaşında) kulumuza indirdiğimize iman etmişseniz, (ganimetleri böyle bölüşün.) Allah'ın herşeye gücü yeter.

42. O zaman ki, siz vadinin yakın kenarındaydınız. Onlar ise en uzak kenarında. Kervan tam sizden aşağıdaydı. Öyle ki, onlarla sözleşmiş olsaydınız mutlaka buluşma yerinde ayrılığa düşerdiniz. Fakat Allah takdir edilmiş bir emri yerine getirmek için o yapılmıştı ki, hem helak olan apaçık bir delille helak olsun, hem de yaşayan apaçık bir delille yaşasın. Ve çünkü Allah şüphesiz hakkıyla işitendir, bilendir.

43. O zaman ki, Allah sana uykunda (rüyanda) onları az gösteriyordu. Eğer, sana onları kalabalık gösterseydi korkacaktınız ve savaş konusunda anlaşmazlığa düşecektiniz. Fakat Allah böyle bir şeyden sizi uzak tuttu. Çünkü O, gönüllerde yatanı da bilir.

44. Ve onlarla karşılaştığınız zaman, onları sizin gözünüze az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah o mukadder olunan işi yerine getirecekti. Ve bütün işler Allah'a döner.

45. Ey iman edenler! Bir düşman topluluğuyla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok zikredin ki, kurtuluşa erebilesiniz.

١٨٤

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَآءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾
وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّى جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآءَتِ الْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِنْكُمْ اِنِّٓى اَرٰى مَا لَا
تَرَوْنَ اِنِّٓى اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ
تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

ذٰلِكَ

Ve etıy'ullâhe ve rasûlehû ve lâ tenâzeû fe tefşelû ve tezhebe rîhuküm vasbirû. innallâhe meas sâbirîn (46) Ve lâ tekûnû kellezîne haracû min diyârihim betarav ve riâen nâsi ve yesuddûne an sebîlillâh. vallâhü bi mâ ya'melûne mühıyt (47) Ve iz zeyyene lehümüş şeytânü a'mâlehüm ve kâle lâ ğâlibe lekümül yevme minen nâsi ve innî cârul leküm. felemmâ terâetil fietâni nekesa alâ akıbeyhi ve kâle innî berîüm minküm innî erâ mâ lâ teravne innî ehâfüllâh. vallâhü şedîdül ıkâb (48) İz yekûlül münâfikûne vellezîne fî kulûbihim meradun ğarra hâülâi dînühüm. ve mey yetevekkel alallâhi fe innallâhe azîzün hakîm (49) Ve lev terâ iz yeteveffellezîne keferul melâiketü yadribûne vücûhehüm ve edbârahüm. ve zûkû azâbel harîk (50) Zâlike bimâ kaddemet eydîküm ve ennallâhe leyse bi zallâmil lil abîd (51) Kede'bi âli fir'avne vellezîne min kablihim. keferû bi âyâtillâhi fe ehazehümüllâhü bi zünûbihim. innallâhe kaviyyün şedîdül ıkâb (52)

46. Hem Allah'a ve Rasulüne itaat etmekten ayrılmayın ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra içinize korku düşer çözülürsünüz ve kuvvetiniz elden gider. Ve sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Onlar gibi olmayın ki, yurtlarından çalım satarak ve insanlara gösteriş yaparak çıktılar. Ve Allah yolundan yasaklıyorlardı. Halbuki Allah, onların bütün yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

48. Ve o zaman ki, Şeytan kendilerine yaptıklarını süslemiş de, demişti ki: "Bugün insanlardan size galip gelecek yok. Ben de size yardımcıyım." Fakat iki taraf karşı karşıya gelince ardına dönüverdi de: "Ben Sizden kesinlikle uzağım. Ben sizin göremeyeceğiniz şeyler görüyorum. Ben Allah'tan korkarım." dedi. Kuşkusuz! Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

49. O sırada münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar şöyle diyorlardı: "Şunları dinleri aldattı." Halbuki her kim Allah'a tevekkül ederse, şüphe yok ki Allah hüküm ve hikmet sahibidir.

50. Bir de görseydin! Melekler canlarını alırken inkâr edenlerin yüzlerine ve arkalarına vura vura: "Tadın bakalım! Kahredici azabını." diyorlardı.

51. Bu, işte sizin kendi ellerinizin sunduğu yüzünden ve Allah'ın kullarına zulüm eder olmadığındandır.

52. Tıpkı Firavun ve adamlarının ve onlardan öncekilerin gidişi gibi Allah'ın ayetlerini tanımadılar da, Allah kendilerini günahlarıyla tuttu, alıverdi. Çünkü Allah çok kuvvetli ve azabı çok şiddetlidir.

Zâlike bi ennallâhe lem yekü müğayyiran nı'meten en'amehâ alâ kavmin hattâ yüğayyirû mâ bi enfüsihim ve ennallâhe semîun alîm (53) Kede'bi âli fir'avne vellezîne min kablihim. kezzebû bi âyâti rabbihim. fe ehleknâhüm bi zünûbihim ve ağraknâ âle fir'avn. ve küllün kânû zâlimîn (54) İnne şerrad devâbbi ındallâhillezîne keferû fehüm lâ yü'minûn (55) Ellezîne âhedte minhüm sümme yenkudûne ahdehüm fî külli merrativ ve hüm lâ yettekûn (56) Fe immâ teskafennehüm fil harbi fe şerrid bihim men halfehüm leallehüm yezzekkerûn (57) Ve immâ tehâfenne min kavmin hıyâneten fembiz ileyhim alâ sevâ'. innallâhe lâ yühıbbül hâinîn (58) Ve lâ yahsebennellezîne keferû sebekû. innehüm lâ yu'cizûn (59) Ve eıddû lehüm mesteta'tüm min kuvvetiv ve mir ribâtıl hayli türhibûne bihî adüvvallâhi ve adüvveküm ve âharîne min dûnihim. lâ ta'lemûnehüm. allâhü ya'lemühüm. ve mâ tünfikû min şey'in fî sebîlillâhi yüveffe ileyküm ve entüm lâ tuzlemûn (60) Ve in cenehû lis selmi fecnah lehâ ve tevekkel alallâh. innehû hüves semîul alîm (61)

٨٥

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٣﴾ كَدَاْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۛ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۙ
﴿٥٥﴾ اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ
مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ
قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ۚ
﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ۭ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ۚ
﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ
لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ۭ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦١﴾

53. Bu şundandır; Allah bir kavme ihsan ettiği nimeti, onlar kendilerindeki halî değiştirmedikçe değiştirecek değildir. Muhakkak Allah, işitendir, bilendir.

54. Firavun ailesinin ve onlardan evvelkilerin adeti gibi ki, Rablerinin ayetlerini yalanladılar. Biz de onları günahları sebebiyle helak ettik, Firavun ailesini suda boğduk. Hepsi de zalimler idiler.

55. Bütün o yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü, inkara saplanıp da bir türlü iman etmeyenlerdir.

56. Onlar ki, kendilerinden söz almışsındır da, sonra her defasında sözlerini bozarlar ve hiç çekinmezler.

57. Onun için, onları ne zaman savaşta yakalarsan kendileriyle arkalarındakileri darmadağın et (ürküt). Umulur ki, ibret alırlar.

58. Her hangi bir kavimden de, bir hainlik endişesi duyarsan, önce (sözleşmeyi feshet) sözlerini reddettiğini düpedüz kendilerine bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59. Ve o inkâr edenler, ileri geçip kurtulduklarını sanmasınlar. Onlar kesinlikle (bizi) aciz bırakamazlar.

60. Siz de, gücünüzün yettiği her kuvvetten cihad için beslenen atlardan hazırlık yapın. Onunla, hem Allah düşmanını korkutursunuz, hem sizin düşmanınızı, hem de onlardan başka diğerlerini ki, onları siz bilmezsiniz, Allah bilir. Ve Allah yolunda her ne harcarsanız, mükâfatı size tamamen ödenir. Hiçte ziyana uğramazsınız.

61. Ve eğer barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü işiten, bilen ancak O'dur.

١٨٦

وَإِنْ يُرِيدُوٓا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ ٱللَّهُ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَيَّدَكَ
بِنَصْرِهِۦ وَبِٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا
فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا مَّآ أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ أَلَّفَ
بَيْنَهُمْ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ حَسْبُكَ ٱللَّهُ
وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ حَرِّضِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
عَلَى ٱلْقِتَالِ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَٰبِرُونَ يَغْلِبُوا۟ مِاْئَتَيْنِ
وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٌ يَغْلِبُوٓا۟ أَلْفًا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ ٱلْـَٰٔنَ خَفَّفَ ٱللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ
أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا۟ مِاْئَتَيْنِ
وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوٓا۟ أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ مَعَ
ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِىٍّ أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ
يُثْخِنَ فِى ٱلْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنْيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلْـَٔاخِرَةَ
وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَّوْلَا كِتَٰبٌ مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ
لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا۟ مِمَّا
غَنِمْتُمْ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٩﴾

يَٰٓأَيُّهَا

Ve iy yürîdû ey yahdeûke fe inne hasbekallâh. hüvellezî eyyedeke bi nasrihî ve bil mü'minîn (62) Ve ellefe beyne kulûbihim. lev enfakte mâ fil ardı cemîam mâ ellefte beyne kulûbihim ve lâkinnallâhe ellefe beynehüm. innehû azîzün hakîm (63) Yâ eyyühen nebiyyü hasbükallâhü ve menittebeake minel mü'minîn (64) Yâ eyyühen nebiyyü harridıl mü'minîne alel kıtâl. iy yeküm minküm ışrûne sâbirûne yağlibû mieteyn. ve iy yeküm minküm mietüy yağlibû elfem minellezîne keferû bi ennehüm kavmül lâ yefkahûn (65) El'âne haffefallâhü anküm ve alime enne fîküm da'fâ. fe iy yeküm minküm mietün sâbiratüy yağlibû mieteyn. ve iy yeküm minküm elfüy yağlibû elfeyni bi iznillâh. vallâhü meas sâbirîn (66) Mâ kâne li nebiyyin ey yekûne lehû esrâ hattâ yüshıne fil ard. türîdûne aradad dünyâ vallâhü yürîdül âhırah. vallâhü azîzün hakîm (67) Levlâ kitâbüm minallâhi sebeka lemesseküm fîmâ ehaztüm azâbün azıym (68) Fe külû mimmâ ğanimtüm halâlen tayyibev vettekullâh. innallâhe ğafûrur rahıym (69)

62. Ve eğer sana hile yapmak isterlerse, sana yetişecek Allah'tır. O, seni yardımıyla ve müminlerle güçlendirdi.

63. Ve kalplerinin arasını birleştirdi. Yoksa, yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın, yine onların kalplerini birleştiremezdin. Fakat Allah onların aralarını birleştirdi. Çünkü O, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir.

64. Ey Peygamber! Allah sana ve arkandan gelen mü'minlere, yeter.

65. Ey Peygamber! Mü'minleri cihada teşvik et. Eğer sizden sabredecek yirmi kişi olursa, ikiyüz (kâfire) üstün gelirler. Ve eğer sizden yüz kişi olursa, kâfirlerden bin kişiye üstün gelirler. Çünkü onlar gerçeği ve sonucu iyi anlayamayan, anlayışsız bir kavimdir.

66. Şimdi, Allah sizden yükü hafifletti ve bildi ki, sizde bir zayıflık var. O halde sizden sabredecek yüz kişi olursa ikiyüz düşmana galip gelirler, sizden bin kişi olursa Allah'ın izniyle ikibin düşmana galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygamber için yeryüzünde ağır basmadıkça (kesin zafere ulaşıp üstün gelmedikçe) esirleri olması doğru değildir. Siz dünya menfaatini istiyorsunuz. Allah ise ahireti kazanmanızı diliyor. Ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

68. Eğer Allah'tan bir yazı (hüküm) bulunmasa idi aldığınız fidyeden dolayı size mutlaka büyük bir azab dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

Yâ eyyühen nebiyyü kul limen fî eydîküm minel esrâ iy ya'lemillâhü fî kulûbiküm hayray yü'tiküm hayram mimmâ ühıze minküm ve yağfir leküm. vallâhü ğafûrur rahıym (70) Ve iy yürîdû hıyâneteke fe kad hânüllâhe min kablü fe emkene minhüm. vallâhü alîmün hakîm (71) İnnellezîne âmenû ve hâcerû ve câhedû bi emvâlihim ve enfüsihim fî sebîlillâhi vellezîne âvev ve nesarû ülâike ba'duhüm evliyâü ba'd. vellezîne âmenû ve lem yühâcirû mâ leküm miv velâyetihim min şey'in hattâ yühâcirû. ve inistensarûküm fid dîni fe aleykümün nasru illâ alâ kavmim beyneküm ve beynehüm mîsâk. vallâhü bi mâ ta'melûne besıyr (72) Vellezîne keferû ba'duhüm evliyâü ba'd. illâ tef'alûhü tekün fitnetün fil ardı ve fesâdün kebîr (73) Vellezîne âmenû ve hâcerû ve câhedû fî sebîlillâhi vellezîne âvev ve nesarû ülâike hümül mü'minûne hakkâ. lehüm mağfiratüv ve rizkun kerîm (74) Vellezîne âmenû mim ba'dü ve hâcerû ve câhedû meaküm fe ülâike minküm. ve ülül erhâmi ba'duhüm evlâ bi ba'dın fî kitâbillâh. innallâhe bi külli şey'in alîm (75)

٧٨

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ
وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ
كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۖ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

70. Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size sizden alınandan daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

71. Ve eğer sana hainlik yapmak isterlerse, unutmasınlar ki, daha önce Allah'a hainlik yaptılar da, kahredilmelerine imkan verdi. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

72. O kimseler ki, iman ettiler ve hicret ettiler ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihadda bulundular ve o kimseler ki, barındırdılar ve yardıma koştular, işte bunlar birbirlerinin dostlarıdırlar. İman edip de hicret etmeyenler ise, hicret edene kadar sizin için onlara velayet namına hiçbir şey yoktur. Bununla beraber, eğer dinde yardımınızı isterlerse, yardım etmekte üzerinize borçtur. Ancak sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavme değil. Allah yaptıklarınızı görendir.

73. Kâfirler de aslında birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdırlar. Eğer siz de öyle yapmazsanız, (emredildiğiniz gibi yardımlaşmazsanız), yeryüzünde bir fitne (İslâm zâ'fiyeti) ve büyük bir fesad (küfür hâkimiyeti) olur.

74. O kimseler ki, iman ettiler, hicret ettiler ve Allah yolunda cihada katıldılar, bir kısımları da onları barındırıp yer, yurt sahibi yaptılar ve yardıma koştular, işte bunlar gerçek mü'minlerdir. Bunlara bir bağışlama var ve bitmek bilmeyen bir rızık var.

75. O kimseler ki sonradan iman ettiler ve hicret edip sizinle beraber cihad yaptılar; bunlar da sizdendir! Bir de erham sahipleri (akrabalar) Allah'ın Kitabı'nda birbirine (mirasta) daha yakındır! Şüphe yok ki Allah herşeyi bilendir.

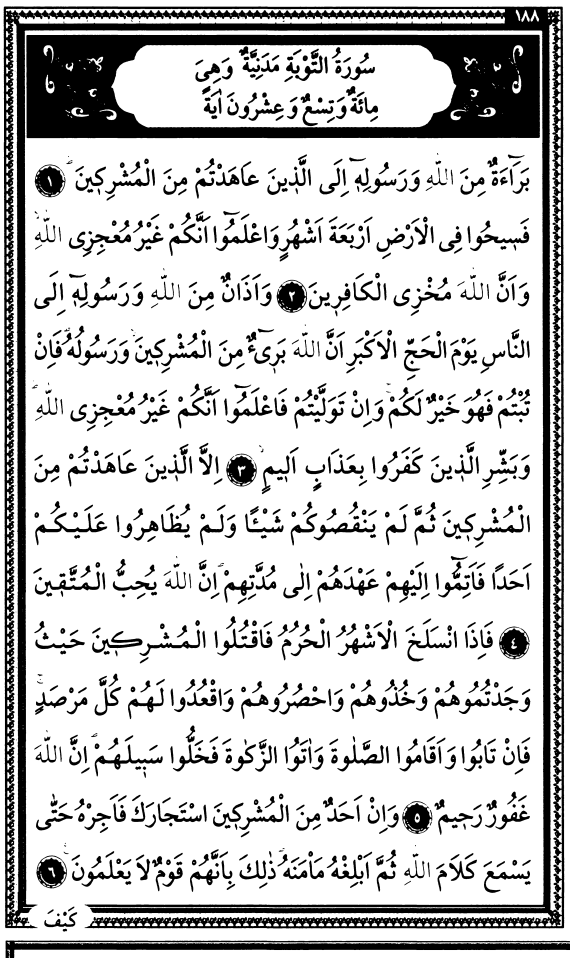
١٨٨

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾
فَسِيحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُوٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى
النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهٗ فَاِنْ
تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُّمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ
اَحَدًا فَاَتِمُّوٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى
يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ

TEVBE SURESİ

Berâetüm minallâhi ve rasûlihî ilellezîne âhettüm minel müşrikîn (1) Fe sîhû fil ardı erbeate eşhüriv va'lemû enneküm ğayru mu'cizillâhi ve ennallâhe muhzil kâfirîn (2) Ve ezânüm minallâhi ve rasûlihî ilen nâsi yevmel haccil ekberi ennallâhe berîüm minel müşrikîne ve rasûlüh. fe in tübtüm fe hüve hayrul leküm. ve in tevelleytüm fa'lemû enneküm ğayru mu'cizillâh. ve beşşirillezîne keferû bi azâbin elîm (3) İllellezîne âhettüm minel müşrikîne sümme lem yenkusûküm şey'ev ve lem yüzâhirû aleyküm ehaden fe etimmû ileyhim ahdehüm ilâ müddetihim. innallâhe yühıbbül müttekıyn (4) Fe izenselehal eşhürul hurumü faktülül müşrikîne haysü vecedtümûhüm ve huzûhüm vahsurûhüm vak'udû lehüm külle mersad. fe in tâbû ve ekâmüs salâte ve âtevüz zekâte fe hallû sebîlehüm. innallâhe ğafûrur rahıym (5) Ve in ehadüm minel müşrikînestecârake fe ecirhü hattâ yesmea kelâmallâhi sümme eblığhü me'meneh. zâlike bi ennehüm kavmül lâ ya'lemûn (6)

9. SÛRE
TEVBE SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 129 ayettir.

1. Bu, Allah ve Resûlünden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ültimatomdur!

2. Bundan böyle yeryüzünde dört ay istediğiniz gibi dolaşın. Şunu da bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz ve Allah şüphesiz kafirleri rezil ve perişan edecek.

3. Bir de Allah ve Peygamberinden Hacc-ı Ekber gününde insanlara bir bildiridir ki, Allah da Peygamberi de müşriklerden kesinlikle uzaktır. Hemen tevbe ederseniz, hakkınızda hayırlı olur. Eğer aldırmazsanız, bilin ki, Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. (Ey Muhammed!) Allah'ı ve Peygamberi tanımayanlara acı bir azabı müjdele!

4. Ancak sözleşme yapmış olduğunuz müşriklerden daha sonra size sözlerinden hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinizde hiçbir kimseye yardım etmemiş bulunanlar hariç. Bunların anlaşmalarını süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Elbette Allah muttakileri sever.

5. Şu haram aylar bir çıktı mı artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları (esîr olarak) yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tevbe ederler ve namaz kılıp zekatı verirlerse onları serbest bırakın. Muhakkak ki, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. Ve eğer müşriklerden birisi güvenle yakınına gelmek isterse, ona güven ver. Ta ki, Allah'ın kelamını dinlesin. Sonra da onu güvenli gördüğü yere kadar gönder. Çünkü bunlar hakikatı bilmeyen bir kavimdir.

Keyfe yekûnü lil müşrikîne ahdün ındallâhi ve ınde rasûlihî illellezîne âhettüm ındel mescidil harâm. fe mestekâmû leküm festekıymû lehüm. innallâhe yühıbbül müttekıyn (7) Keyfe ve iy yazherû aleyküm lâ yerkubû fîküm illev ve lâ zimmeh. yurdûneküm bi efvâhihim ve te'bâ kulûbühüm. ve ekseruhüm fâsikûn (8) İşterav bi âyâtillâhi semenen kalîlen fe saddû an sebîlih. innehüm sâe mâ kânû ya'melûn (9) Lâ yerkubûne fî mü'minin illev ve lâ zimmeh. ve ülâike hümül mu'tedûn (10) Fe in tâbû ve ekâmüs salâte ve âtevüz zekâte fe ıhvânüküm fid dîn. ve nüfassılül âyâti li kavmiy ya'lemûn (11) Ve in nekesû eymânehüm mim ba'di ahdihim ve taanû fî dînikûm fe kâtilû eimmetel küfri innehüm lâ eymâne lehüm leallehüm yentehûn (12) Elâ tükâtilûne kavmen nekesû eymânehüm ve hemmû bi ıhrâcir rasûli ve hüm bedeûküm evvele merrah. e tahşevnehüm. fallâhü ehakku en tahşevhü in küntüm mü'minîn (13)

٧٨٩

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهٖٓ
اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝٧
كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
اِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْ
وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝٨ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖٓ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۝٩ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ۝١٠ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ۝١١ وَاِنْ نَكَثُوٓا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝١٢ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوٓا
اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٣

7. Müşriklerin Allah katında, Rasulü katında bir sözü nasıl olabilir? Ancak Mescidi Haram yanında sözleşme yaptıklarınız var ki, bunlar size dürüst davrandıkça, siz de onlara dürüst davranın. Allah hainlikten sakınanları elbette sever.

8. Onlarla nasıl sözleşme olabilir ki, sizin aleyhinize ellerine bir fırsat geçse, hakkınızda ne bir antlaşma gözetirler, ne de bir yemin. Dil ucuyla sizi hoşnud etmeye çalışırlar, fakat kalbleri o kadarına da razı olmaz. Zaten çoğu insanlıktan çıkmış günahkarlardır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir bedele sattılarda, Allah yolundan yasakladılar. Kesinlikle bunlar ne kötü şeyler yapmaktadırlar.

10. Bir mü'min hakkında ne bir yemin gözetirler, ne bir sorumluluk. Bunlar, öyle haddi aşanlardır.

11. Bundan böyle, eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekâtı verirlerse, dinde kardeşleriniz olurlar. Bilecek bir kavim için Biz ayetlerimizi böyle açıklarız.

12. Ve verdikleri sözden sonra yeminlerini bozar ve dininize saldırmaya kalkarlarsa, o küfür öncülerini öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Ola ki vazgeçerler.

13. (Ey Müminler!) Yeminlerini bozan, Peygamber'i yurdundan çıkarmaya azmeden ve üstelik ilk önce size saldırmaya başlayanlara karşı savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer mümin iseniz her şeyden önce Allah'tan korkmalısınız.

١٩

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ
اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللّٰهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ
اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ
يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾
اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

Kâtilûhüm yüazzibhümüllâhü bi eydîküm ve yuhzihim ve yensurküm aleyhim ve yeşfi sudûra kavmim mü'minîn (14) Ve yüzhib ğayza kulûbihim. ve yetûbüllâhü alâ mey yeşâ'. vallâhü alîmün hakîm (15) Em hasibtüm en tütrakû ve lemmâ ya'lemillâhüllezîne câhedû minküm ve lem yettehızû min dûnillâhi ve lâ rasûlihî ve lel mü'minîne velîceh. vallâhü habîrum bi mâ ta'melûn (16) Mâ kâne lil müşrikîne ey ya'mürû mesâcidallâhi şâhidîne alâ enfüsihim bil küfr. ülâike habitat a'mâlühüm. ve fin nâri hüm hâlidûn (17) İnnemâ ya'müru mesâcidallâhi men âmene billâhi vel yevmil âhıri ve ekâmes salâte ve âtez zekâte ve lem yahşe illallâhe fe asâ ülâike ey yekûnû minel mühtedîn (18) E cealtüm sikâyetel hâcci ve ımâratel mescidil harâmi ke men âmene billâhi vel yevmil âhıri ve câhede fî sebîlillâh. lâ yestevûne ındallâh. vallâhü lâ yehdil kavmez zâlimîn (19) Ellezîne âmenû ve hâcerû ve câhedû fî sebîlillâhi bi emvâlihim ve enfüsihim a'zamü deraceten ındallâh. ve ülâike hümül fâizûn (20)

14. Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onların cezasını versin ve onları rezil ve rüsvay etsin, yardımıyla sizi onlara muzaffer kılsın. Ve mümin bir kavmin yüreklerine su serpsin.

15. Ve kalplerindeki gazabı gidersin. Hem Allah dilediğine tevbe de nasip eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

16. Yoksa siz zannettiniz mi ki, kendi halinize bırakılıvereceksiniz de, Allah içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Rasul'ünden ve mü'minlerden başka, kimseye sığınmayan ve başka sığınacak yer aramayanları, hiç de bilip görmeyecek? Halbuki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler, vicdanlarına karşı kendi inkârlarına kendileri şahit olup dururlarken Allah'ın mescidlerini inşa etmeleri mümkün değildir. Onların hayır namına bütün yaptıkları boştur ve ateş içinde onlar, ebedi kalacaklardır.

18. Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaza devam eden, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte bunların başarılı olmaları ümit edilir.

19. Ya siz, hacılara su vermeyi ve Mescidi Haram'da umre yapmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de, Allah yolunda cihad etmekte bulunan gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah zalimler topluluğuna hidâyet vermez.

20. İman edip hicret etmiş ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmiş olan kimseler, Allah katında derece bakımından daha büyüktür. Ve bunlar, işte o mutluluğa eren kurtulanlardır.

Yübeşşiruhüm rabbühüm bi rahmetim minhü ve rıdvâniv ve cennâtil lehüm fîhâ neıymüm mükıym (21) Hâlidîne fîhâ ebedâ. innallâhe ındehû ecrun azıym (22) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettehızû âbâeküm ve ıhvâneküm evliyâe inistehabbül küfra alel îmân. ve mey yetevellehüm minküm fe ülâike hümüz zâlimûn (23) Kul in kâne âbâüküm ve ebnâüküm ve ıhvânüküm ve ezvâcüküm ve aşîratüküm ve emvâlü nıkteraftümûhâ ve ticâratün tahşevne kesâdehâ ve mesâkinü tardavnehâ ehabbe ileyküm minallâhi ve rasûlihî ve cihâdin fî sebîlihî fe terabbesû hattâ ye'tiyallâhü bi emrih. vallâhü lâ yehdil kavmel fâsıkıyn (24) Le kad nasarakümüllâhü fî mevâtıne kesîrativ ve yevme huneynin iz a'cebetküm kesratüküm fe lem tuğni anküm şey'ev ve dâkat aleykümül ardu bi mâ rahubet sümme velleytüm müdbirîn (25) Sümme enzelallâhü sekînetehû alâ rasûlihî ve alel mü'minîne ve enzele cünûdel lem teravhâ ve azzebellezîne keferû. ve zâlike cezâül kâfirîn (26)

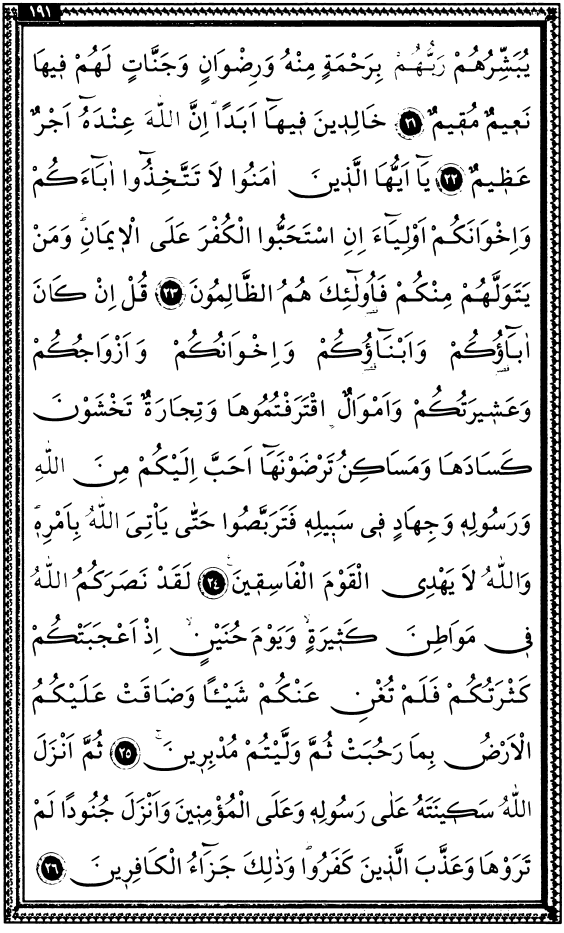

21. Rableri, onları kendi katından bir rahmet, bir rıza ve bir cennetle müjdeler ki o cennette onlar için tükenmez nimetler vardır.

22. Onlar orada sonsuza dek kalırlar. Çünkü en büyük mükâfat Allah katındadır.

23. Ey iman edenler! Babalarınız ve kardeşleriniz eğer imana karşı inkârdan hoşlanıyorlarsa onları dost edinmeyin. Sizden her kim, onları dost edinecek olursa, işte onlar nefislerine zulmedenlerdir.

24. Onlara de ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, akrabalarınız, kabileniz, elde ettiğiniz mallar, kesada uğramasından (satışın durmasından) korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler ve meskenler, size Allah ve Resulünden ve Allah yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah böyle fasıklar topluluğunu doğru yola erdirmez.

25. İnkar etmeye imkan yoktur ki, Allah size birçok yerde yardım etti. Özellikle Huneyn Savaşı günü ki, o gün kendi çokluğunuz size güven vermişti de o gün size onun bir faydası olmamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen başınıza dar gelmişti. Sonra da bozguna uğrayarak gerisin geri dönüp kaçmaya başlamıştınız.

26. Sonra Allah, Rasulünün üzerine ve mü'minlerin üzerine manevi kuvvetini indirdi ve görmediğiniz ordular indirdi de, kendisini tanımayanları azaba uğrattı. Ve işte kâfirlerin cezası böyledir.

١٩٢

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّمَا
الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَامِهِمْ هٰذَا وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾
قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهٗ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِـُٔونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾
اِتَّخَذُوٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَآ اُمِرُوٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوٓا اِلٰهًا
وَاحِدًا لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحَانَهٗ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ

Sümme yetûbüllâhü mim ba'di zâlike alâ mey yeşâ'. vallâhü ğafûrur rahıym (27) Yâ eyyühellezîne âmenû innemel müşrikûne necesün fe lâ yakrabül mescidel harâme ba'de âmihim hâzâ. ve in hıftüm ayleten fe sevfe yuğnîkümüllâhü min fadlihî in şâ'. innallâhe alîmün hakîm (28) Kâtilüllezîne lâ yü'minûne billâhi ve lâ bil yevmil âhıri ve lâ yüharrimûne mâ harramallâhü ve rasûlühû ve lâ yedînûne dînel hakkı minellezîne ûtül kitâbe hattâ yu'tul cizyete ay yediv vehüm sâğırûn (29) Ve kâletil yehûdü uzeyrunibnüllâhi ve kâletin nesâral mesîhubnüllâh. zâlike kavlühüm bi efvâhihim. yüdâhiûne kavlellezîne keferû min kabl. kâtelehümüllâhü ennâ yü'fekûn (30) İttehazû ahbârahüm ve ruhbânehüm erbâbem min dûnillâhi vel mesîhabne meryem. ve mâ ümirû illâ li ya'büdû ilâhev vâhıdâ. lâ ilâhe illâ hû. sübhânehû ammâ yüşrikûn (31)

27. Sonra Allah, bunun arkasından dilediğine tevbe nasip eder. Ve Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

28. Ey iman edenler! Müşrikler bir pisliktirler. Artık bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız Allah sizi dilediğinde lütuf ve ihsanıyla zenginleştirecektir. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

29. O kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde, ne Allah'a, ne ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Rasulünün haram ettiğini haram tanımayan ve hak dinini din edinmeyen kimselere, küçülmüş oldukları halde, elden cizye verecekleri hale gelinceye kadar savaşın.

30. Yahudiler: "Uzeyr Allah'ın oğlu." dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğlu." dediler. Bu, onların ağızları ile söyledikleri sözleri ki, önceden inkâr edenlerin sözlerine benzetiyorlar. Allah kahretsin onları! Nasıl saptırıyorlar?

31. Bilginlerini, rahiplerini Allah'tan başka rabler (ilahlar) edindiler. Meryem'in oğlu Mesih'i de. Halbuki hepsi bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden de münezzehtir.

Yürîdûne ey yutfiû nûrallâhi bi efvâhihim ve ye'ballâhü illâ ey yütimme nûrahû ve lev kerihel kâfirûn (32) Hüvellezî ersele rasûlehû bil hüdâ ve dînil hakkı li yuzhirahû aled dîni küllihî ve lev kerihel müşrikûn (33) Yâ eyyühellezîne âmenû inne kesîram minel ahbâri ver ruhbâni le ye'külûne emvâlen nâsi bil bâtıli ve yesuddûne an sebîlillâh. vellezîne yeknizûnez zehebe vel fiddate ve lâ yünfikûnehâ fî sebîlillâhi fe beşşirhüm bi azâbin elîm (34) Yevme yuhmâ aleyhâ fî nâri cehenneme fe tükvâ bihâ cibâhühüm ve cünûbühüm ve zuhûruhüm. hâzâ mâ keneztüm li enfüsiküm fe zûkû mâ küntüm teknizûn (35) İnne ıddeteş şühûri ındallâhisnâ aşera şehran fî kitâbillâhi yevme halakas semâvâti vel arda minhâ erbeatün hurum. zâliked dînül kayyimü fe lâ tazlimû fîhinne enfüseküm ve kâtilül müşrikîne kâffeten kemâ yükâtilûneküm kâffeh. va'lemû ennallâhe meal müttekıyn (36)

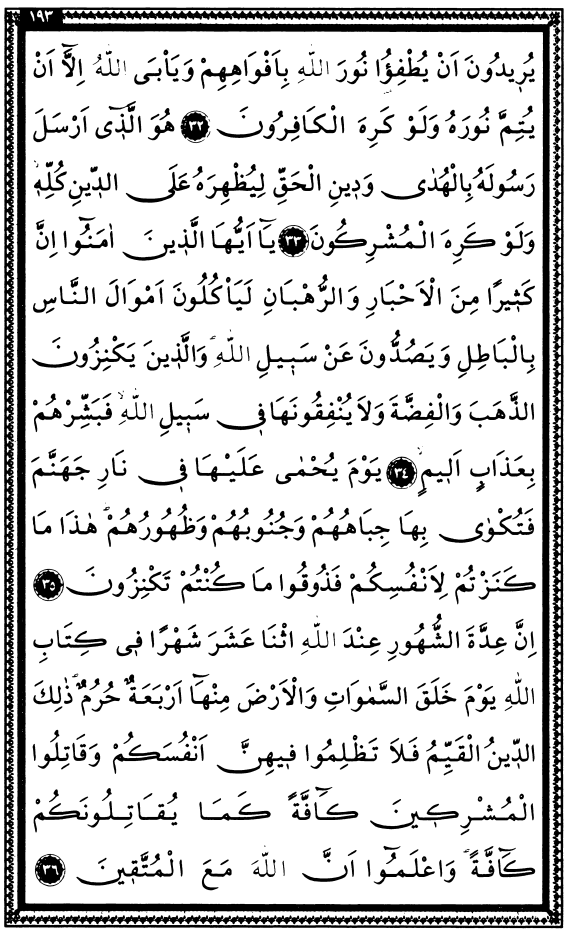

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِى اَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ
كَثِيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا
كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾
اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَابِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ
الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ
كَآفَّةً وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah da razı olmuyor. Fakat kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlamak istiyor.

33. O öyle bir Allah'tır ki, Resulünü hidayetle ve hak dinle bütün dinlere üstün kılmak için göndermiştir. Müşrikler isterse hoşlanmasınlar!

34. Ey iman edenler! Haberiniz olsun ki, bilginlerden ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksızca yerler ve Allah yolundan çevirirler. Altını, gümüşü hazineye yığıpta, onu Allah yolunda harcamayanlar ise, işte onları çok acı verici bir azap ile müjdele.

35. O gün o altın ve gümüşlerin üstü cehennem ateşinde kızdırılacak da, kendilerinin alınları, böğürleri, sırtları bunlarla dağlanacak. (onlara): "İşte bu kendi nefsiniz için toplayıp biriktirdiğiniz şeydir. Haydi şimdi tadın bakalım şu biriktirdiğiniz şeyin tadını!" denilecek.

36. Gökleri ve yeri yarattığı günkü Allah'ın yazısına göre ayların sayısı Allah katında oniki aydır. Bunlardan dördü haram olanlardır. Bu, işte en üstün, en doğru dindir. Onun için, bunlar hakkında nefislerinize zulmetmeyin de, müşriklerin size topluca savaş açtıkları gibi, siz de onlara topluca savaş açın ve bilin ki, Allah korunanlarla beraberdir.

١٩٤

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِـُٔوا عِدَّةَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ
أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ
انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْـًٔا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا
تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

انفِرُوا

İnnemen nesîü ziyâdetün fil küfri yüdallü bihillezîne keferû yühıllûnehû âmev ve yüharrimûnehû âmel li yüvâtıû ıddete mâ harramallâhü fe yühıllû mâ harramallâh. züyyine lehüm sûü a'mâlihim. vallâhü lâ yehdil kavmel kâfirîn (37) Yâ eyyühellezîne âmenû mâ leküm izâ kıyle lekümünfirû fî sebîlillâhis sâkaltüm ilel ard. e radıytüm bil hayâtid dünyâ minel âhırah. fe mâ metâul hayâtid dünyâ fil âhırati illâ kalîl (38) İllâ tenfirû yüazzibküm azâben elîmev ve yestebdil kavmen ğayraküm ve lâ tedurrûhü şey'â. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (39) İllâ tensurûhü fe kad nesarahüllâhü iz ahracehüllezîne keferû sâniyesneyni iz hümâ fil ğâri iz yekûlü li sâhıbihî lâ tahzen innallâhe meanâ. fe enzelallâhü sekînetehû aleyhi ve eyyedehû bi cünûdil lem teravhâ ve ceale kelimetellezîne keferus süflâ. ve kelimetüllâhi hiyel ulyâ. vallâhü azîzün hakîm (40)

37. (Haram ayları) ertelemek ancak inkârda bir fazlalıktır ki, onunla kafirler saptırılıp şaşırtılır. Onu bir yıl helal, bir yıl haram olarak kabul ederler ki, Allah'ın haram kıldığının sayısına uydursunlar da Allah'ın haram kıldığını helal kılsınlar. Bu şekilde, kötü işleri kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah da, kâfirlerden oluşan bir kavmi, doğruya Hidâyet etmez.

38. Ey iman edenler! Ne oldu ki size! "Allah yolunda elbirlik savaşa çıkın." denilince yerinize yıkıldınız, kaldınız. Yoksa, ahiretten geçip dünya hayatına razı mı oldunuz? Fakat o dünya hayatının zevki, ahiretin yanında ancak çok az bir şeydir.

39. Eğer toplanıp elbirliği ile savaşmazsanız, O sizi çok acı bir azap ile azaplandırır. Ve yerinize başka bir kavim getirir. Ve siz O'na zerre kadar zarar veremezsiniz. Allah her şeye gücü yetendir.

40. Eğer siz O'na (Peygamber'e) yardım etmezseniz, Allah ona yardım eder. Hani o kâfirler, onu Mekke'den çıkardıkları vakit sadece iki kişiden biri iken, ikisi de mağarada bulundukları sırada arkadaşına: "Üzülme, çünkü Allah bizimledir." diyordu. Allah onun kalbine sükûnet ve kuvvet indirmişti ve onu görmediğiniz bir orduyla desteklemişti. Kâfirlerin kelimesini (küfürlerini) alçaltmıştı. Yüce olan Allah'ın kelimesidir. Ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

İnfirû hıfâfev ve sikâlev ve câhidû bi emvâliküm ve enfüsiküm fî sebîlillâh. zâliküm hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (41) Lev kâne aradan karîbev ve seferan kâsıdel lettebeûke ve lâkim beudet aleyhimüş şükkah. ve se yahlifûne billâhi levisteta'nâ le haracnâ meaküm. yühlikûne enfüsehüm. vallâhü ya'lemü innehüm le kâzibûn (42) Afallâhü ank. li me ezinte lehüm hattâ yetebeyyene lekellezîne sadekû ve ta'lemel kâzibîn (43) Lâ yeste'zinükellezîne yü'minûne billâhi vel yevmil âhıri ey yücâhidû bi emvâlihim ve enfüsihim. vallâhü alîmüm bil müttekıyn (44) İnnemâ yeste'zinükellezîne lâ yü'minûne billâhi vel yevmil âhıri vertâbet kulûbühüm fe hüm fî raybihim yeteraddedûn (45) Ve lev erâdül hurûce le eaddû lehû uddetev ve lâkin kerihallâhümbiâsehüm fe sebbetahüm ve kıylak'udû meal kâıdîn (46) Lev haracû fîküm mâ zâdûküm illâ habâlev ve le evdaû hılâleküm yebğûnekümül fitneh. ve fîküm semmâûne lehüm. vallâhü alîmüm biz zâlimîn (47)

١٩٥

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ
وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۭ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ
لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَاْذِنُكَ
الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ
فِىْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا
لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا
مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ
اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ
وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

41. Ey müminler! İster hafif techizatla, ister ağırlıklı olarak seferber olun ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42. O, bir yakın menfaat ve orta bir yolculuk olsaydı, mutlaka arkana düşerlerdi. Fakat o meşakkatli mesafe kendilerine uzak geldi. Bununla beraber "Eğer gücümüz olsaydı, elbette çıkardık." diye yakında yemin edecekler. Nefislerini helake sürükleyecekler. Allah biliyor ki, çünkü onlar kesinlikle yalancılardır.

43. Allah seni affetti ya! "Neden doğru söyleyenler sence apaçık belli oluncaya ve yalancıları öğreninceye kadar beklemedin de onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseler mallarıyla, canlarıyla cihad edeceklerinden dolayı senden izin istemezler ve Allah o takva sahiplerini çok iyi bilendir.

45. Ancak o kimseler senden izin isterler ki, Allah'a ve ahiret gününe iman etmezler ve kalpleri şüphelidir de, şüpheleri içinde çalkalanır dururlar.

46. Eğer onlar (savaşa) çıkmayı istese-lerdi, elbette onun için hazırlık yaparlardı. Fakat yapmalarını Allah istemedi de, onları alıkoydu ve "Oturun oturanlarla beraber." denildi.

47. Eğer içinizde sizinle beraber cihada çıkmış olsalardı, bozgunculuk etmekten başka şeye yaramayacaklardı ve aranıza fitne sokmak için uğraşacaklardı. İçinizde onları dinleyecekler de vardı. Allah o zalimleri bilir.

١٩٦

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتّٰى جَآءَ
الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّيٓ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَآ
اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ
يُصِيبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰينَا وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ اِلَّآ
اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ
يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِينَا
فَتَرَبَّصُوٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا
اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ
اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَاْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا
وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

فَلَا

Lekadibteğavül fitnete min kablü ve kallebû lekel ümûra hattâ câel hakku ve zahera emrullâhi vehüm kârihûn (48) Ve minhüm mey yekûlü'zel lî ve lâ teftinnî. e lâ fil fitneti sekatû. ve inne cehenneme le mühıytatüm bil kâfirîn (49) İn tüsıbke hasenetün tesü'hüm. ve in tüsıbke müsıybetüy yekûlû kad ehaznâ emranâ min kablü ve yetevellev vehüm ferihûn (50) Kul ley yüsıybenâ illâ mâ keteballâhü lenâ. hüve mevlânâ. ve alallâhi fel yetevekkelil mü'minûn (51) Kul hel terabbesûne binâ illâ ıhdel husneyeyn. ve nahnü neterabbesu biküm ey yüsıybekümüllâhü bi azâbim min ındihî ev bi eydînâ fe terabbesû innâ meaküm müterabbisûn (52) Kul enfikû tav'an ev kerhel ley yütekabbele minküm. inneküm küntüm kavmen fâsikıyn (53) Ve mâ meneahüm en tukbele minhüm nefekâtühüm illâ ennehüm keferû billâhi ve bi rasûlihî ve lâ ye'tûnes salâte illâ vehüm küsâlâ ve lâ yünfikûne illâ vehüm kârihûn (54)

48. Andolsun ki onlar, fitneyi daha önce çıkarmak istediler ve sana karşı türlü işler çevirdiler. Sonunda onlara istemediklerine rağmen hak yerine geldi. Ve Allah'ın emri üstün geldi.

49. İçlerinden: "Aman! Bana izin ver, başımı fitneye sokma." diyen de var. Bilmiş ol ki, fitneye asıl kendileri düştüler. Elbette cehennem kâfirleri çepeçevre kuşatır.

50. Sana bir güzellik nasip olsa, bu onları fenalaştırır ve eğer bir bela gelirse, "Biz tedbirimizi önceden almıştık." derler ve sevine sevine döner giderler.

51. De ki: "Hiçbir zaman bize, Allah'ın bizim için yazdığından başka bir şey dokunmaz. O, bizim Mevlâmız." Ve onun için, mü'minler sadece Allah'a dayanıp güvensinler.

52. De ki: "Siz bize, ancak iki güzelliğin birini gözetebilirsiniz. Biz ise size, Allah'ın kendi tarafından veya bizim ellerimizle bir azap indirmesini bekliyoruz. Onun için, haydi bekleyin. Çünkü biz de sizlerle beraber bekleyenleriz."

53. De ki: "Gerek gönül rızasıyla harcayın, gerek zorla. Sizden hiçbir zaman nafakalarınız kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fasık bir kavim oldunuz."

54. Kendilerinden nafakalarının kabul edilmemesine engel olan sebep, gerçekte Allah'ı ve Rasulünü inkâr etmeleri, namaza ancak üşene üşene gitmeleri ve verdiklerini de ancak istemeye istemeye vermeleridir.

Fe lâ tu'cibke emvâlühüm ve lâ evlâdühüm. innemâ yürîdüllâhü li yüazzibehüm bihâ fil hayâtid dünyâ ve tezheka enfüsühüm ve hüm kâfirûn (55) Ve yahlifûne billâhi innehüm le minküm. ve mâ hüm minküm ve lâkinnehüm kavmüy yefrakûn (56) Lev yecidûne melceen ev meğârâtin ev müddehalel le vellev ileyhi vehüm yecmehûn (57) Ve minhüm mey yelmizüke fis sadekât. fe in u'tû minhâ radû ve il lem yu'tav minhâ izâ hüm yeshatûn (58) Ve lev ennehüm radû mâ âtâhümüllâhü ve rasûlühû ve kâlû hasbünallâhü se yü'tînallâhü min fadlihî ve rasûlühû innâ ilallâhi râğıbûn (59) İnnemes sadekâtü lil fükarâi vel mesâkîni vel âmilîne aleyhâ vel müellefeti kulûbühüm ve firrikâbi vel ğârimîne ve fî sebîlillâhi vebnis sebîl. ferîdatem minallâh. vallâhü alîmün hakîm (60) Ve minhümüllezîne yü'zûnen nebiyye ve yekûlûne hüve üzün. kul üzünü hayril leküm yü'minü billâhi ve yü'minü lil mü'minîne ve rahmetül lillezîne âmenû minküm. vellezîne yü'zûne rasûlallâhi lehüm azâbün elîm (61)

١٨٧

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ
اَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَلْمِزُكَ فِى الصَّدَقَاتِ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ
لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ
رَضُوا مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِينَا
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا
الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ
قُلُوبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ
السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾
وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِىَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ
لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٦١﴾

55. Sakın onların ne malları, ne çocukları seni imrendirmesin. Bu olsa olsa, Allah'ın onları dünya hayatında bu gibi şeylerle azaba uğratmasından ve canlarının kâfir olarak çıkmasını murat etmiş olmasından başka birşey değildir.

56. Şeksiz, şüphesiz sizden olduklarına dair Allah'a yemin de ederler. Halbuki sizden değillerdir. Fakat onlar öyle bir kavim ki, ödleri patlıyor.

57. Eğer sığınacak bir yer veya mağaralar veya girebilecek bir yer bulsalardı, başlarını diker ona doğru koşarlardı.

58. İçlerinden sadakalar hakkında seni ayıplayacaklar da var. Çünkü ondan kendilerine verilmişse hoşnut olurlar, verilmemişse derhal kızarlar.

59. Ne olurdu bunlar, Allah ve Resulünün kendilerine verdiğine razı olsalar da "Bize Allah yeter. Allah bize lütuf ve ihsanından yine lutfeder, verir. Biz yalnızca Allah'a rağbet ederiz" deselerdi daha iyi olurdu.

60. Sadakalar ancak şunlar içindir: Fakirler, yoksullar, o işte çalışan görevliler, müellefe-i kulûb (kalbleri İslâm'a ısındırılacaklar), köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar. Allah tarafından kesin olarak böyle farz edildi. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

61. Yine (o münafıklardan) içlerinde öyleleri var ki, peygamberi incitiyorlar ve "O her söyleneni dinleyen bir kulaktır" diyorlar. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü O, Allah'a inanır, mü'minlere güvenir ve iman edenleriniz için de bir rahmettir. Allah'ın Rasul'ünü incitenler için mutlaka çok acı verici bir azap vardır."

١٩٨

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ
يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ
الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ
مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ
إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۚ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۚ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ
نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ ۘ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمْ ۚ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

كَالَّذِينَ

Yahlifûne billâhi leküm li yürdûküm. vallâhü ve rasûlühû ehakku ey yürdûhü in kânû mü'minîn (62) E lem ya'lemû ennehû mey yühâdidillâhe ve rasûlehû fe enne lehû nâra cehenneme hâliden fîhâ. zâlikel hızyül azıym (63) Yahzerul münâfikûne en tünezzele aleyhim sûratün tünebbiühüm bi mâ fî kulûbihim. kulistehziû. innallâhe muhricüm mâ tahzerûn (64) Ve lein seeltehüm le yekûlünne innemâ künnâ nehûdu ve nel'ab. kul e billâhi ve âyâtihî ve rasûlihî küntüm testehziûn (65) Lâ ta'tezirû kad kefertüm ba'de îmâniküm. in na'fü an tâfietim minküm nüazzib tâifetem bi ennehüm kânû mücrimîn (66) El münâfikûne vel münâfikâtü ba'duhüm mim ba'd. ye'mürûne bil münkeri ve yenhevne anil ma'rûfi ve yakbidûne eydiyehüm. nesüllâhe fe nesiyehüm. innel münâfikıyne hümül fâsikûn (67) Veadallâhül münâfikıyne vel münâfikâti vel küffâra nâra cehenneme hâlidîne fîhâ. hiye hasbühüm. ve leanehümüllâh. ve lehüm azâbüm mükıym (68)

62. Size gelirler, rızanızı kazanmak için Allah'a yemin ederler. Eğer bunlar mü'minseler, daha önce Allah'ın ve Rasulü'nün rızasını düşünmeleri gerekir.

63. Hâla şunu bilmediler mi? Her kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, ona muhakkak ki içinde ebedi kalınacak cehennem ateşi vardır. İşte rüsvaylığın büyüğü de budur.

64. Münafıklar, bütün kalbindekilerle kendilerini haber verecek bir sûrenin tepelerine inmesinden çekinirler. De ki: "Eğlenin bakalım! Çünkü Allah sizin çekindiklerinizi açığa çıkaracaktır."

65. Eğer kendilerine sorsan: "Biz elbette lafa dalmış şakalaşıyorduk." derler. De ki: "Siz, Allah ile, ayetleri ile, peygamberiyle mi eğleniyordunuz?"

66. Boş yere özür dilemeye kalkmayın. İman ettiğinizi söyledikten sonra inkârınızı açığa vurdunuz. İçinizden bir kısmınızı affetsek bile, bir kısmınızı günahlarında ısrar ettiklerinden dolayı azabımıza uğratacağız.

67. Münafıkların erkekleri de, kadınları da birbirinin aynısıdırlar. Kötülüğü emreder, iyiliği yasaklarlar ve ellerini sıkı tutarlar (hayır yapmazlar). Allah'ı (Ona itaati) unuttular da, Allah da onları unuttu (hidayetinden mahrum etti). Muhakkak ki, münafıklar hepsi fasıktırlar.

68. Allah, münafıkların erkeğine ve dişisine, bütün kafirlere ebedi olarak cehennem ateşini vaadediyor. O, onlara yeter. Allah onları rahmet sahasından uzaklaştırdı ve onlar için bitip tükenmeyen bir azap vardır.

Kellezîne min kabliküm kânû eşedde minküm kuvvetev ve eksera emvâlev ve evlâdâ. festemteû bi halâkıhim festemta'tüm bi halâkıküm kemestem teallezîne min kabliküm bi halâkıhim ve hudtüm kellezî hâdû. ülâike habitat a'mâlühüm fid dünyâ vel âhırah. ve ülâike hümül hâsirûn (69) E lem ye'tihim nebeüllezîne min kablihim kavmi nûhıv ve âdiv ve semûde ve kavmi ibrâhîme ve ashâbi medyene vel mü'tefikât. etethüm rusülühüm bil beyyinât. fe mâ kânallâhü li yazlimehüm ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (70) Vel mü'minûne vel mü'minâtü ba'duhüm evliyâü ba'd. ye'mürûne bil ma'rûfi ve yenhevne anil münkeri ve yükıymûnes salâte ve yü'tûnez zekâte ve yütıy'ûnallâhe ve rasûleh. ülâike se yerhamühümüllâh. innallâhe azîzün hakîm (71) Veadallâhül mü'minîne vel mü'minâti cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ve mesâkine tayyibeten fî cennâti adn. ve rıdvânüm minallâhi ekber. zâlike hüvel fevzül azıym (72)

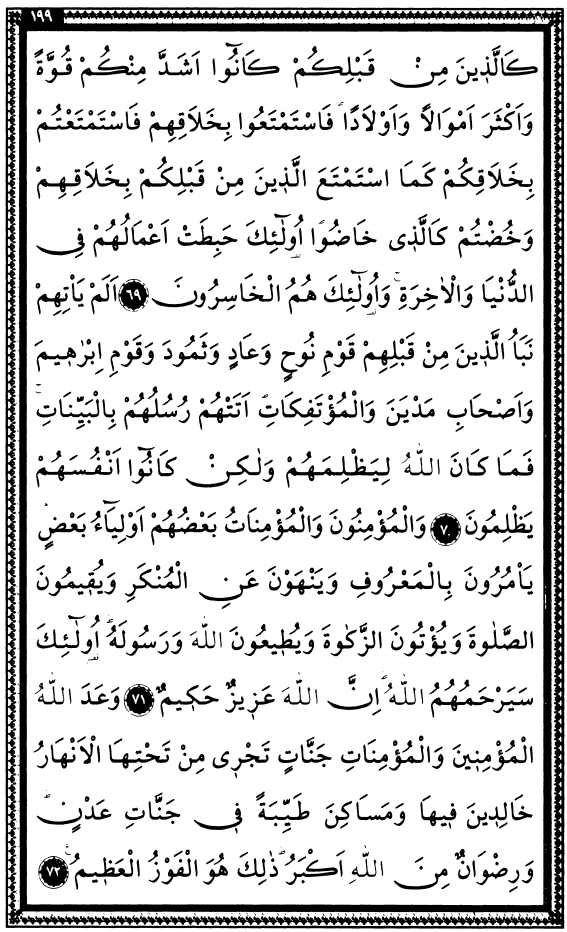

69. Sizden önceki münafıklar gibi onlar, kuvvet bakımından sizden daha çetin, mal ve evlat bakımından sizden daha çoktular. Ve dünya hayatından kısmetleriyle zevk sürmeye bakmışlardı. O sizden öncekiler, kısmetleri ile nasıl zevk sürmek istediyseler, siz de öyle kısmetinizle zevk sürmeye baktınız. Siz de, o batağa dalan gibi daldınız. İşte bunların dünyada ve ahirette bütün amelleri heder oldu ve işte bunlar hep o hüsran içerisinde kalanlardır.

70. Bunlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh Kavmi'nin, Âd'in, Semûd'un, İbrahim Kavmi'nin, Medyen halkının ve altüst olan şehirlerin haberi ulaşmadı mı? Onların hepsine peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmetmiş değildi, lâkin onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

71. Erkek, kadın, bütün mü'minler ise, birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler. Allah ve Rasulüne itaat ederler. İşte bunları, Allah yarın rahmetiyle bağışlayacak. Çünkü Allah hüküm ve hikmet sahibidir.

72. Allah mü'min erkeklere ve kadınlara, altından ırmaklar akan cennetler vadetti. İçlerinde ebedi kalacaklar. Hem, Adn cennetlerinde çok güzel evler vadetmiştir. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte asıl büyük kurtuluş da budur.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ
وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا
قَالُوا۟ وَلَقَدْ قَالُوا۟ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ وَكَفَرُوا۟ بَعْدَ إِسْلَٰمِهِمْ
وَهَمُّوا۟ بِمَا لَمْ يَنَالُوا۟ ۚ وَمَا نَقَمُوٓا۟ إِلَّآ أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ
وَرَسُولُهُۥ مِن فَضْلِهِۦ ۚ فَإِن يَتُوبُوا۟ يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۖ وَإِن يَتَوَلَّوْا۟
يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِى
ٱلْأَرْضِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُم مَّنْ عَٰهَدَ ٱللَّهَ
لَئِنْ ءَاتَىٰنَا مِن فَضْلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضْلِهِۦ بَخِلُوا۟ بِهِۦ وَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾
فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُۥ بِمَآ أَخْلَفُوا۟
ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ
يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ عَلَّٰمُ
ٱلْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ فِى
ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۙ سَخِرَ ٱللَّهُ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

Yâ eyyühen nebiyyü câhidil küffâra vel münâfikıyne vağluz aleyhim. ve me'vâhüm cehennem. ve bi'sel mesıyr (73) Yahlifûne billâhi mâ kâlû. ve le kad kâlû kelimetel küfri ve keferû ba'de islâmihim ve hemmû bi mâ lem yenâlû. ve mâ nekamû illâ en ağnâhümüllâhü ve rasûlühû min fadlih. fe iy yetûbû yekü hayral lehüm. ve iy yetevellev yüazzibhümüllâhü azâben elîmen fid dünyâ vel âhırah. ve mâ lehüm fil ardı miv veliyyiv ve lâ nasıyr (74) Ve minhüm men âhedallâhe le in âtânâ min fadlihî le nessaddekanne ve le nekûnenne mines sâlihıyn (75) Felemmâ âtâhüm min fadlihî behılû bihî ve tevellev ve hüm mu'ridûn (76) Fe a'kabehüm nifâkan fî kulûbihim ilâ yevmi yelkavnehû bi mâ ahlefüllâhe mâ veadûhü ve bi mâ kânû yekzibûn (77) E lem ya'lemû ennallâhe ya'lemü sırrahüm ve necvâhüm ve ennallâhe allâmül ğuyûb (78) Ellezîne yelmizûnel müttavviıyne minel mü'minîne fis sadekâti vellezîne lâ yecidûne illâ cühdehüm fe yesharûne minhüm. sehırallâhü minhüm. ve lehüm azâbün elîm (79)

73. Ey Peygamber! Kâfirlerle, münafıklarla cihad et ve onlara karşı çetin ol. Onların varacakları yer cehennemdir ki, o ne kötü dönüş yeridir.

74. Onlar kötü bir şey söylemediklerine dair Allah'a yemin ederler. Yemin olsun ki, o küfür kelimesini söylediler! İslam'a girdikten sonra yine kafirlik yaptılar ve o başarılı olamadıkları cinayeti kurdular. Halbuki intikam almaya kalkmaları için kendilerini Allah'ın Rasulü ile ilahi lütfundan zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer, tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur. Eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünya ve ahirette çok acı verici bir azap ile azaplandırır. Ve yeryüzünde onlar için ne koruma, ne de yardım edecek kimse bulunmaz.

75. Yine onlardan kimileri de, Allah'a şöyle söz vermişlerdi: "Eğer bize lütfundan ihsan ederse, gerçekte sadaka veririz ve elbette salihlerden oluruz."

76. Ne zaman ki Allah lutfundan istediklerini verdi, cimrilik edip yüz çevirdiler. Ve zaten onlar yüz çevirerek sözlerinden döndüler..

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söylemeyi adet edindikleri için, O da bu yaptıklarının sonucunu kalplerinde kıyamet gününe kadar sürecek bir nifaka çeviriverdi.

78. Henüz bilmediler mi ki, Allah onların sırlarını da bilir, fısıltılarını da. Ve Allah bütün gaybleri en iyi bilendir.

79. Sadakalar konusunda farz olan zekâttan fazla olarak gönüllerinden koparak bağışta bulunanlara bir türlü, güçlerinin yetebildiğinden fazlasını bulamayanlara diğer türlü laf atarak bunlarla eğlenenler, Allah onları maskaraya çevirmenin dışında, bir de kendileri için çok acı verici bir azap vardır.

İstağfir lehüm ev lâ testağfir lehüm. in testağfir lehüm seb'ıyne merraten fe ley yağfirallâhü lehüm. zâlike bi ennehüm keferû billâhi ve rasûlih. vallâhü **lâ yehdil kavmel fâsıkıyn** (80) **Ferihal mühallefûne bi mak'adihim hılâfe rasûlillâhi ve kerihû ey yücâhidû bi emvâlihim ve enfüsihim fî sebîlillâhi ve kâlû lâ tenfirû fil harr. kul nâru cehenneme eşeddü harrâ. lev kânû yefkahûn** (81) **Fel yadhakû kalîlev vel yebkû kesîrâ. cezâem bi mâ kânû yeksibûn** (82) **Fe ir raceakallâhü ilâ tâifetim minhüm feste'zenûke lil hurûci fe kul len tahrucû meıye ebedev ve len tükâtilû meıye adüvvâ. inneküm radıytüm bil kuûdi evvele merratin fak'udû meal hâlifîn** (83) **Ve lâ tüsalli alâ ehadim minhüm mâte ebedev ve lâ tekum alâ kabrih. innehüm keferû billâhi ve rasûlihî ve mâtû ve hüm fâsikûn** (84) **Ve lâ tu'cibke emvâlühüm ve evlâdühüm. innemâ yürîdüllâhü ey yüazzibehüm bihâ fid dünyâ ve tezheka enfüsühüm ve hüm kâfirûn** (85) **Ve izâ ünzilet sûratün en âminû billâhi ve câhidû mea rasûlihiste'zeneke ülüt tavli minhüm ve kâlû zernâ neküm meal kâıdîn** (86)

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً
فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِى الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا
جَزَآءً بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ
مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِىَ اَبَدًا وَّلَنْ
تُقَاتِلُوْا مَعِىَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا
مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ
عَلٰى قَبْرِهٖ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٤﴾
وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَآ اُنْزِلَتْ
سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا
الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

80. Onlar için dilersen bağışlanma iste, dilersen isteme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlayacak değildir. Bu, onların Allah'ı ve Resulünü inkâr etmelerinden dolayı böyledir. Allah, böylesine baştan çıkmış fasıklar gürühuna hidayet etmez.

81. Arkada kalanlar, Rasulullah'ın zıddına oturup kalmalarıyla ferahlandılar. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad etmekten hoşlanmadılar. "Bu sıcakta savaşa gitmeyin." dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcak.". Fakat keşke anlasalardı.

82. Artık kazandıkları günahın cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Bundan böyle Allah, seni onların bir kısmının yanlarına döndürür de, başka bir cihada çıkmak için senden izin isterlerse: "Artık siz benimle beraber ebedi olarak çıkamayacaksınız ve hiçbir düşmanla benimle beraber savaşamayacaksınız. İlk defasında oturup kalmayı arzu ettiniz. Şimdi de artık, geride kalanlarla oturun." de.

84. Ve içlerinden ölen birinin ebediyyen namazını kılma ve kabrinin üzerinde durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Rasulü'nü tanımadılar ve kafir olarak can verdiler.

85. Hem onların ne malları, ne çocukları gözüne batmasın. O, hiçbir şey değil. Ancak Allah onları dünyada bunlarla azap vermeyi ve kafir olarak canlarının çıkmasını diliyor.

86. "Allah'a iman edin ve Rasulüyle beraber cihada gidin." diye bir sûre indirildiği zaman içlerinde servet sahibi olanlar senden izin istediler ve: Bizi bırak (evlerinde) oturanlarla beraber oturalım, dediler.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى
الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ
إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ
مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ
عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ ۚ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

يَعْتَذِرُونَ

Radû bi ey yekûnû meal havâlifi ve tubia alâ kulûbihim fehüm lâ yefkahûn (87) Lâkinir rasûlü vellezîne âmenû meahû câhedû bi emvâlihim ve enfüsihim. ve ülâike lehümül hayrâtü ve ülâikehümül müflihûn (88) Eaddallâhü lehüm cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. zâlikel fevzül azıym (89) Ve câel müazzirûne minel a'râbi li yü'zene lehüm ve kaadellezîne kezebüllâhe ve rasûleh. se yüsıybüllezîne keferû minhüm azâbün elîm (90) Leyse aled duafâi ve lâ alel mardâ ve lâ alellezîne lâ yecidûne mâ yünfikûne haracün izâ nesahû lillâhi ve rasûlih. mâ alel muhsinîne min sebîl. vallâhü ğafûrur rahıym (91) Ve lâ alellezîne izâ mâ etevke li tahmilehüm kulte lâ ecidü mâ ahmilüküm aleyhi tevellev ve a'yünühüm tefîdu mined dem'ı hazenen ellâ yecidû mâ yünfikûn (92) İnnemes sebîlü alellezîne yeste'zinûneke ve hüm ağniyâ'. radû bi ey yekûnû meal havâlifi ve tabeallâhü alâ kulûbihim fehüm lâ ya'lemûn (93)

87. (Geride kalan) Kadınlarla beraber olmaya razı oldular.Onların kalplerinin üzeri mühürlendi. Artık onlar anlayamazlar.

88. Fakat Peygamber ve beraberindeki mü'minler, mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. (Bunları görüyor musun?) Bütün hayırlar, işte onlar için ve işte bunlar murada eren, kurtulmuşlardır.

89. Allah onlara altlarından nehirler akan cennetler hazırladı. İçlerinde ebedi olarak kalacaklar. İşte büyük kurtuluş, budur.

90. Bedevîlerden (Tebük Savaşına katılmamak için) özür beyan edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Rasul'üne yalan söyleyenler de, (mazeret bile belirtmeden evlerinde) oturup kaldılar. Muhakkak ki onlardan (bedevilerden) kafir olanlara çok acı veren bir azap dokunacaktır.

91. Allah ve Resulü adına nasihat ettikleri takdirde ne zayıflara, ne hastalara, ne de verecek birşey bulamayan yoksullara savaştan kalmaktan dolayı bir günah yoktur. İyilik edenleri ayıplamaya bir yol yoktur. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

92. Bir de kendilerini bindirip savaşa sevketmen için her ne zaman sana geldilerse, "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum." dediğin için bu uğurda harcayacak birşey bulamamaları sebebiyle üzüntülerinden gözleri yaş döke döke geri dönüp gidenlere de bir günah yoktur.

93. Hesap sormaya yol, ancak zengin oldukları halde geri kalmak için senden izin isteyenleredir. Bunlar geri kalanlarla beraber olmayı tercih ettiler. Allah da kalblerini mühürledi. Onlar, artık başlarına geleceği bilmezler.

Ya'tezirûne ileyküm izâ raca'tüm ileyhim. kul lâ ta'tezirû len nü'mine leküm kad nebbeenallâhü min ahbâriküm. ve se yerallâhü ameleküm ve rasûlühû sümme türaddûne ilâ âlimil ğaybi veş şehâdeti fe yünebbiüküm bi mâ küntüm ta'melûn (94) Se yahlifûne billâhi leküm izenkalebtüm ileyhim li tu'ridû anhüm. fe a'ridû anhüm. innehüm ricsüv ve me'vâhüm cehennem. cezâem bi mâ kânû yeksibûn (95) Yahlifûne leküm li tardav anhüm. fe in tardav anhüm fe innallâhe lâ yardâ anil kavmil fâsikıyn (96) El a'râbü eşeddü küfrav ve nifâkav ve ecderu ellâ ya'lemû hudûde mâ enzelallâhü alâ rasûlih. vallâhü alîmün hakîm (97) Ve minel a'râbi mey yettehızü mâ yünfiku mağramev ve yeterabbesu bikümüd devâir. aleyhim dâiratüs sev'. vallâhü semîun alîm (98) Ve minel a'râbi mey yü'minü billâhi vel yevmil âhıri ve yettehızü mâ yünfiku kurubâtin ındallâhi ve salevâtir rasûl. elâ innehâ kurbetül lehüm. se yüdhılühümüllâhü fî rahmetih. innallâhe ğafûrur rahıym (99)

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

94. Yanlarına geri döndüğünüzde sizden özür dileyecekler. De ki: "Özür dilemeyin. Kesinlikle size inanmayacağız. Doğrusu Allah bize durumlarınızdan birçok haber verdi. Bundan böyle de, Allah ve Rasul'ü amelinizi görecek, sonra hepiniz gizliyi ve âşikârı bilen Hakkın huzuruna götürüleceksiniz. O zaman, O size haber verecek, neler yapıyordunuz."

95. Yanlarına döndüğünüz zaman kendilerinden (onları cezalandırmaktan) vazgeçmeniz için size yemin edecekler. Siz de kendilerinden yüz çevirin. Çünkü onlar pis kimselerdir. Kazandıklarının cezası olarak varacakları yer de, cehennemdir.

96. Siz, kendilerinden razı olasınız diye yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olursanız şüphesiz Allah fasıklar topluluğundan razı olmaz.

97. Bedeviler inkâr ve münafıklık bakımından daha beterdirler. Bununla beraber Allah'ın Resûlüne indirdiği kanunları tanımamaya daha yatkındır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

98. Bedevîlerden kimi var ki, verdiğini zarar sayar. Size, zamanın türlü türlü belalarını gözetir. Kötü felaket kendi başlarına olsun! Allah işitendir, bilendir.

99. Yine Bedevîlerden kimi de var ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır ve vereceğini Allah yanında yakınlarına ve Peygamber'in dualarına vesile sayar. Gerçek şu ki, onlar kendileri için yakınlaşmadır. İleride Allah, onları rahmeti içine koyacaktır. Çünkü Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ
لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ وَمِنْ
اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُوْنَ
اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ
لَّهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا
يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِيْنَ

Ves sâbikûnel evvelûne minel muhâcirîne vel ensâri vellezînettebeûhüm bi ıhsânir radıyallâhü anhüm ve radû anhü ve eadde lehüm cennâtin tecrî tahtehel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. zâlikel fevzül azıym (100) Ve mimmen havleküm minel a'râbi münâfikûn. ve min ehlil medîneti meradû alen nifâkı lâ ta'lemühüm. nahnü na'lemühüm. se nüazzibühüm merrateyni sümme yüraddûne ilâ azâbin azıym (101) Ve âharûna'terafû bi zünûbihim haletû amelen sâlihav ve âhara seyyiâ. asallâhü ey yetûbe aleyhim. innallâhe ğafûrur rahıym (102) Huz min emvâlihim sadekaten tütahhiruhüm ve tüzekkîhim bihâ ve salli aleyhim. inne salâteke sekenül lehüm. vallâhü semîun alîm (103) E lem ya'lemû ennallâhe hüve yakbelüt tevbete an ıbâdihî ve ye'huzüs sadekâti ve ennallâhe hüvet tevvâbür rahıym (104) Ve kulı'melû fe se yerallâhü ameleküm ve rasûlühû vel mü'minûn. ve se türaddûne ilâ âlimil ğaybi veş şehâdeti fe yünebbiüküm bi mâ küntüm ta'melûn (105) Ve âharûne mürcevne li emrillâhi immâ yüazzibühüm ve immâ yetûbü aleyhim. vallâhü alîmün hakîm (106)

100. Muhacir ve Ensar'dan İslâm'a ilk önce girenlerin başta gelenleri ve iyilikle onların ardından gidenler var ya, işte Allah onlardan razı oldu. Onlar da Allah'tan razı oldular. Ve onlara altlarından nehirler akan cennetler hazırladı ki, içlerinde sonsuza dek ebedi kalacaklar. İşte büyük kurtuluş bu!

101. Hem etrafınızdaki Bedevîlerden münafıklar var. Hem de Medine halkından münafıklıkta ısrar edenler var. Sen onları bilmezsin. Onları Biz biliriz. Biz onları iki defa azaplandıracağız. Sonrada büyük bir azaba atılacaklardır.

102. Diğer bir takımı ise, günahlarını itiraf ettiler ve iyi bir amel ile kötü bir ameli karıştırdılar. Ola ki, Allah tevbelerini kabul eder! Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

103. Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini hem temizlersin, hem arındırırsın. Bir de, haklarında dua ediver. Çünkü senin dua etmen, onların kalplerini yatıştırır. Allah işitendir, bilendir.

104. Bilmediler mi? Ki Allah, kullarından tevbeyi O kabul eder de sadakaları alır. Ve gerçekten Allah, tevbeleri kabul eden, esirgeyendir.

105. Ve dedi ki: "Çalışın, çünkü amelinizi hem Allah görecek, hem Rasulü, hem mü'minler. Ve hepiniz mutlaka o görülmeyen alemi de, görülen alemide bilen Hakk'ın huzuruna götürüleceksiniz. O zaman O, size haber verecek, neler yapıyordunuz."

106. Savaşa katılmayanlardan diğer bir kısım da, Allah'ın emrine umut besleyerek beklemektedir. Ya kendilerini azaplandırır veya tevbelerini kabul eder. Allah çok bilendir, hikmet sahibidir.

Vellezînettehazû mesciden dırârav ve küfrav ve tefrîkam beynel mü'minîne ve irsâdel li men hâraballâhe ve rasûlehû min kabl. ve le yahlifünne in eradnâ illel husnâ. vallâhü **yeşhedü innehüm le kâzibûn** (107) **Lâ tekum fîhi ebedâ. le mescidün üssise alet takvâ min evveli yevmin ehakku en tekûme fîh. fîhi ricâlüy yühıbbûne ey yetetahherû.** vallâhü **yühıbbül müttahhirîn** (108) **E fe men essese bünyânehû alâ takvâ minallâhi ve rıdvânin hayrun em men essese bünyânehû alâ şefâ cürufin hârin fenhâra bihî fî nâri cehennem.** vallâhü **lâ yehdil kavmez zâlimîn** (109) **Lâ yezâlü bünyânühümüllezî benev rîbeten fî kulûbihim illâ en tekattaa kulûbühüm.** vallâhü **alîmün hakîm** (110) **İnnallâheşterâ minel mü'minîne enfüsehüm ve emvâlehüm bi enne lehümül cenneh. yükâtilûne fî sebîlillâhi fe yaktülûne ve yuktelûne va'den aleyhi hakkan fit tevrâti vel incîli vel kur'ân. ve men evfâ bi ahdihî minallâhi festebşirû bi bey'ıkümüllezî bâya'tüm bih. ve zâlike hüvel fevzül azıym** (111)

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ
قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ
مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا
رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

107. Bir de inadına zarar vermek, kafirlik etmek, mü'minlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve peygamberine karşı savaş açan bir adama pusu (gözetleme yeri) yapıvermek için tuttular bir mescit yaptılar. Bununla beraber: "İyi niyetten başka bir muradımız yoktu." diye yemin de edecekler. Fakat Allah şahit ki, bunlar şeksiz, şüphesiz yalancıdırlar.

108. Onun içerisinde namaza durma. Tâ, ilk günden temeli takva üzerine kurulan mescid, içinde kıyamda durmana daha layık ve hak sahibidir. Onun içerisinde öyle adamlar var ki, çok temizlenmeyi severler. Allah da çok temizlenenleri sever.

109. O halde, binasını Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kurmuş olan mı hayırlıdır, yoksa binasının temelini çökmeye yüz tutmuş yıkılacak bir yarın kenarına kurup da, onunla beraber cehenneme yuvarlanan mı? Allah zalimler topluluğunu hidâyete ulaştırmaz.

110. Onların kurmuş oldukları yapıları, kalpleri parça parça olmadıkça, kalplerinde bir nifak düğümü olup kalacaktır. Allah, alîmdir, hakîmdir.

111. Allah mü'minlerden canlarını ve mallarını, karşılığında cenneti kendilerine vermek üzere satın aldı. Allah yolunda çarpışacaklarda, öldürecekler ve öldürülecekler. Tevrat'ta da, İncil'de de, Kur'an'da da kendi üzerine hak olarak yazdığı bir vaad. Allah'tan daha fazla sözünde duracak kim? O halde, söz verdiğiniz şu anlaşmadan dolayı size müjdeler olsun. Ve işte, o büyük kurtuluş budur.

اَلتَّآئِبُوْنَ الْعَابِدُوْنَ الْحَامِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ
السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ
لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ
كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ
الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ
مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ
مِنْهُ ۗ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ
قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۗ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِيْ
سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ فَرِيْقٍ
مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى

Ettâibûnel âbidûnel hâmidûnes sâihûner râkiûnes sâcidûnel âmirûne bil ma'rûfi ven nâhûne anil münkeri vel hâfizûne li hudûdillâh. ve beşşiril mü'minîn (112) Mâ kâne lin nebiyyi vellezîne âmenû ey yestağfirû lil müşrikîne velev kânû ülî kurbâ mim ba'di mâ tebeyyene lehüm ennehüm ashâbül cehıym (113) Ve mâ kânestiğfâru ibrâhîme li ebîhi illâ am mev'ıdetiv veadehâ iyyâh. felemmâ tebeyyene lehû ennehû adüvvül lillâhi teberrae minh. inne ibrâhîme le evvâhün halîm (114) Ve mâ kânallâhü li yüdılle kavmem ba'de iz hedâhüm hattâ yübeyyine lehüm mâ yettekûn. innallâhe bi külli şey'in alîm (115) İnnallâhe lehû mülküs semâvâti vel ard. yuhyî ve yümît. ve mâ leküm min dûnillâhi miv veliyyiv ve lâ nasıyr (116) Le kad tâballâhü alen nebiyyi vel muhâcirîne vel ensârillezînettebeûhü fî sâatil usrati mim ba'di mâ kâde yezîğu kulûbü ferîkım minhüm sümme tâbe aleyhim. innehû bihim raûfür rahıym (117)

112. O tevbe edenler, o âbidler, o hamd edenler, o oruç tutanlar, o rüku edenler o secdeye kapananlar, o iyiliği emredip kötülükten nehyedenler ve Allah'ın sınırını koruyanlar... Müjdele o bütün mü'minleri!

113. Ne peygambere, ne iman edenlere, akraba bile olsalar cehennemlik oldukları kendilerine apaçık belli olduktan sonra, müşrikler için bağışlanmalarını dilemek yoktur.

114. İbrahim'in babası hakkındaki bağışlanmasını istemesi de, yalnızca ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi. Böyleyken, onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine apaçık belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim, çok uyanık, çok yumuşak huylu idi.

115. Allah, bir kavme Hidâyet verdikten sonra nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça, onları sapıklığa düşürecek değildir. Muhakkak ki Allah, her şeyi ziyadesiyle bilendir.

116. Muhakkak ki Allah, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nun. Diriltir de, öldürür de. Ve sizin O'ndan başka ne bir veliniz vardır, ne de bir yardımcınız.

117. Yemin olsun ki, Allah yine lutfetti Peygamber'e ve güçlük saatinde O'na uyan Muhacirlere ve Ensar'a. Ki, içlerinden bir kısmının kalpleri az daha eğilecek gibi olmuşken. Sonra kendilerine tevbelerini kabul etmekle iyilikte bulundu. Muhakkak ki O, onlara karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.

Ve ales selâsetillezîne hullifû. hattâ izâ dâkat aleyhimül ardu bi mâ rahubet ve dâkat aleyhim enfüsühüm ve zannû el lâ melcee minallâhi illâ ileyh. sümme tâbe aleyhim li yetûbû. innallâhe hüvet tevvâbür rahıym (118) Yâ eyyühellezîne âmenüttekullâhe ve kûnû meas sâdikıyn (119) Mâ kâne li ehlil medîneti ve men havlehüm minel a'râbi ey yetehallefû ar rasûlillâhi ve lâ yerğabû bi enfüsihim an nefsih. zâlike bi ennehüm lâ yüsıybühüm zameüv ve lâ nesabüv ve lâ mahmesatün fî sebîlillâhi ve lâ yetaûne mevtıey yeğıyzul küffâra ve lâ yenâlûne min adüvvin neylen illâ kütibe lehüm bihî amelün sâlih. innallâhe lâ yüdıy'u ecral muhsinîn (120) Ve lâ yünfikûne nefekaten sağıyratev ve lâ kebîratev ve lâ yaktaûne vâdiyen illâ kütibe lehüm li yecziyehümüllâhü ahsene mâ kânû ya'melûn (121) Ve mâ kânel mü'minûne li yenfirû kâffeh. fe levlâ nefera min külli firkatim minhüm tâifetül li yetefekkahû fid dîni ve li yünzirû kavmehüm izâ raceû ileyhim leallehüm yahzerûn (122)

٢٠٧

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتّٰى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللّٰهِ إِلَّآ إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ
وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ
وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا
يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ
وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا
يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

118. Allah, (Tebük savaşından) geri kalan üç kişiyi de bağışladı. Çünkü o derece bunalmışlardı ki, yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmeye başlamıştı, vicdanları da kendilerini sıkıntıya sokmuştu. Allah'tan kurtuluşun, ancak Allah'a sığınmakta olduğunu anlamışlardı. Sonra da Allah, onları tevbekâr olmaya muvaffak kıldı da tevbelerini kabul buyurdu. Şüphesiz ki Allah, tevbeleri çok çok kabul edendir, çok merhametli olandır.

119. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.

120. Ne Medine halkına, nede etrafındaki Bedevîlerin Rasulullah'tan geri kalmaları ve o'nun nefsinde ne yaptığına bakmayıp, kendi nefislerinin derdine düşmeleri yakışmaz. Çünkü onların, Allah yolunda ne bir susuzluk, ne bir yorgunluk, ne bir açlık çekmeleri ve ne kâfirleri kızdıracak bir yere ayak basmaları, ne de düşmana karşı başarı göstermeleri olmaz ki, karşılığında kendileri için bir salih amel yazılmış olmasın. Çünkü Allah ihsan sahiplerinin mükâfatını zâyi etmez.

121. Onlar, (hak yolunda) küçük olsun, büyük olsun bir harcama yapmazlar ve bir vadiyi aşmazlar ki, (bunun karşılığında) Allah kendilerini işlediklerinden daha güzeliyle mükafatlandırmak için onların hesaplarına yazmış olmasın!

122. Bununla beraber, mü'minlerin hepsi birden toplanıp savaşa çıkacak değillerdir. Fakat her kesiminden birer gurup toplansa da, dinde fıkıh öğrenseler ve döndükleri zaman kavimlerini uyarsalar, gerekir ki sakınırlar.

٢٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ
يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا
هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ
مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُونُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَتِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ

Yâ eyyühellezîne âmenû kâtilüllezîne yelûneküm minel küffâri vel yecidû fîküm ğılzah. va'lemû ennallâhe meal müttekıyn (123) Ve izâ mâ ünzilet sûratün fe minhüm mey yekûlü eyyüküm zâdethü hâzihî îmânâ. fe emmellezîne âmenû fe zâdethüm îmânev vehüm yestebşirûn (124) Ve emmellezîne fî kulûbihim meradun fe zâdethüm ricsen ilâ ricsihim ve mâtû ve hüm kâfirûn (125) E ve lâ yeravne ennehüm yüftenûne fî külli âmim merraten ev merrateyni sümme lâ yetûbûne ve lâ hüm yezzekkerûn (126) Ve izâ mâ ünzilet sûratün nezara ba'duhüm ilâ ba'd. hel yerâküm min ehadin sümmensarafû. sarafallâhü kulûbehüm bi ennehüm kavmül lâ yefkahûn (127) Le kad câeküm rasûlüm min enfüsiküm azîzün aleyhi mâ anittüm harîsun aleyküm bil mü'minîne raûfür rahıym (128) Fe in tevellev fe kul hasbiyallâhü lâ ilâhe illâ hû. aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbül arşil azıym (129)

123. Ey iman edenler! Önce inkâr edenlerden size yakın olanlarla çarpışın. Hem onlar sizde büyük bir gayret ve kuvvet görsünler. Ve bilin ki, Allah korunup sakınanlarla beraberdir.

124. Bir sûre indirilince, içlerinden biri çıkar: "Bu hanginizin imanını artırdı bakalım?" der. Fakat, imanı olanların imanını artırmıştır ve onlar müjdelenip sevinirler.

125. Kalplerinde bir hastalık olanlara gelince, onlarında küfürlerine küfür katmıştır ve kafir olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Görmezler mi ki, her yıl bir veya iki defa fitneye tutuluyorlar. Sonra da tevbe etmezler, ibret almazlar.

127. Aleylherinde bir sûre indirilince, "Sizi, birisi görüyor mu?" diye birbirlerine göz ederler. Sonra sırt çevirip giderler. Allah onların kalplerini (imandan) çevirmiştir. Çünkü bunlar ince anlamak istemeyen kimselerdir.

128. Andolsun size içinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki gayez izzetli; sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.

129. Eğer aldırmazlarsa de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na güvenmekteyim. Ve O, o büyük Arş'ın sahibidir."

YÛNUS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm râ, tilke âyâtül kitâbil hakîm (1) E kâne linnâsi aceben en evhaynâ ilâ racülim minhüm en enzirin nâse ve beşşirillezîne âmenû enne lehüm kademe sıdkın ınde rabbihim. kâlel kâfirûne inne hâzâ le sâhırum mübîn (2) İnne rabbekümüllâhüllezî halekas semâvâti vel arda fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arşi yüdebbirul emr. mâ min şefîın illâ mim ba'di iznih. zâlikümüllâhü rabbüküm fa'büdûh. efelâ tezekkerûn (3) İleyhi merciuküm cemîâ. va'dallâhi hakkâ. innehû yebdeül halka sümme yüıydühû li yecziyellezîne âmenû ve amilus sâlihâti bil kıst. vellezîne keferû lehüm şerâbüm min hamîmiv ve azâbün elîmüm bimâ kânû yekfürûn (4) Hüvellezî cealeş şemse dıyâev vel kamera nûrav ve kadderahû menâzile li ta'lemû adedes sinîne vel hısâb. mâ halekallâhü zâlike illâ bil hakk. yüfassılül âyâti li kavmiy ya'lemûn (5) İnne fihtilâfil leyli ven nehâri ve mâ halekallâhü fis semâvâti vel ardı le âyâtil li kavmiy yettekûn (6)

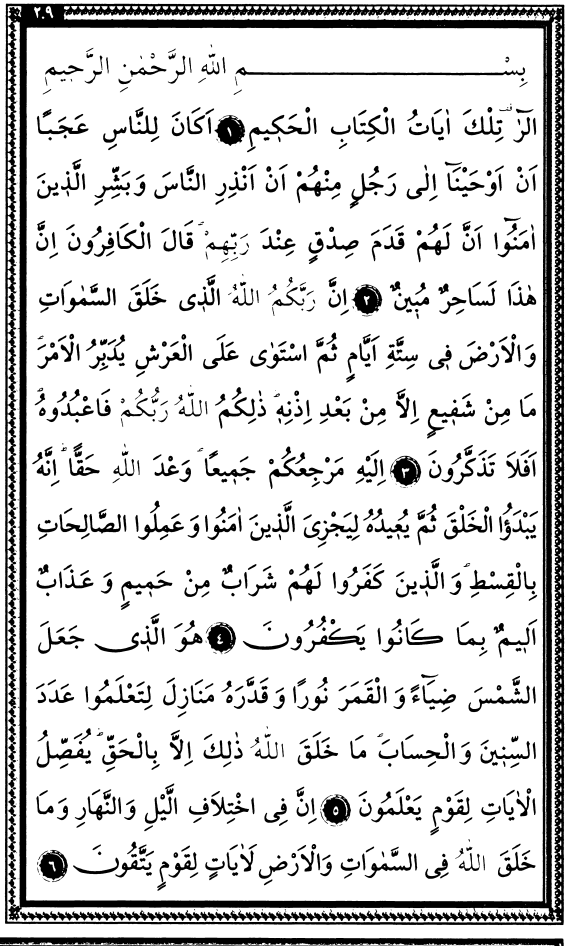

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ
هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ
مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا اِنَّهُ
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِى جَعَلَ
الشَّمْسَ ضِيَآءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ
السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ
الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ فِى اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

10. SÛRE
YÛNUS SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 109 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar, o hikmet dolu kitabın ayetleri.

2. İçlerinden bir adama (Peygamber'e), "İnsanları korkut ve iman edenleri müjdele, kendileri için Rabbleri katında bir doğruluk makamı var." diye vahyedişimiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki o kafirler: "Kesinlikle bu apaçık bir büyücüdür." dediler.

3. Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra işleri yerli yerince idare ederek Arş üzerine istiva edendir. O'nun izni olmaksızın hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte bu özelliklerin sahibi Allah'tır, Rabbiniz. O halde, O'na ibadet ediniz. Artık düşünmez misiniz?

4. Dönüşünüz hep O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. Herşeyi ilk baştan yaratan O'dur. Sonra iman edip salih amel işleyenleri hak ettikleri ölçüde mükâfatlandırmak için geri döndürecek olan yine O'dur. Kâfirlere gelince, inkâr etmekte olduklarından dolayı, onlar için kaynar sudan bir içki ve elem dolu bir azap vardır.

5. (Allah) O'dur ki, senelerin sayısını ve hesabını bilesiniz diye güneşi bir ışık, ayı da bir nur yaptı. Ve aya menziller tayin etti. Allah bunu hak olarak yarattı. O, bilecek olan bir kavim için âyetlerini ayrıntılı olarak açıklar.

6. Elbette gece ve gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında ve Allah'ın göklerde ve yerde, yarattığı kâinatta, Allah'a karşı gelmekten sakınan bir kavim için bir çok delil vardır.

٢١

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ ۝٧ أُولَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٨ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَٰنِهِمْ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ
النَّعِيمِ ۝٩ دَعْوَىٰهُمْ فِيهَا سُبْحَٰنَكَ اللَّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَٰمٌ وَءَاخِرُ دَعْوَىٰهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ۝١٠ وَلَوْ
يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ
أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ
۝١١ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَٰنَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوْ قَاعِدًا أَوْ
قَآئِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَآ إِلَىٰ
ضُرٍّ مَّسَّهُۥ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۝١٢ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝١٣ ثُمَّ جَعَلْنَٰكُمْ خَلَٰٓئِفَ
فِي الْأَرْضِ مِنۢ بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝١٤

وَإِذَا

İnnellezîne lâ yercûne likâenâ ve radû bil hayâtid dünyâ vatmeennû bihâ vellezîne hüm an âyâtinâ ğâfilûn (7) Ülâike me'vâhümün nâru bimâ kânû yeksibûn (8) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti yehdîhim rabbühüm bi îmânihim. tecrî min tahtihimül enhâru fî cennâtin neıym (9) Da'vâhüm fîhâ sübhânekallâhümme ve tehıyyetühüm fîhâ selâm. ve âhıru da'vâhüm enil hamdü lillâhi rabbil âlemîn (10) Ve lev yüaccilüllâhü lin nâsiş şerrastı'câlehüm bil hayri le kudıye ileyhim ecelühüm. fe nezerullezîne lâ yercûne likâenâ fî tuğyânihim ya'mehûn (11) Ve izâ messel insâned durru deânâ li cembihî ev kâiden ev kâimâ. felemmâ keşefnâ anhü durrahû merra keel lem yed'unâ ilâ durrim messeh. kezâlike züyyine lil müsrifîne mâ kânû ya'melûn (12) Ve le kad ehleknel kurûne min kabliküm lemmâ zalemû ve câethüm rasülühüm bil beyyinâti ve mâ kânû li yü'minû. kezâlike neczil kavmel mücrimîn (13) Sümme cealnâküm halâife fil ardı mim ba'dihim li nenzura keyfe ta'melûn (14)

7. Onlar ki, Bize kavuşacaklarını arzu (veya ümit) etmezler ve dünya hayatına razı olup onunla rahatlamışlardır ve onlar ki, Bizim ayetlerimizden habersizdirler.

8. İşte bunların kazandıkları sebebiyle varacakları yer, ateştir.

9. Ama iman edip güzel amel işleyen kimseler, onların Rabbi imanları sebebiyle kendilerini Hidâyete ulaştırır. Altlarından ırmaklar akan nimetlerle dolu olan cennetlerine iletir.

10. Orada duaları: "Ey Allah'ımız! Seni tesbih ve tenzih ederiz.", aralarındaki esenlik dilekleri, "selâm"; dualarının sonu da, "Hamd olsun kainatın Rabbi olan Allah'a" sözleridir.

11. Eğer Allah, insanlara kötülüğü, iyiliği acele istedikleri gibi çabucak verseydi, ecellerini onlara hemen ulaştırırdı. Fakat Bize kavuşmayı arzu etmeyenleri bırakırız, azgınlıklarında körü körüne giderler.

12. İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman, gerek yan yatarken, gerek otururken, gerek ayakta iken Bize dua eder. Kendisinden sıkıntısını gideriverdik mi sanki kendisine dokunan o sıkıntı için Bize hiç yalvarmamış gibi aldırmadan geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yapmakta oldukları şeyler, böylece süslenmiş (hoş gösterilmiş)tir.

13. Yemin olsun ki, Biz sizden önceki devirleri, kendilerine peygamberleri apaçık delillerle geldikleri halde, zulmettikleri ve imana gelmeleri ihtimali kalmadığı zaman helak ettik. İşte günahkar kavimleri Biz böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların arkasında sizi yeryüzünde onların yerine geçen insanlar yaptık ki, bakalım nasıl ameller işleyeceksiniz?

Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ beyyinâtin kâlellezîne lâ yercûne likâene'ti bi kur'ânin ğayri hâzâ ev beddilh. kul mâ yekûnü lî en übeddilehû min tilkâi nefsî. in ettebiu illâ mâ yûhâ ileyy. innî ehâfü in asaytü rabbî azâbe yevmin azıym (15) Kul lev şâallâhü mâ televtühû aleyküm ve lâ edrâküm bihî fe kad lebistü fîküm umüram min kablih. e felâ ta'kılûn (16) Fe men azlemü mimmenifterâ alallâhi keziben ev kezzebe bi âyâtih. innehû lâ yüflihul mücrimûn (17) Ve ya'büdûne min dûnillâhi mâ lâ yedurruhüm ve lâ yenfeuhüm ve yekûlûne hâülâi şüfeâünâ ındallâh. kul e tünebbiûnallâhe bimâ lâ ya'lemü fis semâvâti ve lâ fil ard. sübhânehû ve teâlâ ammâ yüşrikûn (18) Ve mâ kânen nâsü illâ ümmetev vâhıdeten fahtelefû. ve levlâ kelimetün sebekat mir rabbike le kudıye beynehüm fîmâ fîhi yahtelifûn (19) Ve yekûlûne levlâ ünzile aleyhi âyetüm mir rabbih. fe kul innemel ğaybü lillâhi fentezırû. innî meaküm minel muntezırîn (20)

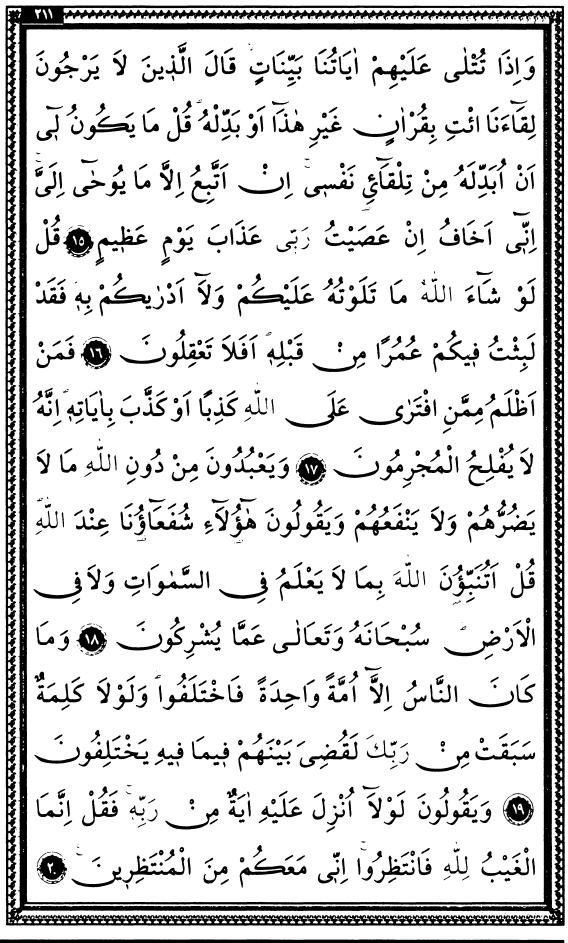

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي
أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ
قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

15. Böyleyken, ayetlerimiz apaçık birer delil olarak karşılarında okunduğu zaman, Bize kavuşmayı arzu etmeyenler: "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir." dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem, benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyedilene uyarım. Ben Rabbime isyan edersem, şüphesiz ki büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki: "Eğer Allah dileseydi, ben onu size okumazdım. Hiçbir şekilde de size onu bildirmezdi. Bilirsiniz ki ben, sizin içinizde bundan önce bir ömür durdum. Artık bir kere aklınıza danışmaz mısınız?"

17. Artık bir yalanı Allah'a iftira atan veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki, günahkârlar kurtuluşa eremez.

18. Allah'ı bırakıyorlar da kendilerine ne zarar, ne fayda veremeyecek şeylere tapıyorlar. Ve "Onlar bizim Allah yanında şefaatçilerimizdir." diyorlar. De ki: "Siz, Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber vereceksiniz?" Hâşâ! O, onların isnat ettikleri ortaklıklardan uzak, yüksek, ve çok yücedir.

19. İnsanlar tek bir ümmetti. Sonra ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, ezelde bir kelime geçmiş olmasaydı, o ayrılığa düşmüş oldukları şeylerde şimdiye kadar aralarında hüküm verilmiş, bitmişti.

20. Bir de: "Ona Rabbinden bambaşka bir ayet indirilseydi ya!" diyorlar. Sen de, de ki: "Gayb, ancak Allah'a aittir. Gözetleyin. Ben de sizinle beraber gözetleyenlerdenim."

٢١٢

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ
فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى ٱلْفُلْكِ ۖ
وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟
ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ۖ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ
ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ
ٱلْحَقِّ ۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ
نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَٰمُ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَٰدِرُونَ عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ
أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَٰهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِٱلْأَمْسِ ۚ
كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ
دَارِ ٱلسَّلَٰمِ ۖ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

لِلَّذِينَ

Ve izâ ezaknen nâse rahmetem mim ba'di darrâe messethüm izâ lehüm mekrun fî âyâtinâ. kulillâhü esrau mekrâ. inne rusülenâ yektübûne mâ temkürûn (21) Hüvellezî yüseyyiruküm fil berri vel bahr. hattâ izâ küntüm fil fülk. ve cereyne bihim bi rîhın tayyibetiv ve ferihû bihâ câethâ rîhun âsıfüv ve câehümül mevcü min külli mekâniv ve zannû ennehüm ühıyta bihim deavüllâhe muhlisıyne lehüd dîn. lein enceytenâ min hâzihî le nekûnenne mineş şâkirîn (22) Felemmâ encâhüm izâ hüm yebğûne fil ardı bi ğayril hakk. yâ eyyühennâsü innemâ bağyüküm alâ enfüsiküm metâal hayâtid dünyâ sümme ileynâ merciuküm fe nünebbiüküm bimâ küntüm ta'melûn (23) İnnemâ meselül hayâtid dünyâ ke mâin enzelnâhü mines semâi fahteleta bihî nebâtül ardı mimmâ ye'külün nâsü vel en'âm. hattâ izâ ehazetil ardu zuhrufehâ vezzeyyenet ve zanne ehlühâ ennehüm kâdirûne aleyhâ etâhâ emrunâ leylen ev nehâran fe cealnâhâ hasıyden ke el lem tağne bil ems. kezâlike nüfessılül âyâti li kavmiy yetefekkerûn (24) Vallâhü yed'û ilâ dâris selâm. ve yehdî mey yeşâü ilâ sırâtım müstekıym (25)

21. İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra, bir rahmet tattırdığımız zaman da, ayetlerimiz hakkında derhal bir tuzakları vardır. De ki: "Allah'ın tuzağı daha çabuktur." Haberiniz olsun! Elçilerimiz yaptığınız tuzakları yazmaktadırlar.

22. Sizi karada ve denizde gezdirip dolaştıran O'dur. Hatta gemilerde bulunduğunuz ve o gemiler, içindekilerle beraber hoş bir esinti ile akıp gittikleri ve tam keyiflendikleri sırada o gemilere şiddetli bir fırtına gelir çatar ve her taraftan onlara dalgalar gelmeye başlar. Bütünüyle kuşatılıp artık bittiklerini sanırlar. İşte o vakit Allah'ın dininde hâlis ve samimi olarak Allah'a şöyle dua ederler: "Yemin ederiz ki, eğer bizi, bundan kurtarırsan muhakkak şükreden kullarından oluruz."

23. Derken, ne zaman ki onları kurtarır, çıkar çıkmaz yeryüzünde haksızlıkla azgınlığa başlarlar. Ey insanlar! Azgınlığınız ancak kendi aleyhinizedir. O alçak hayatın biraz zevkini sürersiniz. Sonra döner Bize gelirsiniz. Biz de bütün yaptıklarınızı size haber veririz.

24. O dünya hayatının örneği yalnız şunun gibidir: Gökten indirdiğimiz su ile, insanların ve hayvanların yediği bitkiler birbirine karışmıştır. Nihayet yeryüzü süslerini takınıp süslendiği ve sahipleri kendilerini ona gücü yeter sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün, ona emrimiz gelivermiştir, ansızın ona öyle bir tırpan atıvermişiz de sanki bir gün önce orada hiçbir şenlik yokmuş gibi oluvermiştir. Düşünen bir kavim için âyetlerimizi işte böyle açıklarız.

25. Allah, selâm evine çağırıyor ve dilediğini doğru bir yola Hidâyet ediyor.

Lillezîne ahsenül hüsnâ ve ziyâdeh. ve lâ yerheku vücûhehüm kateruv ve lâ zilleh. ülâike ashâbül cenneh. hüm fîhâ hâlidûn (26) Vellezîne kesebüs seyyiâti cezâü seyyietim bi mislihâ ve terhekuhüm zilleh. mâ lehüm minallâhi min âsım. keennemâ uğşiyet vücûhühüm kıtaam minel leyli muzlimâ. ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn (27) Ve yevme nahşüruhüm cemîan sümme nekûlü lillezîne eşrakû mekâneküm entüm ve şürakâüküm. fe zeyyelnâ beynehüm ve kâle şürakâühüm mâ küntüm iyyânâ ta'büdûn (28) Fe kefâ billâhi şehîdem beynenâ ve beyneküm in künnâ an ıbâdetiküm leğâfilîn (29) Hünâlike teblû küllü nefsim mâ eslefet ve ruddû ilallâhi mevlâhümül hakkı ve dalle anhüm mâ kânû yefterûn (30) Kul mey yerzükuküm mines semâi vel ardı emmey yemlikûs sem'a vel ebsârâ ve mey yuhricül hayye minel meyyiti ve yuhricül meyyite minel hayyi ve mey yüdebbirul emr. fe seyekûlûnallâh. fe kul efelâ tettekûn (31) Fe zâlikümüllâhü rabbükümül hakk. fe mâzâ ba'del hakkı illed dalâl. fe ennâ tusrafûn (32) Kezâlike hakkat kelimetü rabbike alellezîne fesekû ennehüm lâ yü'minûn (33)

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ ۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ
اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ
اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ
فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾
فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ
﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَآ اَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ
الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۚ
فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ
فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۖ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

26. İyilik yapanlara, daha güzeli ve daha fazlasıyla karşılık vardır. Ve yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne de aşağılanırlar. Cennet ehli işte bunlardır. Orada ebedi kalacaklardır.

27. Kötülük kazananlara gelince, kötülüğün cezası, misli kadardır. Ve onları bir aşağılık ve eziklik kaplar. Onlar için Allah'tan başka hiçbir kurtarıcı yoktur. Yüzleri karanlık gecelerden bir parçaya bürünmüş gibidir. İşte onlar cehennem ehlidir. Orada ebedî kalacaklardır.

28. Ve o gün ki, hepsini mahşerde toplayacağız, sonra da o şirk koşanlara: "Haydi yerlerinize! Siz de, ortak koştuklarınız da!" diyeceğiz. Artık aralarını iyice açmışız. O ortak koştukları şeyler, "Siz bize tapmıyordunuz ki." diyecekler.

29. Şimdi, sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter. Doğrusu sizin ibadetinizden bizim asla haberimiz yoktu."

30. İşte o sırada, bir nefis geçmişte yaptığını deneyecek. Hepsi gerçek Mevlaları olan Allah'a döndürülmüş ve uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolmuş, gitmiş bulunacaktır.

31. De ki: "Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya, o kulaklar ve gözler kimin mülküdür? Ve kim o, ölüden diri çıkarıyor ve diriden ölü çıkarıyor? Ve emri kim idare ediyor?" Derhal diyecekler ki: "Allah!" De ki: "O halde sakınmaz mısınız?"

32. İşte O Allah, sizin gerçek Rabbiniz. Gerçeğin dışında sapıklıktan başka ne vardır? O halde haktan nasıl döndürülürsünüz?

33. Öyle büsbütün doğruluktan çıkmış fasıklara Rabbinin kelimesi şöyle sabit oldu: "Onlar artık iman etmezler."

٢١٤

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَهْدِيٓ
إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِيٓ إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّيٓ إِلَّآ أَنْ يُهْدٰى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا
إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ أَنْ يُفْتَرٰى
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ
﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيٓءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ

Kul hel min şürakâiküm mey yebdeül halka sümme yüıydüh. kulillâhü yebdeül halka sümme yüıydühû fe ennâ tü'fekûn (34) Kul hel min şürakâiküm mey yehdî ilel hakk. kulillâhü yehdî lil hakk. e fe mey yehdî ilel hakkı ehakku ey yüttebea emmel lâ yehiddî illâ ey yühdâ. fe mâ leküm keyfe tahkümûn (35) Ve mâ yettebiu ekseruhüm illâ zannâ. innez zanne lâ yuğnî minel hakkı şey'â. innallâhe alîmüm bimâ yef'alûn (36) Ve mâ kâne hâzel kur'ânü ey yüfterâ min dûnillâhi ve lâkin tasdîkallezî beyne yedeyhi ve tefsıylel kitâbi lâ raybe fîhi mir rabbil âlemîn (37) Em yekûlûnefterâh. kul fe'tû bi sûratim mislihî ved'û menisteta'tüm min dûnillâhi in küntüm sâdikıyn (38) Bel kezzebû bimâ lem yühıytû bi ılmihî ve lemmâ ye'tihim te'vîlüh. kezâlike kezzebellezîne min kablihim fenzur keyfe kâne âkıbetüz zâlimîn (39) Ve minhüm mey yü'minü bihî ve minhüm mel lâ yü'minü bih. ve rabbüke a'lemü bil müfsidîn (40) Ve in kezzebûke fe kul lî amelî ve leküm amelüküm. entüm berîûne mimmâ a'melü ve ene berîüm mimmâ ta'melûn (41) Ve minhüm mey yestemiûne ileyk. e fe ente tüsmius summe ve lev kânû lâ ya'kılûn (42)

34. De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan yaratmayı, ilk önce yapacak, sonra da çevirip iade edecek var mı?" De ki: "Allah yaratmayı ilk önce yapar, sonra onu iade eder yine yapar. Artık nasıl saptırılırsınız?"

35. De ki, "Ortak koştuklarınızdan doğru yolu gösterecek olan var mıdır?" De ki: "Allah, doğru yola hidayet eder. O halde doğru yola hidayet eden mi kendisine uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine yol gösterilmeyince onu bulamayan mı daha layıktır. O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hükmediyorsunuz?"

36. Bununla beraber çoğu, ancak bir zan ardında gider. Fakat zan, doğru olmaktan hiçbir şey ifade etmez. Şüphesiz Allah, onların ne yaptıklarını bilendir.

37. Bu Kur'an Allah'ın dışındakilerden uydurulamaz. Fakat o, önündekinin bir tasdik edicisi ve kitabın açıklayıcısı olarak alemlerin Rabbinden indirilmiştir. Bunda hiç şüphe yoktur.

38. Onu uydurdu mu diyorlar? De ki: "Öyleyse, haydi! Onun benzeri bir sûre getirin ve Allah'tan başka, kime gücünüz yeterse çağırın. Eğer doğruysanız bunu yapın."

39. Hayır! Onlar ilmini kavrayamadıkları ve te'vili kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Bunlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Ama bak zalimlerin sonu nasıl oldu.

40. İçlerinden buna inanacak da var, inanmayacak da var. Rabbin fesatçıları çok iyi bilendir.

41. Eğer seni yalanlamakta ısrar ederlerse, de ki: "Bana benim yaptığım. Size de sizin yaptığınız. Siz benim yapacağımdan uzaksınız. Ben de sizin yapacağınızdan uzağım."

42. İçlerinden seni dinlemeye gelenler de var. Fakat akılları da yokken sağırlara sen mi Hidâyet edeceksin?

Ve minhüm mey yenzuru ileyk. e fe ente tehdil umye ve lev kânû lâ yübsırûn (43) İnnallâhe lâ yazlimün nâse şey'ev ve lâkinnen nâse enfüsehüm yazlimûn (44) Ve yevme yahşüruhüm keel lem yelbesû illâ sâatem minen nehâri yeteârafûne beynehüm. kad hasirallezîne kezzebû bi likâillâhi ve mâ kânû mühtedîn (45) Ve immâ nüriyenneke ba'dellezî neıdühüm ev neteveffeyenneke fe ileynâ merciuhüm sümmallâhü şehîdün alâ mâ yef'alûn (46) Ve likülli ümmetir rasûl. fe izâ câe rasûlühüm kudıye beynehüm bil kıstı ve hüm lâ yuzlemûn (47) Ve yekûlûne metâ hâzel va'dü in küntüm sâdikıyn (48) Kul lâ emlikü li nefsî darrav ve lâ nef'an illâ mâ şâallâh. likülli ümmetin ecel. izâ câe ecelühüm fe lâ yeste'hırûne sâatev ve lâ yestakdimûn (49) Kul eraeytüm in etâküm azâbühû beyâten ev nehâram mâzâ yesta'cilü minhül mücrimûn (50) E sümme izâ mâ vekaa âmentüm bih. âl'âne ve kad küntüm bihî testa'cilûn (51) Sümme kıyle lillezîne zalemû zûkû azâbel huld. hel tüczevne illâ bimâ küntüm teksibûn (52) Ve yestembiûneke ehakkun hû. kul î ve rabbî innehû lehakkuv ve mâ entüm bi mu'cizîn (53)

43. İçlerinden sana bakanlar da vardır. Fakat basiretleri de yoksa, körlere sen mi doğru yolu göstereceksin?

44. Şüphesiz ki Allah, insanlara zerre kadar zulmetmez. Fakat insanlar kendilerine zulmediyorlar.

45. Allah'ın onları haşredip toplayacağı günde, sanki onlar dünyada gündüz bir parça kalmışlar da aralarında tanışmışlar gibi olacak. Allah'ın huzuruna çıkacaklarına yalanlayıp da, doğru yolu tutmamış olanlar hiç şüphesiz en büyük ziyana uğramış olacaklar.

46. Onlara söz verdiğimizin bir kısmını hemen sana göstersek de veya göstermeden seni vefat ettirsek de, her iki durumda da onların sonunda dönüşü Bizedir. Sonra Allah onların ne yapacaklarına da şahittir.

47. Her ümmet için bir rasul vardır. O rasulleri geldiği zaman aralarında adaletle hüküm verilir. Hiç birine zulmedilmez.

48. Kafirler: Sözünüzde doğru iseniz bu azap vaadi ne zaman diyorlar.

49. De ki: "Ben kendi başıma, Allah'ın dilediğinden ne bir faydaya, ne bir zarara sahip değilim. Her ümmet için bir ecel vardır. Ecelleri geldiği zaman, artık bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler."

50. De ki: "Söyleyin bakalım! Eğer size O'nun azabı, yatarken veya gündüzleyin gelecekse, günahkârlar bunun hangisini acele olarak istiyorlar?"

51. "Ya, sonra gerçekleştiği zaman mı O'na iman edeceksiniz, yoksa şimdi mi? Hani siz bunu acele istiyordunuz ya!"

52. Sonra denilecek o zulmedenlere ki: "Tadın bakalım ebedi azabı! Zamanında kazandığınızdan başka bir sebeble cezalandırılacak değilsiniz?"

53. "Doğru mu bu?" diye senden soruyorlar. De ki: "Rabbime yemin ederim ki, o dosdoğru. Ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız."

٢١١

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ۗ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ
مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ
﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ۗ هُوَ خَيْرٌ
مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ۗ قُلْ ءٰٓاللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُوْنُ فِىْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ
فِيْهِ ۗ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى
السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾

اَلَآ

Ve lev enne li külli nefsin zalemet mâ fil ardı leftedet bih. ve eserrun nedâmete lemmâ raevül azâb. ve kudıye beynehüm bil kıstı ve hüm lâ yuzlemûn (54) E lâ inne lillâhi mâ fis semâvâti vel ard. e lâ inne va'dallâhi hakkuv ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (55) Hüve yuhyî ve yümîtü ve ileyhi türceûn (56) Yâ eyyühen nâsü kad câetküm mev'ızatüm mir rabbiküm ve şifâül limâ fis sudûri ve hüdev ve rahmetül lil mü'minîn (57) Kul bi fadlillâhi ve bi rahmetihî fe bi zâlike felyefrahû. hüve hayrum mimmâ yecmeûn (58) Kul e raeytüm mâ enzelallâhü leküm mir rızkın fe cealtüm minhü harâmev ve halâlâ. kul âllâhü ezine leküm em alallâhi tefterûn (59) Ve mâ zannüllezîne yefterûne alallâhil kezibe yevmel kıyâmeh. innallâhe lezû fadlin alen nâsi ve lâkinne ekserahüm lâ yeşkürûn (60) Ve mâ tekûnü fî şe'niv ve mâ tetlû minhü min kur'âniv ve lâ ta'melûne min amelin illâ künnâ aleyküm şühûden iz tüfîdûne fîh. ve mâ ya'zübü ar rabbike mim miskâli zerratin fil ardı ve lâ fis semâi ve lâ asğara min zâlike ve lâ ekbera illâ fî kitâbim mübîn (61)

54. Zulmeden her nefis, yeryüzündeki bütün her şeye sahip olsaydı, azabı gördükleri zaman hepsi içten içe pişman olarak kendini kurtarmak için onu feda ederdi. Fakat aralarında adaletle hükmedildi. Hiçbirine zulmedilmez.

55. Dikkat edin! Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah'ın vaadi muhakkak ki gerçektir. Fakat çoğu bilmezler.

56. O, hem diriltir, hem öldürür. Ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

57. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt ve gönüller derdine bir şifa ve mü'minler için bir Hidâyet ve rahmet geldi.

58. De ki: "Allah'ın lutfuyla, rahmetiyle ancak onunla artık ferahlanın. O, onların toplayıp durduklarından hayırlıdır.

59. De ki: "Baksanıza! Allah sizin için rızık olarak neler indirdi de, siz ondan bir haram, bir helal yaptınız." De ki: "Size Allah mı izin verdi? Yoksa Allah'a iftira mı atıyorsunuz?"

60. Allah hakkında yalan uydurup iftira atanlar kıyamet gününü ne zannediyorlar? Allah, insanlara çok ihsanda bulunmuştur, lâkin insanların çoğu şükretmezler.

61. Her hangi bir işte bulunsan, Kur'an'dan her ne okusan ve herhangi bir amel yapsanız, siz ona dalıp coşarken, mutlaka Biz üzerinizde şahid bulunuruz. Rabbinden ne yerde ve ne gökte, zerre ağırlığınca ve ondan ne daha küçük, ne daha büyük, hiçbir şey saklı kalmaz. Hepsi apaçık bir kitapta kayıtlıdır..

E lâ inne evliyâallâhi lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (62) Ellezîne âmenû ve kânû yettekûn (63) Lehümül büşrâ fil hayâtid dünyâ ve fil âhırah. lâ tebdîle li kelimâtillâh. zâlike hüvel fevzül azıym (64) Ve lâ yahzünke kavlühüm. innel ızzete lillâhi cemîâ. hüves semîul alîm (65) E lâ inne lillâhi men fis semâvâti ve men fil ard. ve mâ yettebiullezîne yed'ûne min dûnillâhi şürakâ'. iy yettebiûne illez zanne ve in hüm illâ yahrusûn (66) Hüvellezî ceale lekümülleyle liteskünû fîhi vennehâra mübsırâ. inne fî zâlike leâyâtil likavmiy yesmeûn (67) Kâlüttehazallâhü veleden sübhâneh. hüvel ğaniyy. lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. in ındeküm min sültânim bi hâzâ. e tekûlûne alallâhi mâ lâ ta'lemûn (68) Kul innellezîne yefterûne alallâhil kezibe lâ yüflihûn (69) Metâun fid dünyâ sümme ileynâ merciuhum sümme nüzîkuhümül azâbeş şedîde bimâ kânû yekfürûn (70)

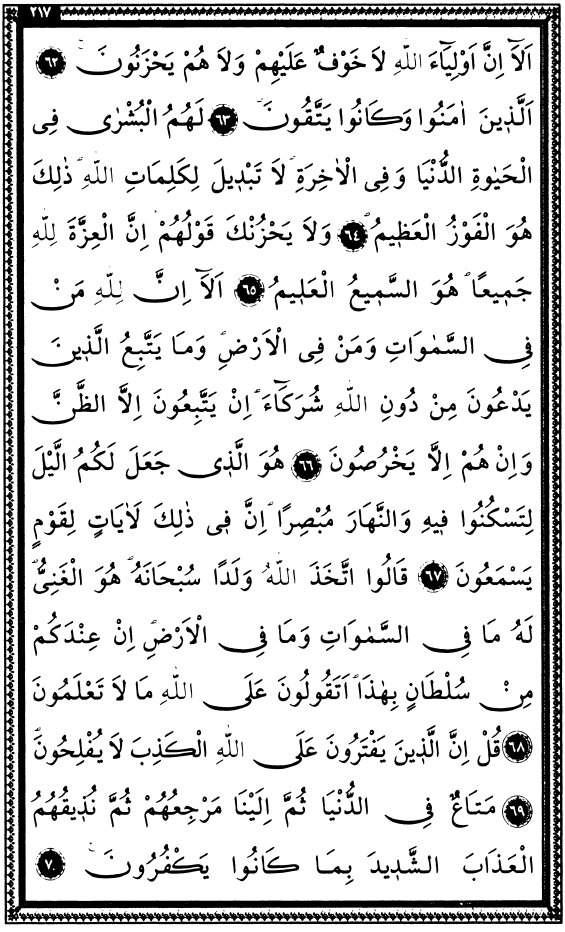

62. Dikkat edin! Allah'ın dostları üzerine ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar.

63. Onlar ki, Allah'a iman etmişlerdir ve hep takva ile korunur dururlar.

64. Dünya hayatında da ahirette de onlara müjdeler vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişiklik yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir.

65. Habibim, onların lafları seni üzmesin. Çünkü şan ve şeref bütünüyle Allah'ındır. O hepsini işitiyor, hepsini biliyor.

66. Biliniz ki, göklerde ve yerde ne varsa, hep Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar dahi, gerçekte Allah'a koştukları ortaklara tâbi olmuyorlar. Ancak zanna (zayıf bir ihtimale) tâbi oluyorlar ve yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

67. O'dur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceyi yarattı, gündüzü de çalışıp kazanmanız için aydınlık yaptı. Elbette bunda, dinleyecek bir kavim için birçok ayetler var.

68. Dediler ki: "Allah çocuk edindi." Hâşâ! Allah bundan münezzehtir. O, müstağnidir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Bu hususta elinizde hiç bir delil yoktur. Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi neden söylüyorsunuz?

69. De ki: "Elbette yalanı Allah'a iftira atanlar kurtuluşa eremezler."

70. Dünyadaki zevkler çabuk biter. Sonra dönüşleri Bize olacaktır. Sonra Biz onlara inkârlarından dolayı azabı tattıracağız.

٢١٨

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ
عَلَيْكُمْ مَقَامِى وَتَذْكِيرِى بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوٓا
اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوٓا اِلَىَّ
وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ
اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَعَهٗ فِى الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلَٰٓئِفَ وَاَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُٓوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ
مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ اَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُونَ
﴿٧٧﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِى الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

وَقَالَ

Vetlü aleyhim nebee nûh. iz kâle li kavmihî yâ kavmi in kâne kebüra aleyküm mekâmî ve tezkîrî bi âyâtillâhi fe alallâhi tevekkeltü fe ecmiû emraküm ve şürakâeküm sümme lâ yekün emruküm aleyküm ğummeten sümmakdû ileyye ve lâ tünzirûn (71) Fe in tevelleytüm fe mâ seeltüküm min ecr. in ecriye illâ alallâhi ve ümirtü en ekûne minel müslimîn (72) Fe kezzebûhü fe necceynâhü ve mem meahû fil fülki ve cealnâhüm halâife ve ağraknellezîne kezzebû bi âyâtinâ. fenzur keyfe kâne âkıbetül münzerîn (73) Sümme beasnâ mim ba'dihî rusülen ilâ kavmihim fe câûhüm bil beyyinâti fe mâ kânû li yü'minû bimâ kezzebû bihî min kabl. kezâlike natbeu alâ kulûbil mu'tedîn (74) Sümme beasnâ mim ba'dihim mûsâ ve hârûne ilâ fir'avne ve meleihî bi âyâtinâ festekberû ve kânû kavmem mücrimîn (75) Fe lemmâ câehümül hakku min ındinâ kâlû inne hâzâ le sıhrum mübîn (76) Kâle mûsâ e tekûlûne lil hakkı lemmâ câeküm. e sıhrun hâzâ. ve lâ yüflihus sâhırûn (77) Kâlû e ci'tenâ li telfitenâ ammâ vecednâ aleyhi âbâenâ ve tekûne lekümel kibriyâü fil ard. ve mâ nahnü lekümâ bi mü'minîn (78)

71. Hem onlara Nuh'un haberini oku. Bir zamanlar kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer benim aranızda duruşum ve Allah'ın ayetlerini haber verişim size ağır geliyorsa, bilin ki ben, Allah'a güvenmişim. Artık siz ve ortaklarınız, her ne yapacaksanız, toplanıp bütün gayretinizle karar verin. Sonra yapacağınız, size hiçbir dert de vermesin. Sonra hükmünüzü bana yöneltin. Ve elinizden gelirse bana hiç mühlet de vermeyin."

72. "Eğer aldırmazsanız, bende sizden bir mükafat istemedim ya. Benim mükâfatım ancak Allah'tandır. Ve ben O'nun birliğine boyun eğen Müslümanlardan olmakla emrolundum."

73. Bunun üzerine, yine onu yalanladılar. Biz de, hem onu ve hem de gemide beraberindekileri kurtarıp bunları yeryüzünün halifeleri yaptık. Ayetlerimizi yalanlayanları ise denizde boğduk. Bak! İşte uyarılanların sonu nasıl oldu!

74. Sonra onun arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik. Onlara açık mucizelerle geldiler. Fakat önce yalanladıklarına bir türlü inanmak istemediler. İşte Biz, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u Firavun ve adamlarına ayetlerimizle gönderdik. İmanı kibirlerine yediremediler ve günahkâr bir kavimdiler.

76. Tarafımızdan kendilerine hak geldiği zaman, "Şüphesiz bu apaçık bir sihir." dediler.

77. Musa'da: "Size hak gelince böyle mi diyorsunuz? Bu sihir mi? Halbuki sihirbazlar kurtuluşa eremezler." dedi.

78. Dediler ki: "Bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan çeviresinde, bu yer yüzünde ululuk ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanamayız".

Ve kâle fir'avnü'tûnî bi külli sâhırin alîm (79) Felemmâ câes seharatü kâle lehüm mûsâ elkû mâ entüm mülkûn (80) Fe lemmâ elkav kâle mûsâ mâ ci'tüm bihis sıhr. innallâhe seyübtılüh. innallâhe lâ yuslihu amelel müfsidîn (81) Ve yühıkkullâhül hakka bi kelimâtihî ve lev kerihel mücrimûn (82) Fe mâ âmene li mûsâ illâ zürriyyetüm min kavmihî alâ havfim min fir'avne ve meleihim ey yeftinehüm. ve inne fir'avne leâlin fil ard. ve innehû le minel müsrifîn (83) Ve kâle mûsâ yâ kavmi in küntüm âmentüm billâhi fealeyhi tevekkelû in küntüm müslimîn (84) Fe kâlû alallâhi tevekkelnâ. rabbenâ lâ tec'alnâ fitnetel lil kavmiz zâlimîn (85) Ve neccinâ bi rahmetike minel kavmil kâfirîn (86) Ve evhaynâ ilâ mûsâ ve ehıyhi en tebevveâ likavmikümâ bi mısra büyûtev vec'alû büyûteküm kıbletev ve ekıymus salâh. ve beşşiril mü'minîn (87) Ve kâle mûsâ rabbenâ inneke âteyte fir'avne ve meleehû zînetev ve emvâlen fil hayâtid dünyâ rabbenâ li yüdıllû an sebîlik. rabbenatmis alâ emvâlihim veşdüd alâ kulûbihim fe lâ yü'minû hattâ yeravül azâbel elîm (88)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ
مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ
﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا
إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

79. Firavun da: "Bana bütün bilgili sihirbazları getirin." dedi.

80. Bunun üzerine, sihirbazlar geldiği zaman, Musa onlara: "Ne ortaya atacaksanız, siz atın." dedi.

81. Ne zaman ki onlar (iplerini) attılar, Musa: "Bu sizin yaptığınız sihirdir. Şüphesiz Allah onu bozacak. Kuşkusuz Allah bozgunculuk edenlerin yaptıklarını düzgün yürütmez." dedi.

82. Allah kelimeleri ile hakkı ispat edecek, isterse günahkârlar hoşlanmasınlar.

83. Firavun ve adamlarının kendilerini belaya uğratacağı korkusundan dolayı Musa'ya kendi kavminin bir grup gençten başka kimse iman etmedi. Çünkü orada Firavun çok üstün idi ve o kesinlikle aşırı giden taşkınlardandı.

84. Musa da: "Ey kavmim! Siz, gerçekten Allah'a iman ettiyseniz, O'nun birliğine ihlas ile teslim olmuş Müslümanlarsanız, artık O'na güvenip dayanın." dedi.

85. Onlar da: "Biz Allah'a güvenip dayandık. Ey Rabbimiz! Bizi o zalim kavmin fitnesine düşürme."

86. "Ve rahmetinle bizi kafir kavminden kurtar." dediler.

87. Biz ise, Musa'ya ve kardeşine şu vahyi verdik: "Kavminiz için Mısır'da bir takım evler hazırlayın. Ve evlerinizi kıble tarafına yapın. Ve namaz kılın. Hem de mü'minleri müjdele."

88. Musa dedi ki: "Ey Rabbim! Sen, Firavun'a ve adamlarına dünya hayatında bir süs ve gösteriş, nice nice mallar verdin. Yolundan saptırsınlar diye mi? Ya Rabb! Mallarını sil süpür ve kalplerini şiddetle sık ki, o çok acı verici azabı görmedikçe iman etmeyecekler."

٢٢

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
﴿٩٠﴾ آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾
فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا
مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِن كُنتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ
الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

فَلَوْلَا

Kâle kad ücîbet da'vetükümâ festekıymâ ve lâ tettebiânni sebîlellezîne lâ ya'lemûn (89) Ve câveznâ bi benî isrâîlel bahra fe etbeahüm fir'avnü ve cünûdühû bağyev ve advâ. hattâ izâ edrakehül ğaraku kâle âmentü ennehû lâ ilâhe illellezî âmenet bihî benû isrâîle ve ene minel müslimîn (90) Âl'âne ve kad asayte kablü ve künte minel müfsidîn (91) Fel yevme nüneccîke bi bedenike li tekûne limen halfeke âyeh. ve inne kesîram minen nâsi an âyâtinâ le ğâfilûn (92) Ve le kad bevve'nâ benî isrâîle mübevvee sıdkıv ve razaknâhüm minet tayyibât. femahtelefû hattâ câehümül ılm. inne rabbeke **yakdıy beynehüm yevmel kıyâmeti fîmâ kânû fîhi yahtelifûn (93) Fe in künte fî şekkim mimmâ enzelnâ ileyke fes'elillezîne yakraûnel kitâbe min kablik. le kad câekel hakku mir** rabbike **fe lâ tekûnenne minel mümterîn (94) Ve lâ tekûnenne minellezîne kezzebû bi âyâtillâhi fe tekûne minel hâsirîn (95) İnnellezîne hakkat aleyhim kelimetü** rabbike **lâ yü'minûn (96) Ve lev câethüm küllü âyetin hattâ yeravül azâbel elîm (97)**

89. (Allah:) "Peki ikinizin de duası kabul olunmuştur, yine doğru hareketinizde devam edin. Ve kendini bilmeyenlerin yoluna uymayın." buyurdu.

90. Derken, İsrailoğullarını denizden geçirdik. Derhal Firavun ve askerleriyle takip etmek ve saldırmak için arkalarına düştü. Sonunda denizde boğulmaya başlayınca, (Firavun) "İnandım. Gerçekten İsrailoğullarının iman ettiğinden başka ilah yok. Ben de O'na teslim olanlardanım." dedi.

91. Şimdi mi (inandın)? Oysa bundan önce hep isyan etmiştin! Ve fesat çıkaranlardan idin.

92. Biz de, bugün senin cesedini kurtaracağız ki, arkandan geleceklere bir ibret olasın. Bununla beraber, insanların birçoğu ayetlerimizden gerçekten habersizdirler.

93. Muhakkak ki İsrailoğullarını gerçekten çok güzel bir yurda yerleştirdik ve hoş nimetlerden rızıklandırdık. Sonunda ayrılığa düşmeleri de kendilerine ilim geldikten sonra oldu. Şüphe yok ki, ayrılığa düşüp durdukları şeylerde, Rabbin kıyamet günü aralarında hüküm verecek.

94. Şimdi şu sana indirdiğimiz şeylerde, farazi şüphe duyacak olursan, senden önce kitap okuyanlara sor. Yemin olsun ki, sana Rabbinden hak geldi. Sakın şüphe edenlerden olma!

95. Ve sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma ki, hüsrana düşenlerden olmayasın.

96. Muhakkak ki aleyhlerinde Rabbinin kelimesi hak olmuş olanlar imana gelmezler.

97. Kendilerine her ayet gelmiş olsa da, yine de o çok acı verici azabı görene kadar (inanmazlar).

Fe levlâ kânet karyetün âmenet fe nefeahâ îmânühâ illâ kavme yûnüs. lemmâ âmenû keşefnâ anhüm azâbel hızyi fil hayâtid dünyâ ve metta'nâhüm ilâ hıyn (98) Ve lev şâe rabbüke le âmene men fil ardı küllühüm cemîâ. e fe ente tükrihün nâse hattâ yekûnû mü'minîn (99) Ve mâ kâne li nefsin en tü'mine illâ bi iznillâh. ve yec'alür ricse alellezîne lâ ya'kılûn (100) Kulinzurû mâzâ fis semâvâti vel ard. ve mâ tuğnil âyâtü ven nüzüru an kavmil lâ yü'minûn (101) Fe hel yentezirûne illâ misle eyyâmillezîne halev min kablihim. kul fentezirû innî meaküm minel muntezirîn (102) Sümme nüneccî rusülenâ vellezîne âmenû kezâlik. hakkan aleynâ nüncil mü'minîn (103) Kul yâ eyyühen nâsü in küntüm fî şekkim min dînî fe lâ a'büdüllezîne ta'büdûne min dûnillâhi ve lâkin a'büdüllâhellezî yeteveffâküm. ve ümirtü en ekûne minel mü'minîn (104) Ve en ekım vecheke lid dîni hanîfâ. ve lâ tekûnenne minel müşrikîn (105) Ve lâ ted'u min dûnillâhi mâ lâ yenfeuke ve lâ yedurruk. fe in fealte fe inneke izem minez zâlimîn (106)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ
اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ
اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِى الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا
اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ
تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ
﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِى الْاٰيَاتُ
وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا اِنِّى مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّى رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَ
حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ
فِى شَكٍّ مِنْ دِينِى فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِى يَتَوَفّٰيكُمْ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾

98. Fakat o zaman iman edip de, imanları kendilerine fayda vermiş bir memleket olsaydı? Ancak Yunus'un kavmi iman ettikleri zaman, dünya hayatında o rüsvay edici azabı kendilerinden uzaklaştırıp ve bir zamana kadar onları faydalandırmıştık.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa, hepsi birden iman ederlerdi. O halde, insanları hep mü'min olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir nefis için iman edebilmek yoktur. Ve akıllarını güzel kullanmayanları, pislik içerisinde bırakır.

101. De ki: "Bakın, göklerde, yerlerde neler var." Fakat o ayetler, o korkutmalar iman etmeyecek bir kavime ne fayda verir.

102. Onun için, onlar kendilerinden önce gelip geçmiş toplumların (acıklı) günleri gibi bir gün beklerler. De ki: "Bekleyin! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

103. Sonra rasullerimizi ve iman edenleri kurtarırız. Biz, böyle üzerimizde bir hak olarak mü'minleri kurtarırız.

104. De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimden bir şüphe duyuyorsanız, haberiniz olsun ki, ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam. Fakat canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim. Ve ben şöyle emrolundum ki, mü'minlerden olayım."

105. Yalnız hakka yönelerek, hanîf olarak dine yüzünü çevir ve sakın müşriklerden olma.

106. Ve Allah'ın dışında sana kendi kendine ne fayda, ne zarar veremeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan, şüphesiz sen nefsine zulmedenlerden olursun.

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا
رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾
وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى
وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا
إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾
وَمَا

Ve iy yemseskallâhü bi durrin fe lâ kâşife lehû illâ hû. ve iy yüridke bi hayrin fe lâ râdde li fadlih. yüsıybü bihî mey yeşâü min ıbâdih. ve hüvel ğafûrur rahıym (107) Kul yâ eyyühen nâsü kad câekümül hakku mir rabbiküm. fe menihtedâ fe innemâ yehtedî li nefsih. ve men dalle fe innemâ yedıllü aleyhâ. ve mâ ene aleyküm bi vekîl (108) Vettebı' mâ yûhâ ileyke vasbir hattâ yahkümallâh. ve hüve hayrul hâkimîn (109)

HÛD SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm râ. kitâbün uhkimet âyâtühû sümme fussılet mil ledün hakîmin habîr (1) Ellâ ta'büdû illallâh. innenî leküm minhü nezîruv ve beşîr (2) Ve enistağfirû rabbeküm sümme tûbû ileyhi yümettı'küm metâan hasenen ilâ ecelim müsemmev ve yü'ti külle zî fadlin fadleh. ve in tevellev fe innî ehâfü aleyküm azâbe yevmin kebîr (3) İlallâhi merciuküm. ve hüve alâ külli şey'in kadîr (4) Elâ innehüm yesnûne sudûrahüm li yestahfû minh. elâ hıyne yestağşûne siyâbehüm ya'lemü mâ yüsirrûne ve mâ yu'linûn. innehû alîmüm bi zâtis sudûr (5)

107. Ve eğer Allah sana bir keder dokunduracak olursa, onu O'ndan başka uzaklaştıracak yoktur. Ve eğer O, sana bir hayır murad ederse, o zaman da O'nun lütfunu reddedecek yoktur. O, onu kullarından dilediğine nasip eder. O, bağışlayandır, esirgeyendir.

108. De ki: "Ey insanlar! İşte, Rabbinizden size hak geldi. Artık Hidâyeti kabul eden, kendi nefsi için kabul etmiş olur. Sapıklık edende kendi aleyhine sapmış olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim!"

109. Ve sana ne vahyedilirse, ona uy ve sabret. Tâ ki, Allah hükmetsin. Hüküm verenlerin en hayırlısı O'dur.

11. SÛRE
HÛD SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 123 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Râ. Bu öyle bir kitaptır ki, Hakîm (hikmet sahibi), Habîr (herşeyden haberdar olan Allah) tarafından ayetleri muhkem edilmiş (sağlamlaştırılmış), sonra da açıklanmış olandır.

2. Şöyle ki, Allah'tan başkasına kul olmayın. Ben size O'nun tarafından müjdelemek ve korkutmak için gönderilmiş bir peygamberim.

3. Hem Rabbinizin bağışlamasını dileyin. Sonra, O'na tevbe edin ki, sizi belirlenmiş bir ecele kadar güzel bir şekilde yaşatsın ve her iyilik sahibine iyiliğini versin. Ve eğer yüz çevirirseniz, haberiniz olsun ki, ben sizin başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkarım.

4. Hep dönüşünüz Allah'adır. Onun, her şeye gücü yeter.

5. Dikkat edin onlar, O'ndan düşmanlıklarını gizlemek için göğüslerini çeviriyorlar (gönülden geçeni gizliyorlar). Ama onlar, örtülerine bürünürlerken dahi, Allah onların neyi gizlediklerini ve neyi açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

Ve mâ min dâbbetin fil ardı illâ alallâhi rizkuhâ ve ya'lemü müstekarrahâ ve müstevdeahâ. küllün fî kitâbim mübîn (6) Ve hüvellezî halekas semâvâti vel arda fî sitteti eyyâmiv ve kâne arşühû alel mâi li yeblüveküm eyyüküm ahsenü amelâ. ve le in kulte inneküm meb'ûsûne mim ba'dil mevti le yekûlennellezîne keferû in hâzâ illâ sıhrum mübîn (7) Ve le in ehharnâ anhümül azâbe ilâ ümmetim ma'dûdetil le yekûlünne mâ yahbisüh. e lâ yevme ye'tîhim leyse masrûfen anhüm ve hâka bihim mâ kânû bihî yestehziûn (8) Ve lein ezaknel insâne minnâ rahmeten sümme neza'nâhâ minh. innehû leyeûsün kefûr (9) Ve lein ezaknâhü na'mâe ba'de darrâe messethü le yekûlenne zehebes seyyiâtü annî. innehû le ferihun fehûr (10) İllellezîne saberû ve amilus sâlihât. ülâike lehüm mağfiratüv ve ecrun kebîr (11) Fe lealleke târiküm ba'da mâ yûhâ ileyke ve dâikum bihî sadruke ey yekûlû levlâ ünzile aleyhi kenzün ev câe meahû melek. innemâ ente nezîr. vallâhü alâ külli şey'iv vekîl (12)

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ۝٦ وَهُوَ الَّذِى
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ
مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَآ
اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝٧ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ
مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٨ وَلَئِنْ
اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ اِنَّهُ لَيَـُٔوسٌ
كَفُورٌ ۝٩ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّـَٔاتُ عَنِّى اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝١٠ اِلَّا الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
كَبِيرٌ ۝١١ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَآئِقٌ
بِهِ صَدْرُكَ اَنْ يَقُولُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهُ
مَلَكٌ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ۝١٢

6. Yerde yürüyen hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. O, onların karar kıldıkları yerleri de, emaneten durdukları yerleri de bilir. Hepsi açık bir kitapta (Levhi Mahfuz'da)dır.

7. O, öyle bir (Allah'tır) ki, hanginiz daha güzel amel edeceksiniz diye imtihan etmek için gökleri ve yeri altı günde yarattı. Arşı da su üstündeydi. Böyleyken yemin olsun ki, onlara "Siz, öldükten sonra tekrar dirileceksiniz" dersen, inkar edenler kesinlikle şöyle diyecekler: "Bu apaçık bir sihirden (aldatmadan) başka birşey değil".

8. Ve eğer ilerideki sayılı bir müddete kadar, kendilerinden azabı geciktirirsek, o zaman da mutlaka şöyle diyecekler: "O'nu ne engelliyor?" O, onlara geleceği gün kendilerinden çevrilecek değildir ve o alay ettikleri şey, kendilerini çepeçevre kuşatmış olur.

9. Ve eğer insana, tarafımızdan bir rahmet tattırır, sonra da onu ondan alıverirsek, şüphesiz ki o, çok ümitsiz ve nankör bir kimse olur.

10. Ve eğer ona dokunan bir dertten sonra, bir mutluluk tattırıversek, "Kesinlikle benden günahlar gitti." der ve şüphesiz sevinir, öğünür.

11. Ancak her iki halde, salih amelleri işleyenler başka. İşte onlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

12. Şimdi, belki, sen: "O'na bir hazine indirilse ya! Veya Beraberinde bir melek gelse ya!" diyorlar diye, göğsün daralarak sana vahyedilenin bir kısmını bu sebeple terkedecek olursun. Fakat sen sadece bir uyarıcısın. Allah ise her şeye karşı vekildir.

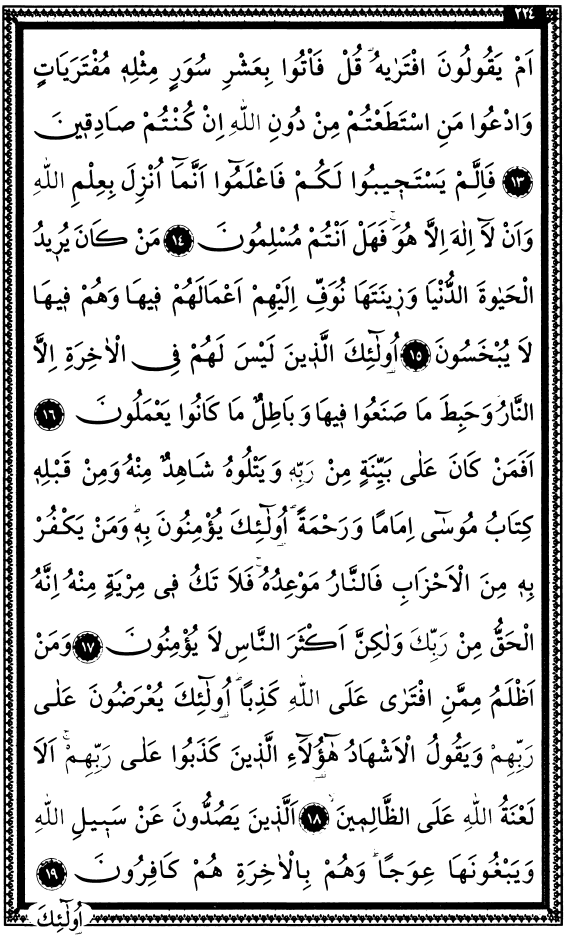

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰىهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٣﴾ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ
وَأَنْ لَّا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
أَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ
كِتَابُ مُوسٰى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أُولٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلٰى
رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ أَلَا
لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾
أُولٰئِكَ

Em yekûlûnefterâh. kul fe'tû bi aşri süverim mislihî müfterayâtiv ved'û menisteta'tüm min dûnillâhi in küntüm sâdikıyn (13) Fe illem yestecîbû leküm fa'lemû ennemâ ünzile bi ılmillâhi ve el lâ ilâhe illâ hû. fe hel entüm müslimûn (14) Men kâne yürîdül hayâted dünyâ ve zînetehâ nüveffi ileyhim a'mâlehüm fîhâ ve hüm fîhâ lâ yübhasûn (15) Ülâikellezîne leyse lehüm fil âhırati illen nâru ve habita mâ saneû fîhâ ve bâtılüm mâ kânû ya'melûn (16) E fe men kâne alâ beyyinetim mir rabbihî ve yetlûhü şâhidüm minhü ve min kablihî kitâbü mûsâ imâmev ve rahmeh. ülâike yü'minûne bih. ve mey yekfür bihî minel ahzâbi fen nâru mev'ıdüh. fe lâ tekü fî miryetim minhü innehül hakku mir rabbike ve lâkinne ekseran nâsi lâ yü'minûn (17) Ve men azlemü mimmenifterâ alallâhi kezibâ. ülâike yu'radûne alâ rabbihim ve yekûlül eşhâdü hâülâillezîne kezebû alâ rabbihim. e lâ la'netüllâhi alez zâlimîn (18) Ellezîne yesuddûne an sebîlillâhi ve yebğûnehâ ıvecâ. ve hüm bil âhırati hüm kâfirûn (19)

13. Yoksa "Onu kendi uydurdu mu?" diyorlar. Öyleyse de ki: "haydi! Onun gibi uydurulmuş on sûre getirin. Allah'tan başka gücünüzün yettiğini de çağırın. Eğer doğru söylüyorsanız bunu yaparsınız."

14. Yok, eğer bunun üzerine sana cevap veremezlerse, artık bilin ki, bu Kur'an ancak Allah'ın ilmi ile indirilmiştir. Ondan başka ilah yoktur. Artık Müslüman oluyorsunuz, değil mi?

15. Her kim dünya hayatını ve süsünü isterse, Biz onlara yaptıklarını dünyada tamamen öderiz. Ve bu konuda kendilerine eksiltme yapılmaz.

16. Fakat onlar ahirette öyle olurlar ki, kendilerine ateşten başka bir şey yoktur. Ve orada işledikleri bütün iyilikler heder olmuştur ve bütün yaptıkları boştur.

17. O dünyayı isteyenler, hiç Rabbinden açık bir belge üzere olan kimse gibi midir? O belgeyi yine Allah'tan gelen bir şahid olarak Kur'ân izliyor, ondan önce de bir rehber ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. İşte bunlar Kur'an'a inanırlar. Hangi gruplardan olursa olsun kim onu inkâr ederse, ona vaad edilen yer ateştir. İşte bütün bunlardan dolayı sen de bu Kur'an'dan şüphe içinde olma. Kesinlikle o haktır, Rabbindendir. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

18. Üstelik bir yalanı Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir? Bunlar Rablerinin huzuruna arzolunacaklar, şahitler de şöyle diyecekler: "İşte bunlar Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir". Haberiniz olsun ki: Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.

19. Onlar ki, Allah'ın yolundan döndürmeye çalışırlar ve o yolu eğriltmek isterler. Hem de onlar, ahireti de inkâr edenlerdir.

Ülâike lem yekûnû mu'cizîne fil ardı ve mâ kâne lehüm min dûnillâhi min evliyâ'. yüdâafü lehümül azâb. mâ kânû yestetıy'ûnes sem'a ve mâ kânû yübsırûn (20) Ülâikellezîne hasirû enfüsehüm ve dalle anhüm mâ kânû yefterûn (21) Lâ cerame ennehüm fil âhırati hümül ahserûn (22) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve ahbetû ilâ rabbihim ülâike ashâbül cenneh. hüm fîhâ hâlidûn (23) Meselül ferîkayni kel a'mâ vel esammi vel basıyri ves semî'. hel yesteviyâni meselâ. e fe lâ tezekkerûn (24) Ve le kad erselnâ nûhan ilâ kavmihî innî leküm nezîrum mübîn (25) El lâ ta'büdû illallâh. innî ehâfü aleyküm azâbe yevmin elîm (26) Fe kâlel meleülle zîne keferû min kavmihî mâ nerâke illâ beşeram mislenâ ve mâ nerâket tebeake illellezîne hüm erâzilünâ bâdiyer ra'y. ve mâ nerâ leküm aleynâ min fadlim bel nezunnüküm kâzibîn (27) Kâle yâ kavmi eraeytüm in küntü alâ beyyinetim mir rabbî ve âtânî rahmetem min ındihî fe ummiyet aleyküm. e nülzimükümûhâ ve entüm lehâ kârihûn (28)

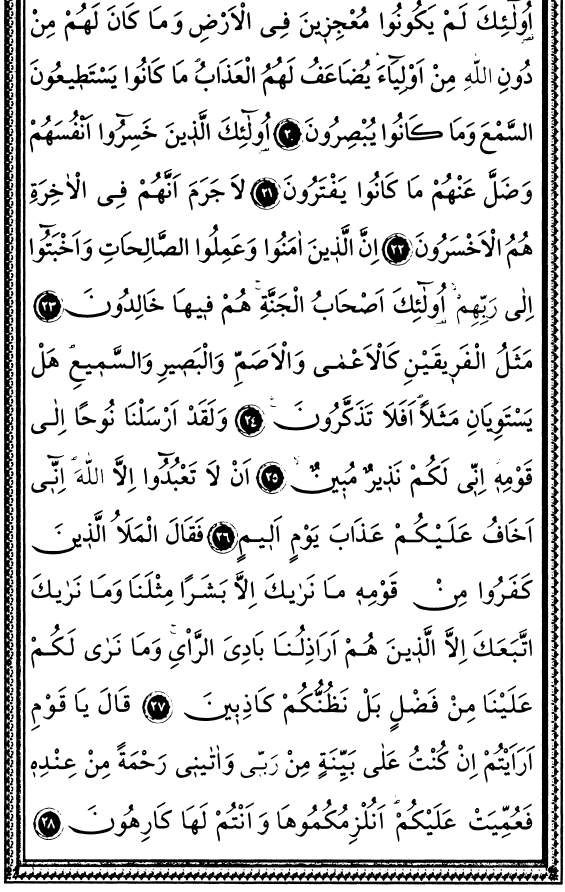

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ
هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾
مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ
قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ
اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ
عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Kendilerini Allah'tan kurtaracak bir dostları da yoktur. Onlara azap katlanacaktır. Hem işitmeye dayanamıyorlardı, hem görmüyorlardı.

21. İşte bunlar kendilerine yazık etmiş kimselerdir. Ve iftira ettikleri uydurmaları, kendilerinden kaybolup, gitmişlerdir.

22. Şüphe yok ki, bunlar ahirette en fazla hüsrana düşenlerdir.

23. Fakat iman edip salih ameller işleyenler ve Mevlâ'larına edep ve kararlılıkla itaat edenler, işte onlar cennet ehlidir. Onlar orada ebedî kalırlar.

24. Bu iki topluluğun durumu, kör ve sağır ile işiten ve görenin durumu gibidir. Hiç bunlar denk olurlar mı? Artık düşünmez misiniz?

25. Yemin olsun ki, zamanında Nuh'u kavmine gönderdik. Şöyle demesi için ki: "Haberiniz olsun! Ben size azabın sebeplerini ve kurtulmanın yolunu açıklayan bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten, ben sizin için çok acı veren bir günün azabından korkuyorum."

27. Buna karşı, kavminden inkâr edenlerin ileri gelenleri dediler ki: "Biz seni, ancak bizim gibi bir insan görüyoruz ve sana uyanları da, ilk bakışta en aşağı tabakalarımızdan ibaret görüyoruz. Sizin bize üstün olan bir özelliğinizi de görmüyoruz. Hatta sizi zannediyoruz ki, yalancılardansınız."

28. (Nuh dedi ki:) "Ey kavmim! Peki şu söyleyeceğime ne diyeceksiniz? Ben Rabbimden apaçık bir delil üzere isem ve O, bana kendi tarafından bir rahmet bahşetmişse, size de onu görecek göz verilmemişse biz, istemediğiniz halde onu size zorla mı kabul ettireceğiz?"

٢٢٦

وَيَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا
بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ
﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۚ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ
﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ
اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ
اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّيْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ
﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ
اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ
اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ
هُوَ رَبُّكُمْ ۣ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ
افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾
وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا
تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۚ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ

Ve yâ kavmi lâ es'elüküm aleyhi mâlâ. in ecriye illâ alallâhi ve mâ ene bi târidillezîne âmenû. innehüm mülâkû rabbihim ve lâkinnî erâküm kavmen techelûn (29) Ve yâ kavmi mey yensurunî minallâhi in taradtühüm. e felâ tezekkerûn (30) Ve lâ ekûlü leküm ındî hazâinüllâhi ve lâ a'lemül ğaybe ve lâ ekûlü innî meleküv ve lâ ekûlü lillezîne tezderî a'yünüküm ley yü'tiyehümüllâhü hayrâ. allâhü a'lemü bimâ fî enfüsihim. innî izel le minez zâlimîn (31) Kâlû yâ nûhu kad câdeltenâ fe ekserte cidâlenâ fe'tinâ bimâ teıdünâ in künte mines sâdikıyn (32) Kâle innemâ ye'tîküm bihillâhü in şâe ve mâ entüm bi mu'cizîn (33) Ve lâ yenfeuküm nushıy in eradtü en ensaha leküm in kânallâhü yürîdü ey yuğviyeküm. hüve rabbüküm ve ileyhi türceûn (34) Em yekûlûnefterâh. kul inifteraytühû fe aleyye icrâmî ve ene berîüm mimmâ tücrimûn (35) Ve ûhıye ilâ nûhın ennehû ley yü'mine min kavmike illâ men kad âmene fe lâ tebteis bimâ kânû yef'alûn (36) Vesneıl fülke bi a'yüninâ ve vahyinâ ve lâ tühâtıbnî fillezîne zalemû. innehüm muğrakûn (37)

29. "Hem, ey kavmim! Buna karşı, ben sizden bir mal istemiyorum. Benim mükâfatım sadece Allah'a aittir. Ve ben iman edenleri kovacak değilim. Elbette onlar Rablerine kavuşacaklar. Fakat ben sizi cahillik yapan bir kavim olarak görüyorum."

30. "Hem, ey kavmim! Ben onları kovarsam Allah'tan beni kim kurtaracak? Artık, bir düşünmez misiniz?"

31. Ben size, "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demiyorum ki. Ben size, "Ben bir meleğim." de demiyorum. O sizin kendinize göre, hor gördükleriniz hakkında "Allah onlara hiçbir hayır vermez." de demem. Onların içlerindeki niyeti, en iyi Allah bilir. (Bu söylediklerimin aksini iddia etseydim) asıl o zaman zalimlerden olurdum.

32. Dediler ki: "Ey Nûh! Cidden bizimle uğraştın. Mücadelemizde çok ileride gittin. Haydi! Bizi tehdit edip durduğun azabı getir de görelim. Eğer doğru sözlülerden isen."

33. (Nuh) dedi ki: "Onu ancak Allah dilerse getirir. Ve siz O'nu aciz bırakacak değilsiniz."

34. "Ben size öğüt vermek istemişsem de, Allah sizi helak etmeyi diliyorsa, benim öğüdüm size fayda da vermez. Rabbiniz O ve siz sonunda O'na döndürüleceksiniz."

35. Yoksa, bunu kendisi uydurdu mu diyorlar? De ki: "Eğer uydurduysam, günahı benim boynumadır. Halbuki ben sizin yüklendiğiniz günahtan uzağım."

36. Bir de, Nûh'a vahyedilmişti ki: "Haberin olsun! Kavminden iman etmiş olanların dışında hiçbirisi iman etmeyecek. Onun için, her ne yaparlarsa üzülme."

37. "Bizim kontrolümüz altında ve vahyimiz sınırları içerisinde gemi yap. Hem, o zulmedenler hakkında bana bir şey söyleme. Çünkü onlar suda boğulacaklardır."

Ve yasneul fülke ve küllemâ merra aleyhi meleüm min kavmihî sehırû minh. kâle in tesharû minnâ fe innâ nesharu minküm kemâ tesharûn (38) Fe sevfe ta'lemûne mey ye'tîhi azâbüy yuhzîhi ve yehıllü aleyhi azâbüm mükıym (39) Hattâ izâ câe emrunâ ve fârat tennûru kulnahmil fîhâ min küllin zevceynisneyni ve ehleke illâ men sebeka aleyhil kavlü ve men âmen. ve mâ âmene meahû illâ kalîl (40) Ve kâlerkebû fîhâ bismillâhi mecrâhâ ve mürsâhâ. inne rabbî le ğafûrur rahıym (41) Ve hiye tecrî bihim fî mevcin kel cibâli ve nâdâ nûhunibnehû ve kâne fî ma'ziliy yâ büneyyerkem meanâ ve lâ teküm meal kâfirîn (42) Kâle seâvî ilâ cebeliy ya'sımünî minel mâ'. kâle lâ âsımel yevme min emrillâhi illâ mer rahım. ve hâle beynehümel mevcü fe kâne minel muğrakıyn (43) Ve kıyle yâ ardubleıy mâeki ve yâ semâü akliıy ve ğıydal mâü ve kudıyel emru vestevet alel cûdiyyi ve kıyle bu'del lilkavmiz zâlimîn (44) Ve nâdâ nûhur rabbehû fe kâle rabbi innebnî min ehlî ve inne va'dekel hakku ve ente ahkemül hâkimîn (45)

٢٧٧

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ
فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
فِيهَا بِاسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾
وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ
﴿٤٢﴾ قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ
أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

38. Gemiyi yapıyordu. Kavminden herhangi bir gurupta yanından geçtikçe onunla eğleniyorlardı. Dedi: "Bizimle eğleniyorsanız biz de sizinle, sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz."

39. "İleride bileceksiniz, kime rüsvay edici azap gelecek ve daima azap kimin başına inecek."

40. Nihayet emrimiz gelip de tennür (geminin kazanı) kaynayınca Nuh'a: "(Canlı çeşitlerinin) her birinden ikişer çift alıp, aleyhinde (boğulacağına dair) hüküm geçmiş olanların dışında aileni ve iman edenleri gemiye yükle!" dedik. Zaten onunla birlikte pek azı dışında kimse iman etmemişti.

41. (Nuh) dedi ki: "Allah'ın adıyla (besmeleyle) binin içine. Onun akışı da, duruşu da (Allah'ın adıyladır). Hiç şüphesiz Rabbim gerçekten çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu. Nûh, oğluna bağırdı. Ayrı bir yere çekilmişti. "A oğlum! Gel, bizimle beraber bin. Kafirlerle beraber olma." dedi.

43. O, "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım." dedi. (Nuh) dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden başa koruyacak yoktur. O'nun rahmet buyurması hariç." Derken, dalga aralarına giriverdi. O da, boğulanlardan oldu.

44. (Allah tarafından) denildi ki: "Ey yeryüzü suyunu yut! Ey gökyüzü sen de suyunu kes!" Ve sular çekildi. Emir yerine gelmiş oldu. Gemi de Cudi Dağı üzerine oturdu. O zalim kavme böylece dünyadan uzak olun denildi.

45. Nûh Rabbine nida etti de: "Ey Rabbim! Elbette oğlum benim ehlimdendir ve elbette senin vaadin doğrudur ve sen hakimlerin hakimisin." dedi.

٢٢٨

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
تَسْئَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا
نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ
أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَى
عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾
إِنْ

Kâle yâ nûhu innehû leyse min ehlik. innehû amelün ğayru sâlihın fe lâ tes'elni mâ leyse leke bihî ılm. innî eızuke en tekûne minel câhilîn (46) Kâle rabbi innî eûzü bike en es'eleke mâ leyse lî bihî ılm. ve illâ tağfirlî ve terhamnî eküm minel hâsirîn (47) Kıyle yâ nûhuhbıt bi selâmim minnâ ve berakâtin aleyke ve alâ ümemim mimmem meak. ve ümemün senümettiuhüm sümme yemessühüm minnâ azâbün elîm (48) Tilke min embâil ğaybi nûhıyhâ ileyk. mâ künte ta'lemühâ ente ve lâ kavmüke min kabli hâzâ fasbir. innel âkıbete lil müttekıyn (49) Ve ilâ âdin ehâhüm hûdâ. kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâ leküm min ilâhin ğayruh. in entüm illâ müfterûn (50) Yâ kavmi lâ es'elüküm aleyhi ecrâ. in ecriye illâ alellezî fetaranî. e fe lâ ta'kılûn (51) Ve yâ kavmistağfirû rabbeküm sümme tûbû ileyhi yürsilis semâe aleyküm midrârav ve yezidküm kuvveten ilâ kuvvetiküm ve lâ tetevellev mücrimîn (52) Kâlû yâ hûdü mâ ci'tenâ bi beyyinetiv ve mâ nahnü bi târikî âlihetinâ an kavlike ve mâ nahnü leke bi mü'minîn (53)

46. (Allah) buyurdu: "Ey Nûh! O senin ailenden değil. Çünkü onun işi kötü bir iştir. Dolayısıyla bilmediğin şeyi benden isteme. Ben seni cahillerden olmaktan yasaklarım."

47. (Nuh) dedi ki: "Ey Rabbim! Senden, bilmediğim şeyi istemekten, sana sığınırım. Sen beni bağışlamana uygun kılmazsan, rahmetini vermezsen, ben hüsrana düşenlerden olurum."

48. Denildi ki: "Ey Nuh! Sana ve seninle birlikte olanlardan gelecek ümmetlere, selam ve bereketlerle gemiden in. İlerde kendilerini birçok nimetten faydalandıracağımız, sonra da bu yüzden kendilerine tarafımızdan acıklı bir azap dokunacak nice ümmetler olacaktır."

49. İşte bunlar, gayb haberlerinden. Sana bunları vahiy ile bildiriyoruz. Bundan önce, onları ne sen bilirdin, ne de kavmin. O halde, sabret. Şüphesiz güzel sonuç takva sahiplerinindir.

50. Âd'a da kardeşleri Hûd'u gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yok. Siz sadece iftira atıp duruyorsunuz."

51. "Ey kavmim! Buna karşı, ben sizden bir mükâfat istemiyorum. Benim mükâfatım ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?"

52. "Hem ey kavmim! Rabbinizin bağışlamasını isteyin. Sonra O'na tevbe ile dönün ki, üzerinize bol bol gökyüzünün feyzini indirsin. Ve sizi kuvvetinize kuvvet katarak artırsın. Gelin günah işleye işleye dönüp gitmeyin."

53. Dediler ki: "Ey Hûd! Sen bize apaçık bir delil getirmedin. Biz ise senin sözünle ilahlarımızı terk etmeyiz ve biz sana inanmayız."

İn nekûlü illa'terâke ba'du âlihetinâ bi sû'. kâle innî üşhidullâhe veşhedû ennî berîüm mimmâ tüşrikûn (54) Min dûnihî fekîdûnî cemîan sümme lâ tünzırûn (55) İnnî tevekkeltü alallâhi rabbî ve rabbiküm.mâ min dâbbetin illâ hüve âhızüm binâsıyetihâ. inne rabbî alâ sırâtım müstekıym (56) Fe in tevellev fe kad eblağtüküm mâ ürsiltü bihî ileyküm. ve yestahlifü rabbî kavmen ğayraküm. ve lâ tedurrûnehû şey'â. inne rabbî alâ külli şey'in hafîz (57) Ve lemmâ câe emrunâ necceynâ hûdev vellezîne âmenû meahû bi rahmetim minnâ. ve necceynâhüm min azâbin ğalîz (58) Ve tilke âdün cehadû bi âyâti rabbihim ve asav rusülehû vettebeû emra külli cebbârin anîd (59) Ve ütbiû fî hâzihid dünyâ la'netev ve yevmel kıyâmeh. elâ inne âden keferû rabbehüm. elâ bu'del li âdin kavmi hûd (60) Ve ilâ semûde ehâhüm sâlihâ. kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâ leküm min ilâhin ğayruh. hüve enşeeküm minel ardı vesta'meraküm fîhâ festağfirûhü sümme tûbû ileyh. inne rabbî karîbüm mücîb (61) Kâlû yâ sâlihu kad künte fînâ mercüvven kable hâzâ etenhânâ en na'büde mâ ya'büdü âbâünâ ve innenâ le fî şekkim mimmâ ted'ûnâ ileyhi mürîb (62)

٢٢٩

إِنْ نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ۭ قَالَ اِنِّىْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُوْٓا اَنِّىْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝٥٤ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِىْ جَمِيْعًا
ثُمَّ لَا تُنْظِرُوْنِ ۝٥٥ اِنِّىْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّىْ وَرَبِّكُمْ ۭ مَا مِنْ دَاۗبَّةٍ
اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ۭ اِنَّ رَبِّىْ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥٦ فَاِنْ
تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ۭ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّىْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ ۡ وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـــًٔا ۭ اِنَّ رَبِّىْ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ۝٥٧ وَلَمَّا
جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنٰهُمْ
مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۝٥٨ وَتِلْكَ عَادٌ ۭ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا
رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۝٥٩ وَاُتْبِعُوْا فِىْ هٰذِهِ الدُّنْيَا
لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۭ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ
هُوْدٍ ۝٦٠ وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّىْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ۝٦١ قَالُوْا
يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ اَنْ نَّعْبُدَ مَا
يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا ۭ وَاِنَّنَا لَفِىْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝٦٢

54. Deriz ki: "Yalnız ilahlarımızın bir kısmı seni fena çarpmış." Dedi ki: "İşte ben, Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun. İşte ben, Allah'tan başka ortak koştuklarınızın hiçbirini tanımıyorum."

55. "Artık hepiniz toplanın. Bana istediğiniz tuzağı kurun. Sonra bana bir an bile fırsat vermeyin."

56. Ben, "Muhakkak, hem benim Rabbim, hem sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmışım. Yürüyen hiçbir varlık yoktur ki, perçeminden O tutmuş (idaresi ve yönetimi altına almış) olmasın. Şüphe yoktur ki Rabbim doğru bir yol üzerindedir.

57. "Şimdi siz yüz çevirirseniz, ben işte size gönderilmiş olduğum vazifemi tebliğ ettim. Hem, Rabbim sizin yerinize başka bir kavmi getirir de, siz O'na zerre kadar zarar veremezsiniz. Şüphesiz Rabbim her şeyi gözetendir."

58. Ne zaman ki emrimiz geldi, Hûd'u ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Hem onları ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte Âd, Rablerinin ayetlerini inkâr ettiler ve peygamberlerine isyan ettiler. Ve herbir inatçı zorbanın emri ardında gittiler.

60. Onlar, hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde lânete uğratıldılar. Bilin ki, Âd kavmi, gerçekten Rablerini inkâr ettiler. Yine bilin ki, Hud'un kavmi olan Âd, defolup gittiler.

61. Semûd'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yok. Sizi topraktan O meydana getirdi. Ve orada ömür geçirmeyi, sizi O görevlendirdi. Onun için, O'nun bağışlamasını isteyin. Sonra O'na tevbe ile dönün. Şüphesiz Rabbim yakındır, duaları kabul edendir."

62. (Onlar) dediler ki: "Ey Salih! Bundan önce sen bizim içimizde ümit beslenen bir zat idin. Şimdi, bizi atalarımızın tapındığına tapınmaktan yasaklıyor musun? Kesinlikle biz, senin bizi davet ettiğin şeyden çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz."

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَاٰتٰنِى
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِى مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيدُوْنَنِى
غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا
تَاْكُلْ فِىٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِى دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ
ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا
صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ
رَبَّكَ هُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ
فَاَصْبَحُوْا فِىْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا
اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ
جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ فَمَا
لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآٰ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ
اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّآ
اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ
فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧١﴾
قَالَتْ

Kâle yâ kavmi eraeytüm in küntü alâ beyyinetim mir rabbî ve âtânî minhü rahmeten fe mey yensurunî minallâhi in asaytühû fe mâ tezîdûnenî ğayra tahsîr (63) Ve yâ kavmi hâzihî nâkatüllâhi leküm âyeten fezerûhâ te'kül fî ardıllâhi ve lâ temessûhâ bi sûin fe ye'huzeküm azâbün karîb (64) Fe akarûhâ fe kâle temetteû fî dâriküm selâsete eyyâm. zâlike va'dün ğayru mekzûb (65) Felemmâ câe emrunâ necceynâ sâlihav vellezîne âmenû meahû bi rahmetim minnâ ve min hızyi yevmiiz. inne rabbeke hüvel kaviyyül azîz (66) Ve ehazellezîne zalemüs sayhatü fe asbehû fî diyârihim câsimîn (67) Ke el lem yağnev fîhâ. elâ inne semûde keferû rabbehüm. elâ bu'del li semûd (68) Ve le kad câet rusülünâ ibrâhîme bil büşrâ kâlû selâmâ. kâle selâm. fe mâ lebise en câe bi ıclin hanîz (69) Felemmâ raâ eydiyehüm lâ tesılü ileyhi nekirahüm ve evcese minhüm hıyfeh. kâlû lâ tehaf innâ ürsilnâ ilâ kavmi lût (70) Vemraetühû kâimetün fe dahıket fe beşşernâhâ bi ishâka ve miv verâi ishâka ya'kûb (71)

63. (Salih) dedi ki: "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, görüşünüz nedir? Eğer ben Rabbimden apaçık bir delil üzerinde isem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, ben Allah'a isyan ettiğim takdirde, beni O'ndan kim kurtaracak? Demek ki siz, beni zarara uğratmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz."

64. "Hem ey kavmim! İşte şu, Allah'ın devesi, size bir mucizedir. Bırakın onu. Allah'ın arzında yayılsın ve ona kötü bir amaçla el sürmeyin. Sonra sizi yakın bir azap yakalar."

65. Derken, o deveyi kestiler. Bunun üzerine Salih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yaşayın (Sonra helak olacaksınız). İşte bu, yalan çıkmayacak olan kesin bir vaattir."

66. Ne zaman ki emrimiz geldi, Salih'i ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. Hem de o günün alçaklığından. Çünkü Rabbin, öyle kuvvetli, öyle yücedir.

67. O zulmedenleri ise korkunç bir ses alıverdi de, yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

68. Sanki orada güzel güzel yaşayıp durmamışlardı. Bak işte Semud, gerçekten de Rablerini inkâr ettiler. Yine haberiniz olsun Semûd kavmi (Allah'ın rahmetinden) uzak kılındı.

69. Yemin olsun ki, İbrahim'e de elçilerimiz (melekler) müjde ile geldiler ve "selâm" dediler, o da "selâm" dedi ve hemen gidip onlara kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Baktı ki, ona ellerini uzatmıyorlar. O zaman bunları acayip gördü ve içine onlardan dolayı bir tür korku düştü. Dediler ki: "Korkma! Çünkü biz Lût kavmine gönderildik."

71. (İbrahim'in) Karısı dinliyordu. Bunu duyunca güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı müjdeledik. İshak'ın arkasından da Yakub'u.

Kâlet yâ veyletâ e elidü ve ene acûzüv ve hâzâ ba'lî şeyhâ. inne hâzâ le şey'ün acîb (72) Kâlû e ta'cebîne min emrillâhi rahmetüllâhi ve berakâtühû aleyküm ehlel beyt. innehû hamîdüm mecîd (73) Felemmâ zehebe an ibrâhîmer rav'u ve câethül büşrâ yücâdilünâ fî kavmi lût (74) İnne ibrâhîme le halîmün evvâhüm münîb (75) Yâ ibrâhîmü a'rıd an hâzâ. innehû kad câe emru rabbik. **ve innehüm âtîhim azâbün ğayru merdûd (76) Ve lemmâ câet rusülünâ lûtan sîe bihim ve dâka bihim zer'av ve kâle hâzâ yevmün asıyb (77) Ve câehû kavmühû yühraûne ileyhi ve min kablü kânû ya'melûnes seyyiât. kâle yâ kavmi hâülâi benâtî hünne atheru leküm fettekullâhe ve lâ tuhzûni fî dayfî. e leyse minküm racülür raşîd (78) Kâlû le kad alimte mâ lenâ fî benâtike min hakk. ve inneke le ta'lemü mâ nürîd (79) Kâle lev enne lî biküm kuvveten ev âvî ilâ ruknin şedîd (80) Kâlû yâ lûtu innâ rusülü** rabbike **ley yesılû ileyke fe esri bi ehlike bi kıt'ım minel leyli ve lâ yeltefit minküm ehadün illemraetek. innehû müsıybühâ mâ esâbehüm. inne mev'ıdehümüs subh. e leyses subhu bi karîb** (81)

٣٦

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا اِنَّ هٰذَا
لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوٓا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ
اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يٰٓاِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ
هٰذَآ اِنَّهُ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ
﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ قَالَ يَا قَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ اَطْهَرُ
لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِى اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ
﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ
مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِى اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾
قَالُوا يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ
بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ اِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَآ اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

72. "Vay bana" dedi (İbrahim'in karısı.) "Doğuracak mıyım!? Ben bir koca karı, kocam da bir ihtiyarken. Şüphesiz bu çok acayip bir şeydir." dedi.

73. (Melekler) dediler ki: Allah'ın emrine şaşıyor musun? Ey ev halkı! Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. Şüphesiz ki O, (hamîddir) övülmeye lâyıktır, (mecîddir) iyiliği boldur.

74. Ne zaman ki İbrahim'den korku geçti ve kendine müjde geldi, Bizim (meleklerimiz)le Lut kavmi hakkında tartışmaya girişti.

75. Çünkü İbrahim, çok yumuşak huylu, yüreği yanık, kendisini tamamen Allah'a vermiş biriydi.

76. "Ey İbrahim! Bundan vazgeç. Çünkü Rabbinin emri geldi ve muhakkak onlara geri çevrilmesi imkansız olan bir azap gelecektir."

77. Ne zaman ki rasullerimiz Lût'a geldiler, onların yüzünden fenalaştı, eli ayağı dolaştı. "Bu çok çetin bir gün." dedi.

78. Daha önceleri çirkin işler yapmış olan kavmi harıl harıl koşup geldiler. Lut onlara: "Ey kavmim! İşte şunlar kızlarım. Onlar sizin için daha temiz. Artık Allah'tan korkun. Beni misafirlerim içinde küçük düşürmeyin. Hiç içinizde aklı başında bir adam yok mu?" dedi.

79. Onlar da: "Kesin bilinmektedir ki, senin kızlarınla bizim hiçbir alakamız yoktur ve bizim ne istediğimizi çok iyi bilirsin." dediler.

80. (Lût) "Keşke benim size karşı bir kuvvetim olsaydı ve çok sağlam bir kaleye sığınabilseydim!" dedi.

81. (Elçiler) dediler ki: "Ey Lût! Emin ol ki biz Rabbinin rasulleriyiz. Onlar sana, kesinlikle el uzatamazlar. Sen hem ailenle gecenin bir kısmında yürü. İçinizden hiçbiri geri kalmasın, ancak karın başka. Çünkü ona da, onlara gelen bela gelecek. Haberin olsun! Onlara vaad edilen zaman, sabahtır. Sabah yakın değil mi?"

٢٣٢

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا
هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ بِبَعِيْدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا
قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ
خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ
﴿٨٦﴾ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ
اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِىْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ۭ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ
الرَّشِيْدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّىْ وَرَزَقَنِىْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى
مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ۭ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۭ وَمَا
تَوْفِيْقِىْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٨٨﴾

وَيٰقَوْمِ

Felemmâ câe emrunâ cealnâ âliyehâ sâfilehâ ve emtarnâ aleyhâ hıcâratem min siccîlim mendûd (82) Müsevvemeten ınde rabbik. ve mâ hiye minez zâlimîne bi beıyd (83) Ve ilâ medyene ehâhüm şüaybâ. kâle yâ kavmı'büdüllâhe mâ leküm min ilâhin ğayruh. ve lâ tenkusul mikyâle vel mîzâne innî erâküm bi hayriv ve innî ehâfü aleyküm azâbe yevmim mühıyt (84) Ve yâ kavmi evfül mikyâle vel mîzâne bil kıstı ve lâ tebhasün nâse eşyâehüm ve lâ ta'sev fil ardı müfsidîn (85) Bekıyyetüllâhi hayrul leküm in küntüm mü'minîn. ve mâ ene aleyküm bi hafîz (86) Kâlû yâ şüaybü e salâtüke te'müruke en netruke mâ ya'büdü âbâünâ ev en nef'ale fî emvâlinâ mâ neşâ'. inneke le entel halîmür raşîd (87) Kâle yâ kavmi eraeytüm in küntü alâ beyyinetim mir rabbî ve razekanî minhü rizkan hasenâ. ve mâ ürîdü en ühâlifeküm ilâ mâ enhâküm anh. in ürîdü illel ıslâha mesteta't. ve mâ tevfîkıy illâ billâh. aleyhi tevekkeltü ve ileyhi ünîb (88)

82. Ne zaman ki emrimiz geldi, o memleketin üstünü altına geçirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş istif edilmiş taşlar yağdırdık.

83. Ki, Rabbinin katında damgalanmışlar ve bunlar zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yok. Hem ölçeği, teraziyi eksik tutmayın. Ben sizi bir hayır içinde görüyorum. Ve ben sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

85. Ey kavmim! Ölçüyü, teraziyi dengi dengine tam tutun ve insanların mallarını eksiltmeyin ve yeryüzünde fesat çıkararak kötülük yapmayın."

86. "Allah'ın helal olarak bıraktığı kâr, sizin için daha hayırlıdır. Eğer mü'min iseniz. Bununla beraber, ben sizin üzerinizde gözcü değilim."

87. Dediler ki: Ey Şuayb! Atalarımızın taptıklarını terketmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmamızı sana namazın mı emrediyor? Muhakkak, sen çok uslu, akıllısın."

88. (Şu'ayb) dedi ki: "Ey kavmim! Şayet ben Rabbimden ispat edici bir delil üzerinde bulunuyorsam ve şayet bana, O kendi katından güzel bir rızık ihsan etmişse, söyleyin bakalım ben ne yapmalıyım? Ben size karşı çıkmakla sizden yasakladığım şeylere kendim düşmek istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmeye çalışıyorum. Muvaffakiyetim de ancak Allah'ın yardımı ile olacaktır. Ben yalnızca O'na dayandım ve ancak O'na döneceğim."

Ve yâ kavmi lâ yecrimenneküm şikâkıy ey yüsıybeküm mislü mâ esâbe kavme nûhın ev kavme hûdin ev kavme sâlih. ve mâ kavmü lûtım minküm bi beıyd (89) Vestağfirû rabbeküm sümme tûbû ileyh. inne rabbî rahıymüv vedûd (90) Kâlû yâ şüaybü mâ nefkahü kesîram mimmâ tekûlü ve innâ le nerâke fînâ daıyfâ. ve lev lâ rahtuke le racemnâke ve mâ ente aleynâ bi azîz (91) Kâle yâ kavmi erahtıy eazzü aleyküm minallâh. vettehaztümûhü verâeküm zıhriyyâ. inne rabbî bi mâ ta'melûne mühıyt (92) Ve yâ kavmı'melû alâ mekânetiküm innî âmil. sevfe ta'lemûne mey ye'tîhi azâbüy yuhzîhi ve men hüve kâzib. vertekıbû innî meaküm rakıyb (93) Ve lemmâ câe emrunâ necceynâ şüaybev vellezîne âmenû meahû bi rahmetim minnâ ve ehazetillezîne zalemüs sayhatü fe asbehû fî diyârihim câsimîn (94) Keel lem yağnev fîhâ. elâ bu'del li medyene kemâ beıdet semûd (95) Ve le kad erselnâ mûsâ bi âyâtinâ ve sültânim mübîn (96) İlâ fir'avne ve meleihî fettebeû emra fir'avn. ve mâ emru fir'avne bi raşîd (97)

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيٓ اَنْ يُّصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَآ
اَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ
لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا
اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ
كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَاِنَّا لَنَرٰيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنَاكَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَهْطِي
اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا اِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ
اِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَّاْتِيهِ عَذَابٌ يُّخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوٓا اِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا
نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَاَنْ
لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۟ئِهِ فَاتَّبَعُوٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

89. "Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz, sakın sizi Nûh kavminin veya Hûd kavminin veya Sâlih kavminin başlarına gelenler gibi bir belâya yüklemesin. Lût kavmi de sizden uzak değildir."

90. "Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra O'na tevbe ile dönün. Şüphe yok ki Rabbim, merhametlidir, ve mü'minleri sever.

91. Dediler ki: "Ey Şuayb! Biz senin söylediklerinin çoğunu iyi anlamıyoruz ve muhakkak biz, seni içimizde çok zayıf buluyoruz. Eğer kabilenden beş on kişi olmasaydı, kesinlikle seni taşla öldürürdük. Senin bize karşı hiçbir önemin yok."

92. Şuayb dedi ki: Ey kavmim! Benim kabilem size Allah'tan daha mı yüce ki, O'nu arkanıza atıp, unuttunuz? Haberiniz olsun ki, Rabbim bütün yaptıklarınızı çepeçevre kuşatıcıdır."

93. "Ey kavmim! Bütün kuvvetinizle yapacağınız ne varsa yapın! Ben de vazifemi yapmaya devam edeceğim. Perişan edecek azabın kime geleceğini ve yalancının kim olduğunu ilerde bileceksiniz. Bekleyin, ben de sizinle beraber bekliyorum."

94. Ne zaman ki emrimiz geldi, Şuayb'ı ve berâberinde îmân edenleri tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. O zulmedenleri ise, korkunç bir ses yakaladı ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

95. Sanki orada hiç güzel gün görmemişlerdi. Dikkat edin, Semud kavmi nasıl helâk olup gittiyse Medyen de öylece helak olup gitti.

96 - 97. Yemin olsun ki, Mûsâ'yı da Firavun'a ve cemaatine, âyetlerimizle ve açık bir delille gönderdik de, onlar, Firavun'un emrine uydular. Firavun'un emri ise hak değildi (sapıklıktı).

٧٢٤

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۭ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُوْدُ ﴿٩٨﴾ وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَاۗىِٕمٌ وَّحَصِيْدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَّمَّا جَاۗءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۭ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ
اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۭ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ
﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ۭ ذٰلِكَ يَوْمٌ
مَّجْمُوْعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا
لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ﴿١٠٦﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاۗءَ رَبُّكَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿١٠٧﴾ وَاَمَّا
الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَاۗءَ رَبُّكَ ۭ عَطَاۗءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿١٠٨﴾

فَلَا تَكُ

Yakdümü kavmehû yevmel kıyâmeti fe evradehümün nâr. ve bi'sel virdül mevrûd (98) Ve ütbiû fî hâzihî la'netev ve yevmel kıyâmeh. bi'ser rifdül merfûd (99) Zâlike min embâil kurâ nekussuhû aleyke minhâ kâimüv ve hasıyd (100) Ve mâ zalemnâhüm ve lâkin zalemû enfüsehüm fe mâ ağnet anhüm âlihetühümülletî yed'ûne min dûnillâhi min şey'il lemmâ câe emru rabbik. **ve mâ zâdûhüm ğayra tetbîb (101) Ve kezâlike ahzü** rabbike **izâ ehazel kurâ ve hiye zâlimeh. inne ahzehû elîmün şedîd (102) İnne fî zâlike le âyetel li men hâfe azâbel âhırah. zâlike yevmüm mecmûul lehün nâsü ve zâlike yevmüm meşhûd (103) Ve mâ nüehhıruhû illâ li ecelim ma'dûd (104) Yevme ye'ti lâ tekellemü nefsün illâ bi iznih. fe minhüm şekıyyüv ve seıyd (105) Fe emmellezîne şekû fe fin nâri lehüm fîhâ zefîruv ve şehîk (106) Hâlidîne fîhâ mâ dâmetis semâvâtü vel ardu illâ mâ şâe** rabbük. **inne** rabbeke **fe'âlül limâ yürîd (107) Ve emmellezîne süidû fe fil cenneti hâlidîne fîhâ mâ dâmetis semâvâtü vel ardu illâ mâ şâe** rabbük. **atâen ğayra meczûz (108)**

98. (Firavun) Kıyamet günü, kavminin önüne düşer. Artık o bunları ateşe götürmüştür. O varılan yer, ne kötü bir yerdir.

99. Hem burada arkalarından bir lânetle izlendiler, hem kıyâmet günü. Bu vurulan destek, ne kötü destektir!

100. (Ey Muhammed!) İşte bu, (helak olmuş) medeniyetlerin önemli haberlerinden dir ki, sana onu kısa olarak naklediyoruz. Onlardan (bu güne kadar izleri) kalan da vardır biçilmiş ekin (gibi yok olan) da vardır.

101. Biz onlara zulmetmedik. Fakat kendilerine zulmettiler de, Allah'ın dışında taptıkları putları, Allah'ın emri geldiği zaman, kendilerine hiçbir fayda vermedi ve zararlarını artırmaktan başka hiç bir şeye yaramadı.

102. İşte Rabbin, zalim memleketleri cezalandırdığı zaman böyle cezalandırır. Çünkü O'nun cezası çok acı verici, çok şiddetlidir.

103. Şüphesiz bunda, ahiret azabından korkanlar için, muhakkak ki bir ibret vardır. O, öyle bir gündür ki, onun için insanlar toplanacak ve O öyle bir gündür ki, kesinlikle görülecektir.

104. Ve onu sadece belli bir süreye kadar geciktiriyoruz.

105. O gün gelince Allah'ın izni olmadan hiç kimse konuşamaz. Onlardan kimi bedbaht, kimi de mutludur.

106. Bedbaht (mutsuz) olanlar ateştedirler. Onlar orada başka türlü soluyacak, başka türlü haykıracaklar.

107. Onlar, orada gökler ve yer durdukça ebedî kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği müddet başka... Çünkü Rabbin ne dilerse hakkıyla yapandır.

108. Mesut olanlara gelince, cennettedirler. Rabbinin dilediği müddetten başka, gökler ve yer durdukça onlar, orada ebedî kalacaklar. Bir nîmet ki, kesinti yoktur.

Fe lâ tekü fî miryetim mimmâ ya'büdü hâülâ'. mâ ya'büdûne illâ kemâ ya'büdü âbâühüm min kabl. ve innâ le müveffûhüm nesıybehüm ğayra menkûs (109) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe fahtülife fîh. ve levlâ kelimetün sebekat mir rabbike le kudıye beynehüm. ve innehüm le fî şekkim minhü mürîb (110) Ve inne küllel lemmâ leyüveffiyennehüm rabbüke a'mâlehüm. innehû bimâ ya'melûne habîr (111) Festekım kemâ ümirte ve men tâbe meake ve lâ tatğav. innehû bi mâ ta'melûne besıyr (112) Ve lâ terkenû ilellezîne zalemû fe temessekümün nâru ve mâ leküm min dûnillâhi min evliyâe sümme lâ tünsarûn (113) Ve ekımıs salâte tarafeyin nehâri ve zülefem minel leyl. innel hasenâti yüzhibnes seyyiât. zâlike zikrâ liz zâkirîn (114) Vasbir fe innallâhe lâ yüdıy'u ecral muhsinîn (115) Fe levlâ kâne minel kurûni min kabliküm ülû bekıyyetiy yenhevne anil fesâdi fil ardı illâ kalîlem mimmen enceynâ minhüm. vettebeallezîne zalemû mâ ütrifû fîhi ve kânû mücrimîn (116) Ve mâ kâne rabbüke li yühlikel kurâ bi zulmiv ve ehlühâ muslihûn (117)

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ آبَاؤُهُم مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ
﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا
تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ ۚ
إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ
﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

109. O halde şunların ibadet edişlerinden (dolayı azaba uğrayacaklarından) sakın şüpheye düşme. Daha önce ataları nasıl ibadet ediyor idiyseler bunlar da öyle ibadet ediyorlar. Biz de, elbette kendilerinin (azaptan) nasiplerini eksiksiz veririz.

110. Yemin olsun ki, Musa'ya kitabı verdik, yine de onda ihtilafa düşüldü. Eğer Rabbinden daha önce verilmiş bir karar olmasa idi, elbette haklarında hüküm verilmiş bitmişti. Muhakkak ki onlar, bundan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111. Ve muhakkak onların her biri öyle kimselerdir ki, Rabbin (iman edenlerle etmeyenlerin) amellerinin karşılığını kendilerine tamamıyla ödeyecektir (müminleri cennete kâfirleri cehenneme koyacaktır). Çünkü O, onların yaptıkları her şeyden haberdardır.

112. Onun için, emrolunduğun gibi doğru ol! Beraberindeki tevbe edenler de (doğru olsunlar). Aşırı gitmeyin! Muhakkak ki O, bütün yaptıklarınızı görüp durmaktadır.

113. Ve zulmedenlere meyletmeyin ki, size ateş dokunur. Ve Allah'tan başka dostlarınız da yoktur. Sonra kurtulamazsınız.

114. Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler, günahları giderir. Bu, anlayışı olanlara bir öğüttür.

115. Ve sabret. Çünkü Allah ihsan sahiplerinin mükâfatlarını zâyi etmez.

116. Şimdi, sizden önceki devirlerdeki fazîlet sâhipleri yeryüzünde fesat çıkarmayı yasaklasalardı ne iyi olurdu. Fakat onların içinden kurtardığımız pek az kimse bunu yaptı. O zulmedenler ise, şımartıldıkları refahın peşine düştüler ve hepsi de günahkâr oldular.

117. Rabbin de, o memleketleri, halkı ıslâh ediciler iken zulümle helâk edecek değil yâ!

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾
إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا
نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ وَجَآءَكَ فِى هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿١٢٠﴾ وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَٰمِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانتَظِرُوٓا
إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ
كُلُّهُۥ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَٰنًا عَرَبِيًّا
لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ
أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْءَانَ وَإِن كُنتَ مِن قَبْلِهِۦ لَمِنَ الْغَٰفِلِينَ
﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ إِنِّى رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِى سَٰجِدِينَ ﴿٤﴾
قَالَ

Ve lev şâe rabbüke le cealen nâse ümmetev vâhıdetev ve lâ yezâlûne muhtelifîn (118) İllâ mer rahıme rabbük. ve li zâlike halekahüm. ve temmet kelimetü rabbike le emleenne cehenneme minel cinneti ven nâsi ecmeıyn (119) Ve küllen nekussu aleyke min embâir rusüli mâ nüsebbitü bihî füâdek. ve câeke fî hâzihil hakku ve mev'ızatüv ve zikrâ lil mü'minîn (120) Ve kul lillezîne lâ yü'minûna'melû alâ mekânetiküm. innâ âmilûn (121) Ventezırû. innâ müntezırûn (122) Ve lillâhi ğaybüs semâvâti vel ardı ve ileyhi yürceul emru küllühû fa'büdhü ve tevekkel aleyh. ve mâ rabbüke bi ğâfilin ammâ ta'melûn (123)

YÛSUF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm râ, tilke âyâtül kitâbil mübîn (1) İnnâ enzelnâhü kur'ânen arabiyyel lealleküm ta'kılûn (2) Nahnü nekussu aleyke ahsenel kasası bimâ evhaynâ ileyke hâzel kur'âne ve in künte min kablihî le minel ğâfilîn (3) İz kâle yûsüfü li ebîhi yâ ebeti innî raeytü ehade aşera kevkebev veş şemse vel kamera raeytühüm lî sâcidîn (4)

118 - 119. Rabbin dileseydi, elbette bütün insanları tek bir ümmet yapardı. Fakat Rabbinin rahmeti ile bağışladığı kimseler hâriç, onlar ihtilafa devam edeceklerdir. Zaten onları bunun için (imtihan ve yarışma gerçekleşsin de ihtilaf üzere olan ile hak din üzere bulunan birbirinden ayrılsın diye) yarattı. Rabbinin, "Andolsun ki cehennemi hem cinlerden, hem insanlardan (suçlularla) dolduracağım" sözü böylece tamam oldu.

120. Peygamberlerinin haberlerinden kalbini kuvvetlendireceğimiz her türlüsünü sana anlatıyoruz. Bunda da sana bir hakikat, mü'minlere de bir öğüt ve hatırlatma geldi.

121. İmân etmeyenlere de, de ki: "Siz yerinizde sayarak yapacağınızı yapın. Şüphesiz biz de çalışıyoruz."

122. "Ve gözetin. Mutlaka biz de gözetiyoruz."

123. Göklerin ve yerin gaybını bilmek yalnızca Allah'a mahsustur. Her iş O'na döndürülür. Sâdece O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin yaptıklarınızın hiçbirinden habersiz değildir.

12. SÛRE
YÛSUF SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 111 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar sana apaçık kitabın ayetleridir.

2. Biz, onu bir Kur'an olmak üzere Arapça olarak indirdik. Gerekir ki, akıl erdiresiniz.

3. Sana bu Kur'an'ı vahyetmemizle Biz, bir kıssa anlatıyoruz ki, en güzel kıssa. Doğrusu, Senin bundan önce hiç haberin yoktu.

4. Bir zamanlar Yûsuf babasına dedi ki: "Ey Babacığım! ben rüyâda onbir yıldızla, güneşi ve ayı gördüm. Gördüm onları ki, bana secde ediyorlar."

Kâle yâ büneyye lâ taksus ru'yâke alâ ıhvetike fe yekîdû leke keydâ. inneş şeytâne lil insâni adüvvüm mübîn (5) Ve kezâlike yectebîke rabbüke ve yüallimüke min te'vîlil ehâdîsi ve yütimmü nı'metehû aleyke ve alâ âli ya'kûbe kemâ etemmehâ alâ ebeveyke min kablü ibrâhîme ve ishâk. inne rabbeke alîmün hakîm (6) Le kad kâne fî yûsüfe ve ıhvetihî âyâtül lis sâilîn (7) İz kâlû le yûsüfü ve ehûhü ehabbü ilâ ebînâ minnâ ve nahnü usbeh. inne ebânâ le fî dalâlim mübîn (8) Uktülû yûsüfe evıtrahûhü arday yahlü leküm vechü ebîküm ve tekûnû mim ba'dihî kavmen sâlihıyn (9) Kâle kâilüm minhüm lâ taktülû yûsüfe ve elkûhü fî ğayâbetil cübbi yeltekıthü ba'dus seyyârati in küntüm fâılîn (10) Kâlû yâ ebânâ mâ leke lâ te'mennâ alâ yûsüfe ve innâ lehû lenâsıhûn (11) Ersilhü meanâ ğadey yerta' ve yel'ab ve innâ lehû lehâfizûn (12) Kâle innî le yahzününî en tezhebû bihî ve ehâfü ey ye'külehüz zi'bü ve entüm anhü ğâfilûn (13) Kâlû le in ekelehüz zi'bü ve nahnü usbetün innâ izel le hâsirûn (14)

١٢ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ
كَيْدًا ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَٰلِكَ
يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَّقَدْ كَانَ
فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ
وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۗ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ
أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ
السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ
لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا
يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا
بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾
قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

5. (Babası) "Ey yavrum! Rüyânı kardeşlerine anlatma. Sonra sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan insana apaçık bir düşmandır." dedi.

6. "Ve işte öyle, Rabbin seni seçecek ve sana rüyâ tabirleri ilmini öğretecek. Hem sana, hem Yâkub oğullarına nimetini, bundan önce ataların İbrahim ve İshâk'a tamamladığı gibi tamamlayacak. Şüphe yok ki Rabbin, bilendir, hikmet sahibidir.

7. Yemin olsun ki, Yusuf ve kardeşleri kıssasında soranlara ibret alacak âyetler (ibretler) vardır.

8. Hani (kardeşleri) demişlerdi ki: "Yusuf'la kardeşi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgilidir. Halbuki biz kalabalık bir cemaatiz. Şüphesiz ki babamız apaçık bir yanlışlık içindedir."

9. "Yûsuf'u öldürün veya bir yere atın ki, babanızın teveccühü, ilgisi size kalsın. Ve ondan sonra salih bir kavim olasınız."

10. İçlerinde bir sözcü, "Yûsuf'u öldürmeyin de, bir kuyu dibinde bırakın ki, gelip geçen yolcu kafilesinin biri onu alsın (götürsün). Eğer yapacaksanız böyle yapın." dedi.

11. Gittiler: "Ey bizim babamız! Sen niye bize Yûsuf'u güvenmiyorsun? Cidden biz, onun için ümitliyiz." dediler.

12. "Yarın bizimle beraber gönder, gezsin, oynasın. Şüphesiz ki biz onu gözetiriz."

13. "Beni, onu götürmeniz, muhakkak üzer ve korkarım ki onu kurt yer de haberiniz olmaz." dedi.

14. Dediler ki: "Vallahi Biz, kuvvetli (topluluk) iken onu kurt yerse, o zaman biz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olmuş oluruz."

٢٣٨

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ
وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾
وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ
اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ
بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۚ فَصَبْرٌ
جَمِيْلٌ ۚ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ
فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۚ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۚ
وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِيْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى
اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۚ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي
الْاَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ
اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

وَرَاوَدَتْهُ

Fe lemmâ zehebû bihî ve ecmeû ey yec'alûhü fi ğayâbetil cübb. ve evhaynâ ileyhi le tünebbiennehüm bi emrihim hâzâ ve hüm lâ yeş'urûn (15) Ve câû ebâhüm ışâey yebkûn (16) Kâlû yâ ebânâ innâ zehebnâ nestebiku ve teraknâ yûsüfe ınde metâınâ fe ekelehüz zi'b. ve mâ ente bi mü'minil lenâ ve lev künnâ sâdikıyn (17) Ve câû alâ kamîsıhî bi demin kezib. kâle bel sevvelet leküm enfüsüküm emrâ. fe sabrun cemîl. vallâhül müsteânü alâ mâ tesıfûn (18) Ve câet seyyâratün fe erselû vâridehüm fe edlâ delveh. kâle yâ büşrâ hâzâ ğulâm. ve eserrûhü bidâah. vallâhü alîmüm bi mâ ya'melûn (19) Ve şeravhü bi semenim bahsin derâhime ma'dûdeh. ve kânû fîhi minez zâhidîn (20) Ve kâlellezişterâhü mim mısra limraetihî ekrimî mesvâhü asâ ey yenfeanâ ev nettehızehû veledâ. ve kezâlike mekkennâ li yûsüfe fil ardı ve li nuallimehû min te'vîlil ehâdîs. vallâhü ğâlibün alâ emrihî ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (21) Ve lemmâ beleğa eşüddehû âteynâhü hukmev ve ılmâ. ve kezâlike neczil muhsinîn (22)

15. Bunun üzerine ne zamanki onu götürdüler ve kuyunun dibine atmaya karar verdiler, Biz de ona şöyle vahyettik: "Andolsun ki, sen onlara ilerde hiç beklemedikleri bir sırada bu yaptıklarını haber vereceksin".

16. Bıraktılar ve akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. Dediler: "Ey babamız! Biz, gittik yarış ediyorduk. Yûsuf'u eşyâmızın yanında bırakmıştık. Bir de baktık ki, onu kurt yemiş. Şimdi, biz doğru da söylesek sen bize inanmazsın."

18. Bir de gömleğinin üzerinde yalandan bir kan getirmişlerdi. (Yakub) dedi ki: "Hayır! Nefisleriniz sizi aldatıp böyle bir işe sürükledi. Artık bana düşen, güzel bir sabırdır. Bu anlattıklarınıza karşılık yardımına sığınılacak tek yer ancak Allah'ın yardımıdır."

19. Öteden bir kâfile gelmiş, sucularını göndermişlerdi. Gitti, kovasını saldı. "Â, müjde! Bu bir çocuk!" dedi. Ve onu satılık bir mal olarak gizleyip korudular. Allah ise onların ne yapacaklarını biliyordu.

20. Değersiz bir paha ile, onu bir kaç dirheme sattılar. Onu pek önemseyip değer vermediler.

21. Onu satın alan Mısırlı, eşine dedi ki: "Buna güzel bak. Bize faydalı olabilir, ya da evlat ediniriz." Yusuf'u böylece oraya yerleştirdik. Ona rüyaların tabirini de öğrettik. Öyle ya! Allah, emrinde gâlip olandır. Fakat insanların çoğu bilmezler.

22. (Yusuf) ne zamanki ergenlik çağına erişti, Biz ona bir hüküm ve bir ilim bahşettik. Ve işte Biz, iyilik edenlere böyle karşılık veririz.

Ve râvedethülletî hüve fî beytihâ an nefsihî ve ğallekatil ebvâbe ve kâlet heyte lek. kâle meâzallâhi innehû rabbî ahsene mesvây. innehû lâ yüflihuz zâlimûn (23) Ve le kad hemmet bihî ve hemme bihâ. levlâ er raâ burhâne rabbih. kezâlike li nasrife anhüs sûe vel fahşâ'. innehû min ıbâdinel muhlesıyn (24) Vestebekal bâbe ve kaddet kamîsahû min dübüriv ve elfeyâ seyyidehâ ledel bâb. kâlet mâ cezâü men erâde bi ehlike sûen illâ ey yüscene ev azâbün elîm (25) Kâle hiye râvedetnî an nefsî ve şehide şâhidüm min ehlihâ. in kâne kamîsuhû kudde min kubulin fe sadekat ve hüve minel kâzibîn (26) Ve in kâne kamîsuhû kudde min dübürin fe kezebet ve hüve mines sâdikıyn (27) Felemmâ raâ kamîsahû kudde min dübürin kâle innehû min keydikünn. inne keydekünne azıym (28) Yûsüfü a'rıd an hâzâ vestağfirî li zembik. inneki künti minel hâtiîn (29) Ve kâle nisvetün fil medînetimraetül azîzi türâvidü fetâhâ an nefsih. kad şeğafehâ hubbâ. innâ lenerâhâ fî dalâlim mübîn (30)

٢٣٩

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَا بُرْهَانَ
رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ
وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ
بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ
هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَا قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ
عَنْ هَٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

23. Derken, evinde bulunduğu hanım, bunun nefsinden murad almak istedi ve kapıları kilitledi. "Haydi! Seninim" dedi. (Yusuf:) "Allah'a sığınırım! Doğrusu kocanız benim efendimdir, bana güzel baktı. Gerçek bu ki zâlimler felah bulmazlar." dedi.

24. Andolsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti. İşte böylece Biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Çünkü o Bizim ihlasa erdirilmiş kullarımızdan biriydi.

25. İkisi de kapıya koşuştular. Hanım, onun gömleğini arkadan yırttı. Ve kapının yanında hanımın beyiyle karşı karşıya geldiler. Hanım hemen dedi ki: "Senin eşine fenalık yapmak isteyenin cezası, zindana atılmaktan veya acı bir azaba uğratılmaktan başka ne olabilir?"

26 - 27. Yûsuf: "Kendisi benden yararlanmak istedi" dedi. Hanımın akrabasından biri de şöyle şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmış ise hanım doğru söylemiştir, o zaman bu (Yusuf) ise yalancılardandır. Yok, eğer gömleği arkadan yırtılmış ise, o zaman (hanım) yalan söylemiş ve bu (Yûsuf) doğru sözlülerdendir."

28. Hanımın kocası, Yûsuf'un gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce (kadına): "Mukakkak ki bu, sizin hilenizdendir. Gerçekten siz kadınların hilesi, çok büyüktür."

29. "Yûsuf! Sakın bundan bahsetme. Sen de (ey kadın) günahına istiğfar et. Gerçekten sen büyük günahkârlardan oldun." dedi.

30. Şehirde bir takım kadınlar da: "Azîzin karısı, delikanlısının nefsinden murat istiyormuş. Onun aşkından yüreğinin zarı çatlamış. Biz onu gerçekten açık bir sapıklık içinde görüyoruz." dediler.

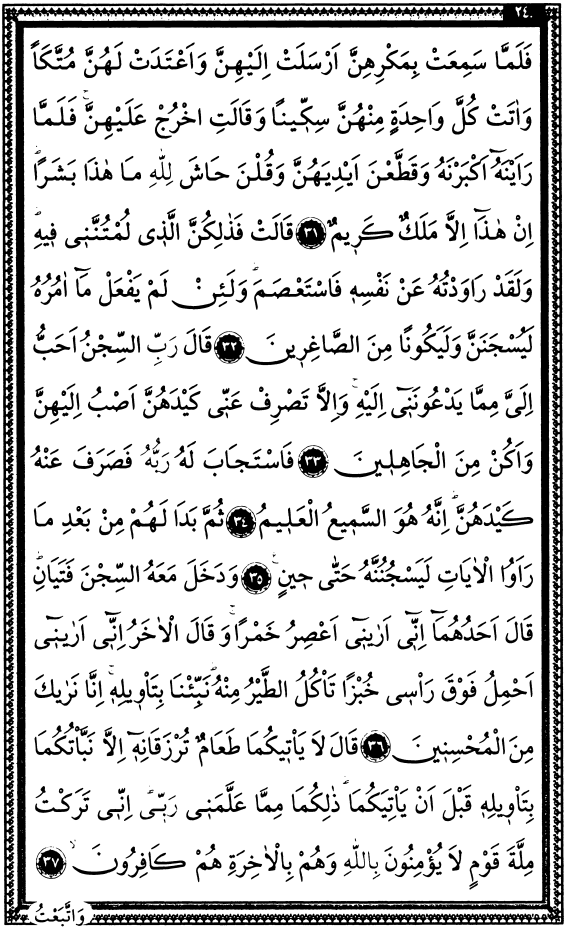

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً
وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّيناً وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَاَيْنَهٗ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَراً
اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُهٗ عَنْ نَفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوناً مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ
اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ
وَاَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ
قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّي اَرٰينِي اَعْصِرُ خَمْراً وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّي اَرٰينِي
اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِي خُبْزاً تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيلِهٖ اِنَّا نَرٰيكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا
بِتَاْوِيلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي اِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

وَاتَّبَعْتُ

Felemmâ semiat bi mekrihinne erselet ileyhinne ve a'tedet lehünne müttekeev ve âtet külle vâhıdetim minhünne sikkînev ve kâletıhruc aleyhinn. felemmâ raeynehû ekbernehû ve katta'ne eydiyehünne ve kulne hâşe lillâhi mâ hâzâ beşerâ. in hâzâ illâ melekün kerîm (31) Kâlet fe zâlikünnellezî lümtünnenî fîh. ve le kad râvedtühû an nefsihî festa'sam. ve leil lem yef'al mâ âmüruhû le yüscenenne ve leyekûnem mines sâğırîn (32) Kâle rabbis sicnü ehabbü ileyye mimmâ yed'ûnenî ileyh. ve illâ tasrif annî keydehünne asbü ileyhinne ve eküm minel câhilîn (33) Festecâbe lehû rabbühû fe sarafe anhü keydehünn. innehû hüves semîul alîm (34) Sümme bedâ lehüm mim ba'di mâ raevül âyâti le yescününnehû hattâ hıyn (35) Ve dehale meahüs sicne feteyân. kâle ehadühümâ innî erânî a'sıru hamrâ. ve kâlel âharu innî erânî ahmilü fevka ra'sî hubzen te'külüt tayru minh. nebbi'nâ bi te'vîlih. innâ nerâke minel muhsinîn (36) Kâle lâ ye'tîkümâ taâmün türzekânihî illâ nebbe'tükümâ bi te'vîlihî kable ey ye'tiyekümâ. zâlikümâ mimmâ allemenî rabbî. innî teraktü millete kavmil lâ yü'minûne billâhi ve hüm bil âhırati hüm kâfirûn (37)

31. (Azîzin karısı) Ne zaman ki bunların gizliden gizliye dedikodularını işitti, onlara dâvetçi gönderdi ve onlar için dayanılacak yastıklar hazırladı ve herbirine bir bıçak verdi. Kadınlar meyvelerini soyarken: (Yusuf'a) "Çık karşlarına!" dedi. Hepsi, onu görür görmez, büyük bir varlık olarak tanıdılar. (Şaşkınlıktan) ellerini kestiler. Ve: "Allah'ı tenzih ederiz Allah için, bu bir beşer değil, ancak şerefli bir melektir" dediler.

32. (Azîzin karısı:) "İşte" dedi, "bu gördüğünüz, beni hakkında kınadığınız (gençtir). Yemin ederim ki, ben bunun nefsinden yararlanmak istedim de o, namuslu davrandı. Yine yemin ederim ki, emrimi yerine getirmezse, muhakkak zindana atılacak ve kesinlikle zelillerden olacaktır".

33. (Yusuf) dedi ki: "Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni davet ettikleri şeyden daha sevimlidir. Eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzak tutmazsan, ben onların tuzağına düşerim ve cahillik edenlerden olurum".

34. Bunun üzerine Rabbi duâsını kabul etti de ondan, onların tuzaklarını bertaraf etti. Muhakkak ki O, işitendir, bilendir.

35. Sonra, bu kadar delili gördükleri halde, sonra yine de Yusuf'u bir süre için zindana atma düşüncesi ağır bastı.

36. Onunla berâber zindana iki delikanlı daha girdi. Birisi: "Ben rüyâda kendimi görüyorum ki şarap sıkıyorum." dedi. Diğeri de: "Ben rüyâda kendimi görüyorum ki başımın üstünde bir ekmek, ondan kuşlar yiyiyor. Bize bunun tâbirini haber ver. Çünkü biz, seni iyilik edenlerden görüyoruz." dedi.

37. (Yûsuf) Dedi ki: "Size, rızıklanacağınız bir yiyecek gelecek. Muhakkak o gelmeden önce ben size bunun tabirini haber vermiş olurum. Bu, bana Rabbimin öğrettiği ilimlerdendir. Çünkü ben Allah'a inanmayan ve ahireti inkâr eden bir kavmin dinini terkettim."

Vetteba'tü millete âbâî ibrâhîme ve ishâka ve ya'kûb. mâ kâne lenâ en nüşrike billâhi min şey'. zâlike min fadlillâhi aleynâ ve alen nâsi ve lâkinne ekseran nâsi lâ yeşkürûn (38) Yâ sâhıbeyis sicni e erbâbüm müteferrikûne hayrun emillâhül vâhıdül kahhâr (39) Mâ ta'büdûne min dûnihî illâ esmâen semmeytümûhâ entüm ve âbâüküm mâ enzelallâhü bihâ min sültân. inil hukmü illâ lillâh. emera ellâ ta'büdû illâ iyyâh. zâliked dînül kayyimü ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (40) Yâ sâhıbeyis sicni emmâ ehadükümâ fe yeskıy rabbehû hamrâ. ve emmel âharu fe yuslebü fe te'külüt tayru mir ra'sih. kudıyel emrullezî fîhi testeftiyân (41) Ve kâle lillezî zanne ennehû nâcim minhümezkürnî ınde rabbike fe ensâhüş şeytânü zikra rabbihî fe lebise fis sicni bid'a sinîn (42) Ve kâlel melikü innî erâ seb'a bekarâtin simâniy ye'külühünne seb'un ıcâfüv ve seb'a sümbülâtin hudriv ve ühara yâbisât. yâ eyyühel meleü eftûnî fî ru'yâye in küntüm lirru'yâ ta'bürûn (43)

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ مَا كَانَ
لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٣٨ يٰصَاحِبَيِ
السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٣٩
مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَاۗءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ
مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ اَمَرَ اَلَّا
تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٤٠ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ
رَبَّهٗ خَمْرًا ۭ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۭ
قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ۝٤١ وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ
نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ
رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ۝٤٢ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْٓ
اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۭ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ
اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ۝٤٣

38. "Ve atalarım İbrâhim, İshâk ve Ya'kûb'un dinine tâbi oldum. Bizim Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu (tevhîd), bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur. Fakat insanların bir çoğu şükretmezler."

39. "Ey benim zindan arkadaşlarım! Değişik bir çok ilâhlar mı hayırlıdır, yoksa hepsine gâlip, gücüne karşı durulmaz Kahhâr olan bir tek Allah mı?"

40. "Sizin ondan başka taptıklarınız bir takım kuru isimlerden ibârettir ki, onları siz ve atalarınız takmışınızdır. Yoksa Allah, onlara öyle bir delil indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'ındır. O, size kendisinden başkasına tapmamanızı emretti. Doğru ve sâbit din budur. Fakat insanların bir çoğu bilmezler."

41. "Ey benim zindan arkadaşlarım! Gelelim rüyânıza: Biriniz efendinize yine (eskiden olduğu gibi) şarap sunacak. Diğeri ise asılacak (idam edilecek), sonra kuşlar başından yiyecek. İşte fetvasını sorduğunuz iş, böyle halledilmiş bitmiştir.

42. Bir de bu ikisinden, zindandan kurtulacağına inandığı kişiye dedi ki: "Efendinin yanında beni hatırla!" Fakat Şeytan ona, efendisinin yanında anmayı unutturdu. Bu yüzden (Yusuf), senelerce zindanda kaldı.

43. Bir gün Mısır hükümdarı dedi ki: "Ben rüyamda yedi cılız ineğin yedi semiz ineği yediğini ve yedi yeşil başakla yedi kuru başak görüyorum. Ey ileri gelenler! Siz rüya tabir edebiliyorsanız benim bu rüyamın tabirini bana bildirin."

٢٤٢

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيلِهٖ
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِى سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ
يَابِسَاتٍ ۙ لَعَلِّٓى اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِى سُنْبُلِهٖٓ اِلَّا
قَلِيلًا مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَاْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْتِى مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ
ائْتُونِى بِهٖ ۖ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا
بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِى قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۚ اِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّ ۖ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ
لِيَعْلَمَ اَنِّى لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى كَيْدَ الْخَٓائِنِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَآ

Kâlû adğâsü ahlâm. ve mâ nahnü bi te'vîlil ahlâmi bi âlimîn (44) Ve kâlellezî necâ minhümâ veddekera ba'de ümmetin ene ünebbiüküm bi te'vîlihî fe ersilûn (45) Yûsüfü eyyühes sıddîku eftinâ fî seb'ı bekarâtin simâniy ye'külühünne seb'un ıcâfüv ve seb'ı sümbülâtin hudriv ve ühara yâbisâtil leallî erciu ilen nâsi leallehüm ya'lemûn (46) Kâle tezraûne seb'a sinîne deebâ. fe mâ hasadtüm fezerûhü fî sümbülihî illâ kalîlem mimmâ te'külûn (47) Sümme ye'tî mim ba'di zâlike seb'un şidâdüy ye'külne mâ keddemtüm lehünne illâ kalîlem mimmâ tuhsinûn (48) Sümme ye'tî mim ba'di zâlike âmün fîhi yüğâsün nâsü ve fîhi ya'sırûn (49) Ve kâlel melikü'tûnî bih. fe lemmâ câehür rasûlü kâlercı' ilâ rabbike fes'elhü mâ bâlün nisvetillâtî katta'ne eydiyehünn. inne rabbî bi keydihinne alîm (50) Kâle mâ hatbükünne iz râvedtünne yûsüfe an nefsih. kulne hâşe lillâhi mâ alimnâ aleyhi min sû'. kâletimraetül azîzil âne hashasal hakku ene râvedtühû an nefsihî ve innehû le mines sâdikıyn (51) Zâlike li ya'leme ennî lem ehunhü bil ğaybi ve ennallâhe lâ yehdî keydel hâinîn (52)

44. Dediler ki: "Rüyâ dediğin, karmakarışık düşünceler, demet demet hayâllerdir. Biz ise hayâllerin yorumunu bilmiyoruz."

45. O zindandan kurtulmuş olanı da, nice zamandan sonra hatırladı da dedi ki: "Ben, size onun yorumunu haber veririm, hemen beni zindana gönderin" dedi.

46. (Delikanlı, hükümdarın izniyle zindana gidip şöyle dedi): "Yûsuf, ey doğru sözlü! Bize şunun yorumunu yap: «Yedi semiz ineği, yedi cılız inek yiyor ve yedi yeşil başağı da diğer yedi kuru başak sarmalayıp onlara galip gelmiş.» Ümit ederim ki insanlara cevap ile dönerim. Gerekir ki (senin) kadrini bilirler."

47. (Yûsuf) Dedi ki: "Yedi sene âdetiniz üzere ekin ekersiniz. Sonra da yiyeceklerinizden az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında (stok edip) bırakınız."

48. "Sonra onun arkasından, saklayacaklarınızdan az bir miktar (tohumluk) hariç, o yıllar için biriktirdiklerinizi yeyip bitirecek yedi kıtlık yılı gelecektir."

49. "Sonra onun arkasından da bir yıl gelecek ki, onda insanlar sıkıntıdan kurtarılıp bereketlendirilecekler ve o zaman (üzüm, zeytin gibi mahsullerini) sıkıp faydalanacaklar."

50. Bunu duyan hükümdar da: "Onu bana getirin" dedi. Emir üzerine Yusuf'a gönderilen adam yanına gelince, Yusuf ona dedi ki: "Haydi efendine geri dön de, ona sor bakalım, o ellerini kesen kadınların maksatları ne imiş? Hiç şüphe yok ki, Rabbim, onların oyunlarını çok iyi bilir."

51. Hükümdar, o kadınlara "Derdiniz neydi ki, o vakit Yusuf'un nefsinden murad almaya kalktınız?" dedi. Onlar "Hâşâ, Allah için, biz onun aleyhinde hiçbir fenalık bilmiyoruz" dediler. Azîz'in, karısı da: "Şimdi hak ve hakikat olduğu gibi ortaya çıktı. Aslında onun nefsinden ben murad almak istedim. O ise şeksiz şüphesiz doğrulardandır" dedi.

52. (Yusuf dedi ki): "İşte bu şunun içindir: Bilsin ki, ben ona arkasından hainlik etmedim. Ve gerçekten Allah hainlerin hilesini başarıya ulaştırmaz."

Ve mâ überriü nefsî. innen nefse le emmâratüm bis sûi illâ mâ rahıme rabbî. inne rabbî ğafûrur rahıym (53) Ve kâlel melikü'tûnî bihî estahlishu li nefsî. fe lemmâ kellemehû kâle innekel yevme ledeynâ mekînün emîn (54) Kâlec'alnî alâ hazâinil ard. innî hafîzun alîm (55) Ve kezâlike mekkennâ li yûsüfe fil ard. yetebevveü minhâ haysü yeşâ'. nüsıybü bi rahmetinâ men neşâü ve lâ nüdıy'u ecral muhsinîn (56) Ve le ecrul âhırati hayrul lillezîne âmenû ve kânû yettekûn (57) Ve câe ıhvetü yûsüfe fe dehalû aleyhi fe arafehüm ve hüm lehû münkirûn (58) Ve lemmâ cehhezehüm bi cehâzihim kâle'tûnî bi ehıl leküm min ebîküm. elâ teravne ennî ûfil keyle ve ene hayrul münzilîn (59) Fe il lem te'tûnî bihî fe lâ keyle leküm ındî ve lâ takrabûn (60) Kâlû senürâvidü anhü ebâhü ve innâ le fâılûn (61) Ve kâle li fityânihic'alû bidâatehüm fî rihâlihim leallehüm ya'rifûnehâ izenkalebû ilâ ehlihim leallehüm yarciûn (62) Fe lemmâ raceû ilâ ebîhim kâlû yâ ebânâ münia minnel keylü fe ersil meanâ ehânâ nektel ve innâ lehû lehâfizûn (63)

٢٤٣

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِىٓ ۚ إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىٓ ۚ
إِنَّ رَبِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِى ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ
﴿٥٤﴾ قَالَ ٱجْعَلْنِى عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلْأَرْضِ ۖ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ
﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ
﴿٥٦﴾ وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾
وَجَآءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا۟ عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ
﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ ٱئْتُونِى بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ
أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّىٓ أُوفِى ٱلْكَيْلَ وَأَنَا۠ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن
لَّمْ تَأْتُونِى بِهِۦ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِندِى وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا۟
سَنُرَٰوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَٰنِهِ ٱجْعَلُوا۟
بِضَٰعَتَهُمْ فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا ٱلْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. "Bununla beraber, ben yine de nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis gerçekten kötülüğü emreder. Ancak Rabbimin rahmeti ile bağışlaması hâriç. Çünkü Rabbim çok bağışlayan ve esirgeyendir."

54. Hükümdar da dedi ki: "Onu bana getirin, kendime müşavir yapayım." Bunun üzerine onunla konuşunca da: "Sen bugün yanımızda gerçekten bir mevki sahibi ve güvenilir bir kişisin" dedi.

55. (Yûsuf) Dedi ki: "Beni memleketin hazîneleri üzerine memur et. Çünkü ben iyi korur, iyi bilirim."

56. Ve işte bu şekilde Yûsuf'a o yerde kudret verdik. Nerede isterse, konaklardı. Biz rahmetimizi dilediğimize nasib ederiz. Ve iyilik edenlerin mükâfatını zâyi etmeyiz.

57. İman edip takva yolunu tutanlar için elbette ahiret mükafatı daha hayırlıdır.

58. Bir de Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler, yanına girdiler. (Yusuf) onları tanıdı, onlar ise onu tanımadılar.

59. Ne zaman ki onların bütün hazırlıklarını tamamladı, o zaman dedi ki: "Babanızdan olan öbür kardeşinizi de bana getirin. Görüyorsunuz ya, ben ölçeği tam ölçüyorum ve ben misâfirperverlerin en hayırlısıyım."

60. "Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size kile (erzak) yoktur ve bana yaklaşmayın."

61. Dediler ki: "Onun için babasından izin almaya çalışacağız. Ve bunu mutlaka yaparız."

62. Yusuf bir taraftan da adamlarına tenbih etti: "Sermayelerini yüklerinin içine koyuverin, belki ailelerinin yanına dönünce farkına varırlar. Belki yine gelirler" dedi.

63. Böylece dönüp babalarına geldikleri vakit, dediler ki: "Ey babamız! Bizden ölçek menedildi (bize zahire verilmeyecek). Bu kere kardeşimizi de bizimle gönder ki erzağı alalım ve mutlaka biz onu koruruz." dediler.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ۭ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۠ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوْا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ۭ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا
مَا نَبْغِيْ ۭ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ۭ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ
يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ
وَكِيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ
وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۭ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ۭ مَا
كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ
يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ۭ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰي يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾
فَلَمَّا

Kâle hel âmenüküm aleyhi illâ kemâ emintüküm alâ ehıyhi min kabl. fallâhü hayrun hâfizav ve hüve erhamür râhımîn (64) Ve lemmâ fetehû metâahüm vecedû bidâatehüm ruddet ileyhim. kâlû yâ ebânâ mâ nebğıy. hâzihî bidâatünâ ruddet ileynâ. ve nemîru ehlenâ ve nahfezu ehânâ ve nezdâdü keyle beıyr. zâlike keylüy yesîr (65) Kâle len ürsilehû meaküm hattâ tü'tûni mevsikam minallâhi lete'tünnenî bihî illâ ey yühâta biküm. fe lemmâ âtevhü mevsikahüm kâlallâhü alâ mâ nekûlü vekîl (66) Ve kâle yâ beniyye lâ tedhulû mim bâbiv vâhıdiv vedhulû min ebvâbim müteferrikah. ve mâ uğnî anküm minallâhi min şey'. inil hukmü illâ lillâh. aleyhi tevekkelt. ve aleyhi fel yetevekkelil mütevekkilûn (67) Ve lemmâ dehalû min haysü emerahüm ebûhüm. mâ kâne yuğnî anhüm minallâhi min şey'in illâ hâceten fî nefsi ya'kûbe kadâhâ. ve innehû le zû ılmil limâ allemnâhü ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (68) Ve lemmâ dehalû alâ yûsüfe âvâ ileyhi ehâhü kâle innî ene ehûke fe lâ tebteis bimâ kânû ya'melûn (69)

64. (Babaları) dedi ki: "Ben onu size nasıl emanet ederim? Ya bundan önce kardeşini emanet ettiğimde olan gibi olursa! En hayırlı koruyucu Allah'dır ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir."

65. Derken zahire yüklerini açtıkları zaman, sermayelerini kendilerine iade edilmiş bulunca şöyle dediler: "Ey babamız! Daha ne isteriz, işte sermayemiz de bize iade edilmiş, yine ailemize erzak getiririz, kardeşimizi de koruruz, hem bir deve yükü fazla zahire alırız; şimdi bu aldığımız, pek az bir zahiredir."

66. Babaları dedi ki: "Hepiniz çaresiz kalmadıkça onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah'tan bir yemin vermedikçe, onu, kesinlikle sizinle göndermem". Onlar da Allah'a and içerek babalarına söz verince, babaları dedi ki: "Allah söylediklerimize karşı vekildir!"

67. "Ey yavrularım! Bir kapıdan girmeyin de ayrı ayrı kapılardan girin. Bununla berâber ne yapsam sizden hiç bir şeyde Allah'ın takdirini gideremem. Hüküm ancak Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim ve hep O'na tevekkül etmelidir bütün tevekkül edenler." dedi.

68. Ne zaman ki, şehre vardılar, o zaman babalarının kendilerine emrettiği şekilde girdiler. (Gerçi bu şekilde girmeleri) onlar hakında Allah'ın takdir ettiği hiçbir şeyi önleyemezdi, bu sadece Yakub'un içinden geçirdiği bir isteğin yerine getirilmesi oldu. Şüphesiz o, ilim sahibiydi, çünkü ona Biz öğretmiştik. Fakat insanların birçoğu bilmezler.

69. Ne zaman ki Yûsuf'un yanına girdiler, kardeşi (Bünyamin)i yanında alıkoydu ve: "Ben haberin olsun senin kardeşinim. Sakın onların yaptıklarına artık üzülme." dedi.

Fe lemmâ cehhezehüm bi cehâzihim ceales sikâyete fî rahli ehıyhi sümme ezzene müezzinün eyyetühel ıyru inneküm le sârikûn (70) Kâlû ve akbelû aleyhim mâzâ tefkıdûn (71) Kâlû nefkıdü suvâal meliki ve li men câe bihî hımlü beıyriv ve ene bihî zeıym (72) Kâlû tallâhi le kad alimtüm mâ ci'nâ li nüfside fil ardı ve mâ künnâ sârikıyn (73) Kâlû fe mâ cezâühû in küntüm kâzibîn (74) Kâlû cezâühû mev vücide fî rahlihî fe hüve cezâüh. kezâlike neczi zâlimîn (75) Fe bedee bi ev'ıyetihim kable viâi ehıyhi sümmestahracehâ miv viâi ehıyh. kezâlike kidnâ li yûsüf. mâ kâne li ye'huze ehâhü fî dînil meliki illâ ey yeşâallâh. nerfeu deracâtim men neşâ'. ve fevka külli zî ılmin alîm (76) Kâlû iy yesrık fe kad seraka ehul lehû min kabl. fe eserrahâ yûsüfü fî nefsihî ve lem yübdihâ lehüm kâle entüm şerrum mekânâ. vallâhü a'lemü bimâ tesıfûn (77) Kâlû yâ eyyühel azîzü inne lehû eben şeyhan kebîran fe huz ehadenâ mekâneh. innâ nerâke minel muhsinîn (78)

٧٤٥

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ
جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا
جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا
كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا
إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

70. Sonra onları bütün hazırlıklarıyla donattığı zaman su kabını kardeşinin yükü içine koydu. Sonra da bir tellâl bağırdı: "Ey kâfile! Siz muhakkak hırsızlık etmişsiniz."

71. (Kardeşler) geriden gelenlere dönüp dediler ki: "Ne arıyorsunuz?"

72. (Onlar da) dediler ki: "Hükümdarın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü (bahşiş) var. Ve ben buna kefilim."

73. (Kardeşler) dediler ki: "Allah'a yemin ederiz, kesin olarak bilirsiniz ki, biz bu ülkede fesat çıkarmak için gelmedik; hırsız da değiliz!"

74. (Yûsuf'un adamları:) "Peki yalancı çıkarsanız onun (hırsızlık edenin) cezası nedir?" dediler.

75. (Kardeşler de:) "Kayıp eşya, kimin yükünde çıkarsa, işte o kimse, bunun cezasıdır (köle olarak alınır), biz zalimlere böyle ceza veririz." dediler.

76. Bunun üzerine Yusuf, kardeşinin eşyalarından önce onların eşyalarını aramaya başladı. Sonra su kabını kardeşinin yükünün içinden çıkardı. İşte Yusuf'a Biz böyle bir oyun öğrettik. Melikin kanunlarına göre, kardeşini alıkoymasına imkan yoktu. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz ve her ilim sâhibinin üstünde daha iyi bilen vardır.

77. (Kardeşler:) "Eğer O çalmış bulunuyorsa bundan önce bir kardeşi de çalmıştı." dediler. O zaman Yûsuf bunu içine attı ve onlara belli etmedi. "Siz fenâ bir durumdasınız ve Allah elbette biliyor, ne isnât ediyorsunuz?" dedi.

78. "Ey şanlı azîz! Emin ol ki, bunun büyük bir ihtiyar babası var. Onun için yerine birimizi al. Çünkü biz seni iyilik edenlerden görüyoruz." dediler.

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ
اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ
كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ
مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ
الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ
الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا
كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا
فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۭ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ
سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ
يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰي يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ
الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى
تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا
بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾

يَا بَنِيَّ

Kâle meâzallâhi en ne'huze illâ mev vecednâ metâanâ ındehû innâ izel le zâlimûn (79) Fe lemmestey'esû minhü halesû neciyyâ. kâle kebîruhüm e lem ta'lemû enne ebâküm kad ehaze aleyküm mevsikam minallâhi ve min kablü mâ ferrattüm fî yûsüf. fe len ebrahal arda hattâ ye'zene lî ebî ev yahkümallâhü lî. ve hüve hayrul hâkimîn (80) İrciû ilâ ebîküm fe kûlû yâ ebânâ innebneke serak. ve mâ şehidnâ illâ bimâ alimnâ ve mâ künnâ lilğaybi hâfizıyn (81) Ves'elil karyetelletî künnâ fîhâ vel ıyralletî akbelnâ fîhâ. ve innâ lesâdikûn (82) Kâle bel sevvelet leküm enfüsüküm emrâ. fe sabrun cemîl. asallâhü ey ye'tiyenî bihim cemîâ. innehû hüvel alîmül hakîm (83) Ve tevellâ anhüm ve kâle yâ esefâ alâ yûsüfe vebyaddat aynâhü minel huzni fe hüve kezıym (84) Kâlû tallâhi tefteü tezküru yûsüfe hattâ tekûne haradan ev tekûne minel hâlikîn (85) Kâle innemâ eşkû bessî ve huznî ilallâhi ve a'lemü minallâhi mâ lâ ta'lemûn (86)

79. (Yûsuf) Dedi ki: "Eşyamızı yanında bulduğumuz kişiden başkasını yakalamamızdan Allah'a sığınırız! Çünkü biz o takdirde zulmetmiş oluruz."

80. Ne zaman ki, ondan ümidi kestiler, (meseleyi) gizli görüşmek üzere ayrılıp (bir kenara) çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına söz aldığını, daha önce de Yusuf hakkında yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya benim için Allah hükmedinceye kadar bu yerden asla ayrılmayacağım. O hükmedenlerin en hayırlısıdır."

81. "Siz dönün, babanıza da deyin ki: 'Ey bizim babamız! İnan ki oğlun hırsızlık yaptı. Biz, ancak bildiğimize şâhitlik ediyoruz. Yoksa gaybın bekçileri değiliz.'"

82. "Hem bulunduğumuz şehre sor, hem berâber geldiğimiz kâfileye de. Ve emin ol ki biz gerçekten doğru söylüyoruz."

83. (Babaları) dedi ki: "Yok, nefisleriniz sizi (böyle) bir işe sürükledi. (Bana düşen) artık, güzel bir sabırdır. Umulur ki, Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir."

84. Ve onlardan yüzünü çevirdi de: "Ey Yusuf'un üstünde titreyen tasam!" dedi ve hüzünden gözlerine ak düştü; artık yutkunuyor, yutkunuyordu.

85. (Çocukları) dediler ki: "Yemin olsun ki hâlâ Yûsuf'u anıp duruyorsun. Sonunda kederinden eriyeceksin ya da büsbütün helâk olacaksın!" dediler.

86. (Yakub) dedi ki: "Ben dolup taşan kederimi, hüznümü ancak Allah'a şikâyet ederim ve Allah'tan sizin bilemeyeceğiniz şeyler bilirim."

Yâ beniyyezhebû fe tehassesû miy yûsûfe ve ehıyhi ve lâ tey'esû mir ravhıllâh. innehû lâ yey'esü mir ravhıllâhi illel kavmül kâfirûn (87) Fe lemmâ dehalû aleyhi kâlû yâ eyyühel azîzü messenâ ve ehlened durru ve ci'nâ bi bidâatim müzcâtin fe evfi lenel keyle ve tesaddak aleynâ. innallâhe yeczil mütesaddikıyn (88) Kâle hel alimtüm mâ fealtüm bi yûsûfe ve ehıyhi iz entüm câhilûn (89) Kâlû einneke le ente yûsüf. kâle ene yûsüfü ve hâzâ ehıy kad mennallâhü aleynâ. innehû mey yettekı ve yasbir fe innallâhe lâ yüdıy'u ecral muhsinîn (90) Kâlû tallâhi le kad âserakallâhü aleynâ ve in künnâ le hâtiîn (91) Kâle lâ tesrîbe aleykümül yevm. yağfirullâhü leküm ve hüve erhamür râhımîn (92) İzhebû bi kamîsıy hâzâ fe elkûhü alâ vechi ebî ye'ti besıyrâ. ve'tûnî bi ehliküm ecmeıyn (93) Ve lemmâ fesaletil ıyru kâle ebûhüm innî le ecidü rîha yûsüfe levlâ en tüfennidûn (94) Kâlû tallâhi inneke le fî dalâlikel kadîm (95)

٢٧

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْئَسُوا
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ
عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ
عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
﴿٩٢﴾ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ
﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. Ey oğullarım! Gidin de Yusuf'u ve kardeşini iyice araştırın, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez."

88. (Bunun üzerine Yâkub'un oğulları Mısıra gidip) Yusuf'un huzuruna varında şöyle dediler: "Ey şanlı Aziz! Bizi ve ailemizi kıtlık ve sıkıntı bastı ve biz çok kıymetsiz bir sermaye ile geldik. Yine bize tam ölçek zahire ver; ayrıca sadaka da ihsan et. Şüphe yok ki Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır."

89. (Yusuf) dedi ki: "Siz, cahilliğiniz yüzünden Yusuf ve kardeşine yaptıklarınızı biliyor musunuz?"

90. Onlar: "Yoksa sen, gerçekten Yusuf musun?" dediler. O da: "(Evet) ben Yusufum, bu da kardeşim. (Birbirimize kavuşmayı) Allah bize lütfetti. Çünkü kim (Allah'tan) korkar ve sabrederse, şüphesiz Allah güzel davrananların mükâfatını zayi etmez", dedi.

91. (Kardeşleri) dediler ki: Allah'a yemin olsun, Allah seni bize üstün kıldı, doğrusu biz (sana yaptığımızdan ötürü) büyük suç işlemiştik.

92. (Yusuf) dedi ki: "Bugün size, başa kakma ve ayıblama yok, Allah sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir."

93. "Şu benim gömleğimi götürün de onu babamın yüzüne koyun, gözü açılır. Ve bütün ailenizi bana getirin."

94. Kafile (Mısır'dan) ayrılınca, babaları (yanındakilere): "Eğer bana bunamış demezseniz inanın ben Yusuf'un kokusunu duyuyorum!" dedi.

95. (Onlar da:) "Vallahi sen hâla o eski şaşkınlığındasın", dediler.

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ
اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا
اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٕيْنَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
دَخَلُوْا عَلٰي يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ
شَاۗءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَي الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۚ
وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ڰ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ
حَقًّا ۭ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَاۗءَ بِكُمْ
مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ۭ اِنَّ
رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ
قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ
مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ
اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ
﴿١٠٢﴾ وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾

وَمَا

Fe lemmâ en câel beşîru elkâhü alâ vechihî fertedde besıyrâ. kâle elem ekul leküm innî a'lemü minallâhi mâ lâ ta'lemûn (96) Kâlû yâ ebânestağfir lenâ zünûbenâ innâ künnâ hâtiîn (97) Kâle sevfe estağfiru leküm rabbî. innehû hüvel ğafûrur rahıym (98) Fe lemmâ dehalû alâ yûsüfe âvâ ileyhi ebeveyhi ve kâledhulû mısra in şâallâhü âminîn (99) Ve rafea ebeveyhi alel arşi ve harrû lehû süccedâ. ve kâle yâ ebeti hâzâ te'vîlü ru'yâye min kablü kad cealehâ rabbî hakkâ. ve kad ahsene bî iz ahracenî mines sicni ve câe biküm minel bedvi mim ba'di en nezeğaş şeytânü beynî ve beyne ıhvetî. inne rabbî latıyfül limâ yeşâ'. innehû hüvel alîmül hakîm (100) Rabbi kad âteytenî minel mülki ve allemtenî min te'vîlil ehâdîs. fâtıras semâvâti vel ardı ente veliyyî fid dünyâ vel âhırah. teveffenî müslimev ve elhıknî bis sâlihıyn (101) Zâlike min embâil ğaybi nûhıyhi ileyk. ve mâ künte ledeyhim iz ecmeû emrahüm ve hüm yemkürûn (102) Ve mâ ekserun nâsi ve lev haraste bi mü'minîn (103)

96. Fakat ne zaman ki hakîkaten müjdeci geldi, gömleği yüzüne bıraktı, gözü açılıverdi. "Ben Allah tarafından (vahiy ile) sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim" demedim mi? dedi.

97. Dediler ki: "Ey bizim şefkatli babamız! Bizim için günahlarımıza istiğfar ediver. Bizler gerçekten büyük günah işlemiştik."

98. "Sizin için Rabbime sonra istiğfar edeceğim. Gerçek şu ki O, bağışlayandır, esirgeyendir dedi."

99. Ne zaman ki Yûsuf'un yanına girdiler, babasını ve anasını kucakladı, yanına aldı ve: "Buyurun Mısır'a Allah'ın irâdesiyle emîn olarak rahatça girin." dedi.

100. Ve ana ve babasını tahtının üstüne çıkartıp oturttu ve hepsi onun için (ona kavuştukları için) secdeye kapandılar. (Yusuf) dedi ki: "Ey babacığım! İşte, daha önce (gördüğüm) rüyanın tâbiri budur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni zindandan çıkarmakla ve sizi çölden getirmekle Rabbim bana hakikaten ihsan buyurdu. Doğrusu Rabbim dilediğine lütfunu ihsan eder. Şüphesiz O, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir."

101. "Ya Rab! Sen bana mülkten (nasibimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu da öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da ahirette de benim sahibimsin. Beni Müslüman olarak öldür ve beni sâlihler arasına kat!"

102. (Ey Muhammed!) İşte bu (Yusuf kıssası) gayb haberlerindendir. Onu sana vahiy ile bildiriyoruz. Onlar hile yaparak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin (ki bunları bilesin).

103. Ve sen ne kadar şiddetli arzulasan da, insanların çoğu iman etmezler.

Ve mâ tes'elühüm aleyhi min ecr. in hüve illâ zikrul lil âlemîn (104) Ve keeyyim min âyetin fis semâvâti vel ardı yemürrûne aleyhâ ve hüm anhâ mu'ridûn (105) Ve mâ yü'minü ekseruhüm billâhi illâ ve hüm müşrikûn (106) E fe eminû en te'tiyehüm ğâşiyetüm min azâbillâhi ev te'tiyehümüs sâatü bağtetev ve hüm lâ yeş'urûn (107) Kul hâzihî sebîlî ed'û ilallâhi alâ besıyratin ene ve menittebeanî. ve sübhânallâhi ve mâ ene minel müşrikîn (108) Ve mâ erselnâ min kablike illâ ricâlen nûhıy ileyhim min ehlil kurâ. e fe lem yesîrû fil ardı fe yenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne min kablihim. ve le dârul âhırati hayrul lillezînettekav. e fe lâ ta'kılûn (109) Hattâ izestey'eser rusülü ve zannû ennehüm kad küzibû câehüm nasrunâ fe nücciye men neşâ'. ve lâ yüraddü be'sünâ anil kavmil mücrimîn (110) Le kad kâne fî kasasıhim ıbratül li ülil elbâb. mâ kâne hadîsey yüfterâ ve lâkin tasdîkallezî beyne yedeyhi ve tefsıyle külli şey'iv ve hüdev ve rahmetel li kavmiy yü'minûn (111)

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ
عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
هٰذِهٖ سَبِيْلِىْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِىْ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِىْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى اَفَلَمْ
يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا جَآءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَنْ نَّشَآءُ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِىْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِى الْاَلْبَابِ
مَا كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١١﴾

104. Buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an) ancak bütün âlemlere ilahi bir nasihattir.

105. Bununla berâber, göklerde ve yerde (Allah'ın birliğine, kudret ve azametine delâlet eden) ne kadar ayet (alâmet) var ki, üzerlerinden geçerler de, bunlardan ibret almayıp yüz çevirirler.

106. Onların çoğu Allah'a şirk koşmaksızın îmân etmezler. (İmanlarına az çok bir şirk karıştırırlar).

107. Yoksa bunlar, Allah'ın azabından hepsini saracak. bir felâket gelivermesinden veya farkında olmadan kıyametin ansızın kopuvermesinden emîn mi oldular?

108. De ki: "İşte benim yolum bu. Basiret üzere Allah'a dâvet ederim. Ben ve bana tâbi olanlar Allah'ı tesbih ile tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim."

109. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de, başka değil, ancak şehirler halkından kendilerine vahy ettiğimiz bir takım erlerdir. Ya şimdi, o yerde bir gezmediler mi? Baksalar ya! Kendilerinden önce geçenlerin âkıbetleri nasıl olmuş? Ve elbette âhiret yurdu korunanlar için daha hayırlıdır ya! Hâlâ akıl etmeyecek misiniz?

110. Sonunda peygamberler ümitlerini kesecek hâle gelip yalanlandıklarını düşündükleri sırada, onlara yardımımız geldi ve böylece dilediğimiz kimseler kurtuluşa erdirildi. Azabımız ise, günahkârlar topluluğundan geri çevrilemez.

111. Muhakkak ki, onların kıssalarında akıl sâhipleri için bir ibret vardır. Kur'an, uydurulabilecek bir söz değil. Fakat önündekini doğrulayıcı ve her şeyin ayrıntısı ve îmân edecek bir topluluk için bir hidâyet ve bir rahmettir.

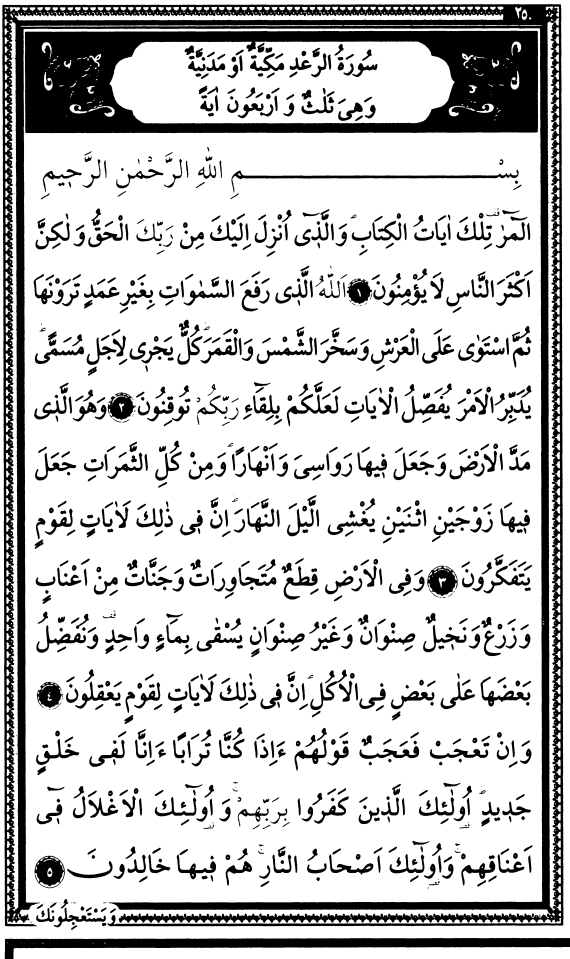

RA'D SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm râ, tilke âyâtül kitâb. vellezî ünzile ileyke mir rabbikel **hakku ve lâkinne ekseran nâsi lâ yü'minûn** (1) **Allâhüllezî rafeas semâvâti bi ğayri amedin teravnehâ sümmestevâ alel arşi ve sehharaş şemse vel kamer. küllüy yecrî li ecelim müsemmâ. yüdebbirul emra yüfassılül âyâti lealleküm bi likâi** rabbiküm **tûkınûn** (2) **Ve hüvellezî meddel arda ve ceale fîhâ ravâsiye ve enhârâ. ve min küllis semerâti ceale fîhâ zevceynisneyni yuğşil leylen nehâr. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yetefekkerûn** (3) **Ve fil ardı kıtaum mütecâvirâtüv ve cennâtüm min a'nâbiv ve zer'uv ve nehıylün sınvânüv ve ğayru sınvâniy yüskâ bi mâiv vâhıd. ve nüfaddılü ba'dahâ alâ ba'dın fil ükül. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy ya'kılûn** (4) **Ve in ta'ceb fe acabün kavlühüm e izâ künnâ türâben e innâ le fî halkın cedîd. ülâikellezîne keferû bi** rabbihim. **ve ülâikel ağlâlü fî a'nâkıhim. ve ülâike ashâbün nâr. hüm fîhâ hâlidûn** (5)

13. SÛRE
RA'D SÛRESİ

Mekke'de mi yoksa Medine'de mi nazil olduğunda ihtilaf vardır.
43 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte bunlar sana o kitabın âyetleri ve sana Rabbinden indirilen haktır. Fakat insanların çoğu îmân etmezler.

2. Allah O'dur ki, gökleri gördüğünüz şekilde direksiz yükseltti. Sonra Arş üzerine istiva etti (buyruğu aldına aldı). Ve güneşi ve ayı da kulların menfaatine tabi (bağlı)kıldı. Bunların (güneş ve aydan) her biri belirlenmiş bir vakte kadar dolaşıyor. Bütün işleri O idare ediyor; âyetlerini açıklıyor ki, sizler Rabbinize kavuşacağınızı kesin bilesiniz.

3. Yeryüzünü enine boyuna yayıp döşeyen, onda oturaklı dağlar ve ırmaklar meydana getiren ve yeryüzünde meyvelerin hepsinden iki çift yapan O'dur. Sürekli olarak gece ile gündüzü birbirine dolamaktadır. Muhakkak bunlarda düşünen bir topluluk için âyetler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar vardır. Üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki, hepsi bir tek su ile sulanır. Halbuki meyvelerinde birini öbürüne üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklı olan bir topluluk için ayetler vardır.

5. Eğer şaşıyorsan, asıl şaşılacak şey onların şu sözleridir: "Biz toprak olup gittikten sonra mı, yani biz gerçekten yeniden mi yaratılacağız?" İşte bunlar Rablerini inkâr etmişlerdir. Bunlar boyunlarında demir halkalar bulunanlardır. Ve işte bunlar cehennemliktirler. Hep orada ebedî kalacaklardır.

Ve yesta'cilûneke bis seyyieti kablel haseneti ve kad halet min kablihimül mesülât. ve inne rabbeke **lezû mağfiratil linnâsi alâ zulmihim. ve inne** rabbeke **le şedîdül ıkâb (6) Ve yekûlüllezîne keferû levlâ ünzile aleyhi âyetüm mir** rabbih. **innemâ ente münziruv ve likülli kavmin hâd (7) Allâhü ya'lemü mâ tahmilü küllü ünsâ ve mâ teğıydul erhâmü ve mâ tezdâd. ve küllü şey'in ındehû bi mıkdâr (8) Âlimül ğaybi veş şehâdetil kebîrul müteâl (9) Sevâüm minküm men eserral kavle ve men cehera bihî ve men hüve müstahfim bil leyli ve sâribüm bin nehâr (10) Lehû müakkıbâtüm mim beyni yedeyhi ve min halfihî yahfezûnehû min emrillâh. innallâhe lâ yüğayyiru mâ bi kavmin hattâ yüğayyirû mâ bi enfüsihim. ve izâ erâdallâhü bi kavmin sûen fe lâ meradde leh. ve mâ lehüm min dûnihî miv vâl (11) Hüvellezî yürîkümül berka havfev ve tameav ve yünşiüs sehâbes sikâl (12) Ve yüsebbihur ra'dü bi hamdihî vel melâiketü min hıyfetih. ve yürsilüs savâıka fe yüsıybü bihâ mey yeşâü ve hüm yücâdilûne fillâh. ve hüve şedîdül mihâl (13)**

٢٥١

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٦ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
۝٧ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝٨ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝٩ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ
وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ
۝١٠ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ
أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَالٍ ۝١١ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝١٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝١٣

6. Ayrıca senden iyilikten önce hemen kötülüğü getirmeni isterler. Oysa daha önce onlara misal olacak cezalar gelip geçmiştir. Ve gerçekten Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara mağfiret sahibidir. Bununla berâber Rabbin azâbı çok şiddetli olandır.

7. O inkâr edenler: "Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Sen bir uyarıcıdan başka bir şey değilsin ve her kavim için bir hidayetçi vardır.

8. Her dişinin neye gebe olduğunu Allah bilir. Ve rahimler ne eksiltir, ne arttırır, onu da bilir. Her şey O'nun katında bir ölçü iledir.

9. Görünmeyeni de, görüneni de bilendir. Herşeyden çok yücedir.

10. O'na, içinizden sözü gizleyen ve açığa vuran, gece gizlenen, gündüz beliren aynıdır.

11. Her biri için önünden ve arkasından tâkip eden melekler vardır. Onu Allah'ın emrinden dolayı gözetirler. Şüphesiz ki Allah, bir topluluğa verdiğini, onlar nefislerindekini bozmadıkça bozmaz. Bir topluluğa da Allah, bir kötülük murâd edince artık onun reddine çare bulunmaz. Öyle ya! Onlar için O'ndan başka bir yardımcı yoktur.

12. O, O'dur ki, size korku ve ümit içerisinde şimşek gösterir. Ve o ağırlıklı yağmur bulutlarını ortaya çıkarır.

13. Gök gürültüsü hamd ile, Melekler de Allah'tan korkarak tesbih eder. O yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Böyle iken o kâfirler Allah hakkında mücâdelede bulunurlar. Halbuki, O'nun kuvveti pek şiddetlidir.

٢٥٢

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ
بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ
وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿١٤﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ
رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا
يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾
اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ ۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ
زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ؕ ﴿١٧﴾ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ
يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

اَفَمَنْ

Lehû da'vetül hakk. vellezîne yed'ûne min dûnihî lâ yestecîbûne lehüm bi şey'in illâ ke bâsıtı keffeyhi ilel mâi li yeblüğa fâhü ve mâ hüve bi bâliğıh. ve mâ düâül kâfirîne illâ fî dalâl (14) Ve lillâhi yescüdü men fis semâvâti vel ardı tav'av ve kerhev ve zılâlühüm bil ğudüvvi vel âsâl (15) Kul mer rabbüs semâvâti vel ard. kulillâh. kul e fettehaztüm min dûnihî evliyâe lâ yemlikûne li enfüsihim nef'av ve lâ darrâ. kul hel yestevil a'mâ vel besıyru em hel testeviz zulümâtü ven nûr. em cealû lillâhi şürakâe halekû ke halkıhî fe teşâbehel halku aleyhim. kulillâhü hâliku külli şey'iv ve hüvel vâhıdül kahhâr (16) Enzele mines semâi mâen fe sâlet evdiyetüm bi kaderihâ fahtemeles seylü zebeder râbiyâ. ve mimmâ yûkıdûne aleyhi fin nâribtiğâe hılyetin ev metâın zebedüm mislüh. kezâlike yadribüllâhül hakka vel bâtıl. fe emmez zebedü fe yezhebü cüfââ. ve emmâ mâ yenfeun nâse fe yemküsü fil ard. kezâlike yadribüllâhül emsâl (17) Lillezînestecâbû li rabbihimül husnâ. vellezîne lem yestecîbû lehû lev enne lehüm mâ fil ardı cemîav ve mislehû meahû leftedev bih. ülâike lehüm sûül hısâbi ve me'vâhüm cehennem. ve bi'sel mihâd (18)

14. Hak olan duâ ancak O'nadır. O'ndan başka yalvarıp durdukları ise, onlara hiçbir şeyle karşılık vermez. Onlar ancak ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açana benzer ki o, ona gelmez. Kâfirlerin duâsı hep bir sapıklık içindedir.

15. Halbuki göklerde ve yerlerde kim varsa, ister istemez Allah'a secde eder. Kendileri de, gölgeleri de, sabah akşam (secde eder). **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır". De ki: "Allah'tan başkalarını, o kendi kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verebilenleri dostlar mı ediniyorsunuz?" De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Hiç karanlıklarla aydınlık bir olur mu?" Yoksa Allah'a, O'nun gibi yaratan birtakım ortaklar buldular da, bu yaratış kendilerince birbirine benzer mi göründü? De ki: "Her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O, birdir, mutlak hâkimiyet sahibidir."

17. Gökten bir su indirdi de vadiler, kendi miktarlarınca sel olup aktılar. Sel de suyun yüzüne çıkan bir köpük yüklendi. Bir zinet eşyası veya bir değerli mal yapmak için, ateşte üzerini körükledikleri madenlerden de onun gibi bir köpük meydana gelir. İşte Allah hak ile batılı böyle çarpıştırır. Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır. İşte Allah, örnekleri böyle verir.

18. Rablerinin emirlerine uyanlara daha güzeli vardır. O'na itaat etmeyenler ise, yeryüzünde bulunan ne varsa hepsi kendilerinin olsa da onu ve bir o kadarını bütünüyle kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte onlar, hesabın kötüsü kendileri için olanlardır. Varacakları yer de cehennemdir. Orası da ne fena yataktır.

E fe mey ya'lemü ennemâ ünzile ileyke mir rabbikel hakku ke men hüve a'mâ. innemâ yetezekkeru ülül elbâb (19) Ellezîne yûfûne bi ahdillâhi ve lâ yenkudûnel mîsâk (20) Vellezîne yesılûne mâ emerallâhü bihî ey yûsale ve yahşevne rabbehüm ve yehâfûne sûel hısâb (21) Vellezîne saberubtiğâe vechi rabbihim ve ekâmus salâte ve enfekû mimmâ razaknâhüm sirrav ve alâniyetev ve yedraûne bil hasenetis seyyiete ülâike lehüm ukbed dâr (22) Cennâtü adniy yedhulûnehâ ve men saleha min âbâihim ve ezvâcihim ve zürriyyâtihim vel melâiketü yedhulûne aleyhim min külli bâb (23) Selâmün aleyküm bimâ sabertüm fe nı'me ukbed dâr (24) Vellezîne yenkudûne ahdallâhi mim ba'di mîsâkıhî ve yaktaûne mâ emerallâhü bihî ey yûsale ve yüfsidûne fil ardı ülâike lehümül la'netü ve lehüm sûüd dâr (25) Allâhü yebsütur rizka li mey yeşâü ve yakdir. ve ferihû bil hayâtid dünyâ. ve mel hayâtüd dünyâ fil âhırati illâ metâ' (26) Ve yekûlüllezîne keferû levlâ ünzile aleyhi âyetüm mir rabbih. kul innallâhe yüdıllü mey yeşâü ve yehdî ileyhi men enâb (27) Ellezîne âmenû ve tatmeinnü kulûbühüm bi zikrillâh. e lâ bi zikrillâhi tatmeinnül kulûb (28)

٢٥٣

اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى
اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ
الْمِيْثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ
عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾
وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ
بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ
﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ
يَّشَآءُ وَيَهْدِىْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٨﴾

19. Şimdi, Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (inkâr eden) kör kimse gibi olur mu? (Fakat bunu) ancak akıl sahipleri anlar.

20. Onlar ki, Allah'a verdikleri sözü yerine getirirler ve antlaşmayı bozmazlar.

21. Ve onlar ki, Allah'ın uyulmasını emrettiği haklara uyarlar. Rablerine saygı besler ve hesâbın kötü gününden korkarlar.

22. Ve onlar ki, Mevlâ'larının rızâsına ermek için sabretmekte, namazı dosdoğru kılmakta, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli açık infâk etmektedirler. Ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte bunlar, dünya yurdunun güzel sonucu onlarındır.

23. Adn cennetlerine girecekler, atalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden salih olanlarla birlikte olacaklar. Öyle ki, melekler her kapıdan yanlarına girerek diyecekler:

24. Selâm sizlere sabrettiğiniz için! Bakın ne güzel (dünya) yurdunun sonucu."

25. Ama Allah'a verdikleri sözü andlaşma ile destekledikten sonra bozanlar ve Allah'ın birleştirilmesini emrettiği bağlantıları koparanlar ve yeryüzünü bozguna verenler varya, işte lanet olsun onlara! Ve yurdun kötüsü onlarındır.

26. Allah dilediği kimseye rızkı genişletir, daraltır da. Onlar ise dünya hayâtı ile böbürlenmekteler. Halbuki dünya hayatı, âhiretin yanında bir yol azığından ibarettir.

27. Yine o inkâr edenler diyorlar ki: "O'na Rabbinden bir âyet indirilseydi ya!" de ki: "muhakkak Allah, dilediği kimseyi şaşırtıyor. Kim de gönül verirse, kendine hidâyet ediyor."

28. Onlar ki, îmân etmişlerdir ve kalpleri Allah'ın zikri ile yatışmış olanlardır. Evet, Allah'ın zikriyle kalpler yatışır.

٧٥٤

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا
عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ
رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ
قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ
الْمَوْتٰى بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا اَفَلَمْ يَايْئَسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ
يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى
يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ قُلْ سَمُّوْهُمْ اَمْ تُنَبِّئُوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ
اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ
السَّبِيْلِ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

مَثَلُ

Ellezîne âmenû ve amilus sâlihâti tûbâ lehüm ve husnü meâb (29) Kezâlike erselnâke fî ümmetin kad halet min kablihâ ümemül li tetlüve aleyhimüllezî evhaynâ ileyke ve hüm yekfürûne bir rahmân. kul hüve rabbî lâ ilâhe illâ hû. aleyhi tevekkeltü ve ileyhi metâb (30) Ve lev enne kur'ânen süyyirat bihil cibâlü ev kuttıat bihil ardu ev küllime bihil mevtâ. bel lillâhil emru cemîâ. e fe lem yey'esillezîne âmenû el lev yeşâüllâhü le heden nâse cemîâ. ve lâ yezâlüllezîne keferû tüsıybühüm bi mâ saneû kâriatün ev tehullü karîbem min dârihim hattâ ye'tiye va'dullâh. innallâhe lâ yuhlifül mîâd (31) Ve lekadistühzie bi rusülim min kablike fe emleytü lillezîne keferû sümme ehaztühüm. fe keyfe kâne ıkâb (32) E fe men hüve kâimün alâ külli nefsim bimâ kesebet. ve cealû lillâhi şürakâ'. kul semmûhüm. em tünebbiûnehû bimâ lâ ya'lemü fil ardı em bi zâhirim minel kavl. bel züyyine lillezîne keferû mekruhüm ve suddû anis sebîl. ve mey yudlilillâhü fe mâ lehû min hâd (33) Lehüm azâbün fil hayâtid dünyâ ve le azâbül âhırati eşakk. ve mâ lehüm minallâhi miv vâk (34)

29. Onlar ki îmân etmişlerdir ve sâlih amel-ler işlemektedirler. Ne mutlu onlara varılacak yerin güzelliği de onlarındır.

30. İşte, seni böyle kendilerinden önce nice ümmetler geçmiş bir ümmet içinde gönderdik ki, onlar Rahmân'ı inkâr ederlerken, sen onlara karşı sana vahyettiğimiz kitabı okuyasın. De ki: "O Rahman benim Rabbim, O'ndan baş-ka îlah yok. Ben O'na dayandım. Tevbem de O'nadır."

31. Bir Kur'an; onunla dağlar yürütülse veya onunla yeryüzü parçalansa veya onunla ölüler konuşturulsa o yine bu Kur'an olurdu. Fakat bütün işler Allah'a aittir. Daha, îmân edenler kâfirlerden ümîdi kesip anlamadılar mı ki, Allah dileseydi, elbette insanların hep-sine hidâyet ederdi. O inkâr edenler, onların kendi yaptıklarıyla başlarına belâ inip duracak veyahut yurtlarının yakınına konacak, sonunda Allah'ın vaadi gelecektir. Muhakkak ki Allah, verdiği sözü şaşırmaz.

32. Yemin olsun ki, senden önceki pey-gamberlerle de alay edildi. Ben de o kâfirlere bir süre için meydan verdim. Sonra da tuttum onları cezalandırdım. O vakit azabım nasıl imiş (gördüler).

33. Böylece herkesin bütün kazancını gözetim altına alan zat (Allah) hiç inkar edilir mi? Tuttular Allah'a ortaklar koştular. De ki: «Söyleyin bakalım onların isimlerini!» O'na yeryüzünde bilmediği bir şey mi haber vere-ceksiniz, yoksa anlamı olmayan sadece kuru bir laf mı? Doğrusu küfre saplananlara hileleri hoş gösterildi ve doğru yoldan saptırıldılar. Her kimi de Allah saptırırsa, artık onu yola getire-cek yoktur.

34. Onlara dünya hâyatından bir azap vardır. Âhiret azâbı ise elbette daha zordur. Onları, Allah'tan koruyacak da yoktur.

Meselül cennetilletî vüıdel müttekûn. tecrî min tahtihel enhâr. ükülühâ dâimüv ve zıllühâ. tilke ukbellezînettekav ve ukbel kâfirînen nâr (35) Vellezîne âteynâhümül kitâbe yefrahûne bimâ ünzile ileyke ve minel ahzâbi mey yünkiru ba'dah. kul innemâ ümirtü en a'büdallâhe ve lâ üşrike bih. ileyhi ed'û ve ileyhi meâb (36) Ve kezâlike enzelnâhü hukmen arabiyyâ. ve leinitteba'te ehvâehüm ba'de mâ câeke minel ılmi mâ leke minallâhi miv veliyyiv ve lâ vâk (37) Ve le kad erselnâ rusülem min kablike ve cealnâ lehüm ezvâcev ve zürriyyeh. ve mâ kâne li rasûlin ey ye'tiye bi âyetin illâ bi iznillâh. li külli ecelin kitâb (38) Yemhullâhü mâ yeşâü ve yüsbit. ve ındehû ümmül kitâb (39) Ve im mâ nüriyenneke ba'dellezî neıdühüm ev neteveffeyenneke fe innemâ aleykel belâğu ve aleynel hısâb (40) E ve lem yerav ennâ ne'til arda nenkusuhâ min atrâfihâ. vallâhü yahkümü lâ müakkıbe li hukmih. ve hüve serîul hısâb (41) Ve kad mekerallezîne min kablihim fe lillâhil mekru cemîâ. ya'lemü mâ teksibü küllü nefs. ve seya'lemül küffâru li men ukbed dâr (42)

٢٥٥

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ
أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ
أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ
مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

35. Takvâ sahiplerine vaad edilen cennetin özelliği; altından ırmaklar akar yemişleri sürekli, gölgesi de. Bu, işte takvâ yolunu tutanların âkıbeti. Kâfirlerin âkıbeti ise ateştir.

36. Bir de kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen bu Kur'an ile sevinç duyuyorlar. Bununla beraber hizipleşenlerden, âyetlerin bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na şirk koşmamakla emrolundum. Ben O'na davet ediyorum, dönüşüm de O'nadır."

37. Ve işte Biz o Kur'ân'ı Arapça bir hüküm olarak indirdik. Yemin olsun ki, eğer sen, sana vahiyle gelen bu bilgiden sonra onların keyiflerine uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir koruyucu.

38. Yemin olsun ki Biz, senden önce de resûller gönderdik. Onlara da hem hanımlar verdik, hem nesil. Hiç bir Rasûl'ün ise Allah'ın izni olmadıkça bir âyet getirmesi olacak iş değildir. Her zamanın (kulların maslahatlarına göre) yazılmış hükmü vardır.

39. Allah dilediği hükmü kaldırır ve yerinde bırakır (veya değiştirir). Ana kitap (bütün kitapların esası) O'nun katındadır.

40. Biz, onlara vâdettiğimizin (azabın) bir kısmını sana göstersek de yahut (ondan önce) seni öldürürsek de sana ancak (Allah'ın emirlerini) tebliğ etmek düşer. Hesap yalnız Bize aittir.

41. Görmüyorlar mı ki, Biz yeri etrafından eksiltip duruyoruz. Allah öyle hükmeder ki, O'nun hükmünü engelleyecek kimse yoktur. Hem O, hesabı çok çabuk görendir.

42. Evet, onlardan öncekiler de hileler yapmışlardı. Fakat sonuçta bütün hileler(in cezası) Allah'a aittir. Her nefsin ne kazandığını O bilir. Bu dünyanın akıbetinin kime ait olduğunu kâfirler de yakında bilecekler.

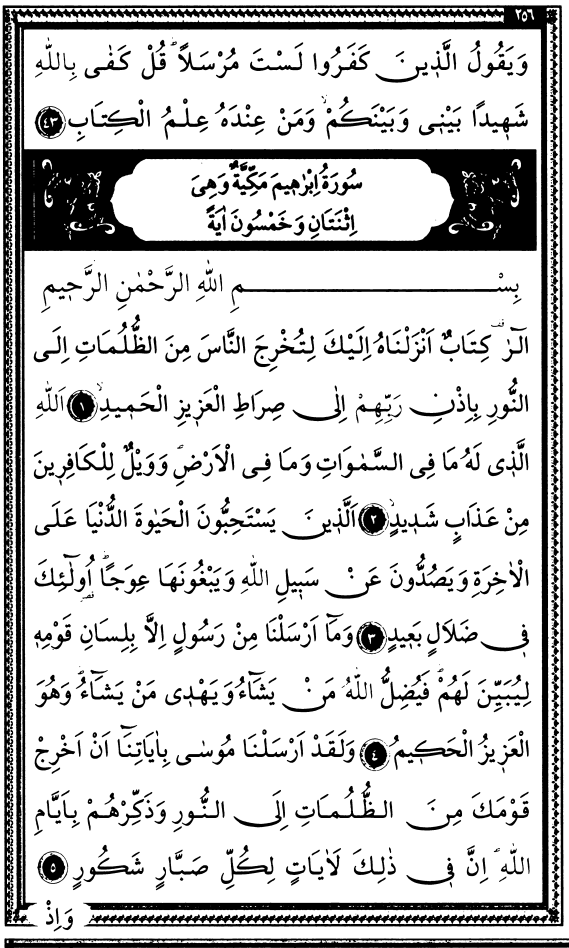
٢٥٦

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الر ۚ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهِ
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ
اللَّهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾
وَإِذْ

Ve yekûlüllezîne keferû leste mürselâ. kul kefâ billâhi şehîdem beynî ve beyneküm ve men ındehû ılmül kitâb (43)

İBRÂHÎM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm râ, kitâbün enzelnâhü ileyke li tuhricen nâse minez zulümâti ilen nûri bi izni rabbihim ilâ sırâtıl azîzil hamîd (1) Allâhillezî lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve veylül lil kâfirîne min azâbin şedîd (2) Ellezîne yestehıbbûnel hayâted dünyâ alel âhırati ve yesuddûne an sebîlillâhi ve yebğûnehâ ıvecâ. ülâike fî dalâlim beıyd (3) Ve mâ erselnâ mir rasûlin illâ bi lisâni kavmihî li yübeyyine lehüm. fe yüdıllüllâhü mey yeşâü ve yehdî mey yeşâ'. ve hüvel azîzül hakîm (4) Ve le kad erselnâ mûsâ bi âyâtinâ en ahric kavmeke minez zulümâti ilen nûri ve zekkirhüm bi eyyâmillâh. inne fî zâlike le âyâtil li külli sabbârin şekûr (5)

43. O kâfirler: "Sen Allah tarafından gönderilmiş bir peygamber değilsin" diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve bir de yanında kitap (Kur'an) bilgisi bulunanlar yeter."

14. SÛRE
İBRÂHİM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 52 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Râ. Bu bir kitab ki, sana indirdik, insanları Rablerinin izniyle karanlıklardan nûra çıkarasın diye. O övgüye layık ve güçlü olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdik.

2. O Allah'ın (yolu) ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli bir azaptan dolayı da vay kâfirlerin haline!

3. Onlar ki, dünya hayatını âhirete tercih ederler de (insanları), Allah'ın yolundan çevirirler ve onun eğrilmesini isterler. İşte bunlar, çok büyük bir sapıklık içindedirler.

4. Ve Biz, her gönderdiğimiz Resûlü, ancak bulunduğu kavminin diliyle gönderdik ki, onlara iyi açıklasın. Sonra da Allah dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğni de Hidâyete erdirir ve O, güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

5. Yemin olsun ki, âyetlerimizle Musâ'yı gönderdik ki: "Kavmini karanlıklardan nûra çıkar ve onlara Allah'ın geçmiş kavimlerin başına getirdiği felaket günlerini onlara hatırlat" diye. Şüphesiz ki, bunda çok sabırlı, çok şükredici her kimse için çok âyetler vardır.

Ve iz kâle mûsâ li kavmihizkürû nı'metallâhi aleyküm iz encâküm min âli fir'avne yesûmûneküm sûel azâbi ve yüzebbihûne ebnâeküm ve yestahyûne nisâeküm. ve fî zâliküm belâüm mir rabbiküm azıym (6) Ve iz teezzene rabbüküm le in şekertüm le ezîdenneküm ve le in kefertüm inne azâbî leşedîd (7) Ve kâle mûsâ in tekfürû entüm ve men fil ardı cemîan fe innallâhe le ğaniyyün hamîd (8) E lem ye'tiküm nebeüllezîne min kabliküm kavmi nûhıv ve âdiv ve semûd, vellezîne mim ba'dihim. lâ ya'lemühüm illallâh. câethüm rusülühüm bil beyyinâti fe raddû eydiyehüm fî efvâhihim ve kâlû innâ kefernâ bimâ ürsiltüm bihî ve innâ le fî şekkim mimmâ ted'ûnenâ ileyhi mürîb (9) Kâlet rusülühüm e fillâhi şekkün fâtıris semâvâti vel ard. yed'ûküm li yağfira leküm min zünûbiküm ve yüehhıraküm ilâ ecelim müsemmâ. kâlû in entüm illâ beşerum mislünâ. türîdûne en tesuddûnâ ammâ kâne ya'büdü âbâünâ fe'tûnâ bi sültânim mübîn (10)

٧٥٧

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنجَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُم
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن
شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ
﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن
قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ
لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا
أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
قَالُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

6. Ve o zaman Mûsâ kavmine dedi ki: "Allah'ın üzerinizdeki ni'metini anın. Bir zaman sizi Firavun ve adamlarından kurtardı. Onlar sizi, azâbın kötüsüyle azaplandırıyorlardı ve oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı ve bunda Rabbiniz'den size büyük bir imtihan vardır."

7. Ve hatırlayın ki Rabbiniz şöyle bildirmişti: Yemin olsun ki şükrederseniz, elbette size (nimetimi) artırırım ve eğer nankörlük ederseniz haberiniz olsun ki, azâbım çok şiddetlidir.

8. Mûsâ dedi ki: "Siz ve bütün yeryüzünde bulunanın hepsi, inkâr etseniz, şu muhakkak ki, Allah hepinizden ihtiyaçsız ve zâtında gerçekten zengindir, övgüye layıktır.

9. Sizden öncekilerin; Nuh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size gelmedi mi? Onları, Allah'tan başkası bilmez. Peygamberleri onlara mucizeler getirdi de onlar ellerini (hayretlerinden kendi ağızlarına veya konuşturmamak için Peygamberlerin) ağızlarına koydular ve dediler ki: "Biz sizin gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz ve biz, sizin bizi da'vet ettiğiniz şeyden kuşkulu bir şüphe içindeyiz." dediler.

10. Peygamberleri dedi ki: "Gökleri ve yeri yaratan, Allah hakkında da şüphe mi var? O, sizi günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor ve belirlenmiş bir süreye kadar size müsade ediyor." Onlar da: "Siz de bizim gibi bir beşersiniz, bizi babalarımızın taptıklarından çevirmek istiyorsunuz. O halde bize, apaçık bir delil getiriniz." dediler.

٢٥٨

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ
﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ
الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ
﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ
وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ
وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ
اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ نِ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا
يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾

اَلَمْ تَرَ

Kâlet lehüm rusülühüm in nahnü illâ beşerum mislüküm ve lâkinnallâhe yemünnü alâ mey yeşâü min ıbâdih. ve mâ kâne lenâ en ne'tiyeküm bi sültânin illâ bi iznillâh. ve alallâhi fel yetevekkelil mü'minûn (11) Ve mâ lenâ ellâ netevekkele alallâhi ve kad hedânâ sübülenâ. ve lenasbiranne alâ mâ âzeytümûnâ. ve alallâhi fel yetevekkelil mütevekkilûn (12) Ve kâllezîne keferû li rusülihim le nuhricenneküm min ardınâ ev leteûdünne fî milletinâ. fe evhâ ileyhim rabbühüm le nühlikennez zâlimîn (13) Ve le nüskinennekümül arda mim ba'dihim. zâlike li men hâfe mekâmî ve hâfe veıyd (14) Vestefteh ve hâbe küllü cebbârin anîd (15) Miv verâihî cehennemü ve yüskâ mim mâin sadîd (16) Yetecerrauhû ve lâ yekâdü yüsîğuhû ve ye'tîhil mevtü min külli mekâniv ve mâ hüve bi meyyit. ve miv verâihî azâbün ğalîz (17) Meselüllezîne keferû bi rabbihim a'mâlühüm keramâdinişteddet bihir rîhu fî yevmin âsıf. lâ yakdirûne mimmâ kesebû alâ şey'. zâlike hüved dalâlül beıyd (18)

11. Resûlleri onlara dediler ki: "Evet, biz sizin gibi bir beşerden başka bir şey değiliz, Fakat Allah kullarından dilediğine ni'metini ihsan buyurur ve Allah'ın izni olmadıkça size bir delil getirmek bizim haddimiz değildir. Ve müminler hep Allah'a tevekkül etmelidir."

12. "Bize yollarımızı göstermişken neden biz Allah'a tevekkül etmeyelim? Elbette bize yaptığınız eziyetlere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

13. İnkâr edenler peygamberlerine dediler ki: "Ya sizi mutlaka yurdumuzdan çıkaracağız. Yahut da mutlaka dinimize döneceksiniz!" Rableri de onlara: "Zâlimleri mutlaka helak edeceğiz" diye vahyetti.

14. "Ve Onlardan sonra sizi mutlaka o yerde yerleştireceğiz. Bu, makamımdan (huzuruma çıkarak hesap vermekten) ve tehdidimden korkan içindir."

15. (Peygamberler, düşmanlarına karşı) fetih istediler, (Allah da verdi.) Her inatçı zorba da hüsrâna uğrayıp yok oldu.

16. Ardından da (o inatçı zorbaya) cehennem vardır; (orada) kendisine irinli su içirilecektir!

17. Yutmağa çalışacak, boğazından geçiremeyecek, her taraftan ona ölüm gelecek, halbuki ölmeyecek, arkasından da şiddetli bir azab olacak.

18. Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Amelleri bir küle benzer ki, onu fırtınalı bir günde rüzgâr şiddetle savurmaktadır. Kazandıklarından hiçbir şey ellerine geçmez. İşte asıl o uzak sapıklık budur.

E lem tera ennallâhe halekas semâvâti vel arda bil hakk. iy yeşe' yüzhibküm ve ye'ti bi halkın cedîd (19) Ve mâ zâlike alallâhi bi azîz (20) Ve berazû lillâhi cemîan fe kâled duafâü lillezînestekberû innâ künnâ leküm tebean fe hel entüm muğnûne annâ min azâbillâhi min şey'. kâlû lev hedânallâhü le hedeynâküm. sevâün aleynâ ecezi'nâ em sabernâ mâ lenâ mim mehıys (21) Ve kâleş şeytânü lemmâ kudıyel emru innallâhe veadeküm va'del hakkı ve veadtüküm fe ahleftüküm. ve mâ kâne liye aleyküm min sültânin illâ en deavtüküm festecebtüm lî. fe lâ telûmûnî ve lûmû enfüseküm. mâ ene bi musrihıküm ve mâ entüm bi musrihıyy. innî kefertü bimâ eşraktümûni min kabl. innez zâlimîne lehüm azâbün elîm (22) Ve üdhılellezîne âmenû ve amilus sâlihâti cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ bi izni rabbihim. tehıyyetühüm fîhâ selâm (23) E lem tera keyfe daraballâhü meselen kelimeten tayyibeten keşeceratin tayyibetin aslühâ sâbitüv ve fer'uhâ fis semâ' (24)

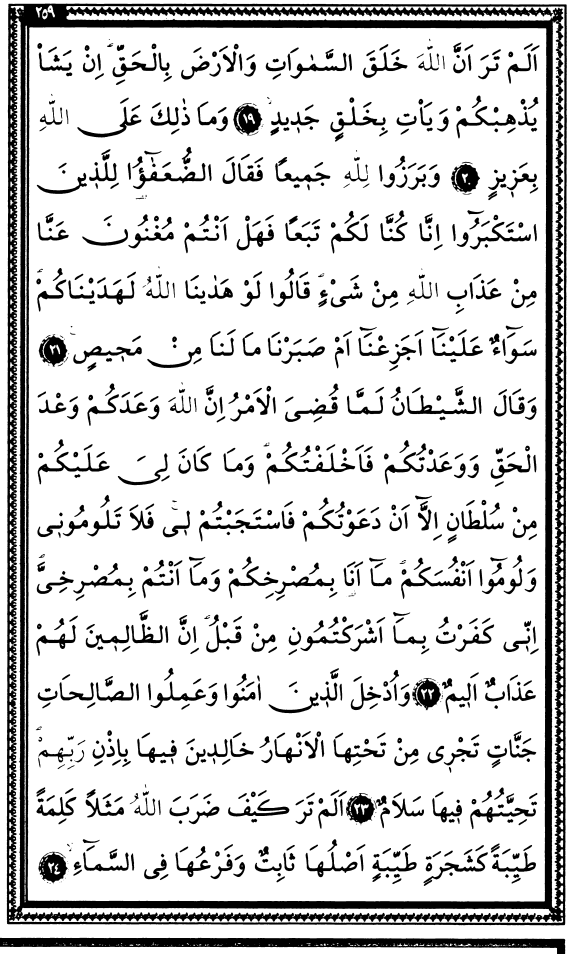
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ اِنْ يَّشَاْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا
مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قَالُوا لَوْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ ۚ
سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾
وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۖ فَلَا تَلُومُونِي
وَلُومُٓوا اَنْفُسَكُمْ ۖ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۖ
اِنِّي كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ۗ اِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَاُدْخِلَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۖ
تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلٰمٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ﴿٢٤﴾

19. Görmedin mi, Allah gökleri ve yeri hak ile yaratmış? Dilerse sizi ortadan yok eder, yepyeni bir nesil getirir.

20. Ve Allah'a göre bu güç bir şey de değildir.

21. Bir de, hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkmışlardır. Zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara şöyle demektedirler: "Bizler, sizlere uyuyorduk. Şimdi siz, bizden Allah'ın azâbından zerrece bir şey önleyebiliyor musunuz?" (Onlarda) "Eğer; Allah bize hidâyet verse idi, elbette sizi hidâyete erdirirdik. Şimdi bizler, sızlansak da sabretsek de aynıdır. Bizim için kurtuluş yoktur" diyeceklerdir.

22. İş bitince şeytan onlara şöyle diyecek: "Şüphesiz ki Allah size gerçek olanı vaad etti, ben de size vaad ettim, ama sonra caydım! Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ancak ben sizi (küfür ve isyana) çağırdım, siz de geldiniz. O halde beni kınamayın, kendi kendinizi kınayın! Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Ben, önceden beni Allah'a ortak koşmanızı da kabul etmemiştim." Muhakkak ki, zalimlere acıklı bir azap vardır!

23. İman edip salih ameller işleyenler ise, Rablerinin izniyle içinde sürekli kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetlere konulurlar. orada sağlık temennileri "Selam!"dır.

24. Görmedin mi Allah nasıl bir misal getirdi: Güzel bir sözü, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaca (benzetti).

٢٦

تُؤْتِيٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ
مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا
وَاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ وَبِئْسَ
الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ قُلْ
تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِّعِبَادِىَ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً
مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى
الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَاٰتٰىكُمْ

Tü'tî ükülehâ külle hıynim bi izni rabbihâ. ve yadribüllâhül emsâle lin nâsi leallehüm yetezekkerûn (25) Ve meselü kelimetin habîsetin ke şeceratin habîsetinictüsset min fevkıl ardı mâ lehâ min karâr (26) Yüsebbitüllâhüllezîne âmenû bil kavlis sâbiti fil hayâtid dünyâ ve fil âhırah. ve yüdıllüllâhüz zâlimîne ve yef'alüllâhü mâ yeşâ' (27) E lem tera ilellezîne beddelû nı'metallâhi küfrav ve ehallû kavmehüm dâral bevâr (28) Cehennem. yaslevnehâ. ve bi'sel karâr (29) Ve cealû lillâhi endâdel li yüdıllû an sebîlih. kul temetteû fe inne mesıyrakûm ilen nâr (30) Kul li ıbâdiyellezîne âmenû yükıymus salâte ve yünfikû mimmâ razaknâhüm sirrav ve alâniyetem min kabli ey ye'tiye yevmül lâ bey'un fîhi ve lâ hılâl (31) Allâhüllezî halekas semâvâti vel arda ve enzele mines semâi mâen fe ahrace bihî mines semerâti rizkal leküm. ve sehhara lekümül fülke li tecriye fil bahri bi emrih. ve sehhara lekümül enhâr (32) Ve sehhara lekümüş şemse vel kamera dâibeyn. ve sehhara lekümül leyle ven nehâr (33)

25. Yemişlerini Rabbinin izniyle her zaman verir. Ve Allah, insanlara böyle benzetmeler yapar ki, kavrayıp düşünsünler.

26. Kötü bir sözün misali, yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaca benzer.

27. Allah, îmân edenlere, hem dünyada hem âhirette sâbit söz ile sebât verir, haksızlık edenleri ise, şaşırtır ve Allah dilediğini yapar.

28. Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık veren ve sonunda kavimlerini helâk yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29. Onlar, cehenneme girecekler, o ise ne kötü bir yerleşme yeridir.

30. Ve Allah'ın yolundan sapıtmak için, Allah'a ortaklar uydurdular. De ki: "Keyfinize bakın, Çünkü gidişiniz elbette ateşedir."

31. O îmân etmiş olan kullarıma söyle ki: "Namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiğim şeylerden gizli ve açık infak etsinler. Öyle bir gün gelmeden önce ki, onda ne alım satım var, ne bir dostluk."

32. Allah öyle bir ilâhdır ki, gökleri ve yeri yarattı ve yukarıdan bir su indirdi de, onunla size rızk için türlü ürünler çıkardı. Ve emriyle de denizde yüzüp gitmeleri için size gemileri hizmetçi kıldı. Size nehirleri de hizmetçi kıldı.

33. Ve sizin için birbiri ardınca güneşi ve ayı hizmetçi kıldı. Yine sizin için geceyi ve gündüzü hizmetçi kıldı.

Ve âtâküm min külli mâ seeltümûh. ve in teuddû nı'metallâhi lâ tuhsûhâ. innel insâne le zalûmün keffâr (34) Ve iz kâle ibrâhîmü rabbic'al hâzel belede âminev vecnübnî ve beniyye en na'büdel asnâm (35) Rabbi innehünne adlelne kesîram minen nâs. fe men tebianî fe innehû minnî. ve men asânî fe inneke ğafûrur rahıym (36) Rabbenâ innî eskentü min zürriyyetî bi vâdin ğayri zî zer'ın ınde beytikel muharrami rabbenâ li yükıymus salâte fec'al ef'idetem minen nâsi tehvî ileyhim verzukhüm mines semerâti leallehüm yeşkürûn (37) Rabbenâ inneke ta'lemü mâ nuhfî ve mâ nu'lin. ve mâ yahfâ alallâhi min şey'in fil ardı ve lâ fis semâ' (38) Elhamdü lillâhillezî vehebe lî alel kiberi ismâıyle ve ishâk. inne rabbî le semîud düâ' (39) Rabbic'alnî mükıymes salâti ve min zürriyyetî rabbenâ ve tekabbel düâ' (40) Rabbenağfir lî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmül hısâb (41) Ve lâ tahsebennallâhe ğâfilen ammâ ya'melüz zâlimûn. innemâ yüehhıruhüm li yevmin teşhasu fîhil ebsâr (42)

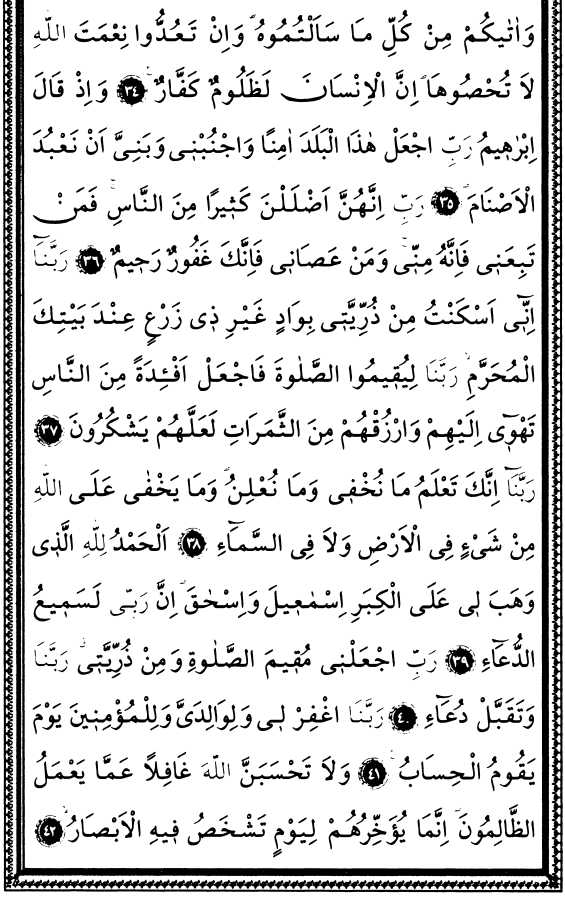

وَاٰتٰىكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۭ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ
لَا تُحْصُوْهَا ۭ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ
اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ
الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ
تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَآ
اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٕدَةً مِّنَ النَّاسِ
تَهْوِيْٓ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٧﴾
رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ۭ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ ۭ اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِيْعُ
الدُّعَاۗءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۣ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَاۗءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ
يَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظّٰلِمُوْنَ ۭ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

34. Hem size istediğiniz şeylerin hepsinden verdi. Öyle ki, Allah'ın nîmetini saysanız onu bitiremezsiniz. Muhakkak insan, çok zâlim ve çok nankördür.

35. Bir de İbrâhim'in dediği vakti hatırla: "Rabbîm, bu beldeyi emin kıl. Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak bulundur."

36. "Rabbîm, çünkü onlar (putlar), insanlardan bir çoğunu şaşırttılar. Bundan böyle kim benim izimce gelirse işte o bendendir. Kim de bana isyan ederse, artık Sen çok bağışlayan ve esirgeyensin."

37. "Ey Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmını onlara meylettir. Ve onları bazı meyvelerle rızıklandır ki şükretsinler."

38. "Ey Rabbimiz! Biz ne gizliyoruz ve açıklıyoruz muhakkak sen bilirsin. Ve ne yerde, ne gökte hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz."

39. "Hamd O Allah'a ki, bana ihtiyarlık halimde İsmâil'i ve İshâk'ı ihsan buyurdu. Şüphe yok ki, Rabbim şüphesiz duayı işitendir."

40. "Rabbim! beni namaza devam eden yap, neslimden de. Ey Rabbimiz! Duâmı kabul buyur."

41. "Ey Rabbimiz! bana, anama, babama ve bütün mü'minlere, hesap başa dikileceği gün mağfiret buyur."

42. (Bunları an) ve sakın, Allah'ı zâlimlerin yaptıklarından gâfil sanma. Onları, O, ancak öyle bir güne erteler ki, o gün gözler korkudan, dehşetten dışarı fırlar.

٢٦٧

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ
﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ
مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِندَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ ۚ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ
لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ
رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ
غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾
وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾
سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾
لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا
أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ

Mühtıiyne mukniiy ruûsihim lâ yerteddü ileyhim tarfühüm. ve ef'idetühüm hevâ' (43) Ve enzirin nâse yevme ye'tîhimül azâbü fe yekûlüllezîne zalemû rabbenâ ahhırnâ ilâ ecelin karîbin nücib da'veteke ve nettebiır rusül. e ve lem tekûnû aksemtüm min kablü mâ leküm min zevâl (44) Ve sekentüm fî mesâkinillezîne zalemû enfüsehüm ve tebeyyene leküm keyfe fealnâ bihim ve darabnâ lekümül emsâl (45) Ve kad mekerû mekrahüm ve ındallâhi mekruhüm. ve in kâne mekruhüm li tezûle minhül cibâl (46) Fe lâ tahsebennallâhe muhlife va'dihî rusüleh. innallâhe azîzün züntikâm (47) Yevme tübeddelül ardu ğayral ardı ves semâvâtü ve berazû lillâhil vâhıdil kahhâr (48) Ve teral mücrimîne yevmeizim mükarranîne fil asfâd (49) Serâbîlühüm min katırâniv ve tağşâ vücûhehümün nâr (50) Li yecziyallâhü külle nefsim mâ kesebet. innallâhe serîul hısâb (51) Hâzâ belâğul lin nâsi ve li yünzerû bihî ve liya'lemû ennemâ hüve ilâhüv vâhıdüv ve liyezzekkera ülül elbâb (52)

43. O gün, başlarını dikerek (çağırıldıkları yere doğru) koşacaklar, gözleri kendilerine bile dönmeyecek ve gönülleri bomboş kalacaktır.

44. Ey Peygamber! İnsanları, azabın geleceği gün ile korkut. O zaman, zulmedenler diyecek ki: "Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana ertele de senin dâvetine uyalım ve Peygamberlerin izince gidelim." Onlara: "Daha önce yemin etmemiş miydiniz? Sizin için zeval yoktu diye?" denilir.

45. Siz de, o kendilerine zulümedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara nasıl azab ettiğimiz size apaçık belli oldu. Ve size örnekler gösterdik.

46. Muhakkak ki, onlar çeşitli hileler ve tuzaklar kurdular. Allah katında da onlara hilelerine karşı azab var; isterse onların hileleri dağları yerinden oynatacak olsun.

47. O halde sakın Allah'ın, peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Şüphesiz Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

48. O gün ki, yeryüzü başka yeryüzüne değiştirilir, gökler de. Ve hep o Vâhid, Kahhâr olan Allah için fırlarlar. (Kabirlerinden.)

49. Ve görürsün günahkârları, o gün birbirlerine çatılı çatılı zincirlidirler.

50. Gömlekleri katrandan ve yüzlerini ateş kaplıyor.

51. Çünkü Allah, her nefsi kazandığıyla cezâlandıracak, haberiniz olsun ki, Allah'ın hesâbı çok çabuktur.

52. Bu, işte insanlara apaçık bir tebliğdir. Hem bununla korkutulsunlar. Hem O'nun ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler, hem de, aklı ve vicdanı temiz olanlar öğüt alsınlar.

HİCR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm râ, tilke âyâtül kitâbi ve kur'ânim mübîn (1) Rubemâ yeveddüllezîne keferû lev kânû müslimîn (2) Zerhüm ye'külû ve yetemetteû ve yülhihimül emelü fe sevfe ya'lemûn (3) Ve mâ ehleknâ min karyetin illâ velehâ kitâbüm ma'lûm (4) Mâ tesbiku min ümmetin ecelehâ ve mâ yeste'hırûn (5) Ve kâlû yâ eyyühellezî nüzzile aleyhiz zikru inneke le mecnûn (6) Levmâ te'tînâ bil melâiketi in künte mines sâdikıyn (7) Mâ nünezzilül melâikete illâ bilhakkı ve mâ kânû izem münzarîn (8) İnnâ nahnü nezzelnez zikra ve innâ lehû le hâfizûn (9) Ve le kad erselnâ min kablike fî şiyeıl evvelîn (10) Ve mâ ye'tîhim mir rasûlin illâ kânû bihî yestehziûn (11) Kezâlike neslükühû fî kulûbil mücrimîn (12) Lâ yü'minûne bihî ve kad halet sünnetül evvelîn (13) Ve lev fetahnâ aleyhim bâbem mines semâi fe zallû fîhi ya'rucûn (14) Le kâlû innemâ sükkirat ebsârunâ bel nahnü kavmüm meshûrûn (15)

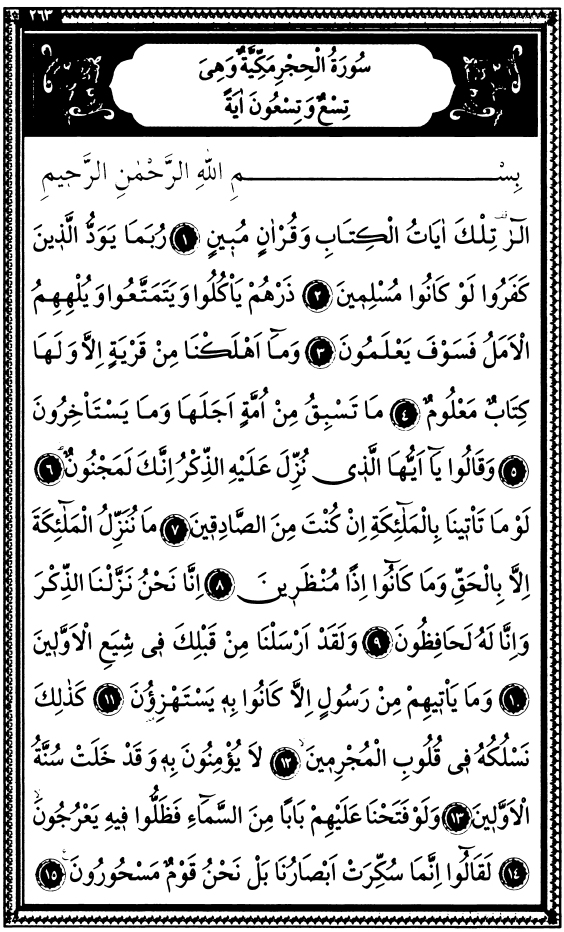
سُورَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ رُّبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَّا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَّوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُّنظَرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

15. SÛRE
HİCR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 99 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Râ. Bunlar kitabın ve apaçık bir Kur'ân'ın âyetleridir.

2. Bir zaman olur, inkâr edenler arzu çekerler ki Müslüman olsalar.

3. Bırak onları yesinler, içsinler, zevketsinler ve boş ümit kendilerini oyalaya dursun, sonra bilecekler.

4. Biz hiç bir memleketi muhakkak bilinen bir yazısı olmaksızın helak etmedik.

5. Hiç bir ümmet ecelini ne öne alabilir, ne de geriletebilirler.

6. Bir de: "Ey o kendisine kitap indirilmiş olan! (Muhammed) Mutlaka sen delisin!" dediler.

7. "Eğer doğru söyleyenlerden isen, getirsene o melekleri bize!" dediler.

8. Biz o melekleri ancak, hak ile indiririz. Ve indirildikleri vakit de onlara (kâfirlere) göz açtırılmaz.

9. Şüphe yok o zikri (Kur'anı) Biz indirdik Biz. Mutlaka Biz, onu muhâfaza da edeceğiz.

10. Yemin olsun ki, senden önce geçmiş ümmetlerin içinde de resuller gönderdik.

11. Ve onlara hiç bir resûl gelmiyordu ki, onunla alay eder olmasınlar.

12. Biz o küfre günahkârların kalblerinde böyle bir yol veririz.

13. Kur'âna iman etmezler, halbuki öncekilerin sünneti (inanmadıkları için başlarına gelenler) gelip geçmiştir.

14. Üzerlerine semadan bir kapı açsak da, oradan yukarı çıksalar.

15. Diyeceklerdi ki: "Muhakkak gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyüye tutulmuş bir topluluğuz."

٢٦٤

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ
فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ
فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ
﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ

Ve le kad cealnâ fis semâi bürûcev ve zeyyennâhâ lin nâzırîn (16) Ve hafiznâhâ min külli şeytânir racîm (17) İllâ menisterakas sem'a fe etbeahû şihâbüm mübîn (18) Vel arda medednâhâ ve elkaynâ fîhâ ravâsiye ve embetnâ fîhâ min külli şey'im mevzûn (19) Ve cealnâ leküm fîhâ meâyişe ve mel lestüm lehû bi râzikıyn (20) Ve im min şey'in illâ ındenâ hazâinühû ve mâ nünezzilühû illâ bi kaderim ma'lûm (21) Ve erselner riyâhâ levâkıha fe enzelnâ mines semâi mâen fe eskaynâkümûh. ve mâ entüm lehû bi hâzinîn (22) Ve innâ le nahnü nuhyî ve nümîtü ve nahnül vârisûn (23) Ve le kad alimnel müstakdimîne minküm ve le kad alimnel müste'hırîn (24) Ve inne rabbeke hüve yahşüruhüm. innehû hakîmün alîm (25) Ve le kad halaknel insâne min salsâlim min hameim mesnûn (26) Vel cânne halaknâhü min kablü min nâris semûm (27) Ve iz kâle rabbüke lil melâiketi innî hâlikum beşeram min salsâlim min hameim mesnûn (28) Fe izâ sevveytühû ve nefahtü fîhi mir rûhıy fekaû lehû sâcidîn (29) Fe secedel melâiketü küllühüm ecmeûn (30) İllâ iblîs. ebâ ey yekûne meas sâcidîn (31)

16. Yemin olsun ki, Biz gökte burçlar yaptık ve onu ibretle bakanlar için süsledik.

17. Hem onu, kovulan her şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı eden (şeytan) vardır ki, onun ardına da (bakanların) apaçık (gördüğü) bir ateş parçası düşmekdedir.

19. Yeryüzünü düzgün bir şekilde yarattık ve oraya sabit dağlar yerleştirdik. Orada hikmetle ölçülmüş her şeyden ürünler bitirdik.

20. Orada hem sizin için, hem de rızıkları size ait olmayanlar için (gerekli) geçim vasıtaları meydana getirdik.

21. Hiçbir şey yoktur ki, Bizim yanımızda hazineleri olmasın. Fakat Biz, onu ancak belirli bir miktar ile indiririz.

22. Bir de aşılayıcı rüzgarlar gönderdik de gökten bir su indirip sizi onunla suladık. Onu depolarda tutan da siz değilsiniz.

23. Muhakkak Biz, elbette hem bir hayat veririz, hem öldürürüz. Hepsine varis olan da Biziz.

24. Andolsun ki, içinizden İslâm'da öne geçmek isteyenleri de biliriz, geri kalmak isteyenleri de biliriz.

25. Ve muhakkak ki Rabbin O, onları (kıyamette) toplayacaktır. Muhakkak ki O, Hakîm'dir, Alîm'dir.

26. Hakikatte, Biz insanı, bir kuru çamurdan, sûretlendirilmiş bir balçıktan yarattık.

27. Cin tâifesini de bundan önce dumansız ateşten yaratmıştık.

28. Ve düşün o vakti ki, Rabbin meleklere demişti ki: "Ben, kuru bir çamurdan, sûretlenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım."

29. "Dolayısıyla onu düzenleyeceğim ve içine ruhumdan nefheyleyeceğim (üfüreceğim) zaman, derhâl onun için secdeye kapanın."

30. Onun üzerine melekler hepsi topluca secde ettiler.

31. Ancak İblîs, secde edenlerle berâber olmaktan çekindi.

Kâle yâ iblîsü mâ leke ellâ tekûne meas sâcidîn (32) Kâle lem ekül li escüde li beşerin halaktehû min salsâlim min hameim mesnûn (33) Kâle fahruc minhâ fe inneke racîm (34) Ve inne aleykel la'nete ilâ yevmid dîn (35) Kâle rabbi fe enzırnî ilâ yevmi yüb'asûn (36) Kâle fe inneke minel münzarîn (37) İlâ yevmil vaktil ma'lûm (38) Kâle rabbi bimâ ağveytenî le üzeyyinenne lehüm fil ardı ve le uğviyennehüm ecmeıyn (39) İllâ ıbâdeke minhümül muhlesıyn (40) Kâle hâzâ sırâtun aleyye müstekıym (41) İnne ıbâdî leyse leke aleyhim sültânün illâ menittebeake minel ğâvîn (42) Ve inne cehenneme le mev'ıdühüm ecmeıyn (43) Lehâ seb'atü ebvâb. likülli bâbim minhüm cüz'üm maksûm (44) İnnel müttekıyne fî cennâtiv ve uyûn (45) Üdhulûhâ bi selâmin âminîn (46) Ve neza'nâ mâ fî sudûrihim min ğıllin ıhvânen alâ sürurim mütekâbilîn (47) Lâ yemessühüm fîhâ nesabüv ve mâ hüm minhâ bi muhracîn (48) Nebbi' ıbâdî ennî enel ğafûrur rahıym (49) Ve enne azâbî hüvel azâbül elîm (50) Ve nebbi'hüm an dayfi ibrâhîm (51)

٢٦٥

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ
أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ
﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾
قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا
صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ
﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ
﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ
الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

32. (Allah:) "Yâ İblis! Sen niçin secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33. (İblis:) "Benim bir kuru çamurdan, bir sûretlenmiş balçıktan yarattığın bir beşere secde etmem mümkün değildir." dedi.

34. (Allah:) "O halde çık oradan (cennetten). Çünkü sen kovulmuş olansın.

35. Ve bu lânet, cezâ gününe kadar üzerindedir."

36. (İblis:) "Rabbim! Öyle ise bana onların diriltilecekleri güne kadar mühlet ver." dedi.

37 - 38. (Allah:) "Muhakkak ki sen, (Allah katında) bilinen vaktin gününe kadar mühlet verilenlerdensin" dedi.

39. (İblis) dedi: "Rabbim! beni azdırmana yemin ederim ki, mutlaka ben onlar için yeryüzünde süsler yapacağım ve hepsini azdıracağım.

40. Ancak içlerinden ihlâs verilen kulların müstesnâ."

41 - 42. (Allah) buyurdu ki: "Bu, bana göre hak olan, dosdoğru bir yoldur. Muhakkak ki o kullarım, senin onlar üzerine bir hâkimiyetin yoktur. Ancak azgınlardan sana uyanlar bunların dışındadır.

43. Elbet, bunların da hepsinin vaad olundukları yer, şüphesiz cehennemdir.

44. Onun yedi kapısı vardır, her kapıya onlardan bir bölüm ayrılmıştır."

45. Elbette müttakîler cennetlerde, pınarlar içindedirler.

46. Onlara: "Selametle, güven içinde oraya girin" denir.

47. Biz onların (cennetliklerin) kalblerindeki kinleri çıkarır atarız. Hepsi kardeşler olarak sevinç içinde karşılıklı koltuklara otururlar.

48. Orada kendilerine hiç bir zahmet dokunmaz. Onlar, oradan çıkarılacak da değillerdir.

49. Haber ver kullarıma ki, muhakkak ki Ben, bağışlayanım, esirgeyenim.

50. Bununla berâber azabım da çok acı veren bir azaptır.

51. Hem onlara İbrâhîm'in misâfirlerinden bahset.

٢٦١

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي
عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ
إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾
قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا
جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾
قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ
مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

قَالَ

İz dehalû aleyhi fe kâlû selâmâ. kâle innâ minküm vecilûn (52) Kâlû lâ tevcel innâ nübeşşiruke bi ğulâmin alîm (53) Kâle e beşşertümûnî alâ em messeniyel kiberu fe bime tübeşşirûn (54) Kâlû beşşernâke bil hakkı fe lâ teküm minel kânitıyn (55) Kâle ve mey yaknetu mir rahmeti rabbihî **illed dâllûn (56) Kâle fe mâ hatbuküm eyyühel murselûn (57) Kâlû innâ ürsilnâ ilâ kavmim mücrimîn (58) İllâ âle lût. innâ le müneccûhüm ecmeıyn (59) İllemraetehû kaddernâ innehâ le minel ğâbirîn (60) Felemmâ câe âle lûtınil murselûn (61) Kâle inneküm kavmüm münkerûn (62) Kâlû bel ci'nâke bimâ kânû fîhi yemterûn (63) Ve eteynâke bil hakkı ve innâ le sâdikûn (64) Fe esri bi ehlike bi kıt'ım minel leyli vettebı' edbârahüm ve lâ yeltefit minküm ehadüv vemdû haysü tü'merûn (65) Ve kadaynâ ileyhi zâlikel emra enne dâbira hâülâi maktûum musbihıyn (66) Ve câe ehlül medîneti yestebşirûn (67) Kâle inne hâülâi dayfî fe lâ tefdahûn (68) Vettekullâhe ve lâ tuhzûn (69) Kâlû e ve lem nenheke anil âlemîn (70)**

52. O zaman ki, yanına girdiler de "selâm" dediler. (İbrahim:) "Biz sizden cidden korkuyoruz." dedi.

53. Melekler: "Korkma! Biz, sana bilgili bir oğul müjdeliyoruz." dediler.

54. İbrahim: "Beni mi müjdelediniz? Bana ihtiyarlık gelip çatmışken, beni ne ile müjdeliyorsunuz?" dedi.

55. "Seni hak olan emir ile müjdeledik. Onun için ümîdi kesenlerden olma!" dediler.

56. "Rabbinin rahmetinden sapıklardan başka kim ümid keser?" dedi.

57. "Ey elçiler! Bunun ardından göreviniz nedir?" dedi.

58. "Haberin olsun biz günahkâr bir kavme gönderildik." dediler.

59. "Ancak Lût âilesi, hariç. Biz onların hepsini mutlaka kurtaracağız."

60. "(Fakat Lût'un) karısı müstesna; biz onun geri kalanlardan olmasını takdir ettik."

61. Bunun üzerine Lût âilesine, elçiler geldiklerinde,

62. Lût onlara "Siz cidden ürkülecek bir kavimsiniz." dedi.

63. "Yok biz sana onların şüphe etmekte olduklarını getirdik." dediler.

64. "Ve sana hak emir ile geldik, emin ol biz sadıklarız."

65. "Hemen gecenin bir kısmında ehlini yürüt ve sen arkalarından git ve içinizden hiç bir kimse ardına bakmasın, Emrolunduğunuz yere geçin, gidin."

66. Biz, Lût'a kesin olarak şu emri vahyettik: "Bu kâfirler sabaha çıkarken muhakkak kökleri kesilmiş olacaktır."

67. Şehir halkı da haber alıp keyf içinde gelmişlerdi.

68. "Aman onlar benim misafirlerim, artık beni utandırmayın" dedi.

69. "Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin."

70. "Biz seni, elâlemin işine karışmaktan men etmemiş miydik?" dediler.

Kâle hâülâi benâtî in küntüm fâılîn (71) Le amruke innehüm le fî sekratihim ya'mehûn (72) Fe ehazethümüs sayhatü müşrikıyn (73) Fe cealnâ âliyehâ sâfilehâ ve emtarnâ aleyhim hıcâratem min siccîl (74) İnne fî zâlike le âyâtil lil mütevessimîn (75) Ve innehâ le bisebîlim mükıym (76) İnne fî zâlike le âyetel lil mü'minîn (77) Ve in kâne ashâbül eyketi le zâlimîn (78) Fentekamnâ minhüm. ve innehümâ le bi imâmim mübîn (79) Ve le kad kezzebe ashâbül hıcril murselîn (80) Ve âteynâhüm âyâtinâ fe kânû anhâ mu'ridıyn (81) Ve kânû yenhıtûne minel cibâli büyûten âminîn (82) Fe ehazethümüs sayhatü musbihıyn (83) Fe mâ ağnâ anhüm mâ kânû yeksibûn (84) Ve mâ halaknes semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ illâ bil hakk. ve innes sâate le âtiyetün fasfehıs safhal cemîl (85) İnne rabbeke hüvel hallâkul alîm (86) Ve le kad âteynâke seb'amminel mesânî vel kur'ânel azıym (87) Lâ temüddenne ayneyke ilâ mâ metta'nâ bihî ezvâcem minhüm ve lâ tahzen aleyhim vahfıd cenâhake lil mü'minîn (88) Ve kul innî enen nezîrul mübîn (89) Kemâ enzelnâ alel muktesimîn (90)

٢٨٧

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَٰلِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَءَايَٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِن كَانَ أَصْحَٰبُ ٱلْأَيْكَةِ لَظَٰلِمِينَ ﴿٧٨﴾
فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَٰبُ
ٱلْحِجْرِ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَاتَيْنَٰهُمْ ءَايَٰتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
ٱلصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ
وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَءَاتِيَةٌ فَٱصْفَحِ ٱلصَّفْحَ ٱلْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
ٱلْخَلَّٰقُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ سَبْعًا مِّنَ ٱلْمَثَانِي وَٱلْقُرْءَانَ
ٱلْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّيٓ
أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ أَنزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

71. Lût: "İşte şunlar kızlarım, eğer düşündüğünüzü yapacaksanız" (onlarla evlenin) dedi.

72. (Resûlüm!) Hayatın hakkı için onlar, sarhoşlukları içinde bocalayıp duruyorlardı.

73. Nihayet onları, güneşin doğma vaktinde korkunç gürültü yakalayıverdi.

74. Derhâl şehirlerinin üstünü altına getiriverdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. Elbette bunda, fikri ve ferâseti olanlara âyetler vardır.

76. Hem o harâbe, yol üstünde duruyor.

77. Elbette bunda îmânı olanlar için bir âyet vardır.

78. Hakîkaten Eyke halkı da zâlimlerdendi.

79. Onlardan da intikam aldık, (Lut kavminin yaşadığı Sedum ve Şuayb kavminin yaşadığı Eyke şehirlerinin) ikisi de (herkesin görebileceği uğrak) apaçık bir yol üzerindedir.

80. Hakîkaten Hicr halkı da Peygamberleri yalanladılar.

81 - 82. Ve Biz onlara âyetlerimizi vermiştik de, ondan yüz çeviriyorlardı. Dağlardan emniyetli evler yontuyorlardı.

83. Bunları da sabahleyin korkunç ses tutuverdi.

84. Kazandıkları şeylerin kendilerine hiç faydası olmadı.

85. Öyle yâ Biz gökleri ve yeri ve aralarındakini ancak hak ile yarattık ve elbette kıyamet muhakkak gelecek. Şimdi sen onlara yumuşak davran ve güzel muamele et.

86. Çünkü Rabbin, her şeyi yaratan, her şeyi bilendir.

87. Yemin olsun ki, sana tekrarlanan yediyi (Fatihâ'yı) ve Kur'ân'ı azîm'ı verdik.

88. Sakın o kâfirlerden bir takımlarını zevklendirdiğimiz şeylere göz atma ve onlara karşı üzülme de mü'minlere şefkat kanadını indir.

89. Ve de ki: "Haberiniz olsun, ben şüphesiz apaçık bir uyarıcıyım."

90. Tıpkı o taksim edenlere (Kur'an'ı kısımlara ayıranlara) (azab) indirdiğimiz gibi.

٢٦٨

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ
يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا
أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

وَتَحْمِلُ

Ellezîne cealûl kur'âne ıdıyn (91) Fe ve rabbike le nes'elennehüm ecmeıyn (92) Ammâ kânû ya'melûn (93) Fasda' bimâ tü'meru ve a'rıd anil müşrikîn (94) İnnâ kefeynakel müstehziîn (95) Ellezîne yec'alûne meallâhi ilâhen âhar. fesevfe ya'lemûn (96) Ve le kad na'lemü enneke yedıyku sadruke bimâ yekûlûn (97) Fe sebbıh bi hamdi rabbike ve küm mines sâcidîn (98) Va'büd rabbeke hattâ ye'tiyekel yekıyn (99)

NAHL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Etâ emrullâhi fe lâ testa'cilûh. sübhânehû ve teâlâ ammâ yüşrikûn (1) Yünezzilül melâikete bir rûhı min emrihî alâ mey yeşâü min ıbâdihî en enzirû ennehû lâ ilâhe illâ ene fettekûn (2) Halekas semâvâti vel arda bil hakk. teâlâ ammâ yüşrikûn (3) Halekal insâne min nutfetin fe izâ hüve hasıymüm mübîn (4) Vel en'âme halekahâ. leküm fîhâ dif'üv ve menâfiu ve minhâ te'külûn (5) Ve leküm fîhâ cemâlün hıyne türîhûne ve hıyne tesrahûn (6)

91. O, Kur'ân'ı kısım kısım parçalayanlara.

92 - 93. Rabbin hakkı için Biz, mutlaka onların hepsini yaptıklarından dolayı hesaba çekeceğiz.

94. Şimdi sen, her ne ile emrolunuyorsan açıkça söyle ve müşriklere aldırma.

95. Muhakkak (seninle) alay edenlere karşı Biz sana yeteriz.

96. Onlar Allah ile berâber başka ilah tutanlardır. Onlar yakında bilip öğrenecekler.

97. Yemin olsun ki, biliyoruz ki, onların söylediklerine senin cidden göğsün daralıyor.

98. O halde Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.

99. Ve Rabbine kulluk yap, tâ ki sana o yakîn (ölüm) gelinceye kadar.

16. SÛRE
NAHL SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 128 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Allah'ın emri geldi, sakın onu acele edip istemeyiniz. Allah, müşriklerin koştukları ortaklardan münezzeh ve çok yücedir.

2. Kendi emriyle ile melekleri, kullarından dilediğine vahiy ile "Benden başka ilah olmadığını (kullarıma) bildirin ve benden sakının" diye gönderir.

3. Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, kâfirlerin ortak koştukları şeylerden çok yücedir.

4. İnsanı bir damla sudan yarattı, bir de bakarsın o, apaçık bir düşman kesilmiştir.

5. Hayvanları da yarattı. Sizin için onlarda bir korunurluk ve bir takım faydalar vardır, hem onlardan yersiniz.

6. Akşam getirir, sabah salarken onlarda sizin için bir güzellik de vardır.

Ve tahmilü eskâleküm ilâ beledil lem tekûnû bâliğıyhi illâ bi şikkıl enfüs. inne rabbeküm le raûfür rahıym (7) Vel hayle vel biğâle vel hamîra li terkebûhâ ve zîneh. ve yahlüku mâ lâ ta'lemûn (8) Ve alallâhi kasdüs sebîli ve minhâ câir. ve lev şâe le hedâküm ecmeıyn (9) Hüvellezî enzele mines semâi mâel leküm minhü şerâbüv ve minhü şecerun fîhi tüsîmûn (10) Yümbitü leküm bihiz zer'a vez zeytûne ven nehıyle vel a'nâbe ve min küllis semerât. inne fî zâlike le âyetel li kavmiy yetefekkerûn (11) Ve sehhara lekümül leyle ven nehâra veş şemse vel kamer. ven nücûmü müsahharâtüm bi emrih. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy ya'kılûn (12) Ve mâ zerae leküm fil ardı muhtelifen elvânüh. inne fî zâlike le âyetel li kavmiy yezzekkerûn (13) Ve hüvellezî sehharal bahra li te'külû minhü lahmen tariyyev ve testahricû minhü hılyeten telbesûnehâ. ve teral fülke mevâhıra fîhi ve li tebteğû min fadlihî ve lealleküm teşkürûn (14)

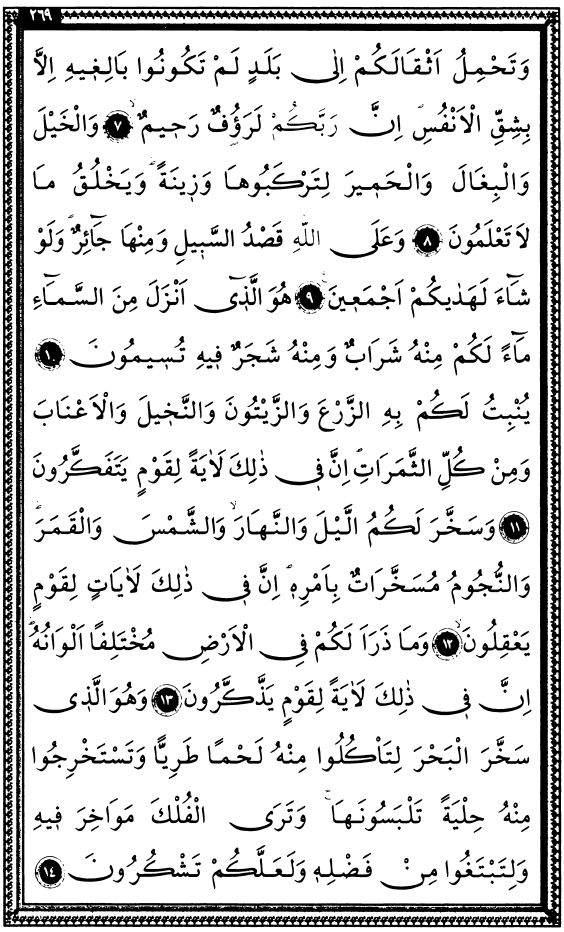

7. Ağırlıklarınızı da yüklenir, canlarınızın yarısını tüketmeden varamayacağınız beldelere kadar götürürler, muhakkak Rabbiniz size çok esirgeyici, çok merhametlidir.

8. Hem binesiniz diye, hem de süs olarak atları, katırları, merkepleri de yarattı ve bilemiyeceğiniz daha neler yaratacak.

9. Doğru yolu göstermek Allah'a aittir. Ondan sapan da vardır. Allah dileseydi hepinizi doğru yola erdirirdi.

10. Gökten suyu indiren O'dur. İçecek (su) ondandır; hayvanlarınızı içinde otlattığınız ot ve ağaçlar da ondandır.

11. Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler türlüsünden meyveler bitirir. Elbette bunda tefekkür edecek bir kavim için (büyük) bir âyet vardır.

12. Hem sizin için geceyi ve gündüzü ve güneşi ve ayı hizmetçi yaptı. Bütün yıldızlar da, O'nun emrine boyun eğmişlerdir. Elbette bunda aklı olan bir kavim için âyetler vardır.

13. Daha sizin için yerde değişik değişik renklerde yarattıkları, neler var, elbette bunda öğüt alacak bir kavim için bir âyet vardır.

14. Yine denizden taze et (balık) yiyesiniz ve ondan takındığınız süs eşyasını çıkarasınız diye, denizi emrinize veren Allah'tır. Gemilerin denizde suları yara yara akıp gittiklerini görürsün ve bu da lütfundan payınızı aramanız içindir, ola ki şükredersiniz.

٧٧

وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلٰمٰتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾
اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ
غَيْرُ اَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ
وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا
اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا اَوْزَارَهُمْ
كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍ اَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
ثُمَّ

Ve elkâ fil ardı ravâsiye en temîde biküm ve enhârav ve sübülel lealleküm tehtedûn (15) Ve alâmât. ve bin necmi hüm yehtedûn (16) E fe mey yahlüku ke mel lâ yahluk. e fe lâ tezekkerûn (17) Ve in teuddû nı'metallâhi lâ tuhsûhâ. innallâhe le ğafûrur rahıym (18) Vallâhü ya'lemü mâ tüsirrûne ve mâ tu'linûn (19) Vellezîne yed'ûne min dûnillâhi lâ yahlükûne şey'ev ve hüm yuhlekûn (20) Emvâtün ğayru ahyâ'. ve mâ yeş'urûne eyyâne yüb'asûn (21) İlâhüküm ilâhüv vâhıd. fellezîne lâ yü'minûne bil âhırati kulûbühüm münkiratüv ve hüm müstekbirûn (22) Lâ cerame ennallâhe ya'lemü mâ yüsirrûne ve mâ yu'linûn. innehû lâ yühıbbül müstekbirîn (23) Ve izâ kıyle lehüm mâzâ enzele rabbüküm kâlû esâtıyrul evvelîn (24) Li yahmilû evzârahüm kâmiletey yevmel kıyâmeti ve min evzârillezîne yüdıllûnehüm bi ğayri ılm. e lâ sâe mâ yezirûn (25) Kad mekerallezîne min kablihim fe etallâhü bünyânehüm minel kavâıdi fe harra aleyhimüs sakfü min fevkıhim ve etâhümül azâbü min haysü lâ yeş'urûn (26)

15. Hem yer yüzünde sabit (dağlar) bıraktık ki, sizi sarsmasın diye, hem de nehirler ve yollar, gerek ki doğru yolu bulursunuz.

16. Daha birçok âlametler (yarattı). İnsanlar geceleyin de Allah'ın yarattığı yıldızlarla yönlerini bulurlar.

17. Hiç yaratan (Allah), yaratmayan (putlar) gibi olur mu? Hâla düşünmüyor musunuz?

18. Halbuki Allah'ın nimetini saysanız sayamazsınız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

19. Hem Allah, neyi sır tutar, neyi açıklarsanız, hepsini bilir.

20. Kâfirlerin Allah'tan başka yalvardıkları (putlar) ise, hiçbir şey yaratamazlar. Çünkü onlar, kendileri yaratılmışlardır.

21. Hep ölüdürler, kendi başına diri değildirler, ne zaman diriltileceklerine de şuurları yoktur.

22. İlâhınız bir tek ilâhtır, öyle iken âhirete inanmayanlar, kendilerini büyük gördüklerinden dolayı kalbleri inkârcıdır.

23. Şüphe yok ki Allah, onların ne gizlediklerini, ne açıkladıklarını hep bilir. Şüphesiz O, kibirlenenleri sevmez.

24. Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman, "Öncekilerin masallarını" dediler.

25. Şunun için ki, Kıyâmet günü kendi vebâllerini tam olarak yüklenmenin dışında, ilimsizlikleri yüzünden saptırdıkları kimselerin veballerinden bir kısmını da yüklenecekler. Bak ne fenâ yük yükleniyorlar.

26. Onlardan (Mekke kâfirlerinden) öncekiler de tuzak kurdular. Fakat Allah onların binalarını temelinden sarstı, çatı tepelerinden üzerlerine çöktü ve azap onlara farkedemedikleri bir yönden geldi.

Sümme yevmel kıyâmeti yuhzîhim ve yekûlü eyne şürakâiyellezîne küntüm tüşâkkûne fîhim. kâlellezîne ûtül ılme innel hızyel yevme ves sûe alel kâfirîn (27) Ellezîne teteveffâhümül melâiketü zâlimî enfüsihim fe elkavüs seleme mâ künnâ na'melü min sû'. belâ innallâhe alîmüm bimâ küntüm ta'melûn (28) Fedhulû ebvâbe cehenneme hâlidîne fîhâ. fe lebi'se mesvel mütekebbirîn (29) Ve kıyle lillezînettekav mâzâ enzele rabbüküm. kâlû hayrâ. lillezîne ahsenû fî hâzihid dünyâ haseneh. ve le dârul âhırati hayr. ve le nı'me dârul müttekıyn (30) Cennâtü adniy yedhulûnehâ tecrî min tahtihel enhâru lehüm fîhâ mâ yeşâûn. kezâlike yeczillâhül müttekıyn (31) Ellezîne teteveffâhümül melâiketü tayyibîne yekûlûne selâmün aleykümüdhulül cennete bimâ küntüm ta'melûn (32) Hel yenzurûne illâ en te'tiyehümül melâiketü ev ye'tiye emru rabbik. kezâlike fealellezîne min kablihim. ve mâ zalemehümüllâhü ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (33) Fe esâbehüm seyyiâtü mâ amilû ve hâka bihim mâ kânû bihî yestehziûn (34)

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوٓءَ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ اَنْفُسِهِمْ
فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوٓءٍ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ
كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَمٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ
يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

27. Sonra Kıyâmet günü onları rezil edecek ve diyecek: "Hani nerede o sizin haklarında düşman kesilip durduğunuz ortaklarım?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar dediler ki: "Hakîkat bütün aşağılama ve kötülük bu gün kâfirler üstünedir."

28. (O kâfirler), kendilerine zulmetmiş kimseler olarak, meleklerin, canlarını aldıkları kimselerdir. O vakit onlar şöyle diyerek teslim olurlar: "Biz, bir kötülükten dolayı yapmıyorduk." (Melekler, onlara şöyle der): "Hayır, Allah sizin ne maksatla yaptığınızı elbette çok iyi bilendir."

29. Onun için girin bakalım cehennemin kapılarına, içinde kalmak üzere. Bak, artık büyüklük taslayanların varacakları yer ne fenâ?

30. Kötülüklerden sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denilince: "Hayır indirdi" derler. Bu dünyada güzel amel işleyenlere güzel bir mükafat var. Elbette ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir!

31. O girecekleri yer, Adn cennetleridir ki, altından ırmaklar akar. Orada Allah'tan korkanlara diledikleri nimetler vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle mükafatlandırır.

32. Takva sahipleri o kimselerdir ki, melekler, canlarını hoş ve rahat halde alırlar. "Selam size, yapmış olduğunuz güzel işlerin mükafatı olarak girin cennet'e" derler.

33. O kâfirler başka değil, ancak kendilerine o meleklerin gelmesine veyâ Rabbi'nin emri gelmesine bakarlar. Onlardan öncekiler de böyle yaptılar ve onlara Allah zulmetmedi ve fakat kendileri nefislerine zulmediyorlardı.

34. Onun için amellerinin fenalıkları başlarına belâ oldu ve alay ettikleri şey, kendilerini sarıverdi.

٢٧٢

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا
بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمَآ

Ve kâlellezîne eşrakû lev şâallâhü mâ abednâ min dûnihî min şey'in nahnü ve lâ âbâünâ ve lâ harramnâ min dûnihî min şey'. kezâlike fealellezîne min kablihim. fe hel aler rusüli illel belâğul mübîn (35) Ve le kad beasnâ fî külli ümmetir rasûlen enı'büdullâhe vectenibüt tâğût. fe minhüm men hedallâhü ve minhüm men hakkat aleyhid dalâleh. fe sîrû fil ardı fenzurû keyfe kâne âkıbetül mükezzibîn (36) İn tahrıs alâ hüdâhüm fe innallâhe lâ yehdî mey yüdıllü ve mâ lehüm min nâsırîn (37) Ve aksemû billâhi cehde eymânihim lâ yeb'asüllâhü mey yemût. belâ va'den aleyhi hakkav ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (38) Li yübeyyine lehümüllezî yahtelifûne fîhi ve li ya'lemellezîne keferû ennehüm kânû kâzibîn (39) İnnemâ kavlünâ li şey'in izâ eradnâhü en nekûle lehû kün fe yekûn (40) Vellezîne hâcerû fillâhi mim ba'di mâ zulimû le nübevviennehüm fid dünyâ haseneh. ve le ecrul âhırati ekber. lev kânû ya'lemûn (41) Ellezîne saberû ve alâ rabbihim yetevekkelûn (42)

35. Bir de, ortak koşanlar dediler ki: "Allah dileseydi ne biz, ne atalarımız ondan başka hiç bir şeye tapmazdık ve O'nsuz hiç bir şeyi haram kılmazdık." Bunlardan öncekiler de böyle yaptılar. Buna karşı Peygamber'in vazifesi ancak açık bir tebliğden ibarettir.

36. Yemin olsun ki, Biz her ümmete: "Allah'a ibâdet edin ve Tâğuttan sakının" diye bir resûl gönderdik. Sonra içlerinden kimine Allah hidâyet nâsib etti, kiminin de üzerine sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde bir gezinde bakın, peygamberleri yalanlayanların âkibeti nasıl oldu?

37. Sen onların hidâyet bulmalarına hırslı isen de, Muhakkak Allah, sapıklıkta bırakacağı kimselere Hidâyet vermez. Onların yardımcıları da yoktur.

38. "Allah, ölen kimseyi diriltmez" diye olanca yeminleriyle Allah'a yemin de ettiler. Hayır, diriltecek. Bu, O'nun yemin ettiği bir va'd, fakat insanların çoğu bilmezler.

39. Diriltecek ki, onlara ihtilaf ettikleri hakkı anlatsın ve inkâr edenler, kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler.

40. Bizim herhangi bir şey için sözümüz, onu murat ettiğimiz zaman, yalnızca ona şöyle dememizdir: "Ol", oda hemen oluverir.

41. Allah uğrunda zulme uğradıktan sonra hicret edenlere gelince de, elbette onları dünyâda güzel bir sûrette yerleştiririz, bununla berâber, âhiret mükâfâtı elbette daha büyüktür, eğer bilseler.

42. Onlar ki, sabretmişlerdir ve hep Rablerine tevekkül ederler.

Ve mâ erselnâ min kablike illâ ricâlen nûhıy ileyhim fes'elû ehlez zikri in küntüm lâ ta'lemûn (43) Bil beyyinâti vez zübür. ve enzelnâ ileykez zikra li tübeyyine linnâsi mâ nüzzile ileyhim ve lealleküm yetefekkerûn (44) E fe eminellezîne mekerus seyyiâti ey yahsifallâhü bihimül arda ev ye'tiyehümül azâbü min haysü lâ yeş'urûn (45) Ev ye'huzehüm fî tekallübihim fe mâ hüm bi mu'cizîn (46) Ev ye'huzehüm alâ tehavvüf. fe inne rabbeküm le raûfür rahıym (47) E ve lem yerav ilâ mâ halekallâhü min şey'iy yetefeyyeü zılâlühû anil yemîni veş şemâili süccedel lillâhi ve hüm dâhırûn (48) Ve lillâhi yescüdü mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı min dâbbetiv vel melâiketü ve hüm lâ yestekbirûn (49) Yehâfûne rabbehüm min fevkıhim ve yef'alûne mâ yü'merûn (50) Ve kâlallâhü lâ tettehızû ilâheynisneyn. innemâ hüve ilâhüv vâhıd. fe iyyâye ferhebûn (51) Ve lehû mâ fis semâvâti vel ardı ve lehüd dînü vâsıbâ. e fe ğayrallâhi tettekûn (52) Ve mâ biküm min nı'metin fe minallâhi sümme izâ messekümüd durru fe ileyhi tec'erûn (53) Sümme izâ keşefed durra anküm izâ ferîkum minküm bi rabbihim yüşrikûn (54)

٢٧٣

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَاَنْزَلْنَآ
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ
﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ
تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ فَاِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ
﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ
وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ اِنَّمَا
هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ
مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾

43. (Ey Rasûlüm!) Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını peygamber olarak göndermedik. Eğer bunu bilmiyorsanız ehli zikre (ilim sahiplerine) sorun.

44. Apaçık delillerle ve kitaplarla, sana da bu Kur'an'ı indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara anlatasın ve gerek ki, tefekkür edeler.

45. Ya şimdi emin mi oldu o kimseler, o fenâlıkları yapmak için hîle kurup duranlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmesinden veyâ hatır ve hayâllerine gelmeyen yönlerden kendilerine azap gelivermesinden?

46. Yahut (rızık için) dolaşıp dururlarken (Allah'ın azabının) kendilerini yakalayıvermesinden emin mi oldular? Üstelik onlar, azabı engelleyici de değillerdir.

47. Yahut da kendilerini korkuta korkuta, eksilte eksilte alıvermesinden? Demek ki, Rabbiniz çok esirgeyici, çok merhametlidir.

48. Onlar Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmüyorlar mı? Bir baksalar ya, gölgeleri sağ ve sollarından sürünerek Allah'a secde ederek döner dolaşır.

49. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'a secde eder. Gerek canlı kısmından olsun ve gerek meleklerden ve bunlar büyüklük taslamazlar. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

50. Üstlerinden Rableri'nin korkusunu duyarlar ve her ne emir olunurlarsa yaparlar.

51. Allah da buyurmuştur ki: "İki ilâh tutmayın, O, ancak bir ilâhdır. O'nun için Benden, yalnız Benden korkun."

52. Hem göklerde, yerde ne varsa O'nun, din de dâima O'nundur. Öyle iken siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Hem sizde nimet nâmına her ne varsa hep Allah'tandır. Sonra size keder dokunduğu zaman da hep O'na feryad edersiniz.

54. Sonra Allah bu sıkıntıyı sizden kaldırdığı zaman, bir de bakarsınız ki, içinizden bir topluluk, hemen Rablerine ortak koşarlar.

٧٧٤

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُوْنَ
لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ
﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوٰرٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ
اَمْ يَدُسُّهٗ فِى التُّرَابِ اَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ
لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ
مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى
لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ
اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ
الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا
لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾
وَاللّٰهُ

Li yekfürû bimâ âteynâhüm. fe temetteû. fe sevfe ta'lemûn (55) Ve yec'alûne li mâ lâ ya'lemûne nasıybem mimmâ razaknâhüm. tallâhi le tüs'elünne ammâ küntüm tefterûn (56) Ve yec'alûne lillâhil benâti sübhânehû ve lehüm mâ yeştehûn (57) Ve izâ büşşira ehadühüm bil ünsâ zalle vechühû müsveddev ve hüve kezıym (58) Yetevârâ minel kavmi min sûi mâ büşşira bih. e yümsikühû alâ hûnin em yedüssühû fit türâb. e lâ sâe mâ yahkümûn (59) Lillezîne lâ yü'minûne bil âhırati meselüs sev'. ve lillâhil meselül a'lâ. ve hüvel azîzül hakîm (60) Ve lev yüâhızüllâhün nâse bi zulmihim mâ terake aleyhâ min dâbbetiv ve lâkiy yüehhıruhüm ilâ ecelim müsemmâ. fe izâ câe ecelühüm lâ yeste'hırûne sâatev ve lâ yestakdimûn (61) Ve yec'alûne lillâhi mâ yekrahûne ve tesıfü elsinetühümül kezibe enne lehümül husnâ. lâ cerame enne lehümün nâra ve ennehüm müfratûn (62) Tallâhi le kad erselnâ ilâ ümemim min kablike fe zeyyene lehümüş şeytânü a'mâlehüm fe hüve veliyyühümül yevme ve lehüm azâbün elîm (63) Ve mâ enzelnâ aleykel kitâbe illâ li tübeyyine lehümüllezıhtelefû fîhi ve hüdev ve rahmetel li kavmiy yü'minûn (64)

55. Kendilerine verdiğimiz nîmeti nankörlük ile karşılamak için, şimdi zevk edin bakalım, fakat yarın bileceksiniz.

56. Bir de kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden tutuyorlar mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) bir hisse ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, siz bu yaptığınız iftiralardan mutlaka hesaba çekileceksiniz.

57. Bir de onlar Allah'a kızlar isnad ediyorlar. Hâşâ O münezzehtir. Kendi canlarının istedikleri de (erkek çocuklar da) kendilerinin oluyor.

58. Halbuki onlardan birine, kız çocuğuyla müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolar, yüzü kapkara kesilir.

59. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Dikkat edin, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!

60. Ahirete iman etmeyenler için kötü sıfatlar var. En yüce sıfatlar ise, Allah'ındır. O çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

61. Eğer Allah insanları zulümleri yüzünden hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde kımıldayan tek canlı bırakmazdı. Fakat Allah onları, belli bir vakte kadar erteler. Müddetleri (ecelleri) geldiği zaman, onu ne bir saat erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

62. Onlar (müşrikler), kendilerinin hoşlanmadıkları şeyleri, Allah'a isnad ediyorlar. Dilleri, en güzel şeylerin kendilerine ait olduğunu yalan yere durmadan söyler. Hiç şüphesiz onlar için, sadece ateş vardır. Oraya en önde gidip kalacaklardır.

63. And olsun Allah'a Biz, senden evvel bir çok ümmetlere resûller gönderdik. Buna karşı şeytan, onlara amellerini süsledi. Bu gün de o onların dostudur ve onlara çok acı veren bir azap vardır.

64. Sana bu Kitab'ı indirmemiz de ancak şunun içindir ki: Onlara hakkında ihtilâf ettikleri şeyi açıklayasın ve îmân edeceklere bir hidâyet, bir rahmet olsun.

Vallâhü enzele mines semâi mâen fe ahyâ bihil arda ba'de mevtihâ. inne fî zâlike le âyetel li kavmiy yesmeûn (65) Ve inne leküm fil en'âmi le ıbrah. nüskıyküm mimmâ fî bütûnihî mim beyni fersiv ve demil lebenen hâlisan sâiğal liş şâribîn (66) Ve min semerâtin nehıyli vel a'nâbi tettehızûne minhü sekerav ve rizkan hasenâ. inne fî zâlike le âyetel li kavmiy ya'kılûn (67) Ve evhâ rabbüke **ilen nahli enittehızî minel cibâli büyûtev ve mineş şeceri ve mimmâ ya'rişûn (68) Sümme külî min küllis semerâti feslükî sübüle** rabbiki **zülülâ. yahrucü mim bûtûnihâ şerâbüm muhtelifün elvânühû fîhi şifâül linnâs. inne fî zâlike le âyetel li kavmiy yetefekkerûn (69)** Vallâhü **halekaküm sümme yeteveffâküm ve minküm mey yüraddü ilâ erzelil umuri li keylâ ya'leme ba'de ılmin şey'â. innallâhe alîmün kadîr (70)** Vallâhü **faddale ba'daküm alâ ba'dın fir rızk. femellezîne füddılû bi râddî rizkıhim alâ mâ meleket eymânühüm fe hüm fîhi sevâ'. efe bi nı'metillâhi yechadûn (71)** Vallâhü **ceale leküm min enfüsiküm ezvâcev ve ceale leküm min ezvâciküm benîne ve hafedetev ve razekaküm minet tayyibât. e fe bil bâtıli yü'minûne ve bi nı'metillâhi hüm yekfürûn (72)**

٢٧٥

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِى
ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيْكُمْ
مِّمَّا فِى بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ
﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا
حَسَنًا اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾
ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ
مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّىْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ
سَوَآءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ
الطَّيِّبٰتِ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾

65. Evet, Allah semâdan bir su indirdi de onunla yere ölümünden sonra hayat verdi. Şüphesiz bunda dinleyecek bir kavim için bir âyet vardır.

66. Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından (gelen), içenlerin boğazından kolayca geçen hâlis bir süt içirmekteyiz.

67. Hurma ve üzüm ağaçlarının meyvalarından da hem içki, hem de güzel gıdalar edinirsiniz. Şüphesiz ki, bunda aklını kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır

68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kuracakları kovanlardan kendine evler edin."

69. Sonra meyvaların hepsinden ye de, Rabbinin kolay kıldığı yollara koy." İçlerinden renkleri değişik bir içecek peydâ olur ki, onda insanlara bir şifa vardır. Şüphesiz tefekkür edecek bir kavim için elbet bir âyet vardır.

70. Hem Allah sizi yarattı, sonra sizi vefât ettiriyor. İçinizden kimileri de, ömrünün en düşkün çağına ulaştırılıyor ki, daha önce bilgili iken hiç bir şey bilemez hale gelsin. Muhakkak Allah, hem bilendir, hem de her şeye güç yetirendir.

71. Allah, rızık yönünden bazısını bazısına üstün kıldı. Kendilerine bol rızık verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere vermiyorlar ki, onda eşit olsunlar. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

72. Allah size kendilerinizden hanımlar da verdi ve size hanımlarınızdan oğullar ve torunlar verdi ve sizi hoş nîmetlerden rızıklandırdı, şimdi bâtıla inanıyorlar da, onlar Allah'ın nîmetini inkâr mı ediyorlar?

٧٣

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ
اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا هَلْ يَسْتَوٗنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ
اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ
اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ وَمَنْ يَّاْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ
اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ
مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَلَمْ
يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَآءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٧٩﴾

وَاللّٰهُ

Ve ya'büdûne min dûnillâhi mâ lâ yemlikü lehüm rizkam mines semâvâti vel ardı şey'ev ve lâ yestetıy'ûn (73) Fe lâ tadribû lillâhil emsâl. innallâhe ya'lemü ve entüm lâ ta'lemûn (74) Daraballâhü meselen abdem memlûkel lâ yakdiru alâ şey'iv ve mer razaknâhü minnâ rizkan hasenen fe hüve yünfiku minhü sirrav ve cehrâ. hel yestevûn. elhamdülillâh. bel ekseruhüm lâ ya'lemûn (75) Ve daraballâhü meseler racüleyni ehadühümâ ebkemü lâ yakdiru alâ şey'iv ve hüve kellün alâ mevlâhü eynemâ yüveccihhü lâ ye'ti bi hayr. hel yestevî hüve ve mey ye'müru bil adli ve hüve alâ sırâtım müstekıym (76) Ve lillâhi ğaybüs semâvâti vel ard. ve mâ emrus sâati illâ ke lemhıl besari ev hüve akrab. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (77) Vallâhü ahraceküm mim bütûni ümmehâtiküm lâ ta'lemûne şey'ev ve ceale lekümüs sem'a vel ebsâra vel ef'idete lealleküm teşkürûn (78) E lem yerav ilet tayri müsehharâtin fî cevvis semâ'. mâ yümsikühünne illallâh. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yü'minûn (79)

73. Allah'ı bırakıp da kendilerine göklerden ve yerden zerre kadar bir rızka sâhip olmayan ve olmak ihtimâli bulunmayan şeylere tapıyorlar.

74. Artık Allah'a ortaklar koşmayın. Çünkü Allah, (eşi bulunmadığını) biliyor, siz ise bu gerçeği bilmiyorsunuz.

75. Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile, kendisine güzel bir rızık verilen ve o rızıkdan gizli ve açık olarak harcayan hür bir insanı misal verdi. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Doğrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

76. Allah, şu iki kişiyi de misal verir: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şey beceremez ve efendisinin üstüne bir yüktür. Onu nereye gönderse bir hayır getiremez. Şimdi, bu adamla, doğru yolda yürüyerek adaleti emreden kimse eşit olabilir mi?

77. Bütün göklerin ve yerin gaybını bilmek de Allah'a âit. Saat (kıyamet) emri ise, sâdece göz kırpma gibi yâhut daha yakındır. Şüphe yok ki, Allah her şeye kadîrdir.

78. Allah, sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmediğiniz bir halde çıkardı. Öyle iken size, işitme (duygusu), gözler ve kalpler verdi ki, şükredesiniz.

79. Gökyüzünde Allah'ın emrine boyun eğerek uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları gökte ancak Allah tutar. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için âyetler (ibretler) vardır.

Vallâhü ceale leküm mim büyûtiküm sekenev ve ceale leküm min cülûdil en'âmi büyûten testehıffûnehâ yevme za'niküm ve yevme ikâmetiküm ve min asvâfihâ ve evbârihâ ve eş'ârihâ esâsev ve metâan ilâ hıyn (80) **Vallâhü ceale leküm mimmâ haleka zılâlev ve ceale leküm minel cibâli eknânev ve ceale leküm serâbîle tekıykümül harra ve serâbîle tekıyküm be'seküm. kezâlike yütimmü nı'metehû aleyküm lealleküm tüslimûn** (81) **Fe in tevellev fe innemâ aleykel belâğul mübîn** (82) **Ya'rifûne nı'metallâhi sümme yünkirûnehâ ve ekseruhümül kâfirûn** (83) **Ve yevme neb'asü min külli ümmetin şehîden sümme lâ yü'zenü lillezîne keferû ve lâ hüm yüsta'tebûn** (84) **Ve izâ raellezîne zalemül azâbe fe lâ yühaffefü anhüm ve lâ hüm yünzarûn** (85) **Ve izâ raellezîne eşrakû şürakâehüm kâlû** rabbenâ **hâülâi şürakâünellezîne künnâ ned'û min dûnik. fe elkav ileyhimül kavle inneküm le kâzibûn** (86) **Ve elkav ilallâhi yevmeizinis seleme ve dalle anhüm mâ kânû yefterûn** (87)

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا
وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَاْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَآءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ
دُونِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا اِلَى
اللّٰهِ يَوْمَئِذِ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. Allah size evlerinizden bir huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek yolculuğunuzda ve gerekse konaklama zamanlarınızda kolayca taşıyacağınız hafif evler (çadırlar v.s.) ve yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar (giyinecek, kuşanacak, serilecek ve döşenecek) bir eşya ve ticaret malı yaptı.

81. Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı ve sizin için dağlarda barınaklar yarattı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyan elbiseler (zırhlar) yarattı. İşte böylece Allah, Müslüman olasınız diye üzerinize nimetini tamamlamaktadır.

82. Buna karşı eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

83. Onlar Allah'ın nîmetini tanırlar, (itiraf ederler) sonra da onu inkâr ederler ve bir çoğu kâfirdirler.

84. Bir gün de gelecek ki, her ümmetten bir şâhid getireceğiz. Artık o inkâr edenlere ne izin verilecek, ne de özürleri kabul edilecektir.

85. Ve o zâlimler, azabı gördükleri zaman artık o, onlardan ne hafifletilecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir.

86. Ve o Allah'a ortak koşanlar, ortak koştuklarını (putları) gördükleri zaman: "Rabbimiz! İşte bunlar, seni bırakıp da kendilerine taptığımız ortaklarımızdır" diyecekler. Koştukları ortaklar da onlara; "Siz mutlaka yalancılarsınız" diye söz atarlar.

87. Ve o gün Allah'a teslimiyet sunmuşlardır ve bütün o uydurdukları şeyler, kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

٢٧٨

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي
كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
عَلٰى هٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَائِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾
وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ
وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾
وَلَا

Ellezîne keferû ve saddû an sebîlillâhi zidnâhüm azâben fevkal azâbi bimâ kânû yüfsidûn (88) Ve yevme neb'asü fî külli ümmetin şehîden aleyhim min enfüsihim ve ci'nâ bike şehîden alâ hâülâ'. ve nezzelnâ aleykel kitâbe tibyânel likülli şey'iv ve hüdev ve rahmetev ve büşrâ lil müslimîn (89) İnnallâhe ye'müru bil adli vel ihsâni ve îtâi zil kurbâ ve yenhâ anil fahşâi vel münkeri vel bağy. yeızuküm lealleküm tezekkerûn (90) Ve evfû bi ahdillâhi izâ âhettüm ve lâ tenkudul eymâne ba'de tevkîdihâ ve kad cealtümüllâhe aleyküm kefîlâ. innallâhe ya'lemü mâ tef'alûn (91) Ve lâ tekûnû kelletî nekadat ğazlehâ mim ba'di kuvvetin enkâsâ. tettehızûne eymâneküm dehalem beyneküm en tekûne ümmetün hiye erbâ min ümmeh. innemâ yeblûkümüllâhü bih. ve le yübeyyinenne leküm yevmel kıyâmeti mâ küntüm fîhi tahtelifûn (92) Ve lev şâallâhü le cealeküm ümmetev vâhıdetev ve lâkiy yüdıllü mey yeşâü ve yehdî mey yeşâ'. ve le tüs'elünne ammâ küntüm ta'melûn (93)

88. İnkar edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar, işte onlara işledikleri bozgunculukları sebebiyle azap üstüne bir azap artırmışızdır.

89. (Ey Muhammed!) Biz o gün, her ümmet içinde, kendilerinden kendi üzerlerine bir şahit göndereceğiz. Seni de onların üzerine şahit getireceğiz. Bu kitabı (Kur'an'ı) da, her şeyi açıklayan ve Müslümanlara doğruyu gösteren bir rehber, bir rahmet kaynağı ve bir müjdeleyici olarak indirdik.

90. Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz.

91. Bir de anlaşma yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin ve pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. Allah'ı üzerinize şahid tuttuğunuz halde, nasıl olur da bozarsınız! Şüphe yok ki Allah, yaptıklarınızı tamamen bilir.

92. Bir ümmet, diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda aldatma vasıtası yaparak, ipliğini sağlamca eğirdikten sonra onu söküp bozmaya çalışan kadın gibi olmayın. Allah sizi bununla imtihan eder ve şüphesiz hakkında ihtilaf ettiğiniz şeyleri kıyamet günü size mutlaka açıklayacaktır.

93. Allah dilese idi, elbet hepinizi bir tek ümmet yapardı ve fakat O, dilediğine sapıklık, dileğine hidâyet buyurur ve kuşkusuz hepiniz bütün yaptıklarınızdan sorumlu olacaksınız.

Ve lâ tettehızû eymâneküm dehalem beyneküm fe tezille kademüm ba'de sübûtihâ ve tezûkus sûe bimâ sadedtüm an sebîlillâh. ve leküm azâbün azıym (94) Ve lâ teşterû bi ahdillâhi semenen kalîlâ. innemâ ındallâhi hüve hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (95) Mâ ındeküm yenfedü ve mâ ındallâhi bâk. ve le neczıyennellezîne saberû ecrahüm bi ahseni mâ kânû ya'melûn (96) Men amile sâliham min zekerin ev ünsâ ve hüve mü'minün fe le nuhyiyennehû hayâten tayyibeh. ve le neczıyennehüm ecrahüm bi ahseni mâ kânû ya'melûn (97) Fe izâ kara'tel kur'âne festeız billâhi mineş şeytânir racîm (98) İnnehû leyse lehû sültânün alellezîne âmenû ve alâ rabbihim yetevekkelûn (99) İnnemâ sültânühû alellezîne yetevellevnehû vellezîne hüm bihî müşrikûn (100) Ve izâ beddelnâ âyetem mekâne âyetiv vallâhü a'lemü bimâ yünezzilü kâlû innemâ ente müfter. bel ekseruhüm lâ ya'lemûn (101) Kul nezzelehû rûhul kudüsi mir rabbike bil hakkı li yüsebbitellezîne âmenû ve hüdev ve büşrâ lil müslimîn (102)

٢٧٩

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ اِنَّمَا
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ ۖ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ
حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهٗ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُٓوا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Yeminlerinizi aranızda aldatma ve fesada vasıta edinmeyin, sonra sağlam basmışken bir ayak kayar da Allah yolundan saptığınız için, dünyada kötü azabı tadarsınız. Ahirette de size büyük bir azab olur.

95. Allah'ın ahdini az bir bedel karşılığında değişmeyin. Eğer bilirseniz muhakkak ki Allah katındaki sevap sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki tükenir, Allah'ın yanındaki ise sonsuzdur. Elbette Biz, o sabredenlere yaptıkları amelin daha güzeliyle mükâfatlarını muhakkak vereceğiz.

97. Erkekten, dişiden her kim, mü'min olarak iyi bir amel işlerse, muhakkak ona hoş bir hayat yaşatacağız ve yapmakta oldukları amellerin daha güzeliyle mükâfatlarını muhakkak vereceğiz.

98. Şimdi, Kur'an okuduğun vakit, önce o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!

99. Gerçek şu ki, iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir hakimiyeti yoktur.

100. Onun (şeytanın) hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlaradır.

101. Bir ayeti bir ayetin yerine bedel yaptığımız zaman Allah indirdiğini ve indireceğini en iyi bilirken o şeytan dostları: "Sen yalnızca bir iftiracısın!" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102. Söyle onlara: "Onu Rabbinden hak olarak Rühu'l-Kudüs (Cebrail), iman edenlere sebat vermek ve Müslümanlara bir hidayet ve bir müjde olmak için indirdi."

٧٨

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ
الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي
الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِن بَعْدِ إِيمَانِهِ
إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِن
مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ ۖ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ
جَاهَدُوا وَصَبَرُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾

يَوْمَ

Ve le kad na'lemü ennehüm yekûlûne innemâ yüallimühû beşar. lisânüllezî yulhıdûne ileyhi a'cemiyyüv ve hâzâ lisânün arabiyyüm mübîn (103) İnnellezîne lâ yü'minûne bi âyâtillâhi lâ yehdîhimüllâhü ve lehüm azâbün elîm (104) İnnemâ yefteril kezibellezîne lâ yü'minûne bi âyâtillâh. ve ülâike hümül kâzibûn (105) Men kefera billâhi mim ba'di îmânihî illâ men ükrihe ve kalbühû mutmeinnüm bil îmâni ve lâkim men şeraha bil küfri sadran fe aleyhim ğadabüm minallâh. ve lehüm azâbün azıym (106) Zâlike bi ennehümüs tehabbül hayâted dünyâ alel âhırati ve ennallâhe lâ yehdil kavmel kâfirîn (107) Ülâikellezîne tabeallâhü alâ kulûbihim ve sem'ıhim ve ebsârihim. ve ülâike hümül ğâfilûn (108) Lâ cerame ennehüm fil âhırati hümül hâsirûn (109) Sümme inne rabbeke lillezîne hâcerû mim ba'di mâ fütinû sümme câhedû ve saberû inne rabbeke mim ba'dihâ le ğafûrur rahıym (110)

103. Muhakkak biliyoruz ki kâfirler: "Kur'ân'ı Muhammed'e, (ara sıra görüştüğü, Rumlardan Hristiyan) bir insan öğretiyor" diyorlar. Peygambere öğretiyor zannında bulundukları kimsenin dili yabancıdır. Bu Kur'ân ise apaçık bir Arapçadır.

104. Allah'ın âyetlerine inanmayanları, elbette Allah hidâyete ulaştırmaz ve onlara çok acı veren bir azap vardır.

105. Yalanı ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur, iftirâ ederler. İşte onlar yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi îmân ile mutmaîn olduğu halde inkâra zorlanan kimse hariç, îmânından sonra Allah'ı inkâr eden böylece göğsünü inkara açanlara, mutlaka Allah'tan bir gazab iner ve onlar için büyük bir azap vardır.

107. Bunun sebebi; çünkü onlar dünya hayatını sevmiş, âhirete karşılık tercih etmişlerdir. Allah'da kâfirler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

108. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir. Ve işte onlar hep gaflet içerisindedirler!

109. Çâre yok! Onlar âhirette tamâmen hüsrâna düşeceklerdir!

110. Sonra muhakkak ki Rabbin, eziyet edildikten sonra hicret eden, sonra cihad eden ve sabreden kimselerin yardımcısıdır. Bunlardan sonra Rabbin elbette çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

Yevme te'tî küllü nefsin tücâdilü an nefsihâ ve tüveffâ küllü nefsim mâ amilet ve hüm lâ yuzlemûn (111) Ve daraballâhü meselen karyeten kânet âminetem mutmeinnetey ye'tîhâ rizkuhâ rağadem min külli mekânin fe keferat bi en'umillâhi fe azâkahallâhü libâsel cûı vel havfi bimâ kânû yasneûn (112) Ve le kad câehüm rasûlüm minhüm fe kezzebûhü fe ehazehümül azâbü ve hüm zâlimûn (113) Fe külû mimmâ razekakümüllâhü halâlen tayyibev veşkürû nı'metallâhi in küntüm iyyâhü ta'büdûn (114) İnnemâ harrame aleykümül meytete ved deme ve lahmel hınzîri ve mâ ühille li ğayrillâhi bih. fe menidturra ğayra bâğıv ve lâ âdin fe innallâhe ğafûrur rahıym (115) Ve lâ tekûlû limâ tesıfü elsinetükümül kezibe hâzâ halâlüv ve hâzâ harâmülli tefterû alallâhil kezib. innellezîne yefterûne alallâhil kezibe lâ yüflihûn (116) Metâun kalîlüv ve lehüm azâbün elîm (117) Ve alellezîne hâdû harramnâ mâ kasasnâ aleyke min kabl. ve mâ zalemnâhüm ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (118)

٢٨١

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ
بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ
وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى
اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O gün ki, herkes nefsi için mücâdele ederek gelir. Her nefse işlemiş olduğu amel tamâmıyla ödenir ve hiç birine zulmedilmez.

112. Allah (ibret için) bir şehri misal olarak verdi: Bu şehir güvenli, huzurlu idi, Oraya her yerden rızkı bol bol geliyordu. Ne var ki onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıkları işler yüzünden açlık ve korku elbisesini (felâketini) tattırdı.

113. Yemin olsun ki, onlara içlerinden bir resûl geldi de ona, "Yalan söylüyor" dediler. Zulmederlerken azab da kendilerini yakalayıverdi.

114. Onun için siz, Allah'ın size verdiği rızıklardan helâl ve temiz olarak yiyin de ni'metine şükredin. Eğer gerçekten O'na ibâdet edecek iseniz.

115. O size ancak ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilenleri haram kıldı. Her kim bu haram şeyleri yemeye mecbur kalırsa (başkasının hakkına) saldırmaksızın ve aşırı gitmeksizin yiyebilir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

116. Sâdece dilinizin yalan yere uydurduğu şu "helâl, şu haram" demeyin ki, yalanı Allah'a iftirâ etmiş olursunuz. Şüphe yok ki, yalanı Allah'a iftirâ atanlar kurtuluşa ermezler.

117. (Kazandıkları) az bir faydalanmadır ve haklarında çok acı veren bir azab vardır.

118. Yahûdî olanlara ise, bundan evvel sana naklettiklerimizi haram kıldık ve onlara Biz zulüm etmedik, fakat kendi kendilerine zulmediyorlardı.

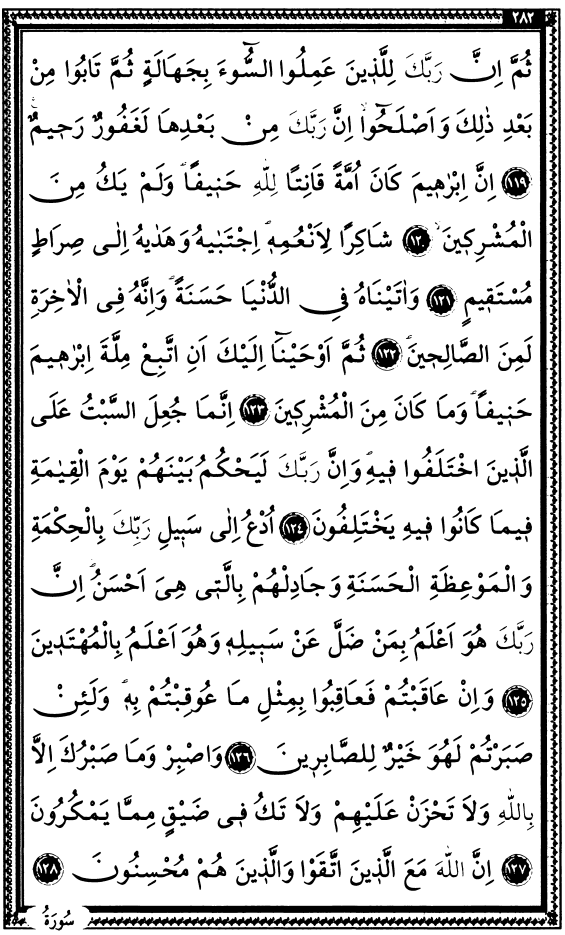

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١١٩﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا
بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

سُورَةُ

Sümme inne rabbeke lillezîne amilüs sûe bi cehâletin sümme tâbû mim ba'di zâlike ve aslehû inne rabbeke mim ba'dihâ le ğafûrur rahıym (119) İnne ibrâhîme kâne ümmeten kânitel lillâhi hanîfâ. ve lem yekü minel müşrikîn (120) Şâkiral li en'umih. ictebâhü ve hedâhü ilâ sırâtım müstekıym (121) Ve âteynâhü fid dünyâ haseneh. ve innehû fil âhırati le mines sâlihıyn (122) Sümme evhaynâ ileyke enittebı' millete ibrâhîme hanîfâ. ve mâ kâne minel müşrikîn (123) İnnemâ cüıles sebtü alellezînahtelefû fîh. ve inne rabbeke le yahkümü beynehüm yevmel kıyâmeti fîmâ kânû fîhi yahtelifûn (124) Üd'u ilâ sebîli rabbike bil hikmeti vel mev'ızatil haseneti ve câdilhüm billetî hiye ahsen. inne rabbeke hüve a'lemü bi men dalle an sebîlihî ve hüve a'lemü bil mühtedîn (125) Ve in âkabtüm fe âkıbû bi misli mâ ûkıbtüm bih. ve lein sabertüm le hüve hayrul lissâbirîn (126) Vasbir ve mâ sabruke illâ billâhi ve lâ tahzen aleyhim ve lâ tekü fî daykım mimmâ yemkürûn (127) İnnallâhe meallezînettekav vellezîne hüm muhsinûn (128)

119. Sonra muhakkak ki Rabbin, bir cahillikle günah işleyip ardından tevbe eden ve durumunu düzelten kimseleri bağışlar. Şüphesiz ki Rabbin, bu tevbeden sonra Gafurdur, Rahîmdir (çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.)

120. Muhakkak ki İbrâhim, başlı başına bir ümmetti. Tek bir hanîf olarak Allah'a itâat için kıyâm etmişti ve hiçbir zaman müşriklerden olmadı.

121. O'nun nîmetine şükrediciydi. O, onu seçmiş ve doğru yola iletmişti.

122. Ve Biz ona hem dünyada bir güzellik verdik. Hem de şüphesiz ki O, âhirette elbette sâlihlerden olacaktır.

123. Sonra da (ey Muhammed!) sana: "Hakperest (hanif) olarak İbrahim'in dinine tabi ol! O, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı." diye vahyettik.

124. Cumartesi günün tatili ancak onda ayrılığa düşenlere farz edildi. Rabbin onların o ayrılık edegeldikleri şeyler hakkında, Kıyâmet günü aralarında hükmünü elbette verecektir.

125. (Ey Resulüm!) Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır! Ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete erenleri de çok iyi bilir.

126. Ve eğer cezâ ile mukâbele edecek olursanız, ancak size edilen cezânın misliyle cezalandırın. Ve şâyet sabrederseniz, yemin olsun ki o sabredenler için daha hayırlıdır.

127. Sabret! Sabır da ancak Allah'ın yardımıyladır ve onlara karşı hüzünlenme! Yaptıkları hilelerden sıkıntıya düşme!

128. Çünkü muhakkak ki Allah, takva sahipleri ile ve iyilikte bulunanlarla beraberdir.

İSRÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sübhânellezî esrâ bi abdihî leylem minel mescidil harâmi ilel mescidil aksallezî bâraknâ havlehû li nüriyehû min âyâtinâ. innehû hüves semîul besıyr (1) Ve âteynâ mûsel kitâbe ve cealnâhü hüdel li benî isrâîle ellâ tettehızû min dûnî vekîlâ (2) Zürriyyete men hamelnâ mea nûh. innehû kâne abden şekûrâ (3) Ve kadaynâ ilâ benî isrâîle fil kitâbi le tüfsidünne fil ardı merrateyni ve le ta'lünne ulüvven kebîrâ (4) Fe izâ câe va'dü ûlâhümâ beasnâ aleyküm ıbâdel lenâ ülî be'sin şedîdin fe câsû hılâled diyâr. ve kâne va'dem mef'ûlâ (5) Sümme radednâ lekümül kerrate aleyhim ve emdednâküm bi emvâliv ve benîne ve cealnâküm eksera nefîrâ (6) İn ahsentüm ahsentüm li enfüsiküm ve in ese'tüm felehâ. fe izâ câe va'dül âhırati li yesûû vücûheküm ve li yedhulül mescide kemâ dehalûhü evvele merrativ ve liyütebbirû mâ alev tetbîrâ (7)

٢٨٢

سُورَةُ الْإِسْرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَإِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

17. SÛRE
İSRÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 111 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Kulu Muhammed'i geceleyin, Mescid-i Haram'dan kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

2. Musa'ya da Kitabı (Tevrat'ı) verdik ve beni bırakıp başkasını vekil edinmeyiniz diye onu İsrail oğulları için bir hidayet rehberi kıldık.

3. Ey Nuh'la beraber gemiye taşıyarak kurtardığımız kimselerin soyundan olanlar! Doğrusu o çok şükredici bir kul idi.

4. Biz İsrailoğulları'na Kitapta (Tevrat'ta) şu hükmü verdik: "Muhakkak siz, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir yükselişle yükseleceksiniz."

5. Birincisinin zamanı gelince (sizi cezalandırmak için) üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Onlar, evlerin aralarına girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.

6. Sonra size tekrar onların üzerine galibiyeti geri verdik ve size mallarla ve oğullarla imdâdınıza yetiştik ve sizi topluluk olarak daha çoğalttık.

7. Eğer güzellik yaparsanız, kendinize yapmış olursunuz; eğer kötülük yaparsanız yine kendinizedir. Artık sonraki fesadınızın vakti geldi mi, yüzlerinizi üzüntüye sokmaları, kötülük yapmaları ve ilk kez girdikleri gibi yine Beyt-i Makdis'e girmeleri, ele geçirdikleri yerleri mahvetmeleri için onları tekrar göndereceğiz.

٢٨٤

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ﴿٩﴾ وَّاَنَّ
الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ
الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا
الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰۗىِٕرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ۭ
وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿١٣﴾ اِقْرَاْ
كِتٰبَكَ ۭ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى
فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۭ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٥﴾
وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ
عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ
مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿١٧﴾

مَنْ كَانَ

Asâ rabbüküm **ey yerhameküm. ve in udtüm udnâ. ve cealnâ cehenneme lil kâfirîne hasıyrâ** (8) **İnne hâzel kur'âne yehdî lilletî hiye akvemü ve yübeşşirul mü'minînellezîne ya'melûnes sâlihâti enne lehüm ecran kebîrâ** (9) **Ve ennellezîne lâ yü'minûne bil âhırati a'tednâ lehüm azâben elîmâ** (10) **Ve yed'ul insânü bişşerri düâehû bilhayr. ve kânel insânü acûlâ** (11) **Ve cealnel leyle ven nehâra âyeteyni fe mehavnâ âyetel leyli ve cealnâ âyeten nehâri mübsıratel li tebteğû fadlem mir** rabbiküm **ve li ta'lemû adedes sinîne vel hısâb. ve külle şey'in fassalnâhü tefsıylâ** (12) **Ve külle insânin elzemnâhü tâirahû fî unükıh. ve nuhricü lehû yevmel kıyâmeti kitâbey yelkâhü menşûrâ** (13) **İkra' kitâbek. kefâ bi nefsikel yevme aleyke hasîbâ** (14) **Menihtedâ fe innemâ yehtedî li nefsih. ve men dalle fe innemâ yedıllü aleyhâ. ve lâ teziru vâziratüv vizra uhrâ. ve mâ künnâ müazzibîne hattâ neb'ase rasûlâ** (15) **Ve izâ eradnâ en nühlike karyeten emarnâ mütrafîhâ fe fesekû fîhâ fe hakka aleyhel kavlü fe demmernâhâ tedmîrâ** (16) **Ve kem ehleknâ minel kurûni mim ba'di nûh. ve kefâ bi** rabbike **bi zünûbi ıbâdihî habîram besıyrâ** (17)

8. Ola ki Rabbiniz size rahmetini göndere, eğer yine (fesatçılığa) dönerseniz Biz de sizi cezalandırmaya döneriz. Öyle ya, Biz cehennemi kâfirlere hapishane yapmışız.

9. Haberiniz olsun ki, bu Kur'ân, insanları en doğru yola hidâyet eder ve sâlih ameller yapan mü'minlere müjde verir ki, kendilerine büyük bir mükâfat vardır.

10. Âhirete inanmayanlara da çok acı veren azap hazırlamışızdır.

11. İnsan, hayrın gelmesine dua ettiği gibi kötülüğün gelmesine de dua eder. İnsan (akıbetini düşünmemekle) pek acelecidir.

12. Biz geceyi ve gündüzü varlığımıza delalet eden birer delil kıldık. Sonra Rabbinizden bir lütuf aramanız, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine) eşyayı aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte Biz, her şeyi açık açık anlattık.

13. Her insanın amel (defteri)ni boynuna doladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.

14. "Oku kitabını! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!" deriz.

15. Kim doğru giderse kendi lehine gider, kim de sapıklık ederse ancak kendi aleyhine sapar ve hiç bir günahkâr, diğerinin günâhını çekmez. Biz bir resûl gönderinceye kadar azaplandırmayız.

16. Bir ülkeyi helâk etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşılarına (iyilikleri) emrederiz; buna rağmen onlar itaat etmeyip orada kötülük işlerler. Böylece o ülke, helâke müstahak olur; Biz de orayı yerle bir ederiz.

17. Hem Nuh'tan sonra ne kadar ümmetler helâk ettik. Kullarının günahlarına Rabbi'nin haberdâr, ziyâdesiyle görücü olması yeter.

Men kâne yürîdül âcilete accelnâ lehû fîhâ mâ neşâü li men nürîdü sümme cealnâ lehû cehennem. yaslâhâ mezmûmem medhûrâ (18) Ve men erâdel âhırate ve seâ lehâ sa'yehâ ve hüve mü'minün fe ülâike kâne sa'yühüm meşkûrâ (19) Küllen nümiddü hâülâi ve hâülâi min atâi rabbik. ve mâ kâne atâü rabbike mahzûrâ (20) Ünzur keyfe faddalnâ ba'dahüm alâ ba'd. ve lel âhıratü ekberu deracâtiv ve ekberu tefdıylâ (21) Lâ tec'al meallâhi ilâhen âhara fe tak'ude mezmûmem mahzûlâ (22) Ve kadâ rabbüke ellâ ta'büdû illâ iyyâhü ve bil vâlideyni ihsânâ. immâ yeblüğanne ındekel kibera ehadühümâ ev kilâhümâ fe lâ tekul lehümâ üffiv ve lâ tenher hümâ ve kul lehümâ kavlen kerîmâ (23) Vahfıd lehümâ cenâhaz zülli miner rahmeti ve kur rabbirhamhümâ kemâ rabbeyânî sağıyrâ (24) rabbüküm a'lemü bimâ fî nüfûsiküm. in tekûnû sâlihıyne fe innehû kâne lil evvâbîne ğafûrâ (25) Ve âti zel kurbâ hakkahû vel miskîne vebnes sebîli ve lâ tübezzir tebzîrâ (26) İnnel mübezzirîne kânû ıhvâneş şeytânıyn. ve kâneş şeytânü li rabbihî kefûrâ (27)

٢٨٥

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ
أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾
رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا
إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18. Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı istiyorsa dilediğimiz kadar dilediğimize hemen veririz. Sonra da onu cehenneme sokarız. Kınanmış, kovulmuş bir halde ona yaslanır.

19. Her kim de âhireti ister, ona lâyık bir gayret ile onun için mü'min olarak çalışırsa, işte bunların gayretleri şükre lâyık olur.

20. Hepsine; (dünyayı isteyenlere de, ahireti isteyenlere de) Rabbi'nin ihsanından veririz. Rabbi'nin ihsanı yasak değildir.

21. Bak, bir kısmını diğerine nasıl üstün etmişiz ve elbette âhiret derece bakımından daha büyük, fazilet bakımından da daha büyüktür.

22. Allah'ın berâberinde başka bir ilâh edinme ki, kınanmış, başıboş kalmayasın.

23. Rabbin kesin olarak şunları emretti: "O'ndan başkasına ibadet etmeyin; ana babaya iyilik edin; onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlılık çağına ulaşırsa sakın onlara «öf!» deme ve onları azarlama; ikisine de tatlı söz söyle."

24. "İkisine de acıyarak tevazu kanatlarını indir. Ve şöyle de: «Ey Rabbim! Onların beni küçükten terbiye edip yetiştirdikleri gibi, sen de kendilerine merhamet et.»"

25. Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir. Eğer iyi kimseler olursanız elbette Allah çok tevbe edenleri bağışlayıcıdır.

26. Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver. Bununla beraber malını saçıp savurma.

27. Çünkü saçıp savuranlar, şeytanın kardeşleridir. Şeytan ise, Rabbine çok nankör bulunuyor.

٢٨٦

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ
لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا
تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾
وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ
قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ
إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا
﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ
وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ
فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

ذٰلِكَ

Ve immâ tu'ridanne anhümübtiğâe rahmetim mir rabbike **tercûhâ fe kul lehüm kavlem meysûrâ (28) Ve lâ tec'al yedeke mağlûleten ilâ unukıke ve lâ tebsuthâ küllel bestı fe tak'ude melûmem mahsûrâ (29) İnne** rabbeke **yebsütur rizka li mey yeşâü ve yakdir. innehû kâne bi ıbâdihî habîram besıyrâ (30) Ve lâ taktülû evlâdeküm haşyete imlâk. nahnü nerzükuhüm ve iyyâküm. inne katlehüm kâne hıt'en kebîrâ (31) Ve lâ takrabüz zinâ innehû kâne fâhışeh. ve sâe sebîlâ (32) Ve lâ taktülün nefselletî harramallâhü illâ bil hakk. ve men kutile mazlûmen fe kad cealnâ li veliyyihî sültânen fe lâ yüsrif fil katl. innehû kâne mensûrâ (33) Ve lâ takrabû mâlel yetîmi illâ billetî hiye ahsenü hattâ yeblüğa eşüddehû ve evfû bil ahd. innel ahde kâne mes'ûlâ (34) Ve evfül keyle izâ kiltüm vezinû bil kıstâsil müstekıym. zâlike hayruv ve ahsenü te'vîlâ (35) Ve lâ takfü mâ leyse leke bihî ılm. innes sem'a vel besara vel füâde küllü ülâike kâne anhü mes'ûlâ (36) Ve lâ temşi fil ardı merahâ. inneke len tahrikal arda ve lenteblüğal cibâle tûlâ (37) Küllü zâlike kâne seyyiühû ınde** rabbike **mekrûhâ (38)**

28. Eğer Rabbinden beklediğin bir rahmet (rızık) için, o hak sahiplerinden yüz çevirmek mecburiyetinde kalırsan, o zaman da onlara yumuşak ve tatlı bir söz söyle.

29. Hem elini bağlayıp boynuna asma (cimrilik etme), hem de onu büsbütün açıp saçma (israf etme) ki, aksi halde kınanmış olursun ve eli boş açıkta kalırsın.

30. Çünkü Rabbin, hem dilediğine rızkı genişletir, hem de sıkar. Çünkü O, kullarını çok iyi bilir, çok iyi görür.

31. Bir de yoksulluk korkusuyla evlatlarınızı öldürmeyin. Onlara da, rızkı Biz veririz, size de. Elbette onları öldürmek büyük bir suçtur ve günahtır.

32. Zinâya da yaklaşmayın. Çünkü o pek çirkin, yolca da çok kötü bir hayasızlıktır.

33. Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın, öldürülmesini haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, Biz onun velisine bir yetki verdik. O da öldürmede aşırı gitmesin. Çünkü ona (dinin kendisine verdiği yetki ile) yardım olunmuştur.

34. Yetimin malına da yaklaşmayın. Ancak rüşdüne erişinceye kadar en güzel şekilde yaklaşma başka; verdiğiniz sözü yerine getirin; çünkü verilen sözde muhakkak bir sorumluluk vardır.

35. Ölçtüğünüz zaman da tam ölçün ve doğru terâzi ile tartın. Bu, hem hayırlı, hem de sonuçta daha güzeldir.

36. Bir de, hiç bilmediğin bir şeyin ardından gitme. Çünkü kulak, göz, gönül, bunların her biri ondan sorumlu bulunuyor.

37. Hem yeryüzünde kibirlenerek yürüme. Çünkü sen, ne yeri yırtabilirsin, ne de boyca dağlara yetişebilirsin.

38. Bütün bunların yasaklanmış olanı, Rabbin katında çirkin bulunuyor.

Zâlike mimmâ evhâ ileyke rabbüke **minel hıkmeh. ve lâ tec'al** meallâhi **ilâhen âhara fe tülkâ fî cehenneme melûmem medhûrâ (39) E fe asfâküm** rabbüküm **bil benîne vettehaze minel melâiketi inâsâ. inneküm le tekûlûne kavlen azıymâ (40) Ve le kad sarrafnâ fî hâzel kur'âni li yezzekkerû. ve mâ yezîdühüm illâ nüfûrâ (41) Kul lev kâne meahû âlihetün kemâ yekûlûne izel lebteğav ilâ zil arşi sebîlâ (42) Sübhânehû ve teâlâ ammâ yekûlûne ulüvven kebîrâ (43) Tüsebbihu lehüs semâvâtüs seb'u vel ardu ve men fîhinn. ve im min şey'in illâ yüsebbihu bi hamdihî ve lâkil lâ tefkahûne tesbîhahüm. innehû kâne halîmen ğafûrâ (44) Ve izâ kara'tel kur'âne cealnâ beyneke ve beynellezîne lâ yü'minûne bil âhırati hıcâbem mestûrâ (45) Ve cealnâ alâ kulûbihim ekinneten ey yefkahûhü ve fî âzânihim vakrâ. ve izâ zekerte** rabbeke **fil kur'âni vahdehû vellev alâ edbârihim nüfûrâ (46) Nahnü a'lemü bimâ yestemiûne bihî iz yestemiûne ileyke ve iz hüm necvâ iz yekûlüz zâlimûne in tettebiûne illâ racülem meshûrâ (47) Ünzur keyfe darabû lekel emsâle fe dallû felâ yestetıy'ûne sebîlâ (48) Ve kâlû e izâ künnâ ızâmev ve rufâten e innâ le meb'ûsûne halkan cedîdâ (49)**

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِى جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا ۗ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۗ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤١﴾
قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ
سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ
لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۗ وَاِنْ مِّنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا
قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُوْرًا ﴿٤٥﴾ وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِىٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ
وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٦﴾
نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى
اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوْٓا
ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٤٩﴾

39. İşte bunlar, Rabbi'nin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah ile berâber diğer bir ilâh uydurma ki, sonra kınanarak ve kovularak cehenneme atılırsın.

40. (Ey müşrikler!) Rabbiniz, erkek çocukları sizin için ayırdı da, kendisi meleklerden kız çocuklar mı edindi! Gerçekten siz, (vebali) çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Biz bu uyarıyı, bu Kur'ân'da türlü şekillerle ifâde ettik ki, düşünüp akıllarını başlarına alsınlar. Halbuki O, onların ancak ürkekliğini artırıyor.

42. De ki: "Allah ile beraber dedikleri gibi ilâhlar olsa idi, o durumda onlar, O Arş'ın sâhibine elbet bir yol ararlardı."

43. Allah, onların söyledikleri şeylerden münezzehtir; son derece yücedir ve uludur.

44. Onu, yedi gök ile yer ve bütün bunlardaki akıl sahipleri tesbih eder ve hatta hiç bir şey yoktur ki, onu hamdiyle tesbih etmesin ve fakat siz onların tesbihlerini iyi anlamazsınız. O, cidden Halîm olandır, bağışlayandır.

45. Bir de sen, Kur'ân'ı okuduğun zaman Biz, seninle ahirete inanmayanların arasına görünmez bir perde çekeriz.

46. Ve kalblerinin üzerine, onu iyi anlamalarına engel perdeler geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kur'ân'da tek (eşsiz) olarak andığın zaman da, ürkerek arkalarını döner giderler.

47. Biz onların, seni dinlerken nasıl dinlediklerini çok iyi biliriz. Birbiriyle fısıldaşırlarken de o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz!" dediklerini Biz çok iyi biliriz.

48. Bak seni nelere kıyas ettiler de, nasıl sapıklığa düştüler. Onun için bir yol bulmaya da güç kuvvetleri yoktur.

49. Bir de onlar dediler ki: "Biz, bir kemik yığını olduğumuz ve ufalanıp toz olduğumuz vakit mi, gerçekten biz mi, yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?

٧٨٨

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ
إِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ
يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾
رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ
زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِنْ
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

وَمَا

Kul kûnû hıcâraten ev hadîdâ (50) Ev halkam mimmâ yekbüru fî südûriküm. fe seyekûlûne mey yüıydünâ. kulillezî fetaraküm evvele merrah. feseyüngıdûne ileyke ruûsehüm ve yekûlûne metâ hû. kul asâ ey yekûne karîbâ (51) Yevme yed'ûküm fe testecîbûne bi hamdihî ve tezunnûne il lebistüm illâ kalîlâ (52) Ve kul li ıbâdî yekûlülletî hiye ahsen. inneş şeytâne yenzeğu beynehüm. inneş şeytâne kâne lil insâni adüvvem mübînâ (53) rabbüküm a'lemü biküm. iy yeşe' yerhamküm ev iy yeşe' yüazzibküm. ve mâ erselnâke aleyhim vekîlâ (54) Ve rabbüke a'lemü bi men fis semâvâti vel ard. ve le kad faddalnâ ba'dan nebiyyîne alâ ba'dıv ve âteynâ dâvûde zebûrâ (55) Kulid'ullezîne zeamtüm min dûnihî fe lâ yemlikûne keşfed durri anküm ve lâ tahvîlâ (56) Ülâikellezîne yed'ûne yebteğûne ilâ rabbihimül vesîlete eyyühüm akrabü ve yercûne rahmetehû ve yehâfûne azâbeh. inne azâbe rabbike kâne mahzûrâ (57) Ve im min karyetin illâ nahnü mühlikûhâ kable yevmil kıyâmeti ev müazzibûhâ azâben şedîdâ. kâne zâlike fil kitâbi mestûrâ (58)

50 - 51. De ki: "Muhakkak, ister taş olun, ister demir, isterse gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun (muhakkak öldürülecek ve diriltileceksiniz)." Onlar: O halde bizi kim tekrar diriltecek?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratmış olan o kudret sahibi." O zaman sana başlarını alaylıca sallayacaklar da: "Ne zamanmış o?" diyecekler. De ki: "Yakın olması umulur."

52. O sizi çağıracağı gün, derhâl O'na son derece itâat ile icâbet edeceksiniz ve zannedeceksiniz ki, pek az bir müddet kaldınız.

53. Mümin kullarıma söyle de (kâfirlere) en güzel olan sözü söylesinler. Çünkü şeytan aralarına fesat sokar. Şüphesiz şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.

54. Rabbiniz, sizi daha çok bilir. Dilerse size merhamet buyurur, dilerse size azap eder. Seni de üzerlerine vekîl gördermedik.

55. Hem Rabbin, göklerde ve yerde kim varsa hepsini en iyi bilendir. Yemin olsun ki, Peygamberlerin de bâzısını, bazısına üstün yaptık ve Davûd'a bir Zebûr verdik.

56. De ki: "Ondan başka, (ilâh) zannettiklerinizi çağırın. Anlarsınız ki, başınızdan sıkıntıyı ne defedebilirler ne de değiştirirler."

57. Onların yalvardıkları bu varlıklar Rablerine -hangisi daha yakın olacak diye- vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı korkunçtur.

58. Hiç bir memleket de yoktur ki, kıyamet gününden önce Biz onu helak etmeyelim, yahut şiddetli bir azab ile azablandırmayalım. Bu, Kitap'ta (Levh- i Mahfuzda) yazılıdır.

Ve mâ meneanâ en nürsile bil âyâti illâ en kezzebe bihel evvelûn. ve âteynâ semûden nâkate mübsıraten fe zalemû bihâ. ve mâ nürsilü bil âyâti illâ tahvîfâ (59) Ve iz kulnâ leke inne rabbeke **ehâta bin nâs. ve mâ cealner ru'yelletî eraynâke illâ fitnetel linnâsi veş şeceratel mel'ûnete fil kur'ân. ve nühavvifühüm fe mâ yezîdühüm illâ tuğyânen kebîrâ (60) Ve iz kulnâ lil melâiketiscüdû li âdeme fe secedû illâ iblîs. kâle e escüdü li men halakte tıynâ (61) Kâle e raeyteke hâzellezî kerramte aleyye le in ehharteni ilâ yevmil kıyâmeti le ahtenikenne zürriyyetehû illâ kalîlâ (62) Kâlezheb fe men tebiake minhüm fe inne cehenneme cezâüküm cezâem mevfûrâ (63) Vestefziz menisteta'te minhüm bi savtike ve eclib aleyhim bi haylike ve racilike ve şârikhüm fil emvâli vel evlâdi veıdhüm. ve mâ yeıdühümüş şeytânü illâ ğurûrâ (64) İnne ıbâdî leyse leke aleyhim sültân. ve kefâ bi rabbike vekîlâ (65) rabbükümüllezî yüzcî lekümül fülke fil bahri li tebteğû min fadlih. innehû kâne bi küm rahıymâ (66)**

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ۭ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ۭ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ۝۵۹ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۭ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۝۶۰ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝۶۱ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۡ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۶۲ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ۝۶۳ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۝۶۴ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۚ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ۝۶۵ رَبُّكُمُ الَّذِيْ يُزْجِيْ لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ۝۶۶

59. Bizi, âyetler (mucizeler) ve peygamber göndermekten alıkoyan şey, ancak önceki ümmetlerin onları yalanlamış olmalarıdır. Semûd'a, açık bir mucize olarak o dişi deveyi vermiştik de ona zulmetmişlerdi (deveyi boğazlayarak kendilerine yazık etmişlerdi). Oysa Biz, o mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz.

60. Hani sana: "Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır", demiştik. Sana gösterdiğimiz o görüntüleri ve Kur'an'da lânetlenen ağacı, ancak insanları sınamak için meydana getirdik. Biz onları, korkutuyoruz, fakat bu onlara ancak büyük bir taşkınlıktan başka bir sonuç vermiyor.

61. Yine unutma ki, bir zaman meleklere: "Âdem için secde edin" demiştik, derhal secde ettiler. Fakat İblis: "Hiç ben bir çamur halinde yarattığın kimseye secde eder miyim?" dedi.

62. "Baksana şu benim üzerime üstün kıldığına. Yemin ederim ki, eğer beni kıyâmet gününe kadar ertelersen (yaşatırsan), ben O'nun neslini pek azı müstesna olmak üzere mutlaka kendi buyruğum altına alırım." dedi.

63. Allah buyurdu ki: "Defol git. Artık, onlardan her kim sana uyarsa haberiniz olsun ki, cehennem de sizin cezânızdır. Hem de mükemmel bir ceza."

64. "Hem onlardan gücünün yettiğini, sesinle (şehevî çalgılarla) kaydır ve fenalığa götüren süvarilerin ve piyâdelerinle üzerlerine yaygara kopar. (Haram kazandırmakla) mallarına ve (zina yaptırmakla) evlâdlarına ortak ol; ve onlara (yalan yere) çeşitli vaadlerde bulun." Fakat şeytan, onlara bir aldanıştan başka birşey vaad edemez?

65. "Doğrusu o benim (gerçek) kullarım yok mu? Senin onlar üzerine hiç bir saltanatın yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter.

66. Rabbiniz, O kâdirdir ki, lütfundan bir pay arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. Hakîkaten O, size karşı çok merhametlidir.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾
أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ
فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ
بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ
كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا
﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ
فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ
كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾
وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا
غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾
وَإِنْ

Ve izâ messekümüd durru fil bahri dalle men ted'ûne illâ iyyâh. felemmâ neccâküm ilel berri a'radtüm. ve kânel insânü kefûrâ (67) E fe emintüm ey yahsife biküm cânibel berri ev yürsile aleyküm hâsıben sümme lâ tecidû leküm vekîlâ (68) Em emintüm ey yüıydeküm fîhi târaten uhrâ fe yürsile aleyküm kâsıfem miner rîhı fe yuğrikaküm bimâ kefartüm sümme lâ tecidû leküm aleynâ bihî tebîâ (69) Ve le kad kerramnâ benî âdeme ve hamelnâhüm fil berri vel bahri ve razaknâhüm minet tayyibâti ve faddalnâhüm alâ kesîrim mimmen halaknâ tefdıylâ (70) Yevme ned'û külle ünâsim bi imâmihim. fe men ûtiye kitâbehû bi yemînihî fe ülâike yakraûne kitâbehüm ve lâ yuzlemûne fetîlâ (71) Ve men kâne fî hâzihî a'mâ fe hüve fil âhırati a'mâ ve edallü sebîlâ (72) Ve in kâdû le yeftinûneke anillezî evhaynâ ileyke li tefteriye aleynâ ğayrahu ve izel lettehazûke halîlâ (73) Ve levlâ en sebbetnâke le kad kidte terkenü ileyhim şey'en kalîlâ (74) İzel le ezaknâke dı'fel hayâti ve dı'fel memâti sümme lâ tecidü leke aleynâ nesıyrâ (75)

67. Denizde size bir musibet geldiği zaman, O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolur. Derken O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca da yüz çevirirsiniz. İnsanoğlu çok nankördür.

68. Ya çıktığınızda, kara tarafında sizi yere geçirmeyeceğinden veya üzerinize çakıllı bir rüzgar göndermeyeceğinden sonra da, kendinize hiç vekil bulamamanızdan emin mi oldunuz?

69. Yoksa sizi tekrar denize döndürüp de üzerinize kasırgalar göndermeyeceğinden ve böylece ettiğiniz nankörlük sebebiyle sizi boğmayacağından emin mi oldunuz? Sonra bu yaptığımıza karşı, Bizim aleyhimize size yardım edecek bir koruyucu bulamazsınız.

70. Andolsun ki Biz, Âdem'in oğullarını şan ve şeref sahibi kıldık. Karada ve denizde taşıtlara yükledik ve temiz yiyeceklerden onları rızıklandırdık. Onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

71. Günün birinde her sınıf insanları, imamlarıyla çağıracağız. O gün her kime kitabı sağ eliyle verilirse, işte onlar kitaplarını okuyacaklar ve kıl kadar bile zulmedilmeyecekler.

72. Bu dünyada (mânen) kör olan kimse ahirette de kördür; üstelik iyice yolunu şaşırmıştır.

73. Az daha seni bile, sana vahyettiğimizin dışındakini Bize karşı iftirâ edesin diye, fitneye düşüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

74. Ve eğer Biz, sana sebat vermemiş olsa idik, sen onlara az bir şey meyledecektin.

75. Ve o takdirde Biz, sana muhakkak hayatın da kat kat, ölümün de kat kat acısını tattırırdık. Sonra Bize karşı, kendin için hiç bir yardımcı bulamazdın.

Ve in kâdû leyestefizzûneke minel ardı li yuhricûke minhâ ve izel lâ yelbesûne hılâfeke illâ kalîlâ (76) Sünnete men kad erselnâ kableke mir rusülinâ ve lâ tecidü li sünnetinâ tahvîlâ (77) Ekımis salâte li dülûkiş şemsi ilâ ğasekıl leyli ve kur'ânel fecr. inne kur'ânel fecri kâne meşhûdâ (78) Ve minel leyli fe tehecced bihî nâfiletel leke asâ ey yeb'aseke rabbüke mekâmem mahmûdâ (79) Ve kur rabbi edhılnî müdhale sıdkıv ve ahricnî muhrace sıdkıv vec'al lî mil ledünke sültânen nesıyrâ (80) Ve kul câel hakku ve zehekal bâtıl. innel bâtıle kâne zehûkâ (81) Ve nünezzilü minel kur'âni mâ hüve şifâüv ve rahmetül lil mü'minîne ve lâ yezîdüz zâlimîne illâ hasârâ (82) Ve izâ en'amnâ alel insâni a'rada ve neâ bi cânibih. ve izâ messehüş şerru kâne yeûsâ (83) Kul küllüy ya'melü alâ şâkiletih. fe rabbüküm a'lemü bimen hüve ehdâ sebîlâ(84) Ve yes'elûneke anir rûh. kulir rûhu min emri rabbî ve mâ ûtîtüm minel ılmi illâ kalîlâ (85) Ve lein şi'nâ le nezhebenne billezî evhaynâ ileyke sümme lâ tecidü leke bihî aleynâ vekîlâ (86)

٢٩١

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا
لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ
مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ
الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي
مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾
وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا
﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ
كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ
سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

76. Ve az daha seni, bu yerden (yurdundan) çıkarmak için bunaltacaklardı ve o takdirde kendileri de arkandan pek az kalacaklardı.

77. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki kanun (da budur). Bizim kanunumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın.

78. Güneşin batıya kaymasından, gecenin karanlığına kadar (belirli vakitlerde) namazı güzel (gereği üzere) kıl, bir de sabah namazını kıl. Çünkü sabah namazında, gece ve gündüz melekleri hazır bulunur.

79. Gecenin bir kısmında da sadece sana mahsus bir nafile olmak üzere uykudan kalk, Kur'ân ile teheccüd namazı kıl. Rabbinin, seni bir Makam-ı Mahmud'a (ahiretteki Şefaat Makamına) göndermesi yakındır.

80. Ve dedi ki: "Rabbim beni girilecek yere doğruluk ve hoşnutlukla girdir. Doğruluk ve hoşnutluk çıkarılışı ile çıkar ve benim için tarafından yardım edici bir kuvvet ve hüccet ihsan et."

81. Ve de ki: "Hak geldi, bâtıl sona erdi. Hakîkaten bâtıl, yok olucudur."

82. Biz, Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, müminler için şifa ve rahmettir; zalimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.

83. Öyle ya Biz, insana nimet verdiğimiz zaman aldırmaz, yan çizer. Kendisine kötülük dokunduğu zaman da, pek üzüntülü olur.

84. De ki: "Mizac ve meşrebine göre iş yapar. Bu durumda kimin en doğru yolda olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir."

85. Bir de, sana ruh'tan soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbi'min emrindendir ve size ilimden ancak az bir şey verilmiştir."

86. Yemin olsun ki, dilersek sana vahyettiğimizi de tamâmen gideririz. Sonra Bize karşı, kendine bir vekîl de bulamazsın.

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ
اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا
يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا
لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ ۖ وَلَن
نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ
رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا
﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾
وَمَن

İllâ rahmetem mir rabbik. inne fadlehû kâne aleyke kebîrâ (87) Kul leinicteme-atil insü vel cinnü alâ ey ye'tû bi misli hâzel kur'âni lâ ye'tûne bi mislihî ve lev kâne ba'duhüm li ba'dın zahîrâ (88) Ve le kad sarrafnâ lin nâsi fî hâzel kur'âni min külli meselin fe ebâ ekse-run nâsi illâ küfûrâ (89) Ve kâlû len nü'mine leke hattâ tefcüra lenâ minel ardı yembûâ (90) Ev tekûne leke cen-netüm min nehıyliv ve ınebin fe tüfec-ciral enhâra hılâlehâ tefcîrâ (91) Ev tüs-kıtas semâe kemâ zeamte aleynâ kise-fen ev te'tiye billâhi vel melâiketi kabîlâ (92) Ev yekûne leke beytüm min zuhru-fin ev terkâ fis semâ'. ve len nü'mine li rukıyyike hattâ tünezzile aleynâ kitâ-ben nakraüh. kul sübhâne rabbî hel küntü illâ beşerar rasûlâ (93) Ve ma menean nâse ey yü'minû iz câehümül hüdâ illâ en kâlû e beasallâhü beşerar rasûlâ (94) Kul lev kâne fil ardı melâ-iketüy yemşûne mutmeinnîne le nez-zelnâ aleyhim mines semâi meleker rasûlâ (95) Kul kefâ billâhi şehîdem beynî ve beyneküm. innehû kâne bi ıbâdihî habîram besıyrâ (96)

87. Ancak Rabbinden bir rahmet başka, hakîkat senin üzerinde O'nun lütfu senin üzerinde çok büyüktür.

88. De ki: "Yemin ederim, eğer insanlar ve cinler bu kur'an'ın benzerini getirmek üzere toplansalar, bir benzerini getiremezler, birbirlerine arka da çıksalar."

89. Yemin olsun ki, Biz bu Kur'an'da dillere destan olacak her mânâdan, türlü türlü ifâdeler yaptık. Yine insanların çoğu inkârda ısrar ettiler.

90. Ve dediler ki "Biz, sana ihtimâli yok inanmayız. Tâ ki, bizim için şu yerden bir pınar akıtasın."

91. "Yâhut senin için hurmalıklardan ve üzümlüklerden bir bahçe olsun da, aralarında şarıl şarıl dereler akıtasın."

92. "Yâhut iddiâ ettiğin gibi üzerimize gökyüzünü parça parça düşüresin yâhut Allah'ı ve melekleri kefil getiresin."

93. "Yâhut senin altından bir evin olsun, yâhut gökyüzüne çıkasın, ona çıktığına da asla inanmayız tâ ki, üzerimize okuyacağımız bir mektub indiresin." De ki: "Rabbimin şânı yücedir! Ben, ancak beşer bir resûlüm!"

94. Kendilerine doğru yolu gösteren hidâyetçi geldiğinde, insanların îmân etmelerine ancak şöyle demeleri engel oldu: "Allah bir beşeri mi resûl gönderdi?"

95. Söyle onlara: "Eğer yerde hep uslu uslu yürüyen melekler olsa idi, elbette onlara gökten melek bir resûl gönderirdik."

96. De ki: "Allah, sizinle benim aramda şâhit olarak yeter, şüphesiz O, kullarını bilip görendir."

Ve mey yehdillâhü fe hüvel mühted. ve mey yudlil fe len tecide lehüm evliyâe min dûnih. ve nahşüruhüm yevmel kıyâmeti alâ vücûhihim umyev ve bükmev ve summâ. me'vâhüm cehennem. küllemâ habet zidnâhüm seıyrâ (97) Zâlike cezâühüm bi ennehüm keferû bi âyâtinâ ve kâlû e izâ künnâ ızâmev ve rufâten e innâ le meb'ûsûne halkan cedîdâ (98) E ve lem yerav ennallâhellezî halekas semâvâti vel arda kâdirun alâ ey yahlüka mislehüm ve ceale lehüm ecelel lâ raybe fîh. fe ebez zâlimûne illâ küfûrâ (99) Kul lev entüm temlikûne hazâine rahmeti rabbî **izel le emsektüm haşyetel infâk. ve kânel insânü katûrâ (100) Ve le kad âteynâ mûsâ tis'a âyâtim beyyinâtin fes'el benî isrâîle iz câehüm fe kâle lehû fir'avnü innî le ezunnüke yâ mûsâ meshûrâ (101) Kâle le kad alimte mâ enzele hâülâi illâ** rabbüs **semâvâti vel ardı besâir. ve innî le ezunnüke yâ fir'avnü mesbûrâ (102) Fe erâde ey yestefizzehüm minel ardı fe ağraknâhü ve mem meahû cemîâ (103) Ve kulnâ mim ba'dihî li benî isrâîleskünül arda fe izâ câe va'dül âhırati ci'nâ biküm lefîfâ (104)**

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ
مِنْ دُونِهٖ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّا ۭ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ۝ ذٰلِكَ
جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ۝ قُلْ
لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَاۗىِٕنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْاِنْفَاقِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ
اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ فَسْـَٔـلْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اِذْ جَاۗءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ
اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى مَسْحُوْرًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ
هٰٓؤُلَاۗءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَاۗىِٕرَ ۚ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ۝ فَاَرَادَ اَنْ يَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ
وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِيْعًا ۝ وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اسْكُنُوا
الْاَرْضَ فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ۝

97. Allah kime hidayet verirse, o doğru yoldadır. Kimi de hidayetten uzak tutarsa, artık bunlar için Allah'tan başka hiçbir yardımcı bulamazsın. Ve Biz onları kıyamet günü, kör, dilsiz, sağır oldukları halde yüzükoyun haşrederiz; varacakları yer cehennemdir; alevi dindikçe onlara ateşi artırırız.

98. O, onların cezâlarıdır. Çünkü onlar, âyetlerimizi inkâr ettiler de: "Yâ, biz bir yığın kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, biz mi cidden yeni bir yaratılışla yaratılacağız?" dediler.

99. Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'ın kendilerinin benzerini yaratmaya kadir olduğunu görmediler de mi? Kendileri için de bir ecel belirlemiş, onda hiç şüphe yok? Fakat zâlimlerin inkârdan başkasına baktıkları yok!

100. (Ey Muhammed!) De ki: "Rabbimin rahmet hazinelerine siz malik olsaydınız, o zaman da elden çıkar korkusuyla kimseye birşey vermezdiniz. İnsan zaten çok cimridir!"

101. Andolsun ki, Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik. Sor İsrail oğullarına; Musa onlara geldiği vakit, Firavun ona dedi ki: "Ey Musa! Senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum!"

102. (Musa) dedi ki: "Andolsun pekâlâ bilirsin ki, bunları o göklerin yerin Rabbi, ancak birer basîret olmak üzere indirdi. Ben de seni ey Firavun mutlaka helâk olmuş zannediyorum."

103. Derken onları yerden sürüp çıkarmak istedi. Biz de, hem kendisini ve hem berâberindekileri, hepsini birden boğuverdik.

104. Arkasından İsrailoğullarına şöyle dedik: "Firavun'un sizi çıkarmak istediği yerde (Mısır'da) siz oturun! Sonra ahiret vaadi (kıyamet) geldiği vakit, hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz."

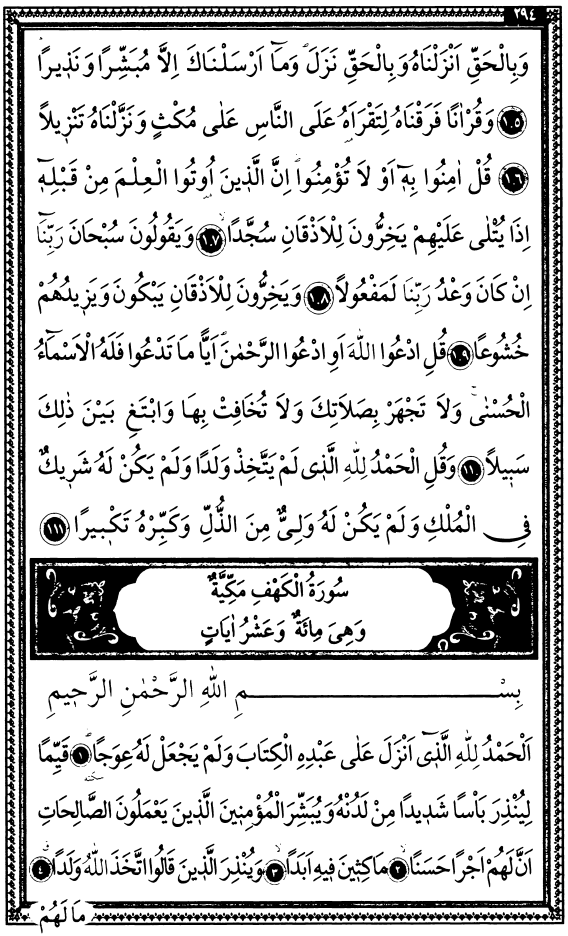
٧٩٤

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ
اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَآ
اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ
خُشُوْعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۗ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ
الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ
سَبِيْلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١١﴾

سُوْرَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا
لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ
اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾
مَا لَهُمْ

Ve bil hakkı enzelnâhü ve bil hakkı nezel. ve mâ erselnâke illâ mübeşşirav ve nezîrâ (105) Ve kur'ânen feraknâhü li takraehû alen nâsi alâ müksiv ve nezzelnâhü tenzîlâ (106) Kul âminû bihî ev lâ tü'minû. innellezîne ûtül ılme min kablihî izâ yütlâ aleyhim yehırrûne lil ezkâni süccedâ (107 Ve yekûlûne sübhâne rabbinâ in kâne va'dü rabbinâ le mef'ûlâ (108) Ve yehırrûne lil ezkâni yebkûne ve yezîdühüm huşûâ (109) Kulid'ullâhe evid'ur rahmân. eyyemmâ ted'û fe lehül esmâül husnâ. ve lâ techer bi salâtike ve lâ tühâfit bihâ vebteğı beyne zâlike sebîlâ (110) Ve kulil hamdü lillâhillezî lem yettehız veledev ve lem yekül lehû şerîkün fil mülki ve lem yekül lehû veliyyüm minez zülli ve kebbirhü tekbîrâ (111)

KEHF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym

El hamdü lillâhillezî enzele alâ abdihil kitâbe ve lem yec'al lehû ıvecâ (1) Kayyimel li yünzira be'sen şedîdem mil ledünhü ve yübeşşiral mü'minînellezîne ya'melûnes sâlihâti enne lehüm ecran hasenâ (2) Mâkisîne fîhi ebedâ (3) Ve yünzirallezîne kâlüttehazallâhü veledâ (4)

105. Bunu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik, O bütün hakikatleri içinde toplayarak indi. Biz seni ancak sevabımızın müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik.

106. Hem onu bir Kur'an olmak üzere, âyet âyet ayırdık ki, insanlara dura dura okuyasın, hem de tenzil sûretiyle safha safha indirdik.

107. De ki: "İster inanın ona, ister inanmayın. Çünkü bundan önce ilim verilmiş olanlar, kendilerine okununca çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar." **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

108. Ve derlerdi ki: "Rabbimizi tenzih ederiz. Rabbimizin vâdi mutlaka yerine getirilir."

109. Ve ağlıyarak çeneleri üstü kapanıyorlar. O, onların derin saygısını da artırıyor.

110. (Sen onlara) De ki: "İster Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na hastır." Namazında yüksek sesle okuma; onda sesini fazla da kısma; ikisinin arası bir yol tut.

111. Ve şöyle de: "Hamd o Allah'a ki, hiçbir çocuk edinmedi; O'na mülkte bir ortak da olmadı; O'na aczi yüzünden bir yardımcı da olmadı." Tekbir getirerek O'nu noksanlıklardan yücelt de yücelt.

18. SÛRE
KEHF SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 110 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4. Hamd olsun Allah'a ki, O, (insanları) kendi tarafından çetin bir azap ile ikaz etmek, iyi iş ve davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için, içinde ebedî kalacakları (cennette) güzel bir ecir bulunduğunu müjdelemek ve "Allah çocuk edindi" diyenleri de uyarmak için kuluna (Muhammed'e), kendisinde hiçbir (tezat ve) eğrilik bulunmayan dosdoğru Kitab'ı indirdi.

Mâ lehüm bihî min ılmiv ve lâ li âbâihim. kebürat kelimeten tahrucü min efvâhihim. iy yekûlûne illâ kezibâ (5) Fe lealleke bâhıun nefseke alâ âsârihim il lem yü'minû bi hâzel hadîsi esefâ (6) İnnâ cealnâ mâ alel ardı zînetel lehâ li neblüvehüm eyyühüm ahsenü amelâ (7) Ve innâ le câılûne mâ aleyhâ saıyden cüruzâ (8) Em hasibte enne ashâbel kehfi ver rakıymi kânû min âyâtinâ acebâ (9) İz evel fityetü ilel kehfi fe kâlû rabbenâ âtinâ mil ledünke rahmetev ve heyyi' lenâ min emrinâ raşedâ (10) Fe darabnâ alâ âzânihim fil kehfi sinîne adedâ (11) Sümme beasnâhüm li na'leme eyyül hızbeyni ahsâ limâ lebisû emedâ (12) Nahnü nekussu aleyke nebeehüm bil hakk. innehüm fityetün âmenû bi rabbihim ve zidnâhüm hüdâ (13) Ve rabatnâ alâ kulûbihim iz kâmû fe kâlû rabbünâ rabbüs semâvâti vel ardı len ned'uve min dûnihî ilâhel le kad kulnâ izen şetatâ (14) Hâülâi kavmünettehazû min dûnihî âliheh. levlâ ye'tûne aleyhim bi sültânim beyyin. fe men azlemü mimmenifterâ alallâhi kezibâ (15)

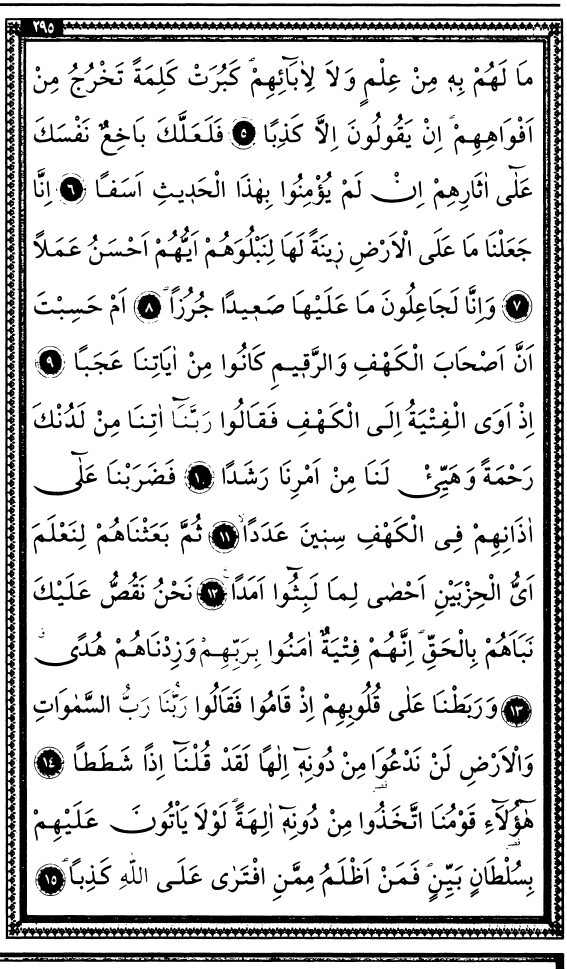

5. Bununla alâkalı olarak ne kendilerinin bir ilmi vardır, ne de babalarının. O ne büyük bir kelime ki, ağızlarından çıkıyor. Sadece yalan söylüyorlar.

6. Şimdi bu söze inanmazlarsa, belki arkalarından üzüntüyle kendini üzeceksin.

7. Biz yeryüzündeki şeyleri kendisine süs olsun diye yarattık ki, insanların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneyelim.

8. (Bununla beraber) Biz mutlaka oradaki her şeyi kupkuru bir toprak yapacağız.

9. Yoksa sen Ashab-ı Kehf ve Rakim'ın, ayetlerimizden şaşılacak bir olay olduklarını mı sandın?

10. O gençler mağaraya sığınınca şöyle dediler: "Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve bizim için şu işimizden bir kurtuluş yolu hazırla."

11. Bunun üzerine birçok nice yıllar mağarada kulakları üzerine vurduk. (uyuttuk)

12. Sonra da iki gruptan hangisinin, onların mağarada kaldıkları süreyi daha iyi hesapladığını anlamak için, onları tekrar uyandırdık.

13. Biz sana onların haberlerini doğru olarak naklediyoruz. Doğrusu bunlar, bir kaç genc yiğit, Rablerine iman ettiler. Biz de, hidâyetlerini artırdık.

14. Ve kalplerine bağlılık verdik. (Oranın hükümdarı karşısında) ayağa kalkarak dediler ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz, O'ndan başka bir ilâha tapmayız, yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz."

15. "Şunlar, şu bizim kavmimiz olacaklar, tuttular O'ndan başka ilâhlar edindiler. Onlara karşı açık bir delil getirselerdi ya! Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftirâ edenden daha zâlim kim olabilir?"

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ
مِّرْفَقًا ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ
فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ
يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا
وَّهُمْ رُقُوْدٌ ۡ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۡ وَكَلْبُهُمْ
بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ۭ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَاۗءَلُوْا
بَيْنَهُمْ ۭ قَالَ قَاۗىِٕلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۭ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ ۭ قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۚ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى طَعَامًا
فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ
اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ
اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

وَكَذٰلِكَ

Ve izı'tezeltümûhüm ve mâ ya'büdûne illallâhe fe'vû ilel kehfi yenşur leküm rabbüküm mir rahmetihî ve yüheyyi' leküm min emriküm mirfekâ (16) Ve teraş şemse izâ taleat tezâveru an kehfihim zâtel yemîni ve izâ ğarabet takriduhüm zâteş şimâli ve hüm fî fecvetim minh. zâlike min âyâtillâh. mey yehdillâhü fe hüvel mühted. ve mey yudlil fe len tecide lehû veliyyem mürşidâ (17) Ve tahsebühüm eykâzav ve hüm rukûdüv ve nükallibühüm zâtel yemîni ve zâteş şimâli ve kelbühüm bâsitun zirâayhi bil vesıyd. levit tala'te aleyhim le velleyte minhüm firârav ve le müli'te minhüm ru'bâ (18) Ve kezâlike beasnâhüm li yetesâelû beynehüm. kâle kâilüm minhüm kem lebistüm. kâlû lebisnâ yevmen ev ba'da yevm. kâlû rabbüküm a'lemü bi mâ lebistüm feb'asû ehadeküm bi verikıküm hâzihî ilel medîneti fel yenzur eyyühâ ezkâ taâmen fel ye'tiküm bi rizkım minhü vel yetelattaf ve lâ yüş'ıranne biküm ehadâ (19) İnnehüm iy yazherû aleyküm yercümûküm ev yüıydûküm fî milletihim ve len tüflihû izen ebedâ (20)

16. "Madem ki, onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından ayrılmayı tercih ettiniz, o hâlde mağaraya çekilin ki, sizin için Rabbiniz rahmetinden genişlik versin ve size işinizden bir kolaylık hazırlasın."

17. (Resûlüm! Orada bulunsaydın) güneşi görürdün: Doğduğu zaman mağaralarının sağına meyleder; batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçerdi. (Böylece) onlar (güneş ışığından rahatsız olmaksızın) mağaranın bir köşesinde (uyurlardı). İşte bu, Allah'ın âyetlerindendir. Allah kime hidayet ederse, işte o, hakka ulaşmıştır, kimi de hidayetten mahrum ederse artık onu doğruya yöneltecek bir dost bulamazsın.

18. Bir de onları mağarada görseydin uyanık sanırdın. Halbuki onlar uykudadırlar. Biz onları sağa sola çevirirdik. Köpekleri de girişte ön ayaklarını ileri doğru uzatmıştı. Eğer onları görseydin, arkana bakmadan kaçardın ve için korku ile dolardı.

19. Onları bir mucize olarak uyuttuğumuz gibi, birbirlerine sorsunlar diye kendilerini uyandırdık da içlerinden bir sözcü şöyle dedi: "Ne kadar durup kaldınız?" (Kimi) "Bir gün ya da günün bir parçası kadar kaldık" dediler. (Kimi de) şöyle dediler: "Ne kadar durduğunuzu, Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi, bu gümüş paranızla şehre gönderin de baksın, hangi yiyecek daha temiz ise, ondan size rızık getirsin. Hem çok dikkatli davransın ve sizi kimseye sezdirmesin."

20. "Çünkü şehir halkı, sizi ellerine geçirirlerse muhakkak sizi taşlayarak öldürürler veya kendi dinlerine çevirirler ki, o zaman siz dünyada da ahirette de asla kurtuluşa eremezsiniz."

Ve kezâlike a'sernâ aleyhim li ya'lemû enne va'dallâhi hakkuv ve ennes sâate lâ raybe fîhâ. iz yetenâzeûne beynehüm emrahüm fe kâlübnû aleyhim bünyânâ. rabbühüm a'lemü bihim. kâlellezîne ğalebû alâ emrihim le nettehızenne aleyhim mescidâ (21) Se yekûlûne selâsetür râbiuhüm kelbühüm. ve yekûlûne hamsetün sâdisühüm kelbühüm racmem bil ğayb. ve yekûlûne seb'atüv ve sâminühüm kelbühüm. kur rabbî a'lemü bi ıddetihim mâ ya'lemühüm illâ kalîl. fe lâ tümâri fîhim illâ mirâen zâhirav ve lâ testefti fîhim minhüm ehadâ (22) Ve lâ tekûlenne li şey'in innî fâılün zâlike ğadâ (23) İllâ ey yeşâallâhü vezkür rabbeke izâ nesîte ve kul asâ ey yehdiyeni rabbî li akrabe min hâzâ raşedâ (24) Ve lebisû fî kehfihim selâse mietin sinîne vezdâdû tis'â (25) Kulillâhü a'lemü bimâ lebisû. lehû ğaybüs semâvâti vel ard. ebsır bihî ve esmı'. mâ lehüm min dûnihî miv veliyyiv velâ yüşrikü fî hukmihî ehadâ (26) Vetlü mâ ûhıye ileyke min kitâbi rabbik. lâ mübeddile li kelimâtihî ve len tecide min dûnihî mültehadâ (27)

٢٩٧

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ
لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۚ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلٰٓى
اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ
رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَّبِّيٓ اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَآءً
ظَاهِرًا ۖ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ
لِشَايْءٍ اِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۚ وَاذْكُرْ
رَّبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا
رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا
تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ
اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا يُشْرِكُ فِي
حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. Böylece insanları onlardan haberdar kıldık ki, öldükten sonra dirilmenin hak olduğunu ve kıyamet gününden şüphe edilemeyeceğini bildirmek için, öylece şehir halkına buldurduk. O sırada kavimleri kendi aralarında bunların olayını tartışıyorlardı. Dediler ki: "Üstlerine bir bina yapın. Bununla beraber Rabbleri, onları daha iyi bilir." Sözlerinde üstün gelen müminler: "Üzerlerine muhakkak bir mescid yapacağız." dediler.

22. Ashab-ı Kehf'in sayılarında ihtilaf edenlerden bazıları: "Onlar, üç kişidir, dördüncüleri köpekleridir" diyecekler. Diğer bazıları da "Onlar, beş kişidir, altıncıları köpekleridir" diyecekler. Her ikisi de bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (kimileri de:) "Onlar, yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir" derler. De ki: "Onların sayısını Rabbim daha iyi bilir." Zaten onları pek az kimse bilir. Bu sebeple onlar hakkında bu bildirilenler dışında bir münakaşaya girişme ve bunlar hakkında hiç kimseye de bir şey sorma!

23 - 24. Hiç bir şey hakkında da Allah'ın dilemesiyle kayıtlamadan: "Ben bunu yarın muhakkak yaparım" deme. Ve unuttuğun zaman Allah'ı zikret ve şöyle de: "Ola ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir zamanda, dosdoğru bir başarıya ulaştırır."

25. Onlar mağaralarında üçyüz sene durdular dokuz (yıl) daha kattılar.

26. De ki: "Allah ne kadar durduklarını daha iyi bilir. Göklerin, yerin gaybi O'nundur. O öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki!.. Bütün onlara O'ndan başka yardım eden yoktur. O, kimseyi hükmünde ortak da etmez.

27. Öyle söyle ve Rabbi'nden sana vahyolunanı oku. O'nun kelimelerini değiştirecek yoktur ve O'ndan başka bir sığınacak yer bulamazsın.

٧٩٨

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ
مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا
﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَآءَ
فَلْيَكْفُرْ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَاِنْ
يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ
اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ
نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ
مِنْهُ شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾
وَدَخَلَ

Vasbir nefseke meallezîne yed'ûne rabbehüm bil ğadâti vel aşiyyi yürîdûne vechehû ve lâ ta'dü aynâke anhüm. türîdü zînetel hayâtid dünyâ ve lâ tütı' men ağfelnâ kalbehû an zikrinâ vettebea hevâhü ve kâne emruhû fürutâ (28) Ve kulil hakku mir rabbiküm fe men şâe fel yü'miv ve men şâe fel yekfür innâ a'tednâ liz zâlimîne nâran ehâta bihim sürâdikuhâ. ve iy yesteğıysû yüğâsû bi mâin kel mühli yeşvil vücûh. bi'seş şerâb. ve sâet mürtefekâ (29) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti innâ lâ nüdıy'u ecra men ahsene amelâ (30) Ülâike lehüm cennâtü adnin tecrî min tahtihimül enhâru yühallevne fîhâ min esâvira min zehebiv ve yelbesûne siyâben hudram min sündüsiv ve istebrakım müttekiîne fîhâ alel erâik. nı'mes sevâb. ve hasünet mürtefekâ (31) Vadrib lehüm meseler racüleyni cealnâ li ehadihimâ cenneteyni min a'nâbiv ve hafefnâhümâ bi nahliv ve cealnâ beynehümâ zer'â (32) Kiltel cenneteyni âtet ükülehâ ve lem tazlim minhü şey'ev ve feccernâ hılâlehümâ neherâ (33) Ve kânelehû semer. fe kâle li sâhıbihî ve hüve yühâviruhû ene ekseru minke mâlev ve eazzü neferâ (34)

28. Nefsince de, sabah akşam rızasını isteyerek Rablerine yalvaranlarla beraber candan sabret. Sen dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini ayırma. Kalbini, Bizi anmaktan gafil kıldığımız, nefsinin kötü arzusuna uymuş ve işi hep aşırılık olan kimseye uyma.

29. Ve de ki: O hak Rabbimizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Çünkü Biz zalimler için öyle bir ateş hazırlamışız ki, duvarları, çepeçevre onları içine alacaktır. Eğer feryad edip yardım isteseler, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. O ne kötü bir içecek ve ne kötü bir dayanma yeri!

30. İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar var ya, şüphe yok ki Biz öyle güzel işler yapanların mükafatını zayi etmeyiz.

31. İşte onlara Adn cennetleri vardır; altlarından ırmaklar akar; orada altın bileziklerle süslenecekler; ince ve kalın ipeklerden yeşil elbiseler giyecekler; tahtlar üzerine dayanıp kurulacaklar. O ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!

32. Ve onlara iki adamı örnek ver; Birine her türlü üzümden iki bağ vermişiz ve ikisinin de etrâfını hurmalarla donatmışız, ikisinin arasına da bir ekinlik yapmışız.

33. İki bağın, ikisi de yemişlerini vermiş, hiç bir şey noksan bırakmamış, ikisinin ortasından bir de nehir akıtmışız.

34. Ayrıca da bir meyvası var. Bundan dolayı bu adam, arkadaşına böbürlenerek konuşurken: "Ben senden mal bakımından daha servetli, topluluk bakımından daha üstünüm" dedi.

Ve dehale cennetehû ve hüve zâlimül li nefsih. kâle mâ ezunnü en tebîde hâzihî ebedâ (35) Ve mâ ezunnüs sâate kâimetev ve leir rudidtü ilâ rabbî le ecidenne hayram minhâ münkalebâ (36) Kâle lehû sâhıbühû ve hüve yühâviruhû e keferte billezî halekake min türâbin sümme min nutfetin sümme sevvâke racülâ (37) Lâkinne hüvallâhü rabbî ve lâ üşrikü bi rabbî ehadâ (38) Ve levlâ iz dehalte cenneteke kulte mâ şâallâhü lâ kuvvete illâ billâh. in terani ene ekalle minke mâlev ve veledâ (39) Fe asâ rabbî ey yü'tiyeni hayram min cennetike ve yursile aleyhâ husbânem mines semâi fe tusbiha saıyden zelekâ (40) Ev yusbiha mâühâ ğavran fe len testetıy'a lehû talebâ (41) Ve ühıyta bi semerihî fe asbeha yükallibü keffeyhi alâ mâ enfeka fîhâ ve hiye hâviyetün alâ urûşihâ ve yekûlü yâ leytenî lem üşrik bi rabbî ehadâ (42) Ve lem tekül lehû fietüy yensurûnehû min dûnillâhi ve mâ kâne müntesırâ (43) Hünâlikel velâyetü lillâhil hakk. hüve hayrun sevâbev ve hayrun ukbâ (44) Vadrib lehüm meselel hayâtid dünyâ ke mâin enzelnâhü mines semâi fahteleta bihî nebâtül ardı fe asbeha heşîmen tezrûhür riyâh. ve kânallâhü alâ külli şey'im muktedirâ (45)

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ
أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى لَأَجِدَنَّ
خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ
بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾
لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ
مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ
مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ ٱلْوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَاحُ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35. Ve bağına girdi, kendine yazık ediyordu. Dedi ki: "Sonsuza dek sanmam ki bu helak olsun."

36. "Ve sanmıyorum ki, kıyâmet kopsun. Bununla berâber şâyet Rabbime döndürülüp götürülürsem, kesinlikle bundan daha hayırlı bir âkibet bulurum."

37. Arkadaşı da ona konuşurken dedi ki: "Sen, O Rabbini inkar mı ediyorsun ki, seni bir topraktan, sonra bir damla sudan yarattı, sonra da seni bir adam seviyesine getirdi."

38. "Fakat ben iman ederek diyorum ki: O Allah, benim Rabbimdir, ben Rabbime kimseyi ortak koşmam."

39. "Bağına girdiğin zaman 'Mâ şâallâhu lâ kuvvete illâ billâh" (Allah diledi oldu, güç kudret ancak Allah iledir) deseydin olmaz mıydı? Eğer mal bakımından ve çocuk bakımından beni kendinden az görüyorsan."

40. "Ne bilirsin belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını (bana) verir. Seninkinin üzerine de gökten bir âfet indirir de, yalçın bir toprak olakalır."

41. "Yâhut suyu çekiliverir de, bir daha onu aramakla bulamazsın."

42. Derken bütün serveti yağmalandı. Bunun üzerine, ona yaptığı masraflara karşı avuçlarını oğuşturdu kaldı. O, çardakları üzerine çökmüş kalmıştı. "Ah ne olaydım Rabbime hiç bir ortak koşmamış olaydım." diyordu.

43. Allah'tan başka yardım edecek bir topluluğu da olmadı. Kendi kendini de kurtaramadı.

44. İşte burada yardım etmek muhakkak Allah'ındır. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından da hayırlıdır.

45. Onlara dünya hayatının benzetmesini de şöyle yap: "Sanki bir su, onu gökten indirmişiz. Derken onunla yerin bitkileri birbirine karışmış, derken bir çöp kırıntısı olmuştur. Rüzgarlar onu savurur gider, Allah her şeye gücü yetendir.

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوْا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ۭ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ بَلْ
زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ
مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰىهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ۭ
وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۭ
اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۭ بِئْسَ
لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا
خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۠ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ
يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَاۗءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ
النَّارَ فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ

Elmâlü vel benûne zînetül hayâtid dünyâ. vel bâkıyâtüs sâlihâtü hayrun ınde rabbike sevâbev ve hayrun emelâ (46) Ve yevme nüseyyirul cibâle ve teral arda bârizetev ve haşernâhüm fe lem nüğâdir minhüm ehadâ (47) Ve uridû alâ rabbike saffâ. le kad ci'tümûnâ kemâ halaknâküm evvele merrah. bel zeamtüm ellen nec'ale leküm mev'ıdâ (48) Ve vüdıal kitâbü fe teral mücrimîne müşfikıyne mimmâ fîhi ve yekûlûne yâ veyletenâ mâ li hâzel kitâbi lâ yüğâdiru sağıyratev ve lâ kebîraten illâ ahsâhâ. ve vecedû mâ amilû hâdırâ. ve lâ yazlimü rabbüke ehadâ (49) Ve iz kulnâ lil melâiketiscüdû li âdeme fe secedû illâ iblîs. kâne minel cinni fe feseka an emri rabbih. e fe tettehızûnehû ve zürriyyetehû evliyâe min dûnî ve hüm leküm adüvv. bi'se liz zâlimîne bedelâ (50) Mâ eşhedtühüm halkas semâvâti vel ardı ve lâ halka enfüsihim. ve mâ küntü müttehızel müdıllîne adudâ (51) Ve yevme yekûlü nâdû şürakâiyellezîne zeamtüm fe deavhüm fe lem yestecîbû lehüm ve cealnâ beynehüm mevbikâ (52) Verael mücrimûnen nâra fe zannû ennehüm müvâkıûhâ ve lem yecidû anhâ masrifâ (53)

46. O mal ve oğullar, dünya hayâtının süsleridir. Bâki kalacak salih ameller ise, Rabbi'nin indinde sevap olarak da hayırlıdır, ümit olarak da hayırlıdır.

47. Düşün o günü ki, dağları yürütürüz, yeryüzünü görürsün çırçıplak ve onları hep mahşere toplamışızdır da hiç bir kimse bırakmamışızdır.

48. Ve hepsi saf saf Rabbine arz edilecekler. (O da şöyle) buyurur: "İşte yemin olsun ki ilk defa yarattığımız gibi Bize geldiniz, fakat siz va'd ettiğimiz zamanı gerçekleştiremeyeceğimizi sanmıştınız, değil mi?"

49. O gün herkesin amel defteri ortaya konulmuştur. Ey Muhammed! Günahkârların, amel defterlerinden korkarak: "Eyvah bize! Bu nasıl deftermiş ki, büyük küçük hiçbir şey bırakmadan hepsini saymış dökmüş" dediklerini görürsün. Onlar, bütün yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50. Yine düşün o vakti ki meleklere, "Adem için secde edin" demiştik, hemen secde ettiler, ancak İblis cinlerden idiydi de, Rabbi'nin emrinden çıktı. Ya şimdi siz, beni bırakıp da onu ve neslini kendinize dostlar mı ediniyorsunuz, onlar size öyle düşman iken? (Bu,) zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir.

51. Ben, onları ne göklerin ve yerin yaradılışına, ne de kendilerinin yaradılışına şahit kılmadım ve hiç bir zaman saptıranları yardımcı tutmuş değilim.

52. Ve o (kıyamet) günü Allah kâfirlere şöyle buyuracak: "Ortaklarım ve şefaatçılarınız diye zannettiğiniz putlarınızı çağırın." Müşrikler onları çağırırlar, fakat kendilerine cevap vermezler. Biz, kâfirlerle ilâhları arasına ateşten bir engel koymuşuzdur.

53. Ve suçlu günahkarlar ateşi görmüş, artık ona düşeceklerini anlamışlardır da, ondan bir kurtuluş yolu bulamamışlardır.

Ve le kad sarrafnâ fi hâzel kur'âni lin nâsi min külli mesel. ve kânel insânü eksera şey'in cedelâ (54) Ve mâ menean nâse ey yü'minû iz câehümül hüdâ ve yestağfirû rabbehüm illâ en te'tiyehüm sünnetül evvelîne ev ye'tiyehümül azâbü kubülâ (55) Ve mâ nürsilül mürselîne illâ mübeşşirîne ve münzirîn. ve yücâdilüllezîne keferû bil bâtıli li yüdhıdû bihil hakka vettehazû âyâtî ve mâ ünzirû hüzüvâ (56) Ve men azlemü mimmen zükkira bi âyâti rabbihî fe a'rada anhâ ve nesiye mâ kaddemet yedâh. innâ cealnâ alâ kulûbihim ekinneten ey yefkahûhü ve fî âzânihim vakrâ. ve in ted'uhüm ilel hüdâ fe ley yehtedû izen ebedâ (57) Ve rabbükel ğafûru zür rahmeh. lev yüâhızühüm bi mâ kesebû le accele lehümül azâb. bel lehüm mev'ıdül ley yecidû min dûnihî mev'ilâ (58) Ve tilkel kurâ ehleknâhüm lemmâ zalemû ve cealnâ li mehlikihim mev'ıdâ (59) Ve iz kâle mûsâ li fetâhü lâ ebrahu hattâ eblüğa mecmeal bahrayni ev emdıye hukubâ (60) Felemmâ beleğâ mecmea beynihimâ nesiyâ hûtehümâ fettehaze sebîlehû fil bahri serabâ (61)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا
اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ
اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوٓا اٰيَاتِي وَمَآ اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ
وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا
اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا
﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ
الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا
نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Yemin olsun ki, gerçekten, Biz bu Kur'an'da insanlara ibret olacak her türlü örnekten açıklamışızdır. İnsan ise, her şeyin düşmanlık bakımından en çoğu olmuştur.

55. Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber geldiği halde, insanları îmân etmekten ve günahlarının mağfiretini istemekten alıkoyan da başka değil, ancak kendilerine öncekilerin sünneti gelmesi veyâ âhiret azâbının gözleri önüne gelmesi hükmüdür.

56. Halbuki Biz gönderdiğimiz peygamberleri ancak müjdeleyici ve korkutucu olmak üzere göndeririz. İnkâr edenler ise, hakkı bâtılla kaydırmak için mücadele ediyorlar. Âyetlerimizi ve kendilerine edilen uyarıyı eğlence yerine koydular.

57. O kimseden daha zâlim de kim olabilir ki, Rabbi'nin âyetleri ile nasihat edilmiştir de onlardan yüz çevirmiş ve ellerinin öne sürdüğü şeyleri unutmuştur. Çünkü Biz, onların kalbleri üzerine onu iyi anlamalarına engel bir takım kabuklar ve kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur. Sen onları doğru yola çağırsan da, o halde onlar asla yola gelmezler.

58. Hem o mağfireti çok rahmet sahibi Rabbin, onları yaptıklarıyla derhal hesabâ çekecek olsa idi, haklarında azâbı elbette acele buyururdu. Fakat onlar için bir vaad edilen zaman vardır ki, o gelince hiç bir kurtuluş çâresi bulamazlar.

59. Daha o memleketler ki, Biz onları zulmettiklerinde helâk etmişiz ve helaklerine vaad edilen bir zaman belirlemişiz.

60. Bir zaman da Musâ genç adamına demişti ki: "Durmayacağım, tâ iki denizin birleştiği yere kadar gideceğim, yâhut senelerce gideceğim."

61. Bunun üzerine ikisi, vaktâ ki iki deniz arasının birleştiği yere ulaştılar, balıklarını unuttular. O (balık), denizde bir akıntıya doğru yolunu tutmuştu.

٣٠٧

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا
﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّى نَسِيتُ الْحُوتَ
وَمَآ اَنْسَانِيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِى الْبَحْرِ
عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا
﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ
مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا
عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ
تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِىٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
صَابِرًا وَلَآ اَعْصِى لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى
عَنْ شَىْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا
رَكِبَا فِى السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ
جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ
صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِى مِنْ اَمْرِى
عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾
قَالَ

Felemmâ câvezâ kâle li fetâhü âtinâ ğadâenâ. le kad lekıynâ min seferinâ hâzâ nesabâ (62) Kâle eraeyte iz eveynâ iles sahrati fe innî nesîtül hût. ve mâ ensânîhü illeş şeytânü en ezkürah, vettehaze sebîlehû fil bahri acebâ (63) Kâle zâlike mâ künnâ nebğ. ferteddâ alâ âsârihimâ kasasâ (64) Fe vecedâ abdem min ıbâdinâ âteynâhü rahmetem min ındinâ ve allemnâhü mil ledünnâ ılmâ (65) Kâle lehû mûsâ hel ettebiuke alâ en tüallimeni mimmâ ullimte ruşdâ (66) Kâle inneke len testetıy'a meıye sabrâ (67) Ve keyfe tasbiru alâ mâlem tühıt bihî hubrâ (68) Kâle setecidünî in şâallâhü sâbirav ve lâ a'sıy leke emrâ (69) Kâle fe initteba'tenî fe lâ tes'elnî an şey'in hattâ uhdise leke minhü zikrâ (70) Fentalekâ. hattâ izâ rakibâ fissefîneti harakahâ. kâle eharaktehâ li tüğrika ehlehâ, le kad ci'te şey'en imrâ (71) Kâle e lem e kul inneke len testetıy'a meıye sabrâ (72) Kâle lâ tüâhıznî bimâ nesîtü ve lâ türhıknî min emrî usrâ (73) Fentalekâ, hattâ izâ lekıyâ ğulâmen fe katelehû kâle ekatelte nefsen zekiyyetem bi ğayri nefs. le kad ci'te şey'en nükrâ (74)

62. (Buluşma yerlerini) geçip gittiklerinde Musa genç arkadaşına: "Kuşluk yemeğimizi getir bize. Hakikaten şu yolculuğumuz yüzünden başımıza (epeyce) sıkıntı geldi", dedi.

63. "Gördün mü? Kayaya sığındığımız zaman doğrusu ben balığı unuttum. Ve bana onu söylememi kesinlikle şeytan unutturdu, o acayip bir şekilde denizdeki yolunu tutmuştu." dedi.

64. "İşte aradığımız o ya" dedi. Bunun üzerine izlerini tâkib ederek gerisin geri döndüler.

65. Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, Biz O'na katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66. Musâ O'na: "Öğretildiğin ilimden bana doğru bir yol öğretmen şartıyla sana uyabilir miyim?" dedi.

67. (Hızır) dedi ki: "Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin.

68. İç yüzünü kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredeceksin?"

69. "İnşaallah beni sabırlı bulacaksın ve senin hiç bir emrine âsi olmam." dedi.

70. "O halde eğer bana uyacaksan, bana hiç bir şeyden soru sorma, tâ ben sana ondan bir söz açıncaya kadar." dedi.

71. Bunun üzerine ikisi, bir gittiler. Nihâyet gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi yaraladı. Musa: "Â!.. içindeki halkını boğmak için mi yaraladın onu? Andolsun ki şaşırtıcı bir şey yaptın?" dedi.

72. (Hızır:) "Sen benimle asla sabredemezsin, demedim mi?" dedi.

73. "Beni unuttuğumla sorguya çekme ve bana bu işimden dolayı güçlük çıkarma." dedi.

74. Yine gittiler, nihâyet bir oğlana rast geldiler. Tuttu, onu öldürüverdi. "Â!.. Tertemiz bir nefsi, bir nefis karşılığı olmaksızın öldürdün mü? Andolsun ki, çok çirkin bir şey yaptın." dedi.

Kâle elem e kul leke inneke len testetıy'a meıye sabrâ (75) Kâle in seeltüke an şey'im ba'dehâ fe lâ tüsâhıbnî, kad belağte mil ledünnî uzrâ (76) Fentalekâ. hattâ izâ eteyâ ehle karyetinistet'amâ ehlehâ fe ebev ey yüdayyifûhümâ fe vecedâ fîhâ cidâray yürîdü ey yenkadda fe ekâmeh. kâle lev şi'te lettehazte aleyhi ecrâ (77) Kâle hâzâ firâku beynî ve beynik, se ünebbiüke bi te'vîli mâ lem testetı' aleyhi sabrâ (78) Emmes sefînetü fe kânet li mesâkîne ya'melûne fil bahri fe eradtü en eıybehâ ve kâne verâehüm meliküy ye'huzü külle sefînetin ğasbâ (79) Ve emmel ğulâmü fekâne ebevâhü mü'mineyni fe haşînâ ey yürhikahümâ tuğyânev ve küfrâ (80) Fe eradnâ ey yübdilehümâ rabbühümâ hayram minhü zekâtev ve akrabe ruhmâ (81) Ve emmel cidâru fe kâne li ğulâmeyni yetîmeyni fil medîneti ve kâne tahtehû kenzül lehümâ ve kâne ebûhümâ sâlihâ, fe erâde rabbüke ey yeblüğâ eşüddehümâ ve yestahricâ kenzehümâ, rahmetem mir rabbik, ve mâ fealtühû an emrî. zâlike te'vîlü mâ lem testı' aleyhi sabrâ (82) Ve yes'elûneke an zil karneyn. kul seetlû aleyküm minhü zikrâ (83)

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ اِنْ
سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِيْ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّيْ
عُذْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتّٰى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا
فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ
فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ۝ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ
بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝
اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ
اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝
وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَآ اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكُفْرًا ۝ فَاَرَدْنَآ اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ
رُحْمًا ۝ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَآ
اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ اَمْرِيْ ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝

75. Hızır dedi ki: "Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin demedim mi sana?"

76. "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam, artık bana arkadaş olma, doğrusu tarafımdan son özre erdin." dedi.

77. Bunun üzerine yine gittiler. Nihâyet bir kasabanın halkına vardılar da, oranın halkından yiyecek istediler. Onlar da bunları misâfir etmekten çekindiler. Derken orada yıkılmak üzere bulunan bir duvar buldular. Tuttu, onu doğrultuverdi. (Musâ:) "İsteseydin her hâlde buna karşı bir ücret alırdın." dedi.

78. Hızır dedi ki: "İşte bu, seninle benim aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana o sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim."

79. "Gemi, denizde çalışan bir kaç yoksula aitti. Onu kusurlu kılmak istedim, çünkü onların ilerisinde her sağlam gemiye zorla el koyan bir hükümdar vardı."

80. "Oğlana gelince, onun ana babası mümin kimselerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkâra sürüklemesinden korktuk."

81. "İstedik ki, kendilerinin Rabbi, ona karşılık bunlara temizlik bakımından daha hayırlısını ve merhamet bakımından daha yakınını versin."

82. "Duvar ise, o şehirde iki yetim oğlana ait idi. Duvarın altında onların bir hazinesi vardı. Babaları da iyi bir kimse idi. Onun için Rabbin istedi ki o iki çocuk erginlik çağlarına ersinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ve ben bunların hiçbirini kendiliğimden yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin içyüzleri budur."

83. Bir de sana Zülkarneyn'den soru soruyorlar. De ki: "Size O'ndan bir haber okuyacağım."

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ
حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَن تُعَذِّبَ
وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ
ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ
أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ
لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا
قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ
وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

قَالَ

İnnâ mekkennâ lehû fil ardı ve âteynâhü min külli şey'in sebebâ (84) Fe etbea sebebâ (85) Hattâ izâ beleğa mağribeş şemsi vecedehâ tağrubü fî aynin hamietiv ve vecede ındehâ kavmâ. kulnâ yâzel karneyni immâ en tüazzibe ve immâ en tettehıze fîhim husnâ (86) Kâle emmâ men zaleme fe sevfe nüazzibühû sümme yüraddü ilâ rabbihî fe yüazzibühû azâben nükrâ (87) Ve emmâ men âmene ve amile sâlihan fe lehû cezâenil husnâ, ve senekûlü lehû min emrinâ yüsrâ (88) Sümme etbea sebebâ (89) Hattâ izâ beleğa matliaş şemsi vecedehâ tatlüu alâ kavmil lem nec'al lehüm min dûnihâ sitrâ (90) Kezâlik. ve kad ehatnâ bimâ ledeyhi hubrâ (91) Sümme etbea sebebâ (92) Hattâ izâ beleğa beynes seddeyni vecede min dûnihimâ kavmel lâ yekâdûne yefkahûne kavlâ (93) Kâlû yâ zel karneyni inne ye'cûce ve me'cûce müfsidûne fil ardı fe hel nec'alü leke harcen alâ en tec'ale beynenâ ve beynehüm seddâ (94) Kâle mâ mekkennî fîhi rabbî hayrun fe eıynûnî bi kuvvetin ec'al beyneküm ve beynehüm radmâ (95) Âtûnî züberal hadîd. hattâ izâ sâvâ beynes sadefeyni kâlenfühû. hattâ izâ cealehû nâran kâle âtûnî üfriğ aleyhi kıtrâ (96) Femestâû ey yazherûhü ve mestetâû lehû nakbâ (97)

84. Biz, O'nun için yeryüzünde büyük bir kudret hazırladık ve O'na her şeyden bir sebep verdik.

85. O da bir yol tutup gitti.

86. Nihayet güneşin battığı yere vardığı zaman, güneşi, (sanki) kara bir balçıkta batıyor buldu. Bir de bunun yanında bir kavim buldu. Biz ona dedik ki: "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandırırsın veya onların hakkında iyi davranırsın."

87. O da demişti ki: "Kim haksızlık ederse muhakkak ona azab edeceğiz. Sonra Rabbine geri döndürülecek, O da onu görülmemiş bir azabla cezalandırır."

88. "Ama her kim de îmân edip iyi bir iş tutarsa, buna da mükâfat olarak en güzel sonuç vardır ve ona emrimizden bir kolaylık söyleriz."

89. Sonra Zülkarneyn yine bir yol tuttu.

90. Sonunda güneşin doğduğu yere ulaştığı zaman, güneşi bir kavim üzerine doğuyor buldu ki, onlara güneşin önünden bir siper yapmamıştık.

91. İşte Zülkarneyn'in kudret ve saltanatı böyleydi. Ve Biz onun yanında olan her şeyi bilgimizle kuşatmıştık.

92. Sonra yine bir yol daha tuttu.

93. Nihayet iki set arasına vardığı zaman, önlerinde neredeyse hiç söz anlamayan bir kavim buldu.

94. Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cuc ve Me'cuc bu yerde fesat çıkarıyorlar. Onun için, bizimle onlar arasında bir sed yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?"

95. Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu iktidar çok hayırlıdır. Haydin, siz bana kuvvet ile yardım edin de, ben onlarla sizin aranıza bir sağlam engel yapayım.

96. Bana demir kütleleri getirin. Tam iki ucu denkleştirdiği zaman körükleyin" dedi. "Tam onu bir ateş hâline koyduğu zaman getirin bana üzerine erimiş bakır dökeyim." dedi.

97. Artık, onu ne aşabildiler, ne de delebildiler.

Kâle hâzâ rahmetüm mir rabbî, fe izâ câe va'dü rabbî cealehû dekkâ'. ve kâne va'dü rabbî hakkâ (98) Ve teraknâ ba'dahüm yevmeiziy yemûcü fî ba'dıv ve nüfiha fis sûri fe cema'nâhüm cem'â (99) Ve aradnâ cehenneme yevmeizil lil kâfirîne ardâ (100) Ellezîne kânet a'yünühüm fî ğıtâin an zikrî ve kânû lâ yestetıy'ûne sem'â (101) E fe hasibellezîne keferû ey yettehızû ıbâdî min dûnî evliyâ'. innâ a'tednâ cehenneme lil kâfirîne nüzülâ (102) Kul hel nünebbiüküm bil ahserîne a'mâlâ (103) Ellezîne dalle sa'yühüm fil hayâtid dünyâ ve hüm yahsebûne ennehüm yuhsinûne sun'â (104) Ülâikellezîne keferû bi âyâti rabbihim ve likâihî fe habitat a'mâlühüm fe lâ nükıymü lehüm yevmel kıyâmeti veznâ (105) Zâlike cezâühüm cehennemü bimâ keferû vettehazû âyâtî ve rusülî hüzüvâ (106) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti kânet lehüm cennâtül firdevsi nüzülâ (107) Hâlidîne fîhâ lâ yebğûne anhâ hıvelâ (108) Kul lev kânel bahru midâdel li kelimâti rabbî le nefidel bahru kable en tenfede kelimâtü rabbî ve lev ci'nâ bi mislihî mededâ (109) Kul innemâ ene beşerum mislüküm yûhâ ileyye ennemâ ilâhüküm ilâhüv vâhıd, fe men kâne yercû likâe rabbihî felya'mel amelen sâlihav ve lâ yüşrik bi ıbâdeti rabbihî ehadâ (110)

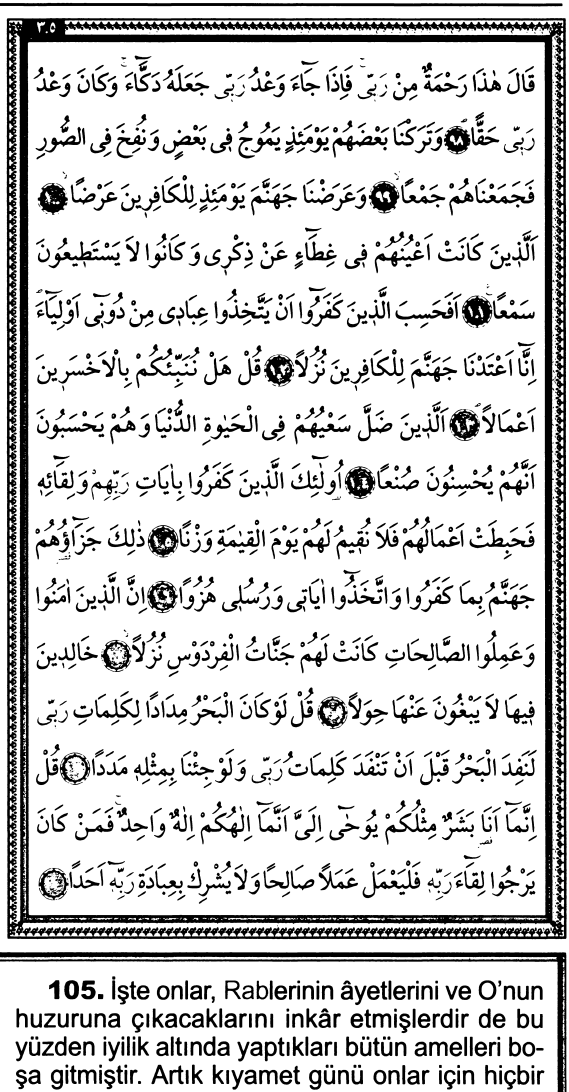

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّيْ ۚ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ
رَبِّيْ حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِيْ بَعْضٍ وَّنُفِخَ فِي الصُّوْرِ
فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِيْ وَكَانُوْا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَمْعًا ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِيْ مِنْ دُوْنِيْٓ اَوْلِيَآءَ ۚ
اِنَّآ اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ
اَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُوْنَ
اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ
فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ
جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَرُسُلِيْ هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ
اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. "Bu Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin verdiği sözü geldiği zaman da onu dümdüz edecektir. Rabbimin va'di de hak oldu." dedi.

99. Ve o gün (kıyamet günü) onları bırakıvermişizdir. Dalgalar halinde birbirlerine girerler, Sûr'a da üfürülmüştür. Böylece onların hepsini toplamış da toplamışızdır.

100. Ve cehennemi, o gün kâfirlere bir gösteriş göstermişizdir.

101. Onlar ki, Beni hatırlatan âyetlerimden gözleri bir perde içinde idi. İşitmeğe de katlanamıyorlardı.

102. Ya o kâfirler, Beni bırakıp da kullarımı kendilerine dost edineceklerini mi zannettiler? Biz cehennemi o kâfirler için bir konak olarak hazırladık.

103. De ki: "Size amelleri en fazla ziyâna uğrayanları haber vereyim mi?"

104. Onlar ki, dünya hayatında yaptıkları boşa gitmektedir de, kendilerini zannederler ki, cidden güzel iş yapıyorlar.

105. İşte onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'nun huzuruna çıkacaklarını inkâr etmişlerdir de bu yüzden iyilik altında yaptıkları bütün amelleri boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü onlar için hiçbir ölçü tutturmayız.

106. İşte böyle, onların cezâları cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler ve benim âyetlerimi ve peygamberlerimi eğlence yerine tutmuşlardır.

107. Îmân edip sâlih ameller işleyen kimselere gelince; Onlar için Firdevs cennetleri bir konak olmuştur.

108. İçlerinde sonsuza dek kalırlar, onlardan çıkmak istemezler.

109. De ki: "Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenecektir."

110. De ki: "Ben yalnız sizin gibi bir beşerim, ancak bana şöyle vahyolunuyor: İlâhınız ancak bir tek İlâhtır. Onun için her kim Rabbi'ne kavuşmayı dilerse, sâlih bir amel işlesin ve Rabbi'nin ibadetine hiç kimseyi ortak tutmasın."

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝ اِذْ
نَادٰى رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝
وَاِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَآئِي وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا
فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ
وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ
يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ
لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا
۝ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي اٰيَةً قَالَ
اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

يَا يَحْيٰى

MERYEM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kâf hâ yâ ayn sâd (1) Zikru rahmeti rabbike abdehû zekeriyyâ (2) İz nâdâ rabbehû nidâen hafiyyâ (3) Kâle rabbi innî vehenel azmü minnî veştealer ra'sü şeybev ve lem eküm bi düâike rabbi şekıyyâ (4) Ve innî hıftül mevâliye miv verâî ve kânetimraetî âkıran feheb lî mil ledünke veliyyâ (5) Yerisünî ve yerisü min âli ya'kûb, vec'alhü rabbi radıyyâ (6) Yâ zekeriyyâ innâ nübeşşiruke bi ğulâminismühû yahyâ lem nec'al lehû min kablü semiyyâ (7) Kâle rabbi ennâ yekûnü lî ğulâmüv ve kânetimraetî âkırav ve kad belağtü minel kiberi ıtiyyâ (8) Kâle kezâlik, kâle rabbüke hüve aleyye heyyinüv ve kad halaktüke min kablü ve lem tekü şey'â (9) Kâle rabbic'al lî âyeh. kâle âyetüke ellâ tükellimen nâse selâse leyâlin seviyyâ (10) Fe harace alâ kavmihî minel mihrâbi fe evhâ ileyhim en sebbihû bükratev ve aşiyyâ (11)

19. SÛRE
MERYEM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 98 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2. (Bu) Rabbi'nin, kulu Zekeriyya'ya olan rahmetini anmadır.

3. Bir zamanlar o, Rabbine gizlice (içinden) yalvarmıştı.

4. Şöyle demişti: "Ey Rabbim! Şüphesiz (artık öyle bir durumdayım ki) benim kemiğim zayıflayıp gevşedi ve başım(ın saçı) bembeyaz alev gibi tutuştu. Sana dua etmekle de ey Rabbim, hiçbir zaman bedbaht olmadım."

5. "Gerçekten ben, arkamdan yerime geçecek varislerden endişedeyim. Karım da kısır bulunuyor. Onun için katından bana bir çocuk ihsan et."

6. "Ki, hem benim mîrâsımı, hem Yâ'kub hanedanının mîrâsını alsın, hem de O'nu, çok rıza sahibi kıl Rabbim."

7. (Allah) "Ey Zekeriyya haberin olsun! Biz sana bir oğul müjde ediyoruz. Adı Yahyâ. Bundan evvel hiç bir adaş yapmadık O'na." dedi.

8. (Zekeriyya) Dedi: "Yâ Rabb! benim için bir oğul nereden olacak. Hanımım kısır bulunuyor, ben de ihtiyarlığın son derecesine geldim."

9. Buyurdu: "Öyle, fakat Rabbin buyurdu ki: O bana kolaydır. Bundan önce seni yarattım. Halbuki hiç bir şey değildin."

10. Dedi: "Yâ Rabb, bana bir alâmet yap." Buyurdu ki: "Alametin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlara söz söylememendir."

11. Derken mihrabdan kavmine karşı çıktı da: "Sabah ve akşam tesbih edin" diye onlara işâret verdi.

Yâ yahyâ huzil kitâbe bi kuvveh. ve âteynâhül hukme sabiyyâ (12) Ve hanâmem mil ledünnâ ve zekâh. ve kâne tekıyyâ (13) Ve berram bi vâlideyhi ve lem yekün cebbâran asıyyâ (14) Ve selâmün aleyhi yevme vülide ve yevme yemûtü ve yevme yüb'asü hayyâ (15) Vezkür fil kitâbi meryem. izintebezet min ehlihâ mekânen şerkıyyâ (16) Fettehazet min dûnihim hıcâben fe erselnâ ileyhâ rûhanâ fe temessele lehâ beşaran seviyyâ (17) Kâlet innî eûzü bir rahmâni minke in künte tekıyyâ (18) Kâle innemâ ene rasûlü rabbik, li ehebe leki ğulâmen zekiyyâ (19) Kâlet ennâ yekûnü lî ğulâmüv ve lem yemsesnî beşeruv ve lem ekü beğıyyâ (20) Kâle kezâlik, kâle rabbüki hüve aleyye heyyin, ve li nec'alehû âyetel linnâsi ve rahmetem minnâ, ve kâne emram makdıyyâ (21) Fe hamelethü fentebezet bihî mekânen kasıyyâ (22) Fe ecâehel mehâdu ilâ ciz'ın nahleh, kâlet yâ leytenî mittü kable hâzâ ve küntü nesyem mensiyyâ (23) Fe nâdâhâ min tahtihâ ellâ tahzenî kad ceale rabbüki tahteki seriyyâ (24) Ve hüzzî ileyki bi ciz'ın nahleti tüsâkıt aleyki rutaben ceniyyâ (25)

٢٧

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا
مِنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَآ
اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ
بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ
رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ
غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا
وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا
قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ
يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰىهَا
مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّيْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12. "Ey Yahyâ, kitabı kuvvetle tut" (dedik) ve daha çocuk iken O'na hikmet verdik.

13. Hem de tarafımızdan bir acıma ve bir temizlik ki, çok takvâ sahibi idi.

14. Ve babası ile annesine iyilik yapardı. O isyan eden bir zorba değildi.

15. Selâm O'na, hem doğduğu gün, hem öleceği gün, hem de diri olarak kaldırılacağı gün.

16 - 17. (Ey Muhammed!) Kitap'ta (Kur'an'da) Meryem'i de an. Hani ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmiş ve (kendini onlardan uzak tutmak için) onlarla arasında bir perde germişti. Biz ona meleğimiz (Cebrail)i gönderdik de ona tam bir insan şeklinde göründü.

18. Meryem: "Ben senden Rahmân (olan Allah)'a sığınırım. Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen (dokunma bana)" dedi.

19. (Cebrail) dedi: "Haberin olsun, ben sana gâyet temiz bir erkek çocuk hîbe etmek için buradayım ben yalnızca Rabbi'nin resûlüyüm."

20. Dedi: "Benim için bir erkek çocuk nasıl olur? Bana bir beşer dokunmadı, ben iffetsiz biri de değilim."

21. Melek: "Bu, dediğin gibidir. Ancak Rabbin buyurdu ki: Bu (babasız çocuk vermek), bana pek kolaydır. Hem Biz onu nezdimizden insanlara bir mucize ve rahmet kılacağız. Hem, bu önceden (ezelde) kararlaştırılmış bir iştir." dedi.

22. Bu şekilde, ona hamile oldu ve karnındaki çocukla uzak bir yere çekildi.

23. Sonra doğum sancısı onu bir hurma dalına tutunup dayanmaya zorladı. "Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim" dedi.

24. Aşağısından (İsa yahut melek) ona şöyle seslendi: "Sakın üzülme! Rabbin senin alt yanında bir su arkı vücuda getirmiştir."

25. Hurmanın da dalını kendine doğru silkele, üzerine derilmiş tâze hurmalar dökülsün.

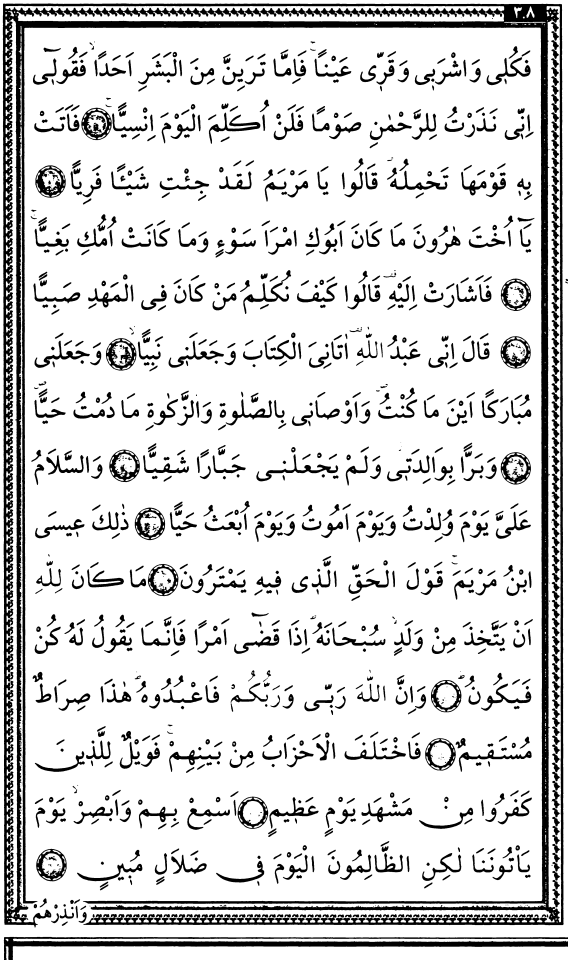

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا
﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا
﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي
مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا
﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ
عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ
أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن
فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ
كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ
يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾
وَأَنذِرْهُمْ

Fe külî veşrabî ve karrî aynâ, fe immâ terayinne minel beşeri ehaden fe kûlî innî nezertü lir rahmâni savmen fe len ükellimel yevme insiyyâ (26) Fe etet bihî kavmehâ tahmilüh. kâlû yâ meryemü le kad ci'ti şey'en feriyyâ (27) Yâ uhte hârûne mâ kâne ebûkimrae sev'iv ve mâ kânet ümmüki beğıyyâ (28) Fe eşârat ileyh. kâlû keyfe nükellimü men kâne fil mehdi sabiyyâ (29) Kâle innî abdullâh. âtâniyel kitâbe ve cealenî nebiyyâ (30) Ve cealenî mübâraken eyne mâ küntü ve evsânî bis salâti vez zekâti mâ dümtü hayyâ (31) Ve berram bi vâlidetî ve lem yec'alnî cebbâran şekıyyâ (32) Vesselâmü aleyye yevme vülidtü ve yevme emûtü ve yevme üb'asü hayyâ (33) Zâlike ıysebnü meryem, kavlel hakkıllezî fîhi yemterûn (34) Mâ kâne lillâhi ey yettehıze miv veledin sübhâneh. izâ kadâ emran fe innemâ yekûlü lehû kün fe yekûn (35) Ve innallâhe rabbî ve rabbüküm fa'büdûh. hâzâ sırâtum müstekıym (36) Fahtelefel ahzâbü mim beynihim. fe veylül lillezîne keferû mim meşhedi yevmin azıym (37) Esmı' bihim ve ebsır yevme ye'tûnenâ lâkiniz zâlimûnel yevme fî dalâlim mübîn (38)

26. Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Bunun üzerine şâyet beşerden birini görürsen: "Ben Rahmân'a oruç adadım, onun için bu gün hiç bir insana söz söylemeyeceğim." de.

27. Sonra Meryem onu (İsa'yı) yüklenerek kavmine getirdi. Onlar (hayretler içinde şöyle) dediler: "Ey Meryem! Doğrusu, sen acaip bir şey (babasız çocuk) getirdin."

28. "Ey Hârun'un kız kardeşi, baban bir kötülük adamı değil idi, anan da bir iffetsiz değil idi."

29. Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi. Onlar; "Biz beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?" dediler.

30. Çocuk dedi ki: "Haberiniz olsun ben Allah'ın kuluyum. O bana kitab verdi ve beni bir peygamber yaptı."

31. "Ve beni her nerede olsam mübârek kıldı ve hayatta olduğum müddetçe bana namaz ve zekât emretti."

32. "Ve beni anneme hürmetkâr kıldı, bir zorba kötü kılmadı."

33. "Ve selâm bana, hem doğduğum gün, hem öleceğim gün, hem diri olarak kaldırılacağım gün."

34. İşte hakkında (hıristiyanların) ihtilaf edip durdukları Meryemoğlu İsa'ya dair Allah'ın sözü budur.

35. Çocuk edinmek asla Allah'ın şanına yakışmaz. O bundan münezzehtir. O, bir şeyin olmasını dilerse, ona sadece "ol" der, o da oluverir.

36. (İsa dedi ki:) "Gerçek şu ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na ibadet ediniz. İşte yegâne doğru yol budur." dedi.

37. Sonra guruplar, kendi aralarında ayrılığa düştüler. Artık büyük bir günün görülecek dehşetinden yazık olsun o kafirlerin haline.

38. Neler işitecek, neler görecekler onlar Bize gelecekleri gün! Fakat o zâlimler, bugün açık bir sapıklık içindeler.

Ve enzirhüm yevmel hasrati iz kudıyel emr, ve hüm fî ğafletiv ve hüm lâ yü'minûn (39) İnnâ nahnü nerisül arda ve men aleyhâ ve ileynâ yürceûn (40) Vezkür fil kitâbi ibrâhîm. innehû kâne sıddîkan nebiyyâ (41) İz kâle li ebîhi yâ ebeti lime ta'büdü mâ lâ yesmeu ve lâ yübsıru ve lâ yuğnî anke şey'â (42) Yâ ebeti innî kad câenî minel ılmi mâ lem ye'tike fettebı'nî ehdike sırâtan seviyyâ (43) Yâ ebeti lâ ta'büdiş şeytân. inneş şeytâne kâne lir rahmâni asıyyâ (44) Yâ ebeti innî ehâfü ey yemesseke azâbüm miner rahmâni fe tekûne liş şeytâni veliyyâ (45) Kâle erâğıbün ente an âlihetî yâ ibrâhîm, leil lem tentehi le ercümenneke vehcürnî meliyyâ (46) Kâle selâmün aleyk, se estağfiru leke rabbî. innehû kâne bî hafiyyâ (47) Ve a'tezilüküm ve mâ ted'ûne min dûnillâhi ve ed'û rabbî asâ ellâ ekûne bi düâi rabbî şekıyyâ (48) Felemma'tezelehüm ve mâ ya'büdûne min dûnillâhi vehebnâ lehû ishâka ve ya'kûb. ve küllen cealnâ nebiyyâ (49) Ve vehebnâ lehüm mir rahmetinâ ve cealnâ lehüm lisâne sıdkın aliyyâ (50) Vezkür fil kitâbi mûsâ, innehû kâne muhlesav ve kâne rasûlen nebiyyâ (51)

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ
شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي
أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ
آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ
وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ
مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

39. Onlar gaflet içinde iken, onlar îmân etmezlerken, o hasret gününün, o iş bitirildiği saatin dehşetini kendilerine haber ver.

40. Kuşkusuz yeryüzüne ve bütün üzerindekilere Biz varis olacağız Biz. Ve hep onlar Bize döndürüleceklerdir.

41. Kitap'ta, İbrahim'i de an. Çünkü o, şüphesiz doğru sözlü, bir peygamber idi.

42. Bir zaman babasına demişti: "Babacığım! o işitmez, görmez ve sana hiç faydası olmaz şeylere niçin taparsın?"

43. Babacığım! "Emin ol, bana ilimden sana gelmeyen hâkikat geldi. Gel, bana uy da, seni bir düz yola çıkarayım."

44. Babacığım! "Şeytana tapma. Çünkü şeytan, Rahman'a âsi oldu."

45. Babacığım! "Ben cidden korkarım ki, sana o Rahman'dan bir azab dokunur da, şeytan'a arkadaş olursun."

46. Babası dedi ki: "Ey İbrahim! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, andolsun seni taşlarım! Uzun bir zaman benden uzak dur!"

47. (İbrahim) Dedi ki: "Selâm sana, senin için Rabbime tevbe edeceğim. Çünkü O, bana çok lütufkârdır."

48. "Hem sizi Allah'tan başka taptıklarınızla bırakıp çekilirim de, Rabbime dua ederim. Umulur ki, Rabbime dua ile bedbaht (mutsuz) olmam."

49. İbrahim, kavminden ve onların Allah'tan başka ibadet ettikleri şeylerden uzaklaşınca, Biz ona İshak'ı ve (İshak'ın oğlu) Yakub'u ihsan ettik. Ve hepsini de peygamber yaptık.

50. Biz onlara rahmetimizden lütuflarda bulunduk. Hepsine de dillerde güzel ve yüksek bir övgü verdik.

51. Kitap'ta Musâ'yı zikret. Çünkü O, ihlâslı biri idi ve bir resûl, bir peygamber idi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ
كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾
إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا
بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾
رَبُّ

Ve nâdeynâhü min cânibit tûril eymeni ve karrabnâhü neciyyâ (52) Ve vehebnâ lehû mir rahmetinâ ehâhü hârûne nebiyyâ (53) Vezkür fil kitâbi ismâıyl, innehû kâne sâdikal va'di ve kâne rasûlen nebiyyâ (54) Ve kâne ye'müru ehlehû bis salâti vez zekâh. ve kâne ınde rabbihî mardıyyâ (55) Vezkür fil kitâbi idrîs, innehû kâne sıddîkan nebiyyâ (56) Ve rafa'nâhü mekânen aliyyâ (57) Ülâikellezîne en'amallâhü aleyhim minen nebiyyîne min zürriyyeti âdeme ve mimmen hamelnâ mea nûh. ve min zürriyyeti ibrâhîme ve israîle ve mimmen hedeynâ vectebeynâ. izâ tütlâ aleyhim âyâtür rahmâni harrû süccedev ve bükiyyâ (58) Fe halefe mim ba'dihim halfün edâus salâte vettebeuş şehevâti fe sevfe yelkavne ğayyâ (59) İllâ men tâbe ve âmene ve amile sâlihan fe ülâike yedhulûnel cennete ve lâ yuzlemûne şey'â (60) Cennâti adninilletî veader rahmânü ıbâdehû bil ğayb. innehû kâne va'dühû me'tiyyâ (61) Lâ yesmeûne fîhâ lağven illâ selâmâ. ve lehüm rizkuhüm fîhâ bükratev ve aşiyyâ (62) Tilkel cennetülletî nûrisü min ıbâdinâ men kâne tekıyyâ (63) Ve mâ netenezzelü illâ bi emri rabbik, lehû mâ beyne eydînâ ve mâ halfenâ ve mâ beyne zâlik, ve mâ kâne rabbüke nesiyyâ (64)

52. Biz ona Tur dağının sağ yanından seslendik ve onu hususi bir konuşmada bulunmak üzere kendimize yaklaştırdık.

53. Ve rahmetimizden O'na kardeşi Hârûn'u da bir peygamber olarak armağan ettik.

54. Kur'ân'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi.

55. Ve ev halkına namaz ve zekât ile emrederdi ve Rabbi'nin katında râzı olunmuş idi.

56. Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü O, bir sıddık, bir peygamberdi.

57. Ve Biz O'nu yüce bir makama yükselttik.

58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden, Âdem neslinden ve Nuh ile berâber taşıdıklarımızdan ve İbrâhim ve İsrâil (Yâkub) neslinden ve hidâyete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Kendilerine Rahmân'ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdelere kapanırlardı. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

59. Sonra arkalarından bozuk bir topluluk geldi. Namazı bıraktılar ve şehvetleri ardına düştüler. Bunlar da sapıklıklarının cezasını çekecekler.

60. Ancak tevbe edip îmâna gelen ve sâlih amel işleyenler hariç. Çünkü bunlar, zerre kadar hakları yenmeyerek cennete gireceklerdir.

61. O cennet, Rahmân (olan Allah)ın kullarına görmedikleri halde vadettiği "Adn" cennetleridir. Şüphesiz O'nun vaadi mutlaka yerini bulacaktır.

62. Onlar orada boş bir söz işitmezler. Yalnızca (meleklerin) "selâm!" (deyişini) işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da hazırdır.

63. İşte kullarımızdan takva sahibi olanlara vereceğimiz cennet budur.

64. Bir de, biz (Rabbinin elçileri) Rabbinin emri olmadıkça inmeyiz. Önümüzdeki ve ardımızda ki (bütün geçmiş ve gelecek şeyler) ve bunların arasındakiler hep O'nundur. Rabbin (seni) unutmuş değildir?

Rabbüs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ fa'büdhü vastabir li ıbâdetih. hel ta'lemü lehû semiyyâ (65) Ve yekûlül insânü e izâ mâ mittü le sevfe uhracü hayyâ (66) E ve lâ yezkürul insânü ennâ halaknâhü min kablü ve lem yekü şey'â (67) Fe ve rabbike le nahşürannehüm veş şeyâtıyne sümme le nuhdırannehüm havle cehenneme cisiyyâ (68) Sümme lenenzianne min külli şîatin eyyühüm eşeddü aler rahmâni ıtiyyâ (69) Sümme le nahnü a'lemü billezîne hüm evlâ bihâ sıliyyâ (70) Ve im minküm illâ vâridühâ, kâne alâ rabbike hatmem makdıyyâ (71) Sümme nüneccillezînet tekav ve nezeruz zâlimîne fîhâ cisiyyâ (72) Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ beyyinâtin kâlellezîne keferû lillezîne âmenû eyyül ferîkayni hayrum mekâmev ve ahsenü nediyyâ (73) Ve kem ehleknâ kablehüm min karnin hüm ahsenü esâsev ve ri'yâ (74) Kul men kâne fid dalâleti felyemdüd lehür rahmânü meddâ, hattâ izâ raev mâ yûadûne immel azâbe ve immes sâah. fe seya'lemûne men hüve şerrum mekânev ve ad'afü cündâ (75) Ve yezîdüllâhüllezînehtedev hüdâ. vel bâkıyâtüs sâlihâtü hayrun ında rabbike sevâbev ve hayrum meraddâ (76)

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ
يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى
الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا
﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾
ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا
تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اَىُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ
فِى الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ
اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

65. Allah bütün gökleri yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O halde, O'na ibadet et ve O'na ibadet etmekte sabret. Hiç sen (ey Rasûlüm) Allah'ın ismini taşıyan başka birini bilir misin?

66. Böyle iken insan diyor ki: "Her ne zaman ölürsem, ileride mutlak bir hayat sâhibi olarak çıkarılacak mıyım?"

67. Ya o insan hiç bir şey değil iken, Bizim kendisini yaratmış olduğumuzu düşünmez mi?

68. Evet, Rabbi'ne yemin ederim ki, Biz onları ve o şeytanları muhakkak ve muhakkak mahşere toplayacağız. Sonra onları muhakkak ve muhakkak dizleri üstü cehennemin etrafına hazır edeceğiz.

69. Sonra her milletten, rahman olan Allah'a en çok âsi olanlar hangileri ise çekip ayıracağız.

70. Sonra elbette Biz, o cehenneme yaslanmaya lâyık olanların kimler olduğunu daha iyi biliriz.

71. Hem içinizden hiçbiri yoktur ki, mutlak ona varacak olmasın ve bu Rabbi'nin kendine vâcip kıldığı kesin bir hüküm olmuştur.

72. Sonra Biz Allah'tan sakınanları kurtarırız da, zâlimleri dizleri üstü bırakırız.

73. Âyetlerimiz kendilerine açık açık okunduğu zaman da, o inkâr edenler dediler ki îmân edenlere: "Bu iki gurubun hangisi makam olarak daha iyi ve meclis ve topluluk bakımından daha güzel?"

74. Halbuki Biz, kendilerinden önce nîmet ve görünüş bakımından daha güzel nice asırlar (ahâlisini) helâk ettik.

75. Onlara de ki: "Kim sapıklık içinde ise, çok esirgeyici Allah, ona istediği kadar mühlet versin; nihayet va'dolundukları şeyi, ya azabı yada kıyameti gördükleri zaman kimin mevkisinin daha kötü ve iradesinin daha zayıf olduğunu bilecekler."

76. Hidâyeti kabul edenlere ise, Allah daha fazla hidâyet verir ve bâki kalacak olan sâlih ameller Rabbi'nin katında sevap olarak daha hayırlı, âkibetçe de daha hayırlıdır.

٣١٢

أَفَرَءَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾
أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَـٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا
فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا
﴿٨١﴾ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا
﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا الشَّيَـٰطِينَ عَلَى الْكَـٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمْ
أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ
الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَـٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَـٰعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَـٰنِ
عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا
﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَـٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَـٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنۢبَغِى
لِلرَّحْمَـٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن فِى السَّمَـٰوَٰتِ
وَالْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى الرَّحْمَـٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَـٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

إِنَّ

E fe raeytellezî kefera bi âyâtinâ ve kâle leûteyenne mâlev ve veledâ (77) Ettaleal ğaybe emittehaze ınder rahmâni ahdâ (78) Kellâ. senektübü mâ yekûlü ve nemüddü lehû minel azâbi meddâ (79) Ve nerisühû mâ yekûlü ve ye'tînâ ferdâ (80) Vettehazû min dûnillâhi âlihetel li yekûnû lehüm ızzâ (81) Kellâ. seyekfürûne bi ıbâdetihim ve yekûnûne aleyhim dıddâ (82) E lem tera ennâ erselneş şeyâtıyne alel kâfirîne teüzzühüm ezzâ (83) Fe lâ ta'cel aleyhim. innemâ neuddü lehüm addâ (84) Yevme nahşürul müttekıyne iler rahmâni vefdâ (85) Ve nesûkul mücrimîne ilâ cehenneme virdâ (86) Lâ yemlikûneş şefâate illâ menittehaze ınder rahmâni ahdâ (87) Ve kâlüttehazer rahmânü veledâ (88) Le kad ci'tüm şey'en iddâ (89) Tekâdüs semâvâtü yetefettarne minhü ve tenşekkul ardu ve tehırrul cibâlü heddâ (90) En deav lirrahmâni veledâ (91) Ve ma yembeğıy lir rahmâni ey yettehıze veledâ (92) İn küllü men fis semâvâti vel ardı illâ âtirrahmâni abdâ (93) Le kad ahsâhüm ve addehüm addâ (94) Ve küllühüm âtîhi yevmel kıyâmeti ferdâ (95)

77. (Rasulüm!) Şimdi şu âyetlerimizi inkar edipte, "Bana muhakkak mal ve çocuk verilecek" diyen adamı gördün ya!

78. Gaybden bilgi sahibi mi olmuş? Yoksa Rahmân'ın huzurunda bir söz mü almış?

79. Hayır! Biz, onun dediğini yazacağız ve kendisine azâbını da uzatacağız.

80. Ve o söylediği şeyleri hep elinden alacağız da, o Bize tek başına gelecek.

81. Tuttular, Allah'tan başka ilahlar edindiler ki, kendilerine şeref ve kuvvet olsunlar diye.

82. Hayır, (zannettikleri gibi değil) tapındıkları ilâhlar onların ibadetlerini inkâr edecekler ve aleyhlerine dönüp düşman olacaklardır.

83. Görmedin mi? Biz şeytanları o kâfirler üzerine musallat ettik. Onları (günaha) kışkırtıp duruyorlar.

84. Öyleyse onların hemen azaba uğratılmalarını isteme. Biz onların (ecel) günlerini sayıyoruz.

85. O gün, takva sahiplerini, heyet olarak Rahmân'ın huzuruna toplayacağız.

86. Suçluları da susuz olarak cehenneme sürükleyeceğiz.

87. Rahmân'ın katında bir söz almış olan kimseden başkaları şefâate sâhip olamayacaklar.

88. "O Rahmân çocuk edindi." dediler.

89. And olsun, pek ağır, pek çirkin bir cür'ette bulundunuz.

90. Az daha ondan gökler çatlayacak ve dağlar yıkılıp yerlere geçecektir.

91. O Rahmân'a çocuk isnat ettiler diye.

92. Halbuki çocuk edinmek Rahmân'a yaraşmaz.

93. Göklerde ve yerde hiç bir kimse yoktur ki, O Rahmân'a kul olarak gelecek olmasın.

94. And olsun ki Allah onların hepsini kuşatmış, kendilerini ve yaptıklarını bir bir saymıştır.

95. Ve hepsi kıyâmet günü, O'na tek olarak gelecektir.

İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti se yec'alü lehümür rahmânü vüddâ (96) Fe innemâ yessernâhü bi lisânike li tübeşşira bihil müttekıyne ve tünzira bihî kavmel lüddâ (97) Ve kem ehleknâ kablehüm min karn. hel tühıssü minhüm min ehadin ev tesmeu lehüm rikzâ (98)

TÂHÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tâhâ (1) Mâ enzelnâ aleykel kur'âne li teşkâ (2) İllâ tezkiratel limey yahşâ (3) Tenzîlem mimmen halekal arda ves semâvâtil ulâ (4) Errahmânü alel arşistevâ (5) Lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı ve mâ beynehümâ ve mâ tahtes serâ (6) Ve in techer bil kavli fe innehû ya'lemüs sirra ve ahfâ (7) Allâhü lâ ilâhe illâ hû. lehül esmâül husnâ (8) Ve hel etâke hadîsü mûsâ (9) İz raâ nâran fe kâle li ehlihimkûsû innî ânestü nâral leallî âtîküm minhâ bi kabesin ev ecidü alen nâri hüdâ (10) Felemmâ etâhâ nûdiye yâ mûsâ (11) İnnî ene rabbüke fahla' na'leyk. inneke bil vâdil mukaddesi tuvâ (12)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن
يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَىٰ ﴿٤﴾
الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي
أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

96. Îmân edip sâlih ameller işleyenler muhakkak, Rahman, onlar için bir sevgi verecek, gönüllere sevdirecektir.

97. (Ey Muhammed!) Biz Kur'ân'ı senin dilin üzere kolaylaştırdık ki, onunla Allah'tan korkup sakınanları müjdeleyesin, inat edenleri de korkutasın.

98. Hem onlardan önce nice asır (ahalisini) helâk ettik. Hiç onlardan birini hissediyor musun, yâhut gizli bir seslerini işitiyor musun?

20. SÛRE

TÂHÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 135 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Tâ, Hâ.

2. Kur'ân'ı sana zahmet çekesin diye indirmedik.

3. Ancak Allah'tan korkan kimse için bir öğüt olarak (indirdik.)

4. Biz Kur'anı perdeypey indirdik O Yaradandan ki, hem yeri yarattı, hem o yüksek yüksek gökleri.

5. O Rahman, Arş üzerine istivâ etti (gücü altına aldı.)

6. Bütün göktekiler ve bütün yerdekiler ve bütün bunların aralarındakiler ve bütün yerin dibindekiler hep O'nun.

7. Sen (Allah'a ettiğin dua ve zikirle) sesini yükseltirsen (bilki Allah bundan mustağnîdir). Çünkü O şüphesiz gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

8. Allah O'dur ki, kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur.

9. Hem geldi mi Musâ'nın haberi sana?

10. Bir zaman O, hani bir ateş gördü de, âilesine: "Durun benim gözüme bir ateş ilişti, belki size ondan bir kor getiririm, yâhut yanında bir yol gösteren bulurum." dedi.

11 - 12. Ne zaman ki ona vardı, kendine şöyle nidâ olundu: "Ey Mûsâ, haberin olsun, Benim, Ben Rabbin. Hemen papuçlarını çıkar. Çünkü sen kutsal vâdide, Tuvâ'dasın."

٣١٤

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ
أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ
لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا
مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ
غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا
فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي
﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا
مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ
فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ
كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ
سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾
إِذْ

Ve enahtertüke festemı' limâ yûhâ (13) İnnenî enallâhü lâ ilâhe illâ ene fa'büdnî ve ekımıs salâte li zikrî (14) İnnes sâate âtiyetün ekâdü uhfîhâ li tüczâ küllü nefsim bi mâ tes'â (15) Fe la yesuddenneke anhâ mel lâ yü'minü bihâ vettebea hevâhü fe terdâ (16) Ve mâ tilke bi yemînike yâ mûsâ (17) Kâle hiye asây, etevekkeü aleyhâ ve ehüşşü bihâ alâ ğanemî ve liye fîhâ meâribü uhrâ (18) Kâle elkıhâ yâ mûsâ (19) Fe elkâhâ fe izâ hiye hayyetün tes'â (20) Kâle huzhâ ve lâ tehaf. se nüıydühâ sîratehel ûlâ (21) Vadmüm yedeke ilâ cenâhıke tahrüc beydâe min ğayri sûin âyeten uhrâ (22) Li nüriyeke min âyâtinel kübrâ (23) İzheb ilâ fir'avne innehû tağâ (24) Kâle rabbişrah lî sadrî (25) Ve yessir lî emrî (26) Vahlül ukdetem mil lisânî (27) Yefkahû kavlî (28) Vec'al lî vezîram min ehlî (29) Hârûne ehıy (30) Üşdüd bihî ezrî (31) Ve eşrikhü fî emrî (32) Key nüsebbihake kesîrâ (33) Ve nezkürake kesîrâ (34) İnneke künte binâ besıyrâ (35) Kâle kad ûtîte sü'leke yâ mûsâ (36) Ve lekad menennâ aleyke merraten uhrâ (37)

13. "Ben seni seçtim, şimdi (sana) vahyolunacak şeyleri dinle."

14. "Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl."

15. "Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onun vaktini gizli tutuyorum ki, herkes yaptığının karşılığını görsün."

16. "Sakın kıyamete inanmayıp, kendi heva ve hevesine uyan kimse seni, ona iman etmekten alıkoymasın; sonra helak olursun."

17. "Ey Musa! Sağ elindeki nedir?"

18. Musa dedi ki: "O benim asâm (değneğim)dır, ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkerim ve onda başka hacetlerim (faydalanacağım şeyler) de var."

19. Allah buyurdu ki: "Ey Musa! onu (yere) bırak."

20. Musa da onu bıraktı, bir de ne görsün! o bir yılan olmuş koşuyor.

21. Allah buyurdu ki: "Tut onu, korkma; Biz onu yine eski durumuna çevireceğiz"

22. "Bir de diğer bir mucize olmak üzere elini koltuğunun altına sok ki, kusursuz olarak bembeyaz çıksın."

23. "Bunları sana en büyük mucizelerimizden (bir kısmını) gösterelim diye yaptık."

24. "Firavun'a git, çünkü o hakikaten azıttı."

25. Musa dedi ki: "Ey Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver,

26. İşimi kolaylaştır,

27. Ve dilimden düğümü çöz.

28. Ki, sözümü anlasınlar.

29. Bir de bana ailemden bir vezir ver.

30. Kardeşim Harun'u (ver).

31. Onunla arkamı kuvvetlendir.

32. (Elçilik) işimde onu bana ortak et.

33. Ki seni çok tesbih edelim.

34. Seni çok analım.

35. Şübhe yok ki Sen bizi hakkıyle görensin".

36. Allah buyurdu: "Ey Musa! Dilediğin (şeyler) sana verildi.

37. And olsun Biz, sana diğer bir defa daha ihsan etmiştik.

İz evhaynâ ilâ ümmike mâ yûhâ (38) Enıkzi fîhi fit tâbûti fakzi fîhi fil yemmi fel yülkıhil yemmü bis sâhılı ye'huzhü adüvvül lî ve adüvvül leh. ve elkaytü aleyke mehabbetem minnî, ve li tusnea alâ aynî (39) İz temşî uhtüke fe tekûlü hel edüllüküm alâ mey yekfülüh. fe raca'nâke ilâ ümmike key tekarra aynühâ ve lâ tahzen. ve katelte nefsen fe necceynâke minel ğammi ve fetennâke fütünâ. fe lebiste sinîne fî ehli medyene sümme ci'te alâ kaderiy yâ mûsâ (40) Vastana'tüke li nefsî (41) İzheb ente ve ehûke bi âyâtî ve lâ teniyâ fî zikrî (42) İzhebâ ilâ fir'avne innehû tağâ (43) Fe kûlâ lehû kavlel leyyinel leallehû yetezekkeru ev yahşâ (44) Kâlâ rabbenâ innenâ nehâfü ey yefruta aleynâ ev ey yatğâ (45) Kâle lâ tehâfâ innenî meakümâ esmeu ve erâ (46) Fe'tiyâhü fe kûlâ innâ rasûlâ rabbike fe ersil meanâ benî isrâîle ve lâ tüazzibhüm. kad ci'nâke bi âyetim mir rabbik. vesselâmü alâ menittebeal hüdâ (47) İnnâ kad ûhıye ileynâ ennel azâbe alâ men kezzebe ve tevellâ (48) Kâle femer rabbükümâ yâ mûsâ (49) Kâle rabbünellezî a'tâ külle şey'in halkahû sümme hedâ (50) Kâle femâbâlül kurûnil ûlâ (51)

٣١٥

إِذْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ۝ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۝ إِذْ تَمْشِيٓ أُخْتُكَ فَتَقُولُ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ
سِنِينَ فِيٓ أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ۝ وَاصْطَنَعْتُكَ
لِنَفْسِي ۝ اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي
۝ اذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ
يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۝ قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَآ
أَوْ أَن يَطْغَىٰ ۝ قَالَ لَا تَخَافَآ ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
۝ فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰٓ ۝ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَآ أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ۝ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ رَبُّنَا الَّذِيٓ أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝

38. Bir zaman, vahyedilecek şeyi annene (şöyle) vahyetmiştik:

39. «Onu (Musa'yı) tabut içine koy da denize bırak. Deniz de onu sahile atsın. Onu hem bana düşman, hem ona düşman olan biri alsın.» Bir de benim gözetimim altında yetiştirilmen için, üzerine katımdan bir sevgi bırakmıştım. (Ey Musa!)

40. Hani kız kardeşin (Firavun'un sarayına) giderek: «Ona bakacak birini size buluvereyim mi?» diyordu. Böylece seni tekrar annene verdik ki, gözü aydın olsun da kederlenmesin. Hem sen, bir adam öldürdün de seni gamdan kurtardık. Seni çeşitli musibetlerle imtihan ettik. Bu sebeple yıllarca Medyen halkı içinde kaldın. Sonra ey Musa! Belli bir çağa (peygamberlik görevini yüklenecek bir yaşa) geldin.

41. Ben, seni kendime (peygamber) seçtim.

42. Sen kardeşinle birlikte mucizelerimle git. İkiniz de beni anmakta gevşeklik etmeyin.

43. Firavun'a gidin, çünkü o gerçekten azıttı.

44. Varın da ona yumuşak söz söyleyin; olur ki, öğüt dinler, yahut korkar."

45. (Musa ile Harun:) "Rabbimiz! Onun bize kötülük yapmasından veya azgınlığını artırmasından korkarız" dediler.

46. Allah buyurdu ki: "Korkmayın, zira ben sizinle beraberim, işitir ve görürüm."

47. Hemen gidin de Firavun'a deyin ki: "Biz Rabbinin (sana gönderilen) elçileriyiz. Artık İsrailoğulları'nı bizimle gönder, onlara azab etme; biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik. Selam doğru yolda gidenleredir."

48. "Bize kesin olarak vahyolundu ki, azab şüphesiz (gerçeği) inkâr edip ona sırt çevirenleredir."

49. Firavun: "Ey Musa! Sizin Rabbiniz kimdir?" dedi.

50. Musa: "Bizim Rabbimiz her şeye şeklini veren, sonra da yolunu gösterendir." dedi.

51. Firavun: "Öyleyse geçmiş asırlar (daki insanlar)ın durumu nedir?" dedi.

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا
أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ
وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ
آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ
مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ
فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ
يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾
فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾
قَالُوا

Kâle ılmühâ ınde rabbî fî kitâb, lâ yedıllü rabbî ve lâ yensâ (52) Ellezî ceale lekümül arda mehdev ve seleke leküm fîhâ sübülev ve enzele mines semâi mââ. fe ahracnâ bihî ezvâcem min nebâtin şettâ (53) Külû ver'av en'âmeküm. inne fî zâlike le âyâtil li ülin nühâ (54) Minhâ halaknâküm ve fîhâ nüıydüküm ve minhâ nuhricüküm târaten uhrâ (55) Ve lekad eraynâhü âyâtinâ küllehâ fe kezzebe ve ebâ (56) Kâle eci'tenâ li tuhricenâ min ardınâ bi sıhrike yâ mûsâ (57) Fe le ne'tiyenneke bi sıhrim mislihî fec'al beynenâ ve beyneke mev'ıdel lâ nuhlifühû nahnü ve lâ ente mekânen süvâ (58) Kâle mev'ıdüküm yevmüz zîneti ve ey yuhşeran nâsü duhâ (59) Fe tevellâ fir'avnü fe cemea keydehû sümme etâ (60) Kâle lehüm mûsâ veyleküm lâ tefterû alallâhi keziben fe yüshıteküm bi azâb, ve kad hâbe menifterâ (61) Fe tenâzeû emrahüm beynehüm ve eserrun necvâ (62) Kâlû in hâzâni le sâhırâni yürîdâni ey yuhricâküm min ardıküm bi sıhrihimâ ve yezhebâ bi tarîkatikümül müslâ (63) Fe ecmiû keydeküm sümme'tû saffâ, ve kad eflehal yevme menista'lâ (64)

52. Musa dedi ki: "Onların bilgisi Rabbimin katında bir kitapta (yazılı)dır. Rabbim yanlış yapmaz ve unutmaz."

53. "O ki, sizin için yeryüzünü bir beşik yaptı ve onda size yollar açtı ve gökten bir su indirdi." Bu sebeple muhtelif bitkilerden çiftler çıkarmaktayız.

54. Hem siz yiyin, hem de hayvanlarınızı otlatın. Akıl sahibleri için bunda nice ibretler vardır!

55. Sizi yerden (topraktan) yarattık, yine (ölümünüzden sonra) ona döndüreceğiz. Hem de ondan sizi bir kere daha çıkaracağız.

56. Yemin olsun ki, Biz O'na âyetlerimizin hepsini gösterdik, öyle iken O yine "yalan" dedi, dayattı.

57. "Sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin bize ey Musâ?" dedi.

58. O hâlde bilmiş ol ki, biz de onun gibi bir sihir sana yapacağız. Şimdi sen, seninle aramızda bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne senin, ne bizim caymayacağımız uygun bir yer olsun.

59. Musa: "Sizinle buluşma zamanı, süs (bayramı) günü ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir." dedi.

60. Bunun üzerine Firavun, arkasını dönüp gitti. Bütün hîlesini derdi, topladı da sonra geldi.

61. Musa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size! Allah'a yalan uydurmayın. Sonra bir azab ile kökünüzü keser. Gerçekten (Allah'a) iftira eden hüsrana uğramıştır."

62. Sihirbazlar aralarında işlerini tartıştılar ve konuşmalarını gizli tuttular.

63. (Sihirbazlar daha sonra Musa ve Harun'u göstererek şöyle) dediler: "Bu ikisi muhakkak sihirbazdır; büyüleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve de örnek dininizi yok etmek istiyorlar."

64. "Onun için bütün tuzaklarınızı bir araya getirin, sonra hep bir sıra halinde gelin. Bugün üstün gelen muhakkak zafer kazanmıştır."

Kâlû yâ mûsâ immâ en tülkıye ve immâ en nekûne evvele men elkâ (65) Kâle bel elkû, fe izâ hıbâlühüm ve ısıyyühüm yühayyelü ileyhi min sıhrihim ennehâ tes'â (66) Fe evcese fî nefsihî hıyfetem mûsâ (67) Kulnâ lâ tehaf inneke entel a'lâ (68) Ve elkı mâ fî yemînike telkaf mâ saneû. innemâ saneû keydü sâhır. ve lâ yüflihus sâhıru haysü etâ (69) Fe ülkıyes seharatü sücceden kâlû âmennâ bi rabbi hârûne ve mûsâ (70) Kâle âmentüm lehû kable en âzene leküm. innehû le kebîrukümüllezî allemekümüs sıhr, fe le ükattıanne eydiyeküm ve ercüleküm min hılâfiv ve le üsallibenneküm fî cüzûın nahl. ve le ta'lemünne eyyünâ eşeddü azâbev ve ebkâ (71) Kâlû len nü'sirake alâ mâ câenâ minel beyyinâti vellezî fataranâ fakdı mâ ente kâd. innemâ takdıy hâzihil hayâted dünyâ (72) İnnâ âmennâ bi rabbinâ li yağfira lenâ hatâyânâ ve mâ ekrahtenâ aleyhi mines sıhr. vallâhü hayruv ve ebkâ (73) İnnehû mey ye'ti rabbehû mücrimen fe inne lehû cehennem. lâ yemûtü fîhâ ve lâ yahyâ (74) Ve mey ye'tihî mü'minen kad amiles sâlihâti fe ülâike lehümüd deracâtül ulâ (75) Cennâtü adnin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. ve zâlike cezâü men tezekkâ (76)

٣٧

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝
قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
أَنَّهَا تَسْعَىٰ ۝ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ۝ قُلْنَا لَا تَخَفْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۚ إِنَّمَا
صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ۝ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ
أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ
أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ۝ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
وَالَّذِي فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝
إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ
وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ ۖ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝

65. "Ey Musâ! Ya sen (asanı) at veyâ ilk atan biz olalım." dediler.

66. "Haydi siz atın" dedi. Bir de ne görsün; sihirlerinden dolayı ipleri ve sopaları kendisine gerçekten koşuyor gibi göründü.

67. Birden bire Musâ, içinde bir nevi korku duydu.

68. Dedik ki: "Korkma çünkü sensin üstün gelecek olan."

69. "Ve elindekini bırakıver, o onların yaptıklarını yalar yutar. Çünkü onların yaptıkları yalnızca sihirbaz hîlesidir. Sihirbaz ise, her nerede olsa felâh bulmaz."

70. Sonuçta bütün sihirbazlar secdeye kapandılar: "Hârun ile Mûsâ'nın Rabbine îmân ettik" dediler.

71. Firavun: "Ben size izin vermeden mi ona iman ettiniz? O, muhakkak size sihir öğreten büyüğünüzdür. And olsun ki, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve muhakkak sizi hurma dallarına asacağım. Böylece hangimizin azabının daha şiddetli ve devamlı olduğunu bileceksiniz" dedi.

72. Onlar dediler ki: "İhtimâli yok bize gelen bu açık mûcizelere ve bizi yaratana karşı seni tercih etmeyiz. Artık neye hükmün geçer, ne yapabilirsen yap. Senin, olsa olsa bu dünya hayatına hükmün geçer."

73. "Doğrusu biz günahlarımıza ve bizi zorladığın sihre karşı bize mağfiret etsin diye Rabbimiz'e îmân ettik. Allah hem daha hayırlı, hem daha süreklidir."

74. Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa, şüphesiz ki ona cehennem vardır. Orada ne ölür, ne de dirilir.

75. Her kim de, O'na mü'min olarak sâlih ameller işlemiş bir hâlde varırsa, işte onlara en yüksek dereceler var.

76. Adn cennetleri vardır ki, altlarından ırmaklar akar, onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. Ve işte bu, (küfür ve isyandan) arınanların mükafatıdır.

٣٧٨

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يٰبَنِىٓ اِسْرَآءِيلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ
وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى
﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبِى ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ
قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِى وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ
السَّامِرِىُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ
اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ
اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَّوْعِدِى ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ
اَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾
فَاَخْرَجَ

Ve lekad evhaynâ ilâ mûsâ en esri bi ıbâdî fadrib lehüm tarîkan fil bahri yebesâ, lâ tehâfü derakev ve lâ tahşâ (77) Fe etbeahüm fir'avnü bi cünûdihî fe ğaşiyehüm minel yemmi mâ ğaşiyehüm (78) Ve edalle fir'avnü kavmehû ve mâ hedâ (79) Yâ benî isrâîle kad enceynâküm min adüvviküm ve vâadnâküm cânibet tûril eymene ve nezzelnâ aleykümül menne ves selvâ (80) Külû min tayyibâti mâ razaknâküm ve lâ tatğav fîhi fe yehılle aleyküm ğadabî, ve mey yahlil aleyhi ğadabî fe kad hevâ (81) Ve innî le ğaffârul limen tâbe ve âmene ve amile sâlihan sümmehtedâ (82) Ve mâ a'celeke an kavmike yâ mûsâ (83) Kâle hüm ülâi alâ eserî ve aciltü ileyke rabbi li tardâ (84) Kâle fe innâ kad fetennâ kavmeke mim ba'dike ve edallehümüs sâmiriyy (85) Fe racea mûsâ ilâ kavmihî gadbâne esifâ, kâle yâ kavmi elem yeıdküm rabbüküm va'den hasenâ. e fe tâle aleykümül ahdü em eradtüm ey yehılle aleyküm ğadabüm mir rabbiküm fe ahleftüm mev'ıdî (86) Kâlû mâ ahlefnâ mev'ıdeke bi melkinâ velâkinnâ hummilnâ evzâram min zînetil kavmi fe kazefnâhâ fe kezâlike elkas sâmiriyy (87)

77. Gerçekten Musa'ya şöyle vahyettik: "Kullarımla geceleyin yürü (Mısır'dan çık) de (asânı vurarak) onlara denizde kuru bir yol aç; (artık firavun tarafından) yetişilmekten korkmazsın ve (boğulmaktan) endişe de etmezsin."

78. Firavun ordularıyla hemen onları takip etti, denizden kendilerini sarıveren (korkunç boğulma) sarıverdi.

79. Sonuçta Firavun kavmini sapıklığa sürükledi, hidâyete götürmedi.

80. Ey İsrailoğulları! Sizleri düşmanınızdan kurtardık ve Tûr dağının sağ yanında size söz verdik, üzerinize de kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

81. Size verdiğimiz rızıkların en hoşlarından yiyin ve hakkında azgınlık etmeyin ki, sonra üzerinize gazabım iner. Her kim üzerine de gazabım inerse, o uçuruma gider.

82. Bununla beraber şüphe yok ki, Ben, tevbe eden ve îmân edip, sâlih amel işleyen, sonra da doğru giden kimse için çok bağışlayıcıyım.

83. "Ey Musa! Seni kavminden (ayırıp) daha çabuk (gelmeye) sevkeden nedir?" (dedik.)

84. (Musa) "Onlar benim izim üzerindeler ve ben sana acele ettim ki, Rabbim hoşnut olasın." dedi.

85. Allah: "Doğrusu Biz senden sonra kavmini imtihan ettik. Sâmirî onları saptırdı" dedi.

86. Derhal Musâ kavmine öfkeli ve tasalı olarak döndü. "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir söz ile söz vermedi mi? Zaman mı uzadı? Yoksa üzerinize Rabbinizden bir gadap inmesini arzu ettinizde mi, bana olan sözünüzden caydınız?" dedi.

87. "Biz senin sözüne kendiliğimizden caymadık, fakat o kavmin süslerinden bir takım ağırlıklar yüklenmiş idik. Onları ateşe attık, aynı şekilde Samiri de attı." dediler.

Fe ahrace lehüm ıclen cesedel lehû huvârun fe kâlû hâzâ ilâhüküm ve ilâhü mûsâ fe nesiy (88) E fe lâ yeravne ellâ yarciu ileyhim kavlev ve lâ yemlikü lehüm darrav ve lâ nef'â (89) Ve le kad kâle lehüm hârûnü min kablü yâ kavmi innemâ fütintüm bih, ve inne rabbekümür rahmânü fettebiûnî ve etıy'û emrî (90) Kâlû len nebraha aleyhi âkifîne hattâ yarcia ileynâ mûsâ (91) Kâle yâ hârûnü mâ meneake iz raeytehüm dallû (92) Ellâ tettebian. e fe asayte emrî (93) Kâle yebneümme lâ te'huz bi lıhyetî ve lâ bi ra'sî, innî haşîtü en tekûle ferrakte beyne benî isrâîle ve lem terkub kavlî (94) Kâle fe mâ hatbüke yâ sâmiriyy (95) Kâle besurtü bi mâ lem yebsurû bihî fe kabadtü kabdatem min eserir rasûli fe nebeztühâ ve kezâlike sevvelet lî nefsî (96) Kâle fezheb fe inne leke fil hayâti en tekûle lâ misâse ve inne leke mev'ıdel len tuhlefeh, venzur ilâ ilâhikellezî zalte aleyhi âkifâ. le nüharrikannehû sümme le nensifennehû fil yemmi nesfâ (97) İnnema ilâhükümüllâhüllezî lâ ilâhe illâ hû. vesia külle şey'in ılmâ (98)

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلاً جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ
مُوسٰى فَنَسِيَ ۝ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلاً
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ
قَبْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِى
وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِى ۝ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى
يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ۝ قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ
ضَلُّوْٓا ۝ اَلَّا تَتَّبِعَنِ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِى ۝ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ
بِلِحْيَتِى وَلَا بِرَاْسِىْ اِنِّىْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِىْٓ
اِسْرَآئِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِىْ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِىُّ
۝ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ
اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِىْ نَفْسِىْ ۝ قَالَ
فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِى الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَّنْ تُخْلَفَهٗ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِىْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَّنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِى الْيَمِّ نَسْفًا ۝ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ
اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۝

88. Böylece Sâmiri onlara böğürebilen bir buzağı heykeli yapıp çıkardı. Bunun üzerine: "İşte bu sizin ilâhınız ve Mûsâ'nın ilâhı, fakat unuttu." dediler.

89. Şu hakîkati görmüyorlar mıydı ki, onlara bir sözle karşılık veremiyor ve kendilerine ne bir zarar, ne de bir fayda eriştirmeye sâhip olamıyordu.?

90. Yemin olsun ki, önceden Hârun onlara: "Ey kavmim! siz bununla gerçekten bir fitneye tutuldunuz ve doğrusu sizin Rabbiniz ancak Rahman'dır. Gelin bana uyun ve emrime itâat edin" demişti.

91. Onlar (cevap olarak şöyle) demişlerdi: "Musa bize dönüp gelinceye kadar, biz ona tapmaya elbette devam edeceğiz."

92. (Musâ) dedi ki: "Ey Hârun! sana ne engel oldu da, bunların sapıklığa düştüklerini gördüğün zaman.

93. Benim ardımdan gelmedin, emrime isyan mı ettin?"

94. Harun: "Ey anamın oğlu! Sakalımı ve başımı (saçımı) tutma. Ben senin 'İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözüme bakmadın' diyeceğinden korktum." dedi.

95. (Musâ) Ey Sâmirî! Senin derdin ne?

96. (Samiri) "Ben onların görmedikleri bir şey gördüm. (Sana gelen) ilahi elçinin (Cebrail'in) izinden bir avuç (toprak) aldım ve onu (erimiş mücevheratın içine) attım. Bunu, bana nefsim böyle hoş gösterdi" dedi.

97. (Musa ona şöyle) dedi: "Haydi defol git. Artık sen hayatın boyunca, 'Bana dokunmak yok' diyeceksin. Hem senin için asla kaçamayacağın bir ceza daha vardır. Bir de o başını bekleyip durduğun ilâhına bak; elbette Biz onu yakacağız da yakacağız, sonra da kül edip muhakkak onu denize savuracağız."

98. "Sizin ilâhınız ancak o Allah'tır ki, O'ndan başka ilâh yok. O, ilmi ile her şeyi kuşatmıştır."

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا
ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَّنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۙ
﴿١٠٠﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۭ وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۙ ﴿١٠١﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّوْرِ ۭ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَىِٕذٍ زُرْقًا ۙ ﴿١٠٢﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ
بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ
اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ
فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاۗعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرٰى
فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَىِٕذٍ
لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۭ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَّلَا
هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ
مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾
فَتَعٰلَى

Kezâlike nekussu aleyke min embâi mâ kad sebak, ve kad âteynâke mil ledünnâ zikrâ (99) Men a'rada anhü fe innehû yahmilü yevmel kıyâmeti vizrâ (100) Hâlidîne fîh. ve sâe lehüm yevmel kıyâmeti hımlâ (101) Yevme yünfehu fis sûri ve nahşürul mücrimîne yevmeizin zürkâ (102) Yetehâfetûne beynehüm il lebistüm illâ aşrâ (103) Nahnü a'lemü bimâ yekûlûne iz yekûlü emselühüm tarîkaten il lebistüm illâ yevmâ (104) Ve yes'elûneke anil cibâli fe kul yensifühâ rabbî nesfâ (105) Fe yezerûhâ kâan safsafâ (106) Lâ terâ fîhâ ıvecev ve lâ emtâ (107) Yevmeiziy yettebiûned dâıye lâ ıvece leh, ve haşeatil asvâtü lir rahmâni fe lâ tesmeu illâ hemsâ (108) Yevmeizil lâ tenfeuş şefâatü illâ men ezine lehür rahmânü ve radıye lehû kavlâ (109) Ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm ve lâ yühıytûne bihî ılmâ (110) Ve anetil vücûhü lil hayyil kayyûm. ve kad hâbe men hamele zulmâ (111) Ve mey ya'mel mines sâlihâti ve hüve mü'minün fe lâ yehâfü zulmev ve lâ hadmâ (112) Ve kezâlike enzelnâhü kur'ânen arabiyyev ve sarrafnâ fîhi minel veıydi leallehüm yettekûne ev yuhdisü lehüm zikrâ (113)

99. İşte sana böyle (ya Muhammed), geçmişin önemli haberlerinden bir bölüm naklediyoruz. Şüphe yok ki, sana tarafımızdan bir zikir (Kur'ân) verdik.

100. Her kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz o, kıyâmet günü bir vebâl yüklenecek.

101. Sonsuza dek onun altında kalacaklar ki, onlar için kıyâmet günü ne kötü bir yüktür.

102. O gün ki, sûr üfürülecek ve günahkârları o gün susuz ve kör olarak mahşere toplayacağız.

103. "On günden fazla durmadınız" diye aralarında gizli gizli konuşacaklar.

104. Gidişi en akıllı ve olgun olanı: "Bir günden fazla durmadınız" deyince ne diyeceklerini Biz biliriz.

105. Bir de sana dağlardan soruyorlar. Dolayısıyla de ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracak da,"

106. "Yerlerini dümdüz bomboş bırakacak."

107. "Onda ne bir iniş, ne bir yokuş göremeyeceksin."

108. O gün, hiçbir tarafa sapmadan o davetçiye (Sûr'a üfleyenin çağrısına) uyarlar. Öyleki, Rahmân'ın heybetinden sesler kısılmıştır. Artık bir fısıltıdan başka hiçbir şey işitemezsin.

109. O gün şefaat fayda vermez, ancak Rahmân'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimse hariç.

110. O onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir, onlar ise, O'nu ilim olarak kuşatamazlar.

111. Ve bütün yüzler, O Hayy ve Kayyûm olan Allah'a baş eğmiş ve bir zulüm yüklenen cidden hüsrâna uğramıştır.

112. Her kim de, mü'min olarak sâlih amellerden işlerse, o zaman o ne bir zulümden korkar, ne çiğnenmeden.

113. İşte böylece Biz onu Arapça bir Kur'ân olarak indirdik. Onda tehditlerden nice türlüsünü tekrar tekrar açıkladık ki belki sakınırlar, yahut onlara bir ibret ve uyanış verir.

Fe teâlallâhül melikül hakk, ve lâ ta'cel bil kur'âni min kabli ey yukdâ ileyke vahyüh, ve kur rabbi zidnî ılmâ (114) Ve lekad ahidnâ ilâ âdeme min kablü fe nesiye ve lem necid lehû azmâ (115) Ve iz kulnâ lil melâiketiscüdû li âdeme fe secedû illâ iblîs. ebâ (116) Fe kulnâ yâ âdemü inne hâzâ adüvvül leke ve li zevcike fe lâ yuhricennekümâ minel cenneti fe teşkâ (117) İnne leke ellâ tecûa fîhâ ve lâ ta'râ (118) Ve enneke lâ tazmeü fîhâ ve lâ tadhâ (119) Fe vesvese ileyhiş şeytânü kâle yâ âdemü hel edüllüke alâ şeceratil huldi ve mülkil lâ yeblâ (120) Fe ekelâ minhâ fe bedet lehümâ sev'âtühümâ ve tafikâ yahsıfâni aleyhimâ miv verakıl cenneh, ve asâ âdemü rabbehû fe ğavâ (121) Sümmectebâhü rabbühû fe tâbe aleyhi ve hedâ (122) Kâlehbitâ minhâ cemîam ba'duküm li ba'dın adüvv, fe immâ ye'tiyenneküm minnî hüden fe menittebea hüdâye fe lâ yedıllü ve lâyeşkâ (123) Ve men a'rada an zikrî fe inne lehû meıyşeten dankev ve nahşüruhû yevmel kıyâmeti a'mâ (124) Kâle rabbi lime haşertenî a'mâ ve kad küntü besıyrâ (125)

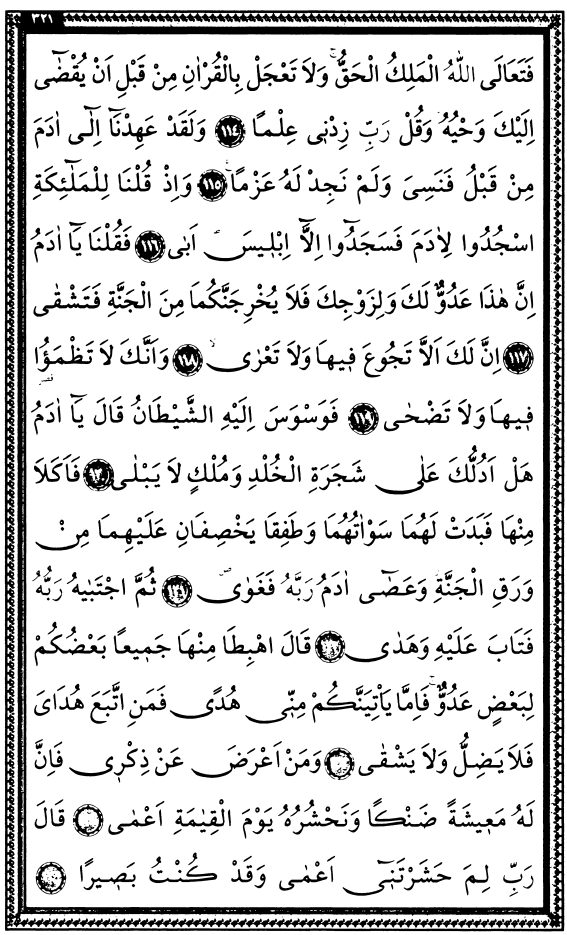

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى
اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۚ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِىْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ
مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۗ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ
اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى
﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا
فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ
هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا
مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ
فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّىْ هُدًى ۙ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ
فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِىْ فَاِنَّ
لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ
رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

114. Gerçek hükümdar olan Allah çok yücedir. Bununla berâber sana vahyi tamam edilmeden önce Kur'ân'ı acele etme ve de ki: "Rabbim benim ilmimi artır."

115. Elbette bundan önce Âdem'e söz verdik de unuttu ve Biz onda bir sebat bulmadık.

116. Ve düşün o zamanı ki meleklere: "Âdem için secde edin" dedik, hemen secde ettiler. Ancak İblis ayak diretti.

117. Bunun üzerine Biz de dedik ki: "Ey Âdem! haberin olsun bu, sana ve hanımına düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın ki, sonra zahmete düşersin."

118. "Çünkü senin acıkmaman, çıplak kalmaman oradadır."

119. "Ve sen orada susamazsın ve güneşte yanmazsın.

120. Derken şeytan o'na vesvese verdi: "Ey Âdem, sana yol göstereyim mi, ebedilik ağacını ve yok olmayacak bir mülkü?" dedi.

121. Bunun üzerine ikisi de o ağaçtan yediler. Hemen ayıp yerleri kendilerine açılıp görünüverdi. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar. (Bu suretle) Âdem Rabbine âsi olup yolunu şaşırdı.

122. Sonra Rabbi O'nu seçti de, tevbesini kabul buyurdu ve yol gösterdi.

123. Allah (onlara) şöyle dedi: "Birbirinize düşman olmak üzere hepiniz oradan (cennetten) inin. Artık benden size bir hidayet (kitab) geldiği zaman, kim benim hidayetime uyarsa işte o, sapıklığa düşmez ve (ahirette) zahmet çekmez.

124. "Her kim de zikrimden yüz çevirirse, ona dar bir geçim vardır ve onu kıyâmet günü kör olarak dirilteceğiz."

125. "Rabbim beni niçin kör olarak dirilttin, halbûki ben görür idim" der.

٣٢٢

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزِىْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ ۢ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۚ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِىْ مَسٰكِنِهِمْ ۚ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى
النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ
مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَآئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا
مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾ وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۚ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۚ
نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ
رَّبِّهٖ ۚ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ
بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ
مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ
فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِىِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

سُوْرَةُ

Kâle kezâlike etetke âyâtünâ fe nesîtehâ, ve kezâlikel yevme tünsâ (126) Ve kezâlike neczî men esrafe ve lem yü'mim bi âyâti rabbih. ve le azâbül âhırati eşeddü ve ebkâ (127) E fe lem yehdi lehüm kem ehleknâ kablehüm minel kurûni yemşûne fî mesâkinihim. inne fî zâlike le âyâtil li ülin nühâ (128) Velev lâ kelimetün sebekat mir rabbike le kâne lizâmev ve ecelüm müsemmâ (129) Fasbir alâ mâ yekûlûne ve sebbıh bi hamdi rabbike kable tulûiş şemsi ve kable ğurûbihâ, ve min ânâil leyli fe sebbıh ve atrâfen nehâri lealleke tardâ (130) Ve lâ temüddenne ayneyke ilâ mâ metta'nâ bihî ezvâcem minhüm zehratel hayâtid dünyâ li neftinehüm fîh. ve rizku rabbike hayruv ve ebkâ (131) Ve'mur ehleke bis salâti vastabir aleyhâ. lâ nes'elüke rizkâ. nahnü nerzükuk. vel âkıbetü lit takvâ (132) Ve kâlû lev lâ ye'tînâ bi âyetim mir rabbih. e ve lem te'tihim beyyinetü mâfis suhufil ûlâ (133) Ve lev ennâ ehleknâhüm bi azâbim min kablihî le kâlû rabbenâ lev lâ erselte ileynâ rasûlen fe nettebia âyâtike min kabli en nezille ve nahzâ (134) Kul küllüm müterabbisun fe terabbesû, fe se ta'lemûne men ashâbüs sırâtıs seviyyi ve menihtedâ (135)

126. Buyurur ki: "Öyle, sana âyetlerimiz geldi de onları unuttun, bugün de böyle bırakılacaksın."

127. Ve işte Rabbi'nin âyetlerine îmân etmeyip yüz çevireni, Biz böyle cezalandıracağız ve elbette o âhiret âzabı daha şiddetli ve daha süreklidir.

128. Daha onları şu irşâd etmedi mi? Ki, kendilerinden önce nice asırlar helâk etmişiz, onların yurtlarında yürüyüp duruyorlar. Şüphesiz bunda ibret alacak aklı olanlar için çok âyetler var.

129. Rabbi'nden geçmiş bir söz olmasa idi, mutlaka azab gelip yapışırdı. Fakat belirlenmiş bir zaman var.

130. O hâlde dediklerine sabret de, Rabbini hamd ile tesbih et. Güneş doğmadan önce ve batmadan önce gece saatlerinde de tesbih et, gündüzün iki ucunda da tesbih et ki rızâya ulaşabilesin.

131. Kâfirlerden bir kısmına, onları sınamak için dünya hayatının zineti olarak verdiğimiz ve onunla kendilerini geçindirdiğimiz şeye (mal ve saltanata) sakın rağbetle bakma. Rabbinin (ahiretteki) rızkı daha hayırlı ve daha devamlıdır.

132. Hem âilene de namaz ile emret, hem de kendin ona sabr ile devâm eyle. Biz, senden bir rızk istemiyoruz. Biz seni rızıklandırırız ve sonuç takva sahiplerinindir.

133. (İnkâr edenler): "Rabbinden bize bir mucize getirse ya" dediler. Onlara önceki kitablarda olan apaçık deliller gelmedi mi?

134. Eğer Biz onları bundan önce azab ile helâk etseydik, derlerdi ki: "Ey Rabbimiz, ne olurdu bize bir resûl gönderseydin de, biz zelil ve rüsvay olmadan önce âyetlerine uysaydık."

135. De ki: "Hepsi beklemekte, bekleyin bakalım. Çünkü yakında bileceksiniz, doğru yol sâhipleri kimler ve doğru giden kim?"

ENBİYÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ikterabe lin nâsi hısâbühüm ve hüm fî ğafletim mu'ridûn (1) Mâ ye'tîhim min zikrim mir rabbihim **muhdesin illestemeûhü ve hüm yel'abûn (2) Lâhiyeten kulûbühüm. ve eserrun necvellezîne zalemû, hel hâzâ illâ beşerum mislüküm, e fete'tûnes sıhra ve entüm tübsırûn (3) Kâle** rabbî **ya'lemül kavle fis semâi vel ard, ve hüves semîul alîm (4) Bel kâlû adğâsü ahlâmim belifterâhü bel hüve şâır, felye'tinâ bi âyetin kemâ ürsilel evvelûn (5) Mâ âmenet kablehüm min karyetin ehleknâhâ, e fe hüm yü'minûn (6) Ve mâ erselnâ kableke illâ ricâlen nûhıy ileyhim fes'elû ehlez zikri in küntüm lâ ta'lemûn (7) Ve mâ cealnâhüm cesedel lâ ye'külûnet taâme ve mâ kânû hâlidîn (8) Sümme sadaknâhümül va'de fe enceynâhüm ve men neşâü ve ehleknel müsrifîn (9) Le kad enzelnâ ileyküm kitâben fîhi zikruküm. e fe lâ ta'kılûn (10)**

٢١ سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۝١ مَا يَاْتِيهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝٢ لَاهِيَةً
قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ اَفَتَاْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝٣ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ
الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٤ بَلْ قَالُوا
اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَا
اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ۝٥ مَا اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
لَا يَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝٩
لَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝١٠

21. SÛRE
ENBİYÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 112 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Yaklaştı insanlara hesaba çekilecekleri gün. Onlar ise hâlâ gaflette, aldırmıyorlar.

2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı eğlenerek dinliyorlar.

3. Kalbleri hep eğlencede (gaflette), hem o zalimler aralarında şu gizli fısıltıyı yaptılar: "Bu, ancak sizin gibi bir insan. Artık göz göre göre sihre mi gidip uyarsınız?"

4. Dedi: "Rabbim söyleneni bilir. Gökte de yerde de, O işitendir, bilendir."

5. (Müşriklerden bir kısmı) Dediler ki: "Hayır bunlar karışık rüyâlardır; yok, onu kendisi uydurdu, yok o bir şâirdir. Böyle değilse bize önceki peygamberlerin getirdiği mucizeler gibi, o da bize bir mucize getirsin."

6. Onlardan önce helâk ettiğimiz hiç bir memleket îmân etmedi, şimdi onlar mı îmân edecekler?

7. Senden önce de başka değil, ancak kendilerine vahiy gönderdiğimiz bir takım erkekler gönderdik. Haydin alimlere sorun bilmiyorsanız.

8. Biz onları hem yemek yemez bir cesed yapmadık, hem de ebedî değildiler.

9. Sonra onlara olan sözü yerine getirdik de, kendilerini ve dilediklerimizi kurtuluşa erdirip yüz çevirenleri helâk ettik.

10. Yemin olsun ki, size bir kitab indirdik ki, bütün öğüt ve şerefimiz onda? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
اٰخَرِيْنَ ﴿١١﴾ فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ
تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ
لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ
﴿١٨﴾ وَلَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ
عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا
يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ
فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ
﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ
اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِىَ وَذِكْرُ مَنْ
قَبْلِىْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾
وَمَآ

Ve kem kasamnâ min karyetin kânet zâlimetev ve enşe'nâ ba'dehâ kavmen âharîn (11) Felemmâ ehassû be'senâ izâhüm minhâ yerküdûn (12) Lâ terküdû verciû ilâ mâ ütriftüm fîhi ve mesâkiniküm lealleküm tüs'elûn (13) Kâlû yâ veylenâ innâ künnâ zâlimîn (14) Fe mâ zâlet tilke da'vâhüm hattâ cealnâhüm hasıyden hâmidîn (15) Ve mâ halaknes semâe vel arda ve mâ beynehümâ lâıbîn (16) Lev eradnâ en nettehıze lehvel lettehaznâhü mil ledünnâ in künnâ fâilîn (17) Bel nakzifü bil hakkı alel bâtıli fe yedmeğuhû fe izâ hüve zâhık. ve lekümül veylü mimmâ tesıfûn (18) Ve lehû men fis semâvâti vel ard. ve men ındehû lâ yestekbirûne an ıbâdetihî ve lâ yestahsirûn (19) Yüsebbihûnelleyle ven nehâra lâ yeftürûn (20) Emittehazû âlihetem minel ardı hüm yünşirûn (21) Lev kâne fîhimâ âlihetün illallâhü lefesedetâ, fe sübhânallâhi rabbil arşi ammâ yasıfûn (22) Lâ yüs'elü ammâ yef'alü ve hüm yüs'elûn (23) Emittehazû min dûnihî âliheh. kul hâtû bürhâneküm, hâzâ zikru mem meıye ve zikru men kablî. bel ekseruhüm lâya'lemûnel hakka fehüm mu'ridûn (24)

11. Hâlbuki Biz, zulmetmekte olan nice memleketleri kırdık geçirdik. Ve arkasından diğerlerini başka bir kavim olarak yarattık.

12. Azâbımızı hissettikleri zaman, hemen oradan hızlı hızlı kaçıyorlardı.

13. "Yok tepinmeyin, dönün o içinde şımartıldığınız şeylere ve yurtlarınıza ki, sorguya çekileceksiniz." dedik.

14. "Yazıklar olsun bizlere, bizler cidden zâlimler idik" dediler.

15. Artık bütün dâvâları bu oldu. Nihâyet onları öyle yaptık ki, biçildiler, söndüler.

16. Biz gök ile yeri ve aralarındaki şeyleri, boş bir eğlence için yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmiş olsaydık, onu kendi tarafımızdan edinirdik. Yapacak olsa idik, öyle yapardık.

18. Hayır, Biz hakkı batılın başına çarparız da onun beynini parçalar. Bir de bakarsın (batıl) o anda yok olup gitmiştir. Allah'a yakıştırdığınız vasıflardan ötürü size yazıklar olsun.

19. Halbûki göklerde, yerde kim varsa O'nundur. Ve O'nun huzurundakiler, O'na ibâdetten ne çekinirler, ne de yorgunluk duyarlar.

20. Gece gündüz O'na tesbih ederler, gevşeklik getirmezler.

21. Yoksa bir takım ilâhlar edindiler de, yeryüzünden dirilişi onlar mı yapacaklar?

22. Yerde, gökte Allah'tan başka ilâhlar olsa idi, ikisi de harap olmuş gitmişti. Rabbin, O Arş'ın Rabbi Allah onların isnâd ettikleri vasıflardan münezzeh yücedir.

23. O yaptığından sorulmaz, onlar ise sorumludurlar.

24. Yoksa O'ndan başka ilâhlar mı edindiler? De ki: "Haydi getirin delillerinizi, işte benimle berâber olanların kitabı ve benden öncekilerin kitabı." Fakat çoğu hakkı bilmezler de onun için yüz çevirirler.

Ve mâ erselna min kablike mir rasûlin illâ nûhıy ileyhi ennehû lâ ilâhe illâ ene fa'büdûn (25) Ve kâlüttehazer rahmânü veleden sübhâneh. bel ıbâdüm mükramûn (26) Lâ yesbikûnehû bil kavli ve hüm bi emrihî ya'melûn (27) Ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm ve lâ yeşfeûne illâ li menirtedâ ve hüm min haşyetihî müşfikûn (28) Ve mey yekul minhüm inni ilâhüm min dûnihî fe zâlike neczîhi cehennem. kezâlike necziz zâlimîn (29) E ve lem yerallezîne keferû ennes semâvâti vel arda kânetâ ratkan fe fetaknâhümâ. ve cealnâ minel mâi külle şey'in hayy. e fe lâ yü'minûn (30) Ve cealnâ fil ardı ravâsiye en temîde bihim ve cealnâ fîhâ ficâcen sübülel leallehüm yehtedûn (31) Ve cealnes semâe sakfem mahfûzâ, ve hüm an âyâtihâ mu'ridûn (32) Ve hüvellezî halekal leyle ven nehâra veş şemse vel kamer. Küllün fî felekiy yesbehûn (33) Ve mâ cealnâ li beşerim min kablikel huld. efeim mitte fehümül hâlidûn (34) Küllü nefsin zâikatül mevt. ve neblûküm biş şerri vel hayri fitneh. ve ileynâ turceûn (35)

٣٥

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ
اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ
عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ
﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ
ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ
اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ
﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۭ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاۗءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۭ اَفَلَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ
وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا
السَّمَاۗءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚ وَهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣٢﴾
وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ
فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۭ
اَفَاۗىِٕنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ
الْمَوْتِ ۭ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۭ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٥﴾

25. Senden önce hiç bir resûl göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım: Benden başka ilâh yoktur, onun için hep bana ibadet edin."

26. Böyle iken dediler ki: "Rahmân çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu melekler (Allah'ın çocukları değil) ikram olunmuş kullardır.

27. Onun sözünün önüne geçmezler, hep O'nun emriyle hareket ederler.

28. O; onların önlerindekini, arkalarındakini bilir ve onlar, O'nun razı olduğu kimselerden başkasına şefâat etmezler. Ve hepsi O'nun korkusundan titrerler.

29. İçlerinden kim: "Ben, O'ndan başka bir ilâhım" derse, Biz ona cehennemi ceza olarak veririz. Zalimleri Biz böyle cezalandırırız.

30. Yâ, o inkâr edenler görmediler mi ki, gökler ve yer bitişik idiler de, Biz onları ayırdık. Hayâtı olan her şeyi sudan yaptık. Hâlâ inanmıyorlar mı?

31. Yeryüzünde, insanlar sarsılmasın diye sabit dağlar yarattık, rahat gidebilsinler diye dağların aralarında geniş yollar var ettik.

32. Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise O'nun âyetlerinden yüz çeviriyorlar.

33. Halbûki O, o yaratıcı ki, geceyi, gündüzü ve güneşi, ayı yaratmış. Bütün gök cisimleri her biri kendi etrafında (yörüngelerinde) yüzüyorlar.

34. Bir de Biz senden önce hiç bir beşer için ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen onlar ebedi mi yaşayacaklar?

35. Her nefis ölümü tadacak ve sizi bir imtihan olarak şer ve hayır ile deneyeceğiz. Hepiniz de nihâyet Bize döndürüleceksiniz.

٣٢٦

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ۘ اَهٰذَا
الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۭ سَاُرِيْكُمْ
اٰيٰتِيْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ
لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ
يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مِنَ الرَّحْمٰنِ ۭ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾
اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ۭ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا
هٰٓؤُلَاۗءِ وَاٰبَاۗءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۭ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا
نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

قُلْ

Ve izâ raâkellezîne keferû iy yettehızûneke illâ hüzüvâ. e hâzellezî yezküru âliheteküm, ve hüm bi zikrir rahmâni hüm kâfirûn (36) Hulikal insânü min acel. se ürîküm âyâtî fe lâ testa'cilûn (37) Ve yekûlûne metâ hâzel va'dü in küntüm sâdikıyn (38) Lev ya'lemüllezîne keferû hıyne lâ yeküffûne av vücûhihimün nâra ve lâ an zuhûrihim ve lâ hüm yünsarûn (39) Bel te'tîhim bağteten fe tebhetühüm fe lâ yestetıy'ûne raddehâ ve lâ hüm yünzarûn (40) Ve le kadistühzie bi rusülim min kablike fe hâka billezîne sehırû minhüm mâ kânû bihî yestehziûn (41) Kul mey yekleüküm bil leyli ven nehâri miner rahmân. bel hüm an zikri rabbihim mu'ridûn (42) Em lehüm âlihetün temneuhüm min dûninâ. lâ yestetıy'ûne nasra enfüsihim ve lâ hüm minnâ yushabûn (43) Bel metta'na hâülâi ve âbâehüm hattâ tâle aleyhimül umür. e felâ yeravne ennâ ne'til arda nenkusuhâ min atrâfihâ. e fehümül ğâlibûn (44)

36. O inkâr edenler seni gördükleri zaman da seninle alay ediyorlar. "Bu mu ilâhlarınızı anıp duran?" diyorlar. Halbuki onlar, hep Rahmân'ın Kur'ân'ını inkâr ederler.

37. İnsan aceleci olarak yaratıldı. Yarın Ben onlara âyetlerimi göstereceğim, şimdi siz acele etmeyin.

38. Bir de, "Eğer doğru iseniz bu tehdit ne zaman?" diyorlar.

39. O inkâr edenler, ne yüzlerinden, ne arkalarından ateşe engel olamayacakları ve hiç bir taraftan yardım olunmayacakları o zamanı bir bilseler.

40. Doğrusu o, onlara ansızın gelecek de kendilerini şaşkına çevirecek. Artık ne geri çevirmeye güçleri yetecek, ne de kendilerine süre verilecek.

41. Yemin olsun ki, senden önce bir çok peygamberle alay edildi de, içlerinden alay edenleri o dalga geçtikleri şey (azap) çepeçevre sarıverdi.

42. De ki: "Sizi, gece ve gündüz o Rahman'dan kim koruyabilir?" Fakat onlar, Rableri'nin zikrinden yüz çevirmişlerdir.

43. Yoksa onlar için kendilerini önümüzden menedecek ilâhlar mı var? Onlar, kendi nefislerini bile kurtaramayacakları gibi Bizden arka da çıkılmazlar.

44. Doğrusu Biz, onları ve atalarını yaşattık. Hattâ o ömür onlara uzun geldi, fakat şimdi görmüyorlar mı o yeri, etrâfından eksiltip duruyoruz? O hâlde gâlip gelen onlar mı?

Kul innemâ ünziruküm bil vahy, ve lâ yesmeus summüd düâe izâ mâ yünzerûn (45) Ve leim messethüm nefhatüm min azâbi rabbike le yekûlünne yâ veylenâ innâ künnâ zâlimîn (46) Ve nedaul mevâzînel kısta li yevmil kıyâmeti fe lâ tuzlemü nefsün şey'â. ve in kâne miskâle habbetim min hardelin eteynâ bihâ. ve kefâ binâ hâsibîn (47) Ve le kad âteynâ mûsâ ve hârûnel fürkâne ve dıyâev ve zikral lil müttekıyn (48) Ellezîne yahşevne rabbehüm bil ğaybi ve hüm mines sâati müşfikûn (49) Ve hâzâ zikrum mübârakün enzelnâh. e fe entüm lehû münkirûn (50) Ve lekad âteynâ ibrâhîme ruşdehû min kablü ve künnâ bihî âlimîn (51) İz kâle li ebîhi ve kavmihî mâ hâzihit temâsîlülletî entüm lehâ âkifûn (52) Kâlû vecednâ âbâenâ lehâ âbidîn (53) Kâle le kad küntüm entüm ve âbâüküm fî dalâlim mübîn (54) Kâlû eci'tenâ bil hakkı em ente minel lâıbîn (55) Kâle ber rabbüküm rabbüs semâvâti vel ardıllezî fetarahünn, ve ene alâ zâlikům mineş şâhidîn (56) Ve tallâhi le ekîdenne asnâmeküm ba'de en tüvellû müdbirîn (57)

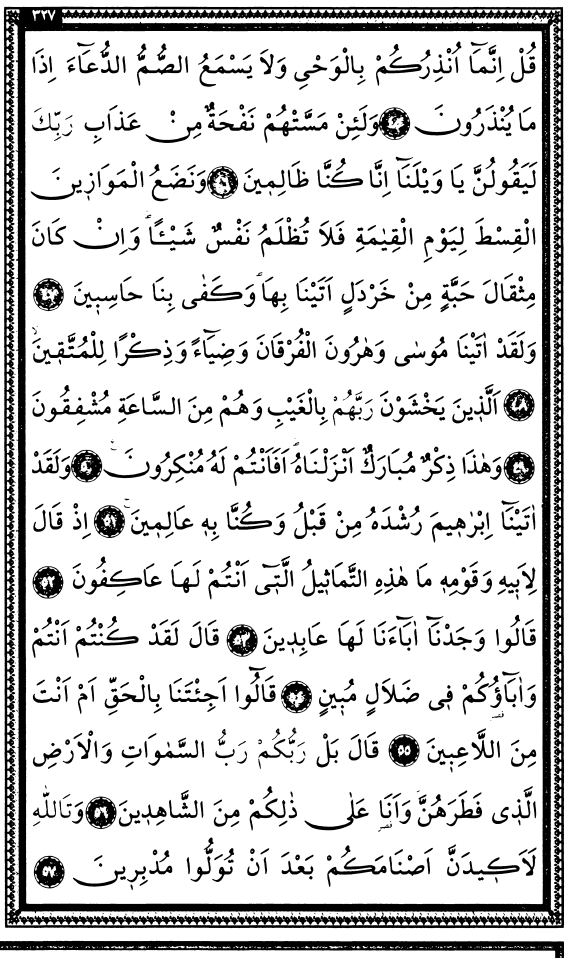

قُلْ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ إِذَا
مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَإِن كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ
﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ
﴿٤٩﴾ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ
آتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا وَجَدْنَآ آبَآءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ
وَآبَآؤُكُمْ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ
مِنَ اللَّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ
لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

45. De ki: "Ben, sizi ancak vahiy ile korkutuyorum." Ama ne kadar korkutulsalar da sağırlar, dâveti işitmezler.

46. Bununla berâber yemin olsun Rabbi'nin azâbından onlara az bir şey dokunursa, muhakkak diyeceklerdir ki: "Yazıklar olsun bizlere! Bizler cidden zalimler idik."

47. Biz kıyamet günü için doğru teraziler kurarız; hiçbir kimse hiçbir haksızlığa uğratılmaz. Yapılan amel, bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa, onu getirir (tartıya koyarız). Hesap görenler olarak da Biz kâfiyiz.

48. Yemin olsun ki, Biz, Musâ ile Hârun'a Furkan (eğriyi doğrudan ayıran Tevrat)ı, takva sahipleri için bir ışık ve öğüt olarak verdik.

49. O takva sahipleri için ki, Rableri'ne gıyâben korku beslerler ve o saatten (kıyametten) titrer dururlar.

50. İşte, şu Kur'an Bizim indirdiğimiz bir zikirdir. Siz bunu mu inkâr ediyorsunuz?

51. And olsun ki Biz daha önce İbrahim'e de rüşdünü vermiştik (akla uygun olanı göstermiştik). Biz onu biliyorduk.

52. O vakit ki, babasına ve kavmine: "Ne bu başına toplanıp durduğunuz putlar?" dedi.

53. "Atalarımızı bunlara ibâdet ediyor bulduk" dediler.

54. "And olsun ki siz de, atalarınız da açık bir sapıklık içindesiniz." dedi.

55. Dediler: "Hakkı mı söylüyorsun, yoksa sen şakacılardan mısın?"

56. "Doğrusu, Rabbiniz o göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır ve ben buna şehâdet edenlerdenim." dedi.

57. "Ve Allah'a yemin olsun ki, siz dönüp gittikten sonra putlarınıza elbette bir tuzak kuracağım."

٣٢٨

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَاْتُوا
بِهِ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ
هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا
فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
فَقَالُٓوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُءُوسِهِمْ
لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ
وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ
وَانْصُرُٓوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يٰنَارُ
كُونِى بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا بِهِ
كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوطًا اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِى بٰرَكْنَا فِيهَا لِلْعٰلَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُٓ
اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِينَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنٰهُمْ

Fe cealehüm cüzâzen illâ kebîral lehüm leallehüm ileyhi yarciûn (58) Kâlû men feale hâzâ bi âlihetinâ innehû le minez zâlimîn (59) Kâlû semı'nâ fetey yezküruhüm yükâlü lehû ibrâhîm (60) Kâlû fe'tû bihî alâ a'yünin nâsi leallehüm yeşhedûn (61) Kâlû e ente fealte hâzâ biâlihetinâ yâ ibrâhîm (62) Kâle bel fealehû kebîruhüm hâzâ fes'elûhüm in kânû yentıkûn (63) Fe raceû ilâ enfüsihim fe kâlû inneküm entümüz zâlimûn (64) Sümme nükisû alâ ruûsihim, lekad alimte mâ hâülâi yentıkûn (65) Kale efeta'büdûne min dûnillâhi mâ lâ yenfeuküm şey'ev ve lâ yedurruküm (66) Üffil leküm ve li mâ ta'büdûne min dûnillâh. efelâ ta'kılûn (67) Kâlû harrikûhü vensurû âliheteküm in küntüm fâılîn (68) Kulnâ yâ nâru kûnî berdev ve selâmen alâ ibrâhîm (69) Ve erâdû bihî keyden fe cealnâhümül ahserîn (70) Ve necceynâhü ve lûtan ilel ardılletî bâraknâ fîhâ lil âlemîn (71) Ve vehebnâ lehû ishâk. ve ya'kûbe nâfileh. ve küllen cealnâ sâlihıyn (72)

58. Derken İbrahim onları parça parça etti, ancak bir büyüklerini bıraktı ki, belki ona danışırlar.

59. "Bunu bizim ilâhlarımıza kim yapmış? Muhakkak o zâlimlerden biri" dediler.

60. "Bir delikanlı işittik, bunları anıyor, adına İbrâhim deniyormuş" dediler.

61. "Haydin getirin O'nu insanların gözleri önüne, belki şehadet ederler." dediler.

62. Dediler ki: "Sen mi yaptın bunu ilâhlarımıza ey İbrâhim?"

63. "Belki şu büyükleri yapmıştır. Sorun bakalım onlara eğer söylerlerse." dedi.

64. Bunun üzerine vicdanlarına dönüp de (kendi kendilerine) "Doğrusu siz haksızsınız" dediler.

65. Sonra yine (eski) kafalarına (akıllarına) döndüler: "Sen cidden bilirsin ki (ey İbrahim) bunlar konuşamazlar" dediler.

66. "O hâlde Allah'ı bırakıp da size hiç bir fayda veremeyecek, zarar da veremeyecek şeylere mi tapıyorsunuz?" dedi.

67. Yûh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza! Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"

68. Bir iş yapacaksanız "Siz bunu yakın da, ilâhlarınızın öcünü alın." dediler.

69. "Ey ateş! İbrahim için serin ve esenlikli ol" dedik.

70. Ona düzen kurmak istediler, fakat Biz kendilerini daha fazla hüsrana uğrattık.

71. Ve O'nu Lût ile berâber kurtarıp içinde âlemine bereketler verdiğimiz yere çıkardık.

72. Ve O'na İshâk'ı lütuf verdik, fazla olarak Yâ'kub'u da ve her birini salih kullardan yaptık.

Ve cealnâhüm eimmetey yehdûne bi emrinâ ve evhaynâ ileyhim fı'lel hayrâti ve ikâmes salâti ve îtâez zekâh, ve kânû lenâ âbidîn (73) Ve lûtan âteynâhü hukmev ve ılmev ve necceynâhü minel karyetilletî kânet ta'melül habâis. innehüm kânû kavme sev'in fâsikıyn (74) Ve edhalnâhü fî rahmetinâ. innehû mines sâlihıyn (75) Ve nûhan iz nâdâ min kablü festecebnâ lehû fenecceynâhû ve ehlehû minel kerbil azıym (76) Ve nesarnâhü minel kavmillezîne kezzebû bi âyâtinâ. innehüm kânû kavme sev'in fe ağraknâhüm ecmeıyn (77) Ve dâvûde ve süleymâne iz yahkümâni fil harsi iz nefeşet fîhi ğanemül kavm, ve künnâ li hukmihim şâhidîn (78) Fe fehhemnâhâ süleymân, ve küllen âteynâ hukmev ve ılmev ve sehharnâ mea dâvûdel cibâle yüsebbıhne vet tayr. ve künnâ fâılîn (79) Ve allemnâhü san'ate lebûsil leküm li tuhsıneküm mim be'siküm, fe hel entüm şâkirûn (80) Ve li süleymâner rîha âsıfeten tecrî bi emrihî ilel ardılletî bâraknâ fîhâ. ve künnâ bi külli şey'in âlimîn (81)

٣٢٩

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَإِقَامَ الصَّلٰوةِ وَإِيتَآءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۝٧٣
وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَاسِقِينَ ۝٧٤ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَآ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝٧٥
وَنُوحًا إِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ
الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝٧٦ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَآ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝٧٧
وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝٧٨ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝٧٩ وَعَلَّمْنَاهُ
صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ۝٨٠ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۝٨١

73. Ve hepsini emrimizle yol gösteren imamlar ettik ve kendilerine hayırlar işlemeyi, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyeyledik ve hep Bize ibâdet edicilerdi.

74. Biz Lût'a da bir hüküm, bir ilim verdik. Onu çirkin işler işleyen kasabadan kurtardık. Doğrusu onlar kötü, fasık bir kavimdi.

75. O'nu ise rahmetimize koyduk. Çünkü o, cidden sâlih kullardan idi.

76. Nuh da daha önceleri Bize yalvarmıştı; Biz de onun duasını kabul ettik, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Ve âyetlerimizi yalanlayan kavimden öcünü aldık. Muhakkak ki kötü bir kavim idiler, Biz de hepsini birden suda boğduk.

78. Davud ve Süleyman'ı da (an). Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı: bir gurup insanın koyun sürüsü, geceleyin başıboş bir vaziyette bu ekinin içine dağılıp ziyan vermişti. Biz onların hükmünü görüp bilmekte idik.

79. Biz onu(n hükmünü) hemen Süleyman'a bildirmiştik; (zaten) herbirine hüküm ve ilim vermiştik. Davud'la beraber tesbih etsinler diye, dağları ve kuşları buyruk altına aldık. (Bütün bunları) yapan Bizdik.

80. Ona, sizi savaşta korumak için zırh yapma sanatını öğrettik, artık şükreder misiniz?

81. Süleyman'ın emriyle yürüyen şiddetli rüzgarı, bereketli kıldığımız yere doğru, onun buyruğuna verdik. Ve Biz her şeyi biliriz.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
ذٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ
رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ
﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۚ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾
وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

Ve mineş şeyâtıyni mey yeğûsûne lehû ve ya'melûne amelen dûne zâlik, ve künnâ lehüm hâfizıyn (82) Ve eyyûbe iz nâdâ rabbehû ennî messeniyed durru ve ente erhamür râhımîn (83) Festecebnâ lehû fe keşefnâ mâ bihî min durriv ve âteynâhü ehlehû ve mislehüm meahüm rahmetem min ındinâ ve zikrâ lil âbidîn (84) Ve ismâiyle ve idrîse ve zel kifl. küllüm mines sâbirîn (85) Ve edhalnâhüm fî rahmetinâ. innehüm mines sâlihıyn (86) Ve zen nûni iz zehebe müğâdıben fe zanne el len nakdira aleyhi fe nâdâ fiz zulümâti el lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez zâlimîn (87) Festecebnâ lehû ve necceynâhü minel ğamm. ve kezâlike nüncil mü'minîn (88) Ve zekeriyyâ iz nâdâ rabbehû rabbi lâ tezernî ferdev ve ente hayrul vârisîn (89) Festecebnâ lehû ve vehebnâ lehû yahyâ ve aslahnâ lehû zevceh. innehüm kânû yüsâriûne fil hayrâti ve yed'ûnenâ rağabev ve rahebâ. ve kânû lenâ hâşiıyn (90)

82. Onun için dalgıçlık yapan ve bundan başka işler de gören şeytanlardan da onun buyruğu altına verdik. Onların hepsini Biz gözetiyorduk.

83. Eyyûb da (an); zira: "Muhakkak ki bana dert gelip çattı. Sen ise merhametlilerin en merhametlisisin diye" Rabbi'ne duâ etmişti.

84. Biz de duâsını kabul ettik de, hemen kendisindeki zarârı açtık ve tarafımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir uyarı olmak üzere, ona ailesini ve berâberlerinde onların bir katını da verdik.

85. İsmail'i de, Idris'i de, Zülkifl'i de (hatırla). Onların hepsi de sabredicilerdendi.

86. Bunları da rahmetimize koyduk. Çünkü cidden sâlih kullardan idiler.

87. Zünnun'u (balık sahibi Yunus'u) da hatırla. Hani o, öfkelenerek gitmişti de, Bizim kendisini hiçbir zaman sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Fakat sonunda karanlıklar içinde: "Senden başka ilâh yoktur, sen münezzehsin, Şüphesiz ben haksızlık edenlerden oldum" diye seslenmişti.

88. Biz de duasını kabûl ile karşılık verdik de kendisini kederden kurtardık ve işte mü'minleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriyyâ da (an). Hani Rabbi'ne "Rabbim! Beni tek başıma bırakma. Sen vârislerin en hayırlısısın" diye duâ etmişti.

90. Biz de duasını kabul ile cevap verdik de, kendisine Yahyâ'yı verdik ve onun için hanımını elverişli yaptık. Muhakkak hayırlı işlerde yarışır ve Bize istekle ve korkuyla duâ ederlerdi ve Bizim için hûşû duyan kimselerdi.

Velletî ahsanet fercehâ fe nefahnâ fîhâ mir rûhınâ ve cealnâhâ vebnehâ âyetel lil âlemîn (91) İnne hâzihî ümmetüküm ümmetev vâhıdeh, ve ene rabbüküm fa'büdûn (92) Ve tekattaû emrahüm beynehüm. küllün ileynâ râciûn (93) Fe mey ya'mel mines sâlihâti ve hüve mü'minün fe lâ küfrâne li sa'yih, ve innâ lehû kâtibûn (94) Ve harâmün alâ karyetin ehleknâhâ ennehüm lâ yarciûn (95) Hattâ izâ fütihat ye'cûcü ve me'cûcü ve hüm min külli hadebiy yensilûn (96) Vakterabel va'dül hakku fe izâ hiye şâhısatün ebsârullezîne keferû. yâ veylenâ kad künnâ fî ğafletim min hâzâ bel künnâ zâlimîn (97) İnneküm ve mâ ta'büdûne min dûnillâhi hasabü cehennem. entüm lehâ vâridûn (98) Lev kâne hâülâi âlihetem mâ veradûhâ. ve küllün fîhâ hâlidûn (99) Lehüm fîhâ zefîruv ve hüm fîhâ lâ yesmeûn (100) İnnellezîne sebekat lehüm minnel husnâ ülâike anhâ müb'adûn (101)

وَالَّتِيٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ
اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَتَقَطَّعُوٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ
وَاِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنَاهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ
﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ
كَانَ هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ
﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓى اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

91. Irzını koruyan Meryem'e ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu, âlemler için bir mucize kılmıştık.

92. Doğrusu bu sizin ümmetiniz (tevhid dini olan Müslümanlık), bir tek ümmettir (bir tek din olarak sizin dininizdir). Ben de sizin Rabbinizim. O halde bana kulluk edin.

93. Ama insanlar din konusunda aralarında bölüklere ayrıldılar ama, hepsi Bize döneceklerdir.

94. İnanmış olarak yararlı iş işleyenin emeği inkâr edilmeyecektir. Biz şüphesiz onu yazmaktayız.

95. Yok ettiğimiz bir memleket (ahalisinin ahiretteki cezasını da çekmek üzere) Bize dönmemesi gerçekten imkansızdır.

96. Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc açılıp da her tepeden akın ettiği zaman.

97. Ve hak söz yaklaştığı zaman, o zaman işte o inkâr edenlerin derhal gözleri kamaşacak: "Eyvah bizlere, biz bundan gaflet ettik! Hayır kendimize zulmetmiş olduk" diyecekler.

98. Haberiniz olsun ki, siz ve Allah'tan başka taptığınız nesneler, hep cehennem odunusunuz. Siz, oraya döneceksiniz.

99. Onlar ilâh olsalardı, ona (cehenneme) dönmezlerdi. Halbuki hepsi onda ebedî kalacaklar.

100. Orada onların bir inlemeleri vardır. Bunlar orada (sağır olup) bir şey de işitemezler.

101. Şüphe yok ki haklarında Bizden güzel şeyler takdir edilenler ise oradan (cehennemden) uzak tutulurlar.

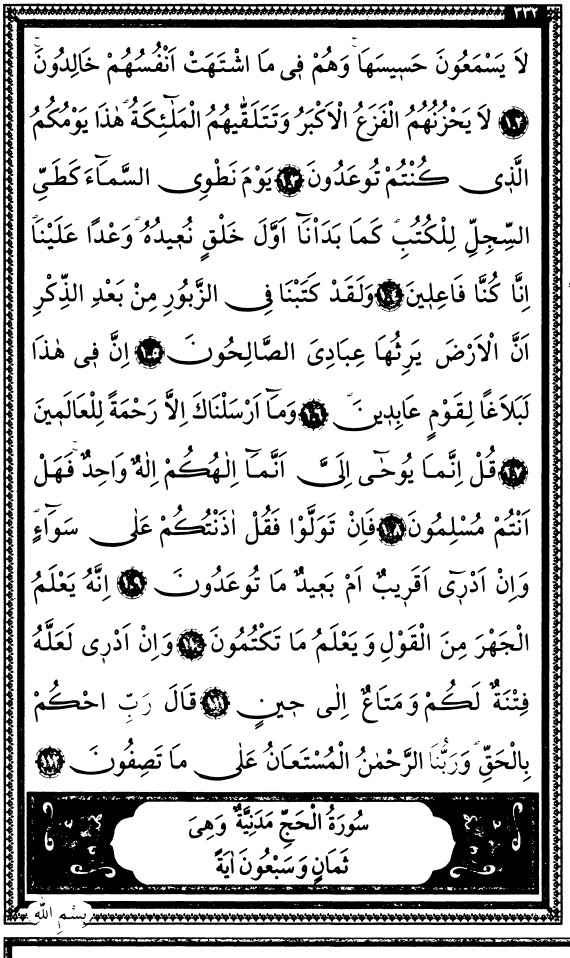
لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ
الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ
السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَٰذَا
لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ
الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ
فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ

Lâ yesmeûne hasîsehâ, ve hüm fî meştehet enfüsühüm hâlidûn (102) Lâ yahzünühümül fezeul ekberu ve tetelekkâhümül melâikeh. hâzâ yevmükümüllezî küntüm tûadûn (103) Yevme natvis semâe ke tayyis sicilli lil kütüb. kemâ bede'nâ evvele halkın nüıydüh. va'den aleynâ. innâ künnâ fâılîn (104) Ve le kad ketebnâ fiz zebûri mim ba'diz zikri ennel arda yerisühâ ıbâdiyas sâlihûn (105) İnne fî hâzâ le belâğal li kavmin âbidîn (106) Ve mâ erselnâke illâ rahmetel lil âlemîn (107) Kul innemâ yûhâ ileyye ennemâ ilâhüküm ilâhüv vâhıd, fe hel entüm müslimûn (108) Fe in tevellev fe kul âzentüküm alâ sevâ'. ve in edrî e karîbün em beıydüm mâ tûadûn (109) İnnehû ya'lemül cehra minel kavli ve ya'lemü mâ tektümûn (110) Ve in edrî leallehû fitnetül leküm ve metâun ilâ hıyn (111) Kâle rabbihküm bil hakk. ve rabbüner rahmânül müsteânü alâ mâ tesıfûn (112)

102. Onun (cehennemin) uğultusunu bile duymazlar ve bunlar canlarının istediği nimetler içinde ebedi kalacaklardır.

103. O en büyük korku, bunları üzmeyecek ve bunları melekler şöyle karşılayacaklar: "Bu işte sizin o gününüz ki, va'd olunuyordunuz."

104. (Düşün o) günü ki, yazılı kâğıtların tomarını dürer gibi göğü toplayıp düreriz. Tıpkı ilk yaratmaya başladığımız gibi onu tekrar o hale getiririz. (Bu,) üzerimize aldığımız bir vaad oldu. Biz, (vâdettiğimizi) yaparız.

105. Yemin olsun ki zikirden (Tevrat'tan) sonra Zebur'da da yazmıştık ki: "Şüphesiz yeryüzüne, Benim sâlih kullarım vâris olacaktır."

106. Şüphesiz ki, bu Kur'an'da ibadet eden bir kavim için yeterli bir öğüt vardır.

107. Ve seni sadece âlemlere rahmet olarak göndermişizdir.

108. De ki: "Bana sâdece vahyolunuyor ki, ilâhınız ancak bir ilâhdır. Şimdi siz Müslüman oluyor musunuz?"

109. Bunun üzerine aldırmazlarsa, o halde de ki: "Size düpedüz ilân ettim ve bilmem bu size verilen tehdit sözü pek yakın mı, yoksa uzak mı?

110. Şüphe yok ki, O söylenenden açığa vurulanı da bilir, gizlediğinizi de bilir.

111. Ve bilmem belki bu süre sizin için bir imtihan ve bir zamana kadar bir yararlanmadır."

112. (Hz. Peygamber şöyle) dedi: "Ey Rabbim! Benimle Mekke halkı arasında adaletle hüküm ver ve Rabbimiz O Rahmân'dır ki, isnad ettiğiniz (yalan) vasıflarınıza karşı yardımına sığınılacak olan ancak O'dur."

HACC SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühen nâsüttekû rabbeküm, inne zelzeletes sâati şey'ün azıym (1) Yevme teravnehâ tezhelü küllü mürdıatin ammâ ardaat ve tedau küllü zâti hamlin hamlehâ ve teran nâse sükârâ ve mâ hüm bi sükârâ ve lâkinne azâballâhi şedîd (2) Ve minen nâsi mey yücâdilü fillâhi bi ğayri ılmiv ve yettebiu külle şeytânim merîd (3) Kütibe aleyhi ennehû men tevellâhü fe ennehû yüdıllühû ve yehdîhi ilâ azâbis seıyr (4) Yâ eyyühen nâsü in küntüm fî raybim minel ba'si fe innâ halaknâküm min türâbin sümme min nutfetin sümme min alekatin sümme mim mudğatim muhallekativ ve ğayri muhallekatil li nübeyyine leküm. ve nükırru fil erhâmi mâ neşâü ilâ ecelim müsemmen sümme nuhricüküm tıflen sümme liteblüğû eşüddeküm, ve minküm mey yüteveffâ ve minküm mey yüraddü ilâ erzelil umüri li keylâ ya'leme mim ba'di ılmin şey'â. ve teral arda hâmideten fe izâ enzelnâ aleyhel mâehtezzet ve rabet ve embetet min külli zevcim behîc (5)

٢٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۝٢ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ۝٣ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

22. SÛRE
HAC SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 78 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Çünkü o kıyâmet zelzelesi çok büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli emzirdiği çocuğu unutur ve her gebe kadın çocuğunu düşürür. Ve insanları hep sarhoş görürsün, halbuki sarhoş değillerdir, fakat Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimi de vardır, Allah hakkında ilimsiz olarak tartışır da, her azgın kaypak şeytanın ardına düşer.

4. (O şeytan ki) hakkında şöyle hüküm verilmiştir: Şüphesiz kim onu dost edinirse, o muhakkak onu saptırır ve doğruca alevli ateşin azabına götürür.

5. Ey insanlar! Eğer öldükten sonra dirilmekten şüphede iseniz, (bilin ki) ne olduğunuzu size açıklamak için şüphesiz Biz sizi topraktan, sonra nutfeden (spermadan) sonra bir alekadan (embriyodan) sonra yapısı belli belirsiz bir et parçasından yaratmışızdır. Dilediğimizi, belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz; sonra sizi bir bebek olarak dışarı çıkarırız. Sonra güçlü çağınıza ulaşmanız için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat eder; yine içinizden kimi de ömrün en verimsiz çağına kadar götürülür; ta ki bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin. Sen, yeryüzünü de kupkuru ve ölü bir halde görürsün; fakat Biz, üzerine yağmur indirdiğimizde o, kıpırdanır, kabarır ve her çeşitten (veya çiftten) iç açıcı bitkiler verir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ۙ﴿٦﴾ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ
فِي الْقُبُوْرِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ
﴿٩﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝﴿١٠﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُۨ اطْمَاَنَّ
بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُۨ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۭ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١١﴾ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ
وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗٓ
اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ۭ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿١٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ
يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَاۗءِ
ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿١٥﴾

وَكَذٰلِكَ

Zâlike bi ennallâhe hüvel hakku ve ennehû yuhyil mevtâ ve ennehû alâ külli şey'in kadîr (6) Ve ennes sâate âtiyetül lâ raybe fîhâ ve ennallâhe yeb'asü men fil kubûr (7) Ve minen nâsi mey yücâdilü fillâhi bi ğayri ılmiv ve lâ hüdev ve lâ kitâbim münîr (8) Sâniye ıtfihî li yüdılle an sebîlillâh. lehû fid dünyâ hızyüv ve nüzîkuhû yevmel kıyâmeti azâbel harîk. (9) Zâlike bimâ kaddemet yedâke ve ennallâhe leyse bi zallâmil lil abîd (10) Ve minen nâsi mey ya'büdüllâhe alâ harf, fe in esâbehû hayrunıtmeenne bih. ve in esâbethü fitnetüninkalebe alâ vechih. hasirad dünyâ vel âhırah. zâlike hüvel husrânül mübîn (11) Yed'û min dûnillâhi mâ lâ yedurruhû ve mâ lâ yenfeuh. zâlike hüved dalâlül beıyd (12) Yed'u lemen darruhû akrabü min nef'ıh. lebi'sel mevlâ velebi'sel aşîr (13) İnnallâhe yudhılüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti cennâtin tecrî min tahtihel enhâr. innallâhe yef'alü mâ yürîd (14) Men kâne yezunnü el ley yensurahullâhü fid dünyâ vel âhırati felyemdüd bi sebebin iles semâi sümmelyakta' felyenzur hel yüzhibenne keydühû mâ yeğıyz (15)

6. Şüphesiz Allah hakkın ta kendisidir. O muhakkak ölüleri diriltir ve hakikaten o her şeye kadirdir.

7. Ve elbette o kıyâmet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Ve elbette Allah kabirlerdeki kimseleri diriltecektir.

8. İnsanlardan kimi de vardır ki, ne bir ilme, ne bir rehbere, ne de aydınlatan bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışır durur.

9. Allah yolundan şaşırtmak (saptırmak) için büyüklük taslayarak (tartışır). Dünyada ona bir rezillik vardır. Kıyamet gününde ise ona cehennem azabını tattıracağız

10. Ona "Bunlar, senin ellerinle kazandığın günahlar sebebiyledir" denir. Şüphesiz Allah kullarına zulmedici değildir.

11. İnsanlardan kimi de Allah'a kıyıdan kıyıya (tereddüt üzere) ibadet eder, eğer kendisine bir iyilik dokunursa ona yatışır ve eğer bir bela gelirse yüzüstü dönüverir (dinden çıkar); dünyayı da ahireti de kaybetmiş olur, işte apaçık hüsran budur.

12. Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne menfaat veremeyecek şeylere yalvarır. İşte, hidayetten uzak olan sapıklık budur.

13. Muhakkak ki zararı faydasından daha yakın olan kimseye ibâdet eder, o ne kötü yardımcı, o ne kötü yoldaştır.

14. Şüphe yok ki, Allah, imân edip sâlih ameller işleyenleri, altından ırmaklar akar olan cennetlere koyacak. Şüphesiz ki, Allah, ne isterse yapar.

15. Her kim, ona (peygambere) Allah dünyâda ve âhirette asla yardım etmez zannediyorsa, hemen tavana bir ip uzatsın, sonra nefesini kessin de baksın hîlesi öfkesini giderecek mi?

Ve kezâlike enzelnâhü âyâtim beyyinâtiv ve ennallâhe yehdî mey yürîd (16) İnnellezîne âmenû vellezîne hâdû ves sâbiîne ven nesârâ vel mecûse vellezîne eşrakû innallâhe yefsılü beynehüm yevmel kıyâmeh. innallâhe alâkülli şey'in şehîd (17) E lem tera ennallâhe yescüdü lehû men fis semâvâti ve men fil ardı veş şemsü vel kameru ven nücûmü vel cibâlü veş şeceru ved devâbbü ve kesîrum minen nâs. ve kesîrun hakka aleyhil azâb. ve mey yühinillâhü fe mâ lehû mim mükrim. innallâhe yef'alü mâ yeşâ' (18) Hâzâni hasmânıhtesamû fî rabbihim fellezîne keferû kuttıat lehüm siyâbüm min nâr. yüsabbü min fevkı ruûsihimül hamîm (19) Yusheru bihî mâ fî bütûnihim vel cülûd (20) Ve lehüm mekâmiu min hadîd (21) Küllemâ erâdû ey yahrucû minhâ min ğammin üıydû fîhâ ve zûkû azâbel harîk (22) İnnallâhe yüdhılüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti cennâtin tecrî min tahtihel enhâru yühallevne fîhâ min esâvira min zehebiv ve lü'lüâ. ve libâsühüm fîhâ harîr (23)

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يُّرِيْدُ ﴿١٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۙ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَاۗبُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ۭ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۭ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاۗءُ ﴿١٨﴾ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِىْ رَبِّهِمْ ۡ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ۭ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِىْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۭ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾

16. Ve işte Biz onu (Kur'an'ı) böyle apaçık âyetler olarak indirdik ve çünkü Allah istediğine hidâyet eder.

17. Şüphesiz o iman edenler, yahudi olanlar, sabiîler (yıldıza tapanlar), hıristiyanlar, ateşe tapanlar ve (Allah'a) eş koşanlar (yok mu?) Allah, kıyamet günü bunların arasını şüphesiz ayıracaktır. Çünkü Allah her şeye şâhid olandır.

18. Görmedin mi, göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay ve yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor (O'nun emir ve irâdesine boyun eğiyor). Birçoğunun üzerine de (küfür ve isyan sebebiyle) azab hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılarsa artık ona ikram edecek yoktur. Şüphesiz Allah dilediği şeyi yapar. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

19. Şu ikisi Rableri hakkında tartışmaya girmiş iki hasımdır. Bu yüzden küfredenler için ateşten çamaşırlar biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.

20. Bununla karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Bir de bunlara demirden kamçılar vardır.

22. Her ne zaman ateşten, onun ızdırabından çıkmak isterlerse, yine içine döndürülürler: ve onlara: "Haydi yakıcı azabı tadın" denir.

23. Şüphesiz Allah, o îman edip, sâlih ameller işleyenleri altından ırmaklar akar olan cennetlere koyacak, orada altın bileziklerden ve incilerden süslenecekler, elbiseleri de orada ipektendir.

وَهُدُوٓا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوٓا إِلَىٰ صِرَاطِ الْحَمِيدِ
﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً الْعَاكِفُ
فِيهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَالْقَآئِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّن فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ
﴿٢٧﴾ لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ
﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ ۖ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ
رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

حُنَفَآءَ

Ve hüdû ilet tayyibi minel kavl ve hüdû ilâ sırâtıl hamîd (24) İnnellezîne keferû ve yesuddûne an sebîlillâhi vel mescidil harâmillezî cealnâhü lin nâsi sevâenil âkifü fîhi vel bâd. ve mey yürid fîhi bi ilhâdim bi zulmin nüzıkhü min azâbin elîm (25) Ve iz bevve'nâ li ibrâhîme mekânel beyti el lâ tüşrik bî şey'ev ve tahhir beytiye littâifîne vel kâimîne ver rukkeıs sücûd (26) Ve ezzin fin nâsi bil hacci ye'tûke ricâlev ve alâ külli dâmiriy ye'tîne min külli feccin amîk (27) Li yeşhedû menâfia lehüm ve yezkürusmallâhi fî eyyâmim ma'lûmâtin alâ mâ razekahüm mim behîmetil en'âm, fe külû minhâ ve at'ımül bâisel fekıyr (28) Sümmelyakdû tefesehüm velyûfû nüzûrahüm velyettavvefû bil beytil atîk (29) Zâlik ve mey yüazzım hurumâtillâhi fe hüve hayrul lehû ınde rabbih. ve ühıllet lekümül en'âmü illâ mâ yütlâ aleyküm fectenibür ricse minel evsâni vectenibû kavlez zûr (30)

24. Hem sözün güzelini işitecek duruma ulaştırılmışlar, hem de övülmeye layık (olan Allah'ın) yoluna eriştirilmişlerdir.

25. Muhakkak ki, inkâr edenlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yolcu bütün insanlar için eşit kılınan Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara ve orada zulümle yanlış yola saptırmak isteyene can yakıcı bir azab tattırırız.

26. Bir zamanlar, o beytin (Kâbe'nin) yerini İbrahim'e şu şekilde hazırlamıştık: Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, orada (kıyama) duranlar, ruku edenler ve secdeye varanlar için evimi tertemiz et.

27. İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya incelmiş binekler üstünde (uzak yollardan) her derin vadiyi aşarak sana gelsinler.

28. Ta ki kendilerine ait birtakım faydalara şahid olsunlar; Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde kurban ederken O'nun adını ansınlar. Siz de onlardan yiyin, yoksulu, fakiri de doyurun.

29. Sonra kirlerini (saç ve tırnaklarını) giderip temizlensinler. Adaklarını yerine getirsinler. Kâbeyi tavaf etsinler.

30. Emir budur! Kim de Allah'ın hürmet edilmesini istediği şeylere saygı gösterirse bu, kendisi için Rabbi katında şüphesiz hayırlıdır. Size (Kur'an'da) okunup bildirilenlerin dışındaki bütün hayvanların etinden yemek helal kılınmıştır. O halde o putlardan, o pislikten kaçının; ve yalan sözden de kaçının.

Hunefâe lillâhi ğayra müşrikîne bih. ve mey yüşrik billâhi fe keennemâ harra mines semâi fe tahtafühüt tayru ev tehvî bihir rîhu fî mekânin sehîk (31) Zâlike ve mey yüazzım şeârillâhi fe innehâ min takvel kulûb (32) Leküm fîhâ menâfiu ilâ ecelim müsemmen sümme mehıllühâ ilel beytil atîk (33) Ve li külli ümmetin cealnâ mensekel li yezkürusmallâhi alâ mâ razekahüm mim behîmetil en'âm. fe ilâhüküm ilâhüv vâhıdün fe lehû eslimû. ve beşşiril muhbitîn (34) Ellezîne izâ zükirallâhü vecilet kulûbühüm ves sâbirîne alâ mâ esâbehüm vel mükıymis salâti ve mimmâ razaknâhüm yünfikûn (35) Vel büdne cealnâhâ leküm min şeâirillâhi leküm fîhâ hayrun fezkürusmallâhi aleyhâ savâf. fe izâ vecebet cünûbühâ fe külû minhâ ve at'ımül kânia vel mu'terr. kezâlike sahharnâhâ leküm lealleküm teşkürûn (36) Ley yenâlallâhe lühûmühâ ve lâ dimâühâ ve lâkiy yenâlühüt takvâ minküm. kezâlike sehharahâ leküm li tükebbirullâhe alâ mâ hedâküm. ve beşşiril muhsinîn (37) İnnallâhe yüdâfiu anillezîne âmenû. innallâhe lâ yühıbbü külle havvânin kefûr (38)

٢٢ الحج ٣٢٧

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ ٱلطَّيْرُ أَوْ تَهْوِى بِهِ ٱلرِّيحُ فِى مَكَانٍ
سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ ۖ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَآئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى
ٱلْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى
ٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا
ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ
وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ
ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ وَٱلْمُقِيمِى
ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَٱلْبُدْنَ جَعَلْنَٰهَا لَكُم
مِّن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَٱذْكُرُوا ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۖ
فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا ٱلْقَانِعَ وَٱلْمُعْتَرَّ ۚ
كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ ٱللَّهَ
لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا
لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ
يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

31. Allah için, O'na eş koşmayan, O'nun birliğine inanmış kimseler olun. Allah'a ortak koşan kimse, gökten düşüp de kuşların kaptığı veya rüzgarın bir uçuruma sürüklediği şeye benzer.

32. Bu böyledir; kim Allah'ın nişanelerine, kurbanlıklarına saygı gösterirse, şüphesiz o kalblerin takvasındandır.

33. Sizin için onlarda belirli bir zamana kadar bir takım faydalar vardır. Sonra da varacakları yer, Beyti Atîk'te (Kabe'de) son bulur.

34. Ve her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın ismini zikretsinler diye bir ibâdet edilecek şey yapmışızdır. O hâlde hepinizin ilahı bir tek ilâhdır. Onun için yalnız O'na teslim olan Müslüman olun ve müjdele o itaâat edenleri, tevâzûlu olanları.

35. Ki, Allah anıldığı vakit onların kalpleri titrer. Onlar başlarına gelene sabreden, namaz kılan kimselerdir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.

36. Kurbanlık deve ve sığırları Allah'ın size olan nişanelerinden kıldık. Sizin için onlarda hayır vardır. Ön ayaklarının biri bağlı halde keserken üzerlerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Yanları yere yaslandığı vakit de onlardan yiyin, kanaat edip istemeyene de, isteyene de yedirin. Böylece onları sizin buyruğunuza verdik ki, şükredesiniz.

37. Elbette onların ne etleri, ne kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizin takvanız erecektir. Böylece, onları sizin istifadenize verdi ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı, Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz. (Ey Muhammed) vazifelerini güzelce yapan iyi kullarını müjdele.

38. Haberiniz olsun ki, Allah îmân edenleri koruyacaktır. Çünkü Allah, herhangi bir hâini, nankörü sevmez.

٢٢٨

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾
الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾
الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ
﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا
لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ

Üzine lillezîne yükâtelûne bi ennehüm zulimû. ve innallâhe alâ nasrihim le kadîr (39) Ellezîne uhricû min diyârihim bi ğayri hakkın illâ ey yekûlû rabbünallâh. ve lev lâ def'ullâhin nâse ba'dahüm bi ba'dıl lehüddimet savâmiu ve biyeuv ve salevâtüv ve mesâcidü yüzkeru fîhesmüllâhi kesîrâ. ve le yensurannallâhü mey yensuruh. innallâhe le kaviyyün azîz (40) Ellezîne im mekkennâhüm fil ardı ekâmus salâte ve âtevüz zekâte ve emerû bil ma'rûfi ve nehev anil münker. ve lillâhi âkıbetül ümûr (41) Ve iy yükezzibûke fe kad kezzebet kablehüm kavmü nûhıv ve âdüv ve semûd (42) Ve kavmü ibrâhîme ve kavmü lût (43) Ve ashâbü medyen, ve küzzibe mûsâ fe emleytü lil kâfirîne sümme ehaztühüm, fe keyfe kâne nekîr (44) Fe keeyyim min karyetin ehleknâhâ ve hiye zâlimetün fe hiye hâviyetün alâ urûşihâ ve bi'rim müattaletiv ve kasrim meşîd (45) E fe lem yesîrû fil ardı fe tekûne lehüm kulûbüy ya'kılûne bihâ ev âzânüy yesmeûne bihâ, fe innehâ lâ ta'mel ebsâru ve lâkin ta'mel kulûbülletî fis sudûr (46)

39. Kendilerine savaş açılan kimselere (kâfirlere karşı koymak için) izin verildi. Çünkü onlar zulme uğradılar. Allah onları zafere ulaştırmaya gerçekten kâdirdir.

40. Onlar ki "Rabbimiz bir Allah'tır" demelerinden başka bir sebep olmaksızın haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah bir kısım insanları(n kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescidler elbette yıkılırdı. Şüphesiz Allah kendi (dini) ne yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, çok izzetlidir.

41. Onlar ki, şâyet kendilerini yerde iktidar makâmına getirirsek, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyilikle emreder ve kötülükten sakındırırlar. Bütün işlerin sonucu da yalnızca Allah'a âittir.

42. Eğer seni yalanlıyorlarsa emin ol ki onlardan önce Nûh'un kavmi de yalanladı, Âd ve Semûd da.

43. İbrahim'in kavmi de, Lût'un kavmi de.

44. Medyen halkı da. Musâ da yalanlandı. Ben de o kâfirlere bir mühlet verdim, sonra da kendilerini tuttum alıverdim. O vakit benim cezalandırışım nasıl oldu. (bir görseydin)

45. Nice memleketler vardı ki, zulüm yaparlarken Biz onları helâk ettik de damları çökmüş, duvarları üzerlerine yıkılmıştır (ıssız harabeye dönmüştür). (Geride) nice kuyularla yüksek saraylar (sahibsiz) bomboş bırakılmıştır.

46. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki olanları akledecek kalbleri, işitecek kulakları olsun. Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz, fakat asıl sinelerin içindeki kalbler (ibret gözleri) kör olur.

Ve yesta'cilûneke bil azâbi ve ley yuhlifallâhü va'deh. ve inne yevmen ınde rabbike ke elfi senetim mimmâ teuddûn (47) Ve keeyyim min karyetin emleytü lehâ ve hiye zâlimetün sümme ehaztühâ, ve ileyyel mesıyr (48) Kul yâ eyyühen nâsü innemâ ene leküm nezîrum mübîn (49) Fellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm mağfiratüv ve rizkun kerîm (50) Vellezîne seav fî âyâtinâ muâcizîne ülâike ashâbül cehıym (51) Ve mâ erselnâ min kablike mir rasûliv ve lâ nebiyyin illâ izâ temennâ elkaş şeytânü fî ümniyyetih, fe yensehullâhü mâ yülkış şeytânü sümme yuhkimüllâhü âyâtih. vallâhü alîmün hakîm (52) Li yec'ale mâ yülkış şeytânü fitnetel lillezîne fî kulûbihim meraduv vel kâsiyeti kulûbühüm. ve innez zâlimîne le fî şikâkım beıyd (53) Ve li ya'lemellezîne ûtül ılme ennehül hakku mir rabbike feyü'minû bihî fe tuhbite lehû kulûbühüm. ve innallâhe le hâdillezîne âmenû ilâ sırâtım müstekıym (54) Ve lâ yezâlüllezîne keferû fî miryetim minhü hattâ te'tiyehümüs sâatü bağteten ev ye'tiyehüm azâbü yevmin akıym (55)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۖ وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ
إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ ۖ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾
لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ
لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

47. (Rasulüm) Bir de senden acele azabın gelmesini istiyorlar. Elbette Allah sözünden caymaz. Bununla berâber Rabbi'nin katından bir gün, sizin saydıklarınızdan bin sene gibidir.

48. Zulüm etmektelerken kendilerine süre tanıdığım nice ülkeler vardı ki, Ben onu tutmuş alıvermiştim. Bütün dönüşler sonunda Bana'dır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben size ancak açık anlatan bir uyarıcıyım."

50. O halde îmân edip salih iş yapanlar, onlar için hem bir mağfiret var, hem bitmeyen bir rızık.

51. Âyetlerimiz hakkında âciz bırakmak için koşuşanlar ise, işte onlar cehennem ehlidir.

52. (Ey Muhammed!) Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir şey temenni ettiği zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmasın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi giderir. Sonra da Allah, âyetlerini tahkim eder (güçlendirir). Allah Alîm'dir (herşeyi bilir), Hakîmdir (Hikmet sahibidir)

53. Bunu, şeytanın karıştıracağı şüpheyi kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimselere bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Çünkü zalimler (haktan uzak) derin bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar onun muhakkak Rabbi'nden gelen hak olduğunu bilsinler ve ona îmân etsinler de kalpleri ona saygı duysun ve çünkü Allah, îmân edenleri doğru bir yola çıkarır.

55. O inkâr edenler de, kendilerine o ölüm ansızın gelinceye veya kısır bir günün azâbı gelinceye kadar ondan (Kur'an'dan) bir şüphe içinde kalır giderler.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِي جَنّٰتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
ثُمَّ قُتِلُوٓا اَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ
اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي
النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

اَلَمْ

Elmülkü yevmeizil lillâh. yahkümü beynehüm. fellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fî cennâtin neıym (56) Vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ fe ülâike lehüm azâbüm mühîn (57) Vellezîne hâcerû fî sebîlillâhi sümme kutilû ev mâtû le yerzükanne hümüllâhü rizkan hasenâ. ve innallâhe lehüve hayrur râzikıyn (58) Le yüdhılennehüm müdhaley yardavneh. ve innallâhe lealîmün halîm (59) Zâlik, ve men âkaba bi misli mâ ûkıbe bihî sümme buğıye aleyhi le yensurannehüllâh. innallâhe le afüvvün ğafûr (60) Zâlike bi ennallâhe yûlicül leyle fin nehâri ve yûlicün nehâra fil leyli ve ennallâhe semîum besıyr (61) Zâlike biennallâhe hüvel hakku ve enne mâ yed'ûne min dûnihî hüvel bâtılü ve ennallâhe hüvel aliyyül kebîr (62) E lem tera ennallâhe enzele mines semâi mâen fe tüsbihul ardu muhdarrah. innallâhe latıyfün habîr (63) Lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve innallâhe lehüvel ğaniyyül hamîd (64)

56. Mülk, o gün Allah'ındır. Aralarında hükmünü verir. Artık îmân edip, sâlih iş yapmış olanlar, Naim cennetlerindedirler.

57. İnkâr edip âyetlerimize yalan demiş olanlar ise, işte bunlara aşağılayıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlar ise, elbette Allah onları muhakkak güzel bir rızık ile rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, elbette rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Allah elbette onları hoşnut olacakları bir yere koyacaktır. Çünkü Allah, gâyet bilendir, gâyet halîmdir.

60. Bu böyledir. Her kim, kendisine verilen eziyetin dengi ile karşılık verir de, bundan sonra kendisine yine bir tecavüz ve zulüm vaki olursa, emin olmalıdır ki, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Hakikaten Allah çok bağışlayıcı ve mağfiret edicidir.

61. Çünkü Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Şüphesiz Allah, Semîdir (herşeyi işitir) Basîrdir (herşeyi görür).

62. Çünkü Allah, ancak hakkın ta kendisidir. (Müşriklerin) O'ndan başka davet ettikleri (taptıkları) ise hep batıldır. Ve tek yüksek yüce ve tek büyük ancak Allah'tır.

63. Görmedin mi Allah'ın gökten indirdiği su ile yeryüzü (nasıl) yemyeşil oluyor? Gerçekten Allah çok lütufkârdır, her şeyden haberdardır.

64. Göklerdeki ve yerdekiler hep O'nundur ve muhakkak ki Allah, hamd olunacak yegâne zengin ancak O'dur.

E lem tera ennallâhe sehhara leküm mâ fil ardı vel fülke tecrî fil bahri bi emrih. ve yümsiküs semâe en tekaa alel ardı illâ bi iznih. innallâhe bin nâsi le raûfür rahıym (65) Ve hüvellezî ahyâküm sümme yümîtüküm sümme yuhyîküm. innel insâne le kefûr (66) Li külli ümmetin cealnâ menseken hüm nâsikûhü fe lâ yünâziunneke fil emri ved'u ilâ rabbik. inneke le alâ hüdem müstekıym (67) Ve in câdelûke fe kulillâhü a'lemü bimâ ta'melûn (68) Allâhü yahkümü beyneküm yevmel kıyâmeti fîmâ küntüm fîhi tahtelifûn (69) E lem ta'lem ennallâhe ya'lemü mâ fis semâi vel ard. inne zâlike fî kitâb. inne zâlike alallâhi yesîr (70) Ve ya'büdûne min dûnillâhi mâ lem yünezzil bihî sültânev ve mâ leyse lehüm bihî ılm. ve mâ liz zâlimîne min nesıyr (71) Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ beyyinâtin ta'rifü fî vücûhillezîne keferul münker. yekâdûne yestûne billezîne yetlûne aleyhim âyâtinâ. kul efe ünebbiüküm bişerrim min zâlikům. ennâr. veadehallâhüllezîne keferû. ve bi'sel mesıyr (72)

٢٢ الحج

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِى
فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا
بِاِذْنِهٖ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِىْ
اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ
﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِى الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾
وَاِنْ جَادَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِىْ
كِتٰبٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَمَا
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ
تَعْرِفُ فِىْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ
بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكُمُ
اَلنَّارُ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٢﴾

65. Görmedin mi ki, Allah bütün yerdekileri ve emriyle denizlerde akıp giden gemileri hep sizin buyruğunuz altına verdi. Göğü de izni olmaksızın yere düşmekten o (koruyup havada) tutuyor. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

66. Size hayâtı veren de O'dur, sonra sizi öldürür, sonra sizi yine diriltir. Şüphesiz ki insan çok nankördür.

67. Biz, her ümmet için bir ibâdet yolu yapmışızdır ki, onlar onun ibâdet edicileridir. Dolayısıyla, emirde seninle asla tartışmasınlar ve Rabbine dâvet et. Çünkü sen, cidden hakka götüren doğru bir yol üzerindesin.

68. Ve eğer seninle tartışırlarsa de ki: "Ne yapıyorsunuz, Allah yaptıklarını çok iyi bilmektedir."

69. "Ve karşı geldiğiniz şeyler hakkında, kıyâmet günü Allah aranızda hükmünü verecek."

70. Bilmez misin ki Allah gökte ve yerde ne varsa bilir, muhakkak o bir kitaptadır, şüphesiz o, Allah'a göre kolaydır.

71. Onlar (Mekkeli müşrikler) Allah'ı bırakıp da O'nun, haklarında hiçbir delil indirmediği ve kendilerinde de bir bilgi bulunmayan şeylere (putlara) taparlar. Zalimlere ise hiçbir yardımcı yoktur.

72. Âyetlerimiz kendilerine apaçık olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: "Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? O, cehennemdir. Allah bunu kâfir olanlara vaad buyurdu. O ne kötü bir dönüş yeridir."

٣٤٢

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ
﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ
يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا
فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ

Yâ eyyühen nâsü duribe meselün festemiû leh. innellezîne ted'ûne min dûnillâhi ley yahlükû zübâbev ve levictemeû leh. ve iy yeslübhümüz zübâbü şey'el lâ yestenkızûhü minh. daufet tâlibü vel matlûb (73) Mâ kaderullâhe hakka kadrih. innallâhe le kaviyyün azîz (74) Allâhü yastafî minel melâiketi rusülev ve minen nâs. innallâhe semîum besıyr (75) Ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm. ve ilallâhi türceul ümûr (76) Ya eyyühellezîne âmenürkeû vescüdû va'büdû rabbeküm vef'alül hayra lealleküm tüflihûn (77) Ve câhidû fillâhi hakka cihâdih. hüvectebâküm ve mâ ceale aleyküm fid dîni min harac. millete ebîküm ibrâhîm. hüve semmâkümül müslimîne min kablü ve fî hâzâ liyekûner rasûlü şehîden aleyküm ve tekûnû şühedâe alen nâs, fe ekıymüs salâte ve âtüz zekâte va'tesımû billâh. hüve mevlâküm, fe nı'mel mevlâ ve nı'men nesıyr (78)

73. Ey insanlar! (Size) bir misal verilmektedir. Şimdi onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de âciz, kendinden istenen de!

74. Allah'ın kudretini gereği gibi anlayamadılar. Şüphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür.

75. Allah, hem meleklerden resûller seçer, hem insanlardan. Muhakkak ki Allah, işitendir, görendir.

76. Hepsinin önlerindekini ve arkalarındakini bilir ve bütün işler hep Allah'a döndürülür.

77. Ey îmân edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin, hayır işleyin ki, felâh bulabilesiniz.

78. Allah uğrunda gerektiği gibi cihad edin. Sizi o seçmiş, babanız İbrahim'in yolu olan dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır. Daha önce ve Kur'ân'da, Peygamberin size şahid olması, sizin de insanlara şahid olmanız için, size Müslüman adını veren O'dur. Artık namaz kılın, zekat verin, Allah'a (O'nun dinine) sımsıkı sarılın. O, sizin mevlânızdır. Ne güzel mevlâdır, ne güzel yardımcıdır!

MÜ'MİNÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kad eflehal mü'minûn (1) Ellezîne hüm fî salâtihim hâşiûn (2) Vellezîne hüm anillağvi mu'ridûn (3) Vellezîne hüm liz zekâti fâilûn (4) Vellezîne hüm li fürûcihim hâfizûn (5) İllâ alâ ezvâcihim ev mâ meleket eymânühüm fe innehüm ğayru melûmîn (6) Fe menibteğâ verâe zâlike fe ülâike hümül âdûn (7) Vellezîne hüm li emânâtihim ve ahdihim râûn (8) Vellezîne hüm alâ salevâtihim yühâfizûn (9) Ülâike hümül vârisûn (10) Ellezîne yerisûnel firdevs. hüm fîhâ hâlidûn (11) Ve le kad halaknel insâne min sülâletim min tıyn (12) Sümme cealnâhü nutfeten fî karârim mekîn (13) Sümme halaknen nutfete alekaten fe halaknel alekate mudğaten fe halaknel mudğate ızâmen fe kesevnel ızâme lahmen sümme enşe'nâhü halkan âhar. fe tebârakallâhü ahsenül hâlikıyn (14) Sümme inneküm ba'de zâlike le meyyitûn (15) Sümme inneküm yevmel kıyâmeti tüb'asûn (16) Ve le kad halaknâ fevkaküm seb'a tarâika ve mâ künnâ anil halkı ğâfilîn (17)

٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝٢
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝٣ وَالَّذِينَ هُمْ
لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۝٤ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
۝٥ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ ۝٦ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝٧
وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝٨ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى
صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝٩ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝١٠ الَّذِينَ
يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝١٢ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
مَكِينٍ ۝١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً
فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ
خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝١٤ ثُمَّ اِنَّكُمْ
بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝١٧

23. SÛRE
MÜ'MİNÛN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 118 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Muhakkak ki o mü'minler kurtuluşa ermiştir.

2. Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler,

3. Onlar ki, faydasız işe, boş lâfa bakmazlar.

4. Onlar ki, zekât vermek için çalışırlar.

5. Ve onlar ki, ırzlarını (iffetlerini) korurlar.

6. Ancak hanımlarına ve kendilerinin mülkü olan câriyelerine karşı hâriç. Çünkü bunlar, kınanmış değiller.

7. Kim de bundan ötesini ararsa işte artık onlar haddi aşanlardır.

8. Ve onlar ki, emânetlerine ve sözlerine riâyet ederler.

9. Onlar ki namazlarını dâimâ gözetirler.

10. İşte onlardır, o vârisler.

11. Ki, Firdevs cennetlerine varis olan bu kimseler orada ebedî kalırlar.

12. Yemin olsun ki, Biz insanı sıyrılıp süzülmüş bir çamurdan yarattık.

13. Sonra onu emin ve sağlam bir karargahta (rahimde) nutfe (sperma) haline getirdik.

14. Sonra nutfeyi bir alaka (embriyo) yarattık, derken o alakayı bir mudga (bir çiğnem et parçası halinde) yarattık, derken o mudgayı bir takım kemik yarattık, derken o kemiklere bir et giydirdik, sonra onu diğer bir yaratık olarak teşekkül ettirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah, pek yücedir.

15. Sonra siz bunun arkasından muhakkak öleceksiniz.

16. Sonra siz kıyâmet günü muhakkak diriltileceksiniz.

17. Andolsun Biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz, yaratmaktan habersiz değiliz.

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ
ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ
وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْآكِلِينَ ﴿٢٠﴾
وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ
فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ
عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ
﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ
اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾
فَإِذَا

Ve enzelnâ mines semâi mâem bi kaderin fe eskennâhü fil ardı ve innâ alâ zehâbim bihî le kâdirûn (18) Fe enşe'nâ leküm bihî cennâtim min nehıyliv ve a'nâb. leküm fîhâ fevâkihü kesîratüv ve minhâ te'külûn (19) Ve şeceraten tahrucü min tûri seynâe tembütü bid dühni ve sıbğıl lil âkilîn (20) Ve inne leküm fil en'âmi le ıbrah. nüskıyküm mimmâ fî bütûnihâ ve leküm fîhâ menâfiu kesîratüv ve minhâ te'külûn (21) Ve aleyhâ ve alel fülki tuhmelûn (22) Ve le kad erselnâ nûhan ilâ kavmihî fe kale ya kavmı' büdullahe mâleküm min ilâhin ğayruh. efelâ tettekûn (23) Fekâlel meleüllezîne keferû min kavmihî mâ hâzâ illâ beşerum mislüküm yürîdü ey yetefeddale aleyküm. ve lev şâallâhü le enzele melâikeh, mâ semı'nâ bi hâzâ fî âbâinel evvelîn (24) İn hüve illâ racülüm bihî cinnetün fe terabbesû bihî hattâ hıyn (25) Kâle rabbinsurnî bimâ kezzebûn (26) Fe evhaynâ ileyhi enisnaıl fülke bi a'yüninâ ve vahyinâ fe izâ câe emrunâ ve fârat tennûru feslük fîhâ min küllin zevceynisneyni ve ehleke illâ men sebeka aleyhil kavlü minhüm, ve lâ tühâtıbnî fillezîne zalemû, innehüm muğrakûn (27)

18. Ve gökten yetecek kadar bir su indirip onu yerde durgunlaştırdık. Halbuki Bizim, onu giderivermeye de şüphesiz gücümüz yeter.

19. Öyle iken durdurduk da, onunla sizin için hurmalıklardan, üzümlüklerden bağlar, bahçeler yaptık ki, içlerinde sizin için bir çok meyveler var, onlardan yer ve geçinirsiniz.

20. Tûri Sina'da yetişen bir ağaç (zeytin ağacı) da meydana getirdik ki, hem yağ ve hem de yiyenlere katık verir.

21. Hayvanlarda da sizin için cidden bir ibret vardır. Karınlarındaki sütten size içiriyoruz, sizin için de onlarda hem bir çok faydalar vardır, hem de onlardan yersiniz de.

22. Hem onların üzerinde ve hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız..

23. Yemin olsun ki, Biz Nuh'u kavmine resûl olarak gönderdik de dedi ki: "Ey benim kavmim! Allah'a ibâdet edin, O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Dolayısıyla korunmaz mısınız?"

24. Bunun üzerine, kavminin içinden inkâra sapmış ileri gelenleri şöyle dediler: "Bu sizin gibi ancak bir insandır. Size üstün ve hakim olmak istiyor. Eğer Allah (peygamber göndermek) isteseydi, muhakkak ki bir melek gönderirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık."

25. "Şüphesiz o, öyle bir adam ki, kendisinde bir cinnet var. Dolayısıyla gözetin bunu bir zamana kadar."

26. Dedi ki: "Ya Rabbi, beni yalanlamalarına karşı, Sen bana yardım et."

27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim gözetimimizde ve vahyimizle gemiyi yap. Sonra emrimiz gelip de sular coşup yükselmeye başlayınca, onun içine her cinsten birer çift erkek ve dişi yükle ve aleyhinde söz geçmiş olandan başka aileni al ve o zulüm edenler hakkında Bana bir hitapta bulunma. Çünkü onlar kesinlikle boğulacaklardır.

Fe izesteveyte ente ve mem meake alel fülki fe kulil hamdü lillâhillezî neccânâ minel kavmiz zâlimîn (28) Ve kur rabbi enzilnî münzelem mübârakev ve ente hayrul münzilîn (29) İnne fî zâlike le âyâtiv ve in künnâ le mübtelîn (30) Sümme enşe'nâ mim ba'dihim karnen âharîn (31) Fe erselnâ fîhim rasûlem minhüm enı'büdüllâhe mâ leküm min ilâhin ğayruh. e fe lâ tettekûn (32) Ve kâlel meleü min kavmihillezîne keferû ve kezzebû bi likâil âhırati ve etrafnâhüm fil hayâtid dünyâ mâ hâzâ illâ beşerum mislüküm ye'külü mimmâ te'külûne minhü ve yeşrabü mimmâ teşrabûn (33) Ve lein eta'tüm beşeram misleküm inneküm izel lehâsirûn (34) E yeıdüküm enneküm izâ mittüm ve küntüm türâbev ve ızâmen enneküm muhracûn (35) Heyhâte heyhâte limâ tûadûn (36) İn hiye illâ hayâtüned dünyâ nemûtü ve nahyâ ve mâ nahnü bi meb'ûsîn (37) İn hüve illâ racülünifterâ alallâhi kezibev ve mâ nahnü lehû bi mü'minîn (38) Kâle rabbinsurnî bimâ kezzebûn (39) Kâle ammâ kalîlil le yusbihunne nâdimîn (40) Fe ehazethümüs sayhatü bil hakkı fe cealnâhüm ğusââ, fe bu'del lil kavmiz zâlimîn (41) Sümme enşe'nâ mim ba'dihim kurûnen âharîn (42)

٢٤٥

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا
مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ
الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنْ هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ
هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ
نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

28. Dolayısıyla sen berâberindekilerle geminin üzerine çıktığında da de ki: "Hamd o Allah'a ki, bizi o zâlim kavimden kurtardı."

29. Ve de ki: "Rabbim! Beni mübarek bir yere indir. Sen, konuk edenlerin en hayırlısısın."

30. İşte bunda çok âyetler vardır ve muhakkak ki, Biz çok imtihan ediyiciz.

31. Sonra arkalarından başka bir nesil yarattık.

32. Onların içinde de kendilerinden bir resul gönderdik. Şöyle ki: "Allah'a ibâdet edin, O'ndan başka bir ilâhınız yok, artık korunmaz mısınız?"

33. Dünya hâyatında kendilerine refah verdiğimiz hâlde inkâr edip âhirete kavuşmayı yalanlayan kavminden o ileri gelenler ise şöyle dedi: "Bu başka birşey değil, ancak sizin gibi bir beşer, yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor.

34. Ve şâyet sizin gibi bir beşere uyarsanız, muhakkak ki siz o halde katiyyen hüsrandasınızdır.

35. "Siz öldüğünüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğunuz vakit muhakkak çıkarılacaksınız" diye mi söz veriliyor?

36. "Heyhât! O va'dolunduğunuz şey ne kadar uzak."

37. "O, bizim dünya hayatımızdan başka bir şey değildir. Ölürüz ve yaşarız, fakat biz tekrar diriltilmeyiz."

38. "O (size peygamber olduğunu söyleyen), ancak Allah'a karşı yalan uyduran bir adamdır. Biz ona inanacak değiliz."

39. "Yâ Rabb! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!" dedi.

40. Allah şöyle buyurdu: "Pek yakında onlar pişman olacaklar!"

41. Nitekim, Hak tarafından korkuç bir ses yakalayıverdi onları! Kendilerini hemen çepeçevre kuşattık. Zalimler topluluğunun canı cehenneme!

42. Sonra arkalarından başka nesiller yarattık.

٢٤

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى
وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ
كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ
هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِي
غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ
وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ
الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ

Mâ tesbiku min ümmetin ecelehâ ve mâ yeste'hırûn (43) Sümme erselnâ rusûlenâ tetrâ. küllemâ câe ümmeter rasûlühâ kezzebûhü fe etba'nâ ba'dahüm ba'dav ve cealnâhüm ehâdîs, fe bu'del li kavmil lâ yü'minûn (44) Sümme erselnâ mûsâ ve ehâhü hârûne bi âyâtinâ ve sültânim mübîn (45) İlâ fir'avne ve meleihî festekberû ve kânû kavmen âlîn (46) Fe kâlû enü'minü li beşerayni mislinâ ve kavmühümâ lenâ âbidûn (47) Fe kezzebûhümâ fe kânû minel mühlekîn (48) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe leallehüm yehtedûn (49) Ve cealnebne meryeme ve ümmehû âyetev ve âveynâhümâ ilâ rabvetin zâti karâriv ve meıyn (50) Yâ eyyüher rusülü külû minet tayyibâti va'melû sâlihâ. innî bimâ ta'melûne alîm (51) Ve inne hâzihî ümmetüküm ümmetev vâhıdetev ve ene rabbüküm fettekûn (52) Fetekattaû emrahüm beynehüm zübürâ. küllü hızbim bimâ ledeyhim ferihûn (53) Fezerhüm fî ğamratihim hattâ hıyn (54) E yahsebûne ennemâ nümiddühüm bihî mim mâliv ve benîn (55) Nüsâriu lehüm fil hayrât. bel lâ yeş'urûn (56) İnnellezîne hüm min haşyeti rabbihim müşfikûn (57) Vellezîne hüm bi âyâti rabbihim yü'minûn (58) Vellezîne hüm bi rabbihim lâ yüşrikûn (59)

43. Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

44. Sonra Biz peyderpey peygamberlerimizi gönderdik. Herhangi bir ümmete peygamberlerinin geldiği her defasında, onlar bu peygamberi yalanladılar; Biz de onları birbiri ardından yok ettik ve onları ibret hikâyelerine dönüştürdük. Artık iman etmeyen kavmin canı cehenneme!

45. Sonra bir takım ayetlerimiz ve açık bir ferman ile Musâ'yı ve kardeşi Hârun'u gönderdik.

46. Firavun'a ve ileri gelenlerine. Bunlar (iman etmeyi) kibirlerine yediremediler, onlar dik başlı bir kavimdiler.

47. "Biz bizim gibi iki beşere îmân mı ederiz? Halbuki onların kavmi bize kulluk ediyor!" dediler.

48. Bu şekilde o ikisini yalanladılar, helak edilmişlerden oldular.

49. Şânım hakkı için, berikiler doğru yolu tutabilsinler diye Musâ'ya o Kitab'ı da verdik!

50. Meryem'in oğlunu ve anasını da bir mûcize yaptık ve ikisini de oturmaya elverişli ve temiz, sulu bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey Rasûller! Helâl ve hoş şeylerden yeyin ve güzel işler yapın; çünkü ben ne yaparsanız tamamen bilirim!

52. İşte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmet ve Rabbiniz de benim! Artık hep bana (sığınıp) korunun!

53. Derken, din işlerini, aralarında fırka fırka parçaladılar. Her fırka kendilerininkine güveniyor.

54. Şimdi sen onları bırak dalgınlıkları içinde. Tâ bir zamana kadar.

55. Kendilerine imdad ettiğimiz mal ve çocuklar ile sanıyorlar mı ki,

56. Onların gerçekten hayırlarına çalışıyoruz!? Hayır! Şuurları yok!

57. Muhakkak Rableri'nin korkusundan titreyenler,

58. Ve Rableri'nin âyetlerine îmân edenler,

59. Ve Rableri'ne hiç ortak koşmayanlar,

Vellezîne yü'tûne mâ âtev ve kulûbühüm veciletün ennehüm ilâ rabbihim râciûn (60) Ülâike yüsâriûne fil hayrâti ve hüm lehâ sâbikûn (61) Ve lâ nükellifü nefsen illâ vüs'ahâ ve ledeynâ kitâbüy yentıku bil hakkı ve hüm lâ yuzlemûn (62) Bel kulûbühüm fî ğamratim min hâzâ ve lehüm a'mâlüm min dûni zâlike hüm lehâ âmilûn (63) Hattâ izâ ehaznâ mütrafîhim bil azâbi izâ hüm yec'erûn (64) Lâ tec'erul yevme inneküm minnâ lâ tünsarûn (65) Kad kânet âyâtî tütlâ aleyküm fe küntüm alâ a'kâbiküm tenkisûn (66) Müstekbirîne bihî sâmiran tehcürûn (67) E fe lem yeddebberul kavle en câehüm mâ lem ye'ti âbâehümül evvelîn (68) Em lem ya'rifû rasûlehüm fe hüm lehû münkirûn (69) Em yekûlûne bihî cinneh. bel câehüm bil hakkı ve ekseruhüm lil hakkı kârihûn (70) Ve levittebeal hakku ehvâehüm le fesedetis semâvâtü vel ardu ve men fîhinn. bel eteynâhüm bi zikrihim fe hüm an zikrihim mu'ridûn (71) Em tes'elühüm harcen fe harâcü rabbike hayruv ve hüve hayrur râzikıyn (72) Ve inneke le ted'ûhüm ilâ sırâtım müstekıym (73) Ve innellezîne lâ yü'minûne bil âhırati anis sırâtı lenâkibûn (74)

٦٢٧

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن
دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ
إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ
﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ
﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ
أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن
ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

60. Ve Rableri'nin huzuruna varacaklarından yürekleri çarparak sadakalarını verenler,

61. İşte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve iyilik için yarışırlar.

62. Biz hiç kimseyi, gücünün yettiğinden başka bir yük yüklemeyiz. Katımızda hakkı söyleyen bir kitap vardır ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63. Hayır, onların kalpleri bu hususta cehalet içindedir. Ayrıca onların bundan öte birtakım kötü işleri vardır ki, onlar bu işleri yapar dururlar.

64. Nihâyet refah içerisinde olanlarını azâba çekiverdiğimiz zaman, hemen feryâda başlayacaklardır.

65. "Feryad etmeyin bu gün! Çünkü siz Bizden kurtarılamazsınız!"

66. "Karşınızda âyetlerim okunuyordu da, siz ardınıza dönüyordunuz."

67. "Ona kafa tutarak, heyecanla yarışarak hezeyanlar ediyordunuz."

68. Yâ, hâlâ o kelâmı düşünmezler mi? Yoksa onlara eski atalarına gelmemiş bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini tanımadılar da mı, onun için inkâr ediyorlar?

70. Yoksa onda bir (cinnet) delilik olduğunu mu söylüyorlar? Aksine o, kendilerine hakkı getirmiştir. Halbuki onlar haktan hoşlanmamaktadırlar.

71. Eğer hak, onların keyiflerine tabi olsaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunanlar kesinlikle bozulurdu. Hayır, Biz onlara izzet ve şerefleri olan zikirlerini (Kur'an'ı) getirdik de onlar, şereflerinden yüz çeviriyorlar.

72. (Resulüm!) Yoksa sen onlardan bir haraç (ücret) mı istiyorsun? Rabbinin mükafatı daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Doğrusu, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Fakat âhirete inanmayanlar, yoldan sapmaktadırlar.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي
ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ
مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ
قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

بَلْ

Ve lev rahımnâhüm ve keşefnâ mâ bihim min durril leleccû fî tuğyânihim ya'mehûn (75) Ve le kad ehaznâhüm bil azâbi fe mestekânû li rabbihim **ve mâ yetedarraûn (76) Hattâ izâ fetahnâ aleyhim bâben zâ azâbin şedîdin izâ hüm fîhi müblisûn (77) Ve hüvellezî enşee lekümüs sem'a vel ebsâra vel ef'ideh. kalîlem mâ teşkürûn (78) Ve hüvellezî zeraeküm fil ardı ve ileyhi tuhşerûn (79) Ve hüvellezî yuhyî ve yümîtü ve lehuhtilâfül leyli ven nehâr. e fe lâ ta'kılûn (80) Bel kâlû misle mâ kâlel evvelûn (81) Kâlû e izâ mitnâ ve künnâ türâbev ve ızâmen e innâ le meb'ûsûn (82) Le kad vüıdnâ nahnü ve âbâünâ hâzâ min kablü in hâzâ illâ esâtıyrul evvelîn (83) Kul li menil ardu ve men fîhâ in küntüm ta'lemûn (84) Seyekûlûne** lillâh. **kul efelâ tezekkerûn (85) Kul mer rabbüs semâvâtis seb'ı ve rabbül arşil azıym (86) Seyekûlûne** lillâh. **kul e fe lâ tettekûn (87) Kul mem bi yedihî melekûtü külli şey'iv ve hüve yücîru ve lâ yücâru aleyhi in küntüm ta'lemûn (88) Seyekûlûne** lillâh. **kul fe ennâ tüsharûn (89)**

75. Eğer onlara acıyıp da için de bulundukları sıkıntıyı giderseydik, iyice körleşerek azgınlıklarında büsbütün direnirlerdi.

76. Muhakkak ki, Biz onları azâba tuttuk da yine Rablerine karşı uslanmadılar ve yalvarmıyorlar.

77. Nihâyet üzerlerine çok şiddetli bir azap kapısı açtığımız zaman da, onun içinde ümitsizliğe düşüvereceklerdir.

78. Halbuki sizin için o kulağı, o gözleri, o gönülleri yaratan O'dur! Siz pek az şükrediyorsunuz.

79. Ve sizi yeryüzünde yaratıp, yayan da O'dur. Ve O'nun huzurunda toplanacaksınız..

80. Ve öldüren ve dirilten O'dur, gece ve gündüzün ard arda gelmesi de O'nun eseridir! Artık akıllanmayacak mısınız?

81. Hayır! Öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82. "Öldüğümüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, cidden biz mi mutlaka diriltileceğiz?"

83. "Yemin ederiz ki, bize de, atalarımıza da, bu bundan önce söz verildi. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değil" dediler.

84. De ki: "Eğer biliyorsanız yeryüzü ve üzerindekiler kimin?"

85. "Allah'ın!" diyecekler. "O hâlde düşünmez misiniz?" de.

86. "O yedi göğün Rabbi ve o azametli Arş'ın Rabbi kimdir?"

87. "Allah'ın!" diyecekler. "O halde korkmaz mısınız?" de.

88. "Eğer biliyorsanız (söyleyin), her şeyin melekûtu (mülkiyeti ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan; fakat kendisi korunmayan (buna muhtaç olmayan) kimdir?" diye sor.

89. "(Bunlar da) Allah'ındır." diyecekler. "Öyle ise nasıl olur da büyülenirsiniz?" de.

Bel eteynâhüm bil hakkı ve innehüm le kâzibûn (90) Mettehazallâhü miv velediv ve mâ kâne meahû min ilâhin izel le zehebe küllü ilâhim bimâ haleka ve lealâ ba'duhüm alâ ba'd. sübhânallâhi ammâ yesıfûn (91) Âlimil ğaybi veş şehâdeti fe teâlâ ammâ yüşrikûn (92) Kur rabbi immâ türiyennî mâ yûadûn (93) Rabbi fe lâ tec'alnî fil kavmiz zâlimîn (94) Ve innâ alâ en nüriyeke mâ neıdühüm lekâdirûn (95) İdfa' billetî hiye ahsenüs seyyieh. nahnü a'lemü bi mâ yesıfûn (96) Ve kur rabbi euzü bike min hemezâtiş şeyâtıyn (97) Ve eûzü bike rabbi ey yahdurûn (98) Hattâ izâ câe ehadehümül mevtü kâle rabbirciûn (99) Leallî a'melü sâlihan fîmâ teraktü kellâ. innehâ kelimetün hüve kâilühâ. ve miv verâihim berzehun ilâ yevmi yüb'asûn (100) Fe izâ nüfiha fis sûri fe lâ ensâbe beynehüm yevmeiziv ve lâ yetesâelûn (101) Fe men sekulet mevâzînühû fe ülâike hümül müflihûn (102) Ve men haffet mevâzînühû fe ülâikellezîne hasirû enfüsehüm fî cehenneme hâlidûn (103) Telfehu vücûhehümün nâru ve hüm fîhâ kâlihûn (104)

بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ
وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۢ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٩١﴾ عٰلِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَّبِّ اِمَّا
تُرِيَنِّيْ مَا يُوْعَدُوْنَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِى الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ
﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِىْ
هِىَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَّبِّ
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ
يَّحْضُرُوْنِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُوْنِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّىْٓ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا
كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٠٠﴾
فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ
﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فِىْ جَهَنَّمَ
خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا كٰلِحُوْنَ ﴿١٠٤﴾

90. Doğrusu Biz, onlara hakkı getirdik ve şüphesiz onlar yalancıdırlar.

91. Allah hiç çocuk edinmemiştir; O'nunla beraber hiçbir ilâh da yoktur. Aksi takdirde her ilâh kendi yarattığını sevk ve idare eder ve bir gün mutlaka onlardan biri diğerine galip gelirdi. Allah, onların yakıştırdıkları şeylerden münezzehtir.

92. Allah, gaybı da, açık olanı da bilir. O, müşriklerin ortak koştukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir.

93. De ki: "Rabbim eğer onlara edilen vaadi (azabı) bana mutlaka göstereceksen,

94. Bu durumda beni, o zalimler topluluğunda bulundurma, Rabbim!

95. Şüphesiz ki Biz, onlara yaptığımız vaadi sana göstermeye elbette gücü yeteniz.

96. Sen, o kötülüğü en güzel bir şekilde gider. Biz, onların yakıştırmakta oldukları şeyi daha iyi biliriz.

97. Ve de ki: "Rabbim, sana sığınırım o şeytanların kışkırtmalarından."

98. "Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim."

99. Nihâyet (müşriklerden) her birine ölüm geldiği vakit (tekrar tekrar şöyle) diyecekdir: "Rabbim, beni (dünyaya) geri gönder".

100. "Belki ben, boşa geçirdiğim dünyada salih bir amel işlerim." Hayır! Onun söylediği bu söz (boş) laftan ibarettir. Onların gerisinde ise, yeniden dirilecekleri güne kadar (süren) bir berzah (engel) vardır.

101. O zaman sûr üfürüldü mü, artık aralarında o gün ne akrabalık vardır, ne de birbirlerini soruşturma.

102. O zaman her kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar, o felâh bulanlardır.

103. Her kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar kendilerine yazık edenler, cehennemde kalanlardır.

104. Ateş yüzlerini yalar, o hâlde ki, içinde dişleri sırıtır.

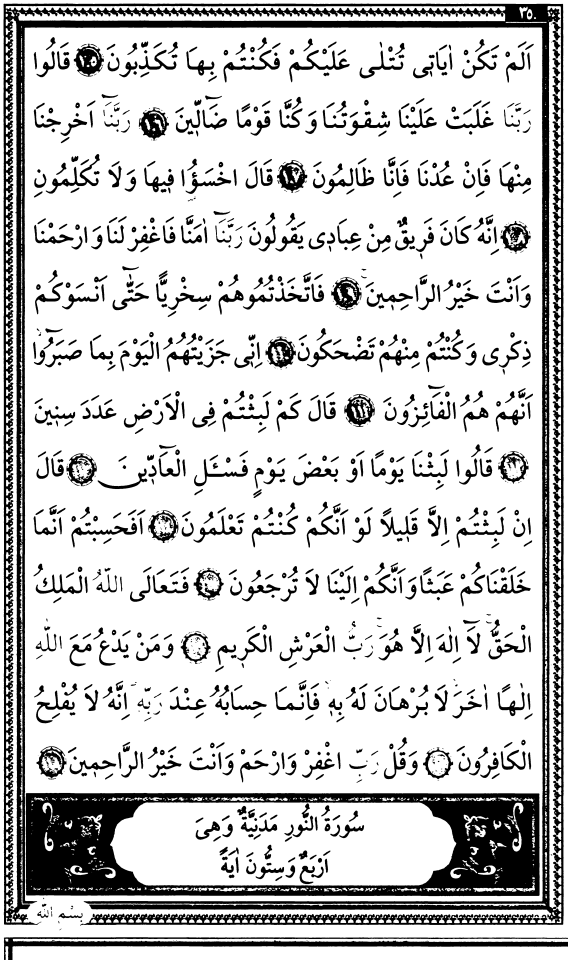

E lem tekûn âyâtî tütlâ aleyküm fe küntüm bihâ tükezzibûn (105) Kâlû rabbenâ ğalebet aleynâ şıkvetünâ ve künnâ kavmen dâllîn (106) Rabbenâ ahricnâ minhâ fe in udnâ fe innâ zâlimûn (107) Kâlahseû fîhâ ve lâ tükellimûn (108) İnnehû kâne ferîkum min ıbâdî yekûlûne rabbenâ âmennâ fağfir lenâ verhamnâ ve ente hayrur râhımîn (109) Fettehaztümûhüm sıhriyyen hattâ ensevküm zikrî ve küntüm minhüm tadhakûn (110) İnnî cezeytühümül yevme bimâ saberû ennehüm hümül fâizûn (111) Kâle kem lebistüm fil ardı adede sinîn (112) Kâlû lebisnâ yevmen ev ba'da yevmin fes'elil âddîn (113) Kâle il lebistüm illâ kalîlel lev ennehüm küntüm ta'lemûn (114) Efe hasibtüm ennemâ halaknâküm abesev ve enneküm ileynâ lâ türceûn (115) Fe teâlallâhül melikül hakk, lâ ilâhe illâ hû, rabbül arşil kerîm (116) Ve mey yed'u meallâhi ilâhen âhara lâ bürhâne lehû bihî fe innemâ hısâbühû ınde rabbih. innehû lâ yüflihul kâfirûn (117) Ve kur rabbığfir verham ve ente hayrur râhımîn (118)

105. Değil mi idi, âyetlerim size okunuyordu da, siz onları yalanlıyordunuz?

106. "Rabbimiz! Bize azgınlığımız üstün geldi ve biz sapık bir kavim idik." derler.

107. "Ey bizim Rabbimiz! Çıkar bizleri (ateşin) içinden! Eğer bir daha yaparsak, muhakkak bizler zâlimiz!"

108. (Allah) buyurur ki: Alçaldıkça alçalın orada! Bana konuşmayın artık.

109. "Çünkü kullarımdan bir fırka vardı: "Ey bizim Rabbimiz! Bizleri bağışla, bize merhamet et ve Sen merhamet edenlerin en merhamet edicisisin!" diyorlardı da.

110. Siz onlarla alay ettiniz, hatta size Benim zikrimi unutturdular. Onlara öyle gülüyordunuz.

111. Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim; onlar, hakikaten muradlarına erenlerdir.

112. "Yeryüzünde ne kadar sene kaldınız?" buyurur.

113. Onlar derler ki: "Bir gün, yahut bir günden az kaldık. İşte sayanlara (hesab tutan meleklere) sor."

114. Buyurur ki: "Bilmiş olsanız, gerçekten pek az kaldınız.

115. Ya zannettiniz mi ki, Biz sizi sadece boş yere yarattık? Ve siz, Bize döndürülmeyeceksiniz."

116. Mutlak hâkim ve hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, yüce Arş'ın sahibidir.

117. Ve her kim Allah'ın berâberinde diğer bir ilâh iddiâ ederse, onun ona hiç bir delili yoktur ve ancak Rabbinin katında hesâbı vardır. Hak bu ki, inkâr edenler kurtuluşa eremezler.

118. Hem şöyle de: "Rabbim! Beni bağışla ve bana rahmet et. Sen merhametlilerin en hayırlısısın."

NÛR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sûratün enzelnâhâ ve feradnâhâ ve enzelnâ fîhâ âyâtim beyyinâtil lealleküm tezekkerûn (1) Ezzâniyetü vez zânî feclidû külle vâhıdim minhümâ miete celdetiv ve lâ te'huzküm bi himâ ra'fetün fî dînillâhi in küntüm tü'minûne billâhi vel yevmil âhır, velyeşhed azâbehümâ tâifetüm minel mü'minîn (2) Ezzânî lâ yenkihu illâ zâniyeten ev müşriketev vezzâniyetü lâ yenkihuhâ illâ zânin ev müşrik, ve hurrime zâlike alel mü'minîn (3) Vellezîne yermûnel muhsanâti sümme lem ye'tû bi erbeati şühedâe feclidûhüm semânîne celdetev ve lâ takbelû lehüm şehâdeten ebedâ, ve ülâike hümül fâsikûn (4) İllellezîne tâbû mim ba'di zâlike ve aslehû fe innallâhe ğafûrur rahıym (5) Vellezîne yermûne ezvâcehüm ve lem yekül lehüm şühedâü illâ enfüsühüm fe şehâdetü ehadihim erbeu şehâdâtim billâhi innehû le mines sâdikıyn (6) Vel hâmisetü enne la'netallâhi aleyhi in kâne minel kâzibîn (7) Ve yedraü anhel azâbe en teşhede erbea şehâdâtim billâhi innehû le minel kâzibîn (8) Vel hâmisete enne ğadaballâhi aleyhâ in kâne mines sâdikıyn (9) Ve lev lâ fadlüllâhi aleyküm ve rahmetühû ve ennallâhe tevvâbün hakîm (10)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۝ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِي دِينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اَلزَّانِي لَا يَنْكِحُ
اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ
ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوا بِاَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
اِلَّا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ
۝ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَيَدْرَؤُا
عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝
وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ
۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝

24. SÛRE
NÛR SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 64 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. (İşte bu âyetler) Bizim indirdiğimiz ve (hükümlerini üzerinize) farz kıldığımız bir sûredir. Belki düşünüp öğüt alırsınız diye onda açık açık âyetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah dini(ni tatbik) hususunda sizi sakın acıma duygusu kaplamasın! Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.

3. Zina eden erkek, zina eden veya müşrik olan bir kadından başkası ile evlenemez; zina eden bir kadınla da ancak zina eden veya müşrik olan erkek evlenebilir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara iftirâ eden, sonra dört şâhit getirmeyen kimselere de, seksen değnek vurun ve ebediyyen bunların şâhitliğini kabul etmeyin. Bunlar öyle fâsıklardır.

5. Ancak onun arkasından tevbe edip hâlini düzeltenler başka. Zirâ Allah, çok bağışlayıcıdır, esirgeyendir.

6. Kadınlarına zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ederek şahitlik etmesidir.

7. Beşincisi de, "Eğer yalancılardan ise, muhakkak Allah'ın lâneti boynuna." (demesidir.)

8. Kadından azâbı, dört kere şöyle şehâdet etmesi kaldırır: "Allah'a yemin olsun ki, o muhakkak yalancılardan."

9. Beşincisi de, "Eğer o, doğru sözlülerden ise, muhakkak Allah'ın gazâbı kendinin üzerinedir."

10. Ya Allah'ın lütfu, rahmeti üzerinizde olmasaydı!.. Ve gerçekten Allah tevbeleri kabul eden, hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı. (Haliniz nice olurdu.)

٣٥٢

إِنَّ الَّذِينَ جَآءُو بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي
تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَّوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ
﴿١٢﴾ لَّوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ
عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ
تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ
عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾
إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا

İnnellezîne câû bil ifki usbetüm minküm. lâ tahsebûhü şerral leküm. bel hüve hayrul leküm. li küllimriim minhüm mektesebe minel ism, vellezî tevellâ kibrahû minhüm lehû azâbün azıym (11) Lev lâ iz semı'tümûhü zannel mü'minûne vel mü'minâtü bi enfüsihim hayrav ve kâlû hâzâ ifküm mübîn (12) Lev lâ câû aleyhi bi erbeati şühedâ', fe iz lem ye'tû biş şühedâi fe ülâike ındallâhi hümül kâzibûn (13) Ve lev lâ fadlüllâhi aleyküm ve rahmetühû fid dünyâ vel âhırati le messeküm fî mâ efadtüm fîhi azâbün azıym (14) İz telekkavnehû bi elsinetiküm ve tekûlûne bi efvâhiküm mâ leyse leküm bihî ılmüv ve tahsebûnehû heyyinev ve hüve ındallâhi azıym (15) Ve lev lâ iz semı'tümûhü kultüm mâ yekûnü lenâ en netekelleme bi hâzâ, sübhâneke hâzâ bühtânün azıym (16) Yeızukümüllâhü en teûdû li mislihî ebeden in küntüm mü'minîn (17) Ve yübeyyinüllâhü lekümül âyât. vallâhü alîmün hakîm (18) İnnellezîne yühıbbûne en teşîal fâhışetü fillezîne âmenû lehüm azâbün elîmün fid dünyâ vel âhırah. vallâhü ya'lemü ve entüm lâ ta'lemûn (19) Ve lev lâ fadlüllâhi aleyküm ve rahmetühû ve ennallâhe raûfür rahıym (20)

11. Haberiniz olsun ki (Muhammed'in eşine) bu ağır ifki (iftirayı) uyduranlar sizin içinizden bir gruptur. Bunu kendiniz için bir kötülük saymayın; aksine o, sizin için bir iyiliktir. Onlardan herbir kişiye, günah olarak ne işlemişse (onun karşılığı ceza) vardır. (Elebaşlılık yapan, bu yüzden de) bu günahın büyüğünü yüklenen kimse için de çok büyük bir azap vardır.

12. Ne vardı onu işittiğiniz zaman, erkek ve kadın mü'minler, kendi kendilerine iyi kanaat besleselerdi de "bu açık bir iftiradır" deselerdi ya!

13. Ona dört şahit getirselerdi ya! Mâdem ki şâhit getiremediler, o halde onlar Allah katında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütuf ve merhameti üstünüzde olmasaydı, size mutlaka büyük bir azab isabet ederdi.

15. O sırada ki, dillerinizle birbirinize yetiştiriyordunuz ve ağızlarınızla hiçbir bilginiz olmayan bir şey söylüyor ve onu kolay sanıyordunuz. Hâlbuki o, Allah katında büyük bir günahtır!

16. Onu işittiğiniz zaman: "Bunu söylemek bize gerekmez. Hâşâ! Bu bir iftiradır." deseydiniz ya!

17. "Böyle bir şeye ebediyyen dönmeyin, eğer mü'minseniz" diye Allah size öğüt veriyor.

18. Ve sizin için âyetleri açıklıyor. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

19. Mü'minler içinde kötü sözlerin yayılmasını arzu edenler için, muhakkak dünyâ ve âhirette çok acı veren bir azab vardır ve siz bilmediğiniz halde Allah bilir.

20. Ya üzerinize Allah'ın bol nimeti ve rahmeti olmasaydı; bir de Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı (haliniz nice olurdu)?

Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettebiû hutuvâtiş şeytân. ve mey yettebı' hutuvâtiş şeytâni fe innehû ye'müru bil fahşâi vel münker. ve lev lâ fadlüllâhi aleyküm ve rahmetühû mâ zekâ minküm min ehadin ebedev ve lâkinnallâhe yüzekkî mey yeşâ'. vallâhü semîun alîm (21) Ve lâ ye'teli ülül fadli minküm ves seati ey yü'tû ülil kurbâ vel mesâkîne vel mühâcirîne fî sebîlillâhi vel ya'fû velyasfehû. e lâ tühıbbûne ey yağfirallâhü leküm. vallâhü ğafûrur rahıym (22) İnnellezîne yermûnel muhsanâtil ğâfilâtil mü'minâti lüınû fid dünyâ vel âhırati ve lehüm azâbün azıym (23) Yevme teşhedü aleyhim elsinetühüm ve eydîhim ve ercülühüm bimâ kânû ya'melûn (24) Yevmeiziy yüveffîhimüllâhü dînehümül hakka ve ya'lemûne ennallâhe hüvel hakkul mübîn (25) Elhabîsâtü lil habîsîne vel habîsûne lil habîsât, vet tayyibâtü lit tayyibîne vet tayyibûne lit tayyibât, ülâike müberraûne mimmâ yekûlûn. lehüm mağfiratüv ve rizkun kerîm (26) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tedhulû büyûten ğayra büyûtiküm hattâ teste'nisû ve tüsellimû alâ ehlihâ. zâliküm hayrul leküm lealleküm tezekkerûn (27)

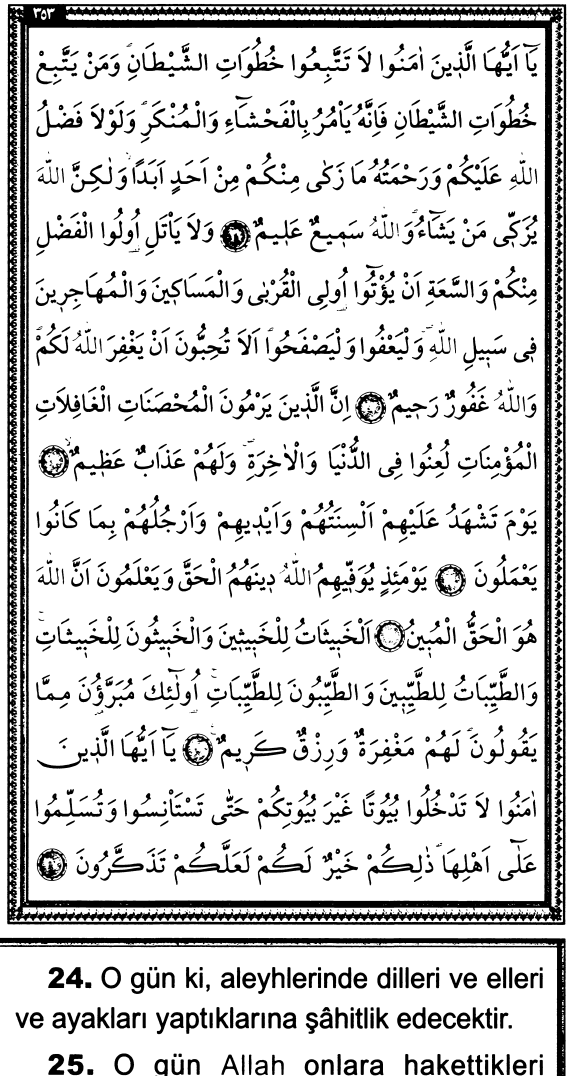

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ يَّتَّبِعْ
خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ
الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٣﴾
يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ
وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا
يَقُوْلُوْنَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا
عَلٰٓى اَهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾

21. Ey îmân edenler! Şeytan'ın adımlarına uymayın. Her kim şeytan'ın adımlarına uyarsa, şüphe yok ki o çirkin ve yasak şeyler emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasa idi, içinizden hiç biri ebediyyen temize çıkamazdı. Fakat Allah dilediğini temize çıkarır ve Allah işitendir, bilendir.

22. Bir de içinizden fazilet ve servet sâhibi olanlar yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere sadaka vermekte kusur etmesin ve affetsin, aldırmasın. Allah'ın size mağfiret etmesini arzu etmez misiniz? Allah çok bağışlayandır, esirgeyendir.

23. Şüphe yok ki, nâmuslu bir şeyden habersiz mü'min kadınlara iftirâ atanlar, dünyâda ve âhirette lânetlenmişlerdir ve onlara büyük bir azap vardır.

24. O gün ki, aleyhlerinde dilleri ve elleri ve ayakları yaptıklarına şâhitlik edecektir.

25. O gün Allah onlara hakettikleri cezâlarını tam olarak verecek ve Allah'ın açıktan hak olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar kötü erkekler için, kötü erkekler kötü kadınlar için ve temiz kadınlar temiz erkekler için, temiz erkekler temiz kadınlar içindir. Bunlar, onların dediklerinden çok uzaktırlar, kendilerine bir bağışlanma ve çok üstün bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi farkettirip ev halkına selam vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir. Herhalde (bunu) düşünüp anlarsınız.

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَآ أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا
بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا
لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ
نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي
الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ
النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ
وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

Fe il lem tecidû fîhâ ehaden fe lâ tedhulûhâ hattâ yü'zene leküm, ve in kıyle lekümurciû ferciû hüve ezkâ leküm. vallâhü bimâ ta'melûne alîm (28) Leyse aleyküm cünâhun en tedhulû büyûten ğayra meskûnetin fîhâ metâul leküm. vallâhü ya'lemü mâ tübdûne ve mâ tektümûn (29) Kul lil mü'minîne yeğuddû min ebsârihim ve yahfezû fürûcehüm. zâlike ezkâ lehüm. innallâhe habîrum bimâ yasneûn (30) Ve kul lil mü'minâti yağdudne min ebsârihinne ve yahfazne fürûcehünne ve lâ yübdîne zînetehünne illâ mâ zahera minhâ vel yadribne bi humurihinne alâ cüyûbihinne ve lâ yübdîne zînetehünne illâ li büûletihinne ev âbâihinne ev âbâi büûletihinne ev ebnâihinne ev ebnâi büûletihinne ev ihvânihinne ev benî ihvânihinne ev benî ehavâtihinne ev nisâihinne ev mâ meleket eymânühünne evit tâbiîyne ğayri ülil irbeti miner ricâli evit tıflillezîne lem yazherû alâ avrâtin nisâi ve lâ yadribne bi ercülihinne li yu'leme mâ yuhfîne min zînetihinn. ve tûbû ilallâhi cemîan eyyühel mü'minûne lealleküm tüflihûn (31)

28. Bunun üzerine orada kimse bulmazsanız, size bir izin verilmedikçe içeri girmeyin ve eğer size "dönün" derlerse dönün. O sizin için daha temizdir ve Allah bütün yaptıklarınızı bilendir.

29. Mesken olmayan ve içinde kullanma hakkınız olan odalara girmenizde size bir günah yoktur. Neyi açıklar ve neyi saklarsanız Allah bilir.

30. Mü'min erkeklere söyle: "Gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını muhâfaza etsinler." Bu kendileri için daha temizdir, kuşkusuz Allah, onların ne yaptıklarından haberdârdır.

31. Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, (yüz ve el gibi) kendiliğinden görünen kısımlar müstesnâ, zînet (yer)lerini göstermesinler. Ve başörtülerini yakalarının üzerlerine kadar salsınlar. Zinetlerini açmasınlar. Ancak kendi kocalarına veyâ kendi babalarına veyâ kocalarının babalarına veyâ kendi oğullarına veyâ kocalarının oğullarına veyâ erkek kardeşlerine veyâ erkek kardeşlerinin oğullarına veyâ kızkardeşlerinin oğullarına veyâ Müslüman kadınlara veya elleri altındaki cariyelere veya erkekliği kalmamış hizmetçilere veya henüz kadınların avretlerine (mahrem yerlerine) muttalî olmayan çocuklara müstesnâ. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar." Ey mü'minler! Hepiniz Allah'a tevbe edin ki, felah bulabilesiniz.

Ve enkihul eyâmâ minküm ves sâlihıyne min ıbâdiküm ve imâiküm. iy yekûnû fükarâe yuğnihimüllâhü min fadlih. vallâhü vâsiun alîm (32) Vel yesta'fifillezîne lâ yecidûne nikâhan hattâ yuğniyehümüllâhü min fadlih. vellezîne yebteğûnel kitâbe mimmâ meleket eymânüküm fe kâtibûhüm in alimtüm fîhim hayrâv ve âtûhüm mim mâlillâhillezî âtâküm. ve lâ tükrihû feteyâtiküm alel biğâi in eradne tehassunel li tebteğû aradal hayâtid dünyâ. ve mey yükrihhünne fe innallâhe mim ba'di ikrâhihinne ğafûrur rahıym (33) Ve le kad enzelnâ ileyküm âyâtim mübeyyinâtiv ve meselem minellezîne halev min kabliküm ve mev'ızatel lil müttekıyn (34) Allâhü nûrus semâvâti vel ard. meselü nûrihî ke mişkâtin fîhâ mısbâh. elmısbâhu fî zücâceh. ezzücâcetü ke ennehâ kevkebün dürriyyüy yûkadü min şeceratim mübâraketin zeytûnetil lâ şerkıyyetiv ve lâ ğarbiyyetiy yekâdü zeytühâ yüdıy'ü ve levlem temseshü nâr. nûrun alâ nûr. yehdillâhü li nûrihî mey yeşâ'. ve yadribüllâhül emsâle lin nâs. vallâhü bi külli şey'in alîm (35) Fî büyûtin ezinallâhü en türfea ve yüzkera fîhesmühû yüsebbihu lehû fîhâ bil ğudüvvi vel âsâl (36)

٣٥

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا
فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِههُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۖ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ
زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ
تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ
أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

32. Bir de, sizden olan bekarları ve kölelerinizden, câriyelerinizden sâlih olanları evlendirin. Eğer fâkirlerse, Allah onlara lütfundan zenginlik verir. Allah (lütfu) geniş olandır, bilendir.

33. Evlenme imkânı bulamayanlar, Allah kendilerine lütfundan bir zenginlik verinceye kadar iffetli kalmaya çalışsınlar. Kölelerinizden sözleşme isteyenleri de eğer kendilerinde bir hayır biliyorsanız, hemen sözleşme yapın ve onlara Allah'ın size verdiği malından verin ve dünya hayatının geçici menfaatini kazanacaksınız diye cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Hele iffetli olmak isterlerken... Her kim de, onları zorlarsa, şüphesiz Allah, onlara zorlamalarından sonra (onları) bağışlayandır, esirgeyendir.

34. Yemin olsun ki, size açıklayıcı âyetler ve sizden önce gelip geçenlerin türünden bir mîsâl ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik.

35. Allah, göklerin ve yerin nurudur (aydınlatıcısıdır). O'nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandil gibidir. O lamba bir billur içindedir; o billur da sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nisbet edilemeyen mübarek bir ağaçtan (zeytin ağacından) çıkan yağdan tutuşturulur. (Bu öyle bir ağaç ki) yağı, nerdeyse, kendisine ateş değmese bile ışık verir. (Bu ışık) nur üstüne nurdur. Allah dilediği kimseyi nuruyla hidayete iletir. Allah insanlara (işte böyle) misal verir; Allah her şeyi bilir.

36. O evlerde ki, Allah onların yüceltilmesine ve içlerinden isminin zikredilmesine izin vermiştir. Onlar da, sabah ve akşam O'nu tesbih ederler.

٣٥٦

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَوٰةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكَوٰةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ
يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ
عِندَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ
السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

يُقَلِّبُ

Ricâlül lâ tülhîhim ticâratüv ve lâ bey'un an zikrillâhi ve ikâmis salâti ve îtâiz zekâti yehâfûne yevmen tetekallebü fîhil kulûbü vel ebsâr (37) Li yecziyehümüllâhü ahsene mâ amilû ve yezîdehüm min fadlih. vallâhü yerzüku mey yeşâü bi ğayri hısâb (38) Vellezîne keferû a'mâlühüm keserâbim bi kıy'atiy yahsebühüz zam'ânü mââ. hattâ izâ câehû lem yecidhü şey'ev ve vecedallâhe ındehû feveffâhü hısâbeh. vallâhü serîul hısâb (39) Ev ke zulümâtin fî bahril lücciyyiy yağşâhü mevcüm min fevkıhî mevcüm min fevkıhî sehâb. zulümâtüm ba'duhâ fevka ba'd. izâ ahrace yedehû lem yeked yerâhâ. ve mel lem yec'alillâhü lehû nûran fe mâlehû min nûr (40) E lem tera ennallâhe yüsebbihu lehû men fis semâvâti vel ardı vet tayru sâffât. küllün kad alime salâtehû ve tesbîhah. vallâhü alîmüm bimâ yef'alûn (41) Ve lillâhi mülküs semâvâti vel ard, ve ilallâhil mesıyr (42) E lem tera ennallâhe yüzcî sehâben sümme yüellifü beynehû sümme yec'alühû rukâmen fe teral vedka yahrucü min hılâlih, ve yünezzilü mines semâi min cibâlin fîhâ mim beradin fe yüsıybü bihî mey yeşâü ve yasrifühû ammey yeşâ'. yekâdü senâberkıhî yezhebü bil ebsâr (43)

37. Nice adamlar ki, ne ticâret, ne alışveriş kendilerini Allah'ı zikretmekten, namaz kılmaktan, zekât vermekten alıkoymaz, kalplerin ve gözlerin allak bullak olacağı bir günden korkarlar.

38. Çünkü Allah, kendilerine işledikleri amellerin en güzeliyle mükâfât verecek, lütfundan fazlasını verecektir. Ve Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

39. İnkâr edenlere gelince, onların amelleri, ıssız çöllerdeki serap gibidir ki, susayan onu su zanneder, nihayet ona vardığında orada herhangi bir şey bulamamış, üstelik yanıbaşında da (inanmadığı, kendisinden sakınmadığı) Allah'ı bulmuştur. Allah ise onun hesabını tastamam görmüştür. Allah hesabı çok çabuk görür.

40. Yahut (o kâfirlerin duygu, düşünce ve davranışları) engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir ki, onu dalga üstüne dalga kaplıyor; üstünde de bulut. Bir biri üstüne karanlıklar... İnsan, elini çıkarıp uzatsa, nerdeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah, nur vermemişse, artık o kimsenin ışık ve aydınlıktan nasibi yoktur.

41. Görmez misin ki, göklerde ve yerde bulunanlarla dizi dizi kanat çırpıp uçan kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini? Her biri kendi tesbihini ve duâsını bilmiştir. Allah, onların yapmakta olduklarını hakkıyla bilir.

42. Ve bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ın, hem bü tün gidiş Ona'dır.

43. Baksana şu gerçeğe! Allah bulutları sürer; sonra onları bir araya getirip üst üste yığar. Ve sen, onların arasından yağmurun yağdığını görürsün. Bir de gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutları indirir de dilediğine onu isabet ettirir ve dilediğinden onu uzak tutar. Onun şimşeğinin parıltısı, neredeyse gözleri alıverecek.

Yükallibüllâhül leyle ven nehâr. inne fî zâlike le ıbratel li ülil ebsâr (44) Vallâhü haleka külle dâbbetim mim mâ', fe minhüm mey yemşî alâ batnih, ve minhüm mey yemşî alâ ricleyn, ve minhüm mey yemşî alâ erba'. yahlükullâhü mâ yeşâ'. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (45) Le kad enzelnâ âyâtim mübeyyinât. vallâhü yehdî mey yeşâü ilâ sırâtım müstekıym (46) Ve yekûlûne âmennâ billâhi ve bir rasûli ve eta'nâ sümme yetevellâ ferîkum minhüm mim ba'di zâlik. ve mâ ülâike bil mü'minîn (47) Ve izâ düû ilallâhi ve rasûlihî li yahküme beynehüm izâ ferîkum minhüm mu'ridûn (48) Ve iy yekül lehümül hakku ye'tû ileyhi müz'ınîn (49) E fî kulûbihim meradun emirtâbû em yehâfûne ey yehıyfallâhü aleyhim ve rasûlüh. bel ülâike hümüz zâlimûn (50) İnnemâ kâne kavlel mü'minîne izâ düû ilallâhi ve rasûlihî li yahküme beynehüm ey yekûlû semı'nâ ve eta'nâ. ve ülâike hümül müflihûn (51) Ve mey yütıllâhe ve rasûlehû ve yahşallâhe ve yettakhi fe ülâike hümül fâizûn (52) Ve aksemû billâhi cehde eymânihim lein emartehüm le yahrucünn. kul lâ tuksimû, tâatüm ma'rûfeh. innallâhe habîrum bimâ ta'melûn (53)

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ ۖ فَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ ۖ وَمِنْهُم
مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ ۖ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللّٰهُ
مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَّقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۚ
وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّن بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ
وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا
إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن
يَحِيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ قُل
لَّا تُقْسِمُوا ۖ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

44. Allah geceyi gündüzü evirip çeviriyor. Şüphe yok ki, bunlarda basiret sahibi olanlar için muhakkak bir ibret vardır.

45. Allah her canlıyı bir sudan yarattı. Öyle iken kimisi karnı üstü yürüyor, kimisi iki ayak üzerine yürüyor, kimisi de dört ayak üzerine yürüyor. Allah ne dilerse yaratır. Muhakkak ki Allah, dilediğini yaratır, fazlasıyla gücü yetendir.

46. Andolsun Biz (her şeyi) apaçık bildiren âyetler indirdik. Allah dilediğini doğru yola iletir.

47. Bir de "Allah'a ve Resûlü'ne inandık ve itâat ettik" diyorlar da, sonra bunun arkasından yan çiziyorlar. Bunlar mü'min değillerdir.

48. Aralalarında hükmetmesi için Allah'a ve Resûlüne dâvet olundukları vakit de bakarsın bunlardan bir kısmı çekinirler.

49. Ve eğer hak kendilerinin olur ise, koşa koşa ona gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var, yoksa Allah ile resulü'nün onlara haksızlık edeceğinden kuşkulandılar veya korktular mı? Hayır! Kendileri zâlimdirler!

51. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resûlüne dâvet olundukları zaman mü'minlerin sözü ancak, dinledik ve itâat ettik demeleridir. İşte bunlar kurtuluş bulacak olanlardır.

52. Ve her kim, Allah'a ve Resülü'ne itâat eder ve Allah'tan korkarsa ve O'ndan sakınırsa, işte murâda erecek olanlar bunlardır.

53. Ötekiler (münafıklar), sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savaşa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin. İtaatiniz malumdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."

٣٥٨

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ
مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔا
وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ
الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرّٰتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

وَاِذَا

Kul etıy'ullâhe ve etıy'ur rasûl, fe in tevellev fe innemâ aleyhi mâ hummile ve aleyküm mâ hummiltüm. ve in tütıy'ûhü tehtedû. ve mâ aler rasûli illel belâğul mübîn (54) Veadallâhüllezîne âmenû minküm ve amilus sâlihâti le yestahlifennehüm fil ardı kemestahlefellezîne min kablihim. ve le yümekkinenne lehüm dînehümül lezirtedâ lehüm ve le yübeddilennehüm mim ba'di havfihim emnâ. ya'büdûnenî lâ yüşrikûne bî şey'â. ve men kefera ba'de zâlike fe ülâike hümül fâsikûn (55) Ve ekıymus salâte ve âtüz zekâte ve etıy'ur rasûle lealleküm türhamûn (56) Lâ tahsebennellezîne keferû mu'cizîne fil ard, ve me'vâhümün nâr. ve le bi'sel mesıyr (57) Yâ eyyühellezîne âmenû li yeste'zinkümüllezîne meleket eymânüküm vellezîne lem yeblüğul hulüme minküm selâse merrât. min kabli salâtil fecri ve hıyne tedaûne siyâbeküm minez zahîrati ve mim ba'di salâtil ışâ', selâsü avrâtil leküm. leyse aleyküm ve lâ aleyhim cünâhum ba'dehünn. tavvâfûne aleyküm ba'duküm alâ ba'd. kezâlike yübeyyinüllâhü lekümül âyât. vallâhü alîmün hakîm (58)

54. De ki: "Allah'a itaat edin; Peygambere de itaat edin." Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Peygamberin sorumluluğu kendine yüklenen, sizin sorumluğunuz da size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygambere düşen, sadece açık açık duyurmaktır.

55. Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve geçirdikleri korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaad etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler. Hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte bunlar asıl büyük günahkarlardır.

56. Hem namazı kılın, zekâtı verin ve peygambere itâat edin ki, rahmete erdirilesiniz!

57. Sakın o inkâr edenleri, yeryüzünde (Bizi) âciz bırakabilirler sanma! Onların varacakları yer ateştir ve şüphesiz o pek fenâ gidiştir.

58. Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz erginlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin soyunduğunuz vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bunlar mahrem halde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için, ne de onlar için bir mahzur yoktur. (Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz.) İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Ve izâ belağal atfâlü minkümül hulüme fel yeste'zinû kemeste'zenellezîne min kablihim. kezâlike yübeyyinüllâhü leküm âyâtih. vallâhü alîmün hakîm (59) Vel kavâıdü minen nisâillâtî lâ yercûne nikâhan fe leyse aleyhinne cünâhun ey yeda'ne siyâbehünne ğayra müteberricâtim bi zîneh. ve ey yesta'fifne hayrul lehünn. vallâhü semîun alîm (60) Leyse alel a'mâ haracüv ve lâ alel a'raci haracüv ve lâ alel merîdı haracüv ve lâ alâ enfüsiküm en te'külû mim büyûtiküm ev büyûti âbâiküm ev büyûti ümmehâtiküm ev büyûti ıhvâniküm ev büyûti ehavâtiküm ev büyûti a'mâmiküm ev büyûti ammâtiküm ev büyûti ahvâliküm ev büyûti hâlâtiküm ev mâ melektüm mefâtihahû ev sadîkıküm. leyse aleyküm cünâhun en te'külû cemîan ev eştâtâ. fe izâ dehaltüm büyûten fe sellimû alâ enfüsiküm tehıyyetem min ındillâhi mübâraketen tayyibeh. kezâlike yübeyyinüllâhü lekümül âyâti lealleküm ta'kılûn (61)

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اٰيٰتِهٖ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ
الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِيْنَةٍ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى
الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ
تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ
مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٦١﴾

59. Sizden olan çocuklar bülûğa erdiklerinde, kendilerinden evvelkilerin izin istedikleri gibi izin istesinler. İşte böyle size Allah âyetlerini açıklıyor ve Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

60. Bir nikah ümidi kalmayan, çocuktan kesilmiş yaşlı kadınların ise, zinetlerini (yabancı erkeklere) göstermeksizin dış elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir vebal yoktur. Yine de iffetli olmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir.

61. Köre güçlük yoktur; topala güçlük yoktur; hastaya da güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden veya anahtarlarına malik olduğunuz yerlerden, yahut dostlarınızın evlerinden yemenizde bir sakınca yoktur. Toplu halde veya ayrı ayrı yemenizde de bir güçlük ve günah yoktur. Evlere girdiğiniz zaman Allah tarafından mübarek ve güzel bir yaşama dileği olarak kendinize (birbirinize) selam verin. İşte Allah düşünüp anlayasınız diye size âyetlerini böyle açıklar.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ
أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ
شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَّا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم
بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ
وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن
لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا

İnnemel mü'minûnellezîne âmenû billâhi ve rasûlihî ve izâ kânû meahû alâ emrin câmiil lem yezhebû hattâ yeste'zinûh. innellezîne yeste'zinûneke ülâikellezîne yü'minûne billâhi ve rasûlih, fe izeste'zenûke li ba'dı şe'nihim fe'zel li men şi'te minhüm vestağfir lehümüllâh. innallâhe ğafûrur rahıym (62) Lâ tec'alû düâer rasûli beyneküm ke düâi ba'dıküm ba'dâ. kad ya'lemüllâhüllezîne yetesellelûne minküm livâzâ, fel yahzerillezîne yühâlifûne an emrihî en tüsıybehüm fitnetün ev yüsıybehüm azâbün elîm (63) E lâ inne lillâhi mâ fis semâvâti vel ard. kad ya'lemü mâ entüm aleyh. ve yevme yürceûne ileyhi fe yünebbiühüm bi mâ amilû. vallâhü bi külli şey'in alîm (64)

FURKÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tebârakellezî nezzelel fürkâne alâ abdihî li yekûne lil âlemîne nezîrâ (1) Ellezî lehû mülkûs semâvâti vel ardı ve lem yettehız veledev ve lem yekül lehû şerîkün fil mülki ve haleka külle şey'in fe kadderahû takdîrâ (2)

62. Mü'minler ancak şöyledirler ki: Allah'a ve resûlü'ne îmân etmişlerdir. Toplu bir işte bulundukları vakit de ondan izin almadan gitmezler. Muhakkak ki senden izin isteyenler, onlar öyle kimselerdir ki, Allah'a ve resulü'ne inanırlar. Bundan dolayı bâzı işleri için senden izin istediklerinde sen de onlardan dilediğine izin ver. Onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphe yok ki Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

63. (Ey müminler!) Peygamberin davetini, aranızdan bazınızın bazınıza daveti gibi zannetmeyin. İçinizden, birbirini siper ederek sıvışıp gidenleri muhakkak ki Allah bilmektedir. Bu sebeple, O'nun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerineçok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

64. Bilmiş olun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne yolda, ne durumda olduğunuzu iyi bilir. Huzuruna döndürülecekleri günde ise, yapmış olduklarını hemen kendilerine haber verir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

25. SÛRE
FURKÂN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 77 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ne yücedir O ki, bütün âlemlere bir korkutucu olsun diye kuluna (Muhammed'e) hakkı batıldan ayıran (Fûrkan)ı indirdi.

2. O öyle bir ilâhtır ki, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisinindir. O hiç çocuk edinmedi, hükümranlıkta ortağı yoktur. O, her şeyi yaratıp bir ölçüye göre düzenleyerek takdir etmiştir.

Vettehazû min dûnihî âlihetel lâ yahlükûne şey'ev ve hüm yuhlekûne ve lâ yemlikûne li enfüsihim darrav ve lâ nef'av ve lâ yemlikûne mevtev ve lâ hayâtev ve lâ nüşûrâ (3) Ve kâlellezîne keferû in hâzâ illâ ifkünifterâhü ve eânehû aleyhi kavmün âharûn, fe kad câû zulmev vezûrâ (4) Ve kâlû esâtıyrul evvelînektetebehâ fe hiye tümlâ aleyhi bükratev ve esıylâ (5) Kul enzelehüllezî ya'lemüs sirra fis semâvâti vel ard. innehû kâne ğafûrar rahıymâ (6) Ve kâlû mâli hâzer rasûli ye'külüt taâme ve yemşî fil esvâk. lev lâ ünzile ileyhi melekün fe yekûne meahû nezîrâ (7) Ev yülkâ ileyhi kenzün ev tekûnü lehû cennetüy ye'külü minhâ. ve kâlez zâlimûne in tettebiûne illâ racülem meshûrâ (8) Ünzur keyfe darabû lekel emsâle fe dallû fe lâ yestetıy'ûne sebîlâ (9) Tebârakellezî in şâe ceale leke hayram min zâlike cennâtin tecrî min tahtihel enhâru ve yec'al leke kusûrâ (10) Bel kezzebû bis sâati ve a'tednâ li men kezzebe bis sâati seıyrâ (11)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا
ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ
السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ
يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ انْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ
الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

3. Kâfirler, O'nu bırakıp bir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine ne zarar ve ne de fayda verebilen; öldürmeye, diriltmeye ve ölümden sonra tekrar canlandırmaya güçleri yetmeyen tanrılar edindiler.

4. İnkâr edenler: "Bu Kur'ân Muhammed'in uydurmasıdır, ona başka bir topluluk yardım etmiştir" diyerek haksız ve asılsız bir söz uydurdular.

5. "Kur'ân öncekilerin masallarıdır; başkalarına yazdırmış da sabah akşam kendisine okunmaktadır" dediler.

6. Ey Muhammed! De ki: "Onu, göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, merhamet edendir."

7. Şöyle dediler: "Bu ne biçim peygamber ki, yemek yer, sokaklarda gezer? Ona, beraberinde bulunup uyaran bir melek indirilseydi ya!"

8. "Yahut kendisine bir hazine verilseydi veya besleneceği bir bahçe olsaydı ya!" Bu zalimler, inananlara "Siz sadece büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediler.

9. Bak! Senin hakkında ne kıyaslar, ne benzetmeler yaptılar da, çıkmaza düştüler! Artık hiç bir yol bulamazlar.

10. Dilerse sana bunlardan daha hayırlı olarak altından ırmaklar akan cennetler verebilen ve köşkler kurabilen Allah ne yücedir.

11. Fakat onlar kıyâmeti yalanladılar! Biz ise o kıyâmeti yalanlayanlara alevli, çılgın bir ateş hazırladık.

٣٦٢

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾
قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ
مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ
صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

وَقَالَ

İzâ raethüm mim mekânim beıydin semiû lehâ teğayyuzav ve zefîrâ (12) Ve izâ ülkû minhâ mekânen dayyikam mükarranîne deav hünâlike sübûrâ (13) Lâ ted'ul yevme sübûrav vâhıdev ved'û sübûran kesîrâ (14) Kul e zâlike hayrun em cennetül huldilletî vüıdel müttekûn. kânet lehüm cezâev ve mesıyrâ (15) Lehüm fîhâ mâ yeşâûne hâlidîn. kâne alâ rabbike va'dem mes'ûlâ (16) Ve yevme yahşüruhüm ve mâ ya'büdûne min dûnillâhi fe yekûlü e entüm adlel-tüm ıbâdî hâülâi em hüm dallüs sebîl (17) Kâlû sübhâneke mâ kâne yembeğıy lenâ en nettehıze min dûnike min evli-yâe ve lâkim metta'tehüm ve âbâehüm hattâ nesüz zikr, ve kânû kavmem bûrâ (18) Fe kad kezzebûküm bimâ tekûlûne fe mâ testetıy'ûne sarfev ve lâ nasrâ, ve mey yazlim minküm nüzıkhü azâben kebîrâ (19) Ve mâ erselnâ kableke minel murselîne illâ innehüm le ye'külûnet taâme ve yemşûne fil esvâk. ve cealnâ ba'daküm li ba'dın fitneh. e tasbirûn, ve kâne rabbüke besıyrâ (20)

12. Ki onları (ateş) uzak bir yerden gördüğü vakit ona âit bir gazaplanma, çok şiddetli bir ses işitirler.

13. Ve elleri koyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları vakit de, orada yok oluşu isteyip haykırırlar.

14. Bir kere yok oluşu istemeyin, aksine çok kere yok olmayı haykırın!

15. De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takva sahiplerine vaad olunan ebedilik cenneti mi? Çünkü orası, onlar için bir mükafattır ve bir varış yeridir.

16. Onlar için orada ne isterlerse var, hem orada ebedî kalacaklar. Çünkü bu Rabbinden yerine getirilmesi istenen bir vaaddir.

17. Hele o gün ki, onları Allah'tan başka taptıkları şeylerle diriltip de, "Siz mi saptırdınız kullarımı, yoksa kendileri mi yolu kaybettiler!?" diyeceği gün...

18. Onlar: "Sübhansın, seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da senden başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar nimet verdin ki, sonunda seni anmayı unuttular ve helaki hak eden bir kavim oldular." derler.

19. Demek (İlâh edindikleriniz) sizi söylediklerinizde yalancı çıkardılar. Artık ne (azabınızı) geri çevirebilir, ne de bir yardıma çare bulabilirsiniz ve içinizden her kim zulmederse, ona büyük bir azab tattıracağız.

20. Biz, senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik. Şüphesiz onlar, hem yemek yiyorlar, hem çarşılarda geziyorlardı (sokaklarda yürüyorlardı). Bir de bâzınızı diğerine bir fitne kılmışızdır ki, bakalım sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi görendir.

Ve kâlellezîne lâ yercûne likâenâ lev lâ ünzile aleynel melâiketü ev nerâ rabbenâ. le kadistekberû fî enfüsihim ve atev utüvven kebîrâ (21) Yevme yeravnel melâikete lâ büşrâ yevmeizil lil mücrimîne ve yekûlûne hıcram mahcûrâ (22) Ve kadimnâ ilâ mâ amilû min amelin fe cealnâhü hebâem mensûrâ (23) Ashâbül cenneti yevmeizin hayrum müstekarrav ve ahsenü mekıylâ (24) Ve yevme teşekkakus semâü bil ğamâmi ve nüzzilel melâiketü tenzîlâ (25) Elmülkü yevmeizinil hakku lir rahmân. ve kâne yevmen alel kâfirîne asîrâ (26) Ve yevme yeadduz zâlimü alâ yedeyhi yekûlü yâ leytenit tehaztü mear rasûli sebîlâ (27) Yâ veyletâ leytenî lem ettehız fülânen halîlâ (28) Le kad adallenî aniz zikri ba'de iz câenî. ve kâneş şeytânü lil insâni hazûlâ (29) Ve kâler rasûlü yâ rabbi inne kavmit tehazû hâzel kur'âne mehcûrâ (30) Ve kezâlike cealnâ li külli nebiyyin adüvvem minel mücrimîn. ve kefâ bi rabbike hâdiyev ve nesıyrâ (31) Ve kâllezîne keferû lev lâ nüzzile aleyhil kur'ânü cümletev vâhıdeh, kezâlike li nüsebbite bihî füâdeke ve rattelnâhü tertîlâ (32)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا
﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا
﴿٢٥﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

21. Bununla berâber Bize kavuşmayı ümit etmeyenler dediler ki: "O melekler bizim üzerimize indirilse ya! Ve Ey Rabbim! görsek yâ!" Yemin olsun ki, doğrusu nefislerinde kendilerini büyük gördüler, büyük azgınlık ettiler.

22. (Fakat) melekleri görecekleri gün, günahkârlara o gün hiçbir sevinç haberi yoktur ve: (Size, sevinmek) yasaktır, yasak! diyeceklerdir.

23. Onların yaptıkları her bir iyi işi dikkate alırız, fakat onu saçılmış zerreler haline getiririz.

24. Cennet ehlidir ki, o gün eğlendiği yer hayırlı, dinlendiği yer pek güzeldir.

25. Hem o, göğün bulutlar ile yarılacağı ve meleklerin peyderpey indirildiği gün,

26. Mülk, o gün elbette Rahman olan Allah'ındır. Kâfirlere ise, o çok zor bir gün olur.

27. Hem o gün ki, zâlim ellerini ısıracak, "Eyvah!" diyecek, "Keşke peygamberin berâberinde bir yol tutaydım!"

28. "Eyvah! Keşke falanı dost tutmayaydım!"

29. Çünkü zikir (Kur'ân) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı." Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yapayalnız ve yardımcısız bırakmaktadır.

30. Peygamber dedi ki: "Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'ı terkedilmiş (bir şey yerinde) tuttular."

31. (Ey Rasûlüm:) İşte Biz böyle her peygamber için günahkârlardan bir düşman yapmışızdır. Hidâyet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. Yine o inkâr edenler dediler ki: "O Kur'ân, ona, hepsi birden indirilseydi ya!" Biz onu gönlüne iyice yerleştirelim diye böyle indirdik ve fevkalâde bir okuyuş ile okuduk.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا
وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾
وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾
وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا
يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ
إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾
إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ

Ve lâ ye'tûneke bi meselin illâ ci'nâke bil hakkı ve ahsene tefsîrâ (33) Ellezîne yuhşerûne alâ vücûhihim ilâ cehenneme ülâike şerrum mekânev ve edallü sebîlâ (34) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe ve cealnâ meahû ehâhü hârûne vezîrâ (35) Fe kulnezhebâ ilel kavmillezîne kezzebû bi âyâtinâ. fe demmernâhüm tedmîrâ (36) Ve kavme nûhıl lemmâ kezzebür rusüle ağraknâhüm ve cealnâhüm lin nâsi âyeh. ve a'tednâ liz zâlimîne azâben elîmâ (37) Ve âdev ve semûde ve ashâber rassi ve kurûnem beyne zâlike kesîrâ (38) Ve küllen darabnâ lehül emsâl, ve küllen tebbernâ tetbîrâ (39) Ve le kad etev alel karyetilletî ümtırat metaras sev'. e fe lem yekûnû yeravnehâ, bel kânû lâ yercûne nüşûrâ (40) Ve izâ raevke iy yettehızûneke illâ hüzüvâ. e hâzellezî beasallâhü rasûlâ (41) İn kâde le yüdıllünâ an âlihetinâ lev lâ en sabernâ aleyhâ. ve sevfe ya'lemûne hıyne yeravnel azâbe men edallü sebîlâ (42) E raeyte menit tehaze ilâhehû hevâh. e fe ente tekûnü aleyhi vekîlâ (43)

33. Hem onlar sana karşı herhangi bir mesel ile gelmezler ki, Biz sana (onun karşılığında) doğrusunu ve tefsirin daha güzelini getirmiş olmayalım.

34. O yüzleri üstü cehennemde toplanacaklar var ya. Onların yeri çok fenâ, yolu da en sapık olandır!

35. Yemin olsun ki, Musâ'ya o kitabı verdik. Biraderi Hârun'u da berâberinde vezir yaptık.

36. "Haydi âyetlerimizi yalanlayan o kavme gidiniz" dedik. Sonuçta o kavmi imhâ ederek helâk ettik.

37. Nuh kavmini de, Resûllerini yalanladıkları zaman suda boğup kendilerini insanlara bir ibret kıldık. Zalimlere çok acı veren bir azab hazırladık.

38. Âd'ı da, Semûd'u da, Ashabı Ressi'de, bunların arasında daha bir çok kavmi de.

39. Onların herbirine misaller getirdik; (ama ögüt almadıkları için) hepsini kırdık geçirdik.

40. Yemin olsun ki, o fenâlık yağmuruna tutulan beldeye de vardılar. Artık onu görüyor değiller miydi? Doğrusu öldükten sonra dirilmeyi arzu etmiyorlar, uyanmak istemiyorlardı.

41. Seni de gördükleri vakit, yalnızca bir eğlence yerine tutuyorlar: "Bu mu o Allah'ın peygamber diye gönderdiği?" diyorlar.

42. "Şayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten de bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı" diyorlar. Azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

43. Gördün mü kötü duygularını kendine ilâh edinen kimseyi? Ona sen (Rasulüm) bir koruyucu vekil olabilir misin?

Em tahsebü enne ekserahüm yesmeûne ev ya'kılûn. in hüm illâ kel en'ami bel hüm edallü sebîlâ (44) E lem tera ilâ rabbike keyfe meddez zıll, ve lev şâe le cealehû sâkinâ, sümme cealneş şemse aleyhi delîlâ (45) Sümme kabadnâhü ileynâ kabday yesîrâ (46) Ve hüvellezî ceale lekümül leyle libâsev ven nevme sübâtev ve cealen nehâra nüşûrâ (47) Ve hüvellezî erseler riyâha büşram beyne yedey rahmetih, ve enzelnâ mines semâi mâen tahûrâ (48) Li nuhyiye bihî beldetem meytev ve nüskıyehû mimmâ halaknâ en'âmev ve enâsiyye kesîrâ (49) Ve le kad sarrafnâhü beynehüm li yezzekkerû, fe ebâ ekserun nâsi illâ küfûrâ (50) Ve lev şi'nâ le beasnâ fî külli karyetin nezîrâ (51) Fe lâ tütıil kâfirîne ve câhidhüm bihî cihâden kebîrâ (52) Ve hüvellezî meracel bahrayni hâzâ azbün fürâtüv ve hâzâ milhun ücâc, ve ceale beynehümâ berzehav ve hıcram mahcûrâ (53) Ve hüvellezî haleka minel mâi beşeran fe cealehû nesebev ve sıhrâ. ve kâne rabbüke kadîrâ (54) Ve ya'büdûne min dûnillâhi mâ lâ yenfeuhüm ve lâ yedurruhüm. ve kânel kâfiru alâ rabbihî zahîrâ (55)

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ
إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ
كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۖ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ
عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا
فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ
جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا
﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا
وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

44. Yoksa onların çoğunu işitirler veya akıl ederler mi zannediyorsun? Onlar ancak hayvan gibidirler. Hattâ yol bakımından da şaşkın ve sapıktırlar.

45. Bakmaz mısın Rabbine gölgeyi nasıl uzatmakta? Dileseydi, elbette onu hareketsiz de kılardı. Sonra nasıl güneşi ona delil kılmışız?

46. Sonra nasıl tutup onu azar azar kendimize almaktayız?

47. O Allah'tır ki, size geceyi bir elbise yaptı, uykuyu bir dinlenme, gündüzü yeni bir hayat ve meşguliyet kıldı.

48. Yine O'dur, O ki rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci göndermekte ve gökten tertemiz bir su indirmekteyiz.

49. Ki Biz (o suyla) ölü toprağa can verelim, yarattığımız nice hayvanlara ve insanlara su sağlayalım, diye.

50. Yeminolsun ki, onu, düşünüp ibret alsınlar diye, aralarında çeşitli şekillerde anlatmaktayız. Ama insanların çoğu ille nankörlük edip diretmektedir.

51. Dileseydik, elbette her ülkeye bir korkutucu gönderirdik.

52. Mâdem ki, yalnız seni gönderdik, o hâlde kâfirlere itâat etme de, bununla (Kur'an ile) onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!

53. Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir serhat koyan O'dur.

54. Sudan (meniden) bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet (kan ve evlilik bağından doğan) yakınlığa dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

55. (Böyle iken inkârcılar) Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyen şeylere kulluk ediyorlar. İnkârcı olan kimse Rabbine karşı uğraşıp durmaktadır.

٣٦٦

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِىْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ وَكَفٰى
بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ
فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا
وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿٦٠﴾ تَبٰرَكَ
الَّذِىْ جَعَلَ فِى السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيرًا
﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ
يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ
يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا
سَلٰمًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِيْنَ
يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا
لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِيْنَ

Ve mâ erselnâke illâ mübeşşirav ve nezîrâ (56) Kul mâ es'elüküm aleyhi min ecrin illâ men şâe ey yettehıze ilâ rabbihî sebîlâ (57) Ve tevekkel alel hayyillezî lâ yemûtü ve sebbıh bi hamdih. ve kefâ bihî bi zünûbi ıbâdihî habîrâ (58) Ellezî halekas semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arşirrahmânü fes'el bihî habîrâ (59) Ve izâ kıyle lehümüscüdû lir rahmâni kâlû ve mer rahmânü e nescüdü li mâ te'mürunâ ve zâdehüm nüfûrâ (60) Tebârakellezî ceale fis semâi bürûcev ve ceale fîhâ sirâcev ve kameram münîrâ (61) Ve hüvellezî cealel leyle ven nehâra hılfetel li men erâde ey yezzekkera ev erâde şükûrâ (62) Ve ıbâdür rahmânillezîne yemşûne alel ardı hevnev ve izâ hâtabehümül câhilûne kâlû selâmâ (63) Vellezîne yebîtûne li rabbihim süccedev ve kıyâmâ (64) Vellezîne yekûlûne rabbenasrif annâ azâbe cehenneme inne azâbehâ kâne ğarâmâ (65) İnnehâ sâet müstekarrav ve mükâmâ (66) Vellezîne izâ enfekû lem yüsrifû ve lem yaktürû ve kâne beyne zâlike kavâmâ (67)

56. Halbuki seni ancak bir müjdeci uyarıcı ve korkutucu olarak gönderdik.

57. De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

58. Ve aslâ ölmeyen diri olan Allah'a tevekkül et de, O'na hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarına O'nun haberdâr olması yeter.

59. Gökleri yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Arş'a hükmeden Rahmân'dır. Haydi ne dileyeceksen o her şeyden haberdar olan (Rahmân)dan dile.

60. Bununla berâber: "Rahman'a secde edin" denildiği vakit onlara: "Rahman ne imiş? Bize emrediyorsun diye secde mi ederiz?" dediler ve daha fazla vahşiliklerini artırdı. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

61. Ne yücedir O ki, gökyüzünde burçlar yapmış. Hem içlerinde bir kandil... Bir de nurlu bir ay asmış.

62. Yine O'dur ki, ibret almak veya şükretmek istiyenler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getirmiştir.

63. Ve o Rahmân'ın kulları, onlar ki yeryüzünde tevâzu ile yürürler ve câhiller kendilerine laf attığı vakit; "Selâmetle..." derler.

64. Ve onlar ki, Rablerine secdeler ve kıyamlar ederek yatarlar.

65. Onlar ki, şöyle derler: Cehennem azabını üzerimizden sav! Doğrusu onun azabı geçici bir şey değildir.

66. Muhakkak ki o, ne kötü karargah, ne kötü ikametgah!

67. Ve onlar ki, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

Vellezîne lâ yed'ûne meallâhi ilâhen âhara ve lâ yaktülûnen nefselletî harramallâhü illâ bil hakkı ve lâ yeznûn, ve mey yef'al zâlike yelka esâmâ (68) Yüdâaf lehül azâbü yevmel kıyâmeti ve yahlüd fîhî mühânâ (69) İllâ men tâbe ve âmene ve amile amelen sâlihan fe ülâike yübeddilüllâhü seyyiâtihim hasenât. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (70) Ve men tâbe ve amile sâlihan fe innehû yetûbü ilallâhi metâbâ (71) Vellezîne lâ yeşhedûnez zûra ve izâ merrû bil lağvi merrû kirâmâ (72) Vellezîne izâ zükkirû bi âyâti rabbihim lem yehırrû aleyhâ summev ve umyânâ (73) Vellezîne yekûlûne rabbenâ heb lenâ min ezvâcinâ ve zürriyyâtinâ kurrate a'yüniv vec'alnâ lil müttekıyne imâmâ (74) Ülâike yüczevnel ğurfete bi mâ saberû ve yülekkavne fîhâ tehıyyetev ve selâmâ (75) Hâlidîne fîhâ. hasünet müstekarrav ve mükâmâ (76) Kul mâ ya'beü biküm rabbî lev lâ düâüküm, fe kad kezzebtüm fe sevfe yekûnü lizâmâ (77)

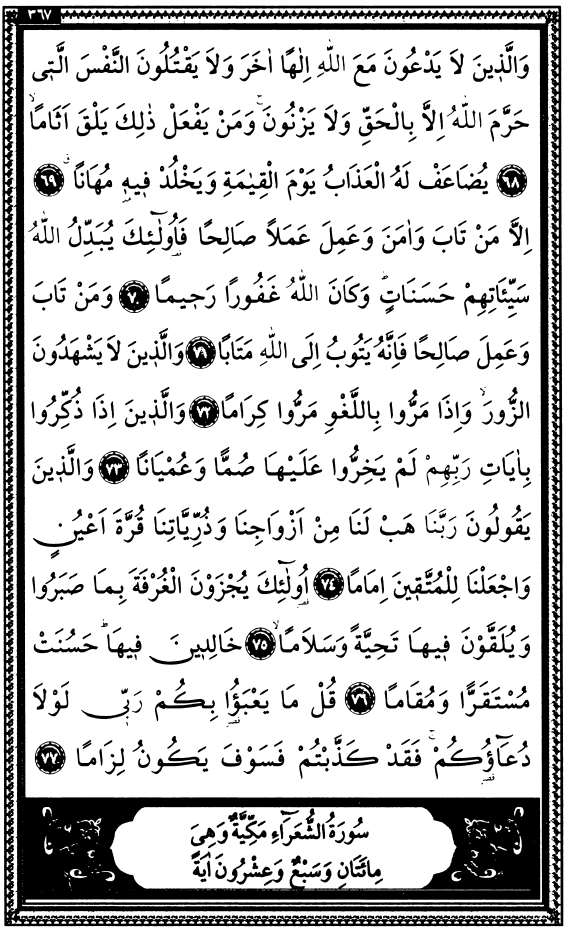

68. Ve onlar ki, Allah'ın berâberinde diğer bir ilâha duâ etmezler, Allah'ın haram kıldığı nefsi haksızca öldürmezler ve zinâ yapmazlar. Her kim de bunları yaparsa ağır cezâya çarpar.

69. Kıyâmet günü ona azap kat kat artırılır ve onda aşağılanmış olarak ebedî kalır.

70. Ancak tevbe ve îmân edip, sâlih bir amel işliyenler başka... Çünkü bunların kötülüklerini Allah iyiliğe çevirir. Ve Allah çok bağışlayandır, merhamet sahibidir.

71. Ve her kim tevbe edip de iyilikle çalışırsa, o muhakkak Allah'a tevbesi kabûl olarak döner.

72. Ve onlar ki, yalana şâhit olmazlar ve boş ve kötü lâflara rastgeldikleri zaman şerefli olarak (oradan) geçer giderler.

73. Kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığında ise, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar.

74. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Lütfunla bizlere hanımlarımızdan, nesillerimizden gözlerimizi aydın eden zürriyet ihsân et! Bizi takva sahiplerine önder kıl" derler.

75. İşte hep bunlar sabırlarına karşılık yüksek köşkler ile mükâfatlanacaklar ve orada sağlık ve selâmet ile karşılanacaklar.

76. Orada ebedî kalacaklar. Ne güzel karargâh, ne güzel ikametgah!

77. (Resulüm!) De ki: "Rabbim size ne kıymet verir duanız olmasa? (Ey inkârcılar! Size bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; o halde azab yakanızı bırakmayacaktır!

٣٦٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاۤءِ اٰيَةً
فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ
مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاْتِيهِمْ اَنۢبٰٓؤُا
مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ
مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّىٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَانِى فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُونِ
﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَاْتِيَا
فِرْعَوْنَ فَقُولَآ اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ
اِسْرَآءِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِى فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

قَالَ

ŞUARÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tâ sîm mîm (1) Tilke âyâtül kitâbil mübîn (2) Lealleke bâhıun nefseke ellâ yekûnû mü'minîn (3) İn neşe' nünezzil aleyhim mines semâi âyeten fe zallet a'nâkuhüm lehâ hâdııyn (4) Ve mâ ye'tîhim min zikrim miner rahmâni muhdesin illâ kânû anhü mu'ridıyn (5) Fe kad kezzebû fe seye'tîhim embâü mâ kânû bihî yestehziûn (6) E ve lem yerav ilel ardı kem embetnâ fîhâ min külli zevcin kerîm (7) İnne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (8) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (9) Ve iz nâdâ rabbüke mûsâ eni'til kavmez zâlimîn (10) Kavme fir'avn. e lâ yettekûn (11) Kâle rabbi innî ehâfü ey yükezzibûn (12) Ve yedıyku sadrî ve lâ yentaliku lisânî fe ersil ilâ hârûn (13) Ve lehüm aleyye zembün fe ehâfü ey yaktülûn (14) Kâle kellâ, fezhebâ bi âyâtinâ innâ meaküm müstemiûn (15) Fe'tiyâ fir'avne fe kûlâ innâ rasûlü rabbil âlemîn (16) En ersil meanâ benî isrâîl (17) Kâle e lem nürabbike fînâ velîdev ve lebiste fînâ min umurike sinîn (18) Ve fealte fa'letekelletî fealte ve ente minel kâfirîn (19)

26. SÛRE
ŞUARÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 227 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Tâ, Sîn, Mîm.

2. Bunlar, sana gâyet açık Kitab'ın âyetleridir.

3. (Rasulüm!) Onlar mü'min olmayacaklar diye sen âdetâ kendine kıyacaksın!

4. Eğer dilersek, üzerlerine semadan bir âyet indiririz de, ona boyunları eğilip kalır.

5. Bununla berâber, Rahman'dan kendilerine yeni bir uyarı gelmiyor ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

6. Evet, yalanlamaktalar. Fakat onlara, o alay ettikleri şeyin korkunç haberleri gelecek.

7. Yeryüzüne bir bakmadılar da mı? Biz onda her güzel çiftten nice ürünler bitirmişiz!

8. Şüphesiz ki bunda mutlaka bir ibret var! Hem de çoğu mü'min olmadı.

9. Ve şüphesiz ki, senin Rabbin, O Azîz'dir, Rahim'dir!

10. Bir vakit de Rabbin, Musâ'ya nidâ buyurdu: "Git o zâlim kavme" dedi.

11. "Firavun kavmine... Daha sakınmıyacaklar mı?"

12. (Musa) dedi ki: "Ey Rabbim! Doğrusu ben korkarım ki, beni yalanlarlar."

13. "Ve göğsüm daralır, dilim açılmaz, onun için Hârûn'a da risâlet ver."

14. "Hem onlara üzerimde bir günah var, ondan dolayı korkarım ki, hemen beni öldürürler."

15. (Allah): "Hayır, hayır" buyurdu, "Haydi ikiniz âyetlerimizle (mucizelerimizle) gidin. Şüphesiz ki, Biz sizinle beraberiz. (Onları) işitiyoruz."

16. "Haydin Firavun'a varın da deyin: «İnan, biz âlemlerin Rabbinin resûlüyüz.»"

17. "İsrâiloğullarını bizimle beraber salıver."

18. "Â, dedi, biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik mi? Hayatının bir çok yıllarını aramızda geçirmedin mi?"

19. "Sonunda o yaptığın (kötü) işi de yaptın. Sen nankörün birisin!"

Kâle fealtühâ izev ve ene mined dâllîn (20) Fe ferartü minküm lemmâ hıftüküm fe vehebe lî rabbî hukmev ve cealenî minel murselîn (21) Ve tilke nı'metün temünnühâ aleyye en abbedte benî isrâîl (22) Kâle fir'avnü ve mâ rabbül âlemîn (23) Kâle rabbüs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ. in küntüm mûkınîn (24) Kâle li men havlehû elâ testemiûn (25) Kâle rabbüküm ve rabbü âbâikümül evvelîn (26) Kâle inne rasûlekümüllezî ürsile ileyküm le mecnûn (27) Kâle rabbül meşrıkı vel mağribi ve mâ beynehümâ. in küntüm ta'kılûn (28) Kâle leinittehazte ilâhen ğayrî le ec'alenneke minel mescûnîn (29) Kâle e ve lev ci'tüke bi şey'im mübîn (30) Kâle fe'ti bihî in künte mines sâdikıyn (31) Fe elkâ asâhü fe izâ hiye sü'bânüm mübîn (32) Ve nezea yedehû fe izâ hiye beydâü lin nâzırîn (33) Kâle lil melei havlehû inne hâzâ lesâhırun alîm (34) Yürîdü ey yuhriceküm min ardıküm bi sıhrihî fe mâzâ te'mürûn (35) Kâlû ercih ve ehâhü veb'as fil medâini hâşirîn (36) Ye'tûke bi külli sehhârin alîm (37) Fe cümias seharatü li mîkâti yevmim ma'lûm (38) Ve kıyle lin nâsi hel entüm müctemiûn (39)

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَىَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ
﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ
﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ
ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ
﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِى لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ مِنَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ
يَدَهُۥ فَإِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُۥٓ إِنَّ هَٰذَا
لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِۦ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوٓا۟ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَٱبْعَثْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ
حَٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ
لِمِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

20. (Musa) dedi ki: "o fiili yaptım, şaşkınlardandım."

21. "Onun üzerine ne zaman ki sizden korktum, içinizden kaçtım. Derken Rabbim bana hüküm ihsan buyurdu ve beni peygamberlerden kıldı."

22. "O, başıma kaktığın bir nîmet de İsrailoğullarını kul, köle edinmiş olmandır."

23. Firavun: "Âlemlerin Rabbi de nedir?" dedi.

24. Musa cevap olarak: "Eğer işin gerçeğini düşünüp anlayan kişiler olsanız (itiraf edersiniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbi'dir."

25. (Firavun) Etrâfındakilere: "Dinlemez misiniz?" dedi.

26. Musa dedi ki: "O sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbidir."

27. (Firavun): "Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir" dedi.

28. Musa devamla şöyle söyledi: "Şayet aklınızı kullansanız (anlarsınız ki), O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir."

29. Firavun: "Benden başkasını ilâh tutarsan, andolsun ki seni zindana kapatılmışlardan ederim" dedi.

30. Musa sordu: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?"

31. Firavun: "Haydi getir onu bakayım, doğrulardan isen" dedi.

32. Bunun üzerine Musa asâsını bırakıverdi; apaçık bir ejderha oluverdi.

33. Elini de (koynundan) çekti çıkardı; bakanlara bembeyaz (görünen, nur saçan bir şey) oluverdi.

34. Firavun çevresinde bulunan ileri gelenlere: "Bu dedi, herhalde çok bilgili bir sihirbaz!"

35. "Sizi sihriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz?"

36. Dediler ki: "Bunu ve kardeşini eğle, şehirlere de toplayıcılar gönder."

37. "Bütün bilgiç sihirbazları sana getirsinler."

38. Bu şekilde belirli bir gün, yer belirlenerek, sihirbazlar toplanıldı.

39. Ve halka: "Siz toplanıyor musunuz? (haydi hemen toplanın)" denildi.

٣٧

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا
حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾
فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ
﴿٤٨﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾
فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ
قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾
فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾
فَلَمَّا

Leallenâ nettebius seharate in kânû hümül ğâlibîn (40) Fe lemmâ câes seharatü kâlû li fir'avne einne lenâ le ecran in künnâ nahnül ğâlibîn (41) Kâle neam ve inneküm izel le minel mükarrabîn (42) Kâle lehüm mûsâ elkû mâ entüm mülkûn (43) Fe elkav hıbâlehüm ve ısıyyehüm ve kâlû bi ızzeti fir'avne innâ le nahnül ğâlibûn (44) Fe elkâ mûsâ asâhü fe izâ hiye telkafü mâ ye'fikûn (45) Fe ülkıyes seharatü sâcidîn (46) Kâlû âmennâ bi rabbil âlemîn (47) Rabbi mûsâ ve hârûn (48) Kâle âmentüm lehû kable en âzene leküm, innehû le kebîrukümüllezî allemekümüs sıhr, fe le sevfe ta'lemûn. le ükattıanne eydiyeküm ve ercüleküm min hılâfiv ve le üsallibenneküm ecmeıyn (49) Kâlû lâ dayr, innâ ilâ rabbinâ münkalibûn (50) İnnâ natmeu ey yağfira lenâ rabbünâ hatâyânâ en künnâ evvelel mü'minîn (51) Ve evhaynâ ilâ mûsâ en esri bi ıbâdî inneküm müttebeûn (52) Fe ersele fir'avnü fil medâini hâşirîn (53) İnne hâülâi le şirzimetün kalîlûn (54) Ve innehüm lenâ le ğâizûn (55) Ve innâ le cemîun hâzirûn (56) Fe ahracnâhüm min cennâtiv ve uyûn (57) Ve künûziv ve mekâmin kerîm (58) Kezâlik. ve evrasnâhâ benî isrâîl (59) Fe etbeûhüm müşrikıyn (60)

40. "Şayet sihirbazlar galip olurlarsa sanırız bizler onlara uyacağız."

41. Derken, ne zaman ki sihirbazlar geldiler, Firavun'a: "Elbette biz gâlip gelirsek, bize mutlaka ödül var mı?" dediler.

42. "Evet hem siz o zaman muhakkak yakınlarımdansınız." dedi.

43. Mûsâ onlara: "Atın! siz ne atacaksınız." dedi.

44. Hemen iplerini ve sopalarını ortaya attılar ve: "Firavun'un izzeti hakkı için elbette biz gâlibiz, şüphesiz!" dediler.

45. Mûsâ da, âsâsını bırakıverdi. Bir de baktılar ki, onların uydurmakta olduklarını yutuveriyor.

46. Derhâl sihirbazlar secdeye kapandılar.

47. Dediler ki: "Îmân ettik Âlemlerin Rabbine!"

48. Mûsâ ve Hârun'un Rabbine!"

49. Firavun (kızgınlık içinde) dedi ki: "Ben size izin vermeden O'na iman ettiniz ha! Anlaşıldı ki o size sihri öğreten büyüğünüzmüş! Ama şimdi bileceksiniz: Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi çarmıha gerdireceğim!"

50. Dediler: "Zararı yok! Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz."

51. "Muhakkak biz mü'minlerin ilkleri olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bize mağfiret buyuracağını ümit ederiz."

52. Hem Mûsâ'ya şu vahyi verdik: "Kullarımı gece yürüt. Çünkü takip edileceksiniz."

53. Firavun da şehirlere asker toplayıcılar gönderdi.

54. "Şunlar, şüphe yok ki az bir topluluktur" diyordu.

55. "(Böyle iken) hakkımızda çok gayz (öfke) besliyorlar."

56. "Biz ise, elbette uyanık (ve tekvücut) bir cemaatız." (diyor ve dedirtiyordu.)

57. Bu şekilde bunları bostanlardan, pınarlardan,

58. Hazînelerden ve gönül alan makamlardan çıkardık.

59. Ve onlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

60. Derken (Firavun ve adamları) güneş doğmuştu ki, onların ardına düştüler.

Felemmâ terâel cem'âni kâle ashâbü mûsâ innâ le müdrakûn (61) Kâle kellâ, inne meıye rabbî seyehdîn (62) Fe evhaynâ ilâ mûsâ enıdrib bi asâkel bahr. fenfeleka fe kâne küllü firkın ket tavdil azıym (63) Ve ezlefnâ semmel âharîn (64) Ve enceynâ mûsâ ve mem meahû ecmeıyn (65) Sümme ağraknel âharîn (66) İnne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (67) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (68) Vetlü aleyhim nebee ibrâhîm (69) İz kâle li ebîhi ve kavmihî mâ ta'büdûn (70) Kâlû na'büdü asnâmen fe nezallü lehâ âkifîn (71) Kâle hel yesmeûneküm iz ted'ûn (72) Ev yenfeûneküm ev yedurrûn (73) Kâlû bel vecednâ âbâenâ kezâlike yef'alûn (74) Kâle e feraeytüm mâ küntüm ta'büdûn (75) Entüm ve âbâükümül akdemûn (76) Fe innehüm adüvvül lî illâ rabbel âlemîn (77) Ellezî halekanî fe hüve yehdîn (78) Vellezî hüve yut'ımünî ve yeskıyn (79) Ve izâ merıdtü fe hüve yeşfîn (80) Vellezî yümîtünî sümme yuhyîn (81) Vellezî at'meu ey yağfira lî hatıy'etî yevmeddîn (82) Rabbi heb lî hukmev ve elhıknî bis sâlihıyn (83)

فَلَمَّا تَرَاۤءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوسٰۤى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّاۤ اِنَّ مَعِىَ رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنِ
اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٣﴾
وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗۤ اَجْمَعِيْنَ ﴿٦٥﴾
ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالُوْا
نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ
﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿٧٣﴾ قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا
كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ
وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىْۤ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ
﴿٧٧﴾ الَّذِىْ خَلَقَنِىْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِىْ هُوَ يُطْعِمُنِىْ
وَيَسْقِيْنِ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِىْ يُمِيْتُنِىْ
ثُمَّ يُحْيِيْنِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِىْۤ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِىْ خَطِيْٓـَٔتِىْ يَوْمَ
الدِّيْنِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِىْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِىْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٣﴾

61. Ne zaman ki iki topluluk birbirine göründü, Mûsâ'nın topluluğu: "Yakalandık!" dediler.

62. (Musa:) "Hayır! Aslâ! Rabbim muhakkak benimledir! Bana yolunu gösterecektir!" dedi.

63. Bunun üzerine Mûsâ'ya: "Vur âsân ile denize!" diye vahyettik. Vurunca deniz hemen yarıldı, her bölük koca bir dağ gibi oluverdi.

64. Ötekileri de buraya yanaştırmıştık.

65. Musa'yı ve berâberindekileri tam olarak kurtuluşa çıkardık.

66. Sonra da ötekileri suda boğduk.

67. Şüphesiz, bunda mutlaka bir ibret var. Öyle iken çoğu mü'min olmadı.

68. Ve şüphesiz ki, Rabbin O, öyle güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir!

69. Onlara İbrâhim'in kıssasını da oku.

70. O bir vakit babasına ve kavmine: "Siz neye taparsınız?" dedi.

71. "Bir takım putlara taparız da onlar sayesinde toplanırız." dediler.

72. (İbrahim) dedi ki: "Onlar duâ ettiğiniz zaman işitirler mi?"

73. "Veya size bir fayda verir veyâ bir zarar verirler mi?"

74. "Yok, dediler, ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk."

75 - 76. İbrahim şöyle dedi: "Şimdi gördünüz mü, o sizin ve geçen atalarınızın taptıklarını?"

77. "Hep onlar benim düşmanım. Ancak O, Âlemlerin Rabbi başka."

78. "O ki, beni yaratan ve bana doğru yolu gösterendir,"

79. "Ve O ki, bana yedirir, içirir."

80. "Hastalandığım zaman da, bana şifa verir."

81. "Ve O ki, beni öldürür, sonra beni yine diriltir."

82. "Ve O ki, cezâ günü ben günâhımı affetmesini niyâz ederim."

83. "Ey Rabbim! Bana bir hüküm ver ve beni sâlihlere kat."

٣٧٢

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ
جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى
اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ
يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾
وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾
تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ
نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

قَالَ

Vec'al lî lisâne sıdkın fil âhırîn (84) Vec'alnî miv veraseti cennetin neıym (85) Vağfir li ebî innehû kâne mined dâllîn (86) Ve lâ tuhzinî yevme yüb'asûn (87) Yevme lâ yenfeu mâlüv ve lâ benûn (88) İllâ men etallâhe bi kalbin selîm (89) Ve üzlifetil cennetü lil müttekıyn (90) Ve bürrizetil cehıymü lil ğâvîn (91) Ve kıyle lehüm eyne mâ küntüm ta'büdûn (92) Min dûnillâh. hel yensurûneküm ev yentesırûn (93) Fe kübkibû fîhâ hüm vel ğâvûn (94) Ve cünûdü iblîse ecmeûn (95) Kâlû ve hüm fîhâ yahtesımûn (96) Tallâhi in künnâ le fî dalâlim mübîn (97) İz nüsevvîküm bi rabbil âlemîn (98) Ve mâ edallenâ illel mücrimûn (99) Fe mâ lenâ min şâfiıyn (100) Ve lâ sadîkın hamîm (101) Fe lev enne lenâ kerraten fe nekûne minel mü'minîn (102) İnne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekserühüm mü'minîn (103) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (104) Kezzebet kavmü nûhınil murselîn (105) İz kâle lehüm ehûhüm nûhun elâ tettekûn (106) İnnî leküm rasûlün emîn (107) Fettekullâhe ve etıy'ûn (108) Ve ma es'elüküm aleyhi min ecr, in ecriye illâ alâ rabbil âlemîn (109) Fettekullâhe ve etıy'ûn (110) Kâlû enü'minü leke vettebeakel erzelûn (111)

84. "Sonra gelecekler içinde beni doğrulukla anılanlardan eyle!"

85. Ve beni naîm cennetinin vârislerinden eyle.

86. Babama da mağfiret buyur. Çünkü o yanlış gidenlerden idi.

87. "(İnsanların) diriltilecekleri gün, beni mahcub etme."

88. O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar.

89. Ancak Allah'a selîm bir kalb ile varan başka.

90. Hem takva sahipleri için cennet yaklaştırılmış,

91. Cehennem de azgınlara apaçık gösterilir.

92. Ve onlara denilir: "Nerede o taptıklarınız?

93. Allah'tan başka olarak. Nasıl size yardım ediyorlar veya kendilerini kurtarıyorlar mı?" denilmekte.

94. Ve arkasından hep onlar, o cehennemin içine fırlatılmaktadır.

95. Ve İblis ile bütün orduları,

96. Birbirleriyle çekişirken şöyle demektedirler:

97. "Allah'a yemin olsun ki, doğrusu açık bir sapıklık içindeymişiz."

98. "Çünkü sizi âlemlerin Rabbi seviyesinde tutuyorduk."

99. "Ve bizi hep o günah işleyenler şaşırtmıştı."

100. "Bak, şimdi bizim için ne şefaatçiler var."

101. "Ne de yakın bir dost.

102. Bâri bizim için geriye bir dönmek olsa idi de, mü'minlerden olsa idik."

103. Şüphesiz bunda mutlak bir ibret var, öyle iken çoğu mü'min olmadı.

104. Ve şüphesiz ki Rabbin, güçlü olandır, esirgeyendir.

105. Nuh'un kavmi de gönderilen peygamberleri yalanladı.

106. O vakit ki, kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?"

107. "Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş emîn bir resûlüm,

108. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin."

109. "Buna karşı ben sizden bir mükâfat da istemiyorum, benim mükâfâtım ancak âlemlerin Rabbine âittir."

110. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin."

111. "Â, dediler, senin ardına hep düşük kimseler düşmüşken, biz sana hiç inanır mıyız?"

Kâle vemâ ılmî bimâ kânû ya'melûn (112) İn hısâbühüm illâ alâ rabbî lev teş'urûn (113) Ve mâ ene bi târidil mü'minîn (114) İn ene illâ nezîrum mübîn (115) Kâlû le il lem tentehi yâ nûhu le tekûnenne minel mercûmîn (116) Kâle rabbi inne kavmî kezzebûn (117) Feftah beynî ve beynehüm fethav ve neccinî ve mem meıye minel mü'minîn (118) Fe enceynâhü ve mem meahû fil fülkil meşhûn (119) Sümme ağraknâ ba'dül bâkıyn (120) İnne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (121) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (122) Kezzebet âdünil murselîn (123) İz kâle lehüm ehûhüm hûdün elâ tettekûn (124) İnnî leküm rasûlün emîn (125) Fettekullâhe ve etıy'ûn (126) Ve mâ es'elüküm aleyhi min ecr, in ecriye illâ alâ rabbil âlemîn (127) E tebnûne bi külli rî'ın âyeten ta'besûn (128) Ve tettehızûne mesânia lealleküm tahlüdûn (129) Ve izâ betaştüm betaştüm cebbârîn (130) Fettekullâhe ve etıy'ûn (131) Vettekullezî emeddeküm bimâ ta'lemûn (132) Emeddeküm bi en'âmiv ve benîn (133) Ve cennâtiv ve uyûn (134) İnnî ehâfü aleyküm azâbe yevmin azıym (135) Kâlû sevâün aleynâ e veazte em lem teküm minel vâızıyn (136)

٢٧٣

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ
﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ
﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾
وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ
بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي
أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ
﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

112. Nuh dedi ki: "Onların yaptıkları hakkında bir bilgim yoktur."

113. "Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Düşünsenize!"

114. "Hem ben îmân edenleri kovmaya yetkili değilim.

115. Ben ancak açık bir korkutucuyum."

116. Dediler ki: "Ey Nuh! Eğer vazgeçmezsen, iyi bil ki, taşa tutulanlardan olacaksın!"

117. (Nuh) dedi ki: "Ey Rabbim! anlaşıldı ki, kavmim beni yalanladılar."

118. "Artık benimle onların arasını nasıl ayırd edeceksen et de, bana ve berâberimdeki mü'minlere kurtuluş ver."

119. Bunun üzerine Biz de O'nu ve berâberindekileri o dolu gemide kurtuluşa çıkardık.

120. Sonra da arkasından kalanları suda boğduk.

121. Şüphesiz bunda mutlak bir ibret var. Öyle iken çoğu mü'min olmadı.

122. Ve şüphesiz ki Rabbin, güçlü ve üstün olandır, merhamet sahibidir.

123. Âd, gönderilen rasülleri yalanladı.

124. O zaman ki, kardeşleri Hûd, onlara demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?"

125. "Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş emîn bir resûlüm.

126. Gelin Allah'tan korkun ve bana itâat edin.

127. Buna karşı ben sizden bir ecir de istemiyorum. Benim mükâfâtım ancak âlemlerin Rabbine âittir.

128. "Siz her tepeye bir alâmet bina edip eğlenir durur musunuz?"

129. "Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı edinirsiniz?"

130. "Hem tuttuğunuz zaman merhametsiz zorbalar gibi mi tutuyorsunuz?"

131. Artık Allah'tan korkun ve bana itâat edin.

132 - 133 - 134. Bildiğiniz şeyleri (nimetleri) size veren, size davarlar, oğullar, bağlar, pınarlar ihsan eden (Allah'a karşı gelmek)ten sakının.

135. Cidden ben sizin için büyük bir günün azâbından korkuyorum."

136. (Onlar) dediler ki: "Sen ha öğüt vermişsin, ha öğüt verenlerden olmamışsın! Bizce aynıdır.

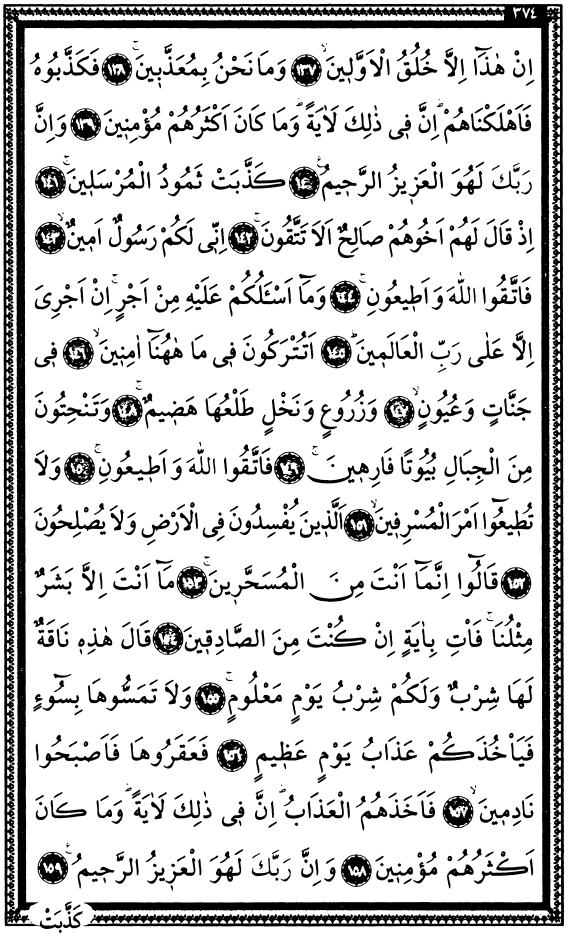

İn hâzâ illâ hulûkul evvelîn (137) Ve ma nahnü bi müazzebîn (138) Fe kezzebûhü fe ehleknâhüm. inne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (139) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (140) Kezzebet semûdül murselîn (141) İz kâle lehüm ehûhüm sâlihun elâ tettekûn (142) İnnî leküm rasûlün emîn (143) Fettekullâhe ve etıy'ûn (144) Ve mâ es'elüküm aleyhi min ecr, in ecriye illâ alâ rabbil âlemîn (145) E tütrakûne fî mâ hâhünâ âminîn (146) Fî cennâtiv ve uyûn (147) Ve zürûıv ve nahlin tal'uhâ hedıym (148) Ve tenhıtûne minel cibâli büyûten fârihîn (149) Fettekuliâhe ve etıy'ûn (150) Ve lâ tütıy'û emral müsrifîn (151) Ellezîne yüfsidûne fil ardı ve lâ yuslihûn (152) Kâlû innemâ ente minel müsahharîn (153) Mâ ente illâ beşerum mislünâ, fe'ti bi âyetin in künte mines sâdikıyn (154) Kâle hâzihî nâkatül lehâ şirbüv ve leküm şirbü yevmim ma'lûm (155) Ve lâ temessûhâ bi sûin fe ye'huzeküm azâbü yevmin azıym (156) Fe akarûhâ fe asbehû nâdimîn (157) Fe ehazehümül azâb. inne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (158) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (159)

137 - 138. Bu geçmiştekilerin geleneğinden başka birşey değildir. Biz âzaba çarptırılacak değiliz."

139. Böylece O'nu yalanladılar. Biz de kendilerini helak ediverdik. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet (alınacak bir ibret) vardır. Öyle iken çoğu mü'min olmadı.

140. Ve şüphesiz ki Rabbin, üstün ve güçlü olandır, esirgeyendir.

141. Semûd, gönderilen resûlleri yalanladı.

142. O vakit ki, kardeşleri Sâlih onlara demişti: "Allah'tan korkmaz mısınız?

143. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir resûlüm.

144. Gelin Allah'tan korkun ve bana itâat edin.

145. Buna karşı ben sizden bir mükâfât istemiyorum, benim mükâfâtım ancak âlemlerin Rabbine aittir.

146 - 147 - 148. Siz burada, bahçelerin, pınarların içinde; ekinlerin, salkımları sarkmış hurmalıkların arasında güven içinde bırakılacak mı (sanır)sınız?

149. (Böyle sanıp) dağlardan ustaca evler yontuyorsunuz (oyup yapıyorsunuz).

150. Gelin Allah'tan korkun da bana itâat edin.

151. İtâat etmeyin o kimselere ki,

152. Yeryüzünü fesâda verirler de düzeltmezler."

153. (Onlar) şöyle dediler: "Sen çok büyülenmişlerdensin!"

154. "Sen bizim gibi bir beşerden başka nesin? Haydi bir mucize getir, eğer doğru sözlülerden isen."

155. (Salih) dedi ki: "İşte bu bir dişi devedir. Ona bir su içme hakkı, size de belirli bir günde su içme hakkı."

156. "Sakın ona bir kötülükle ilişmeyin ki, o yüzden sizi büyük bir günün azâbı yakalar."

157. Derken onlar deveyi kestiler. Fakat pişman oldular.

158. Böylece onları azap yakaladı. Şüphesiz bunda mutlaka bir ibret var. Öyle iken çoğu mü'min olmadı.

159. Ve şüphesiz Rabbin, işte O mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

Kezzebet kavmü lûtınil murselîn (160) İz kâle lehüm ehûhüm lûtun elâ tettekûn (161) İnnî leküm rasûlün emîn (162) Fettekullâhe ve etıy'ûn (163) Ve mâ es'elüküm aleyhi min ecr, in ecriye illâ alâ rabbil âlemîn (164) E te'tûnez zükrâne minel âlemîn (165) Ve tezerûne mâ haleka leküm rabbüküm min ezvâciküm. bel entüm kavmün âdûn (166) Kâlû leil lem tentehi yâ lûtu le tekûnenne minel muhracîn (167) Kâle innî li ameliküm minel kâlîn (168) Rabbi neccinî ve ehlî mimmâ ya'melûn (169) Fe necceynâhü ve ehlehû ecmeıyn (170) İllâ acûzen fil ğâbirîn (171) Sümme demmernel âharîn (172) Ve emtarnâ aleyhim metarâ, fe sâe metarul münzerîn (173) İnne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (174) Ve inne rabbeke lehüvel azîzür rahıym (175) Kezzebe ashâbül eyketil murselîn (176) İz kâle lehüm şüaybün elâ tettekûn (177) İnnî leküm rasûlün emîn (178) Fettekullâhe ve etıy'ûn (179) Ve mâ es'elüküm aleyhi min ecr, in ecriye illâ alâ rabbil âlemîn (180) Evfül keyle ve lâ tekûnû minel muhsirîn (181) Vezinû bil kıstâsil müstekıym (182) Ve lâ tebhasün nâse eşyâehüm ve lâ ta'sev fil ardı müfsidîn (183)

٣٧٥

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ
أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي
مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي
الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ
مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ
أَصْحَابُ لْئَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا
الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

160. Lût (kavmi) de peygamberleri yalancılıkla itham etti.

161. O vakit ki, kardeşleri Lût, onlara demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

162. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş bir güvenilir resûlüm.

163. Gelin, Allah'tan korkun da bana itâat edin.

164. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ecrim, ancak âlemlerin Rabbine âittir.

165. İnsanların içinden (cinsel istekle) erkeklere mi gidiyorsunuz?

166. Bırakıyorsunuz da, sizin için yarattığı kadınları? Doğrusu siz insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz."

167. Dediler ki: "And ederiz ki vazgeçmezsen ey Lût, mutlaka ve muhakkak çıkarılanlardan olacaksın."

168. (Lût) dedi ki: "Ben sizin yaptıklarınızdan tiksinmekteyim."

169. "Ey Rabbim! Beni ve âilemi bunların amellerinin uğursuzluğundan kurtar."

170. Biz de, onu ve ailesini tam olarak kurtardık.

171. Ancak bir acûze (karısı) kaldı.

172. Sonra geridekileri hep helâk eyledik.

173. Ve üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, (uyarılanların) o yağmuru ne kötü bir yağmurdu!

174. Şüphesiz bunda mutlaka bir ibret var. Öyle iken çoğu mü'min olmadı.

175. Ve şüphesiz Rabbin, işte O mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

176. Eyke halkı da peygamberleri yalancılıkla itham etti.

177. O vakit ki, Şuayb onlara demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

178. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir resûlüm.

179. Gelin, Allah'tan korkun ve bana itâat edin.

180. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ecrim, ancak âlemlerin Rabbine âittir.

181. Ölçeği tam ölçün de, hak yiyenlerden olmayın.

182. Ve doğru terâzi ile tartın.

183. Halkın eşyâlarını değerinden düşürmeyin ve yeryüzünü karışıklıktan fesâda vermeyin.

٣٧٦

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ
الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ
سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

مَا أَغْنَىٰ

Vettekullezî halekaküm vel cibilletel evvelîn (184) Kâlû innemâ ente minel müsahharîn (185) Ve mâ ente illâ beşerum mislünâ ve in nezunnüke le minel kâzibîn (186) Fe eskıt aleynâ kisefem mines semâi in künte mines sâdikıyn (187) Kâle rabbî a'lemü bi mâ ta'melûn (188) Fe kezzebûhü fe ehazehüm azâbü yevmiz zulleh. innehû kâne azâbe yevmin azıym (189) İnne fî zâlike le âyeh. ve mâ kâne ekseruhüm mü'minîn (190) Ve inne rabbeke le hüvel azîzür rahıym (191) Ve innehû le tenzîlü rabbil âlemîn (192) Nezele bihir rûhul emîn (193) Alâ kalbike li tekûne minel münzirîn (194) Bi lisânin arabiyyim mübîn (195) Ve innehû lefî zübüril evvelîn (196) E ve lem yekül lehüm âyeten ey ya'lemehû ulemâü benî isrâîl (197) Ve lev nezzelnâhü alâ ba'dıl a'cemîn (198) Fe karaehû aleyhim mâ kânû bihî mü'minîn (199) Kezâlike seleknâhü fî kulûbil mücrimîn (200) Lâ yü'minûne bihî hattâ yeravül azâbel elîm (201) Fe ye'tiyehüm bağtetev ve hüm lâ yeş'urûn (202) Fe yekûlû hel nahnü münzarûn (203) E fe bi azâbinâ yesta'cilûn (204) E fera'eyte im metta'nâhüm sinîn (205) Sümme câehüm mâ kânû yûadûn (206)

184. "O sizi ve sizden önceki nesilleri yaratan Allah'tan korkun."

185. (Onlar) dediler ki: "Sen muhakkak sihirlilerdensin."

186. "Sen bizim gibi bir beşerden başka nesin! Doğrusu biz, seni muhakkak yalancılardan sanıyoruz."

187. "Şayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten bir parça düşürüver."

188. (Şuayb) "Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir." dedi.

189. Hülasa, onu yalancı saydılar da kendilerini o gölge gününün azabı yakalayıverdi. O cidden büyük bir günün azabı idi!

190. Şüphesiz, bunda mutlaka bir ibret var! Öyle iken çoğu mü'min olmadı!

191. Ve şüphesiz Rabbin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

192. Ve elbette bu (Kur'an), Âlemlerin Rabbi'nin şüphesiz bir indirdiğidir.

193. Onu Rûhül Emîn indirdi.

194. Senin kalbin üzerine ki, korkutanlardan olasın.

195. Açık, parlak bir Arapça lîsan ile...

196. Hem o, şüphesiz öncekilerin kitaplarında da var.

197. Onu İsrailoğullarının âlimlerinin bilmesi de, onlara bir âyet (bir delil) değil mi?

198. Eğer onu Arapça bilmiyenlerin birine indirseydik de,

199. O kendilerine okusaydı, yine îmân etmeyeceklerdi.

200. Biz, onu günahkârların kalplerine öyle sokmuşuzdur.

201. Îmân etmezler ona, tâ o acıklı azâbı görecekleri zamana kadar.

202. Ki, geliversin de kendilerine ansızın, hiç farkında değillerken,

203. Desinler ki, "Acaba bize bir müsâade edilir mi?"

204. Ya şimdi âzabımızı çabuk istiyorlar mı?

205. Gördün ya! Artık onlara senelerce zevk ettirsek,

206. Sonra kendilerine edilen tehdit gelip çatarsa,

Mâ ağnâ anhüm mâ kânû yümetteûn (207) Ve mâ ehleknâ min karyetin illâ lehâ münzirûn (208) Zikrâ ve mâ künnâ zâlimîn (209) Ve mâ tenezzelet bihiş şeyâtıyn (210) Ve mâ yembeğıy lehüm ve mâ yestetıy'ûn (211) İnnehüm anis sem'ı le ma'zûlûn (212) Fe lâ ted'u meallâhi ilâhen âhara fe tekûne minel müazzebîn (213) Ve enzir aşîratekel akrabîn (214) Vahfid cenâhake li menit tebeake minel mü'minîn (215) Fe in asavke fe kul innî berîüm mimmâ ta'melûn (216) Ve tevekkel alel azîzir rahıym (217) Ellezî yerâke hıyne tekûm (218) Ve tekallübeke fis sâcidîn (219) İnnehû hüves semîul alîm (220) Hel ünebbiüküm alâ men tenezzelüş şeyâtıyn (221) Tenezzelü alâ külli effâkin esîm (222) Yülkûnes sem'a ve ekseruhüm kâzibûn (223) Veş şuarâü yettebiuhümül ğâvûn (224) E lem tera ennehüm fî külli vâdiy yehîmûn (225) Ve ennehüm yekûlûne mâ lâ yef'alûn (226) İllellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve zekerullâhe kesîrav ventesarû mim ba'di mâ zulimû. ve seya'lemüllezîne zalemû eyye münkalebiy yenkalibûn (227)

٢٧٧

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ
بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ
السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ
الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ
﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ
اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ
﴿٢٢٢﴾ يُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ
﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ
﴿٢٢٦﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا
مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ۭ وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٢٧﴾

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
ثَلَاثٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً

207. O yaşatıldıkları zevkin kendilerine hiç faydası olmayacaktır.

208. Bununla birlikte, Biz hangi memleketi helak ettikse muhakkak onu uyarıcı (peygamberleri) olmuştur.

209. Onlar uyarılmışlar ve Biz zulmetmiş değilizdir.

210. Ve onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi.

211. Bu onlara hem yaraşmaz, hem güçleri yetmez.

212. Şüphesiz onlar (şeytanlar) vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır.

213. Dolayısıyla sakın Allah ile berâber başka bir ilâha duâ etme ki, o azap göreceklerden olmayasın.

214. Öncelikle en yakın akrabanı uyar.

215. Ve sana tâbi olan mü'minlere kanadını indir.

216. Bunun üzerine sana isyân ederlerse: "Ben sizin amellerinizden uzağım" de.

217. Ve O, Azîz Rahîm'e tevekkül et.

218. O ki, kıyâm ettiğin zaman seni görüyor.

219. Ve secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor.)

220. Çünkü O, öyle işitendir, bilendir.

221. Haber vereyim mi size, şeytanlar kimin üzerine inerler?

222. Günah işleyen her bir sahtekâr üzerine inerler.

223. Onlar, kulak verirler (hırsızlık ederler) ve çoğunlukla yalan söylerler.

224. (Peygamberi hicveden, kâfir) şairler(e gelince), onlara sapık kimseler uyarlar.

225. Görmez misin, bunlar her vâdide şaşkınca dolaşırlar.

226. Gerçekten onlar yapmadıkları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip salih ameller işleyenler, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunanlar müstesna; haksızlık edenler, hangi dönüşe (hangi akibete) döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ۝١ هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٢
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ۝٣ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ ۝٤ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ
الْاَخْسَرُونَ ۝٥ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝٦ اِذْ قَالَ
مُوسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا سَاٰتِيكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيكُمْ
بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝٧ فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِىَ اَنْ بُورِكَ
مَنْ فِى النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨ يٰمُوسٰٓى
اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٩ وَاَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا
جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوسٰى لَا تَخَفْ اِنِّى لَا يَخَافُ
لَدَىَّ الْمُرْسَلُونَ ۝١٠ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوٓءٍ فَاِنِّى
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١١ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ
سُوٓءٍ فِى تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
۝١٢ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝١٣

وَجَحَدُوا

NEML SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tâ sîn. tilke âyâtül kur'âni ve kitâbim mübîn (1) Hüdev ve büşrâ lil mü'minîn (2) Ellezîne yükıymûnes salâte ve yü'tûnez zekâte ve hüm bil âhırati hüm yûkınûn (3) İnnellezîne lâ yü'minûne bil âhırati zeyyennâ lehüm a'mâlehüm fe hüm ya'mehûn (4) Ülâikellezîne lehüm sûül azâbi ve hüm fil âhırati hümül ahserûn (5) Ve inneke le tülekkal kur'âne mil ledün hakîmin alîm (6) İz kâle mûsâ lî ehlihî innî ânestü nârâ. seâtîküm minhâ bi haberin ev âtîküm bi şihâbin kabesil lealleküm tastalûn (7) Felemmâ câehâ nûdiye em bûrike men fin nâri ve men havlehâ. ve sübhânallâhi rabbil âlemîn (8) Yâ mûsâ innehû enallâhül azîzül hakîm (9) Ve elkı asâk. felemmâ raâhâ tehtezzü ke ennehâ cânnüv vellâ müdbirav ve lem yüakkıb. yâ mûsâ lâ tehaf innî lâ yehâfü ledeyyel murselûn (10) İllâ men zaleme sümme beddele husnem ba'de sûin fe innî ğafûrur rahıym (11) Ve edhıl yedeke fî ceybike tahruc beydâe min ğayri sûin fî tis'ı âyâtin ilâ fir'avne ve kavmih. innehüm kânû kavmen fâsikıyn (12) Felemmâ câethüm âyâtünâ mübsıraten kâlû hâzâ sıhrum mübîn (13)

27. SÛRE
NEML SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 93 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Tâ, Sîn. Bunlar sana Kur'an'ın ve apaçık olan bir kitabın âyetleridir.

2. O mü'minlere birer hidâyet ve müjde olmak üzere.

3. Ki namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı verirler, âhirete de onlar yakînen inanırlar.

4. Çünkü âhirete inanmayanların yaptıklarını kendilerine süslü göstermişizdir de, onlar ilerisini görmezler, kalpleri körelmiştir.

5. Bunlar o kimselerdir ki, kendilerine azâbın kötüsü vardır ve bunlardır ki, âhirette en çok hüsrâna düşenlerdir.

6. (Resulüm!) Şüphesiz ki bu Kur'ân, sana hikmet sahibi ve her şeyi bilen Allah tarafından indirilmektedir.

7. Hani bir vakit Mûsâ, âilesine demişti: "Ben cidden bir ateş hissettim, ondan size ya bir haber veya bir ocak yakıp ısınmanız için kor bir ateş getireceğim."

8. Oraya geldiğinde şöyle seslenilmişti: "Ateşin bulunduğu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kılınmıştır! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehtir!"

9. "Ey Musa! İyi bil ki, ben, mutlak galip ve hikmet sahibi olan Allah'ım!"

10. "Asânı at!" (Asâyı atıp) onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. (Dedik ki): "Ey Musa korkma! Çünkü benim huzurumda peygamberler korkmaz."

11. Ancak, kim haksızlık eder, sona, işlediği kötülük yerine iyilik yaparsa, bilsin ki ben (ona karşı da) çok bağışlayıcıyım, çok merhamet sahibiyim.

12. "Elini koynuna sok; kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git), çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır."

13. Bu şekilde âyetlerimiz onların gözleri önüne serilince, "Bu apaçık bir sihirdir" dediler.

Ve cehadû bihâ vesteykanethâ enfüsühüm zulmev ve ulüvvâ. fenzur keyfe kâne âkıbetül müfsidîn (14) Ve le kad âteynâ dâvûde ve süleymâne ılmâ, ve kâlel hamdü lillâhillezî faddalenâ alâ kesîrim min ıbâdihil mü'minîn (15) Ve verise süleymânü dâvûde ve kâle yâ eyyühen nâsü ullimnâ mentıkat tayri ve ûtînâ min külli şey'. inne hâzâ le hüvel fadlül mübîn (16) Ve huşira li süleymâne cünûdühû minel cinni vel insi vat tayri fe hüm yûzeûn (17) Hattâ izâ etev alâ vâdin nemli kâlet nemletüy yâ eyyühen nemlüdhulû mesâkineküm, lâ yahtımenneküm süleymânü ve cünûdühû ve hüm lâ yeş'urûn (18) Fe tebesseme dâhıkem min kavlihâ ve kâle rabbi evzı'nî en eşküra nı'metekelletî en'amte aleyye ve alâ vâlideyye ve en a'mele sâlihan tardâhü ve edhılnî bi rahmetike fî ıbâdikes sâlihıyn (19) Ve tefekkadet tayra fe kâle mâliye lâ eral hüdhüde em kâne minel ğâibîn (20) Le üazzibennehû azâben şedîden ev le ezbehannehû ev le ye'tiyennî bi sültânim mübîn (21) Fe mekese ğayra beıydin fe kâle ehattü bi mâ lem tühıt bihî ve ci'tüke min sebeim bi nebeiy yekıyn (22)

٢٧٩

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ۖ
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ ۖ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ
وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ
لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ
إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ ۖ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاذْبَحَنَّهُ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

14. Ve nefisleri yakînen inandığı halde zulüm ve kibirlerinden dolayı onları inkâr ettiler. Fakat bak! O fesat çıkaranların sonu nasıl oldu!"

15. Yemin olsun ki, Dâvûd'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. İkisi de: "Hamd olsun Allah'a ki, bizi mü'min kullarından bir çoğunun üzerine üstün yaptı." dediler.

16. Ve Süleyman, Dâvûd'a vâris olup: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi. Hem bize her şeyden verildi. Şüphesiz ki, bu apaçık lütuftur." dedi.

17. Hem Süleyman'a cinler, insanlar ve kuşlardan orduları toplandı. Ve bunlar düzenli bir şekilde bölükler halinde sevkediliyordu.

18. Hattâ karınca deresi üzerine vardıklarında bir karınca şöyle dedi: "Ey karıncalar! Haydin yuvalarınıza girin. Süleyman ve ordusu sizi farketmeyerek kırıp geçirmesin."

19. O (Süleyman) da, bunun sözünden gülercesine tebessüm etti de: "Ey Rabbim! Beni nefsime hâkim kıl ki, bana ve ana babama verdiğin nîmetine şükredeyim ve râzı olacağın iyi bir amel yapayım ve beni rahmetinle sâlih kulların arasına girdir." dedi.

20. Bir de kuşları araştırdı da: "Bana ne oluyor, Hüdhüd'ü görmüyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?"

21. Elbette ona şiddetli bir azap ederim veyâ boynunu keserim veyâ da bana muhakkak açık, kuvvetli bir delil getirir."

22. Çok geçmeden (Hüdhüd) gelip: "Ben, dedi, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana çok doğru (ve önemli) bir haber getirdim.

٢٨

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَب بِّكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا
أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾
قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي
مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا

İnnî vecedtümraeten temlikühüm ve ûtiyet min külli şey'iv ve lehâ arşün azıym (23) Vecedtühâ ve kavmehâ yescüdûne liş şemsi min dûnillâhi ve zeyyene lehümüş şeytânü a'mâlehüm fe saddehüm anis sebîli fehüm lâ yehtedûn (24) Ellâ yescüdû lillâhillezî yuhricül hab'e fis semâvâti vel ardı ve ya'lemü mâ tuhfûne ve mâ tu'linûn (25) Allâhü lâ ilâhe illâ hüve rabbül arşil azıym (26) Kâle senenzuru e sadakte em künte minel kâzibîn (27) İzheb bi kitâbî hâzâ fe elkıh ileyhim sümme tevelle anhüm fenzur mâzâ yarciûn (28) Kâlet yâ eyyühel meleü innî ülkıye ileyye kitâbün kerîm (29) İnnehû min süleymâne ve innehû bismillâhirrahmânirrahıym (30) Ellâ ta'lû aleyye ve'tûnî müslimîn (31) Kâlet yâ eyyühel meleü eftûnî fî emrî, mâ küntü kâtıaten emran hattâ teşhedûn (32) Kâlû nahnü ülû kuvvetiv ve ülû be'sin şedîdiv vel emru ileyki fenzurî mâzâ te'mürîn (33) Kâlet innel mülûke izâ dehalû karyeten efsedûhâ ve cealû ızzete ehlihâ ezilleh, ve kezâlike yef'alûn (34) Ve innî mürsiletün ileyhim bi hediyyetin fe nâzıratüm bime yarciul mürselûn (35)

23. Çünkü, ben bir kadın buldum, onlara hükümdarlık ediyor. Kendisine her şeyden verilmiş, azâmetli bir tahtı da var.

24. Onu ve kavmini buldum ki, Allah'a değil, güneşe secde ediyorlar. Şeytan, onlara amellerini süslü göstermiş, bu şekilde kendilerini yoldan sapıtmış da, doğru gidemiyorlar.

25. "Göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah'a secde etmezler." **(Dikkat: Secde ayetidir)**

26. Allah ki, kendisinden başka ilâh yok, ancak O! O büyük Arş'ın Rabbi'dir.

27. (Süleyman) dedi ki: "Bakalım doğru musun, yoksa yalancılardan mı oldun?"

28. "Şu mektubumu götür bırak onlara. Sonra dön kendilerinden de, bak ne sonuca varacaklar."

29. Kadın dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bana çok önemli ve çok şerefli bir mektup bırakıldı."

30. Mektup Süleyman'dan ve O Rahmân, Rahîm Allah'ın ismiyle (başlamaktadır).

31. Şöyle ki: Bana karşı baş kaldırmayın ve Müslüman olarak gelin bana diye (yazmaktadır.)

32. (Sonra) Dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan hiç bir işi kestirip atmam."

33. Dediler: "Biz bir kuvvet sahibiyiz ve şiddetli harp ehliyiz, bununla berâber emir sana âittir. Bak, ne emredersin."

34. (Kadın hükümdar) dedi ki: "Doğrusu hükümdarlar bir memlekete girdikleri zaman, onu perişan ederler ve halkının şerefli olanlarını hakîr kılarlar. Evet, böyle yaparlar."

35. "Ben ise, onlara hediye ile bir heyet göndereceğim de, bakacağım elçiler ne ile dönecekler?"

Felemmâ câe süleymâne kâle etümiddûneni bi mâlin femâ âtâniyallâhü hayrum mimmâ âtâküm, bel entüm bi hediyyetiküm tefrahûn (36) İrcı' ileyhim fe lene'tiyennehüm bi cünûdil lâ kıbele lehüm bihâ ve le nuhricennehüm minhâ ezilletev ve hüm sâğırûn (37) Kâle yâ eyyühel meleü eyyüküm ye'tînî bi arşihâ kable ey ye'tûnî müslimîn (38) Kâle ifrîtüm minel cinni ene âtîke bihî kable en tekûme mim mekâmik, ve innî aleyhi le kaviyyün emîn (39) Kâlellezî ındehû ılmüm minel kitâbi ene âtîke bihî kable ey yartedde ileyke tarfük. felemmâ raâhü müstekırran ındehû kâle hâzâ min fadli rabbî. li yeblüvenî e eşkürü em efkür. ve men şekera fe innemâ yeşkürü li nefsih, ve men kefera fe inne rabbî ğaniyyün kerîm (40) Kâle nekkirû lehâ arşehâ nenzur e tehtedî em tekûnü minellezîne lâ yehtedûn (41) Felemmâ câet kıyle e hâkezâ arşük. kâlet keennehû hû. ve ûtînel ılme min kablihâ ve künnâ müslimîn (42) Ve saddehâ mâ kânet ta'büdü min dûnillâh. innehâ kânet min kavmin kâfirîn (43) Kıyle lehedhulis sarh, felemmâ raethü hasibethü lüccetev ve keşefet an sâkayhâ. kâle innehû sarhum mümerradüm min kavârîr. kâlet rabbi innî zalemtü nefsî ve eslemtü mea süleymâne lillâhi rabbil âlemîn (44)

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ
بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ
لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يٰٓ
اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّيْ
عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ هٰذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا
نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ
قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ
قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ قَالَتْ
رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٤﴾

36. (Elçiler, hediyelerle) gelince Süleyman şöyle dedi: "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Ama siz, hediyenizle böbürlenirsiniz."

37. "Dön onlara! Vallahi karşı gelemeyecekleri ordularla varırım da, oradan kendilerini zilletler içinde hor, hakîr oldukları halde çıkarırım."

38. (Süleyman müşavirlerine) de di ki: "Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o Melike'nin tahtını bana getirir?"

39. Cinden bir ifrit: "Ben onu sana, sen daha makamından kalkmazdan evvel getiririm ve muhakkak ben buna karşı güvenilecek bir kuvvet sâhibiyim." dedi.

40. Kitaptan ilmi olan kimse ise, "Gözünü açıp kapamadan, ben onu sana getiririm" dedi. (Süleyman) onu (Melike'nin tahtını) yanıbaşına yerleşivermiş görünce, "Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin (gösterdiği) lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; nankörlük edene gelince, o bilsin ki Rabbim müstağnidir, çok kerem sahibidir."

41. (Süleyman devamla) dedi ki: "Onun tahtını bilemeyeceği bir vaziyete sokun; getirin bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanıyamayanlardan mı olacak?"

42. Melike gelince, "Senin tahtın da böyle mi?" dendi. O şöyle cevap verdi: "Tıpkı o! Zaten biz daha önce bilgi verildi ve biz Müslüman olduk."

43. Daha önce Allah'tan başka taptığı şeyler ona engel olmuştu. Çünkü inkâr eden bir kavimden idi.

44. Ona "Köşke gir!" denildi. Derken onu görünce, derin bir su sandı ve eteğini yukarı çekti. Süleyman: "O billurdan şeffaf bir köşk." dedi. Kadın: "Ey Rabbim! Hakîkaten ben, evvel nefsime zulmetmişim. Şimdi Süleyman'ın beraberinde âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَآئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ
فِى الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا
وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ
وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
مِنْ دُونِ النِّسَآءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

فَمَا

Ve le kad erselnâ ilâ semûde ehâhüm sâlihan enı'büdüllâhe fe izâhüm ferîkâni yahtesımûn (45) Kâle yâ kavmi lime testa'cilûne bis seyyieti kablel haseneh, lev lâ testağfirûnallâhe lealleküm türhamûn (46) Kâlüt tayyernâ bike ve bi mem meak. kâle tâiruküm ındallâhi bel entüm kavmün tüftenûn (47) Ve kâne fil medîneti tis'atü rahtıy yüfsidûne fil ardı ve lâ yuslihûn (48) Kâlû tekâsemû billâhi le nübeyyitennehû ve ehlehû sümme le nekûlenne li veliyyihî mâ şehidnâ mehlike ehlihî ve innâ le sâdikûn (49) Ve mekerû mekrav ve mekernâ mekrav ve hüm lâ yeş'urûn (50) Fenzur keyfe kâne âkıbetü mekrihim ennâ demmernâhüm ve kavmehüm ecmeıyn (51) Fe tilke büyûtühüm hâviyetem bimâ zalemû. inne fî zâlike le âyetel li kavmiy ya'lemûn (52) Ve enceynellezîne âmenû ve kânû yettekûn (53) Ve lûtan iz kâle li kavmihî ete'tûnel fâhışete ve entüm tübsırûn (54) E inneküm le te'tûner ricâle şehvetem min dûnin nisâ'. bel entüm kavmün techelûn (55)

45. Yemin olsun ki, "Allah'a ibâdet edin" diye, Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i göndermiştik. Derken bunlar iki grup oldular çekişiyorlardı.

46. (Salih) dedi ki: "Ey benim kavmim! Niçin iyilikten önce kötülüğü çabucak istiyorsunuz? Ne olur Allah'a istiğfar etseniz! Belki rahmetine kavuşursunuz!"

47. Onlar: "Biz, sen ve berâberindekileri uğursuz saydık" dediler. (Salih:) "Sizin uğursuzluğunuzun sebebi Allah'a mâlûm. Doğrusu siz öyle bir kavimsiniz ki, imtihan olunuyorsunuz." dedi.

48. Şehirde dokuz çete vardı. Her yerde fesat yaparlar, iyiliğe yaramazlardı.

49. Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler: "Gece ona ve ailesine baskın yapalım; sonra da velisine, «Biz o ailenin yok edilişi sırasında orada değildik, inanın ki doğru söylüyoruz» diyelim."

50. Böyle bir hîle kurdular. Halbuki haberleri yok! Biz de bir hîle kurmuştuk.

51. Şimdi bak! Hilelerinin sonu nasıl oldu? Kendileri ve kavimlerini topluca helâk ediverdik!

52. İşte! Evleri çökmüş, zulümleri yüzünden bomboş! Şüphe yok, bunda ilim ehli olan bir kavim için ibret alacak bir ders vardır.

53. Halbuki îmân edip, korunur olanları kurtuluşa erdirdik.

54. Lût'a da, risâlet verdik. O zaman ki, kavmine demişti: "Siz, gözünüz göre göre o hayasızlığı yapacaksınız ha?"

55. "Gerçekten siz, kadınları bırakıp şehvet için kesinlikle erkeklere mi gideceksiniz? Doğrusu siz, ne yaptığınızı bilmez bir kavimsiniz."

Fe mâ kâne cevâbe kavmihî illâ en kâlû ahricû âle lûtım min karyetiküm, innehüm ünâsüy yetetahherûn (56) Fe enceynâhü ve ehlehû illemraeteh, kaddernâhâ minel ğâbirîn (57) Ve emtarnâ aleyhim metarâ, fe sâe metarul münzerîn (58) Kulil hamdü lillâhi ve selâmün alâ ıbâdihillezînastafâ. âllâhü hayrun emmâ yüşrikûn (59) Emmen halekas semâvâti vel arda ve enzele leküm mines semâi mââ, fe embetnâ bihî hadâika zâte behceh, mâ kâne leküm en tümbitû şecerahâ. e ilâhüm meallâh. bel hüm kavmüy ya'dilûn (60) Emmen cealel arda karârav ve ceale hılâlehâ enhârav ve ceale lehâ ravâsiye ve ceale beynel bahrayni hâcizâ. e ilâhüm meallâh. bel ekseruhüm lâ ya'lemûn (61) Emmey yücîbül mudtarra izâ deâhü ve yekşifüs sûe ve yec'alüküm hulefâel ard. e ilâhüm meallâh. kalîlem mâ tezekkerûn (62) Emmey yehdîküm fî zulümâtil berri vel bahri ve mey yursilür riyâha büşram beyne yedey rahmetih. e ilâhüm meallâh. teâlallâhü ammâ yüşrikûn (63)

٢٨٢

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْٓا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ
قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا
امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ
فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ
الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ۗ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا
بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۗ
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا
وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ
﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ قَلِيْلًا
مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا ۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٣﴾

56. Buna kavminin cevâbı sâdece şu olmuştu: "Çıkarın şu Lût âilesini memleketinizden! Çünkü onlar, çok temiz kalmak isteyen kimselermiş" demişlerdi.

57. Bunun üzerine onu ve âilesini kurtuluşa erdirdik. Ancak karısını kalanlardan takdir etmiştik.

58. Ve onların üzerlerine öyle bir yağmur yağdırmıştık ki, ne kötüdür o korkutulanların yağmuru!

59. De ki: "Hamd, Allah'a. Bir de selâm beğenip seçtiği kullarına. Allah mı hayırlı, yoksa müşriklerin şirk koştukları mı?"

60. "Yoksa gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökten bir su indiren mi? Bir su ki, indirip de onunla gözler gönüller açan bahçeler bitirmekteyiz. Siz onların bir ağacını bitiremezdiniz. Bir ilâh mı var Allah'la berâber? Hayır! Onlar, sapıklık ediyorlar."

61. (Onlar mı hayırlı) yoksa, yeryüzünü oturmaya elverişli kılan, aralarında nehirler akıtan, onun için sabit dağlar yaratan, iki deniz arasına engel koyan mı? Allah'ın yanında başka bir ilâh mı var? Hayır onların çoğu (hakikatları) bilmiyorlar.

62. (Onlar mı hayırlı) yoksa, kendine yalvardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hakimleri yapan mı? Allah'ın yanında başka bir ilâh mı var? Ne kıt düşünüyorsunuz!

63. (Onlar mı hayırlı) yoksa, karanın ve denizin karanlıkları içinde size yolu bulduran, rahmetinin (yağmurun) önünde rüzgarları müjdeci olarak gönderen mi? Allah'ın yanında başka bir ilâh mı var? Allah onların koştukları ortaklardan çok yücedir, münezzehtir.

٢٨٤

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ
ءَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْهَا بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا
تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ
وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ
أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ
يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
وَإِنَّهُ

Emmey yebdeül halka sümme yüıydühû ve mey yerzükuküm mines semâi vel ard. e ilâhüm meallâh. kul hâtû bürhâneküm in küntüm sâdikıyn (64) Kul lâ ya'lemü men fis semâvâti vel ardıl ğaybe illallâh. ve mâ yeş'urûne eyyâne yüb'asûn (65) Belid dârake ılmühüm fil âhırah, bel hüm fî şekkim minhâ, bel hüm minhâ amûn (66) Ve kâlellezîne keferû e izâ künnâ türâbev ve âbâünâ einnâ le muhracûn (67) Le kad vüıdnâ hâzâ nahnü ve âbâünâ min kablü in hâzâ illâ esâtıyrul evvelîn (68) Kul sîrû fil ardı fenzurû keyfe kâne âkıbetül mücrimîn (69) Ve lâ tahzen aleyhim ve lâ tekün fî daykım mimmâ yemkürûn (70) Ve yekûlûne metâ hâzel va'dü in küntüm sâdikıyn (71) Kul asâ ey yekûne radife leküm ba'dullezî testa'cilûn (72) Ve inne rabbeke le zû fadlin alen nâsi ve lâkinne ekserahüm lâ yeşkürûn (73) Ve inne rabbeke le ya'lemü mâ tükinnü sudûruhüm ve mâ yu'linûn (74) Ve mâ min ğâibetin fis semâi vel ardı illâ fî kitâbim mübîn (75) İnne hâzel kur'âne yekussu alâ benî isrâîle ekserallezî hüm fîhi yahtelifûn (76)

64. "Yoksa halkı ilk olarak yaratıp duran, sonra onu iâde edecek olan ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Bir ilâh mı var Allah'la berâber? De ki: "Haydin! Getirin delîlinizi, doğru sözlülerdenseniz."

65. De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez." Onlar da, ne zaman diriltileceklerini bilmezler.

66. Fakat ahiret hakkında bilgiler onlara ardarda gelmektedir. Ama onlar bundan bir şüphe içindedirler. Çünkü onlar bundan yana kördürler.

67. İnkârcılar dediler ki: "Sahi biz ve atalarımız toprak olduktan sonra gerçekten (diriltilip) çıkarılacak mıyız?"

68. "Yemin ederiz ki, bu bize de vaad olundu, bundan önce atalarımıza da. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir."

69. De ki: "Hele arzda bir gezinin de bakın günahkârların âkibeti nasıl olmuş?"

70. Ve onlara karşı üzülme! Yaptıkları hîlelerden dolayı bir darlığa da düşme!

71. Bir de, "Eğer doğru söylüyorsanız bu vaad (ettiğiniz azab) hani, ne zaman?" derler.

72. De ki: "Belki o acele olarak istediğinizin bir kısmı ensenize binmiş bulunuyor."

73. Ve şüphesiz Rabbin insanlara karşı mutlak bir lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Hâlbuki sîneleri ne gizliyor ve ne açıklıyorsa Rabbin mutlaka hepsini biliyor.

75. Ve yerde, gökte hiç bir gâib yoktur ki, açık bir kitapta olmasın.

76. Haberiniz olsun ki, bu Kur'an, İsrâiloğullarına ihtilâf edip durdukları şeylerin çoğunu anlatır.

Ve innehû lehüdev ve rahmetül lil mü'minîn (77) İnne rabbeke yakdıy beynehüm bi hukmih, ve hüvel azîzül alîm (78) Fe tevekkel alallâh. inneke alel hakkıl mübîn (79) İnneke lâ tüsmiul mevtâ ve lâ tüsmius summed düâe izâ vellev müdbirîn (80) Ve mâ ente bi hâdil umyi an dalâletihim. in tüsmiu illâ mey yü'minü bi âyâtinâ fe hüm müslimûn (81) Ve izâ vekaal kavlü aleyhim ahracnâ lehüm dâbbetem minel ardı tükellimühüm ennen nâse kânû bi âyâtinâ lâ yûkınûn (82) Ve yevme nahşüru min külli ümmetin fevcem mimmey yükezzibü bi âyâtinâ fehüm yûzeûn (83) Hattâ izâ câû kâle e kezzebtüm bi âyâtî ve lem tühıytû bihâ ılmen emmâ zâ küntüm ta'melûn (84) Ve vekaal kavlü aleyhim bimâ zalemû fe hüm lâ yentıkûn (85) E lem yerav ennâ cealnel leyle li yeskünû fîhi ven nehâra mübsırâ. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yü'minûn (86) Ve yevme yünfehu fis sûri fe fezia men fis semâvâti ve men fil ardı illâ men şâallâh. ve küllün etevhü dâhırîn (87) Ve teral cibâle tahsebühâ câmidetev ve hiye temürru merras sehâb. sun'allâhillezî etkane külle şey'. innehû habîrum bimâ tef'alûn (88)

٢٨٥

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ
﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا
يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي
وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ
الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ
اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

77. Ve muhakkak ki o doğruyu gösterir kesin bir Hidâyet ve mü'minler için bir rahmettir.

78. Elbette Rabbin hükmü ile aralarında kazâsını geçerli kılacaktır ve O üstün olandır, bilendir.

79. O hâlde Allah'a güven! Sen şüphesiz açık bir hak üzerindesin.

80. Bil ki sen, ölülere işittiremezsin, arkasını dönüp kaçmakta olan sağırlara da daveti duyuramazsın.

81. Sen o körleri sapıklıklarından hidâyete erdirecek de değilsin. Sen ancak âyetlerimize îmân edeceklere işittirirsin de, onlar Müslüman olur, selâmet bulurlar.

82. Söylenen başlarına geleceği zaman da, onlar için arzdan bir dâbbe (mahlûk) çıkarırız, insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını kendilerine söyler.

83. Ve her ümmetten âyetlerimizi yalanlayan kimselerden bir bölük yaparak mahşere sevkedeceğimiz gün, artık onlar hep kontrol altında tutulacaklardır.

84. Nihayet (oraya) geldikleri vakit Allah buyurur: "Siz benim âyetlerimi, ne olduğunu kavramadan yalan saydınız öyle mi? Yoksa yaptığınız başka neydi?"

85. Ve haksızlık ettikleri şekilde aleyhlerinde söz hak olur (söylenen başlarına gelir) de artık dilleri tutulur.

86. Görmediler mi, Biz içinde rahat etsinler diye geceyi yaptık, göz açmak üzerede gündüzü!? Elbette bunda îmân edecek bir kavim için şüphesiz ibretler vardır.

87. Hele sûr üfürüleceği, üfürülüp de bütün göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, Allah'ın dilediği hâriç olmak üzere hepsi şiddetli korku ile ürperdiği ve her biri ona hor, hakîr geldikleri gün ne dehşet vericidir!?

88. Sen dağları görürsün de, yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulutun yürümesi gibi yürümektedirler. Bu, her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ
﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِى النَّارِ ۭ هَلْ تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ
الَّذِىْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَىْءٍ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ
﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ
ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ
اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ
ثَمَانٍ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى الْاَرْضِ وَجَعَلَ
اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْىٖ
نِسَآءَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤﴾ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ
اسْتُضْعِفُوْا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥﴾
وَنُمَكِّنَ

Men câe bil haseneti fe lehû hayrum minhâ, ve hüm min fezeıy yevmeizin âminûn (89) Ve men câe bis seyyieti fe kübbet vücûhühüm fin nâr. hel tüczevne illâ mâ küntüm ta'melûn (90) İnnemâ ümirtü en a'büde rabbe hâzihil beldetillezî harramehâ ve lehû küllü şey', ve ümirtü en ekûne minel müslimîn (91) Ve en etlüvel kur'ân, fe menihtedâ fe innemâ yehtedî li nefsih, ve men dalle fe kul innemâ ene minel münzirîn (92) Ve kulil hamdü lillâhi seyürîküm âyâtihî fe ta'rifûnehâ. ve mâ rabbüke bi ğâfilin ammâ ta'melûn (93)

KASAS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tâ sîm mîm (1) Tilke âyâtül kitâbil mübîn (2) Netlû aleyke min nebei mûsâ ve fir'avne bil hakkı li kavmiy yü'minûn (3) İnne fir'avne alâ fil ardı ve ceale ehlehâ şiyeay yestad'ıfü tâifetem minhüm yüzebbihu ebnâehüm ve yestahyî nisâehüm. innehû kâne minel müfsidîn (4) Ve nürîdü en nemünne alellezînestud'ıfû fil ardı ve nec'alehüm eimmetev ve nec'alehümül vârisîn (5)

89. Her kim iyilik ile gelirse o zaman ona, ondan daha hayırlısı var ve onlar o günkü şiddetli korkudan emîn kalırlar.

90. Her kim de kötülükle gelirse artık yüzleri ateşte sürtülür. "Başka değil ancak yaptığınız amellerin cezasını çekeceksiniz." (denir).

91. (Ey Rasûlüm, de ki:) "Ben, sadece emrolundum ki, şu şehrin (Mekke'nin) şanına hürmet veren, her şey de kendisinin olan Rabbine ibadet edeyim. Hem emrolundum ki, Müslümanlardan olayım...

92. Ve Kur'an okuyayım." Bunun üzerine her kim, Hidâyeti kabul ederse yalnızca kendi lehine eder, kim de saparsa de ki: "Ben, sadece tehlikeyi haber verenlerdenim."

93. Ve de ki: "Hamdolsun Allah'a. O, size âyetlerini gösterecek de onları tanıyacaksınız." Ve Rabbin ne yapacağınızdan habersiz değildir.

28. SÛRE
KASAS SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 88 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Tâ, Sîn, Mîm.

2. Bunlar sana apaçık bildiren kitabın âyetleridir.

3. İman edecek bir kavim için sana Musa ve Firavun haberlerinden hak olarak biraz okuyacağız.

4. Çünkü Firavun o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı, onlardan bir taifeyi ezmek istiyor, oğullarını boğazlatıyor ve kadınlarını hayatta bırakıyordu. O, cidden fesat çıkaranlardandı.

5. Biz de istiyorduk ki, o yerde ezilmekte olanlara lutfedelim, onları öncül imamlar yapalım, hem onları varisler kılalım.

Ve nümekkine lehüm fil ardı ve nüriye fir'avne ve hâmâne ve cünûdehümâ minhüm mâ kânû yahzerûn (6) Ve evhaynâ ilâ ümmi mûsâ en ardıiyh, fe izâ hıfti aleyhi fe elkıyhi fil yemmi ve lâ tehâfî ve lâ tahzenî, innâ râddûhü ileyki ve câilûhü minel murselîn (7) Feltekatahû âlü fir'avne li yekûne lehüm adüvvev ve hazenâ. inne fir'avne ve hâmâne ve cünûdehümâ kânû hâtıîn (8) Ve kâletimraetü fir'avne kurratü aynil lî ve lek. lâ taktülûhü asâ ey yenfeanâ ev nettehızehû veledev ve hüm lâ yeş'urûn (9) Ve asbeha füâdü ümmi mûsâ fârığâ. in kâdet le tübdî bihî levlâ er rabatnâ alâ kalbihâ li tekûne minel mü'minîn (10) Ve kâlet li uhtihî kussîhi fe besurat bihî an cünübiv ve hüm lâ yeş'urûn (11) Ve harramnâ aleyhil merâdıa min kablü fe kâlet hel edüllüküm alâ ehli beytiy yekfülûnehû leküm ve hüm lehû nâsıhûn (12) Fe radednâhü ilâ ümmihî key tekarra aynühâ ve lâ tahzene ve li ta'leme enne va'dallâhi hakkuv ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (13)

٢٨٧

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ
مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا
تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ
امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ
يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ
أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ
قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

6. Ve arzda onlara kuvvet ve hakimiyet verelim de Firavun'a Hâmân'a ve ordularına onlardan korktukları şeyi gösterelim.

7. O esnada Musa'nın anasına "Onu emzir, kendisine zarar geleceğinden kaygılandığında onu denize (Nil nehrine) bırakıver, hiç korkup kaygılanma, çünkü Biz onu tekrar sana vereceğiz ve onu peygamberlerden biri yapacağız" diye bildirdik.

8. Bunun üzerine Firavun'un adamları, onu yitik olarak buldu. Çünkü ileride kendilerine bir düşman, bir üzüntü olacaktı. Doğrusu Firavun da, Hâmân da, askerleri de, hep cânilerdiler.

9. Firavun'un hâtunu ise: "Bir göz bebeği, bana ve sana. Bunu öldürmeyin, belki bize yarar veya evlât ediniriz" dedi ve onlar farkında değillerdi.

10. Musa'nın anasının yüreği (tasadan) bomboş kalıverdi. Eğer biz, (vaadimize) inananlardan olması için onun kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse işi meydana çıkaracaktı.

11. Annesi Musa'nın ablasına, "Onun izini takip et" dedi. O da, onlar farkına varmadan uzaktan kardeşini gözetledi.

12. Biz (annesine geri vermezden) daha önce, onun süt analarının sütünü kabulüne müsade etmedik. Bunun üzerine ablası, "Size, onun bakımını sizin namınıza üstlenecek, hem de ona iyi davranacak bir aile göstereyim mi?" dedi.

13. Bu sûretle onu anasına iâde eyledik ki, gözü aydın olsun da hüzünlenmesin ve bilsin ki Allah'ın va'di muhakkak haktır ve fakat çokları bilmezler.

٣٨٨

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰي حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۡ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ
فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِيْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَي الَّذِيْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى
فَقَضٰى عَلَيْهِ ۡ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ
﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَغَفَرَ لَهٗ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ
﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِي الْمَدِيْنَةِ خَاۗىِٕفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهٗ
بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ۭ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّآ
اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِيْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ
اَنْ تَقْتُلَنِيْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِالْاَمْسِ ۚ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِي
الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٩﴾ وَجَاۗءَ رَجُلٌ
مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۤ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَاْتَمِرُوْنَ
بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّيْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ
مِنْهَا خَاۗىِٕفًا يَّتَرَقَّبُ ۭ قَالَ رَبِّ نَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا

Ve lemmâ beleğa eşüddehû vestevâ âteynâhü hukmev ve ılmâ. ve kezâlike neczil muhsinîn (14) Ve dehalel medînete alâ hıyni ğafletim min ehlihâ fe vecede fîhâ racüleyni yaktetilân, hâzâ min şîatihî ve hâzâ min adüvvih, festeğâsehüllezî min şîatihî alellezî min adüvvihî fe vekezehû mûsâ fe kadâ aleyhi kâle hâzâ min ameliş şeytân. innehû adüvvüm müdıllüm mübîn (15) Kâle rabbi innî zalemtü nefsî fağfirlî fe ğafera leh. innehû hüvel ğafûrur rahıym (16) Kâle rabbi bimâ en'amte aleyye fe len ekûne zahîral lil mücrimîn (17) Fe asbeha fil medîneti hâifey yeterakkabü fe izellezistensarahû bil emsi yestasrihuh. kâle lehû mûsâ inneke le ğaviyyüm mübîn (18) Fe lemmâ en erâde ey yebtışe billezî hüve adüvvül lehümâ kâle yâ mûsâ e türîdü en taktülenî kemâ katelte nefsem bil emsi in türîdü illâ en tekûne cebbâran fil ardı ve mâ türîdü en tekûne minel muslihıyn (19) Ve câe racülüm min aksal medîneti yes'â, kâle yâ mûsâ innel melee ye'temirûne bike li yaktülûke fahruc innî leke minen nâsıhıyn (20) Fe harace minhâ hâifey yeterakkabü kâle rabbi neccinî minel kavmiz zâlimîn (21)

14. Musa yiğitlik çağına girip olgunlaşınca, Biz ona hikmet ve ilim verdik. İşte güzel davrananları Biz böyle mükafatlandırırız.

15. Musa, halkının habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada, biri kendi tarafından diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbirleriyle döğüşür buldu. Kendi tarafı olan, düşmana karşı ondan yardım diledi. Musa da ötekine bir yumruk indirip onun ölümüne sebep oldu. "Bu, şeytan işidir. O, gerçekten saptırıcı, apaçık bir düşmandır" dedi.

16. (Musa yaptığına pişman olarak Allah'tan af diledi ve:) "Ey Rabbim! doğrusu ben nefsime yazık ettim. Artık mağfiretinle benim suçumu ört." dedi. O da mağfiret buyurdu. Muhakkak ki O, bağışlayandır, esirgeyendir.

17. "Ey Rabbim bana olan iyiliğin hakkı için artık günahkârlara aslâ arka çıkmam." dedi.

18. Derken şehirde korku içinde sabahı etti. Gözetiyordu, baktı ki dün kendisinden yardım istiyen, ona yine feryat ediyor. Mûsâ ona: "Besbelli sen bir yaramazsın" dedi.

19. Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o: "Ey Musa! Dün bir adamı öldürdüğün gibi, beni de mi öldürmek istiyorsun? Demek arabuluculardan olmak istemiyor da, bu yerde ille yaman bir zorba mı olmak istiyorsun!" dedi.

20. Şehrin öte başından bir adam da koşarak geldi: "Ey Mûsâ! Haberin olsun, heyet seni öldürmek için hakkında emri tartışıyorlar, hemen çık! Ben cidden senin hayrını isteyenlerdenim." dedi.

21. Derhal oradan korku ile çıktı, gözetiyordu. Dedi: "Ey Rabbim! Kurtar beni bu zâlim kavimden."

Ve lemmâ teveccehe tilkâe medyene kâle asâ rabbî ey yehdiyenî sevâes sebîl (22) Ve lemmâ verade mâe medyene vecede aleyhi ümmetem minen nâsi yeskûne ve vecede min dûnihimümraeteyni tezûdân, kâle mâ hatbükümâ. kâletâ lâ neskıy hattâ yusdirar riâü ve ebûnâ şeyhun kebîr (23) Fe sekâ lehümâ sümme tevellâ ilez zılli fe kâle rabbi innî limâ enzelte ileyye min hayrin fekıyr (24) Fe câethü ıhdâhümâ temşî alestıhyâ', kâlet inne ebî yed'ûke li yecziyeke ecra mâ sekayte lenâ. felemmâ câehû ve kassa aleyhil kasasa kâle lâ tehaf, necevte minel kavmiz zâlimîn (25) Kâlet ıhdâhümâ yâ ebetiste'cirhü inne hayra meniste'certel kaviyyül emîn (26) Kâle innî ürîdü en ünkihake ıhdebneteyye hâteyni alâ en te'cüranî semâniye hıcec, fe in etmemte aşran fe min ındik, ve mâ ürîdü en eşükka aleyk. setecidünî in şâallâhü mines sâlihıyn (27) Kâle zâlike beynî ve beynek. eyyemel eceleyni kadaytü fe lâ udvâne aleyy. vallâhü alâ mâ nekûlü vekîl (28)

٢٨

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَآءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَآ أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا
تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا
سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ
نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَىٰهُمَا يَآ أَبَتِ
اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾
قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰٓ
أَن تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ
وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ
فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde: "Umarım Rabbim beni doğru yola iletir." dedi.

23. Musa, Medyen suyuna varınca, orada (hayvanlarını) sulayan bir çok insan buldu. Onların gerisinde de (hayvanlarını suyun olduğu yerden) geri çeken iki kadın gördü. Onlara "Derdiniz nedir?" dedi. Şöyle cevap verdiler: "Çobanlar sulayıp çekilmeden biz (onların içine sokulup hayvanlarımızı) sulamayız; babamız da çok yaşlıdır."

24. Bunun üzerine Musa, onların davarlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi ve "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra muhtacım" dedi.

25. Derken, o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi. "Babam", dedi, "bizim yerimize (hayvanları) sulamanın karşılığını ödemek için seni çağırıyor." Musa, ona (Hz. Şuayb'a) gelip başından geçeni anlatınca o, "Korkma, o zalim kavimden kurtuldun." dedi.

26. O kadınlardan biri: "Babacığım! Onu ücretli işçi tut. Çünkü tuttuğun işçilerin en hayırlısı. O güçlü, güvenilir adam." dedi.

27. (Şuayb) Dedi ki: "Bana sekiz yıl çalışmana karşılık şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan artık o kendinden; yoksa sana ağırlık vermek istemem. İnşaAllah beni iyi kimselerden bulacaksın."

28. Dedi ki: "O benimle senin aramızda, iki müddetin her hangisini ödersem, demek aleyhime düşmanlık yok ve Allah sözleşmemiz üzerine vekildir."

٢٩

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ
نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّٓى اٰتِيْكُمْ
مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّآ
اَتٰىهَا نُوْدِىَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِى الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ
مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰٓى اِنِّٓى اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ
﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَاۗنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۭ يٰمُوْسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۡ اِنَّكَ مِنَ
الْاٰمِنِيْنَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ فِىْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاۗءَ مِنْ غَيْرِ
سُوْۗءٍ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ
مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ
﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ
﴿٣٣﴾ وَاَخِىْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّىْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ
رِدْءًا يُّصَدِّقُنِىْٓ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخِيْكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُوْنَ
اِلَيْكُمَا ۚ بِاٰيٰتِنَآ ۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا

Felemmâ kadâ mûsel ecele ve sâra bi ehlihî ânese min cânibit tûri nârâ, kâle li ehlihimküsû innî ânestü nâral leallî âtîküm minhâ bi haberin ev cezvetim minen nâri lealleküm tastalûn (29) Felemmâ etâhâ nûdiye min şâtıil vâdil eymeni fil buk'atil mübâraketi mineş şecerati ey yâ mûsâ innî enallâhü rabbül âlemîn (30) Ve en elkı asâk. felemmâ raâhâ tehtezzü keennehâ cânnüv vellâ müdbirav ve lem yüakkıb. yâ mûsâ akbil ve lâ tehaf, inneke minel âminîn (31) Üslük yedeke fî ceybike tahruc beydâe min ğayri sûiv vadmüm ileyke cenâhake miner rahbi fe zânike bürhânâni mir rabbike ilâ fir'avne ve meleih. innehüm kânû kavmen fâsikıyn (32) Kâle rabbi innî kateltü minhüm nefsen fe ehâfü ey yaktülûn (33) Ve ehıy hârûnü hüve efsahu minnî lisânen fe ersilhü meıye rid'ey yüsaddikunî, innî ehâfü ey yükezzibûn (34) Kâle seneşüddü adudeke bi ehıyke ve nec'alü lekümâ sültânen fe lâ yesılûne ileykümâ bi âyâtinâ, entümâ ve menit tebeakümel ğâlibûn (35)

29. Ne zaman ki Mûsâ, süreyi doldurdu ve âilesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ateş hissetti. Ailesine: "Durun ben bir ateş hissettim. Ümît ederim ki, size ondan bir haber getiririm veya yanan bir odun? Belki bir ocak yakar ısınırsınız." dedi.

30. Derken ona varınca, vâdinin sağ kıyısından o mübarek vâdide ağaçtan nidâ olundu. Şöyle ki: "Ey Musa! Haberin olsun, benim, ben Allah, âlemlerin Rabbi."

31. Ve: "Bırak asanı" denildi. Musa, onu (asayı) sanki canlı çevik bir yılan gibi depreniyor görünce, öyle bir dönüp kaçtı ki, arkasına bile bakmadı. "Ey Musa, yüzünü dön ve korkma. Çünkü sen emniyette olanlardansın."

32. "Elini koynuna sok, kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Korkudan (açılan) kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Firavun ve onun adamlarına karşı Rabbin tarafından iki kesin delildir. Çünkü onlar, yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır." (diye seslenildi)

33. Dedi ki: "Ey Rabbim! Ben onlardan bir adam öldürdüm, korkarım beni hemen öldürürler."

34. "Birâderim Hârun ise, lîsanca benden daha düzgün konuşur. Beni tasdik eden bir yardımcı olmak üzere, berâberimde ona da risâlet ver. Doğrusu ben, beni yalanlarlar diye korkarım."

35. (Allah) Buyurdu ki: "Kardeşinle bileğine kuvvet vereceğiz ve sizin için bir saltanat kuracağız da size erişemiyecekler. Âyetlerimiz hakkı için, siz ve size tâbi olanlar gâlip geleceksiniz."

Felemmâ câehüm mûsâ bi âyâtinâ beyyinâtin kâlû mâ hâzâ illâ sıhrum müfterav ve mâ semı'nâ bihâzâ fî âbâinel evvelîn (36) Ve kâle mûsâ rabbî a'lemü bi men câe bil hüdâ min ındihî ve men tekûnü lehû âkıbetüd dâr. innehû lâ yüflihuz zâlimûn (37) Ve kâle fir'avnü yâ eyyühel meleü mâ alimtü leküm min ilâhin ğayrî, fe evkıd lî yâ hâmânü alet tıyni fec'al lî sarhal leallî ettaliu ilâ ilâhi mûsâ ve innî le ezunnühû minel kâzibîn (38) Vestekbera hüve ve cünûdühû fil ardı bi ğayril hakkı ve zannû ennehüm ileynâ lâ yurceûn (39) Fe ehaznâhü ve cünûdehû fenebeznâhüm fil yemm. fenzur keyfe kâne âkıbetüz zâlimîn (40) Ve cealnâhüm eimmetey yed'ûne ilen nâr, ve yevmel kıyâmeti lâ yünsarûn (41) Ve etba'nâhüm fî hâzihid dünyâ la'neh, ve yevmel kıyâmeti hüm minel makbûhıyn (42) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe mim ba'di mâ ehleknel kurûnel ûlâ besâira lin nâsi ve hüdev ve rahmetel leallehüm yetezekkerûn (43)

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا
سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٦﴾
وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ
تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ
غَيْرِيْ فَاَوْقِدْ لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا
لَّعَلِّيْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ
﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ
فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ
﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى
الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى
بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٣﴾

36. Ne zaman ki Mûsâ, bunun üzerine apaçık âyetlerimizle onlara vardı: "Bu olsa olsa uydurma bir sihirdir. Biz bunu evvelki atalarımızda dâhi işitmedik." dediler.

37. Mûsâ da: "Rabbim daha iyi bilir tarafından Hidâyetle gelen kim? Ve yurdun âkibeti kimin olur? Doğrusu bu, zâlimler felah bulmaz." dedi.

38. Firavun: "Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilâh tanımıyorum. Ey Hâmân, haydi benim için çamur üzerine ateş yak (ve tuğla imal et), bana bir kule yap ki, Musa'nın ilâhına çıkayım; ama sanıyorum, o mutlaka yalan söyleyenlerdendir." dedi.

39. Hem de o ve askerleri yeryüzünde haksızlıkla kibirlenmek istediler ve zannettiler ki, onlar Bize döndürülmeyecekler.

40. Biz de kendisini ve ordularını tuttuk da deryâya fırlatıverdik. Şimdi bak, o zâlimlerin âkibeti nasıl oldu?

41. Onları ateşe çağıran öncüler kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.

42. Hem kendilerine bu dünyâda arkalarından bir lanet yağdırmaktayız, hem de kıyâmet günü bunlar, pek nefret olunmuşlardandır.

43. Yemin olsun ki, Biz Mûsâ'ya o kitabı, önceki nesilleri helâk ettikten sonra, insanların vicdanlarını nurlandıracak basîretler ve bir hidâyet ve rahmet olmak üzere verdik, gerek ki düşünürler.

٢٩٢

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَٰكِنَّآ أَنْشَأْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا
كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
﴿٤٦﴾ وَلَوْلَآ أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَآ
أُوتِيَ مِثْلَ مَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ
قَبْلُ ۖ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُوٓا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ
﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ
أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ
فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَىٰهُ
بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

وَلَقَدْ

Ve mâ künte bi cânibil ğarbiyyi iz kadaynâ ilâ mûsel emra ve mâ künte mineş şâhidîn (44) Ve lâkinnâ enşe'nâ kurûnen fe tetâvele aleyhimül umür, ve mâ künte sâviyen fî ehli medyene tetlû aleyhim âyâtinâ ve lâkinnâ künnâ mursilîn (45) Ve mâ künte bi cânibit tûri iz nâdeynâ ve lâkir rahmetem mir rabbike li tünzira kavmem mâ etâhüm min nezîrim min kablike leallehüm yetezekkerûn (46) Ve lev lâ en tusıybehüm müsıybetüm bimâ kaddemet eydîhim fe yekûlû rabbenâ lev lâ erselte ileynâ rasûlen fe nettebia âyâtike ve nekûne minel mü'minîn (47) Felemmâ câehümül hakku min ındinâ kâlû levlâ ûtiye misle mâ ûtiye mûsâ. evelem yekfürû bimâ ûtiye mûsâ min kabl, kâlû sıhrâni tezâherâ, ve kâlû innâ bi küllin kâfirûn (48) Kul fe'tû bi kitâbim min ındillâhi hüve ehdâ minhümâ ettebı'hü in küntüm sâdikıyn (49) Fe il lem yestecîbû leke fa'lem ennemâ yettebiûne ehvâehüm. ve men edallü mimmenittebea hevâhü bi ğayri hüdem minallâh. innallâhe lâ yehdil kavmez zâlimîn (50)

44. (Resûlüm) sen ise Mûsâ'ya o emri vahyettiğimiz sırada batı tarafında değildin, o şâhit olanlardan da değildin.

45. Bilakis Biz (o zamandan senin zamanına kadar) nice nesiller var ettik de, onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen onlara âyetlerimizi okuyarak, Medyen halkı arasında bulunanlardan da değildin; aksine Biz (başka) peygamber göndermiştik.

46. Hem Biz o nidâyı yaptığımız (Mûsâ'ya seslendiğimiz) zaman, sen Tûr'un yanında da değildin. Fakat Rabbin'den bir rahmet olarak gönderildin ki, senden evvel kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavimi uyarasın, gerek ki düşünürler.

47. Kendi ellerinin hazırladığı günahlar yüzünden başlarına birer musîbet gelip de, o vakit: "Ey Rabbimiz! Bize bir resûl göndersen de, âyetlerine uyup mü'minlerden olsaydık ya!" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik).

48. Fakat şimdi onlara tarafımızdan hak gelince: "Mûsâ'ya verilen gibisi verilse ya!" dediler. Ya bundan önce Mûsâ'ya verileni inkâr etmediler mi? "İki sihir ortaya çıktı." dediler ve "Biz hiçbirisine inanmayız" dediler.

49. De ki: "O hâlde bu ikisinden (Kur'an'dan) daha doğru bir kitap getirin Allah tarafından da ben ona tâbi olayım. Eğer doğru sözlüyseniz."

50. Yine sana icâbet etmek istemezlerse, artık bil ki onlar, gerçekte kendi istek ve tutkuları peşinde gidiyorlar. Hâlbuki Allah'tan bir doğru delîl olmaksızın, kendi hevâsı peşinde giden kimselerden daha şaşkın kim olabilir? Muhakkak ki, Allah zâlimler güruhunu başarıya ulaştırmaz.

Ve le kad vessalnâ lehümül kavle leallehüm yetezekkerûn (51) Ellezîne âteynâhümül kitâbe min kablihî hüm bihî yü'minûn (52) Ve izâ yütlâ aleyhim kâlû âmennâ bihî innehül hakku mir rabbinâ innâ künnâ min kablihî müslimîn (53) Ülâike yü'tevne ecrahüm merrateyni bimâ saberû ve yedraûne bil hasenetis seyyiete ve mimma razaknâhüm yünfikûn (54) Ve izâ semiullağve a'radû anhü ve kâlû lenâ a'mâlünâ ve leküm a'mâlüküm, selâmün aleyküm, lâ nebteğıl câhilîn (55) İnneke lâ tehdî men ahbebte ve lâkinnallâhe yehdî mey yeşâ', ve hüve a'lemü bil mühtedîn (56) Ve kâlû in nettebiil hüdâ meake nütehattaf min ardınâ. e ve lem nümekkil lehüm haramen âminey yücbâ ileyhi semerâtü külli şey'ir rizkam mil ledünnâ ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (57) Ve kem ehleknâ min karyetim betırat meıyşetehâ, fe tilke mesâkinühüm lem tüskem mim ba'dihim illâ kalîlâ. ve künnâ nahnül vârisîn (58) Ve mâ kâne rabbüke mühlikel kurâ hattâ yeb'ase fî ümmihâ rasûley yetlû aleyhim âyâtinâ, ve mâ künnâ mühlikil kurâ illâ ve ehlühâ zâlimûn (59)

٣٩٣

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوٓا
اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا
عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُٓوا اِنْ
نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ
لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Yemin olsun ki, onlar hakkında sözü birbiri ardınca indirdik ki, iyi düşünsünler.

52. Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz ona îmân ediyorlar.

53. Hem kendilerine okunur okunmaz: "Biz buna îmân ettik. Bu, şüphesiz hak, Rabbimiz'den. Biz doğrusu bundan önce Müslüman idik." dediler.

54. İşte bunlar, mükâfâtlarına iki kere kavuşturulacaklar. Çünkü sabretmişlerdir. Hem de kötülüğü iyilikle defeder ve kendilerine verdiğimiz rızıktan hayra harcarlar.

55. Ve boş söz işittikleri zaman ondan yüzlerini çevirirler de: "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selam olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) istemeyiz", derler.

56. Doğrusu sen, sevdiğine Hidâyet veremezsin. Fakat Allah, kimi dilerse hidâyet verir ve hidâyete erecekleri O daha iyi bilir.

57. Bir de: "Doğrusun! Ama biz, o doğru yolu tutar, seninle berâber olursak, derhâl yerimizden yurdumuzdan olur, çarpılırız" dediler. Ya biz, onları korkusuz bir Haremde yerleştirmedik mi? Ona, tarafımızdan rızık olarak her şeyin meyvesi toplanacak. Fakat çoğu bilmezler.

58. Bununla berâber, Biz (bol) geçimiyle (halkı) şımarmış nice memleket helâk ettik. İşte kendilerinden sonra ancak pek az kimselerin konabileceği meskenleri! (Bütün onlara) Biz vâris olmuşuzdur.

59. Hem Rabbin memleketlerin merkezî yerlerine, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir resûl göndermedikçe helâk edici değildir. Hem de, Biz o memleketleri hep halkının zulümleri halinde helâk etmişizdir.

٢٩٤

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَٰعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ
اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ
لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ
الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هَٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَآ أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ
مَا كَانُوٓا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا
يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَن
تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ
سُبْحَٰنَ اللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا
تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ
الْحَمْدُ فِى الْأُولَىٰ وَالْءَاخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ

Ve mâ ûtîtüm min şey'in fe metâul hayâtid dünyâ ve zînetühâ, ve mâ ındallâhi hayruv ve ebkâ. e fe lâ ta'kılûn (60) E fe mev veadnâhü va'den hasenen fe hüve lâkıyhi ke mem metta'nâhü metâal hayâtid dünyâ sümme hüve yevmel kıyâmeti minel muhdarîn (61) Ve yevme yünâdîhim fe yekûlü eyne şürakâiyellezîne küntüm tez'umûn (62) Kâlellezîne hakka aleyhimül kavlü rabbenâ hâülâillezîne ağveynâ, ağveynâhüm kemâ ğaveynâ, teberra'nâ ileyk, mâ kânû iyyânâ ya'büdûn (63) Ve kıyled'û şürakâeküm fe deavhüm fe lem yestecîbû lehüm ve raevül azâb, lev ennehüm kânû yehtedûn (64) Ve yevme yünâdîhim fe yekûlü mâzâ ecebtümül murselîn (65) Fe amiyet aleyhimül embâü yevmeizin fe hüm lâ yetesâelûn (66) Fe emmâ men tâbe ve âmene ve amile sâlihan fe asâ ey yekûne minel müflihıyn (67) Ve rabbüke yahlüku mâ yeşâü ve yahtâr. mâ kâne lehümül hıyerah. sübhânallâhi ve teâlâ ammâ yüşrikûn (68) Ve rabbüke ya'lemü mâ tükinnü sudûruhüm ve mâ yu'linûn (69) Ve hüvallâhü lâ ilâhe illâ hû. lehül hamdü fil ûlâ vel âhırah, ve lehül hukmü ve ileyhi turceûn (70)

60. Hem size her hangi bir şey vermişse, yalnızca dünyâ hayâtının geçici nîmeti ve süsüdür. Allah katında olanlar ise, hem daha hayırlı ve hem ebedî. Artık akıl etmez misiniz?

61. Ya şimdi kendisine güzel bir söz verdiğimiz ve dolayısıyla ona erecek olan kimse, hiç o kendisine dünya hayâtının geçici zevkini yaşattığımız, sonra kıyâmet günü o huzûra getirilmişlerden olacak kimse gibi olur mu?

62. Hele o gün Allah onlara seslenipte: "Nerede o iddiâ ettiğiniz ortaklarım" diyeceği gün!...

63. Aleyhlerinde söz hak olmuş olanlar şöyle demektedir: "Ey bizim yegâne Rabbimiz! İşte şunlar, o azdırdığımız kimseler. Biz, onları kendi azdığımız gibi azdırdık, sana döndük, onlar bizlere tapmıyorlardı."

64. Bir de "Haydin yalvarın bakalım ortaklarınıza!" denilmiştir. Bundan dolayı yalvarmışlardır, fakat kendilerine cevap vermemiştir ve azâbı görmüşlerdir. Zamânında hakkı görselerdi ya!

65. Ve hele o gün Allah onlara seslenipte: "Gönderilen peygamberlere ne cevap verdiniz" diyeceği gün.

66. Artık o gün, onlara bütün haberler körelmiştir. O zaman onlar, artık birbirlerine de sormayacaklardır.

67. Ama tevbe ve îmân edip iyilikle çalışan kimse, işte o kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onların değildir. Allah, onların ortak koştuklarından beridir, şânı yücedir.

69. Hem Rabbin onların sîneleri ne saklıyor ve ne açığa vuruyorlar bilir.

70. Allah O, başka ilâh yok, ancak O. Önünde sonunda hamd O'nun, hüküm O'nun, nihâyet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

Kul eraeytüm in cealallâhü aleykümül leyle sermeden ilâ yevmil kıyâmeti men ilâhün ğayrullâhi ye'tîküm bi dıyâ' e fe lâ tesmeûn (71) Kul eraeytüm incealallâhü aleykümün nehâra sermeden ilâ yevmil kıyâmeti men ilâhün ğayrullâhi ye'tîküm bi leylin teskünûne fîh. e fe lâ tübsırûn (72) Ve mir rahmetihî ceale lekümül leyle ven nehâra li teskünû fîhi ve li tebteğû min fadlihî ve lealleküm teşkürûn (73) Ve yevme yünâdîhim fe yekûlü eyne şürakâiyellezîne küntüm tez'umûn (74) Ve neza'nâ min külli ümmetin şehîden fe kulnâ hâtû bürhâneküm fe alimû ennel hakka lillâhi ve dalle anhüm mâ kânû yefterûn (75) İnne kârûne kâne min kavmi mûsâ febeğâ aleyhim, ve âteynâhü minel künûzi mâ inne mefâtihahû le tenûü bil usbeti ülil kuvveti iz kâle lehû kavmühû la tefrah innallâhe lâ yühıbbül ferihıyn (76) Vebteğı fîmâ âtâkallâhüd dâral âhırate ve lâ tense nesıybeke mined dünyâ ve ahsin kemâ ahsenallâhü ileyke ve lâ tebğıl fesâde fil ard. innallâhe lâ yühıbbül müfsidîn (77)

٣٩٥

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِضِيَآءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ اَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآئِىَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى
عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوٓاُ بِالْعُصْبَةِ
اُولِى الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَآ اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا
تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

71. (Rasûlüm) de ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde geceyi kıyâmet gününe kadar ebedi kılarsa, size bir ışık getirecek, Allah'ın dışında ilâh kimdir? Hâlâ dinlemiyecek misiniz?"

72. De ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde gündüzü kıyâmet gününe kadar ebedî kılarsa size içinde dinleneceğiniz bir gece getirecek, Allah dışında ilâh kim? Hâlâ görmiyecek misiniz?"

73. Rahmetinden O sizin için hem geceyi, hem gündüzü yaptı ki, hem içinde dinleneceksiniz ve hem çalışıp lütfundan isteyesiniz de şükredesiniz.

74. O gün (Allah) onlara seslenipte: "Nerede o iddiâ ettiğiniz ortaklarım" diyeceği gün.

75. (O gün) hem her ümmetten birer şâhit çıkardık da, "Haydin kesin delilinizi getirin!" dedik mi, o zaman, hak Allah'ın olduğunu bilmişler ve o uydurdukları şeyler, kendilerinden kaybolup gitmişlerdir.

76. Muhakkak ki Kârûn, Musâ'nın kavminden idi de, onlara karşı azgınlık etmişti. Ona öyle hazîneler vermiştik ki, anahtarları cidden güçlü kuvvetli bir bölüğe ağır geliyordu. O zaman kavmi ona şöyle demişti: "Gururlanma. Çünkü Allah, (gururuna) güvenenleri sevmez.

77. Ve Allah'ın sana bu vergisi için de, sen âhiret evini ara ve dünyâdan nasîbini unutma da, Allah'ın sana ihsân ettiği gibi ihsân et ve yeryüzünde fesat arama. Çünkü Allah, fesat çıkaranları sevmez."

٣٩٦

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِىٓ ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
مِن قَبْلِهِۦ مِنَ ٱلْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ فِى
زِينَتِهِۦ ۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا يَٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ
مَآ أُوتِىَ قَٰرُونُ ۙ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا ۚ وَلَا
يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلْأَرْضَ فَمَا
كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ
ٱلْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوْا۟ مَكَانَهُۥ بِٱلْأَمْسِ
يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ
وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُۥ
لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ
لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾
مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

إِنَّ ٱلَّذِى

Kâle innemâ ûtîtühû alâ ılmin ındî. e ve lem ya'lem ennallâhe kad ehleke min kablihî minel kurûni men hüve eşeddü minhü kuvvetev ve ekseru cem'a. ve lâ yüs'elü an zünûbihimül mücrimûn (78) Fe harace alâ kavmihî fî zînetih. kâlellezîne yürîdûnel hayâted dünyâ yâ leyte lenâ misle mâ ûtiye kârûnü innehû lezû hazzın azıym (79) Ve kâlellezîne ûtül ılme veyleküm sevâbüllâhi hayrul li men âmene ve amile sâlihâ, ve lâ yülekkâhâ illes sâbirûn (80) Fe hasefnâ bihî ve bidârihil arda fe mâ kâne lehû min fietiy yensurûnehû min dûnillâhi ve mâ kâne minel müntesırîn (81) Ve asbehallezîne temennev mekânehû bil emsi yekûlûne veyke ennallâhe yebsütur rizka li mey yeşâü min ıbâdihî ve yakdir, lev lâ em mennallâhü aleynâ le hasefe binâ. veykeennehû lâ yüflihul kâfirûn (82) Tilked dârul âhıratü nec'alühâ lillezîne lâ yürîdûne ulüvven fil ardı ve lâ fesâdâ. vel âkıbetü lil müttekıyn (83) Men câe bil haseneti fe lehû hayrum minhâ, ve men câe bis seyyieti fe lâ yüczellezîne amilüs seyyiâti illâ mâ kânû ya'melûn (84)

78. Karun dedi ki: O (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi." Bilmiyor muydu ki, Allah'ın, ondan önceki nesillerden, ondan daha güçlü, ondan daha çok taraftarı olan kimseleri helak ettiğini. Günahkarlardan günahları sorulmaz (Allah onların hepsini bilir).

79. Derken Kârûn, ihtişamı içinde kavmine karşı çıktı. Dünyâ hayâtını arzu edenler: "Ah! ne olurdu şu Kârûn'a verilen gibi bizim de olsa! O, cidden büyük bir bahtiyar." dediler.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, şöyle dediler: "Yazıklar olsun size! İman edip iyi işler yapanlara göre Allah'ın mükafatı daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir."

81. Derken, Biz onu hem de sarayı ile birlikte yerin dibine geçirdik. O zaman Allah'a karşı yardımına gelecek taraftarları da olmadı, kendini kurtaracaklardan da değildi.

82. Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler de: "Demek ki Allah, kullarından dilediğine rızkı çok da, az da verir. Şayet Allah bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki inkârcılar iflah olmazmış" demeye başladılar.

83. İşte ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz. (En güzel) akıbet, takva sahiplerinindir.

84. Her kim iyilik ile gelirse, o zaman ona, ondan daha hayırlısı var. Her kim de kötülük ile gelirse, kötülük yapanlar hep yaptıklarıyla cezâlanırlar.

İnnellezî ferada aleykel kur'âne le râddüke ilâ meâd. kur rabbî a'lemü men câe bil hüdâ ve men hüve fî dalâlim mübîn (85) Ve mâ künte tercû ey yülkâ ileykel kitâbü illâ rahmetem mir rabbike fe lâ tekûnenne zahîral lil kâfirîn (86) Ve lâ yesuddünneke an âyâtillâhi ba'de iz ünzilet ileyke ved'u ilâ rabbike ve lâ tekûnenne minel müşrikîn (87) Ve lâ ted'u meallâhi ilâhen âhar. lâ ilâhe illâ hû, küllü şey'in hâlikün illâ vecheh. lehül hukmü ve ileyhi türceûn (88)

ANKEBÛT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm (1) E hasiben nâsü ey yütrakû ey yekûlû âmennâ ve hüm lâ yüftenûn (2) Ve le kad fetennellezîne min kablihim fe le ya'lemennallâhüllezîne sadekû ve le ya'lemennel kâzibîn (3) Em hasibellezîne ya'melûnes seyyiâti ey yesbikûnâ. sâe mâ yahkümûn (4) Men kâne yercû likâallâhi fe inne ecelallâhi leât. ve hüves semîul alîm (5) Ve men câhede fe innemâ yücâhidü li nefsih. innallâhe le ğaniyyün anil âlemîn (6)

٢٩ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ مَن جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الٓمٓ ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَن كَانَ
يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾
وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

85. (Resulüm!) Kur'ân'ı (okumayı, tebliğ etmeyi ve ona uymayı) sana farz kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. De ki: "Rabbim, kimin hidayetle geldiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir."

86. (Ey Rasûlüm) Kur'an'ın sana vahy olunacağını ummuyordun; ancak Rabbinden bir rahmet (olarak sana indirildi). O halde sakın kâfirlere yardımcı olma...

87. Ve sakın sana indirildikten sonra Allah'ın âyetlerinden seni çevirmesinler. Hemen Rabbine de dâvet et ve sakın şirk koşanlardan olma.

88. Allah'ın yanında diğer bir ilâha daha yalvarma. Başka ilâh yok, ancak O! O'nun yüzünden (zatından) başka her şey helâktedir. Hüküm O'nun ve nihâyet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

29. SÛRE
ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 69 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. O insanlar, "Biz îmân ettik" demeleriyle bırakılacaklar da, imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?

3. Andolsun ki, Biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.

4. Yoksa kötülükleri yapanlar Bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü (ve yanlış) hüküm veriyorlar!

5. Her kim Allah'a kavuşmak arzu ederse, elbette Allah'ın belirlediği ecel muhakkak gelecektir ve O işitir, bilir.

6. Savaşanlar yalnızca kendi nefsi için savaşır. Çünkü Allah Ganî, âlemlerden müstağnidir.

٣٩٨

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي
صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا
سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا
مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ

Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti le nükeffiranne anhüm seyyiâtihim ve le neczivennehüm ahsenellezî kânû ya'melûn (7) Ve vassaynel insâne bi vâlideyhi husnâ. ve in câhedâke li tüşrike bî mâ leyse leke bihî ılmün fe lâ tütı'hümâ. ileyye merciuküm fe ünebbiüküm bimâ küntüm ta'melûn (8) Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti le nüdhılennehüm fis sâlihıyn (9) Ve minen nâsi mey yekûlü âmennâ billâhi fe izâ ûziye fillâhi ceale fitneten nâsi keazâbillâh. ve lein câe nasrum mir rabbike le yekûlünne innâ künnâ meaküm. e ve leysallâhü bi a'leme bimâ fî sudûril âlemîn (10) Ve le ya'lemennallâhüllezîne âmenû ve le ya'lemennel münâfikıyn (11) Ve kâlellezîne keferû lillezîne âmenüt tebiû sebîlenâ vel nahmil hatâyâküm. ve mâhüm bihâmilîne min hatâyâhüm min şey'. innehüm lekâzibûn (12) Ve le yahmilünne eskâlehüm ve eskâlem mea eskâlihim, ve leyüs'elünne yevmel kıyâmeti ammâ kânû yefterûn (13) Ve le kad erselnâ nûhan ilâ kavmihî fe lebise fîhim elfe senetin illâ hamsîne âmâ. fe ehazehümüt tûfânü ve hüm zâlimûn (14)

7. İman edip iyi işler yapanların kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz.

8. Biz insana, ana babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman, size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

9. Îmân edip, sâlih ameller yapanlar ise, elbette onları sâlihler topluluğu içine katacağız.

10. İnsanlar içinde kimi de vardır, "Allah'a îmân ettik" der. Sonra da Allah uğrunda bir eziyet edildi mi, insanların fitnesini Allah'ın azâbı gibi tutar. Yemin olsun ki Rabbin'den bir yardım gelirse: "Cidden, biz sizinle berâber idik" diyeceklerinde şüphe yoktur. Ve Allah bütün âlemînin sinelerindeki olanı çok iyi bilen değil midir?

11. Ve elbette Allah, îmân etmiş olanları bilecek ve elbette münâfıkları da bilecek.

12. Bir de inkâr edenler, o îmân etmiş olanlara: "Bizim yolumuza uyun, günahlarınızı da yüklenelim" dediler. Hâlbuki onlar, onların gühahlarından hiçbir şey yüklenecek değiller ve elbette onlar, kesinlikle yalancıdırlar.

13. Bununla berâber kendi ağırlıklarını ve o ağırlıklarla berâber daha birçok ağırlıkları yüklenecekler. Şüphesiz o ettikleri iftirâlardan kıyamet gününden sorguya çekilecekler.

14. Ve yemin olsun ki, Nûh'u kavmine gönderdik de, içlerinde elli yılı hâriç, bin sene durdu. Derken onları tûfan yakalayıverdi, hep zulmediyorlardı.

Fe enceynâhü ve ashâbes sefîneti ve cealnâhâ âyetel lil âlemîn (15) Ve ibrâhîme iz kâle li kavmihı'büdüllâhe vettekûh. zâlikům hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (16) İnnemâ ta'büdûne min dûnillâhi evsânev ve tahlükûne ifkâ. innellezîne ta'büdûne min dûnillâhi lâ yemlikûne leküm rizkan febteğû ındallâhir rizkâ va'büdûhü veşkürû leh. ileyhi türceûn (17) Ve in tükezzibû fe kad kezzebe ümmemüm min kabliküm. ve mâ aler rasûli illel belâğul mübîn (18) E ve lem yerav keyfe yübdiüllâhül halka sümme yüıydüh. inne zâlike alallâhi yesîr (19) Kul sîrû fil ardı fenzurû keyfe bedeel halka sümmallâhü yünşiün neş'etel âhırah. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (20) Yüazzibü mey yeşâü ve yerhamü mey yeşâ', ve ileyhi tuklebûn (21) Ve mâ entüm bi mu'cizîne fil ardı ve lâ fis semâ', ve mâ leküm min dûnillâhi miv veliyyiv ve lâ nasıyr (22) Vellezîne keferû bi âyâtillâhi ve likâihî ülâike yeisû mir rahmetî ve ülâike lehüm azâbün elîm (23)

٣٩٩

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَآ اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
وَإِبْرٰهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ
الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Netîcede Onu ve gemi arkadaşlarını kurtuluşa erdirdik ve o gemiyi âlemlere bir ibret yaptık.

16. İbrahim'i de gönderdik. O kavmine şöyle demişti: "Allah'a kulluk edin, O'na karşı gelmekten sakının. Eğer bilmiş olsanız bu sizin için daha hayırlıdır."

17. "Siz, Allah'ı bırakıp da, sâdece bir takım putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Haberiniz olsun ki, o sizin Allah'tan başka ilah diye taptıklarınız, sizin için bir rızka sahip olamazlar. Onun için, rızkı Allah yanında arayın ve O'na kulluk edip, O'na şükredin, hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz."

18. Ve eğer yalanlarsanız, sizden önce bir takım ümmetler de yalanlamışlardı. Resûlün vazîfesi ise, açık bir tebliğden ibârettir.

19. Ya görmediler mi de, Allah yaratılışı ilk olarak nasıl yapıyor? Sonra onu iade de eder. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır." Gerçekten Allah her şeye kadirdir.

21. Dilediğine azap eder, dilediğine de rahmet. Ve hep O'na çevrileceksiniz.

22. Siz ne yerde ne gökte (Allah'ı) âciz bırakacak değilsiniz. Size Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı yoktur.

23. Allah'ın âyetlerine ve ona (Allah'a) kavuşacağına inanmayanlar ise, hep onlar, O'nun rahmetinden ümîdi kesmiş olanlardır ve onlar için çok acı verici bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ
حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٥﴾
فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا
فِيْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ۚ
وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ
اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۡ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اَىِٕنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ
السَّبِيْلَ ۙ وَتَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ۭ فَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٣٠﴾

وَلَمَّا

Femâ kâne cevâbe kavmihî illâ en kâluktülûhü ev harrikûhü fe encâhüllâhü minen nâr. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yü'minûn (24) Ve kâle innemet tehaztüm min dûnillâhi evsânem meveddete beyniküm fil hayâtid dünyâ, sümme yevmel kıyâmeti yekfüru ba'duküm bi ba'dıv ve yel'anü ba'duküm ba'dâ, ve me'vâkümün nâru ve mâ leküm min nâsırîn (25) Fe âmene lehû lût. ve kâle innî mühâcirûn ilâ rabbî. innehû hüvel azîzül hakîm (26) Ve vehebnâ lehû ishâka ve ya'kûbe ve cealnâ fî zürriyyetihin nübüvvete vel kitâbe ve âteynâhü ecrahû fid dünyâ, ve innehû fil âhırati le mines sâlihıyn (27) Ve lûtan iz kâle li kavmihî inneküm le te'tûnel fâhışeh, mâ sebekaküm bihâ min ehadim minel âlemîn (28) E inneküm le te'tûner ricâle ve taktaûnes sebîle ve te'tûne fî nâdîkümül münker. femâ kâne cevâbe kavmihî illâ en kâlü'tinâ bi azâbillâhi in künte mines sâdikıyn (29) Kâle rabbinsurnî alel kavmil müfsidîn (30)

24. Bunun üzerine, kavminin (İbrahim'e) cevâbı sâdece şu oldu: "Öldürün Onu" veyâ "yakın" dediler. Allah da Onu, o ateşten kurtardı. Elbette bunda iman edecek bir kavim için şüphesiz ibretler vardır.

25. (İbrahim) dedi ki: "Siz sâdece dünyâ hayâtında aranızda sevgi olsun diye, Allah'ı bırakıp, bir takım putlara tutulmuşsunuz. Ama sonra kıyâmet günü bir kısmınız bir kısmınıza inkâr edecek ve bir kısmınız bir kısmınızı lânetliyecektir. Varacağınız yer ateştir. Sizin için (Allah'ın azabını kaldıracak) hiç bir yardımcı yoktur."

26. Bunun üzerine ona sadece Lût iman etti. (İbrâhim de) dedi ki: "Ben Rabbime hicret edeceğim. Şüphesiz O, güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

27. O'na İshak ve Yakub'u bağışladık. Peygamberliği ve kitapları, onun soyundan gelenlere verdik. Onu dünyada mükafatlandırdık. Şüphesiz o, ahirette de salihler (zümresin)dendir.

28. Lut'u da gönderdik. O kavmine demişti ki: "Gerçekten siz, daha önce hiçbir milletin yapmadığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz!"

29. "Cidden siz hâlâ erkeklere gidecek ve yolu kesecek ve toplantı yerinizde edepsizlik yapıp duracak mısınız?" Buna kavminin cevâbı, ancak şöyle demeleri oldu: "Haydi, getir bize Allah'ın azâbını, doğru sözlülerden isen."

30. (Lût:) "Ey Rabbim! Ortalığı fesâda veren bu kavme karşı bana yardım et." dedi.

Ve lemmâ câet rusülünâ ibrâhîme bil büşrâ kâlû innâ mühlikû ehli hâzihil karyeh, inne ehlehâ kânû zâlimîn (31) Kâle inne fîhâ lûtâ. kâlû nahnü a'lemü bi men fîhâ, le nünecciyennehû ve ehlehû illemraeteh, kânet minel ğâbirîn (32) Ve lemmâ en câet rusülünâ lûtan sîe bihim ve dâka bihim zer'av ve kâlû lâ tehaf ve lâ tahzen, innâ müneccûke ve ehleke illemraeteke kânet minel ğâbirîn (33) İnnâ münzilûne alâ ehli hâzihil karyeti riczem mines semâi bimâ kânû yefsükûn (34) Ve le kad teraknâ minhâ âyetem beyyinetel li kavmiy ya'kılûn (35) Ve ilâ medyene ehâhüm şüayben fe kâle yâ kavmı'büdüllâhe vercül yevmel âhıra ve lâ ta'sev fil ardı müfsidîn (36) Fe kezzebûhü fe ehazethümür racfetü fe asbehû fî dârihim câsimîn (37) Ve âdev ve semûde ve kad tebeyyene leküm mim mesâkinihim, ve zeyyene lehümüş şeytânü a'mâlehüm fe saddehüm anis sebîli ve kânû müstebsırîn (38)

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوٓا اِنَّا مُهْلِكُوٓا
اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظٰلِمِينَ ۚ
قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ۚ
وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِۦٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ اِنَّا مُنَجُّوكَ
وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ۚ اِنَّا
مُنْزِلُونَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ۚ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۚ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ فَقَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا
فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۚ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ۚ وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ
تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۚ

31. Ve ne zaman ki, elçilerimiz İbrâhim'e müjde ile vardılar, "Haberin olsun Biz bu ülkenin halkını helâk edeceğiz. Çünkü onun halkı hep zâlim oldular." dediler.

32. (İbrahim) dedi ki: "Ama orada Lut var!" Şöyle cevap verdiler: "Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karısı müstesna; o geride (azabda) kalacaklar arasındadır."

33. Elçilerimiz Lut'a gelince, onlar hakkında tasalandı. Ve onlar(ı düşünmesi) sebebiyle takatten düştü. O'na: "Korkma, tasalanma! Çünkü biz seni de, aileni de kurtaracağız. Yalnız (azabda) kalacaklar arasında bulunan karın müstesna" dediler.

34. "Biz şüphesiz bu memleket halkının üzerine, yoldan çıkmalarına karşılık (feci) bir azab indireceğiz." (dediler).

35. Ve yemin olsun ki, ondan bir âyet bırakmışızdır ki, akledecek bir kavim için apaçık bir delîl olsun.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibâdet edin de son günü ümît besleyin. Fesat çıkarıcılıkla yeryüzünü berbat etmeyin."

37. Buna karşı onu yalanladılar. Derken, onları şiddetli bir sarsıntı tutuverdi de yurtlarında dizleri üstü çöke kaldılar.

38. Âd'a da, Semûd'a da (azâbımızı göndermiştik.) Size bunlar, evlerinden belli olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süslemişti de, kendilerini yoldan saptırmıştı. Hâlbuki açık gözlü adamlar idiler.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ
مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ
وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَا

Ve kârûne ve fir'avne ve hâmâne ve le kad câehüm mûsâ bil beyyinâti festekberû fil ardı ve mâ kânû sâbikıyn (39) Fe küllen ehaznâ bi zembih, fe minhüm men erselnâ aleyhi hâsıbâ, ve minhüm men ehazethüs sayhah, ve minhüm men hasefnâ bihil ard, ve minhüm men ağraknâ, ve mâ kânallâhü li yazlimehüm ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (40) Meselüllezînettehazû min dûnillâhi evliyâe ke meselil ankebût, ittehazet beytâ. ve inne evhenel büyûti le beytül ankebût. lev kânû ya'lemûn (41) İnnallâhe ya'lemü mâ yed'ûne min dûnihî min şey'. ve hüvel azîzül hakîm (42) Ve tilkel emsâlü nadribühâ lin nâs, ve mâ ya'kılühâ illel âlimûn (43) Halekallahüs semâvâti vel arda bil hakk. inne fî zâlike le âyetel lil mü'minîn (44) Ütlü mâ ûhıye ileyke minel kitâbi ve ekımıs salâh. innes salâte tenhâ anil fahşâi vel münker. ve lezikrullâhi ekber. vallâhü ya'lemü mâ tasneûn (45)

39. Karun'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da (helak ettik). Andolsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Halbuki (azabımızı aşıp) geçebilecek değillerdi.

40. Nitekim onlardan herbirini günahları sebebiyle suç üstü yakaladık: Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyor, asıl onlar kendilerine yazık ediyorlardı.

41. Allah'tan başka dost edinenlerin durumu, kendine yuva yapan örümceğin durumu gibidir. Halbuki, evlerin en çürüğü şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keşke bilselerdi.

42. Muhakkak Allah biliyor ki, onlara O'nun dışında nelere, ne gibi şeylere yalvarıyorlar. Şüphesiz O, güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

43. Hem bu misâller yok mu, Biz onları insanlar için söylüyoruz. Bununla berâber, onlara âlimlerden başkasının aklı ermez.

44. Allah gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Elbette, bunda mü'minler için (büyük) bir ibret vardır.

45. Sana vahyedilen Kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı bilir.

Ve lâ tücâdilû ehlel kitâbi illâ billetî hiye ahsenü illellezîne zalemû minhüm ve kûlû âmennâ billezî ünzile ileyna ve ünzile ileyküm ve ilâhünâ ve ilâhüküm vâhıdüv ve nahnü lehû müslimûn (46) Ve kezâlike enzelnâ ileykel kitâb. fellezîne âteynâhümül kitâbe yü'minûne bih, ve min hâülâi mey yü'minü bih. ve mâ yechadü bi âyâtinâ illel kâfirûn (47) Ve mâ künte tetlû min kablihî min kitâbiv ve lâ tehuttuhû bi yemînike izel lertâbel mübtılûn (48) Bel hüve âyâtüm beyyinâtün fî sudûrillezîne ûtül ılm. ve mâ yechadü bi âyâtinâ illez zâlimûn (49) Ve kâlû lev lâ ünzile aleyhi âyâtüm mir rabbih. kul innemel âyâtü ındallâh. ve innemâ ene nezîrum mübîn (50) E ve lem yekfihim ennâ enzelnâ aleykel kitâbe yütlâ aleyhim. inne fî zâlike le rahmetev ve zikrâ li kavmiy yü'minûn (51) Kul kefâ billâhi beynî ve beyneküm şehîdâ, ya'lemü mâ fis semâvâti vel ard. vellezîne âmenû bil bâtıli ve keferû billâhi ülâike hümül hâsirûn (52)

٤٦ وَلَا تُجَادِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ
إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْنَا
وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَٰحِدٌ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ
٤٧ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ
ٱلْكِتَٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَمِنْ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا
يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَٰفِرُونَ ٤٨ وَمَا كُنتَ تَتْلُوا۟
مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتَٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ إِذًا لَّٱرْتَابَ
ٱلْمُبْطِلُونَ ٤٩ بَلْ هُوَ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ فِى صُدُورِ ٱلَّذِينَ
أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ ٥٠ وَقَالُوا۟
لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَٰتٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ قُلْ إِنَّمَا ٱلْـَٔايَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ
وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥١ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّآ أَنزَلْنَا
عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٢ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيْنِى
وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ بِٱلْبَٰطِلِ وَكَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ٥٣

46. Kitap ehliyle en güzel bir şeklin dışında mücâdele de etmeyin, ancak zulmedenler başka. Ve deyin ki: "Biz, hem bize indirilene îmân ettik, hem size indirilene ve bizim ilâhımızla sizin ilâhınız bir. Şu kadar ki, biz yalnız O'na teslim olanlarız."

47. (Rasulüm!) İşte Biz sana böyle bir kitap indirdik. Onun için kendilerine kitap verdiklerimiz ona îmân ediyorlar. Şunlardan (Araplardan) da ona îmân eden nice kimseler vardır. Ayetlerimizi ancak kâfirler inkâr eder.

48. Sen, bundan önce kitap okur değildin, hâlâ da elinle yazı yazmazsın. Öyle olsaydı, bâtıla uyanlar şüphelenebilirlerdi.

49. Fakat O (Kur'an), kendilerine ilim verilmiş kimselerin sînelerinde parıldayan parlak âyetlerdir ve Bizim âyetlerimizi ancak zalimler inkâr eder.

50. Dediler ki: "O'na Rabbinden âyetler (mucizeler) indirilse ya!" dediler. De ki: "O âyetler hep Allah'ın katındadır. Ben ancak açık bir uyarıcıyım."

51. Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan kitap, onlara yetmedi mi? Şüphesiz ki, onda iman edecek bir kavim için muhakkak bir rahmet ve ilahi bir uyarı vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şâhit, Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanan Allah'ı inkâr edenler var ya, işte onlardır hep hüsrâna düşenlerdir!"

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَآ أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ الْعَذَابُ
مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوٓا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ
لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن
يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن
سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾
وَمَا

Ve yesta'cilûneke bil azâb.ve lev lâ ecelüm müsemmel le câehümül azâb. ve le ye'tiyennehüm bağtetev ve hüm lâ yeş'urûn (53) Yesta'cilûneke bil azâb. ve inne cehenneme le mühıytatüm bil kâfirîn (54) Yevme yağşâhümül azâbü min fevkıhim ve min tahti ercülihim ve yekûlü zûkû mâ küntüm ta'melûn (55) Yâ ıbâdiyellezîne âmenû inne ardıy vâsiatün fe iyyâye fa'büdûn (56) Küllü nefsin zâikatül mevti sümme ileynâ türceûn (57) Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti le nübevviennehüm minel cenneti ğurafen tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. nı'me ecrul âmilîn (58) Ellezîne saberû ve alâ rabbihim yetevekkelûn (59) Ve keeyyim min dâbbetil lâ tahmilü rizkahallâhü yerzükuhâ ve iyyâküm, ve hüves semîul alîm (60) Ve lein seeltehüm men halekas semâvâti vel arda ve sehharaş şemse vel kamera le yekûlünnallâh, fe ennâ yü'fekûn (61) Allâhü yebsütur rizka li mey yeşâü min ıbâdihî ve yakdiru leh. innallâhe bi külli şey'in alîm (62) Ve lein seeltehüm men nezzele mines semâi mâen fe ahyâ bihil arda mim ba'di mevtihâ le yekûlünnallâh. kulil hamdü lillâh. bel ekseruhüm lâ ya'kılûn (63)

53. Bir de senden çarçabuk azap getirmeni istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir zaman olmasa idi, o azap onlara muhakkak gelmişti ve elbette o kendilerine gelecek. Farkında olmayarak, ansızın gelecektir.

54. Senden azabı çarçabuk getirmeni istiyorlar. Hâlbuki cehennem inkar edenleri kuşatıp durmaktadır.

55. O gün ki, azap onları hem üstlerinden, hem ayakları altından saracak da: "Tadın bakalım, neler yapıyordunuz" buyuracak.

56. Ey benim îmân eden kullarım! Haberiniz olsun, benim arzım geniştir. O hâlde yalnızca bana ibâdet edin!

57. Her nefis ölümü tadacaktır, sonra döndürülüp Bize getirileceksiniz.

58. Ve îmân edip sâlih ameller yapmış olanlar, elbette onları cennetin altlarından ırmaklar akan yüksek köşklerine yerleştireceğiz. O hâlde ki, orada ebedî kalacaklar. Ne güzeldir iyi amelde bulunanların mükafaatı.

59. Ki onlar sabretmişlerdir ve yalnız Rablerine güvenip dayanırlar.

60. Öyle ya! Nice hayvanlar var, rızkını taşıyamaz. Allah onlara da rızık veriyor, size de. O işitendir, bilendir.

61. Yemin olsun ki sorsan onlara: "Kim o gökleri ve yeri yaratıp güneşi ve ayı hizmetkâr etmiş?" Elbette, "şüphesiz Allah" derler. O hâlde nasıl çevriliyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı bol bol verir, dilediğine de kısar. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

63. Andolsun ki onlara: "Gökten su indirip, onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?" diye sorsan, mutlaka, "Allah" derler. De ki: "(Öyleyse) hamd de Allah'a mahsustur." Fakat çokları akıllarını kullanmazlar.

Ve mâ hâzihil hayâtüd dünyâ illâ lehvüv ve leıb. ve inned dâral âhırate le hiyel hayevân. lev kânû ya'lemûn (64) Fe izâ rakibû fil fülki deavüllâhe muhlisıyne lehüd dîn, felemmâ neccâhüm ilel berri izâhüm yüşrikûn (65) Li yekfürû bimâ âteynâhüm ve li yetemetteû fe sevfe ya'lemûn (66) E ve lem yerav ennâ cealnâ haramen âminev ve yütehattafün nâsü min havlihim. e fe bil bâtıli yü'minûne ve bi nı'metillâhi yekfürûn (67) Ve men azlemü mimmenifterâ alallâhi keziben ev kezzebe bil hakkı lemmâ câeh. e leyse fî cehenneme mesvel lil kâfirîn (68) Vellezîne câhedû fînâ le nehdiyennehüm sübülenâ. ve innallâhe le meal muhsinîn (69)

RÛM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm (1) Ğulibetir rûm (2) Fî ednel ardı ve hüm mim ba'di ğalebihim se yağlibûn (3) Fî bid'ı sinîn. lillâhil emru min kablü ve mim ba'd. ve yevmeiziy yefrahul mü'minûn (4) Bi nasrillâh. yensuru mey yeşâ'. ve hüvel azîzür rahıym (5)

٤٥

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۭ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۣ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ
النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۭ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ
يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِيْنَ
جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ۙ ﴿٢﴾ فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُوْنَ ۙ ﴿٣﴾ فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۭ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ۭ وَيَوْمَىِٕذٍ يَّفْرَحُ
الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ۭ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۙ ﴿٥﴾

64. Bu dünyâ hayâtı bir eğlence ve oyundan ibâret bir oyalanmadır ve hakîkaten âhiret yurdu, işte gerçek hayat odur, ama keşke bilselerdi.

65. Baksana, gemiye bindiklerinde, dini Allah'a âit kılarak O'na ihlaslı bir şekilde dua ederler de, derken kendilerini karaya çıkardı mı, derhal şirke başlarlar.

66. Ki, kendilerine verdiğimiz nîmete karşı nankörlük etsinler ve hayattan zevk alsınlar diye, fakat ileride bilirler.

67. Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken (öldürülürken, ya da esir edilirken), Bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsî bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hâlâ batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68. Allah'a karşı bir yalanı iftira eden veya hak kendine gelince yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Cehennemde değil midir, ancak kafirlerin yeri!?

69. Bizim uğurumuzda cihad edenlere gelince, elbette Biz onlara yollarımızı göstereriz ve şüphesiz ki Allah, muhakkak iyilik yapanlarla beraberdir.

30. SÛRE
RÛM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 60 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif Lâm, Mîm.

2 - 3 - 4 - 5. Rumlar, (Arapların bulunduğu bölgeye) en yakın bir yerde yenilgiye uğradılar. Halbuki onlar, bu yenilgilerinden sonra birkaç yıl içinde galip geleceklerdir. Eninde sonunda emir Allah'ındır. O gün müminler de Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok esirgeyicidir.

وَعْدَ اللّٰهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ
﴿٦﴾ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ
غٰفِلُوْنَ ﴿٧﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا
مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْٓا
اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا
عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۗ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ
اَسَآءُوا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۗ
﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١١﴾
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ
مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ
﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِىْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ﴿١٥﴾
وَاَمَّا

Va'dallâh. lâ yuhlifüllâhü va'dehû ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (6) Ya'lemûne zâhiram minel hayâtid dünyâ, ve hüm anil âhırati hüm ğâfilûn (7) E ve lem yetefekkerû fî enfüsihim, mâ halekallâhüs semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ illâ bil hakkı ve ecelim müsemmâ. ve inne kesîram minen nâsi bi likâi rabbihim le kâfirûn (8) E ve lem yesîrû fil ardı fe yenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne min kablihim. kânû eşedde minhüm kuvvetev ve esârul arda ve amerûhâ eksera mimmâ amerûhâ ve câethüm rusülühüm bil beyyinât. femâ kânallâhü li yazlimehüm ve lâkin kânû enfüsehüm yazlimûn (9) Sümme kâne âkıbetellezîne esâüs sûâ en kezzebû bi âyâtillâhi ve kânû bihâ yestehziûn (10) Allâhü yebdeül halka sümme yüıydühû sümme ileyhi türceûn (11) Ve yevme tekûmüs sâatü yüblisül mücrimûn (12) Ve lem yekül lehüm min şürakâihim şüfeâü ve kanû bi şürakâihim kâfirîn (13) Ve yevme tekûmüs sâatü yevmeiziy yeteferrakûn (14) Fe emmellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fe hüm fî ravdatiy yuhberûn (15)

6. Allah'ın vaadi bu! Allah va'dinden caymaz! Fakat insanların çoğu bilmezler!

7. Onlar sadece dış tarafını bilirler dünyâ hayâtının! Âhiretten ise hep habersizdirler!

8. Nefisleri hakkında bir düşünmediler de mi? Allah o gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri başka değil, ancak hak sebep ve belirlenmiş bir zaman ile yaratmıştır. Bununla berâber, doğrusu insanlardan bir çoğu Rablerine kavuşacaklarını inkâr ederler.

9. Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Toprağı sürmüşler ve onu, kendilerinin imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri onlara da nice apaçık delirlerle gelmişlerdi. Zaten, Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar, kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra o fenâlık yapanların akıbeti, en fenâsı oldu. Çünkü Allah'ın âyetlerini yalanladılar ve onlarla eğleniyorlardı.

11. Allah yaratmayı ilkin yapar, sonra da çevirir, onu yeniden yapar. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

12. O kıyamet saatinin çattığı gün, günah işleyenler her ümîdi keserler.

13. Kendilerine şirk koştuklarından, şefâat edenler de bulunmaz. Şirk koştuklarını hep inkâr etmişlerdir.

14. Hem o kıyamet saatinin kopacağı gün, (Mü'minlerle kâfirler) birbirlerinden ayrılacaklardır.

15. Şimdi, îmân edip sâlih ameller işlemiş olanlar, o zaman onlar bir cennet bahçesinde neşe içinde ağırlanırlar.

Ve emmellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ve likâil âhırati fe ülâike fil azâbi muhdarûn (16) Fe sübhânallâhi hıyne tümsûne ve hıyne tüsbihûn (17) Ve lehül hamdü fis semâvâti vel ardı ve aşiyyev ve hıyne tuzhirûn (18) Yuhricül hayye minel meyyiti ve yuhricül meyyite minel hayyi ve yuhyil arda ba'de mevtihâ. ve kezâlike tuhracûn (19) Ve min âyâtihî en halekaküm min türâbin sümme izâ entüm beşerun tenteşirûn (20) Ve min âyâtihî en haleka leküm min enfüsiküm ezvâcel li teskünû ileyhâ ve ceale beyneküm meveddetev ve rahmeh. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yetefekkerûn (21) Ve min âyâtihî halkus semâvâti vel ardı vahtilâfü elsinetiküm ve elvâniküm. inne fî zâlike le âyâtil lil âlimîn (22) Ve min âyâtihî menâmüküm bil leyli ven nehâri vebtiğâüküm min fadlih. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yesmeûn (23) Ve min âyâtihî yürîkümül berka havfev ve tameav ve yünezzilü mines semâi mâen fe yuhyî bihil arda ba'de mevtihâ. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy ya'kılûn (24)

٤٧

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ
تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا
إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ
﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. Âyetlerimize ve âhiret buluşmasına yalan deyip de inkâr edenlere gelince, işte bunlar o zaman azap içinde zorla huzûra getirilirler.

17. O halde akşam ettiğiniz ve sabahladığınız vakit Allah'ı tesbih edin.

18. Göklerde ve yerde günün sonunda ve öğleye eriştiğiniz zaman da hamd O'nadır.

19. O ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır ve toprağa ölümünden sonra hayat verir. Sizler de, işte öyle çıkarılacaksınız.

20. Ve O'nun âyetlerindendir ki, sizi bir topraktan yarattı. Sonra da, siz şimdi bir insansınız, yer yüzüne yayılmaktasınız.

21. Yine O'nun âyetlerindendir ki, sizin için nefislerinizden kendilerine ısınırsınız diye eşler yaratmış, aranıza bir sevgi ve merhamet koymuştur. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için nice ibretler vardır.

22. Yine O'nun âyetlerindendir, göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu. Şüphesiz ki, bunda âlimler için ibretler vardır.

23. Yine gecede ve gündüzde uyumanız ve lütfundan nasib aramanız da O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda dinleyecek bir kavim için nice ibretler vardır.

24. Yine O'nun âyetlerindendir, size hem korku ve hem ümit için şimşek gösteriyor ve gökten bir su indiriyor da, onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat veriyor. Şüphesiz ki, bunda aklını kullanabilen bir kavim için alınacak ibretler vardır.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ
مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ
فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا
لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّيْنُ
الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ
وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِيْنَ
فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾

وَاِذَا

Ve min âyâtihî en tekûmes semâü vel ardu bi emrih. sümme izâ deâküm da'vetem minel ardı izâ entüm tahrucûn (25) Ve lehû men fis semâvâti vel ard. küllül lehû kânitûn (26) Ve hüvellezî yebdeül halka sümme yüıydühû ve hüve ehvenü aleyh. ve lehül meselül a'lâ fis semâvâti vel ard, ve hüvel azîzül hakîm (27) Darabe leküm meselem min enfüsiküm. hel leküm mim mâ meleket eymânüküm min şürakâe fî mâ razaknâküm fe entüm fîhi sevâün tehâfûnehüm ke hıyfetiküm enfüseküm. kezâlike nüfassılül âyâti li kavmiy ya'kılûn (28) Belit tebeallezîne zalemû ehvâehüm bi ğayri ılm, fe mey yehdî men edaallâh. ve mâ lehüm min nâsırîn (29) Fe ekım vecheke lid dîni hanîfâ. fitratallâhilletî fetaran nâse aleyhâ. lâ tebdîle li halkıllâh. zâliked dînül kayyimü ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (30) Münîbîne ileyhi vettekûhü ve ekıymus salâte ve lâ tekûnû minel müşrikîn (31) Minellezîne ferrakû dînehüm ve kânû şiyeâ. küllü hızbim bimâ ledeyhim ferihûn (32)

25. Yine göğün ve yerin, emriyle durması da O'nun âyetlerindendir. Sonra sizi bir tek çağırışla çağırdığı zaman bir de bakarsınız ki (yerden diriltilip çıkarılıyorsunuz).

26. Hem göklerde ve yerde kim varsa O'nundur, hepsi O'na boyun eğmektedir.

27. Hem yaratmayı ilkin yapan O'dur. Sonra onu çevirip yeniden yapacak olan da O'dur ki, bu O'na çok kolaydır. Göklerde ve yerde en yüksek şan ve şeref O'nundur. O çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

28. Allah, size kendinizden bir misâl verdi: Hiç size rızık olarak verdiğimiz şeylerde elleriniz altındaki kölelerinizden ortaklarınız bulunur da onlarla siz eşit olur, aranızda birbirinizi saydığınız gibi, onları da sayar mısınız? İşte Biz, düşünecek bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

29. Fakat zulmedenler, hiçbir ilim olmaksızın, arzularına uydular. Artık Allah'ın saptırdığını kim doğru yola getirebilir? Onlara yardımcılardan eser de yoktur.

30. O halde yüzünü, Allah'ı bir tanıyarak dine, Allah'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fıtratına doğrult. Allah'ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. Başkasından geçerek hep O'na gönül verin ve O'ndan sakının ve namaza devam edin de, müşriklerden olmayın.

32. Onlar ki, dinlerini ayırıp parça parça olmuşlardır. Her topluluk, kendilerindekine güvenmektedir.

Ve izâ messen nâse durrun deav rabbehüm münîbîne ileyhi sümme izâ ezâkahüm minhü rahmeten izâ ferîkum minhüm bi rabbihim yüşrikûn (33) Li yekfürû bimâ âteynâhüm. fe temetteû fe sevfe ta'lemûn (34) Em enzelnâ aleyhim sültânen fe hüve yetekellemü bimâ kânû bihî yüşrikûn (35) Ve izâ ezaknen nâse rahmeten ferihû bihâ. ve in tüsıbhüm seyyietüm bimâ kaddemet eydîhim izâhüm yaknetûn (36) E ve lem yerav ennallâhe yebsütur rizka li mey yeşâü ve yakdir. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yü'minûn (37) Fe âti zel kurbâ hakkahû vel miskîne vebnes sebîl. zâlike hayrul lillezîne yürîdûne vechallâh, ve ülâike hümül müflihûn (38) Ve mâ âteytüm mir ribel li yerbüve fî emvâlin nâsi fe lâ yerbû ındallâh, ve mâ âteytüm min zekâtin türîdûne vechallâhi fe ülâike hümül mud'ıfûn (39) Allâhüllezî halekaküm sümme razekaküm sümme yümîtüküm sümme yuhyîküm. hel min şürakâiküm mey yef'alü min zâlikům min şey'. sübhânehû ve teâlâ ammâ yüşrikûn (40) Zaheral fesâdü fil berri vel bahri bimâ kesebet eydin nâsi li yüzîkahüm ba'dallezî amilû leallehüm yarciûn (41)

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتِ ذَا
الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا
فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ
مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

33. Bununla beraber insanlara bir keder dokunduğu zaman her şeyden geçerek Rablerine yalvarır, dua ederler; sonra tarafından bir rahmet tattırıverdiği zaman da bakarsın onlardan bir kısmı tutar, O Rablerine ortak koşarlar.

34. Ki, kendilerine verdiğimiz nîmete nankörlük etsinler. Haydi zevk alın bakalım, yarın bileceksiniz!

35. Yoksa, Biz onlara apaçık bir delil indirmişiz de, O'na şirk koşmalarını o mu söylüyor?

36. Bir de, Biz insanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona güveniyorlar da, ellerinin sunduğu bir sebeple başlarına bir fenâlık gelirse, her ümidi kesiveriyorlar.

37. Onlar görmediler mi ki, Allah, rızkı dilediğine bol bol vermekte, dilediğininkini de daraltmaktadır. Şüphesiz imanlı bir kavim için bunda ibretler vardır.

38. O halde akrabaya da hakkını ver, yoksula da, yolcuya da... Bu, Allah'ın rızasını dileyenler için daha hayırlıdır. Kurtuluşa erecek olanlar da işte onlardır.

39. İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz fâiz, Allah katında artmaz. Allah'ın cemâlini isteyerek verdiğiniz zekât ise, katlayanlar işte onlardır!

40. Allah, O'dur ki, sizi yarattı, sonra da size rızık verdi, sonra sizi öldürür, sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak olan var mı? Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yücedir.

41. Yaptıklarının bir kısmını tatsınlar diye insanların kendi ellerinin kazandığı şeyler yüzünden karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki onlar hakka dönerler.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَلَئِنْ

Kul sîrû fil ardı fenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne min kabl. kâne ekseruhüm müşrikîn (42) Fe ekım vecheke lid dînil kayyimi min kabli ey ye'tiye yevmül lâ meradde lehû minallâhi yevmeiziy yessaddeûn (43) Men kefera fealeyhi küfruh, ve men amile sâlihan fe li enfüsihim yemhedûn (44) Li yecziyellezîne âmenû ve amilus sâlihâti min fadlih. innehû lâ yühıbbül kâfirîn (45) Ve min âyâtihî ey yürsiler riyâha mübeşşirâtiv ve liyüzîkaküm mir rahmetihî ve litecriyel fülkü bi emrihî ve li tebteğû min fadlihî ve lealleküm teşkürûn (46) Ve le kad erselnâ min kablike rusülen ilâ kavmihim fe câûhüm bil beyyinâti fentekamnâ minellezîne ecramû. ve kâne hakkan aleynâ nasrul mü'minîn (47) Allâhüllezî yürsilür riyâha fe tüsîru sehâben fe yebsütuhû fis semâi keyfe yeşâü ve yec'alühû kisefen feteral vedka yahrucü min hılâlih, ve izâ esâbe bihî mey yeşâü min ibadihi izahüm yestebşirûn (48) Ve in kânû min kabli eyyünezzele aleyhim min kablihî le müblisîn (49) Fenzur ilâ âsâri rahmetillâhi keyfe yuhyil arda ba'da mevtihâ. inne zâlike le muhyil mevtâ, ve hüve alâ külli şey'in kadîr (50)

42. De ki: "Yeryüzünde bir gezin de bakın, bundan öncekilerin âkibeti nasıl olmuş? Onların çoğu müşrik idiler."

43. Allah'tan geri çevrilmesine hiçbir çare olmayan bir gün gelmeden önce yüzünü dosdoğru, sabit dine çevir. O gün (gelince) insanlar birbirlerinden ayrılırlar.

44. Her kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Her kim de iyi amel ile çalışırsa, cennetteki yerlerini kendileri için döşemiş olurlar.

45. Çünkü Allah îmân edip de sâlih ameller yapanlara, lütfundan mükâfât verecek. Çünkü O kâfirleri sevmez.

46. Rüzgarları müjdeciler olarak göndermesi, size rahmetinden tattırması, emriyle gemilerin akıp gitmesi ve lütfundan rızık isteyip kazanmanız O'nun âyetlerindendir. Hem gerek ki şükredesiniz.

47. Yemin olsun ki, senden önce bir çok rasulleri kavimlerine gönderdik de, onlara apaçık delillerle vardılar. Onun üzerine günah işleyenlerden intikam aldık, mü'minlere ise yardım etmek de üstümüzde bir hak oldu.

48. Allah O'dur ki, rüzgarları gönderir de bir bulut savururlar. Derken onu gökyüzünde nasıl dilerse öyle serer, parça parça da eder. Derken yağmuru görürsün, aralarından çıkar. Derken onu kullarından kimlere diliyorsa döküverdi mi derhal yüzleri güler.

49. Halbuki onlar, daha önce üzerlerine yağmur indirilmeden evvel ümidi kesmişlerdi.

50. Şimdi bak Allah'ın rahmet eserlerine! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphe yok ki, O mutlaka ölüleri diriltir, O her şeye gücü yetendir.

Ve lein erselnâ rîhan fe raevhü musferral lezallû mim ba'dihî yekfürûn (51) Fe inneke lâ tüsmiul mevtâ ve la tüsmius summed düâe izâ vellev müdbirîn (52) Ve mâ ente bihâdil umyi an dalâletihim. in tüsmiu illâ mey yü'minü bi âyâtinâ fehüm müslimûn (53) Allâhüllezî halekaküm min da'fin sümme ceale mim ba'di da'fin kuvveten sümme ceale mim ba'di kuvvetin da'fev ve şeybeh. yahlüku mâ yeşâ', ve hüvel alîmül kadîr (54) Ve yevme tekûmüs sâatü yuksimül mücrimûne mâ lebisû ğayra sâah. kezâlike kânû yü'fekûn (55) Ve kâllezîne ûtül ılme vel îmâne le kad lebistüm fî kitâbillâhi ilâ yevmil ba's, fe hâzâ yevmül ba'si ve lâkinneküm küntüm lâ ta'lemûn (56) Fe yevmeizil lâ yenfeullezîne zalemû ma'ziratühüm ve lâ hüm yüsta'tebûn (57) Ve le kad darabnâ lin nâsi fî hâzel kur'âni min külli mesel. ve lein ci'tehüm bi âyetil leyekûlennellezîne keferû in entüm illâ mübtılûn (58) Kezâlike yatbeullâhü alâ kulûbillezîne lâ ya'lemûn (59) Fasbir inne va'dallâhi hakkuv ve lâ yestehıffennekellezîne lâ yûkınûn (60)

٤١

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ﴿٥١﴾ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَّشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

51. Yemin olsun ki, bir rüzgâr göndersek de, onun ekinini sararmış görseler, mutlaka onun arkasından inkâra başlarlar.

52. Çünkü sen ölülere işittiremezsin o dâveti, sağırlara da işittiremezsin, arkalarını dönmüş giderlerken.

53. Körleri, (kalbleri kör olanları) da, sen, sapıklıklarından ayırıb doğru yola iletici değilsin. Sen ancak ayetlerimize iman edeceklere (davetini) duyurursun da, onlar İslâma gelir, selâmeti bulurlar.

54. Allah O'dur ki, sizi güçsüz olarak yaratır, sonra güçsüzlüğün arkasından kuvvet verir. Sonra kuvvetin arkasından yine güçsüzlüğe ve ihtiyarlığa getirir. O dilediğini yaratır. Ve O, her şeyi bilir, her şeye gücü yeter.

55. Kıyamet koptuğu gün, günahkârlar, (dünyada) ancak pek kısa bir süre kaldıklarına yemin ederler. İşte onlar, (dünyada da haktan) böyle döndürülüyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve îmân verilenler de demektedir ki, "And olsun ki, Allah'ın kitabınca diriliş gününe kadar durdunuz. İşte, bu yeniden diriliş günü! fakat siz bilmiyordunuz."

57. Artık o gün, o zulmedenlere özürleri fayda vermez ve dertlerinin çâresine bakılmaz.

58. Yemin olsun ki, bu Kur'an'da her türlü mîsâlden örnek getirdik. Yemin ederiz ki, sen onlara başka bir âyet de getirsen, o inkârcılar yine diyecekler ki: "Siz muhakkak bozguncusunuz."

59. İlmin değerini bilmeyenlerin kalplerine Allah, öyle mühür vurur.

60. (Resûlüm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vâdi gerçektir. (Buna) iyice inanmamış olanlar, sakın seni gevşekliğe sevketmesin!

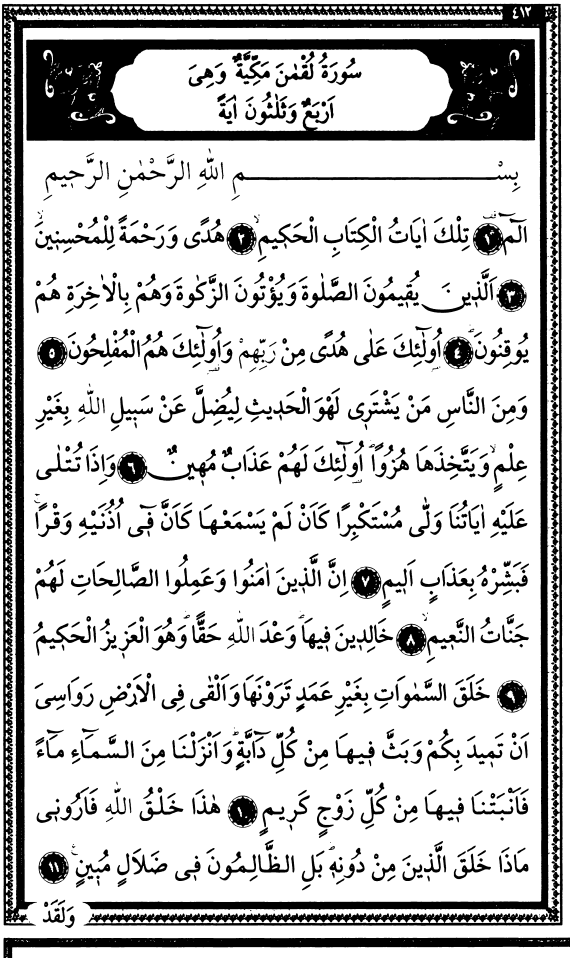
٤١٧

سُورَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ
﴿٣﴾ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِي اُذُنَيْهِ وَقْرًا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنّٰتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ
اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُونِي
مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظّٰلِمُونَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ

LOKMÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm (1) Tilke âyâtül kitâbil hakîm (2) Hüdev ve rahmetel lil muhsinîn (3) Ellezîne yükıymûnes salâte ve yü'tûnez zekâte ve hüm bil âhırati hüm yûkınûn (4) Ülâike alâ hüdem mir rabbihim ve ülâike hümül müflihûn (5) Ve minen nâsi mey yeşterî lehvel hadîsi li yüdılle an sebîlillâhi bi ğayri ılmiv ve yettehızehâ hüzüvâ. ülâike lehüm azâbüm mühîn (6) Ve izâ tütlâ aleyhi âyâtünâ vellâ müstekbiran ke el lem yesma'hâ keenne fî üzüneyhi vakrâ, fe beşşirhü bi azâbin elîm (7) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm cennâtün neıym (8) Hâlidîne fîhâ. va'dallâhi hakkâ. ve hüvel azîzül hakîm (9) Halekas semâvâti bi ğayri amedin teravnehâ ve elkâ fil ardı ravâsiye en temîde biküm ve besse fîhâ min külli dâbbeh. ve enzelnâ mines semâi mâen fe embetnâ fîhâ min külli zevcin kerîm (10) Hâzâ halkullâhi fe erûnî mâzâ halekallezîne min dûnih. beliz zâlimûne fî dalâlim mübîn (11)

31. SÛRE
LOKMAN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 34 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Bunlar, sana (gönderilen) o hikmetli Kitab'ın ayetleridir.

3. İhsan sâhiplerine bir hidayet rehberi ve rahmet olmak üzere (indirilmiştir).

4. Onlar, namazı kılarlar ve zekâtı verirler, âhirete de onlar kesin inanırlar.

5. İşte bunlar, Rableri tarafından bir hidayet üzeredirler. Felaha (kurtuluşa) erecek olanlar da işte onlardır.

6. Bayağı insanlardan kimi de vardır ki, bilgisizce Allah yolundan saptırmak ve onu alaya almak için laf eğlencesi (veya boş söz) satın alırlar, işte bunlara alçaltıcı bir azap vardır.

7. Karşısında âyetlerimiz okunduğu zaman da, kibirlenerek arkasını döner. Sanki onları işitmemiş... Sanki kulaklarında bir ağırlık varmış... Sen de, onlara çok acı veren bir azap ile müjde ver!

8. Fakat îmân edip de iyi işler yapanlar, şüphesiz ki onlara Naîm cennetleri var.

9. İçlerinde ebedî olmak üzere kalıcıdırlar! Gerçekten Allah'ın va'di bu. O, güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

10. O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı, sizi sarsmasın diye yere de ulu dağlar koydu ve orada her çeşit canlıyı yaydı. Hem Biz gökyüzünden su indirip, orada her faydalı nebattan çift çift yetiştirdik.

11. İşte, bu Allah'ın yarattığı. Haydi gösterin bana O'nun dışındakiler ne yaratmış? Fakat o zâlimler apaçık sapıklık içindedirler.

Ve le kad âteynâ lukmânel hıkmete enişkür lillâh. ve mey yeşkür fe innemâ yeşküru li nefsih, ve men kefera fe innallâhe ğaniyyün hamîd (12) Ve iz kâle lukmânü libnihî ve hüve yeızuhû yâ büneyye lâ tüşrik billâh. inneş şirke le zulmün azıym (13) Ve vessaynel insâne bi vâlideyh, hamelethü ümmühû vehnen alâ vehniv ve fisâlühû fî âmeyni enişkür lî ve li vâlideyk. ileyyel mesıyr (14) Ve in câhedâke alâ en tüşrike bî mâ leyse leke bihî ılmün fe lâ tütı'hümâ ve sâhıbhümâ fid dünyâ ma'rûfâ, vettebı' sebîle men enâbe ileyy, sümme ileyye merciuküm fe ünebbiüküm bimâ küntüm ta'melûn (15) Yâ büneyye innehâ in tekü miskâle habbetim min hardelin fe tekün fî sahratin ev fis semâvâti ev fil ardı ye'ti bihallâh. innallâhe latıyfün habîr (16) Yâ büneyye ekımıs salâte ve'mur bil ma'rûfi venhe anil münkeri vasbir alâ mâ esâbek. inne zâlike min azmil ümûr (17) Ve lâ tüsa'ır haddeke lin nâsi ve lâ temşi fil ardı merahâ. innallâhe lâ yühıbbü külle muhtâlin fehûr (18) Vaksıd fî meşyike vağdud min savtik. inne enkeral asvâti le savtül hamîr (19)

٤١٣

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّشْكُرْ
فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا
عَلٰي وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ۭ اِلَيَّ
الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓي اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۡ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ
وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰي مَآ اَصَابَكَ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۭ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۭ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

12. Andolsun ki Biz, Lokman'a "Allah'a şükret!" diye hikmet verdik. Kim şükrederse kendi iyiliğine eder. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz ki Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, daima övülmeye layıktır.

13. Hani Lokman oğluna öğüt veriyordu: Ey oğlum! Allah'a şirk koşma! Çünkü şirk, çok büyük bir zulümdür."

14. Biz insana, ana babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bunun için) önce Bana, sonra da ana babana şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır.

15. Bununla beraber eğer her ikisi de bilmediğin bir şeyi, Bana ortak koşman hususunda seni zorlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin ve Bana yönelenlerin yolunu tut. Sonra dönüşünüz ancak banadır. O zaman ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

16. Ey oğlum! Yaptığın iş iyilik veya kötülük bir hardal tânesi ağırlığında olsa da, bir kaya içinde veya göklerde veya yerin dibinde bulunsa bile, Allah onu getirir, terâzisine kor. Çünkü Allah, Lâtif'tir, her şeyden haberdardır.

17. "Yavrum! Namazı kıl, iyiliği emret ve kötülükten sakın ve başına gelene sabret. Çünkü bunlar, azmolunacak işlerdendir.

18. "Hem insanlara karşı avurdunu şişirme (kibirlenme) ve yeryüzünde çalımla yürüme. Çünkü Allah büyüklük taslayanların ve kendini beğenenlerin hiçbirini sevmez.

19. Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt, çünkü seslerin en çirkini elbette eşeklerin sesidir.

٤١٤

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ
وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ
إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ
﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ
مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ
كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ
وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

الٓمٓ

E lem terav ennallâhe sehhara leküm mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı ve esbeğa aleyküm niamehû zâhiratev ve bâtineh. ve minen nâsi mey yücâdilü fillâhi bi ğayri ılmiv ve lâ hüdev ve lâ kitâbim münîr (20) Ve izâ kıyle lehümüt tebiû mâ enzelallâhü kâlû bel nettebiu mâ vecednâ aleyhi âbâenâ. e ve lev kâneş şeytânü yed'ûhüm ilâ azâbis seıyr (21) Ve mey yüslim vechehû ilallâhi ve hüve muhsinün fe kadistemseke bil urvetil vüskâ. ve ilallâhi âkıbetül ümûr (22) Ve men kefera fe lâ yahzünke küfruh. ileynâ merciuhüm fe nünebbiühüm bimâ amilû. innallâhe alîmüm bizâtis sudûr (23) Nümettiuhüm kalîlen sümme naddtarruhüm ilâ azâbin ğalîz. (24) Ve lein seeltehüm men halekas semâvâti vel arda le yekûlünnallâh. kulil hamdü lillâh. bel ekseruhüm lâ ya'lemûn (25) Lillâhi mâ fis semâvâti vel ard. innallâhe hüvel ğaniyyül hamîd (26) Ve lev enne mâ fil ardı min şeceratin aklâmüv vel bahru yemüddühû mim ba'dihî seb'atü ebhurim mâ nefidet kelimâtüllâh. innallâhe azîzün hakîm (27) Mâ halkuküm ve lâ ba'süküm illâ ke nefsiv vâhideh. innallâhe semîum besıyr (28)

20. Görmediniz mi? Allah sizin için göklerdekini ve yerdekini hizmetkâr kılmış, üzerinize açık ve gizli nîmetlerini bol bol tamamlamakta. Bununla berâber insanların içinde kimisi de var ki, ne bir ilme, ne bir mürşide, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücâdele ediyor.

21. Ve "Allah'ın indirdiğine tâbi olun" denildiği zaman kendilerine: "Hayır! biz atalarımızı neyin üzerinde bulduksa onun ardınca gideriz" diyorlar. Ya şeytan onları alevli ateşin azabına dâvet ediyorsa da mı?

22. Kim iyilik yaparak kendini Allah'a teslim ederse, şüphesiz en sağlam kulpa tutunmuştur. Öyle ya bütün işlerin sonu Allah'a varır.

23. Kim de inkâr ederse, artık onun inkârı seni üzmesin. Onlar, dönüp Bize gelecekler, o zaman Biz onlara bütün yaptıklarını haber vereceğiz. Muhakkak Allah bütün sînelerin özünde saklı olanı bilir.

24. Biz onlara biraz zevk aldırırız da, sonra kendilerini ağır bir azâba mecbur ederiz.

25. Yemin olsun ki sorsan onlara: " O gökleri ve yeri kim yarattı?" Muhakkak elbet "Allah" diyecekler. "Allah'a hamd olsun" de. Fakat pek çokları bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Muhakkak ki Allah, hiç kimseye muhtaç olmayan, övülmeye layık olandır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar hep kalem olsa, deniz de arkasından yedi deniz daha kendisine destek olduğu halde mürekkep olsa, yine de Allah'ın kelimeleri yazmakla tükenmez. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

28. Sizin yaratılmanız da, diriltilmeniz de, ancak tek bir nefis gibidir. Muhakkak ki Allah, işitendir, görendir.

E lem tera ennallâhe yûlicül leyle fin nehâri ve yûlicün nehâra fil leyli ve seh-haraş şemse vel kamer, küllüy yecrî ilâ ecelim müsemmev ve ennallâhe bi mâ ta'melûne habîr (29) Zâlike bi ennallâhe hüvel hakku ve enne mâ yed'ûne min dûnihil bâtılü ve ennallâhe hüvel aliyyül kebîr (30) E lem tera ennel fülke tecrî fil bahri bi nı'metillâhi li yüriyeküm min âyâtih. inne fî zâlike le âyâtil li külli sab-bârin şekûr (31) Ve izâ ğaşiyehüm mev-cün kez zuleli deavüllâhe muhlisıyne lehüd dîn, felemmâ neccâhüm ilel berri fe minhüm muktesıd. ve mâ yechadü bi âyâtinâ illâ küllü hattârin kefûr (32) Yâ eyyühen nâsüttekû rabbeküm vahşev yevmel lâ yeczî vâlidün av veledih, ve lâ mevlûdün hüve câzin av vâlidihî şey'â. inne va'dallâhi hakkun fe lâ teğurrannekümül hayâtüd dünyâ, ve lâ yeğurranneküm billâhil ğarûr (33) İnnallâhe ındehû ılmüs sâah, ve yünezzilül ğays, ve ya'lemü mâ fil erham. ve mâ tedrî nefsüm mâzâ teksi-bü ğadâ. ve mâ tedrî nefsüm bi eyyi ardın temût. innallâhe alîmün habîr (34)

٤١٥

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرِىْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
الْفُلْكَ تَجْرِىْ فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ۗ اِنَّ فِىْ
ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۗ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا
رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِىْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۖ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ
جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ ۗ وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ
غَدًا ۗ وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٤﴾

سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِىَ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

29. Görmedin mi? Allah geceyi gündüze katıyor, gündüzü geceye katıyor ve güneşi ve ayı hizmetçi etmiş, hepsi belirli bir zamana doğru akıp gidiyor ve gerçekten Allah bütün yaptıklarınızdan haberdârdır.

30. Bu da şundandır ki, Allah hakkın ta kendisidir. (İnsanların) O'ndan başka taptıkları ise mutlaka batıldır. Şüphesiz ki Allah, çok yücedir, çok büyüktür.

31. Görmedin mi ki Allah, âyetlerinden bir kısmını size göstersin diye gemiler, Allah'ın nimetiyle denizde akıp gidiyor. Şüphesiz bunda çok sabredenler ve çok şükredenler için bir çok ibretler vardır.

32. Dağlar gibi dalgalar onları kuşattığı zaman, dini tamamen Allah'a has kılarak (ihlâsla) O'na yalvarırlar. Allah onları karaya çıkararak kurtardığı vakit içlerinden bir kısmı orta yolu tutar. Zaten Bizim âyetlerimizi öyle nankör gaddarlardan başkası inkâr etmez.

33. Ey insanlar! Rabbiniz'den korkun ve bir günü sayın ki, baba evladından bir şey ödeyemez. Evlât, o da babasından bir şey ödeyecek değildir. Muhakkak Allah'ın va'di hak! O hâlde, dünyâ hayâtı sizi aldatmasın, sakın o çok mağrur (şeytan) sizi Allah hakkında (O'nun affına güvendirerek) aldatmasın.

34. Muhakkak Allah, kıyamet saatinin ilmi O'nun katındadır. Ve yağmuru o yağdırır, rahimlerde ne var o bilir. Ve hiç bir nefis yarın ne kazanacağını bilmez, bir nefis hangi yerde öleceğini de bilmez. Şüphesiz ki Allah, bilendir, haberdardır.

٤١٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا
أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ
سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ
﴿٩﴾ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ
الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ

SECDE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elif lâm mîm (1) Tenzîlül kitâbi lâ raybe fîhi mir rabbil âlemîn (2) Em yekûlûnefterâh, bel hüvel hakku mir rabbike li tünzira kavmem mâ etâhüm min nezîrim min kablike leallehüm yehtedûn (3) Allâhüllezî halekas semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arş. mâ leküm min dûnihî miv veliyyiv ve lâ şefiy'. efelâ tetezekkerûn (4) Yüdebbirul emra mines semâi ilel ardı sümme ya'rucü ileyhi fî yevmin kâne mıkdâruhû elfe senetim mimmâ teuddûn (5) Zâlike âlimül ğaybi veş şehâdetil azîzür rahıym (6) Ellezî ahsene külle şey'in halekahû ve bedee halkal insâni min tıyn (7) Sümme ceale neslehû min sülâletim mim mâim mehîn (8) Sümme sevvâhü ve nefeha fîhi mir rûhıhî ve ceale lekümüs sem'a vel ebsâra vel ef'ideh. kalîlem mâ teşkürûn (9) Ve kâlû ve izâ dalelnâ fil ardı e innâ le fî halkın cedîd. bel hüm bil likâi rabbihim kâfirûn (10) Kul yetevefferâkûm melekül mevtillezî vükkile biküm sümme ilâ rabbiküm türceûn (11)

32. SÛRE
SECDE SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 30 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. Bu kitabın indirilişi âlemlerin Rabbindendir. Bunda asla şüphe yoktur.

3. Yoksa "onu uydurdu mu" diyorlar. Hayır! Haktır, o Rabbindendir. Kendilerine senden önce uyarıcı peygamber gelmemiş olan bir kavmi uyarasın diye! Gerek ki, hidâyeti kabûl ederler!

4. Allah O ki, gökleri ve yeri ve aralarındakini altı günde yaratmış, sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur. Sizin için O'ndan başka ne bir dost vardır, ne bir yardımcı. Artık düşünmez misiniz?

5. O, gökten yere, (yukarıdan aşağıya) işleri düzenler, sonra da o işler, sizin hesabınızla bin yıl kadar olan bir günde O'na yükselir.

6. İşte gaybı da şehâdeti (görülmeyeni de görüleni) de bilen, herşeye gücü yeten, çok merhametli olan O'dur.

7. Yarattığı her şeyi güzel yaratan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayan O'dur.

8. Sonra onun neslini bir sülaleden (değersiz bir sudan) yaptı.

9. Sonra onu düzenli bir şekle sokup, içine kendi ruhundan üfürdü. Ve sizin için kulaklar, gözler ve gönüller var etti. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

10. Bir de: "Toprağın içinde olduğumuzda mı? Cidden biz mi, muhakkak yeni bir yaratılışta olacağız?" dediler. Fakat onlar, Rablerinin huzûruna varacaklarını inkâr eden kâfirlerdir.

11. De ki: "Size vekîl olmuş olan ölüm meleği canınızı alacak, sonra döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz."

Ve lev terâ izil mücrimûne nâkisû ruûsihim ınde rabbihim. rabbenâ ebsarnâ ve semı'nâ fercı'nâ na'mel sâlihan innâ mûkınûn (12) Ve lev şi'nâ le âteynâ külle nefsin hüdâhâ ve lâkin hakkal kavlü minnî le emleenne cehenneme minel cinneti ven nâsi ecmeıyn (13) Fe zûkû bi mâ nesîtüm likâe yevmiküm hâzâ, innâ nesînâküm ve zûkû azâbel huldi bi mâ küntüm ta'melûn (14) İnnemâ yü'minü bi âyâtinellezîne izâ zükkirû bihâ harrû süccedev ve sebbehû bi hamdi rabbihim ve hüm lâ yestekbirûn (15) Tetecâfâ cünûbühüm anil medâcıı yed'ûne rabbehüm havfev ve tameâv ve mimmâ razaknâhüm yünfikûn (16) Fe lâ ta'lemü nefsüm mâ uhfiye lehüm min kurrati a'yün, cezâem bi mâ kânû ya'melûn (17) E femen kâne mü'minen ke men kâne fâsikâ. lâ yestevûn (18) Emmellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fe lehüm cennâtül me'vâ, nüzülem bi mâ kânû ya'melûn (19) Ve emmellezîne fesekû fe me'vâhümün nâr. küllemâ erâdû ey yahrucû minhâ üıydû fîhâ ve kıyle lehüm zûkû azâben nârillezî küntüm bihî tükezzibûn (20)

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ
رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ
﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّى لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا
بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِينٰكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِينَ اِذَا
ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَّآ اُخْفِىَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾
اَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ ۖ كُلَّمَآ اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَآ اُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

12. Görsen, o zaman ki günahkârlar Rablerinin huzûrunda başlarını eğmişler: "Ey Rabbimiz! Gördük, dinledik! Şimdi bizi geri çevir, salih bir amel işleyelim. Çünkü kesin olarak inandık!" derlerken...

13. Eğer dilemiş olsa idik, her nefse hidâyetini verirdik. Fakat benden şu söz hak oldu: "Elbette ve elbette cehennemi dolduracağım, bütün cinler ile insanlardan."

14. (Onlara şöyle denilecek:) "O halde bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuzdan dolayı tadın azabı! İşte Biz de sizi unuttuk. Yapmakta olduğunuz işler yüzünden tadın ebedî azabı!"

15. Bizim âyetlerimize öyle kimseler îmân ederler ki, onlarla kendilerine nasîhat verildiği vakit secdelere kapanırlar ve Rablerine hamd ile tesbih ederler de büyüklük taslamazlar. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

16. Yanları yataklarından uzaklaşır, korku ve ümit içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz azıklardan hayıra sarfederler.

17. Şimdi hiç kimse kendileri için, yaptıklarına karşılık gözler aydınlığı olacak şeylerden neler gizlenmiş olduğunu bilemez.

18. Öyle ya! Mü'min olan, fâsık olan gibi olur mu? Onlar eşit olmazlar.

19. Evet, îmân edip o sâlih amelleri işleyen kimselerin amellerine karşılık, konukluk olarak kendilerine Me'vâ cennetleri vardır.

20. Ama fâsıklık etmiş olanların barınacakları yer ateştir. Ondan her defâsında çıkmak istedikçe, onlar içine iâde olunurlar da, kendilerine: "Haydi tadın, yalanlayıp durduğunuz o ateş azâbını!" denilir.

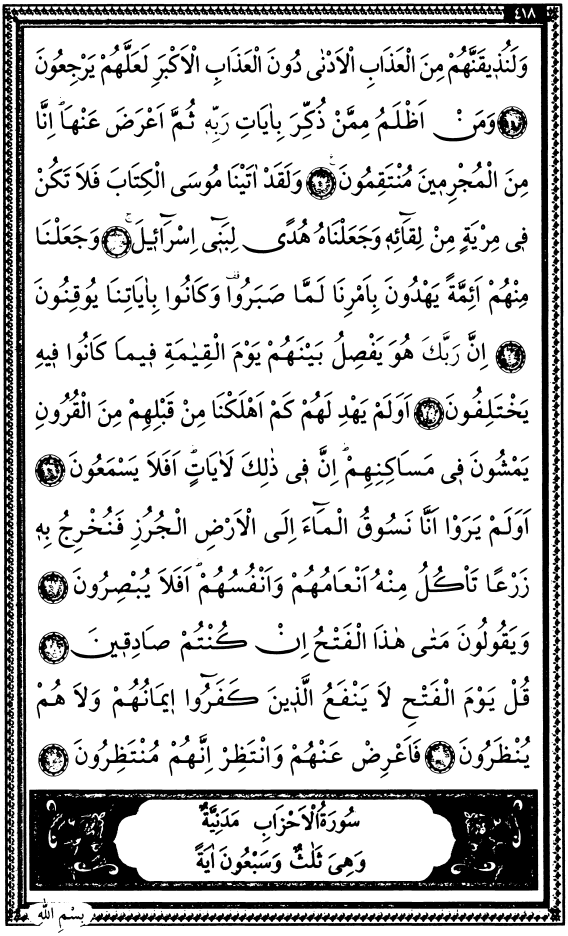
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَلٰثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ

Ve le nüzîkannehüm minel azâbil ednâ dûnel azâbil ekberi leallehüm yarciûn (21) Ve men azlemü mimmen zükkira bi âyâti rabbihî sümme a'rada anhâ. innâ minel mücrimîne müntekımûn (22) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe fe lâ tekün fî miryetim mil likâihî ve cealnâhü hüdel li benî israîl (23) Ve cealnâ minhüm eimmetey yehdûne bi emrinâ lemmâ saberû. ve kânû bi âyâtinâ yûkınûn (24) İnne rabbeke hüve yefsılü beynehüm yevmel kıyâmeti fîmâ kânû fîhi yahtelifûn (25) E ve lem yehdi lehüm kem ehleknâ min kablihim minel kurûni yemşûne fî mesâkinihim. inne fî zâlike le âyât. e fe lâ yesmeûn (26) E ve lem yerav ennâ nesûkul mâe ilel ardıl cürüzi fe nuhricü bihî zer'an te'külü minhü en'âmühüm ve enfüsühüm. e fe lâ yübsırûn (27) Ve yekûlûne metâ hâzel fethu in küntüm sâdikıyn (28) Kul yevmel fethı lâ yenfeullezîne keferû îmânühüm ve lâ hüm yünzarûn (29) Fe a'rıd anhüm ventezır innehüm müntezırûn (30)

21. Şu da muhakkak ki, onlara o en büyük azaptan başka, o yakın azaptan da tattıracağız. Gerek ki dönerler.

22. Rabbinin âyetleriyle nasîhat edilip de, sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim de kim olabilir? Muhakkak ki, günahkârlardan Biz intikam alırız!

23. Andolsun ki Biz vaktiyle Musa'ya kitap vermiştik. Şimdi de sen ona (öyle bir kitaba) kavuşmaktan şüphe içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına doğru yolu göstren bir rehber kılmıştık.

24. Ve içlerinden öncül imamlar yetiştirmiştik ki, sabrettiklerinde emrimizle hidâyet ediyorlardı ve âyetlerimize kesin îmân ile sarılmışlardı.

25. Şimdi ihtilâf edip durdukları şeylerde, hiç şüphesiz ki, Rabbin kıyâmet günü aralarını ayıracaktır.

26. Kendilerinden önce, yurtlarında gezip dolaşmakta oldukları nice kuşakları helâk etmiş olmamız, daha onları doğru yola iletmedi mi? Şüphesiz bunda nice ibretler vardır. Hâlâ kulak vermeyecekler mi?

27. Ya hiç görmediler de mi? Biz kupkuru yere suyu salıveriyoruz da onunla bir ekin çıkarıyoruz. Ondan hayvanları da yiyor, kendileri de, hâlâ gözlerini açmayacaklar mı?

28. Bir de, "Ne vakit o fetih, eğer doğru iseniz?" diyorlar.

29. De ki: "İnkâr edenlere o fetih (kıyamet) günü iman etmeleri fayda vermez ve onlara göz açtırılmaz."

30. Şimdi sen onlardan yüz çevir ve bekle. Şüphesiz onlar da bekliyorlar.

AHZÂB SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühen nebiyyüttekıllâhe ve lâ tütı-ıl kâfirîne vel münâfikıyn. innallâhe kâne alîmen hakîmâ (1) Vettebı' mâ yûhâ ileyke mir rabbik. innallâhe kâne bimâ ta'melûne habîrâ (2) Ve tevekkel alallâh. ve kefâ billâhi vekîlâ (3) Mâ cealallâhü li racülim min kalbeyni fî cevfih, ve mâ ceale ezvâcekümüllâî tüzâhirûne minhünne ümmehâtiküm, ve mâ ceale ed'ıyâeküm ebnâeküm. zâliküm kavlüküm bi efvâhiküm. vallâhü yekûlül hakka ve hüve yehdis sebîl (4) Üd'ûhüm li âbâihim hüve akse-tu ındallâh, fe il lem ta'lemû âbâehüm fe ıhvânüküm fid dîni ve mevâlîküm. ve leyse aleyküm cünâhun fîmâ ahta'tüm bihî ve lâkim mâ teammedet kulûbü-küm. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (5) Ennebiyyü evlâ bil mü'minîne min enfü-sihim ve ezvâcühû ümmehâtühüm. ve ülül erhâmi ba'duhüm evlâ bi ba'dın fî kitâbillâhi minel mü'minîne vel mühâci-rîne illâ en tef'alû ilâ evliyâiküm ma'rû-fâ. kâne zâlike fil kitâbi mestûrâ (6)

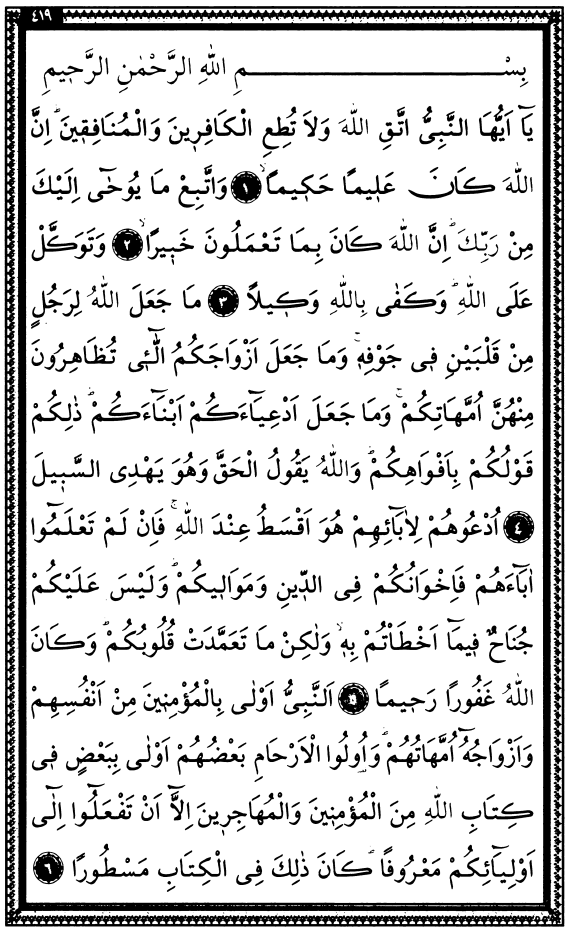

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

33. SÛRE
AHZÂB SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 73 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey Peygamber! Allah'tan kork, kâfirlere ve münâfıklara itaat etme. Muhakkak Allah her şeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır.

2. Rabbinden sana vahyedilene tâbi ol. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdârdır.

3. Allah'a tevekkül et. Vekîl olarak Allah yeter.

4. Allah bir adam için içinde iki kalb yapmamıştır. Kendilerinden zıhar yaptığınız eşlerinizi analarınız kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız kılmamıştır. Bu, sizin ağızlarınızla söylediğiniz (fakat gerçekliği olmayan) sözünüzdür. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola iletir.

5. Onları babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah katında daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. Peygamber, mü'minlere kendi canlarından daha yakındır. Hanımları, onların analarıdır. Akraba olanlar, Allah'ın kitabına göre, birbirlerine diğer mü'minlerden ve muhâcirlerden daha yakındırlar; ancak dostlarınıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnâdır. Bunlar kitap'ta yazılı bulunmaktadır.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لِّيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا
شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا
وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا
أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ
يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾
قُلْ لَّن

Ve iz ehaznâ minen nebiyyîne mîsâkahüm ve minke ve min nûhıv ve ibrâhîme ve mûsâ ve ısysebni meryem. ve ehaznâ minhüm mîsâkan ğalîzâ (7) Li yes'eles sâdikıyne an sıdkıhim, ve eadde lil kâfirîne azâben elîmâ (8) Yâ eyyühellezîne âmenüzkürû nı'metallâhi aleyküm iz câetküm cünûdün fe erselnâ aleyhim rîhav ve cünûdel lem teravhâ. ve kânallâhü bimâ ta'melûne besıyrâ (9) İz câûküm min fevkıküm ve min esfele minküm ve iz zâğatil ebsâru ve beleğatil kulûbül hanâcira ve tezunnûne billâhiz zunûnâ (10) Hünâlikebtüliyel mü'minûne ve zülzilû zilzâlen şedîdâ (11) Ve iz yekûlül münâfikûne vellezîne fî kulûbihim meradum mâ veadenallâhü ve rasûlühû illâ ğurûrâ (12) Ve iz kâlet tâifetüm minhüm yâ ehle yesribe lâ mükâme leküm ferciû, ve yeste'zinü ferîkum minhümün nebiyye yekûlûne inne büyûtenâ avratüv ve mâ hiye bi avrah. iy yürîdûne illâ firârâ (13) Ve lev dühılet aleyhim min aktârihâ sümme süilül fitnete le âtevhâ ve mâ telebbesû bihâ illâ yesîrâ (14) Ve le kad kânû âhedüllâhe min kablü lâ yüvellûnel edbâr. ve kâne ahdüllâhi mes'ûlâ (15)

7. Hani Biz peygamberlerden sağlam söz almıştık; Senden, Nuh'tan, İbrâhim'den, Mûsâ'dan ve Meryem oğlu Îsâ'dan da. Biz onlardan pek sağlam bir söz almıştık.

8. Allah, bu sözü sâdık olanları doğruluklarıyla sorumlu kılmak için aldı. Kâfirler için de çok elem verici bir azap hazırladık.

9. Ey îmân edenler! Allah'ın size olan nîmetini hatırlayın; hani size (karşı) ordular saldırmıştı da, Biz onlara karşı bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz (melek) orduları göndermiştik. Allah ne yaptığınızı çok iyi görmekteydi.

10. Onlar hem yukarınızdan, hem aşağı tarafınızdan (vâdinin üstünden ve alt kısmından) üzerinize yürüdükleri zaman; gözler kaydığı, yürekler gırtlağa dayandığı ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşündüğünüz zaman;

11. İşte orada îman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

12. Ve o zaman, münâfıklar ile kalplerinde hastalık (zayıflık) bulunanlar: "Meğer Allah ve Resûlü bize sâdece kuru bir vaatte bulunmuş" diyorlardı.

13. Onlardan bir gurup da demişti ki: "Ey Yesrib ahâlisi! (Medineliler) Artık sizin için mukâvemet sırası değil, haydi dönün!" İçlerinden bir kısmı ise: "Gerçekten evlerimiz emniyette değil" diyerek Peygamber'den izin istiyordu; Hâlbuki evleri tehlikede değildi. Onlar yalnızca kaçmayı arzuluyorlardı.

14. Eğer (Medine'nin) her tarafından evlerine (düşman saldırısı ile) girilse de, sonra kendilerinden küfre dönüş istenilse, hemen onu yapacaklardı ve bunda pek az duraklayacaklardı.

15. Halbuki bundan önce Allah'a ahid vermişlerdi. Arkalarını dönmeyeceklerdi. Allah'a verilen ahid ise mesuliyetlidir, mutlaka sorulur.

Kul ley yenfaakümül firâru in ferartüm minel mevti evil katli ve izel lâ tümetteûne illâ kalîlâ (16) Kul men zellezî ya'sımüküm minallâhi in erâde biküm sûen ev erâde biküm rahmeh. ve lâ yecidûne lehüm min dûnillâhi veliyyev ve la nesıyrâ (17) Kad ya'lemüllâhül müavvikıyne minküm vel kâilîne li ıhvânihim helümme ileynâ, ve lâ ye'tûnel be'se illâ kalîlâ (18) Eşıhhaten aleyküm, fe izâ câel havfü raeytehüm yenzurûne ileyke tedûru a'yünühüm kellezî yuğşâ aleyhi minel mevt, fe izâ zehebel havfü selekûküm bi elsinetin hıdâdin eşıhhaten alel hayr. ülâike lem yü'minû fe ahbetallâhü a'mâlehüm. ve kâne zâlike alallâhi yesîrâ (19) Yahsebûnel ahzâbe lem yezhebû, ve iy ye'til ahzâbü yeveddû lev ennehüm bâdûne fil a'râbi yes'elûne an embâiküm. ve lev kânû fîküm mâ kâtelû illâ kalîlâ (20) Le kad kâne leküm fî rasûlillâhi üsvetün hasenetül li men kâne yercüllâhe vel yevmel âhıra ve zekerallâhe kesîrâ (21) Ve lemmâ rael mü'minûnel ahzâbe kâlû hâzâ mâ veadenallâhü ve rasûlühû ve sadekallâhü ve rasûlüh, ve mâ zâdehüm illâ îmânev ve teslîmâ (22)

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَا
تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِىْ يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ
بِكُمْ سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً
عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِىْ يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ
يَذْهَبُوْا وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِى الْاَعْرَابِ
يَسْئَلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَا قَاتَلُوْٓا اِلَّا
قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِىْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾
وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ
وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾

16. (Resûlüm!) De ki: "Eğer ölümden veyâ öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmanın size aslâ bir faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde, menfaatlenece-ğiniz süre çok değildir."

17. De ki: "Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar edebilir)?" Onlar, kendileri için Allah'tan başka ne bir dost bulurlar, ne de bir yardımcı.

18. Allah, içinizden (savaştan) alıkonanları ve kardeşlerine: "Bize katılın" diyenleri gerçekten biliyor. Zâten bunların pek azı savaşa gelirlerdi.

19. Size karşı kıskançlık ederler. Hele korku gelip çattı mı, üzerine ölüm baygınlığı sarmış gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince ise, mala düşkünlük göstererek sizi keskin dilleri ile incitirler. Onlar îmân etmiş değillerdir; bunun için, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a kolaydır.

20. Bunlar, düşman birliklerinin bozulup gitmediklerini sanıyorlar. Düşman ordusu yine gelecek olsa, isterler ki çöldeki göçebe Araplar içinde bulunsunlar da, sizin haberlerinizi sorsunlar. Zâten içinizde bulunsalardı dâhi, pek azı hâriç savaşacak değillerdi.

21. Yemin olsun ki, Resûlullah'ta sizin için, Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel örnek vardır.

22. Mü'minler ise, düşman birliklerini gördüklerinde: "İşte, Allah ve Resûlü'nün bize vâdettiği! Allah ve Resûlü (bize) doğru söylemiştir" dediler. Bu, onların imanını ve teslimiyetini artırmaktan başka bir şey yapmadı.

٤٢٢

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ

Minel mü'minîne ricâlün sadekû mâ âhedüllâhe aleyh, fe minhüm men kadâ nahbehû ve minhüm mey yentezıru ve mâ beddelû tebdîlâ (23) Li yecziyallâhüs sâdikıyne bi sıdkıhim ve yüazzibel münâfikıyne in şâe ev yetûbe aleyhim. innallâhe kâne ğafûrar rahıymâ (24) Ve raddallâhüllezîne keferû bi ğayzıhim lem yenâlû hayrâ. ve kefallâhül mü'minînel kıtâl. ve kânallâhü kaviyyen azîzâ (25) Ve enzelellezîne zâherûhüm min ehlil kitâbi min sayâsıyhim ve kazefe fî kulûbihimür ru'be ferîkan taktülûne ve te'sirûne ferîkâ (26) Ve evraseküm ardahüm ve diyârahüm ve emvâlehüm ve ardal lem tetaûhâ. ve kânallâhü alâ külli şey'in kadîrâ (27) Yâ eyyühen nebiyyü kul li ezvâcike in küntünne türidnel hayâted dünyâ ve zînetehâ fe teâleyne ümettı'künne ve üserrıhkünne serâhan cemîlâ (28) Ve in küntünne türidnallâhe ve rasûlehû ved dâral âhırate fe innallâhe eadde lil muhsinâti minkünne ecran azıymâ (29) Yâ nisâen nebiyyi mey ye'ti minkünne bi fâhışetim mübeyyinetiy yudâaf lehel azâbü dı'feyn. ve kâne zâlike alallâhi yesîrâ (30)

23. Mü'minler içinde Allah'a verdikleri söze sadık nice erkekler var. İşte, onlardan kimi sözünü yerine getirdi (canını vermiştir); kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.

24. Çünkü, Allah doğruluk gösterenleri sadâkatları sebebiyle mükâfâtlandıracak, münâfıklara dilerse azap edecek yâhut da tevbelerini kabûl edecektir. Şüphesiz, Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

25. Allah, o inkâr edenleri hiçbir fayda elde edemeden öfkeleri ile geri döndürdü.. Allah, savaş (hakkında) mü'minlere kâfi oldu. Allah güçlüdür, mutlak galiptir.

26. Hem, ehli kitaptan onlara (kâfir ordularına) yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine korku attı; bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27. Allah, onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve (henüz) ayak basmadığınız topraklara sizi vâris kıldı. Allah'ın her şeye gücü yeter.

28. Ey Peygamber! Eşlerine şöyle söyle: "Eğer dünyâ hayâtını ve süsünü istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi (mehirlerinizi) vereyim de, sizi güzellikle salıvereyim."

29. "Eğer Allah'ı, Peygamberini ve âhiret yurdunu diliyorsanız, muhakkak Allah, sizden güzel davrananlar için büyük bir mükâfât hazırlamıştır."

30. Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayâsızlık yaparsa, onun azâbı ikiye katlanır. Bu, Allah'a göre çok kolaydır.

Ve mey yaknüt minkünne lillâhi ve rasûlihî ve ta'mel sâlihan nü'tihâ ecrahâ merrateyni ve a'tednâ lehâ rizkan kerîmâ (31) Yâ nisâen nebiyyi lestünne ke ehadim minen nisâi inittekaytünne fe lâ tahda'ne bil kavli fe yatmeallezî fî kalbihî meraduv ve kulne kavlem ma'rûfâ (32) Ve karne fî büyûtikünne ve lâ teberracne teberrucel câhiliyyetil ûlâ ve ekımnes salâte ve âtînez zekâte ve etı'nallâhe ve rasûleh. innemâ yürîdüllâhü li yüzhibe ankümür ricse ehlel beyti ve yütahhiraküm tathîrâ (33) Vezkürne mâ yütlâ fî büyûtikünne min âyâtillâhi vel hıkmeh. innallâhe kâne latıyfen habîrâ (34) İnnel müslimîne vel müslimâti vel mü'minîne vel mü'minâti vel kânitîne vel kânitâti ves sâdikıyne ves sâdikâti ves sâbirîne ves sâbirâti vel hâşiıyne vel hâşiâti vel mütesaddikıyne vel mütesaddikâti ves sâimîne ves sâimâti vel hâfizıyne fürûcehüm vel hâfizâti vez zâkirînallâhe kesîrav vez zâkirâti eaddallâhü lehüm mağfiratev ve ecran azıymâ (35)

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَآ
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾ يٰنِسَآءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٣٢﴾
وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْاُوْلٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى
فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ
وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ
وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ
وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّاۗىِٕمِيْنَ وَالصّٰۗىِٕمٰتِ
وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ
كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٥﴾

31. Sizden kim, Allah'a ve Resûlüne itaat eder ve sâlih amel işlerse, ona mükâfâtını iki misli veririz. Ve ona (cennette) bol rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer (Allah'tan) korkuyorsanız, (yabancı erkeklere karşı) çekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Güzel söz söyleyin.

33. Evlerinizde oturun, eski câhiliye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılarak dışarı çıkmayın. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Ey Ehli Beyt! Allah, sizden ancak günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Evlerinizde (oturun da) okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz, Allah her şeyin iç yüzünü bilendir ve her şeyden haberdâr olandır.

35. Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, itaata devam eden erkekler ve itaata devam eden kadınlar, sâdık erkekler ve sâdık kadınlar, sabırlı erkekler ve sabırlı kadınlar, mütevâzi erkekler ve mütevâzi kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınlar var ya, işte Allah bunlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfât hazırlamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ
عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى
النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا
زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ
إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ
عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ
وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا
﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

Ve mâ kâne li mü'miniv ve lâ mü'minetin izâ kadallâhü ve rasûlühû emran ey yekûne lehümül hıyeratü min emrihim. ve mey ya'sıllâhe ve rasûlehû fe kad dalle dalâlem mübînâ (36) Ve iz tekûlü lillezî en'amallâhü aleyhi ve en'amte aleyhi emsik aleyke zevceke vettekıllâhe ve tuhfî fî nefsike mallâhü mübdîhi ve tahşen nâs, vallâhü ehakku en tahşâh. felemmâ kadâ zeydüm minhâ vetaran zevvecnâkehâ li key lâ yekûne alel mü'minîne haracün fî ezvâci ed'ıyâihim izâ kadav minhünne vetarâ. ve kâne emrullâhi mef'ûlâ (37) Mâ kâne alen nebiyyi min haracin fîmâ feradallâhü leh. sünnetallâhi fillezîne halev min kabl. ve kâne emrullâhi kaderam makdûrâ (38) Ellezîne yübelliğûne risâlâtillâhi ve yahşevnehû ve lâ yahşevne ehaden illallâh. ve kefâ billâhi hasîbâ (39) Mâ kâne muhammedün ebâ ehadim mir ricâlikümve lâkir rasûlallâhi ve hâtemen nebiyyîn. ve kânallâhü bi külli şey'in alîmâ (40) Yâ eyyühellezîne âmenüzkürullâhe zikran kesîrâ (41) Ve sebbihûhü bükratev ve esıylâ (42) Hüvellezî yüsallî aleyküm ve melâiketühû li yuhriceküm minez zulümâti ilen nûr. ve kâne bil mü'minîne rahıymâ (43)

36. Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman, inanmış bir erkek ve kadın için, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, apaçık bir dalâlete düşmüş olur.

37. (Resûlüm!) Hani Allah'ın nîmet verdiği, senin de kendisine ihsân ettiğin kimseye: Eşini yanında tut, Allah'tan kork! diyordun. Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl sakınmana lâyık olan Allah'tır. Zeyd, o kadından alâkasını kesince, Biz onu sana nikâhladık ki, evlâtlıkları hanımlarıyla ilişkilerini kestiklerinde (o kadınlarla evlenmek isteyen) mü'minlere bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın kendisine helâl kıldığı şey hususunda, Peygamber üzerine herhangi bir vebâl yoktur. Önce gelip geçen peygamberler hakkında da Allah'ın âdeti böyle idi. Allah'ın emri, mutlaka yerine gelecek biçilmiş bir kaderdir.

39. O peygamberler ki, Allah'ın gönderdiği emirleri tebliğ ederler, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden çekinmezler. Hesap görücü olarak Allah kâfidir.

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat, o Allah'ın Resûlü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

41. Ey Îmân edenler! Allah'ı çokça zikredin.

42. Ve O'nu sabah akşam tesbih (tenzih) edin.

43. Sizi karanlıklardan nûra çıkarmak için üzerinize rahmetini indiren O'dur. Melekleri de sizin için istiğfar eder ve mü'minlere karşı çok merhametlidir.

Tehıyyetühüm yevme yelkavnehû selâm, ve eadde lehüm ecran kerîmâ (44) Yâ eyyühen nebiyyü innâ erselnâke şâhidev ve mübeşşirav ve nezîrâ (45) Ve dâıyen ilallâhi bi iznihî ve sirâcem münîrâ (46) Ve beşşiril mü'minîne bi enne lehüm minallâhi fadlen kebîrâ (47) Ve lâ tütıil kâfirîne vel münâfikıyne ve da' ezâhüm ve tevekkel alallâh. ve kefâ billâhi vekîlâ (48) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ nekahtümül mü'minâti sümme tallaktümûhünne min kabli en temessûhünne femâ leküm aleyhinne min ıddetin ta'teddûnehâ, fe mettiûhünne ve serrihûhünne serâhan cemîlâ (49) Yâ eyyühen nebiyyü innâ ahlelnâ leke ezvâcekellâtî âteyte ücûrahünne ve mâ meleket yemînüke mimmâ efâallâhü aleyke ve benâti ammike ve benâti ammâtike ve benâti hâlike ve benâti hâlâtikellâtî hâcerne meak, vemraetem mü'mineten iv vehebet nefsehâ lin nebiyyi in erâden nebiyyü ey yestenkihahâ hâlisatel leke min dûnil mü'minîn. kad alimnâ mâ feradnâ aleyhim fî ezvâcihim ve mâ meleket eymânühüm li keyla yekûne aleyke harac. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (50)

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا
﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ
عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ
وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ
وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ
أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا ۖ خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. O'na kavuşacakları gün, dualarının "selâm"dır. Ve onlara çok kıymetli mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey Peygamber! Biz hakîkaten seni bir şâhit, bir müjdeleyici ve bir îkâz edici olarak gönderdik.

46. Allah'ın izniyle, kendisine dâvetçi ve nûr saçan bir kandil olarak (gönderdik).

47. Allah'tan büyük bir lütufa erecekle-rini mü'minlere müjdele.

48. Kâfirlere ve münâfıklara itaat etme. Onların eziyetlerine aldırış etme. Allah'a güvenip yaslan, vekîl olarak Allah yeter.

49. Ey îmân edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp da, henüz zifâfa girmeden (cimâ etmeden evvel) onları boşarsanız, onların üzerine sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. O hâlde onların meta'larını (eşyalarını) verin ve onları güzel bir şekilde serbest bırakın.

50. Ey Peygamber! Mehirlerini verdiğin hanımlarını, Allah'ın sana ganîmet olarak verdiği ve elinin sâhip olduğu câriyeleri, amcan kızlarından, halan kızlarından, dayın kızlarından ve teyzen kızlarından, seninle berâber göç etmiş kızlarını (özellikle bunları) sana helâl kıldık. Bir de, Peygamber kendisiyle nikâhlanmak istediği takdirde, kendisini peygambere hîbe eden mü'min kadını, diğer mü'minlere değil, sâdece sana mahsus olmak üzere (helâl kıldık). Muhakkak Biz, hanımları ve ellerinin altında bulunan câriyeleri hakkında, mü'minlere neyi farz kıldığımızı biliriz. (Bu şeyler) sana bir güçlük olmaması içindir. Allah mağfiret edendir, merhamet edendir.

تُرْجِي مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِى
قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ
مِنْ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ رَقِيبًا
﴿٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِىِّ اِلَّآ اَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِينَ اِنٰىهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ
اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىٖ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ
لَا يَسْتَحْىٖ مِنَ الْحَقِّ وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ
مِنْ وَرَآءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوٓا اَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهٖٓ اَبَدًا اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ
تُبْدُوا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

لَا جُنَاحَ

Türcî men teşâü minhünne ve tü'vî ileyke men teşâ'. ve menibteğayte mimmen azelte fe lâ cünâha aleyk. zâlike ednâ en tekarra a'yünühünne ve lâ yahzenne ve yardayne bimâ âteytehünne küllühünn. vallâhü ya'lemü mâ fî kulûbiküm. ve kânallâhü alîmen halîmâ (51) Lâ yehıllü leken nisâü mim ba'dü ve lâ en tebeddele bihinne min ezvâciv ve lev a'cebeke husnühünne illâ mâ meleket yemînük. ve kânallâhü alâ külli şey'ir rakıybâ (52) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tedhulû büyûten nebiyyi illâ ey yü'zene leküm ilâ taâmin ğayra nâzırîne inâhü ve lâkin izâ düıytüm fedhulû fe izâ taımtüm fenteşirû ve lâ müste'nisîne li hadîs. inne zâlikům kâne yü'zin nebiyye fe yestahyî minküm, vallâhü lâ yestahyî minel hakk. ve izâ seeltümûhünne metâan fes'elûhünne miv verâi hıcâb. zâliküm atheru li kulûbiküm ve kulûbihinn. ve mâ kâne leküm en tü'zû rasûlallâhi ve lâ en tenkihû ezvâcehû mim ba'dihî ebedâ. inne zâliküm kâne ındallâhi azıymâ (53) İn tübdû şey'en ev tuhfûhü fe innallâhe kâne bi külli şey'in alîmâ (54)

51. Onlardan dilediğini geriye bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Salıverdiğin hanımlarından arzu ettiğini tekrar yanına almanda, senin üzerine bir vebâl yoktur. Böyle yapman, onların gözü aydın olmalarına, üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine râzı olmalarına daha elverişlidir. Allah, kalplerinizdekini bilir. Allah en iyi bilendir, halîmdir.

52. Bundan başka kadınlarla evlenmen senin için helâl değildir, elinin altında bulunan câriyeler hariç, güzellikleri hoşuna gitse bile, bunları başka hanımlar ile değişmen sana helâl değildir. Allah her şeyi gözetleyendir.

53. Ey îmân edenler! Siz zamânını gözetlemeksizin, bir yemeğe izin verilmedikçe, peygamber'in evlerine girmeyin. Ancak dâvet edildiğiniz vakitte girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın, sohbet içinde izinsiz içeri girmeyin. Çünkü, bu hareketiniz peygamber'i üzmekte, fakat o (size bunu söylemekten) hayâ etmektedir. Ama, Allah hakkı söylemekten çekinmez. Peygamber'in hanımlarına bir şey soracağınız zaman da, perde arkasından sorun. Bu, hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temiz bir davranıştır. Sizin Allah'ın resûlünü üzmeniz olamaz ve kendisinden sonra onun hanımlarını nikâhlamanız da asla câiz olamaz. Çünkü bu, Allah katında büyük (bir günah) bulunmaktadır.

54. Bir şeyi açığa vursanız da, gizleseniz de şüphesiz Allah, her şeyi gâyet iyi bilmektedir.

Lâ cünâha aleyhinne fî âbâihinne ve lâ ebnâihinne ve lâ ıhvânihinne ve lâ ebnâi ıhvânihinne ve lâ ebnâi ehavâtihinne ve lâ nisâihinne ve lâ mâ meleket eymânühünn, vettekıynallâh. innallâhe kâne alâ külli şey'in şehîdâ (55) İnnallâhe ve melâiketehû yüsallûne alen nebiyy. yâ eyyühellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ (56) İnnellezîne yü'zûnallâhe ve rasûlehû leanehümüllâhü fid dünyâ vel âhırati ve eadde lehüm azâbem mühînâ (57) Vellezîne yü'zûnel mü'minîne vel mü'minâti bi ğayri mektesebû fe kadıhtemelû bühtânev ve ismem mübînâ (58) Yâ eyyühen nebiyyü kul li ezvâcike ve benâtike ve nisâil mü'minîne yüdnîne aleyhinne min celâbîbihinn. zâlike ednâ ey yü'rafne fe lâ yü'zeyn. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (59) Le il lem yentehil münâfikûne vellezîne fî kulûbihim meraduv vel mürcifûne fil medîneti le nuğriyenneke bihim sümme lâ yücâvirûneke fîhâ illâ kalîlâ (60) Mel'ûnîn, eyne mâ sükıfû ühızû ve kuttilû taktîlâ (61) Sünnetallâhi fillezîne halev min kabl, ve len tecide li sünnetillâhi tebdîlâ (62)

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ
الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا
مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ
الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ
فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

55. Onlar (Peygamberin eşleri) için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (kadın dostları) ve sahip oldukları köleleri hakkında bir günah yoktur. (Ey Peygamberin hanımları!) Allah'tan korkun. Çünkü Allah her şeye şahittir.

56. Allah ve melekleri, peygamber'e çok sâlât ile dâima ikramda bulunurlar. Ey mü'minler! Siz de ona salâvât getirin ve tam bir teslîmiyetle selâm getirin.

57. Allah ve resûlünü incitenlere, Allah dünyâda ve âhirette lânet etmiş ve onlar için aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı ezâ edenler, şüphesiz bir iftirâ ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için evden çıktıkları zaman) dış örtüleri olan çarşaflarını üstlerine almalarını söyle. Onların tanınması ve eziyet edilmemeleri için en elverişli olan budur. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

60. Yemin olsunki, iki yüzlüler, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde çirkin haber yayanlar (bu hâllerinden) vazgeçmezlerse, seni onlara musallat ederiz (onları şehirden sürüp çıkarmanı emrederiz); sonra orada, senin civârında ancak az bir zaman kalabilirler.

61. Hepsi de lânetlenmiş olarak her nerede ele geçirilirlerse, yakalanır ve mutlaka öldürülmekle öldürülürler.

62. Allah'ın önceden geçenler hakkındaki âdeti budur. Allah'ın âdetini değiştirmeye aslâ çâre bulamazsın.

٤٧٨

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ
تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا
﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ
فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا ۚ وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنسَانُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

سُورَةُ سَبَإٍ

Yes'elüken nâsü anis sâah. kul innemâ ılmühâ ındallâh. ve mâ yüdrîke lealles sâate tekûnü karîbâ (63) İnnallâhe leanel kâfirîne ve eadde lehüm seıyrâ (64) Hâlidîne fîhâ ebedâ. lâ yecidûne veliyyev ve lâ nesıyrâ (65) Yevme tükallebü vücûhühüm fin nâri yekûlûne yâ leytenâ eta'nallâhe ve eta'ner rasûlâ (66) Ve kâlû rabbenâ innâ eta'nâ sâdetenâ ve küberâenâ fe edallûnes sebîlâ (67) Rabbenâ âtihim dı'feyni minel azâbi vel'anhüm la'nen kebîrâ (68) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tekûnû kellezîne âzev mûsâ fe berraehüllâhü mimmâ kâlû. ve kâne ındallâhi vecîhâ (69) Yâ eyyühellezîne âmenüttekullâhe ve kûlû kavlen sedîdâ (70) Yuslıh leküm a'mâleküm ve yağfir leküm zünûbeküm. ve mey yütıllâhe ve rasûlehû fe kad fâze fevzen azıymâ (71) İnnâ aradnel emânete ales semâvâti vel ardı vel cibâli fe ebeyne ey yahmilnehâ ve eşfakne minhâ ve hamelehel insân. innehû kâne zalûmen cehûlâ (72) Li yüazziballâhül münâfikıyne vel münâfikâti vel müşrikîne vel müşrikâti ve yetûballâhü alel mü'minîne vel mü'minât. ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (73)

63. İnsanlar sana kıyâmetin vaktini soruyorlar. De ki: "Onun ilmi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamânı yakındır."

64. Şu muhakkak ki, Allah kâfirleri rahmetinden kovmuş ve onlar için şiddetli bir ateş hazırlamıştır.

65. Orada ebedî olarak kalacaklardır, (kendilerini koruyacak) ne bir dost, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

66. Yüzleri o günde ateşte evrilip çevrilir: "Eyvah bize! Keşke Allah'a itâat etseydik, peygamber'e de itâat etseydik!" derler.

67. "Ey Rabbimiz! Biz başlarımıza ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi yoldan saptırdılar" derler.

68. "Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lânetle lânetine uğrat."

69. Ey mü'minler! Siz de Mûsâ'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nihâyet Allah, onu dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah yanında şeref sâhibi idi.

70. Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin.

71. (Bu şekilde davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Resûlüne itâat ederse, pek büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72. Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yüklendi. (Bununla beraber onun hakkını da tam olarak yerine getiremedi.) Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.

73. Allah (bu sebeple), münâfık erkeklere ve münâfık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecek, inanan erkeklerin ve inanan kadınların da tevbesini kabûl buyuracaktır Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

SEBE' SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elhamdü lillâhillezî lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı ve lehül hamdü fil âhırah. ve hüvel hakîmül habîr (1) Ya'lemü mâ yelicü fil ardı ve mâ yahrucü minhâ ve mâ yenzilü mines semâi ve mâ ya'rucü fîhâ. ve hüver rahıymül ğafûr (2) Ve kâlellezîne keferû lâ te'tînes sâah. kul belâ ve rabbî le te'tiyennekûm âlimil ğayb, lâ ya'zübü anhü miskâlü zerratin fis semâvâti ve lâ fil ardı ve lâ asğaru min zâlike ve lâ ekberu illâ fî kitâbim mübîn (3) Li yecziyellezîne âmenû ve amilus sâlihât. ülâike lehüm mağfiratüv ve rizkun kerîm (4) Vellezîne seav fî âyâtinâ müâcizîne ülâike lehüm azâbüm mir riczin elîm (5) Ve yerallezîne ûtül ılmellezî ünzile ileyke mir rabbike hüvel hakka ve yehdî ilâ sırâtıl azîzil hamîd (6) Ve kâlellezîne keferû hel nedüllüküm alâ racüliy yünebbiüküm izâ müzzıktüm külle mümezzekın inneküm lefî halkın cedîd (7)

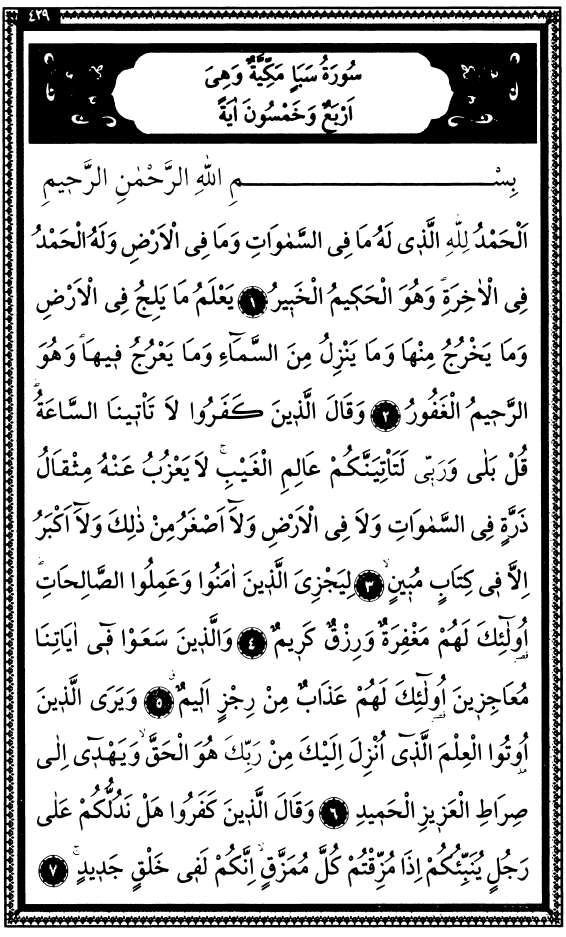

34. SÛRE
SEBE' SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 54 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hamd, göklerde ve yerde bulunanların tümünün sâhibi olan Allah'a aittir. Âhirette de hamd O'nadır. O, hikmet sâhibidir, (her şeyden) haberdâr olandır.

2. Yerin içine gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni bilir. O, bağışlayandır, esirgeyendir.

3. İnkârcılar: "Kıyâmet bize gelmeyecek" dediler. De ki: "Hayır! Gaybı bilen Rabbime yemin olsun ki, o mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktârı bir şey bile O'ndan gizli kalamaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık bir kitaptadır (yazılıdır)."

4. Çünkü iman edip sâlih ameller işleyenleri mükâfâtlandırmak için (her şeyi açık bir kitapta sâbit etti.); Onlar için büyük bir mağfiret ve kıymetli bir rızık vardır.

5. Âyetlerimizi âciz bırakmak için yarışırcasına koşuşanlar için de, en kötüsünden acı verici bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin (Kur'an'ın) gerçek olduğunu bilirler, onun mutlak gâlip ve övgüye lâyık olan (Allah'ın) yoluna ulaştırdığını görürler.

7. Kâfir olanlar (aralarında) şöyle dediler: "Çürüyüp darmadağın olduğunuz zaman, muhakkak yeniden dirileceğinizi söyleyerek haber veren kişiyi size haber vereyim mi?"

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ
عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي
مَعَهُ وَالطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ
فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾
وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ
يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ
لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۚ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا ۚ وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

لَقَدْ

Efterâ alallâhi keziben em bihî cinneh. belillezîne lâ yü'minûne bil âhırati fil azâbi ved dalâlil beıyd (8) E fe lem yerav ilâ mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm mines semâi vel ard. in neşe' nahsif bihimül arda ev nüskıt aleyhim kisefem mines semâ'. inne fî zâlike le âyetel li külli abdim münîb (9) Ve le kad âteynâ dâvûde minnâ fadlâ. yâ cibâlü evvibî meahû vet tayr, ve elennâ lehül hadîd (10) Enı'mel sâbiğâtiv ve kaddir fis serdi va'melû sâlihâ. innî bimâ ta'melûne besıyr (11) Ve li süleymâner rîha ğudüvvühâ şehruv ve ravâhuhâ şehr, ve eselnâ lehû aynel kıtr. ve minel cinni mey ya'melü beyne yedeyhi bi izni rabbih. ve mey yezığ minhüm an emrinâ nüzıkhü min azâbis seıyr (12) Ya'melûne lehû mâ yeşâü mim mehârîbe ve temâsîle ve cifânin kel cevâbi ve kudûrir râsiyât. ı'melû âle dâvûde şükrâ. ve kalîlüm min ıbâdiyeş şekûr (13) Felemmâ kadaynâ aleyhil mevte mâ dellehüm alâ mevtihî illâ dâbbetül ardı te'külü minseeteh, Fe lemmâ harra tebeyyenetil cinnü el lev kânû ya'lemûnel ğaybe mâ lebisû fil azâbil mühîn (14)

8. "Acaba, o yalanı Allah'a iftirâ mı etti? Yoksa onda delilik mi vardır?". Hayır! Âhirete inanmayanlar azaptadırlar ve uzak bir sapıklık içindedirler.

9. Onlar, gökte ve yerde, önlerindekine ve arkalarındakine bakmıyorlar mı? Dilesek onları yere geçiririz, yâhut üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Şüphesiz, bunda (Rabbine) dönen her bir kul için büyük ibret vardır.

10. Andolsun ki, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazilet verdik. "Ey dağlar! Onunla beraber tesbih edin." dedik ve bunu kuşlara da (emrettik) ve ona demiri yumuşattık.

11. Geniş zırhlar yap, dokumasını ölçülü yap. (Ey Davud hanedanı!) Siz de iyi işler de bulunun. Kuşkusuz ben, yaptıklarınızı görmekteyim, diye (vahyettik).

12. Sabah gidişi bir aylık mesâfe, akşam dönüşü bir aylık mesâfe olan rüzgârı da Süleyman'ın (emrine) verdik ve onun için erimiş bakır pınarını sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle cinlerden bir kısmı, onun emrinde çalışırdı. Onlardan kim emrimizden çıkmış olsa, ona alevli azâbı tattırırdık.

13. Onlar Süleyman'a mihrablardan, heykellerden, havuzlar gibi (geniş) leğenlerden, sâbit kazanlardan ne isterse yaparlardı. Ey Dâvûd âilesi! Şükredin. Kullarımdan şükreden ne kadar azdır!

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun öldüğünü, ancak âsâsını yiyen bir ağaç kurdu (güve) onlara gösterdi. (Sonunda yere) düşünce anlaşıldı ki cinler gaybı bilselerdi, o alçak düşürücü azap içinde beklemezlerdi.

Le kad kâne li sebein fî meskenihim âyeh, cennetâni ay yemîniv ve şimâl. külû mir rizkı rabbiküm veşkürû leh. beldetün tayyibetüv ve rabbün ğafûr (15) Fe a'radû fe erselnâ aleyhim seylel arimi ve beddelnâhüm bi cenneteyhim cenneteyni zevâtey ükülin hamtıv ve esliv ve şey'im min sidrin kalîl (16) Zâlike cezeynâhüm bimâ keferû. ve hel nücâzî illel kefûr (17) Ve cealnâ beynehüm ve beynel kuralletî bâraknâ fîhâ kuran zâhiratev ve kaddernâ fîhes seyr. sîrû fîhâ leyâliye ve eyyâmen âminîn (18) Fe kâlû rabbenâ bâıd beyne esfârinâ ve zalemû enfüsehüm fe cealnâhüm ehâdîse ve mezzaknâhüm külle mümezzak. inne fî zâlike le âyâtil li külli sabbârin şekûr (19) Ve le kad saddeka aleyhim iblîsü zannehû fettebeûhü illâ ferîkam minel mü'minîn (20) Ve mâ kâne lehû aleyhim min sültânin illâ li na'leme mey yü'minü bil âhırati mimmen hüve minhâ fî şekk. ve rabbüke alâ külli şey'in hafîz (21) Kulid'ullezîne zeamtüm min dûnillâh, lâ yemlikûne miskâle zerratin fis semâvâti ve lâ fil ardı ve mâ lehüm fîhimâ min şirkiv ve mâ lehû minhüm min zahîr (22)

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾
فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ
قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِي
إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا
فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ
وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ
ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ
مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ
وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun, Sebe' kavmi için oturduğu yerlerde büyük bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. (Onlara:) "Rabbinizin rızkından yeyin ve O'na şükredin. İşte güzel bir memleket ve çok bağışlayan bir Rab!" (denildi).

16. Ama onlar yüz çevirdiler. Bu yüzden Arim (deresinin) selini üzerlerine salıverdik. Onların iki bahçesini, acı yemişli, acı ılgınlı ve içinde birâz da Arabistan kirazı bulunan iki (harap) bahçeye çevirdik.

17. Nankörlük ettikleri için onları böylece cezalandırdık. Biz nankörden başkasını cezâlandırmayız!

18. Biz onlarla o bereket verdiğimiz memleketler arasında, sırt sırta şehirler meydana getirmiştik. Ve onlar da muntazam gidiş geliş düzenledik. (Onlara): "Buralarda geceleri, gündüzleri korkusuzca gezin dolaşın" (dedik).

19. Bunun üzerine: "Ey Rabbimiz! Aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin arasını uzaklaştır", dediler ve kendilerine yazık ettiler. Biz de onları, ibret kıssaları haline getirdik ve onları büsbütün parçaladık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler vardır.

20. And olsun, İblis onlar hakkındaki zannını doğruya çıkardı. Îmân edenlerden bir fırkanın dışında hepsi ona tâbi oldular.

21. Hâlbuki şeytanın onlar üzerinde hiçbir hâkimiyeti yoktur. Ancak âhirete inananı, şüphe içinde kalandan ayırdedip bilmemiz için (ona bu fırsatı verdik). Rabbin gerçekten her şeyi koruyandır.

22. (Müşriklere) De ki: "Allah'tan başka ilah saydığınız putlarınıza istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne göklerde, ne yerde zerre kadar güçleri yetmez. Onların, bunlarda bir ortaklığı da yok. Allah'ın da onlardan bir yardımcısı yoktur."

وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُۥ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن
قُلُوبِهِمْ قَالُوا۟ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا۟ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ
ٱلْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قُلِ
ٱللَّهُ ۙ وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
قُل لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾
قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ
ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِىَ ٱلَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ كَلَّا ۖ
بَلْ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا
كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
﴿٢٩﴾ قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَـْٔخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا
ٱلْقُرْءَانِ وَلَا بِٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِندَ رَبِّهِمْ ۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ٱلْقَوْلَ ۖ يَقُولُ ٱلَّذِينَ
ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ لَوْلَآ أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ

Ve lâ tenfeuş şefâatü ındehû illâ li men ezine leh. hattâ izâ füzzia an kulûbihim kâlû mâ zâ kâle rabbüküm. kâlül hakk, ve hüvel aliyyül kebîr (23) Kul mey yerzükuküm mines semâvâti vel ard. kulillâhü ve innâ ev iyyâküm lealâ hüden ev fî dalâlim mübîn (24) Kul lâ tüs'elûne ammâ ecramnâ ve lâ nüs'elü ammâ ta'melûn (25) Kul yecmeu beynenâ rabbünâ sümme yeftehu beynenâ bil hakk. ve hüvel fettâhul alîm (26) Kul erûniyellezîne elhaktüm bihî şürakâe kellâ. bel hüvallâhül azîzül hakîm (27) Ve mâ erselnâke illâ kâffetel lin nâsi beşîrav ve nezîrav ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (28) Ve yekûlûne metâ hâzel va'dü in küntüm sâdikıyn (29) Kul leküm mîâdü yevmin lâ teste'hırûne anhü sâatev ve lâ testakdimûn (30) Ve kâllezîne keferû len nü'mine bi hâzel kur'âni ve lâ billezî beyne yedeyh. ve lev terâ iziz zâlimûne mevkûfûne ınde rabbihim, yarciu ba'duhüm ilâ ba'dınil kavl. yekûlüllezînestud'ıfû lillezînestekberû lev lâ entüm lekünnâ mü'minîn (31)

23. O'nun huzûrunda, kendisinin müsâade ettiği kimselerden başkasının şefâati de fayda vermez. Nihâyet onların yüreklerinden korku giderilince: "Rabbiniz ne buyurdu?" derler. Onlar da: "Hakkı buyurdu" derler. O yücedir, O büyüktür.

24. (Resûlüm!) De ki: Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? De ki: "Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir."

25. De ki: "Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz; biz de sizin işlediklerinizden sorulacak değiliz."

26. De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, gerçek hüküm veren, (her şeyi) hakkıyla bilendir."

27. De ki: "O'na (Allah'a) ortak diye kattığınızı bana gösterin." Hayır! Belki, yegâne gâlip ve her şeyi hikmetiyle idâre eden ancak Allah'tır.

28. Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve korkutucu olarak gönderdik; fakat insanların ekserisi bilmezler.

29. "Eğer sözünüzde sâdık iseniz, bu vâdettiğiniz ne zaman?" derler.

30. De ki: "Size öyle bir gün vâdedilmiştir ki, ondan bir saat geri de kalmazsınız, ne de ileri geçebilirsiniz."

31. İnkâr edenler dediler ki: "Biz hiçbir zaman bu Kur'an'a ve bunun önünde olan kitaplara inanmayacağız." Sen o zâlimleri, Rablerinin huzûrunda durdurulmuş, birbirlerine söz atarlarken bir görsen! Zayıf bırakılanlar, büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız, elbette biz mü'minler olurduk" derler.

Kâlellezînestekberû lillezînestud'ıfû e nahnü sadednâküm anil hüdâ ba'de iz câeküm bel küntüm mücrimîn (32) Ve kâlellezînestud'ıfû lillezînestekberû bel mekrul leyli ven nehâri iz te'mürûnenâ en nekfürâ billâhi ve nec'ale lehû endâdâ. ve eserrun nedâmete lemmâ raevül azâb. ve cealnel ağlâle fî a'nâkıllezîne keferû. hel yüczevne illâ mâ kânû ya'melûn (33) Ve mâ erselnâ fî karyetim min nezîrin illâ kâle mütrafûhâ innâ bimâ ürsiltüm bihî kâfirûn (34) Ve kâlû nahnü ekseru emvâlev ve evlâdev ve mâ nahnü bi müazzebîn (35) Kul inne rabbî yebsütur rizka li mey yeşâü ve yakdiru ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (36) Ve mâ emvâlüküm ve lâ evlâdüküm billetî tükarribüküm ındenâ zülfâ illâ men âmene ve amile sâlihâ, fe ülâike lehüm cezâüd dı'fi bimâ amilû ve hüm fil ğurufâti âminûn (37) Vellezîne yes'avne fî âyâtinâ müâcizîne ülâike fil azâbi muhdarûn (38) Kul inne rabbî yebsüdur rizka li mey yeşâü min ıbâdihî ve yakdiru leh. ve mâ enfaktüm min şey'in fe hüve yuhlifüh, ve hüve hayrur râzikıyn (39)

٤٣٢

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا
أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ
وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا
نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ
رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ
عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

32. Büyüklük taslayanlar, zayıf bırakılanlar (kıyamet gününde): "Size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Bilakis siz suç işliyordunuz." derler.

33. Zayıf sayılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır! Gece gündüz (işiniz) hîle kurmaktı. Çünkü daima siz Allah'ı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı bize emrederdiniz" derler. Artık azâbı gördüklerinde, içlerinde pişmanlığı gizlerler; biz de o inkâr edenlerin boyunlarına demir kelepçeler takarız. Onlar, ancak yapmakta olduklarının cezâsıyla cezâlandırılırlar.

34. Biz hangi memlekete bir korkutucu göndermişsek, mutlaka oranın varlıklı ve şımarık kişileri: "Biz, sizin gönderilmiş olduğunuz şeyi inkâr ediyoruz" demişlerdir.

35. Ve dediler ki: "Biz malca ve evlâtça da daha çoğuz, biz azap olunur da değiliz."

36. De ki: "Rabbim dilediğine bolca rızık verir ve dilediğinden sıkar; fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler."

37. Sizi huzûrumuza yakınlaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlâtlarınızdır. Îmân edip, iyi amelde bulunanlar müstesnâ; onlara yaptıklarına karşılık kat kat fazlası ile mükâfât vardır. Onlar (cennetin yüksek) köşklerinde emniyet içindedirler.

38. Âyetlerimizi hükümsüz bırakmaya çalışanlara gelince, onlar da azap içinde hazır edileceklerdir.

39. De ki: "Rabbim kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) sıkar. Siz (hayırlara) ne harcarsanız, Allah onun yerini doldurur. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۚ بَلْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۖ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُفْتَرًى ۚ
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۚ
﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَآ اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ
اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

قُلْ

Ve yevme yahşüruhüm cemîan sümme yekûlü lil melâiketi e hâülâi iyyâküm kânû ya'büdûn (40) Kâlû sübhâneke ente veliyyünâ min dûnihim, bel kânû ya'büdûnel cinn, ekseruhüm bihim mü'minûn (41) Fel yevme lâ yemlikü ba'duküm li ba'dın nef'av ve lâ darrâ. ve nekûlü lillezîne zalemû zûkû azâben nârilletî küntüm bihâ tükezzibûn (42) Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ beyyinâtin kâlû mâ hâzâ illâ racülüy yürîdü ey yesuddeküm ammâ kâne ya'büdü âbâüküm, ve kâlû mâ hâzâ illâ ifküm müfterâ. ve kâlellezîne keferû lil hakkı lemmâ câehüm in hâzâ illâ sıhrum mübîn (43) Ve mâ âteynâhüm min kütübiy yedrusûnehâ ve mâ erselnâ ileyhim kableke min nezîr (44) Ve kezzebellezîne min kablihim ve mâ beleğû mi'şâra mâ âteynâhüm fe kezzebû rusülî, fe keyfe kâne nekîr (45) Kul innemâ ezuküm bi vâhıdeh, en tekûmû lillâhi mesnâ ve fürâdâ sümme tetefekkerû, mâ bi sâhıbiküm min cinneh. in hüve illâ nezîrul leküm beyne yedey azâbin şedîd (46) Kul mâ seeltüküm min ecrin fe hüve leküm. in ecriye illâ alallâh, ve hüve alâ külli şey'in şehîd (47) Kul inne rabbî yakzifü bil hakk, allâmül ğuyûb (48)

40. O gün (Allah), onların tamâmını toplayacak; (haşredecek) sonra meleklere: "Size tapanlar bunlar mıydı?" diyecek.

41. (Melekler de:) "Seni tenzîh ederiz, bizim dostumuz onlar değil, sensin. Belki onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmıştı" derler.

42. Bugün bir kısmınız bir kısmınıza ne fayda, ne de zarar vermeye gücü yetmez. Biz, zâlim olanlara, "Yalanlamakta olduğunuz ateş azâbını tadın bakalım!" diyeceğiz.

43. Onlara apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman demişlerdi ki: "Bu, sizi babalarınızın taptığı (ilahlardan) menetmek isteyen bir adamdan başkası değildir. Ve yine bu (Kur'an) da uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir" dediler. Hak (Kur'an) kendilerine geldiğinde onu inkâr edenler de: "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir" dediler.

44. Halbuki Biz onlara böyle ders alacakları kitaplar vermediğimiz gibi, senden önce onlara bir korkutucu da göndermedik.

45. Onlardan öncekiler de (resûllerini) inkâr etmişlerdi. Bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birine ulaşamamışlardı. Peygamberimizi yalanladılar; ama beni inkâr nasıl oldu?

46. (Resûlüm! Onlara) de ki: "Size bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer ikişer ve teker teker ayağa kalkın, sonra da düşünün! Arkadaşınızda (peygamberde) hiçbir delilik yoktur! O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizi uyaran bir peygamberdir."

47. De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem o sizin olsun. Ücretim ancak Allah'a aittir. O, her şeye şâhittir."

48. De ki: "Kuşkusuz, Rabbim gerçeği ortaya atar. Çünkü O, gaybı ziyâdesiyle bilendir."

Kul câel hakku ve mâ yübdiül bâtılü ve mâ yüıyd (49) Kul in daleltü fe innemâ edıllü alâ nefsî, ve inihtedeytü fe bimâ yûhıy ileyye rabbî. innehû semîun karîb (50) Ve lev terâ iz feziû fe lâ fevte ve ühızû min mekânin karîb (51) Ve kâlû âmennâ bih, ve ennâ lehümüt tenâvüşü mim mekânim beıyd (52) Ve kad keferû bihî min kabl, ve yakzifûne bil ğaybi mim mekânim beıyd (53) Ve hıyle beynehüm ve beyne mâ yeştehûne kemâ füile bi eşyâihim min kabl. innehüm kânû fî şekkim mürîb (54)

FÂTIR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elhamdü lillâhi fâtıris semâvâti vel ardı câılil melâiketi rusülen ülî ecnihatim mesnâ ve sülâse ve rubâ'. yezîdü fil halkı mâ yeşâ'. innallâhe alâ külli şey'in kadîr (1) Mâ yeftehıllâhü lin nâsi mir rahmetin fe lâ mümsike lehâ, ve mâ yümsik fe lâ mürsile lehû mim ba'dih. ve hüvel azîzül hakîm (2) Yâ eyyühennâsüzkürû nı'metallâhi aleyküm. hel min hâlikın ğayrullâhi yerzükuküm mines semâi vel ard. lâ ilâhe illâ hû, fe ennâ tü'fekûn (3)

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَآ
أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ قَرِيبٌ
﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾
وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن
قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا
يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ فِى شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ
خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ ءَايَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ جَاعِلِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُو۟لِىٓ
أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۚ يَزِيدُ فِى ٱلْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ
وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ
يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

49. De ki: "Hak geldi; artık bâtıl ne bir şeyi ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir."

50. De ki: "Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapıtmış olurum. Eğer hidâyeti bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'an) iledir. Şüphesiz, O işitendir, çok yakındır."

51. Sen onları telâşa düştükleri zaman bir görsen! Artık kaçış yoktur, yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52. (İş işten geçtikten sonra:) "Ona iman ettik" demişlerdir. Fakat uzak yerden (dünya hayatı gelip geçtikten sonra) imana kavuşmak onlar için nasıl mümkün olur?

53. Halbuki daha önce onu (hakkı, dünyada) inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden gayb hakkında atıp tutuyorlardı.

54. Artık, bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle temenni ettikleri şey arasına perde çekilmiştir. Şüphesiz onlar, kendilerini şüpheye düşüren bir korku içindeydiler.

35. SÛRE
FÂTIR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 45 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a hamd olsun. O, yaratmada dilediği artırmayı yapar. Şüphesiz, Allah her şeye güç yetirendir.

2. Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup kısacak yoktur. O'nun tuttuğunu, O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O üstündür, hikmet sahibidir.

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nîmetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka ilâh yoktur. Nasıl oluyor da (küfre) çevriliyorsunuz!

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ
﴿٦﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ
حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ
الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

وَمَا

Ve iyyükezzibûke fe kad küzzibet rusülüm min kablik. ve ilallâhi türceul ümûr (4) Yâ eyyühen nâsü inne va'dallâhi hakkun fe lâ teğurannekümül hayâtüd dünyâ, ve lâ yeğurranneküm billâhil ğarûr (5) İnneş şeytâne leküm adüvvün fettehızûhü adüvvâ. innemâ yed'û hızbehû li yekûnû min ashâbis seıyr (6) Ellezîne keferû lehüm azâbün şedîd. vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm mağfiratüv ve ecrun kebîr (7) E fe men züyyine lehû sûü amelihî fe raâhü hasenâ. fe innallâhe yüdıllü mey yeşâü ve yehdî mey yeşâü fe lâ tezheb nefsüke aleyhim haserât. innallâhe alîmüm bimâ yasneûn (8) Vallâhüllezî erseler riyâha fe tüsîru sehâben fe süknâhü ilâ beledim meyyitin fe ahyeynâ bihil arda ba'de mevtihâ. kezâliken nüşûr (9) Men kâne yürîdül ızzete fe lillâhil ızzetü cemîâ. ileyhi yas'adül kelimüt tayyibü vel amelüs sâlihu yerfeuh. vellezîne yemkürûnes seyyiâti lehüm azâbün şedîd. ve mekru ülâike hüve yebûr (10) Vallâhü halekaküm min türâbin sümme min nutfetin sümme cealeküm ezvâcâ. ve mâ tahmilü min ünsâ ve lâ tedâu illâ bi ılmih. ve mâ yüammeru mim müammeriv ve lâ yünkasu min umurihî illâ fî kitâb. inne zâlike alallâhi yesîr (11)

4. Eğer seni yalanlıyorlarsa (üzülme); senden önceki peygamberler de yalanlanmıştır. Sonunda bütün işler sadece Allah'a döndürülecektir.

5. Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın vâdi gerçektir, sakın dünyâ hayatı sizi aldatmasın ve o aldatıcı (şeytan) da Allah hakkında, Allah'ın adını kullanarak sizi kandırmasın!

6. Çünkü, şeytan sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O, kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya dâvet eder.

7. İnkâr edenler için şüphesiz şiddetli bir azap var, îmân edip, iyi işler yapanlara da bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Kötü işi kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse (kötülüğü hiç istemeyen kimseye benzer) mi? Allah dilediğini sapıklığa yöneltir, dilediğini doğru yola iletir. O halde onlar için üzülerek kendini helak etme, Allah onların ne yaptıklarını biliyor.

9. Rüzgârları gönderip de bulutu harekete geçiren Allah'tır. Biz onu ölü bir bölgeye sevkederiz de ölümünden sonra toprağa onunla hayat veririz. Ölülerin yeniden dirilmesi de böyle olacaktır.

10. Kim izzet ve şeref istiyorsa, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir (ulaşır). Onları da (Allah'a) ameli sâlih ulaştırır. Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır ve onların tuzağı bozulur.

11. Allah sizi (önce) topraktan, sonra meniden yarattı. Sonra sizi çiftler (erkek dişi) yaptı. O'nun bilgisi olmadan hiç bir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur. Bir canlıya ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir kitapta yazılıdır. Şüphesiz, bunlar Allah'a kolaydır.

Ve mâ yestevil bahrâni hâzâ azbün fürâtün sâiğun şerâbühû ve hâzâ milhun ücâc. ve min küllin te'külûne lahmen tariyyev ve testahricûne hılyeten telbesûnehâ, ve teral fülke fîhi mevâhıra li tebteğû min fadlihî ve lealleküm teşkürûn (12) Yûlicül leyle fin nehâri ve yûlicün nehâra fil leyli ve sehharaş şemse vel kamer, küllüy yecrî li ecelim müsemmâ. zâlikümüllâhü rabbüküm lehül mülk. vellezîne ted'ûne min dûnihî mâ yemlikûne min kıtmîr (13) İn ted'ûhüm lâ yesmeû düâeküm, ve lev semiû mestecâbû leküm. ve yevmel kıyâmeti yekfürûne bi şirkiküm. ve lâ yünebbiüke mislü habîr (14) Yâ eyyühen nâsü entümül fükarâü ilallâh. vallâhü hüvel ğaniyyül hamîd (15) İy yeşe' yüzhibküm ve ye'ti bi halkın cedîd (16) Ve mâ zâlike alallâhi bi azîz (17) Ve lâ teziru vâziratüv vizra uhrâ. ve in ted'u müskaletün ilâ hımlihâ lâ yuhmel minhü şey'üv ve lev kâne zâ kurbâ. innemâ tünzirullezîne yahşevne rabbehüm bil ğaybi ve ekâmüs salâh. ve men tezekkâ fe innemâ yetezekkâ li nefsih. ve ilallâhil mesıyr (18)

٤٢٧

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا
دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يٰٓأَيُّهَا
النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ إِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى وَإِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ إِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى إِنَّمَا
تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ
تَزَكّٰى فَإِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

12. İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu keser, içilmesi kolaydır. Diğeri de tuzludur, acıdır (boğazı yakar). Hepsinden de taze et (balık) yersiniz ve giyeceğiniz süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan (nasibinizi) arayıp da şükretmeniz için gemilerin, denizi yarıp gittiğini görürsün.

13. Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar; güneş ve ayı emri altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir vakte kadar akıp gider. İşte (bütün bunları yapan) Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da kendilerine taptıklarınız ise, bir çekirdek kabuğuna bile mâlik değillerdir.

14. Eğer onlara (putlara) dua ederseniz duanızı işitmezler. İşitseler bile size cevabını veremezler. Kıyamet günü de kendilerini Allah'a ortak koştuğunuzu inkâr ederler. (Bu gerçeği) sana her şeyden haberdar olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.

15. Ey insanlar! Allah'a muhtaç olan fâkirler sizsiniz. Zengin ve övülmeye lâyık olan ancak O Allah'tır.

16. Allah dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir topluluk getirir.

17. Bu da Allah'a zor bir şey değildir.

18. Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Yükü (günahı) ağır olan kimse onu taşımak için (başkasını) çağırsa, bu çağırdığı akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklenmez. Sen ancak görmeden Rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenirse, o kendi nefsi için temizlenmiş olur. sonunda dönüş Allah'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ
اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٢٢﴾
اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا
وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ
النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ اِنَّمَا
يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ
الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣٠﴾

Ve mâ yestevil a'mâ vel besıyr (19) Ve lez zulümâtü ve len nûr (20) Ve lez zıllü ve lel harûr (21) Ve mâ yestevil ahyâü ve lel emvât. innallâhe yüsmiu mey yeşâ', ve mâ ente bi müsmiım men fil kubûr (22) İn ente illâ nezîr (23) İnnâ erselnâke bil hakkı beşîrav ve nezîrâ. ve im min ümmetin illâ halâ fîhâ nezîr (24) Ve iy yükezzibûke fe kad kezzebellezîne min kablihim, câethüm rusülühüm bil beyyinâti ve biz zübüri ve bil kitâbil münîr (25) Sümme ehaztüllezîne keferû fe keyfe kâne nekîr (26) E lem tera ennallâhe enzele mines semâi mââ, fe ahracnâ bihî semerâtim muhtelifen elvânühâ. ve minel cibâli cüdedüm bîduv ve humrum muhtelifün elvânühâ ve ğarâbîbü sûd (27) Ve minen nâsi ved devâbbi vel en'âmi muhtelifün elvânühû kezâlik. innemâ yahşallâhe min ıbâdihil ulemâ'. innallâhe azîzün ğafûr (28) İnnellezîne yetlûne kitâballâhi ve ekâmus salâte ve enfekû mimmâ razaknâhüm sirrav ve alâniyetey yercûne ticâratel len tebûr (29) Li yüveffiyehüm ücûrahüm ve yezîdehüm min fadlih. innehû ğafûrun şekûr (30)

19. Körle gören bir değildir.

20. Karanlıkla aydınlık da eşit olmaz.

21. Gölge ile sıcak da eşit olmaz.

22. Dirilerle ölüler de bir değildir. Şüphesiz Allah, dilediğine işittirir. Sen ise kabirlerdekilere işittiremezsin!

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Biz seni müjdeleyici ve korkutucu olarak hak ile gönderdik. Her millet için mutlaka bir uyarıcı (peygamber) bulunmuştur.

25. Seni yalanlıyorlarsa (üzülme), onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. (Oysa ki) onlara peygamberleri mucizelerle, sahifelerle ve aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

26. Sonra ben, o inkâr edenleri yakaladım. (Bak ki) beni inkâr nasıl oldu!

27. Görmedin mi Allah gökten su indirdi? Onunla renkleri başka başka meyveler çıkardık. Dağlardan beyaz, kırmızı, değişik renklerde ve simsiyah yollar (yaptık).

28. İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkleri olanlar vardır. Kulları içinden ancak âlimler, Allah'tan (gereğince) korkar. Şüphesiz, Allah daimâ azîzdir, çok bağışlayandır.

29. Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarfedenler, aslâ zarâra uğramayacak bir ticâret umabilirler.

30. Çünkü Allah, onların mükâfâtlarını tam öder ve lütfundan onlara fazlasını da verir. Şüphesiz O, çok bağışlayan, şükrün karşılığını bol bol verendir.

Vellezî evhaynâ ileyke minel kitâbi hüvel hakku müsaddikal limâ beyne yedeyh. innallâhe bi ıbâdihî le habîrum besıyr (31) Sümme evrasnel kitâbellezînestafeynâ min ıbâdinâ, fe minhüm zâlimül li nefsih, ve minhüm muktesıd, ve minhüm sâbikum bil hayrâti bi iznillâh. zâlike hüvel fadlül kebîr (32) Cennâtü adniy yedhulûnehâ yühallevne fîhâ min esâvira min zehebiv ve lü'lüâ, ve libâsühüm fîhâ harîr (33) Ve kâlül hamdü lillâhillezî ezhebe annel hazen. inne rabbenâ le ğafûrun şekûr (34) Ellezî ehallenâ dâral mükâmeti min fadlih, lâ yemessünâ fîhâ nesabüv ve lâ yemessünâ fîhâ lüğûb (35) Vellezîne keferû lehüm nâru cehennem, lâ yükdâ aleyhim fe yemûtû ve lâ yühaffefü anhüm min azâbihâ. kezâlike neczî külle kefûr (36) Ve hüm yastarihûne fîhâ, rabbenâ ahricnâ na'mel sâlihan ğayrallezî künnâ na'mel. e ve lem nüammirküm mâ yetezekkeru fîhi men tezekkera ve câekümün nezîr. fe zûkû fe mâ liz zâlimîne min nesıyr (37) İnnallâhe âlimü ğaybis semâvâti vel ard. innehû alîmüm bi zâtis sudûr (38)

٤٦

وَالَّذِيٓ اَوۡحَيۡنَآ اِلَيۡكَ مِنَ الۡكِتَابِ هُوَ الۡحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيۡنَ يَدَيۡهِ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيۡرٌ بَصِيۡرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوۡرَثۡنَا
الۡكِتَابَ الَّذِيۡنَ اصۡطَفَيۡنَا مِنۡ عِبَادِنَا ۚ فَمِنۡهُمۡ ظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ ۚ
وَمِنۡهُمۡ مُّقۡتَصِدٌ ۚ وَمِنۡهُمۡ سَابِقٌ بِالۡخَيۡرٰتِ بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ
الۡفَضۡلُ الۡكَبِيۡرُ ﴿٣٢﴾ جَنّٰتُ عَدۡنٍ يَّدۡخُلُوۡنَهَا يُحَلَّوۡنَ فِيۡهَا
مِنۡ اَسَاوِرَ مِنۡ ذَهَبٍ وَّلُؤۡلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمۡ فِيۡهَا حَرِيۡرٌ ﴿٣٣﴾
وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِيۡۤ اَذۡهَبَ عَنَّا الۡحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوۡرٌ
شَكُوۡرٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِيۡۤ اَحَلَّنَا دَارَ الۡمُقَامَةِ مِنۡ فَضۡلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا
فِيۡهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيۡهَا لُغُوۡبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا
لَهُمۡ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقۡضٰى عَلَيۡهِمۡ فَيَمُوۡتُوۡا وَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ
مِّنۡ عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ نَجۡزِيۡ كُلَّ كَفُوۡرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمۡ يَصۡطَرِخُوۡنَ
فِيۡهَا ۚ رَبَّنَاۤ اَخۡرِجۡنَا نَعۡمَلۡ صَالِحًا غَيۡرَ الَّذِيۡ كُنَّا نَعۡمَلُ ؕ
اَوَلَمۡ نُعَمِّرۡكُمۡ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيۡهِ مَنۡ تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ
النَّذِيۡرُ ۫ فَذُوۡقُوۡا فَمَا لِلظّٰلِمِيۡنَ مِنۡ نَّصِيۡرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ
غَيۡبِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿٣٨﴾

31. Sana vahyettiğimiz kitap, kendinden öncekini (semâvî kitapları) tasdik edici olarak gelen gerçektir. Şüphesiz Allah, kullarının (her hâlinden) haber alandır, görendir.

32. Sonra Kitab'ı, kullarımız arasından seçtiklerimize (senin ümmetine) miras kıldık. Onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta (hâlde) gider, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçmek için yarışır. İşte büyük fazîlet budur.

33. (Onların mükâfâtı) İçine girecekleri Adn cennetleridir. Oraya girerler, orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektendir.

34. (Cennette şöyle) derler: "Bizden hüznü gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz çok bağışlayan, çok nîmet verendir."

35. "O (Rab) ki, lütfuyla bizi asıl (ebedi olarak) oturulacak yurda (cennete) yerleştirdi. Artık orada bize ne bir yorgunluk dokunacak, ne de orada bize bir bıkkınlık gelecektir."

36. İnkâr edenlere ise cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler, cehennem azâbı da onlara birâz olsun hafifletilmez. İşte, Biz her nankör olanı böyle cezâlandırırız.

37. Onlar orada (cehennemde): "Rabbimiz! Bizi çıkar, (önce) yaptığımızın yerine iyi işler yapalım!" diye feryâd ederler. Onlara: "Size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Hem size peygamber de geldi? (Niçin inanmadınız?) Şimdi tadın (azâbı)! Zalimlerin yardımcısı yoktur." denilir.

38. Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, kalplerin özünde saklı olanı da hakkıyla bilendir.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ
وَلَا يَزِيدُ الْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ
الْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَٰوَٰتِ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن
يَعِدُ الظَّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ
السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ أَن تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن
بَعْدِهِۦٓ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا۟ بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ
لَئِن جَآءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَآءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ
السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِۦ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا
سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ
تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُۥ
مِن شَىْءٍ فِي السَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

وَلَوْ

Hüvellezî cealeküm halâife fil ard. fe men kefera fe aleyhi küfruh. ve lâ yezîdül kâfirîne küfruhüm ınde rabbihim illâ maktâ, ve lâ yezîdül kâfirîne küfruhüm illâ hasârâ (39) Kul eraeytüm şürakâe kümüllezîne ted'ûne min dûnillâh. erûnî mâzâ halekû minel ardı em lehüm şirkün fis semâvât, em âteynâhüm kitâben fehüm alâ beyyinetim minh, bel iy yeıdüz zâlimûne ba'duhüm ba'dan illâ ğurûrâ (40) İnnallâhe yümsikûs semâvâti vel arda en tezûlâ, ve lein zâletâ in emsekehümâ min ehadim mim ba'dih. innehû kâne halîmen ğafûrâ (41) Ve aksemû billâhi cehde eymânihim lein câehüm nezîrul le yekûnünne ehdâ min ıhdel ümem, felemmâ câehüm nezîrum mâzâdehüm illâ nüfûrâ (42) İstikbâran fil ardı ve mekras seyyi'. ve lâ yehıykul mekrus seyyiü illâ bi ehlih. fe hel yenzurûne illâ sünnetel evvelîn, fe len tecide li sünnetillâhi tebdîlâ, ve len tecide li sünnetillâhi tahvîlâ (43) E ve lem yesîrû fil ardı fe yenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne min kablihim ve kânû eşedde minhüm kuvveh. ve mâ kânallâhü li yu'cizehû min şey'in fis semâvâti ve lâ fil ard. innehû kâne alîmen kadîrâ (44)

39. Sizi yeryüzünde halîfeler yapan O'dur. O hâlde kim inkâr ederse, inkârı kendi zarârınadır. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında kendileri için ancak gazâbı arttırır. Kâfirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka bir şey getirmez.

40. De ki: "Allah'ı bırakıp da, taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana! Onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar? Yoksa, onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Yâhut, Biz onlara (bu hususta) bir kitap mı vermişiz de onlar, o kitaptaki bir delile mi dayanıyorlar? Hayır! O zâlimler birbirlerine, aldatmadan başka bir vâ'dde bulunmuyor.

41. Hiç şüphe yok ki, Allah gökleri ve yeri, (nizamları) bozulmasın diye tutuyor. Andolsun ki onların (nizâmı) eğer bir bozulursa, kendisinden başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz O, halîmdir, çok bağışlayıcıdır.

42. Kendilerine bir uyarıcı peygamber gelirse, herhangi bir ümmetten daha çok doğru yolda olacaklarına dair bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat onlara uyarıcı (korkutucu) gelince, bu onların nefretini artırmaktan başka bir şey olmadı.

43. Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslıyor ve kötü tuzaklar kuruyorlardı. Halbuki kişi kazdığı kuyuya kendi düşer. Onlar öncekilerin kanunundan (onlara uygulanandan) başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın sünnetinde (kanununda) asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın sünnetinde (kanununda) kesinlikle bir sapma da bulamazsın.

44. Bunlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğunu görmediler mi? Hâlbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah'ı âciz bırakacak bir güç yoktur. Şüphesiz O bilendir, güç yetirendir.

Ve lev yüâhızüllâhün nâse bimâ kesebû mâ terake alâ zahrihâ min dâbbetiv ve lâkiy yüahhıruhüm ilâ ecelim müsemmâ, fe izâ câe ecelühüm fe innallâhe kâne bi ıbâdihî besıyrâ (45)

YÂSÎN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâsîn (1) Vel kur'ânil hakîm (2) İnneke le minel murselîn (3) Alâ sırâtım müstekıym (4) Tenzîlel azîzir rahıym (5) Li tünzira kavmem mâ ünzira âbâühüm fehüm ğâfilûn (6) Le kad hakkal kavlü alâ ekserihim fehüm lâ yü'minûn (7) İnnâ cealnâ fî a'nâkıhim ağlâlen fe hiye ilel ezkâni fehüm mukmehûn (8) Ve cealnâ mim beyni eydîhim seddev ve min halfihim sedden fe ağşeynâhüm fehüm lâ yübsırûn (9) Ve sevâün aleyhim e enzertehüm em lem tünzirhüm lâ yü'minûn (10) İnnemâ tünziru menittebeaz zikra ve haşiyer rahmâne bil ğayb, fe beşşirhü bi mağfirativ ve ecrin kerîm (11) İnnâ nahnü nuhyil mevtâ ve nektübü mâ kaddemû ve âsârahüm. ve külle şey'in ahsaynâhü fî imâmim mübîn (12)

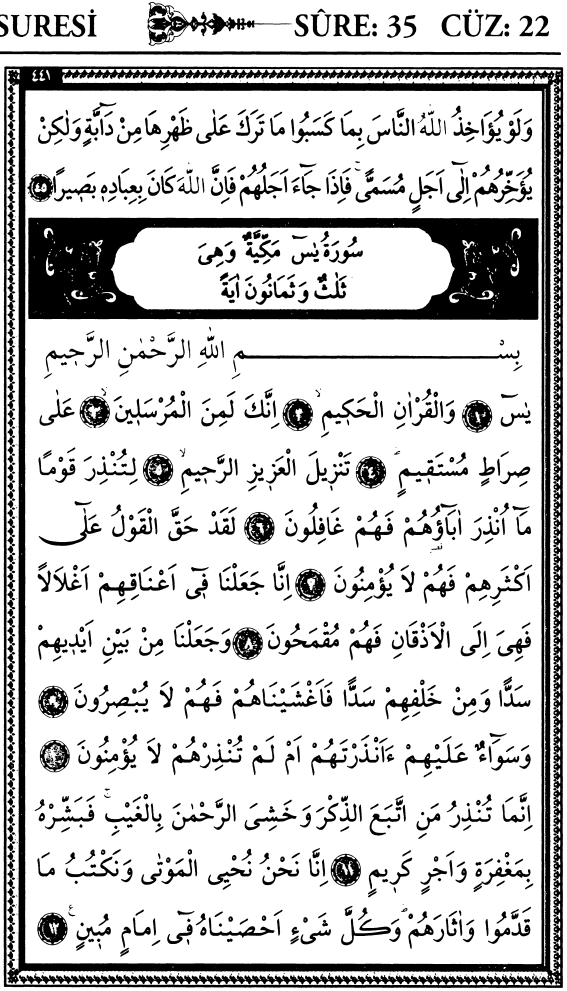

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٢﴾

45. Eğer Allah, yaptıkları şeyler yüzünden insanları (hemen) cezâlandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı varlık bırakmazdı. Fakat Allah, onları belirtilmiş bir süreye kadar erteliyor. Ecelleri gelince (gerekeni yapar). Şüphesiz Allah, kullarını görmektedir.

36. SÛRE
YÂSÎN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 83 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Yâ, sîn.

2. Hikmet dolu Kur'an'a and olsun,

3. Sen şüphesiz gönderilen peygamberlerdensin.

4. Dosdoğru bir yol üzerindesin.

5. (Bu Kur'an) güçlü ve üstün olan, esirgeyen Allah tarafından indirilmiştir.

6. Babaları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için indirilmiştir.

7. Yemin olsun ki onların çoğu gafletlerinin cezâsını hak etmişlerdir. Çünkü onlar îmân etmiyorlar.

8. Biz, onların boyunlarına halkalar taktık. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden başları yukarı kalkıktır.

9. Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik, onları kapattık, artık göremezler.

10. Kendilerini uyarsan da uyarmasan da onlar için eşittir, inanmazlar.

11. Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyanı ve görmeden Rahmân'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte, böylesini, bir bağışlanma ve güzel bir mükâfâtla müjdele.

12. Şüphesiz, ölüleri ancak Biz diriltiriz. Onların yaptıkları her işi, bıraktıkları her izi yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levhi mahfuz'da) tesbit edip korumuşuzdur.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُمْ
مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ
أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ
لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ
فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾
وَمَا

Vadrib lehüm meselen ashâbel karyeh. iz câehel murselûn (13) İz erselnâ ileyhimüsneyni fe kezzebûhümâ fe azzeznâ bi sâlisin fe kâlû innâ ileyküm murselûn (14) Kâlû mâ entüm illâ beşerum mislünâ ve mâ enzeler rahmânü min şey'in in entüm illâ tekzibûn (15) Kâlû rabbünâ ya'lemü innâ ileyküm le murselûn (16) Ve mâ aleynâ illel belâğul mübîn (17) Kâlû innâ tetayyarnâ biküm, leil lem tentehû le nercümenneküm ve le yemessenneküm minnâ azâbün elîm (18) Kâlû tâiruküm meaküm. ein zükkirtüm. bel entüm kavmüm müsrifûn (19) Ve câe min aksal medîneti racülüy yes'â kâle yâ kavmittebiul murselîn (20) İttebiû mel lâ yes'elüküm ecrav vehüm mühtedûn (21) Ve mâ liye lâ a'büdüllezî fetaranî ve ileyhi türceûn (22) E ettehızü min dûnihî âliheten iy yüridnir rahmânü bi durril lâ tuğni annî şefâatühüm şey'ev ve lâ yünkızûn (23) İnnî izel le fî dalâlim mübîn (24) İnnî âmentü bi rabbiküm **fesmeûn (25) Kıyledhulil cenneh. kâle yâ leyte kavmî ya'lemûn (26) Bimâ ğafera lî rabbî ve cealenî minel mükramîn (27)**

13. Onlara, şu belde halkını mîsâl getir: Hani oraya elçiler gelmişti.

14. İşte o zaman Biz, onlara iki elçi göndermiştik. Onları yalanladılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi ile onları kuvvetlendirdik. Onlar: Biz size gönderilmiş Allah elçileriyiz! dediler.

15. Elçilere dediler ki: Siz de bizim benzerimiz olan birer insansınız. Rahmân, herhangi bir şey indirmedi. Siz ancak yalan söylüyorsunuz.

16. (Elçiler) Dediler ki: Rabbimiz biliyor; biz gerçekten size gönderilmiş resûlleriz.

17. "Bizim üzerimizde, açık bir şekilde Allah'ın buyruklarını size tebliğ etmekten başka bir şey yoktur" dediler.

18. (Bunun üzerine onlar:) "Doğrusu siz bize uğursuz geldiniz. Eğer bu işten vazgeçmezseniz, andolsun sizi taşa tutacağız. Ve bizden size mutlaka fenâ bir kötülük dokunur" dediler.

19. Elçiler dediler ki: "Sizin uğursuzluğunuz sizinle berâberdir. Size nasihat ediliyorsa, bu uğursuzluk mudur? Bilâkis, siz aşırı giden bir kavimsiniz."

20. Derken şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi. "Ey kavmim! Bu elçilere tabi olun!" dedi.

21. "Sizden herhangi bir ücret istemeyen bu kimselere tâbi olun, onlar hîdayete ermiş kimselerdir."

22. "Bana ne olmuş ki, beni yaratana ibâdet etmeyecekmişim! Oysa ki, hepiniz O'na döndürüleceksiniz."

23. "O'ndan başka ilâhlar mı edineyim? O çok esirgeyici Allah, eğer bana bir zarar dilerse, onların şefâati bana hiçbir yarar sağlamaz, beni de kurtaramazlar."

24. "İşte, o zaman ben apaçık bir sapıklığın içine (düşmüş) olurum."

25. "Şüphesiz ben, Rabbinize iman ettim, beni dinleyin."

26 - 27. (Kavmi onu öldürdüğünde) "Gir cennete!" denildi. "Keşke" dedi, "Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikrama mazhar olanlardan kıldığını kavmim bilseydi!"

Ve mâ enzelnâ alâ kavmihî mim ba'dihî min cündim mines semâi ve mâ künnâ münzilîn (28) İn kânet illâ sayhatev vâhıdeten fe izâ hüm hâmidûn (29) Ya hasraten alel ıbâd, mâ ye'tîhim mir rasûlin illâ kânû bihî yestehziûn (30) Elem yerav kem ehleknâ kablehüm minel kurûni ennehüm ileyhim lâ yarciûn (31) Ve in küllül lemmâ cemî'ul ledeynâ muhdarûn (32) Ve âyetül lehümül ardul meyteh, ahyeynâhâ ve ahracnâ minhâ habben feminhü ye'külûn (33) Ve cealnâ fîhâ cennatim min nehıyliv ve a'nabiv ve feccernâ fîhâ minel uyûn (34) Li ye'külû min semerihî ve mâ amilethü eydîhim. efelâ yeşkürûn (35) Sübhânellezî halekal ezvâce küllehâ mimmâ tümbitül ardu ve min enfüsihim ve mimmâ lâ ya'lemûn (36) Ve âyetül lehümül leyl, neslehu minhün nehâra fe izâ hüm muzlimûn (37) Veş şemsü tecrî li müstekarril lehâ. zâlike takdîrul azîzil alîm (38) Vel kamera kaddernâhü menâzile hattâ âde kel urcûnil kadîm (39) Leşşemsü yembeğıy lehâ en tüdrikel kamera velel leylü sâbikun nehâr. ve küllün fî felekiy yesbehûn (40)

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا
مُنْزِلِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُوْنَ
﴿٢٩﴾ يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ
اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا
مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ
نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ۙ ﴿٣٤﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ
ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ سُبْحٰنَ الَّذِيْ
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُّظْلِمُوْنَ ۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۭ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾

28. Kendisinden sonra, onun kavmini helâk etmek için üzerlerine gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de değildik.

29. (Onları helâk eden) korkunç bir çığlıktan başka bir şey değildi. Birdenbire sönüverdiler.

30. Ne yazık şu kullara! Onlara bir peygamber gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay etmeye kalkışırlar.

31. Müşrikler görmüyorlar mı ki, onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Onlar, bir daha dönüp de bunlara gelmezler.

32. Ancak onların hepsi (kıyâmet gününde) katımızda hazır bulunacaklardır.

33. (Bu hususta) ölü toprak onlar için büyük bir delildir. Biz ona yağmurla hayat verdik ve ondan daneler çıkardık. İşte onlar bundan yerler.

34. Biz, yeryüzünde nice hurma bahçeleri, üzüm bağları yarattık ve içlerinde birçok kaynaklar fışkırttık.

35. Tâ ki, onların ürünlerinden ve elleriyle bunlardan îmâl ettiklerinden yemeleri için. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Yerin bitirdiği mahsullerden, insanların kendilerinden ve daha (mâhiyetini) bilmedikleri şeylerden, bütün çiftleri yaratan Allah'ı tesbih ederim.O çok yücedir.

37. Gece de onlar için bir ibret alâmetidir. Biz ondan gündüzü sıyırıp çekeriz de, onlar karanlıkta kalıverirler.

38. Güneş, kendisi için belirlenen yerde akıp gider. İşte bu, güçlü olan, bilen Allah'ın takdîridir.

39. Ay için de birtakım uğrak yerleri (yörüngeler) tâyin ettik. Sonunda o, eski hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner.

40. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler.

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ
﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا
عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ
اَطْعَمَهٗٓ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا
الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً
تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَّلَآ اِلٰٓى
اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا
صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ

Ve âyetül lehüm ennâ hamelnâ zürriyyetehüm fil fülkil meşhûn (41) Ve halaknâ lehüm mim mislihî mâ yarkebûn (42) Ve in neşe' nuğrıkhüm felâ sariyha lehüm velâhüm yünkazûn (43) İllâ rahmetem minnâ ve metâan ilâ hıyn (44) Ve izâ kîle lehümüttekû mâ beyne eydîküm ve mâ halfeküm lealleküm türhamûn (45) Ve mâ te'tîhim min âyetim min âyâti rabbihim illâ kânû anhâ mu'ridıyn (46) Ve izâ kıyle lehüm enfikû mimmâ razekakümüllâhü kâlellezîne keferû lillezîne âmenû e nut'ımü mel lev yeşâüllâhü at'amehû in entüm illâ fî dalâlim mübîn (47) Ve yekûlûne metâ hâzel va'dü in küntüm sâdikıyn (48) Mâ yenzurûne illâ sayhatev vâhıdeten te'huzühüm vehüm yehıssımûn (49) Felâ yestetıy'ûne tevsıyetev ve lâ ilâ ehlihim yarciûn (50) Ve nüfiha fis sûri fe izâ hüm minel ecdâsi ilâ rabbihim yensilûn (51) Kâlû yâ veylenâ mem beasenâ mim merkadinâ. hâzâ mâ veader rahmânü ve sadekal murselûn (52) İn kânet illâ sayhatev vâhıdeten feizâ hüm cemî'ul ledeynâ muhdarûn (53) Fel yevme lâ tuzlemü nefsün şey'ev velâ tüczevne illâ mâ küntüm ta'melûn (54)

41. Onların zürriyetlerini dopdolu bir gemide taşımamız da onlar için büyük bir alamettir.

42. Ve kendilerine, bunun gibi binecekleri başka şeyler de yarattık.

43. Ve eğer dilersek onları suda boğarız. O zaman ne onların imdâdına koşan olur, ne de onlar kurtarılırlar.

44. Ancak Bizim tarafımızdan bir rahmet ve belli bir zamana kadar dünyâdan faydalandırmak için müstesnâdır.

45. Onlara yapmakta olduğunuz ve yapıp arkada bıraktığınız işlerde (Allah'tan) sakının; umulur ki siz merhamet olunursunuz denildiğinde onlar yüz çevirdiler.

46. Onlara, Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyedursun, mutlaka ondan yüz çevirirler.

47. "Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra sarfediniz" denildiğinde, kâfirler mü'minlere dediler ki: "Allah'ın dilediği takdirde yedireceği kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz."

48. Onlar: "Eğer gerçekten doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir?" derler.

49. Onlar, birbirleriyle çekişip dururken, kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir çığlık bekliyorlar.

50. İşte, o anda onlar ne bir vasiyyette bulunabilirler, ne de (geri) âilelerine dönebilirler.

51. Nihâyet Sûr'a üfürülmüştür. Bir de bakarsın ki, onlar kabirlerinden diriltilip koşarak Rablerine akın ederler.

52. Onlar: "Eyvah başımıza gelenlere! Bizi uyuduğumuz yerden kim kaldırdı? Rahman (olan Allah')ın va'd buyurduğu işte buymuş. Gönderilen peygamberler doğru söylemişler." derler.

53. Başka değil, sadece bir tek sayha (Sûr'a son bir üfürülüş) olmuş. Derhal hepsi toplanmış, (hesap için) huzurumuza gelmişlerdir.

54. O gün hiçbir kimse en ufak bir haksızlığa uğramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karşılığı ile cezâlanırsınız.

İnne ashâbel cennetil yevme fî şüğulin fâkihûn (55) Hüm ve ezvâcühüm fî zılâlin alel erâiki müttekiûn (56) Lehüm fîhâ fâkihetüv ve lehüm mâ yeddeûn (57) Selâmün kavlem mir rabbir rahıym (58) Vemtâzül yevme eyyühel mücrimûn (59) Elem a'hed ileyküm yâ benî âdeme el lâ ta'büdüş şeytân, innehû leküm adüvvüm mübîn (60) Ve enı'büdûnî. hâzâ sırâtum müstekıym (61) Ve lekad adalle minküm cibillen kesîrâ. efelem tekûnû ta'kılûn (62) Hâzihî cehennemülletî küntüm tûadûn (63) Islevhel yevme bimâ küntüm tekfürûn (64) El yevme nahtimü alâ efvâhihim ve tükellimünâ eydîhim ve teşhedü ercülühüm bimâ kânû yeksibûn (65) Velev neşâü letamesnâ alâ a'yünihim festebekûssırâda feennâ yübsırûn (66) Velev neşâü le mesahnâhüm alâ mekânetihim femestetâû mudıyyev ve lâ yarciûn (67) Ve men nüammirhü nünekkishü fil halk. efelâ ya'kılûn (68) Ve mâ allemnâhüş şi'ra ve mâ yembeğıy leh. in hüve illâ zikruv ve kur'ânüm mübîn (69) Li yünzira men kâne hayyev ve yehıkkal kavlü alel kâfirîn (70)

٤٤٥

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ
﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ
يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ
مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى
أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ
لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا
عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

55. O gün cennetlikler, gerçekten nîmetler içinde zevk sürerler.

56. Kendileri ve eşleri gölgeler altında tahtlara kurulurlar.

57. Orada, onların istek duyduğu her çeşit meyve vardır. Bütün istekleri yerine getirilir.

58. Onlara çok esirgeyen Rabb'in söylediği bir selâm vardır.

59. "Ayrılın bir yana bugün, ey suçlu günahkârlar!"

60. "Ey âdem oğulları! Size şeytana kulluk etmeyin, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır" demedim mi?

61. "Ve bana kulluk ediniz, dosdoğru yol budur" demedim mi?

62. Şeytan sizden pek çok toplulukları kandırıp saptırdı. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?

63. İşte, bu size vâdedilen cehennemdir.

64. İnkârınız sebebiyle bugün oraya girin!

65. O gün onların ağızlarını mühürleriz; (günah ve sevap)tan yana kazandıklarını Bize elleri söyler, ayakları da şâhitlik eder.

66. Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlar, ama nasıl göreceklerdi?

67. Eğer dilesek oldukları yerde onların şekillerini değiştirirdik de, ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi, ne de geri gelmeye!

68. Kime uzun ömür verirsek, Biz onun yaratılışını tersine çevirir. Hiç düşünmüyorlar mı?

69. Biz ona (Peygamber'e) şiir öğretmedik. Zâten ona (şairlik) yaraşmazdı da. Onun söyledikleri, ancak (Allah'tan gelmiş) bir zikir ve apaçık bir Kur'an'dır.

70. Kur'an diri olanları uyarsın ve kâfirler cezâyı hak etsinler diye (indirilmiştir).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا
هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ
يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ
﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ

E ve lem yerav ennâ halaknâ lehüm mimmâ amilet eydînâ en'âmen fehüm lehâ mâlikûn (71) Ve zellelnâhâ lehüm fe minhâ rakûbühüm ve minhâ ye'külûn (72) Ve lehüm fîhâ menâfiu ve meşârib. efelâ yeşkürûn (73) Vettehazû min dûnillâhi âlihetel leallehüm yünsarûn (74) Lâ yestetıy'ûne nasrahüm vehüm lehüm cündüm muhdarûn (75) Felâ yahzünke kavlühüm. innâ na'lemü mâ yüsirrûne ve mâ yu'linûn (76) Evelem yeral insânü ennâ halaknâhü min nutfetin fe izâ hüve hasıymüm mübîn (77) Ve darabe lenâ meselev ve nesiye halkah. kâle mey yuhyil ızâme ve hiye ramîm (78) Kul yuhyîhellezî enşeehâ evvele merrah. ve hüve bi külli halkın alîm (79) Ellezî ceale leküm mineş şeceril ahdari nâran fe izâ entüm minhü tûkıdûn (80) Eveleysellezî halekas semâvâti vel arda bi kâdirin alâ ey yahlüka mislehüm. belâ ve hüvel hallâkul alîm (81) İnnemâ emruhû izâ erâde şey'en ey yekûle lehû kün fe yekûn (82) Fe sübhânellezî bi yedihî melekûtü külli şey'iv ve ileyhi türceûn (83)

71. Görmüyorlar mı ki, Biz kudret elimizin yaptıklarından, için birçok hayvanlar yarattık. Onlar, bunlara sahip olmuşlardır.

72. Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bâzısını binek olarak kullanırlar, bir kısmının da etini yerler.

73. Bu hayvanlarda onlar için nice yararlar ve içilecek sütler vardır. Hâlâ şükretmezler mi?

74. Onlar, gûyâ yardım göreceklerini umarak Allah'tan başka ilâhlar edindiler.

75. Halbuki ilâhların onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Oysa ki kendileri bunlar için yardıma hazırlanmış askerlerdir.

76. (Resûlüm!) O hâlde onların sözleri sakın seni üzmesin. Elbette Biz, onların gizlemekte olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

77. İnsan görmez mi ki, Biz onu bir damla sudan yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiştir?

78. Kendi yaratılışını unutarak Bize karşı bir örnek getirdi ve dedi ki: "Şu çürüyüp dağılmış kemikleri kim diriltecekmiş?"

79. De ki: "Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her çeşit yaratmayı (ve mahlûku) çok iyi bilir."

80. Size o yeşil ağaçtan bir ateş yapan O'dur. Şimdi siz ondan tutuşturmaktasınız.

81. Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kâdir değil midir? Elbette (öyledir); O, her şeyi yaratandır, bilendir.

82. Bir şey yaratmak dilediği zaman Onun emri "Ol" demekten ibârettir. Hemen oluverir.

83. Her şeyin mülkü kendi elinde olan Allah'ın şânı ne kadar yücedir! Siz de O'na döndürüleceksiniz.

SÂFFÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vessâffâti saffâ (1) Fezzâcirâti zecrâ (2) Fettâliyâti zikrâ (3) İnne ilâheküm le vâhıd (4) Rabbüs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ ve rabbül meşârık (5) İnnâ zeyyennes semâed dünyâ bi zînetinil kevâkib (6) Ve hıfzam min külli şeytânim mârid (7) Lâ yessemmeûne ilel meleil a'lâ ve yukzefûne min külli cânib (8) Duhûrav ve lehüm azâbüv vâsıb (9) İllâ men hatıfel hatfete fe etbeahû şihâbün sâkıb (10) Festeftihim ehüm eşeddü halkan em men halaknâ. innâ halaknâhüm min tıynil lâzib (11) Bel acibte ve yesharûn (12) Ve izâ zükkirû lâ yezkürûn (13) Ve izâ raev âyetey yesteshırûn (14) Ve kâlû in hâzâ illâ sıhrum mübîn (15) E izâ mitnâ ve künnâ türâbev ve ızâmen e innâ le meb'ûsûn (16) E ve âbâünel evvelûn (17) Kul neam ve entüm dâhırûn (18) Fe innemâ hiye zecratüv vâhıdetün fe izâhüm yenzurûn (19) Ve kâlû yâ veylenâ hâzâ yevmüd dîn (20) Hâzâ yevmül faslillezî küntüm bihî tükezzibûn (21) Uhşürullezîne zalemû ve ezvâcehüm ve mâ kânû ya'büdûn (22) Min dûnillâhi fehdûhüm ilâ sırâtıl cehıym (23) Ve kıfûhüm innehüm mes'ûlûn (24)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝١ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝٢ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝٣
إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝٤ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ۝٥ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝٧ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝٨ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝٩ إِلَّا مَنْ
خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا
أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝١١ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
۝١٢ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝١٣ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝١٤ وَقَالُوا
إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝١٥ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ۝١٦ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝١٧ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝١٨ فَإِنَّمَا
هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝١٩ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا
يَوْمُ الدِّينِ ۝٢٠ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝٢١ احْشُرُوا
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝٢٢ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝٢٣ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝٢٤

37. SÛRE
SÂFFÂT SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 182 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. And olsun o saf saf dizilenlere,

2. O haykırıp da sürenlere.

3. Ve o yolda zikir okuyanlara.

4. Yemin ederim ki, ilâhınız birdir.

5. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, hem de doğuların Rabbidir.

6. Biz yakın göğü bir süsle, yıldızlarla donattık.

7. Ve (gökyüzünü) itaatten çıkmış her şeytandan koruduk.

8. Onlar (şeytanlar) yüksek (melekler) topluluğunu dinleyemezler. Her taraftan kovulup atılırlar.

9. Uzaklaştırılırlar ve onlar için sürekli bir azap vardır.

10. Ancak (meleklerin konuşmalarından) bir söz çalıp, kapan olursa, onu da delip geçen bir yakıcı alev takip eder.

11. Şimdi sor onlara! Yaratma bakımından onlar mı daha kuvvetli, yoksa Bizim yarattığımız mı? Şüphesiz, Biz kendilerini cıvık bir çamurdan yarattık.

12. Hayır, sen şaşıyorsun. Onlar ise alay ediyorlar.

13. Kendilerine nasîhat verildiği vakit öğüt almazlar.

14. Bir mûcize görseler alay ederler.

15. "Bu ancak açık bir sihirdir" derler.

16. "Gerçekten biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı diriltilecek miyiz?"

17. "İlk babalarımızda mı (diriltilecek)?"

18 - 19 - 20 - 21. De ki: «Evet. Ve sizler zelil-ler olarak (diriltileceksiniz).» Çünkü o bir çığlıktan ibarettir, onlar o zaman hemen bakar dururlar. Ve derler ki: «Eyvah bizlere! İşte bu, ceza günü.» İşte bu, sizin o yalanlamış olduğunuz ayırma günüdür.

22 - 23 - 24. (Allah, meleklerine emreder:) Zalimleri, onların aynı yoldaki arkadaşlarını ve Allah'tan başka tapmış oldukları putlarını toplayın. Onlara cehennemin yolunu gösterin. Onları tutuklayın, çünkü onlar sorguya çekilecekler!

٤٤٨

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ
الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا
إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾
إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ
أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ
مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾
عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

يَقُولُ

Mâ leküm lâ tenâsarûn (25) Bel hümül yevme müsteslimûn (26) Ve akbele ba'duhüm alâ ba'dıy yetesâelûn (27) Kâlû inneküm küntüm te'tûnenâ anil yemîn (28) Kâlû bel lem tekûnû mü'minîn (29) Ve mâ kâne lenâ aleyküm min sültân, bel küntüm kavmen tâğıyn (30) Fe hakka aleynâ kavlü rabbinâ, innâ lezâikûn (31) Fe ağveynâküm innâ künnâ ğâvîn (32) Fe innehüm yevmeizin fil azâbi müşterikûn (33) İnnâ kezâlike nef'alü bil mücrimîn (34) İnnehüm kânû izâ kıyle lehüm lâ ilâhe illallâhü yestekbirûn (35) Ve yekûlûne e innâ letârikû âlihetinâ li şâirim mecnûn (36) Bel câe bil hakkı ve saddekal murselîn (37) İnneküm lezâikul azâbil elîm (38) Ve mâ tüczevne illâ mâ küntüm ta'melûn (39) İllâ ıbâdallâhil muhlesıyn (40) Ülâike lehüm rizkum ma'lûm (41) Fevâkih, ve hüm mükramûn (42) Fî cennâtin neıym (43) Alâ sürurim mütekâbilîn (44) Yütâfü aleyhim bi ke'sim mim meıyn (45) Beydâe lezzetil lişşâribîn (46) Lâ fîhâ ğavlüv ve lâ hüm anhâ yünzefûn (47) Ve ındehüm kâsırâtüt tarfi ıyn (48) Ke ennehünne beydum meknûn (49) Fe akbele ba'duhüm alâ ba'dıy yetesâelûn (50) Kâle kâilüm minhüm innî kâne lî karîn (51)

25. Size ne oldu ki, birbirinize yardım edemiyorsunuz?

26. Hayır... onlar o gün zilletle boyun eğeceklerdir.

27. (İşte bu duruma düştükleri vakit) onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.

28. (Uyanlar, uydukları adamlara:) "Siz bize sağdan gelirdiniz (sûreti haktan görünürdünüz)" derler.

29. (Ötekiler de:) "Hayır. Siz inanan kimseler değildiniz" derler.

30. "Bizim sizi zorlayacak bir sultânımız (saltanatımız) yoktu. Fakat siz kendiniz azgın bir toplum idiniz."

31. "Onun için Rabbimizin hükmü hepimiz üzerine hak oldu. Biz (hak ettiğimiz cezâyı) mutlaka tadacağız."

32. "Biz sizi azdırdık. Çünkü kendimiz de azmıştık."

33. Şüphesiz o gün onlar azapta ortak kimselerdir.

34. İşte, Biz günahkârlara böyle yaparız.

35. Çünkü onlara: "Allah'tan başka ilah yoktur" denildiği zaman, kibirle direnirlerdi.

36. "Deli bir şâir için biz ilâhlarımızı bırakacak mıyız?" derlerdi.

37. Hayır! O, gerçeği getirdi ve (evvelki) peygamberleri de doğruladı.

38. Kuşkusuz siz pek acı azâbı tadacaksınız.

39. Çekeceğiniz cezâ, yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezâsı değildir.

40. Sadece Allah'ın ihlaslı kulları müstesnadır.

41. Bunlar için bilinen bir rızık vardır.

42. (Türlü türlü) meyveler vardır. Ve onlar ikrâm olunurlar.

43. Naîm cennetlerinde.

44. Tahtlar üzerinde karşılıklı olarak otururlar.

45. Onlara kaynaklardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.

46. Berraktır, içenlere lezzet verir.

47. O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.

48. Yanlarında güzel bakışlarını yalnız onlara tahsis etmiş, iri gözlü zevceler vardır.

49. Onlar, güneş görmemiş yumurta gibi bembeyazdır.

50. Böyleyken, birbirlerine dönerek (dünyadaki hâllerini) soracaklar.

51. İçlerinden bir sözcü: "Benim bir yakınım vardı" der.

Yekûlü e inneke le minel müsaddikıyn (52) E izâ mitnâ ve künnâ türâbev ve ızâmen e innâ le medînûn (53) Kâle hel entüm müttaliûn (54) Fattalea fe raâhü fî sevâil cehıym (55) Kâle tallâhi in kidte le türdîn (56) Ve lev lâ nı'metü rabbî leküntü minel muhdarîn (57) E fe mâ nahnü bi meyyitîn (58) İllâ mevtetenel ûlâ ve mâ nahnü bi müazzebîn (59) İnne hâzâ le hüvel fevzül azıym (60) Li misli hâzâ felya'melil âmilûn (61) E zâlike hayrun nüzülen em şeceratüz zekkûm (62) İnnâ cealnâhâ fitnetel liz zâlimîn (63) İnnehâ şeceratün tahrucü fî aslil cehıym (64) Tal'uhâ keennehû ruûşüş şeyâtıyn (65) Fe innehüm le âkilûne minhâ fe mâliûne minhel bütûn (66) Sümme inne lehüm aleyhâ leşevbem min hamîm (67) Sümme inne merciahüm le ilel cehîm (68) İnnehüm elfev âbâehüm dâllîn (69) Fe hüm alâ âsârihim yühraûn (70) Ve le kad dalle kablehüm ekserul evvelîn (71) Ve le kad erselnâ fîhim münzirîn (72) Fenzur keyfe kâne âkıbetül münzerîn (73) İllâ ıbâdallâhil muhlesıyn (74) Ve le kad nâdânâ nûhun fe le nı'mel mücîbûn (75) Ve necceynâhü ve ehlehû minel kerbil azıym (76)

٤٤٩

يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ
فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ
﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ
بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا
لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ
خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ
﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ
رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا
الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ
مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾
فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ
﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ
فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

52. Derdi ki: "Sen de (dirilişe) inananlardan mısın?"

53. "Biz ölüp bir yığın kemik, sonra da toprak hâline geldiğimiz zaman yeniden (diriltilip) cezâlanacak mıyız?"

54 - 55. (O zât, dünyâda geçmiş olan hâdiseyi bu şekilde anlattıktan sonra Allah Teâlâ orada bulunanlara:) "Siz işin gerçeğine vâkıf mısınız?" dedi. İşte o zaman konuşan baktı, arkadaşını cehennemin ortasında gördü.

56. "Allah'a yemin ederim ki, sen az daha beni de helâk edecektin.

57. Rabbimin nîmeti olmasaydı, şimdi ben de (cehenneme) hazır edilenlerden olurdum".

58. "Biz ölüler olmayacağız.

59. Yalnız ilk ölümümüz, başka ölüm yok ve biz azâba da uğratılmayacağız?!"

60. Şüphesiz bu, büyük kurtuluştur.

61. Çalışanlar, böylesi bir kurtuluş için çalışsınlar.

62. Şimdi ziyafet olarak, cennet ehli için olan bu nimetler mi daha hayırlı, yoksa Zakkum ağacı mı?

63. Biz onu (zakkumu) kâfirler için bir fitne (imtihan) kıldık.

64. Şüphesiz o, cehennemin dibinde yetişen bir ağaçtır.

65. Tomurcukları (sanki) şeytanların başları gibidir.

66. Şüphe yok ki onlar ondan yerler ve karınlarını ondan doldururlar.

67. Sonra Zakkum yemeğinin üzerine, onlar için, kaynar su karıştırılmış bir içecek vardır.

68. Sonra kesinlikle onların dönüşü, cehenneme olacaktır.

69. Kuşkusuz onlar atalarını sapıklıkta buldular.

70. Şimdi de kendileri onların izlerinden koşturuyorlar.

71. Andolsun ki, onlardan evvelkilerin de çoğu sapmıştı.

72. Kuşkusuz, Biz onlara uyarıcılar göndermiştik.

73. Uyarılanların âkîbetinin ne olduğuna bir bak!

74. Allah'ın ihlâslı (seçilen) kulları müstesnâ.

75. Andolsun, Nuh Bize yalvarıp nida etti. Biz de duâyı ne güzel kabûl ederiz!

76. Kendisini ve âilesini büyük sıkıntıdan kurtardık.

٤٠

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾
وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ
تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ
﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ
﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ
خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ
﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ
بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي
أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ
افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

فَلَمَّا

Ve cealnâ zürriyyetehû hümül bâkıyn (77) Ve teraknâ aleyhi fil âhırîn (78) Selâmün alâ nûhın fil âlemîn (79) İnnâ kezâlike neczil muhsinîn (80) İnnehû min ıbâdinel mü'minîn (81) Sümme ağraknel âharîn (82) Ve inne min şîatihî le ibrâhîm (83) İz câe rabbehû bi kalbin selîm (84) İz kâle li ebîhi ve kavmihî mâzâ ta'büdûn (85) E ifken âliheten dûnallâhi türîdûn (86) Fe mâ zannüküm bi rabbil âlemîn (87) Fe nezara nazraten fin nücûm (88) Fe kâle innî sekıym (89) Fe tevellev anhü müdbirîn (90) Ferâğa ilâ âlihetihim fe kâle e lâ te'külûn (91) Mâ leküm lâ tentıkûn (92) Ferâğa aleyhim darbem bil yemîn (93) Fe akbelû ileyhi yeziffûn (94) Kâle e ta'büdûne mâ tenhıtûn (95) Vallâhü halekaküm ve mâ ta'melûn (96) Kâlübnû lehû bünyânen fe elkûhü fil cehıym (97) Fe erâdû bihî keyden fe cealnâhümül esfelîn (98) Ve kâle innî zâhibün ilâ rabbî seyehdîn (99) Rabbi heb lî mines sâlihıyn (100) Fe beşşernâhü bi ğulâmin halîm (101) Felemmâ beleğa meahüs sa'ye kâle yâ büneyye innî erâ fil menâmi ennî ezbehuke fenzur mâzâ terâ. kâle yâ ebetif'al mâ tü'mer, setecidünî in şâallâhü mines sâbirîn (102)

77. Biz yalnız Nûh'un zürriyetini kalıcı kıldık.

78. Sonradan gelenler için de ona şerefli bir isim bıraktık.

79. Bütün âlemlerden Nûh'a selâm olsun!

80. İşte Biz iyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız.

81. Şüphesiz o, Bizim mü'min kullarımızdan idi.

82. Sonunda, ötekileri (inanmayanları) suda boğduk.

83. Şüphesiz, İbrâhim de onun (Nûh'un) milletinden idi.

84. Çünkü, Rabbine arınmış (selim) bir kalp ile geldi.

85. Hani o, babasına ve kavmine: "Siz kime ibâdet ediyorsunuz?" demişti.

86. "Allah'tan başka bir takım uydurma ilâhlar mı istiyorsunuz?"

87. "O hâlde âlemlerin Rabbi hakkındaki zanınız nedir?"

88 - 89. Derken yıldızlara bir baktı da: "Ben gerçekten hastayım" dedi.

90. O zaman arkalarını dönerek başından kaçışıverdiler.

91. Yavaşça putlarının yanına vardı. (Onlarla alay ederek:) "Yemiyor musunuz?" dedi.

92. "Neden konuşmuyorsunuz?"

93. Bunun üzerine, yanlarına gelip kuvvetle vurdu (kırıp geçirdi).

94. (Kavmi) Koşarak İbrâhim'e geldiler.

95. Dedi ki: "Yonttuğunuz şeylere mi ibâdet edersiniz?

96. Oysa ki, sizi ve yapmakta olduklarınızı da Allah yarattı."

97. Onlar: "Haydin onun için bir yapı yapın da onu ateşe atın." dediler.

98. Böylece, ona bir tuzak kurmayı istediler. Fakat Biz onları en alçaklardan kıldık.

99. (İbrâhim:) "Ben Rabbime gidiyorum. O bana doğru yolu gösterecek" dedi.

100. "Rabbim! Bana sâlihlerden olacak bir evlât ver" (dedi.)

101. İşte o zaman, Biz onu yumuşak huylu bir oğul ile müjdeledik.

102. Babasıyla berâber yürüyüp gezecek çağa ulaşınca: Yavrucuğum! "Rüyâda seni boğazladığımı görüyorum; bir düşün, ne dersin?" dedi. O da cevâben: "Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi.

Felemmâ eslemâ ve tellehû lil cebîn (103) Ve nâdeynâhü ey yâ ibrâhîm (104) Kad saddakter rü'yâ, innâ kezâlike neczil muhsinîn (105) İnne hâzâ le hüvel belâül mübîn (106) Ve fedeynâhü bi zibhın azıym (107) Ve teraknâ aleyhi fil âhırîn (108) Selâmün alâ ibrâhîm (109) Kezâlike neczil muhsinîn (110) İnnehû min ıbâdinel mü'minîn (111) Ve beşşernâhü bi ishâka nebiyyem mines sâlihıyn (112) Ve bâraknâ aleyhi ve alâ ishâk. ve min zürriyyetihimâ muhsinüv ve zâlimül li nefsihî mübîn (113) Ve le kad menennâ alâ mûsâ ve hârûn (114) Ve necceynâhümâ ve kavmehümâ minel kerbil azıym (115) Ve nasarnâhüm fe kânû hümül ğâlibîn (116) Ve âteynâhümel kitâbel müstebîn (117) Ve hedeynâhümes sırâtal müstekıym (118) Ve teraknâ aleyhimâ fil âhırîn (119) Selâmün alâ mûsâ ve hârûn (120) İnnâ kezâlike neczil muhsinîn (121) İnnehümâ min ıbâdinel mü'minîn (122) Ve inne ilyâse le minel murselîn (123) İz kâle li kavmihî elâ tettekûn (124) E ted'ûne ba'lev ve tezerûne ahsenel hâlikıyn (125) Allâhe rabbekûm ve rabbe âbâikümül evvelîn (126)

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾ اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾

103. Her ikisi de teslim olup, onu şakağı üzerine yatırınca:

104. Biz ona: "Ey İbrâhim!" diye seslendik.

105. Rüyâyı gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükâfâtlandırırız.

106. Bu, gerçekten çok açık bir imtihandır.

107. Biz, oğluna bedel olarak ona büyük bir kurban verdik.

108. Geriden gelecekler arasında ona (iyi bir zikir) bıraktık:

109. İbrâhim'e "selâm!" dedik.

110. Biz iyileri böyle mükâfâtlandırırız.

111. Çünkü o, Bizim mü'min kullarımızdandı.

112. Sâlihlerden bir peygamber olarak O'na İshâk'ı müjdeledik.

113. Kendisini ve İshâk'ı mübârek (bereketli) eyledik. Lâkin, her ikisinin neslinden iyi kimseler olacağı gibi, kendine açıktan açığa zulmedenler de olacak.

114. Andolsun, Biz Mûsâ'ya da Hârûn'a da nîmetler verdik.

115. Onları ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Kendilerine yardım ettik de, gâlip gelen onlar oldu.

117. Her ikisine de apaçık anlaşılan bir kitabı verdik.

118. Her ikisini de dosdoğru yola yöneltip ilettik.

119. Sonrakiler içinde onlara iyi bir nam bıraktık:

120. "Mûsâ ve Hârûn'a selâm olsun."

121. Doğrusu Biz, iyilik edenleri böylece mükâfâtlandırırız.

122. Şüphesiz, ikisi de mü'min olan kullarımızdandı.

123. İlyas da, gerçekten, peygamberlerdendi.

124 - 125 - 126. Hani o kavmine: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız? Yaratanların en güzeli olan, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbi bulunan Allah'ı bırakıp da "Ba'l'e" (Ba'l ismindeki puta) mi yalvarıyorsunuz?" dedi.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ
﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾
وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ
فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ
﴿١٤٥﴾ وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ
أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ
إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾
مَا لَكُمْ

Fe kezzebûhü fe innehüm le muhdarûn (127) İllâ ıbâdallâhil muhlesıyn (128) Ve teraknâ aleyhi fil âhırîn (129) Selâmün alâ ilyâsîn (130) İnnâ kezâlike neczil muhsinîn (131) İnnehû min ıbâdinel mü'minîn (132) Ve inne lûtal le minel murselîn (133) İz necceynâhü ve ehlehû ecmeıyn (134) İllâ acûzen fil ğâbirîn (135) Sümme demmernel âharîn (136) Ve inneküm le temürrûne aleyhim musbihıyn (137) Ve bil leyl. e fe lâ ta'kılûn (138) Ve inne yûnüse le minel murselîn (139) İz ebeka ilel fülkil meşhûn (140) Fe sâheme fe kâne minel müdhadıyn (141) Feltekamehül hûtü ve hüve mülîm (142) Fe lev lâ ennehû kâne minel müsebbıhıyn (143) Le lebise fî batnihî ilâ yevmi yüb'asûn (144) Fe nebeznâhü bil arâi ve hüve sekıym (145) Ve embetnâ aleyhi şeceratem miy yaktıyn (146) Ve erselnâhü ila mieti elfin ev yezîdûn (147) Fe âmenû fe metta'nâhüm ilâ hıyn (148) Festeftihim e li rabbikel benâtü ve lehümül benûn (149) Em halaknel melâikete inâsev ve hüm şâhidûn (150) E lâ innehüm min ifkihim le yekûlûn (151) Veledallâhü ve innehüm le kâzibûn (152) Astafel benâti alel benîn (153)

127. Bunun üzerine İlyas'ı yalanladılar. Muhakkak onların hepsi (cehenneme) götürüleceklerdir.

128. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları müstesnâ.

129. Sonra gelenler içinde, kendisine bir nam bıraktık,

130. Selam olsun İlyâs'a.

131. Şüphesiz Biz, iyileri işte böyle mükâfâtlandırırız.

132. Çünkü o, Bizim mü'min kullarımızdandı.

133. Lût da, elbette peygamberlerdendi.

134. Hani Biz Lût'u ve âilesinin hepsini kurtardık.

135. Ancak geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadın (hanımı) dışında,

136. Sonra diğerlerini yok ettik.

137. (Ey insanlar!) Siz onların yanlarından geçip gidiyorsunuz: sabahleyin.

138. Ve geceleyin. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

139. Doğrusu Yûnus da gönderilen peygamberlerdendi.

140. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.

141. Gemide olanlarla karşılıklı kur'a çektiler de, kaybedenlerden oldu. (Gemiden atıldı.)

142. Yûnus kendini kınayıp (levmedip) dururken onu bir balık yuttu.

143 - 144. Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145. Hâlsiz bir vaziyette kendisini boş arâziye çıkardık.

146. Ve üstüne (gölge yapması için) kabak cinsinden geniş yapraklı bir nebat bitirdik.

147. Onu, yüz bin veya daha çok kimselere peygamber olarak gönderdik.

148. Sonunda ona îmân ettiler, bunun üzerine Biz de onları bir vakte kadar yaşattık.

149. Şimdi sor o seninkilere: "Kızlar, Rabbinin de, erkek çocuklar onların mı?

150. Yoksa, Biz melekleri onların huzurunda kız olarak mı yarattık?

151. Dikkat edin, kesinlikle yalan uydurup söylüyorlar ki;

152. "Allah doğurdu" diyorlar. Onlar elbette yalancıdırlar.

153. Allah, kızları oğullara tercih mi etmiş?

Mâ leküm keyfe tahkümûn (154) E fe lâ tezekkerûn (155) Em leküm sültânüm mübîn (156) Fe'tû bi kitâbiküm in küntüm sâdikıyn (157) Ve cealû beynehû ve beynel cinneti nesebâ. ve le kad alimetil cinnetü innehüm le muhdarûn (158) Sübhânallâhi ammâ yesıfûn (159) İllâ ıbâdallâhil muhlesıyn (160) Fe inneküm ve mâ ta'büdûn (161) Mâ entüm aleyhi bi fâtinîn (162) İllâ men hüve sâlil cehıym (163) Ve mâ minnâ illâ lehû mekâmüm ma'lûm (164) Ve innâ le nahnüs sâffûn (165) Ve innâ le nahnül müsebbihûn (166) Ve in kânû le yekûlûn (167) Lev enne ındenâ zikram minel evvelîn (168) Lekünnâ ıbâdallâhil muhlesıyn (169) Fe keferû bih, fe sevfe ya'lemûn (170) Ve le kad sebekat kelimetünâ li ıbâdinel murselîn (171) İnnehüm le hümül mensûrûn (172) Ve inne cündenâ lehümül ğâlibûn (173) Fe tevelle anhüm hattâ hıyn (174) Ve ebsırhüm fe sevfe yübsırûn (175) E fe biazâbinâ yesta'cilûn (176) Fe izâ nezele bi sâhatihim fe sâe sabâhul münzerîn (177) Ve tevelle anhüm hattâ hıyn (178) Ve ebsır fe sevfe yübsırûn (179) Sübhâne rabbike rabbil ızzeti ammâ yesıfûn (180) Ve selâmün alel murselîn (181) Vel hamdü lillâhi rabbil âlemîn (182)

٤٥٣

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ
الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا
إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ
الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ
﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ
﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصِرْهُمْ
فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ
﴿١٧٨﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَ ثَمَانُونَ اٰيَةً

154. Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

155. Hiç düşünmüyor musunuz?

156. Yoksa sizin açık bir delîliniz mi var?

157. Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin!

158. Onun ile cinler arasında da bir soy birliği uydurdular. Andolsun, cinler de kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159. Allah, onların isnat edegeldiklerinden yücedir, münezzehtir.

160. Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâdır (onlar azap görmeyeceklerdir).

161. Sizler ve taptığınız şeyler!

162. Hiçbiriniz, Allah'a karşı azdırıp saptıramazsınız.

163. Cehenneme girecek olan kimseden başkasını.

164. (Melekler şöyle derler:) "Bizim her birimiz için, mâlum bir makam vardır."

165. "Şüphesiz biz, orada sâf sâf dururuz."

166. "Ve şüphesiz Allah'ı tesbih ederiz."

167. "Muhakkak şöyle diyorlardı";

168. "Eğer öncekilere verilenlerden bizde de bir kitap olsaydı",

169. "Mutlaka Allah'ın ihlâslı kulları olurduk!".

170. İşte şimdi onu inkâr ettiler. Ama ileride bileceklerdir!

171. Yemin olsun ki, peygamber kullarımıza söz vermişizdir:

172. Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır.

173. Bizim ordularımız şüphesiz üstün gelecektir.

174. Onun için sen bir vakte kadar onlara aldırma.

175. Onların hâlini gör, (azabı) onlar da görecekler.

176. Azâbımızı acele mi talep ediyorlar?

177. Azap yurtlarına indiğinde, korkutulanların (fakat yola gelmeyenlerin) sabahı ne kötü olur!

178. Sen bir zamana kadar onlardan yüz çevir.

179. Onların hâlini gör, (azabı) onlar da göreceklerdir.

180. Senin izzet sâhibi Rabbin, onların isnât etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehtir.

181. Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun!

182. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!

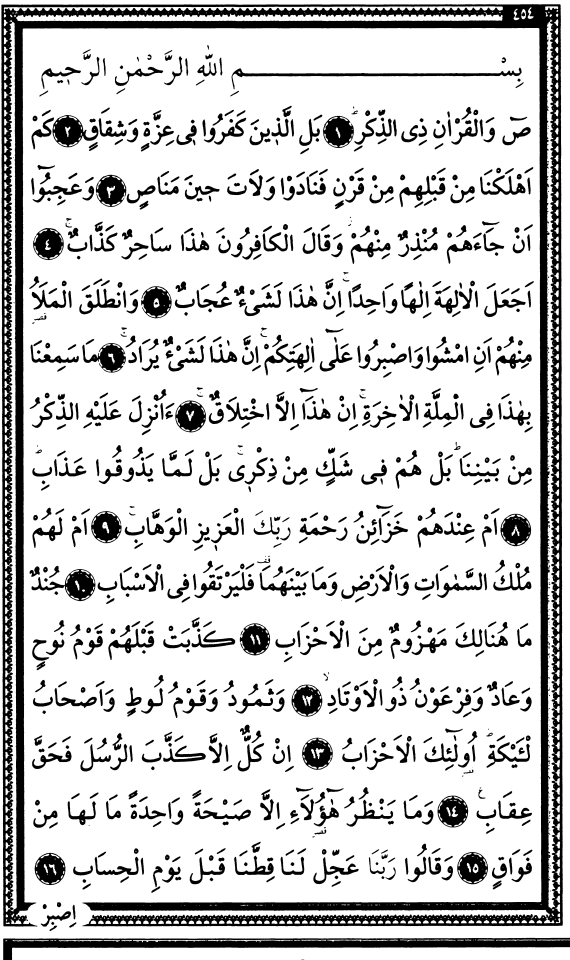

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ۝١ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝٢ كَمْ
اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۝٣ وَعَجِبُوٓا
اَنْ جَآءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝٤
اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝٥ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ
مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ يُرَادُ ۝٦ مَا سَمِعْنَا
بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝٧ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِنْ ذِكْرِى بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝٨
اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝٩ اَمْ لَهُمْ
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِى الْاَسْبَابِ ۝١٠ جُنْدٌ
مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ۝١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ۝١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَاَصْحٰبُ
لْـَٔيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ۝١٣ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ۝١٤ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ
فَوَاقٍ ۝١٥ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝١٦

اِصْبِرْ

SÂD SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sâd vel kur'âni ziz zikr (1) Belillezîne keferû fî ızzetiv ve şikâk (2) Kem ehleknâ min kablihim min karnin fe nâdev ve lâte hıyne menâs (3) Ve acibû en câehüm münzirum minhüm, ve kâlel kâfirûne hâzâ sâhırun kezzâb (4) E cealel âlihete ilâhev vâhıdâ, inne hâzâ le şey'ün ucâb (5) Ventalekal meleü minhüm enimşû vasbirû alâ âlihetiküm, inne hâzâ le şey'üy yürâd (6) Mâ semı'nâ bihâzâ fil milletil âhırah, in hâzâ illahtilâk (7) E ünzile aleyhiz zikru mim beyninâ. bel hüm fî şekkim min zikrî, bel lemmâ yezûkû azâb (8) Em ındehüm hazâinü rahmeti rabbikel azîzil vehhâb (9) Em lehüm mülküs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ, felyertekû fil esbâb (10) Cündüm mâ hünâlike mehzûmüm minel ahzâb (11) Kezzebet kablehüm kavmü nûhıv ve âdüv ve fir'avnü zül evtâd (12) Ve semûdü ve kavmü lûtıv ve ashâbül eykeh. ülâikel ahzâb (13) İn küllün illâ kezzeber rusüle fe hakka ıkâb (14) Ve mâ yenzuru hâülâi illâ sayhatev vâhıdetem mâ lehâ min fevâk (15) Ve kâlû rabbenâ accil lenâ kıttanâ kable yevmil hısâb (16)

38. SÛRE
SÂD SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 88 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Sâd. Öğüt veren Kur'an'a yemin ederim ki,

2. İnkâr edenler, (iddia ettiklerinin) aksine, bir gurur ve parçalanma içindedirler.

3. Onlardan önce nice nesilleri yıkıma uğrattık. O zaman feryât ettiler. Hâlbuki artık kurtulma zamanı değildi.

4 - 5. İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar da kâfirler: "Bu pek yalancı bir sihirbazdır! İlahları, bir tek ilah mı kılmış? Doğrusu bu çok tuhaf, şaşılacak bir şey!" dediler.

6 - 7 - 8. Onlardan ileri gelenler: Yürüyün, tanrılarınıza bağlılıkta direnin, sizden istenen şüphesiz budur. Son dinde de bunu işitmedik. Bu, ancak bir uydurmadır. Kur'an içimizden ona mı (Muhammed'e mi) indirildi? diyerek kalkıp yürüdüler. Belki, bunlar Kur'an'ın hakkında şüphe içindedirler. Hayır! Azâbımı henüz tatmadılar.

9. Yoksa, güçlü ve üstün olan Rabbinin rahmet hazîneleri onların yanında mıdır?

10. Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü onların elinde midir? Öyleyse (göklerin) yollarında yükselsinler (görelim)!

11. Onlar, çeşitli guruplardan oluşmuş bir ordudur; işte şurada bozguna uğratılacaklardır.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Âd kavmi, kazıklar sahibi Firavun da yalanladılar.

13. Semûd, Lût kavmi ve Eyke halkı da (peygamberleri) yalanladılar. İşte bunlar da (peygamberlere karşı) birleşen topluluklardır.

14. Onların hepsi de gönderilen peygamberleri yalanladılar da, bu yüzden (kendilerine) azâbım hak oldu.

15. Bunlar da, ancak bir an gecikmesi olmayan, korkunç bir ses beklemektedirler.

16. "Ey Rabbimiz, hesap gününden önce bizim azaptan payımızı acele ver!" dediler.

İsbir alâ mâ yekûlûne vezkür abdenâ dâvûde zel eyd, innehû evvâb (17) İnnâ sahharnel cibâle meahû yüsebbıhne bil aşiyyi vel işrâk (18) Vettayra mahşûrah. küllül lehû evvâb (19) Ve şedednâ mülkehû ve âteynâhül hıkmete ve faslel hıtâb (20) Ve hel etâke nebeül hasm. iz tesevverul mihrâb (21) İz dehalû alâ dâvûde fe fezia minhüm kâlû lâ tehaf, hasmâni beğâ ba'dunâ alâ ba'dın fahküm beynenâ bil hakkı ve lâ tüştıt vehdinâ ilâ sevâis sırât (22) İnne hâzâ ehıy lehû tis'uv ve tis'ûne na'cetev ve liye na'cetüv vâhıdetün fe kâle ekfilnîhâ ve azzenî fil hıtâb (23) Kâle le kad zalemeke bi süâli na'cetike ilâ niâcih. ve inne kesîram minel huletâi le yebğıy ba'duhüm alâ ba'dın illellezîne âmenû ve amilüs sâlihâti ve kalîlüm mâ hüm. ve zanne dâvûdü ennemâ fetennâhü festağfera rabbehû ve harra râkiav ve enâb (24) Fe ğafernâ lehû zâlik. ve inne lehû ındenâ le zülfâ ve husne meâb (25) Yâ dâvûdü innâ cealnâke halîfeten fil ardı fahküm beynen nâsi bil hakkı ve lâ tettebiil hevâ fe yüdılleke an sebîlillâh. innellezîne yedıllûne an sebîlillâhi lehüm azâbün şedîdüm bimâ nesû yevmel hısab (26)

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُوْرَةً ؕ كُلٌّ لَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۙ
﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى
بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَاۤ اِلٰى
سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَاۤ اَخِىْ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِىَ
نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِىْ فِى الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ
لَيَبْغِىْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ؕ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَّاَنَابَ ؕ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ؕ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾
يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

17. (Resûlüm!) Onların söylediklerine sabret, kulumuz Dâvûd'u, o kuvvet sâhibi zâtı hatırla. Çünkü o, hep Allah'a yönelten biriydi.

18. Biz, dağları onun emrine vermiştik, akşam sabah onunla berâber tesbih ederlerdi.

19. Kuşları da toplu hâlde onun emri altına vermiştik. Hepsi de ona uyarak zikir ve tesbih ederlerdi.

20. Onun mülkünü kuvvetlendirmiş; ona hikmet ve güzel konuşma vermiştik.

21. (Ey Muhammed!) Sana dâvâcıların haberi ulaştı mı? Mâbedin duvarına tırmanmışlardı.

22. Dâvûd'un yanına girmişlerdi de, Dâvûd onlardan korkmuştu. "Korkma! Biz birbirine hasım iki dâvâcıyız, aramızda adâletle hükmet, haksızlık yapma, bize doğru yolu göster" dediler.

23. (Onlardan biri şöyle dedi:) "Bu kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var." Böyle iken "Onu da bana ver" dedi ve konuşmada beni yendi.

24. Dâvûd: "And olsun ki, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle, sana haksızlıkta bulunmuştur. Doğrusu ortakçıların çoğu, birbirlerinin haklarına tecâvüz ederler. Ancak îmân edip de iyi işler yapanlar müstesnâ. Onlar da ne kadar az!" dedi. Dâvûd, kendisini denediğimizi sandı ve Rabbinden bağışlanma dileyerek eğilip secdeye kapandı, tevbe edip Allah'a yöneldi. **(Dikkat: Secde ayetdir.)**

25. Hemen, bu tutumundan dolayı onu bağışladık. Kuşkusuz, yanımızda onun yüksek bir makâmı ve güzel bir geleceği vardır.

26. Ey Dâvûd! Biz seni yeryüzünde halîfe (yönetici) kıldık. O hâlde, insanlar arasında adâletle hükmet. Hevâ ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz, Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık şiddetli bir azap vardır.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ
كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٣٠﴾
اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنِّٓى اَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَىَّ ۖ
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا
عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَهَبْ لِىْ مُلْكًا
لَّا يَنْۢبَغِىْ لِاَحَدٍ مِّنْ بَعْدِىْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ
تَجْرِىْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ
﴿٣٧﴾ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِى الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّىْ مَسَّنِىَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ
وَّعَذَابٍ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

وَوَهَبْنَا

Ve mâ halaknes semâe vel arda ve mâ beynehümâ bâtılâ. zâlike zannüllezîne keferû, fe veylül lillezîne keferû minen nâr (27) Em nec'alüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti kel müfsidîne fil ard, em nec'alül müttekıyne kel füccâr (28) Kitâbün enzelnâhü ileyke mübârakül li yeddebberû âyâtihî ve li yetezekkera ülül elbâb (29) Ve vehebnâ li dâvûde süleymân. nı'mel abd. innehû evvâb (30) İz urida aleyhi bil aşiyyis sâfinâtül ciyâd (31) Fe kâle innî ahbebtü hubbel hayri an zikri rabbî, hattâ tevârat bil hıcâb (32) Ruddûhâ aleyy. fe tafika mesham bis sûkı vel a'nâk (33) Ve le kad fetennâ süleymâne ve elkaynâ alâ kürsiyyihî ceseden sümme enâb (34) Kâle rabbiğfir lî veheb lî mülkel lâ yembeğıy li ehadim mim ba'dî, inneke entel vehhâb (35) Fe sehharnâ lehür rîha tecrî bi emrihî ruhâen haysü esâb (36) Veş şeyâtıyne külle bennâiv ve ğavvâs (37) Ve âharîne mükarranîne fil asfâd (38) Hâzâ atâünâ femnün ev emsik bi ğayri hısâb (39) Ve inne lehû ındenâ le zülfâ ve husne meâb (40) Vezkür abdenâ eyyûb. iz nâdâ rabbehû ennî messeniyeş şeytânü bi nusbiv ve azâb (41) Ürkud bi riclik, hâzâ muğteselüm bâridüv ve şerâb (42)

27. Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri Biz boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Vay o inkârcıların ateşteki hâline!

28. Yoksa Biz, îmân edip de iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi mi tutacağız? Veyâ (Allah'tan) korkanları yoldan çıkanlar gibi (bir) mi tutacağız?

29. (Resûlüm!) Sana bu mübârek Kitab'ı, âyetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye indirdik.

30. Biz Dâvûd'a Süleyman'ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu! Çünkü o, dâimâ Allah'a yönelirdi.

31. Akşama yakın kendisine, (üç ayağının üzerine durup bir ayağını tırnağının üzerine diken) çalımlı ve yağız atlar sunulmuştu.

32 - 33. Süleyman: "Gerçekten ben mal sevgisini, Rabbimi anmak için istedim", dedi. Nihayet güneş battı. (O zaman:) "Onları (atları) tekrar bana getirin", dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34. Andolsun ki Süleyman'ı imtihan da ettik ve tahtının üzerine bir ceset bıraktık. Sonra tekrar tevbe ile önceki haline döndü.

35. Süleyman: "Rabbim! Beni bağışla; bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir mülkü bana ver. Şüphesiz sen, dâimâ bağışta bulunansın" dedi.

36. Bunun üzerine Biz rüzgârı onun emrine verdik. "Onun emriyle istediği yere yumuşacık akardı."

37. "Dalgıç ve yapı ustası şeytanları da."

38. Ve daha diğerlerini de zincirlerde bağlı olarak (Onun emrine verdik).

39. "İşte bu Bizim bağışımızdır. İster ver, ister (elinde) tut; hesapsızdır" dedik.

40. Doğrusu onun, Bizim katımızda büyük bir değeri ve güzel bir yeri vardır.

41. (Resûlüm!) Kulumuz Eyyûb'u da hatırla. O Rabbine: Doğrusu, şeytan bana bir yorgunluk ve eziyet verdi diye seslenmişti.

42. Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su (dedik).

Ve vehebnâ lehû ehlehû ve mislehüm meahüm rahmetem minnâ ve zikrâ li ülil elbâb (43) Ve huz biyedike dığsen fadrib bihî ve lâ tahnes. innâ vecednâhü sâbirâ. nı'mel abd. innehû evvâb (44) Vezkür ıbâdenâ ibrâhîme ve ishâka ve ya'kûbe ülil eydî vel ebsâr (45) İnnâ ahlasnâhüm bi hâlisatin zikrad dâr (46) Ve innehüm ındenâ le minel müstafeynel ahyâr (47) Vezkür ismâıyle vel yesea ve zel kifl. ve küllüm minel ahyâr (48) Hâzâ zikr. ve inne lil müttekıyne le husne meâb (49) Cennâti adnim müfettehatel lehümül ebvâb (50) Müttekiîne fîhâ yed'ûne fîhâ bi fâkihetin kesîrativ ve şerâb (51) Ve ındehüm kâsırâtüt tarfi etrâb (52) Hâzâ mâ tûadûne li yevmil hısâb (53) İnne hâzâ le rizkunâ mâ lehû min nefâd (54) Hâzâ. ve inne lit tâğıyne le şerra meâb (55) Cehennem, yaslevnehâ, fe bi'sel mihâd (56) Hâzâ fel yezûkûhü hamîmüv ve ğassâk (57) Ve âharu min şeklihî ezvâc (58) Hâzâ fevcüm muktehımüm meaküm, lâ merhabem bihim. innehüm sâlün nâr (59) Kâlû bel entüm, lâ merhabem biküm. entüm kaddemtümûhü lenâ, fe bi'sel karâr (60) Kâlû rabbenâ men kaddeme lenâ hâzâ fezidhü azâben dı'fen fîn nâr (61)

٤٧

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ
﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا تَحْنَثْ ۗ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ۗ
نِعْمَ الْعَبْدُ ۗ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ
اُولِى الْاَيْدِىْ وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ۚ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ
اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۗ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هٰذَا ذِكْرٌ ۗ
وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۚ
﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ
﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ
لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هٰذَا ۗ وَاِنَّ
لِلطّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هٰذَا ۙ
فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾
هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ
﴿٥٩﴾ قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۚ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ
﴿٦٠﴾ قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿٦١﴾

43. Tarafımızdan bir rahmet ve akıl sahibleri için bir ibret olarak Eyyûb'a bütün ehlini ve beraberlerin de daha bir mislini bağışladık.

44. (Bir de dedik ki): "Elinle bir demet al da onunla (eşine) vur, yemininde durmamazlık etme." dedik. Gerçekten Biz onu sabırlı bulduk, ne güzel kul! Hakikaten o bir evvabtır (daima Allah'a yönelmektedir).

45. (Ey Muhammed!) Kuvvetli ve basîretli kullarımız İbrâhim, İshâk ve Yâ'kûb'u da hatırla.

46. Biz onları özellikle âhiret yurdunu düşünen ihlâslı kimseler kıldık.

47. Doğrusu onlar, Bizim katımızda seçkin ve hayırlı kimselerdendir.

48. İsmâil'i, Elyesa'yı, Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de iyilerdendir.

49. İşte bu, bir hatırlatmadır. Şüphesiz, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara güzel bir yer vardır.

50. Kapıları yalnızca kendilerine açılmış, Adn cennetleri vardır.

51. Onlar koltuklara yaslanıp kurularak, orada bir çok meyveler ve içecekler isteyecekler.

52. Yanlarında, eşlerinden başkasına bakmayan, güzel kadınlar vardır.

53. İşte, hesap günü için size vadedilen bunlardır.

54. Şüphesiz bu, Bizim verdiğimiz rızıktır. Ona tükenmek yoktur.

55. Bu böyle; ama azgınlar için kötü bir gelecek vardır.

56. Onlar cehenneme girecekler. Orası ne kötü bir kalma yeridir.

57. İşte bu; kaynar su ve irindir. Onu tatsınlar.

58. Ve o şekilden çifter çifter tadacakları diğer acılar da vardır.

59. (İnkârcıların liderlerine:) İşte bu sizinle berâber cehenneme girecek olanlardır. Onlar rahat yüzü görmesin (derler) Çünkü onlar mutlaka ateşe gireceklerdir.

60. (Liderlere uyanlar ise:) "Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz hazırladınız! Ne kötü bir yerdir!" derler.

61. Yine onlar: "Rabbimiz! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun ateşteki azâbını kat kat artır!" derler.

٤٥٨

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ
سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ
بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا
سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ
الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ
أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن
نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ
عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

قَالَ

Ve kâlû mâ lenâ lâ nerâ ricâlen künnâ neuddühüm minel eşrâr (62) Ettehaznâhüm sıhriyyen em zâğat anhümül ebsâr (63) İnne zâlike le hakkun tehâsumü ehlin nâr (64) Kul innemâ ene münziruv ve mâ min ilâhin illallâhül vâhıdül kahhâr (65) Rabbüs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümel azîzül ğaffâr (66) Kul hüve nebeün azıym (67) Entüm anhü mu'ridûn (68) Mâ kâne liye min ılmim bil meleil a'lâ iz yahtesımûn (69) İy yûhâ ileyye illâ ennemâ ene nezîrum mübîn (70) İz kâle rabbüke lil melâiketi innî hâlikum beşeram min tıyn (71) Fe izâ sevveytühû ve nefahtü fîhi mir rûhıy fekaû lehû sâcidîn (72) Fe secedel melâiketü küllühüm ecmeûn (73) İllâ iblîs. istekberâ ve kâne minel kâfirîn (74) Kâle yâ iblîsü mâ meneake en tescüde li mâ halaktü bi yedeyy. estekberte em künte minel âlîn (75) Kâle ene hayrum minh. halaktenî min nâriv ve halaktehû min tıyn (76) Kâle fahruc minhâ fe inneke racîm (77) Ve inne aleyke la'netî ilâ yevmid dîn (78) Kâle rabbi fe enzırnî ilâ yevmi yüb'asûn (79) Kâle fe inneke minel münzarîn (80) İlâ yevmil vaktil ma'lûm (81) Kâle fe bi ızzetike le uğviyennehüm ecmeıyn (82) İllâ ıbâdeke minhümül muhlesıyn (83)

62. (İnkârcılar) Derler ki: "Kendilerini dünyâda iken, kötülerden saydığımız kimseleri burada niçin görmüyoruz?"

63. Alaya aldığımız onlar değil miydi? Yoksa onları gözden mi kaçırdık?

64. İşte bu, cehennem ehlinin birbiriyle çekişmesi, şüphesiz bir gerçektir.

65. (Resûlüm!) De ki: "Ben yalnızca bir uyarıcıyım. Tek ve kahreden Allah'tan başka bir ilâh yoktur."

66. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi (olan Allah) üstün, güçlü ve çok bağışlayıcıdır.

67. De ki: "Bu (Kur'an) büyük bir haberdir."

68. "Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz."

69. Onlar orada tartışırken benim melei â'lâ (yüce topluluk) hakkında hiçbir bilgim yoktu.

70. Ben, ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyolunmaktadır.

71. Rabbin meleklere demişti ki: "Gerçekten ben çamurdan bir insan yaratacağım."

72. "Onu bir biçime sokup, içine de rûhumdan üflediğim zaman, derhal ona secdeye kapanın!"

73. Bütün melekler topluca secde ettiler.

74. Yalnız İblis secde etmedi. O büyüklendi ve kâfirlerden oldu.

75. (Allah:) "Ey İblîs! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden misin?" dedi.

76. İblîs: "Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın" dedi.

77. Allah: "Çık oradan (cennetten)! Sen artık kovulmuş birisin.

78. Ve kıyametteki cezâ gününe kadar, lânetim senin üzerindedir!" buyurdu.

79. İblîs: "Ey Rabbim! O hâlde, insanların tekrar diriltilecekleri güne kadar bana süre tanı" dedi.

80 - 81 Allah: "Haydi, sen süre verilenlerdensin, katımda malum olan vaktin gününe kadar" buyurdu.

82. İblîs: "Senin mutlak kudretine andolsun ki, onların hepsini mutlaka kışkırtıp azdıracağım."

83. "Ancak onlardan ihlâslı kulların hâriç" dedi.

Kâle fel hakku vel hakka ekûl (84) Le emleenne cehenneme minke ve mimmen tebiake minhüm ecmeıyn (85) Kul mâ es'elüküm aleyhi min ecriv ve mâ ene minel mütekellifîn (86) İn hüve illâ zikrul lil âlemîn (87) Ve le ta'lemünne nebeehû ba'de hıyn (88)

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

ZÜMER SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tenzîlül kitâbi minallâhil azîzil hakîm (1) İnnâ enzelnâ ileykel kitâbe bil hakkı fa'büdillâhe muhlisal lehüd dîn (2) Elâ lillâhid dînül hâlıs. vellezînettehazû min dûnihî evliyâ'. mâ na'büdühüm illâ li yükarribûnâ ilallâhi zülfâ. innallâhe yahkümü beynehüm fî mâ hüm fîhi yahtelifûn. innallâhe lâ yehdî men hüve kâzibün keffâr (3) Lev erâdallâhü ey yettehıze veledel lastafâ mimmâ yahlüku mâ yeşâü sübhâneh. hüvallâhül vâhıdül kahhâr (4) Halekas semâvâti vel arda bil hakk, yükevvirul leyle alen nehâri ve yükevvirun nehâra alel leyli ve sehharaş şemse vel kamer. küllüy yecrî li ecelim müsemmâ. e lâ hüvel azîzül ğaffâr (5)

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ
الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ
أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ
اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84 - 85. (Allah) buyurdu ki, "O (sözün) doğrudur. Ben hep doğruyu söylerim. Mutlakâ sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım!"

86. (Resûlüm!) De ki: "Buna karşılık ben, sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben kendiliğimden bir teklif getirenlerden de değilim."

87. Bu Kur'an, ancak âlemler için bir zikir ve öğüttür.

88. Gerçekten onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra çok iyi öğreneceksiniz.

39. SÛRE
ZÜMER SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 75 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Bu Kitap, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sâhibi Allah katından indirilmiştir.

2. (Resûlüm!) Şüphesiz ki, Kitab'ı sana hak olarak indirdik. Öyleyse sen de dîni Allah'a has kılarak (ihlâs ile) ibadet et.

3. Haberin olsun, hâlis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine başka veliler edinenler; "Onlara, bizi sâdece Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz (derler)." Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkârcı kimseyi doğru yola iletmez.

4. Eğer Allah bir evlât edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O yücedir. O, bir ve kahredici olan Allah'tır.

5. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneşi ve ayı emri altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Bilin ki! O çok güçlü ve çok bağışlayandır.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ
وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ
دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ
بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

قُلْ

Halekaküm min nefsiv vâhıdetin sümme ceale minhâ zevcehâ ve enzele leküm minel en'âmi semâniyete ezvâc. yahlükukküm fî bütûni ümmehâtiküm halkam mim ba'di halkın fî zulümâtin selâs. zâlikümüllâhü rabbüküm lehül mülk. lâ ilâhe illâ hû, fe ennâ tusrafûn (6) İn tekfürû fe innallâhe ğaniyyün anküm ve lâ yardâ li ıbâdihil küfr, ve in teşkürû yardahü leküm. ve lâ teziru vâziratüv vizra uhrâ. sümme ilâ rabbiküm merciuküm fe yünebbiüküm bimâ küntüm ta'melûn. innehû alîmüm bizâtis sudûr (7) Ve izâ messel insâne durrun deâ rabbehû münîben ileyhi sümme izâ havvelehû nı'metem minhü nesiye mâ kâne yed'û ileyhi min kablü ve ceale lillâhi endâdel li yüdılle an sebîlih. kul temetta' bi küfrike kalîlen inneke min ashâbin nâr (8) Emmen hüve kânitün ânâel leyli sâcidev ve kâimey yahzerul âhırate ve yercû rahmete rabbih. kul hel yestevillezîne ya'lemûne vellezîne lâ ya'lemûn. innemâ yetezekkeru ülül elbâb (9) Kul yâ ıbadillezîne âmenüttekû rabbeküm. lillezîne ahsenû fi hâzihid dünyâ haseneh. ve ardullâhi vâsiah. innemâ yüveffes sâbirûne ecrahüm bi ğayri hısâb (10)

6. Sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yarattı, sonra ondan da kendi eşini var etti. Sizin için hayvanlardan sekiz eş meydana getirdi. Sizi de, annelerinizin karınlarında üç katlı karanlık içinde, çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor. İşte bu yaratıcı, Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Öyleyken, nasıl oluyor da (O'na kulluktan) çevriliyorsunuz?

7. Eğer inkâr ederseniz, şüphesiz Allah size muhtaç değildir. O, kullarının küfrüne râzı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizden bunu kabûl eder. Hiçbir günahkâr diğerinin günâhını çekmez. Sonra dönüp gidişiniz Rabbinizedir. Yaptıklarınızı O size haber verir. Çünkü O, kalplerde olan herşeyi hakkıyla bilendir.

8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra kendisinden ona bir nîmet verince, önceden yalvarmış olduğunu unutur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) De ki: "İnkârınla biraz eğlenedur; çünkü sen, muhakkak cehennem ehlindensin!"

9. Yoksa o, gece geç saatlerinde kalkıp da secde ederek ve kıyâma durarak ibâdet eden, âhiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse (o inkârcı gibi) midir? (Resûlüm!) De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Doğrusu, ancak akıl sahipleri öğüt alıp hakkıyla düşünür.

10. (Resûlüm!) Söyle: "Ey iman eden kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyâda iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın (yarattığı) yeryüzü geniştir. Yalnız sabredenlere, mükâfâtları hesapsız ödenecektir.

Kul innî ümirtü en a'büdallâhe muhlisal lehüd dîn (11) Ve ümirtü li en ekûne evvelel müslimîn (12) Kul innî ehâfü in asaytü rabbi **azâbe yevmin azıym (13) Kulillahe a'büdü muhlisal lehû dînî (14) Fa'büdû mâ şi'tüm min dûnih. kul innel hâsirînellezîne hasirû enfüsehüm ve ehlîhim yevmel kıyâmeh. e lâ zâlike hüvel husrânül mübîn (15) Lehüm min fevkıhim zulelüm minen nâri ve min tahtihim zulel. zâlike yühavvifüllâhü bihî ıbâdeh. yâ ıbâdi fettekûn (16) Vellezînectenebüt tâğûte ey ya'büdûhâ ve enâbû ilallâhi lehümül büşrâ, fe beşşir ıbâd (17) Ellezîne yestemiûnel kavle feyettebiûne ahseneh. ülâikellezîne hedâhümüllâhü ve ülâike hüm ülül elbâb (18) E fe men hakka aleyhi kelimetül azâb. e fe ente tünkızü men fin nâr (19) Lâkinillezînettekav** rabbehüm **lehüm ğurafüm min fevkıhâ ğurafüm mebniyyetün tecrî min tahtihel enhâr. va'dallâh lâ yuhlifüllâhül mîâd (20) E lem tera ennallâhe enzele mines semâi mâen fe selekehû yenâbîa fil ardı sümme yuhricü bihî zer'am muhtelifen elvânühû sümme yehîcü fe terâhü musferran sümme yec'alühû hutâmâ. inne fî zâlike le zikrâ li ülil elbâb (21)**

قُلْ إِنِّيٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ
أَكُونَ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَٱعْبُدُوا مَا شِئْتُم
مِّن دُونِهِۦ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ
ظُلَلٌ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥ ۚ
يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا
وَأَنَابُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ
ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ ۗ أَفَأَنتَ تُنقِذُ
مَن فِى ٱلنَّارِ ﴿١٩﴾ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۖ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ
ٱلْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ
فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ حُطَٰمًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢١﴾

11. De ki: "Bana, dînî Allah'a hâlis kılarak O'na ibadet etmem emrolundu."

12. Ve "Bana, Müslümanların ilki olmam emrolundu."

13. De ki: "Ben Rabbime karşı gelirsem, doğrusu büyük günün azâbından korkarım."

14. De ki: "Ben, dinîmde ihlâs ile yalnızca Allah'a ibâdet ederim."

15. (Ey Allah'a eş koşanlar!): Siz de O'ndan başka dilediğinize tapın! De ki: "Gerçekten hüsrâna uğrayanlar, kıyâmet günü hem kendilerini, hem de âilelerini zarara uğratanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık olan hüsrânın ta kendisidir."

16. Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da (öyle) ateşten tabakalar vardır. İşte Allah, kullarını bundan korkutuyor, "Ey kullarım! benden korkun." (diyor).

17. Tâğut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a içten yönelenlere müjde vardır. dinleyip sözün en güzeline uyan kullarımı müjdele:

18. O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

19. (Resûlüm!) Hakkında azap hükmü gerçekleşmiş kimseyi ve ateşte olanı sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat Rablerinden sakınanlara, üstüste yapılmış, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden dönmez.

21. Görmedin mi? Allah gökten bir su indirdi, onu yerdeki kaynaklara yerleştirdi, sonra onunla çeşitli renklerde ekinler yetiştiriyor. Sonra onlar kurur da, sapsarı olduklarını görürsün. Sonra da onu kuru bir kırıntı yapar. Şüphesiz, bunlarda akıl sâhipleri için öğüt alınacak bir ders vardır.

٤٧

أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾ اللَّهُ
نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ
ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ
لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ
إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

٤٨ فَمَنْ

E fe men şerahallâhü sadrahû lil islâmi fe hüve alâ nûrim mir rabbih. fe veylül lil kâsiyeti kulûbühüm min zikrillâh. ülâike fî dalâlim mübîn (22) Allâhü nezzele ahsenel hadîsi kitâbem müteşâbihem mesâniye takşeırru minhü cülûdüllezîne yahşevne rabbehüm, sümme telînü cülûdühüm ve kulûbühüm ilâ zikrillâh. zâlike hüdallâhi yehdî bihî mey yeşâ'. ve mey yudlilillâhü fe mâ lehû min hâd (23) E fe mey yettekıy bi vechihî sûel azâbi yevmel kıyâmeh. ve kıyle liz zâlimîne zûkû mâ küntüm teksibûn (24) Kezzebellezîne min kablihim feetâhümül azâbü min haysü lâ yeş'urun (25) Fe ezâkahümüllâhül hızye fil hayâtid dünyâ, ve leazâbül âhırati ekber. lev kânû ya'lemûn (26) Ve le kad darabnâ lin nâsi fî hâzel kur'âni min külli meselil leallehüm yetezekkerûn (27) Kur'ânen arabiyyen ğayra zî ıvecil leallehüm yettekûn (28) Daraballâhü meseler racülen fîhi şürakâü müteşâkisûne ve racülen selemel li racül. hel yesteviyâni meselâ. elhamdü lillâh, bel ekseruhüm lâ ya'lemûn (29) İnneke meyyitüv ve innehüm meyyitûn (30) Sümme inneküm yevmel kıyâmeti ınde rabbiküm tahtesımûn (31)

22. Allah kimin gönlünü İslâm'a açmışsa, o Rabbinden bir nûr üzerindedir. Fakat Allah'ı anmak hususunda kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte, bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkılmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, bu Kitab'ın etkisinden tüyleri ürperir, sonra hem bedenleri ve hem de kalpleri Allah'ın zikrine karşı ısınıp yumuşar. İşte bu Kitap, Allah'ın dilediğini kendisiyle doğru yola ilettiği hidâyet rehberidir. Allah kimi de saptırırsa, artık ona yol göstereni yoktur.

24. Kıyâmet gününde yüzünü azâbın şiddetinden korumaya çalışan kimse (kendini ondan emin kılan gibi) midir? Zâlimlere "Kazandığınızı tadın!" denilir.

25. Onlardan öncekiler (peygamberleri) yalanladılar da, farkında olmadıkları bir yerden onlara azap çattı.

26. Artık Allah, dünyâ hayâtında onlara rezilliği tattırdı. Âhiret azâbı gerçekten daha büyüktür. Keşke bunu bilselerdi!

27. Andolsun ki Biz, bu Kur'an'da insanlar için her şeyden misâl verdik. Gerek ki iyi düşünsünler (de olardan öğüt alsınlar).

28. Çarpıklığı olmayan, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik.

29. Allah, çekişip duran bir çok ortakların sâhip olduğu bir adam (köle) ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı örnek olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

30. Şüphesiz sen de öleceksin, onlar da öleceklerdir.

31. Sonra şüphesiz, siz de kıyâmet günü, Rabbinizin huzûrunda davalaşacaksınız.

Fe men azlemü mimmen kezebe alallâhi ve kezzebe bis sıdkı iz câeh. e leyse fî cehenneme mesvel lil kâfirîn (32) Vellezî câe bis sıdkı ve saddeka bihî ülâike hümül müttekûn (33) Lehüm mâ yeşâûne ınde rabbihim. zâlike cezâül muhsinîn (34) Li yükeffirallâhü anhüm esveellezî amilû ve yecziyehüm ecrahüm bi ahsenillezî kânû ya'melûn (35) E leysallâhü bi kâfin abdeh. ve yühavvifûneke billezîne min dûnih. ve mey yudlilillâhü femâ lehû min hâd (36) Ve mey yehdillâhü femâ lehû mim müdıll. e leysallâhü bi azîzin zintikâm (37) Ve lein seeltehüm men halekas semâvâti vel arda leyekûlünnallâh. kul eferaeytüm mâ ted'ûne min dûnillâhi in erâdeniyallâhü bi durrin hel hünne kâşifâtü durrihî ev erâdenî bi rahmetin hel hünne mümsikâtü rahmetih. kul hasbiyallâh. aleyhi yetevekkelül mütevekkilûn (38) Kul yâ kavmı'melû alâ mekânetiküm innî âmil, fe sevfe ta'lemûn (39) Mey ye'tîhi azâbüy yuhzîhi ve yehıllü aleyhi azâbüm mükıym (40)

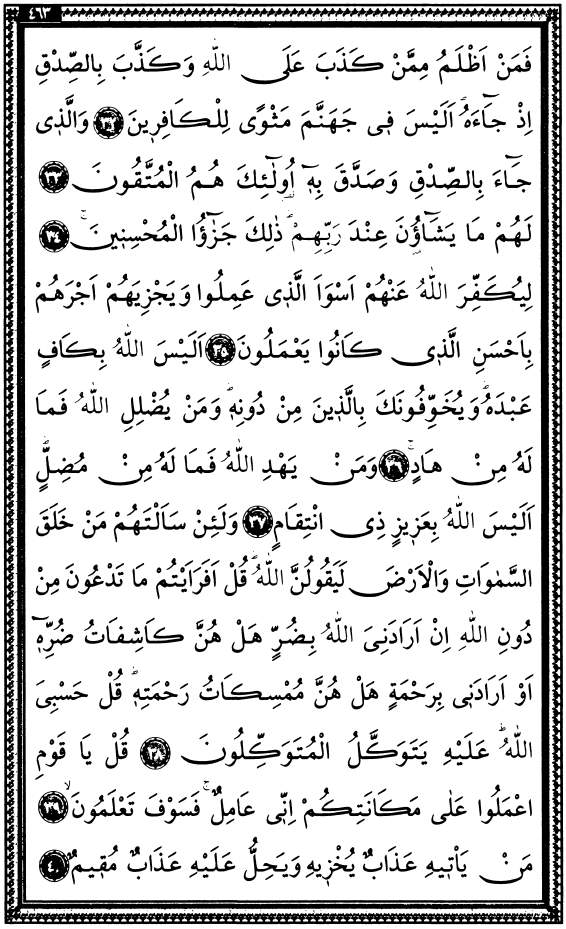

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَآءَهٗ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِىْ
جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ
عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا
لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖٓ
اَوْ اَرَادَنِىْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِىَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يٰقَوْمِ
اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah'a karşı yalan söyleyen, kendisine gelen gerçeği (Kur'an'ı) yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil mi?

33. Doğruyu getiren ve onu tasdik edenler var ya, işte kötülükten sakınanlar onlardır.

34. Onlar için, Rableri katında diledikleri her şey vardır. İşte bu, iyilik edenlerin mükâfâtıdır.

35. Böylece Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü hareketleri bile örtecek ve yaptıklarının en güzeliyle onların mükâfâtlarını verecektir.

36. Allah kuluna yeterli değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa artık onun yolunu doğrultacak biri yoktur.

37. Allah kime de hidâyet ederse, artık onu saptıracak yoktur. Allah, mutlak güç sâhibi ve üstün olan değil midir?

38. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah'tır" derler. De ki: "Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar dileyecek olsa, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Ya da, Allah bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi?" De ki: "Bana Allah yeter." Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar.

39. De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; doğrusu ben de yapacağım! Artık yakında öğreneceksiniz!".

40. "Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve sürekli bir azâbın kimin üzerine konacağını."

إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٢﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا
يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُل لِّلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۖ
لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِن سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
وَبَدَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

İnnâ enzelnâ aleykel kitâbe lin nâsi bil hakk, fe menihtedâ fe li nefsih, ve men dalle fe innemâ yedıllü aleyhâ, ve mâ ente aleyhim bi vekîl (41) Allâhü yeteveffel enfüse hıyne mevtihâ velletî lem temüt fî menâmihâ, fe yümsikülletî kadâ aleyhel mevte ve yürsilül uhrâ ilâ ecelim müsemmâ. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yetefekkerûn (42) Emittehazû min dûnillâhi şüfeâ'. kul e ve lev kânû lâ yemlikûne şey'ev ve lâ ya'kılûn (43) Kul lillâhiş şefâatü cemîâ. lehû mülküs semâvâti vel ard. sümme ileyhi türceûn (44) Ve izâ zükirallâhü vahdehüşmeezzet kulûbüllezîne lâ yü'minûne bil âhırah, ve izâ zükirallezîne min dûnihî izâhüm yestebşirûn (45) Kulillâhümme fâtıras semâvâti vel ardı âlimel ğaybi veş şehâdeti ente tahkümü beyne ıbâdike fîmâ kânû fîhi yahtelifûn (46) Ve lev enne lillezîne zalemû mâ fil ardı cemîav ve mislehû meahû leftedev bihî min sûil azâbi yevmel kıyâmeh. ve bedâ lehüm minallâhi mâ lem yekûnû yahtesibûn (47)

41. (Resûlüm)! Şüphesiz, Biz bu Kitab'ı sana, insanlar için hak olmak üzere indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse bu kendi lehinedir; kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekîl değilsin.

42. Allah, ölenin ölüm zamanı gelince, ölmeyenin de uykusunda iken canlarını alır da, ölümüne hükmettiği canı alır, ötekini muayyen bir vakte kadar salıverir. Şüphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir kavim için gerçek ayetler vardır.

43. Yoksa onlar Allah'tan başkasını şefâatçılar mı edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (şefaatçı edineceksiniz)?"

44. De ki: "Bütün şefâat Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz."

45. Sadece Allah, tek olarak anıldığı zaman, âhirete inanmayanların içlerine sıkıntı basar. Oysa Allah'tan başkası anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de âşikârı da bilen Allah! Kullarının arasında, anlaşmazlığa düştükleri şeylerde hükmünü ancak sen vereceksin."

47. Eğer, yerde ne varsa hepsi ve onunla birlikte bir misli daha o zalimlerin olmuş olsaydı, kıyâmet gününde azâbın fenalığından (kurtulmak amacıyla) elbette bunları fedâ ederlerdi. Oysa (o gün) onlar için, Allah tarafından hiç hesâba katmadıkları şeyler ortaya çıkmıştır.

Ve bedâ lehüm seyyiâtü mâ kesebû ve hâka bihim mâ kânû bihî yestehziûn (48) Fe izâ messel insâne durrun deânâ, sümme izâ havvelnâhü nı'metem minnâ kâle innemâ ûtîtühû alâ ılm. bel hiye fitnetüv ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (49) Kad kâlehellezîne min kablihim fe mâ ağnâ anhüm mâ kânû yeksibûn (50) Fe esâbehüm seyyiâtü mâ kesebû. vellezîne zalemû min hâülâi seyüsıybühüm seyyiâtü mâ kesebû ve mâhüm bi mu'cizîn (51) E ve lem ya'lemû ennallâhe yebsütur rizka li mey yeşâü ve yakdir. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yü'minûn (52) Kul yâ ıbâdiyellezîne esrafû alâ enfüsihim lâ taknetû mir rahmetillâh. innallâhe yağfiruz zünûbe cemîâ. innehû hüvel ğafûrur rahıym (53) Ve enîbû ilâ rabbiküm ve eslimû lehû min kabli ey ye'tiyekümül azâbü sümme lâ tünsarûn (54) Vettebiû ahsene mâ ünzile ileyküm mir rabbiküm min kabli ey ye'tiyekümül azâbü bağtetev ve entüm lâ teş'urûn (55) En tekûle nefsüy yâ hasratâ alâ mâ ferrattü fî cembillâhi ve in küntü le mines sâhırîn (56)

٤٨ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٤٩ فَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٠ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥١ فَأَصَابَهُمْ
سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ
سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ٥٢ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٣ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥٤ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن
قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ٥٥ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ
مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٥٦ أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ
مَا فَرَّطتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ٥٧

48. Onların kazandıkları kötülükler (o gün) açığa çıkmış, alaya konu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokunduğu zaman Bize yalvarır. Sonra, kendisine tarafımızdan bir nîmet verdiğimiz vakit, "Bu bana ancak bilgim sayesinde verilmiştir" der. Doğrusu bu bir imtihandır, ancak çokları bunu bilmezler.

50. Bunu, onlardan öncekiler de söylemişti; ama kazandıkları şeyler onlara hiçbir fayda vermedi.

51. Bunun için yaptıkları kötülüklerin acı sonu onları yakaladı. Bunlardan da zulmedenlerin işledikleri kötülükler, başlarına gelecektir. Bu hususta Allah'ı âciz bırakamazlar.

52. Bilmiyorlar mı ki, Allah rızkı dilediğine bol bol verir, dilediğinden de kısar. Şüphesiz bunda, inanan bir kavim için ibretler vardır.

53. De ki: "Ey kendi nefisleri aleyhine ölçüyü aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Şüphesiz, Allah bütün günahları bağışlar. O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."

54. Size azap gelip çatmadan önce Rabbinize yönelip dönün, O'na teslim olun, sonra size yardım edilmez.

55. Siz farkında olmadan, ansızın başınıza azap gelmezden önce, Rabbinizden sizin için indirilmiş olan en güzeline (Kur'an'a) tâbi olun.

56. Kişinin, yana yakıla Allah'a karşı aşırı gitmemden dolayı bana yazıklar olsun! Gerçekten ben Allah'ın diniyle alay edenlerdendim (diyeceği günden sakının)!

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَىٰنِي لَكُنتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ
تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ
كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ
لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَّهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾
وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ
فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

Ev tekûle lev ennallâhe hedânî leküntü minel müttekıyn (57) Ev tekûle hıyne teral azâbe lev enne lî kerraten fe ekûne minel muhsinîn (58) Belâ kad câetke âyâtî fe kezzebte bihâ vestekberte ve künte minel kâfirîn (59) Ve yevmel kıyâmeti terallezîne kezebû alallâhi vücûhühüm müsveddeh. e leyse fî cehenneme mesvel lil mütekebbirîn (60) Ve yüneccillâhüllezînettekav bi mefâzetihim, lâ yemessühümüs sûü ve lâ hüm yahzenûn (61) Allâhü hâliku külli şey'iv ve hüve alâ külli şey'iv vekîl (62) Lehû mekâlîdüs semâvâti vel ard. vellezîne keferû bi âyâtillâhi ülâike hümül hâsirûn (63) Kul e fe ğayrallâhi te'mürûnnî a'büdü eyyühel câhilûn (64) Ve le kad ûhıye ileyke ve ilellezîne min kablik, lein eşrakte le yahbetanne amelüke ve le tekûnenne minel hâsirîn (65) Belillâhe fa'büd ve küm mineş şâkirîn (66) Ve mâ kaderullâhe hakka kadrihî vel ardu cemîan kabdatühû yevmel kıyâmeti ves semâvâtü matviyyâtüm bi yemînih. sübhânehû ve teâlâ ammâ yüşrikûn (67)

57. Yâhut şöyle diyecektir: "Allah bana hidâyet verseydi, elbette sakınanlardan olurdum".

58. Veyâ azâbı gördüğünde: "Keşke, benim için bir kez (dönmeye) imkân bulunsa da iyilerden olsam!" demesinden.

59. Hayır (dönemeyeceksin)! Benim Âyetlerim sana gelmişti de, sen onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkârcılardan olmuştun.

60. Kıyâmet gününde Allah hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenlerin kalacağı yer cehennemde değil midir?

61. Allah, takvâ sâhiplerini inanarak yaptıkları amelleri sebebiyle kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir fenâlık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar.

62. Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şey üzerine vekîldir.

63. Göklerin ve yerin anahtarları (mutlak hükümranlığı) O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler var ya, işte onlar hüsrâna uğrayanlardır.

64. De ki: "Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?"

65. (Resûlüm!) Şüphesiz sana da, senden öncekilere de şöyle vahyolunmuştur ki: "An dolsun (bilfarz) Allah'a ortak koşarsan, amellerin mutlaka boşa gider ve elbette sen hüsranda kalanlardan olursun!

66. Hayır! Yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol.

67. Onlar Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilemediler. Kıyâmet günü bütün yeryüzü O'nun tasarrufundadır. Gökler de O'nun kudretiyle dürülmüştür. O, müşriklerin ortak koştuklarından münezzeh ve çok yücedir.

Ve nüfiha fis sûri fe saıka men fis semâvâti ve men fil ardı illâ men şâallâh, sümme nüfiha fîhi uhrâ fe izâhüm kıyâmüy yenzurûn (68) Ve eşrakatil ardu bi nûri rabbihâ ve vüdıal kitâbü ve cîe bin nebiyyîne veş şühedâi ve kudıye beynehüm bil hakkı ve hüm lâ yuzlemûn (69) Ve vüffiyet küllü nefsim mâ amilet ve hüve a'lemü bimâ yef'âlûn (70) Vesîkallezîne keferû ilâ cehenneme zümerâ. hattâ izâ câûhâ fütihat ebvâbühâ ve kâle lehüm hazenetühâ e lem ye'tiküm rusülüm minküm yetlûne aleyküm âyâti rabbiküm ve yünzirûneküm likâe yevmiküm hâzâ. kâlû belâ velâkin hakkat kelimetül azâbi alel kâfirîn (71) Kıyledhulû ebvâbe cehenneme hâlidîne fîhâ, fe bi'se mesvel mütekebbirîn (72) Vesîkallezînet tekav rabbehüm ilel cenneti zümerâ. hattâ izâ câûhâ ve fütihat ebvâbühâ ve kâle lehüm hazenetühâ selâmün aleyküm tıbtüm fedhulûhâ hâlidîn (73) Ve kâlül hamdü lillâhillezî sadekanâ va'dehû ve evrasenel arda netebevveü minel cenneti haysü neşâ', fe nı'me ecrul âmilîn (74)

٤٧

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
وَجِآءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتّٰٓى اِذَا جَآؤُهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ
يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوٓا اَبْوَابَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتّٰٓى اِذَا جَآؤُهَا وَفُتِحَتْ
اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا
الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

68. Sûr'a üfürülecek, Allah'ın dilediklerî müstesna olmak üzere göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona bir daha üfürülecek, bir de ne göresin, onlar ayağa kalkmış bakıyorlar!

69. Yeryüzü, Rabbinin nûru ile aydınlanır, kitap konulur, peygamberler ve şâhitler getirilir ve aralarında hakkâniyetle hüküm verilir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

70. Herkes ne yaptıysa, karşılığı eksiksiz olarak verilir. Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. O inkâr edenler, bölükler hâlinde cehenneme sevkedilirler. Nihâyet, oraya geldikleri zaman kapıları açılır, bekçileri onlara: "Size, içinizden Rabbinizin âyetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı söyleyip sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" derler. (İnkârcılar:) "Evet geldi" derler; ama, azap sözü kâfirlerin üzerine hak olmuştur.

72. Onlara: "İçinde ebedî kalacağınız cehennemin kapılarından içeri girin; kibirlenenlerin konaklama yeri ne kötü!" denilir.

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük cennete sevk edilirler. Sonunda, oraya varıp da kapıları açıldığında (cennetin) bekçileri onlara: "Selâm size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya" derler.

74. Onlar da dediler ki: "Bize verdiği sözde sâdık olan ve bizi dilediğimiz yerinde oturacağımız bu cennet yurduna mirasçı kılan Allah'a hamdolsun. İyi amelde bulunanların mükâfâtı ne güzelmiş!"

٤٦٨

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٥﴾

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۖ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ
﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ
كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ
فَاَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ
وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا

Ve teral melâikete hâffîne min havlil arşi yüsebbihûne bi hamdi rabbihim, ve kudıye beynehüm bil hakkı ve kıylel hamdü lillâhi rabbil âlemîn (75)

MÜ'MİN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Tenzîlül kitâbi minallâhil azîzil alîm (2) Ğâfiriz zembi ve kâbilit tevbi şedîdil ıkâbi zit tavl. lâ ilâhe illâ hû. ileyhil mesıyr (3) Mâ yücâdilü fî âyâtillâhi illellezîne keferû fe lâ yağrurke tekallübühüm fil bilâd (4) Kezzebet kablehüm kavmü nûhıv vel ahzâbü mim ba'dihim. ve hemmet küllü ümmetim bi rasûlihim li ye'huzûhü ve câdelû bil bâtılı li yüdhıdû bihil hakka fe ehaztühüm, fe keyfe kâne ıkâb (5) Ve kezâlike hakkat kelimetü rabbike alellezîne keferû ennehüm ashâbün nâr (6) Ellezîne yahmilûnel arşe ve men havlehû yüsebbihûne bi hamdi rabbihim ve yü'minûne bihî ve yestağfirûne lillezîne âmenû, rabbenâ vesı'te külle şey'ir rahmetev ve ılmen fağfir lillezîne tâbû vettebeû sebîleke vekıhim azâbel cehıym (7)

75. Melekleri görürsün ki, Rablerine hamd ile tesbih ederek Arş'ın etrâfını çevirmişlerdir. Artık aralarında adâletle hüküm verilmiştir ve "âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun" denilmiştir.

40. SÛRE
MÜ'MİN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 85 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2 - 3. Bu Kitap mutlak galip, hakkıyla bilen, günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, azabı çetin, lütuf sahibi Allah tarafından indirilmiştir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur, dönüş ancak O'nadır.

4. İnkâr edenlerden başkası, Allah'ın âyetleri hakkında tartışmaz. Onların şehirlerde (rahatlıkla) gezip dolaşması seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nûh kavmi ve onlardan sonraki topluluklar da (peygamberlerini) yalanlamaya, her ümmet kendi peygamberini (susturmak için) yakalamaya çalıştı. Bâtılı hakkın yerine koymak için mücâdele etmişlerdi. Bunun üzerine ben, onları (azapla) yakaladım. İşte, cezâlandırmamın nasıl olduğunu gör!

6. İnkâr edenlerin cehennem ehli olduklarına dâir Rabbinin sözü böylece gerçekleşti.

7. Arş'ı yüklenmekte olan ve onun çevresinde bulunanlar (melekler), Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na îmân ederler. Mü'minlerin de bağışlanmasını isterler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O hâlde, tevbe edenler ve senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehennem azâbından koru!" (derler).

Rabbenâ ve edhılhüm cennâti adnınilletî veadtehüm ve men saleha min âbâihim ve ezvâcihim ve zürriyyâtihim. inneke entel azîzül hakîm (8) Vekıhimüs seyyiât. ve men tekıs seyyiâti yevmeizin fe kad rahımteh. ve zâlike hüvel fevzül azıym (9) İnnellezîne keferû yünâdevne le maktüllâhi ekberu mim maktiküm enfüseküm iz tüd'avne ilel îmâni fe tekfürûn (10) Kâlû rabbenâ emette nesneteyni ve ahyeytenesneteyni fa'terafnâ bi zünûbinâ fe hel ilâ hurûcim min sebîl (11) Zâliküm bi ennehû izâ düıyallâhü vahdehû kefartüm. ve iy yüşrak bihî tü'minû. fel hukmü lillâhil aliyyil kebîr (12) Hüvellezî yürîküm âyâtihî ve yünezzilü leküm mines semâi rizkâ. ve mâ yetezekkeru illâ mey yünîb (13) Fed'ullâhe muhlisıyne lehüd dîne ve lev kerihel kâfirûn (14) Rafîud deracâti zül arş. yülkır rûha min emrihî alâ mey yeşâü min ıbâdihî li yünzira yevmet telâk (15) Yevme hüm bârizûn. lâ yahfâ alallâhi minhüm şey'. li menil mülkül yevm. lillâhil vâhıdil kahhâr (16)

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ
إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا
اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾
ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ
تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي
يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا
يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى
اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

8. "Rabbimiz! Onları da, onların atalarından, zevcelerinden, nesillerinden iyi olanları da kendilerine vâdettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin!"

9. "Bir de onları her türlü kötülüklerden koru. O gün sen kimi kötülüklerden korursan, muhakkak ki onu rahmetine eriştirmiş gibi olursun. Bu en büyük kurtuluştur."

10. İnkâr edenlere şöyle seslenilir: "Allah'ın gazâbı, sizin kendinize olan kötülüğünüzden elbette daha büyüktür. Çünkü siz îmana dâvet ediliyorsunuz, fakat inkâr ediyorsunuz."

11. Onlar: "Ey Rabbimiz, bizi iki defâ öldürdün, iki defâ dirilttin. Biz de şimdi günahlarımızı itirâf ettik. Bir daha (bu ateşten) çıkmaya yol var mıdır?" derler.

12. (Onlara denir ki:) İşte, bunun sebebi şudur: Çünkü bir olan Allah'a ibâdete çağrıldığı zaman inkâr edersiniz. O'na ortak koşulunca inanır tasdik edersiniz. Artık hüküm, yücelerin yücesi Allah'ındır.

13. Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası öğüt alıp düşünmez.

14. Haydi, kâfirlerin hoşuna gitmese de Allah'a, kulluk edin ve ihlâslı olarak dua edin!

15. Dereceleri yükselten, Arş'ın sâhibi (Allah) kavuşma günüyle korkutmak için, kullarından dilediğine irâdesiyle ilgili vahyi indirir.

16. O gün onlar (kabirlerinden) meydana çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah'a karşı gizli kalmaz. Bugün mülk kimindir? Kahhâr olan tek Allah'ındır.

٤٧

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ
اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُورُ
﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْضِى بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَقْضُونَ
بِشَىْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِى
الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا
مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ
﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاۤءَهُمْ بِالْحَقِّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوٓا اَبْنَاۤءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوا
نِسَاۤءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِى ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ

Elyevme tüczâ küllü nefsim bimâ kesebet. lâ zulmel yevm. innallâhe serîul hısâb (17) Ve enzirhüm yevmel âzifeti izil kulûbü ledel hanâciri kâzımîn. mâ liz zâlimîne min hamîmiv ve lâ şefîıy yütâ' (18) Ya'lemü hâinetel a'yüni ve mâ tuhfis sudûr (19) Vallâhü yakdıy bil hakk. vellezîne yed'ûne min dûnihî lâ yakdûne bi şey'. innallâhe hüves semîul besıyr (20) E ve lem yesîrû fil ardı fe yenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne kânû min kablihim. kânû hüm eşedde minhüm kuvvetev ve âsâran fil ardı fe ehazehümüllâhü bi zünûbihim ve mâ kâne lehüm minallâhi miv vâk (21) Zâlike bi ennehüm kânet te'tîhim rusülühüm bil beyyinâti fe keferû fe ehazehümüllâh. innehû kaviyyün şedîdül ıkâb (22) Ve le kad erselnâ mûsâ bi âyâtinâ ve sültânim mübîn (23) İlâ fir'avne ve hâmâne ve kârûne fe kâlû sâhırun kezzâb (24) Fe lemmâ câehüm bil hakkı min ındinâ kâluktülû ebnâellezîne âmenû meahû vestahyû nisâehüm. ve mâ keydül kâfirîne illâ fî dalâl (25)

17. Bugün her nefis kendi kazandığıyla karşılığını görür. Bugün haksızlık yoktur. Şüphesiz Allah, hesâbı çarçabuk görendir.

18. Yaklaşmakta olan gün husûsunda onları uyar! Çünkü o anda dehşet içinde yutkunurken, yürekleri ağızlarına gelmiştir. Zâlimlerin ne koruyucu dostu, ne de sözü dinlenir şefaatçısı vardır.

19. (Allah,) gözlerin hâin bakışını da bilir, kalplerin gizlediğini de bilir.

20. Allah adâletle hükmeder. Oysa O'nu bırakıp taptıkları ise, hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

21. Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğunu görsünler? Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından bunlardan daha da üstündüler. Fakat, Allah onları günahları yüzünden (azapla) yakaladı. Onları Allah'ın gazâbından koruyan kimse de olmadı.

22. Bunun sebebi, peygamberleri kendilerine apaçık deliller getirdikleri hâlde, inkâr ederlerdi. Allah da kendilerini (azapla) yakalayıverdi. Şüphesiz O, kuvvetlidir, azâbı da pek çetindir.

23. Andolsun ki, Biz Mûsâ'yı mucizelerimiz ve apaçık bir delille gönderdik.

24. Firavun'a, Hâmân'a ve Kârûn'a da onlar: "Bu çok yalancı bir sihirbazdır!" dediler.

25. Böylece o (Mûsâ), tarafımızdan kendilerine hakkı getirince: "Onunla birlikte îmân edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınları ise sağ bırakın!" dediler. Ama kâfirlerin tuzağı elbette boşa çıkar.

Ve kâle fir'avnü zerûnî aktül mûsâ vel yed'u rabbeh, innî ehâfü ey yübeddile dîneküm ev ey yuzhira fil ardıl fesâd (26) Ve kâle mûsâ innî uztü bi rabbî ve rabbiküm **min külli mütekebbiril lâ yü'minü bi yevmil hısâb (27) Ve kâle racülüm mü'minüm min âli fir'avne yektümü îmânehû etaktülûne racülen ey yekûle** rabbiyallâhü **ve kad câeküm bil beyyinâti mir** rabbiküm. **ve iy yekü kâziben fe aleyhi kezibüh, ve iy yekü sâdikay yüsıbküm ba'dullezî yeıdüküm. innallâhe lâ yehdî men hüve müsrifün kezzâb (28) Yâ kavmi lekümül mülkül yevme zâhirîne fil ard, fe mey yensurunâ mim be'sillâhi in câenâ. kâle fir'avnü mâ ürîküm illâ mâ erâ ve mâ ehdîküm illâ sebîler raşâd (29) Ve kâlellezî âmene yâ kavmi innî ehâfü aleyküm misle yevmil ahzâb (30) Misle de'bi kavmi nûhıv ve âdiv ve semûde vellezîne mim ba'dihim. ve mallâhü yürîdü zulmel lil ıbâd (31) Ve yâ kavmi innî ehâfü aleyküm yevmet tenâd (32) Yevme tüvellûne müdbirîn, mâ leküm minallâhi min âsım, ve mey yudlilillâhü fe mâ lehû min hâd (33)**

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُۥٓ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُۥٓ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَآءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ مِن رَّبِّكُمْ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۥ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَآءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ أُرِيكُمْ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِيٓ آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun: "Bırakın beni de Mûsâ'yı öldüreyim; O gitsin Rabbine yakarıp yalvarsın! Çünkü ben, onun dîninizi değiştireceğinden yâhut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum." dedi.

27. Mûsâ da: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım" dedi.

28. Firavun âilesinden olup, îmânını gizleyen bir mü'min adam şöyle dedi: "Siz bir adamı "Rabbim Allah'tır" diyor diye öldürecek misiniz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgeler getirmiştir. Buna rağmen o yalancı ise, yalanı kendisinedir. Eğer doğru söylüyorsa, sizi tehdit ettiğinin (azâbın) bir kısmı olsun gelip size çatar. Şüphesiz, Allah ölçüyü taşıran, yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez."

29. Ey kavmim! Bugün yeryüzünde üstün olduğunuz sürece bugün için hakimiyet sizindir. Ama Allah'ın azâbı bize gelip çatarsa, kim bize yardım eder? Firavun: "Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum" dedi.

30 - 31. İman etmiş olan dedi ki: «Ey kavmim! Doğrusu ben sizin için, Nuh kavminin, Âd, Semûd ve onlardan sonra gelenlerin durumu gibi, (peygamberleri yalanlayan) toplulukların başlarına gelen bir âkıbetten korkuyorum. Allah, kullarına bir zulüm dileyecek değildir.»

32 - 33. "Ey kavmim! Gerçekten sizin için o bağrışıp çağrışma gününden, arkanıza dönüp kaçacağınız günden korkuyorum. Sizi Allah'tan (O'nun azabından) kurtaracak kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onu doğru yola eriştirecek kimse yoktur."

٤٧٢

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ
مِن بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللَّهِ وَعِندَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ
فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾
أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا
وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ
يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ
إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

وَيَا قَوْمِ

Ve le kad câeküm yûsüfü min kablü bil beyyinâti fe mâ ziltüm fî şekkim mimmâ câeküm bih. hattâ izâ heleke kultüm ley yeb'asallâhü mim ba'dihî rasûlâ. kezâlike yüdıllüllâhü men hüve müsrifüm mürtâb (34) Ellezîne yücâdilûne fî âyâtillâhi bi ğayri sültânin etâhüm. kebüra makten ındallâhi ve ındellezîne âmenû. kezâlike yatbeullâhü alâ külli kalbi mütekebbirin cebbâr (35) Ve kâle fir'avnü yâ hâmânübni lî sarhal le allî eblüğul esbâb (36) Esbâbes semâvâti fe attalia ilâ ilâhi mûsâ ve innî le ezunnühû kâzibâ. ve kezâlike züyyine li fir'avne sûü amelihî ve sudde anissebîl. ve mâ keydü fir'avne illâ fî tebâb (37) Ve kâlellezî âmene yâ kavmit tebiûni ehdiküm sebîler raşâd (38) Yâ kavmi innemâ hâzihil hayâtüd dünyâ metâ'uv ve innel âhırate hiye dârul karâr (39) Men amile seyyieten fe lâ yüczâ illâ mislehâ, ve men amile sâliham min zekerin ev ünsâ ve hüve mü'minün fe ülâike yedhulûnel cennete yürzekûne fîhâ bi ğayri hısâb (40)

34. Andolsun ki, (Mûsâ'dan) önce Yûsuf da size apaçık deliller getirmişti ve onun size getirdikleri şeyler hakkında, şüphe edip durmuştunuz. Nihâyet o vefât edince "Allah ondan sonra peygamber göndermez" dediniz. İşte Allah, ölçüyü taşıran şüphecileri böyle saptırır.

35. Onlar ki kendilerine verilmiş hiçbir delil olmadığı hâlde, Allah'ın âyetleri hakkında mücâdele edenler, gerek Allah yanında, gerekse îmân edenler yanında büyük bir nefretle karşılanır. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

36. Firavun: "Ey Hâmân, bana yüksek bir kule yap, belki göklere ulaşacak yollara erişirim.

37. Göklerin yollarına erişirim de, Mûsâ'nın İlâh'ını görürüm! Doğrusu, ben onun yalancı olduğuna inanıyorum" dedi. Böylece, Firavun'a, yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı. Firavun'un hilesi tamâmen boşa çıktı.

38. O îmân eden kimse dedi ki: "Ey kavmim! Siz bana uyun, sizi doğru yola götüreceğim." dedi.

39. Ey kavmim! Şüphesiz bu dünyâ hayâtı, geçici bir eğlencedir. Ama âhiret, gerçekten kalınacak yurttur.

40. Kim bir kötülük işlerse, onun misli ile cezâ görür. Kim de kadın veyâ erkek, mü'min olarak faydalı güzel bir iş yaparsa, işte onlar cennete girecekler, orada onlara hesapsız rızık verilecektir.

Ve yâ kavmi mâlî ed'ûküm ilen necâti ve ted'ûnenî ilen nâr (41) Ted'ûnenî li ekfüra billâhi ve üşrike bihî mâ leyse lî bihî ılmüv ve ene ed'ûküm ilel azîzil ğaffâr (42) Lâ cerame ennemâ ted'ûnenî ileyhi leyse lehû da'vetün fîd dünyâ ve lâ fil âhırati ve enne meraddenâ ilallâhi ve ennel müsrifîne hüm ashâbün nâr (43) Fe setezkürûne mâ ekûlü leküm. ve üfevvidu emrî ilallâh. innallâhe basıyrum bil ıbâd (44) Fe vekâhüllâhü seyyiâti mâ mekerû ve hâka bi âli fir'avne sûül azâb (45) Ennâru yu'radûne aleyhâ ğudüvvev ve aşiyyâ, ve yevme tekûmüs sâah, edhılû âle fir'avne eşeddel azâb (46) Ve iz yetehâccûne fin nâri fe yekûlud duafâü lillezînestekberû innâ künnâ leküm tebean fe hel entüm muğnûne annâ nasıybem minen nâr (47) Kâlellezînestekberû innâ küllün fîhâ innallâhe kad hakeme beynel ıbâd (48) Ve kâlellezîne fin nâri lihazeneti cehennemed'û rabbeküm yühaffif annâ yevmem minel azâb (49)

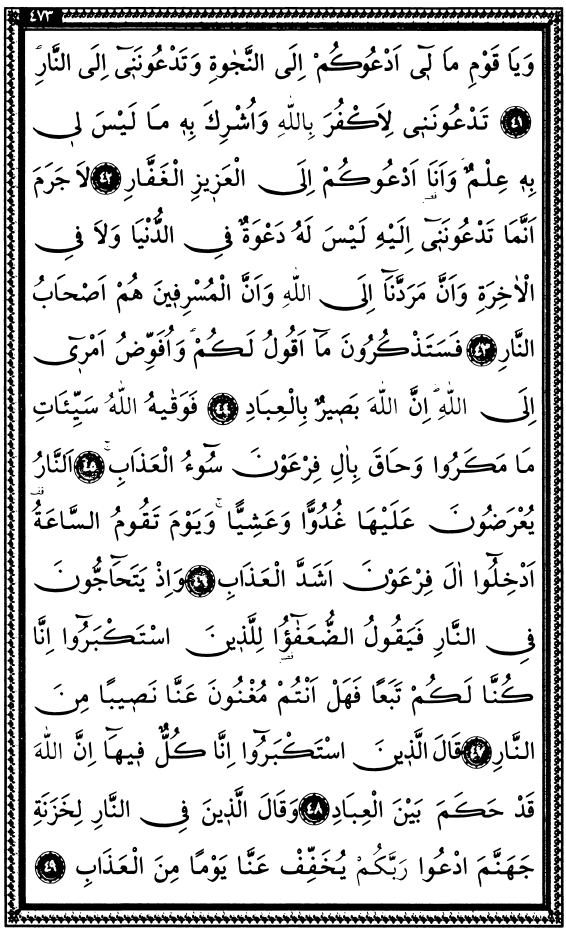

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِيٓ اِلَى النَّارِ
﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِي
بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي
الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحٰبُ
النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَآ اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيٓ
اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ
مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَآجُّونَ
فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ
النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

41. Ey kavmim! Nedir bu hal? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz.

42. Siz beni, Allah'a karşı inkâr etmeye ve hiç tanımadığım nesneleri O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan bağışlayan Allah'a davet ediyorum.

43. Gerçek şu ki, sizin beni davet ettiğiniz şeyin dünyada da ahirette de davete değer bir tarafı yoktur. Dönüşümüz Allah'adır, ölçüyü taşıranlar da de ateş ehlinin kendileridir.

44. İşte size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havâle ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görendir.

45. Nihâyet Allah, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden bu zâtı korudu, Firavun'un çevresini ise kötü azabın en kötüsü kuşatıverdi.

46. Onlar, sabah akşam o ateşe sokulurlar. Kıyâmet saatinin kopacağı gün de: "Firavun çevresini azâbın en çetinine sokun" (denilecek)!

47. (Kâfirler) Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken, zayıf olanlar o büyüklük taslayanlara: "Biz size uymuştuk. Şimdi ateşin birâzını bizden uzaklaştırabilir misiniz?" derler.

48. O büyüklük taslayanlar ise: "Doğrusu hepimiz bunun içindeyiz. Şüphe yok ki, Allah kulları arasında vereceği hükmü verdi" derler.

49. Ateşin içinde bulunanlar cehennem bekçilerine: "Rabbinize duâ edin, bizden bir gün olsun azâbı hafifletsin!" diyecekler.

٤٧٤

قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلٰى
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعٰٓؤُا الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِٓي اِسْرَٰٓئِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰىهُمْ اِنْ فِي صُدُورِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَا
هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾
لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا
يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحَاتِ وَلَا الْمُسِٓيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
اِنَّ

Kâlû eve lem tekü te'tîküm rusülüküm bil beyyinât. kâlû belâ. kâlû fed'û, ve mâ düâül kâfirîne illâ fî dalâl (50) İnnâ lenensuru rusülenâ vellezîne âmenû fil hayâtid dünyâ ve yevme yekûmül eşhâd (51) Yevme lâ yenfeuz zâlimîne ma'ziratühüm ve lehümül la'netü ve lehüm sûüd dâr (52) Ve le kad âteynâ mûsel hüdâ ve evrasnâ benî isrâîlel kitâb (53) Hüdev ve zikrâ li ülil elbâb (54) Fasbir inne va'dallâhi hakkuv vestağfir li zembike ve sebbıh bi hamdi rabbike **bil aşiyyi vel ibkâr (55) İnnellezîne yücâdilûne fî âyâtillâhi bi ğayri sültânin etâhüm in fî sudûrihim illâ kibrum mâ hüm bi bâliğıyh, festeız billâh. innehû hüves semîul besıyr (56) Le halkus semâvâti vel ardı ekberu min halkın nâsi ve lâkinne ekserannâsi lâ ya'lemûn (57) Ve mâ yestevil a'mâ vel besıyru vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve lel müsî' kalîlem mâ tetezekkerûn (58)**

50. (Bekçiler:) "Size kendi peygamberleriniz açık açık belgeler getirmediler mi?" derler. Onlar da: "Getirdiler" cevâbını verirler. (Bekçiler ise): "O halde kendiniz dua edin" derler. Halbuki kâfirlerin yalvarması boşunadır.

51. Şüphesiz, peygamberlerimize ve îmân edenlere, hem dünyâ hayâtında, hem şâhitlerin şâhitlik edecekleri günde elbette yardım edeceğiz.

52. O gün zâlimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lânet de onlarındır, kötü yurt da onlarındır!

53. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya doğru yol rehberini verdik ve İsrâiloğullarına, o Kitab'ı mirâs bıraktık.

54. O, akıl sahipleri için bir öğüt ve doğruluk rehberidir.

55. (Resûlüm!) Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vâdi gerçektir. Günahının bağışlanmasını iste. Akşam sabah Rabbini hamd ile tesbîh et.

56. Kendilerine gelmiş kesin bir delîl olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında mücadele edenler var ya, hiç şüphe yok ki, onların göğüslerinde kendisine yetişemeyecekleri bir büyüklük hevesinden başka bir şey yoktur. Sen Allah'a sığın. Şüphesiz O, hakkıyla işiten ve görendir.

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Ancak insanların çoğu bilmezler.

58. Görmeyenle gören, inanıp iyi amellerde bulunanla kötülük yapan bir olmaz. Ne kadar az düşünüyorsunuz!

İnnes sâate le âtiyetül lâ raybe fîhâ ve lâkinne ekseran nâsi lâ yü'minûn (59) Ve kâle rabbükümüd'ûnî estecib leküm. innellezîne yestekbirûne an ıbâdetî seyedhulûne cehenneme dâhırîn (60) Allâhüllezî ceale lekümül leyle li teskünû fîhi ven nehâra mübsırâ. innallâhe le zû fadlin alen nâsi ve lâkinne ekseran nâsi lâ yeşkürûn (61) Zâlikümüllâhü rabbüküm hâliku külli şey'. lâ ilâhe illâ hû, fe ennâ tü'fekûn (62) Kezâlike yü'feküllezîne kânû bi âyâtillâhi yechadûn (63) Allâhüllezî ceale lekümül arda karârav ves semâe binâev ve savveraküm fe ahsene suveraküm ve razekaküm minet tayyibât. zâlikümüllâhü rabbüküm. fe tebârakallâhü rabbül âlemîn (64) Hüvel hayyü lâ ilâhe illâ hüve fed'ûhü muhlisıyne lehüd dîn. elhamdü lillâhi rabbil âlemîn (65) Kul innî nühîtü en a'büdellezîne ted'ûne min dûnillâhi lemmâ câeniyel beyyinâtü mir rabbî ve ümirtü en üslime li rabbil âlemîn (66)

٤٧٥

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَٰلِكَ
يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي
نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ
الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

59. Şüphesiz kıyâmet günü mutlaka gelecektir, bunda hiçbir şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar.

60. Rabbiniz şöyle buyurdu: "Bana duâ edin, kabul edeyim. Doğrusu, bana ibâdeti bırakıp büyüklük taslayanlar, aşağılanarak cehenneme gireceklerdir."

61. İçinde dinlenesiniz diye geceyi, görmeniz için de gündüzü sizin için var eden Allah'tır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı sınırsız lütufkârdır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte O, her şeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah'tır. O'ndan başka ilâh yoktur. O halde nasıl olup da çevriliyorsunuz!

63. Allah'ın âyetlerini inatla inkâr edenler, işte (haktan) böyle çevriliyorlar.

64. Yeryüzünü sizin için yerleşim alanı, göğü de bir binâ kılan, size şekil verip de şeklinizi güzel yapan ve sizi tertemiz besinlerle rızıklandıran Allah'tır. İşte Rabbiniz Allah budur. Âlemlerin Rabbi Allah, yücelerden yücedir.

65. O dâimâ diri olandır; O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse, dinde ihlâslı ve samîmi kişiler olarak O'na duâ edin. Her türlü övgü âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

66. (Resûlüm) De ki: Bana Rabbimden apaçık deliller gelince, sizin Allah'ı bırakıp o taptıklarınıza kulluk etmem bana kesinlikle yasaklandı ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.

٤٧١

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي
آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا
أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ
وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ
﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ
شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

وَلَقَدْ

Hüvellezî halekaküm min türâbin sümme min nutfetin sümme min alekatin sümme yuhricüküm tıflen sümme li teblüğû eşüddeküm sümme li tekûnû şüyûhâ, ve minküm mey yüteveffâ min kablü ve li teblüğû ecelem müsemmev ve lealleküm ta'kılûn (67) Hüvellezî yuhyî ve yümît, fe izâ kadâ emran fe innemâ yekûlü lehû kün fe yekûn (68) E lem tera ilellezîne yücâdilûne fî ayâtillâh. ennâ yusrafûn (69) Ellezîne kezzebû bil kitâbi ve bimâ erselnâ bihî rusülenâ fe sevfe ya'lemûn (70) İzil ağlâlü fî a'nâkıhim ves selâsil. yüshabûn (71) Fil hamîmi sümme fin nâri yüscerûn (72) Sümme kıyle lehüm eyne mâ küntüm tüşrikûn (73) Min dûnillâh. kâlû dallû annâ bel lem nekün ned'û min kablü şey'â. kezâlike yüdıllüllâhül kâfirîn (74) Zâliküm bimâ küntüm tefrahûne fil ardı bi ğayril hakkı ve bimâ küntüm temrahûn (75) Üdhulû ebvâbe cehenneme hâlidîne fîhâ, fe bi'se mesvel mütekebbirîn (76) Fasbir inne va'dallâhi hakk, fe immâ nüriyenneke ba'dellezî neıdühüm ev neteveffeyenneke fe ileynâ yürceûn (77)

67. Sizi önce topraktan, sonra bir damla sudan, sonra alakadan (aşılanmış yumurtadan) yaratan, sonra bebek olarak çıkaran, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız ki içinizden daha önce vêfat edenler de vardır ve belli bir vakte ulaşmanız için sizi yaşatan O'dur. Umulur ki düşünürsünüz.

68. O, hem dirilten, hem de öldürendir. O, herhangi bir işin olmasını dilediği zaman ona yalnızca "Ol!" der, o da hemen oluverir.

69. Allah'ın âyetleri hakkında mücadele edenlere bakmadın mı? Nasıl da döndürülüyorlar (onu tasdike yanaşmıyorlar)!

70. Onlar, Kitab'ı ve elçilerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Onlar yakında (gerçeği) anlayacaklardır!

71. O zaman, boyunlarında demir halkalar ve (ayaklarında) zincirler olduğu hâlde sürüklenecekler.

72. Kaynar suyun içinde, sonra da ateşte yakılacaklardır.

73. Sonra onlara: "(Allah'ı bırakıp da) koştuğunuz ortaklar nerededir?" denilecek.

74. O Allah'tan başka (taptıklarınız). Onlar da: "Bizden uzaklaştılar, zâten biz önceleri hiçbir şeye tapmıyorduk" diyecekler. İşte, Allah kâfirleri böyle şaşırtıp saptırır.

75. İşte bu, sizin yeryüzünde haksız olarak şımarmanızdan ve aşırı derecede sevinip böbürlenmenizden dolayıdır.

76. İçinde ebedî kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin! Kibirlenenlerin dönüp gidecekleri yer ne kötüdür!

77. Şu halde (Resûlüm), sen sabret! Şüphesiz Allah'ın vâdi gerçektir. Onlara söz verdiğimiz azâbın bir kısmını ya sana göstereriz, yâhut seni daha önce vefât ettiririz. Nasıl olsa onlar Bize döndürülecekler.

Ve le kad erselnâ rusülem min kablike minhüm men kasasnâ aleyke ve minhüm mel lem naksus aleyk. ve mâ kâne li rasûlin ey ye'tiye bi âyetin illâ bi iznillâh, fe izâ câe emrullâhi kudıye bil hakkı ve hasira hünâlikel mübtılûn (78) Allâhüllezî ceale lekümül en'âme li terkebû minhâ ve minhâ te'külûn (79) Ve leküm fîhâ menâfiu ve li teblüğû aleyhâ hâceten fî sudûriküm ve aleyhâ ve alel fülki tuhmelûn (80) Ve yürîküm âyâtihî fe eyye âyâtillâhi tünkirûn (81) E fe lem yesîrû fil ardı fe yenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne min kablihim. kânû eksera minhüm ve eşedde kuvvetev ve âsâran fil ardı fe mâ ağnâ anhüm mâ kânû yeksibûn (82) Felemmâ câethüm rusülühüm bil beyyinâti ferihû bimâ ındehüm minel ılmi ve hâka bihim mâ kânû bihî yestehziûn (83) Felemmâ raev be'senâ kâlû âmennâ billâhi vahdehû ve kefarnâ bimâ künnâ bihî müşrikîn (84) Fe lem yekü yenfeuhüm îmânühüm lemmâ raev be'senâ. sünnetallâhilletî kad halet fî ıbâdih, ve hasira hünâlikel kâfirûn (85)

٤٧٧

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلاً مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا
عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ
﴿٨٠﴾ وَيُرِيْكُمْ اٰيَاتِهٖ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوا
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَانُوْا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ
فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ
﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهٖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

78. Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir âyeti kendiliğinden getiremez. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve o zaman bâtılı seçenler hüsrâna uğrayacaklardır.

79. Allah, kimine binesiniz, kimini yiyesiniz diye, sizin için bir yarar olmak üzere hayvanları yaratandır.

80. Sizin için onlarda daha nice menfaatler vardır. Onların üzerinde gönüllerinizdeki bir arzuya erersiniz. Hem onlar üzerinde, hem de gemiler üzerinde taşınırsınız.

81. Size kendi âyetlerini gösteriyor. Şimdi, Allah'ın âyetlerinden hangisini inkâr edersiniz?

82. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur, görsünler? Öncekiler bunlardan daha çoktu, kuvvetçe ve yeryüzündeki eserleri bakımından sayıca da daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba karşı) onlara aslâ fayda vermemiştir.

83. Rasulleri onlara apaçık belgeler getirince, onlar kendilerinde bulunan (beşerî) bilgiye güvendiler (onu alaya aldılar). Alaya aldıkları şey onları sarıp kuşatıverdi.

84. Artık o çetin azâbımızı gördükleri zaman: "Bir olan Allah'a inandık ve O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik" derler.

85. Fakat çetin azâbımızı gördükleri zaman, îmânları kendilerine bir fayda vermeyecektir. Allah'ın kulları hakkında sürüp giden âdeti budur. İşte o zaman, kâfirler hüsrâna uğrayacaklardır.

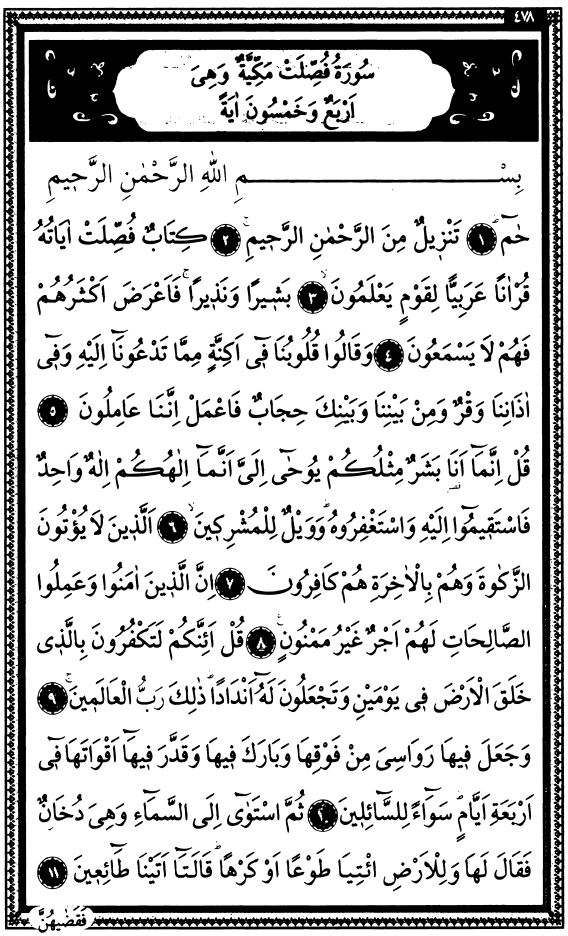
٤٧١

سُورَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝١ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَآ اِلَيْهِ وَفِٓي
اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ۝٥
قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝٦ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝٧ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٨ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي
خَلَقَ الْاَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٩
وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ اَقْوَاتَهَا فِٓي
اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَآءً لِلسَّآئِلِينَ ۝١٠ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَآ اَتَيْنَا طَآئِعِينَ ۝١١

فَقَضٰىهُنَّ

FUSSILET SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Tenzîlüm miner rahmânir rahıym (2) Kitâbün fussılet âyâtühû kur'ânen arabiyyel li kavmiy ya'lemûn (3) Beşîrav ve nezîrâ, fe a'rada ekseruhüm fe hüm lâ yesmeûn (4) Ve kâlû kulûbünâ fî ekinnetim mimmâ ted'ûnâ ileyhi ve fî âzâninâ vakruv ve mim beyninâ ve beynike hıcâbün fa'mel innenâ âmilûn (5) Kul innemâ ene beşerum mislüküm yûhâ ileyye ennemâ ilâhüküm ilâhüv vâhıdün festekıymû ileyhi vestağfirûh. ve veylül lil müşrikîn (6) Ellezîne lâ yü'tûnez zekâte ve hüm bil âhırati hüm kâfirûn (7) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm ecrun ğayru memnûn (8) Kul e inneküm le yekfürûne billezî halekal arda fî yevmeyni ve tec'alûne lehû endâdâ. zâlike rabbül âlemîn (9) Ve ceale fîhâ ravâsiye min fevkıhâ ve bârake fîhâ ve kaddera fîhâ akvâtehâ fî erbeati eyyâm. sevâel lis sâilîn (10) Sümmestevâ iles semâi ve hiye dühânün fe kâle lehâ ve lil ardı'tiyâ tav'an ev kerhâ. kâletâ eteynâ tâiıyn (11)

41. SÛRE
FUSSİLET SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 54 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2. (Bu Kur'an) Rahmân ve rahîm olan Allah katından indirilmiştir.

3. (Bu) Arapça bir Kur'an olmak üzere, bilen bir kavim için ayetleri ayırt edilip açıklanmış bir kitaptır.

4. Bu kitap müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler.

5. Ve dediler ki: "Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz bir örtü içindedir. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde vardır. Onun için sen (istediğini) yap, biz de gerçekten yapmaktayız!"

6. De ki: "Ben de ancak sizin benzeriniz olan bir insanım. Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahiy olunuyor. Öyleyse O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay hâline!"

7. Onlar zekâtı vermezler, âhireti inkâr edenler de onlardır.

8. Şüphesiz îmân edip iyi işlerde bulunanlar için tükenmeyen bir mükâfât vardır.

9. De ki: "Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip, O'na ortaklar mı koşuyorsunuz?" O, âlemlerin Rabbidir.

10. O, yeryüzüne sâbit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için, fark gözetmeden rızıklar takdir etti.

11. Sonra duman hâlinde olan göğe yöneldi, ona ve yerküreye: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" dedi. İkisi de "İsteyerek, itaat ederek geldik" dediler.

Fe kadâhünne seb'a semâvâtin fî yevmeynî ve evhâ fî külli semâin emrahâ. ve zeyyennes semâed dünyâ bi mesâbiha ve hıfzâ. zâlike takdîrul azîzil alîm (12) Fe in a'radû fe kul enzertüküm sâıkatem misle sâıkati âdiv ve semûd (13) İz câethümür rusülü mim beynî eydîhim ve min halfihim ellâ ta'büdû illallâh. kâlû lev şâe rabbünâ le enzele melâiketen fe innâ bimâ ürsiltüm bihî kâfirûn (14) Fe emmâ âdün festekberû fil ardı bi ğayril hakkı ve kâlû men eşeddü minnâ kuvveh. e ve lem yerav ennallâhellezî halekahüm hüve eşeddü minhüm kuvveh. ve kânû bi âyâtinâ yechadûn (15) Fe erselnâ aleyhim rîhan sarsaran fî eyyâmin nehısâtil li nüzikahüm azâbel hızyi fil hayâtid dünyâ. ve leazâbül âhırati ahzâ ve hüm lâ yünsarûn (16) Ve emmâ semûdü fe hedeynâhüm festehabbül amâ alel hüdâ fe ehazethüm sâıkatül azâbil hûni bimâ kânû yeksibûn (17) Ve necceynellezîne âmenû ve kânû yettekûn (18) Ve yevme yuhşeru a'dâüllâhi ilen nâri fe hüm yûzeûn (19) Hattâ izâ mâ câûhâ şehide aleyhim sem'uhüm ve ebsâruhüm ve cülûdühüm bimâ kânû ya'melûn (20)

٤١ فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِي كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا
وَزَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۚ وَحِفْظًا ۚ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ
وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا
تَعْبُدُوٓا اِلَّا اللّٰهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۖ فَاِنَّا بِمَآ
اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ
هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ
﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى
فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ ﴿١٧﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ
اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Böylece, onları iki günde yedi gök olarak yarattı ve herbir göğe görevini vahyetti. Ve Biz, dünya göğünü kandillerle donattık ve (bozulmaktan da) koruduk. İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir.

13 Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "İşte sizi Âd ve Semûd'un başına gelen yıldırımına benzer bir yıldırıma karşı uyarıyorum!"

14. Elçiler onlara: "Önlerinden ve arkalarından gelerek, Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" dedikleri zaman, "Eğer Rabbimiz dileseydi elbette melekler indirirdi. Onun için biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz" demişlerdi.

15. Âd kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve; "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Oysa onlar Bizim âyetlerimizi (mûcizelerimizi) bilerek inkâr ediyorlardı.

16. Bu yüzden Biz de onlara dünya hayatında rezillik azabını tattırmak için o uğursuz günlerde dondurucu bir kasırga gönderdik. Ahiret azabı ise elbette daha çok rezil edicidir. Onlara yardım da edilmeyecektir.

17. Semûd'a gelince onlara doğru yolu gösterdik, ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Böylece yapmakta oldukları kötülükler yüzünden, alçaltıcı azâbın yıldırımı onları yakaladı.

18. İman edenleri kurtardık. Onlar (Allah'tan) korkuyorlardı.

19. Allah'ın düşmanları, ateşe sürülmek üzere toplandıkları gün, hepsi bir araya getirilirler.

20. Sonunda oraya geldikleri zaman, kulakları, gözleri ve derileri, işledikleri şeye karşı onların aleyhine şâhitlik edecektir.

٤٨

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَٰلِكُمْ
ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۖ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ
﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ
الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ ۖ لَهُمْ
فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ

Ve kâlû li cülûdihim lime şehidtüm aleynâ. kâlû entakanallâhüllezî entaka külle şey'iv ve hüve halekaküm evvele merrativ ve ileyhi türceûn (21) Ve mâ küntüm testetirûne ey yeşhede aleyküm sem'uküm ve lâ ebsâruküm ve lâ cülûdüküm ve lâkin zanentüm ennallâhe lâ ya'lemü kesîram mimmâ ta'melûn (22) Ve zâlikümü zannükümüllezî zanentüm bi rabbiküm ardâküm feesbahtüm minel hâsirîn (23) Fe iy yasbirû fen nâru mesvel lehüm, ve iy yesta'tibû femâhüm minel mu'tebîn (24) Ve kayyadnâ lehüm kuranâe fezeyyenû lehüm mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm ve hakka aleyhimül kavlü fî ümemin kad halet min kablihim minel cinni vel ins, innehüm kânû hâsirîn (25) Ve kâlellezîne keferû lâ tesmeû li hâzel kur'âni velğav fîhi lealleküm tağlibûn (26) Fe lenüzîkannellezîne keferû azâben şedîdev ve lenecziyennehüm esveellezî kânû ya'melûn (27) Zâlike cezâü a'dâillâhin nâr, lehüm fîhâ dârul huld. cezâem bimâ kânû bi âyâtinâ yechadûn (28) Ve kâlellezîne keferû rabbenâ erinellezeyni edallânâ minel cinni vel insi nec'alhümâ tahte akdâminâ li yekûnâ minel esfelîn (29)

21. Kendi derilerine dediler ki: "Niçin aleyhimize şâhitlik ettiniz?" derler. Onlar da: "Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. İlk defâ sizi o yaratmıştır. Yine O'na döndürülüyorsunuz" derler.

22. Siz ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şâhitlik etmesinden sakınmıyordunuz. Aksine yaptıklarınızın çoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.

23. Rabbiniz hakkında beslediğiniz zan var ya, işte sizi o mahvetti böylelikle hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. Şimdi eğer sabredebilirlerse, onların yeri ateştir. Ve eğer (tekrar dünyâya dönüp Allah'ı) hoşnut etmek isterlerse, artık memnun edilecek değillerdir.

25. Biz onlara birtakım arkadaşlar musallat ettik de, onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa, hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce gelip geçmiş olan cinler ve insanlar topluluğu hakkındaki azap onlara da hak olmuştur. Kuşkusuz onlar hüsrana düşenlerdi.

26. İnkâr edenler: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın. Umulur ki üstün gelirsiniz" dediler.

27. Gerçekten o inkâr edenlere şiddetli bir azâbı tattıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezâlandıracağız.

28. İşte, bu Allah düşmanlarının cezâsı olan ateştir. Âyetlerimizi inkâr etmelerinden dolayı, orada onlara cezâ olarak ebedî kalacakları yurt (cehennem) vardır.

29. Kâfirler cehennemde dediler ki: "Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de, aşağılanmışlardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım!" diyecekler.

İnnellezîne kâlû rabbünallâhü sümmestekâmû tetenezzelü aleyhimül melâiketü ellâ tehâfû ve lâ tahzenû ve ebşirû bil cennetilletî küntüm tûadûn (30) Nahnü evliyâüküm fil hayâtid dünyâ ve fil âhırah, ve leküm fîhâ mâ teştehî enfüsüküm ve leküm fîhâ mâ teddeûn (31) Nüzülem min ğafûrir rahıym (32) Ve men ahsenü kavlem mimmen deâ ilallâhi ve amile sâlihav ve kâle innenî minel müslimîn (33) Ve lâ testevil hasenetü ve les seyyieh. idfa' billetî hiye ahsenü fe izellezî beyneke ve beynehû adâvetün keennehû veliyyün hamîm (34) Ve mâ yülekkâhâ illellezîne saberû, ve mâ yülekkâhâ illâ zû hazzın azıym (35) Ve immâ yenzeğanneke mineş şeytâni nezğun festeız billâh. innehû hüves semîul alîm (36) Ve min âyâtihil leylü ven nehâru veş şemsü vel kamer. lâ tescüdû liş şemsi ve lâ lil kameri vescüdû lillâhillezî halekahünne in küntüm iyyâhü ta'büdûn (37) Fe inistekberû fellezîne ınde rabbike yüsebbihûne lehû bil leyli ven nehâri ve hüm lâ yes'emûn (38)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ
أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا
ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُونَ ﴿٣٨﴾

30. Haberiniz olsun ki «Rabbimiz Allah'tır.» deyip de sonra doğru gidenler yok mu, onların üzerine melekler iner (ve şöyle derler:) "Korkmayın, üzülmeyin, va'dolunup durduğunuz cennet ile neşelenin!"

31. Biz dünyâ hayâtında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Orada sizin için canlarınızın çektiği her şey var ve istediğiniz her şey orada sizin için hazırdır.

32. Çok bağışlayan ve esirgeyen Allah'ın ikrâmı olarak.

33. (İnsanları) Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve "gerçekten ben Müslümanlardanım" diyenden kimin sözü daha güzeldir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz, sen (kötülüğü) en güzel olan bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dostun oluvermiş.

35. Buna (bu güzel davranışa) ancak sabredenler kavuşturulur, buna ancak (hayırdan) büyük nasîbi olan kimse kavuşturulur.

36. Eğer, şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir.

37. Gece ve gündüz, güneş ve ay O'nun âyetlerindendir. Eğer Allah'a ibâdet etmek istiyorsanız, güneşe de, aya da secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin! **(Dikkat: Secde ayetidir)**

38. Eğer insanlar büyüklenecek olurlarsa, (bilsinler ki) Rabbinin katında bulunanlar (melekler) hiç usanmadan, gece gündüz O'nu tesbih ederler.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۭ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۭ اِنَّهٗ عَلٰي كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۭ
اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِعْمَلُوْا
مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ۝ لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ۭ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ۝ مَا
يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ
وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ۝ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا
فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ۭ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ۭ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى
وَّشِفَاۗءٌ ۭ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۭ
اُولٰۗىِٕكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى
الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ۝ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَاۗءَ فَعَلَيْهَا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝
اِلَيْهِ

Ve min âyâtihî enneke teral arda hâşiaten fe izâ enzelnâ aleyhel mâehtezzet ve rabet. innellezî ahyâhâ le muhyil mevtâ. innehû alâ külli şey'in kadîr (39) İnnellezîne yülhıdûne fî âyâtinâ lâ yahfevne aleynâ. e fe mey yülkâ fin nâri hayrun em mey ye'tî âminey yevmel kıyâmeh. ı'melû mâ şi'tüm innehû bimâ ta'melûne basıyr (40) İnnellezîne keferû biz zikri lemmâ caehüm, ve innehû le kitâbün azîz (41) Lâ ye'tîhil bâtılü mim beyni yedeyhi ve lâ min halfih. tenzîlüm min hakîmin hamîd (42) Mâ yükâlü leke illâ mâ kad kıyle lir rusüli min kablik. inne rabbeke lezû mağfirativ ve zû ıkâbin elîm (43) Ve lev cealnâhü kur'ânen a'cemiyyel le kâlû lev lâ fussılet âyâtüh. â'cemiyyüv ve arabiyy. kul hüve lillezîne âmenû hüdev ve şifâ'. vellezîne lâ yü'minûne fî âzânihim vakruv ve hüve aleyhim amâ. ülâike yünâdevne mim mekânim beıyd (44) Ve le kad âteynâ mûsel kitâbe fahtülife fîh. ve lev lâ kelimetün sebekat mir rabbike le kudıye beynehüm. ve innehüm lefî şekkim minhü mürîb (45) Men amile sâlihan fe li nefsihî ve men esâe fe aleyhâ. ve mâ rabbüke bi zallâmil lil abîd (46)

39. Senin yeryüzünü kupkuru görmen de Allah'ın âyetlerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçip kabarır. Şüphesiz ona can veren, elbette ölüleri de diriltir. Çünkü O, her şeye güç yetirendir.

40. Âyetlerimiz hakkında, doğruluktan ayrılıp eğriliğe sapanlar Bize gizli kalmaz. O hâlde, ateşin içine atılan mı daha iyidir, yoksa kıyâmet günü güvenle gelen mi? Dilediğinizi yapın! Kuşkusuz O, yaptıklarınızı gerçekten görmektedir.

41. Kendilerine Kitap geldiğinde onu inkâr edenler (şüphesiz bunun sonucuna katlanacaklardır). Oysa o, şerefli üstün bir kitaptır.

42. Ona, önünden de ardından da bâtıl gelemez. Çünkü Kur'an hüküm ve hikmet sâhibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir.

43. (Resûlüm!) Sana söylenen, senden önceki peygamberlere söylenmiş olandan başka bir şey değildir. Şüphesiz senin Rabbin, hem mağfiret sâhibi, hem de acı bir azap sâhibidir.

44. Eğer Biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kılsaydık, diyeceklerdi ki: "Âyetleri tafsilâtlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arab'a yabancı dilden (kitap) olur mu?" De ki: "O, inananlar için doğru yolu gösteren bir hidâyettir ve şifâdır." İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) Onlara uzak bir yerden sesleniliyor (da Kur'an'da ne söylendiğini anlamıyorlar.)

45. Andolsun ki Biz Musa'ya Tevrat'ı vermiştik de onda ihtilafa düşmüşlerdi. Eğer Rabbin tarafından azabın ertelenmesine dair bir söz geçmeseydi mutlaka aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten onlar Kur'ân hakkında bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

46. Kim salih bir amelde bulunursa, bu kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa o da aleyhinedir. Senin Rabbin kullara hiç zulmedici değildir.

İleyhi yüraddü ılmüs sâah. ve mâ tahrucü min semerâtim min ekmâmihâ ve mâ tahmilü min ünsâ ve lâ tedau illâ biılmih. ve yevme yünâdîhim eyne şürakâî kâlû âzennâke mâ minnâ min şehîd (47) Ve dalle anhüm mâ kânû yed'ûne min kablü ve zannû mâ lehüm mim mehıys (48) Lâ yes'emül insânü min düâil hayr, ve im messehüş şerru fe yeûsün kanût (49) Ve lein ezaknâhü rahmetem minnâ mim ba'di darrâe messethü le yekûlenne hâzâ lî ve mâ ezunnüs sâate kâimetev ve leir rucı'tü ilâ rabbî inne lî ındehû lel husnâ, fe le nünebbiennellezîne keferû bimâ amilû, ve le nüzîkannehüm min azâbin ğalîz (50) Ve izâ en'amnâ alel insâni a'rada ve neâ bicânibih, ve izâ messehüş şerru fe zû düâin arîd (51) Kul eraeytüm in kâne min ındillâhi sümme kefertüm bihî men edallü mimmen hüve fî şikâkım beıyd (52) Senürîhim âyâtinâ fil âfâkı ve fî enfüsihim hattâ yetebeyyene lehüm ennehül hakk. e ve lem yekfi bi rabbike ennehû alâ külli şey'in şehîd (53) E lâ innehüm fî miryetim mil likâi rabbihim. e lâ innehû bi külli şey'im muhıyt (54)

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ
﴿٤٨﴾ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا
عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى
الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا
فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي
مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

47. Kıyâmet gününün bilgisi, O'na havâle edilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir meyve tomurcuğundan çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. (Allah onlara) Ortaklarım nerede! diye sesleneceği gün: "Buna dâir bizden hiçbir şâhit olmadığını sana arzederiz" derler.

48. Böylece önceden yalvarıp durdukları bugün onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan hayır istemekten usanmaz. Fakat kendisine bir kötülük dokundu mu, hemen ümitsizliğe düşer, üzülüverir.

50. Oysa, kendisine dokunan bir zarardan sonra, Biz ona bir rahmet tattırırsak: "Bu, benim hakkımdır, kıyâmetin kopacağını sanmıyorum, Rabbime döndürülmüş olsam bile muhakkak O'nun katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Biz, inkâr edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve andolsun onlara en ağır azaptan tattıracağız.

51. İnsana bir nîmet verdiğimiz zaman (Bizden) yüz çevirir ve yan çizer. Fakat ona bir şer dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

52. De ki: "Ne dersiniz, eğer o (Kur'an) Allah tarafından ise siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman (haktan) uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim vardır?"

53. İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde âyetlerimizi göstereceğiz. Öyle ki, şüphesiz (Kur'an'ın) gerçek olduğu onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. Dikkatli olun; onlar Rablerine kavuşma konusunda derin bir şüphe içindedirler. Bilesiniz ki, O her şeyi (ilmiyle) sarıp kuşatmıştır.

سُوْرَةُ الشُّوْرٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَلٰثٌ وَخَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٣﴾ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيْمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يُسَبِّحُوْنَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِى الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ
فِى الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِى السَّعِيْرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً
وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَاۗءُ فِىْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ
يُحْيِ الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ
شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۭ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿١٠﴾

فَاطِرُ

ŞÛRÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Ayn sîn kâf (2) Kezâlike yûhıy ileyke ve ilellezîne min kablikallâhül azîzül hakîm (3) Lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. ve hüvel aliyyül azıym (4) Tekâdüs semâvâtü yetefettarne min fevkıhinne vel melâiketü yüsebbihûne bi hamdi rabbihim ve yestağfirûne li men fil ard. e lâ innallâhe hüvel ğafûrur rahıym (5) Vellezînettehazû min dûnihî evliyâallâhü hafîzun aleyhim, ve mâ ente aleyhim bi vekîl (6) Ve kezâlike evhaynâ ileyke kur'ânen arabiyyel li tünzira ümmel kurâ ve men havlehâ ve tünzira yevmel cem'ı lâ raybe fîh. ferîkun fil cenneti ve ferîkun fis seıyr (7) Ve lev şâallâhü le cealehüm ümmetev vâhıdetev ve lâkiy yüdhılü mey yeşâü fî rahmetih. vezzâlimûne mâ lehüm miv veliyyiv ve lâ nesıyr (8) Emittehazû min dûnihî evliyâ', fallâhü hüvel veliyyü ve hüve yuhyil mevtâ, ve hüve alâ külli şey'in kadîr (9) Ve mahteleftüm fîhi min şey'in fe hukmühû ilallâh. zâlikümüllâhü rabbî aleyhi tevekkeltü ve ileyhi ünîb (10)

42. SÛRE
ŞÛRÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 53 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2. Ayın, Sîn, Kâf.

3. O Azîz, Hakîm olan Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyediyor.

4. Bütün göklerdeki ve yerdekiler Onundur! Ve O, en Yüce, en büyük olandır.

5. Ki gökler, hemen hemen üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar. Melekler hamd ile Rablerini tesbih ediyorlar. Ve yerdekiler için bağışlanma diliyorlar. Uyan! Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edendir, çok esirgeyendir.

6. O'nun dışındaki dostlara tutunanlara gelince, onların da üzerlerine Allah gözcü. Sen üzerlerine vekil değilsin!

7. Ve işte böylece, sana Arapça bir Kur'an vahyetmekteyiz ki, ülke ve medeniyetlerin anası olan Mekke halkı ve çevresindekileri sakındırasın ve o toplanma gününün dehşetini haber veresin. Onda şüphe yok! Bir kısmı cennette, bir kısmı cehennemdedir.

8. Eğer Allah dileseydi bütün insanları bir tek ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini rahmetine kavuşturur. Zalimler için ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

9. Yoksa O'ndan başka dostlar mı edindiler? Fakat dost ancak Allah'tır. Ölüleri O diriltir. Ve her şeye gücü yeten O'dur.

10. Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şey hakkında da, hüküm Allah'a âittir. "İşte O Allah, benim Rabbim. Ben O'na dayanmaktayım ve hep O'na sığınırım." de.

Fâtırus semâvâti vel ard. ceale leküm min enfüsiküm ezvâcev ve minel en'âmi ezvâcâ, yezraüküm fîh. leyse ke mislihî şey', ve hüves semîul besıyr (11) Lehû mekâlîdüs semâvâti vel ard, yebsütur rizka li mey yeşâü ve yakdir. innehû bikülli şey'in alîm (12) Şeraa leküm mined dîni mâ vessâ bihî nûhav vellezî evhaynâ ileyke ve mâ vessaynâ bihî ibrâhîme ve mûsa ve ıysâ en ekıymüd dîne ve lâ teteferrakû fîh. kebüra alel müşrikîne mâ ted'ûhüm ileyh. allâhü yectebî ileyhi mey yeşâü ve yehdî ileyhi mey yünîb (13) Ve mâ teferrakû illâ mim ba'di mâ câehümül ılmü bağyem beynehüm. ve lev lâ kelimetün sebekat mir rabbike ilâ ecelim müsemmel le kudıye beynehüm. ve innellezîne ûrisül kitâbe mim ba'dihim lefî şekkim minhü mürîb (14) Fe li zâlike fed'u, vestekım kemâ ümirt, ve lâ tettebı' ehvâehüm, ve kul âmentü bimâ enzelallâhü min kitâb, ve ümirtü li a'dile beyneküm. allâhü rabbünâ ve rabbüküm. lenâ a'mâlünâ ve leküm a'mâlüküm. lâ huccete beynenâ ve beyneküm. allâhü yecmeu beynenâ, ve ileyhil mesıyr (15)

٤٨٥

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا وَصّٰى بِهٖ نُوحًا وَالَّذِٓي اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيمَ
وَمُوسٰى وَعِيسٰٓى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِٓي اِلَيْهِ مَنْ
يَشَآءُ وَيَهْدِٓي اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُٓوا اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ
فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ
بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اَللّٰهُ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

11. O, gökleri ve yeri yaratan! Size kendi nefislerinizden eşler yapmış, davarlardan da çiftler var etti. Sizi, o sûretle üretip duruyor. O'nun benzeri gibi bir şey yoktur. Ve O, hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.

12. Göklerin, yerin anahtarları O'nun. Rızkı dilediğine açar ve kısar. Çünkü, O her şeyi bilendir.

13. Allah, size dinde Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi ve İbrahim, Musa ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi de kanun kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin! Bu davet ettiğin iş müşriklere ağır geldi. Allah, ona dilediklerini seçecek ve kendine yüz tutanları (yönelenleri) de ona hidayetle eriştirecektir.

14. Ayrılığa düşmeleri ise, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki kıskançlık ve azgınlıktan dolayıdır. Ve eğer, "Rabbinden belirlenmiş bir ecele kadar" diye bir kelime geçmiş olmasaydı, aralarında gerçekleştirilecek hüküm, mutlaka yerine getirilir, bitirilirdi. Arkalarından kitaba mirasçı edilenler de, ondan şüpheli bir kararsızlık içerisindedirler.

15. (Ey Muhammed!) İşte bunun için insanları tevhide davet et ve sana emredildiği gibi dosdoğru ol. Onların keyiflerine uyma ve de ki: "Ben Allah'ın kitaptan indirdiğine inandım ve bana aranızda adaleti gerçekleştirmem emredildi. Allah, bizim de rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Sizinle bizim aramızda hiçbir tartışmaya yer yoktur. Allah hepimizi biraraya toplayacaktır. Dönüş yalnız O'nadır."

٤٨٦

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
﴿١٦﴾ اَللَّهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا
يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا ۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ
اَلَآ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
اَللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي
الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ
الدِّينِ مَا لَمْ يَاْذَنْ بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ۗ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى
الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۖ لَهُمْ مَا
يَشَآءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذٰلِكَ

Vellezîne yühâccûne fillâhi mim ba'di mestücîbe lehû huccetühüm dâhıdatün ınde rabbihim ve aleyhim ğadabüv ve lehüm azâbün şedîd (16) Allâhüllezî enzelel kitâbe bil hakkı vel mîzân. ve mâ yüdrîke lealles sâate karîb (17) Yesta'cilü bihellezîne lâ yü'minûne bihâ, vellezîne âmenû müşfikûne minhâ ve ya'lemûne ennehel hakk. e lâ innellezîne yümârûne fis sâati lefî dalâlim beıyd (18) Allâhü latıyfüm bi ıbâdihî yerzüku mey yeşâ', ve hüvel kaviyyül azîz (19) Men kâne yürîdü harsel âhırati nezid lehû fî harsih, ve men kâne yürîdü harsed dünyâ nü'tihî minhâ ve mâ lehû fil âhırati min nesıyb (20) Em lehüm şürakâü şeraû lehüm mined dîni mâ lem ye'zem bihillâh. velev lâ kelimetül fasli le kudıye beynehüm. ve innez zâlimîne lehüm azâbün elîm (21) Teraz zâlimîne müşfikıyne mimmâ kesebû ve hüve vâkıum bihim. vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fî ravdâtil cennât. lehüm mâ yeşâûne ınde rabbihim. zâlike hüvel fadlül kebîr (22)

16. Allah'ın davetine uyulduktan sonra, hâlâ O'nun dini hakkında mücadele edenlerin, getirdikleri deliller Rableri yanında batıldır. Onların üzerinde bir gazab ve kendileri için şiddetli bir azab vardır.

17. Hakka dair kitap ve mizanı (adalet terazisini) indiren o Allah'tır. Ne bilirsin, belki de kıyamet saati yakındır!

18. Onu, inanmayan îmânsızlar acele isterler. Îmân edenler ise hak olduğunu bilirler de, ondan korkar, sakınırlar. İyi bilin ki, o kıyamet hakkında mücâdele edenler, muhakkak uzak bir sapıklık içerisindedirler.

19. Allah, kullarına karşı çok lütuf sâhibidir. Her dilediğini rızıklandırır. Ve O kuvvetlidir, Azîz'dir.

20. Her kim ahiret kazancını isterse, Biz onun kazancını artırırız, her kim de dünya kazancını isterse ona da ondan veririz, ama onun ahirette hiçbir nasibi yoktur.

21. Yoksa, onların ortakları var, onlara dinden Allah'ın izin vermediği şeyleri geçerli kıldılar, öyle mi? Eğer o ayırıcı kelime olmasaydı, aralarında hüküm uygulanır, bitirilirdi. Ve şüphesiz ki, zâlimler için çok acı veren bir azap vardır.

22. Göreceksin o zâlimleri, kazandıklarından titrerlerken! O ise tepelerine inmekte! Îmân edip güzel işler yapanlar ise, cennetlerin hoş bahçelerinde! Onlara Rablerinin katında, ne isterlerse var. İşte bu, o büyük lütuf, nimet ve üstünlük budur.

Zâlikellezî yübeşşirullâhü ıbâdehül lezîne âmenû ve amilus sâlihât. kul lâ es'elüküm aleyhi ecran illel meveddete fil kurbâ. ve mey yakterif haseneten nezid lehû fîhâ husnâ. innallâhe ğafûrun şekûr (23) Em yekûlûnefterâ alallâhi kezibâ, fe iy yeşeillâhü yahtim alâ kalbik. ve yemhullâhül bâtıle ve yühıkkul hakka bi kelimâtih. innehû alîmüm bizâtis sudûr (24) Ve hüvellezî yakbelüt tevbete an ıbâdihî ve ya'fû anis seyyiâti ve ya'lemü mâ tef'alûn (25) Ve yestecîbüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve yezîdühüm min fadlih. vel kâfirûne lehüm azâbün şedîd (26) Ve lev besetallâhür rizka li ıbâdihî le beğav fil ardı ve lâkiy yünezzilü bi kaderim mâ yeşâ'. innehû bi ıbâdihî habîrum besıyr (27) Ve hüvellezî yünezzilül ğayse mim ba'di mâ kanetû ve yenşuru rahmeteh. ve hüvel veliyyül hamîd (28) Ve min âyâtihî halkus semâvâti vel ardı ve mâ besse fîhimâ min dâbbeh. ve hüve alâ cem'ıhim izâ yeşâü kadîr (29) Ve mâ esâbeküm mim müsıybetin fe bimâ kesebet eydîküm ve ya'fû an kesîr (30) Ve mâ entüm bi mu'cizîne fil ard, ve mâ leküm min dûnillâhi miv veliyyiv ve lâ nesıyr (31)

٤٢ الشورى

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
قُلْ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهِ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا
يَشَآءُ اِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ
بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ
خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ وَهُوَ عَلٰى
جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ
اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

23. İşte Allah'a îmân edip, salih amellerde bulunan kullarına müjde veriyor. De ki: "Buna karşı, sizden yakınlıktan başka bir mükâfat istemem." Ve her kim çalışır, bir güzellik kazanırsa, ona ondan daha fazla bir güzellik veririz. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.

24. Yoksa onlar, senin hakkında: "Allah'a karşı yalan uydurdu." mu diyorlar? Eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler; batılı yok eder ve sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Şüphesiz ki O kalplerde bulunan şeyleri hakkıyla bilir.

25. Hem O'dur ki, kullarından tevbeyi kabûl eder ve kabahatlerini affeder ve her ne yaparsanız bilir.

26. Ve îmân edip sâlih amel işleyenlere icâbet eder. Lütfundan, onlara fazlasını da verir. Kâfirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Bununla berâber, Allah kullarına rızkı bol bol verse, yeryüzünde azarlar, taşkınlık yaparlardı. Fakat dilediği kadar, bir miktarla indiriyor. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır, gören'dir.

28. Ve öyledir ki O, ümîdi kesmişlerken, yağmuru indirir ve rahmetini her tarafa yayar. O, öyle Velî, öyle Hamîd'dir.

29. Göklerin ve yerin yaratılışı ve onlarda ürettiği her canlının üretilişi de O'nun âyetlerindendir. Ve O, dileyeceği zaman, onları toplamaya da gücü yetendir.

30. Başınıza ne belâ geldiyse, kendi ellerinizin kazandığıyladır. Halbuki bir çoğunu affediyor.

31. Hem siz, yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve size, Allah'tan başka kurtaracak ne bir dost, ne de bir yardımcı yoktur.

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣٣﴾
اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣٤﴾ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ
فِيْٓ اٰيٰتِنَا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ
﴿٣٦﴾ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ
يَغْفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ
شُوْرٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤١﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى
الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ وَتَرَى
الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٤﴾

Ve min âyâtihil cevâri fil bahri kel a'lâm (32) İy yeşe' yüskinir rîha fe yazlelne ravâkide alâ zahrih. inne fî zâlike le âyâtil li külli sabbârin şekûr (33) Ev yûbıkhünne bimâ kesebû ve ya'fü an kesîr (34) Ve ya'lemellezîne yücâdilûne fî âyâtinâ. mâ lehüm mim mehıys (35) Fe mâ ûtîtüm min şey'in fe metâul hayâtid dünyâ, ve mâ ındallâhi hayruv ve ebkâ lillezîne âmenû ve alâ rabbihim yetevekkelûn (36) Vellezîne yectenibûne kebâiral ismi vel fevâhişe ve izâ mâ ğadıbû hüm yağfirûn (37) Vellezînestecâbû li rabbihim ve ekâmus salâte ve emruhüm şûrâ beynehüm ve mimmâ razaknâhüm yünfikûn (38) Vellezîne izâ esâbehümül bağyü hüm yentesırûn (39) Ve cezâü seyyietin seyyietüm mislühâ, fe men afâ ve asleha fe ecruhû alallâh. innehû lâ yühıbbüz zâlimîn (40) Ve lemenintesara ba'de zulmihî fe ülâike mâ aleyhim min sebîl (41) İnnemes sebîlü alellezîne yazlimûnen nâse ve yebğûne fil ardı bi ğayril hakk. ülâike lehüm azâbün elîm (42) Ve le men sabera ve ğafera inne zâlike le min azmil ümûr (43) Ve mey yudlilillâhü fe mâ lehû miv veliyyim mim ba'dih. ve teraz zâlimîne lemmâ raevül azâbe yekûlûne hel ilâ meraddim min sebîl (44)

32. Yine denizde o dağlar gibi seyreden gemiler O'nun âyetlerindendir.

33. Dilerse, rüzgârı durduruverir de, sırtı üzerinde durakalırlar. Şüphesiz ki, bunda çok sabırlı, çok şükreden bir kimse için bir çok âyetler vardır.

34. Veyâ da onları, içlerindekinin kazançlarıyla helâka sürükler; bir çoğunu da affeder!

35. Hem bilsinler diye o âyetlerimizde mücâdele edenler ki, kendileri için kaçacak yer yoktur!

36. Size verilen herhangi bir şey sadece dünya hayatının geçici bir menfaatidir. Allah katında bulunanlar ise iman edip sadece Rablerine güvenen kimseler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. O iman edenler, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar. Onlar öfkelendikleri zaman da kusurları bağışlarlar.

38. Ve onlar ki, Rableri için dâvete cevap vermekte ve namazı kılmaktadırlar. İşleri de, aralarında şûrâdır (danışıklıktır). Kendilerine kısmet ettiğimiz rızıklardan, onlar harcarlar.

39. Onlar, bir zulüm ve saldırıya uğradıkları zaman birbirleriyle yardımlaşırlar.

40. Kötülüğün cezâsı da, onun misli olan kötülüktür. Fakat her kim affedip düzeltirse, onun da mükâfâtı Allah'adır. Gerçekten O, zâlimleri sevmez.

41. Ve elbette her kim, zulmedildikten sonra öcünü alırsa, artık onların üzerine (cezâ için) yol yoktur.

42. Yol, ancak haksızlıkla yeryüzünde haddi aşarak, insanlara zulmedenler üzerinedir. İşte onlara çok acı verici bir azap vardır.

43. Her kim de sabreder ve kusuru bağışlarsa, işte bu elbette azmedilecek işlerdendir.

44. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ondan sonra ona hiçbir dost yoktur. Ve göreceksin o zâlimleri! Azabı gördükleri zaman diyecekler ki: "Var mı geri dönmeye bir yol?"

Ve terâhüm yu'radûne aleyhâ hâşiiyne minez zülli yenzurûne min tarfin hafiyy. ve kâlellezîne âmenû innel hâsirînellezîne hasirû enfüsehüm ve ehlîhim yevmel kıyâmeh. e lâ innez zâlimîne fî azâbim mükıym (45) Ve mâ kâne lehüm min evliyâe yensurûnehüm min dûnillâh. ve mey yudlilillâhü fe mâ lehû min sebîl (46) İstecîbû li rabbiküm min kabli ey ye'tiye yevmül lâ meradde lehû minallâh. mâ leküm mim melceiy yevmeiziv ve mâ leküm min nekîr (47) Fe in a'radû femâ erselnâke aleyhim hafîzâ. in aleyke illel belâğ. ve innâ izâ ezaknel insâne minnâ rahmeten feriha bihâ. ve in tüsıbhüm seyyietüm bimâ kaddemet eydîhim fe innel insâne kefûr (48) Lillâhi mülküs semâvâti vel ard. yahlüku mâ yeşâ'. yehebü li mey yeşâü inâsev ve yehebü li mey yeşâüz zükûr (49) Ev yüzevvicühüm zükrânev ve inâsâ, ve yec'alü mey yeşâü akıymâ. innehû alîmün kadîr (50) Ve mâ kâne li beşerin ey yükellimehüllâhü illâ vahyen ev miv verâi hıcâbin ev yursile rasûlen fe yûhıye bi iznihî mâ yeşâ'. innehû aliyyün hakîm (51)

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا
اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ
مُّقِيْمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ
مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ
يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۗ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ
الذُّكُوْرَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ
يَّشَآءُ عَقِيْمًا ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ
يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿٥١﴾

45. Ve göreceksin onları! O ateşe arzedilirlerken, aşağılıktan boyunlarını bükerek göz altından bakarlarken. Îmân etmiş olanlar da şöyle demekte: "Gerçek hüsrana düşenler, kıyâmet günü kendilerine ve âilelerine zarar veren kimselermiş! Bakın! Zâlimler gerçekten sonsuz bir azap içindedirler."

46. Ve onlara, Allah'ın önünden kendilerini kurtaracak dostlar da yoktur. Her kimi de Allah saptırırsa, artık onun için yol yoktur.

47. Allah'tan geri çevrilmesine çâre olmayan bir gün gelmeden önce, Rabbinizin dâvetine cevap veriniz. O gün, sizin için ne sığınacak yer vardır, ne de inkâr etmeye çâre!

48. Eğer yüz çeviririlerse, bilesin ki Biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. Sana düşen sadece duyurmaktır. Biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinir. Ama elleriyle yaptıkları yüzünden kendilerine bir kötülük isabet ederse, o zaman görürsün ki insan çok nankördür.

49. Bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır, dilediği kimseye dişiler verir. Dilediği kimseye de erkekler verir.

50. Veyâ da onları erkekli, dişili ikizler... Dilediğini de kısır bırakır. Gerçekten O bilendir, güç yetirendir.

51. Bununla berâber, hiçbir insan için mümkün değildir ki, Allah ona başka bir şekilde kelâm söylesin. Ancak vahiy ile veyâ bir perde arkasından veyâ bir rasûl gönderip de, izniyle ona dilediğini vahyettirmesi hariç. Çünkü O, çok yüce, hüküm ve hikmet sâhibidir.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُورًا نَهْدِى بِهٖ مَنْ نَشَآءُ مِنْ
عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدِٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِى
لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُوْرَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ
تِسْعٌ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَاِنَّهٗ فِٓى اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ
﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ نَبِىٍّ
اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِى

Ve kezâlike evhaynâ ileyke rûham min emrinâ. mâ künte tedrî mel kitâbü ve lel îmânü ve lâkin cealnâhü nûran nehdî bihî men neşâü min ıbâdinâ. ve inneke le tehdî ilâ sırâtım müstekıym (52) Sırâtıllâhillezî lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. e lâ ilallâhi tesıyrul ümûr (53)

ZUHRUF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Vel kitâbil mübîn (2) İnnâ cealnâhü kur'ânen arabiyyel lealleküm ta'kılûn (3) Ve innehû fî ümmil kitâbi ledeynâ le aliyyün hakîm (4) E fe nadribü ankümüz zikra safhan en küntüm kavmem müsrifîn (5) Ve kem erselnâ min nebiyyin fil evvelîn (6) Ve mâ ye'tîhim min nebiyyin illâ kânû bihî yestehziûn (7) Fe ehleknâ eşedde minhüm batşev ve medâ meselül evvelîn (8) Ve lein seeltehüm men halekas semâvâti vel arda le yekûlünne halekahünnel azîzül alîm (9) Ellezî ceale lekümül arda mehdev ve ceale leküm fîhâ sübülel lealleküm tehtedûn (10)

52. Ve işte sana böylece kendi emrimizden Kur'an'ı vahyettik; sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun ve lakin Biz onu bir nur kıldık! Onunla kullarımızdan dilediğimize Hidâyet vereceğiz ve emin ol sen, doğru bir yola çağırıyorsun.

53. O Allah'ın yoluna ki göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Bilmiş olun ki bütün işler Allah'a dönecektir!

43. SÛRE
ZUHRUF SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 89 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2. Apaçık Kitab'a andolsun ki!

3. Muhakkak ki, Biz onu arapça olarak okunacak bir Kur'an yaptık ki, akıl erdiresiniz.

4. Gerçekten o Bizim nezdimizde bulunan ana kitapta (Levh-i Mahfuz'da) mevcut yüce ve hikmet dolu bir kitaptır.

5. Siz, ölçüyü aşan bir kavim olduğunuz için, şimdi sizden o öğüdü kaldıracak mıyız?

6. Hâlbuki öncekiler içinde, Biz nice peygamber gönderdik.

7. Hiçbir peygamber gelmiyordu ki, kendileri onunla mutlaka eğlenmesinler.

8. Onun için, Biz onlardan daha sert olanları yıkıma uğrattık. Öncekilerin örneği geçti.

9. Eğer sen onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan elbette: "Onları çok güçlü ve herşeyi bilen Allah yarattı." derler.

10. O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik yaptı. Ve doğru gidesiniz diye, size yollar açtı.

Vellezî nezzele mines semâi mâem bi kader, fe enşarnâ bihî beldetem meytâ, kezâlike tuhracûn (11) Vellezî halekal ezvâce küllehâ ve ceale leküm minel fülki vel en'âmi mâ terkebûn (12) Li testevû alâ zuhûrihî sümme tezkürû nı'mete rabbiküm izesteveytüm aleyhi ve tekûlû sübhânellezî sehhara lenâ hâzâ ve mâ künnâ lehû mukrinîn (13) Ve innâ ilâ rabbinâ le münkalibûn (14) Ve cealû lehû min ıbâdihî cüz'â. innel insâne le kefûrum mübîn (15) Emittehaze mimmâ yahlüku benâtiv ve asfâküm bil benîn (16) Ve izâ büşşira ehadühüm bimâ darabe lir rahmâni meselen zalle vechühû müsveddev ve hüve kezıym (17) E ve mey yüneşşeü fil hılyeti ve hüve fil hısâmi ğayru mübîn (18) Ve cealül melâiketellezîne hüm ıbâdür rahmâni inâsâ. e şehidû halkahüm. setüktebü şehâdetühüm ve yüs'elûn (19) Ve kâlû lev şâer rahmânü mâ abednâhüm. mâ lehüm bi zâlike min ılmin in hüm illâ yahrusûn (20) Em âteynâhüm kitâbem min kablihî fe hüm bihî müstemsikûn (21) Bel kâlû innâ vecednâ âbâenâ alâ ümmetiv ve innâ alâ âsârihim mühtedûn (22)

٤٩١

وَالَّذِى نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ
كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ ٱلْفُلْكِ وَٱلْأَنْعَٰمِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُۥا عَلَىٰ
ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا ٱسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُولُوا۟ سُبْحَانَ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ۖ
﴿١٣﴾ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ مِنْ عِبَادِهِۦ جُزْءًا ۚ
إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَٰتٍ
وَأَصْفَىٰكُم بِٱلْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوَمَن يُنَشَّؤُا۟ فِى
ٱلْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى ٱلْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ
ٱلَّذِينَ هُمْ عِبَٰدُ ٱلرَّحْمَٰنِ إِنَٰثًا ۚ أَشَهِدُوا۟ خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ
شَهَٰدَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَٰهُم ۗ
مَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ
كِتَٰبًا مِّن قَبْلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوٓا۟ إِنَّا
وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

11. Ve O ki, yukarıdan bir ölçü ile su indirmekte, onunla ölü beldeye hayat yaymaktayız. İşte siz de, öyle çıkarılacaksınız.

12. Ve O ki, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyler yarattı.

13. Ki, onların sırtlarına kurulasınız. Sonra üzerine binip doğrulmanız, sonra doğrulduğunuzda, Rabbinizin nîmetini anıp, diyesiniz ki: "Tenzih ederiz, O Sübhân'ı ki, bunu bizim emrimize vermiş. Yoksa, biz bunu yanaştıramazdık."

14. "Ve elbette biz, dönüp dolaşıp Rabbimize varacağız."

15. Buna rağmen insanlar, Allah'ın kullarından bir kısmını (melekler Allah'ın kızlarıdır demek suretiyle) O'nun bir parçası saydılar. Gerçekten de insan apaçık bir nankördür.

16. Yoksa, O yaratıp durduğu yaratılmış varlıklardan kendine kızlar edindi de, erkekleri size mi verdi?

17. Hâlbuki içlerinden biri, O Rahmân için verdiği örnek ile kendisi (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah oluyor da, kederinden yutkunup yutkunup duruyor.

18. Yoksa onlar süs ve zinet içerisinde yetiştirilip de mücadelede erkek gibi kendisini savunmaya açık olmayan kızları mı O'na (Allah'a) isnad ediyorlar?

19. Onlar ki Rahmân'ın kulları olan melekleri de dişi yaptılar. Yaratılışlarına şâhit miydiler? Şâhitlikleri yazılacak ve sorguya çekilecekler.

20. Bir de dediler ki: "Rahmân dileseydi, biz onlara tapmazdık." Bu konuda onların bir bilgisi yoktur, sâdece zan edip yalan söylüyorlar.

21. Yoksa Biz onlara daha önce bir kitap vermişiz de, ona mı tutunuyorlar?

22. Hayır!... Şöyle dediler: "Bizler atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk. Biz de onların izlerinden gelerek murâda ereriz."

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَآ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُونَ
﴿٢٣﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ
قَالُٓوا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ
وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهٗ سَيَهْدِينِ
﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٣٠﴾
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾
اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِى
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ
﴿٣٢﴾ وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾
وَلِبُيُوتِهِمْ

Ve kezâlike mâ erselnâ min kablike fî karyetim min nezîrin illâ kâle mütrafûhâ innâ vecednâ âbâenâ alâ ümmetiv ve innâ alâ âsârihim muktedûn (23) Kâle e ve lev ci'tüküm bi ehdâ mimmâ vecedtüm aleyhi âbâeküm. kâlû innâ bimâ ürsiltüm bihî kâfirûn (24) Fentekamnâ minhüm fenzur keyfe kâne âkıbetül mükezzibîn (25) Ve iz kâle ibrâhîmü li ebîhi ve kavmihî innenî berâüm mimmâ ta'büdûn (26) İllellezî fetaranî fe innehû seyehdîn (27) Ve cealehâ kelimetem bâkıyeten fî akıbihî leallehüm yarciûn (28) Bel metta'tü hâülâi ve âbâehüm hattâ câehümül hakku ve rasûlüm mübîn (29) Ve lemmâ câehümül hakku kâlû hâzâ sıhruv ve innâ bihî kâfirûn (30) Ve kâlû lev lâ nüzzile hâzel kur'ânü alâ racülim minel karyeteyni azıym (31) E hüm yaksimûne rahmete rabbik. nahnü kasemnâ beynehüm meıyşetehüm fil hayâtid dünyâ ve rafa'nâ ba'dahüm fevka ba'dın deracâtil li yettehıze ba'duhüm ba'dan suhriyyâ. ve rahmetü rabbike hayrum mimmâ yecmeûn (32) Ve lev lâ ey yekûnen nâsü ümmetev vâhıdetel le cealnâ li mey yekfüru bir rahmâni li büyûtihim sükufem min fiddativ ve meârice aleyhâ yazherûn (33)

23. Yine böyle, senden önce hangi memlekete bir korkutucu gönderdiysek, onun refah içerisinde olan takımı demişti ki: "Bizler atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk. Biz de onların izlerine uyarız."

24. (Gönderilen uyarıcı:) "Eğer size babalarınızı üzerinde bulduğunuz dinden daha doğrusunu getirmişsem de mi bana uymazsınız?" deyince, onlar: "Doğrusu biz sizinle gönderilen şeyi inkâr ediyoruz." dediler.

25. Onun üzerine, Biz de onlardan intikam aldık da. Bak! O yalanlayanların sonu nasıl oldu!?

26. Bir zamanlar da İbrâhim, babasına ve kavmine dedi ki: "Haberiniz olsun! Ben sizin taptıklarınızdan uzağım."

27. Ancak "O, beni yaratan başka. Çünkü O'dur, beni hidâyete ulaştıracak."

28. İbrahim, bu sözü, ardından gelecek olanlara devamlı kalacak bir miras olarak bıraktı ki, onlar doğru yola dönsünler.

29. Fakat bunları ve atalarını kendilerine hak ve apaçık anlatan bir peygamber gelinceye kadar faydalandırıp yaşattım.

30. Yararlandırdımda, kendilerine hak gelince: "Bu bir sihirdir. Biz buna inanmayız" dediler.

31. Yine Onlar: "Bu Kur'an, şu iki şehirden bir büyük adama indirilmeli değil miydi?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyor? Onların, o dünyâ hayâtında geçimlerini, aralarında Biz paylaştırdık. Ve bir kısmını, diğerinin derecelerle üzerine çıkardık ki, bir kısmı, bir kısmını tutsun, çalıştırsın. Rabbinin rahmeti ise, onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar küfre sapan bir ümmet haline gelmeyecek olsalardı, Biz O Rahman olan Allah'ı inkâr eden kimselerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerine çıkacakları merdivenler yapardık.

Ve li büyûtihim ebvâbev ve süruran aleyhâ yettekiûn (34) Ve zuhrufâ. ve in küllü zâlike lemmâ metâul hayâtid dünyâ. vel âhıratü ınde rabbike lil müttekıyn (35) Ve mey ya'şü an zikrir rahmâni nükayyıd lehû şeytânen fe hüve lehû karîn (36) Ve innehüm le yesuddûnehüm anis sebîli ve yahsebûne ennehüm mühtedûn (37) Hattâ izâ câenâ kâle yâ leyte beynî ve beyneke bu'del meşrikayni fe bi'sel karîn (38) Ve ley yenfeakümül yevme iz zalemtüm enneküm fil azâbi müşterikûn (39) E fe ente tüsmius summe ev tehdil umye ve men kâne fî dalâlim mübîn (40) Fe immâ nezhebenne bike fe innâ minhüm müntekımûn (41) Ev nüriyennekellezî veadnâhüm fe innâ aleyhim muktedirûn (42) Festemsik billezî ûhıye ileyk, inneke alâ sırâtım müstekıym (43) Ve innehû lezikrul leke ve li kavmik, ve sevfe tüs'elûn (44) Ves'el men erselnâ min kablike mir rusülinâ, e cealnâ min dûnir rahmâni âlihetey yu'bedûn (45) Ve le kad erselnâ mûsâ bi âyâtinâ ilâ fir'avne ve meleihî fe kâle innî rasûlü rabbil âlemîn (46) Felemmâ câehüm bi âyâtinâ izâ hüm minhâ yadhakûn (47)

٤٩٣

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن
كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَـٰعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْـَٔاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٣٥﴾ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَـٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَـٰنًا فَهُوَ
لَهُۥ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم
مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَـٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَن يَنفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ
أَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
أَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِمَّا
نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى وَعَدْنَـٰهُمْ
فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ
عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ
تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَآ ۖ أَجَعَلْنَا
مِن دُونِ الرَّحْمَـٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ فَقَالَ إِنِّى رَسُولُ رَبِّ الْعَـٰلَمِينَ
﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَـٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerine kapılar ve üzerlerine kurulacakları koltuklar, kanepeler...

35. Daha nice altın ziynetler verirdik. Çünkü bunların Bizce hiçbir kıymeti yoktur. Bütün bunlar dünya hayatının geçici menfaatinden başka bir şey değildir. Ahiret ise Rabbin katında takva sahipleri içindir.

36. Ve her kim, Rahmân'ın zikrine körlük ederse, Biz ona bir şeytan sardırırız. Artık o, ona arkadaştır.

37. Şüphesiz ki bu şeytanlar onları yoldan çıkarırlar. Onlar da kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.

38. Sonunda, Biz'e geldiği zaman: "Âh! Keşke benimle senin aranda, gün doğusu ile gün batısı kadar uzaklık olsaydı! Sen ne kötü arkadaşmışsın!"

39. "Böyle söylemek bugün size hiç de fayda sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Hepiniz azapta ortaksınız."

40. O hâlde, sen mi işittireceksin o sağırlara? Veyâ hidâyet edeceksin o körlere ve apaçık bir sapıklık içinde bulunanlara?

41. Şu hâlde, eğer Biz seni alır götürürsek, elbette onlardan intikam alacağız.

42. Veyâ onlara tehdit ettiğimiz azâbı sana gösterirsek, şüphe yok ki Bizim gücümüz ona da yeter.

43. Sen, hemen sana vahyedilene sımsıkı tutun! Muhakkak ki sen, doğru bir yol üzeresin.

44. Ve muhakkak ki o, hem senin için, hem kavmin için bir şereftir. Ve ileride ondan sorguya çekileceksin.

45. (Ey Muhammed!) Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerden (ümmetlerinin ileri gelen âlimlerinden) sor ki, Biz Rahmân'dan başka ibadet olunacak ilâhlar yapmış mıyız?

46. Yemin olsun ki, Mûsâ'yı âyetlerimizle Firavun ve adamlarına gönderdik. Gitti, "Haberiniz olsun! Ben bütün âlemlerin Rabbinin rasûlüyüm." dedi.

47. Ne zaman ki, onlara böyle âyetlerimizle gitti, birdenbire onlar, bunlara gülüverdiler.

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِىَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُم
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِى
قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِى مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرِى مِن تَحْتِىٓ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا
الَّذِى هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَآ أُلْقِىَ عَلَيْهِ
أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلَٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٤﴾
فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَٰهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوٓا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ
هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾
وَإِنَّهُ

Ve mâ nürîhim min âyetin illâ hiye ekberu min uhtihâ ve ehaznâhüm bil azâbi leallehüm yarciûn (48) Ve kâlû yâ eyyühes sâhırud'u lenâ rabbeke bimâ ahide ındeke innenâ le mühtedûn (49) Felemmâ keşefnâ anhümül azâbe izâhüm yenküsûn (50) Ve nâdâ fir'avnü fî kavmihî kâle yâ kavmi e leyse lî mülkü mısra ve hâzihil enhâru tecrî min tahtî, e fe lâ tübsırûn (51) Em ene hayrum min hâzellezî hüve mehînüv ve lâ yekâdü yübîn (52) Fe lev lâ ülkıye aleyhi esviratüm min zehebin ev câe meahül melâiketü mukterinîn (53) Festehaffe kavmehû fe etâûh. innehüm kânû kavmen fâsikıyn (54) Felemmâ âsefûnentekamnâ minhüm fe ağraknâhüm ecmeıyn (55) Fe cealnâhüm selefev ve meselel lil âhırîn (56) Ve lemmâ duribebnü meryeme meselen izâ kavmüke minhü yesıddûn (57) Ve kâlû e âlihetünâ hayrun em hû. mâ darabûhü leke illâ cedelâ. bel hüm kavmün hasımûn (58) İn hüve illâ abdün en'amnâ aleyhi ve cealnâhü meselel li benî isrâîl (59) Ve lev neşâü le cealnâ minküm melâiketen fil ardı yahlüfûn (60)

48. Onlara gösterdiğimiz her bir âyet (mucize) diğerinden daha büyüktü. Doğru yola dönsünler diye onları azaba uğrattık.

49. Bu hâlde diyorlardı ki: "Gel, ey sihirci! Bizim için Rabbine bir duâ et, sana olan ahdi hürmetine. Çünkü biz, artık yola geleceğiz."

50. Bunun üzerine, kendilerinden azâbı kaldırdığımız zaman da, hemen cayıverdiler.

51. Ve Firavun, kavminin içinde şöyle bağırdı: "Ey kavmim! Mısır mülkü benim ve hep şu nehirler benim altımdan akıyor, değil mi? Artık gözünüzü açsanıza!"

52. "Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki, o hem aşağı sınıftan, hem de meramını açıklamaktan yoksun biri."

53. "Eğer o dediği gibiyse, üzerine altın bilezikler atılsın ya! Veyâ yanında melekler dizili olarak gelse ya!"

54. Bu şekilde kendi kavmini küçümsedi. Onlar da, ona itaat ettiler. Gerçekten onlar dinden çıkmış, fâsık bir kavimdiler.

55. Bu şekilde, ne zaman ki Biz'i gazap etmeye çağırdılar, Biz de kendilerinden intikam aldık. Hepsini birden suda boğuverdik.

56. Onları sonradan gelecekler için ibret ve örnek kıldık.

57. Meryem oğlu İsâ bir misal olarak anlatılınca, senin kavmin hemen ondan bir delil bulduklarını sanarak bağrışmaya başladılar.

58. (Onlar) dediler ki: "Bizim ilâhlarımız mı daha hayırlıdır, yoksa İsâ mı?" Bu misâli sırf seninle tartışmak için ortaya attılar. Doğrusu onlar çok kavgacı bir topluluktur.

59. Hayır! O ilâh değil, ihlâslı bir kuldur. Biz ona lûtfettik ve kendisini İsrâiloğulları için bir örnek yaptık.

60. Eğer Biz dileseydik, sizden yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaratırdık.

Ve innehû le ılmül lissâati fe lâ temterunne bihâ vettebiûn. hâzâ sırâtum müstekıym (61) Ve lâ yesuddennekümüş şeytân, innehû leküm adüvvüm mübîn (62) Ve lemmâ câe ıysâ bil beyyinâti kâle kad ci'tüküm bil hıkmeti ve li übeyyine leküm ba'dellezî tahtelifûne fîh, fettekullâhe ve etıy'ûn (63) İnnallâhe hüve rabbî ve rabbüküm fa'büdûh. hâzâ sırâtum müstekıym (64) Fahtelefel ahzâbü mim beynihim, fe veylül lillezîne zalemû min azâbi yevmin elîm (65) Hel yenzurûne illes sâate en te'tiyehüm bağtetev ve hüm lâ yeş'urûn (66) El ehıllâü yevmeizim ba'duhüm li ba'dın adüvvün illel müttekıyn (67) Yâ ıbâdi lâ havfün aleykümül yevme ve lâ entüm tahzenûn (68) Ellezîne âmenû bi âyâtinâ ve kânû müslimîn (69) Üdhulül cennete entüm ve ezvâcüküm tuhberûn (70) Yütâfü aleyhim bi sıhâfim min zehebiv ve ekvâb, ve fîhâ mâ teştehîhil enfüsü ve telezzül a'yün, ve entüm fîhâ hâlidûn (71) Ve tilkel cennetülletî ûristümûhâ bimâ küntüm ta'melûn (72) Leküm fîhâ fâkihetün kesîratüm minhâ te'külûn (73)

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِالْحِكْمَةِ
وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا
مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾
لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

61. Ve muhakkak ki o, kıyamet saati için bir ilimdir. Onun için, sakın o saatin geleceğinde şüphe etmeyin de, bana uyun. İşte bu yegane doğru yoldur.

62. Ve sakın sizi şeytan kandırmasın. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

63. İsâ da, apaçık delillerle geldiği zaman, şöyle dedi: "Ben size hikmet ile ve ayrılığa düşüp durduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklayayım diye geldim. Onun için Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

64. "Şüphesiz Allah benim Rabbimdir. Sizinde Rabbiniz ancak O'dur. Onun için hep Ona ibadet edin. İşte bu yegâne doğru yoldur."

65. Sonra o guruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler. Onun için, çok acı veren bir günün azâbından, vay o zulmedenlere!

66. Onlar kendileri farkına varmadan ansızın kıyâmetin başlarına gelmesini mi bekliyorlar?

67. Dostlar o günde birbirlerine düşmandırlar. Ancak muttakîler hâriç.

68. Ey benim kullarım! Hiç korku yoktur bugün sizin için ve siz üzülmeyeceksiniz de.

69. Benim âyetlerime îmân edip de, ihlâslı Müslüman olan kullarım!

70. Girin cennete, siz ve hanımlarınız. Sevinçler, neşeler içinde...

71. Onların etrafında yiyecek ve içecekler altın tepsiler ve kadehlerle dolaştırılır. Orada canların çektiği ve gözlerin hoşlandığı herşey vardır. Siz orada ebedi olarak kalacaksınız.

72. Ve işte bu, sizin çalıştığınız ameller sebebiyle mîrasçı olduğunuz cennet.

73. Sizin için orada bir çok meyveler vardır, onlardan yiyeceksiniz.

٤٩٦

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ
﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُم مَّاكِثُونَ
﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُم بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ
﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ
سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُم بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن
كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ
وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ
بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ
﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

سُورَةُ

İnnel mücrimîne fî azâbi cehenneme hâlidûn (74) Lâ yüfetteru anhüm ve hüm fîhi müblisûn (75) Ve mâ zalemnâhüm ve lâkin kânû hümüz zâlimîn (76) Ve nâdev yâ mâlikü li yakdı aleynâ rabbük. kâle inneküm mâkisûn (77) Lekad ci'nâküm bil hakkı ve lâkinne ekseraküm lil hakkı kârihûn (78) Em ebramû emran fe innâ mübrimûn (79) Em yahsebûne ennâ lâ nesmeu sirrahüm ve necvâhüm. belâ ve rusülünâ ledeyhim yektübûn (80) Kul in kâne lirrahmâni veledün fe ene evvelül âbidîn (81) Sübhâne rabbis semâvâti vel ardı rabbil arşi ammâ yesıfûn (82) Fezerhüm yahûdû ve yel'abû hattâ yülâkû yevmehümüllezî yûadûn (83) Ve hüvellezî fis semâi ilâhüv ve fil ardı ilâh. ve hüvel hakîmül alîm (84) Ve tebârakellezî lehû mülkûs semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ, ve ındehû ılmüs sâah, ve ileyhi türceûn (85) Ve lâ yemliküllezîne yed'ûne min dûnihiş şefâate illâ men şehide bil hakkı ve hüm ya'lemûn (86) Ve lein seeltehüm men halekahüm le yekûlünnallâhü fe ennâ yü'fekûn (87) Ve kıylihî yâ rabbi inne hâülâi kavmül lâ yü'minûn (88) Fasfah anhüm ve kul selâm. fe sevfe ya'lemûn (89)

74. Haberiniz olsun ki, günah işleyenler cehennem azabında sonsuza dek kalıcıdırlar.

75. Kendilerinden o azap hafifletilmez ve onlar, onun içerisinde her ümîdi kesmişlerdir.

76. Ve Biz onlara zulmetmemişizdir. Fakat kendileri zâlimdirler.

77. (Cehennem bekçisine:) "Ey Mâlik! Rabbin işimizi bitiriversin." O, demiştir ki: "Gerçek şu ki: siz burada kalacaksınız."

78. Yemin olsun ki, Biz size hak olanı gönderdik. Fakat çoğunuz haktan hoşnut olmayanlardansınız.

79. Yoksa onlar, (Peygambere hile kurmakta) işi sıkı mı tuttular? Fakat (onları helâk etmekle işi), sıkı tutan Biziz.

80. Yoksa Biz, onların sırlarını ve fısıltılarını işitmeyiz mi sanıyorlar? Hayır! İşitiriz. Hem de yanlarında elçilerimiz vardır, yazarlar.

81. De ki: "Rahmân'ın bir çocuğu olsa, ben ona tapanların birincisi olurdum."

82. Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi, onların vasıfladıkları noksanlıklardan, münezzehtir, yücedir.

83. Şimdi bırak onları dalsınlar, oynaya dursunlar. Tâ, va'dedildikleri günlerine çatıncaya kadar.

84. Hem O, O'dur ki, gökte de ilâh, yerde de ilâhtır. Ve Hikmet sahibi O'dur, herşeyi bilen O.

85. Ve ne yücedir ki, göklerin ve yerin ve bütün aralarındakinin mülkü O'nun. Kıyamet saatinin bilgisi de O'nun katındadır. Ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

86. Allah'ı bırakıp da taptıkları, şefaat etmeye sâhip değildirler. O'ndan bilerek hakka şahitlik edenler hâriç.

87. Yemin olsun ki, sorsan onlara: "Kendilerini kim yarattı." Elbette "Allah!" derler. O halde, nasıl çevrilirler?

88. Onun, "Ey Rabbim!" demesi hakkı için, şüphesiz onlar îmâna gelmez bir kavimdirler.

89. Şimdi sen, onlardan yüz çevir. "Selâm" de. Artık ileride bileceklerdir.

DUHÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Vel kitâbil mübîn (2) İnnâ enzelnâhü fî leyletim mübâraketin innâ künnâ münzirîn (3) Fîhâ yüfraku küllü emrin hakiym (4) Emram min ındinâ. innâ künnâ mürsilîn (5) Rahmetem mir rabbik. innehû hüves semî'ul alîm (6) Rabbis semâvâti vel ardı ve mâ beynehümâ. in küntüm mûkınîn (7) Lâ ilâhe illâ hüve yuhyî ve yümît. rabbüküm ve rabbü âbâikümül evvelîn (8) Bel hüm fî şekkiy yel'abûn (9) Fertekıb yevme te'tis semâü bi dühânim mübîn (10) Yağşen nâs. hâzâ azâbün elîm (11) Rabbenekşif annel azâbe innâ mü'minûn (12) Ennâ lehümüz zikrâ ve kad câehüm rasûlüm mübîn (13) Sümme tevellev anhü ve kâlû muallemüm mecnûn (14) İnnâ kâşifül azâbi kalîlen inneküm âidûn (15) Yevme nebtışül batşetel kübrâ, innâ müntekımûn (16) Ve le kad fetennâ kablehüm kavme fir'avne ve câehüm rasûlün kerîm (17) En eddû ileyye ıbâdallâh. innî leküm rasûlün emîn (18)

٤٤ سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٨﴾

44. SÛRE
DUHÂN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 59 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2 - 3. O apaçık Kitab'a andolsun ki Biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik. Çünkü Biz onunla insanları uyarmaktayız.

4. Bir gece ki, her hikmetli iş onda ayırdedilir.

5. Tarafımızdan bir emir! Çünkü Biz rasûl gönderiyorduk.

6. Rabbinden bir rahmet olarak. Muhakkak ki O, işitendir, bilendir.

7. Siz eğer kesin olarak inanıyorsanız, iyi bilin ki Allah göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir.

8. O'ndan başka ilâh yoktur. Hem diriltir, hem öldürür. Hem sizin Rabbiniz, hem de önceki atalarınızın Rabbi!

9. Fakat onlar, şüphe içerisinde oynuyorlar!

10. O hâlde gözet, o semânın açık bir duman ile geleceği günü.

11. Ki insanları saracaktır. Bu çok acı verici bir azaptır.

12. "Ey Rabbimiz! Bizden bu azâbı aç. Çünkü biz mü'minleriz" diyecekler.

13 - 14. Onlara düşünmek, ibret almak nerede? Halbuki, muhakkak onlara apaçık bildiren bir peygamber geldi. Sonra ondan yüz çevirdiler ve "Bu öğretilmiş bir delidir" dediler.

15. Biz o, azâbı birâz açıp gidereceğiz. Fakat siz yine döneceksiniz.

16. Ama, o büyük tutuşla yakalayacağımız gün, elbette Biz intikam alacağız.

17. Yemin olsun ki, onlardan önce Firavun'un adamlarını fitneye düşürdük. Onlara da çok şerefli bir peygamber gelmişti.

18. Şöyle ki: "Allah'ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben size emîn bir peygamberim" (demişti).

٤٩٨

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۚ ﴿١٩﴾ وَاِنِّيْ عُذْتُ
بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ
﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ
لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ
﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٦﴾
وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ ۡ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ
﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاۗءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ
﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ ۭ
اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰي عِلْمٍ
عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿٣٣﴾
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ
بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوْا بِاٰبَاۗىِٕنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ
اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ اَهْلَكْنٰهُمْ ۡ اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ
﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾

اِنَّ

Ve el lâ ta'lû alallâh, innî âtîküm bi sültânim mübîn (19) Ve innî uztü bi rabbî ve rabbiküm en tercümûn (20) Ve il lem tü'minû lî fa'tezilûn (21) Fe deâ rabbehû enne hâülâi kavmüm mücrimûn (22) Fe esri bi ıbâdî leylen inneküm müttebeûn (23) Vetrukil bahra rahvâ. innehüm cündüm muğrakûn (24) Kem terakû min cennâtiv ve uyûn (25) Ve zurûıv ve mekâmin kerîm (26) Ve na'metin kânû fîhâ fâkihîn (27) Kezâlik. ve evrasnâhâ kavmen âharîn (28) Femâ beket aleyhimüs semâü vel ardu vemâ kânû münzarîn (29) Ve le kad necceynâ benî isrâîle minel azâbil mühîn (30) Min fir'avn. innehû kâne âliyem minel müsrifîn (31) Ve lekadıhternâhüm alâ ılmin alel âlemîn (32) Ve âteynâhüm minel âyâti mâ fîhi belâüm mübîn (33) İnne hâülâi le yekûlûn (34) İn hiye illâ mevtetünel ûlâ ve mâ nahnü bi münşerîn (35) Fe'tû bi âbâinâ in küntüm sâdıkıyn (36) E hüm hayrun em kavmü tübbeıv vellezîne min kablihim. ehleknâhüm innehüm kânû mücrimîn (37) Ve mâ halaknes semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ lâıbiyn (38) Mâ halaknâhümâ illâ bil hakkı ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (39)

19. "Ve Allah'a karşı baş kaldırmayın. Çünkü ben size açık bir delil ile geliyorum."

20. "Ve haberiniz olsun ki, ben sizin beni taşlamanızdan Rabbime ve Rabbinize sığınmışımdır."

21. "Onun için, eğer bana îmân etmezseniz, hiç değilse benden uzak durun."

22. Sonra Rabbi'ne duâ etti: "Bak, bunlar günahkâr bir kavim" dedi.

23. "Hemen kullarımı geceleyin götür, çünkü siz tâkip edileceksiniz."

24. "Ve denizi açık bırak, çünkü onlar, ordu hâlinde gelip boğulacaklar."

25. Onlar neler bırakmışlardı, ne bahçeler, ne pınarlar!

26. Ne çiftlikler! Ne güzel konaklar!

27. Ve içinde zevk sürdükleri ne nîmet ve ferah!

28. Evet öyle... Ve hep onları başka bir kavme miras bıraktık.

29. Sonuçta, ne gök ağladı üzerlerine, ne yer! Ne de mühlet tanınmadılar!

30. Yemin olsun ki, İsrâiloğullarını o alçaltıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Firavun'dan. Çünkü o, haddi aşanların en üstünüydü.

32. Ve yemin olsun ki, Biz onlara bir bilgi üzerine, âlemlere karşı üstünlük vermiştik.

33. Ve onlara âyetlerden öylesini vermiştik ki, onda açık bir nîmet ile imtihan vardı.

34. Fakat şu diğerleri diyorlar ki:

35. "İlk ölümünüzden ilerisi yok. Ve biz yeniden diriltilip, kaldırılacak değiliz."

36. "Haydi! Getirin babalarımızı, doğruysanız."

37. Onlar mı daha hayırlıdır, yoksa Tübba kavmi ile onlardan öncekiler mi? Biz onların hepsini de helak ettik, şüphe yok ki onlar günahkârlar idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri bir oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.

39. İkisini de, ancak hak sebeple yarattık. Fakat bir çokları bilmezler.

İnne yevmel fasli mîkâtühüm ecmeıyn (40) Yevme lâ yuğnî mevlen ammevlen şey'ev ve lâ hüm yünsarûn (41) İllâ mer rahımallâh. innehû hüvel azîzür rahıym (42) İnne şeceratez zakkûm (43) Taâmül esîm (44) Kel mühl yağlî fil bütûn (45) Ke ğalyil hamîm (46) Huzûhü fa'tilûhü ilâ sevâil cehıym (47) Sümme subbû fevka ra'sihî min azâbil hamîm (48) Zuk. inneke entel azîzül kerîm (49) İnne hâzâ mâ küntüm bihî temterûn (50) İnnel müttekıyne fî mekâmin emîn (51) Fî cennâtiv ve uyûn (52) Yelbesûne min sündüsiv ve istebrakım mütekâbilîn (53) Kezâlik. ve zevvecnâhüm bi hûrîn ıyn (54) Yed'ûne fîhâ bi külli fâkihetin âminîn (55) Lâ yezûkûne fîhel mevte illel mevtetel ûlâ. ve vekâhüm azâbel cehıym (56) Fadlem mir rabbik. zâlike hüvel fevzül azıym (57) Fe innemâ yessernâhü bi lisânike leallehüm yetezekkerûn (58) Fertekıb innehüm mürtekıbûn (59)

٤٩٩

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا
فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ
وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ
﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾
فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

40. Haberiniz olsun ki, o ayırt etme günü hepinizin zamanlarıdır.

41. O gün ki dost, dosttan hiçbir şeyle yarar sağlayamaz. Ve bir taraftan yardım da olunmazlar.

42. Ancak Allah'ın rahmetiyle bağışladığı başka. Çünkü, O üstün olan, esirgeyendir.

43. Şüphesiz ki, o Zakkum ağacı, çok...

44. Günaha düşkün olanın yemeğidir.

45. Pota (erimiş maden) gibi karınlarında kaynar.

46. Kaynar suyun kaynaması gibi kaynar.

47. Tutun onu da, yaka paça cehennemin ortasına sürükleyin.

48. Sonra da, başının üstüne erimiş mâdenlerin azâbından dökün.

49. Ona şöyle deyin: "Tat bakalım azabı! Hani sen kendine göre çok güçlü ve çok üstündün."

50. İşte, sizin şüphe ve mücâdele edip durduğunuz bu.

51. Elbette, takvâ sâhipleri emîn bir makamda.

52. Cennetlerde, pınar başlarında.

53. İnce, nâzik ve kalın ipeklerden, atlaslardan elbiseler giyerek karşılıklı (otururlar).

54. Evet, böyle... Hem onları, iri gözlü hûrilerle evlendirmişiz de.

55. Orada, emniyetler içerisinde, (canlarının çektiği) her türlü meyveyi isterler.

56. İlk ölümden başka ölüm tatmazlar. Korumuştur da onları, o cehennem azâbından.

57. Hepsi Rabbinden bir lütuf olarak. İşte, budur ancak büyük kurtuluş.

58. Biz Kur'ân'ı senin dilinle indirip kolaylaştırdık. Umulur ki onlar öğüt alırlar.

59. Artık sen onların başlarına gelecekleri bekle! Çünkü onlar da bekleyip durmaktadırlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ
آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللّٰهُ مِنَ
السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾
يَسْمَعُ آيَاتِ اللّٰهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا
أُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مِّن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُم
مَّا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللّٰهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿١٠﴾ هٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ
﴿١١﴾ اللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ

CÂSİYE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Tenzîlül kitâbi minallâhil azîzil hakîm (2) İnne fis semâvâti vel ardı le âyâtil lil mü'minîn (3) Ve fî halkıküm ve mâ yebüssü min dâbbetin âyâtül li kavmiy yûkınûn (4) Vahtilâfil leyli ven nehâri ve mâ enzelallâhü mines semâi mir rizkın fe ahyâ bihil arda ba'de mevtihâ ve tasrîfir riyâhı âyâtül li kavmiy ya'kılûn (5) Tilke âyâtüllâhi netlûhâ aleyke bil hakk, fe bi eyyi hadîsim ba'dallâhi ve âyâtihî yü'minûn (6) Veylül li külli effâkin esîm (7) Yesmeu âyâtillâhi tütlâ aleyhi sümme yüsırru müstekbiran ke el lem yesma'hâ, fe beşşirhü bi azâbin elîm (8) Ve izâ alime min âyâtinâ şey'enittehazehâ hüzüvâ. ülâike lehüm azâbüm mühîn (9) Miv verâihim cehennem, ve lâ yuğnî anhüm mâ kesebû şey'ev ve lâ mettehazû min dûnillâhi evliyâ', ve lehüm azâbün azıym (10) Hâzâ hüdâ, vellezîne keferû bi âyâti rabbihim lehüm azâbüm mir riczin elîm (11) Allâhüllezî sehhara lekümül bahra li tecriyel fülkü fîhi bi emrihî ve li tebteğû min fadlihî ve lealleküm teşkürûn (12) Ve sehhara leküm mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı cemîam minh. inne fî zâlike le âyâtil li kavmiy yetefekkerûn (13)

45.SÛRE
CÂSİYE SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 37 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2. Kitabın indirilmesi, O üstün ve güçlü olan, hikmet sahibi olan Allah'tandır.

3. Şüphesiz göklerde ve yerde, mü'minler için âyetler vardır.

4. Hayvanları çeşitlendirip, üreterek sizi yaratmasında da, yakînen inanacak bir kavim için çok âyetler vardır.

5. Gece ile gündüzün ardarda gelmesinde, Allah'ın gökten bir rızık indirip de, onunla yeryüzünü ölümden sonra diriltmesinde ve rüzgârları çevirmesinde de, aklı olan bir kavim için birçok âyetler vardır.

6. İşte bunlar Allah'ın âyetleri. Sana onları hak olarak okuyoruz. Artık, Allah'ın âyetlerine inanmadıktan sonra hangi söze inanırlar?

7. Vay haline! Her bir günaha dadanan sahtekarın!

8. Allah'ın âyetleri karşısında okunurken işitir de, sonra kibrinden hiç işitmemiş gibi ısrar eder. İşte onu, çok acı veren bir azapla müjdele.

9. Âyetlerimizden bir şey, öğrendiği zaman da, onu eğlenceye alırlar. İşte onlar için, aşağılatıcı bir azap vardır.

10. Peşlerinde cehennem vardır. Kazandıkları şeyler de Allah'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara hiç bir yarar sağlamaz. Hem onlara büyük bir azap var.

11. Bu bir hidâyettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlerse, onlara en kötüsünden çok acı veren bir azap vardır.

12. Allah O'dur ki, sizin için denizi hizmetkâr yaptı. Onda, emri ile gemiler akıp gitsin diye, hem lütfundan talep edesiniz diye. Gerekir ki şükredersiniz.

13. Hem göklerde ne varsa, yerde ne varsa, hepsini kendinden sizin için hizmetkâr yaptı. Şüphesiz ki bunda, düşünecek bir kavim için ayetler vardır.

Kul lillezîne âmenû yağfirû lillezîne lâ yercûne eyyâmallâhi li yecziye kavmem bimâ kânû yeksibûn (14) Men amile sâlihan fe linefsih, ve men esâe fe aleyhâ sümme ilâ rabbiküm türceûn (15) Ve le kad âteynâ benî isrâîlel kitâbe vel hukme ven nübüvvete ve razaknâhüm minet tayyibâti ve faddalnâhüm alel âlemîn (16) Ve âteynâhüm beyyinâtim minel emr, femahtelefû illâ mim ba'di mâ câehümül ılmü bağyem beynehüm. inne rabbeke yakdıy beynehüm yevmel kıyâmeti fîmâ kânû fîhi yahtelifûn (17) Sümme cealnâke alâ şerîatim minel emri fettebı'hâ ve lâ tettebı' ehvâellezîne lâ ya'lemûn (18) İnnehüm ley yuğnû anke minallâhi şey'â. ve innez zâlimîne ba'duhüm evliyâü ba'd, vallâhü veliyyül müttekıyn (19) Hâzâ besâiru lin nâsi ve hüdev ve rahmetül li kavmiy yûkınûn (20) Em hasibel lezînecterahus seyyiâti en nec'alehüm kellezîne âmenû ve amilus sâlihâti sevâem mahyâhüm ve memâtühüm. sâe mâ yahkümûn (21) Ve halekallâhüs semâvâti vel arda bil hakkı ve li tüczâ küllü nefsim bimâ kesebet ve hüm lâ yuzlemûn (22)

قُلْ لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ
وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْاَمْرِ فَمَا
اخْتَلَفُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ اِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾
ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾
هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَآءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. (Ey Muhammed!) İman edenlere de ki: "Allah'ın cezalandıracağı günlerin geleceğini ummayanları şimdilik bağışlasınlar. Çünkü Allah her kavmi kazandıklarıyla cezalandıracaktır."

15. Her kim iyi bir iş yaparsa, kendi lehine. Her kim de kötü bir iş yaparsa, kendi aleyhinedir. Sonra hep döndürülüp, Rabbinize götürüleceksiniz.

16. Yemin olsun ki Biz, zamânında İsrâiloğullarına kitap vermiş, hüküm vermiş, nübüvvet vermiştik. Ve kendilerine tertemiz rızıklardan, rızık olarak vermiştik. Hem âlemlerin üstüne çıkarmıştık.

17. Bu emirlerden onlara apaçık deliller de vermiştik. Şimdi ayrılığa düşmeleri, yalnızca kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki düşmanlık ve hasetten dolayıdır. Muhakkak ki Rabbin, onların ayrılığa düşüp durdukları şeyde, kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18. Sonra (Ey Muhammed) seni din hususunda apaçık bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy, bilmeyenlerin hevâ ve heveslerine uyma.

19. Çünkü onlar, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden gideremezler. Ve çünkü zâlimler, birbirlerinin dostu, Allah ise takvâ sâhiplerinin dostudur.

20. Bu (Kur'an), insanlara basîret nurları ve yakîn edinecek bir kavim için bir hidâyet ve bir rahmettir.

21. Yoksa, o kötülükleri yapıp duran kimseler, kendilerini îmân edip sâlih ameller yapan kimseler gibi yapacağımızı, hayat ve ölümlerini aynı yapacağımızı mı sandılar? Ne kötü hükmediyorlar!

22. Halbuki Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Hem de herkese yaptığının karşılığı verilmek üzere, onlara asla haksızlık edilmez.

٤٥

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ
وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ
﴿٢٣﴾ وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ
اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ
﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا
نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

وَبَدَا لَهُمْ

Eferaeyte menittehaze ilâhehû hevâhü ve edallehüllâhü alâ ılmiv ve hateme alâ sem'ıhî ve kalbihî ve ceale alâ besarihî ğışâveh. fe mey yehdîhi mim ba'dillâh. e fe lâ tezekkerûn (23) Ve kâlû mâ hiye illâ hayâtüned dünyâ nemûtü ve nahyâ ve mâ yühlikünâ illed dehr, ve mâ lehüm bi zâlike min ılm, in hüm illâ yezunnûn (24) Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ beyyinâtim mâ kâne huccetehüm illâ en kâlü'tû bi âbâinâ in küntüm sâdikıyn (25) Kulillâhü yuhyîküm sümme yümîtüküm sümme yecmeuküm ilâ yevmil kıyâmeti lâ raybe fîhi ve lâkinne ekseran nâsi lâ ya'lemûn (26) Ve lillâhi mülküs semâvâti vel ard. ve yevme tekûmüs sâatü yevmeiziy yahserul mübtılûn (27) Ve terâ külle ümmetin câsiyeh. küllü ümmetin tüd'â ilâ kitâbihâ. elyevme tüczevne mâ küntüm ta'melûn (28) Hâzâ kitâbünâ yentıku aleyküm bil hakk. innâ künnâ nestensihu mâ küntüm ta'melûn (29) Fe emmellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fe yüdhılühüm rabbühüm fî rahmetih. zâlike hüvel fevzül mübîn (30) Ve emmellezîne keferû. e felem tekün âyâtî tütlâ aleyküm festekbertüm ve küntüm kavmem mücrimîn (31) Ve izâ kıyle inne va'dallâhi hakkuv ves sâatü lâ raybe fîhâ kultüm mâ nedrî mes sâatü in nezunnü illâ zannev ve mâ nahnü bi müsteykınîn (32)

23. Ya şimdi baksana! O kimseye ki, ilâh olarak nefsine tutunmuş. Allah da onu bir ilim üzerine şaşırtmış. Kulağını ve kalbini mühürleyip, gözüne de bir perde çekmiştir. Artık, onu Allah'tan sonra kim yola getirir!? Hâlâ da düşünmez misiniz!?

24. Hem müşrikler dediler ki: "Hayat, ancak bu dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak geçen zaman yokluğa sürükler." Halbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, sadece böyle zannederler.

25. Karşılarında açık açık deliller hâlinde âyetlerimiz okunurken, şöyle demekten başka tutunacakları yoktur: "Haydi! Babalarımızı getirin, doğru iseniz."

26. De ki: "Size Allah hayat veriyor. Sonra sizi O öldürüyor. Sonra da sizi kıyâmet gününde toplayacak. Fakat insanların çoğu bilmezler."

27. Ve bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Ve o gün ki, kıyamet saati gelecek. O gün o bâtıla sapanlar, hep hüsrâna düşeceklerdir.

28. O gün her ümmeti, diz çökmüş görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağırılır, onlara: "Bugün yaptığınız amellerin cezası verilecektir." (denilir.)

29. İşte kitabınız, yüzünüze karşı doğruyu söylüyor. Çünkü Biz, yaptıklarınızı hep yazdırıyorduk.

30. İşte, o îmân edip de, iyi ameller yapmış olan kimseler, o zaman onları Rableri rahmet içine koyacak. İşte, büyük kurtuluş budur.

31. İnkâr edenlere gelince; değil mi, karşılarınızda benim âyetlerim okunurdu da, siz büyüklük taslamıştınız ve günahkar bir kavimdiniz?

32. Allah'ın vaadi gerçektir. "O kıyâmetin geleceğinde şüphe yoktur." denildiğinde, "Kıyamet nedir bilmiyoruz. Yalnız bir zandan ibârettir sanıyoruz. Fakat bu hususta kesin bir bilgimiz yok." derdiniz.

Ve bedâ lehüm seyyiâtü mâ amilû ve hâka bihim mâ kânû bihî yestehziûn (33) Ve kıylel yevme nensâküm kemâ nesîtüm likâe yevmiküm hâzâ ve me'vâkümün nâru ve mâ leküm min nâsırîn (34) Zâliküm bi enne kümüttehaztüm âyâtillâhi hüzüvev ve ğarratkümül hayâtüd dünyâ, felyevme lâ yuhracûne minhâ ve lâ hüm yüsta'tebûn (35) Fe lillâhil hamdü rabbis semâvâti ve rabbil ardı rabbil âlemîn (36) Ve lehül kibriyâü fis semâvâti vel ardı ve hüvel azîzül hakîm (37)

AHKÂF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hâ mîm (1) Tenzîlül kitâbi minallâhil azîzil hakîm (2) Mâ halaknes semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ illâ bil hakkı ve ecelim müsemmâ. vellezîne keferû ammâ ünzirû mu'ridûn (3) Kul eraeytüm mâ ted'ûne min dûnillâhi erûnî mâzâ halekû minel ardı em lehüm şirkün fis semâvât. îtûnî bi kitâbim min kabli hâzâ ev esâratim min ılmin in küntüm sâdikıyn (4) Ve men edallü mimmey yed'û min dûnillâhi mel lâ yestecîbü lehû ilâ yevmil kıyâmeti ve hüm an düâihim ğâfilûn (5)

٥٣

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْأَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا
أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا
خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا
أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ
اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

33. Derken, onlara yaptıkları amellerin kötülükleri yüz göstermiş ve o alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermiştir.

34. O gün kâfirlere şöyle denilir: "Siz, dünyada bugüne kavuşmayı nasıl unuttuysanız, Biz de bugün sizi öylece unutacağız. Yeriniz ateştir ve sizin için yardımcılardan bir kimse de yoktur."

35. Bunun sebebi; çünkü siz Allah'ın âyetlerini eğlence yerine koydunuz ve dünyâ hâyatı sizi gururlandırdı. Onun için, bugün ateşten çıkarılmazlar ve kendilerinden özür de kabûl edilmez.

36. Dolayısıyla hamd, göklerin Rabbi, yerin de Rabbi, âlemlerin Rabbi Allah'ındır!

37. Ve göklerde, yerde büyüklük O'nun! O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir!

46. SÛRE
AHKÂF SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 35 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hâ, Mîm.

2. Bu Kitab'ın parça parça indirilmesi, üstün, hikmet sahibi Allah'tandır.

3. Biz gökleri yeri ve ikisi arasında bulunanları hak ile ve belirlenmiş bir zaman ile yarattık. İnkâr edenler ise, korkutuldukları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4. De ki: "Şimdi baksanıza! Şu sizin Allah'ın dışında yalvarıp durduklarınıza! Gösterin bana! Onlar, yeryüzünden hangi parçayı yaratmışlar. Yoksa onların göklerde mi bir ortakları var? Haydi! Bana bundan önce bir kitap veyâ ilimden bir eser getirin! Eğer doğruysanız!"

5. Hem o kimseden daha şaşkın kim olabilir ki! Allah'ı bırakır da, kendisine kıyâmet gününe kadar cevap veremeyecek kimselere duâ eder. Onlar ise, onun duâsından habersizdirler.

٥٤

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ
بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ
بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا
بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ
ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا

Ve izâ huşiran nâsü kânû lehüm a'dâev ve kânû bi ıbâdetihim kâfirîn (6) Ve izâ tütlâ aleyhim âyâtünâ beyyinâtin kâlellezîne keferû lil hakkı lemmâ câehüm hâzâ sıhrum mübîn (7) Em yekûlûnefterâh. kul inifteraytühû fe lâ temlikûne lî minallâhi şey'â. hüve a'lemü bimâ tüfîdûne fîh. kefâ bihî şehîdem beynî ve beyneküm. ve hüvel ğafûrur rahıym (8) Kul mâ küntü bid'am miner rusüli ve mâ edrî mâ yüf'alü bî ve lâ biküm. in ettebiu illâ mâ yûhâ ileyye ve mâ ene illâ nezîrum mübîn (9) Kul eraeytüm in kâne min ındillâhi ve kefartüm bihî ve şehide şâhidüm mim benî isrâîle alâ mislihî fe âmene vestekbertüm. innallâhe lâ yehdil kavmez zâlimîn (10) Ve kâlellezîne keferû lillezîne âmenû lev kâne hayram mâ sebekûnâ ileyh. ve iz lem yehtedû bihî fe seyekûlûne hâzâ ifkün kadîm (11) Ve min kablihî kitâbü mûsâ imâmev ve rahmeh. ve hâzâ kitâbüm müsaddikul lisânen arabiyyel li yünzirallezîne zalemû ve büşrâ lil muhsinîn (12) İnnellezîne kâlû rabbünallâhü sümmestekâmû fe lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn (13) Ülâike ashâbül cenneti hâlidîne fîhâ, cezâem bimâ kânû ya'melûn (14)

6. İnsanlar toplanıp haşrolunduğu zaman da, onlara düşman olurlar ve ibâdetlerini inkâr ederler.

7. Karşılarında âyetlerimiz, açık belgeler halinde okunurken de, o inkâr edenler, hak kendilerine geldiği zaman dediler ki: "Bu apaçık bir sihirdir!"

8. Yoksa: "Onu uydurdu mu?" diyorlar. De ki: "Ben onu uydurduysam, siz beni Allah'tan kurtaracak hiçbir güce sâhip olamazsınız. Ve O, sizin içine dalıp durduğunuz (Kur'an'a dair) itirafları çok iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, bağışlayan, esirgeyendir."

9. De ki: "Ben, peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Yalnız bana gönderilen vahye uyuyorum. Ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim."

10. De ki: "Şuna vicdanınızda bir görüş edindiniz mi, eğer bu Allah tarafındansa, siz ona inkâr ettiyseniz ve İsrâiloğullarından bir şâhit onun benzerine şâhitlik yapıp îmân ettiyse, siz büyüklük taslamışsanız (artık zalimlerden olmaz mısınız?) Şüphe yok ki, Allah zâlimleri doğru yola çıkarmaz."

11. Bir de inkâr edenler, îmân edenler hakkında dediler ki: "Eğer, o bir hayır olsaydı, bizden önce ona koşmazlardı." Bununla başarıya ulaşamayınca da şöyle diyecekler: "Bu eski bir yalandır!"

12. Ondan önce de Mûsâ'nın kitabı var. Bir rehber ve rahmet. Bu da zulmedenleri korkutmak için ve ihsân sâhiplerine müjde vermek üzere tasdik edici olan bir kitap, Arapça bir dille..

13. "Rabbimiz Allah" deyip de, sonra doğru gidenler, şüphesiz onlara bir korku yoktur ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.

14. Onlar cennet ehlidir. İşledikleri amellere mükâfât olarak orada sonsuza dek kalacaklardır.

Ve vessaynel insâne bi vâlideyhi ıhsânâ. hamelethü ümmühû kürhev ve vedaathü kürhâ. ve hamlühû ve fisâlühû selâsûne şehrâ. hattâ izâ belağa eşüddehû ve belağa erbeıyne seneten kâle rabbi evzı'nî en eşküra nı'metekelletî en'amte aleyye ve alâ vâlideyye ve en a'mele sâlihan tardâhü ve aslıh lî fî zürriyyetî, innî tübtü ileyke ve innî minel müslimîn (15) Ülâikellezîne netekabbelü anhüm ahsene mâ amilû ve netecâvezü an seyyiâtihim fî ashâbil cenneh. va'des sıdkıllezî kânû yûadûn (16) Vellezî kâle li vâlideyhi üffil lekümâ e teıdâninî en uhrace ve kad haletil kurûnü min kablî ve hümâ yesteğıysânillâhe veyleke âmin inne va'dallâhi hakk, fe yekûlü mâ hâzâ illâ esâtıyrul evvelîn (17) Ülâikellezîne hakka aleyhimül kavlü fî ümemin kad halet min kablihim minel cinni vel ins. innehüm kânû hâsirîn (18) Ve li küllin deracâtüm mimmâ amilû, ve li yüveffiyehüm a'mâlehüm ve hüm lâ yuzlemûn (19) Ve yevme yu'radullezîne kefterû alen nâr. ezhebtüm tayyibâtiküm fî hayâtikümüd dünyâ vestemta'tüm bihâ, fel yevme tüczevne azâbel hûni bimâ küntüm testekbirûne fil ardı bi ğayril hakkı ve bimâ küntüm tefsükûn (20)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً ۖ قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي
ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ
وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ
لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ ۖ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ
دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۖ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي
حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۖ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

15. Hem Biz o insana, anne babası hakkında iyilik yapmayı tavsiye ettik. Anası onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Taşınmasıyla, sütten kesimi de otuz ay. Nihâyet kemâle erdiği ve kırk yaşına girdiği zaman dedi ki: "Ey Rabbim! Beni öyle yönlendir ki, bana ve anneme, babama lûtfettiğin nîmetine şükredeyim ve râzı olacağın salih bir amel işleyeyim. Neslim hakkında da, benim için salâh nasip et. Çünkü ben, tevbe ile cidden Sana döndüm ve ben gerçekten Müslümanlardanım."

16. İşte bunlar, cennet ehli içinde o seçilmişlerdir ki, kendilerinden yaptıkları amellerin en güzelini kabûl edeceğiz ve günahlarından geçeceğiz. Bu, şaşmaz doğru sözledir ki, söz verilmektesiniz!

17. Anasına babasına: "Of size! Siz bana, benden önce nice kuşaklar geçmiş iken, tekrar çıkarılacağımı mı va'd ediyorsunuz?" diyen kimseye anası babası Allah'a yalvararak: "Yazık sana; iman et! Kesinlikle Allah'ın va'di gerçektir." diyorlar da o, yine: "Bu eskilerin uydurmalarından başka birşey değildir!" diyordu.

18. İşte bunlar, insanlardan ve cinden, önceden gelip geçen ümmetler içinde üzerlerine söz hak olmuş kimselerdir. Çünkü bunlar, hep hüsrâna uğramış olanlardır.

19. Her biri için de yaptıkları amellerden dereceler vardır. Bu da, hiç hakları yenmeyecek bütün amellerini, kendilerine tam olarak ödemek içindir.

20. Ve inkâr edenler ateşe sunulacakları gün onlara şöyle denir: "Siz bütün temiz olan şeylerinizi (lezzetli olan şeylerinizi) dünyâ hayâtında giderdiniz ve onlarla zevk aldınız. Alacağınızı aldınız! Artık bugün hakaret azabıyla cezâlandırılacaksınız. Çünkü yeryüzünde haksızlık yaparak büyükleniyordunuz. Ve dinden çıkıp fasıklıkta bulunmanızdan dolayı alçaltıcı bir azap göreceksiniz."

٥٦

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا
بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ
كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ
مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً فَمَآ اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا
يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٨﴾

وَاذْ

Vezkür ehâ âd. iz enzera kavmehû bil ahkâfi ve kad haletin nüzüru mim beyni yedeyhi ve min halfihî ellâ ta'büdû illallâh. innî ehâfü aleyküm azâbe yevmin azıym (21) Kâlû eci'tenâ li te'fikenâ an âlihetinâ, fe'tinâ bimâ teıdünâ in künte mines sâdikıyn (22) Kâle innemel ilmü ındallâhi ve übelliğuküm mâ ürsiltü bihî ve lâkinnî erâküm kavmen techelûn (23) Felemmâ raevhü âridam müstakbile evdiyetihim kâlû hâzâ âridum mümtırunâ. bel hüve mesta'celtüm bih. rîhun fîhâ azâbün elîm (24) Tüdemmiru külle şey'im bi emri rabbihâ fe asbehû lâ yürâ illâ mesâkinühüm. kezâlike neczil kavmel mücrimîn (25) Ve le kad makkennâhüm fîmâ im mekkennâküm fîhi ve cealnâ lehüm sem'av ve ebsârav ve ef'ideten fe mâ ağnâ anhüm sem'uhüm ve lâ ebsâruhüm ve lâ ef'idetühüm min şey'in iz kânû yechadûne bi âyâtillâhi ve hâka bihim mâ kânû bihî yestehziûn (26) Ve le kad ehleknâ mâ havleküm minel kurâ ve sarrafnel âyâti leallehüm yarciûn (27) Fe lev lâ nesarahümüllezînettehazû min dûnillâhi kurbânen âliheh. bel dallû anhüm. ve zâlike ifkühüm ve mâ kânû yefterûn (28)

21. Âd kavminin kardeşini (Hûd'u) an. Zira o, kendinden önce ve sonra uyarıcıların da gelip geçtiği Ahkaf bölgesindeki kavmine: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum", demişti.

22. Dediler ki: "Sen bizi ilâhlarımızdan çevirmek için mi geldin bize? Haydi getir, o bize va'd edip durduğun azâbı, doğru sözlülerdensen."

23. Dedi ki: "O ilim, ancak Allah katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum. Fakat sizi öyle bir kavim görüyorum ki, câhillik ediyorsunuz."

24. Derken, ne zaman ki, onu vâdilerine karşı bir bulut olarak gördüler, "Bu ufukta beliren bir bulut! Bize yağmur yağdıracak." dediler. Hayır! O sizin acele olarak istediğiniz şey. Bir rüzgâr ki onda çok acı bir azap vardır.

25. "Rabbinin emriyle her şeyi helâk eder." Derken, öyle oluverdiler ki, yurtlarından başka bir şey görünmez oldu. İşte öyle günahkâr bir kavme Biz, böyle ceza veririz.

26. Yeminle söylerim, Biz onlara öyle şeyler vermiştik ki, size o kuvvet ve malı vermemişizdir. Hem kendileri için kulak ve gözler, gönüller yapmıştık ki, ne kulakları, ne gözleri, ne gönülleri kendilerine bir fayda vermedi. Çünkü, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı. O alay ettikleri şey de, kendilerini kuşatıverdi.

27. Yemin olsun ki, gerçekten çevrenizdeki memleketleri helâk etmişizdir. Âyetleri de açıklamıştık. Belki dönerler!

28. O zaman Allah'ın dışında, yakınlık için ilâh edindikleri kimseler, onları kurtarsalardı ya! Tam tersine, onlardan savuşup gittiler ki, işte onların sapıtmalarının ve uydurup durdukları iftiralârının sonucu budur!

Ve iz sarafnâ ileyke neferam minel cinni yestemiûnel kur'ân, felemmâ hadarûhü kâlû ensitû, felemmâ kudıye vellev ilâ kavmihim münzirîn (29) Kâlû yâ kavmenâ innâ semı'nâ kitâben ünzile mim ba'di mûsâ müsaddikal limâ beyne yedeyhi yehdî ilel hakkı ve ilâ tarîkım müstekıym (30) Yâ kavmenâ ecîbû dâıyallâhi ve âminû bihî yağfir leküm min zünûbiküm ve yücirküm min azâbin elîm (31) Ve mel lâ yücib dâıyallâhi fe leyse bi mu'cizin fil ardı ve leyse lehû min dûnihî evliyâ.' ülâike fî dalâlim mübîn (32) E ve lem yerav ennallâhellezî halekas semâvâti vel arda ve lem ya'ye bi halkıhinne bi kâdirin alâ ey yuhyiyel mevtâ. belâ innehû alâ külli şey'in kadîr (33) Ve yevme yu'radullezîne keferû alen nâr. e leyse hâzâ bil hakk. kâlû belâ ve rabbinâ. kâle fe zûkul azâbe bi mâ küntüm tekfürûn (34) Fasbir kemâ sabera ülül azmi miner rusüli ve lâ testa'cil lehüm. ke ennehüm yevme yeravne mâ yûadûne lem yelbesû illâ sâatem min nehâr. belâğ, fe hel yühlekü illel kavmül fâsikûn (35)

٥٠٧

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ
قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالُوْا يٰقَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٠﴾ يٰقَوْمَنَآ اَجِيْبُوْا دَاعِيَ
اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ
﴿٣١﴾ وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ
مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِيَ
الْمَوْتٰى بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
عَلَى النَّارِ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٥﴾

سُوْرَةُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

29. Bir de şu zamanı anlat ki: Cinlerden bir takımını Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Bu şekilde, ne zaman ki ona geldiler, "Susun, dinleyin!" dediler. Sonra bitirildiği zaman da döndüler, uyarıcılar olmak üzere kavimlerine gittiler.

30. Dediler ki: "Ey kavmimiz! Haberiniz olsun, bizler bir kitap dinledik. Mûsâ'dan sonra indirilmiş, kendinden öncekileri doğru kabul ediyor, hakka ve bir dosdoğru yola iletiyor."

31. "Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine cevap verin. Ve O'na îmân edin ki, bâzı günahlarınızı bağışlasın ve sizi çok acı veren bir azaptan korusun."

32. Ve her kim Allah'ın dâvetçisine cevap vermezse, yeryüzünde (Bizi) âciz bırakıcı değildir ve O'na, O'nun dışında sâhip çıkacak dostlar da yoktur. Öyleleri, açık bir sapıklık içerisindedirler.

33. Ya, görmediler mi ki, o gökleri ve yeri yaratmış ve onları yaratmakla yorulmamış olan Allah, ölüleri diriltmeye kesinlikle gücü yeter. Evet... Hiç şüphe yok ki, O her şeye gücü yetendir.

34. İnkâr edenler ateşe arz olunacakları gün onlara: "Bu gerçek değil miymiş?" denir. Onlar da: "Rabbimiz Hakk'ı için gerçekmiş!" derler. Allah onlara: "O halde inkâr ettiğinizden dolayı şimdi tadın azabı!" der.

35. Dolayısıyla, büyük peygamberlerin sabrettiği gibi sabret ve onlar hakkında acele etme. Sanki onlar, va'dedildikleri acıyı görecekleri gün, gündüzün bir saatinden başka durmamışa döneceklerdir. Yeterli bir tebliğ! Demek ki, helâk edilecek başka değil, ancak itaatten çıkmış fâsıklar topluluğudur.

٤٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى
اِذَا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاءً حَتّٰى
تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ
لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ
﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ
﴿٦﴾ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ
﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا
مَا نَزَّلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَالُهَا
﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

اِنَّ

MUHAMMED SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ellezîne keferû ve saddû an sebîlillâhi edalle a'mâlehüm (1) Vellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve âmenû bimâ nüzzile alâ muhammediv ve hüvel hakku mir rabbihim keffera anhüm seyyiâtihim ve asleha bâlehüm (2) Zâlike bi ennellezîne keferuttebeul bâtıle ve ennellezîne âmenüttebeul hakka mir rabbihim. kezâlike yadribüllâhü lin nâsi emsâlehüm (3) Fe izâ lekıytümüllezîne keferû fe darber rikâb. hattâ izâ eshantümûhüm fe şüddül vesâka fe immâ mennem ba'dü ve immâ fidâen hattâ tedaal harbü evzârahâ zâlik. ve lev yeşâüllâhü lentesara minhüm ve lâkil li yeblüve ba'daküm bi ba'd. vellezîne kutilû fî sebîlillâhi fe ley yüdılle a'mâlehüm (4) Se yehdîhim ve yuslihu bâlehüm (5) Ve yüdhılühümül cennete arrafehâ lehüm (6) Yâ eyyühellezîne âmenû in tensurullâhe yensurküm ve yüsebbit akdâmeküm (7) Vellezîne keferû fe ta'sel lehüm ve edalle a'mâlehüm (8) Zâlike bi ennehüm kerihû mâ enzelallâhü fe ahbeta a'mâlehüm (9) E fe lem yesîrû fil ardı fe yenzurû keyfe kâne âkıbetüllezîne min kablihim. demmarallâhü aleyhim ve lil kâfirîne emsâlühâ (10) Zâlike bi ennallâhe mevlellezîne âmenû ve ennel kâfirîne lâ mevlâ lehüm (11)

47. SÛRE
MUHAMMED (A.S.) SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 38 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Onlar ki, inkâr etmekte ve Allah'ın yolundan yüz çevirmektedirler. Allah, amellerini boşa çıkarmaktadır.

2. Ve onlar ki, îmân etmekte ve sâlih amel-ler işlemekte ve Muhammed'e indirilene îmân etmektedirler ki, Rablerinden gelen hak da odur kendilerinden kabâhatlerini örtmekte ve hâllerini düzeltmektedir.

3. Bunun sebebi: Şüphesiz inkâr edenler, kendilerini bâtıla uydurmakta; îmân edenler ise, Rablerinden gelen hakka uymaktadırlar. İşte Allah, insanlara örneklerini böyle tanıtır.

4. Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınız za-man hemen boyunlarını vurun. Nihayet onlara iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın (esir alın). Savaş sona erince de artık ya karşılıksız veya fidye karşılığı salıverin. Durum şu ki, Allah dileseydi, on-lardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek ister. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz.

5. İleride onları muradlarına erdirir, ruhlarını şâd eder.

6. Ve kendilerini cennete koyar. Onu, onlar için tanıtmıştır.

7. Ey iman edenler! Eğer siz, Allah'a yardım ederseniz, O size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.

8. İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların amellerini boşa çıkarmıştır.

9. Öyle... Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmamışlardır. O da, onların bütün amellerini boşa çıkarmıştır.

10. Ya yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya! Kendilerinden öncekilerin âkibetleri ne olmuş? Allah, onların kökünü kazımıştır. O kâfirlere de, öylesi yaraşır.

11. Öyle... Çünkü Allah, îmân edenlerin mev-lâ'sıdır. Kâfirlere gelince, onlar için mevlâ yoktur.

İnnallâhe yüdhılüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti cennâtin tecrî min tahtihel enhâr. vellezîne keferû yetemetteûne ve ye'külûne kemâ te'külül en'âmü ven nâru mesvel lehüm (12) Ve keeyyim min karyetin hiye eşeddü kuvvetem min karyetikelletî ahracetk. ehleknâhüm fe lâ nâsıra lehüm (13) E fe men kâne alâ beyyinetim mir rabbîhî ke men züyyine lehû sûü amelihî vettebeû ehvâehüm (14) Meselül cennetilletî vüıdel müttekûn. fîhâ enhârum mim mâin ğayri âsin, ve enhârum mil lebenil lem yeteğayyer ta'müh, ve enhârum mim hamril lezzetil liş şâribîn, ve enhârum min aselim musaffâ. ve lehüm fîhâ min küllis semerâti ve mağfiratüm mir rabbihim. ke men hüve hâlidün fin nâri ve sükû mâen hamîmen fe kattaa em'âehüm (15) Ve minhüm mey yestemiu ileyk, hattâ izâ haracû min ındike kâlû lillezîne ûtül ılme mâzâ kâle ânifâ. ülâikellezîne tabeallâhü alâ kulûbihim vettebeû ehvâehüm (16) Vellezînehtedev zâdehüm hüdev ve âtâhüm takvâhüm (17) Fe hel yenzurûne illes sâate en te'tiyehüm bağteh, fe kad câe eşrâtuhâ, fe ennâ lehüm izâ câethüm zikrâhüm (18) Fa'lem ennehû lâ ilâhe illallâhü vestağfir li zembike ve lil mü'minîne vel mü'minât. vallâhü ya'lemü mütekallebeküm ve mesvâküm (19)

٤٧

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ
مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ
خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

12. Muhakkak ki Allah, îmân edip sâlih ameller işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise, zevketmeğe bakarlar ve hayvanlar gibi yerler içerler. Hâlbuki ateş, gidecekleri yerdir onların.

13. Seni çıkaran memleketten daha kuvvetli ne memleketler vardı ki, Biz onları helâk ettik de onları kurtaran yoktu!

14. Şimdi Rabbinden apaçık bir delîl üzerinde bulunan kimse, hiç o kötü ameli kendisine süslü gösterilmiş de, hevâ ve hevesleri ardına düşmüş kimselere benzer mi?

15. Kötülükten sakınanlara vaad edilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan temiz sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Onlar için cennette her çeşit meyve ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. Bunların durumu, ateşte ebedî olarak kalacak olan ve bağırsaklarını parçalayacak kaynar su içirilen kimsenin durumu gibi olur mu?

16. (Ey Muhammed!) Onlardan seni dinlemeye gelenler de var. Senin yanından çıktıkları zaman kendilerine ilim verilen kimselere alay yoluyla: "O demin ne söyledi?" diye sorarlar. İşte onlar Allah'ın kalplerini mühürlediği kimselerdir. Onlar sadece kendi heva ve heveslerine uyarlar.

17. Doğru yola girenlere gelince, Allah onların hidayetlerini artırmış ve onlara kötülükten sakınma çarelerini ilham etmiştir.

18. Artık onlar, kıyamet saatinin kendilerine ansızın gelivermesine mi bakıyorlar? Şüphesiz onun alametleri gelmiştir. Artık kıyamet kendilerine gelip çatınca anlamaları neye yarar?

19. (Ey Muhammed!) Bil ki, Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hem kendi günahın için, hem de mümin erkekler ve mümin kadınlar için Allah'tan bağışlanma dile. Allah, sizin gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.

٢٠ وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ
مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَىٰ
لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا
اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ
أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا
يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ
لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا
مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ
اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

٥١ وَلَوْ

Ve yekûlüllezîne âmenû lev lâ nüzzilet sûrah, fe izâ ünzilet sûratüm muhkemetüv ve zükira fîhel kıtâlü raeytellezîne fî kulûbihim meraduy yenzurûne ileyke nazaral mağşiyyi aleyhi minel mevt. fe evlâ lehüm (20) Tâatüv ve kavlüm ma'rûf. fe izâ azemel emru fe lev sadekullâhe le kâne hayral lehüm (21) Fe hel aseytüm in tevelleytüm en tüfsidû fil ardı ve tükattıû erhâmeküm (22) Ülâikellezîne leanehümüllâhü fe esammehüm ve a'mâ ebsârahüm (23) E fe lâ yetedebberûnel kur'âne em alâ kulûbin afkâlühâ (24) İnnellezîner teddû alâ edbârihim mim ba'di mâ tebeyyene lehümül hüdeş şeytânü sevvele lehüm. ve emlâ lehüm (25) Zâlike bi ennehüm kâlû lillezîne kerihû mâ nezzelallâhü senütıy'uküm fî ba'dıl emr, vallâhü ya'lemü isrârahüm (26) Fe keyfe izâ teveffethümül melâiketü yadribûne vücûhehüm ve edbârahüm (27) Zâlike bi ennehümüttebeû mâ eshatallâhe ve kerihû rıdvânehû fe ahbeta a'mâlehüm (28) Em hasibellezîne fî kulûbihim meradun el ley yuhricallâhü adğânehüm (29)

20. İman edenler: "İman edenler: Keşke cihad hakkında bir sûre indirilmiş olsaydı!" derler. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de onda savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık olanların, ölüm baygınlığı geçiren kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Onlara yakışan da budur!

21. Fakat bir itaat ve bir güzel söz, sonra emir kesinlik kazanınca Allah'a sadâkat gösterselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. Demek siz iş başına gelecek olursanız yeryüzünde bozgunculuk çıkaracaksınız ve akrabalık ilişkilerinizi keseceksiniz öyle mi?

23. Öyleleri o kimselerdir ki, Allah onları lânetlemiş de, duygularını almış ve gözlerini kör etmiştir.

24. Öyle olmasa, Kur'an'ı bir düşünmezler mi? Yoksa, kalpler üzerinde üst üste kilitleri mi var?

25. Haberiniz olsun ki, doğru yol kendilerine açıkça belli olduktan sonra gerisin geri küfre dönenlere şeytan, kötülüklerini güzel göstermiş ve onları uzun emellere düşürmüştür.

26. İşte böyle Çünkü bunlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara demişlerdir ki: "Biz size bâzı emirde itaat edeceğiz." Allah ise, onların o gizli konuşmalarını biliyor.

27. O halde melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırlarken nasıl olacak bakalım!

28. Çünkü onlar, Allah'ın gazablanmasına sebep olan şeylerin ardına düştüler de, O'nun rızâsını istemediler. O da, onların bütün amellerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa, o kalplerinde bir hastalık bulunanlar, Allah kendilerinin kinlerini aslâ meydana çıkaramaz mı sandılar?

Ve lev neşâü le eraynâkehüm fe learaftehüm bisîmâhüm. ve le ta'rifennehüm fî lahnil kavl. vallâhü ya'lemü a'mâleküm (30) Ve le neblüvenneküm hattâ na'lemel mücâhidîne minküm vessâbirîne ve neblüve ahbâraküm (31) İnnellezîne keferû ve saddû an sebîlillâhi ve şâkkur rasûle mim ba'di mâ tebeyyene lehümül hüdâ ley yedurullâhe şey'â. ve seyuhbitu a'mâlehüm (32) Yâ eyyühellezîne âmenû etıy'ullâhe ve etıy'ur rasûle ve lâ tübtılû a'mâleküm (33) İnnellezîne keferû ve saddû an sebîlillâhi sümme mâtû ve hüm küffârun fe ley yağfirallâhü lehüm (34) Fe lâ tehinû ve ted'û iles selmi ve entümül a'levne vallâhü meaküm ve ley yetiraküm a'mâleküm (35) İnnemel hayâtüd dünyâ leıbüv ve lehv. ve in tü'minû ve tettekû yü'tiküm ücûraküm ve lâ yes'elküm emvâleküm (36) İy yes'elkümûhâ fe yuhfiküm tebhalû ve yuhric adğâneküm (37) Hâ entüm hâülâi tüd'avne li tünfikû fî sebîlillâh, fe minküm mey yebhal, ve mey yebhal fe innemâ yebhalü an nefsih. vallâhül ğaniyyü ve entümül fükarâ', ve in tetevellev yestebdil kavmen ğayraküm sümme lâ yekûnû emsâleküm (38)

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِىْ
لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ
الْمُجَاهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ۝ اِنَّ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ
۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا
تُبْطِلُوْٓا اَعْمَالَكُمْ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۝ فَلَا تَهِنُوْا
وَتَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۚ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ
اَعْمَالَكُمْ ۝ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۭ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا
وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۝ اِنْ
يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ۝
هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ
وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ وَاللّٰهُ الْغَنِىُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ۝

30. Eğer dilesek, Biz onları sana gönderiverirdik de, kendilerini bütün sîmâlarıyla tanırdın ve and olsun sen, onları lakırdılarının uslubundan tanırsın. Allah ise, bütün yaptıklarınızı bilir.

31. Yemin olsun ki, Biz içinizden cihad edenlerle sabredenleri ortaya çıkarıncaya ve yaptıklarınızla ilgili haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi deneyeceğiz.

32. Haberiniz olsun ki, o inkâr edip Allah yolundan engelleyen ve hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra peygamber'e karşı gelenler, hiçbir zaman Allah'a zerre kadar bir zarar verecek değiller. O, onların amellerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey îmân edenler! Allah'a itaat edin ve rasûl'e itaat edin de, amellerinizi geçersiz çıkarmayın.

34. Haberiniz olsun ki, inkâr edip Allah yolundan sapan, sonra da kâfir oldukları hâlde ölenleri, Allah hiçbir zaman bağışlamaz.

35. Onun için gevşeklik etmeyin de, sizler daha üstün olacakken, barış için yalvarmayın. Allah sizinledir ve asla sizin amellerinizi eksiltmez.

36. Dünyâ hayâtı bir oyun ve eğlenceden ibârettir. Hâlbuki, siz îmân eder de, iyi korunursanız, size hem mükâfâtlarınızı verir, hem de sizden bütün mallarınızı istemez.

37. Eğer sizden onların tamamını isteyip de sizi zorlasaydı cimrilik ederdiniz. Bu da sizin bütün kinlerinizi meydana çıkarırdı.

38. İşte sizler öyle kimselersiniz ki, Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz da içinizden kimi kıskanıyor (cimrilik ediyor). Oysa kim kıskanır (cimrilik eder) ise kendine kıskanmış (cimrilik etmiş) olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer tersine giderseniz, tutar başka bir topluluğu yerinize getirir. Sonra onlar sizin gibi olmazlar.

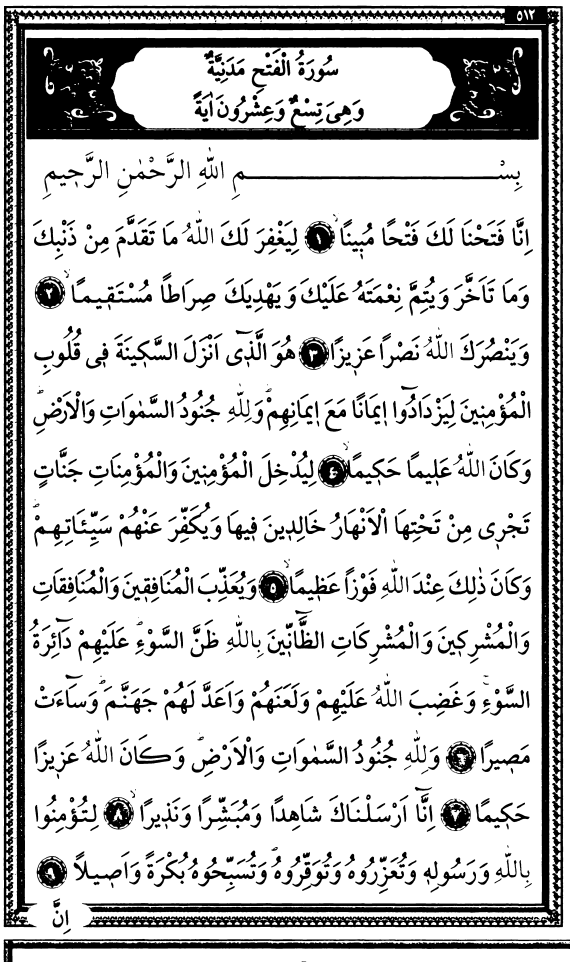
٥١٧

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾
إِنَّ

FETİH SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İnnâ fetahnâ leke fetham mübînâ (1) Li yağfira lekallâhü mâ tekaddeme min zembike ve mâ teahhara ve yütimme nı'metehû aleyke ve yehdiyeke sırâtam müstekıymâ (2) Ve yensurakallâhü nasran azîzâ (3) Hüvellezî enzeles sekînete fî kulûbil mü'minîne li yezdâdû îmânem mea îmânihim. ve lillâhi cünûdüs semâvâti vel ard. ve kânallâhü alîmen hakîmâ (4) Li yüdhılel mü'minîne vel mü'minâti cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ve yükeffira anhüm seyyiâtihim. ve kâne zâlike ındallâhi fevzen azıymâ (5) Ve yüazzibel münâfikıyne vel münâfikâtı vel müşrikîne vel müşrikâtiz zânnîne billâhi zannes sev', aleyhim dâiratüs sev', ve ğadıballâhü aleyhim ve leanehüm ve eadde lehüm cehennem. ve sâet mesıyrâ (6) Ve lillâhi cünûdüs semâvâti vel ard. ve kânallâhü azîzen hakîmâ (7) İnnâ erselnâke şâhidev ve mübeşşirav ve nezîrâ (8) Li tü'minû billâhi ve rasûlihî ve tüazzirûhü ve tüvekkırûh. ve tüsebbihûhü bükratev ve esıylâ (9)

48. SÛRE
FETİH SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 29 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Muhakkak ki Biz, sana apaçık bir fetih ihsan ettik.

2. Ki Allah, senin günahlarının geçmişini ve geleceğini bağışlayıp, üzerindeki nîmetini tamamlayacak ve seni dosdoğru bir yola çıkaracak.

3. Ve Allah sana pek onurlu, şerefli bir zaferle yardım etsin.

4. İmanlarına iman katsınlar diye müminlerin kalplerine güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

5. Mü'min erkekleri ve kadınları, sonsuza dek içinde kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere koymak ve kabâhatlerini taraflarından bağışlayıp örtmek için ki, Allah yanında bu, büyük bir kurtuluş bulunuyor.

6. Ve o Allah'a kötü zanda bulunan münafık erkekleri ve münâfık kadınları ve müşrik erkekleri ve müşrik kadınları, o kötülük girdâbı başlarına dönesileri azaplandırmak için ki, Allah onlara gazap etmiş, lânet etmiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. Ona gidiş de, ne kötüdür!

7. Göklerin ve yerin bütün orduları Allah'ındır ve Allah, güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

8. Muhakkak ki Biz, seni hem şâhit hem bir müjdeleyici, hem bir korkutucu olarak gönderdik.

9. Ki, Allah'a ve Rasûlü'ne îmân edesiniz ve büyük tanıyasınız, O'na (Allah'a) sabah, akşam tesbîh edesiniz.

İnnellezîne yübâyiûneke innemâ yübâyiûnallâh. yedüllâhi fevka eydîhim, fe men nekese fe innemâ yenküsü alâ nefsih, ve men evfâ bi mâ âhede aleyhüllâhe fe se yü'tîhi ecran azıymâ (10) Se yekûlü lekel muhallefûne minel a'râbi şeğaletnâ emvâlünâ ve ehlünâ festağfir lenâ, yekûlûne bi elsinetihim mâ leyse fî kulûbihim. kul fe mey yemlikü leküm minallâhi şey'en in erâde biküm darran ev erâde biküm nef'â. bel kânallâhü bimâ ta'melûne habîrâ (11) Bel zanentüm el ley yenkaliber rasûlü vel mü'minûne ilâ ehlîhim ebedev ve züyyine zâlike fî kulûbiküm ve zanentüm zannes sev'. ve küntüm kavmem bûrâ (12) Ve mel lem yü'mim billâhi ve rasûlihî fe innâ a'tednâ lil kâfirîne seıyrâ (13) Ve lillâhi mülküs semâvâti vel ard. yağfiru li mey yeşâü ve yüazzibü mey yeşâ', ve kânallâhü ğafûrar rahıymâ (14) Se yekûlül muhallefûne izen talaktüm ilâ meğânime li te'huzûhâ zerûnâ nettebi'küm, yürîdûne ey yübeddilû kalâmallâh. kul len tettebiûnâ kezâliküm kâlallâhü min kabl, fe se yekûlûne bel tahsüdûnenâ. bel kânû lâ yefkahûne illâ kalîlâ (15)

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ
اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ
ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ
تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ
تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

10. Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat ederler, Allah'ın eli onların elinin üstündedir. Onun için, her kim cayarsa, ancak kendi aleyhine cayar. Her kim de, Allah'a söz verdiği şeyi yerine getirirse, O da ona yarın büyük bir mükâfât verecektir.

11. Yakında A'râbilerden geri kalmış olanlar sana diyecekler ki, "Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile." Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. De ki: "Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir? Hayır! Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

12. Doğrusu siz, Peygamber ve mü'minleri temelli âilelerine dönemeyecekler zannettiniz ve bu kalplerinizde allandı, pullandı. Kötü zanna düştünüz de, düşkün bir kavim oldunuz ya!

13. Her kim, Allah'a ve Rasûlü'ne inanmazsa, bilsin ki Biz, kâfirler için çılgınca yanan bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar dilediğini azaplandırır. Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.

15. Siz ganimetleri almak için gittiğinizde geri kalanlar: "Bırakın biz de arkanıza düşelim." diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: "Siz bizimle gelemeyeceksiniz. Allah daha önce böyle buyurmuştur." Onlar size: "Bizi kıskanıyorsunuz." diyeceklerdir. Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir.

٥١٤

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ
تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦﴾
لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ
حَرَجٌ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ
السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٨﴾ وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً
يَّاْخُذُوْنَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ
مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢٠﴾ وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ۚ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾

وَهُوَ

Kul lil muhallefîne minel a'râbi se tüd'avne ilâ kavmin ülî be'sin şedîdin tükâtilûnehüm ev yüslimûn, fe in tü'tıy'û yü'tikümüllâhü ecran hasenâ, ve in tetevellev kemâ tevelleytüm min kablü yüazzibküm azâben elîmâ (16) Leyse alel a'mâ haracüv ve lâ alel a'raci haracüv ve lâ alel merîdı harac. ve mey yütıllâhe ve rasûlehû yüdhılhü cennâtin tecrî min tahtihel enhâr, ve mey yetevelle yüazzibhü azâben elîmâ (17) Le kad radıyallâhü anil mü'minîne iz yübâyiûneke tahteş şecerâti fe alime mâ fî kulûbihim fe enzeles sekînete aleyhim ve esâbehüm fethan karîbâ (18) Ve meğânime kesîratey ye'huzûnehâ. ve kânallâhü azîzen hakîmâ (19) Veadekümüllâhü meğânime kesîraten te'huzûnehâ fe accele leküm hâzihî ve keffe eydiyen nâsi anküm, ve li tekûne âyetel lil mü'minîne ve yehdiyeküm sırâtam müstekıymâ (20) Ve uhrâ lem takdirû aleyhâ kad ehâtallâhü bihâ. ve kânallâhü alâ külli şey'in kadîrâ (21) Ve lev kâtelekümüllezîne keferû le vellevül edbâra sümme lâ yecîdûne veliyyev ve lâ nesıyrâ (22) Sünnetallâhilletî kad halet min kabl, ve len tecide li sünnetillâhi tebdîlâ (23)

16. A'rabilerin geri bırakılmış olanlarına de ki: "Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla savaşırsınız veya Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acıklı bir azaba uğratır."

17. Kör'e zorlama yok, aksağa da zorlama yok, hastaya da zorlama yok. Bununla berâber, her kim Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederse, onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Ve her kim aksine giderse, onu da çok acı veren bir azâp ile azaplandırır.

18. Gerçekten Allah, o mü'minlerden râzı oldu, o ağacın altında sana biat ederlerken ki, kalplerindekini bildi de, üzerlerine güven duygusunu ve huzuru indirdi ve kendilerine bir yakın fethi sevap (karşılık) olarak ödüllendirmiştir.

19. Allah onları elde edecekleri birçok ganimetlerle de mükâfatlandırdı. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

20. Size, Allah bir çok ganîmetler söz verdi. Onları alacaksınız. Şimdilik bunu size peşin verdi ve sizden o insanların ellerini çekti ki, mü'minlere bir âyet olsun ve sizi doğru bir yola çıkarsın.

21. Bir diğerini daha ki, ona henüz eliniz ermedi. Fakat Allah, onu kuşatmıştır. Allah her şeye gücü yetendir.

22. Eğer o inkâr edenler sizinle çarpışsaydılar, mutlak arkalarını döneceklerdi. Sonra da ne bir velî bulabileceklerdi, ne de bir yardımcı.

23. Allah'ın öteden beri gelen sünneti (kanunu) budur. Allah'ın sünnetinde (kanununda) asla bir değişiklik bulamazsın.

Ve hüvellezî keffe eydiyehüm anküm ve eydiyeküm anhüm bi batni mekkete mim ba'di en azferaküm aleyhim. ve kânallâhü bi mâ ta'melûne besıyrâ (24) Hümüllezîne keferû ve saddûküm anil mescidil harâmi vel hedye ma'kûfen ey yeblüğa mehıılleh. ve lev lâ ricâlüm mü'minûne ve nisâüm mü'minâtül lem ta'lemûhüm en tetaûhüm fe tüsıybeküm minhüm mearratüm bi ğayri ılm, li yüdhılallâhü fî rahmetihî mey yeşâ', lev tezeyyelû le azzebnellezîne keferû minhüm azâben elîmâ (25) İz cealellezîne keferû fî kulûbihimül hamiyyete hamiyyetel câhiliyyeti fe enzelallâhü sekînetehû alâ rasûlihî ve alel mü'minîne ve elzemehüm kelimetet takvâ ve kânû ehakka bihâ ve ehlehâ. ve kânallâhü bi külli şey'in alîmâ (26) Le kad sadekallâhü rasûlehür ru'yâ bil hakk, le tedhulünnel mescidel harâme in şâallâhü âminîne muhallikıyne ruûseküm ve mükassırîne lâ tehâfûn. fe alime mâ lem ta'lemû fe ceale min dûni zâlike fethan karîbâ (27) Hüvellezî arsele rasûlehû bil hüdâ ve dînil hakkı li yuzhirahû aled dîni küllih. ve kefâ billâhi şehîdâ (28)

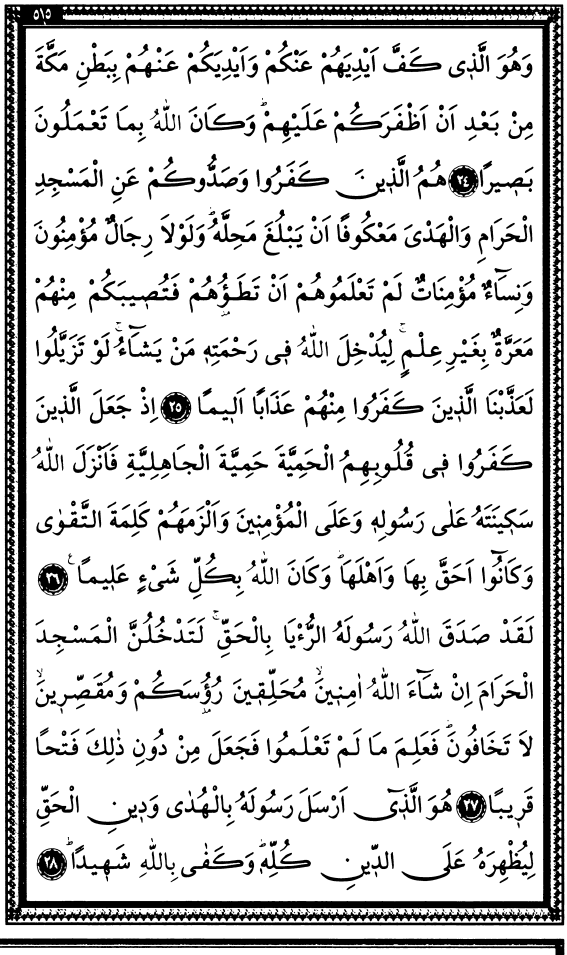

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ
مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ
وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ
مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۖ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ ۖ
لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا
قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

24. Ve O'dur ki, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekti. Mekke vâdisinde onlara karşı size zafer vermişken! Hem Allah, her ne yaparsanız, hakkıyla görüyordur.

25. Onlar, inkâr edip de sizin Mescidi Haram'ı ziyaretinizi ve bekletilen hediyelerin (kurbanların) yerlerine ulaşmasını men edenlerdir. Eğer kendilerini henüz tanımadığınız mümin erkeklerle, mümin kadınları bilmeyerek ezmek suretiyle bir vebalin altında kalmanız ihtimali olmasaydı, Allah savaşı önlemezdi. Dilediklerine rahmet etmek için Allah böyle yapmıştır. Eğer onlar birbirinden ayrılmış olsalardı elbette onlardan inkâr edenleri elemli bir azaba çarptırırdık.

26. O zaman inkâr edenler, kalplerine taassubu, câhiliyet taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah da elçisine ve müminlere sükûnet ve güvenini indirdi. Onları takva sözü üzerinde durdurdu. Zaten onlar buna pek layık ve ehil kimselerdi. Allah herşeyi bilendir.

27. Andolsun ki Allah, elçisinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse siz güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescidi Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinzi bilir. İşte bundan önce size yakın bir fetih nasip etti.

28. Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

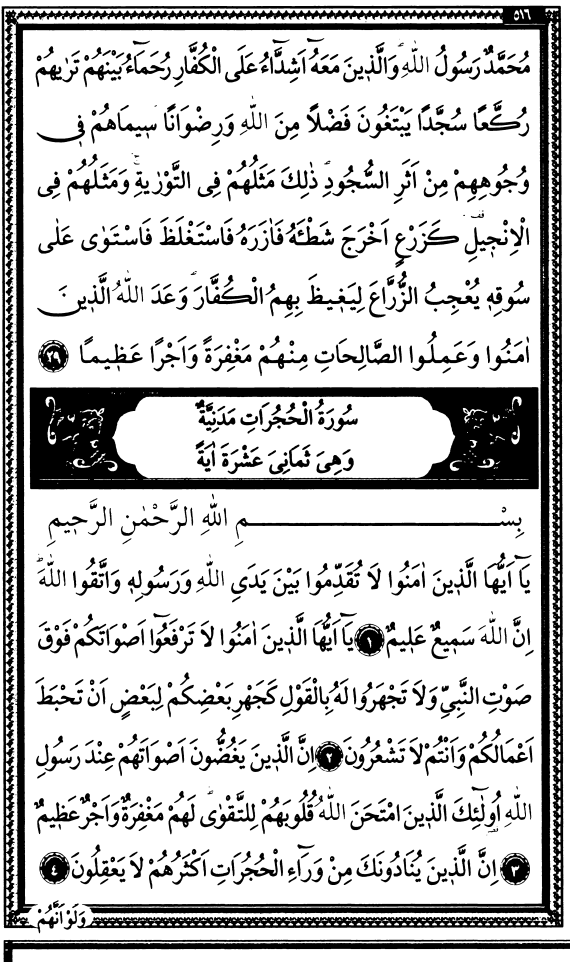
مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ
رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى
سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ
اللّٰهِ أُولٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ

Muhammedür rasûlüllâh. vellezîne meahû eşiddâü alel küffâri ruhamâü beynehüm terâhüm rukkean süccedey yebteğûne fadlem minallâhi ve rıdvânâ, sîmâhüm fî vücûhihim min eseris sücûd. zâlike meselühüm fil tevrâti ve meselühüm fil incîl. ke zer'ın ahraca şat'ehû fe âzerahû festağleza festevâ alâ sûkıhî yu'cibüz zürrâa li yeğıyza bihimül küffâr. veadallâhüllezîne âmenû ve amilus sâlihâti minhüm mağfiratev ve ecran azıymâ (29)

HUCURÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tükaddimû beyne yedeyillâhi ve rasûlihî vettekullâh. innallâhe semîun alîm (1) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ terfeû asvâteküm fevka savtin nebiyyi ve lâ techerû lehû bil kavli ke cehri ba'dıküm li ba'dın en tahbeta a'mâlüküm ve entüm lâ teş'urûn (2) İnnellezîne yeğuddûne esvâtehüm ınde rasûlillâhi ülâikel lezînemtehanallâhü kulûbehüm lit takvâ. lehüm mağfiratüv ve ecrun azıym (3) İnnellezîne yünâdûneke miv verâil hucûrâti ekseruhüm lâ ya'kılûn (4)

29. Muhammed Allah'ın Resûlüdür. Onun yanında bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûa varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ziraatçıların da hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelendirir. Allah inanıp iyi işler yapanlara mağfiret ve büyük bir mükâfat vaad etmiştir.

49. SÛRE
HUCURÂT SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 18 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey îmân edenler! Allah'ın ve Rasûlü'nün önüne geçmeyin ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah işitir, bilir.

2. Ey îmân edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. O'na birbirinize bağırdığınız gibi yüksek sesle bağırmayın; yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşa gidiverir.

3. Rasûlullah'ın yanında seslerini kısanlar, onlar o kimselerdir ki, Allah kalplerini takvâ için imtihan etmiştir. Onlara, hem bir bağışlama, hem de büyük bir mükâfât vardır.

4. (Rasûlüm!) Odalarının arkasından sana bağıranların çoğu, muhakkak aklı ermez kimselerdir.

Ve lev ennehüm saberû hattâ tahruce ileyhim le kâne hayral lehüm. vallâhü ğafûrur rahıym (5) Yâ eyyühellezîne âmenû in câeküm fâsikum bi nebein fe tebeyyenû en tüsıybû kavmem bi cehâletin fe tusbihû alâ mâ fealtüm nâdimîn (6) Va'lemû enne fîküm rasûlallâh. lev yütıy'uküm fî kesîrim minel emri le anittüm ve lâkinnallâhe habbebe ileykümül îmâne ve zeyyenehû fî kulûbiküm ve kerrahe ileykümül küfra vel füsûka vel ısyân. ülâike hümür râşidûn (7) Fadlem minallâhi ve nı'meh. vallâhü alîmün hakîm (8) Ve in tâifetâni minel mü'minînaktetelû fe aslihû beynehümâ, fe im beğat ıhdâhümâ alel uhrâ fe kâtilülletî tebğıy hattâ tefîe ilâ emrillâh, fe in fâet fe aslihû beynehümâ bil adli ve aksitû. innallâhe yühıbbül müksitıyn (9) İnnemel mü'minûne ıhvetün fe aslihû beyne ehaveyküm vettekullâhe lealleküm türhamûn (10) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ yeshar kavmüm min kavmin asâ ey yekûnû hayram minhüm ve lâ nisâüm min nisâin asâ ey yekünne hayram minhünn, ve lâ telmizû enfüseküm ve lâ tenâbezû bil elkâb. bi'sel ismül füsûku ba'del îmân, ve mel lem yetüb fe ülâike hümüz zâlimûn (11)

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَاۗءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ
تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰي مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ۝
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۭ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ
لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۝
فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ وَاِنْ طَاۗىِٕفَتٰنِ مِنَ
الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَي
الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْۗءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَاۗءَتْ
فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى
اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاۗءٌ مِّنْ نِّسَاۗءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۭ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

5. Eğer onlar, sen kendilerinin yanına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette haklarında hayırlı olurdu. Bununla berâber, Allah çok bağışlayıcı ve çok esirgeyendir.

6. Ey îmân edenler! Eğer size bir fâsık, bir haberle gelirse onu iyice araştırın ki, bilmeyerek bir kavme sataşırsınız da, yaptığınıza pişman olursunuz.

7. Hem biliniz ki, içinizde Allah'ın Rasûlü var. Eğer O, bir çok işlerde size itaat eder olsa, hâliniz yaman olurdu. Fakat, Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinize sindirdi ve inkârı, fâsıklığı, isyânı size çirkin gösterdi. İşte onlar ki, doğru yolu bulmuş olanlardır.

8. Bu da Allah tarafından bir lütuf ve nimettir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9. Ve eğer mü'minlerden iki topluluk çarpışırlarsa, hemen aralarını bulun, barıştırın. Şâyet biri diğerine karşı azgınlık ediyorsa, o zaman azgın olanla Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın. Eğer dönerse, yine adâletle aralarını barıştırın ve hep adaletli olun. Çünkü Allah, adâletli olanları sever.

10. Mü'minler, ancak kardeştirler. Onun için, iki kardeşinizin aralarını düzeltin ve Allah'tan korkun ki, rahmete kavuşasınız.

11. Ey iman edenler! Bir topluluk diğer bir toplulukla alay etmesin. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sora fâsıklık ne kötü bir isimdir! Kim de tevbe etmezse işte bu kimseler zalimlerdir.

٥١٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ
أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ
لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ
وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ
عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

سُورَةُ

Yâ eyyühellezîne âmenüctenibû kesîram minez zanni inne ba'daz zanni ismüv ve lâ tecessesû ve lâ yağteb ba'duküm ba'dâ. e yühıbbü ehadüküm ey ye'küle lahme ehıyhi meyten fe kerihtümûh. vet-tekullâh. innallâhe tevvâbür rahıym (12) Yâ eyyühen nâsü innâ halaknâküm min zekeriv ve ünsâ ve cealnâküm şüûbev ve kabâile li teârafû. inne ekrameküm ındallâhi etkâküm. innallâhe alîmün habîr (13) Kâletil a'râbü âmennâ. kul lem tü'minû ve lâkin kûlû eslemnâ ve lemmâ yedhulil îmânü fî kulûbiküm. ve in tütıy'ullâhe ve rasûlehû lâ yelitküm min a'mâliküm şey'â. innallâhe ğafûrur rahıym (14) İnnemel mü'minûnellezîne âmenû billâhi ve rasûlihî sümme lem yertâbû ve câhedû bi emvâlihim ve enfüsihim fî sebîlillâh. ülâike hümüs sâdikûn (15) Kul etüallimûnallâhe bi dîniküm vallâhü ya'lemü mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. vallâhü bi külli şey'in alîm (16) Yemünnûne aleyke en eslemû. kul lâ temünnû aleyye islâmeküm, belillâhü yemünnü aleyküm en hedâküm lil îmâni in küntüm sâdikıyn (17) İnnallâhe ya'lemü ğaybes semâvâti vel ard. vallâhü basıyrum bimâ ta'melûn (18)

12. Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

13. Ey insanlar! Doğrusu Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah katında en değerli ve en üstününüz O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, herşeyden haberdar olandır.

14. Bedevîler: "Îmân ettik" dediler. De ki: "Siz henüz îmân etmediniz. Fakat henüz îmân kalplerinizin içine girmemiş olduğu hâlde, İslâm'a girdik deyin ve eğer Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederseniz, size amellerinizden hiçbir şey eksilmez. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

15. Mü'minler, ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve Rasûlü'ne îmân ettikten sonra şüpheye düşmeyip, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaşırlar. İşte onlardır sâdık (doğru) olanlar.

16. (Ey Rasûlüm, o Bedevî'lere) De ki: "Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah herşeyi hakkıyla bilendir."

17. Onlar İslâm'a girdikleri için sana minnet ediyorlar. De ki: "Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Bilakis sizi imana erdirdiği için Allah sizin başınıza kakar. Eğer doğrulardan iseniz (Allah'a minnettar olmanız gerekir.)"

18. Göklerin, yerin gaybını Allah bilir ve Allah, her ne yaparsanız görür.

KÂF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kâf. vel kur'ânil mecîd (1) Bel acibû en câehüm münzirum minhüm fe kâlel kâfirûne hâzâ şey'ün acîb (2) E izâ mitnâ ve künnâ türâbâ, zâlike rac'um beıyd (3) Kad alimnâ mâ tenkusul ardu minhüm, ve ındenâ kitâbün hafîz (4) Bel kezzebû bil hakkı lemmâ câehüm fe hüm fî emrim merîc (5) E fe lem yenzurû iles semâi fevkahüm keyfe beneynâhâ ve zeyyennâhâ ve mâ lehâ min fürûc (6) Vel arda medednâhâ ve elkaynâ fîhâ ravâsiye ve embetnâ fîhâ min külli zevcim behîc (7) Tebsıratev ve zikrâ li külli abdim münîb (8) Ve nezzelnâ mines semâi mâem mübâraken fe embetnâ bihî cennâtiv ve habbel hasıyd (9) Ven nahle bâsikâtil lehâ tal'un nedıyd (10) Rizkal lil ıbâdi ve ahyeynâ bihî beldetem meytâ. kezâlikel hurûc (11) Kezzebet kablehüm kavmü nûhıv ve ashâbür rassi ve semûd (12) Ve âdüv ve fir'avnü ve ıhvânü lût (13) Ve ashâbül eyketi ve kavmü tübba'. küllün kezzeber rusüle fe hakka veıyd (14) E fe ayînâ bil halkıl evvel. bel hüm fî lebsim min halkın cedîd (15)

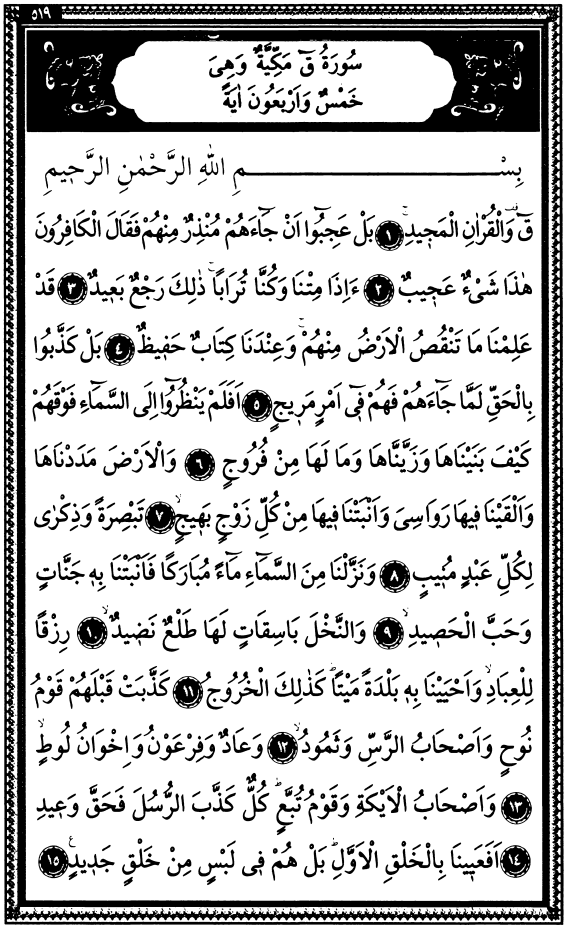

50. SÛRE
KÂF SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 45 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Kâf. Şerefli ve bereketi pek yüce olan Kur'an'a and olsun

2 - 3. Doğrusu şaştılar da, kendilerine içlerinden uyarıcı bir Peygamber geldiğine, kâfirler dediler ki: "Bu, şaşılacak bir şey! Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz vakit mi (tekrar) dirileceğiz? Bu ihtimali olmayan bir dönüştür."

4. Fakat Biz toprağın onlardan neyi eksilttiğini elbette biliyoruz. Yanımızda herşeyi kaydedip muhafaza eden bir kitap vardır.

5. Doğrusu hak kendilerine geldiği zaman yalanladılar da, şimdi karmakarışık bir eziyet içindeler!

6. Artık üstlerindeki gökyüzüne bir baksalar ya! Biz, onu nasıl binâ etmişiz ve süslemişiz, hiçbir çatlağı yok!

7. Yeri de nasıl uzatmış (yaymış), üzerine sabit dağlar oturtmuşuz. Orada görünüşü güzel her çeşit bitkiden çiftler yetiştirdik.

8. Bunlar, Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ona ibret vermek içindir.

9. Bir de gökten bereketli bir su indirip de onunla bağlar, bahçeler ve biçilecek taneler bitirmekteyiz.

10. Tomurcukları birbiri üzerine dizilmiş uzun boylu hurma ağaçları yetiştirdik.

11. Kullara rızık için... Ve onunla ölü bir beldeye hayat vermekteyiz. İşte o çıkış ta, böyledir.

12. Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı (Şuayb Peygamber'in kavmi) ve Semûd (Salih Peygamber'in kavmi) de yalanlamıştı.

13. Ve Âd ve Firavun ve Lût'un kardeşleri.

14. Eyke halkı ve Tübbâ kavmi de, bunların hepsi peygamberleri yalanladılar da (onlara) azabım hak oldu.

15. İlk yaratma ile aciz mi kaldık? Hayır onlar, yeni bir yaradılıştan şüphe içerisindedir.

٥٢

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ
بِالْحَقِّ ۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ
﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَّقَدْ كُنتَ فِي غَفْلَةٍ
مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ
قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَّنَّاعٍ
لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾
قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ
الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ
امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَل مِن مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ
بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَّنْ خَشِيَ
الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۖ
ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُم مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

وَكَمْ

Ve le kad halaknel insâne ve na'lemü mâ tüvesvisü bihî nefsüh, ve nahnü akrabü ileyhi min hablil verîd (16) İz yetelekkal mütelekkıyâni anil yemîni ve aniş şimâli kaıyd (17) Mâ yelfizu min kavlin illâ ledeyhi rakıybün atîd (18) Ve câet sekratül mevti bil hakk. zâlike mâ künte minhü tehıyd (19) Ve nüfiha fis sûr. zâlike yevmül veıyd (20) Ve câet küllü nefsim meahâ sâikuv ve şehîd (21) Le kad künte fî ğafletim min hâzâ fe keşefnâ anke ğıtâeke fe besarukel yevme hadîd (22) Ve kâle karînühû hâzâ mâ ledeyye atîd (23) Elkıyâ fî cehenneme külle keffârin anîd (24) Mennâıl lil hayri mu'tedim mürîb (25) Ellezî ceale meallâhi ilâhen âhara fe elkıyâhü fil azâbiş şedîd (26) Kâle karînühû rabbenâ mâ atğaytühû ve lâkin kâne fî dalâlim beıyd (27) Kâle lâ tahtesımû ledeyye ve kad kaddemtü ileyküm bil veıyd (28) Mâ yübeddelül kavlü ledeyye ve mâ ene bi zallâmil lil abîd (29) Yevme nekûlü li cehenneme halimtele'ti ve tekûlü hel mim mezîd (30) Ve üzlifetil cennetü lil müttekıyne ğayra beıyd (31) Hâzâ mâ tûadûne li külli evvâbin hafîz (32) Men haşiyer rahmâne bil ğaybi ve câe bi kalbim münîb (33) Üdhulûhâ bi selâm. zâlike yevmül hulûd (34) Lehüm mâ yeşâûne fîhâ ve ledeynâ mezîd (35)

16. Hem yemin olsun ki, gerçekten insanı Biz yarattık. Ve biliriz, nefsi onu ne ile vesveselendirir ve Biz, ona şah damarından daha yakınızdır.

17. İki yazıcı görevli. Kaydederken, biri sağdan oturmuş, biri soldan.

18. İnsan ne söz söylerse, mutlaka hazır bir gözcü vardır.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten geldiğinde, "Ey insan! İşte bu senin öteden beri kaçtığın şeydir." denir.

20. Sur'a üfürülür, işte bu, tehdid(in gerçekleşme) günüdür.

21. Her can, kendisiyle beraber bir sevk memuru ve bir şahid bulunduğu halde gelir.

22. (Allah ona) "Andolsun sen bundan gaflet içinde idin. Şimdi senden gaflet perdesini kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir." der.

23. Beraberindeki (vazifeli melek): "İşte yanımdaki hazır" der.

24 - 25. (İki meleğe şu emir verilir:) "Haydi ikiniz her inatçı kâfiri, hayra bütün gücüyle engel olanı, azgın şüpheciyi cehenneme atın; Allah ile beraber başka ilâh edineni, şiddetli azaba birlikte atın!"

26. "Ki, Allah'ın yanında başka ilâh tutunmuştur. Haydin, ikiniz bir atın onu, o şiddetli azap içine!"

27. Arkadaşı (Şeytan) der: "Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım. Fakat kendisi uzak bir sapıklık içinde idi."

28. (Allah) Buyurur ki: "Huzûrumda çekişmeyin! Ben size önceden tehdit göndermiş iken..."

29. "Benim katımda söz değiştirilmez ve Ben kullara hiç zulmedici değilim."

30. O gün ki, cehenneme: "Doldun mu?" diyeceğiz: O, "Daha fazla var mı?" diyecek.

31. Cennet de müttakîlere uzak olmayarak yaklaştırılmış bulunacak.

32 - 33. "İşte bu o sizin va'd olunduğunuz. Her bir tevbe eden, vazîfesine riâyet eden, görmediği halde Rahmân'dan korkan ve içten (Rabbi'ne yönelmiş) bir kalp ile gelen kimselere!

34. Şimdi selam ve selametle oraya girin. İşte sonsuzluk günü budur."

35. Orada, onlara ne dilerse vardır, Bizim katımızda daha fazlası vardır!

Ve kem ehleknâ kablehüm min karnin hüm eşeddü minhüm batşen fe nekkabû fil bilâd. hel mim mehıys (36) İnne fî zâlike le zikrâ li men kâne lehû kalbün ev elkas sem'a ve hüve şehîd (37) Ve le kad halaknes semâvâti vel arda ve mâ beynehümâ fî sitteti eyyâmiv ve mâ messenâ mil lüğûb (38) Fasbir alâ mâ yekûlûne ve sebbıh bi hamdi rabbike kable tulûış şemsi ve kablel ğurûb (39) Ve minel leyli fe sebbıhhü ve edbâras sücûd (40) Vestemı' yevme yünâdil münâdi mim mekânin karîb (41) Yevme yesmeûnes sayhate bil hakk. zâlike yevmül hurûc (42) İnnâ nahnü nuhyî ve nümîtü ve ileynel mesıyr (43) Yevme teşekkakul ardu anhüm sirââ. zâlike haşrun aleynâ yesîr (44) Nahnü a'lemü bi mâ yekûlûne ve mâ ente aleyhim bi cebbârin fe zekkir bil kur'âni mey yehâfü veıyd (45)

ZÂRİYÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vezzâriyâti zervâ (1) Fel hâmilâti vikrâ (2) Fel câriyâti yüsrâ (3) Fel mükassimâti emrâ (4) İnnemâ tûadûne le sâdık (5) Ve inned dîne le vâkı' (6)

٥٢١

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِى الْبِلَادِ
هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ
﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْىٖ وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِىَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذّٰرِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

36. (Ey Muhammed!) Önlerinden nice nesilleri helat ettik ki, onlar bunlardan tutumca (kuvvetçe) daha çetindiler ve şehirlerde kaçacak delik aradılar. Var mı bir kaçacak yer (diye)?

37. Şüphesiz ki bu söylenende, kalbi olan veyâ kalp huzûru hâlinde kulak veren kimse için uyandıracak bir öğüt vardır.

38. Yemin olsun ki Biz, o gökleri ve yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. O hâlde onların lâflarına karşı sabret ve güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabbine hamd ile tesbih et.

40. Geceden de tesbih et O'na, hem de secde arkalarında.

41. Ve dinle o nidâ edenin bağıracağı günü, yakın bir yerden.

42. Hakk'a çağıran o çığlığı işitecekleri gün, İşte o, çıkış günüdür.

43. Gerçekten Biz hem yaşatırız, hem öldürürüz. Sonunda dönüş yalnız Bizedir.

44. O gün ki, arz onlardan ayrılır sürâtle koşarlar. O, bir hesap için toplanmadır ki, ancak Bize kolaydır.

45. Biz onların söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onlara karşı zor kullanacak değilsin. O halde sen, benim tehdidimden korkanlara bu Kur'ân ile öğüt ver.

51. SÛRE
ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 60 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6. Tozdurup savuranlara, yükünü yüklenenlere, kolayca süzülenlere, işi ayıranlara andolsun ki, size vâdedilen, kesinlikle doğrudur ve ceza mutlaka vuku bulacaktır.

٥٢٢

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُّؤْفَكُ عَنْهُ
مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ﴿١١﴾
يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ﴿١٣﴾ ذُوْقُوْا
فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِىْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِى
جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنِيْنَ ﴿١٦﴾ كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ
يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿١٨﴾ وَفِىْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿١٩﴾ وَفِى
الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَفِىْٓ اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٢١﴾ وَفِى
السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ
مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ
الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ
مُّنْكَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ
قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ ؕ وَبَشَّرُوْهُ
بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِىْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ
عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٠﴾

قَالَ

Ves semâi zâtil hubük (7) İnneküm le fî kavlim muhtelif (8) Yü'fekü anhü men üfik (9) Kutilel harrâsûn (10) Ellezîne hüm fî gamratin sâhûn (11) Yes'elûne eyyâne yevmüd dîn (12) Yevme hüm alen nâri yüftenûn (13) Zûkû fitneteküm. hâzellezî küntüm bihî testa'cilûn (14) İnnel müttekıyne fî cennâtiv ve uyûn (15) Âhızîne mâ âtâhüm rabbühüm. innehüm kânû kable zâlike muhsinîn (16) Kânû kalîlem minel leyli mâ yehceûn (17) Ve bil eshâri hüm yestağfirûn (18) Ve fî emvâlihim hakkul lis sâili vel mahrûm (19) Ve fil ardı âyâtül lil mûkınîn (20) Ve fî enfüsiküm. e fe lâ tübsırûn (21) Ve fis semâi rizkuküm ve mâ tûadûn (22) Fe ve rabbis semâi vel ardı innehû lehakkum misle mâ enneküm tentıkûn (23) Hel etâke hadîsü dayfi ibrâhîmel mükramîn (24) İz dehalû aleyhi fe kâlû selâma. kâle selâm, kavmüm münkerûn (25) Ferâğa ilâ ehlihî fe câe bi ıclin semîn (26) Fe karrabehû ileyhim kâle e lâ te'külûn (27) Fe evcese minhüm hıyfeh. kâlû lâ tehaf. ve beşşerûhü bi ğulâmin alim (28) Fe akbeletim raetühû fî sarratin fe sakket vechehâ ve kâlet acûzün akıym (29) Kâlû kezâliki kâle rabbük. innehû hüvel hakîmül alîm (30)

7. O düzgün hâreli (muhtelif yolları olan) semâya yemin ederim!

8. Ki, siz pek değişik bir söz içinde bulunuyorsunuz.

9. Ondan, çevrilen çevrilir.

10. O kahrolası yalancılar.

11. O sarhoşluk içinde yaptığını bilmezler.

12. Soruyorlar: "Ne zaman o cezâ günü?"

13. Ateş üzerinde kıvranacakları gün.

14. "Tadın fitnenizi (cezanızı). Bu, işte o sizin acele istediğiniz." denilecektir.

15 - 16. Şüphesiz ki takva sahipleri Rablerinin kendilerine verdiği sevabı almış olarak cennet bahçelerinde ve pınar başlarında bulunacaklardır. Çünkü onlar bundan önce iyilik yapıyorlardı.

17. Geceden pek az uyuyorlardı.

18. Ve seher zamanları hep tevbe ederlerdi.

19. Onların mallarında isteyen ve istemeyen yoksullar için bir hak vardı.

20. İmân ehli için arzda ibretler vardır.

21. Nefislerinizde de... Hâlâ görmeyecek misiniz?

22. Sizin rızkınız da size vaad edilen sevap ve ceza da göktedir.

23. İşte o göğün ve yerin Rabbine andolsun ki! O şüphesiz haktır, sizin konuştuğunuz gibi kesin ve gerçektir.

24. Geldi mi sana, İbrâhim'in şerefli misâfirlerinin haberi?

25. Hani onlar İbrahim'in huzuruna girmişlerdi de "Selam sana!" demişlerdi. İbrahim: "Size de selam" demiş, ve içinden: "Bunlar tanınmamış bir topluluk!" diye geçirmişti.

26 - 27. Hemen bir bahane ile ehline gitti. Bir semiz dana getirdi de, onu yakınlarına koydu. "Yemeğe buyurmaz mısınız?" dedi.

28. Yemediklerini görünce onlardan içine bir korku düştü. Onlar İbrahim'e: "Korkma!" dediler ve onu çok bilgili bir oğul ile müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı (Sâre) bir çığlık atarak geldi ve elini yüzüne vurarak: "Ben kısır bir kocakarıyım, nasıl çocuğum olur?" dedi.

30. Misafir melekler: "Evet bu böyledir. Rabbin böyle buyurdu. Gerçekten O hüküm ve hikmet sahibidir. Herşeyi hakkıyla bilir." dediler.

Kâle femâ hatbüküm eyyühel murselûn (31) Kâlû innâ ursilnâ ilâ kavmim mücrimîn (32) Li nursile aleyhim hıcâratem min tıyn (33) Müsevvemeten ınde rabbike lil müsrifîn (34) Fe ahracnâ men kâne fîhâ minel mü'minîn (35) Fe mâ vecednâ fîhâ ğayra beytim minel müslimîn (36) Ve teraknâ fîhâ âyetel lillezîne yehâfûnel azâbel elîm (37) Ve fî mûsâ iz arselnâhü ilâ fir'avne bisültânim mübin (38) Fe tevellâ bi ruknihî ve kâle sâhırun ev mecnûn (39) Fe ahaznâhü ve cünûdehû fe nebeznâhüm fil yemmi ve hüve mülîm (40) Ve fî âdin iz erselnâ aleyhimür rîhal akıym (41) Mâ tezerû min şey'in etet aleyhi illâ cealethü ker ramîm (42) Ve fî semûde iz kıyle lehüm temetteû hattâ hıyn (43) Fe atev an emri rabbihim fe ehazethümüs sâıkatü ve hüm yenzurûn (44) Femestetâû min kıyâmiv ve mâ kânû müntesırîn (45) Ve kavme nûhım min kabl. innehüm kânû kavmen fâsikıyn (46) Ves semâe beneynâhâ bi eydiv ve innâ le mûsiûn (47) Vel arda feraşnâhâ fe nı'mel mâhidûn (48) Ve min külli şey'in halaknâ zevceyni lealleküm tezekkerûn (49) Fe firrû ilallâh. innî leküm minhü nezîrum mübîn (50) Ve lâ tec'alû meallâhi ilâhen âhar. innî leküm minhü nezîrum mübîn (51)

٥٢٣

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ
﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ
﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا
غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾
فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ
وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾
وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

31. İbrâhim: "O hâlde asıl işiniz nedir, ey elçiler?" dedi.

32. "Biz günah işleyen bir kavme gönderildik." dediler.

33. "Üzerlerine çamurdan (pişirilmiş) taşlar atmak için.

34. O taşlardan herbirinin haddi aşanlardan kime isabet edeceği Rabbin katında işaretlenmiştir." dediler.

35. Sonuçta, orada bulunan mü'minleri çıkardık.

36. Fakat bir hâneden başka, orada Müslüman da bulmadık.

37. Ve öyle çok acı veren azaptan korkacaklar için, orada bir âyet bıraktık.

38. Bir de Mûsâ'da ki, O'nu apaçık bir delil ile Firavun'a gönderdik de,

39. O, bütün kuvvetiyle yüz çevirdi: "Sihirbaz veyâ delidir!" dedi.

40. Nihayet Biz onu ve ordularını yakalayıp hepsini denize attık. Firavun ise o sırada (inadından dolayı pişmanlık duyarak) kendi kendini kınıyordu.

41. Âd kavminin helâkinde de bir ibret vardır. Hani Biz onların üzerine köklerini kesecek bir rüzgar göndermiştik.

42. Uğradığı bir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu çürütüp, kül gibi ediyordu.

43. Bir de Semûd'da ki, onlara bir zamana kadar istifâde edin denilmişti de,

44. Rablerinin emrinden azgınlık ettiler. Bu yüzden, o yıldırım kendilerini yakalayıverdi, bakınıp duruyorlardı.

45. O zaman bir kalkınmaya da güç yetiremediler. Bir yardım da görmediler.

46. Daha evvel de Nûh kavmini... Çünkü hep onlar, yoldan çıkmış fâsık birer kavimdiler.

47. Bir de gökyüzüne bakın! Biz, onu kuvvetle binâ ettik ve şüphe yok ki, Biz çok kudrete sâhibiz.

48. Yeryüzünü de döşedik. Bakınız! Biz ne güzel döşeriz!

49. Hem her şeyden iki çift yarattık ki, düşünesiniz.

50. (Ey Muhammed!) De ki: "Öyleyse Allah'a koşun, gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah'la beraber başka bir tanrı uydurmayın (O'na ortak koşmayın). Gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım."

٥٢٤

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ
مَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿٥٤﴾ وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ
وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ
﴿٥٨﴾ فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ
﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٦٠﴾

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالطُّوْرِ ﴿١﴾ وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٢﴾ فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٣﴾ وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ
﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ
﴿٧﴾ مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا
﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٤﴾

اَفَسِحْرٌ

Kezâlike mâ etellezîne min kablihim mir rasûlin illâ kâlû sâhırun ev mecnûn (52) E tevâsav bih, bel hüm kavmün tâğûn (53) Fe tevelle anhüm fe mâ ente bi melûm (54) Ve zekkir fe innez zikrâ tenfeul mü'minîn (55) Ve mâ halaktül cinne vel inse illâ li ya'büdûn (56) Mâ ürîdü minhüm mir rizkıv ve mâ ürîdü ey yut'ımûn (57) İnnallâhe hüver razzâku zül kuvvetil metîn (58) Fe inne lillezîne zalemû zenûbem misle zenûbi ashâbihim fe lâ yesta'cilûn (59) Fe veylül lillezîne keferû miy yevmihimüllezî yûadûn (60)

TUR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vet tûr (1) Ve kitâbim mestûr (2) Fî rakkım menşûr (3) Ve beytil ma'mûr (4) Ves sakfil merfû' (5) Vel bahril mescûr (6) İnne azâbe rabbike le vâkı' (7) Mâ lehû min dâfi' (8) Yevme temûrüs semâü mevrâ (9) Ve tesîrul cibâlü seyrâ (10) Fe veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (11) Ellezîne hüm fî havdıy yel'abûn (12) Yevme yüda'ûne ilâ nâri cehenneme de'â (13) Hâzihin nârulletî küntüm bihâ tükezzibûn (14)

52. İşte böyle, bunlardan öncekiler bir Rasûl gelince, mutlaka ya büyücü ya da delidir dediler.

53. Onlar bu sözü birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır! Hep onlar azgın kavimlerdi!

54. Onun için, onlardan yüz çevir. Artık sen kınanacak değilsin!

55. Onunla berâber vaaz ve nasîhate devam et. Çünkü va'z, mü'minlere fayda verir!

56. Ve Ben, cinleri ve insanları, ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yemek yedirmelerini de istemiyorum.

58. Şüphe yok ki, Allah rızık veren, kuvvet sahibi ve Metîn olandır.

59. Şüphesiz ki, zulmedenlerin geçmiş arkadaşlarının payı gibi, dolgun bir azab payı vardır. Ama şimdi onu acele istemesinler.

60. Artık o va'd olundukları günlerinden, vay o inkâr edenlerin haline!

52. SÛRE
TÛR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 49 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8. Tûr'a, yayılmış ince deri üzerine satır satır yazılmış Kitab'a, Beyt-i Ma'mûr'a, yükseltilmiş tavana, dolu denize andolsun ki, Rabbinin azabı mutlaka vuku bulacaktır. Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.

9. O gün gök bir çalkanışla çalkalanır,

10. Dağlar da, bir yürüyüş yürür.

11. Vay artık, o gün o yalan söyleyenlere!

12. Ki, onlar daldıkları bir batakta oynayıp duruyorlar.

13 - 14. O gün cehennem ateşine itilip atılırlar da "İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur!" denilir.

E fe sıhrun hâzâ em entüm lâ tübsırûn (15) Islavhâ fasbirû ev lâ tasbirû, sevâün aleyküm. innemâ tüczevne mâ küntüm ta'melûn (16) İnnel müttekıyne fî cennâtiv ve neıym (17) Fâkihîne bimâ âtâhüm rabbühüm, ve vekâhüm rabbühüm azâbel cehıym (18) Külû veşrabû henîem bimâ küntüm ta'melûn (19) Müttekiîne alâ sürurim masfûfeh, ve zevvecnâhüm bi hûrin ıyn (20) Vellezîne âmenû vettebeathüm zürriyyetühüm bi îmânin elhaknâ bihim zürriyyetehüm ve mâ eletnâhüm min amelihim min şey'. küllümriim bimâ kesebe rahîn (21) Ve emdednâhüm bi fâkihetiv ve lahmim mimmâ yeştehûn (22) Yetenâzeûne fîhâ ke'sel lâ lağvün fîhâ ve lâ te'sîm (23) Ve yetûfü aleyhim ğılmânül lehüm keennehüm lü'lüüm meknûn (24) Ve akbele ba'duhüm alâ ba'dıy yetesâelûn (25) Kâlû innâ künnâ kablü fî ehlinâ müşfikıyn (26) Fe mennallâhü aleynâ ve vekânâ azâbes semûm (27) İnnâ künnâ min kablü ned'ûh. innehû hüvel berrur rahıym (28) Fe zekkir femâ ente bi nı'meti rabbike bi kâhiniv ve lâ mecnûn (29) Em yekûlûne şâirun neterabbesu bihî raybel menûn (30) Kul terabbesû fe innî meaküm minel müterabbisıyn (31)

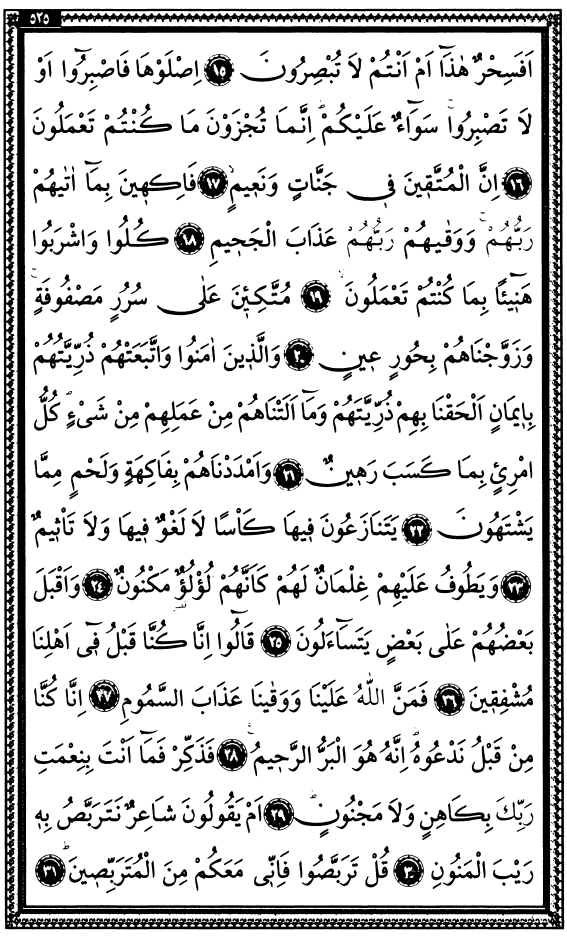

15. "Bu da mı sihir!? Yoksa siz görmüyor musunuz!?"

16. "Yaslanın ona bakalım! İster sabredin, ister etmeyin! Artık hepsi bir! Hep yaptıklarınızın cezâsını çekeceksiniz!"

17. Fakat korunan müttakîler cennetler, nîmetler içindedirler!

18. Rablerinin kendilerine verdiği ile zevk içerisinde olmaktadırlar. Rableri onları, o cehennem azâbından korumuştur.

19. Yiyin, için, âfiyetler olsun, çalıştığınız için!

20. Sıra sıra dizilmiş yüksek koltuklara dayanırlar. Kendilerine, güzel iri gözlü hurileri eş etmişizdir!

21. İman edip zürriyetleri de iman ile kendilerine tâbi olanlar (yok mu?); işte Biz, onların nesillerini de kendilerine kattık. Kendilerinin amellerinden birşey de eksiltmedik. Herkes kendi kazandığına bağlıdır.

22. Onlara canlarının istediği meyveler ve etlerden bol bol verdik.

23. Orada birbirlerine, bir kadeh sunarlar ki, onda (içki yüzünden) ne bir saçmalama vardır, ne de günaha sokma.

24. Pırıl pırıl üzerlerine döner, kendilerine âit hizmetçiler! Sanki sedeflerinde saklı inciler!

25. Ve cennettekiler birbirlerine yönelip sorarlar.

26. Demektedirler: "Evet! Biz bundan önce âilemizde korkular içindeydik."

27. "Bakınız! Allah bize lütuf etti ve bizleri o içimize işleyen kavurucu azâbından korudu."

28. "Evet... Biz bundan önce O'na duâ ediyor, korumasını istiyorduk. Muhakkak ki O, iyilik eden, esirgeyendir."

29. O hâlde öğüt vermeye devâm et! Çünkü sen, Rabbinin nîmeti sâyesinde, ne kâhinsin, ne de deli!

30. Yoksa onlar (senin için): "O bir şairdir, zamanın felaketine uğramasını gözetiyoruz" mu diyorlar?

31. De ki: "Gözetin! Çünkü ben de, sizinle birlikte gözetenlerdenim.."

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَآ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥ
بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا۟ بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا۟ صَٰدِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا۟
مِنْ غَيْرِ شَىْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا۟ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۚ بَل
لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ
سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ
ٱلْبَنَاتُ وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ
﴿٤٠﴾ أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
هُمُ ٱلْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾
وَإِن يَرَوْا۟ كِسْفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا۟ سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ
حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ

Em te'müruhüm ahlâmühüm bihâzâ em hüm kavmün tâğûn (32) Em yekûlûne tekavveleh, bel lâ yü'minûn (33) Felye'tû bi hadîsim mislihî in kânû sâdikıyn (34) Em hulikû min ğayri şey'in em hümül hâlikûn (35) Em halekus semâvâti vel ard. bel lâ yûkınûn (36) Em ındehüm hazâinü rabbike em hümül müsaytırûn (37) Em lehüm süllemüy yestemiûne fîh, felye'ti müstemiuhüm bi sültânim mübîn (38) Em lehül benâtü ve lekümül benûn (39) Em tes'elühüm ecran fe hüm mim mağramim müskalûn (40) Em ındehümül ğaybü fe hüm yektübûn (41) Em yürîdûne keydâ. fellezîne keferû hümül mekîdûn (42) Em lehüm ilâhün ğayrullâh. sübhânallâhi ammâ yüşrikûn (43) Ve iy yerav kisfem mines semâi sâkıtay yekûlû sehâbüm merkûm (44) Fe zerhüm hattâ yülâkû yevmehümüllezî fîhi yus'akûn (45) Yevme lâ yuğnî anhüm keydühüm şey'ev ve lâ hüm yünsarûn (46) Ve inne lillezîne zalemû azâben dûne zâlike ve lâkinne ekserahüm lâ ya'lemûn (47) Vasbir li hukmi rabbike fe inneke bi a'yüninâ ve sebbıh bi hamdi rabbike hıyne tekûm (48) Ve minel leyli fe sebbıhhü ve idbâran nücûm (49)

32. Yoksa onlara, bunu akılları mı emrediyor? Yoksa azgın bir kavim midirler?

33. Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır onlar inanmıyorlar.

34. Haydi, O'nun gibi bir söz getirsinler! Doğru iseler!

35. Yoksa kendileri, bir şey olmaksızın mı yaratıldılar? Yoksa yaratan onlar mıdır?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır, onlar düşünüp hakikati anlamazlar.

37. Yoksa Rabbinin hazîneleri onların yanında mı? Yoksa onlar mı üstün gelmişler?

38. Yoksa kendilerine mahsus (üzerine çıkıp sırları) dinleyecekleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri, açık bir delil getirsin.

39. Demek kızlar O'nun (Allah'ın), oğullar sizin öyle mi?

40. Yoksa kendilerinden bir ücret istiyorsun da, ağır bir yük altına girmekten ezilmekteler mi?

41. Yoksa gayb onların yanında da, onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o inkâr edenler, kendileri o tuzağa düşeceklerdir.

43. Yoksa onların Allah'tan başka bir ilâhı mı var? Allah, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

44. Hem onlar, semâdan bir parçayı düşerken görseler, birbiri üstüne yığılmış bir bulut diyecekler.

45. Artık çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar onları (kendi hallerine) bırak.

46. O gün ki, hiçbir tedbirlerinin kendilerine zerre kadar faydası olmayacaktır ve hiçbir şekilde kurtulamayacaklardır.

47. O zulmedenlere, ondan başka da bir azâp vardır. Fakat birçoğu bilmezler.

48. Hem Rabbinin hükmüne sabret! Çünkü sen, Bizim gözetlememiz altındasın! Kalktığın zaman da, Rabbine hamd ile tesbih et!

49. Gecenin bir kısmında da O'nu tesbih et, yıldızların batmaya yaklaştığı sırada da!

NECM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ven necmi izâ hevâ (1) Mâ dalle sâhıbüküm ve mâ ğavâ (2) Ve mâ yentıku anil hevâ (3) İn hüve illâ vahyüy yûhâ (4) Allemehû şedîdül kuvâ (5) Zû mirrah. festevâ (6) Ve hüve bil üfükıl a'lâ (7) Sümme denâ fe tedellâ (8) Fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ (9) Fe evhâ ilâ abdihî mâ evhâ (10) Mâ kezebel füâdü mâ raâ (11) E fe tümârûnehû alâ mâ yerâ (12) Ve le kad raâhü nezleten uhrâ (13) Inde sidratil müntehâ (14) Indehâ cennetül me'vâ (15) İz yağşes sidrate mâ yağşâ (16) Mâ zâğal besaru ve mâ tağâ (17) Le kad raâ min âyâti rabbihil kübrâ (18) E fe raeytümül lâte vel uzzâ (19) Ve menâtes sâlisetel uhrâ (20) E lekümüz zekeru ve lehül ünsâ (21) Tilke izen kısmetün dıyzâ (22) İn hiye illâ esmâün semmeytümûhâ entüm ve âbâüküm mâ enzelallâhü bihâ min sültân. iy yettebiûne illaz zanne ve mâ tehvel enfüs, ve le kad câehüm mirrabbihimül hüdâ (23) Em lil insâni mâ temennâ (24) Fe lillâhil âhıratü vel ûlâ (25) Ve kem mim melekin fis semâvâti lâ tuğnî şefâatühüm şey'en illâ mim ba'di ey ye'zenallâhü li mey yeşâü ve yardâ (26)

٥٣٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ۝٢ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰى ۝٣ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى ۝٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوٰى ۝٥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ۝٦ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ۝٨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝٩ فَاَوْحٰى اِلٰى عَبْدِهٖ مَا اَوْحٰى ۝١٠
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝١١ اَفَتُمٰرُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ۝١٢ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً
اُخْرٰى ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝١٤ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝١٥ اِذْ
يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ۝١٦ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ۝١٧ لَقَدْ رَاٰى
مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ۝١٨ اَفَرَاَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ۝١٩ وَمَنٰوةَ
الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ۝٢٠ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝٢١ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى
۝٢٢ اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰى ۝٢٣ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ۝٢٤ فَلِلّٰهِ
الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ۝٢٥ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضٰى ۝٢٦

53. SÛRE
NECM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 62 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3. Battığı zaman yıldıza andolsun ki, arkadaşınız (Muhammed) sapmadı ve bâtıla inanmadı; o, arzusuna göre de konuşmaz.

4. O, sâdece vahyolunmakta olan bir vahiydir!

5 - 6 - 7. Çünkü onu güçlü kuvvetli ve üstün yaratılışlı biri (Cebrail) öğretti. Sonra en yüksek ufukta iken asıl şekliyle doğruldu.

8. Sonra yaklaştı da sarktı.

9. İki yay kadar veyâ daha yakın oldu da.

10. Kuluna verdiği vahyi verdi.

11. Gözün gördüğünü kalp yalanlamadı.

12. Şimdi siz ona, o görüşüne karşı mücâdele mi ediyorsunuz?

13. Yemin olsun ki! O, onu bir defâ da, inişinde gördü;

14. Sidre-i Müntehâ'nın yanında.

15. Ki, Cennetü'l Me'vâ onun yanında.

16. O dem ki, Sidre'yi bürüyen bürüyordu, (çepçevre meleklerle kaplanmıştı)...

17. (Peygamberin) gözü şaşmadı ve sınırı aşmadı.

18. Andolsun ki o, Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü.

19 - 20. Siz de gördünüz değil mi Lat ve Uzza'yı? Ve üçüncü olarak da öteki (put) Menat'ı?

21 - 22. Demek erkek (evlat) sizin, dişi (kız evlat) O'nun (Allah'ın) öyle mi? Öyle ise bu çok insafsızca bir taksim.

23. Onlar (putlar), sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Onlar ancak zanna ve nefislerinin arzusuna uyuyorlar. Halbuki kendilerine Rableri tarafından yol gösterici gelmiştir.

24. Yoksa var mı, insana her kurduğu hülyâ!

25. Fakat Allah'ındır âhiret ve dünyâ!

26. Göklerde nice melekler vardır da, Allah dileyip râzı olduğuna izin vermezden önce, şefaatleri hiçbir şeye yaramaz.

٥٧٨

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِى السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ ۖ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِىَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَـٰٓئِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَٰحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِى بُطُونِ أُمَّهَـٰتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰٓ ﴿٣٢﴾ أَفَرَءَيْتَ الَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰٓ ﴿٣٤﴾ أَعِندَهُۥ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِى صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَٰهِيمَ الَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَـٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَىٰهُ الْجَزَآءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

وَأَنَّهُ

İnnellezîne lâ yü'minûne bil âhırati le yüsemmûnel melâikete tesmiyetel ünsâ (27) Ve mâ lehüm bihî min ılm. iy yettebiûne illez zann, ve innez zanne lâ yuğnî minel hakkı şey'â (28) Fe a'rıd am men tevellâ an zikrinâ ve lem yürid illel hayâted dünyâ (29) Zâlike mebleğuhüm minel ılm. inne rabbeke hüve a'lemü bi men dalle an sebîlihî ve hüve a'lemü bi menihtedâ (30) Ve lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı li yecziyellezîne esâû bimâ amilû ve yecziyellezîne ahsenû bil husnâ (31) Ellezîne yectenibûne kebâiral ismi vel fevâhişe illel lemem. inne rabbeke vâsiul mağfirah. hüve a'lemü bi küm iz enşeeküm minel ardı ve iz entüm ecinnetün fî bütûni ümmehâtiküm, fe lâ tüzekkû enfüseküm. hüve a'lemü bi menittekâ (32) E fe raeytellezî tevellâ (33) Ve a'tâ kalîlev ve ekdâ (34) E ındehû ılmül ğaybi fe hüve yerâ (35) Em lem yünebbe' bimâ fî suhufi mûsâ (36) Ve ibrâhîmellezî veffâ (37) Ellâ teziru vâziratüv vizra uhrâ (38) Ve el leyse lil insâni illâ mâ seâ (39) Ve enne sa'yehû sevfe yürâ (40) Sümme yüczâhül cezâel evfâ (41) Ve enne ilâ rabbikel müntehâ (42) Ve ennehû hüve adhake ve ebkâ (43) Ve ennehû hüve emâte ve ahyâ (44)

27. Evet, âhirete îmânı olmayanlar, meleklere dişi isimler takıp duruyorlar.

28. Bununla berâber ona dâir bir bilgileri olduğundan değil, yalnızca zanna tâbi oluyorlar. Hâlbuki zan, haktan hiçbir şeyi ifâde etmez.

29. O hâlde, bakma sen Bizim zikrimizden yüz çevirip de, dünyâ hayatından ötesini istemeyen kimselere!

30. İşte onların ilimden erişebilecekleri (son sınır) budur. Şüphesiz, Rabbin, yolundan sapanı da iyi bilir; O, hidayette olanı da iyi bilir.

31. Hem, bütün göklerdeki ve yerdeki hep Allah'ındır. Âkibet, kötülük yapanları yaptıklarıyla cezalandıracak, güzellik edenleri de daha güzeliyle mükâfâtlandıracak.

32. Onlar ki günahın büyüklerinden ve çirkin işlerden kaçınırlar, yalnız bazı küçük kusurlar hariç. Şüphesiz Rabbinin affı geniştir. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada, sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

33 - 34. Şimdi (îmandan) dönen, (malından) biraz(ını) verib de gerisini sert kaya gibi elinde tutan adamı gördün mü?

35. Gaybın bilgisi kendi yanındadır da, o mu görüyor?

36. Yoksa haber mi verilmedi Mûsâ'nın sayfalarındaki.

37. Ve çok vefakâr olan İbrâhim'in sahifelerinde yazılı olan...

38. Ki, doğrusu bir günah yükü çeken, başkasının günah yükünü çekecek değil.

39 - 40 - 41 - 42. Ve şüphesiz ki, insan için kendi çalıştığından başkası yoktur. Ve elbette ki, çalışmasını yakında görecektir. Sonra (onun çalışması) en tamam bir mükâfaat ile mükâfaatlandırılacaktır. Ve şüphe yok ki, en son gidiş Rabbinedir.

43. Doğrusu güldüren de ağlatan da O'dur.

44. Muhakkak ki öldüren, dirilten O'dur.

Ve ennehû halekaz zevceyniz zekera vel ünsâ (45) Min nutfetin izâ tümnâ (46) Ve enne aleyhin neş'etel uhra (47) Ve ennehû hüve ağnâ ve aknâ (48) Ve ennehû hüve rabbüş şı'râ (49) Ve ennehû ehleke âdenil ûlâ (50) Ve semûde femâ ebkâ (51) Ve kavme nûhım min kabl. innehüm kânû hüm azleme ve atğâ (52) Vel mü'tefikete ehvâ (53) Fe ğaşşâhâ mâ ğaşşâ (54) Fe bi eyyi âlâi rabbike tetemârâ (55) Hâzâ nezîrum minen nüzüril ûlâ (56) Ezifetil âzifeh (57) Leyse lehâ min dûnillâhi kâşifeh (58) E fe min hâzel hadîsi ta'cebûn (59) Ve tadhakûne ve lâ tebkûn (60) Ve entüm sâmidûn (61) Fescüdû lillâhi va'büdû (62)

KAMER SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ikterabetis sâatü venşakkal kamer (1) Ve iy yerav âyetey yu'ridû ve yekûlû sıhrum müstemir (2) Ve kezzebû vettebeû ehvâehüm ve küllü emrim müstekırr (3) Ve le kad câehüm minel embâi mâ fîhi müzdecer (4) Hıkmetüm bâliğatün femâ tuğnin nüzür (5) Fe tevelle anhüm. yevme yed'ud dâi ilâ şey'in nükür (6)

٥٢٩

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ
عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ
﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُۥٓ أَهْلَكَ عَادًا ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا فَمَآ أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ
مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾ وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ
﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نَذِيرٌ
مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ ٱلْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ
كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾ فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوٓا اَهْوَاۤءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مِنَ الْاَنْۢبَاۤءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

45 - 46. Şurası muhakkak ki (rahime) atıldığında nutfeden, erkek ve dişiden ibaret olan iki çifti O yarattı.

47. Şüphesiz, tekrar diriltmek de O'na âittir.

48. Muhakkak ki zengin eden, sermaye veren O.

49. Ve muhakkak ki Şi'râ (yıldızı)'nın Rabbi O.

50. Ve muhakkak ki, O helâk etti önceki Âd'ı.

51 - 52. Ve Semûd'u (da o helâk etti) artık (onlardan hiçbirini) bırakmadı. Daha önce de Nuh kavmini (helak etmişti); çünkü onlar çok zalim ve çok azgındılar.

53 - 54. Lut milletinin kasabalarını yere batıran, onları gömdükçe gömen O'dur.

55. Şimdi Rabbinin hangi nîmeti hakkında şüphe edersin?

56. Bu, işte o önceki korkutmalardan bir korkutma.

57. Yaklaşan yaklaştı.

58. Yoktur onu Allah'tan başka ortaya çıkaracak.

59. Şimdi siz, bu kelâma mı şaşıyorsunuz?

60. Ve gülüyorsunuz da, ağlamıyorsunuz?

61. Siz mi kafa tutuyorsunuz, hey gafiller?

62. Haydi secdeye kapanın ve kulluk edin. **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

54. SÛRE
KAMER SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 55 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Kıyamet vakti yaklaştı. Ay yarıldı.

2. Hâlâ bir âyet görseler, yüz çevirip derler: "Kuvvetli bir sihirdir!"

3. Yalanladılar, arzularına uydular. Hâlbuki her emir, bir gâyeye bağlı.

4. Yemin olsun ki, onlara kıssalardan öyleleri de geldi ki, onlarda vaz geçirecek haberler var.

5. Gâyesine ermiş bir hikmet! Fakat korkutmalar fayda vermiyor!

6. Sen de onlardan yüz çevir ki, o gün çağırıcı, görülmedik müthiş bir şeye çağırır.

٥٣

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ
﴿٧﴾ مُّهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهٗٓ اَنِّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ
﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِى بِاَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَنْ
كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ
عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُٓوا اَبَشَرًا مِّنَّا
وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَّفِى ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِىَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ
الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾
وَنَبِّئْهُمْ

Huşşean ebsâruhüm yahrucûne minel ecdâsi keennehüm cerâdüm münteşir (7) Mühtıiyne iled dâ'. yekûlül kâfirûne hâzâ yevmün asir (8) Kezzebet kablehüm kavmü nûhın fe kezzebû abdenâ ve kâlû mecnûnüv vezdücir (9) Fe deâ rabbehû ennî mağlûbün fentesır (10) Fe fetahnâ ebvâbes semâi bimâim münhemir (11) Ve feccernel arda uyûnen feltekal mâü alâ emrin kad kudir (12) Ve hamelnâhü alâ zâti elvâhıv ve düsür (13) Tecrî bi a'yüninâ, cezâel li men kâne küfir (14) Ve le kad teraknâhâ âyeten fe hel mim müddekir (15) Fe keyfe kâne azâbî ve nüzür (16) Ve le kad yessernal kur'âne liz zikri fe hel mim müddekir (17) Kezzebet âdün fe keyfe kâne azâbî ve nüzür (18) İnnâ erselnâ aleyhim rîhan sarsaran fî yevmi nahsim müstemir (19) Tenziun nâse ke ennehüm a'câzü nahlim münkaır (20) Fe keyfe kâne azâbî ve nüzür (21) Ve le kad yessernel kur'âne liz zikri fe hel mim müddekir (22) Kezzebet semûdü bin nüzür (23) Fe kâlû ebeşeram minnâ vâhıden nettebiuhû innâ izel lefî dalâliv ve süur (24) E ülkıyez zikru aleyhi mim beyninâ bel hüve kezzâbün eşir (25) Seya'lemûne ğadem menil kezzâbül eşir (26) İnnâ mursilün nâkati fitnetel lehüm fertekıbhüm vastabir (27)

7. Gözleri dehşetten düşmüş olarak kabirlerden çıkarlar. Sanki saçılmış çekirgeler gibidirler.

8. Çağırana koşarak, der ki kâfirler: "Bu pek zorlu bir gündür!"

9. Onlardan önce Nûh'un kavmi yalanladı, kulumuza "deli" dediler. Çok incittiler.

10. Bunun üzerine Rabbine: "Ben yenik düştüm, bana yardım et!" diyerek yalvardı.

11. Bunun üzerine şakır şakır dökülen bir su ile göğün kapılarını açtık.

12. Yeri de kaynaklar halinde fışkırttık, derken sular takdir edilmiş bir iş için birleşti.

13. Onu ise, taşıdık tablalı ve kenetli bir taşıyıcı (gemi) üzerinde ki.

14. Nankörlük edilen (kulumuz)a bir mükafat olmak üzere (gemi), gözlerimizin önünde akıp gidiyordu.

15. Yemîn olsun ki, onu bir âyet olarak bıraktık. Fakat düşünen mi var!?

16. Ki, nasıl azâbım ve tehditlerim?

17. Yemin olsun ki, Kur'an'ı kolaylaştırdık da düşünmek için, fakat düşünen mi var?

18. Âd (kavmi) da yalanladı, azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

19. Çünkü salıverdik üzerlerine sürekli uğursuz bir günde, bir soğuk rüzgâr ki (sarsar),

20. İnsanları kökünden devrilen hurma kütükleri gibi yolar.

21. Bak nasılmış azâbım ve tehditlerim?

22. Yemin olsun ki, Kur'an'ı kolaylaştırdık da düşünmek için, fakat düşünen mi var?

23. Semûd, o tehditleri yalanladılar.

24. Şöyle dediler: "İçimizden bir beşere mi uyacağız? Şüphesiz biz, o zaman şaşkınlık içinde kalır, ateşlere yanarız."

25. "O zikir aramızdan ona mı bırakılıyor? Belki o, bir şımarık yalancıdır."

26. İleride bilecekler, o şımarık yalancı kimdir?

27. İşte Biz, onlara bir fitne olmak üzere o dişi deveyi salıyoruz. Onun için, gözetle onları ve sabırlı ol!

Ve nebbi'hüm ennel mâe kısmetüm beynehüm, küllü şirbim muhtedar (28) Fe nâdev sâhıbehüm fe teâtâ fe akar (29) Fe keyfe kâne azâbî ve nüzür (30) İnnâ erselnâ aleyhim sayhatev vâhıdetev ve kânû ke heşîmil muhtezır (31) Ve le kad yessernel kur'âne liz zikri fe hel mim müddekir (32) Kezzebet kavmü lûtım bin nüzür (33) İnnâ erselnâ aleyhim hâsıben illâ âle lût. necceynâhüm bi sehar (34) Nı'metem min ındinâ. kezâlike neczî men şeker (35) Ve le kad enzerahüm batşetenâ fe temârav bin nüzür (36) Ve le kad râvedûhü an dayfihî fe tamesnâ a'yünehüm fe zûkû azâbî ve nüzür (37) Ve le kad sabbehahüm bükraten azâbüm müstekırr (38) Fe zûkû azâbî ve nüzür (39) Ve le kad yessernel kur'âne liz zikri fe hel mim müddekir (40) Ve le kad câe âle fir'avnen nüzür (41) Kezzebû bi âyâtinâ küllihâ fe ehaznâhüm ahze azîzim muktedir (42) E küffâruküm hayrum min ülâiküm em leküm berâetün fiz zübür (43) Em yekûlûne nahnü cemîum müntesır (44) Seyühzemül cem'u ve yüvellûned dübür (45) Belis sâatü mev'ıdühüm ves sâatü edhâ ve emerr (46) İnnel mücrimîne fî dalâliv ve süur (47) Yevme yüshabûne fin nâri alâ vücûhihim. zûkû messe sekar (48) İnnâ külle şey'in halaknâhü bi kader (49)

٥٤ سورة القمر

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ ۖ نَّجَّيْنَاهُم بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا ۚ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ
﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ
﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ
﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ
آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ
عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾
إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

28. Hem haber ver onlara ki, suyun aralarında pay edildiğini ve her su alış sırası (kiminse o) hazır bulunsun.

29. Bunun üzerine sâhiplerini çağırdılar. O da kılıcına sarıldı da, ayaklarını çırptı (kesti).

30. Fakat bak! Nasıl oldu azâbım ve tehditlerim!?

31. Biz onların üzerine tek sayha (korkunç bir ses) gönderdik; ağılcının topladığı çalı çırpı kırıntıları gibi kırılıp dökülüverdiler.

32. Yemin olsun ki, Kur'an'ı kolaylaştırdık da düşünmek için, fakat düşünen mi var?

33. Lût kavmi de uyarıları yalanladı.

34 - 35. Biz de üstlerine taş (yağdıran bir fırtına) gönderdik. Ancak Lût ailesi müstesna, katımızdan bir nimet olarak onları seher vaktinde kurtardık. Biz şükredeni işte böyle mükâfatlandırırız.

36. Yemin olsun ki, azâbımızın şiddetini kendilerine haber de vermiş idi. Fakat o korkutmaları, kuşkuyla karşıladılar.

37. Ve onun misâfirlerinden kötülük yapmaya kalkıştılar. Biz de gözlerini silip kör ettik, "tadın bakalım azâbımı ve tehditlerimi!" dedik.

38. Ve yemin ederim ki, kendilerini bir sabah, baskın bir azap bastırıverdi.

39. Tadın bakalım azâbımı ve tehditlerimi!

40. Yemin olsun ki, Kur'an'ı kolaylaştırdık da düşünmek için, fakat düşünen mi var?

41. Yemin olsun ki, Firavun ve adamlarına da geldi, tehdit edici Peygamberler.

42. Lakin onlar bütün âyetlerimizi yalanladılar. Biz de onları çok kuvvetli ve kudretli bir yakalayışla yakaladık.

43. (Ey Mekke'liler), sizin kâfirleriniz (kuvvet ve imkân bakımından) onlardan (bu adları geçen kavimlerden) hayırlı mı? Yoksa sizin için (İlâhî) kitablarda bir kurtuluş (haberi) mi var?

44. Yoksa biz, yardımlaşan bir cemâatız mı diyorlar?

45. Kesinlikle o cemâat bozulacak ve arkalarını dönüp gidecekler.

46. Daha doğrusu, onların asıl vâdedildiği saattir ve o saat daha acı ve daha belâ ve daha beterdir.

47. Muhakkak ki günahkârlar, şaşkınlık ve çılgınlıklar içindedirler.

48. O gün ki, yüzleri üstü ateşte sürüklenecekler. Tadın ne imiş diye, cehennemin dokunuşu.

49. Haberiniz olsun ki, Biz her şeyi bir kaderle yaratmışızdır.

٥٣٢

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِى الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَّكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِى جَنَّاتٍ وَّنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ
وَهِىَ ثَمَانٍ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ
﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
﴿٦﴾ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِى الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ
وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَآنَّ
مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

رَبُّ

Ve mâ emrunâ illâ vâhıdetün ke lemhım bil besar (50) Ve le kad ehleknâ eşyâaküm fe hel mim müddekir (51) Ve küllü şey'in fealûhü fiz zübür (52) Ve küllü sağıyriv ve kebîrim müstetar (53) İnnel müttekıyne fî cennâtiv ve neher (54) Fî mak'adi sıdkın ınde melîkim muktedir (55)

RAHMÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Er rahmân (1) Allemel kur'ân (2) Halekal insân (3) Allemehül beyân (4) Eş şemsü vel kameru bi husbân (5) Ven necmü veş şeceru yescüdân (6) Ves semâe rafeahâ ve vedaal mîzân (7) Ellâ tatğav fil mîzân (8) Ve ekıymül vezne bil kıstı ve lâ tuhsirul mîzân (9) Vel arda vedaahâ lil enâm (10) Fîhâ fâkihetüv ven nahlü zâtül ekmâm (11) Vel habbü zül asfi ver rayhân (12) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (13) Halekal insâne min salsâlin kel fahhâr (14) Ve halekal cânne mim mâricim min nâr (15) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (16)

50. Emrimiz bir göz kırpması gibi yalnızca bir keredir.

51. Yemin olsun ki, benzerlerinizi hep helâk da ettik. Fakat hani düşünen!?

52. Bununla berâber, işledikleri her şey defterlerdedir.

53. Ve küçük, büyük hepsi satır satır yazılmıştır.

54 - 55. Takvâ sahipleri cennetlerde ve ırmakların kenarlarında, güçlü ve Yüce Allah'ın huzurunda hak meclisindedirler.

55. SÛRE
RAHMÂN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 78 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Rahmân,

2. Öğretti Kur'an'ı,

3. Yarattı insanı.

4. Öğretti ona, o güzel beyânı.

5. Güneş ve ay belli bir hesap ile hareket etmekteler.

6. Bitkiler ve ağaçlar O'na secde ederler.

7. Bak, şu güzel gökyüzüne! Verdi ona, yükseklik koyup teraziyi.

8. Ki, ölçü ve dengeyi bozmayın.

9. Ve ölçüyü adaletle doğrultun ve teraziyi eksik tutmayın.

10. Yeryüzüne de bir düşüklük verdi, yaratılmışlar için.

11. Onda bir meyve ve tomurcuklarıyla duran hurma ağaçları.

12. Ve o yapraklı tâneler ve o hoş kokulu bitkiler.

13. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

14. Bardak gibi çınlayan, kupkuru bir balçıktan insanı yarattı.

15. Cinleri de hâlis ateşten yarattı.

16. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

Rabbül meşrikayni ve rabbül mağribeyn (17) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (18) Meracel bahrayni yeltekıyân (19) Beynehümâ berzehul lâ yebğıyân (20) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (21) Yahrucü minhümel lü'lüü vel mercân (22) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (23) Ve lehül cevâril münşeâtü fil bahri kel a'lâm (24) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (25) Küllü men aleyhâ fân (26) Ve yebkâ vechü rabbike zül celâli vel ikrâm (27) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (28) Yes'elühû men fis semâvâti vel ard. külle yevmin hüve fî şe'n (29) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (30) Se nefruğu leküm eyyühes sekalân (31) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (32) Yâ ma'şeral cinni vel insi inisteta'tüm en tenfüzû min aktâris semâvâti vel ardı fenfüzû. lâ tenfüzûne illâ bi sültân (33) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (34) Yurselü aleykümâ şüvâzum min nâriv ve nühâsün fe lâ tentesıran (35) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (36) Fe izen şekkatis semâü fe kânet verdeten ked dihân (37) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (38) Fe yevmeizil lâ yüs'elü an zembihî insüv ve lâ cân (39) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (40)

٥٣٣

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. (O) iki doğunun ve iki batının Rabbidir.

18. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

19. Salmış iki deryâyı bir birine, kavuşmak üzere çatışırlar.

20. Aralarında bir perde, diğerine geçmezler bir an.

21. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

22. İkisinden de inci ve mercan çıkar.

23. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

24. Hem O'nundur, denizde akıp giden, o uzun dağlar gibi yükselen gemiler.

25. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?

26. Yer üzerindeki her canlı yok olacak.

27. Yalnız celâl ve ikram sahibi Rabbinin yüzü (zâtı) baki kalacaktır.

28. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

29. Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her gün yeni bir iştedir.

30. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?

31. Yarın size yöneleceğiz, ey insanlar ve cinler!

32. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

33. Ey cin ve insan cemaati! Gücünüz yeterse, geçin gidin yeryüzünün ve gökyüzünün katmanlarından! Geçemezsiniz, olmazsa ferman!

34. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

35. Salınır üstünüze ateşten bir yalın, bir zehir duman. Kurtulamazsınız, deseniz de "Yardım edin."

36. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

37. Gök yarılıp da, erimiş yağ gibi kıpkırmızı bir gül olduğu zaman...

38. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

39. İşte o gün, ne insana ne de cine günahından sorulmaz.

40. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

٥٣٤

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
﴿٤٧﴾ ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنٰنِ
تَجْرِيٰنِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ
فَاكِهَةٍ زَوْجٰنِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـِٕينَ
عَلٰى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرٰتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٧﴾
كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتٰنِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
﴿٦٣﴾ مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٥﴾
فِيهِمَا عَيْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٧﴾

فيهما

Yu'rafül mücrimûne bi sîmâhüm fe yü'hazü bin nevâsıy vel akdâm (41) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (42) Hâzihî cehennemülletî yükezzibü bihel mücrimûn (43) Yetûfûne beynehâ ve beyne hamîmin ân (44) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (45) Ve li men hâfe mekâme rabbihî cennetân (46) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (47) Zevâtâ efnân (48) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (49) Fîhimâ aynâni tecriyân (50) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (51) Fîhimâ min külli fâkihetin zevcân (52) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (53) Müttekiîne alâ füruşim betâinühâ min istebrak. ve cenel cenneteyni dân (54) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (55) Fîhinne kâsırâtüt tarfi lem yatmishünne insün kablehüm ve lâ cân (56) Febieyyi âlâi rabbükümâ tükezzibân (57) Keennehünnel yâkûtü vel mercân (58) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (59) Hel cezâül ıhsâni illel ıhsân (60) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (61) Ve min dûnihimâ cennetân (62) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (63) Müdhâmmetân (64) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (65) Fîhimâ aynâni neddâhatân (66) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (67)

41. Tanınır da günah işleyenler sîmâlarından, tutulur perçemleriyle ayaklarından.

42. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine yalan dersiniz?

43. İşte bu, günahkârların yalan dedikleri cehennem.

44. Onlar cehennemde kaynar hale getirilmiş su arasında dolaşır dururlar.

45. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

46. Rabbinin makâmından korkan kimselere iki cennet vardır.

47. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

48. Var her birinde, çeşit çeşit ağaçlar.

49. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

50. İkisinde de akıp giden iki pınar vardı.

51. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

52. Onlarda her meyvadan çift çift vardır.

53. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

54. Astarları atlastan yataklara yaslanırlar. İki cennetin de devşirmesi yakındır.

55. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

56. Oralarda gözlerini yalnız eşlerine çevirmiş dilberler var ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur.

57. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

58. Sanki onlar yâkut ve mercandırlar.

59. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

60. İyiliğin mükâfâtı, elbette iyilik.

61. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

62. Bu ikisinden başka ötesinde iki cennet daha var.

63. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

64. Koyu yeşil, alabildiğine gönül alan.

65. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

66. İkisinde de fışkıran iki kaynak vardır.

67. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

Fîhimâ fâkihetüv ve nahlüv ve rummân (68) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (69) Fîhinne hayrâtün hısân (70) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (71) Hûrum maksûrâtün fil hıyâm (72) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (73) Lem yatmishünne insün kablehüm ve lâ cân (74) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (75) Müttekiîne alâ rafrafin hudriv ve abkariyyin hısân (76) Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân (77) Tebârakesmü rabbike zil celâli vel ikrâm (78)

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ آيَةً

VÂKIA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzâ vekaatil vâkıah (1) Leyse li vak'atihâ kâzibeh (2) Hâfidatür râfiah (3) İzâ ruccetil ardu raccâ (4) Ve büssetil cibâlü bessâ (5) Fe kânet hebâem mümbessâ (6) Ve küntüm ezvâcen selâseh (7) Fe ashâbül meymeneti mâ ashâbül meymeneh (8) Ve ashâbül meş'emeti mâ ashâbül meş'emeh (9) Ves sâbikûnes sâbikûn (10) Ülâikel mukarrabûn (11) Fî cennâtin neıym (12) Sülletüm minel evvelîn (13) Ve kalîlüm minel âhırîn (14) Alâ sürurim mevdûneh (15) Müttekiîne aleyhâ mütekâbilîn (16)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

68. Bunlarda bir meyva, bir başka hurma, bir başka nar.

69. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

70. İçlerinde güzel yüzlü, güzel huylu kadınlar vardır.

71. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

72. Çadırlar içinde korunmuş, özel hûriler.

73. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

74. Dokunmamıştır onlara, onlardan önce insan ve cinler.

75. Şimdi Rabbinizin hangi nîmetlerine dersiniz yalan?

76. Kurulmuşlar yeşil yastık ve güzel döşemeler üzerine sevinçli.

77. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?

78. Celâl ve ikrâm sahibi olan Rabbimin adı ne yücedir.

56. SÛRE
VÂKIA SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 96 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. (Kesin bir gerçek olan) kıyamet koptuğu zaman,

2. Onun gerçekleşmesini yalanlayacak hiç kimse yoktur.

3. O, alçaltıcı yükselticidir.

4. Yer bir sarsılış sarsıldığı,

5. Dağlar parçalanıp ufaldığı,

6. Hepsi dağılıp toz hâline geldiği,

7. Ve sizler de, üç sınıf olduğunuz zaman,

8. Sağcılar (amel defterleri sağ ellerine verilenler), o sağcılar ne mutludurlar!

9. Solcular (amel defterleri sol ellerine verilenler) ise, o solcular ne acıklı durumdalar!...

10. (Hayırda) önde olanlar, (ecirde de) öndedirler.

11 - 12. İşte bunlar, naîm cennetlerinde (Allah'a) en yakın olanlardır.

13. Bir çoğu önceki ümmetlerden.

14. Birâz da sonrakilerden,

15. Cevherlerle süslü tahtlar üstünde.

16. Karşı karşıya kurulmuşlar.

٥٣٦

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ
مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا
﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ
﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ
مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ
مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا
أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ
﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ
﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ
الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
ثُمَّ

Yetûfü aleyhim vildânüm muhalledûn (17) Bi ekvâbiv ve ebârîka ve ke'sim mim meıyn (18) Lâ yüsaddeûne anhâ ve lâ yünzifûn (19) Ve fâkihetim mimmâ yetehayyerûn (20) Ve lahmi tayrim mimmâ yeştehûn (21) Ve hûrun ıyn (22) Ke emsâlil lü'lüil meknûn (23) Cezâem bi mâ kânû ya'melûn (24) Lâ yesmeûne fîhâ lağvev velâ te'sîmâ (25) İllâ kıylen selâmen selâmâ (26) Ve ashâbül yemîni mâ ashâbül yemîn (27) Fî sidrim mahdûd (28) Ve talhım mendûd (29) Ve zıllim memdûd (30) Ve mâim meskûb (31) Ve fâkihetin kesîrah (32) Lâ maktûativ ve lâ memnûah (33) Ve füruşim merfûah (34) İnnâ enşe'nâhünne inşââ (35) Fe cealnâhünne ebkârâ (36) Uruben etrâbâ (37) Li ashâbil yemîn (38) Sülletüm minel evvelîn (39) Ve sülletüm minel âhırîn (40) Ve ashâbüş şimâli mâ ashâbüş şimâl (41) Fî semûmiv ve hamîm (42) Ve zıllim miy yahmûm (43) Lâ bâridiv ve lâ kerîm (44) İnnehüm kânû kable zâlike mütrafîn (45) Ve kânû yüsırrûne alel hınsil azıym (46) Ve kânû yekûlûne e izâ mitnâ ve künnâ türâbev ve ızâmen e innâ le meb'ûsûn (47) Eve âbâünel evvelûn (48) Kul innel evvelîne vel âhırîn (49) Le mecmûûne ilâ mîkâti yevmim ma'lûm (50)

17. Dolanır etraflarında (hizmet için) sonsuza dek gençler.

18. Küpler ve ibriklerle, cennet şarâbından bir kadeh.

19. Ne başları ağrıtılır ondan, ne de akılları giderilir.

20. Meyva, beğendiklerinden.

21. Kuş eti, istediklerinden.

22. Hûri, iri gözlülerinden.

23. Saklı inci timsâlleri gibi.

24. İşledikleri amellere mükâfat için.

25. Ne bir boş lâf işitirler orada, ne de günaha sokacak bir şey.

26. Duydukları söz, yalnız "selam", "selam"dır.

27. Sağcılar (amel defterleri sağ ellerine verilenler), ne mutlu sağcılar!...

28 - 29 - 30 - 31 - 32 - 33 - 34. (Onlar), dikensiz sidir ağaçları ve meyveleri küme küme dizili muz ağaçları altında, yayılmış sürekli bir gölgede, çağlayan bir su başında, tükenmeyen ve yasaklanmayan çok çeşitli meyveler içinde ve yüksek döşekler üzerindedirler.

35. Biz kadınları yeniden inşa ettik (yarattık).

36 - 37. Onları, eşlerine düşkün ve yaşıt bâkireler kıldık.

38. (Cennet ehli olan) sağcılar için...

39. Bir çokları öncekilerden.

40. Ve bir çokları sonrakilerden.

41. Solcular ise, onlar ne acıklı durumdalar!...

42 - 43 - 44. Onlar, iliklere işleyen bir ateş ve bir kaynar su içindedirler. Ne serin ve ne de yararlı olan zifirî bir gölge içinde!.

45 - 46. Çünkü onlar, bundan önce, dünyada, nimet içinde bulunurlar iken, büyük günah işlemekte direnir dururlardı.

47. Ve diyorlardı ki: "Öldüğümüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, cidden biz mi mutlaka diriltileceğiz?

48. Ya önceki atalarımız da mı?"

49. De ki: "Muhakkak bütün öncekiler ve sonrakiler.

50. Elbette toplanacaklar belirli bir vakitte ve bilinen bir gününde."

Sümme inneküm eyyühed dâllûnel mükezzibûn (51) Le âkilûne min şecerim min zekkûm (52) Fe mâliûne minhel bütûn (53) Fe şâribûne aleyhi minel hamîm (54) Fe şâribûne şurbel hîm (55) Hâzâ nüzülühüm yevmed dîn (56) Nahnü halaknâküm felev lâ tüsaddikûn (57) E fe raeytüm mâ tümnûn (58) E entüm tahlükûnehû em nahnül hâlikûn (59) Nahnü kaddernâ beynekümül mevte ve mâ nahnü bi mesbûkıyn (60) Alâ en nübeddile emsâleküm ve nünşieküm fî mâ lâ ta'lemûn (61) Ve lekad alimtümün neş'etel ûlâ felev lâ tezekkerûn (62) E fe raeytüm mâ tahrusûn (63) E entüm tezraûnehû em nahnüz zâriûn (64) Lev neşâü le cealnâhü hutâmen fezaltüm tefekkehûn (65) İnnâ le muğramûn (66) Bel nahnü mahrûmûn (67) E feraeytümül mâellezî teşrabûn (68) E entüm enzeltümûhü minel müzni em nahnül münzilûn (69) Lev neşâü cealnâhü ücâcen fe levlâ teşkürûn (70) E feraeytümün nâralletî tûrûn (71) E entüm enşe'tüm şeceratehâ em nahnül münşiûn (72) Nahnü cealnâhâ tezkiratev ve metâal lil mukvîn (73) Fe sebbıh bismi rabbikel azıym (74) Fe lâ uksimü bi mevâkıın nücûm (75) Ve innehû le kasemül lev ta'lemûne azıym (76)

٥٣٧

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ
زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ
﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ
﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾
ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ
أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾
ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾
فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

51. Sonra siz, Ey sapık inkârcılar!

52. Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.

53. Doldurursunuz da karınlarınızı ondan.

54. İçersiniz de üstüne o kaynar sudan.

55. İçersiniz, susuzluk hastalığına tutulmuş, kanmak bilmez develer gibi.

56. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur.

57. Biz yarattık sizi, hâlâ tasdik etmeyecek misiniz?

58. Şimdi gördünüz mü, o döktüğünüz meniyi?

59. Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa Biz miyiz yaratan?

60. Biz takdir ettik, aranızda o ölümü ve Bizim önümüze geçilmez.

61. Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemiyeceğiniz bir yaratılışta yaratmak üzereyiz.

62. Andolsun ilk yaratılışı biliyorsunuz! O hâlde düşünsenize!

63. Şimdi gördünüz mü o ektiğiniz tohumu?

64. Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa Biz miyiz bitiren?

65. Onları dileseydik kuru bir çöp yapardık da şaşar kalırdınız:

66 - 67 - 68. "Şüphe yok ki, biz çok ziyana uğramışlarız (derdiniz). Belki biz mahrum kimseleriz (diye söylenirdiniz)." Şimdi gördünüz mü, içer olduğunuz suyu?

69 - 70 - 71. Onu buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indiriciler Bizler miyiz? Eğer dilese idik onu acı bir su yapardık. Artık şükretmeli değil misiniz? Sonra gördünüz mü o ateşi ki, çakıverirsiniz?

72. Siz mi yarattınız onun ağacını, yoksa Biz miyiz yaratan?

73. Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlere bir fayda yaptık.

74. O halde Rabbini, Azîm ismi ile tesbih et ('Sübhane Rabbiyel-Azîm / Büyük Rabbim bütün noksanlıklardan münezzehtir' de).

75 - 76. Artık Hayır. O yıldızların mevkilerine yemin ederim. Ve şüphe yok ki o, eğer bilseniz, bu elbette pek büyük bir yemindir.

٥٣٨

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ
﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾
وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ
﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾
فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا
إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾
وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

هُوَ

İnnehû le kur'ânün kerîm (77) Fî kitâbim meknûn (78) Lâ yemessühû illel mutahherûn (79) Tenzîlüm mir rabbil âlemîn (80) E fe bi hâzel hadîsi entüm müdhinûn (81) Ve tec'alûne rizkaküm enneküm tükezzibûn (82) Fe levlâ izâ belağatil hulkûm (83) Ve entüm hıyneizin tenzurûn (84) Ve nahnü akrabü ileyhi minküm ve lâkil lâ tübsırûn (85) Fe lev lâ in küntüm ğayra medînîn (86) Terciûnehâ in küntüm sâdikıyn (87) Fe emmâ in kâne minel mukarrabîn (88) Fe ravhüv ve rayhânüv ve cennetü neıym (89) Ve emmâ in kâne min ashâbil yemîn (90) Fe selâmül leke min ashâbil yemîn (91) Ve emmâ in kâne minel mükezzibîned dâllîn (92) Fe nüzülüm min hamîm (93) Ve tasliyetü cehıym (94) İnne hâzâ le hüve hakkul yekıyn (95) Fe sebbıh bismi rabbikel azıym (96)

HADÎD SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sebbaha lillâhi mâ fis semâvâti vel ard, ve hüvel azîzül hakîm (1) Lehû mülküs semâvâti vel ard, yuhyî ve yümît, ve hüve alâ külli şey'in kadîr (2) Hüvel evvelü vel âhıru vez zâhiru vel bâtın, ve hüve bi külli şey'in alîm (3)

77. Ki, hakîkaten o bir Kur'ânı Kerîm'dir.

78. Korunmuş bir kitaptadır.

79. Ona, tertemiz temizlenmiş olanlardan başkası el süremez.

80. Âlemlerin Rabbinden indirilmedir.

81. Şimdi siz bu sözü mü hor görüp küçümsüyorsunuz?

82. Rızkınızı, yalanlamanızdan ibaret mi kılıyorsunuz?

83 - 84. Artık değil mi ki, (can) boğaza geldiği vakit. Ve siz o zaman bakar durursunuz.

85. Biz ise, ona sizden yakınızdır. Fakat görmezsiniz.

86 - 87. Haydi, eğer dine boyun eğmeyecek, ceza çekmeyecek iseniz, çevirsenize o canı geri, iddianızda doğru iseniz!

88. Ama o (ölen kişi) Allah'a yakın kılınanlardan ise,

89. Artık ona bir rahatlık ve bir naîm cenneti var.

90. Ve eğer sağcılardan ise,

91. Artık selâm sana sağcılardan.

92. Ve eğer o yalancılardan sapkınlardan ise,

93. Muhakkak ona kaynar sudan bir ziyafet vardır.

94. Ve yaslanacağı yer cehennemdir.

95. İşte budur hakîkat, kesin bilgi veren.

96. Haydi! Büyük Rabbini, ismiyle tesbih et.

57. SÛRE
HADÎD SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 29 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Göklerde ve yerde bulanan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2 - 3. Göklerin ve yerin mülkü O'nun içindir. Diriltir ve öldürür ve O, her şey üzerine tamamen kâdirdir. O, evveldir ve ahirdir ve zahirdir ve batındır ve O, her şeye alîmdir.

Hüvellezî halekas semâvâti vel arda fî sitteti eyyâmin sümmestevâ alel arş. ya'lemü mâ yelicü fil ardı ve mâ yahrucü minhâ ve mâ yenzilü mines semâi ve mâ ya'rucü fîhâ. ve hüve meaküm eyne mâ küntüm. vallâhü bimâ ta'melûne besıyr (4) Lehû mülküs semâvâti vel ard. ve ilallâhi türceul ümûr (5) Yûlicül leyle fin nehâri ve yûlicün nehâra fil leyl. ve hüve alîmüm bi zâtis sudûr (6) Âminû billâhi ve rasûlihî ve enfikû mimmâ cealeküm müstahlefîne fîh. fellezîne âmenû minküm ve enfekû lehüm ecrun kebîr (7) Ve mâ leküm lâ tü'minûne billâh, ver rasûlü yed'ûküm li tü'minû bi rabbiküm ve kad ehaze mîsâkaküm in küntüm mü'minîn (8) Hüvellezî yünezzilü alâ abdihî âyâtim beyyinâtil li yuhriceküm minez zulümâti ilen nûr. ve innallâhe biküm le raûfür rahıym (9) Ve mâ leküm ellâ tünfikû fî sebîlillâhi ve lillâhi mîrâsüs semâvâti vel ard. lâ yestevî minküm men enfeka min kablil fethı ve kâtel. ülâike a'zamü deracetem minellezîne enfekû mim ba'dü ve kâtelû. ve küllev veadallâhül husnâ. vallâhü bimâ ta'melûne habîr (10) Men zellezî yukridullâhe kardan hasenen fe yüdâıfehû lehû ve lehû ecrun kerîm (11)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٤ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ۝٥ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٦ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيرٌ ۝٧
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
اَخَذَ مِيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٨ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖ اٰيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝٩ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَاتَلَ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا
وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝١٠ مَنْ ذَا الَّذِي
يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ اَجْرٌ كَرِيمٌ ۝١١

4. O'dur ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra arş üzerine istivâ etti (hükümran oldu). Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, ona çıkanı bilir. Nerede olsanız O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

5. Bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ve bütün işler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar. Ve bütün sînelerin özündeki gizliliklerini bilir.

7. Allah'a ve Rasûlüne Îmân edin, sizi vekil kıldığı şeylerden infâk edin ki, îmân edip de infâk edenleriniz için, büyük bir mükâfât vardır.

8. Size ne oldu ki, Resul sizi Rabbinize inanmanız için davet ettiği halde Allah'a inanmıyorsunuz? Oysa O, sizden kesin söz almıştı. Eğer inanacaksanız.

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık âyetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

10. Neden siz Allah yolunda harcamayasınız ki? Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savaşan bir olmaz. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel sonucu vaad etmiştir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

11. Hani, kim O Allah'a bir karzı hasen (malın en iyisini) takdim edecek ki, Allah onu, ona katlayıversin! Hem onun için çok hoş bir mükâfât da vardır!

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ۚ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ
فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ
لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ مَأْوَاكُمُ النَّارُ ۖ هِيَ
مَوْلَاكُمْ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾
وَالَّذِينَ

Yevme teral mü'minîne vel mü'minâti yes'â nûruhüm beyne eydîhim ve bi eymânihim büşrâkümül yevme cennâtün tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. zâlike hüvel fevzül azıym (12) Yevme yekûlül münâfikûne vel münâfikâtü lillezîne âmenünzurûnâ naktebis min nûriküm kıylerciû verâeküm feltemisû nûrâ. fe duribe beynehüm bi sûril lehû bâb. bâtınühû fîhir rahmetü ve zâhiruhû min kıbelihil azâb (13) Yünâdûnehüm e lem neküm meaküm. kâlû belâ ve lâkinneküm fetentüm enfüseküm ve terabbastüm vertebtüm ve ğarratkümül emâniyyü hattâ câe emrullâhi ve ğarraküm billâhil ğarûr (14) Fel yevme lâ yü'hazü minküm fidyetüv ve lâ minellezîne keferû. me'vâkümün nâr. hiye mevlâküm. ve bi'sel mesıyr (15) E lem ye'ni lillezîne âmenû en tahşea kulûbühüm li zikrillâhi ve mâ nezele minel hakkı ve lâ yekûnû kellezîne ûtül kitâbe min kablü fe tâle aleyhimül emedü fe kaset kulûbühüm. ve kesîrum minhüm fâsikûn (16) I'lemû ennallâhe yuhyil arda ba'de mevtihâ. kad beyyennâ lekümül âyâti lealleküm ta'kılûn (17) İnnel müssaddikıyne vel müssaddikâti ve akradullâhe kardan haseney yüdâafü lehüm ve lehüm ecrun kerîm (18)

12. O gün ki, göreceksin o mü'min erkek ve mü'min kadınları, önlerinde ve sağlarında nurları koşuyor. "Müjde size bu gün, o cennetler ki, altlarından ırmaklar akıyor, içlerinde ebedî kalacaksınız. (denir) İşte büyük mutluluk, kurtuluş odur.

13. O gün ki, O münâfık erkek ve münâfık kadınlar, o îmân edenlere şöyle diyecek: "Bize bakınız, nûrunuzdan alalım, biraz faydalanalım" onlara denilecek ki: "Dönün gerinize de bir nûr araştırın." Derken aralarına bir sûr çekilmiştir, bir kapısı vardır; iç yönden rahmet, dış yönden ise azap vardır.

14. (Münafıklar) onlara: "Biz sizinle beraber değil miydik?" diye seslenirler. (Müminler) de derler ki: "Evet ama, siz kendi canlarınıza kötülük ettiniz, gözlediniz, şüpheye düştünüz ve kuruntular sizi aldattı. O çok aldatan (şeytan) sizi, Allah hakkında bile aldattı. Nihayet Allah'ın emri gelip çattı.

15. Artık bugün ne sizden, ne de o inkâr edenlerden fidye kabûl edilmez. Sığınacağınız yer ateştir, lâyığınız odur, ona gidiş ne fenadır!

16. Ya o îmân edenlere çağrı gelmedi mi ki, kalpleri Allah'ın zikrine ve inen hak aşkına saygı ile coşsun ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçip de kalpleri katılaşmış ve çoğu fıska dalmış bulunanlar gibi olmasınlar?

17. İyi biliniz ki! Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltir. İşte âyetleri açıkladık! Gerek ki, aklınız ersin!

18. Şüphesiz sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a öyle karzı hasen (malın en iyisini) takdim edenler, verdikleri, kendileri hesâbına kat kat katlanır. Bir de onlara, pek hoş bir mükâfât vardır.

Vellezîne âmenû billâhi ve rusülihî ülâike hümüs sıddîkûne veş şühedâü ınde rabbihim. lehüm ecruhüm ve nûruhüm. vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ülâike ashâbül cehıym (19) İ'lemû ennemel hayâtüd dünyâ leıbüv ve lehvüv ve zînetüv ve tefâhurum beyneküm ve tekâsürun fil emvâli vel evlâd. ke meseli ğaysin a'cebel küffâra nebâtühû sümme yehîcü fe terâhü musferran sümme yekûnü hutâmâ. ve fil âhırati azâbün şedîdüv ve mağfiratüm minallâhi ve rıdvân. ve mel hayâtüd dünyâ illâ metâul ğurûr (20) Sâbikû ilâ mağfiratim mir rabbiküm ve cennetin arduhâ keardıs semâi vel ardı üiddet lillezîne âmenû billâhi ve rusülih. zâlike fadlüllâhi yü'tîhi mey yeşâ'. vallâhü zül fadlil azıym (21) Mâ esâbe mim müsıybetin fil ardı ve lâ fî enfüsiküm illâ fî kitâbim min kabli en nebraehâ. inne zâlike alallâhi yesîr (22) Li keylâ te'sev alâ mâ fâteküm ve lâ tefrahû bimâ âtâküm. vallâhü lâ yühıbbü külle muhtâlin fehûr (23) Ellezîne yebhalûne ve ye'mürûnen nâse bil buhl. ve mey yetevelle fe innallâhe hüvel ğaniyyül hamîd (24)

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۚ وَالشُّهَدَآءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُوٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۖ
كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۖ وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۙ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ
اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾
مَآ اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِٓى اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِى
كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا ۚ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

19. Hem Allah'a ve Rasûlü'ne îmân edenler, hep onlar doğru sözlüler ve şâhitlik edenlerdir. Rablerinin katında onlara, onların mükâfâtları ve nûrları vardır. Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince; işte onlar, hep cehennem ehlidir.

20. Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve kendi aranızda övünme, mal ve evlat çoğaltma yarışından ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmura benzer ki; bitirdiği ot, ekincilerin hoşuna gider, sonra kurur, onu sapsarı görürsün, sonra çerçöp olur. Ahirette ise çetin bir azab; Allah'tan mağfiret ve rıza vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir.

21. Siz Rabbiniz'den bir mağfirete ve eni, yerle göğün eni gibi bir cennete yarışın ki, Allah'a ve Rasûllerine îmân edenler için hazırlanmıştır. O Allah'ın lütfudur, onu dilediği kimselere verir. Ve Allah, çok büyük lütuf sâhibidir.

22. Ne yeryüzünde, ne de nefislerinizde bir musîbet başa gelmez ki, Biz onu yaratmazdan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

23. Şunun için ki, kaybettiğinize üzülmeyesiniz ve size verdiğine de şımarmayasınız. Allah, çok öğünen, böbürlenenleri sevmez.

24. Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse Allah, zengindir, övgüye layıktır.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَاْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا
وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى اٰثَارِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِى قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَاْفَةً وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً ۟ اِبْتَدَعُوهَا
مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ
اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَىْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ

Le kad erselnâ rusülenâ bil beyyinâti ve enzelnâ meahümül kitâbe vel mîzâne li yekûmen nâsü bil kıst, ve enzelnel hadîde fîhi be'sün şedîdüv ve menâfiu lin nâsi ve li ya'lemallâhü mey yensuruhû ve rusülehû bil ğayb. innallâhe kaviyyün azîz (25) Ve le kad erselnâ nûhav ve ibrâhîme ve cealnâ fî zürriyyetihimen nübüvvete vel kitâbe fe minhüm mühted, ve kesîrum minhüm fâsikûn (26) Sümme kaffeynâ alâ âsârihim bi rusülinâ ve kaffeynâ bi ıysebni meryeme ve âteynâhül incîle ve cealnâ fî kulûbillezînettebeûhü ra'fetev ve rahmeh. ve rahbâniyyetenibtedeûhâ mâ ketebnâhâ aleyhim illebtiğâe rıdvânillâhi fe mâ raavhâ hakka riâyetihâ, fe âteynellezîne âmenû minhüm ecrahüm, ve kesîrum minhüm fâsikûn (27) Yâ eyyühellezîne âmenüttekullâhe ve âminû bi rasûlihî yü'tiküm kifleyni mir rahmetihî ve yec'al leküm nûran temşûne bihî ve yağfirleküm. vallâhü ğafûrur rahıym (28) Li ellâ ya'leme ehlül kitâbi ellâ yakdirûne alâ şey'im min fadlillâhi ve ennel fadle bi yedillâhi yü'tîhi mey yeşâ'. vallâhü zül fadlil azıym (29)

25. Yemin olsun ki, Biz Rasûllerimizi apaçık delillerle gönderdik ve berâberlerinde Kitap ve adâleti indirdik ki, insanlar adâletle tutunsunlar. Bir de demiri indirdik, onda hem çetin bir sertlik, hem de insanlar için bir çok faydalar vardır. Ve çünkü Allah, kendisine ve Rasûllerine, gıyâbında yardım edenleri belli edecek. Şüphe yok ki, Allah büyük kuvvet sahibidir, güçlüdür, üstündür.

26. Hem yemin olsun ki, Nûh'u ve İbrâhîm'i gönderdik. Nesillerinden de nübüvvet ve kitabı verdik. Öyle iken, içlerinden bâzısı hidâyeti kabul etmiş, çokları ise yoldan çıkmış fâsıklardır.

27. Sonra bunların (Nûh ile İbrahim'in) arkalarından ard arda Rasûllerimizi gönderdik. Bir de arkalarından Meryem'in oğlu İsa'yı yolladık; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. Uydurdukları ruhbanlığa gelince, Biz onu, üzerlerine farz kılmamıştık. Ancak Allah rızasını aramak için yaptılar. Sonra da ona hakkıyla riâyet etmediler. Biz de, içlerinden îmân etmiş olanların mükâfâtlarını verdik. Çokları ise yoldan çıkmış fâsıklardır.

28. Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve Rasûlü'ne îmân edin ki, sizlere rahmetinden iki kat nasîp versin ve size bir nûr bahşeylesin ki, onunla yürüyesiniz! Hem size mağfiret buyursun! Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

29. Çünkü, Kitap ehli bilmeyecek mi ki, Allah'ın lütfundan bir şeye güç yetiremezler ve muhakkak lütuf, Allah'ın elindedir!? Onu dilediğine verir ve Allah, çok büyük lütuf sâhibidir.

MÜCÂDELE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kad semiallâhü kavlelletî tücâdilüke fî zevcihâ ve teştekî ilallâhi vallâhü yesmeu tehâvüraküma. innallâhe semîum besıyr (1) Ellezîne yüzâhirûne minküm min nisâihim mâ hünne ümmehâtihim. in ümmehâtühüm illellâî velednehüm. ve innehüm le yekûlûne münkeram minel kavli vezûrâ. ve innallâhe le afüvvün ğafûr (2) Vellezîne yüzâhirûne min nisâihim sümme yeûdûne li mâ kâlû fe tahrîru rakabetim min kabli ey yetemâssâ. zâlikům tûazûne bih. vallâhü bimâ ta'melûne habîr (3) Fe mel lem yecid fe sıyâmü şehrayni mütetâbiayni min kabli ey yetemâssâ, fe mel lem yestetı' fe ıt'âmü sittîne miskînâ. zâlike li tü'minû billâhi ve rasûlih. ve tilke hudûdüllâh. ve lil kâfirîne azâbün elîm (4) İnnellezîne yühâddûnallâhe ve rasûlehû kübitû kemâ kübitellezîne min kablihim ve kad enzelnâ âyâtim beyyinât. ve lil kâfirîne azâbüm mühîn (5) Yevme yeb'asühümüllâhü cemîan feyünebbiühüm bimâ amilû. ahsâhüllâhü ve nesûh. vallâhü alâ külli şey'in şehîd (6)

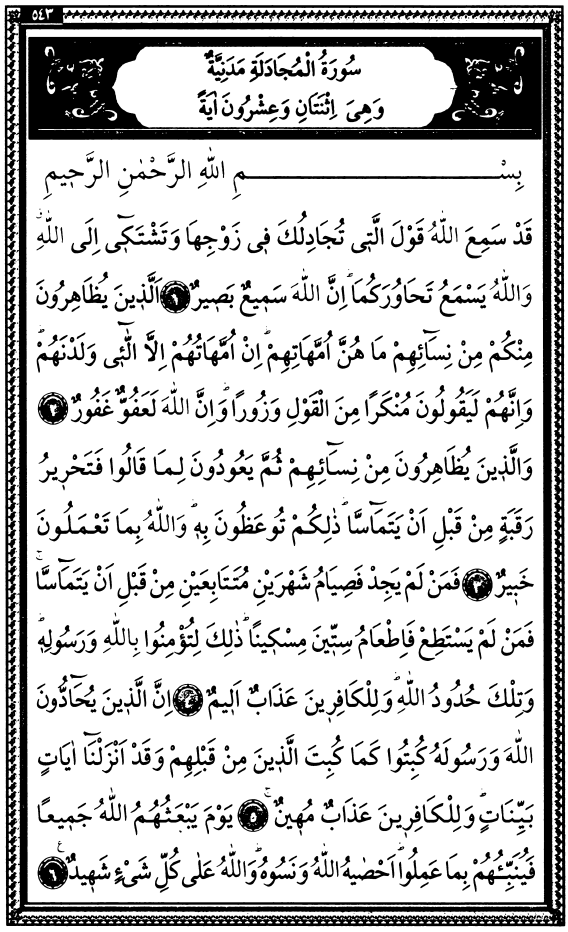

58. SÛRE
MÜCÂDELE SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 22 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Muhakkak Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah sizin konuştuklarınızı işitir. Çünkü Allah, işitendir, görendir.

2. İçinizden zihar ile kadınlarından ayrılmağa kalkışan kimseler bilmelidirler ki, o kadınlar, onların anaları değildir. Anaları ancak onları doğurmuş olanlardır. Bununla berâber, şüphesiz onlar çirkin ve asılsız bir laf ve yalan söylüyorlardır. Bununla berâber Allah'ın affının, mağfiretinin çok olduğunda da şüphe yoktur.

3. Kadınlarından zihar ile ayrılmağa kalkıp da sonra dediklerini geri alacak olanların, ikisi ilişkide bulunmadan önce bir köle azad etmeleri gerekir. İşte siz bununla öğütleniyorsunuz. Allah her ne yaparsanız haberdardır.

4. Buna imkan bulamayan kimse, ilişkide bulunmadan önce aralıksız olarak iki ay oruç tutmalıdır. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurur. Bu (hafifletme), Allah'a ve Resulüne inanmanızdan dolayıdır. Bunlar Allah'ın hükümleridir. Kâfirler için acı bir azap vardır.

5. Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık âyetler indirmişizdir. Kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır.

6. O gün ki, Allah onları hep diriltecek de, bütün yaptıklarını kendilerine haber verecek! Allah onu bir bir saymış! Onlarsa onu unutmuşlardır. Allah her şeye şahit olandır.

٥٤٤

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مَا يَكُوْنُ مِنْ
نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى
مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ۝٧ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ
نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَاِذَا جَآءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
بِهِ اللّٰهُ وَيَقُوْلُوْنَ فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝٨ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ
فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ
وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٩ اِنَّمَا النَّجْوٰى
مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ
لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝١١

يٰٓاَيُّهَا

E lem tera ennallâhe ya'lemü mâ fis semâvâti ve mâ fil ard. mâ yekûnü min necvâ selâsetin illâ hüve râbiuhüm ve lâ hamsetin illâ hüve sâdisühüm ve lâ ednâ min zâlike ve lâ eksera illâ hüve meahüm eyne mâ kânû, sümme yünebbiühüm bimâ amilû yevmel kıyâmeh. innallâhe bi külli şey'in alîm (7) E lem tera ilellezîne nühû anin necvâ sümme yeûdûne li mâ nühû anhü ve yetenâcevne bil ismi vel udvâni ve ma'sıyetir rasûli ve izâ câûke hayyevke bi mâ lem yühayyike bihillâhü ve yekûlûne fî enfüsihim lev lâ yüazzibünallâhü bi mâ nekûl. hasbühüm cehennem, yaslevnehâ, fe bi'sel mesıyr (8) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ tenâceytüm fe lâ tetenâcev bil ismi vel udvâni ve ma'sıyetir rasûli ve tenâcev bil birri vet takvâ. vettekullâhellezî ileyhi tuhşerûn (9) İnnemen necvâ mineş şeytâni li yahzünellezîne âmenû ve leyse bi dârrihim şey'en illâ bi iznillâh. ve alallâhi fel yetevekkelil mü'minûn (10) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ kıyle leküm tefessehû fil mecâlisi fefsehû yefsehıllâhü leküm, ve izâ kıylenşüzû fenşüzû yerfeıllâhüllezîne âmenû minküm vellezîne ûtül ılme deracât. vallâhü bimâ ta'melûne habîr (11)

7. Göklerde ve yerde olanları, Allah'ın bildiğini görmüyor musunuz? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O'dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlak O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilendir.

8. Bakmaz mısın şunlara! Gizli konuşmadan yasaklandılar da, sonra dönüp yasaklandıkları şeyi yapıyorlar. Günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyan fısıldaşıyorlar. Yanına geldiklerinde de, seni Allah'ın selâmlamadığı bir şekilde selâmlıyorlar. Kendi içlerinde de: "Allah bizi söylediklerimizle azaplandırsa ya!" diyorlar. Cehennem onlara yeter! Ona yaslanacaklar! Artık o, ne fenâ sonuçtur!

9. Ey îmân edenler! Sizler kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunduğunuz zaman günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyan konuşup fısıldaşmayın. İyilik ve takvâ konuşun fısıldaşın ve Allah'tan korkun ki, O'nun huzûrunda toplanacaksınız!

10. Gizli konuşmalar şeytandandır. Bu, iman edenleri üzmek içindir. Oysa şeytan, Allah'ın izni olmadıkça, müminlere hiçbir zarar veremez. Müminler Allah'a dayanıp güvensinler.

11. Ey iman edenler! Size: "Meclislerde yer açın." denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size: "Kalkın." denilince de kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.

Yâ eyyühellezîne âmenû izâ nâceytümür rasûle fe kaddimû beyne yedey necvâküm sadekah. zâlike hayrul leküm ve ather. fe il lem tecidû fe innallâhe ğafûrur rahıym (12) E eşfaktüm en tükaddimû beyne yedey necvâküm sadekât. fe iz lem tef'alû ve tâballâhü aleyküm fe ekıymus salâte ve âtüz zekâte ve etıy'ullâhe ve rasûleh. vallâhü habîrum bimâ ta'melûn (13) E lem tera ilellezîne tevellev kavmen ğadıballâhü aleyhim. mâ hüm minküm ve lâ minhüm ve yahlifûne alel kezibi ve hüm ya'lemûn (14) Eaddallâhü lehüm azâben şedîdâ. innehüm sâe mâ kânû ya'melûn (15) İttehazû eymânehüm cünneten fe saddû an sebîlillâhi fe lehüm azâbüm mühîn (16) Len tuğniye anhüm emvâlühüm ve lâ evlâdühüm minallâhi şey'â. ülâike ashâbün nâr, hüm fîhâ hâlidûn (17) Yevme yeb'asühümüllâhü cemîan fe yahlifûne lehû kemâ yahlifûne leküm ve yahsebûne ennehüm alâ şey'. elâ innehüm hümül kâzibûn (18) İstahveze aleyhimüş şeytânü fe ensâhüm zikrallâh. ülâike hızbüş şeytân. e lâ inne hızbeş şeytâni hümül hâsirûn (19) İnnellezîne yühâddûnallâhe ve rasûlehû ülâike fil ezellîn (20) Keteballâhü le ağlibenne ene ve rusülî. innallâhe kaviyyün azîz (21)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ أَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ
لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا
قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى
الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُم مِّنَ
اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ
شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ
ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي
الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey îmân edenler! Peygambere gizli gizli bir şey arzetmek istediğiniz zaman, konuşmanızdan önce bir sadaka veriniz. Bu sizin için hem bir hayır, hem daha fazla bir temizliktir. Fakat gücünüz yetmezse, şüphe yok ki Allah, bağışlayan, esirgeyendir.

13. Ya!.. Gizli konuşmanızdan önce sadakalar takdim etmekten korktunuz mu? Mâdem ki yapmadınız, Allah da size tevbe lûtfetti. Artık namaza devâm edin ve zekâtı verin ve Allah'a ve Rasûlü'ne itaat edin ki, Allah yaptıklarınızdan haberdârdır.

14. Bakmaz mısın şunlara! Ki, Allah'ın gazap etmiş olduğu bir kavme dostluk etmektedirler! Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Ve bilip dururken, yalan yere yemin ederler.

15. Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Muhakkak ki onlar, ne fenâ işler yapıyorlar!

16. Yeminlerini bir siper edindiler de, Allah yolundan engellediler. Onun için, onlara küçük düşürücü bir azâp var.

17. İhtimâli yok! Onları ne malları, ne evlâtları hiçbir şekilde Allah'tan kurtaramaz. Onlar ateş ehlidirler. Hep onun içinde kalacaklardır.

18. O gün ki, Allah onları toplayarak diriltecek de, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve sanacaklar ki bir şey yapıyorlar. İşte onlar, hep o yalancılardır.

19. Şeytan onları ele geçirmiş de, kendilerine Allah düşüncesini unutturmuştur. Onlar, Şeytan taraftarlarıdırlar. Uyanık ol ki, şeytanın taraftarı hep hüsrâna düşenlerdir.

20. Allah ve Rasûlü'ne karşı gelenler, şüphesiz onlar en aşağıların içindedirler.

21. Allah: "Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz." diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galipdir.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا اٰبَاءَهُمْ اَوْ اَبْنَاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ
اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِىَ اَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِى اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِى قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِى الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يٰٓاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

ذٰلِكَ

Lâ tecidü kavmey yü'minûne billâhi vel yevmil âhıri yüvâddûne men hâddallâhe ve rasûlehû ve lev kânû âbâehüm ev ebnâehüm ev ıhvânehüm ev aşîratehüm. ülâike ketebe fî kulûbihimül îmâne ve eyyedehüm bi rûhım minh. ve yüdhılühüm cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ. radıyallâhü anhüm ve radû anh. ülâike hızbüllâh. elâ inne hızballâhi hümül müflihûn (22)

HAŞR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sebbeha lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard, ve hüvel azîzül hakîm (1) Hüvellezî ahracellezîne keferû min ehlil kitâbi min diyârihim li evvelil haşr. mâ zanentüm ey yahrucû ve zannû ennehüm mâniatühüm husûnühüm minallâhi fe etâhümüllâhü min haysü lem yahtesibû ve kazefe fî kulûbihimür ru'be yuhribûne büyûtehüm bi eydîhim ve eydil mü'minîne fa'tebirû yâ ülil ebsâr (2) Ve lev lâ en keteballâhü aleyhimül celâe le azzebehüm fid dünyâ. ve lehüm fil âhırati azâbün nâr (3)

22. Allah'a ve âhiret gününe îmân eden hiçbir kavmi, Allah ve Rasûlü'ne baş kaldıran kimselerle dost olduklarını bulamazsın! Babaları veyâ oğulları veyâ kardeşleri veyâ akrabaları, hemşehrileri olsalar bile! İşte Allah, öyle kimseleri sevmeyen bir kavmin kalplerine îmânı yazmış ve kendilerini tarafından, bir ruh ile desteklemiştir. Ve onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak! İçlerinde sonsuza dek kalacaklardır. Öyle ki, Allah onlardan hoşnut, onlar Allah'tan hoşnut! İşte onlar, Allah taraftarıdır! Uyanık ol ki, Allah'ın taraftarları, muhakkak ki hep kurtuluşa erenlerdir.

59. SÛRE
HAŞR SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 24 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi Allah'ı tesbih etmektedirler. O üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir..

2. Ehl-i kitaptan inkar edenleri, ilk sürgünleri yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah'ın azabı, onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü; öyle ki evlerini hem kendi elleriyle, hem de müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri! İbret alın.

3. Ve eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, elbette dünyâda kendilerine azap edecekti. Âhirette ise, onlara ateş azâbı vardır.

Zâlike bi ennehüm şâkkullâhe ve rasûleh, ve mey yüşâkkıllâhe fe innallâhe şedîdül ıkâb (4) Mâ kata'tüm mil lînetin ev teraktümûhâ kâimeten alâ usûlihâ fe bi iznillâhi ve li yuhziyel fâsıkıyn (5) Ve mâ efâallâhü alâ rasûlihî minhüm fe mâ evceftüm aleyhi min hayliv ve lâ rikâbiv ve lâkinnallâhe yüsellitu rusülehû alâ mey yeşâ'. vallâhü alâ külli şey'in kadîr (6) Mâ efâallâhü alâ rasûlihî min ehlil kurâ fe lillâhi ve lir rasûli ve lizil kurbâ vel yetâmâ vel mesâkîni vebnis sebîli key lâ yekûne dûletem beynel ağniyâi minküm. ve mâ âtâkümür rasûlü fe huzûhü ve mâ nehâküm anhü fentehû, vettekullâh. innallâhe şedîdül ıkâb (7) Lil fükarâil mühâcirînellezîne uhricû min diyârihim ve emvâlihim yebteğûne fadlem minallâhi ve rıdvânev ve yensurûnallâhe ve rasûleh. ülâike hümüs sâdikûn (8) Vellezîne tebevveüd dâra vel îmâne min kablihim yühıbbûne men hâcera ileyhim ve lâ yecidûne fî sudûrihim hâcetem mimmâ ûtû ve yü'sirûne alâ enfüsihim ve lev kâne bihim hasâsah. ve mey yûka şuhha nefsihî fe ülâike hümül müflihûn (9)

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٤ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً
عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِيْنَ ۝٥ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ
وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ۝٦ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ
دُوْلَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۤ وَمَا
نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٧
لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ
اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝٨ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ ۭ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٩

4. Çünkü onlar, Allah ve Rasulüne baş kaldırdılar. Her kim de, Allah'a baş kaldırıp ayrılık çıkarırsa, şüphe yok ki Allah, azâbı çok şiddetli olandır.

5. Hurma ağaçlarından herhangi bir şey kesmeniz veya kökleri üzerinde bırakmanız hep Allah'ın izniyle ve O'nun, yoldan çıkanları cezalandırması içindir.

6. Allah'ın, onlardan peygamberine verdiği ganimetlere gelince siz onun üzerine ne at, ne de deve sürmediniz. Fakat Allah peygamberini, dilediği kimselerin üzerine salar. Allah her şeye kadirdir.

7. Allah'ın o kent halkından, Resulüne verdiği ganimetler, Allah'a, Resul'e, ona akrabalığı bulunanlara, yetimlere, yoksullara, yolcuya aittir. Ta ki içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın. Peygamber size ne verdiyse onu alın. Size neyi yasakladıysa ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı şiddetlidir.

8. Bir de göç eden fakirlere aittir ki yurtlarından ve mallarından çıkarılmışlardır, Allah'ın lütuf ve rızasını ararlar; Allah'a ve Resulüne yardım ederler. İşte doğru olanlar onlardır.

9. Ve onlardan önce o yurda yerleşen imana sarılanlar kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa dahi, onları öz canlarına tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar umduklarına erenlerdir.

٥٤٨

وَالَّذِينَ جَآءُو مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ
أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ
قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ
أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنتُمْ
أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ
﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن
وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّنكَ إِنِّيٓ أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

فكان

Vellezîne câû mim ba'dihim yekûlûne rabbenağfir lenâ ve li ıhvâninellezîne sebekûnâ bil îmâni ve lâ tec'al fî kulûbinâ ğıllel lillezîne âmenû rabbenâ inneke raûfür rahıym (10) E lem tera ilellezîne nâfekû yekûlûne li ıhvânihimüllezîne keferû min ehlil kitâbi lein uhrictüm le nahrucenne meaküm ve lâ nütıy'u fîküm ehaden ebedev ve in kûtiltüm le nensuranneküm. vallâhü yeşhedü innehüm le kâzibûn (11) Le in uhricû lâ yahrucûne meahüm, ve le in kûtilû lâ yensurûnehüm, ve lein nesarûhüm le yüvellünnel edbâr. sümme lâ yünsarûn (12) Le entüm eşeddü rahbeten fî sudûrihim minallâh. zâlike bi ennehüm kavmül lâ yefkahûn (13) Lâ yükâtilûneküm cemîan illâ fî kuram muhassanetin ev miv verâi cüdür. be'sühüm beynehüm şedîd. tahsebühüm cemîav ve kulûbühüm şettâ. zâlike bi ennehüm kavmül lâ ya'kılûn (14) Ke meselillezîne min kablihim karîben zâkû vebâle emrihim ve lehüm azâbün elîm (15) Ke meseliş şeytâni iz kâle lil insânikfür, felemmâ kefera kâle innî berîüm minke innî ehâfüllâhe rabbel âlemîn (16)

10. Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok merhametlisin!"

11. Münafıkların, kitap ehlinden inkar eden dostlarına: "Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız sizin aleyhinizde kimseye asla uymayız. Eğer savaşa tutuşursanız, mutlaka yardım ederiz." dediklerini görmedin mi? Allah, onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

12. Yemin olsun ki, eğer yurtlarınızdan çıkarılırlarsa, onlarla berâber çıkmazlar ve eğer savaş olursa, onlara yardım etmezler. Ve eğer yardım edecek olsalar, mutlaka arkalarına dönerler. Sonra da kurtarılmazlar.

13. Gerçekten onların yüreklerindeki sizin korkunuz, Allah'ınkinden daha fazla! Bu onların anlayışsız bir kavim olmalarındandır.

14. Onlar toplu olarak sizinle savaşamazlar, ancak, müstahkem şehirlerde yahut duvarların ardından (sizinle savaşmak isterler). Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, oysa onların kalbleri dağınıktır. Böyledir, çünkü onlar aklını kullanmayan bir topluluktur.

15. Yakında önlerinden geçenler gibi ki, yaptıklarının günahını tattılar! Daha da onlara çok acı veren bir azap var!

16. Tıpkı Şeytanın durumu gibi ki, hani insana: "İnkâr et!" dedi de, inkâr edince: "Ben senden uzağım. Çünkü ben, Âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!" dedi.

Fe kâne âkıbetehümâ ennehümâ fin nâri hâlideyni fîhâ. ve zâlike cezâüz zâlimîn (17) Yâ eyyühellezîne âmenüttekullâhe veltenzur nefsüm ma kaddemet liğad, vettekullâh. innallâhe habîrum bimâ ta'melûn (18) Ve lâ tekûnû kellezîne nesüllâhe fe ensâhüm enfüsehüm. ülâike hümül fâsikûn (19) Lâ yestevî ashâbün nâri ve ashâbül cenneh. ashâbül cenneti hümül fâizûn (20) Lev enzelnâ hâzel kur'âne alâ cebelil leraeytehû hâşiam mütesaddiam min haşyetillâh. ve tilkel emsâlü nadribühâ lin nâsi leallehüm yetefekkerûn (21) Hüvallâhüllezî lâ ilâhe illâ hû, alimül ğaybi veşşehâdeh, hüverrahmânürrahîm. (22) Hüvallâhüllezî lâ ilâhe illâ hû, elmelikül kuddûsüs selâmül mü'minül müheyminül azîzül cebbârul mütekebbir. sübhânallâhi ammâ yüşrikûn (23) Hüvallâhül hâlikul bâriül müsavviru lehül esmâül husnâ. yüsebbihu lehû mâ fis semâvâti vel ard, ve hüvel azîzül hakîm (24)

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظّٰلِمِينَ ﴿١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰىهُمْ اَنْفُسَهُمْ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِٓى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ اَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ
لَّرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۚ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾
هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ اٰيَةً

17. Sonra ikisinin de sonu, sonsuza dek ateşte kalmaları oldu. Ve işte zalimlerin cezâsı budur.

18. Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

19. Ve onlar gibi olmayın ki, Allah'ı unutmuşlardır da, Allah da onlara kendilerini unutturmuştur. Onlar hep fâsıklardır!

20. Cehennem ehli ile cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli kurtularak isteklerine erişenlerdir.

21. Biz, bu Kur'ânı bir dağın üzerine indirseydik, andolsun ki sen onu Allah korkusundan saygı ile başını eğmiş, çatlamış parça parça olmuş görürdün. Bu misâller yok mu? İşte Biz, onları insanlar için düşünsünler diye veriyoruz.

22. O, öyle Allah ki, O'ndan başka ilâh yok! Gaybı da bilir şehâdeti de. O Rahmân'dır, Rahîm'dir.

23. O, öyle bir Allah'tır ki, kendisinden başka hiç bir ilâh yoktur Melîk'tir (mülk ve saltanatı devamlı olandır), Kuddûs'tür (her türlü noksanlık ve ayıblardan berîdir), Selâm'dır (bütün âfet ve kederlerden salimdir), Mümin'dir (emniyet verendir), Müheymin'dir (her şeyi gözetip koruyandır), Azîz'dir (her şeye gâlibtir), Cebbâr'dır (kulların hallerini ve ihtiyaçlarını düzeltendir, varlığı çok yücedir), Mütekebbir'dir (azamet ve ululuk sahibidir). Allah, (müşriklerin kendisine) koştukları ortaklardan münezzehtir.

24. O, Hâlık'tır (yaratandır), Bâri'dir (yoktan var edendir), Musavvir'dir (varlıklara şekil verendir). En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, gâlib olan, her şeyi hikmeti uyarınca yapandır.

٦٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ
الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ
بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ
﴿١﴾ إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا
بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

لَقَدْ

MÜMTEHİNE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tettehızû adüvvî ve adüvveküm evliyâe tülkûne ileyhim bil meveddeti ve kad keferû bimâ câeküm minel hakk, yuhricûner rasûle ve iyyaküm en tü'minû billâhi rabbiküm. in küntüm haractüm cihâden fî sebîlî vebtiğâe mardâtî tüsirrûne ileyhim bil meveddeti ve ene a'lemü bimâ ahfeytüm ve mâ a'lentüm. ve mey yef'alhü minküm fe kad dalle sevâes sebîl (1) İy yeskafûküm yekûnû leküm a'dâev ve yebsütû ileyküm eydiyehüm ve elsinetehüm bis sûi ve veddû lev tekfürûn (2) Len tenfeaküm erhâmüküm ve lâ evlâdüküm yevmel kıyâmeh. yefsılü beyneküm. vallâhü bimâ ta'melûne besıyr (3) Kad kânet leküm üsvetün hasenetün fî ibrâhîme vellezîne meah, iz kâlû li kavmihim innâ büraâü minküm ve mimmâ ta'büdûne min dûnillâhi kefernâ biküm ve bedâ beynenâ ve beynekümül adâvetü vel bağdâü ebeden hattâ tü'minû billâhi vahdehû illâ kavle ibrâhîme li ebîhi le estağfiranne leke ve mâ emlikü leke minallahi min şey'. rabbenâ aleyke tevekkelnâ ve ileyke enebnâ ve ileykel mesıyr (4) Rabbenâ lâ tec'alnâ fitnetel lillezîne keferû vağfir lenâ rabbenâ, inneke entel azîzül hakîm (5)

60. SÛRE
MÜMTEHİNE SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 13 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Hâlbuki onlar size gelen gerçeği inkâr ettiler. Rabbiniz olan Allah'a inandınız diye Resûlü ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer rızamı kazanmak üzere benim yolumda cihad etmek için çıktıysanız (böyle yapmayın). Onlara gizlice sevgi besliyorsunuz. Oysa ben sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa, mutlaka doğru yoldan sapmıştır.

2. Eğer onlar, size bir zafer bulurlarsa, hepinize düşman kesilirler ve sizlere fenâlıkla ellerini ve dillerini uzatır ve arzu ederler ki, hep kâfir olsanız.

3. Ne akrabalarınızın, ne de evlâdlarınızın size aslâ faydası olmaz. O kıyâmet gününde aranızı ayırır ve Allah hep amellerinizi gözetir.

4. Sizin için güzel bir örnek İbrâhîm ile beraberindekilerde oldu. Vaktiyle onlar kavimlerine şöyle dediler: "Biz sizlerden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız ve sizi tanımıyoruz. Tâ ki siz, Allah'ın birliğine îmân edinceye kadar... Sizinle aramızda sonsuza dek öfke ve düşmanlık başladı." Ancak İbrahim'in babasına: "Elbette senin için istiğfar edeceğim. Bununla berâber, senin için Allah'tan gelecek herhangi bir şeye gücüm yetmez" demesi hâriç. Dediler: "Ey Rabbimiz! Biz ancak sana tevekkül ettik ve sana gönül verdik ve bütün gidiş sanadır."

5. "Ey Rabbimiz! Bizleri o inkâr edenlerin fitnesi yapma! Ve bizlere mağfiret et. Şüphesiz Sen üstün, güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin."

Le kad kâne leküm fîhim üsvetün hasenetül li men kâne yercüllâhe vel yevmel âhır ve mey yetevelle fe innallâhe hüvel ğaniyyül hamîd (6) Asallâhü ey yec'ale beyneküm ve beynellezîne âdeytüm minhüm meveddeh. vallâhü kadîr. vallâhü ğafûrur rahıym (7) Lâ yenhâkümüllâhü anillezîne lem yükâtilûküm fid dîni ve lem yuhricûküm min diyârikům en teberrûhüm ve tuksitû ileyhim. innallâhe yühıbbül muksitıyn (8) İnnemâ yenhâkümüllâhü anillezîne kâtelûküm fid dîni ve ahracûküm min diyârikům ve zâherû alâ ıhrâciküm en tevellevhüm, ve mey yetevellehüm fe ülâike hümüz zâlimûn (9) Yâ eyyühellezîne âmenû izâ câekümül mü'minâtü mühâcirâtin femtehınû hünn. allâhü a'lemü bi îmânihinn, fe in alimtümûhünne mü'minâtin fe lâ terciûhünne ilel küffâr. lâ hünne hıllül lehüm ve lâ hüm yehıllûne lehünn. ve âtûhüm mâ enfekû. ve lâ cünâha aleyküm en tenkihûhünne izâ âteytümû hünne ücûrahünn. ve lâ tümsikû bi ısamil kevâfiri ves'elû mâ enfaktüm velyes'elû mâ enfekû. zâliküm hukmüllâh. yahkümü beyneküm. vallâhü alîmün hakîm (10) Ve in fâteküm şey'üm min ezvâciküm ilel küffâri feâkabtüm fe âtüllezîne zehebet ezvâcühüm misle mâ enfekû. vettekullâhellezî entüm bihî mü'minûn (11)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝٦ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
۝٧ لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
۝٨ إِنَّمَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ
وَآتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوا
مَا أَنْفَقُوا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝١٠
وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝١١

6. Andolsun, onlarda sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzulayanlara güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse şüphesiz Allah, zengindir, hamde layık olandır.

7. Olur ki Allah sizinle düşmanlarınız arasında yakında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

8. Allah, sizi din hakkında size savaş açmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselerden, onlara iyilik etmeniz ve kendilerine adâlet yapmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.

9. Allah, sizi, ancak size din hakkında savaşan ve sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza arka çıkmış olan kimselerden, onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Her kim de onlara dostluk ederse, işte onlar kendilerine yazık eden zalimlerdir.

10. Ey inananlar! Mümin kadınlar hicret ederek size geldiği zaman, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz de onların inanmış kadınlar olduğunu öğrenirseniz onları kâfirlere geri döndürmeyin. Bunlar onlara helal değildir. Onlar da bunlara helal olmazlar. Onların (kocalarının) sarfettiklerini (mehirleri) geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz zaman onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın, sarfettiğinizi isteyin. Onlar da sarfettiklerini istesinler. Allah'ın hükmü budur. Aranızda O, hükmeder, Allah bilendir, hikmet sahibidir.

11. Eğer eşlerinizden biri, sizden kâfirlere kaçar da siz de savaşta galip durumda olursanız, eşleri gitmiş olanlara ganimetten, harcadıkları kadar verin. İnandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

٥٥٢

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي
مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

وَإِذْ

Yâ eyyühen nebiyyü izâ câekel mü'minâtü yübâyı'neke alâ el lâ yüşrikne billâhi şey'ev ve lâ yesrıkne ve lâ yeznîne ve lâ yaktülne evlâdehünne ve lâ ye'tîne bi bühtâniy yefterînehû beyne eydîhinne ve ercülihinne ve lâ ya'sıyneke fî ma'rûfin fe bâyı'hünne vestağfir lehünnallâh. innallâhe ğafûrur rahıym (12) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tetevellev kavmen ğadıballâhü aleyhim kad yeisû minel âhırati kemâ yeisel küffâru min ashâbil kubûr (13)

SAFF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sebbeha lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard, ve hüvel azîzül hakîm (1) Yâ eyyühellezîne âmenû lime tekûlûne mâ lâ tef'alûn (2) Kebüra makten ındallâhi en tekûlû mâ lâ tef'alûn (3) İnnallâhe yühıbbüllezîne yükâtilûne fî sebîlihî saffen ke ennehüm bünyânüm mersûs (4) Ve iz kâle mûsâ li kavmihî yâ kavmi lime tü'zûnenî ve kad ta'lemûne ennî rasûlüllâhi ileyküm. felemmâ zâğû ezâğallâhü kulûbehüm. vallâhü lâ yehdil kavmel fâsikıyn (5)

12. Ey Peygamber! İnanmış kadınlar sana gelip Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık etmemeleri, zina etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleri ile ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemeleri, iyi bir işte sana karşı gelmemeleri hususunda sana bey'at ederlerse onların bey'atlarını al ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

13. Ey inananlar, Allah'ın gazab ettiği kimselerle dostluk etmeyin. Kâfirler, mezarlık halkından nasıl ümidi kesmişse, onlar da ahiretten öyle ümidi kesmişlerdir.

61. SÛRE
SAFF SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 14 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi Allah'ı tesbih etmektedirler! O güçlü, hüküm ve hikmet sahibidir!

2. Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah yanında çok büyük nefretle karşılanır.

4. Haberiniz olsun ki, Allah kendi yolunda kenetlenmiş bir binâ gibi saf bağlıyarak çarpışanları sever.

5. Ve hani bir zaman Mûsâ, kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Benim, size Allah'ın Rasûlü olduğumu bildiğiniz hâlde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" Sonra ne zaman ki onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini saptırmıştı. Öyle ya! Allah, fâsıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

Ve iz kâle ıysebnü meryeme yâ benî isrâîle innî rasûlüllâhi ileyküm müsaddikal limâ beyne yedeyye minet tevrâti ve mübeşşiram bi rasûliy ye'tî mim ba'dismühû ahmed. felemmâ câehüm bil beyyinâti kâlû hâzâ sıhrum mübîn (6) Ve men azlemü mimmenifterâ alallâhil kezibe ve hüve yüd'â ilel islâm. vallâhü lâ yehdil kavmez zâlimîn (7) Yürîdûne li yutfiû nûrallâhi bi efvâhihim vallâhü mütimmü nûrihî ve lev kerihel kâfirûn (8) Hüvellezî ersele rasûlehû bil hüdâ ve dînil hakkı li yuzhirahû aled dîni küllihî ve lev kerihel müşrikûn (9) Yâ eyyühellezîne âmenû hel edüllüküm alâ ticâratin tüncîküm min azâbin elîm (10) Tü'minûne billâhi ve rasûlihî ve tücâhidûne fî sebîlillâhi bi emvâlikům ve enfüsikům. zâlikům hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (11) Yağfir leküm zünûbeküm ve yudhılküm cennâtin tecrî min tahtihel enhâru ve mesâkine tayyibeten fî cennâti adn. zâlikel fevzül azıym (12) Ve uhrâ tühıbbûnehâ. nasrum minallâhi ve fethûn karîb. ve beşşiril mü'minîn (13) Yâ eyyühellezîne âmenû kûnû ensârallâhi kemâ kâle ıysebnü meryeme lil havâriyyîne men ensârî ilallâh. kâlel havâriyyûne nahnü ensârullâhi fe âmenet tâifetüm mim benî isrâîle ve keferat tâifeh, fe eyyednellezîne âmenû alâ adüvvihim fe asbehû zâhirîn (14)

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ
أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى
تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

6. Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici olarak (geldim)." demişti. Fakat onlara apaçık delillerle gelince "Bu, apaçık bir büyüdür." dediler.

7. İslâm'a davet olunduğu halde Allah üzerine yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah zalim toplumu doğru yola iletmez.

8. İstiyorlar ki, Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürsünler. Allah ise nûrunu tamamlayacaktır, İsterse kâfirler hoşlanmasınlar.

9. O, Resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müşrikler istemese de onu, bütün dinlerin üstüne çıkarsın.

10. Ey îmân edenler! Size öyle bir ticâret göstereyim ki, sizleri çok acı veren bir azaptan kurtarır?

11. Allah ve Rasûlü'ne îmân edip mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Bu, sizin için çok hayırlıdır, eğer bilirseniz!

12. Günahlarınızı mağfiret buyurur ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerinde güzel güzel meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur.

13. Seveceğiniz başka bir şey daha var: Allah'tan yardım ve yakın bir fetih. Müminleri (bunlarla) müjdele.

14. Ey inananlar, Allah'ın yardımcıları olun! Nitekim Meryem oğlu İsa da havarilere: "Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimdir?" demişti. Havariler: "Allah (yolun)un yardımcıları biziz." dediler. İsrail oğullarından bir zümre inandı, bir zümre inkar etti. Biz de inananları, düşmanlarına karşı destekledik, onlar üstün geldiler.

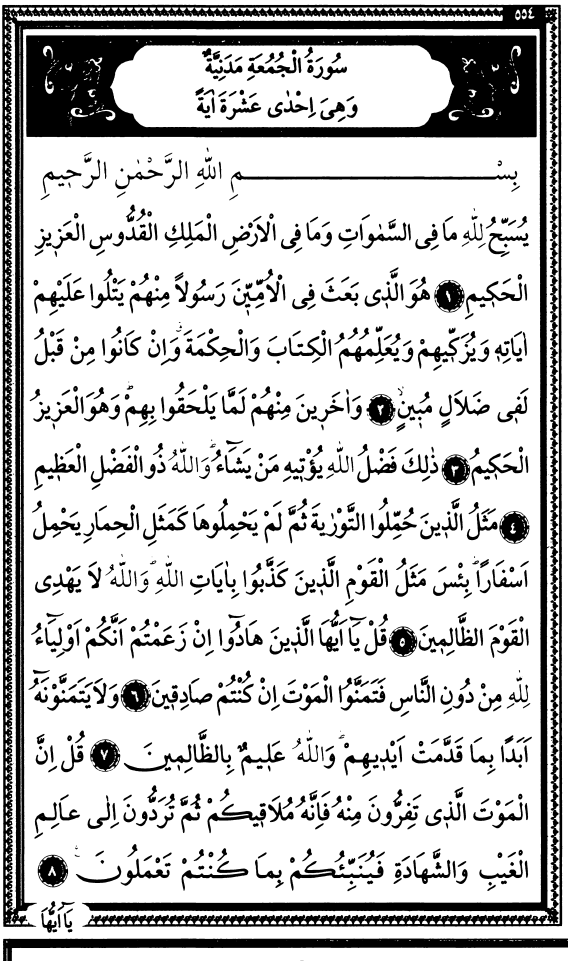
٥٥٤

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ
أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ
لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنَّ
الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا

CUMA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yüsebbihu lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ardıl melikil kuddûsil azîzil hakîm (1) Hüvellezî bease fil ümmiyyîne rasûlem minhüm yetlû aleyhim âyâtihî ve yüzekkîhim ve yüallimühümül kitâbe vel hıkmete ve in kânû min kablü le fî dalâlim mübîn (2) Ve âharîne minhüm lemmâ yelhakû bihim. ve hüvel azîzül hakîm (3) Zâlike fadlüllâhi yü'tîhi mey yeşâ'. vallâhü zül fadlil azıym (4) Meselüllezîne hummilüt tevrâte sümme lem yahmilûhâ ke meselil hımâri yahmilü esfârâ. bi'se meselül kavmillezîne kezzebû bi âyâtillâh. vallâhü lâ yehdil kavmez zâlimîn (5) Kul yâ eyyühellezîne hâdû in zeamtüm enneküm evliyâü lillâhi min dûninnâsi fe temennevül mevte in küntüm sâdikıyn (6) Ve lâ yetemennevnehû ebedem bi mâ kaddemed eydîhim. vallâhü alîmüm biz zâlimîn (7) Kul innel mevtellezî tefirrûne minhü fe innehû mülâkıyküm sümme türaddûne ilâ âlimil ğaybi veş şehâdeti fe yünebbiüküm bi mâ küntüm ta'melûn (8)

62. SÛRE
CUM'A SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Göklerde ve yerde olanların hepsi, mülkün sahibi, eksiklikten münezzeh, azîz ve hakîm olan Allah'ı tesbih eder.

2. Çünkü ümmîlere içlerinden, kendilerine âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur. Kuşkusuz onlar önceden apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3. (Peygamberi) müminlerden henüz kendilerine katılmamış bulunan diğer insanlara da göndermiştir. O, azîzdir, hakîmdir.

4. Bu, Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, kitaplar taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini yalanlayanların durumu ne kötüdür. Allah zalim toplumu doğru yola iletmez.

6. De ki: Ey yahudiler! Bütün insanlar değil de, yalnız, kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!

7. Ama onlar, ellerinin (yapıp) öne sürdüğü (işler) yüzünden ölümü asla temenni etmezler. Allah zalimleri bilir.

8. De ki: "Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz. O size (bütün) yaptıklarınızı haber verecektir.

Yâ eyyühellezîne âmenû izâ nûdiye lis salâti miy yevmil cümüati fes'av ilâ zikrillâhi ve zerul bey'. zâlikům hayrul leküm in küntüm ta'lemûn (9) Fe izâ kudıyetis salâtü fenteşirû fil ardı vebteğû min fadlillâhi vezkürullâhe kesîral lealleküm tüflihûn (10) Ve izâ raev ticâraten ev lehveninfeddû ileyhâ ve terakûke kâimâ. kul mâ ındallâhi hayrum minel lehvi ve minet ticârah. vallâhü hayrur râzikıyn (11)

MÜNÂFİKÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzâ câekel münâfikûne kâlû neşhedü inneke le rasûlüllâh. vallâhü ya'lemü inneke le rasûlüh. vallâhü yeşhedü innel münâfikıyne le kâzibûn (1) İttehazû eymânehüm cünneten fe saddû an sebîlillâh. innehüm sâe mâ kânû ya'melûn (2) Zâlike bi ennehüm âmenû sümme keferû fe tubia alâ kulûbihim fehüm lâ yefkahûn (3) Ve izâ raeytehüm tu'cibüke ecsâmühüm. ve iy yekûlû tesma' li kavlihim. ke ennehüm huşübüm müsennedeh. yahsebûne külle sayhatin aleyhim. hümül adüvvü fahzerhüm. kâtelehümüllâhü ennâ yü'fekûn (4)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ إِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِن يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

9. Ey inananlar! Cuma günü namaz için çağrıldığı(nız) zaman, Allah'ı anmaya koşun, alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz kılındıktan sonra yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan (nasibinizi) arayın. Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.

11. Böyle iken, bir ticaret veya eğlenti (eğlence) gördüklerinde ona fırladılar ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katındaki, eğlenceden de ticaretten de hayırlıdır ve Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63. SÛRE
MÜNÂFİKÛN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Sana geldikleri zaman o münafıklar, dediler ki: "Şehâdet ederiz, hakikaten sen şüphesiz Allah'ın Rasûlüsün." Allah da biliyor ki: "Hakîkaten sen, şüphesiz O'nun Rasulüsün." Bununla berâber, Allah şehâdet ediyor ki, doğrusu münâfıklar kesinlikle yalancıdırlar.

2. Yeminlerini kalkan yapıp (insanları) Allah'ın yolundan çevirdiler. Onların yaptıkları ne kötüdür!

3. Bunun sebebi şudur: Onlar inandılar, sonra inkar ettiler, bu yüzden kalblerinin üzeri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.

4. Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki dayanmış keresteler gibidirler. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın. Allah onları kahretsin! Nasıl olup da döndürülüyorlar?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ
لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ
اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ

Ve izâ kıyle lehüm teâlev yestağfir leküm rasûlüllâhi levvev ruûsehüm ve raeytehüm yesuddûne ve hüm müstekbirûn (5) Sevâün aleyhim estağferte lehüm em lem testağfir lehüm. ley yağfirallâhü lehüm. innallâhe lâ yehdil kavmel fâsikıyn (6) Hümüllezîne yekûlûne lâ tünfikû alâ men ınde rasûlillâhi hattâ yenfeddû. ve lillâhi hazâinüs semâvâti vel ardı velâkinnel münâfikıyne lâ yefkahûn (7) Yekûlûne le ir raca'nâ ilel medîneti le yuhricennel eazzü minhel ezell. ve lillâhil ızzetü ve li rasûlihî ve lil mü'minîne velâkinnel münâfikıyne lâ ya'lemûn (8) Yâ eyyühellezîne âmenû lâ tülhiküm emvâlüküm ve lâ evlâdüküm an zikrillâh, ve mey yef'al zâlike fe ülâike hümül hâsirûn (9) Ve enfikû mimmâ razaknâküm min kabli ey ye'tiye ehadekümül mevtü fe yekûle rabbi levlâ ehhartenî ilâ ecelin karîbin fe essaddeka ve eküm mines sâlihıyn (10) Ve ley yüehhırallâhü nefsen izâ câe ecelühâ. vallâhü habîrum bimâ ta'melûn (11)

5. Onlara, "Gelin Allah'ın Rasulü sizin için mağfiret (bağışlanma) dilesin" denildiği zaman da, başlarını çevirirler ve görürsün ki, büyüklük taslayarak yüz çevirir giderler.

6. Onlar için mağfiret etsen de, etmesen de haklarında aynıdır. Allah onlara aslâ mağfiret etmez ve Allah fâsıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

7. Onlar öyle kimselerdir ki: "Allah'ın elçisinin yanında bulunanları beslemeyin ki dağılıp gitsinler." diyorlar. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır, fakat münafıklar anlamazlar.

8. Diyorlar ki: "Eğer Medîne'ye dönersek, elbette şerefli ve gücü çok olan, oradan zayıf olanı çıkaracaktır." Hâlbuki şeref, Allah'ın ve Rasûlü'nün ve mü'minlerindir. Fakat münâfıklar bilmezler.

9. Ey îmân edenler! Sizleri ne mallarınız, ne evlâtlarınız Allah'ın zikrinden alıkoymasın ve kim öyle yaparsa işte onlar, hüsrâna düşenlerdir.

10. Birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye kadar erteleseydin de sadaka verip iyilerden olsaydım!" demesinden önce, size verdiğimiz rızıktan (Allah) için harcayın.

11. Allah süresi geldiği zaman hiçbir canı ertelemez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

TEĞÂBÜN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yüsebbihu lillâhi mâ fis semâvâti ve mâ fil ard, lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve ala külli şey'in kadîr (1) Hüvellezî halekaküm fe minküm kâfiruv ve minküm mü'min vallâhü bimâ ta'melûne besıyr (2) Halekas semâvâti vel arda bil hakkı ve savveraküm fe ahsene suveraküm, ve ileyhil mesıyr (3) Ya'lemü mâ fis semâvâti vel ardı ve ya'lemü mâ tüsirrûne ve mâ tu'linûn. vallâhü alîmüm bi zâtis sudûr (4) E lem ye'tiküm nebeüllezîne keferû min kablü fe zâkû ve bâle emrihim ve lehüm azâbün elîm (5) Zâlike bi ennehû kânet te'tîhim rusülühüm bil beyyinâti fe kâlû e beşeruy yehdûnenâ fe keferû ve tevellev vestağnallâh. vallâhü ğaniyyün hamîd (6) Zeamellezîne keferû el ley yüb'asû. kul belâ ve rabbî le tüb'asünne sümme le tünebbeünne bimâ amiltüm. ve zâlike alallâhi yesîr (7) Fe âminû billâhi ve rasûlihî ven nûrillezî enzelnâ. vallâhü bimâ ta'melûne habîr (8) Yevme yecmeuküm lî yevmil cem'ı zâlike yevmüt teğâbün. ve mey yü'mim billâhi ve ya'mel sâlihay yükeffir anhü seyyiâtihî ve yüdhılhü cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. zâlikel fevzül azıym (9)

٥٥٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿٤﴾ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالُوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلٰى وَرَبِّي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

64. SÛRE
TEĞÂBÜN SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 18 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbîh eder, Mülk O'nun, hamd O'nun ve O her şeye gücü yetendir!

2. Sizi yaratan O'dur; öyle iken içinizden kimi kâfir oluyor, kimi mümin... Allah yaptıklarınızı görmektedir.

3. Zira gökleri ve yeri hak ile yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş ancak O'nadır.

4. Göklerde ve yerde olanları bilir. Gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı da bilir. Allah kalplerde olanı bilendir.

5. Önceden inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? (Onlar) işlerinin vebalini tattılar ve onlar için acı bir azap vardır.

6. Böyledir, çünkü onlara peygamberleri, açık deliller getirirlerdi, fakat onlar: "Bir insan mı bize yol gösterecek?" dediler ve yüz çevirdiler. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını göstermiştir. Allah, her bakımdan sınırsız zengindir, övgüye lâyıktır.

7. İnkâr edenler aslâ diriltilmeyeceklerini zannettiler. De ki: "Hayır! Rabbim hakkı için muhakkak diriltileceksiniz. Sonra muhakkak yaptıklarınız size anlatılacaktır ve o, Allah'a göre kolaydır."

8. Onun için siz, Allah'a ve Rasûlüne indirdiğimiz nûra (Kur'an'a) îmân ediniz. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Sizi o toplanma gününde toplayacağı gün ki, o gün tegâbün (kâr ve zarar günü)dür. Her kim, Allah'a îmân eder de yararlı iş yaparsa, Allah onun kabahatlerini örter de, onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Öyle ki, sonsuza dek onlarda kalmak üzere...İşte büyük kurtuluş odur.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ ۗ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا
وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ
وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا
اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ
وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تُقْرِضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ

Vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ülâike ashâbün nâri hâlidîne fîhâ. ve bi'sel mesıyr (10) Mâ esâbe mim müsıybetin illâ bi iznillâh. ve mey yü'mim billâhi yehdi kalbeh. vallâhü bi külli şey'in alîm (11) Ve etıy'ullâhe ve etıy'ur rasûl, fe in tevelleytüm fe innemâ alâ rasûlinel belâğul mübîn (12) Allâhü lâ ilâhe illâ hû. ve alallâhi fel yetevekkelil mü'minûn (13) Yâ eyyühellezîne âmenû inne min ezvâciküm ve evlâdiküm adüvvel leküm fahzerûhüm, ve in ta'fû ve tasfehû ve tağfirû fe innallâhe ğafûrur rahıym (14) İnnemâ emvâlüküm ve evlâdüküm fitneh. vallâhü ındehû ecrun azıym (15) Fettekullâhe mesteta'tüm vesmeû ve etıy'û ve enfikû hayral li enfüsiküm. ve mey yûka şuhha nefsihî fe ülâike hümül müflihûn (16) İn tukridullâhe kardan haseney yüdâıfhü leküm ve yağfir leküm. vallâhü şekûrun halîm (17) Âlimül ğaybi veş şehâdetil azîzül hakîm (18)

10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar ateş ehlidirler, orada sonsuza dek kalacaklardır. O ise, ne fenâ varılacak yerdir!

11. Allah'ın izni olmayınca hiçbir belâ (hiç kimseye) isâbet etmez. Her kim de Allah'a îmân ederse, O, onun kalbine hidâyet verir. Ve Allah her şeyi bilendir,

12. Allah'a itaat edin, Peygamber'e de itaat edin. Yüz çevirirseniz bilin ki, elçimize düşen apaçık bir tebliğden ibarettir.

13. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun için mü'minler yalnızca Allah'a dayansınlar.

14. Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, hoş görür ve bağışlarsanız, bilin ki Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.

15. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükafat ise Allah'ın yanındadır.

16. Onun için gücünüz yettiği kadar Allaha korunun, dinleyin, itaat edin, infak edin, kendileriniz için hayır yapın, her kim de nefsinin hırsından korunursa işte onlar felâh bulanlardır.

17. Eğer Allah'a güzel bir borç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar. Allah çok mükafat verendir, halimdir.

18. Görünmeyeni de, görüneni de bilendir. Güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

TALAK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühen nebiyyü izâ tallaktümün nisâe fe tallikûhünne li ıddetihinne ve ahsul ıddeh, vettekullâhe rabbeküm, lâ tuhricûhünne mim büyûtihinne ve lâ yahrucne illâ ey ye'tîne bi fâhışetim mübeyyineh. ve tilke hudûdüllâh. ve mey yeteadde hudûdallâhi fe kad zaleme nefseh. lâ tedrî leallallâhe yuhdisü ba'de zâlike emrâ (1) Fe izâ belağne ecelehünne fe emsikûhünne bi ma'rûfin ev fârikûhünne bi ma'rûfiv ve eşhidû zevey adlim minküm ve ekıymüş şehâdete lillâh. zâliküm yûazu bihî men kâne yü'minü billâhi vel yevmil âhır. ve mey yettekıllâhe yec'al lehû mahracâ (2) Ve yerzukhü min haysü lâ yahtesib. ve mey yetevekkel alallâhi fe hüve hasbüh. innallâhe bâliğu emrih. kad cealallâhü li külli şey'in kadrâ (3) Vellâî yeisne minel mehıydı min nisâiküm inirtebtüm fe ıddetühünne selâsetü eşhüriv vellâî lem yehıdn. ve ülâtül ahmâli ecelühünne ey yeda'ne hamlehünn. ve mey yettekıllâhe yec'al lehû min emrihî yüsrâ (4) Zâlike emrullâhi enzelehû ileyküm. ve mey yettekıllâhe yükeffir anhü seyyiâtihî ve yu'zım lehû ecrâ (5)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ
حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ
ذٰلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ
ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ
اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ
نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ
وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ أَمْرُ اللّٰهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ
وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

65. SÛRE
TALÂK SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 12 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey Peygamber! Kadınları boşamak istediğiniz zaman onları iddetleri içinde boşayın ve iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilmezsin, olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarıverir.

2 - 3. İddet müddetlerini doldurduklarında onları ya meşru ölçüler içerisinde (nikâhınız altında) tutun veya onlardan meşru ölçülere göre ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği Allah için yapın. İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen öğüttür. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder. Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.

4. Kadınlarınız içinden âdetten kesilmiş olanlarla, henüz âdetini görmemiş bulunanlardan eğer şüphe ederseniz (iddetlerinin nasıl olacağında tereddüt ederseniz), onların bekleme süresi üç aydır. Gebe olanların bekleme süresi ise, yüklerini bırakmaları, doğum yapmalarıdır. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir.

5. Bu, Allah'ın size indirdiği buyruğudur. Kim Allah'tan korkarsa Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükafatını büyütür.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِن كُنَّ أُولَٰتِ حَمْلٍ فَأَنفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ
وَإِن تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُۥٓ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦ
وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَا سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبْنَٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَٰهَا
عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا
﴿٩﴾ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
مُبَيِّنَٰتٍ لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ
إِلَى ٱلنُّورِ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن
تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴿١١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى
خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

سُورَةُ

Eskinûhünne min haysü sekentüm miv vücdiküm ve lâ tüdârrûhünne li tüdayyikû aleyhinn. ve in künne ülâti hamlin fe enfikû aleyhinne hattâ yeda'ne hamlehünn, fe in arda'ne leküm fe âtûhünne ücûrahünn, ve'temirû beyneküm bi ma'rûf, ve in teâsertüm fe se türdıu lehû uhrâ (6) Li yünfık zû seatim min seatih. ve men kudira aleyhi rizkuhû felyünfık mimmâ âtâhüllâh. lâ yükellifüllâhü nefsen illâ mâ âtâhâ. seyec'alüllâhü ba'de usriy yüsrâ (7) Ve keeyyim min karyetin atet an emri rabbihâ ve rusülihî fe hâsebnâhâ hısâben şedîdev ve azzebnâhâ azâben nükrâ (8) Fe zâkat vebâle emrihâ ve kâne âkıbetü emrihâ husrâ (9) Eaddallâhü lehüm azâben şedîden fettekullâhe yâ ülil elbâbillezîne âmenû kad enzelallâhü ileyküm zikrâ (10) Rasûley yetlû aleyküm âyâtillâhi mübeyyinâtil li yuhricellezîne âmenû ve amilus sâlihâti minez zulümâti ilen nûr. ve mey yü'mim billâhi ve yâ'mel sâlihay yüdhılhü cennâtin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. kad ahsenallâhü lehû rizkâ (11) Allâhüllezî haleka seb'a semâvâtiv ve minel ardı mislehünn. yetenezzelül emru beynehünne li ta'lemû ennallâhe alâ külli şey'in kadîruv ve ennallâhe kad ehâta bi külli şey'in ılmâ (12)

6. O kadınları, gücünüz ölçüsünde oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun ve onları sıkıştırmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Şayet gebe iseler, yüklerini bırakıncaya kadar onları besleyin. Sonra sizin için emzirirlerse ücretlerini verin ve aranızda güzellikle konuşup danışın. Güçlük çekerseniz çocuğu, başka bir kadın emzirecektir.

7. Eli geniş olan genişliğine göre nafaka versin. Rızkı kısılmış bulunan da Allah'ın kendisine verdiğinden versin. Allah bir kişiye ne vermişse ancak onu teklif eder. Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

8. Nice memleket (nice ahâli), Rabbinin ve Rasûlleri'nin emrinden çıkıp azdı da, Biz onu şiddetli bir hesâba çektik ve görülmedik bir azâba uğrattık.

9. İşlerinin vebalini tattılar. İşlerinin sonucu tam bir hüsran olmuştur.

10. Allah onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. O halde ey inanan akl-ı selim sahipleri! Allah'tan korkun. Allah size gerçekten bir uyarıcı (kitap) indirmiştir.

11. Size Allah'ın açık açık âyetlerini okuyan bir elçi (gönderdi) ki inanıp faydalı işler yapanları, karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa (Allah) onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. Allah ona gerçekten ne güzel rızık vermiştir.

12. Allah O'dur ki yedi göğü ve yerden de onlar kadarını yarattı. Emir bunlar arasında iner ki Allah'ın her şeye kâdir olduğunu ve Allah'ın bilgisinin, her şeyi kuşattığını bilesiniz.

TAHRÎM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühen nebiyyü lime tüharrimü mâ ehallallâhü lek, tebteğıy mardâte ezvâcik, vallâhü ğafûrur rahıym (1) Kad feradallâhü leküm tehıllete eymâniküm, vallâhü mevlâküm, ve hüvel alîmül hakîm (2) Ve iz eserran nebiyyü ilâ ba'dı ezvâcihî hadîsâ, felemmâ nebbeet bihî ve azherahüllâhü aleyhi arrafe ba'dahû ve a'rada am ba'd, felemmâ nebbeehâ bihî kâlet men embeeke hâzâ. kâle nebbeeniyel alîmül habîr (3) İn tetûbâ ilallâhi fe kad sağat kulûbükümâ, ve in tezâherâ aleyhi fe innallâhe hüve mevlâhü ve cibrîlü ve sâlihul mü'minîn, vel melâiketü ba'de zâlike zahîr (4) Asâ rabbühû in tallekakünne ey yübdilehû ezvâcen hayram minkünne müslimâtim mü'minâtin kânitâtin tâibâtin âbidâtin sâihâtin seyyibâtiv ve ebkârâ (5) Yâ eyyühellezîne âmenû kû enfüseküm ve ehlîküm nârav vekûdühen nâsü vel hıcâratü aleyhâ melâiketün ğılâzun şidâdül lâ ya'sûnallâhe mâ emerahüm ve yef'alûne mâ yü'merûn (6) Yâ eyyühellezîne keferû lâ ta'tezirul yevm. innemâ tüczevne mâ küntüm ta'melûn (7)

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّاَتْ
بِهِ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهِ
قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَا قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوبَا اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ
صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ وَجِبْرِيلُ
وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ
اَنْ يُبْدِلَهٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَٰٓئِبَاتٍ
عَابِدَاتٍ سَٰٓئِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قُوٓا
اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَٰٓاَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

66. SÛRE
TAHRÎM SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 12 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey Peygamber! Eşlerinin hoşnutluğunu gözeterek sana Allah'ın helâl kıldığını niçin haram edersin? Bununla berâber, Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

2. Allah, yeminlerinizin (keffaret sûretiyle) çözülmesini size meşrû kılmıştır. Allah sizin sahibinizdir. O bilendir, hikmetle yönetendir.

3. Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber (eşine) bir kısmını bildirmiş bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu ona haber verince eşi: "Bunu sana kim söyledi?" dedi. Peygamber "Bilen, her şeyden haberi olan Allah bana söyledi." dedi.

4. Eğer ikiniz de Allah'a tevbe edersenız ne iyi, çünkü kalpleriniz eğildi. Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka olursanız (bilin ki) onun dostu ve yardımcısı Allah, Cibrîl ve müminlerin iyileridir. Bunun ardından melekler de ona arkadır.

5. Eğer o sizi boşarsa belki de Rabbi ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, gönülden itaat eden, tevbe eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.

6. Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.

7. Ey inkâr edenler! O gün özür dilemeğe kalkmayın! Çünkü hep yaptıklarınızın cezâsını çekeceksiniz!

٥٦٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ
رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ
اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ
الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

سُورَةُ

Yâ eyyühellezîne âmenû tûbû ilallâhi tevbeten nasûhâ. asâ rabbüküm ey yükeffira anküm seyyiâtiküm ve yüdhılekküm cennâtin tecrî min tahtihel enhâru yevme lâ yuhzillâhün nebiyye vellezîne âmenû meah, nûruhüm yes'â beyne eydîhim ve bi eymânihim yekûlûne rabbenâ etmim lenâ nûranâ vağfir lenâ, inneke alâ külli şey'in kadîr (8) Yâ eyyühen nebiyyü câhidil küffâra vel münâfikıyne vağluz aleyhim. ve me'vâhüm cehennem. ve bi'sel mesıyr (9) Daraballâhü meselel lillezîne keferumraete nûhıv vemraete lût. kânetâ tahte abdeyni min ıbâdinâ sâlihayni fe hânetâhümâ fe lem yuğniyâ anhümâ minallâhi şey'ev ve kıyledhulen nâra mead dâhılîn (10) Ve daraballâhü meselel lillezîne âmenûmraete fir'avn. iz kâlet rabbibni lî ındeke beyten fil cenneti ve neccinî min fir'avne ve amelihî ve neccinî minel kavmiz zâlimîn (11) Ve meryemebnete ımrânelletî ahsanet fercehâ fe nefahnâ fîhi mir rûhınâ ve saddekat bi kelimâti rabbihâ ve kütübihî ve kânet minel kânitîn (12)

8. Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinde ve yanlarında koşar da, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye kâdirsin." derler.

9. Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla savaş, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer, ne de kötüdür!

10. Allah, inkâr edenlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kulun (nikahı) altında idiler. Derken onlara hainlik ettiler de kocaları, Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara, "Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin!" denildi.

11. Allah, inananlara da Firavun'un karısını örnek gösterdi. O şöyle demişti: "Rabbim! Bana yanında cennetin içinde bir ev yap, beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden kurtar. Ve beni şu zalim toplumdan kurtar!"

12. Irzını korumuş olan, İmrân kızı Meryem'i de Allah örnek gösterdi. Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O, gönülden itaat edenlerdendi.

MÜLK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tebârakellezî bi yedihil mülkü ve hüve alâ külli şey'in kadîr (1) Ellezî halekal mevte vel hayâte li yeblüveküm eyyüküm ahsenü amelâ. ve hüvel azîzül ğafûr (2) Ellezî haleka seb'a semâvâtin tıbâkâ. mâ terâ fî halkır rahmâni min tefâvüt. ferciil besara hel terâ min fütûr (3) Sümmerciil besara kerrateyni yenkalib ileykel besaru hâsiev ve hüve hasîr (4) Ve lekad zeyyennes semâed dünyâ bi mesâbiyha ve cealnâhâ rücûmel liş şeyâtıyni ve a'tednâ lehüm azâbes seıyr (5) Ve lillezîne keferû bi rabbihim azâbü cehennem. ve bi'sel mesıyr (6) İzâ ülkû fîhâ semiû lehâ şehîkav ve hiye tefûr (7) Tekâdü temeyyezü minel ğayz. küllemâ ülkıye fîhâ fevcün seelehüm hazenetühâ elem ye'tiküm nezîr (8) Kâlû belâ kad câenâ nezîrun fe kezzebnâ ve kulnâ mâ nezzelallâhü min şey', in entüm illâ fî dalâlin kebîr (9) Ve kâlû lev künnâ nesmeu ev na'kılü mâ künnâ fî ashâbis seıyr (10) Fa'terafû bi zembihim, fe sühkal li ashâbis seıyr (11) İnnellezîne yahşevne rabbehüm bil ğaybi lehüm mağfiratüv ve ecrun kebîr (12)

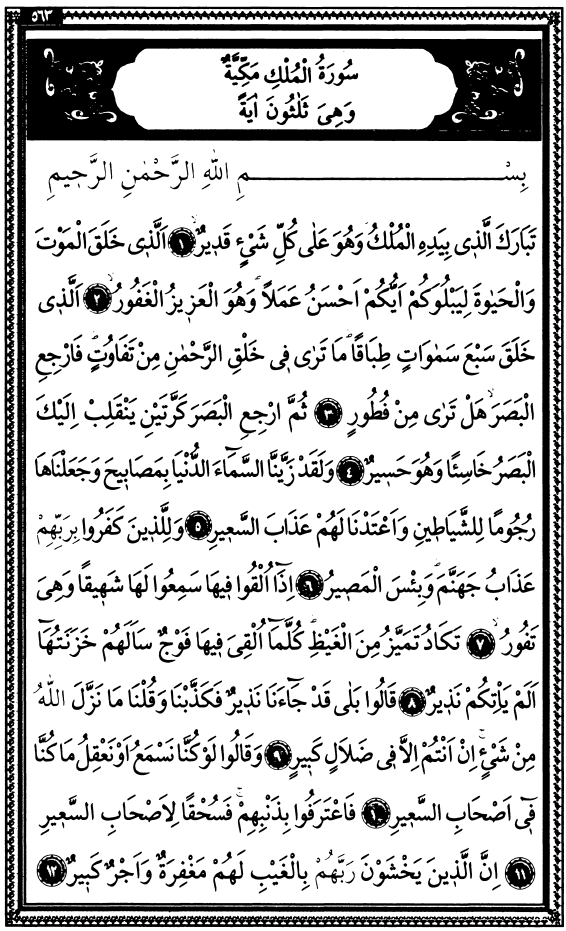

67. SÛRE
MÜLK SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 30 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Mutlak hükümranlık elinde bulunan Allah, yüceler yücesidir ve O'nun her şeye gücü yeter.

2. O, hanginizin daha güzel iş yapacağınızı denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstündür, bağışlayandır.

3. O, yedi göğü, birbiri üzerine yarattı. Rahmân'ın yaratmasında bir aykırılık, uygunsuzluk görmezsin. Gözünü döndür de bak, bir bozukluk görüyor musun?

4. Sonra gözünü tekrar tekrar döndür (bak). Göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) âciz ve bitkin halde sana dönecektir.

5. Andolsun Biz, en yakın göğü kandillerle donattık ve onları, şeytanlar için taşlamalar yaptık. Ve onlar için alevli ateş azabını hazırladık.

6. Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü gidilecek yerdir o!

7. Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.

8. Az daha öfkeden çatlayacak. Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa, onun bekçileri onlara: "Size korkutucu bir peygamber gelmemiş miydi?" diye sorarlar.

9. Derler: "Evet, bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık ve Allah hiçbir şey indirmedi, siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz." dedik.

10. Ve derler ki: "Eğer biz dinleseydik, yahut düşünüp anlasaydık şu çılgın ateşin halkı arasında bulunmazdık!"

11. Böylece günahlarını itiraf ederler. (Artık) o çılgın ateş halkı (Allah'ın rahmetinden) uzak olsunlar!

12. Fakat daha görmeden Rablerinden korkanlar var ya, işte onlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

٥٦٤

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ءَأَمِنتُم
مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ
أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ
يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ ۚ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن
دُونِ الرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ
إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا
عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ
هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا

Ve esirrû kavleküm evicherû bih. innehû alîmüm bi zâtis sudûr (13) Elâ ya'lemü men halak. ve hüvel latıyfül habîr (14) Hüvellezî ceale lekümül arda zelûlen femşû fî menâkibihâ ve külû mir rizkıh. ve ileyhin nüşûr (15) E emintüm men fis semâi ey yahsife bikümül arda fe izâ hiye temûr (16) Em emintüm men fis semâi ey yursile aleyküm hâsıbâ. fe se ta'lemûne keyfe nezîr (17) Ve lekad kezzebellezîne min kablihim fe keyfe kâne nekîr (18) Evelem yerav ilat tayri fevkahüm sâffâtiv ve yakbıdn. mâ yümsikühünne iller rahmân. innehû bi külli şey'im besıyr (19) Emmen hâzellezî hüve cündül leküm yensuruküm min dûnir rahmân. inil kâfirûne illâ fî ğurûr (20) Emmen hâzellezî yerzükuküm in emseke rizkah, bel leccû fî utuvviv ve nüfûr (21) Efemey yemşî mükibben alâ vechihî ehdâ emmey yemşî seviyyen alâ sırâtım müstekıym (22) Kul hüvellezî enşeeküm ve ceale lekümüs sem'a vel ebsâra vel ef'ideh. kalîlem mâ teşkürûn (23) Kul hüvellezî zeraeküm fil ardı ve ileyhi tuhşerûn (24) Ve yekûlûne metâ hâzel va'dü in küntüm sâdikıyn (25) Kul innemel ılmü ındallâhi ve innemâ ene nezîrum mübîn (26)

13. Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Çünkü O, bütün sînelerin özünde saklı olanı bilir.

14. Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.

15. O size yeri boyun eğer kıldı. Haydi onun omuzlarında (dağlarında, tepelerinde) yürüyün ve Allah'ın rızkından yeyin. Dönüş ancak O'nadır.

16. Emin mi oldunuz, o gökteki (âlemin idaresine memur olan melekler)den; sizi yerin dibine geçirmesinden? O zaman bir de bakarsınız ki, yeryüzü çalkalanıp duruyor!

17. Yoksa (hüküm ve tasarrufu) göklerde olan (Allah')ın üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr göndermesinden emin mi oldunuz? O zaman anlarsınız, korkutmam nasılmış?

18. Muhakkak ki, onlardan öncekiler de yalanladılar. Fakat nasıl oldu azâbım?

19. Üstlerinde kanatlarını açıp yumarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahmân'dan başkası tutmuyor. Doğrusu O, her şeyi görmektedir.

20. Rahmân olan Allah'a karşı şu size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? İnkârcılar, ancak derin bir gaflet içinde bulunmaktadırlar.

21. Allah size verdiği rızkı kesiverse, size rızık verecek olabilen kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

22. Şimdi yüz üstü kapanarak yürüyen mi doğru gider, yoksa dosdoğru yolda yürüyen mi?

23. De ki: "Sizi yaratan, size kulaklar gözler ve gönüller veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yerden üreten O'dur ve O'na toplanıp götürüleceksiniz."

25. (Onlar): "Doğru iseniz bu tehdit ne zaman olacak?" diyorlar

26. De ki: "(O'na ait) bilgi, Allah'ın yanındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

Felemmâ raevhü zülfeten sîet vücûhüllezîne keferû ve kıyle hâzellezî küntüm bihî teddeûn (27) Kul e raeytüm in ehlekeniyallâhü ve mem meıye ev rahımenâ fe mey yücîrul kâfirîne min azâbin elîm (28) Kul hüver rahmânü âmennâ bihî ve aleyhi tevekkelnâ, fe se ta'lemûne men hüve fî dalâlim mübîn (29) Kul e raeytüm in asbaha mâüküm ğavran fe mey ye'tîküm bi mâim meıyn (30)

KALEM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Nûn vel kalemi ve mâ yesturûn (1) Mâ ente bi nı'meti rabbike bi mecnûn (2) Ve inne leke le ecran ğayra memnûn (3) Ve inneke le alâ hulükın azıym (4) Fe se tübsıru ve yübsırûn (5) Bi eyyikümül meftûn (6) İnne rabbeke hüve a'lemü bi men dalle an sebîlîhi ve hüve a'lemü bil mühtedîn (7) Fe lâ tütıil mükezzibîn (8) Veddû lev tüdhinü fe yüdhinûn (9) Ve lâ tütı' külle hallâfim mehîn (10) Hemmâzim meşşâim bi nemîm (11) Mennâıl lil hayri mu'tedin esîm (12) Utüllim ba'de zâlike zenîm (13) En kâne zâ mâliv ve benîn (14) İzâ tütlâ aleyhi âyâtünâ kâle esâtıyrul evvelîn (15)

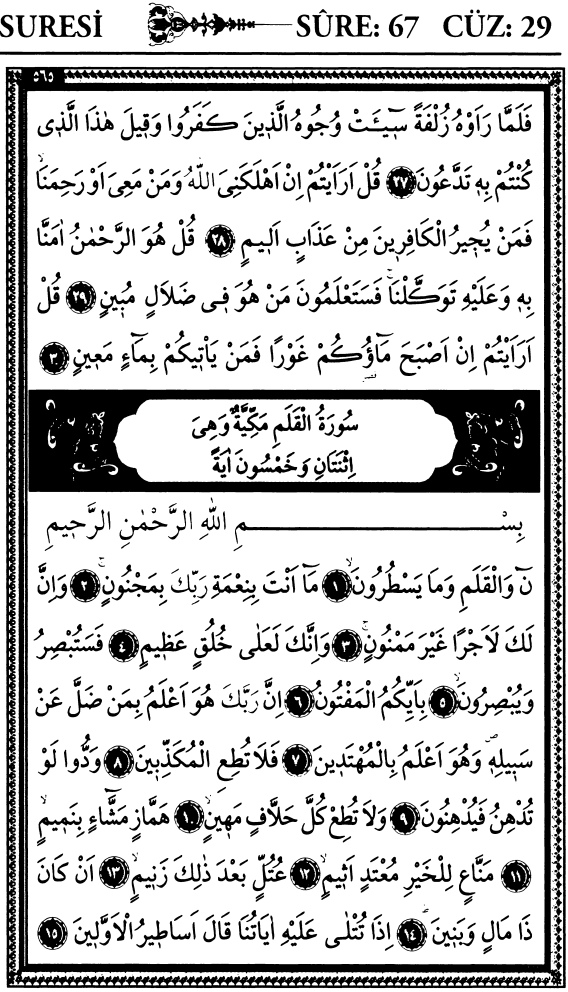

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى
كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللَّهُ وَمَن مَّعِىَ اَوْ رَحِمَنَا
فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا
بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ
اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَاْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ
اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
نٓ ۚ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ اَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ
لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّيكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن
سَبِيلِهِۦ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ
تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ
﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ اَن كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

27. Onu yakın görünce inkâr edenlerin yüzleri kötüleşti. Ve: "İşte çağırıp durduğunuz şey budur!" dendi.

28. De ki: "Gördünüz mü? Allah, beni ve berâberimdekileri helâk etse veyâ bize merhamet buyursa, iki durumda da kâfirleri çok acı veren bir azaptan kurtaracak kimdir?"

29. De ki: "O çok merhametlidir. O'na inanmış, O'na dayanmışızdır. Yakında kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu bileceksiniz."

30. De ki: "Gördünüz mü, eğer sabaha kadar suyunuz batakalırsa (çekilecek olsa), size kim bir akarsu getirebilir?"

68. SÛRE
KALEM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 52 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2. Nûn. Kaleme ve (kalem tutanların) yazdıklarına andolsun ki (Resûlüm), sen -Rabbinin nimeti sayesinde- mecnun değilsin.

3. Ve muhakkak senin için tükenmez bir mükâfât var.

4. Ve şüphesiz sen, pek büyük bir âhlak üzerindesin.

5. Yakında göreceksin ve görecekler.

6. Hanginizde imiş o fitne, o delilik?

7. Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan şaşırıp sapan kişiyi daha iyi bilendir. Hidâyete erenleri de yine en iyi bilen O'dur.

8. O hâlde tanıma o yalan diyenleri.

9. Arzu ettiler ki, sen yumuşak davranasın da, onlar da sana yumuşak davransınlar.

10. Ve tanıma şunların hiç birini; çok yemin eden, değersiz,

11. Kusur arayan, söz getirip götüren,

12. Hayra engel olan, haddi aşan, günah yüklü,

13. Zorba, sonra da kötülükle damgalı.

14. Mal sahibi olmuş ve oğulları var diye,

15. Karşısında âyetlerimiz okunurken: "(Bunlar) eskilerin masalları!" dedi.

٥١١

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ
إِذْ أَقْسَمُوا۟ لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ
مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَٰٓئِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ
﴿٢١﴾ أَنِ ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ
﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ
﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ
أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾
فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾
عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ ٱلْعَذَابُ
وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ
ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ
أَيْمَٰنٌ عَلَيْنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا۟ صَٰدِقِينَ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

خَٰشِعَةً

Senesimühû alel hurtûm (16) İnnâ belevnâhüm ke mâ belevnâ ashâbel cenneh, iz aksemû le yasrimünnehâ musbihıyn (17) Ve lâ yestesnûn (18) Fe tâfe aleyhâ tâifüm mir rabbike vehüm nâimûn (19) Fe asbahat kes sarîm (20) Fe tenâdev musbihıyn (21) Enığdû alâ harsiküm in küntüm sârimîn (22) Fentalekû vehüm yetehâfetûn (23) El lâ yedhulennehel yevme aleyküm miskîn (24) Ve ğadev alâ hardin kâdirîn (25) Felemmâ raevhâ kâlû innâ le dâllûn (26) Bel nahnü mahrûmûn (27) Kâle evsetuhüm e lem ekul leküm levlâ tüsebbihûn (28) Kâlû sübhâne rabbinâ innâ künnâ zâlimîn (29) Fe akbele ba'duhüm alâ ba'dıy yetelâvemûn (30) Kâlû yâ veylenâ innâ künnâ tâğıyn (31) Asâ rabbünâ ey yübdilenâ hayram minhâ innâ ilâ rabbinâ râğıbûn (32) Kezâlikel azâb. ve le azâbül âhırati ekber. lev kânû ya'lemûn (33) İnne lil müttekıyne ınde rabbihim cennâtin neıym (34) E fe nec'alül müslimîne kel mücrimîn (35) Mâ leküm keyfe tahkümûn (36) Em leküm kitâbün fîhi tedrusûn (37) İnne leküm fîhi lemâ tehayyerûn (38) Em leküm eymânün aleynâ bâliğatün ilâ yevmil kıyâmeti inne leküm lemâ tahkümûn (39) Sel hüm eyyühüm bi zâlike zeıym (40) Em lehüm şürakâü fel ye'tû bi şürakâihim in kânû sâdikıyn (41) Yevme yükşefü an sâkıv ve yüd'avne iles sücûdi fe lâ yestetıy'ûn (42)

16. Yakında Biz onu burnunun üzerinden damgalayacağız.

17. Haberiniz olsun ki, Biz onlara belâ vermişizdir. O bahçe sahiplerini belâlandırdığımız gibi. O sıra ki, yemin etmişlerdi. Onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerdi.

18. Bir istisnâ yapmıyorlardı. (İnşallah demediler.)

19. Derken ona, Rabbinden bir dolaşan bir afet dolaşıvermişti, onlar uyuyorlardı.

20. Sabaha kadar, o bağ kuruyup kesilmişe dönüşüvermişti.

21. Derken, sabaha yakın birbirlerine seslendiler.

22. "Haydin! Kesecekseniz, mahsülünüzü (bağınıza) erkence koşun!" dediler.

23. Hemen fırladılar, şöyle mırıldanıyorlardı.

24. "Sakın bu gün aranıza bir yoksul sokulmasın" diyorlardı.

25. Ancak yoksulları engellemeye güçleri yeterek erkenden gittiler.

26. Ne zaman ki, o bağı gördüler: "Biz herhâlde yanlış gelmişiz." dediler.

27. "Yok, biz mahrûm edilmişiz."

28. İçlerinde en makul olanı şöyle dedi: "Ben size Rabbinizi tesbih etsenize dememiş miydim?"

29. "Rabbimizi tesbih ederiz, doğrusu biz zalimler imişiz." (dediler).

30. Sonra döndüler, kendilerini kınıyorlardı.

31. "Yazıklar olsun bizlere, bizler doğrusu azgınlarmışız."

32. Ola ki, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını vere, muhakkak biz bütün rağbetimizi Rabbimize çeviriyoruz."

33. İşte böyledir azap! Ve elbette âhiret azâbı daha büyüktür! Fakat bilselerdi!

34. Şüphesiz ki, korunan müttakîler için Rablerinin katında Naîm Cennetleri vardır.

35. Ya artık, Müslümanları günahkârlar gibi kılar mıyız?

36. Size ne oluyor? Nasıl hükmediyorsunuz?

37. Yoksa, size âit bir kitap var da, onda şu dersi mi okuyorsunuz?

38. Siz âlemde her neyi seçerseniz, o her halde sizin olacak diye?

39. Yoksa, size karşı üzerimizde Kıyâmet gününe kadar sürecek yeminler, taahhütler mi var, siz her ne hükmederseniz, kesin öyle olacak diye?

40. Sor bakalım onlara, içlerinden ona kefil hangisi?

41. Yoksa, onların ortakları mı var? O hâlde ortaklarını getirtsinler, doğru iseler!

42. O gün işler zorlaşır ve secdeye davet edilirler. Fakat güç yetiremezler.

Hâşiaten ebsâruhüm terhekuhüm zilleh. ve kad kânû yüd'avne iles sücûdi ve hüm sâlimûn (43) Fe zernî ve mey yükezzibü bi hâzel hadîs. se nestedricühüm min haysü lâ ya'lemûn (44) Ve ümlî lehüm. inne keydî metîn (45) Em tes'elühüm ecran fe hüm mim mağramim müskalûn (46) Em ındehümül ğaybü fehüm yektübûn (47) Fasbir li hukmi rabbike ve lâ tekün ke sahıbil hût. iz nâdâ ve hüve mekzûm (48) Lev lâ en tedârakehû nı'metüm mir rabbihî le nübize bil arâi vehüve mezmûm (49) Fectebâhü rabbühû fe cealehû mines sâlihıyn (50) Ve iy yekâdüllezîne keferû le yüzlikûneke bi ebsârihim lemmâ semiuz zikra ve yekûlûne innehû le mecnûn (51) Ve mâ hüve illâ zikrul lil âlemîn (52)

HÂKKA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elhâkkah (1) Mel hâkkah (2) Ve mâ edrâke mel hâkkah (3) Kezzebet semûdü ve âdüm bil kâri-ah (4) Fe emmâ semûdü fe ühlikû bit tâğıyeh (5) Ve emmâ âdün fe ühlikû bi rîhın sarsarin âtiyeh (6) Sehharahâ aleyhim seb'a leyâliv ve semâniyete eyyâmin husûmen fe teral kavme fîhâ sar'â ke ennehüm a'câzü nahlin hâviyeh (7) Fe hel terâ lehüm mim bâkıyeh (8)

٥٦٧

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ
مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ
نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

43. Gözleri düşmüş, kendilerini bir rezillik sarmış bulunur. Hâlbuki o secdeye, onlar sağ sâlim iken dâvet olunuyorlardı.

44. O hâlde Bana bırak, bu sözü yalanlayanları. Biz onları bilmeyecekleri bir yönden yavaş yavaş azaba yaklaştıracağız.

45. Onlara mühlet veriyorum. Doğrusu benim tuzağım sağlamdır.

46. Yoksa sen, onlardan bir ücret istiyorsun da mı, ödemekten ezilmişler?

47. Yoksa, gayb yanlarında da, onlar mı yazıyorlar?

48. O halde (Ey Rasûlüm, Allah'ın kâfirlere mühlet vermesine dair olan) Rabbinin hükmüne sabret de, Yûnus peygamber gibi (aceleci) olma. Hani o, (balığın karnında) gamla dolu olduğu halde dua etmişti.

49. Eğer Rabbinden, ona, bir rahmet yetişmiş olmasaydı, kötü bir şekilde (balığın karnından) yeryüzüne atılacaktı.

50. Fakat Rabbi, onu seçti de sâlihlerden kıldı.

51. O kafirler Kur'ân'ı işittikleri zaman neredeyse seni gözleri ile devireceklerdi. Bir de durmuşlar "o bir deli" diyorlar.

52. Hâlbuki, o (Kur'an) âlemler için yalnızca bir zikirdir!

69. SÛRE
HÂKKA SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 52 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Gerçekleşecek olan; (Kıyamet)

2. Nedir o gerçekleşecek olan?

3. O gerçekleşecek olan (kıyametin) ne olduğunu sana bildiren nedir?

4. İnanmadı Semûd ve Âd, o (beyinlerinde patlayacak) olana (kıyamete).

5. Ama Semûd helâk edildiler, korkunç bir ses ile

6. Ve ama Âd, onlar da helâk edildiler, bir uğultulu rüzgar, azgın bir fırtına ile.

7. Musallat etmişti Allah, onu üzerlerine yedi gece, sekiz gün: Köklerini kesmek üzere ardarda; bir de görürsün ki o kavmi, o müddet içerisinde yıkıla kalmışlar. Ve sanki içleri, kof hurma kütükleri imişler.

8. Bak, şimdi görebilir misin onlardan bir kalıntı?

٥٦٨

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِى
الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِذَا نُفِخَ
فِى الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَّاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ
يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا
مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهُ بِيَمِيْنِهٖ فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِيَهْ ﴿١٩﴾ اِنِّى ظَنَنْتُ
اَنِّى مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِى عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾
قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ
﴿٢٤﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهُ بِشِمَالِهٖ فَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِى لَمْ اُوْتَ كِتٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ اَغْنٰى عَنِّى
مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّى سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيْمَ
صَلُّوْهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿٣٢﴾ اِنَّهٗ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣٤﴾

فَلَيْسَ

Ve câe fir'avnü ve men kablehû vel mü'tefikâtü bil hâtieh (9) Fe asav rasûle rabbihim fe ehazehüm ahzeter râbiyeh (10) İnnâ lemmâ tağal mâü hamelnâküm fil câriyeh (11) Li nec'alehâ leküm tezkiratev ve teıyehâ üzünüv vâıyeh (12) Fe izâ nüfihâ fis sûri nefhatüv vâhıdeh (13) Ve humiletil ardu vel cibâlü fe dükketâ dekketev vâhıdeh (14) Fe yevmeiziv vekaatil vâkıah (15) Venşekkatis semâü fe hiye yevmeiziv vâhiyeh (16) Vel melekü alâ ercâihâ. ve yahmilü arşe rabbike fevkahüm yevmeizin semâniyeh (17) Yevmeizin tu'radûne lâ tahfâ minküm hâfiyeh (18) Fe emmâ men ûtiye kitâbehû bi yemînihî fe yekûlü hâümukraû kitâbiyeh (19) İnnî zanentü ennî mülâkın hısâbiyeh (20) Fe hüve fî ıyşetir râdıyeh (21) Fî cennetin âliyeh (22) Kutûfühâ dâniyeh (23) Külû veşrabû henîem bimâ esleftüm fil eyyamil hâliyeh (24) Ve emmâ men ûtiye kitâbehû bi şimâlihî fe yekûlü yâ leytenî lem ûte kitâbiyeh (25) Ve lem edri mâ hısâbiyeh (26) Yâ leytehâ kânetil kâdıyeh (27) Mâ ağnâ annî mâliyeh (28) Heleke annî sültâniyeh (29) Huzûhü fe ğullûh (30) Sümmel cehıyme sallûh (31) Sümme fî silsiletin zer'uhâ seb'ûne zirâan feslükûh (32) İnnehû kâne lâ yü'minü billâhil azıym (33) Ve lâ yehuddu alâ taâmil miskîn (34)

9. Firavun da geldi, ondan öncekiler de, alt üst olan kasabalılar da, hep o hatâ ile.

10. Hep Rablerinin elçilerine karşı geldiler. O da onları pek şiddetli bir şekilde yakalayıverdi.

11. Gerçekten, (Nûh zamanında) su taştığı vakit, sizi(n varlığınıza sebep olan atalarınızı) gemide Biz taşıdık.

12. Onu sizlere bir ibret yapalım ve belleyici kulaklar onu bellesin diye.

13. Çünkü sûra bir tek üfleme üflendiğinde.

14. Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp birbirine tek bir çarpılış ile parça parça edildiği zaman,

15. İşte o gün, o olay (gerçek olan kıyamet) meydana gelmiştir.

16. Ve gök yarılmış, o da o gün çökmeye yüz tutmuştur.

17. Öyle ki, melekler (göğün) kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün, Rabbinin Arşı'nı sekiz melek taşır.

18. O gün arzolunursunuz; öyle ki, gizli bir hâliniz kalmaz.

19 - 20. Kitabı sağ tarafından verilen: Alın, kitabımı okuyun; doğrusu ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum, der.

21 - 22 - 23. Artık o, meyveleri sarkmış yüce bir cennette hoşnut kalacağı bir hayat içindedir.

24. Yiyin, için âfiyet olsun, takdim ettiklerinize mukâbil, geçmiş günlerde.

25 - 26 - 27. Kitabı sol tarafından verilene gelince, o der ki: "Keşke, bana kitabım verilmeseydi de, hesabımın ne olduğunu bilmeseydim. Keşke o (ölüm hayatımı) kesip bitirmiş olsa idi!"

28. "Hiçbir şeye yaramadı, benden yana malım."

29. "Mahvoldu benden saltanatım."

30. Tutun onu, hemen ellerini boynuna bağlayın onu,

31. Sonra, ancak Cehenneme yaslayın.

32. Sonra da uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire vurarak onu yollayın.

33. Çünkü O, şânı yüce olan Allah'a inanmıyordu.

34. Yoksulu yedirmeye teşvik etmiyordu.

Fe leyse lehül yevme hahünâ hamîm (35) Ve lâ taâmün illâ min ğıslîn (36) Lâ ye'külühû illel hâtıûn (37) Fe lâ uksimü bi mâ tübsırûn (38) Ve mâ lâ tübsırûn (39) İnnehû le kavlü rasûlin kerîm (40) Ve mâ hüve bi kavli şâir. kalîlem mâ tü'minûn (41) Ve lâ bi kavli kâhin. kalîlem mâ tezekkerûn (42) Tenzîlüm mir rabbil âlemîn (43) Ve lev tekavvele aleynâ ba'dal ekâvîl (44) Le ehaznâ minhü bil yemîn (45) Sümme le kata'nâ minhül vetîn (46) Fe mâ minküm min ehadin anhü hâcizîn (47) Ve innehû le tezkiratül lil müttekıyn (48) Ve innâ lena'lemü enne minküm mükezzibîn (49) Ve innehû le hasratün alel kâfirîn (50) Ve innehû le hakkul yekıyn (51) Fe sebbih bismi rabbikel azıym (52)

MEÂRİC SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Seele sâilüm bi azâbiv vâkı' (1) Lil kâfirîne leyse lehû dâfi' (2) Minallâhi zil meâric (3) Ta'rucül melâiketü ver rûhu ileyhi fî yevmin kâne mıkdâruhû hamsîne elfe seneh (4) Fasbir sabran cemîlâ (5) İnnehüm yeravnehû beıydâ (6) Ve nerâhü karîbâ (7) Yevme tekûnüs semâü kel mühl (8) Ve tekûnül cibâlü kel ıhn (9) Ve lâ yes'elü hamîmün hamîmâ (10)

٥٦٩

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾
لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ
﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ
﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ
لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ
لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ
﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

35. Bugün de ona yoktur candan sıcak bir dost,

36. Ne de bir yiyecek, bir irinden başka.

37. Ki, onu kimse yemez, hata yapan cânîlerden başka.

38. Artık yok! Kasem ederim ki, gördüklerinize,

39. Ve görmediklerinize,

40. O, hiç şüphesiz keremli bir Rasûl'ün getirdiği sözdür,

41. Ve O, bir şâir sözü değildir. Siz pek az inanıyorsunuz.

42. Bir kâhin sözü de değildir, siz pek az düşünüyorsunuz.

43. O Âlemlerin Rabbinden bir indirmedir.

44. O, Biz'e karşı bâzı lâfları uydurmaya kalkışsaydı.

45. Elbette Biz onu, ondan dolayı yeminiyle yakalar (kuvvetle tutar hıncımızı alır)dık.

46. Sonra da, onun can damarını keser atardık.

47. O zaman sizden hiç biriniz, ona siper de olamazdınız.

48. Ve o, hiç şüphesiz unutulmayacak bir öğüttür, korunacaklar için.

49. Bununla berâber Biz biliyoruz ki, sizden inanmayanlar var.

50. Ve muhakkak o, kâfirler üzerinde bir hasrettir.

51. Ve o, hiç şüphesiz kesin bilginin tam gerçeğidir.

52. Haydi! Büyük Rabbinin ismiyle tesbih et.

70. SÛRE
MEÂRİC SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 44 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3. Birisi, yükselme derecelerinin sahibi olan Allah katından inkârcılara gelecek olan ve hiç kimsenin savamayacağı azabı istedi!

4. Ki, ona melekler ve Rûh yükselip çıkar; bir günde ki, miktârı elli bin sene tutar.

5. O hâlde sabret birâz, bir güzel sabırla!

6. Çünkü onlar, onu uzak görürler.

7. Biz ise, onu yakın görürüz.

8. O gün ki, olur gökyüzü erimiş bir mâden gibi,

9. Dağlar da atılmış yün gibi,

10. Ve böyle zamanda bir dost, bir dostunun hâlini sormaz.

٧٠

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُئْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ
﴿١٦﴾ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ
خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾
إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا
عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ
وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

فَلَآ

Yübessarûnehüm. yeveddül mücrimü lev yeftedî min azâbi yevmiizim bi benîh (11) Ve sâhıbetihî ve ehıyh (12) Ve fesıyletihilletî tü'vîh (13) Ve men fil ardı cemîan sümme yüncîh (14) Kellâ innehâ lezâ (15) Nezzâatel liş şevâ (16) Ted'û men edbera ve tevellâ (17) Ve cemea fe ev'â (18) İnnel insâne hulika helûâ (19) İzâ messehüş şerrû cezûâ (20) Ve izâ messehül hayru menûâ (21) İllel müsallîn (22) Ellezîne hüm alâ salâtihim dâimûn (23) Vellezîne fî emvâlihim hakkum ma'lûm (24) Lis sâili vel mahrûm (25) Vellezîne yüsaddikûne bi yevmid dîn (26) Vellezîne hüm min azabi rabbihim müşfikûn (27) İnne azâbe rabbihim ğayru me'mûn (28) Vellezîne hüm li fürûcihim hâfizûn (29) İllâ alâ ezvâcihim ev mâ meleket eymânühüm fe innehüm ğayru melûmîn (30) Fe menibteğâ verâe zâlike fe ülâike hümül âdûn (31) Vellezîne hüm li emânâtihim ve ahdihim râûn (32) Vellezîne hüm bi şehâdâtihim kâimûn (33) Vellezîne hüm alâ salâtihim yühâfizûn (34) Ülâike fî cennâtim mükramûn (35) Fe mâlillezîne keferû kıbeleke mühtıyn (36) Anil yemîni ve aniş şimâli ızîn (37) E yatmeu küllümriim minhüm ey yüdhale cennete neıym (38) Kellâ. innâ halaknâhüm mimmâ ya'lemûn (39)

11. Birbirlerine gösterilirlerken, günahkâr o günün azâbından kurtulmak için fidye vermek ister; oğullarını,

12. Ve karısını ve kardeşini,

13. Ve kendini barındıran tüm ailesini,

14. Ve yeryüzünde bulunanların hepsini (fidye versin) ki, tek kendini kurtarsın.

15. Hayır! Çünkü o salgın bir alev!

16. Derileri kavurup soyan ateş cezâsı!

17. Çağırır, arkasını dönüp tersine gideni,

18. Ve, toplayıp toplayıp servet yığanı.

19. Muhakkak ki, o insan hırslı yaratılmıştır.

20. Kötülük dokundu mu sızlanır, feryat eder.

21. Ona hayır dokundu mu pintileşir.

22. Ancak o namaz kılanlar müstesnâ.

23. Onlar ki, namazlarına devamlıdırlar.

24 - 25. Mallarında, isteyene ve (isteyemediği için) mahrum kalmışa belli bir hak tanıyanlar;

26. Ve onlar ki, dîn gününü (cezâ gününü) tasdîk ederler.

27. Ve onlar ki, Rablerinin azâbından korkarlar.

28. Çünkü Rablerinin azâbından emîn olunmaz.

29. Ve onlar ki, ırzlarını korurlar.

30. Ancak zevcelerine veyâ câriyelerine başka. Çünkü bundan dolayı kınamazlar.

31. Fakat, ondan ötesini arayanlar, işte onlar, taşkınların ta kendileridir.

32. Ve onlar ki, emânetlerine ve sözlerine riâyet ederler.

33. Ve onlar ki, şâhitliklerinde dürüsttürler.

34. Ve onlar ki, namazları üzerine koruyuculuk ederler.

35. İşte onlar, cennetlerde ikrâm olunanlardır.

36. Şimdi ne var o inkâr edenlere ki, sana doğru boyunlarını uzatarak koşuyorlar,

37. Sağdan ve soldan bölük bölük?!

38. Onlardan her kişi naîm cennetine sokulacağını ümît mi ediyor?

39. Hayır; Şüphesiz, Biz onları o bildikleri nesneden (meniden) yarattık!

Fe lâ uksimü bi rabbil meşârikı vel meğâribi innâ le kâdirûn (40) Alâ en nübeddile hayram minhüm ve mâ nahnü bi mesbûkıyn (41) Fezerhüm yehûdû ve yel'abû hattâ yülâkû yevmehümüllezî yûadûn (42) Yevme yahrucûne minel ecdâsi sirâan ke ennehüm ilâ nüsubiy yûfidûn (43) Hâşiaten ebsâruhüm terhekuhüm zilleh. zâlikel yevmüllezî kânû yûadûn (44)

NÛH SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İnnâ erselnâ nûhan ilâ kavmihî en enzir kavmeke min kabli ey ye'tiyehüm azâbün elîm (1) Kâle yâ kavmi innî leküm nezîrum mübîn (2) Enı'büdüllâhe vettekûhü ve etıy'ûn (3) Yağfir leküm min zünûbiküm ve yüahhırküm ilâ ecelim müsemmâ. inne ecelallâhi izâ câe lâ yüahhar. lev küntüm ta'lemûn (4) Kâle rabbi innî deavtü kavmî leylev ve nehârâ (5) Fe lem yezidhüm düâî illâ firârâ (6) Ve innî küllemâ deavtühüm litağfira lehüm cealû esabiahüm fî âzânihim vestağşev siyâbehüm ve esarrû vestekberustikbârâ (7) Sümme innî deavtühüm cihârâ (8) Sümme innî a'lentü lehüm ve esrartü lehüm isrârâ (9) Fe kultüstağfirû rabbeküm innehû kâne ğaffârâ (10)

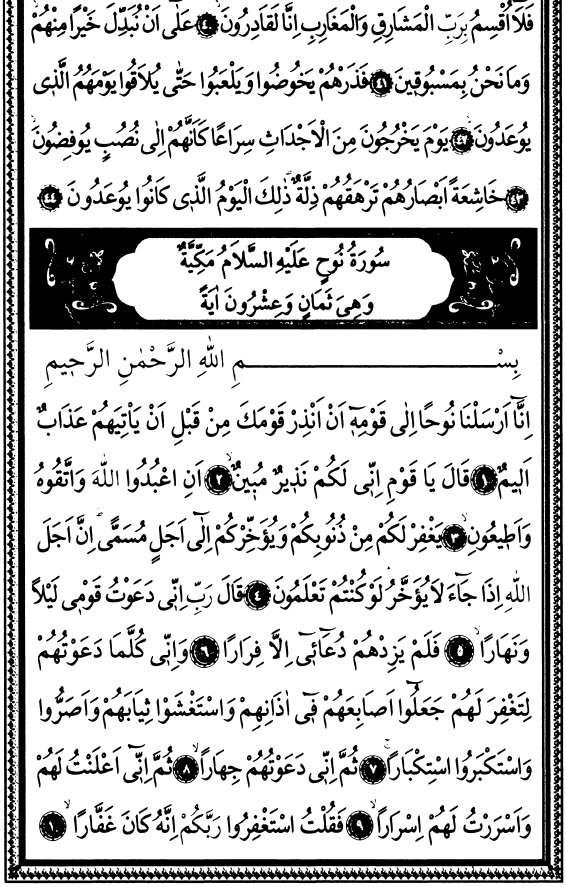

فَلَآ أُقۡسِمُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ وَٱلۡمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ
وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوۡمَ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ سِرَاعٗا كَأَنَّهُمۡ إِلَىٰ نُصُبٖ يُوفِضُونَ
﴿٤٣﴾ خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۚ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ﴿١﴾ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ
وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ
ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۘ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا
وَنَهَارٗا ﴿٥﴾ فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآئِيٓ إِلَّا فِرَارٗا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ
لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ
وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارٗا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّيٓ أَعۡلَنتُ لَهُمۡ
وَأَسۡرَرۡتُ لَهُمۡ إِسۡرَارٗا ﴿٩﴾ فَقُلۡتُ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارٗا ﴿١٠﴾

40. Artık o doğuların, batıların Rabbi için yemine ne hâcet! Şüphesiz ki, Biz elbette güç yetireniz,

41. Onları kendilerinden hayırlısına çevirebiliriz ve Bizim önümüze geçilmez!

42. O hâlde bırak onları dalsınlar ve oynaya dursunlar, tâ o va'd olundukları (azab) güne çatacakları vakte kadar!

43. O gün ki, kabirlerden hızlı hızlı çıkacaklar, sanki dikmelere (putlara) gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar;

44. Gözleri düşük, kendilerini bir alçaklık saracak da saracak. İşte onlara vaad edilen gün, o gündür.

71. SÛRE
NÛH SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 28 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Haberiniz olsun ki, Biz Nûh'u kavmine gönderdik, kavmini korkut diye, gelmezden önce onlara bir çok acı veren bir azap.

2. Dedi ki: "Ey kavmim! Haberiniz olsun, ben size açık bir korkutucuyum."

3. "Şöyle ki; Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkun ve bana itâat edin."

4. "Günahlarınızdan size mağfiret buyursun ve sizi belirli bir vakte kadar ertelesin. Muhakkak ki, Allah'ın belirlediği zaman gelince ertelenmez, eğer bilseydiniz!"

5. Dedi ki: "Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz dâvet ettim."

6. Fakat benim çağırmam, onlara kaçıştan başka bir şey arttırmadı.

7. Ve onları mağfiret buyurman için her dâvet ettiğimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar ve örtülerine büründüler. Ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

8. Sonra Ben, onları yüksek ses ile çağırdım.

9. Sonra, hem ilân ederek söyledim onlara, hem gizli gizli söyledim.

10. "Gelin! Rabbinizin mağfiretini isteyin. Çünkü O çok bağışlayıcıdır.

يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا
﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ
أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا
﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا
﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ
آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا
خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

سُورَةُ

Yürsilis semâe aleyküm midrârâ (11) Ve yümdidküm bi emvâliv ve benîne ve yec'al leküm cennâtiv ve yec'al leküm enhârâ (12) Mâ leküm lâ tercûne lillâhi vekârâ (13) Ve kad halekaküm atvârâ (14) E lem terav keyfe halekallâhü seb'a semâvâtin tıbâkâ (15) Ve cealel kamera fîhinne nûrav ve cealeş şemse sirâcâ (16) Vallâhü embetekûm minel ardı nebâtâ (17) Sümme yüıydüküm fîhâ ve yuhricüküm ıhrâcâ (18) Vallâhü ceale lekümül arda bisâtâ (19) Li teslükû minhâ sübülen ficâcâ (20) Kâle nûhur rabbi innehüm asavnî vettebeû mel lem yezidhü mâlühû ve veledühû illâ hasârâ (21) Ve mekerû mekran kübbârâ (22) Ve kâlû lâ tezerunne âliheteküm ve lâ tezerunne veddev ve lâ süvâav ve lâ yeğûse ve yeûka ve nesrâ (23) Ve kad edallû kesîrâ, ve lâ tezidiz zâlimîne illâ dalâlâ (24) Mimmâ hatıy'âtihim uğrikû fe üdhılû nâran fe lem yecidû lehüm min dûnillâhi ensârâ (25) Ve kâle nûhur rabbi lâ tezer alel ardı minel kâfirîne deyyârâ (26) İnneke in tezerhüm yüdıllû ıbâdeke ve lâ yelidû illâ fâciran keffârâ (27) Rabbiğfirlî ve li vâlideyye ve li men dehale beytiye mü'minev ve lil mü'minîne vel mü'minât. ve lâ tezidiz zâlimîne illâ tebârâ (28)

11. Dileyin ki, üzerinize semâdan bol bol yağmur yağdırsın.

12. "Ve size mallar ve oğullarla yardım etsin ve sizin için cennetler yapsın, sizin için ırmaklar yapsın."

13. Niye siz Allah için bir şeref ummazsınız?

14. Oysa sizi çeşitli merhalelerden geçirerek yaratan O'dur.

15. Görmediniz mi, nasıl yaratmış Allah yedi göğü uygun tabaka tabaka?

16. Ay'ı yapmış içlerinde bir nûr, güneşi de yapmış bir lâmba.

17. Allah sizi yerden bir bitki bitirir gibi bitirdi.

18. Sonra sizi yine oraya çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla yeniden çıkaracaktır.

19. Ve Allah, sizin için yeri bir sergi yapmıştır.

20. Gidersiniz diye, ondan geniş geniş yollarda.

21. Nûh dedi ki: "Ey Rabbim! Biliyorsun ki, onlar bana isyân ettiler ve malı ve evlâdı kendisine hüsrândan başka bir şey artırmayan kimsenin ardınca gittiler.

22. Ve büyük büyük hîlelere giriştiler.

23. Dediler ki: "Sakın tanrılarınızı bırakmayın, ne Vedd'i, ne Suva'ı ve ne de Yeğus'u, Yeûk'u ve Nesr'i."

24. Gerçekten bunlar çok kimseleri yoldan çıkardılar. (Ey Rabbim!) Sen de zalimlerin ancak şaşkınlıklarını artır."

25. Bir çok günahlarından dolayı suda boğuldular da ateşe (cehenneme) sokuldular ve kendilerine Allah'ın dışında yardımcılar bulamadılar.

26. Nûh demiştir ki: "Ey Rabbim! Bırakma yeryüzünde kâfirlerden hiçbir kimse bırakma!

27. "Zira sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar; yalnız ahlâksız, nankör (insanlar) doğururlar (yetiştirirler)."

28. "Ey Rabbim! Bana, babama, anama, mümin olarak evime girene ve bütün inanmış erkek ve kadınlara mağfiret buyur. Zalimlerin de sadece helakini artır."

CİN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul ûhıye ileyye ennehüstemea neferum minel cinni fe kâlû innâ semı'nâ kur'ânen acebâ (1) Yehdî iler ruşdi fe âmennâ bih. ve len nüşrike bi rabbinâ ehadâ (2) Ve ennehû teâlâ ceddü rabbinâ mettehaze sâhıbetev ve lâ veledâ (3) Ve ennehû kâne yekûlü sefîhünâ alallâhi şetatâ (4) Ve ennâ zanennâ el len tekûlel insü vel cinnü alallâhi kezibâ (5) Ve ennehû kâne ricâlüm minel insi yeûzûne bi ricâlim minel cinni fe zâdûhüm rahekâ (6) Ve ennehüm zannû kemâ zanentüm el ley yeb'asallâhü ehadâ (7) Ve ennâ le mesnes semâe fe vecednâhâ müliet harasen şedîdev ve şühübâ (8) Ve ennâ künnâ nak'udü minhâ mekâıde lis sem'. fe mey yestemiıl âne yecid lehû şihâber rasadâ (9) Ve ennâ lâ nedrî eşerrun ürîde bi men fil ardı em erâde bihim rabbühüm raşedâ (10) Ve ennâ minnas sâlihûne ve minnâ dûne zâlik. künnâ tarâika kıdedâ (11) Ve ennâ zanennâ el len nu'cizallâhe fil ardı ve len nu'cizehû herabâ (12) Ve ennâ lemmâ semı'nel hüdâ âmennâ bih. fe mey yü'mim bi rabbihî fe lâ yehâfü bahsev ve lâ rahekâ (13)

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

72. SÛRE
CİNN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 28 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2. (Resûlüm!) De ki: Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'an'ı) dinleyip de şöyle söyledikleri bana vahyolunmuştur: "Gerçekten biz, doğru yola ileten hârikulâde güzel bir Kur'an dinledik de ona iman ettik. (Artık) kimseyi Rabbimize asla ortak koşmayacağız.

3. Ve doğrusu, o Rabbimizin şânı çok yücedir! Ne bir arkadaş edinmiş, ne de bir çocuk!

4. Meğer bizim beyinsiz (İblis), Allah hakkında saçma şeyler söylüyormuş.

5. Ve doğrusu biz, insanları ve cinleri Allah'a karşı asla yalan söylemez sanmışız.

6. Ve doğrusu insanlardan bâzı adamlar, cinlerden bâzı adamlara sığınıyorlardı da, onların azgınlıklarını artırıyorlardı.

7. Doğrusu onlar sizin zannettiğiniz gibi, zannetmişlerdi ki, Allah asla kimseyi Peygamber göndermeyecek.

8. Ve doğrusu biz, o göğü yokladık da, onu öyle bulduk ki, şiddetli bekçiler ve ateş parçasıyla doldurulmuş.

9. Ve doğrusu biz, ondan dinlemek için bâzı yerlere otururduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa, onun için gözeten bir alev hüzmesi buluyor.

10. Ve doğrusu biz bilmeyiz o yeryüzündeki kimselere bir şer mi irâde edilmiştir, yoksa Rableri onlara bir hayır mı murat etmiştir?

11. Doğrusu bizler; bizden iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Biz çeşitli yollara ayrılmışız.

12. Ve doğrusu biz anladık ki, Allah'ı yeryüzünde âcizliğe düşürmemize ihtimâl yok! Kaçmakla da, onu asla âciz bırakamayız.

13. Ve doğrusu biz, o hidâyet rehberini (Kur'an'ı) dinlediğimizde ona îmân ettik! Her kim Rabbine îmân ederse, artık ne hakkı yenmek, ne de eksilmek korkusu kalmaz!

٥٧٤

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَنْ
لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ
وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ
كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ
مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ
عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ
رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

سُورَةُ

Ve ennâ minnel müslimûne ve minnel kâsitûn. fe men esleme fe ülâike teharrav raşedâ (14) Ve emmel kâsitûne fe kânû li cehenneme hatabâ (15) Ve el levistekâmû alet tarîkati le eskaynâhüm mâen ğadekâ (16) Li neftinehüm fîh, ve mey yu'rid an zikri rabbihî **yeslükhü azâben saadâ (17) Ve ennel mesâcide lillâhi fe lâ ted'û meallâhi ehadâ (18) Ve ennehû lemmâ kâme abdüllâhi yed'ûhü kâdû yekûnûne aleyhi libedâ (19) Kul innemâ ed'û rabbî ve lâ üşrikü bihî ehadâ (20) Kul innî lâ emlikü leküm darrav ve lâ raşedâ (21) Kul innî ley yücîranî minallâhi ehadüv ve len ecide min dûnihî mültehadâ (22) İllâ belâğam minallâhi ve risâlâtih. ve mey ya'sıllâhe ve rasûlehû fe inne lehû nâra cehenneme hâlidîne fîhâ ebedâ (23) Hattâ izâ raev mâ yûadûne fe seya'lemûne men ad'afü nâsırav ve ekallü adedâ (24) Kul in edrî e karîbüm mâ tûadûne em yec'alü lehû rabbî emedâ (25) Âlimül ğaybi fe lâ yuzhiru alâ ğaybihî ehadâ (26) İllâ menirtedâ mir rasûlin fe innehû yeslükü mim beyni yedeyhi ve min halfihî rasadâ (27) Li ya'leme en kad ebleğû risâlâti** rabbihim **ve ehâta bimâ ledeyhim ve ahsâ külle şey'in adedâ (28)**

14. Ve doğrusu bizler; bizlerden Müslümanlar da var, haksızlar da var. Müslüman olanlar, işte onlar doğru yolu arayanlardır.

15. Ama haksızlar cehenneme odun olmuşlardır!"

16. Ve muhakkak ki, o yol üzere istikâmetle gitselerdi, elbette kendilerine bol miktarda su içirirdik.

17. Ki onları, onun içinde imtihân edelim... Her kim de, Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, O onu gittikçe yükselen bir azâba sokar.

18. Ve muhakkak mescitler, hep Allah içindir! O hâlde, Allah'ın yanında başka birine duâ etmeyin.

19. Allah'ın kulu (Hz. Peygamber) kalkmış O'na dua ederken, neredeyse (cinler) onun etrafında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20. De ki: "Ben ancak Rabbime duâ ederim ve O'na hiçbir ortak koşmam."

21. De ki: "Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar, ne de bir hayır yapamam!"

22. De ki: "Allah'tan başka hiç bir kimse beni asla kurtaramaz ve ben O'ndan başka sığınacak yer bulamam!"

23. "Ancak Allah'tan ve gönderdiklerinden bir tebliğ yapabilirim." Her kim de, Allah'a ve Rasûlü'ne isyân ederse, içinde sonsuza dek kalmak üzere onlara cehennem ateşi vardır!

24. Nihâyet, o va'd olundukları şeyi gördükleri zaman, artık ki, yardımcısı en zayıf ve sayıca en az olan kimmiş anlayacaklardır.

25. De ki: "Ben bilmem, yakın mı o size va'd olunan? (Kıyamet ve azab) Yoksa, Rabbim onun için bir uzun süre mi yapar?"

26. O bütün gaybı bilir. Fakat gaybını hiç kimseye açmaz.

27. Ancak seçtiği elçiye açar. Çünkü onun önünden ve ardından gözetleyiciler salar.

28. Bilsin diye ki, onlar Rablerinin elçiliklerini yerine getirmişlerdir. Allah onlarda bulunan her şeyi kuşatmış ve her şeyi bir bir saymıştır.

MÜZZEMMİL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühel müzzemmil (1) Kumil leyle illâ kalîlâ (2) Nısfehû evinkus minhü kalîlâ (3) Ev zid aleyhi ve rattilil kur'âne tertîlâ (4) İnnâ se nülkıy aleyke kavlen sekıylâ (5) İnne nâşietel leyli hiye eşeddü vat'ev ve akvemü kıylâ (6) İnne leke fin nehâri sebhan tavîlâ (7) Vezkürisme rabbike ve tebettel ileyhi tebtîlâ (8) Rabbül meşrıkı vel mağribi lâ ilâhe illâ hüve fettehızhü vekîlâ (9) Vasbir alâ mâ yekûlûne vehcurhüm hecran cemîlâ (10) Ve zernî vel mükezzibîne ülin na'meti ve mehhilhüm kalîlâ (11) İnne ledeynâ enkâlev ve cehıymâ (12) Ve taâmen zâ ğussativ ve azâben elîmâ (13) Yevme tercüfül ardu vel cibâlü ve kânetil cibâlü kesîbem mehîlâ (14) İnnâ erselnâ ileyküm rasûlen şâhiden aleyküm kemâ arselnâ ilâ fir'avne rasûlâ (15) Fe asâ fir'avnür rasûle fe ehaznâhü ahzev vebîlâ (16) Fe keyfe tettekûne in kefertüm yevmey yec'alül vildâne şîbâ (17) Es semâü münfetırum bih. kâne va'dühû mef'ûlâ (18) İnne hâzihî tezkirah, fe men şâettehaze ilâ rabbihî sebîlâ (19)

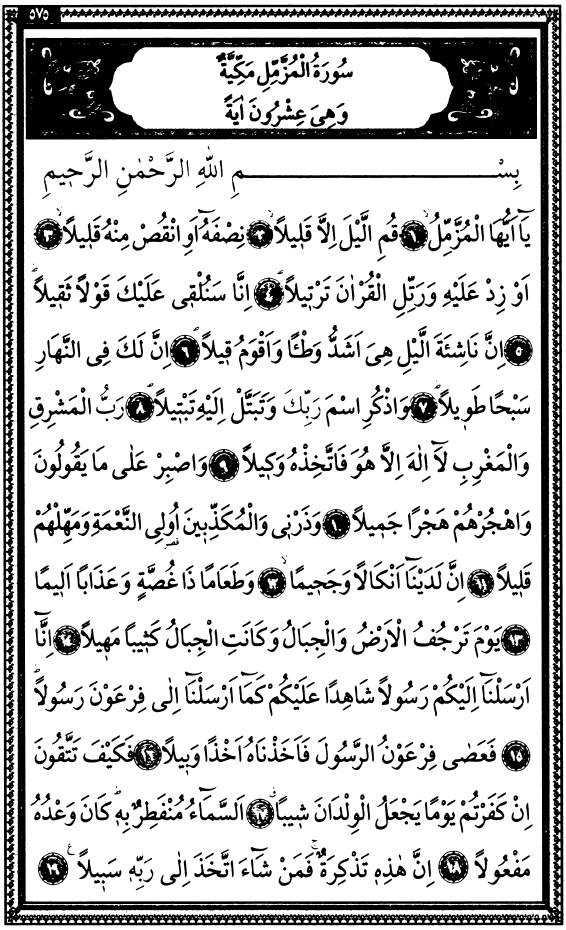
٥٧٥

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝١ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيلًا ۝٢ نِصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝٣
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلًا ۝٤ اِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝٥
اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ قِيلًا ۝٦ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ
سَبْحًا طَوِيلًا ۝٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝٨ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝٩ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝١٠ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ۝١١ اِنَّ لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝١٢ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَلِيمًا
۝١٣ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ۝١٤ اِنَّآ
اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًا
۝١٥ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَبِيلًا ۝١٦ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ
اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝١٧ السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهٖ كَانَ وَعْدُهٗ
مَفْعُولًا ۝١٨ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ۝١٩

73. SÛRE
MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 20 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey bürünüp örtünen! (Rasulüm!)

2. Az bir kısmı hariç olmak üzere geceleyin kalk,

3. (Gecenin) yarısı yâhut ondan birâz eksilt,

4. Yâhut artır ve tâne tâne, yavaş yavaş, güzel güzel Kur'an oku! ..

5. Çünkü Biz, senin üzerine ağır bir söz vahyedeceğiz.

6. Çünkü gece neşesi, (gece ibadeti) hem daha dokunaklı, hem okumak bakımından daha sağlamdır.

7. Çünkü sana, gündüz vakti uzun bir meşguliyet vardır.

8. Hem Rabbinin ismini an ve dışındaki her şeyden kesilerek O'na yönel!

9. O doğunun ve batının Rabbi! Başka ilâh yok, ancak O vardır! O hâlde, yalnız O'nu vekîl tut!

10. Ve başkalarının diyeceklerine sabret ve onları bir güzel bir terkediş ile terket, ayrıl.

11. Ve bırak da Bana o yalanlayıcı zevk ve refah sahiplerini, onlara birâz mühlet ver.

12. Çünkü Bizim yanımızda boyunduruklar var ve bir cehennem var.

13. Ve boğaza duran bir yiyecek ve acı veren bir azap var.

14. O gün ki, yer ve dağlar sarsılacak! Dağlar, erimiş bir kum yığınına dönecektir.

15. Haberiniz olsun, Biz üzerinizde şâhit olacak bir resûl gönderdik! Firavun'a bir Rasûl gönderdiğimiz gibi.

16. Ki Firavun, o Rasûl'e isyân etti de, Biz onu çetin bir tutuşla tuttuk, alıverdik!

17. Peki inkâr ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek o günden (kıyamet gününden) kendinizi nasıl kurtaracaksınız?

18. Gökyüzü onunla çatlamıştır ve onun va'di harekete geçirilmiştir.

19. İşte bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol tutar.

٥٧٦

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ
مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۙ وَءَاخَرُونَ
يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ هُوَ
خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سِتٌّ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾
فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا
﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

إِنَّهُ

İnne rabbeke ya'lemü enneke tekûmü ednâ min sülüseyil leyli ve nısfehû ve sülüsehû ve tâifetüm minellezîne meak. vallâhü yükaddirul leyle ven nehâr. alime el len tuhsûhü fe tâbe aleyküm fakraû mâ teyessera minel kur'ân. alime en seyekûnü minküm mardâ ve âharûne yadribûne fil ardı yebteğûne min fadlillâhi ve âharûne yükâtilûne fî sebîlillâhi fakraû mâ teyessera minhü ve ekıymus salâte ve âtüz zekâte ve akridullâhe kardan hasenâ. ve mâ tükaddimû li enfüsiküm min hayrin tecidûhü ındallâhi hüve hayrav ve a'zame ecrâ. vestağfirullâh. innallâhe ğafûrur rahıym (20)

MÜDDESSİR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Yâ eyyühel müddessir (1) Kum fe enzir (2) Ve rabbeke fe kebbir (3) Ve siyâbeke fe tahhir (4) Verrucze fehcür (5) Ve lâ temnün testeksir (6) Ve li rabbike fasbir (7) Fe izâ nükıra fin nâkûr (8) Fe zâlike yevmeiziy yevmün asîr (9) Alel kâfirîne ğayru yesîr (10) Zernî ve men halaktü vehıydâ (11) Ve cealtü lehû mâlem memdûdâ (12) Ve benîne şühûdâ (13) Ve mehhedtü lehû temhîdâ (14) Sümme yatmeu en ezîd (15) Kellâ. innehû kâne li âyâtinâ anîdâ (16) Se ürhikuhû saûdâ (17)

20. Gerçekten Rabbin biliyor ki sen, muhakkak gecenin üçte ikisine yakınını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçiriyorsun, beraberinde bulunan bir grup da (böyle yapıyor). Oysa geceyi, gündüzü Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildiği için size lütuf ile muamelede bulundu. Bundan böyle Kur'ân'dan size ne kolay gelirse okuyun. Allah, içinizden hastalar, yeryüzünde gezip Allah'ın lütfunu arayan başka kimseler ve Allah yolunda savaşan daha başka insanlar olacağını bilmiştir. Onun için Kur'ân'dan kolayınıza geldiği kadar okuyun, namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin (Hayırlı işlere mal sarfedin). Kendiniz için gönderdiğiniz her iyiliği, Allah katında daha hayırlı ve sevapça daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bağış dileyin. Kuşkusuz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

74. SÛRE
MÜDDESSİR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 56 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Ey bürünüp örtünen (Rasulüm)!

2. Kalk! Artık (insanları) uyar!

3. Ve Rabbini artık büyük tanı.

4. Ve elbiseni temizle.

5. Ve o pislikleri def et.

6. Hem çoğu isteyerek minnet etme.

7. Ve Rabbin için sabret.

8. Çünkü o Sûr'a üfürüldüğü zaman var ya,

9. İşte, o gün pek zorlu bir gündür.

10. Kâfirlere hiç kolay değildir.

11 - 12 - 13 - 14. Tek olarak yaratıp, kendisine geniş servet ve gözü önünde duran oğullar verdiğim, kendisi için (nimetleri önüne) serdikçe serdiğim o kimseyi bana bırak!

15. Sonra da ister ki, daha artırayım.

16. Hayır! çünkü o Bizim âyetlerimize bir inatçı kesildi.

17. Ben onu dimdik bir yokuşa sardıracağım.

İnnehû fekkera ve kadder (18) Fe kutile keyfe kadder (19) Sümme kutile keyfe kadder (20) Sümme nezar (21) Sümme abese ve beser (22) Sümme edbera vestekber (23) Fe kâle in hâzâ illâ sıhruy yü'ser (24) İn hâzâ illâ kavlül beşer (25) Se uslîhi sekar (26) Ve mâ edrâke mâ sekar (27) Lâ tübkıy ve lâ tezer (28) Levvâhatül lil beşer (29) Aleyhâ tis'ate aşer (30) Ve mâ cealnâ ashâben nâri illâ melâiketev ve mâ cealnâ iddetehüm illâ fitnetel lillezîne keferû li yesteykınellezîne ûtül kitâbe ve yezdâdellezîne âmenû îmânev ve lâ yertâbellezîne ûtül kitâbe vel mü'minûne ve li yekûlellezîne fî kulûbihim meraduv vel kâfirûne mâzâ erâdallâhü bi hâzâ meselâ. kezâlike yüdıllüllâhü mey yeşâü ve yehdî mey yeşâ'. ve mâ ya'lemü cünûde rabbike illâ hû. mâ hiye illâ zikrâ lil beşer (31) Kellâ vel kamer (32) Velleyli iz edber (33) Vessubhı izâ esfer (34) İnnehâ le ıhdel küber (35) Nezîral lil beşer (36) Li men şâe minküm ey yetekaddeme ev yeteehhar (37) Küllü nefsim bimâ kesebet rahîneh (38) İllâ ashâbel yemîn (39) Fî cennâtiy yetesâelûn (40) Anil mücrimîn (41) Mâ selekeküm fî sekar (42) Kâlû lem nekü minel müsallîn (43) Ve lem nekü nut'ımül miskîn (44) Ve künnâ nehûdu meal hâidıyn (45) Ve künnâ nükezzibü bi yevmid dîn (46) Hattâ etânel yekıyn (47)

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا
سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ
﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟
إِيمَٰنًا وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ
فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ
ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا
هِىَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَٱلْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ
﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى ٱلْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ
أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ
﴿٣٩﴾ فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ
﴿٤٢﴾ قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ
مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

18 - 19. Şüphe yok ki o, düşündü ve ölçtü biçti. Artık kahrolası, nasıl ölçtü biçti.

20. Sonra kahrolası nasıl ölçtü biçti?

21 - 22 - 23 - 24 - 25. Sonra baktı. Sonra kaşlarını çattı, suratını astı. En sonunda, kibirini yenemeyip sırt çevirdi de: "Bu (Kur'an) dedi, olsa olsa (sihirbazlardan öğrenilip) nakledilen bir sihirdir. Bu, insan sözünden başka bir şey değil."

26. Onu Sekar'a (cehenneme) yaslayacağım!

27. Bilir misin nedir Sekar?

28. Ne geriye bir şey kor, ne bırakır.

29. Durmadan derileri kavurur.

30. Üzerinde on dokuz (melek) vardır.

31. Hem Biz, o ateşin bekçilerini hep melekler yaptık! Bunların sayılarını da ancak kâfirler için bir imtihan kıldık ki, kendilerine kitap verilenler kesin bilgi edinsinler, iman edenlerin de imanı artsın. Kendilerine kitap verilenler ve müminler şüpheye düşmesinler. Kalplerinde hastalık bulunanlarla kâfirler de: "Allah bu misalle ne demek istedi?" desinler. İşte böyle, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de yola getirir ve Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir! Ve o, düşünmek için insana ancak bir öğüttür!

32. Hayır, hayır ay'a, and olsun

33. Ve döndüğü zaman o geceye.

34. Ve açtığı sıra, o sabaha and olsun ki,

35 - 36 - 37. O (cehennem), insanlık için, sizden ileri gitmek ya da geri kalmak isteyen kimseler için büyük uyarıcı musibetlerden biridir.

38. Her nefis, kazancına bağlıdır.

39. Ancak sağcılar,

40. Onlar cennetlerdedir, soruşur dururlar.

41. Günahkârlardan,

42. "Sizi yakıcı ateşe sokan nedir?" dediler.

43. Derler: "Biz namaz kılanlardan değildik,

44. Ve fakirlere yemek yedirmezdik.

45. Batıla dalanlarla beraber giderdik.

46. Ve cezâ gününe yalan derdik.

47. Tâ gelinceye kadar bize o ölüm."

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ
مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا
مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ
﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ
أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ
لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ
الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ
﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

كَلَّا

Fe mâ tenfeuhüm şefâatüş şâfiıyn (48) Fe mâ lehüm anit tezkirati mu'ridıyn (49) Ke ennehüm humürum müstenfirah (50) Ferrat min kasverah (51) Bel yürîdü küllümriim minhüm ey yü'tâ suhufem müneşşerah (52) Kellâ bel lâ yehâfûnel âhırah (53) Kellâ innehû tezkirah (54) Fe men şâe zekerah (55) Ve mâ yezkürûne illâ ey yeşâallâh. hüve ehlüt takvâ ve ehlül mağfirah (56)

KIYÂMET SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Lâ uksimü bi yevmil kıyâ meh (1) Ve lâ uksimü bin nefsil levvâ meh (2) E yahsebül insânü ellen necmea ızâ meh (3) Belâ kâdirîne alâ en nüsevviye benâ neh (4) Bel yürîdül insânü li yefcüra emâ meh (5) Yes'elü eyyâne yevmül kıyâmeh (6) Fe izâ berikal besar (7) Ve hasefel kamer (8) Ve cümiaş şemsü vel kamer (9) Yekûlül insânü yevmeizin eynel meferr (10) Kellâ lâ vezer (11) İlâ rabbike yevmeizinil müstekarr (12) Yünebbeül insânü yevmeizim bimâ kaddeme ve ahhar (13) Belil insânü alâ nefsihî besıyrah (14) Ve lev elkâ meâzîrah (15) Lâ tüharrik bihî lisâneke li ta'cele bih (16) İnne aleynâ cem'ahû ve kur'âneh (17) Fe izâ kara'nâ hü fettebı' kur'âneh (18) Sümme inne aleynâ beyâneh (19)

48. Artık şefaatçilerin şefaati onlara fayda vermez.

49 - 50 - 51. Böyle iken onlara ne oluyor ki, âdeta arslandan ürküp kaçan yaban eşekleri gibi (hâla) öğütten yüz çeviriyorlar?

52. Yok, onlardan her kişi kendisine ayrı sayfalarla öğütler dağıtılmasını istiyor.

53. Hayır! Doğrusu âhiretten korkmuyorlar.

54. Hayır, O (Kur'an) muhakkak bir öğüttür.

55. Dileyen ondan öğüt alır.

56. Bununla beraber, Allah dilemeksizin onlar öğüt alamazlar. Sakınılmaya lâyık olan da O'dur, mağfiret sahibi de O'dur.

75. SÛRE
KIYÂMET SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 40 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Hayır, yemin ederim o kıyâmet gününe!

2. Ve yine hayır, yemin ederim o pişmanlık duyan nefse!

3. İnsan, kendisinin kemiklerini bir araya toplayamayacağımızı mı sanıyor?

4. Evet, Bizim onun parmak uçlarını dahi düzeltmeye gücümüz yeter.

5. Fakat insan önündekini (kıyameti) yalanlamak ister.

6 - 7. Sorar ki Kıyamet günü ne zamandır? Artık o zaman ki, göz kamaşmış bir halde bulunur.

8. Ve ay tutulur,

9. Güneş ve ay toplanır,

10 - 11. O gün insan der ki: "Kaçacak yer nerede?" Hayır. Hiçbir sığınacak yer yoktur.

12. O gün varılıp durulacak yer, ancak Rabbinin huzurudur.

13. İnsana o gün, ileriye götürdüğü, geriye bıraktığı ne varsa haber verilir.

14. Doğrusu insan, kendine karşı bir şâhittir.

15. Dökse de ortaya özürlerini.

16. (Resûlüm!) onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma.

17. Şüphesiz onu, toplamak (senin kalbine yerleştirmek) ve onu okutmak Bize aittir.

18. Biz okuduk mu, o zaman tâkip et o Kur'an'ı.

19. Sonra Bize âittir, yine onun beyânı.

Kellâ bel tühıbbûnel âcileh (20) Ve tezerûnel âhırah (21) Vücûhüy yevmeizin nâdırah (22) İlâ rabbihâ nâzırah (23) Ve vücûhüy yevmeizim bâsirah (24) Tezunnü ey yüf'ale bihâ fâ kırah (25) Kellâ izâ beleğatit terâkıy (26) Ve kıyle men râk (27) Ve zanne ennehül firâk (28) Velteffetis sâku bis sâk (29) İlâ rabbike yevmeizinil mesâk (30) Fe lâ saddeka ve lâ sallâ (31) Ve lâ kin kezzebe ve tevellâ (32) Sümme zehebe ilâ ehlihî yetemettâ (33) Evlâ leke fe evlâ (34) Sümme evlâ leke fe evlâ (35) E yahsebül insânü ey yütrake südâ (36) E lem yekü nutfetem mim meniyyiy yümnâ (37) Sümme kâ ne alekaten fe haleka fe sevvâ (38) Fe ceale minhüz zevceyniz zekera vel ünsâ (39) E leyse zâlike bi kâdirin alâ ey yuhyiyel mevtâ (40)

İNSÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hel etâ alel insâni hıynüm mined dehri lem yekün şey'em mezkûrâ (1) İnnâ halaknel insâne min nutfetin emşâcin nebtelîhi fe cealnâhü semîam besıyrâ (2) İnnâ hedeynâhüs sebîle immâ şâkirav ve immâ kefûrâ (3) İnnâ a'tednâ lil kâfirîne selâsile ve ağlâlev ve seıyrâ (4) İnnel ebrâra yeşrabûne min ke'sin kâne mizâcühâ kâfûrâ (5)

٥٧٨

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا
فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ
﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ
وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ
لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْإِنْسَانِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
إِحْدَىٰ وَثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا وَأَغْلَالًا
وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

20. Hayır! Siz çarçabuk geçmekte olan (dünyayı) seviyorsunuz,

21. Ve âhireti terkedip bırakıyorsunuz.

22. Nice yüzler, o gün ışıl ışıl parlar!

23. Rabbine bakacak!

24. Nice yüzler de, o gün ekşir kararır!

25 - 26 - 27. Sanır ki, ona bel kemiklerini kıracak bir muamele yapılacaktır. Hayır hayır... Ne zaman ki, o can köprücük kemiğine dayanır. "Tedavi edebilecek kimdir?" denilir.

28. Can çekişen bunun o ayrılık anı olduğunu anlar.

29. Bacak bacağa dolaşır..

30. Rabbinedir o gün yalnız sevk edilecek yer.

31 - 32. Fakat ne tasdik etti ve ne de namaz kıldı. Velâkin tekzîp etti ve yüz çevirdi.

33. Sonra da çalım sata sata ehline gitti (gururlandı).

34. Gerektir o bela sana, gerek.

35. Evet, gerektir o bela sana gerek.

36. Sanır mı, insan başıboş bırakılsın?

37 - 38. O dökülen meniden bir damla su değil mi idi? Sonra bir kan pıhtısı oldu, artık (Allah onu) yaratdı, sonra da (azasını) düzeltti.

39. Ondan da iki cinsi; erkek ve dişiyi var etti.

40. O, ölüleri diriltmeye gücü yeten değil mi? (Evet O, gücü yetendir.)

76. SÛRE

İNSAN SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 31 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Gerçekten insan üzerine dehirden (zamandan) öyle bir müddet geldi ki o zaman o, anılmaya değer bir şey değildi.

2. Çünkü Biz yarattık o insanı, bir takım katkılarla karışık bir nutfeden, evire çevire imtihan etmek üzere de onu bir işitici görücü yaptık.

3. Şüphesiz, Biz ona yolu gösterdik. İster şükredici olsun, ister nankör, kâfir!

4. Çünkü Biz, kâfirler için zincirler, tomruklar, bir de alevlendirilmiş bir ateş hazırladık!

5. Muhakkak ki iyi insanlar, (cennetde) katığı kâfûr olan (şarab) dolu bir kadehten içecekler.

٥٨

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً
عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ
فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ
سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

وَمِنَ

Ayney yeşrabü bihâ ıbâdüllâhi yüfeccirûnehâ tefcîrâ (6) Yûfûne bin nezri ve yehâfûne yevmen kâne şerruhû müstetıyrâ (7) Ve yut'ımûnet taâme alâ hubbihî miskînev ve yetîmev ve esîrâ (8) İnnemâ nut'ımüküm li vechillâhi lâ nürîdü minküm cezâev ve lâ şükûrâ (9) İnnâ nehâfü mir rabbinâ yevmen abûsen kamtarîrâ (10) Fe vekâhümüllâhü şerra zâlikel yevmi ve lekkâhüm nadratev ve sürûrâ (11) Ve cezâhüm bimâ saberû cennetev ve harîrâ (12) Müttekiîne fîhâ alel erâik, la yeravne fîhâ şemsev ve lâ zemherîrâ (13) Ve dâniyeten aleyhim zılâlühâ ve züllilet kutûfühâ tezlîlâ (14) Ve yütâfü aleyhim bi âniyetim min fiddativ ve ekvâbin kânet kavârîrâ (15) Kavârîra min fiddatin kadderûhâ takdîrâ (16) Ve yüskavne fîhâ ke'sen kâne mizâcühâ zencebîlâ (17) Aynen fîhâ tüsemmâ selsebîlâ (18) Ve yetûfü aleyhim vildânüm mühalledûn, izâ raeytehüm hasibtehüm lü'lüem mensûrâ (19) Ve izâ raeyte semme raeyte neıymev ve mülken kebîrâ (20) Âliyehüm siyâbü sündüsin hudruv ve istebrakuv ve hullû esâvira min fiddah, ve sekâhüm rabbühüm şerâben tahûrâ (21) İnne hâzâ kâne leküm cezâev ve kâne sa'yüküm meşkûrâ (22) İnnâ nahnü nezzelnâ aleykel kur'âne tenzîlâ (23) Fasbir li hukmi rabbike ve lâ tütı' minhüm âsimen ev kefûrâ (24) Vezkürisme rabbike bükratev ve esıylâ (25)

6. (O şarabın katığı olan Kâfur) bir kaynaktır ki, ondan Allah'ın kulları içerler. İstedikleri yere onu kolayca akıtırlar.

7. O kullar, şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.

8. Yoksula, yetime, esire seve seve yemek yedirirler.

9. Size ancak "Allah'ın yüzü (rızâsı) için" yediriyoruz, sizden ne bir karşılık isteriz, ne de bir teşekkür.

10. "Biz sert ve belalı bir günde Rabbimizden korkarız." derler.

11. Allah da, onları o günün şerrinden kour ve kendilerini bir parlaklıkla bir sevince erdirir.

12. Ve sabırlarına karşılık onlara cenneti ve ipekleri lutfeder.

13. Orada tahtlar üzerine dayanmışlardır, ne güneş(ten zarar) görürler onlarda, ne de zemherî (şiddetli soğuktan).

14. Üzerlerine o cennet gölgeleri sarkmış ve meyveleri emirlerine konmuştur.

15 - 16. Yanlarında, gümüş kaplar ve billûr kâselerle, gümüş beyazlığında (billûr gibi) şeffaf kupalarla dolaşılır ki, sâkiler bunu (cennet şarabını) ölçüsünce tayin ve takdir ederler.

17. Onlara orada bir kâseden içirilir ki (bu şarabın) karışımında zencefil vardır.

18. Bu orada bir pınardır ki, adına "selsebil" derler.

19. Ve dolanır etraflarına sürekli olarak kalan evlâtlar, görünce onları sanırsın saçılmış inciler.

20. Ve gördüğün zaman orada bir nimet ve pek büyük bir mülk görürsün.

21. Üstlerinde ince ve kalın ipekten yemyeşil elbiseler, gümüşten bileziklerle süslenmişler! Rableri, onlara gâyet temiz bir şarap sunmaktadır!

22. Onlara şöyle denir: "İşte bu sizin mükâfâtınızdı. Yaptıklarınız mükâfâta layık oldu."

23. Muhakkak ki, Kur'an'ı, sana kısım kısım Biz indirdik, Biz.

24. O hâlde sabret, Rabbinin hükmünü vermesi için de, itâat etme, onlardan bir günahkâra veya nanköre.

25. Sabah akşam Rabbinin ismini an.

Ve minel leyli fescüd lehû ve sebbihhü leylen tavîlâ (26) İnne hâülâi yühıbbûnel âcilete ve yezerûne verâehüm yevmen sekıylâ (27) Nahnü halaknâhüm ve şeddednâ esrahüm, ve izâ şi'nâ beddelnâ emsâlehüm tebdîlâ (28) İnne hâzihî tezkirah, fe men şâettehaze ilâ rabbihî sebîlâ (29) Ve mâ teşâûne illâ ey yeşâallâh. innallâhe kâne alîmen hakîmâ (30) Yüdhılü mey yeşâü fî rahmetih. vez zâlimîne eadde lehüm azâben elîmâ (31)

MÜRSELÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vel mürselâti urfâ (1) Fel âsıfâti asfâ (2) Ven nâşirâti neşrâ (3) Fel fârikâti ferkâ (4) Fel mülkıyâti zikrâ (5) Uzran ev nüzrâ (6) İnnemâ tûadûne levâkı' (7) Fe izen nücûmü tumiset (8) Ve izes semâü füricet (9) Ve izel cibâlü nüsifet (10) Ve izer rusülü ukkıtet (11) Li eyyi yevmin üccilet (12) Li yevmil fasl (13) Ve mâ edrâke mâ yevmül fasl (14) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (15) E lem nühlikil evvelîn (16) Sümme nütbiuhümül âhırîn (17) Kezâlike nef'alü bil mücrimîn (18) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (19)

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا
شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا
﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ
فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ
أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾
كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

26. Geceden de O'na secde et; gecenin uzun bir bölümünde de O'nu tesbih et.

27. Çünkü onlar peşin geçeni (dünyayı) severler ve önlerindeki ağır bir günü bırakırlar.

28. Onları Biz yarattık; onların yaratılışını sapasağlam yaptık. Dilediğimizde (kendilerini yok eder) yerlerine benzerlerini getiririz.

29. İşte bu bir öğüttür! Dileyen Rabbine bir yol tutar.

30. Bununla berâber, Allah dilemeyince dilemezsiniz. Çünkü Allah bilendir, hikmet sahibi olandır.

31. O dilediğini rahmeti içine kor! Zalimlere ise, çok acı veren bir azap hazırlamıştır.

77. SÛRE
MÜRSELÂT SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 50 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7. Ard arda gönderilenlere, kasırga gibi esenlere, hakkıyla yayanlara, hakkıyla ayıranlara, özür ya da uyarı olmak üzere öğüt bırakanlara andolsun ki, uyarıldığınız (Kıyamet) şüphesiz kopacaktır.

8. Hani o yıldızlar silindiği zaman,

9. Ve o semâ açıldığı zaman,

10. Ve o dağlar savrulduğu zaman,

11. Ve o elçiler belirli zamana ulaştırıldığı zaman,

12. Onlar hangi güne ertelendi?

13. Ayrım gününe.

14. Bildin mi nedir ayrım günü?

15. O gün yalanlayanların vay haline!

16. Helâk etmedik mi öncekileri?

17. Sonra arkalarına takacağız geridekileri.

18. Biz öyle yaparız günahkârları.

19. O gün yalanlayanların vay haline!

٥٨٢

أَلَمْ نَخْلُقْكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ
شَٰمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
﴿٢٨﴾ ٱنطَلِقُوٓا إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ ٱنطَلِقُوٓا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى
ثَلَٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِى بِشَرَرٍ
كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ جَمَعْنَٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِن كَانَ لَكُمْ
كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى ظِلَٰلٍ
وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا۟ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَىِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ

E lem nahlukküm mim mâim mehîn (20) Fe cealnâhü fî karârim mekîn (21) İlâ kaderim ma'lûm (22) Fe kadernâ fe nı'mel kâdirûn (23) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (24) E lem nec'alil arda kifâtâ (25) Ahyâev ve emvâtâ (26) Ve cealnâ fîhâ ravâsiye şâmihâtiv ve eskaynâküm mâen fürâtâ (27) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (28) İntalikû ilâ mâ küntüm bihî tükezzibûn (29) İntalikû ilâ zıllin zî selâsi şuab (30) Lâ zalîliv ve lâ yuğnî minel leheb (31) İnnehâ termî bi şerarin kel kasr (32) Ke ennehû cimâletün sufr (33) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (34) Hâzâ yevmü lâ yentıkûn (35) Ve lâ yü'zenü lehüm fe ya'tezirûn (36) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (37) Hâzâ yevmül fasl, cema'nâküm vel evvelîn (38) Fe in kâne leküm keydün fe kîdûn (39) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (40) İnnel müttekıyne fî zılâliv ve uyûn (41) Ve fevâkihe mimmâ yeştehûn (42) Külû veşrabû henîem bimâ küntüm ta'melûn (43) İnnâ kezâlike neczil muhsinîn (44) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (45) Külû ve temetteû kalîlen inneküm mücrimûn (46) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (47) Ve izâ kıyle lehümurkeû lâ yerkeûn (48) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (49) Fe bi eyyi hadîsim ba'dehû yü'minûn (50)

20. Yaratmadık mı sizi, basbayağı bir sudan?

21. Kılıp ta onu bir yerde sağlam,

22. Bilinen bir süreye kadar,

23. Demek ki biçimlendirmişiz. Ne güzel biçimlendireniz Biz.

24. O gün yalanlayanların vay haline!

25. Ve kılmadık mı yeri bir toplanma yeri.

26. Gerek diriler, gerekse ölüler için.

27. Orada yüksek yüksek dağlar oturtup da size bir tatlı su sunmadık mı?

28. O gün yalanlayanların vay haline!

29. (Kıyameti yalanlayanlara şöyle denir): "Haydin gidin o yalanladığınız şeye doğru."

30. Haydi gidin, üç kola ayrılmış gölgeye!

31. Ne gölgelendirir, ne de yakıcı alevden korur!

32. Çünkü o öyle kıvılcımlar atar ki, her biri bir saray gibi.

33. Sanki sert, sarı erkek develer gibi.

34. O gün yalanlayanların vay haline!

35. Bu gün onların konuşamayacakları bir gündür.

36. İzin de verilmez ki, özür dileyeler.

37. O gün yalanlayanların vay haline!

38. Bu, hüküm ve ayırma günüdür. Sizi ve öncekileri bir araya toplamışızdır.

39. Varsa bir hileniz atlatın beni.

40. O gün yalanlayanların vay haline!

41. Şüphesiz ki, (korunan) müttakîler gölgelerde ve pınar başlarında.

42. Ve canlarının istediğinden, meyveler içindedirler.

43. Yiyin için, âfiyet olsun işlediğiniz amellere karşılık.

44. İşte Biz, iyilik edenleri böyle karşılarız.

45. O gün yalanlayanların vay haline!

46. Yiyin, zevk edin birâz, çünkü günahkârlarsınız.

47. O gün yalanlayanların vay haline!

48. Yerler, içerler de rükû edin denildiği zaman onlara, rüku etmezler.

49. O gün yalanlayanların vay haline!

50. Artık bundan (Kur'an'dan) sonra hangi söze inanacaklar?

NEBE (AMME) SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Amme yetesâelûn (1) Anin nebeil azıym (2) Ellezî hüm fîhi muhtelifûn (3) Kellâ se ya'lemûn (4) Sümme kellâ se ya'lemûn (5) Elem nec'alil arda mihâdâ (6) Vel cibâle evtâdâ (7) Ve halaknâküm ezvâcâ (8) Ve cealnâ nevmeküm sübâtâ (9) Ve cealnel leyle libâsâ (10) Ve cealnen nehâra meâşâ (11) Ve beneynâ fevkaküm seb'an şidâdâ (12) Ve cealnâ sirâcev vehhâcâ (13) Ve enzelnâ minel mu'sırâti mâen seccâcâ (14) Li nuhrice bihî habbev ve nebâtâ (15) Ve cennâtin elfâfâ (16) İnne yevmel fasli kâne mîkâtâ (17) Yevme yünfehu fis sûri fe te'tûne efvâcâ (18) Ve fütihatis semâü fe kânet ebvâbâ (19) Ve süyyiratil cibâlü fe kânet serâbâ (20) İnne cehenneme kânet mirsâdâ (21) Lit tâğıyne meâbâ (22) Lâbisîne fîhâ ahkâbâ (23) Lâ yezûkûne fîhâ berdev velâ şerâbâ (24) İllâ hamîmev ve ğassâkâ (25) Cezâev vifâkâ (26) İnnehüm kânû lâ yarcûne hısâbâ (27) Ve kezzebû bi âyâtinâ kizzâbâ (28) Ve külle şey'in ahsaynâhü kitâbâ (29) Fe zûkû felen nezîdeküm illâ azâbâ (30)

سُوْرَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ۝١ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيْمِ ۝٢ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ ۝٣ كَلَّا
سَيَعْلَمُوْنَ ۝٤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۝٥ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ۝٦ وَّالْجِبَالَ
اَوْتَادًا ۝٧ وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۝٨ وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝٩ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ
لِبَاسًا ۝١٠ وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝١١ وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝١٢
وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۝١٣ وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۝١٤
لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۝١٥ وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۝١٦ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ
مِيْقَاتًا ۝١٧ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۝١٨ وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ
فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۝١٩ وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢٠ اِنَّ جَهَنَّمَ
كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢١ لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ۝٢٢ لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ۝٢٣ لَّا يَذُوْقُوْنَ
فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۝٢٤ اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ۝٢٥ جَزَآءً وِّفَاقًا ۝٢٦ اِنَّهُمْ
كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۝٢٧ وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ۝٢٨ وَكُلَّ شَىْءٍ
اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا ۝٢٩ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝٣٠

78. SÛRE
NEBE' SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 40 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Birbirlerine neyi sorup duruyorlar?

2. O büyük (kıyâmet) haberini mi?

3. Ki onlar, onda ihtilâfa düşüyorlar.

4. Hayır! İleride bilecekler.

5. Yine, hayır! Onlar ileride bilecekler.

6 - 7. Biz yeryüzünü bir döşek, dağları da birer kazık yapmadık mı?

8. Ve sizleri çift çift yarattık,

9. Ve uykunuzu bir dinlenme (sebebi) yaptık,

10. Ve geceleri bir örtü yaptık,

11. Ve gündüzü bir geçim zamanı yaptık,

12. Ve üstünüze yedi sağlam (göğü) binâ ettik,

13. Ve içlerine şâşaalı, parıl parıl kalın bir kandil (güneş) astık,

14. Ve o yoğunlaşmış bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik,

15. Çıkaralım diye onunla tâneler ve otlar...

16. Ve sarmaş dolaş, bağlar bahçeler,

17. Şüphesiz ki, o hüküm günü belirli olmuştur.

18. O gün ki, sûr üfürülür, derken gelirsiniz bölük bölük.

19. O sıra semâ da açılmış olmuştur kapı kapı,

20. Dağlar yürütülmüş de bir serap olmuştur.

21. Şüphesiz ki, Cehennem azgınların barınağı olmuştur.

22. Azgınlar için son girecekleri yer.

23. Devirlerce içinde kalacaklar.

24. Ne bir serinlik tadacaklar, ne de bir içecek.

25. Ancak bir kaynar su ve bir irin.

26. Bir cezâ ki, amellerine uygun.

27. Çünkü ummazlardı onlar hiçbir hesap.

28. Âyetlerimizi yalanlaya yalanlaya kesilmişlerdi yalancı.

29. Biz ise her şeyi sayıp bir kitaba geçirmişiz.

30. (O kâfirlere): "Artık tadın (cezanızı). Size azabınızı artırmaktan başka bir şey yapacak değiliz." (denir).

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ
رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا
لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ
فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ
أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ
إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

هَلْ

İnne lil müttekıyne mefâzâ (31) Hadâika ve a'nâbâ (32) Ve kevâıbe etrâbâ (33) Ve ke'sen dihâkâ (34) Lâ yesmeûne fîhâ lağvev velâ kizzâbâ (35) Cezâem mir rabbike atâen hısâbâ (36) Rabbis semâvâti vel ardı vemâ beynehümer rahmâni lâ yemlikûne minhü hıtâbâ (37) Yevme yekûmür rûhu vel melâiketü saffâ. lâ yetekellemûne illâ men ezine lehür rahmânü ve kâle savâbâ (38) Zâlikel yevmül hakk, femen şâettehaze ilâ rabbihî meâbâ (39) İnnâ enzernâküm azâben karîbâ, yevme yenzurul mer'ü mâ kaddemet yedâhü ve yekûlül kâfiru yâ leytenî küntü türâbâ (40)

NÂZİÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ven nâziâti ğarkâ (1) Ven nâşitâti neştâ (2) Ves sâbihâti sebhâ (3) Fes sâbikâti sebkâ (4) Fel müdebbirâti emrâ (5) Yevme tercüfür râcifeh (6) Tetbeuher râdifeh (7) Kulûbüy yevmeiziv vâcifeh (8) Ebsâruhâ hâşiah (9) Yekûlûne e innâ le merdûdûne fil hâfirah (10) E izâ künnâ ızâmen nehırah (11) Kâlû tilke izen kerratün hâsirah (12) Fe innemâ hiye zecratüv vâhıdeh (13) Fe izâ hüm bis sâhirah (14)

31 - 32 - 33 - 34. Şüphesiz takva sahiplerine bir kurtuluş, bahçeler, üzüm bağları, kendileriyle yaşıt, göğüsleri çıkmış genç kızlar ve dolu dolu kadehler vardır.

35. Orada ne bir boş lâf işitirler, ne de bir yalan.

36. (Bunlar) Rabbinden bir karşılık (mükâfat) ve yeterli bir bağış olarak (verilir).

37. O, göklerin, yerin ve bütün aralarındakilerin Rabbidir. O, rahmândır. O gün insanlar O'na karşı konuşmaya yetkili değillerdir.

38. Ruh'un (Cebrail'in) ve meleklerin saf saf kıyama duracakları gün, Rahman'ın izin verdiğinden başka hiç kimse konuşamaz; konuşan da doğruyu söyler.

39. O gün ki haktır, o hâlde dileyen, Rabbine varacak bir yüz edinsin.

40. Çünkü Biz, size yakın bir azâbı haber verdik. O gün kişi ellerinin ne takdim ettiğine bakacak ve Hakkı inkâr eden diyecek ki: "Ah ne olaydı, ben bir toprak olaydım."

79. SÛRE
NÂZİÂT SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 46 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4 - 5- Söküp koparanlara, yavaşça çekenlere, yüzdükçe yüzenlere, yarıştıkça yarışanlara, iş düzenleyenlere andolsun (ki kıyamet var).

6 - 7. O gün ki büyük bir sarsıntının sarsacağı gün, o sarsıntıyı, peşinden gelen başka bir sarsıntı izleyecektir.

8. İşte o gün yürekler kaygıdan titrer,

9. (Onların) gözleri (korku ile) inecektir.

10. Diyorlar ki: "Biz, gerçekten döndürülecek miyiz o eski hâle!"

11. "Yâ, ufalanmış kemikler olduğumuz zaman hâ?"

12. Derler ki: "O hâlde bu (yeni hayâta dönüş) ziyanlı bir dönüştür".

13. Fakat o tek bir haykışır (Sûr'a üfürüş)'tan ibarettir.

14. Bakarsın uyanmışlar, hepsi meydandadır.

Hel etâke hadîsü mûsâ (15) İz nâdâhü rabbühû bil vâdil mükaddesi tuvâ (16) İzheb ilâ fir'avne innehû tağâ (17) Fe kul hel leke ilâ en tezekkâ (18) Ve ehdiyeke ilâ rabbike fe tahşâ (19) Fe erâhül âyetel kübrâ (20) Fe kezzebe ve asâ (21) Sümme edbera yes'â (22) Fe haşera fe nâdâ (23) Fe kâle ene rabbükümül a'lâ (24) Fe ehazehüllâhü nekâlel âhırati vel ûlâ (25) İnne fî zâlike le ıbratel li mey yahşâ (26) E entüm eşeddü halkan emis semâ'. benâhâ (27) Rafea semkehâ fe sevvâhâ (28) Ve ağtaşe leylehâ ve ahrace duhâhâ (29) Vel arda ba'de zâlike dehâhâ (30) Ahrace minhâ mâehâ ve mer'âhâ (31) Vel cibâle ersâhâ (32) Metâal leküm ve li en'âmiküm (33) Fe izâ câetit tâmmetül kübrâ (34) Yevme yetezekkerul insânü mâ seâ (35) Ve bürrizetil cehıymü li mey yerâ (36) Fe emmâ men tağâ (37) Ve âseral hayâted dünyâ (38) Fe innel cehıyme hiyel me'vâ (39) Ve emmâ men hâfe mekâme rabbihî ve nehennefse anil hevâ (40) Fe innel cennete hiyel me'vâ (41) Yes'elûneke anis sâati eyyâne mürsâhâ (42) Fîme ente min zikrâhâ (43) İlâ rabbike müntehâhâ (44) İnnemâ ente münziru mey yahşâhâ (45) Ke ennehüm yevme yeravnehâ lem yelbesû illâ aşiyyeten ev duhâhâ (46)

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾
وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ
الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ بَنٰىهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا
فَسَوّٰىهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ
دَحٰىهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا
لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ
الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾
وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِىَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ
خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِىَ الْمَاْوٰى ﴿٤١﴾
يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿٤٢﴾ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ
ذِكْرٰىهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ
يَّخْشٰىهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿٤٦﴾

15. Geldi ya sana Mûsâ'nın haberi?

16. O zaman ki, O'na Rabbi nidâ etmişti, o kutsal vadîde; Tuvâ'da.

17. "Haydi! Git Firavun'a da! Çünkü o iyice azgınlaştı." demişti.

18. (Firavun'a) de ki: "İster misin temizlenesin?

19. Ve Rabbinin yolunu sana göstereyim de, O'ndan korkasın."

20. (Musa, Firavun'a) o büyük mûcizeyi de gösterdi.

21. Fakat o yalanladı, isyân etti.

22. Sonra koşarak arkasını döndü.

23. Derken ordusunu topladı da, bağırdı:

24. "Benim, en yüce Rabbiniz", dedi.

25. Allah da onu tuttu, sonuna ve önüne (ahirette ve dünyada) ibret olmak üzere bir cezaya çarptırdı.

26. Şüphesiz ki bunda bir ibret var, saygı duyacaklar için.

27. Siz mi yaratılışça daha çetinsiniz, yoksa gökyüzü mü? Onu O "Allah" bina etti.

28. Boyuna yükseklik verdi. Düzene koydu,

29. Gecesini kararttı, gündüzünü (aydınlığa) çıkarttı.

30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.

31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Ve dağlarını oturttu (yerleştirdi).

33. (Bunları) sizin ve davarlarınızın yararlanması için (yaptı).

34. Fakat geldiği zaman o en büyük belâ (felâket).

35. O gün insan, (küfür olarak) ne yaptığını anlıyacaktır.

36. Ve gören kimseler için cehennem hortlatıldığı vakit,

37 - 38 - 39. Artık her mim azgınlık eder ve dünya hayatını tercih ederse, şüphesiz onun varacağı yer alevli ateştir.

40. Her kim de, Rabbinin makâmından korkmuş ve nefsini, kötü arzularından yasaklamış ise,

41. Muhakkak onun varacağı yer cennettir.

42. Sana o saatten (kıyametten) soruyorlar: Gelip çatması ne zamandır? (diye.)

43. Sen ise onu nereden bilip anlatacaksın?

44. Çünkü onun nihai ilmi yalnız Rabbine aittir.

45. Sen ancak ondan korkanlara tehlikeyi haber verensin.

46. Onu görecekleri gün onlar, sanki bir akşam veyâ kuşluk vakti kadar kaldıklarını sanırlar.

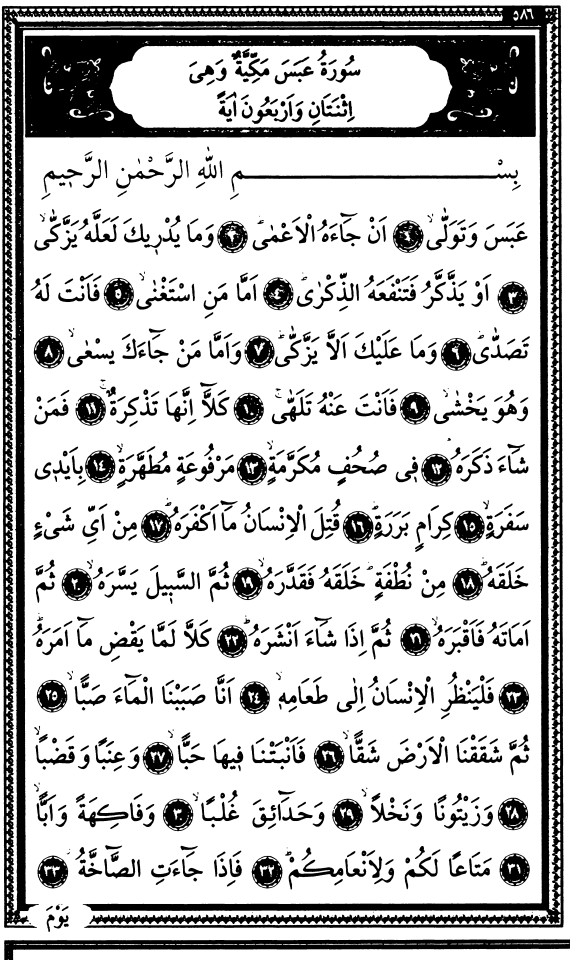
٥٨٦

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
إِثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ﴿٣﴾
أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾ فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾
وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾ فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَن
شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي
سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ
أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ
﴿٢٣﴾ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾
ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا
﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا
﴿٣١﴾ مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ

ABESE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Abese ve tevellâ (1) En câehül a'mâ (2) Ve mâ yüdrîke leallehû yezzekkâ (3) Ev yezzekkeru fe tenfeahüz zikrâ (4) Emmâ menistağnâ (5) Fe ente lehû tesaddâ (6) Ve mâ aleyke ellâ yezzekkâ (7) Ve emmâ men câeke yes'â (8) Ve hüve yahşâ (9) Fe ente anhü telehhâ (10) Kellâ innehâ tezkirah (11) Fe men şâe zekerah (12) Fî suhufim mükerrameh (13) Merfûatim mütahherah (14) Bi eydî seferah (15) Kirâmim berarah (16) Kutilel insânü mâ ekferah (17) Min eyyi şey'in halekah (18) Min nutfeh. halekahû fekadderah (19) Sümmes sebîle yesserah (20) Sümme emâtehû fe akberah (21) Sümme izâ şâe enşerah (22) Kellâ lemmâ yakdı mâ emerah (23) Felyenzuril insânü ilâ taâmih (24) Ennâ sabebnel mâe sabbâ (25) Sümme şekaknel arda şakkâ (26) Fe embetnâ fîhâ habbâ (27) Ve ınebev ve kadbâ (28) Ve zeytûnev ve nahlâ (29) Ve hadâika ğulbâ (30) Ve fâkihetev ve ebbâ (31) Metâal leküm ve li en'âmiküm (32) Fe izâ câetis sâhhah (33)

80. SÛRE
ABESE SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 42 ayettir.

Rahmân ve Rahîmolan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4. (Peygamber), kendisine âmâ geldi diye yüzünü ekşitti ve çevirdi. (Resûlüm! onun halini) sana kim bildirdi! Belki o temizlenecek, yahut öğüt alacak da o öğüt ona fayda verecek.

5 - 6 - 7. Ama kendini (sana) muhtaç görmeyene gelince, sen, onu karşına alıyorsun. Oysa ki onun temizlenmemesinden sana ne?

8 - 9 - 10. Fakat koşarak ve (Allah'tan) korkarak sana geleni ise bırakıp, onunla ilgilenmiyorsun.

11. Hayır, sakın bir daha böyle yapma! Çünkü o (Kur'an) bir öğüttür.

12. Artık dileyen düşünüp, ondan öğüt alır.

13. O (Kur'an, Levh-i Mahfûz'da, Allah katında) çok şerefli sahifelerdedir.

14. Ki (onların) kıymetleri yüksektir; tertemizdirler.

15 - 16. Kıymetli, sevgili, takva saahibi kâtiblerin (yazıcı meleklerin) elleriyle (yazılmıştır).

17. O kahrolası insan ne nankör şey!

18. O Yaratan, onu hangi şeyden yarattı!?

19. Bir nutfeden yarattı da, ona şekil verdi.

20. Sonra (ana rahminden çıkmak için) ona yolunu kolaylaştırdı.

21. Sonra onun canını aldı de kabre gömdürdü.

22. Sonra dilediği zaman onu yeniden diriltecek.

23. Hayır, Doğrusu o, hiç O'nun emrini tam yerine getiremedi.

24. Bir de o insan yiyeceğine baksın!

25. Şüphesiz Biz, o suyu (yağmuru) bol bol dökdük.

26. Sonra o yeryüzünü göz göz yardık.

27. Bu şekilde onda tâneler,

28. Üzümler, yoncalar,

29. Zeytinlikler, hurmalıklar,

30. Ufuğa set çekmiş ağaçlı güzelim bahçeler,

31. Meyveler, çayırlar neler yetiştirmekteyiz.

32. Sizin ve hayvanlarınızın faydalanması için.

33. Ama geldiği zaman o kulakları sağırlaştıran yüksek gürleme.

Yevme yefirrul mer'ü min ehıyh (34) Ve ümmihî ve ebîh (35) Ve sâhıbetihî ve benîh (36) Li küllimriim minhüm yevmeizin şe'nüy yuğnîh (37) Vücûhüy yevmeizim müsfirah (38) Dâhıketüm müstebşirah (39) Ve vücûhüy yevmeizin aleyhâ ğaberah (40) Terhekuhâ katerah (41) Ülâike hümül keferatül fecerah (42)

TEKVÎR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzes şemsü küvvirat (1) Ve izen nücûmünkederat (2) Ve izel cibâlü süyyirat (3) Ve izel ışâru uttılet (4) Ve izel vühûşü huşirat (5) Ve izel bihâru süccirat (6) Ve izen nüfûsü züvvicet (7) Ve izel mev'ûdetü süilet (8) Bi eyyi zembin kutilet (9) Ve izes suhufü nüşirat (10) Ve izes semâü küşitat (11) Ve izel cehıymü su'ırat (12) Ve izel cennetü üzlifet (13) Alimet nefsüm mâ ahdarat (14) Fe lâ uksimü bil hunnes (15) Elcevâril künnes (16) Vel leyli izâ as'as (17) Ves subhı izâ teneffes (18) İnnehû le kavlü rasûlin kerîm (19) Zî kuvvetin ınde zil arşi mekîn (20)

34. O kaçacağı gündür, kişinin kardeşinden,

35. Ve anasından, babasından,

36. Ve hanımından ve oğullarından.

37. O gün herkesin kendisine yetecek işi vardır.

38 - 39. O gün bir takım yüzler vardık ki parlak, güleç ve sevinçlidir.

40 - 41 - 42. Yine o gün birtakım yüzleri vardır ki, keder bürümüş, hüzünden kapkara kesilmiştir. İşte bunlar kâfirlerdir, günahkârlardır.

81. SÛRE
TEKVÎR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 29 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. O güneş dürüldüğü zaman,

2. Ve yıldızlar kararıp döküldüğü zaman,

3. Ve dağlar yürütüldüğü zaman,

4. Gebe develer salıverildiği zaman,

5. Ve vahşi hayvanlar toplandığı zaman,

6. Ve denizler ateşlendiği zaman,

7. Ve rûhlar (bedenle) çiftlendiği zaman,

8 - 9. Ve o diri diri toprağa gömülen kız çocuğuna, hangi günahtan dolayı öldürüldüğü sorulduğu zaman,

10. Ve defterler açıldığı zaman,

11. Ve gökyüzü sıyrılıp açıldığında,

12. Ve cehennem ateşi kızıştırıldığı zaman.

13. Ve cennet yaklaştırıldığı zaman,

14. Her nefis öğrenmiş olacak neler getirdiğini.

15. Şimdi yemin ederim o yıldızlara,

16. O akıp akıp yuvasına girenlere,

17. Kararmaya yüz tuttuğu zaman o geceye,

18. Ağarmaya başladığı zaman o sabaha ki,

19. Muhakkak o (Kur'ânı Kerim) bir Rasûlün getirdiği kelâmdır.

20. Bir Rasûl ki, pek kuvvetli, metîn. Arşın sâhibi katında çok itibarlı.

٥٨٨

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ
﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ
أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْإِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ
﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا
الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي
نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ
عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ
الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ

Mütâın semme emîn (21) Ve mâ sâhıbüküm bi mecnûn (22) Ve le kad raâhü bil üfükıl mübîn (23) Ve mâ hüve alel ğaybi bi danîn (24) Ve mâ hüve bi kavli şeytânir racîm (25) Fe eyne tezhebûn (26) İn hüve illâ zikrul lil âlemîn (27) Li men şâe minküm ey yestekıym (28) Ve mâ teşâûne illa ey yeşâallâhü rabbül âlemîn (29)

İNFİTÂR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzes semâünfetarat (1) Ve izel kavâkibünteserat (2) Ve izel bihâru füccirat (3) Ve izel kubûru bu'sirat (4) Alimet nefsüm mâ kaddemet ve ehharat (5) Yâ eyyühel insânü mâ ğarrake bi rabbikel kerîm (6) Ellezî halekake fe sevvâke feadelek (7) Fî eyyi sûratim mâ şâe rakkebek (8) Kellâ bel tükezzibûne bid dîn (9) Ve inne aleyküm le hâfizıyn (10) Kirâmen kâtibîn (11) Ya'lemûne mâ tef'alûn (12) İnnel ebrâra le fî neıym (13) Ve innel füccâra le fî cehıym (14) Yaslevnehâ yevmed dîn (15) Ve mâ hüm anhâ bi ğâibîn (16) Ve mâ edrâke mâ yevmüd dîn (17) Sümme mâ edrâke mâ yevmüd dîn (18) Yevme lâ temlikü nefsül li nefsin şey'â. vel emru yevmeizil lillâh (19)

21. Orada kendisine itâat olunan, sayılan, güvenilendir.

22. (Ey Kureyşliler!) Sizin arkadaşınız (Muhammed) bir deli değildir.

23. Andolsun O'nu (Cebrail'i) açık ufukta gördü!

24. Ve O, gayb hakkında cimri de değildir.

25. Ve o, kovulmuş bir şeytanın sözü değildir,

26. Hâl böyle iken, siz nereye gidiyorsunuz?

27. O (Kur'an) yalnızca bir zikirdir, âlemler için.

28. İçinizden dosdoğru olmak isteyenler için.

29. Fakat o âlemlerin Rabbi Allah dilemeyince, siz dileyemezsiniz.

82. SÛRE
İNFİTÂR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 19 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Gökyüzü çatladığı zaman,

2. Ve yıldızlar döküldüğü zaman,

3. Ve denizler birbirine karışıp akıtıldığı zaman,

4. Ve kabirler deşildiği zaman,

5. Herkes neyi önden gönderdiğini ve neyi geride bıraktığını bilir.

6. Ey insan! Ne aldattı seni O Kerîm (ihsanı bol) Rabbine?

7. O (Allah) ki seni yarattı, seni düzgün yapılı kılıp ölçülü bir biçim verdi.

8. Seni dilediği herhangi bir surette (parçalardan) birleştirdi.

9. Hayır, Doğrusu siz, dîni yalanlıyor, cezâya inanmıyorsunuz!

10. Hâlbuki üzerinizde bekçiler var.

11. Çok şerefli üstün yazıcılar var.

12. Her ne yaparsanız biliyorlar.

13. Şüphesiz ki, iyiler nîmetler içindedir.

14. Ve şüphesiz ki, kötüler cehennem içindedir.

15. Din günü, ona yaslanacaklardır.

16. Ve ondan ayrılmayacaklar.

17. Ceza günü nedir, sen bilir misin?

18. Evet, bilir misin nedir acaba o ceza günü?

19. Öyle bir gündür ki, hiç bir kimse başkası için hiç bir fayda sağlayamaz. O gün emir yalnız Allah'ındır.

MUTAFFİFÎN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Veylül lil mütaffifîn (1) Ellezîne izektâlû alen nâsi yestevfûn (2) Ve izâ kâlûhüm ev vezenûhüm yuhsirûn (3) E lâ yezunnü ülâike ennehüm meb'ûsûn (4) Li yevmin azıym (5) Yevme yekûmün nâsü li rabbil âlemîn (6) Kellâ inne kitâbel füccâri le fî siccîn (7) Ve mâ edrâke mâ siccîn (8) Kitâbüm merkûm (9) Veylüy yevmeizil lil mükezzibîn (10) Ellezîne yükezzibûne bi yevmid dîn (11) Ve mâ yükezzibü bihî illa küllü mu'tedin esîm (12) İzâ tütlâ aleyhi âyâtünâ kâle esâtıyrul evvelîn (13) Kellâ bel' râne alâ kulûbihim mâ kânû yeksibûn (14) Kellâ innehüm ar rabbihim yevmeizil le mahcûbûn (15) Sümme innehüm le sâlûl cehıym (16) Sümme yükâlü hâzellezî küntüm bihî tükezzibûn (17) Kellâ inne kitâbel ebrâri le fî ılliyyîn (18) Ve mâ edrâke mâ ılliyyûn (19) Kitâbüm merkûm (20) Yeşhedühül mükarrabûn (21) İnnel ebrâra le fî neıym (22) Alel erâiki yenzurûn (23) Ta'rifü fî vücûhihim nadraten neıym (24) Yüskavne mir rahıykım mahtûm (25) Hıtâmühû misk. ve fî zâlike fel yetenâfesil mütenâfisûn (26)

83. SÛRE
MUTAFFİFÎN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 36 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Vay hâline o ölçekte ve tartıda hîle yapanların!

2. Onlar ki, insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler.

3. Kendileri başkalarına ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar.

4 - 5. Zannetmez mi ki, bunlar büyük bir gün için diriltilecekler.

6. O gün ki, insanlar âlemlerin Rabbi için kıyâm edecekler?!

7. Hayır, Çünkü kötülerin yazısı Siccîn'dedir.

8. Bildin mi Siccîn nedir?

9. Yazılmış (mühürlenmiş) bir kitap.

10. Vay hâline o gün, o yalan söyleyenlerin!

11. Onlar din (ceza) gününü yalanlayanlardır.

12. Ki onu ancak, herbir haddini aşan, günaha düşkün olan yalanlar.

13. Karşısında âyetlerimiz okunurken, "evvelkilerin masalları" dedi.

14. Hayır, öyle değil. Aksine onların kazandığı günahlar kalplerinin üzerine pas tutmuştur.

15. Hayır, Muhakkak ki onlar, o gün Rablerinden mahrum da kalacaklar.

16. Sonra onlar, muhakkak ki cehenneme yollanacaklar.

17. Sonra da denecek: "İşte bu, sizin o yalanlayıp durduğunuz (cehennemdir)."

18. Hayır, Çünkü iyilerin yazısı İlliyyîn'dedir.

19. Bildin mi İlliyyîn nedir?

20. Yazılmış mühürlenmiş bir kitap.

21. Ki, ona (yakınlaşmış) mukarreb olanlar şâhit olurlar.

22. Haberiniz olsun ki, iyiler muhakkak ki bir nîmet içindedir.

23. Tahtlar (koltuklar) üzerinde (etrafı) seyrederler.

24. Yüzlerinde nîmetlerin güzelliğini tanırsın.

25. Onlara mühürlü (el değmemiş), saf (katıksız) bir şarabtan içirilir.

26. Sonu misk! İşte ona imrensin artık imrenenler!

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا
بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْانْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ

Ve mizâcühû min tesnîm (27) Ayney yeşrabü bihel mukarrabûn (28) İnnellezîne ecramû kânû minellezîne âmenû yadhakûn (29) Ve izâ merrû bihim yeteğâmezûn (30) Ve izenkalebû ilâ ehlihimünkalebû fekihîn (31) Ve izâ raevhüm kâlû inne hâülâi ledâllûn (32) Ve mâ ürsilû aleyhim hâfizıyn (33) Felyevmellezîne âmenû minel küffâri yadhakûn (34) Alel erâiki yenzurûn (35) Hel süvvibel küffâru mâ kânû yef'alûn (36)

İNŞİKÂK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzes semâünşekkat (1) Ve ezinet li rabbihâ ve hukkat (2) Ve izel ardu müddet (3) Ve elkat mâ fîhâ ve tehallet (4) Ve ezinet li rabbihâ ve hukkat (5) Yâ eyyühel insânü inneke kâdihun ilâ rabbike kedhan fe mülâkıyh (6) Fe emmâ men ûtiye kitâbehû bi yemînih (7) Fe sevfe yühâsebü hısâbey yesîrâ (8) Ve yenkalibü ilâ ehlihî mesrûrâ (9) Ve emmâ men ûtiye kitâbehû verâe zahrih (10) Fe sevfe yed'û sübûrâ (11) Ve yaslâ seıyrâ (12) İnnehû kâne fî ehlihî mesrûrâ (13)

27 - 28. Hem mizacı (katkısı) Tesnîm'den (kıymeti yüksek bir maddeden)dir. (O) Bir kaynaktır ki ondan ancak mukarreb (Allah'a yakınlaştırılmış) olanlar içerler.

29. Evet... O günah işleyenler, îmân edenlere gülüyorlardı.

30. Ve onlara uğradıkları zaman birbirlerine kaş göz ediyorlardı.

31. Ve evlerine döndükleri zaman, zevk alarak dönüyorlardı.

32. Ve onları (müminleri) gördükleri zaman: "Ha! İşte bunlar sapıklardır!" diyorlardı.

33. Hâlbuki onlar, müminlerin başına gözcü (bekçi) olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bu gün de, îmân edenler kâfirlere gülecekler.

35. Tahtlar üzerinde etrafa bakacaklar.

36. Nasıl, kâfirler ettiklerinin cezâsını buldular mı!? Elbette buldular

84. SÛRE
İNŞİKÂK SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 25 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2. Gök yarıldığı, Rabbini dinleyip boyun eğdiği zaman, ki gök zâten buna lâyık olarak yaratılmışdır.

3 - 4. Yer uzatılıp dümdüz edildiği ve içindekileri atıp boşaldığı zaman,

5. Rabbini dinleyib boyun eğdiği zaman, ki yer zâten buna lâyık olarak yaratılmışdır, (insan sevabını veya azabını görecektir).

6. Ey insan! Sen cidden Rabbine doğru çabalar da çabalarsın. Sonunda O'na ulaşırsın.

7. O zaman kitabı sağ eline verilen,

8. Kolay bir hesap ile hesâba çekilir.

9. Ve sevinçli olarak ehline dönecektir.

10. Ve ama, kitabı arkasından verilen,

11 - 12. "Helâk!" (yetiş ey ölüm) diye bağıracak ve alevli ateşe girecektir.

13. Çünkü o, (dünyada iken) ailesi içinde mal mülk sebebiyle şımarık idi.

İnnehû zanne el ley yehûr (14) Belâ inne rabbehû kâne bihî besıyrâ (15) Fe lâ uksimü biş şefak (16) Vel leyli ve mâ vesak (17) Vel kameri izet tesak (18) Le terkebünne tabekan an tabak (19) Fe mâ lehüm lâ yü'minûn (20) Ve izâ kurie aleyhimül kur'ânü lâ yescüdûn (21) Belillezîne keferû yükezzibûn (22) Vallâhü a'lemü bimâ yûûn (23) Fe beşşirhüm bi azâbin elîm (24) İllellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm ecrun ğayru memnûn (25)

BÜRÛC SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ves semâi zâtil bürûc (1) Vel yevmil mev'ûd (2) Ve şâhidiv ve meşhûd (3) Kutile ashâbül uhdûd (4) Ennâri zâtil vekûd (5) İzhüm aleyhâ kuûd (6) Ve hüm alâ mâ yef'alûne bil mü'minîne şühûd (7) Ve mâ nekamû minhüm illâ ey yü'minû billâhil azîzil hamîd (8) Ellezî lehû mülküs semâvâti vel ard vallâhü alâ külli şey'in şehîd (9) İnnellezîne fetenül mü'minîne vel mü'minâti sümme lem yetûbû fe lehüm azâbü cehenneme ve lehüm azâbül harîk (10) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti lehüm cennâtün tecrî min tahtihel enhâr. zâlikel fevzül kebîr (11)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۞ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۞ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ
۞ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۞ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۞ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۞
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۞ بَلِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۞ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۞ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ۞ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۞

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ إِثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۞ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۞ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۞ قُتِلَ
أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۞ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۞ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۞ وَهُمْ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۞ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۞ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۞

14. Çünkü o Rabbine dönmeyeceğini sanmıştı.

15. Hayır! Çünkü Rabbi, onu görüyordu.

16. Hayır, yemin ederim o şafak vaktine,

17. Ve geceye ve toplayıp derlediğine,

18. Ve dolunay olmuş o ay'a,

19. Ki, sizler binip binip geçeceksiniz elbette, tabakadan tabakaya!

20. O hâlde onlara ne var ki, îmân etmezler?

21. Ve karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmezler? **(Dikkat: Secde ayetidir.)**

22. Hattâ o inkâr edenler, yalanlarlar.

23. Hâlbuki, Allah içlerindekini biliyor.

24. Onun için onlara çok acı verici bir azap müjdele.

25. Ancak îmân edip, sâlih amel yapanlar başka! Onlara tükenmez bir mükâfât vardır.

85. SÛRE
BURÛC SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 22 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4 - 5. O burçlara sâhip olan göğe ve o vaad olunan güne (kıyamete) ve şâhide ve şâhit olunana yemin olsun ki, (mü'minleri yakmak için) hendek kazıp (içinde) alevli ateş yakanlar lanetlenmiştir.

6. O zaman ki, yakanlar çevresinde oturmuşlar,

7. Mü'minlere yaptıklarına karşı seyrediyorlardı.

8. Onlardan kızdıkları da, yalnız Azîz, Hamîd olan Allah'a îmân etmeleri idi.

9. Ki, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ve Allah, her şeye şâhittir.

10. O kimseler ki, mü'min erkekler ve mü'min kadınlara fitne yapmışlar, sonra da tevbe etmemişlerdir: Muhakkak artık onlara cehennem azâbı var. Ve onlara yakıcı azâb vardır.

11. O kimseler ki, îmân etmişler ve sâlih ameller işlemişlerdir. Muhakkak onlara, altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte o, o büyük kurtuluş odur!

٥٩٢

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ
﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾
وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾
إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ
مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ
لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ

İnne batşe rabbike le şedîd (12) İnnehû hüve yübdiü ve yüıyd (13) Ve hüvel ğafûrul vedûd (14) Zül arşil mecîd (15) Fe'âlül limâ yürîd (16) Hel etâke hadîsül cünûd (17) Fir'avne ve semûd (18) Bellillezîne keferû fî tekzîb (19) Vallâhü miv verâihim mühıyt (20) Bel hüve kur'ânüm mecîd (21) Fî levhım mahfûz (22)

TÂRIK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ves semâi vet târık (1) Ve mâ edrâke met târık (2) En necmüs sâkıb (3) İn küllü nefsil lemmâ aleyhâ hâfiz (4) Felyenzuril insânü mimme hulık (5) Hulika mim mâin dâfik (6) Yahrucü mim beynis sulbi vet terâib (7) İnnehû alâ rac'ıhî le kâdir (8) Yevme tübles serâir (9) Fe mâ lehû min kuvvetiv ve lâ nâsır (10) Ves semâi zâtir rac' (11) Vel ardı zâtis sad' (12) İnnehû le kavlün fasl (13) Ve mâ hüve bil hezl (14) İnnehüm yekîdûne keydâ (15) Ve ekîdü keydâ (16) Fe mehhilil kâfirîne emhilhüm ruveydâ (17)

12. Muhakkak ki, Rabbinin yakalaması çok şiddetlidir.

13. Çünkü O, hem ilk olarak var eden, hem döndürecek olandır.

14. Bununla beraber O, Ğafûr (çok bağışlayandır), Vedûddur (itaatkârları sevendir.)

15. Arş'ın sâhibi, çok şerefli (mecîd)dir.

16. Dilediğini mutlaka yapar.

17. Geldi ya, sana haberi o orduların!

18. Firavun ve Semûd'un.

19. Fakat o inkâr edenler, hâlâ bir yalanlamadalar.

20. Halbuki Allah, arkalarından sarıp kuşatmıştır.

21. Fakat o (kâfirlerin yalanladıkları kitap) yüce şerefli bir Kur'an'dır.

22. Levhi Mahfûz'dadır.

86. SÛRE
TÂRIK SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur.

17 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. And olsun, o göğe ve Târıka.

2. Bilir misin Târık nedir?

3. O, (karanlığı) delen yıldız,

4. Bir nefis yoktur ki, illâ üzerinde bir gözeten olmasın.

5. Onun için, insan düşünsün neden yaratıldı?

6. O atılıp dökülen bir sudan yaratıldı.

7. (Bu su, erkeklerde) bel kemiği ve (kadınlarda) göğüs kemikleri arasından çıkar.

8. Şüphesiz Allah, onu (aslına) döndürmeğe (yeniden diriltmeğe) gücü yetendir.

9. Çıkarılacağı gün bütün sırlar.

10. O zaman, insanın ne bir gücü vardır, ne de bir yardımcısı.

11. And olsun, o dönüş sâhibi olan göğe.

12. Ve o yarılan yere.

13. Ki o Kur'an şüphesiz bir keskin hükümdür.

14. O bir şaka, bir eğlence değildir.

15. Haberin olsun ki, kâfirler hep hile kuruyorlar.

16. Ben de hilelerine karşılık veririm.

17. Onun için o kâfirlere mühlet ver, onlara az bir zaman tanı.

A'LÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Sebbihısme rabbikel a'lâ (1) Ellezî haleka fe sevvâ (2) Vellezî kaddera fe hedâ (3) Vellezî ahracel mer'â (4) Fe cealehû ğusâen ahvâ (5) Senukriüke fe lâ tensâ (6) İllâ mâ şâallâh. innehû ya'lemül cehra ve mâ yahfâ (7) Ve nüyessiruke lil yüsrâ (8) Fe zekkir in nefeatiz zikrâ (9) Seyezzekkeru mey yahşâ (10) Ve yetecennebühel eşka (11) Ellezî yaslen nâral kübrâ (12) Sümme lâ yemûtü fîhâ ve lâ yahyâ (13) Kad efleha men tezekkâ (14) Ve zekerasme rabbihî fe sallâ (15) Bel tü'sirûnel hayâted dünyâ (16) Vel âhıratü hayruv ve ebkâ (17) İnne hâzâ le fis suhufil ûlâ (18) Suhufi ibrâhîme ve mûsâ (19)

ĞÂŞİYE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Hel etâke hadîsül ğâşiyeh (1) Vücûhüy yevmeizin hâşiah (2) Âmiletün nâsıbeh (3) Taslâ nâran hâmiyeh (4) Tüskâ min aynin âniyeh (5) Leyse lehüm taâmün illâ min darîy' (6) Lâ yüsminü ve lâ yuğni min cû' (7) Vücûhüy yevmeizin nâimeh (8) Li sa'yihâ râdıyeh (9) Fî cennetin âliyeh (10) Lâ tesmeu fîhâ lâğıyeh (11)

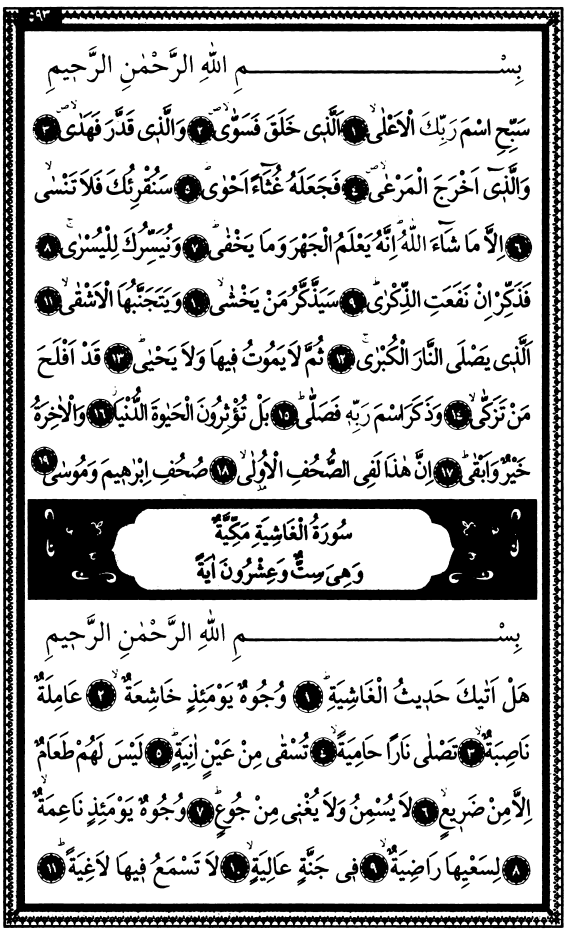

87. SÛRE

A'LÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 19 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Tesbih et, Rabbinin yüce ismini!

2. O Rabbin ki (her şeyi) yarattı da düzenine koydu.

3. O Rabbin ki, takdir edip hidâyet etti.

4. O Rabbin ki, o yemyeşil otlağı çıkardı.

5. Sonra da, onu kapkara bir sel artığına çevirdi.

6. Bundan böyle, sana Kur'ân okutacağız da unutmayacaksın.

7. Yalnız, Allah'ın dilediği başka. Çünkü o, açığı da bilir, gizliyi de.

8. Ve seni en kolay yola hazırlayacağız.

9. Onun için öğüt ver, öğüt fayda verirse.

10. Allah'a saygısı olan öğüt alacaktır.

11. Mutsuz bedbaht olan da, ondan kaçınacaktır.

12. O ki, en büyük ateşe atılacaktır.

13. Sonra ne ölecek onda, ne hayat bulacaktır.

14. Doğrusu kurtuluşa erdi, iyi temizlenen.

15. Ve Rabbinin ismini anıp da, namaz kılan.

16. Fakat siz, dünyâ hayâtını tercih ediyorsunuz.

17. Hâlbuki âhiret, daha hayırlı ve daha süreklidir.

18. Haberiniz olsun ki bu (anlatılan hükümler), önceki sahifelerde vardır.

19. İbrâhîm ve Mûsâ'nın sahifelerinde.

88. SÛRE

GÂŞİYE SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 26 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Geldi mi sana, dehşetli herşeyi kaplayan kıyametin haberi!?

2. Bir takım yüzler, o gün eğilmiş, zillete düşmüştür.

3. Çalışmış, fakat boşuna yorulmuştur.

4. Kızgın bir ateşe girerler,

5. Kızgın bir kaynaktan sulanırlar.

6. Dari' (adındaki kuru bir diken)den başka yiyecekleri yoktur.

7. Ne besler, ne açlıktan kurtarır.

8. Bir takım yüzler de, o gün mutludur.

9. Yaptıklarından dolayı hoşnuttur.

10. Yüksek bir cennettedir,

11. Ki, onda anlamsız bir kelime işitilmez.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى
الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ
كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ
مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ
اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا
يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ
ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾
فَأَمَّا

Fîhâ aynün câriyeh (12) Fîhâ sürurum merfûah (13) Ve ekvâbüm mevdûah (14) Ve nemâriku masfûfeh (15) Ve zerâbiyyü mebsûseh (16) E fe lâ yenzurûne ilel ibili keyfe hulikat (17) Ve iles semâi keyfe rufiat (18) Ve ilel cibâli keyfe nüsıbet (19) Ve ilel ardı keyfe sütıhat (20) Fe zekkir innemâ ente müzekkir (21) Leste aleyhim bi müsaytır (22) İllâ men tevellâ ve kefer (23) Fe yüazzibühüllâhül azâbel ekber (24) İnne ileynâ iyâbehüm (25) Sümme inne aleynâ hısâbehüm (26)

FECR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vel fecr (1) Ve leyâlin aşr (2) Veş şef'ı vel vetr (3) Vel leyli izâ yesr (4) Hel fî zâlike kasemül li zî hıcr (5) E lem tera keyfe feale rabbüke bi âd (6) İrame zâtil ımâd (7) Elletî lem yuhlak mislühâ fil bilâd (8) Ve semûdellezîne câbüs sahra bil vâd (9) Ve fir'avne zil evtâd (10) Ellezîne tağav fil bilâd (11) Fe ekserû fîhel fesâd (12) Fe sabbe aleyhim rabbüke sevta azâb (13) İnne rabbeke le bil mirsâd (14)

12 - 13 - 14 - 15 - 16. Orada (cennette) devamlı akan bir pınar, orada yükseklere kurulmuş tahtlar, konulmuş kadehler, dizilmiş koltuklar, yastıklar, serilmiş gösterişli yaygılar vardır.

17. Yâ! Hâlâ bakmazlar mı o deveye, nasıl yaratılmış!?

18. Ve o göğe, nasıl kaldırılmış!?

19. Ve o dağlara, nasıl dikilmiş!?

20. Ve o yere, nasıl yayılıp döşenmiş!?

21. Artık sen (Ey Rasûlüm, deliller göstererek) öğüt ver (nasihat et). Sen ancak bir öğüt vericisin.

22. Üzerlerine zorlayıcı değilsin.

23. Ancak, tersine giden ve inkâr eden başka,

24. Ki Allah, onları en büyük azap ile azaplandıracak.

25. Muhakkak ki, onlar döne dolaşa Bize gelecekler.

26. Sonra da, muhakkak Bize hesap verecekler.

89. SÛRE
FECR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 30 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. And olsun ki fecre,

2. Ve (Zi'lHicce ayından ilk) on geceye.

3. Ve çifte ve teke,

4. Gelip geçtiği zaman geceye,

5. Nasıl, bunlarda akıl sâhibi için bir yemin var değil mi?

6. Görmedin mi, Rabbin nasıl yaptı Âd (kavmine)?

7. Yüksek sütunlar sâhibi İrem'e?

8. Ki, o beldeler içinde benzeri yaratılmamıştı.

9. Ve vâdilerde kayaları yontup biçen Semûd'a.

10. Ve o kazıkların (orduların) sâhibi Firavun'a.

11. Onlar ki, o memleketlerde azmışlardı da,

12. Oralarda çok bozgunculuk yapmışlardı.

13. Onun için, Rabbin de üzerlerine bir azap kamçısı yağdırıverdi.

14. Şüphesiz ki, Rabbin her an gözetlemededir.

Fe emmel insânü izâ mebtelâhü rabbühû fe ekramehû ve ne'amehû fe yekûlü rabbî ekramen (15) Ve emmâ izâ mebtelâhü fe kadera aleyhi rizkahû fe yekûlü rabbî ehânen (16) Kellâ bel lâ tükrimûnel yetîm (17) Ve lâ tehâddûne alâ taâmil miskîn (18) Ve te'külûnet türâse eklel lemmâ (19) Ve tühıbbûnel mâle hubben cemmâ (20) Kellâ izâ dükketil ardu dekken dekkâ (21) Ve câe rabbüke vel melekü saffen saffâ (22) Ve cîe yevmeizim bi cehenneme yevmeiziy yetezekkerul insânü ve ennâ lehüz zikrâ (23) Yekûlü yâ leytenî kaddemtü li hayâtî (24) Fe yevmeizil lâ yüazzibü azâbehû ehad (25) Ve lâ yûsiku vesâkahû ehad (26) Yâ eyyetühen nefsül mutmeinneh (27) İrciîy ilâ rabbiki râdıyetem mardıyyeh (28) Fedhulî fî ıbâdî (29) Vedhulî cennetî (30)

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا
بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحٰٓضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿١٨﴾
وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّآ اِذَا
دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِايْٓءَ
يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِى
قَدَّمْتُ لِحَيَاتِىْ ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَّلَا يُوْثِقُ
وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِىْٓ اِلٰى رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِىْ فِىْ عِبٰدِىْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِىْ جَنَّتِىْ ﴿٣٠﴾

سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِىْ كَبَدٍ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ
اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَّقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾

BELED SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Lâ uksimü bi hâzel beled (1) Ve ente hıllüm bi hâzel beled (2) Ve vâlidiv ve mâ veled (3) Le kad halaknel insâne fî kebed (4) E yahsebü el ley yakdira aleyhi ehad (5) Yekûlü ehlektü mâlel lübedâ (6) E yahsebü el lem yerahû ehad (7)

15. Fakat insan, her zaman Rabbi onu imtihan edip de ona ikrâm eder, ona nîmetler verirse, o zaman "Rabbim bana ikrâm etti" der.

16. Ama, her ne zaman imtihan edip rızkını daraltırsa, o zaman da "Rabbim bana ihânet etti" der.

17. Hayır, Doğrusu siz yetime iyilik etmiyorsunuz.

18. Ve birbirinizi, fakiri yedirmeye teşvik etmiyorsunuz.

19. Hâlbuki, mîrası öyle bir yiyorsunuz ki, haram helal demeden.

20. Ve malı öyle bir seviyorsunuz ki, yığmacasına.

21. Hayır, Yeryüzü çarpıla çarpıla, yıkılıp düzlendiği...

22. Ve Rabbinin emri gelip, melekler sâf sâf dizildiği zaman,

23. Ki cehennem de o gün getirilmiştir. İşte o gün insan anlar. Fakat bu anlamanın ona ne fayda var?

24. Der ki: "Keşke ne olurdu ben önce hayatım için (sağlığımda hayırlar) hazırlamış olsaydım."

25. Artık o gün, Allah'ın azabı gibi hiç bir kimse azaplandırmaz.

26. Ve O'nun vurduğu bağı kimse vuramaz.

27 - 28 - 29 - 30. Ey Rabbine itaatkâr olup huzura eren nefs (insan)! Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön. (Seçkin) kullarım arasına katıl ve cennetime gir!

90. SÛRE

BELED SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 20 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Andolsun bu şehre (Mekke'ye)

2. Ki, sen, bu şehirde oturmaktasın,

3. Babaya ve ondan meydana gelen çocuğa da (andolsun ki),

4. Hakîkaten Biz, insanı bir meşakkat içinde yarattık.

5. O, kendisine karşı kimse güç yetiremez mi sanıyor?

6. "Ben, yığın yığın mal tüketip yok ettim" diyor.

7. Onu bir gören olmadı mı sanıyor?

اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۙ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۙ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ۚ﴿١٠﴾
فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ۙ﴿١٣﴾
اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۙ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۙ﴿١٥﴾ اَوْ
مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۙ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۙ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۚ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۚ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۚ﴿٢٠﴾

سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۙ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۙ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا ۙ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ
اِذَا يَغْشٰىهَا ۙ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ۙ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَا ۙ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ
وَّمَا سَوّٰىهَا ۙ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ۙ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ۙ﴿٩﴾
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ۚ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَآ ۙ﴿١١﴾ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۚ﴿١٢﴾
فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ۚ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۖ
فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۖ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰىهَا ۚ﴿١٥﴾

سُوْرَةُ

Elem nec'al lehû ayneyn (8) Ve lisânev ve şefeteyn (9) Ve hedeynâhün necdeyn (10) Fe laktehamel akabeh (11) Ve mâ edrâke mel akabeh (12) Fekkü rakabeh (13) Ev ıt'âmün fî yevmin zî mesğabeh (14) Yetîmen zâ makrabeh (15) Ev miskînen zâ metrabeh (16) Sümme kâne minellezîne âmenû ve tevâsav bis sabri ve tevâsav bil merhameh (17) Ülâike ashâbül meymeneh (18) Vellezîne keferû bi âyâtinâ hüm ashâbül meş'emeh (19) Aleyhim nârum mü'sadeh (20)

ŞEMS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Veş şemsi ve duhâhâ (1) Vel kameri izâ telâhâ (2) Ven nehâri izâ cellâhâ (3) Vel leyli izâ yağşâhâ (4) Ves semâi ve mâ benâhâ (5) Vel ardı ve mâ tahâhâ (6) Ve nefsiv ve mâ sevvâhâ (7) Fe elhemehâ fücûrahâ ve takvâhâ (8) Kad efleha men zekkâhâ (9) Ve kad hâbe men dessâhâ (10) Kezzebet semûdü bi tağvâhâ (11) İzimbease eşkâhâ (12) Fe kâle lehüm rasûlüllâhi nâkatallâhi ve sukyâhâ (13) Fe kezzebûhü fe akarûhâ fe demdeme aleyhim rabbühüm bi zembihim fe sevvâhâ (14) Ve lâ yehâfü ukbâhâ (15)

8 - 9 - 10. Vermedik mi Biz, ona iki göz, bir dil ve iki dudak. Ona iki yolu (doğru ve eğriyi) göstermedik mi?

11. Fakat o göğüs germedi aşamadı sarp yokuşu.

12. Bildin mi, o sarp yokuş nedir?

13. Esir bir boyun kurtarmak (bir köle azad etmek).

14 - 15 - 16. Yahut şiddetli bir açlık gününde kendisiyle yakınlığı olan bir yetim, yahut yerde sürünen bir yoksula yemek yedirmektir.

17. Sonra, îmân edip de sabrı tavsiye eden ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.

18. Ki, onlardır işte sağcılar,

19. Âyetlerimizi inkâr edenler ise işte, onlardır solcular.

20. Ki (onların cezası) üzerlerine kapıları sımsıkı kapatılmış bir ateştir.

91. SÛRE
ŞEMS SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 15 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. And olsun, o güneşe ve parıltısına,

2. Onu takip ettiği zaman aya,

3. Onu (güneş) aydınlattığı zaman gündüze,

4. Onu sarıp örttüğünde geceye,

5. Ve göğe ve onu binâ edene,

6. Ve yere ve onu döşeyene,

7. Nefse ve onu (insan biçiminde) düzenleyene;

8. Sonra da ona isyanı ve itaati öğretene yemin olsun ki,

9. Muhakkak kurtuluşa ermiştir, nefsini kötülüklerden temizleyen, arındıran.

10. Ve ziyân etmiştir, onu kirletip de (kötülüklere) gömen.

11. Semûd inanmadı, azgınlığından.

12. O en yaramazları, ayaklandığı zaman.

13. Allah'ın elçisi (Salih Peygamber) onlara: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını gözetin!" demişti.

14. Fakat inanmadılar O'na da, deveyi yere yıkıp öldürdüler. Âlemlerin Rabbi de, suçlarından dolayı onları helâk etti ve kendilerini yerle bir etti.

15. Allah (bu şekilde azap etmenin) sonundan korkacak değil ya!

LEYL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vel leyli izâ yağşâ (1) Ven nehâri izâ tecellâ (2) Ve mâ halekaz zekera vel ünsâ (3) İnne sa'yeküm le şettâ (4) Fe emmâ men a'tâ vettekâ (5) Ve saddeka bil husnâ (6) Fe senüyessiruhû lil yüsrâ (7) Ve emmâ mem behıle vestağnâ (8) Ve kezzebe bil husnâ (9) Fe senüyessiruhû lil usrâ (10) Ve mâ yuğnî anhü mâlühû izâ teraddâ (11) İnne aleynâ lel hüdâ (12) Ve inne lenâ lel âhırate vel ûlâ (13) Fe enzertüküm nâran telazzâ (14) Lâ yaslâhâ illel eşkâ (15) Ellezî kezzebe ve tevellâ (16) Ve seyücennebühel etkâ (17) Ellezî yü'tî mâlehû yetezekkâ (18) Ve mâ li ehadin ındehû min nı'metin tüzcâ (19) İllebtiğâe vechi rabbihil a'lâ **(20) Ve le sevfe yardâ (21)**

DUHÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Ved duhâ (1) Vel leyli izâ secâ (2) Mâ veddeake rabbüke **ve mâ kalâ (3)**

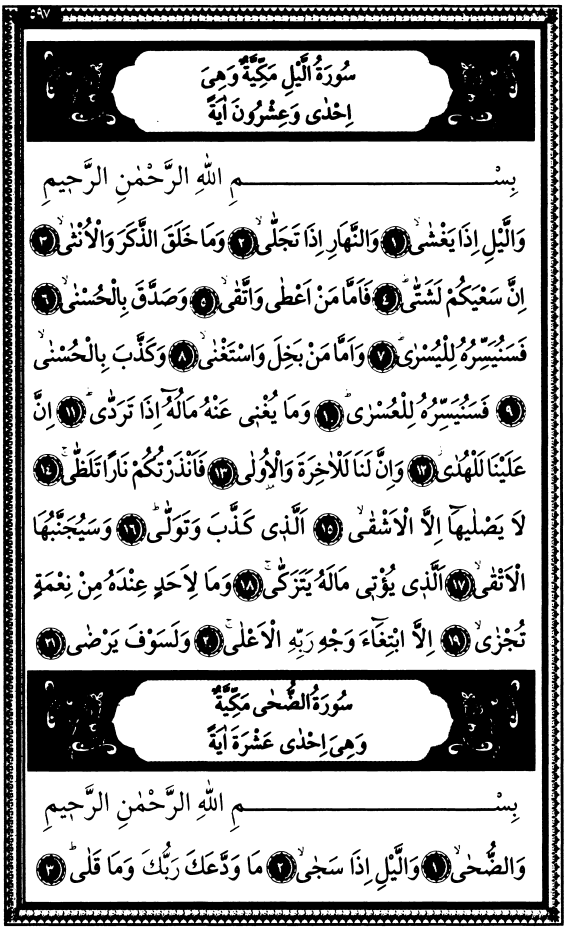

92. SÛRE
LEYL SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 21 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4. (Karanlığı ile etrafı) bürüyüp örttüğü zaman geceye, açılıp aydınlattığı zaman gündüze, erkeği ve dişiyi yaratana yemin ederim ki, muhakkak sizin işleriniz çeşit çeşittir.

5 - 6 - 7. Bundan böyle kim (sadaka) verir ve korunursa, en güzeli sözü (Lâ ilâhe illAllah'ı) tasdik ederse, Biz de onu en kolay yola muvaffak kılacağız.

8 - 9 - 10. Ve ama, her kim cimrilik eder ve kendini (Allah'tan) müstağni sayar, en güzeli de yalanlarsa, Biz de onu en zor yola hazırlarız.

11. Ve baş aşağı (cehennem çukuruna) düştüğü zaman onu, malı kurtaramayacak.

12. Şüphesiz doğruyu göstermek Bize aittir.

13. Ve gerçekten sonu da Bizim, başı da (âhiret de, dünyâ da).

14. Ben sizi, bir ateşle korkuttum ki alevlendikçe alevlenir.

15. Ona ancak, en bedbaht olanlar yaslanır.

16. O ki, yalanlamış ve tersine gitmiştir.

17. O en müttakî olan ise, ondan uzaklaştıkça uzaklaştırılacaktır.

18. O ki, malını verir, temizler.

19. Ve onda, (bu takva sahibinde) hiç kimsenin bir nimeti yoktur ki, (yaptığı hayırlı amel) o nimete karşılık tutulmuş olsun.

20. Ancak, yüce olan Rabbinin rızâsını aramak için verir.

21. Ve elbette yakında kendisi de hoşnut olacaktır.

93. SÛRE
DUHÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. O duhâya (kuşluk vaktine) and olsun,

2. Ve karanlığı çöktüğü zaman, o geceye and olsun ki,

3. Terk etmedi Rabbin ve sana darılmadı.

٥٩٨

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضٰى ۝٥ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى ۝٦ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى
۝٧ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٨ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝٩
وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝١٠ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١١

سُوْرَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِيَ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢ الَّذِيٓ اَنْقَضَ
ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِيَ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ۝١ وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۝٢ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝٣ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ۝٥
اِلَّا الَّذِيْنَ

Ve lel âhıratü hayrul leke minel ûlâ (4) Ve le sevfe yu'tıyke rabbüke fe tardâ (5) E lem yecidke yetîmen fe âvâ (6) Ve vecedeke dâllen fe hedâ (7) Ve vecedeke âilen fe ağnâ (8) Fe emmel yetîme fe lâ takher (9) Ve emmes sâile fe lâ tenher (10) Ve emmâ bi nı'meti rabbike fe haddis (11)

İNŞİRÂH SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

E lem neşrah leke sadrak (1) Ve veda'nâ anke vizrak (2) Ellezî enkada zahrak (3) Ve rafa'nâ leke zikrak (4) Fe inne meal usri yüsrâ (5) İnne meal usri yüsrâ (6) Fe izâ ferağte fensab (7) Ve ilâ rabbike ferğab (8)

TÎN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vet tîni vez zeytûn (1) Ve tûri sînîn (2) Ve hâzel beledil emîn (3) Le kad halaknel insâne fî ahseni takvîm (4) Sümme radednâhü esfele sâfilîn (5)

4. Ve şüphesiz, ahiret senin için dünyadan daha hayırlı.

5. Ve ileride Rabbin sana verecek! Öyle verecek ki, rızâya ereceksin!

6. O, seni bir yetim iken barındırmadı mı?

7. Ve seni yol bilmez iken yola koymadı mı?

8. Ve seni bir yoksul iken zengin etmedi mi?

9. Öyle ise, yetimi üzüp kahretme.

10. Ve dilenip isteyeni azarlama.

11. Fakat Rabbinin nîmetini anlat da anlat!

94. SÛRE
İNŞİRÂH SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?

2. Ve senden (peygamberliğin) ağır yükünü hafifletmedik mi?

3. Ki ağır gelmişti, senin belini bükmüştü!

4. Senin şanını yüceltmedik mi?

5. Elbette, zorlukla berâber bir kolaylık vardır.

6. Gerçekten, o zorlukla berâber bir kolaylık vardır.

7. O halde boş kaldığın zaman, yine kalk (başka bir iş ve ibadetle) yorul.

8. Ve ancak Rabbine rağbet et, hep O'na yönel!

95. SÛRE
TÎN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. And olsun, o incire ve o zeytine,

2. Ve o Sînâ dağına.

3. Ve bu emîn, güvenilir şehre (Mekke'ye andolsun)

4. Ki, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.

5. Sonra da onu, (küfre varınca) aşağıların aşağısına çevirdik, (cehennemlik yaptık).

İllellezîne âmenû ve amilus sâlihâti fe lehüm ecrun ğayru memnûn (6) Fe mâ yükezzibüke ba'dü bid dîn (7) E leysallâhü bi ahkemil hâkimîn (8)

ALAK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İkra' bismi rabbikellezî halak (1) Halekal insâne min alak (2) İkra' ve rabbükel ekram (3) Ellezî alleme bil kalem (4) Allemel insâne mâ lem ya'lem (5) Kellâ innel insâne le yatğâ (6) Er raâhüstağnâ (7) İnne ilâ rabbiker ruc'â (8) E raeytellezî yenhâ (9) Abden izâ sallâ (10) E raeyte in kâne alel hüdâ (11) Ev emera bit takvâ (12) E raeyte in kezzebe ve tevellâ (13) E lem ya'lem bi ennallâhe yerâ (14) Kellâ leil lem yentehi le nesfeam bin nâsıyeh (15) Nâsıyetin kâzibetin hâtıeh (16) Felyed'u nâdiyeh (17) Sened'uz zebâniyeh (18) Kellâ. lâ tütı'hü vescüd vakterib (19)

6. Ancak îmân edip, iyi ameller yapan kimseler başka! Onlar için kesintisiz bir ecir (mükâfât) vardır.

7. (Ey insan!) Hal böyle iken, hangi şey sana hesap ve cezayı yalanlatıyor?

8. Allah, hüküm verenlerin en iyi hüküm vereni değil mi!?

96. SÛRE
ALÂK SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 19 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku.

2. O İnsanı bir kan pıhtısından yarattı.

3. Oku... Senin Rabbin sonsuz kerem sahibidir.

4. O, kalem ile yazmayı öğretendir.

5. O, insana bilmediği şeyleri öğretti.

6. Hayır (Sakın okumazlık etme!) Çünkü insan, muhakkak azıtır!

7. Kendisini (sahip olduğu mal ile, Allah'a) artık ihtiyacı yokmuş görmekle (azıtır).

8. Şüphesiz, dönüş mutlaka Rabbinedir.

9 - 10. Namaz kıldığı zaman, bir kulu (Peygamberi) engelleyeni gördün mü?

11 - 12. Ya o (peygamber) hidayet üzere ise; ya da takvâ ile emrediyorsa!...

13. Ne dersin o (men eden, Peygamber'i) yalanlıyor ve doğru yoldan yüz çeviriyorsa?

14. Allah'ın görüyor olduğunu bilmiyor mu?

15. Hayır! Yemin olsun ki, eğer (akıllanıp) vaz geçmezse muhakkak ki onu perçeminden yakalayıp sürükleyeceğiz.

16. O günahkâr ve yalancı perçeminden (tutup cehenneme sürükleyeceğiz).

17. O zaman çağırsın meclisini (taraftarlarını, yandaşlarını)!

18. Biz de çağıracağız zebânileri.

19. Sakın onu dinleme de, Rabbine secde et ve yakınlaş. **(Dikkat: Secde ayetidir)**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ
الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ

KADR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İnnâ enzelnâhü fî leyletil kadr (1) Ve mâ edrâke mâ leyletül kadr (2) Leyletül kadri hayrum min elfi şehr (3) Tenezzelül melâiketü ver rûhu fîhâ bi izni rabbihim, min külli emr (4) Selâmün hiye hattâ matleil fecr (5)

BEYYİNE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Lem yekünillezîne keferû min ehlil kitâbi vel müşrikîne münfekkîne hattâ te'tiye hümül beyyineh (1) Rasûlüm minallâhi yetlû suhufem mütahherah (2) Fîhâ kütübün kayyimeh (3) Ve mâ teferrakallezîne ûtül kitâbe illâ mim ba'di ma câethümül beyyineh (4) Ve mâ ümirû illâ li ya'büdüllâhe muhlisıyne lehüd dîne hunefâe ve yükıymüs salâte ve yü'tüz zekâte ve zâlike dînül kayyimeh (5) İnnellezîne keferû min ehlil kitâbi vel müşrikîne fî nâri cehenneme hâlidîne fîhâ ülâike hüm şerrul beriyyeh (6) İnnellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ülâike hüm hayrul beriyyeh (7) Cezâühüm ınde rabbihim cennâtü adnin tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ ebedâ. radıyallâhü anhüm ve radû anh. zâlike li men haşiye rabbeh (8)

97. SÛRE
KADİR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Muhakkak ki Biz onu, Kadir gecesinde indirdik.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu bilir misin?

3. Bin aydan daha hayırlıdır, o Kadir gecesi.

4. Melekler ve Ruh (Cebrail), o gece Rablerinin izniyle, (o sene takdir edilen) her iş için inerler.

5. O gece (selâmdır) esenlik doludur. Tan yeri ağarıncaya kadar.

98. SÛRE
BEYYİNE SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Kitap ehlinden ve müşriklerden (Hakk'ı) tanımayanlar, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar inkârlarından ayrılacak değillerdi.

2. (Bu delil), Allah tarafından gönderilmiş bir Rasul (peygamberdir ki) peyderpey tertemiz sahifeler okumaktadır.

3. O sahifelerde en doğru hükümler vardır.

4. Böyle iken, o kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine, o apaçık hüccet (delil) geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu (emredildikleri şey) dosdoğru hak dindir.

6. İnkâr edenler; gerek kitap ehlinden olsun, gerek müşriklerden, muhakkak ki cehennem ateşindedirler. Orada sonsuza dek kalacaklardır. İşte onlar, bütün yaratıkların en kötüleridir!

7. Muhakkak ki, îmân edip iyi ameller işleyenler, işte bütün yaratıkların en hayırlısı onlardır.

8. Rableri katında onların mükâfatı, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Orada sonsuza dek kalacaklardır. Allah onlardan razı (hoşnut) olmuş, onlar da O'ndan razı (hoşnut) olmuşlardır. İşte bu mükâfat, Rabbine haşyet (korku) duyanlara mahsustur.

ZİLZÂL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzâ zülziletil ardu zilzâlehâ (1) Ve ahracetil ardu eskâlehâ (2) Ve kâlel insânü mâ lehâ (3) Yevmeizin tühaddisü ahbârahâ (4) Bi enne rabbeke evhâ lehâ (5) Yevmeiziy yasdürun nâsü eştâtel li yürav a'mâlehüm (6) Fe mey ya'mel miskâle zerratin hayray yerah (7) Ve mey ya'mel miskâle zerratin şerray yerah (8)

ÂDİYÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vel âdiyâti dabhâ (1) Fel mûriyâti kadhâ (2) Fel muğîrâti subhâ (3) Fe eserne bihî nak'â (4) Fe vesatne bihî cem'â (5) İnnel insâne li rabbihî le kenûd (6) Ve innehû alâ zâlike le şehîd (7) Ve innehû li hubbil hayri le şedîd (8) E fe lâ ya'lemü izâ bu'sira mâ fil kubûr (9) Ve hussile mâ fis sudûr (10) İnne rabbehüm bihim yevmeizil le habîr (11)

سُورَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِيَ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝٢
وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ
اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيرَاتِ
صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝٥ اِنَّ الْاِنْسَانَ
لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝٦ وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٧ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
لَشَدِيدٌ ۝٨ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝٩ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُورِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝١١

99. SÛRE
ZİLZÂL SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3 - 4. Yer o şiddetli sarsıntıyla sarsıldığı, toprak içindeki ağırlıkları dışarı çıkardığı ve insan "Ne oluyor bu arza!" dediği vakit, işte o gün (yer Rabbinin ona bildirmesiyle) bütün haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin, ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar, amellerinin karşılığı kendilerine gösterilmek üzere bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır.

7. Ki, her kim zerre kadar bir hayır işlerse onu görecektir.

8. Her kim de, zerre kadar bir şer işlerse onu görecektir.

100. SÛRE
ÂDİYÂT SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. O harıl harıl koşan (at)lara andolsun,

2. Tırnaklarıyla ateşler saçanlara,

3. Ve sabahleyin baskın yapanlara,

4. Nihayet, o vakit tozu dumana katanlara,

5. Böylece bir düşman topluluğunun ortasına girenlere yemin ederim ki;

6. Gerçekten insan Rabbine karşı nankördür!

7. Ve gerçekten kendisi buna şâhittir!

8. Gerçek o, mal sevgisinden dolayı pek katıdır.

9 - 10 - 11. Kabirlerdeki ölüler diriltilip çıkarıldığı ve kalplerde gizlenenler ortaya konduğu zaman insan (halinin ne olacağını) düşünmez mi? Şüphesiz Rableri o gün onlardan elbette haberdardır.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝١ مَا الْقَارِعَةُ ۝٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٣ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝٥
فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝٧ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ ۝٨ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ۝١٠ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١١

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٣ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ
۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلٰثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ

KÂRİA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

El kâriah (1) Mel kâriah (2) Ve mâ edrâke mel kâriah (3) Yevme yekûnün nâsü kel ferâşil mebsûs (4) Ve tekûnül cibâlü kel ıhnil menfûş (5) Fe emmâ men sekulet mevâzînüh (6) Fe hüve fî ıyşetir râdıyeh (7) Ve emmâ men haffet mevâzînüh (8) Fe ümmühû hâviyeh (9) Ve mâ edrâke mâ hiyeh (10) Nârun hâmiyeh (11)

TEKÂSÜR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Elhâkümüt tekâsür (1) Hattâ zürtümül mekâbir (2) Kellâ sevfe ta'lemûn (3) Sümme kellâ sevfe ta'lemûn (4) Kellâ lev ta'lemûne ılmel yekıyn (5) Le teravünnel cehıym (6) Sümme leteravünneha aynel yekıyn (7) Sümme le tüs'elünne yevmeizin anin neıym (8)

101. SÛRE
KÂRİA SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. O Kâria (dehşetiyle kalblere çarpacak o kıyamet),

2. Nedir o Kâria (dehşetiyle kalblere çarpacak o kıyamet)?

3. Ne bildirdi ki sana, nedir o Kâria (dehşetiyle kalblere çarpacak o kıyamet)?

4. O gün insanlar çırpınıp yayılan pervaneler (küçük kelebekler) gibi olacak.

5. Dağlar atılmış renkli yünler gibi olur.

6 - 7. O gün kimin tartıları ağır basarsa, o artık hoşnut olacağı bir hayat içindedir.

8 - 9. Fakat o gün her kimin terâzileri hafif gelirse, o zaman, onun anası (barınağı, son durağı) Hâviyedir.

10 - 11. Ve bildin mi, Nedir o Hâviye? O kızdırılmış bir ateştir!

102. SÛRE
TEKÂSÜR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2. Çoklukla övünmek, sizi kabirlere varıncaya kadar oyaladı.

3 - 4. Öyle değil! İlerde bileceksiniz. Elbette yakında bileceksiniz (hatanızı)!

5 - 6 - 7 - 8. Gerçek öyle değil! Eğer kesin bilgi ile bilmiş olsaydınız, (orada) mutlaka cehennemi görürdünüz. Sonra ahirette onu yakînen (çıplak gözle) göreceksiniz. Nihayet o gün (dünyada yararlandığınız) nimetlerden muhakkak hesaba çekileceksiniz.

ASR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Vel asr (1) İnnel insâne le fî husr (2) İllellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve tevâsav bil hakkı ve tevâsav bis sabr (3)

HÜMEZE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Veylül li külli hümezetil lümezeh (1) Ellezî cemea mâlev ve addedeh (2) Yahsebü enne mâlehû ahledeh (3) Kellâ le yümbezenne fil hutameh (4) Ve mâ edrâke mel hutameh (5) Nârullâhil mûkadeh (6) Elletî tettaliu alel ef'ideh (7) İnnehâ aleyhim mü'sadeh (8) Fî amedim mümeddedeh (9)

FÎL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

E lem tera keyfe feale rabbüke **bi ashâbil fîl (1) E lem yec'al keydehüm fî tadlîl (2) Ve ersele aleyhim tayran ebâbîl (3) Termîhim bi hıcâratim min siccîl (4) Fe cealehüm keasfim me'kûl (5)**

٦٠٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝١ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝٢ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝٣
كَلَّا لَيُنۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ ۝٦
الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝٧ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ۝٨ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِم
بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

103. SÛRE
ASR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 3 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2 - 3. Asr'a yemin olsun ki, insan gerçekten hüsranda (ziyanda)dır. Bundan ancak iman edip salih ameller işleyenler, birbirlerine hep hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır.

104. SÛRE
HÜMEZE SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 9 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1 - 2. Arkadan çekiştirmeyi, yüze karşı eğlenmeyi âdet edinen herkesin vay haline! O ki, mal toplamış ve onu sayıp durmaktadır.

3. Malı kendisine sonsuza kadar kalacağını sanır.

4. Hayır! Yemin olsun ki, atılacaktır o Hutâmeye.

5. Ve bildin mi Hutâme nedir?

6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

7. Ki, kalplerin içine işleyecektir.

8 - 9. Cehennemlikler, uzatılmış direklere bağlı oldukları halde, o ateşin kapıları onların üzerlerine kapatılacaktır.

105. SÛRE
FİL SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Görmedin mi, nasıl yaptı Rabbin fîl sahiplerine?

2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3. Saldı da üzerlerine, sürü sürü kuşları.

4. Onlara siccîlden (pişmiş çamurdan) taşlar atıyorlardı.

5. Derken onları yenilmiş ekin yaprakları hâline getirdi.

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِاِيلٰفِ قُرَيْشٍ ۝١ اِيلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ اَلَّذِىٓ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَرَاَيْتَ الَّذِى يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝١ فَذٰلِكَ الَّذِى يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝٢ وَلَا
يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤ الَّذِينَ هُمْ عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ۝٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝٣

سُورَةُ

KUREYŞ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Li îlâfi kurayş (1) Îlâfihim rıhleteş şitâi ves sayf (2) Felya'büdû rabbe hâzel beyt (3) Ellezî at'amehüm min cûıv ve âmenehüm min havf (4)

MÂÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Eraeytellezî yükezzibü bid dîn (1) Fe zâlikellezî yedü'ul yetîm (2) Ve lâ yehuddu alâ taâmil miskîn (3) Fe veylül lil müsallîn (4) Ellezîne hüm an salâtihim sâhûn (5) Ellezîne hüm yürâûn (6) Ve yemmeûnel mâûn (7)

KEVSER SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İnnâ a'taynâ kel kevser (1) Fe salli li rabbike venhar (2) İnne şânieke hüvel ebter (3)

106. SÛRE
KUREYŞ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 4 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Emniyet ve selâmeti için Kureyş'in.

2. Yaz ve kış seyahatlerinde onlara kolaylaştırdığı için.

3. Bu beytin (Kâbe'nin) Rabbine kulluk etsinler.

4. O Rab ki, onları açlıktan doyurdu ve korkudan emîn kıldı.

107. SÛRE
MÂÛN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 7 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Gördün mü, o dîni yalanlayanı?

2. O'dur ki, işte yetimi itip kakar,

3. Yoksulu doyurmaya teşvik etmez.

4. Vay haline, o namaz kılanların,

5. Ki onlar, namazlarında gaflet içindedir (yanılgıdadır)ler.

6. Onlar ki, (namazlarıyla insanlara) gösteriş yapmaktadırlar;

7. Ve yardımlığı sakınırlar (zekatı vermezler).

108. SÛRE
KEVSER SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 3 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. (Rasulüm) şüphesiz Biz, sana kevseri verdik.

2. Sen de, Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.

3. Doğrusu asıl zürriyetsiz olan şüphesiz, sana kin duyandır.

KÂFİRÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul yâ eyyühel kâfirûn (1) Lâ a'büdü mâ ta'büdûn (2) Ve lâ entüm âbidûne mâ a'büd (3) Ve lâ ene âbidüm mâ abettüm (4) Ve lâ entüm âbidûne mâ a'büd (5) Leküm dînüküm ve liye dîn (6)

NASR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

İzâ câe nasrullâhi vel feth (1) Ve raeyten nâse yedhulûne fî dînillâhi efvâcâ (2) Fe sebbıh bi hamdi rabbike vestağfirh. innehû kâne tevvâbâ (3)

LEHEB SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Tebbet yedâ ebî lehebiv ve tebb (1) Mâ ağnâ anhü mâlühû ve mâ keseb (2) Se yaslâ nâran zâte leheb (3) Vemraetüh. hammâletel hatab (4) Fî cîdihâ hablüm mim mesed (5)

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

109. SÛRE
KÂFİRÛN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 6 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. De ki: "Ey kâfirler!

2. Ben sizin taptığınız şeylere tapmam.

3. Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.

4. Hem ben, tapıcı değilim sizin taptıklarınıza.

5. Evet siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.

6. Sizin dininiz size, benim dinim da banadır.

110. SÛRE
NASR SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 3 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Allah'ın yardımı ve zafer günü geldiği zaman,

2. İnsanların Allah'ın dinine bölük bölük girmekte olduklarını gördüğünde,

3. Hemen Rabbine hamd ederek O'nu tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.

111. SÛRE
LEHEB SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. Kurusun iki eli Ebû Leheb'in. Zaten kurudu da!

2. Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı.

3. O, alevli bir ateşe girecektir.

4. Karısı da, odun hammalı olarak (onunla beraber girecektir).

5. Boynunda da bir ip ki, hurma lifinden (bağlanmış olarak).

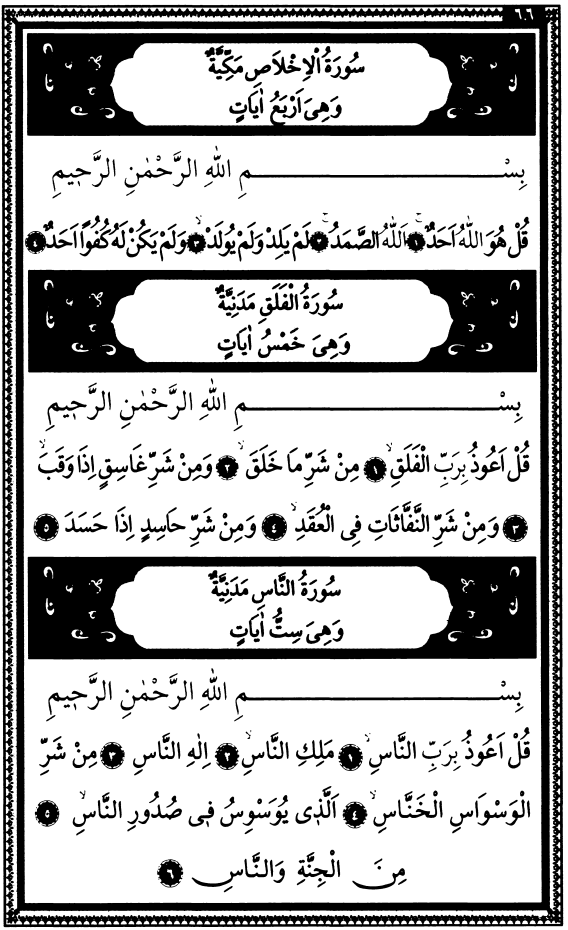
سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝١ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝٤

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝٥

سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ اِلٰهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦

İHLÂS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul hüvallâhü ehad (1) Allâhüs samed (2) Lem yelid ve lem yûled (3) Ve lem yekül lehû küfüven ehad (4)

FELAK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul eûzü bi rabbil felak (1) Min şerri mâ halak (2) Ve min şerri ğâsikın izâ vekab (3) Ve min şerrin neffâsâti fil ukad (4) Ve min şerri hâsidin izâ hased (5)

NÂS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahıym.

Kul eûzü bi rabbin nâs (1) Melikin nâs (2) İlâhin nâs (3) Min şerril vesvâsil hannâs (4) Ellezî yüvesvisü fî sudûrin nâs (5) Minel cinneti ven nâs (6)

112. SÛRE
İHLÂS SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 4 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. De ki; "O Allah, birdir!

2. Allah Samed'dir. Her şey ise O'na muhtaçtır! O hiç bir şeye muhtaç değildir.

3. O, doğurmamış ve doğmamıştır.

4. Hiçbir şey O'nun dengi değildir!"

113. SÛRE
FELÂK SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. De ki: Sabah aydınlığının Rabbine sığınırım.

2. Yarattığı şeylerin şerrinden,

3. Karanlık çöktüğünde, gecenin şerrinden,

4. Düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden,

5. Ve hased ettiği zaman, hased edicinin şerrinden.

114. SÛRE
NÂS SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur. 6 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1. De ki: İnsanların Rabbine sığınırım,

2. İnsanların (yegane) melikine (hükümdarına),

3. İnsanların gerçek İlâhına.

4. İnsanların kalplerine vesvese sokan o sinsi şeytanın şerrinden,

5. Ki o insanların kalplerine daima vesvese verir.

6. Gerek cinler, ve gerekse insanlardan olsun, (Allah'a sığınırım herşeyden.)

SECAVEND (DURAK) İŞARETLERİ VE ANLAMLARI

Kur'an-ı Kerim'de, kelimelerin üstünde ve altında bazı işaretler vardır ki bunlara "Secavend Alâmetleri" (Durak İşaretleri) denir. Bu işaretler ve ne anlama geldiği aşağıda açıklanmıştır:

(م) **(Mim Durağı)** Vakfı Lazım: Bu işaretin bulunduğu yerde durulması şarttır. Durulmayıp geçildiğinde mananın bozulmasına sebep olur.

(ط) **(Tı Durağı)** Vakfı Mutlak: Bu işaretin bulunduğu yerde durmak, geçmekten daha iyidir. Çünkü bundan sonra gelecek kısmın, önceki kısımla alâkası olmayıp yeni cümledir.

(ج) **(Cim Durağı)** Vakfı Câiz: Bu işaretin bulunduğu yerde durmak da, geçmek de caiz olmak ile beraber, durulması geçilmesinden daha iyidir.

(ز) **(Ze Durağı)** Vakfı Mücevvez: Bu işaretin bulunduğu yerde durmaya cevaz (izin) verilmiş olmakla beraber, geçmek durmaktan daha iyidir.

(ص) **(Sad Durağı)** Vakfı Murahhas: Bu işaretin bulunduğu yerde durmaya ruhsat verilmiştir. Kur'an okuyan kimsenin nefesi yetmediği takdirde durup geriden almaksızın, okumaya devam edebilir. Nefes yettiğinde ise durulmaz.

(ق) **(Kaf Durağı)**: Bu işaretin olduğu yerde durmak caizdir. Ançak geçmek daha iyidir.

(قف) **(Kıf Durağı)**: Bu işaretin olduğu yerde durmak, manaya güzellik vereceğinden daha evlâdır. Buna "Vakf-ı Latîfe" de denir.

(ۛ ۚ ۘ) **(Üç Nokta İşareti)** Vakf-ı Muaneka: Yakın aralıklarla konulan bu üç nokta şeklindeki işarete rastlanıldığında, birincisinde durulacak olursa, ikincisinde durulmaz. Birincisinde durulmamış ise mananın bozulmaması için ikincisinde kesin olarak durulur. Her ikisinde de durulursa mana tamam olmaz.

(لا) **(Lâm Elif İşareti)** Vakf-ı Lâ = Durmak Yok: Bu işaret, yukarıdaki işaretlerin aksine durmanın caiz olmadığı yere konur. Eğer durulursa mana tamam olmadığı için geriden, âyet başından yahut uygun bir yerden başlanarak okumaya devam etmek gerekir. Eğer bu işaret ayet sonunda olursa o halde durulmasında bir sakınca yoktur.

(ع) **(Ayn İşareti)**: Rükû alametidir. Namaz kılarken rukuya gitmenin güzel ve münasib olduğunu bildirir. Mevzu ve kıssa başıdır. Buna: "Aşr-ı şerif" işareti de denir.

KELİME ALTINDA BULUNAN İŞARETLER

(قصر) **(Kasr İşareti)**: Bu işaretin bulunduğu yerde, uzatma harfi olsa bile uzatılmaz kısa okunur.

(مد) **(Med İşareti)**: Bu işaretin bulunduğu yerde medd-i tâbi yapılarak uzatılır.

(سكته) **(Sekte İşareti)**: Bu işaretin bulunduğu yerde, kısa bir zaman nefes alınmadan durulur. Durulmadan geçilirse, anlam bozulur. Kur'an-ı Kerim'de dört yerde sekte vardır. Bunlar: Kehf Suresi, 1. ayetin sonunda; Yâsin Suresi, 52. âyette; Kıyâme Suresi, 27. ayette ve Mutaffifîn Suresi, 14. ayettedir.

(ادغام) **(İdğam İşareti)**: Kelimenin yazıldığı gibi değil de, idğam ile (yani iki sesi birbirine katıştırmak suretiyle) okunur. İdğam işareti Kur'an'da sadece Hud Suresi, 42. âyette vardır. Burada "irkeb me'anâ" şeklinde yazılmış ise de "irkemme'anâ" şeklinde okunur.

(اشمام) **(İşmam İşareti)**: İşmam, sükundan sonra ötre harekesine işaret ederek dudakların ileriye doğru toplanması, yumulmasıdır. Sadece ötrede olur. Kur'an'da asım kıraatine göre sadece Yûsuf Sûresi, 11. ayette geçen (لَا تَأْمَنَّا) - "Lâ te'mennâ" da yapılır. Burada "Lâ te'men" derken, dudaklar sanki "Lâ te'menu" dermişcesine ileri uzatılır ve "nâ" derken geri çekilir.

(س) **(Sin İşareti)**: Bu işaret (ص) "sad" harfinin altına yazıldığı yerlerde, "sad" harfi "sin" gibi okunur.

(اماله) **(İmâle İşareti)**: Bu işaret yalnız Hud Suresi'nin, 41. âyetinde geçer. Bu ayetteki (مَجْرٖيهَا) kelimesinin altında bulunur. Bu kelimedeki Ra Harfi, olması gerektiği gibi (yani "mecrâhâ" şeklinde) kalın değil, üstünden esreye meyillendirmek suretiyle "mecrêhâ" şeklinde (Ra Harfi ince bir ses ile uzatılarak) okunur.

(تسهيل) **(Teshîl İşareti)**: Teshil, kolaylaştırmak demektir. Birbirini takip eden iki hemzenin altına yazılır. Bu iki hemzeden birincisi yerinden, ikincisi ise, he sesi karıştırılmadan, hemze tam yerine verilmeden, hemze ile elif arasında yumuşak olarak (hafifce hemzeden medde kayar gibi) okunur. Asım Kıraatına göre sadece Fussilet Suresi, 44. ayette teshîl vardır. Burada ne "ê" diyeceğiz, ne de "ee", ikisinin arasında yumuşak bir sesle okuyacağız.

ÖNEMLİ UYARI: Biz burada, her ne kadar da bu işaretlerin ne anlama geldiğini ve nasıl uygulandığını anlatsak da, Kur'ân'ı yeni öğrenen ve kaideleri tam olarak nasıl uygulanacağını bilmeyen Müslüman kardeşlerimiz için bu açıklamalar tam olarak anlaşılamayabilir. Bu kaidelerin uygulanma şeklini, usta bir Kur'ân öğreticisinin yahut da kaideleri tam olarak kavramış bir hafızın ağzından dikkatlice öğrenilmesi daha uygun ve yerinde olur. Bunu, siz değerli Kur'an-ı Kerim okuyucularımıza hatırlatmayı bir görev biliriz (Seda Yayınları).

دُعَآءُ خَتْمِ الْقُرْاٰنِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۞ وَلَا عُدْوَانَ
اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۞ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖٓ اَجْمَعِينَ ۞ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۞ وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلٰينَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ۞ وَاهْدِنَا وَوَفِّقْنَآ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ
۞ بِبَرَكَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ ۞ وَبِحُرْمَةِ مَنْ اَرْسَلْتَهٗ
رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۞ وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمُ ۞ وَاعْفُ
عَنَّا يَا رَحِيمُ ۞ وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ
يَآ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ ۞ اَللّٰهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الْقُرْاٰنِ ۞
وَاَكْرِمْنَا بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَشَرِّفْنَا بِشَرَافَةِ الْقُرْاٰنِ ۞
وَاَلْبِسْنَا بِخِلْعَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْاٰنِ ۞

وَعَافِنَا مِنْ كُلِّ بَلَآءِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ بِحُرْمَةِ
الْقُرْاٰنِ ۞ وَارْحَمْ جَمِيعَ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ ۞
اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْاٰنَ لَنَا فِى الدُّنْيَا قَرِينًا ۞ وَفِى الْقَبْرِ
مُونِسًا ۞ وَفِى الْقِيٰمَةِ شَفِيعًا ۞ وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا ۞ وَاِلَى الْجَنَّةِ
رَفِيقًا ۞ وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَحِجَابًا ۞ وَاِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيلاً
وَاِمَامًا ۞ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ ۞ اَللّٰهُمَّ اهْدِنَا بِهِدَايَةِ
الْقُرْاٰنِ ۞ وَنَجِّنَا مِنَ النِّيرَانِ بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَارْفَعْ
دَرَجَاتِنَا بِفَضِيلَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا بِتِلَاوَةِ
الْقُرْاٰنِ ۞ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِحْسَانِ ۞ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا ۞
وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا ۞ وَاشْفِ مَرْضَانَا ۞ وَاقْضِ
دُيُونَنَا ۞ وَ بَيِّضْ وُجُوهَنَا ۞ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا ۞
وَارْحَمْ اٰبَائَنَا ۞ وَاغْفِرْ اُمَّهَاتِنَا ۞ وَ اَصْلِحْ دِينَنَا
وَدُنْيَانَا ۞ وَ شَتِّتْ شَمْلَ اَعْدَائِنَا ۞ وَاحْفَظْ اَهْلَنَا

وَ اَمْوَالَنَا وَ بِلَادَنَا مِنْ جَمِيعِ الْاٰفَاتِ وَالْاَمْرَاضِ وَالْبَلَايَا ۞
وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا ۞ وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۞ بِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ
الْعَظِيمِ ۞ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَاْنَاهُ ۞ وَنُورَمَا تَلَوْنَاهُ اِلٰى رُوحِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ۞ وَاِلٰى اَرْوَاحِ جَمِيعِ
الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ ۞ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ
اَجْمَعِينَ ۞ وَاِلٰى اَرْوَاحِ اٰلِهِمْ وَاَوْلَادِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَاَصْحَابِهِمْ
وَاَتْبَاعِهِمْ وَجَمِيعِ زُرِّيَّاتِهِمْ رِضْوَانُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ ۞
وَاِلٰى اَرْوَاحِ اٰبَائِنَا ۞ وَاُمَّهَاتِنَا ۞ وَاِخْوَانِنَا ۞ وَاَخَوَاتِنَا ۞ وَاَوْلَادِنَا ۞
وَاَقْرِبَائِنَا ۞ وَاَحِبَّائِنَا ۞ وَاَصْدِقَائِنَا ۞ وَاَسَاتِيذِنَا ۞ وَمَشَايِخِنَا ۞
وَلِمَنْ كَانَ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا ۞ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۞
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ۞ اَلْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ ۞ يَا قَاضِيَ
الْحَاجَاتِ ۞ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ۞ اِسْتَجِبْ دُعَائَنَا بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۞ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۞
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ اَلْفَاتِحَةَ ۞

HATİM DUASI

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Akıbet (iyi sonuç) müttakîlerindir. Zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur. Salât ve selâm, Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'e, onun bütün ehl-i beytine ve ashâbına olsun.

Ey Rabbimiz! Bizden ibadetlerimizi kabul et! Hiç şüphesiz sen her şeyi işiten ve her şeyi bilensin.

Ey Mevlamız! Tövbelerimizi kabul et! Şüphesiz ki sen tövbeleri çok kabul eden ve merhametli olansın. Bize hidâyet eyle! Hak yola ve sırat-ı müstakime ulaşmayı bizi muvaffak kıl. Yüce Kur'ân'ın hürmetine, âlemlere rahmet olarak gönderdiğin (Peygamber'in)in hürmetine.

Ey Kerim olan (Allah)! Bizi bağışla. Ey Rahim olan (Allah)! Bizi bağışla. Ey ikram edenlerin en keremlisi olan (Allah)! Lütfunla ve ihsanınla bizim günahlarımızı affet.

Ey Allah'ım! Bizi Kur'ân ziyneti ile süsle. Kur'ân ile bize iyilik lütfet! Kur'ân ile bizi şereflendir. Kur'ân elbisesini bize giydir. Kur'ân'ın şefaati ile bizi cennetine koy. Kur'ân'ın hürmetine dünyadaki belalardan ve âhiret azabından bizi koru.

Ey Rahim (olan Allah), Ey Rahman (olan Allah)! Ümmet-i Muhammed'in tamamına merhamet eyle.

Ey Allah'ım! Kur'ân'ı bize dünyada yoldaş eyle. O'nu bize kabirde dost eyle. Kıyamet günü onu bize şefaatçi eyle, sırat köprüsü üzerinde onu bize nur eyle. Cennette onu bize yoldaş eyle. Cehennem ateşine karşı onu bize perde ve engel kıl. İhsanın, cömertliğin ve keremin ile tüm hayırlı yollar için onu bize önder kıl.

Kur'ân hidâyeti ile bizi hidâyete eriştir. Kur'ân'ın hürmetine bizi ateşten koru. Kur'ân hürmetine bizim derecemizi yükselt. Okunan Kur'ân hürmetine günahlarımızı bağışla. Ey Lütuf ve ihsan sahibi (olan Allah'ım)!

Ey Allah'ım! Kalplerimizi temizle. Kusurlarımızı ört. Hastalarımıza şifa ver. Borçlarımızı ödemeye yardım et. Yüzümüzü aydınlat. Derecemizi yükselt. Babalarımıza merhamet et. Annelerimizi bağışla. Din ve dünya işlerimizi islâh et. Düşmanlarımızın bize saldırısını bertaraf eyle. Ailemizi, mallarımızı, memleketimizi her türlü afetlerden, hastalıklardan ve belalardan koru. Ayaklarımızı sabit eyle, kâfir toplumlara karşı bize yardım et. Yüce Kur'ân hürmetine.

Allah'ım! Okuduğumuz ve tilavet ettiğimiz Kur'ân'ın sevabını ve nurunu Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ruhuna ulaştır. Ve onun kardeşleri olan tüm peygamberlerin (a.s.m.) ruhlarına ulaştır. Ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in ehlinin, çocuklarının, hanımlarının, ashabının, tabiinin ve bütün zürriyetinin ruhlarına ulaştır. Hayatta olan veya vefat etmiş olan babalarımızın, annelerimizin, kardeşlerimizin, evladımızın, akrabalarımızın, sevdiklerimizin, dostlarımızın, hocalarımızın, üzerimizde hakkı olan herkesin ve Müslüman olan bütün kadın ve erkeğin ruhlarına ulaştır. Ey ihtiyaçları gideren Allah! Ey dualara icabet eden (Allah'ım)! Ey merhametlilerin en merhametlisi (olan Allah'ım)!

Dualarımızı kabul eyle. Tüm peygamberlere selâm olsun. Bütün hamdler âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir. (El-Fâtiha)

Yahya: 3/39, 6/85, 19/7, 14; 21/90.
Yaratılışın Gayesi: 51/56.
Yardım: 17/26.
Yardımlaşmak: 5/2,8/73,9/71.
Yasağı çiğnemek: 4/30.
Yecuc ve Mecuc: 18/94,97; 21/96.
Yeuk: 71/23.
Yemin: 2/224-225, 3/77, 5/89, 16/92, 16/94,66/1-2,68/10.
Yemini Bozmak: 16/91-92.
Yemin Etmek: 68/10.
Yemini Bozmanın Kefareti: 5/89;66/2.
Yenilmesi Yasak Olan Şeyler: 5/3.
Yesrib: 33/13.
Yetimler: 4/6,6/152,17/34.
Yetimlerin malı: 4/2, 4/5, 4/6, 4/10, 6/152,17/34.
Yetime zulmetmemek: 93/9.
Yıldızlar: 16/16,21/33,36/40.
Yoksulluktan dolayı çocukları öldürmek: 6/151.
Yolcular *(yolda kalmışlar):* 2/177, 8/41,9/60,17/26.
Yûnus: 6/86, 10/98, 21/87, 37/139-148, 68/48.
Yûsuf: 6/83, 10/98, 12/4, 7, 8, 10, 11, 15, 16,18,19,23,26,29,31,33,35,37,42,45,46, 47,50,52,55,56,58,62,69,70,76,77,84,85, 87,89,90,92,99,100; 13/3,40/34.

Z

Zafer: 3/13, 3/123, 125, 126; 8/19, 8/42-45,33/26,27.
Zakkum: 37/62,44/43,56/52.
Zakkum ağacı: 37/62, 66; 44/43, 56/52-53.
Zandan sakınmak: 49/12.
Zebaniler: 44/47-50, 66/6, 74/31, 96/18.
Zebur: 4/163,17/55,21/105.
Zekât: 2/43, 2/83, 2/177, 2/277, 4/77, 4/162,5/12,5/55,7/156,9/5,9/11,9/18,9/71, 9/103,19/31,19/55,21/73,22/41,22/78,23/4,24/37,24/56,27/3,30/39,31/4,33/33,41/7,73/20,97/5,107/7
Zekât vermek: 2/110, 4/77, 9/71, 24/56.
Zekâtın verileceği yerler: 9/60.
Zekeriya: 3/37, 38, 39, 40, 41, 44; 6/85, 19/2,7,8,10,11; 21/89.
Zeyd: 33/37.
Zihar: 33/4,58/2-4. ,
Zina: 4/15-16,17/32.
Zina eden erkek ve kadınla evlenmek: 24/3.
Zü'lKarneyn:18/83,86,94,98. ,
Zü'l Kifl: 21/85,38/48.
Zü'n Nûn: 21/87.

Ş

Şah daman: 50/16.
Şahidlik: 2/188,2/282,2/283,4/135,25/72,33/70,33/71,70/33.
Şefaat etmek: 2/255,4/84,10/3,20/109,21/28,34/23,40/18,43/86.
Şehitler:2/154,3/169,4/69
Şeytanın kovuluşu:7/18, 15/28-35, 38/71-85
Şı'ra yıldızı: 53/49.
Şuayb: 7/85-93, 26/176-191, 29/36-37.
Şükür: 16/114,67/23,37/58.
Şüphe: 2/147,10/94-95.

T

Tâgût: 2/256-257, 4/51, 60, 76; 5/60; 16/36; 39/17.
Takva: 49/13.
Talak *(boşama)*:2/225-230, 2/236-237, 2/241-242, 4/19-21, 65/1-2, 65/6-7.
Tâlût: 2/247.
Tartıyı doğru tutmak: 7/85,11/84, 11/85, 17/35, 26/181-183, 55/7-9, 83/1-6.
Tebliğ: 46/35.
Tebük Seferi: 9/38-54, 80-101, 117-123.
Temizlik: 74/4.
Teşbih: 50/39.
Tevazu: 31/19.
Tevbe: 9/104, 9/112, 9/118, 9/126, 11/3, 11/52,11/61, 11/90, 11/112,16/119,17/25, 20/82,66/8.
Teveekül: 9/51, 16/42, 26/217, 33/3, 64/13.
Tevrat: 3/3, 4, 48, 50, 65, 93; 5/43-44, 46, 110; 76/157; 9/111; 21/105,40/54,46/12,61/6, 62/5.
Terbiye: 3/119-120, 4/86, 4/148-149, 7/204, 24/59-63,33/53,49/2-5.
Teyemmüm: 5/6.
Ticaret: 2/198,4/29,62/10-11.
Tufan: 69/11-12.
Tur: 2/63, 2/93, 4/154, 19/52, 20/80, 28/44-46, 52/1, 95/2.
Tuvâ: 20/12,79/16.
Tubba'Milleti: 44/37,50/14.

U

Uhud Savaşı: 3/120-122,3/140-143,3/155,3/165,166,168,172.
Umre: 2/125, 2/126, 2/158, 2/196, 2/197-203.
Uyku: 39/42.
Uzza: 53/19,20.

Ü

Ümitsizlik: 12/87, 15/56, 30/36, 39/53.
Ümmet: 2/213, 7/34, 10/19, 10/47, 49.
Ümmî: 7/157-158,62/2.
Üstünlük: 4/95-96, 6/129, 17/21, 34/33.
Üzeyir: 90/30.

V

Vahy : 4/163,6/93,12/109,42/51.
Varoluş gayemiz: 51/56,67/2.
Vasiyet: 2/180, 2/181, 2/182, 2/240.
Vedd *(sevgi)*: 71/23.
Velayet: 4/5,4/144,33/6.
Veli: 2/237.

Y

Yâğus: 71/23.
Yahudiler: 2/62, 2/75-80, 2/88-91, 2/96-100,2/111,113,116;2/135,140.
Yâkub: 2/133, 136; 3/84, 93; 4/163, 6/85, 11/71,12/6,12/83, 86, 96, 98; 19/49, 21/72, 29/27,38/45.
Yalancılar: 51/10.
Yalan söylemek: 22/36,61/2-3.
Yalan Yere Yemin: 16/94.

Peygamberlerin vasıfları: 33/39, 53/3, 2/87, 2/98,2/253, 2/285, 3/144, 3/179,3/183-184,3/194,4/136,4/150,152; 4/164-165, 4/171 5/12,5/19, 5/32,5/75,5/109,6/10,6/34, 6/124, 6/130, 7/35, 7/43,7/53,7/101,9/70,10/13,10/74,10/103,11/59,11/120,12/110,13/32,13/38,14/9,10; 14/11,13; 14/44, 47; 16/35,17/77,18/106,21/41,40/22,40/50, 51; 65/8,77/11.
Putperestler: 7/37, 7/191, 7/192, 7/193-195,12/106-107,14/28-30,29/25.

R

Rabbaniler: 3/79,146; 5/44,63.
Rabbinin nimetlerin anmak: 93/11.
Rabbini teşbih etmek: 110/3.
Ramazan: 2/185.
Rehin: 2/283.
Ress Ashabı: 25/38.
Rızık: 17/30.
Riba *(falz)*:2/275-279, 3/130, 4/161.
Riya *(gösteriş)*: 2/264,438.
Ruh: 3/185, 17/85, 21/35, 29/57, 32/9, 91/1-10.
Ruhbanlar *(rahipler)*: 9/31, 9/34, 57/27.
Ruhu Emin: 26/193,
Ruhul Kudüs: 2/87, 253; 5/110; 16/102.
Rûm: 30/2,30/34.
Rüşvet: 2/188.
Rüya: 12/4-6, 12/43, 12/100, 37/105, 48/27.

S

Sabliler: 2/62,5/69,22/17.
Sabır: 11/11,11/115, 13/22,16/42,16/127, 20/130, 38/17, 40/55, 42/43, 50/39, 73/10.
Sabn tavsiye: 90/17.
Sadaka: 2/3, 2/195, 2/215, 2/219, 2/245, 2/254,2/261,2/262,2/264,2/265,2/267,2/270-272,2/274,2/276,3/17,3/92,3/134,3/180,4/37,4/38,6/141,8/3,8/60,9/34-35,9/54,9/60, 9/67,9/99,9/104,9/121,13/22,14/31,22/35, 28/54,32/16,33/35,34/39,35/29,4208,47/38, 51/19, 57/7,57/10,57/18,57/24, 58/13, 63/10, 64/16, 64/17, 70/24, 70/25, 92/5,92/6-21.
Safa: 2/158.
Sakındırma: 2/48, 2/224, 2/237, 2/264, 3/114,4/5,4/32, 4/107, 5/87, 7/31,15/88,17/36,20/131,59/19, 60/13
Salatul Vusta:2/238
Salih: 7/73-79; 11/61-6826/141-15927/ 45-53.
Sâmirî: 20/87,95.
Savaş esirleri: 8/67-71.
Savaştan Kaçmak: 8/15,16.
Savaşta Namaz: 4/101-103.
Sebat etmek: 2/249, 8/46, 39/10.
Sebe' Melikesi: 27/29, 34; 27/42-43.
Sığınma: 23/97, 23/98, 41/36,113/1-5,114/1-6.
Semûd: 51/43,61/1-7.
Siccin: 83/78.
Sidretül Münteha: 53/14.
Sihir: 2/102-103,113/1-4.
Sofra: 5/112-115.
Sözünde durmak: 23/8,7002.
Suhuf-u İbrahim: 87/19,53/37.
Suhuf-u Mûsâ: 53/36,87/19.
Suhuf-u Ûlâ: 20/133,87/18.
Sulh: 4/35,4/128,8/1,8/61.
Sûr: 6/73, 20/102, 36/51, 39/68.
Suvâ: 71/23.
Süleyman: 2/102,4/163,6/84,27/1544, 34/12-14,38/30-40.
Süleyman ve Sebe Melikesi: 27/15-44.
Süleyman'ın ölümü: 34/12-14.
Sünnetullah: 33/38, 62; 35/43; 40/85; 48/23.
Süt anneler: 2/233.

Mürtedler *(dinden çıkanlar):* 2/217, 3/86-91, 3/106,3/177,4/89,4/115,5/52-54,16/106-107, 47/25-28,47/32,60/11.

Müstalik Savaşı: 63/8.

Müşrik kadın ve erkeklerle evlenmek: 2/221.

Müşrikler *(puta tapanlar):* 4/50-51,4/117,5/60, 6/136-139, 9/1-5, 9/113-114, 12/106-107, 14/28-29,14/30,17/56-57,19/81-82, 22/12-13, 22/73, 25/3, 29/25, 29/68, 35/13-14, 35/40, 3674-75,53/19-25.

Müzdelife: 2/198.

N

Nafaka: 2/270,9/121.

Namaz: 2/3, 2/43, 2/44, 2/153, 2/177, 2/ 238,2/277,4/43,4/177,4/101,4/102,4/103, 4/142,4/162,5/6,5/12,555,5/58,5/91,6/72, 6/92,6/162, 7/170,8/3,95, 9/11,9/18,954, 9/171,10/87,11/114,13/22,14/31,14/37,14 /40,17/78,17/79,17/110,19/31,19/55,19/59, 20/14,20/132,21/73,22/35,22/41,22/77,22/ 78,23/2,23/9,24/37,2456,27/3,29/45, 30/ 31, 31/4,17, 33/33, 35/18, 29, 42/38, 58/13, 62/9, 10, 70/22, 23, 34, 73/20, 74/43, 98/5.

Namaz kılmak: 2/110, 238; 4/77, 103; 8/3,9/71,17/78,20/132, 21/73,2466,31/17, 35/18,7004.

Namaz kılınamayacak haller: 4/43.

Nankörlük: 11/9.

Nesr: 71/23.

Nimeti inkâr edenler: 11/9, 16/54-55 17/87,17/83,31/32.

Niyet: 2/225.

Nuh: 3/33, 4/163, 6/84, 7/59-64, 10/71, 73; 11/25-33,11/36^49,21/76-77,25/37,26/105-122,29/14,71/1-28.

Nuh Kavmi: 9/70, 25/37, 26/105-122 40/5-6,54/9-14.

O

Ordu hazırlamak: 8/60.

Orta namazı *(ikindi):* 2/238.

Ortaklık: 38/21-24.

Oruç: 2/183-185,2/187,33/35.

Ö

Ödünç vermek: 2/282,5/12,57/18

Öfke: 3/119, 3/134, 9/15, 9/120, 22/15, 48/29.

Öksüzler: 2/220,4/2-6,4/9.

Ölçüyü tartıyı tam tutmak: 6/152, 7/85,11/84-85,26/182,55/8-9.

Öldükten sonra dirilmek: 2/28, 2/73, 2/259,2/260,6/30, 6/36,7/57,16/38,17/50-52,18/21,20/102.

Ölüm: 3/143, 4/78, 21/35, 62/8, 67/2.

Örtünme: 24/30-31, 24/60, 33/33, 33/53, 33/59.

Örtünmek *(elbise giymek):* 7/26, 7/27,7/31-32.

P

Peygamberin bazı özellikleri: 8/1,8/5-8,8/30,8/41,9/61,15/87,99,17/1,17/90-96,2562.

Peygamberin hanımları mü'minlerin annesidir:33/6.

Peygamberin hicreti: 9/40,47/13.

Peygamberin hükmü: 33/36.

Peygambere itaat: 8/46.

Peygamberimizin peygamberliği: 2/119, 2/252,3/144,4/105, 5/67, 5/99,6/14,19; 6/48, 11/2,16/64,16/89,18/110,21/107, 22/49, 25/56, 27/91, 33/40, 33/4547, 34/28 35/24,36/2-6, 36/69-70,46/9,48/8-9,94/1-8.

Peygamberin şahsiyeti: 4/81, 4/113, 6/104, 105,107, 7/157, 7/188, 9/61, 9/128, 17/73-77,26/215,216,41/6,72/18-24,27/81, 33/6.

Liân: 24/6-9.
Livata haramdır: 7/80-82,27/55.
Lokman: 31/12-14,16-19.
Lût: 7/80-84, 11/77-83, 15/57-77, 21/74-75, 26/160-175, 27/54-58, 29/26-35, 54/33-39.
Lût Milleti: 11/74, 26/160-175, 38/13.

M

Mahrem olanlar: 4/23-24.
Makam-ı İbrahim: 3/97.
Manastır (Savamı'): 22/40.
Mecûsiler: 22/17.
Mallarını gösteriş için sarfedenler: 4/38.
Medine: 9/101,120; 33/60, 63/8.
Medyen: 7/85,11/84, 95; 20/40, 28/22-23, 45/29-36.
Medyen Halkı: 11/84, 11/95, 20/40, 22/44, 28/45.
Mekke: 48/24.
Melekler: 2/30-34, 2/98, 2/102, 2/161, 2/177, 2/248, 2/285, 3/18, 3/42,45; 3/80, 3/123-125, 4/97, 4/166, 4/172, 6/8, 6/111.
Menasik-ı Hac: 22/27-29, 34.
Menat: 53/19-20.
Merhamet: 19/13,9/12-17.
Merve: 2/158.
Meryem: 3/33-37, 3/42-47, 19/16-34, 21/91, 66/12.
Mescid-i Aksa: 17/1.
Mescid-i Haram: 2/149, 2/158, 2/191, 5/2, 5/97, 8/34, 8/35, 9/7, 9/19, 17/1, 22/25-26-29;22/33.
Mescidleri onarmak: 9/18.
Mesih: 3/45, 4/157, 171-172; 5/17, 72, 75; 9/30-31.
Mes'uliyet: 4/111-112, 6/160, 9/115, 17/15, 17/34, 36;30/41, 30/44, 39/7, 45/5, 46/19.
Meş'ar'ul Haram: 2/198.
Mısır: 10/87, 12/21, 99; 43/51.
Mikâil:2/98.
Minâ: 2/203.
Miras hükümleri:4/2,12;4/176.
Mucize: 20/70.
Muhacirûn ve Ensâr: 9/100,117.
Muhacirler: 8/74, 9/100, 9/117, 16/41, 16/110,22/58,24/22,59/8.
Muhammed: 3/144, 33/40, 47/2, 48/29.
Mûsâ: 2/51, 2/60, 61, 67, 87, 92, 108, 246; 3/84, 4/153,154,165; 5/20, 22, 24, 6/85, 91, 154; 7/104,115-117,121-128,134,138,139, 142,144,145,150, 151, 154, 155; 10/75,77, 80,82,83-88; 11/96,110,14/5,6,8; 17/2; 17/101, 18/60, 62, 64, 66, 69, 71-73, 76;19/51, 20/9, 11,17,18, 19,25, 36, 39,40, 45, 50, 56, 58,59,61,64,65,67,70, 77, 83,84,86,88,91, 92, 95, 97; 21/48, 23/45, 25/35, 26/10,14, 19, 20, 24, 28, 30,45,46,47, 52, 61, 65; 27/7, 9, 10,12; 28/3,10,11,14,16,17, 21, 24, 28, 29, 31, 33, 38, 43, 44, 48; 29/39, 31/23, 37/114, 119; 40/23, 25, 26, 27, 36, 53; 41/45, 43/46, 46/12,30; 51/38,39; 61/5,79/15.
Mûsa'nın Ablası: 28/11,12.
Mûsa'nın Annesi: 28/10.
Mûsa ile Allah Teâlâ'nın konuşması: 2/164, 19/51-53, 20/9-42, 27/7-12, 28/29-35, 79/15-19.
Mûsa'nın asasını taşa vurması: 2/60-61,7/160.
Mûsa'nın çocukluğu: 28/3-14.
Mûsa'ya denizin yarılması: 26/52-67.
Mûsa'ya dokuz ayet verildi: 17/101-104.
Mûsa'nın Firavun ve sihirbazlarına gitmesi: 7/103-129; 10/75-86; 11/ 96-99; 20/43-76; 23/45-49; 26/10-51,43/46-56; 51/38-40; 79/20-25.
Mûsa'nın kırk gece için sözleşmesi: 7/142,147.
Mûsa'nın Medyen tarafına kaçması: 28/15-28.
Mûsa ile salih bir kulun kıssası:18/60-82.
Mü'minlerin vasıfları: 22/24,22/41, 25/63,25/64,2565,67,4237-40.
Münacaat *(yalvarma)*: 3/26, 3/27, 14/38, 44/12, 46/15, 60/4-5, 66/8, 71/28.
Münafıklar: 9/102.

İsa'nın babasız olması: 3/45-49, 4/171-172.
İsa ve Havariler: 3/52-53, 5/111-115, 61/14.
İsa'yı öldüremediler: 4/157-159.
İshak: 2/133, 2/136, 3/84, 4/163, 11/71, 12/6, 12/38, 14/39, 19/40, 21/72, 29/27, 37/112.
İslâmiyet: 3/19,3/85,5/3.
İsmail: 2/126, 2/133, 2/136, 3/84, 4/163, 14/39,19/54,21/85,38/48.
İsrail: 19/58.
İsrâiloğulları: 2/47,2/122,45/16.
İsraf: 7/31,17/26,17/27,17/29.
İstişare: 3/159,42/38.
İyi akıbet: 28/83
İyi amel: 11/11,31/22.
İyiliğe davet: 2/263, 3/104, 3/110, 3/114, 3/200, 4/85, 4/110, 7/199, 9/71, 31/17.
İyi kadınlar: 4/34.
İyi olmak demek: 2/177.

K

Kabe: 5/95-97.
Kabileler: 49/13.
Kadınların giyimi: 24/31.
Kadınların mahremleri: 33/55.
Kadınların örtünmesi: 33/59.
Kadir Gecesi: 97/1-5.
Kalp: 7/43, 10/57, 13/27-28, 23/78, 32/9, 33/4.
Kalem: 3/44,31/27,68/1,96/4.
Kâlû Belâ: 7/172.
Kardeşlik: 3/103,49/10.
Karı-koca münasebetleri: 4/128, 4/129.
Karı-koca arasını bulma: 4/35.
Kârûn: 28/76.
Kasten adam öldürmek: 4/93.
Kendini korumak: 66/6.
Kıble: 2/142-145,2/148-150.
Kısas: 2/178, 179; 2/194, 2/251, 4/29-30 4/92-93,509,5/45,6/151,7/33,16/90,22/40, 24/2-9, 24/19, 24/23-25, 24/30-31, 24/33, 25/ 6 68,25/69,33/58,60/12.
Kıyamet günündeki tartı: 7/8.
Kıyamet vakti: 7/187,
Kibir: 17/37,31/18.
Kilise (Biye'): 22/40.
Kolaylık: 94/5-6.
Komşu: 4/36.
Korku anında namaz: 4/101.
Kureyş: 106/1.
Kötü ad takmak: 49/11.
Kötü huy: 58/8-10.
Kötülüğü iyilikle savmak: 23/96, 28/54.
Kötü nazarla bakmak: 68/51.
Kötü söz: 24/19.
Kötü şeyleri terketmek: 74/5.
Kötülere uymamak: 68/10-14.
Kötü zan: 49/12.
Kumar: 2/219,4/29,5/90,5/91.
Kur'an'dan kolayına geleni okumak: 73/20.
Kur'an'ın emirlerine uymak: 39/18.
Kur'an'ı Kerimin nüzulü: 2/97,16/ 102,26/195,19/47-49,46/2.
Kur'an-ı Kerimin sıfatları: 2/2, 2/41, 2/89, 3/4-7, 3/138, 4/82, 4/105, 5/48, 5/67, 5/83, 6/92, 6/155, 157; 11/1-3, 11/14, 12/2, 12/104, 12/3, 13/37, 15/87, 17/82, 18/1-4, 20/2-4, 20/113, 21/10, 22/16, 32/2, 43/2-4, 59/21, 80/2.
Kurban: 5/2,95; 22/28, 34,36-37.

L

Lât: 53/19.
Lakap takmak: 49/11.
Lanetlenmek: 2/88, 2/89, 2/159, 2/161, 3/61, 3/87, 4/46-47, 4/52, 4/93, 5/13, 5/60, 5/ 64, 11/18, 11/60, 11/99, 13/25, 24/7, 28/42, 33/57, 40/52.
Levhalar: 7/145,7/150,7/154.
Levh-i Mahfuz: 10/19, 11/110, 20/129, 42/14,43/4, 50/4, 56/78, 57/22, 80/13-16,85/22.

Haramlar: 16/115.
Haramdan sakınma: 24/31.
Haram aylar: 2/94, 2/217, 5/2, 5/97, 9/5, 9/36,
Harp esirleri: 8/67,8/70,8/71.
Harpte namaz: 4/101,4/102-103.
Harp hali: 3/139-197.
Harp mucizeleri: 9/25-27.
Harpte zafer: 3/13, 3/11, 3/121-128, 8/ 42-45,33/26-27.
Hârûn: 4/163, 7/122, 7/142, 7/150, 10/75, 19/53, 20/25-35, 20/70, 20/90, 21/48, 23/45, 25/35.
Hârût ve Mârût: 2/102.
Haset: 113/1-5.
Havariler: 3/52, 3/53, 5/111, 5/113, 61/14.
Hayır yapmak: 22/77.
Hayır karşılığını görmek: 99/7.
Hayız hali: 2/222.
Helal rızık: 2/168, 5/88, 8/69, 16/114.
Hendek Savaşı: 3/9-23.
Hesap: 6/30, 21/1, 21/47, 37/24, 38/16, 38/53, 69/18,78/27, 84/8, 88/26, 99/6-8.
Hırsızlık: 5/38, 12/73,77.
Hızır: 18/60-72.
Hicr Halkı: 15/80.
Hilekârlık: 13/42, 16/45.
Hoş görmek: 2/109, 4/4, 5/13,15/85, 24/22, 64/14.
Hûd: 7/65-72,11/50-60,26/123-124,46/21-25.
Hûd milleti: 11/89.
Hudud *(cezalar)*: 5/33,5/38-39.
Hudeybiye Barışı: 60/12.
Huneyn Günü: 9/25-26.
Hüdhüd Kuşu: 27/20, 27/21-29.

İ

İblis: 2/34,15/31,17/61,18/74.
İbrahim: 2/1, 124-132, 140, 258-260; 3/ 65,67-68; 4/125,6/161,9/114,14/35-41,16/ 120-122, 22/26-28, 29/16-17, 53/37, 60/4-5.
İbrahim'in ailesi: 3/33-4/54, 6/161.
İbrahim'in babasıyla ve kavmiyle tartışması: 6/74, 83, 19/41-50, 26/69-89.
İbrahim'e elçilerin gelmesi: 11/69-76, 15/51-60, 29/31-32, 51/24-37.
İbrahim'in milleti: 9/70, 22/44
İbrahim'in oğlunu kurban etmesi: 37/100-113.
İbrahim'in putları kırması ve ateşe atılması: 21/51-73, 37/83-99.
İçki: 2/219, 5/90.
İdare edenler: 4/58.
İddet: 2/228, 234; 65/4.
İdris: 19/56, 21/85.
İffetlilik: 4/25, 5/35, 23/5, 24/30, 70/29.
İffetli Kadınlara Zina İsnadı: 24/4, 6, 7; 24/23, 24, 25, 26.
İfsad etmek: 2/27,2/60,5/33,5/64,7/56, 7/74,7/85,26/152,47/22.
İftira: 4/112, 24/4-5, 24-23-25, 49/12; 104/1.
İhramda iken avlanmak ve keffareti: 5/95.
İhtiyarlık: 16/70.
İki, üç, dörde kadar kadınla evlenmek: 4/3.
İlim: 2/151, 2/269, 5/110, 39/9, 96/4.
İlyas: 6/85, 37/123.
İman: 2/3, 2/82, 2/108, 2/136.
İmrân: 3/35, 66/12.
İmrân ailesi: 3/35-36.
İmtihan: 29/2-3, 39/49, 64/15.
İncil: 3/48,3/65,5/46-47,5/66,68; 5/110, 7/157,9/111,48/29,57/27.
İnfak: 2/3, 215, 219, 265, 267, 272-274; 3/92, 4/39-40, 63/10
İntihar: 4/29.
İnsanın üstünlüğü: 17/70.
İnsan'ın emaneti kabul etmesi: 33/72.
İnsanların arasını düzeltmek: 49/9, 10.
İrem: 89/7.
İsa: 3/45, 3/60, 4/156, 4/159, 4/171, 4/172, 5/17, 5/46, 5/72,75, 9/30-31; 19/16-34, 23/50, 43/59, 61/6.

28/60, 29/64, 30/7, 40/39, 43/32,46/20,47/36, 57/20,64/15.
Düşmanlık: 41/34.

E

Ebabil Kuşları: 105/1-5.
Ebû Bekir (r.a): 9/40.
Ebû Leheb:111/1.
Ecel: 10/49.
Ehl-i Kitap: 2/105, 2/109, 3/64, 3/65, 3/ 70, 3/71-72, 3/75, 3/98-99, 3/110, 3/113, 3/99, 4/123,4/171,5/19,5/59,5/65.
Elyesâ: 6/86,38/48.
Emanet: 3/75,8/27,23/8,70/32.
Emaneti ehline vermek: 4/58, 33/72.
Emanete riayet: 23/8.
Eman dileyene yardım: 9/6.
Emire (Halifeye) itaat: 4/59.
Emri tebliğ etmek: 15/94. ,
Emzirme: 2/233. .
Ensar: 9/100,9/117,59/9.
Erkek ve Kadın Hırsız: 5/38.
Esirler: 2/85, 8/67, 8/70, 8/71, 47/4.
Evlatlık: 33/4, 33/5, 33/37, 33/40.
Evlenme: 2/221, 2/223, 27226, 2/240, 4/3 / 4/19, 4/25, 4/34, 4/35, 4/128, 4/129, 5/5, 24/32,24/33,30/21,33/37,33/38,33/50-53, 60/10-11,66/1-4,24/33.
Evlere girmenin adabı: 24/27-28.
Eykeliler: 26/176,38/13,50/14.
Eyyüb: 6/84, 21/83, 38/41, 38/44.
Ezan: 5/68,62/9.

F

Faiz: 2/275-281, 3/130, 4/161, 30/39.
Faiz Yiyenler: 2/275, 2/276, 3/130.
Fakirler: 2/177, 2/184, 2/215, 2/268, 2/271,2/273.
Fal Okları: 5/3,5/90.
Fazilet: 2/237, 28/54.
Fesatçılık: 2/11, 2/12, 2/27, 2/30, 2/60, 2/205,3/18,502-33,5/64,7/56,7/74,7/85-86,7/103,7/127,7/142,8/73.
Fetih: 4/141, 8/19, 14/15, 32/28, 32/29, 48/1, 48/18, 48/27, 57/10, 61/13, 110/1.
Fey: 59/6-8.
Firavun (*kazıklar sahibi*): 38/12, 89/10.
Firavunun karısı: 28/9.
Firavun'un kule inşa ettirmesi:28/38,40/36-37.
Firavun ile Musa'nın tartışmaları: 7/103-130, 10/75-92, 20/41-76, 23/45-48, 26/16, 51,28/4-6, 43/46-56,51/38-40, 73/15-16,79/15-24.
Firavun'un ölümü: 10/90-92.
Firdevs: 18/107,23/11.
Furkan: 2/53, 185; 3/4, 8/41, 21/48, 25/1.
Fitne: 2/191, 2/193, 2/217, 3/7, 4/91

G

Ganimet: 8/1,8/7,8/41,60/11.
Ganimetin Paylaşımı: 8/41.
Gayb: 2/3, 19/61, 21/49, 34/53, 35/18, 36/ 11,52/41,57/25,81/24.
Gaybı bilmek: 2/33, 3/44, 179; 6/50, 59, 73; 7/188,10/20,16/77,18/22,27/65,34/10.
Gazab: 3/134, 42/97,111/1 -5.
Gece Namazı: 73/2-4, 73/20, 17/79.
Geçimsizlik: 2/227, 4/35, 4/228, 39/29.
Gıybet: 4/148, 49/12,104/1
Gurur: 28/76.
Gusül: 5/6, 4/43.
Güneş: 36/38, 36/40.
Güzel örnek: 33/21.
Güzel söz ile davet: 16/125, 20/44, 29/46.

H

Habil ve Kabil: 5/27, 5/28-32.
Hacc: 2/158, 2/196, 2/200, 22/27, 29.
Hâmân: 28/6, 28/38, 29/39, 40/23, 24; 40/ 36.
Hanif: 2/135, 3/67, 95; 4/125, 6/79, 161; 10/105, 16/120, 123; 22/31, 30/30, 98/5.

Bekke: 3/96.
Beni İsrail'in buzağıya tapması: 2/51-59,95; 7/148-156,20/80-98.
Beyt-i Atik: 22/29,33.
Bey-i Haram: 5/2
Beyt-i Ma'mûr: 52/4.
Biat: 48/10,18; 60/12.
Birlik olma: 3/103,8/45,8/46.
Birr: 2/44, 177, 189; 3/92, 5/2, 58/9.
Borçlanma: 2/282,283.
Boşanan Kadınlar: 2/228.
Boşanma: 2/229, 2/230, 2/232, 2/237.
Böbürlenmek: 17/37.
Büyü: 2/102,10/2,11//7.

C

Câlut: 2/249.
Cânn: 15/27.
Casusluk: 49/12.
Cehalet: 4/17, 5/50, 6/54, 6/111, 7/138, 7/199,11/29,11/46,12/89,16/119,25/63,33/33,49/6.
Cebrail: 2/87,2/97-98, 2/253, 5/110, 16/2,16/102, 26/193.
Cehennem: 2/24, 3/12, 4/56, 7/36, 7/38, 7/41, 8/36, 8/37, 7/35,14/16,14/17,15/43,15/44,21/98,21/100.
Cenaze namazı: 9/84.
Cennet: 2/25, 3/15, 3/85, 7/42-53, 8/4, 9/72,10/9, 13/20-24,15/4549,16/30-32,18/31,19/63,22/14,22/23, 23/8-11,25/15,25/16,37/40-61.
Cibril: 2/97-98,66/4.
Cibt:4/51.
Cizye: 9/29.
Cinn: 6/100,128; 7/38, 37/158, 51/56, 55/15,33; 114/6.
Cinler'in Kur'an dinlemesi: 46/29-31,72/1-14.
Cinler ve Süleyman: 27/17, 39; 34/12-14.
Cûdi: 11/44.
Cuma Namazı: 62/9.
Cumartesi yasağı: 2/65, 4/47,154; 7/163,16/124.
Cihad: 3/142, 4/95, 5/35, 5/54, 9/16, 9/24, 9/44,25/52,29/6,60/1,66/9.
Cimrilik: 17/29, 100/8, 3/180, 4/37, 9/34, 9/35,17/29,17/100,25/67,57/24,59/9, 64/16, 68/17 - 33,69/34,89/18.
Cömerlik: 17/29,92/5.

Ç

Çalışmak: 53/39,53/40,53/41.
Çekişme: 4/59,8/46.
Çekiştirme: 49/11, 49/12, 68/11, 104/1.
Çocuğun Emzirilmesi: 2/233.
Çocukları öldürmek: 6/137,151; 16/59,17/31,81/8-9
Çok şey istemek: 74/6.

D

Dabbetül Arz: 27/82.
Dâvud: 2/251, 4/163, 5/78, 6/84, 17/55, 21/78-80,38/17-21-24-26-30.
Davet etmek: 16/125.
Demir: 57/25.
Denizcilik: 10/22, 17/66, 31/31, 43/12-13.
Deniz avı: 5/96.
Devlet idaresi: 2/30, 4/59, 4/83, 10/14, 20/29, 24/62, 27/32, 38/26, 42/38, 59/7, 64/16.
Din: 1/4,6/70,42/21,98/4-5.
Diriltmek: 36/78-79.
Doğru söz: 4/9,33/70,78/38.
Doğru Yol: 1/6, 1/7, 2/142, 2/213, 3/51, 3/101, 5/175, 5/16, 6/126, 6/139, 6/153, 6/161, 7/16, 10/25, 10/89, 11/56, 11/112, 15/41, 16/76, 16/121,19/36, 22/54, 22/67, 24/46, 36/4, 37/118, 42/15, 42/52.
Dönüş ancak Allah'adır: 40/3.
Dua: 1/1-7, 2/127, 2/201, 2/250, 2/285, 2/286, 3/8-9, 3/16, 3/38, 3/147, 3/193, 3/194, 6/161-164, 7/23, 7/47, 7/126, 7/151, 12/101, 14/40-41, 17/24, 17/80-81, 18/10, 20/25-27, 21/83, 21/89, 23/26, 23/118, 28/21, 40/8, 54/10.
Dünya Hayatı: 2/212,3/14,4/77,6/70,10/7,10/24, 13/26, 14/3, 16/107, 18/28, 18/45, 18/46, 20/131,

KONU İNDEKSİ

A

Abdest: 5/6
Adalet: 4/58,5/8,6/152,16/90.
Adak: 2/270,3/35,22/29,76/7.
Âd: 7/65, 7/74, 9/70, 11/50, 11/59, 13/9, 22/44,25/38,26/123,29/38,38/13,40/30-31, 50/14,53/50-51,69/4-6.
Adam öldürmek: 2/178, 4/92-93, 5/32, 17/33,25/68.
Âdem: 2/30, 2/35, 3/33, 7/2, 7/19, 19/58, 20/116,117,120;20/121.
Âdemin iki oğlu: 5/27.
Ahbâr: 5/44-63,9/31-34
Ahde vefa: 16/91,17/34.
Âhirete temiz kalp ile gitmek: 26/88 - 89.
Ahkâf: 46/21.
Ahlâk: 3/134-135, 3/159, 4/17, 5/27, 5/29, 5/79,8/58,8/61,24/22-31
Ahlâksızlık: 26/165-166.
Ahmed: 61/6.
Aile: 2/215, 8/75, 13/38, 17/23, 17/24-26, 25/54, 29/8, 31/14, 46/15-17, 64/14-15.
Aile efradını korumak: 66/6.
Akıl: 2/44, 2/73, 75, 76; 2/164, 170; 2/179,2/242,3/65
Akrabaya iyilik: 4/1, 4/36, 13/25, 16/90,30/38,47/22,47/23.
Alay Etmek: 49/11.
Âl-i Dâvud: 34/13.
Al-I Firavun: 2/49-50, 7/130, 8/52-54, 40/28-35,38/44
Âl-i Harun: 2/248.
Âl-i İbrahim: 3/33,4/54.
Âl-i İmrân: 3/33.
Âl-i Lût: 15/59-61,27/56.
Âl-i Musa: 2/248.
Âl-İ Yakub:12/6,19/6.
Allah'ı zikir: 13/28.
Ana-babaya iyilik: 2/27, 2/83, 2/215, 4/36,6/151,17/23, 17/24,17/26,29/8,30/38, 31/14,31/15,46/15-17.
Andlaşma: 4/90,9/1-13,16/92.
Ara bulma: 4/35, 4/114, 4/128, 8/1, 49/9, 49/10.
A'raf: 7/45-49.
Arafat: 2/198,2/199.
Arim seli: 34/16.
Arş: 9/129, 10/3, 11/7, 13/2, 20/5, 21/22, 23/86,23/116,25/59,27/26,32/4,39/75,40/ 7,40/15,43/82,57/4,85/15.
Arz-ı Mukaddes: 5/21.
Ashab-ı Eyke: 15/78, 26/176, 38/13, 50/14.
Ashab-ı Hicr: 15/80.
Ashab-ı Kehf: 18/9-26.
Ashab-ı Medyen: 9/70,22/44.
Ashab-ı Meş'eme: 56/9,90/19.
Ashab-ı Meymene: 56/8,90/18.
Ashab-ı Şimal: 56/41.
Ashab-ı Rakîm: 18/9.
Ashab-ı Ress: 25/38,50/12.
Ashab-ı Uhdûd: 85/4-8.
Ashab-ı Yemîn: 56/27-28, 90-91; 74/39.
Azap: 3/188,4/18,7/165,9/68, 26/173,33/ 57,107/4-7.
Azarlamak: 93/10.
Azgınlık: 7/33,10/23,13/25.
Azer:6/74.
Allah yolunda öldürülenler : 3/169-172.
Aybaşı Hali: 2/222.

B

Başkalarının Yanına Girmenin Adabı: 24/58, 59.
Ba'l: 37/125
Bâbil: 2/102.
Bakara kıssası: 2/67-71.
Başa kakmak: 2/262, 2/264, 12/92, 26/22,49/17,74/6
Başörtüsü: 24/31
Başkalarını nefsine tercih etmek: 59/9.
Barış: 2/228, 4/35, 4/90-91, 4/114, 4/128, 8/1,8/61,47/35,49/10.
Bayram namazı: 108/2.
Bedir Savaşı: 3/13, 3/121-127,3/173-174, 8/7-12, 8/19,8/42-44,8/71.

ALFABETİK FİHRİST

Sûre Adı:	Sayfa No:
A	
1. Abese	586
2. Âdiyat	601
3. Ahkaf	503
4. Ahzab	419
5. A'la	593
6. Alak	599
7. Al-i İmran	51
8. Ankebût	397
9. A'raf	152
10. Asr	603
B	
11. Bakara	4
12. Beled	595
13. Beyyine	600
14. Buruc	591
C	
15. Câsiye	500
16. Cin	573
17. Cuma	554
D	
18. Duha	597
19. Duhân	497
E	
20. En'âm	129
21. Enbiya	323
22. Enfal	178
F	
23. Fâtır	435
24. Fâtiha	3
25. Fecr	594
26. Felak	606
27. Feth	512
28. Fil	603
29. Furkan	360
30. Fussilet	478
Ğ	
31. Ğâşiye	593
H	
32. Hacc	333
33. Hadid	538
34. Hâkka	567
35. Haşr	548
36. Hicr	263
37. Hucurat	516
38. Hûd	222
39. Hümeze	603
İ	
40. İbrahim	256
41. İhlas	606
42. İnfitar	588
43. İnsân	579
44. İnşikâk	590
45. İnşirah	598
46. İsra	283
K	
47. Kadr	600
48. Kaf	519
49. Kâfirun	605
50. Kalem	565
51. Kamer	529
52. Karia	602
53. Kasas	386
54. Kehf	294
55. Kevser	604
56. Kıyâmet	578
57. Kureyş	604
L	
58. Leheb	605
59. Leyl	597
60. Lokman	412
M	
61. Mâide	107
62. Mâun	604
63. Meâric	569
64. Meryem	306
65. Muhammed	508
66. Mutaffifin	589
67. Mücâdele	543
68. Müddessir	576
69. Mülk	563
70. Mü'min	468
71. Mü'minun	343
72. Mümtehine	550
73. Münafikun	555
74. Mürselât	581
75. Müzzemmil	575
N	
76. Nahl	268
77. Nâs	606
78. Nasr	605
79. Naziat	584
80. Nebe'	583
81. Necm	527
82. Neml	378
83. Nisâ	78
84. Nûh	571
85. Nûr	351
R	
86. Ra'd	250
87. Rahman	532
88. Rûm	405
S	
89. Sad	454
90. Saf	552
91. Saffât	447
92. Sebe'	429
93. Secde	416
Ş	
94. Şems	596
95. Şuara	388
96. Şura	384
T	
97. Taha	318
98. Tahrim	561
99. Talak	559
100. Tarık	592
101. Teğâbun	557
102. Tekâsur	602
103. Tekvir	587
104. Tevbe	188
105. Tin	598
106. Tur	524
V	
107. Vakıa	535
Y	
108. Yâsin	441
109. Yunus	209
110. Yusuf	236
Z	
111. Zâriyat	521
112. Zilzâl	601
113. Zuhruf	490
114. Zümer	459

Kitabın Adı: Kur'an-ı Kerîm, Türkçe Meâli ve Okunuşu (Üçlü)

Müellifi: Elmalılı M. Hamdi YAZIR

Sadeleştiren: Mehmet Şirin DOĞAN

Tashih: Seda Yayınları Tashih Grubu

Grafik: Adnan Harputluoğlu

Kapak: Kadir Güneş

Baskı & Cilt: Marşoğlu Matbaası

Baskı Tarihi: 6. Baskı - Mart / 2017

YAYINCI SERTİFİKA NO: 13565

ISBN NO: 978-9944-929-13-4

İSTEME ADRESİ

SEDA YAYINLARI
YAYIN DAĞITIM PAZARLAMA
Kirmasti Mahallesi Darüşşafaka Caddesi
No: 25/A Fatih - İSTANBUL
Tel.: (0212) 621 25 64 (Pbx) - 621 25 65
Fax: (0212) 621 25 87
www.sedayayinlari.com.tr

ELMALI'LI
MUHAMMED HAMDİ YAZIR

KUR'ÂN-I KERÎM
TÜRKÇE MEÂLİ VE OKUNUŞU
(ÜÇLÜ)

SADELEŞTİREN

Mehmet ŞİRİN DOĞAN

(Emekli Çanakkale Müftüsü)

SEDA YAYINLARI
YAYIN DAĞITIM PAZARLAMA